

ი. გრიუაშვილის
გიგლიოთეა-მუზეუმის
ქატალოგი

I

«მეცნიერება» 1977

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია
ცენტრალური სამეცნიერო ბიბლიოთეკა

პოეზ-აკადემიკოს ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა-მუზეუმის კატალოგი

ტ. 1

ქართული წიგნები

გამომცემლობა „მეცნიერება“
თბილისი
1977

სარედაქციო კოლეგია:

ს. ხალუაძე, ა. ციციშვილი, ს. ხუციშვილი (პასუხისმგებელი რედაქტორი)

უმაღლესები:

თ. მაჭავარიანი, თ. ნაკაშიძე, ლ. ხევსურიაძე,
ნ. ბრიგორაშვილი

პირველი ტომის აღწერაში მონაწილეობდნენ: მ. ყურაშვილი,
ქ. გუგუშვილი, მ. სიტატიშვილი

წინასიტყვაობა

იოსებ გრიშაშვილის ცხოვრების გზა თავისებურიც იყო და რთულიც. ორთაქალის ბაღების მუშის გრიგოლ მამულაშვილის შვილი საქვეყნოდ ცნობილი და სახელმძღვანელო პოეტი იყო, რომელსაც საქართველოს რესპუბლიკის მეტად საპატიო წოდება — სახალხო პოეტობა ჰქონდა მიკუთვნებული.

ი. გრიშაშვილი ქართველი საზოგადოებისათვის ცნობილი ხდება ჩვენი საუკუნის პირველ ათეულ წლებში. მართალია, პირველად მისი პოეზიის მომხმარებელი მეტად ვიწრო წრე იყო — ხარფუხის უბნის წვრილი მოვაჭრენი და იმ უბნის მოქალაქენი, მაგრამ სულ მალე, განსაკუთრებით მისი ლექსების პირველი კრებულის გამოცემის შემდეგ, იგი ერთ-ერთ პოპულარულ პოეტად იქცა. ი. გრიშაშვილის პოეტური სიტყვის თავისებურება და სიახლე მაშინვე შენიშნა ქართული პოეზიის ორმა უდიდესმა წარმომადგენელმა. აკაკი წერეთელი და ვაჟა-ფშაველა ახალგაზრდა ი. გრიშაშვილს გვერდით იყენებდნენ და დიდ მზურნველობასაც იჩენდნენ მის მიმართ: აკაკის თავისთან ერთად გამოჰყავდა მსმენელთა წინაშე იგი, ხოლო ვაჟა-ფშაველამ ერთხელ ქუთაისში წაიყვანა ლექსების სათქმელად იმ საღამოზე, რომელიც ლიხთიქითურმა საზოგადოებამ ილია ჭავჭავაძის ხსოვნას მიუძღვნა.

ი. გრიშაშვილს სკოლა არ დაუმთავრებია. მხოლოდ ორი თუ სამი წელიწადი დაჰყო მან ქართულ გიმნაზიაში და ამით დამთავრდა მისი სასკოლო განათლება. სამაგიეროდ მისი დიდი მასწავლებლები იყვნენ ისინი, ვისი მადლიერიც პოეტი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში იყო და რომელთა სახელებს ყოველთვის სიყვარულითა და მოწიწებით მოიხსენებდა გამოსვლებშიც, სიტყვებშიც და ლექსებშიც. ი. გრიშაშვილის მასწავლებლები იყვნენ ისინი, ვისი მხატვრული სიტყვა და აზრიც მას ზრდიდა და ავაჟკაცებდა. მათი სჯეროდა ი. გრიშაშვილს, მათი მხატვრული შემოქმედების ნაჩვენები გზით მიდიოდა იგი და მათვე აბარებდა შემოქმედებით ანგარიშს თითოეული ლექსისა თუ პუქარის შექმნით. ი. გრიშაშვილის დიდი მასწავლებელი იყო ქართული მწერლობა და მისი ბრწყინვალე წარმომადგენლები. იგი მათგან სწავლობდა ქვეყნისა და ერის სიყვარულს, მოქალაქეობრივი გრძნობისა და მოვალეობის იდეას და მის წინ წამოწევას. ილია ჭავჭავაძე, აკაკი წერეთელი, ვაჟა-ფშაველა და მათი მეთაური შოთა რუსთაველი — აი ისინი, რომელთა შემოქმედებასაც პოეტი ეთაყვანებოდა, განიცდიდა და სწავლობდა.

ქართულ მწერლობასთან ერთად ი. გრიშაშვილი თავის საუკეთესო სკოლად ქართულ თეატრს მიიჩნევდა. ქართული სცენის მსახურად იგი თავისი ახალგაზრდობის დასაწყისში გახდა და ამ დიდი ეროვნული დაწესებულების სამსახური და სიყვარული თვით სიკვდილამდე არ განელებია. ქართული თეატრის მოღვაწეებში კი ყველაზე მეტად ვასო აბაშიძეს, ლადო მესხიშვილსა

და ვალერიან გუნიას სცემდა პატივს, როგორც ისეთ ადამიანებს, მოქალაქეებს, ქართული თეატრის მაღალ ოსტატებს, რომელთაც გზის მაჩვენებლად, გზაზე დამყენებლად, ადამიანად და პოეტად დამდგინებლედ თვლიდა. განსაკუთრებით კი ვალერიან გუნიას.

ქართული წიგნის, ქართული მხატვრული სიტყვის სიყვარულს ი. გრიშაშვილი თეატრისა და მის მსახურთა კეთილ გავლენად თვლიდა და აღიარებდა კიდევ, რომ გულითადად ადამიანებმა და მათმა ჰუმანურმა დამოკიდებულებამ შეაყვარეს მას კითხვა და წიგნი.

რამდენად ძლიერი უნდა ყოფილიყო ეს გავლენა ახალგაზრდა ი. გრიშაშვილზე, რომ კეთილ ადამიანთა სიტყვით იგი იქცა წიგნის ურყევ და საოცარ მოსიყვარულედ, რის შედეგადაც მან შექმნა უნიკუმი წიგნსაცავი.

დიდი და საინტერესო წიგნადი ფონდი, მრავალფეროვანი არქივი და სხვადასხვანაირი კოლექციებიც ი. გრიშაშვილმა ანდერძით, უსასყიდლოდ დაუტოვა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიას, როგორც ამ აკადემიის ნამდვილმა წევრმა 1947 წლიდან.

ი. გრიშაშვილი ბიბლიოთეკის შექმნას წიგნის გაცნობასთან ერთად შეუდგა. მალე ნაცნობთა წრეში მან სახელი მოიხვეჭა, როგორც წიგნის მოსიყვარულემ და მცოდნემ. მაგრამ ი. გრიშაშვილისათვის წიგნის სიყვარული სტიქიური კი არ იყო, არამედ გეგმაშეწონილი და კანონზომიერი. მისი ბიბლიოფილური ინტერესი იყო საქართველო და კავკასია, ლიტერატურა საქართველო-კავკასიაზე, ქართული წიგნის დასაბამი. ამ ინტერესმა განსაზღვრა ი. გრიშაშვილის მუშაობა წიგნების შეკრებაზე. ათეული წლის განმავლობაში მან ისეთ წიგნებს მოუყარა თავი, რომელთა მსგავსი არ მოიპოვება საქართველოსა და საბჭოთა კავშირის დიდ ბიბლიოთეკებში. მარტო ოფიციალური ქართული წიგნის რეპერტუარს, რომელიც წიგნის სახელმწიფო პალატამ 1941 წელს გამოსცა („ქართული წიგნი, ბიბლიოგრაფია, ტომი პირველი, 1629—1920“), მან მიუმატა რამდენიმე ათეული წიგნის დასახელება. ცნობილია, რომ ქართული წიგნის რეპერტუარის შედგენისათვის გადათვალიერებული და შესწავლილი იყო საქართველოს საჯარო, თბილისის უნივერსიტეტის, სარქივო განყოფილების, საქართველოს მუზეუმის, საქართველოს წიგნის პალატის ბიბლიოთეკები და დიდი წიგნსაცავები რუსეთში — მოსკოვის ლენინის სახელობის სახელმწიფო, ლენინგრადის შჩედრინის სახელობის, სსრკ მეცნიერებათა აკადემიის, ლენინგრადის ყოფილი საააზიო მუზეუმის ბიბლიოთეკები.

ი. გრიშაშვილს საუკეთესო მეთოდი ჰქონდა გამომუშავებული წიგნების შეგროვებისა. უპირველეს ყოვლისა, მას არ დაუშურებია წიგნის საფასური, თუკი იგი მისი ბიბლიოფილური ინტერესის დამაკმაყოფილებელი იყო.

ქაშვეთის ეკლესიის ქუჩაზე და მის შემოგარენში მრავლად იყო ბუკინისტური წიგნის სავაჭროები, საიდანაც ი. გრიშაშვილმა ბევრი წიგნი თავის ბიბლიოთეკაში შეიტანა. მას კავშირი ჰქონდა მოსკოვ-ლენინგრადის ბიბლიოფილებთან და მათი მეშვეობით იღებდა საჭირო ლიტერატურას. ბევრი საინტერესო და იშვიათი წიგნი მან შეიძინა თუ მიიღო ქართველი მწერლებისა და ქართული თეატრის მოღვაწეთაგან.

ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკაში დაცულია ისეთი წიგნებიც, რომელთაც მზის სინათლე არ უნახავთ. ესენია ცენტურისაგან თავის დროზე აკრძალული გამოცემები, რომლებიც თვით საცენტურო კომიტეტის არქივშიც

არ შეტანილა. ასეთი წიგნები მას ფურცელ-ფურცელ აუკრეფია და შემოუნახავს მის წიგნსაცავში დაცულია ქართული პერიოდული გამოცემების კომპლექტები და ის გაზეთები თუ ჟურნალები, რომელთა გამოსვლისათვის საცენზურო კომიტეტს ნება არ დაურთავს. ქართული ლიტერატურულ-საზოგადოებრივი პრესა 1905 წლიდან მოკიდებული, განსაკუთრებით იმ დროისა, როცა ი. გრიშაშვილმა თავისი ლექსების ბეჭდვა დაიწყო, უკლებლივ დაუნაკლოდ არის დაცული.

ი. გრიშაშვილს ბიბლიოთეკაში თავი მოუყრია რამდენიმე ათეული ათასი ნაბეჭდი ერთეულისათვის. გარდა ქართული წიგნებისა და ჟურნალ-გაზეთებისა, მას უგროვებია თბილისური რუსული პერიოდიკა, საერთოდ რუსული და სომხური, აზერბაიჯანული და სხვა ენების წიგნები. გარდა წიგნებისა, ბიბლიოთეკა მდიდარია ქართული თეატრის აფიშებით, მწერალ-მსახიობთა სადამოების პროგრამებით და სხვა მრავალი მასალით, რომელნიც უფრო მის არქივს მიეკუთვნება და რომელთა ღირებულება ქართული კულტურის სხვადასხვა დარგისათვის დიდია.

ი. გრიშაშვილის ხელში წიგნი თავის პირდაპირ დანიშნულებასთან ერთად იქნეს სხვა მეტად მიმზიდველ და საინტერესო მხარეებს იმის გამო, რომ იგი მოხვდა იმ ადამიანთან, რომელსაც წიგნის ყოველი მომენტი აინტერესებს და იზიდავს. თითქმის ყოველ წიგნზე ი. გრიშაშვილს დაუტოვებია რაიმე მნიშვნელოვანი აღნიშვნა, მინაწერი, შენიშვნა და ზოგჯერ მთელი ეპიზოდური წიგნის ავტორის, შემდგენლისა და წიგნის ისტორიის შესახებ, რაც ხან წიგნის ფურცლის არეებზეა ჩაწერილი, ხან ცალკე ქაღალდზე და წიგნის სათანადო გვერდებზე ჩაყარებული. ამ ბიბლიოთეკის თითოეული ბეჭდური გამოცემა შენიშვნა-მინაწერებით ქართული წიგნისა თუ პრესის ისტორიისათვის უმნიშვნელოვანესი მასალებია, წიგნებსა თუ პერიოდიკაზე ი. გრიშაშვილს ამოხსნილი აქვს ანონიმი ავტორები, გაშიფრულია ფსევდონიმები და, ამრიგად, მრავალი უცნობი მწერლის ვინაობაა გამოცნობილი.

ამ ბიბლიოთეკაში დაცულია უძველესი და უნიკალური გამოცემები, დაწყებული ვახტანგ მეექვსითა¹ და რომ-კონსტანტინეპოლის სტამბებით, თბილისური ძველი სტამბით დამთავრებული.

ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის ერთი თავისებურება ისიცაა, რომ აქ თავმოყრილია თბილისური ფოლკლორის გამოცემათა იშვიათი სრული კოლექცია. მხოლოდ ამ მასალის ამომწურავად გამოყენებით შეიძლებოდა შექმნილიყო ისეთი ორიგინალური და ღრმად საინტერესო წიგნი, როგორცაა „ძველი თბილისის ლიტერატურული ბოჰემა“. სრულიად გარკვეულად უნდა ითქვას, რომ ამ სახის წიგნი არც ერთი ქალაქის ფოლკლორის შესახებ არ შექმნილა. ი. გრიშაშვილის ნაშრომის მიმზიდველობა, მასში მოთავსებული მასალის ისტორიულ-ლიტერატურული ხასიათი განპირობებულია თბილისური ფოლკლორის ჩანაწერების სისრულით. ამას, ცხადია, ისიც უნდა დაერთოს, რომ „ლიტერატურული ბოჰემის“ ბევრი პერსონაჟი და „ქალაქური“ ლექსის მთქმელი პირადი ნაცნობი იყო ი. გრიშაშვილისა.

დიდი ღირებულების მქონენი არიან ბიბლიოთეკის ის ექსპონატი-წიგ-

¹ ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის ვახტანგისეული „ვეფხისტყაოსნის“ აღწერილობა იხ. აკაკი შანიძე — „ვეფხისტყაოსნის პირველი გამოცემის მოღწეული ცალუბი“, მისგან „ვეფხისტყაოსნის“ ვახტანგისეული გამოცემის აღდგენილ ტექსტს დართული გამოკვლევა, გვ. 400.

ნები, რომელთა მფლობელნი თავის დროზე ყოფილან ილია ჭავჭავაძე, ივანე მაჩაბელი, ვაჟა-ფშაველა, შიო მღვიმელი, შიო არაგვისპირელი და სხვანი. ამ ცალეზზე შემონახულია მათ მეპატრონეთა შენიშვნები, მინაწერები და სხვა სახის აღნიშვნანი. თითოეული ასეთი კვალი ქართველი მწერლისა თუ მოღვაწისა ამხსნელია რაიმე მოსაზრებისა, რაც მათ გასჩენიათ წიგნის წაკითხვისას. მაგალითად, ი. გრიშაშვილს დავით კარიჭაშვილთან უნახავს ვაჟა-ფშაველას ხელით ნასწორები წიგნი და იქიდან იმ გამოცემის თავის ცალში გადაუტანია შესწორებანი. პოემა „მოხუცის ნათქვამში“ ასეთი ადგილია:

„აყვირდნენ ფშაველ-ხევსურნი,
მოხვევ-გულამაყრელნი:
„შენს წინ ვართ, ბრძანებას ველით
შენნი ერთგულნი ქართველნი“...

კარიჭაშვილისეულ ცალში ვაჟა-ფშაველას შეუსწორებია ეს ადგილი და შემდეგი სახე მიუტია:

„აყვირდნენ ფშაველ-ხევსურნი,
გულამაყრელნი, მოხვევ:
„შენს წინ ვართ შენი ერთგულნი,
სად არის ქართველთ მოღვეე“...!

„ეთერში“ დაბეჭდილი ყოფილა — არ ვარ შენი მე მტერიო. ვაჟას გაუსწორებია — არა ვარ შენი მტერიო. ყოფილა: სიმამრის კარსა ჰკიდიან. გასწორებულა: სამარის კარსა ჰკიდიან. ყოფილა: მთაო, რად აგრე ჰგულადობ? გასწორებულა: მთაო, რად აგრე ჰგულდილობ? ყოფილა: ურქან-ქუჩითო. გასწორებულა: ურქან-ქუჩითო.

ავტორისეული გასწორებანი ბევრი მოიპოვება იმ წიგნებში, რომელნიც ი. გრიშაშვილს შეუგროვებია თავის ბიბლიოთეკაში.

ი. გრიშაშვილისათვის სხვადასხვა ხასიათისა და შინაარსის წარწერებით მიუძღვნიათ წიგნები მის თანამოკალმე ქართველებს, რუსებს, უკრაინელებს, აზერბაიჯანელებს, სომხებსა და კიდევ მრავალ სხვას. აქვეა წიგნები ქართველი მეცნიერებისა აგრეთვე ი. გრიშაშვილისათვის მიძღვნილი სათანადო და შესაფერი წარწერებით. ისინი როგორც კულტურისა და წიგნის ისტორიისათვის, ისე აღამიანთა შორის ურთიერთობა-კავშირისათვის პირველხარისხოვან ცნობებს შეიცავენ. ქართველ მეცნიერთაგან ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკაში ინახება ივანე ჯავახიშვილის, კორნელი კეკელიძის, აკაკი შანიძისა და სხვათა წარწერებიანი წიგნები.

ი. გრიშაშვილის ხელში მოხვედრილა ისეთი წიგნებიც, რომლებიც ცნობილ ქართველ მწერლებსა და მოღვაწეებს სხვათათვის მიუძღვნიათ სათანადო წარწერებით, შემდეგ კი, რაღაც მიზეზებით, ის წიგნები გაფანტულან. ამ ბიბლიოთეკაში არის ალექსანდრე ყაზბეგის, შიო არაგვისპირელის, ვაჟა-ფშაველას, ნიკო ხიზანაშვილისა და სხვა ქართველ მწერალთაგან სხვისათვის მიძღვნილი წიგნები, ან სხვადასხვა მწერალთა შენიშვნები წიგნებში (ივანე ზაქაძისა, პეტრე უმიკაშვილისა, ვასილ ბარნოვისა, კოტე მაყაშვილისა...).

¹ ვაჟა-ფშაველას თხზულებების უკანასკნელ გამოცემაში ვაჟას ხელით შეტანილი ეს ვარიანტული სხვაობა აღნიშნული არაა. ცხადია, რედაქტორებმა არ იცოდნენ ეს სხვაობა, რადგან გრიშაშვილის ბიბლიოთეკაში დაცული წიგნები მაშინ აღუწერელნი იყვნენ.

ასეთივე ჩანაწერ-მინაწერ-შენიშვნებიანი თუ ფსევდონიმამოხსნილი ეურნალები, ვაზეთები, ალმანახები, სადეკლამაციო კრებულები — „ჩანგები“ და სხვა მრავალი გამოცემა მოიპოვება ბიბლიოთეკაში.

ყველაფერი ეს წიგნის ისტორიისათვის, მწერლობის ისტორიისათვის, ზოგადი კულტურის ისტორიისათვის მნიშვნელოვანი საბუთებია, ზოლო ი. გრიშაშვილის ჩანაწერთა მიხედვით შეიძლება შეიქმნას ქართველ მოღვაწეთა ფსევდონიმების ლექსიკონი.

მისი ბიბლიოთეკის წიგნის ფურცლებზეა შემონახული რედაქტორული მუშაობა ამა თუ იმ მწერლის თხზულებების გამოცემისას. თითოეულ გამოცემას ვრცელი დოკუმენტირებული ისტორია გააჩნია. მაგალითისათვის ავიღოთ მის მიერ 1936 წელს გამოცემული აქსენტი ცაგარლის „კომედიები“. წიგნის გამოცემისათვის სამზადისი მას ბევრად აღრე ჰქონია დაწყებული, ამისათვის მას შეუდგენია სრული ბიბლიოგრაფია, ე. ი. შეუძენია ა. ცაგარლის თხზულებათა ყველა და ყოველნაირი გამოცემა, კრებულები, ცალკეული თხზულებები — კომედიები, დრამები, ლექსები, სხვადასხვა პუბლიცისტურ-კრიტიკულ-მემუარული ჩანაწერები. ყველაფერი ეს მას გამოყენებული აქვს პიესათა ტექსტის ისტორიისათვის, მდიდარი და მრავალფეროვანი წინასიტყვაობისა და კომენტარ-შენიშვნებისათვის. ამ გამოცემაში ი. გრიშაშვილი განმარტებასა და ცნობას იძლევა არა მხოლოდ თხზულებათა გამოცემის, არამედ იმ თხზულებათა სცენაზე დადგმის თაობაზე, მათში მოთამაშე მსახიობთა, დამდგმელისა თუ წარმოდგენის გამმართველის გვარის აღნიშვნით, ამასთანავე, ეხება პიესის ტექსტში პერსონაჟთა მიერ ნახმარის ფრაზების აზრსა და ისტორიას, მათს სადაურობასა და მნიშვნელობას. კერძოდ, ამ წიგნში ვრცელი ცნობებია მოცემული ქართული სათეატრო ხელოვნებისა და ხელოვანთა შესახებ.

ი. გრიშაშვილი წიგნებზე მუშაობას არ წყვეტს მათი გამოსვლით. ეს ფაქტი არის დასაწყისი შემდგომი მუშაობისა, კვლევა-ძიებისა, შესწავლა-დაკვირვების გაგრძელებისა; პარალელებისა, შედარებებისა, რაც ტექსტისა და შინაარსის სრულყოფას ემსახურება. ეს დიდი საკვლევადიებო პროცესი მას ასახული აქვს ან წიგნის კაბადონებზე, ან წიგნში ჩართულ თუ ჩადებულ მითითებებში, რომლებიც ხშირად პაკეტშია მოთავსებული სიმრავლის გამო და მიკრულია წიგნის ყდაზე.

ასეთივე სურათია აღექსანდრე ჰავჭავაძის ტექსტის მომზადებისას, ლიტერატურული ნარკვევებისა თუ გაბრიელ სუნდუკიანცის, საიათნოვას თუ სხვა რომელიმე წიგნის გამოცემისას.

თუ ი. გრიშაშვილის ლიტერატურული ნარკვევები და გამოკვლევები ბრწყინვალე შენაძენია ქართული ლიტერატურისა, თეატრმცოდნეობისა, ლიტერატურისა და თეატრის ისტორიისა, ეს იმიტომ, რომ მას ჰქონდა გამოყენებული თავისი საკუთარი მეთოდი მასალის მოძებნისა, დაგროვებისა და წიგნის შექმნისა. ამ საკუთარ მეთოდამდე იგი მივიდა ინტუიციით, რამაც ყოველთვის გაუმართლა მას. გრიშაშვილისებური შენიშვნები და კომენტარები დიახაც იშვიათი და მისაბაძია, რადგან ისინი აღსაესენი არიან ყოველნაირი საინტერესო და მნიშვნელოვანი ცნობითა და მითითებებით.

ი. გრიშაშვილის შენიშვნები ხშირად იწყება წიგნის გარეკანიდან და მთელ ტექსტს გასდევს უკანასკნელ გვერდამდე. შენიშვნების ინტენსივობა, რასაკვირველია, წიგნის რაობაზე და შინაარსზეა დამოკიდებული.

ეს ყველაფერი მის ნაქონ წიგნებში და წიგნებზეა ასახული.

ამაში მდგომარეობს დიდი ინტერესი ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის კატალოგისა. ასეთი ხასიათი აქვს წინამდებარე წიგნს.

ამრიგად, ეს წიგნი არის პირველი ნაწილი ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის სრული კატალოგისა. იგი ჩვეულებრივ კატალოგებისაგან იმით განსხვავდება, რომ წიგნის აღწერილობაში, სავალდებულო ბიბლიოგრაფიულ და ბიბლიოლოგიურ მითითებათა გარდა, მოცემულია ი. გრიშაშვილის წიგნებზე მუშაობის კვალი, ამოწერილია მისი განმარტებები, შენიშვნები, დამატებები, ჩანაწერები, ხაზგასმანი და სხვა, რაც ამ ბიბლიოთეკის წიგნებს თავისებურებასა და მიმზიდველობას ანიჭებს.

ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის კატალოგი რამდენიმე წიგნად უნდა გამოვიდეს: ქართული წიგნები, ქართული ეურნალ-გაზეთები, რუსული წიგნები, საბჭოთა კავშირის ხალხთა და სხვა ენის წიგნები და პერიოდული გამოცემანი.

ბიბლიოგრაფიული აღწერილობანი მოცემული იქნება სისტემატურად, მეცნიერების სხვადასხვა დარგის მიხედვით. მაგრამ, რადგან ეს კატალოგი მხატვრული სიტყვის ოსტატის, პოეტის ი. გრიშაშვილის წიგნებისაა, და რადგან მის ბიბლიოთეკაში უდიდესი ნაწილი მხატვრული ლიტერატურა, ლიტერატურათმცოდნეობა, ხალხური შემოქმედებაა, ამიტომაც კატალოგის პირველი ნაწილი დაეთმობა მათ.

ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის კატალოგის შედგენაში გულმხურვალე მონაწილეობა მიიღეს თამარ მაჭავარიანმა და თინათინ ნაკაშიძემ. ამ სახელმძღვანელო ბიბლიოგრაფებს თვით ი. გრიშაშვილმა სთხოვა ბიბლიოგრაფიულად დამუშავებინათ მისი წიგნები, რაც ჯერ კიდევ ადრე ანდერძშიც ჰქონდა აღნიშნული.

კატალოგის შედგენას ხელმძღვანელობდა ბიბლიოთეკა-მუზეუმის გამგე ი. გრიშაშვილის დისწული ა. ციციშვილი.

სოლომონ ხუციშვილი

1970 წ. IX.

მხატვრული ლიტერატურა

ლიტერატურისმცოდნეობა. ფოლკლორი

1. ჰართული მხატვრული ლიტერატურა

1—2. აბაშელი ა. თხზულებათა კრებული ორ ტომად. თბ., 1958—1960.

ტ. 1. 1958.

ფორზაცხე: „ქარგი ლექსები 310, 311. სა-შა, შენი სადღეგრძელო იყოს! ჩემი უფროსი ძმა: ს. აბაშელი უმწიკვლო პიროვნება იყო. აბაშელისთანა პოეტი არც დაიბადება. იგი ჯერ კიდევ შეუფასებელია, როგორც პიროვნება — უმწიკვლო მოქალაქე. ვაი! რა ადრე წაივდა ჩვენგან. 1959. ახალი წელი“.

ტ. 2. 1960.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1960. 18/XI. მე — გვ. 93“.

3. აბაშელი ა. ერთტომეული. [თბ.], 1955.

ფორზაცხე: „1955 25/VI. ი. გრ. მე — 231“.

4—7. აბაშელი ხ. ანთებული ხეივანი. ლექსები (ლექსების მე-2 წიგნი). ტფ., 1923.

ფორზაცხე წარწერა: „ი. გრ. გრიშაშვილს — პოეტს და მეგობარს. ავტორი. 24 III — 23“.

8—11. აბაშელი ა. გაბზარული სარკე. ლექსები (მე-3 წიგნი). [თბ.], 1929.

სუბერზე: „III წიგნი“.

შმუტიტულზე: „ი. გრ. 1929—29 ოქტ.“.

გვ. გვ. 32—33. ლექსთან „არისის მზე“ მიწერილია: „მთელი ლექსი ეული და ება“.

გვ. 23. ლექსის „უნათესავო“ ბოლოს მიწერილია: „ილია“.

გვ. 40 ლექსის „მოქანცული თვალები“ ბოლოს სტროფთან მიწერილია: „აქ შპონი აკლია“.

გვ. 62. ლექსში „თეთრი კოშკი“ მოხაზულია პირველი სამი სტრიქონი. მიწერილია: „იხ. ამავე წიგნის გვ. 130“.

გვ. 64. უსათაურო ლექსში „მწიფე ყურძენში ქარვა ჩადგება...“ შემოხაზულია პირველი ოთხი სტრიქონის რითმები. მიწერილია: „არ ვარცა ყველა სტრიქონის ასე ვთავებ. მე ჩემს ყურს ვიკავ“.

გვ. 80. ლექსის „უცნაური ამბავი“ ბოლოს: „ქარლო კალაძის მიბაძევა (იხ. მისი პატარა წიგნი)“.

გვ. 81. ლექსთან „წერილი ნოე ჩხიკვაძეს“: „ქარგი ლექსის რამდენიმე ქარგი ადგილი. ი. გრ“.

გვ. 84. მოხაზულია ლექსის სათაური „ტფილისი“ და მიწერილი: „უნდა დაიყოს“.

გვ. 90. ლექსში „ღვინობისთვის“ ხაზგასმულია რითმები: „მინაში-წინაშე“. მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 131. ლექსის „ალ. აბაშელს“ მეორე სტროფში ხაზგასმულია: „პა, შენი წიგნი...“ მიწერილია: „ჩემი“.

12. აბაშელი ა. გვირული ღღეები. ლექსები. თბ., 1942.

ყდაზე: „ი. გრ. 1942. 10 VII“.

თავფურცელთან ბ. ქუცენტის რეცენზია, ამოკრილი გაზეთიდან მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1942 წ. № 38. 10 ოქტ.“.

13—15. აბაშელი ა. ლექსები. თბ., 1944.

16. აბაშელი ა. ლექსები. სრული კრებული. თბ., 1947.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1947. 20 ნოემბ. გრიშაშვილს — გვ. 372“.

ამონაკრები გაზეთებიდან: 1. ა. აბაშელის ლექსი „საბალწლო“, დაბეჭდილი გაზ. „ღვინის დროშაში“. არშიაზე მიწერილია: „1948. № 1“. 2. ა. აბაშელის ლექსი „ქართულ მეომარს“. არშიაზე: „სტალინის დროშა“, 1946, ნოემბ. 3. ა. აბაშელის წერილი „შემოქმედების ახალი წელი“ მინაწერით: „1948“. არ ჩანს რომელი გაზეთიდანაა ამოკრილი.

17. აბაშელი ა. მზე და სამშობლო [ლექსები]. თბ., 1939. (ლექსების მე-4 წიგნი).

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1939. 17 XII. წიგნი IV“.

ბოლოში ფორზაცზე: „წავართვი მოსე თალაკაძეს. ი. გრ. 1939, 17/XII“. იქვე: „მართალია. მ. თალაკაძე. 17/XII“.

წიგნში ჩადებულია ან ჩაკრული ა. აბაშელის ლექსები, ამოკრილი ვაზეთებიდან: 1. „ახალი სოფლის ასული“, მინაწერით: „კომ“, 1940, № 110, 15 მისი“. 2. „ჩენი ვაზეთი“, მინაწერით: „კომ“. 1940 წ. № 126, 3 იენისი: (ორ ცალად). 3. „ახალ საქართველოს“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1941. № 9, 25 თებ.“ 4. „პირველ მისის პირველ მომღერალს“ და „Первому певцу Первого мая.“ თარგმ. გ. კრეტანისა. მინაწერით: „3. В.“, 1941, № 94, 22 აპრ.“ 5. „სიმღერა“ და „ღრუბელს მიჰქონდა“, არზიაზე მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1941, № 16, 18 აპრ.“ 6. „საუბარი ადიდებულ მტკვართან“, მინაწერით: „მნათობი“ 1940, № 10“. 7. „ლაშქრული“, მინაწერით: „კომ“, 1938, 25 თებ.“ 8. „გერმანიაში“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1938, № 30, 10 დეკემბ.“

წიგნში დევს აგრეთვე შ. რადიანის წერილი „ალექსანდრე აბაშელი“ ამოკრილი ვაზეთებიდან, მინაწერით: „ლიტ. ვაზეთი“, 1941, № 11“ და ჩაკრულია ბოლოში უავტორო წერილი „პოეტის შემოქმედებითი გზა“ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1940, № 6, 8 იანვ.“

18—20 აბაშელი ს. შვის სიცილი. [ლექსები. ივ. გომართლის შესავ. წერილით: „შვის მგოსანი“]. თბ., 1913.

შუეტტიტულზე წარწერა: „20 იენისი 1913. ი. გრიშაშვილს, სიყვარულის მესაიდუმლეს. ატორისაგან“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ს. ქვარიათი“.

21 აბაშელი ა. ოქროს საფებურები. [ლექსები]. თბ., 1950.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ პეტეს და მეგობარს სოსო გრიშაშვილს ალ. აბაშელი. 26. IX. 50“.

ამონაქრები ვაზეთებიდან: 1. ანონიმური რეცენზია, მინაწერით: „ახ. კომ.“, 1950, № 114“. 2. პ. ბანტურიძის რეცენზია „ახალი საფებურები“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1950 წ., № 294, 31 დეკემბ.“ 3. მ. ამლობელის რეცენზია, მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1950 წ. № 194, 4 ოქტ.“.

22. აბაშელი ა. რჩეული ლექსები. თბ., 1942.

ფორზაცზე წარწერა: „ბრწყინვალე პოეტს, ძმას და მეგობარს, ი. გრიშაშვილს. ალ. აბაშელი. 18.IX.1949“.

კანზე: „VI. ი. გრ. 1942, 23 აგვისტოს გამოცემა“

სარჩევში ლექსს „საუბარი პიონერებთან“ მიწერილი აქვს: „ეს არ ყოფილა წიგნებში“.

გვ. XI. შესავალ წერილში სიტყვებს „აბაშელი შეყვარებულია“ შენიშვნის ჩამოტანის ნიშანი უზის და სქოლიოში მიწერილია: „მეგრამ გრიშაშვილით „ოქროს ფეხზე“ კი არ არის შეყვარებული — (ორიგინალში ასე ყოფილა და გამოუტოვებია კი აბაშელს)“.

გვ. 49. ლექსში „მზე“ მეხუთე სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა: „წყლითა“. მიწერილია არმიაზე: „წყლითა“.

გვ. 74. ლექსს „გამოძახილი“ მიწერილი აქვს: „ბალმონტი“.

გვ. 78. ლექსს „სიმი“ ბოლოში მიწერილი აქვს: „[6. ჩხიკავის თარგმანი?]"

გვ. 81. ლექსში „სარკე“ მეორე სტროფში ხაზგასმულია რთობები: „გუბე — დეაგუბე“. არზიაზე მიწერილია: „? ჩემი“.

წიგნის ბოლოს, სუფთა გვერდზე ფანქრით: „ფასი 50 კ.“ იქვე ფორზაცზე: „თეატრი და ცხოვრება“. № 48, 1915 წ., „ცისფერი ყვავილები“.

წიგნში ჩადებულია: 1. ვაზეთ „თანამედროვე არზის“ 1916 წლის 7 იენისის № 125 მინაწერით: „1. აბაშელი. 2. „ალატი“. ვაზეთში აღნიშნულია ს. აბაშელის ლექსი „სისხლის ლაქა“ და ვინის წერილი: „ალატის გმირთა გასამართლება...“ 2. ეურნალ „ციხარტყელიდან“ ამოკრილი სარგანაქციო წერილი მინაწერით: „ს. აბაშელი. (ციხარტყელი“, 1919, № 1)“. 3. ეურნალ „ოქროს ვერძის“ № 1-დან ამოკრილი ს. აბაშელის ლექსი „ტბაზე“. 4. ს. აბაშელის ლექსის რუსული თარგმანი — „Смех моря“. ამოკრილი „Тифлисский журнал“-ის 1912წ. 10 იენისის №9-დან.

წიგნში ჩადებულია ან ყდაზე დაკრულია ა. აბაშელის ლექსები ამოკრილი ვაზეთებიდან. თითოეულ მათგანზე მიწერილია ვაზეთის დასახელება და თარიღი: 1. „მზე ბელადის მონუმენტთან“ და „ფორთოხლის ბაღში“. „კრებულში“ 20 წლის თავი“. 1941 წ. 25 თებ.“ 2. „სიმღერა სტალინგრადზე“. „ლიტ. საქართ.“, 1943. № 3, 30 იანვ.“ 3. „უქანასენელ საათს“. „კომ“, 1943, № 35, 12 თებერგ.“ 4. „გამარჯვების წელი“. „ლიტ. საქართველო“, 1943 წ №1“. 5. „Сталинские Соколы“. „Заря Востока“, 1943г №172“. 6. „ქართველი მეომრის წერილი უკრაინელი ჯარისკაცისადმი“. „კომუნისტი“, 1943, № 300, 31 დეკ.“ 7. „სამშობლოს ვარსკვლავი“. „ლიტ. საქ.“, 1943, №10, აპრილი“. 8. „В последний час“. „Заря“, 1943. №8, 10 იანვ.“ 9. „ზაფხულშიც, როგორც ზამთარში“. „ლიტ. საქართ.“, 1943 წ. № 19, 10 აგვისტო“. 10. „სტალი-

ნური შევარდნები“. „კომ.“, 1943, № 172, 15 აგვ.“ 11. „გაზეთი ძეღმიწურში“. „ლიტ. საქართ.“ 4 მაისი, 1943 წ. № 11“. 12. „მთები დალიტანისა“. „ლიტ. საქართ.“, 1942, № 44, 15 დეკემბ.“ 13. „კავკასიონის მწვერვალებიდან“. „ლიტ. საქართველო“, 1942 წ. № 36, 20 სექტ.“ 14. „ოქტომბრის ვარსკვლავი“. „ლიტ. საქ.“, 1942, № 40, 3 ნოემბ.“ 15. „არ მოუშვა, დაჰკარა“. „ლიტ. საქართ.“, 1942, № 35, 12 სექტ.“

წიგნში ღვეს კიდევ რამდენიმე ამონაჭერი გაზეთებიდან: 1. კ. გამსახურდიას წერილი „ალექსანდრე აბაშელი. ესეიზური პორტრეტი-მინაწერი:“ „ლიტ. საქართველო“, 1942, № 15.“ 2. ანონიმური რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „ლიტ. საქ.“, № 35, 1942 წ., 12 სექტ.“ 3. ბ. უღენტის რეცენზია „ალექსანდრე აბაშელის „რჩეული ლექსები“ მინაწერით:“ „კომ.“, 1942 წ., № 299. 19 დეკემბ.“

23—24. აბაშელი ა. სამოცი წელი. ლექსები. თბ., 1944.

25. აბაშელი ა. სამშობლოსადმი. ლექსები. თბ., 1943.

26—29. აბაშიძე გრ. თხზულებანი. ნაწ. 1. ქუთაისი, 1901.

ჩასმულია საგანგებო ყდაში. ყუაზე ოქროს ასლებით: „ლექსები გრ. აბაშიძისა. 1. გრიშაშვილი“.

ყდის მე-2 გვერდზე მინაწერები: „1. „გუშინ გაველეთ ვალიის კარი“, 59. (თარგმანი), ტუმანსკის ლექსია (დაისტ.). 2. ნადირობა, გვ. 241. ვიდმოკეთებულა A. Ф. Федотов-ის ლექსიდან (იხ. არტისტა კრებული „Живая струя“ გვ. 86. მე მაქვს). 3. ლერმონტოვიდან, გვ. 20, 33 (არ ეწერა ლერმონტო). 4. ანროლდის „მნათობი აზიისა“, 129 და 291. 5. პუშკინის „ანგელოსი“, გვ. 174. 6. ჩემთვის ერთია, ჩემთვის ერთია—218. (ამ ლექსის დედანი მაქვს.) 7. შეეცდომა გვ. 62“.

ფორზაცზე: „ეს წიგნი გეარჩია ზანგმა (გრ. რცხილაძემ) (იხ. „ცნ. ფურცელი“, 1901 წ., № 1670). ი. გრ.— ზანგის ფსევდონიმით რცხილაძეზე აღრე სწერდა გოლა ჩიტაქ (იხ. მის მიერ ნათარგმნი პიუგოს „კლოდ-გე“) — მწერტი, 300.— [გრ. აბაშიძე] დაიბადა 1866. გარდაიცვალა 1903 წ. მარტში.— გრ. აბაშიძის ფსევდონიმები: 1. გ. თირელი. 2. მენავე [ნავი]? (იხ. „ივ.“. 1896 წ., № 66). 3. შრონაზა (იხ. ლასხიშვი. მოგონება, 89). 4. ვინმე (იხ. „ივერია“, 1903, № 65. დ. მეგრ.) 5. ჯრა. 1896 „ივ.“, 6. ი. გრ.“

თაფურცელზე ავტორის გვარის ქვეშ: „(1866—1903)“. საგამომცემლო მონაცემების გასწვრივ: „პართულად არ შეიძლება“.

გვ. 3. ავტორის წინასიტყვაობაში წინადადებას: „თხზულების მეორე ნაწილში მოთავსებული იქნება უმთავრესად თარგმანები“ მიწერილი აქვს: „თარგმანები აქაც ბევრია“.

გვ. 11. ლექსთან „იხ. მარგალიტაქ! (ფრანგულად)“ მიწერილია: „ეს ლექსი ეკუთვნის პროვანსულ სახალხო პოეტს ფრედერიკ მისტრალს. ლექსის სათაურია: მაგალი (!) იხ. «B. ин. лит.»

გვ. 20. ლექსთან „თერგის ძღვენი (ლერმონტოვიდან)“: „ეს ლექსი პირველად დაიბეჭდა „ივერიაში“ 1893 წ., № 269. ზედ არ ეწერა, რომ ლერმონტოვიდან იყო თარგმნილი“, შეიძლება კორექტორის დოღეც გამო. ი. გრ.“

გვ. 33. ლექსთან „წყნარი ღამეა. (ლერმონტოვიდან)“: „გვ. 118, რუსული“. მეორე სტრიქონში მოხაზულია: „გზა ქვა-ფენილი“. არსიანზე: „კაჟის შარა“. (ასეა დაბეჭდილი ივერიაში 1893, № 255 „Сквозь туман кремнистый“). ლექსის ბოლოს: „ივერია“, 1893, № 255“.

გვ. 47. ლექსს „ერთ ქალს. (ვ. პიუგოვად)“ აქვს მინაწერი: „ეს ლექსი სთარგმნა კიდევ: 1. ალ. ჭიქე. 2. ს. ქვარიაშვილი. 3. გ. შარვაშიძემ. 4. გ. ერისთავმა“.

გვ. 59. ლექსის „გუშინ გაველეთ ვალიის კარი“ ბოლოს მიწერილია: „რუსი პოეტის ტუმანსკის ლექსი. იხ. ერთი ძველი ორი სახელმძღვანელო. (მე მაქვს). I. გვ. 14. II. გვ. 4.“ არსებზე: „ეს ლექსი სთარგმნა მის. ფაველენოვამ (იხ. „იცისკარი“, 1865 წ., ავგისტო, გვ. 68). სთარგმნა: გრ. აბაშიძემ, მის. ფაველენოვამ, შ. მღვიმელმა, რ. ერისთავმა (?)“.

გვ. 73. ლექსის „სიმღერა“ ბოლო სტროფში ხაზგასმულია: „და დამაფარონ მიწის პირი მე“. მიწერილია: „ჩემი რედაქციამ. მე ასე დაეწერა — და ამომეგოსს მიწით პირი მე, ერთი მიტირე შენი ჭირიმე“.

გვ. 102. ლექსთან „თეთრი ჩადრი“: „პარტმანისა. 1. ეს სთარგმნა შემოკლებით კირილი ლორთქი. იხ. მისი „სანთური“ გვ. 10. 2. მგონი კიდევ სთარგმნა ა. შანშიაშვილმა“.

გვ. 115. ლექსთან „ბუღდის მერცხალი“: „ბეგლარასაც აქვს თარგმანი“.

გვ. 129. პოემას „მნათობი აზიისა“ ეხება მინაწერი: „პირველად დაიბეჭდა — იხ. „ივერია“, 1893 წ., № 258. გრ. აბაშიძემ ეს პოემა გალექსა პროზად ვადაკეთებულისგან, რომელიც იმავე ივერიაში დაიბეჭდა ექვსი დღით ადრე. (იხ. „ივ.“, 1893, № 252). ეტყობა მოეწონა მთარგმნელი. აქ მხოლოდ ერთი თავია თარგმნილი ამ პოემიდან. ი. გრ. თავი მეორე აქვია. იხ. გვ. 291“.

გვ. 144. ლექსის „ამაო მსხვერპლი“ ბოლოს: „ივერია“, 1893. № 281“.

გვ. 174. ლექსთან „სამოთხის კართან თავ ჩაივდელი“ მიწერილია: „ანგელოსი (პუშკინო)“.

გვ. 176. უსათაურო ლექსის „გახსოვს, მაცდურო...“ ბოლოს: „1908 წ. 16 ნოემბერს. ი. გრიშაშვილი. ოლოლ“.

გვ. 218 ლექსთან „ჩემთვის ერთია ტანჯვა და ლენა“ არსებებზე: „სპ. ქელიძის „ჩანგურში“ აწერია („რუსულიდან“ და მართლაც ამ ლექსის დედანი არსებობს — ძველი რუსული როპანსი (იხ. დ. ერისთ. ნაქონი რვეული. გვ. 99/26. მე მაქვს შ. კაშმაძე წერს, რომ თითქოს ეს ლექსი აკაის კალამს ეკუთვნოდეს. რაც „იმღერება“ განა ყველა აკაისია? (იხ. „რატი და ხელ.“ 1945 წ., № 5, გვ. 3). ი. გრ.“

გვ. 219. არშიაზე: „ქართული თარგმანები უფრო უკეთესი გამოდიოდა“.

გვ. 241. ლექსთან „ნადირობა (სასცენო მონოლოგი. გადმოღებულია)“ მიწერილია „საიღანე? ამ ლექსის ავტორი А. Ф. Федотов (იხ. „Живая струя“, გვ. 86) ეს ლექსი დაიბეჭდა „ივერიაში“ 1896 წ., № 41“.

გვ. 300. ლერმონტოვის „მწირის“ მე-2 თავთან არშიაზე: „გამოტოვებულია ერთი ხანა, სადაც რუსების მფარველობაზეა ლაპარაკი. ი. გრ.“

სარჩევში, გვ. გვ. I—VII მრავალი შენიშვნაა. დაზუსტებულია თარგმნილი ლექსების ავტორები, მითითებულია ამა თუ იმ ლექსის პირველი პუბლიკაცია, დაზუსტებულია დაწერის თარიღები: გვ. II. არსებებზე: „ამ წლის „ივერიაში“ (1896) ბეჭეტი ლექსია, რომელიც შეიძლება აქ არ იყოს შემოტანილი. ი. გრ.“ „ეს ლექსი („საახალწლო ექსპრომტი“) დაბეჭდილია 1896 წელში გამოცემულ წიგნში: „პატარა კრებული საუკეთესო ლექსებისა“ 1896 წ., ქუთ... მ. ლალიძის გამოცემა, გვ. 19“.

გვ. VII. მინაწერი სარჩევზე: „აკლია (?). 1. „დავსლიე გული“ (დიდი ლექსია). დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1893 წ., № 280. 2. ექსპრომტი („აწმყოს ძალღონე, ნუგეში“). („ივერია“, 1893, № 279)“.

წიგნში ჩადებულ კონვერტში თავმოყრილია ი. გრ. ჩანაწერები: „1. „მთავარ ქათამიებს“, გ. თირელისა. (იხ. თ. შავერაიანის ხელნაწერი). 2. ექიმი ჰლოდოვილი. შეცდომა გრ. აბაშიძეზე. (იხ. უნივერსიტეტის გამოცემა „აკაის კრებული“). 3. გრ. აბაშიძის უცნობი ლექსი — პოემა „არაკი“ (აკაისადმი). („თემი“, 1911. № 16). 4. „საკვირველია გრ. აბაშიძის ბედი, მშვენიერ ლექსებს და ეტიუდებს აწერდა გრ-ა და სათავ. აზნაურო ბანკის ანჯარიშებს, რომელსაც ყველა ხრონიციორი

დაწერდა. ქვეშ მოწერილი აქვს გრ. აბაშიძე, იხ. „ივერია“, 1896. № 89 და სხვ. 5. გრ. აბაშიძის მიერ თარგმნილი ველოჩკოს ლექსი „იმერეთში“ (იხ. „მოამბე“, 1896, № VII). 6. გრ. აბაშიძის ფსევდ. შრომანა იხ. ლასხიძე. მემუარები გვ. 89. ნაგი შისი ფსევდონიმა „ივერიაში“, სწერს დ. მეგრელი გრ. აბაშიძეზე. (იხ. „ივერია“, 1903, № 65). 8. გრ. აბაშიძე სკენაზდაც გამოდიოდა. 1900 წელს ითამაშა მესტიერის როლი „სამზადისში“, იხ. წიგნაკი „ქუთაისის თეატრის 50 წელი“ გვ. 88. პროგრამაში. ძველი გამოცემა. 9. გრ. აბაშიძემ რომ სთარგმნა „ნადირობა“, ეკუთვნის გრენე-ლანკურას კალამს. აქედან რუსულად სთარგმნა ა. ნ. პლუშჩევმა და ფედოტოვმა“.

კონვერტში დევს აგრეთვე რომელიღაც რუსული ეურნალიდან ამოტყრილი ცნობა ელვინ არნოლდის პოემის «Свет Азии» გამოცემის შესახებ. არშიაზე მინაწერი: „გრ. აბაშიძე, გვ. 291“.

აქვე დევს მანქანაზე გადმობეჭდილი რუსული ტექსტი პოეტ მისტრალის სიმღერის — „მაჯალის“ შესახებ მინაწერით: „ოპ, მარგარიტა!“ ეკუთვნის პროვანსელ პოეტს მისტრალს“.

გვ. 241. ლექსთან „ნადირობა“ მიწერილია: ფედოტოვისა. ი. გრ.“

შესამე ცალის თავფურცელზე აღრინდელი მფლობელის ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

30-32. აბაშიძე გრ. [ლექსები. გ. აბაშიძის შესავ. წერილით. თბ.], 1936.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვეშ: („დაბ. 1866 წ.“, გარდაც. 1903 წ.) გარდაც. 37 წლისა“.

შემუცტიტულზე: „გრ. აბაშიძის ფსევდონიმები: გრ. თირელი. 2. მენავე. 3. შრომანა. (იხ. ლასხიძე. მემუარები, გვ. 89). ი. გრ.“ იქვე: „იხ. იხ. ვართავაის წერილი გ. აბაშიძეზე. „გრდემლი“. 1912, ტ. 1, გვ. 61 (II). ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულია ქალაღები მინაწერებით: 1. გრ. აბაშიძის ლექსები. [ხელწერა: გრ.]. „საახალწლო“. [გამოცანებივთ?] 1. „მარაქალა თქვენსა შრომას“, აკაის. 2. „შენმა მხვედრმა აღგამალა“. გრ. წერეთ. 3. „ახალ-ახალ დასთა გროვამ“. ან კვებულია ან ილია ხონელი. 4. „ფინჩა-ფუნჩის გულიათვის“. 5. „აკაისი. ტყავში გახვეულხარ“. („ივერია“, 1896 წ., № 1). 2. გრ. აბაშიძის საფლავი ლენინგრად. („სახალხო გაზეთი“, 1910, წ., № 157). 3. გრ. აბაშიძე (შრომანი) „იე“. 1895, № 161. 4. იმელი [ქართ. დედა...]. (გრ. თირელისა) „ივერია“, 1895, № 216,

„ოპტიმისტის სიმღ.“ № 214, № 211. 5. გრ. აბაშიძე. „ნადღური“. „ივ.“, 1895, № 139. 6. გრ. აბაშიძის დიდი ლექსი-არაკი („პასუხი აკისი“). „თემი“, 1911 წ., № 16. 7. გრ. აბაშიძე და ცენზურა იხ. „თეატრი“, 1886 წ., 1-ე 32, გვ. 374. 8. 1886 წ. „თეატრში“ გ. თორელის ბევრი ლექსი. 9. „ნადირობა“. გრ. აბაშიძის მიერ გადმოღებული ლექსი პირველად დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1896, № 41. 10. გრ. აბაშიძე. „გამოცანა“ (შილერისა). თარგ. გრ. აბაშიძე. იხ. „ჩეჩილი“, 1896, № IV. 11. გრ. აბაშიძის პროზა ეტიუდი „სამი ცრემლი“ ანუ „ფედის ანდერძი“ („ივ.“, 1896 წ., № 79, 80). ამ პროზაში ლექსია ჩართული „მე მინახავს მისის მიე“. 12. გრ. აბაშიძის ეტიუდი „იაკობის მტრები“ (იხ. „ივერია“, 1896 წ., № 5). 13. გრ. აბაშიძის ფევედ. გრ. ვრა-ა („ივერია“, 1896 წ.) „ანდერძი განმანათლებლის“ (ვეძღ-ღენი კნ. ნ. ჩ...[?]) „ივ.“, 1866. № 10. 14. გრ. აბაშიძის ფევედ. მენავე (იხ. „ივ.“, 1896, № 66)

წიგნში ჩადებულია ა. დგვეფაძის წერილი „გრიგოლ აბაშიძე (გარდაცვალებიდან 35 წლის შესრულების გამო)“, ამოჭრილი ვაზეთიდან „მინაწერი“, „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1938, № 183, 11 აგვისტო. იქვე ვაზეთის ამონაჭრები: 1. ქ. რ.-ს რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „კომუნისტი“, 1936, № 217, 18 სექტ. 2. ი-ს რეცენზია მინაწერით: „კომუნისტი. განათლება“, 1936 წ. № 40“. 3. გ. ნ-ძის რეცენზია მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1935 წ., № 12“.

33. აბაშიძე გრ. ასფურცელა. [ლექსები]. 1934—1940. თბ., 1940.

ფორზაცზე წარწერა: „პატივისცემით და უკეთესის მიძღვნის სურვილით ჩვენი დროის შესანიშნავ პოეტს ი. გრიშაშვილს გრ. აბაშიძე. 5.12.42“.

წიგნში ჩადებულია ვაზეთიდან ამოჭრილი გ. კაჭხიძის რეცენზია: „გრიგოლ აბაშიძის შემოქმედება (მისი ლექსების კრებულის გამო)“ მინაწერით: „ახალგ. კომუნისტი“, 1941 წ., № 126, 31/IV“.

34. აბაშიძე გრ. ვაზაფხული სტალინის სა-ნაპიროზე. თბ., 1955.

35. აბაშიძე გრ. გიორგი მეექვსე. პოემა. თბ., 1942.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელს და სახ-სოვარს, მარად პატივსაცემს და უმცროსებისათვისაც ახლობელს იოსებ გრიშაშვილს, რომელმაც თავისი წიგნებით კიდევ უფრო შემაყვარა ჩვენი თბილისის და საერთოდ ჩვენი გვეყენის წარსული; გრ. აბაშიძისაგან 5.12.42. დედაქალაქი“.

ამონაჭრები ვაზეთებიდან: 1. გ. ნ.-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „კომ.“, 1942, № 282, 28 ნოემბ. 2. შ. რადიანის წერილი „პოემა ქართველი ხალხის გმირულ წარსულზე“, მინაწერით: „ლიტ. საქართვე.“, 1942, № 35“. 3. ვ. ქიქინაძის წერილი „ლიტატები“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1944, № 1, იანვარი“.

36. აბაშიძე გრ. დროშები. [ლექსები]. თბ., 1945.

იკვლურტელზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს. მარად სახსოვარ სოსო გრიშაშვილს მისი ერთგული და პატივისცემელი გრ. აბაშიძე. 28.3.45“.

წიგნში დეეს გრ. აბაშიძის ლექსები, ამოჭრილი ვაზეთებიდან: 1. „სტალინის დროშა“, ამოჭრილი „კომუნისტიდან“ მინაწერით: „1945, 23 თებ.“ 2. „ძღვეამოსილი“ მინაწერით: „კომ.“, 1945 წ., № 128. 3. „მისი და გამარჯვება“ მინაწერით: „კომ.“, 1945, 1 მაისი.

აქვე დეეს ინფორმაცია ვაზეთიდან: „გრ. აბაშიძის შემოქმედების საღამო“ მინაწერით: „გ. ნატროშ. 1945“.

37—38. აბაშიძე გრ. ლაშარეა. მეცამეტე საუკუნის ქართული ქრონიკა. თბ., 1957.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს — ი. გრიშაშვილს მისი პატივისცემელი უმცროსი მეგობრისაგან. გრ. აბაშიძე“.

იქვე მინაწერი: „[1958 წ. 7 იანვ.] ი. გრ.“ მეორე ცალის ფორზაცზე: „ავტორის ნამდევნი წიგნი ცალკე მაქვს. ი. გრ.“

გვ. 46. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „გუნდის სიმღერაში“. არშიაზე მიწერილია: „მომღერალთა გალობა“.

33. 47. მე-9 აბზაცის გასწვრივ: „თითონ?“ გვ. 52. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია: „კოზიმიტი“. არშიაზე: „სალაფარა“.

გვ. 59. 1-ლ სტრიქონში ხაზგასმულია: „ალზეების“. არშიაზე: „ბევრჯელა ნახმარი“.

გვ. 71. ხაზგასმულია: „ძუა კოჭებამდის სცემდა“. მიწერილია: „კეციკი“? ხაზგასმულია: „შუბი მოიპარჯვა“. არშიაზე: „ბიჭი და შუზი“?

გვ. 73. ხაზგასმულია: „ქურანი“. არშიაზე: „ხან კეცია, ხან ქურანი, ხან რაში“.

გვ. 75. მე-7 აბზაცის გასწვრივ: „ალექსი თავის ისტორიას და ქვან თითონ ამბობს“.

გვ. 78. ბოლოდან მე-3—4 აბზაცების გასწვრივ: „ბარნოვის სტილი“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ჩამოდიოდა“ [კრემლი]. არშიაზე: „ჩამოდიოდა მთიდან“.

გვ. 83. მე-6 აბზაცის გასწვრივ: „ჩივი და ქარავანი“.

გვ. 93. ხაზგასმულია: „მიკიტანი“. არშიაზე: „მეიხანე“.

გვ. 98. ხაზგასმულია: „საწერ-კალამს“. მიწერილია: „ბატის ფრთა“. იქვე ლექსის გასწვრივ: „რუბაია. ლექსის ავტორი?“.

გვ. 99. ხაზგასმულია: „უგუნებოდ“. არშიაზე: „ორსულ ქალზე იტყვიან“.

გვ. 125. ხაზგასმულია: „თურმან“. არშიაზე: „თურმანიშვილები. თორიდან“.

გვ. 133. მოხაზულია მე-5—7 აბზაცები. არშიაზე: „ბარნოვი“.

გვ. 138. ლექსის გასწვრივ: „ავტორი?“.

გვ. 142. 1-ლი აბზაცის გასწვრივ: „ახანაზარიოვი“.

გვ. 144. ბოლო აბზაცების გასწვრივ: „ეს არ არის იმდროინდელი სტილის. — ზმნა?“

გვ. 146. მე-4 აბზაცთან: „დ. კლდ. გამოთქმა“.

გვ. 147. მე-8 აბზაცში ხაზგასმულია: „გონების გარეშე“. არშიაზე: „რუსული თქმა“.

გვ. 162. ხაზგასმულია: „სალ-სალამათად“. არშიაზე: „უცხო სიტყვა“.

გვ. 168. ხაზგასმულია: „ზედ აკოცა“ [სასმისს]. არშიაზე: „ახალი ჩვევა“.

გვ. 180. ხაზგასმულია: „ნეტარებას“, მიწერილია: „ბევრჯელ აქვს“.

გვ. 205. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია: „მეკობრეების“. არშიაზე: „მეკობარი ზღვის ავაზაკია“.

გვ. 216. ხაზგასმულია მე-5 აბზაცში: „თათქო საქვეცნოდ გაეხადოს“. არშიაზე: „იმეორაჲს. იხ. ზევით“.

გვ. 232. ხაზგასმულია: „პაუკებიანი“. არშიაზე: „პაუკი — ხან ხმარობს პაუკი“.

გვ. 274. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „კუნძამ“. არშიაზე: „მე-13 საუკუნეში?“

გვ. 277. არშიაზე მინაწერები: „საფლავიდან მართო როგორ გამოუშვეს?“ „შუილი თუ ... გვ. 279“.

გვ. 300. ხაზგასმულია: „ნუკერისაგან“. არშიაზე: „ოსმალურად: ჯარისკაცი“.

გვ. 322. ხაზგასმულია: „მეკობრეებმა გამოქვეყნდა“. არშიაზე: „მართო მეკობრეებმა ეხლა გაიგეს? თვითონაც ბრძოლაში არ იყენენ?“

გვ. 324. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია: „მიმღერე“. არშიაზე: „რა დროს შეე“

გვ. 328. არშიაზე ქვემოთ: „ეაშა! 1958 წ. 20/VII. ბორჯომი. ი. გრ.“

ყდის მესამე გვერდზე: „კამბეჩოვანს, გვ. 104“.

ქვეა გაზეთიდან ამოჭრილი ინფორმაცია „შეხვედრა „ლაშარელას“ ავტორთან“ მინაწერთი: „სტალინელი (გორი)“ და ი. სიხარულიძის წერილი „ზოგიერთი შენიშვნა გრიგოლ

აბაშიძის „ლაშარელას“ გამო“ ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერთი: „საბჭოთა აპარა“, 1958 წ. № 109“.

29. აბაშიძე გრ. ლეგენდა პირველ თბილისელებზე. (დედა). დრამატ. პოემა 4 მოქმ. და 9 სურ. — ამონაჭერი: ეურნ. „ცისკარი“, 1958, № 12.

აკინძულია ი. გრ. მიერ. ხელნაკეთ ქაღალდის კანზე წერია: „გრიგოლ აბაშიძე. დედა. ლეგენდა პირველ თბილისელებზე. „ცისკარი“, 1958 წ., № 12. ი. გრ.“

გვ. 71. მე-12 სტრიქონში ხაზგასმულია მოქმედი პირის სახელი „გელა“ მიწერილია: „პატარა კახი“.

გვ. 76. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონი. მიწერილია: „პატარა კახი“.

გვ. 97. ხაზგასმულია სახელები: „გოლა, გელა“. არშიაზე: „სხვა სახელი სჯობს“.

გვ. 100. მოხაზულია რამდენიმე სტრიქონი. მიწერილია: „ს. აბაშელი“.

40. აბაშიძე გრ. ლეგენდა პირველ თბილისელებზე. (დედა). [პიესა]. თბ., 1959.

41. აბაშიძე გრ. ლექსები. ტფ., 1937.

42. აბაშიძე გრ. ლექსები. პოემები. თბ., 1950.

შუეტტიტულზე წარწერა: „ჩვენი პოეზიის საამაყეს, ჩემს საყვარელ პოეტს — იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით გრიგოლ აბაშიძე. 9 I 51“.

გვ. 129. ლექსის პირველ სტროფში ხაზგასმულია: „გოგონების თმებში განახე“. მიწერილია: „ჩემი“. ბოლო სტროფის გასწვრივ: „აკაცი“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. ი. გრიშაშვილის წერილი გრ. აბაშიძის პოეზიის შესახებ: „Песня о мире и счастье“, მინაწერთი: „Правда“, 1951, 11 февр., № 42, 2, ჯ. ფირცხალავას წერილი „შემოქმედებითი აღმავლობის გზაზე“ [გრ. აბაშიძის შესახებ], მინაწერთი: „კომუნისტი“, 1951, 22 მარტი, № 68“. 3. თ. კოლატიძის წერილი გრ. აბაშიძეზე „Пoesия жизненной правды“, მინაწერთი: „Мол. сталинец“, 1951, 26 მაისი, № 62“.

4. გრ. აბაშიძის ლექსი „Rot front“, მინაწერთი: „სიტყვა და საქმე“, 1934, № 4“. 5. გრ. აბაშიძის ლექსი „სტალინი, შენ იცავ ხალხთა მშვილობას“, მინაწერთი: „ავანგარდი“, 1951, 1 მაისი, № 52“.

43. აბაშიძე გრ. ლექსები, პოემები. თბ., 1953.

44. აბაშიძე გრ. სამი პოემა. თბ., 1946. ყდის მე-2 გვერდზე: „გვ. 40, 58 ან ერთი, ან მეორე“.

ღორხატთან ა. კაცაძის რეცენზია „გრიგოლ აბაშიძის „სამი პოემა“, მინაწერთი: „ახალ. კომ.“, 1947, № 55, 8 მაისი“.

45. აბაშიძე გრ. სამხრეთ საზღვარზე. ლექსები; თბ., 1949.

წიგნში დევს ა. ნემსაძის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერით: „Заря В;“ 1950, №141.

46. აბაშიძე გრ. შავი ქალაქის გაზაფხული. ტფ., 1938.

ფორზაცზე წიგნის ბოლოს: „ი. გრ. 1943. 2/XII“

47. აბაშიძე გრ. ძღვეის ქელი. პოემა. თბ., 1944.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. ევგ. ლუნდბერგის რეცენზია „Победоносный Кавказ. Новая поэма Гр. Абашидзе“, მინაწერით: „Заря Востока“, 1944, №82“ 2. გ. გაჩეჩილაძის „ლიტერატურული შენიშვნები“ ძღვეის ქელის შესახებ მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნ.“ 1944, №13“.

48-49. აბაშიძე გრ. ჭაჭკვაუხდელი. ლექსები. ზარზმის ზმანება. [პოემა]. თბ., 1948.

აბაშიძე ვ. „ებლანდელი სიყვარული“. კომედია 4 მოქმ. ვადმოკეთ. ვ. აბაშიძისაგან. ფოთი, 1893.

უკანოა. თავფურცელსა და 1-ლ გვერდზე ეჭვი „Суфлиор Иосиф Г. Мамулов“.

იქვე: „ამ პიესის ავტორია ა. ნ. დიჩინკო; დაუწერია 1865 წელს — ი. გრ.“

51-52. აბაშიძე ვ. ტასიკო. დრამატული ეტიუდი. 1 მოქმ. ფოთი, 1893.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Библиотека Тифлисского Собрания“.

53. აბაშიძე ვ. „ცოლი თუ გინდათ, ეს არი“. ვოდვეილი 1 მოქმ. ქუთაისი, 1877.

54—55. აბაშიძე ვ. ცოლი თუ გინდათ ეს არი!!! ვოდვეილი ერთ- მოქმ. ტფ., 1879.

თავფურცელზე, ფორზაცზე და 32-ე გვერდზე ბეჭედი: „ქართული დრამატული საზოგადოება“.

ფორზაცზე: „ესაომ მომცა. ი. გრ.“

56. აბაშიძე ი. ერთტომეული. [ლექსები, პოემა. თარგმანები. თბ., 1859].

57. აბაშიძე ი. რჩეული. [ლექსები]. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 10/XII“.

გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. შ. ამისულაშვილის რეცენზია „ი. აბაშიძის რჩეული ლექსები“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1952, № 32, 13 მარტი“. 2. ლ. კალანდაძის წერილი „ირაკლი აბაშიძის პოეზია“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1952, № 22, 25 ივნისი“.

58. აბაშიძე ი. რჩეული. თბ., 1954.

59. აბაშიძე ი. ერთი სიმღერა [ლექსები]. თბ., 1951.

გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. გ. ფირცხალავას წერილი „სტალინური ეპოქის სადილბლად“, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1951 წ.,

№ 177, 29 იელისი“. 2. ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ, მინაწერით: „სახალხო განათლება“, 1951 წ., № 43, 24 ოქტ.“ 3. პ. კობრიძის რეცენზია „სოციალისტური სინამდვილის შთაგონებით“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, № 138, 15 ნოემბ.“ 4. ს. წვერავას წერილი „სიმღერა აყვავებულ გურიასზე“, მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი, 1951, № 105. 30 მაისი“. 5. ს. მდლაკელიძის წერილი „დიდების, ძლიერებისა და სილამაზის საგალობელი“, მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“.

60. აბაშიძე ი. ლექსები. ტფ., 1937.
გაზეთიდან ამოჭრილი დ. გამეზარდაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „კომუნ.“.

61-62. აბაშიძე ი. ლექსები. თბ., 1941.
ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს სეკურულით, პატივისცემით ვუძღვნა ამ პატარა წიგნს. ირაკლი აბაშიძე, 1941 წ., 1 მაისი, ტფილისი“.

63-64. აბაშიძე ი. ლექსები. თბ., 1945.
კანზე: „ი. გრ. კაკავი (?). 34“.
მეორე ცალში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ნატროშვილის წერილი „ლექსები სამამული ომზე“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1945 წ., № 37, 6 ნოემბ.“

65. აბაშიძე ი. ლექსები. თბ., 1956.

66. აბაშიძე ი. ლირია. თბ., 1963.

67. აბაშიძე ი. რამდენიმე ლექსი. ტფ., 1931.

69—70. აბაშიძე ი. რამდენიმე ლექსი. ტფ., 1932.

71. აბაშიძე ი. რუსთაველის ნაკვალევზე. თბ., 1959.

72. აბაშიძე ი. რუსთაველის ნაკვალევზე. თბ., 1965.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილის წიგნების საგანძურს მეგობრული სიყვარულით. გრ. ლალიაშვილისაგან. პირველი 23 IV. 65“.

73. აბაშიძე ნ. მოთხრობები, თბ., 1953.

74. აბესაძე ი. ლექსი ქიათურისა და ზღვდლებისა. ყვირილა, 1912.

კანზე: „არ არის აწერილი ქართულ წიგნში. ი. გრ.“

75. აბესაძე მ. ქალ-ვაჟიდან მიწერ-მოწერა. მკითხაობა მარცვლითა ანუ ზელთა და ქალ-ვაჟის საუბარი ლექსად გამოთქმული. ტფ., 1896.

თავფურცელზე და კანზე ბეჭედი: „Тифлиской публичной библиотеки“.

76. აბესაძე მ. ცხოვრება და ხასიათი ძუნწი მღიღერებისა, სკაპეებისა და ურიებისა. ქუთაისი, 1880.

77-78. აბზიანიძე ა. სიმართლე. ლექსები. ტფ., 1906.

79. აბრამია პ. დენილები. [მოთხრობა]. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1926, 16 VI“.

80. აბულაშვილი ა., ალაფიძე ბ., ირემაშვილი ლ. და მებურთაშვილი ტ. [ლექსები]. თბ., 1922.

81. აბულაძე მირ. აპრილის ხმები. ლექსები. თბ., 1959.

82. აბულაძე მიხ. სამშობლო ანუ ლექსთა კრება. თბ., 1881.

კანზე ავტორის გვარის შემდეგ: „(მ. გორაძე)“.

გვ. 26. „გლახურ ლექსს“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი მოთავსებულია მიხ. გორაძის ლექსებში. ვინ ვისგან აიღო? ი. გრ.“. იქვე: „აბულაძე იყო მიხ. გორაძე“.

83-84. აბულაძე ს. კოლექტივი. ლექსები. ზესტაურონი. 1930.

85-86. აბულაძე ს. მზიანი ჩრდილები. [ლექსები]. ჭიათურა, 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით — ავტორი. 1924 წ., მაისი“.

კანზე: „ი. გრ. 1924 წ., 30 V“.

წიგნში დევს ოთხგვერდიანი წიგნაკი „სოსია გლეხი. დამფუძნებელი კრების ლექსი. 1918 წარწერით: „(მგონი სავლენ აბულაძე-სია)“. იქვე მიწერილია ს. აბულაძის ხელით: „ნამდვილად ჩემია! ს. აბულაძე. 15/XI—1936 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა „კომუნისტის“ რედაქციას პატივისცემით ავტორი. აპრ. 27, 1924 წ.“.

87-88 აბშილავა ა. სიმღერა მშობლიურ ქალაქზე. თბ., 1952.

89. აბშილავა ა. ფიქრები პირველ სიყვარულზე. [ლექსები]. თბ., 1959.

90. აგარელი გ. და გრანელი ტ. პანაშვილები. [ლექსები]. თბ., 1920.

კანზე: „ი. გრ. 1920 წ. 22 იენისი“.

91. აგიაშვილი ნ. სერვანტისის ცხოვრება. „მახვილონიერი იდაღო დონ-კიხოტ ლამანჩელის“ სახელოვანი ავტორის საარაკო თავგადასავალი [რომანი]. თბ., 1941.

ყდაზე: „ი. გრ. 1941. 12 VIII“.

გვ. 3. წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია: „ევეკოდსკაია — ალყირის ტყვე“ და მიწერილი: „ეს წიგნი მაქვს. ეს ნარკვევი კი არა, მოთხრობაა. ი. გრ.“.

წიგნის პოლს ფორზატზე: „იხ. „მნათობნი“ რეცენზია ამ წიგნზე („მნათობნი“, 1941,

№ 6-7). ავტორი ბიოგრაფიულ რომანს უწოდებს ამ წიგნს. ი. გრ.“ გაზეთიდან ამონაჭრები: 1. ა. ს.-იას რეცენზია, მინაწერით: „ლიტსაქრთ“, 1941 წ., № 24“. 2. მ. ვარძიელის რეცენზია, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“. 1941, № 128, 3 იენისი“.

92. აგიაშვილი ნ. სერვანტისის ცხოვრება. [რომანი]. თბ., 1951.

93-94. ადამია ა. ლექსები. პოემები. ბათუმი, 1936.

95. ადამია ა. ლექსები. თბ., 1940.

96. ადამია ა. ლექსები. სოხუმი. 1951.

97. ადამია ა. ლექსები. ბალადები. თბ., 1955.

ფორზატზე: „აქედნენ 13“.

გვ. 113. ხაზგასმულია: „კოტორი“, მიწერილია: „ქუშმა“.

98. ადამია ა. მსახიობის სიკვდილი. დრამა. ამონაჭერი ქ. „სისკრიდან“, 1957, № 7.

სათაურთან: „პიესა გაორგი იშხნელზე. ი. გრ.“

99. ადამია ა. მსახიობის სიკვდილი. დრამა 4 მოქმ., 5. სურ. თბ., 1958.

100. ადამია ა. პოემა ზუთწლედის გპირებზე. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 22. VI“.

101. ადამია ა. რამდენიმე ლექსი. ტფ., 1932.

კანზე: „აქ მეც მიხსენებს მგონი აუგალ. ი. გრ.“.

102. ადამია ა. უბის წიგნიდან. [ლექსები]. თბ., 1953.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1953. 23 X. — ასე შეიძლება? გვ. 38“.

103. ადამია ა. შეხვედრა მერხელში. [ლექსები]. თბ., 1946.

104. ადამია. ა. ხექალა. ბალადები. თბ., 1959.

105-106. აღრიხდელი ფეოდალური ქართული ლიტერატურა: I. იოანე საბანისძე. II. ბასილი ზარზმელი. კ. კეკელიძის რედ. და გამოკვლევით. ტფ., 1935.

კანზე: „ი. გრ. 1. ერთბაშად, გვ. 95; 2. ლარლი, 96“.

გვ. 95 ლექსიკონში სიტყვას „ერთბაშად“ მიწერილი აქვს: „ერთად ან საერთოდ, ერთბაშად“ არ არის“. სიტყვის — მტილი-ბალი“ გაწერით: „წალკოტი“. სიტყვასთან „საპირობილზე“ — „საპატიმრო, დილეგი, ციხე“.

გვ. 96. ხაზგასმულია სიტყვა „აღარდლა“; მიწერილი; „ღარდლი პირიქით არწარმოთქმული სიტყვა, გულში დარჩენილი. იხ. ვ. ბარნოვი“.

გვ. 183. ხაზგასმულია „ზატიკობა-დღესასწაული“, მიწერილია: „როგორი“

გვ. 184, ხაზგასმული „სერობა — ვახშიმი“ მიწერილია: „სერობა(?)“; იქვე ხაზგასმულია „ჯღალი — ძნელი სავალი“ მიწერილია: „(სომხ.)“.

კანის მე-2 გვ. ვაზეთიდან ამოკრილი ტ. რუხაძის რეცენზია ამ წიგნზე. მინაწერთ: „კომ.“

107-108. ავალიანი ლ. ახალი პორიზონტი. [რომანი]. თბ., 1952—1954.

წგ. 1. 1952; წგ. 2. 1954.

109—110. ავალიანი ლ. ახალი პორიზონტი. [რომანი]. თბ., 1956—1959.

წგ. 1, ნაწ. 1—2. 1956; წგ. 2. ნაწ. 3—4. 1959.

111. ავალიანი ლ. ლაპილ პირველი. ნოველების წიგნი. თბ., 1940.

112. ავალიანი ლ. სულოაგას ქუდი. ნოველი. თბ., 1959.

113-114. ავალიანი ლ. ყარიბი მგოსანი. ნოველი. თბ., 1948.

თავფურცელზე წარწერა: „ბ-ნ სოსოს ღრმა პატივისცემით. ლადო. 18.10.48“.

წიგნში დევს ბარათი: „ბ-ნ სოსო! ეს წიგნი დიდხანს ეატარე თან იმ იმედით, რომ ერთხელ მაინც შეგხვდებოდით და პირადად, საკუთარი ხელით მოგართმევდით. ახლა, იმულე-ბული ვარ მეკარეს დავუტოვო თქვენთვის გადმოსაცემად, რისთვისაც ბოდიშს ვიხდი. ღრმა პატივისცემით ლადო ავალიანი. 2. 2. 49“.

115-117. ავალიანი მ. ვედრება. ლექსები. ტფ., 1892.

კანზე: „ი. გრ. ალავერდი (სოლოგუბი), გვ. 24; ლერმონტ. 19; დობროლიუბოვი 22; ამ წიგნზე იხ. ნარკანის მოგონება — „ღროშა“, 1929 წ., № 23; ამ წიგნს არჩევს „ივერია“ და იხსენიებს აუგად („ივერია“, 1892, № 74)“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. მ. გურიელის ალავერდი. გვ. 25“.

გვ. 19. ლექსის სათაურს „მკვლელი“ მიწერილი აქვს: „(Калаш)“ იქვე არშიებზე: „1. ნაწყვეტია თარგმნილი. პირველი თაი. 2. ჩეჩნურად „კალი“ მკვლელს ნიშნავს. ი. გრ.“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „გრადი სოლოგუბი“, მიწერილია: „ეს მამიას თარგმანია, აქ საიდან გაჩნდა? ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელი აღდგენილია ი. გრ. მიერ.

გვ. 26. ტექსტის ბოლოს: „ამოღებულია მ. ავალიანის წიგნიდან“.

118-119. ავალიანი გ. ხმა ცოდვილისა ღმრთისადმი. თბ., 1884.

გვ. II. სიტყვასთან „დიღვი“ მიწერილია: „ღრკუ“.

გვ. III. სიტყვასთან „კაწახი“ მიწერილია: „სომხ. ძმარა“.

გვ. VI. სიტყვასთან „ფერცხალი“ მიწერილია: „ნეკნი“.

120. ავალიანი გ. ბოლოსტიკის ომი. 1202 წელში, 700 წლის წინად. [პოემა]. ტფ., 1913.

121. აზიანი. გატრეებული იმედები. — ამონაპერი ეურნ. „მოამბე“-დან. 1901 წ., № 12.

ხელნაკეთ კანზე: „აზიანი. გატრეებული იმედები. ი. გრ.“

ტექსტის პირველ გვერდზე: „მოამბე, 1901 წ., № XII“; იქვე ბეჭედი: „Суфлюор Иосиф Г. Мамулов“.

122. აზიანი ნ. ვაი „კალმისაგან“. კომედია ! მოქმ. — ამონაპერი გაზ. „ივერიანი“, 1905 წ., № 115.

ხელნაკეთ კანზე ბეჭდური ასოებით: „ნ. აზიანი. ვაი „კალმისაგან“. კომედია I მოქმედებად. 1905 წ.“ იქვე ბეჭედი: „ავლაბრ. ქართ. ს.ა. წარმ. მმართვე. წრის გამგეობა; იგივე რუსულად.“

კანის მე-2 გვ.: „იხ. გაზ. „ივერია“, № 115, 1905 წ.“; იქვე ბეჭედი: „სამინაო ბიბლიოტეკა ძმ. დიმიტრი და დავით იოსების ძე მე-ლაშვილებისა“.

123. აზიანი ნ. (დონდაროვი). ვაი კალმისაგან. I მოქმ. კომედია. გორი, 1909.

კანზე: „პირველად დაიბეჭდა „ივერიაში“ 1905 წ., № 115“.

124. აზიანი ნ. ინჯილერი ან დობტური. კომედია 4 მოქმ. — ამონაპერები ეურნ. „მოამბე“-დან, 1898 წ., №№ 3, 4.

აქინძელია წიგნთან: პ. ერვიე. „ბრჭყალე-ბი“ და სხვ.

გვ. 1. „1898, № III, IV. ი. გრ.“

გვ. 33. მე-2 მოქმ. ბოლოს: „ფარდა“.

125-126. აზიანი ნ. პიესები. თბ., 1936.

ფორზატზე: „აკლია პიესა „ცოდვა“, იხ. „მოამბე“, 1902, № 1. აკლია „სამშობლოს ბურჯნი“, სპ. 2 მოქმ.“.

გვ. VIII. ტექსტში ფსევდონიმს „მე გახლავარ“ მიწერილი აქვს არშიაზე: „(მ. ნასიძე)“.

გვ. X. პირველ აბჯაეში ხაზგასმულია: „ალექსანდრე იმედამვილის...“ და მიწერილი: „იოსებ (იხ. ამ წიგნის გვ. 53) და „საბჭოთა ხელოვნება“, 1936 წ. (ი. იმედამვი. წერია). ი. გრ.“.

გვ. 1. ქვესათაურში „4 მოქმ.“ ხაზგასმულია და არშიაზე: „1904 წ. 2 თებ. რომ წარმოადგინეს იქ 3 მოქმ. იყო გამოცხად.“

გვ. 252. მიწერილია: „რატომ არ არის სარჩევი: 1. „ინჯილერი და დობტური“, გვ. 1 („მოამბე“, 1898, № III, IV). 2. „ფული და

ხარისხი — 53 („ცხოვრების სარკე“). 3. „გაცურებული იმედები“. 103. („მოამბე“, 1901, № XII). 4. „ხან ასე და ხან ისე“. — „ივერია“, 1905 წ. № 203; „ჩვენი გზა“ (1907 წ., № 1). 5. „ვთა კალმისაგან“ („ივერია“, 1905 წ., № 115). 6. „პოლიტიკური ღურაჩა-კა“. 7. „ღებურტია“ — 181“.

წიგნში დევს ქალაქის ნაპრები წარწერებით: I. აკლია: 1. „ცოდვა“ (სცენები), იხ. „მოამბე“. 2. „გაცურებული იმედები“ („მოამბე“). 3. „ფული და ხარისხი“ („ცხოვრ. სარკე“). 4. „ინჩოლერი და ღობურტი“ („მოამბე“).

II. „ნ. აზიანი 1. „ოჯახის თვლი“ (მოთხრობა). იხ. გაზეთი „ჩვენი სიტყვა“, 1907, № 26 2. „პოლიტიკური ღურაჩაკა“ (იხ. „ჩვენი ცხოვრება“, 1906 წ., № 3. 3. „გილიოტინა“ იხ. „ტალა“. 1906 წ., № 33“.

III. „აზიანის პიესა „სამშობლოს ბურჯნი“ პირველად დაიბეჭდა ვაზ. „ჩვენი ცხოვრება“, 1906 წ., № 15 და „გრიგალი“, 1906 წ., № 2“.

IV. „გაცურებული იმედების“ პირველი წარმოდგენა 1901, 7 ოქტ. იხ. რეცენზია „კული“, 1901, № 42, გვ. 896“.

V. „ნ. აზიანის „პატარა ფელეტონი“, დაბეჭდილი „მათრახი და სალაშქარი“, 1909, № 13“.

ამონაპრები გაზეთებიდან: 1. ნ. აზიანი ფელეტონი „ბობოლას მონოლოგი“, მინაწერით: „საქ.“, 1920, № 137“. 2. ნ. აზიანის ფელეტონი „ჩემს მუხას“, მინაწერით: „საქ.“; ფელეტონში ადგილობრივ ხაზგასმულია და არშიაზე მიწერილი: „ლდეს არა ხვალ მომეშვება, (ისევ ისე დარჩეს) ვითომ კაი რითმა გავაქეთ. მომეშვება, მომეშვება. შავრამ აზრი არ არის“. 3. „იეატრი“, მინაწერით: „ცნ. ფ.“ 1904 წ., 4 თებ. 4. ნეკროლოგი: „ნატალია აზიანი, 1878 — 1943“, მინაწერით: „ლიტ. საქარტ.“ 1943 წ., № 4. 10 თებ. ი. გრ.“; 5. ნეკროლოგი: „ნატალია აზიანი“, მინაწერით: „კომ.“ 1943, № 28, 4 თებ.“ 6. გ. მებუჯეს წერილი „ნ. აზიანი პისესები. გამოც. „ფედერაციის“, მინაწერით: „მუშა“, 1936, № 296, 25 დეკ.“ 7. ფ-ის რეცენზია: „ნ. აზიანი. პიესები. გამოც. ფედერაცია. თბ., 1936 წ.“

127-128. აზიანი ნ. (დონდაროვი). სამშობლოს ბურჯნი. გორი, 1909.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „იბეჭდებოდა: „ჩვენი ცხოვრება“, 1906 წ., № 15. „გრიგალი“, 1906 წ., № 2. ი. გრ.“.

129—132. აზიანი ნ. (დონდაროვი). ფული და ხარისხი. კომედია 3 მოქმ. — ამონაპრები. „ცხოვრების სარკე“, ნგ. 2. 1908.

133. აზიანი. ცოდვა. (სცენები). — ამონაპრები „მოამბე“-დან, 1902 წ., № 1.

სათაურთან: „მოამბე“, 1902, № 1, გვ. 38. კორექტურა? ი. გრ.“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „მაი მახინჯი“. მიწერილია: „მაიმახი?“

გვ. 38. ელისაბედის სიტყვაში ხაზგასმულია: „მომეწყინება“, მიწერილია: „მომეწონება“.

გვ. 40. მეხუთე გამოსვლის მიწერილი აქვს: „ა. ც. ხანუშა“.

გვ. 45. აღდგენილია — გადაწერილი მელნით ი. გრ. მეორ. ბოლოში ფანქრით: „(მოამბე, 1902, № 1) მე გადავწერე? ი. გრ.“.

134-135. აზიანი ნ. (დონდაროვი). ხან ასე და ხან ისე. სცენები 2 სურ. გორი, 1909.

ქანზე: „მეორედ დაიბეჭდა ვაზ. „ჩვენი გზა“, 1907 წ., № 1. „ხან ასე და ხან ისე“ პირველად დაიბეჭდა „ივერია“. 1905 წ., № 213“. იქვე: „და ორი მონოლოგი. ი. გრ.“

136. აზიანთარაშვილი ლ. ტყის ნაფიქრი. [ლექსად]. ტფ., 1934.

ქანზე: „ლექსები. ი. გრ.“ თავფურცელზე: „ი. გრ. 1934, 20 XII“.

გზითის ამონაპრები: 1. ვ. წურწუმის წერილი „ტყის დაცვა სახალხო მნიშვნელობის საქმე“, მინაწერით: „მგზნებარე კოლხიდელი“ (ფოთი), 1939, № 152, 26 აგვ.“ 2. ზ. ჩხუბია-ნაშვილის წერილი „დავიცვათ ტყეები ხანძრისაგან“, მინაწერით: „კომ“. № 161, 16 ივლისი, 1939“. 3. ივ. წერეთლის წერილი „ტყის ხანძარი“, მინაწერით: „სტალინური გზით“, 1939, 9 სექტ., № 43“.

137. აკობია პ. თავე-უმპათ რეველუცია — ბეწელის ევოლუცია. თბ., 1908.

138. აკობია პ. იმედი. ლექსები. თბ., 1904.

139. აკობია პ. სესია. [ლექსები] თბ., წ. ა.

140. აკობია პ. ჩელა და სხვა რეველუციონური ლექსები მეგრულად. თბ., 1931.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1931. 33 XI“.

წაგნის ბოლო გვერდზე: „რეცენზია იხ. „სალიტ. გაზეთი“, 1938, № 7“.

141-142. აკობია შ. ლექსები: პოემა. თბ., 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, დიდ პოეტს და ძვირფას ადამიანს უღრმე [?] სიყვარულით ავტორისაგან. 1954 წ., 22 II. ქ. სუხუმი“.

143. აკობია შ. სამშობლოს დილა. [ლექსები]. სოხუმი, 1951.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, უკვდავ პოეტს, მისთვის უცნობი ავტორისაგან. ქ. სოხუმი, 16. II. 52 წ.“

144. აკობია შ. შენ გამახსენდი. [ლექსები]. სოხუმი, 1957.

145-146. აკობა შ. წყაროს დაბადება. ლექსები. სოხუმი. 1956.

147-148. ალექსი ბერი. ბენანი. თბ., 1908.

149-151. ალლუზიანი. პოემა. გამოც. ნ. გამარეკელისაგან. თბ., 1885.

კანის მე-4 გვ.: „აეარღება. ამუშკრება“.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ტ. რუხაძის წერილი: „იოანე იალღუზიძემ“. მინაწერით: „ლიტ. საქ.“, 1938, № 32“.

152. ამირანი. ფატმა. [მოთხრობა]. ბათომი, 1928.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „(ბარაბადე)“.

153-154. ამირანი. მითოლოგიური პოემა. განახლებული და რესტავირებული შ. ნუცუბიძის მიერ. თბ., 1945.

155-158. ამირეჯიბი შ. მინაწერები. [ლექსები]. თბ., 1920.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. წალღერი. 22 VIII-20 წ.“

კანის მეორე გვერდზე: „ბავშვის ტირილი“, (ბალადა). დაბეჭდილია 1908 წ. გუნიას „საქართველოში“, № 11“.

გვ. 4. ლექსში „მოგზაურს“ ხაზგასმულია: „ადგენი მწირნი“, უდაბური და ვერანანი...“, მიწერილია: „ბარათაშვილი“.

გვ. 6. ლექსში „ბანოვანს“ ხაზგასმულია: „რათ უწოდებდი ბანოვანო ჰაბუქსა გულსა...“, „თეთ უკვდავება მასში შობდა მარტოდენ სულსა...“ მიწერილია: „ბარათაშვილი“.

გვ. 10. ლექსში „შემოსევა ალა-მამჰად ხანისა“ ხაზგასმულია სტრიქონები და მიწერილია: „ილიას ლექსიდან“.

გვ. 11. ლექსის სათაურთან „ლტოლვა ირაკლისა“ — „შანშიაშვილსაჟ აქვს ამ სათაურით ლექსი“.

გვ. 13. მოხაზულია „კოჯრის სიონი“, მიწერილია: „ე. ი. ნიავები? „კოჯრის ნიავი“ (გრ. ორბელიანი)“.

გვ. 14. ლექსს „ჩილდო მეფისა“ მიწერილი აქვს: „ეს ლეგენდა ვეფხისტყაოსი, რომელიც მწვენივრად აქვს ნათარგმნი აკაკის. იხ. გორგაძის ქრესტომათია და კირიონის სიტ. ისტორია. ჰეავს შილერის „კუმბოკ“.

გვ. 22. ლექსებს „მთელი სიცოცხლე მათ იარეს ცალ-ცალკე, კენტად“ „იცი შენ მზარე, სად ცა მუდამ არის ლეჟვარდი“, მიწერილი აქვს: „თემში“ რომ დაიბეჭდა ეწერა: „მიბაძევა“. იხ. ლერმონტოვის თხზ. გვ. 116“.

გვ. 25. ლექსში „კოჯორს“ ხაზგასმულია: „ქერ-ოღლის“ და მიწერილი: „ქორ-ბზბა-ოღლი-შვილი, ე. ი. ბრმის შვილი“.

გვ. 27. მოხაზულია ლექსი „არ დავიჭერებ...“ და მიწერილი: „ჭენისებურია“.

გვ. 28. ლექსში „უზენამი“ ხაზგასმულია: „სალავას“. „ზაზავატს“ და მიწერილია: „ერთი და იგივე სიტყვაა, ძირი ერთი აქვს და აზრითაც „არჯულს“ ნიშნავს“.

გვ. 29. ლექსში „ამირეჯიბის ასულს“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები და მიწერილია: „როცა ორივე რითმა უცხო ასოთია განაკეთი, არ ვარგა, ერთი რითმა უცხოური — ერთი ჩველებური. ი. გრ.“

გვ. 33. ლექსში „ძველი წიგნი“ ხაზგასმულია: „ქალი იყო მოწიფული“ და მიწერილი: „მ. გურიელი: „ქალი ვიყავ მოწიფული, გამიტაცეს სურვილებმა...“

გვ. 37. ლექსში „ამთქარებულ თბილისი“ სტრიქონს „ვერცხლის სამარხი ქამარი“ მიწერილი აქვს: „ესე ქართული იქნება?“

გვ. 39. ლექსს „გემის ხმა დაირისა“ მიწერილი აქვს: „გემის ხმა დაირისა... ერთი ჰენის ლექსი ასე იწყება. იხ. ჰოლან ნათ. გვ. 43; იქვე ლექსში „მერის“ ხაზგასმულია: „არ მომწონს რითმა ჩემის ლექსისი“ და მიწერილი: „არც მე. ი. გრ.“

გვ. 41. ლექსის სათაური „ე. ა.“ გახსნილია: „ვერიკო ანჯაფარიძე“.

გვ. 46. ლექსში „შუათანა“ ბოლო ორი სტრიქონი მოხაზულია და მიწერილი: „ეს ორი სტრიქონი ისევე უცნებურად თავდება, როგორც ილიას „ზაზალეთის ტბის“ უკანასკნელი ორი სტრიქონი: „და მის პირსა გაბაღრულსა, მუდამ გახაზული არი“.

წიგნის ბოლო გვერდზე: „...აკაკის და ილიას შემდეგ რითმა გაახალგაზრდავდა, გრიშაშვილმა დაიწყო ძიება ახალი რითმის, ახალი სიტყვის, ახალი გამოთქმის, ავტორი კი ვერ გაცილებია აკაკის შაბლონურ რითმებს (გვ. 6) გულსა-სულს, (გვ. 2) სულს — გულს (გვ. 5) გულსა-სულს, (გვ. 25) გულთან-სულთან. კრიტიკის გაერეე მდგარი რითმები: ვერანანი-ნატამალნი (გვ. 4); განირენებ — განისვენებ (იქვე), ბავშვები — კარები (გვ. 10), ქვები — ზარები (იქვე), დაქროლთა ხმა-გადადგმა (გვ. 13). კიბენი — სილაშენი (გვ. 23), მეტად — მოსაგონებლად (გვ. 25). 1. არ არის ერთი რითმა, რომელსაც ახალი ეწოდოს. ენა არ ვარგა. ლექსისთვის თაღლითობს გამოთქმები. პოეტური ხელი კი სჩანს ლექსში, მაგრამ ძალიან მკრთალად ამირეჯიბი უფრო შინაური პოეტია — სააღბომო მწერალი. 2. რამდენიმე ლექსში სჩანს ბარათაშვილის გავლენა — იხ. გვ. 4. 6. 3. ამირეჯიბის ლექსებს ცალ-ცალკე არა უშავდა რა, როცა გაზეთებში კვითხულობდით. ერთად შეკრებილი შთაბეჭდილებას ანელებს, თუმცა მის ზოგიერთ ლექსებზე შეიძლება ითქვას: „არა უშავსო“. 4. შაბლონური შედარებები: თმა ვიწერიეთ

პქონდა (გვ. 20). 5. ჰეინეს სთარგმნის. ხან გავლენაც სჩანს მის წვრილ ლექსებში, მაგრამ არ ამბობს. ავტორი მეტად ელასტიურია. რასაც კითხულობს, ნაყოფი ვადააქვს თავისად. 6. შალვა მაინც მიყვარს. კულტურული ადამიანია, ბუნებით პოეტი, მაგრამ ყანწელებმა გააფუქეს“.

წიგნში დევს ჟურნალ „ერიდან“ ამოჭრილი 5. ამირჯინის ლექსი „შუანეთა“. მინაწერით: „1910 წ.“

159. ამირჯინი ჰ. გზა [მოთხრობები]. თბ., 1962.

160. ამისულაშვილი შ. ბალადა სიყვარულისა. [ბალადები და ლექსები]. თბ., 1953.

161. ამისულაშვილი შ. ღარიბაილიან ყაყაყამად. ლექსები. თბ., 1952.

ფორზაცზე წარწერა: „პოეტური სიტყვის შესანიშნავ ოსტატს იოსებ გრიშაშვილს შ. ამისულაშვილისაგან. 1 VII 52. ქ. თბილისი“. იქვე: „მარიფათი, 38“.

162. ამისულაშვილი შ. თალარი. 1940-1947. თბ., 1947.

კანზე: „შიგ რეცენზია ჩაკერებული. ი. გრ. 1947 წ., 10 X.“ იქვე, გაზეთიდან ამოჭრილი დ. შამათიას რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ახ. კომ.“ 15 ნოემბ. № 137. 1947“.

163. ამისულაშვილი შ. ლექსები. თბ., 1940.

164—165. ამისულაშვილი შ. ლექსები და ბალადები. თბ. 1955.

166. ამისულაშვილი შ. ყამირის ყვავილები. ლექსები. თბ., 1950.

თავფურცელთან გაზ. „ინდ. ქუთაისის“ 1950 წ. 16. VII, № 159-დან ამოჭრილი ვ. გვეტაძის წერილი „ლექსების ახალი წიგნი“.

167. ამისულაშვილი შ. ცის გახსნა. ლექსები. თბ., 1962

ფორზაცზე წარწერა: „პოეტური სიტყვის საუკეთესო ოსტატს — იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით ვუძღვნი ამ პატარა წიგნს. შ. ამისულაშვილი. 16 IX 62. თბილისი“.

168-169. *ანაზარდი. ძღვევის ნაღარი. რჩეული ლექსები. ქუთაისი. 1926.

170. ანანიაშვილი ლ. გუშინ და დღეს. ლექსები. ტფ., 1933.

ფორზაცზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს უღრმეს პატივისცემის აღსანიშნავად. 9 V 33 წ., ქ. ტფილისი. ავტორი“.

გვ. 10. ლექსში „მე ისევ აქ ვარ“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები „ფერდობი“, „ვერ-თობი“, არშიაზე: „ჩემი“.

გვ. 21. ლექსში „ელოზბარ პოლუმორფი-ნოს“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები „მი-წა“. „დავეიწვა“, არშიაზე: „ჩემი“.

171. ანანიაშვილი ლ. ლურჯი ფიჭვები. [ლექსები]. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდად პატივ-ცემულ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს — ავტორი. 29. IV. 28 წ.“

172. ანანიაშვილი ნ. და როსტომაშვილი დ. პარფესია პიესა 4 მოქმ. თბ., 1957.

173. ანდრონიკოვი ი. ლექსები უბის წიგნაკი-დან. თბ., 1907.

კანზე: „იხ. II გვ. ი. გრ.“

174-175. ანდრონიკაშვილი ქ. ვარდულებუ-ლიანისა და ქალაქიანის განმარტება ანუ ქარ-თული კასასკური სიყვარული, ქაიხოსრო ან-დრონიკაშვილისაგან მიჯნურობადე წოდებუ-ლი. წარსულთა დროთა სახსოვრად. თხუთ-მეტი წლის ნაშთი. თბ., 1885.

გვ. 13. ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია „რამინი“ და მიწერილი: „კაცის სახელია“.

გვ. 14. ხაზგასმულია „მუქივად ღმერთმან“ და არშიაზე: „საპასუხოდ, სამაგიეროდ“.

გვ. 15. მეორე სტრიქონთან მინაწერი: „გა-რეთ მთავარე კი იმზიარებოდა დარცხვენით“.

მეორე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ზღაღღა: „ანტონ ნატროშვილი“.

176. [ანდრონიკაშვილი კ.] კონსტან ანდ-რონი. სიზმარი კოშკში. დრამატ. ესკიზი I მოქმ. ამონაჭერი კრ. „ჩანგი“, ტ. 2, 1916.

177-178. [ანდრონიკაშვილი კ.] კონსტან ანდრონი. ყვავილი სიყვარულისა. დრამატ. ნაყ-ვეთი 1 მოქმ. თბ., 1912.

გვ. 1 წარწერა: „ი. გრიშაშვილს ავტორი-საგან“.

წიგნში დევს 1912 წ. „სახალხო გაზეთიდან“ ამოჭრილი კონსტან ანდრონის ესკიზი „ეს იმ დროს მოხდა“.

179. ანდრულაძე ი. კალანდობა. კომედია-ვოდევილი. ქუთაისი, 1881.

კანზე ბეჭედი: „Кавказский цензурный комитет. Д. V.“

თავფურცელზე და წიგნის ბოლოს ყოფი-ლი პატრონის ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი“.

180. ანდრულაძე ი. ნაწერი. ქუთაისი, 1887.

181-184. ანტონოვი ზ. თხულებანი. თბ., 1876.

ყდის მეორე გვერდზე: „ეს წიგნი ეკუთვნ-ნის იოსებ გრიგორის-ძე მამულაშვილს. 18 მა-ისი. 1906 წ.“ იქვე: „შეუიათი წიგნია. სახლ-ში არ გაიცემა“.

თავფურცელზე და ტექსტის სხვადასხვა ადგილას ბეჭედი: „Суфлиор Иосиф Г. Мамулов.“

თავფურცელზე ავტორის გვართან: „(1820 — 1854). გორელი კათოლიკე იყო“. ზესათა-ურთან: „პ. უმიკაშვილის და გ. თუ-ის გამომ-ცემლობა“; იქვე მიწერილია: „პირველი წიგნ-თავანი, რომელიც წაეკითხე. ი. გრ.“

სარჩევში „წინასიტყვაობას“ მიწერილი აქვს: „იხ. ბოლოსიტყვაობა“.

შეუტეხულზე დაკრულია ქალაქის ნა-
ჭერი წარწერებით: „ანტონოვის თხზულება-
ნის გამოცემას აპირებდნენ: 1. ნ. ავალიშვილი.
2. სერგი მესხი. 3. ნიკ. ყიფიანი. იხ. განცხადე-
ბა „დროება“, 1871, № 6“.

გვ. 133. პიესის „განა ბიძამ ცოლი შე-
ერთო!“ სათაურთან: „პირველ გამოცემას აწე-
რია, რომ ეს პიესა გადმოკეთებულია რუსუ-
ლადგან (იხ. 1852 წ. გამოც.). ი. გრ.“ იქვე
დაკრულია ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „რუ-
სულიდან გაუკეთებია — განა ბიძამ ცოლი
შერთო“, კომედია ერთ მოქ. გადაკეთებული
რუსულიდან ზ. ანტონოვისაგან. პირველი გა-
მოცემის თავფურცელი“.

გვ. 237. პიესის „შვის დაბნელება საქათ-
ველოში“ სათაურთან დაკრულია გაზეთიდან
ამოკრილი განცხადება, რომ კ. მარჯანიშვილი
1933 წ. 13 და 14 იანვარს, პიესის პირველ
დადგმოდან 80 წლისთავის, აღსანიშნავად დამს
პრეზიერას — ზ. ანტონოვის „შვის დაბნელება
საქათველოში“ — მინაწერით: „კომ.“, 1933,
წ., № 11“.

გვ. 313. პიესა „ქორღლი“. სათაურთან:
„სითუეტი ევლახოვის მოთხრობიდან. იხ. ამ
პიესის ბოლოში“.

გვ. 386. პიესის „ტრევით მოგზაურობა ლი-
ტერატორთა“ მოქმედ პირთა შორის ხაზგას-
მულია: „პარმენ იასამანიძე“ და მიწერილი:
? „პ. იოსელიანი?“

გვ. 442. დაკრულ ქალაქზე მელნით: „ტრე-
ვით მოგზაურობის“ ბოლოს მინაწერი: „იქნე-
ბა რომელთავე წამკითხველთაგანს სათნოდ არ
ამოუჩნდეს ეს პიესა. მაგრამ დაფასება ამ პი-
ესის ღირსებისა შეუძლიანთ იმ პირთა, რომ-
ელთ სურვილისათვისცა არის დაწერილი, და
აგრეთვე იმათაცა, რომელთაც ნამდვილ იციან
სითუეტი ამ პიესისა. (იხ. 1854 წ., გამოც.,
გვ. 55)“.

გვ. 446. მინაწერი: „ეს თავების დაყოფა პ.
უმიკაშვილმა მისცა ანტონოვს“. იქვე: „გარ-
დაიც. 34 წლისა. აღ. თუთავეი წერს, რომ
დაიბადა 20 თებერვალსო“ („თ. და ც.“ 1910.
№ 12)“.

წიგნის ბოლოს ანტონოვის ბიოგრაფიულ
ცნობებში. კითხვის ნიშნით: „კათოლიკე იყო?
ი. გრ.“

წიგნის ბოლო ფორზაციის პირველ გვერდ-
ზე: „აღალო თუთავეი წერს, რომ მირონ ამი-
როვმა მოაკვლევინა ანტონოვიო. 1. იხ. კიდევ
ანტონოვზე აღალო თუთავეის წერილი („თუ-
ატრი და ცხოვრება“, № 12, 1910 წ.). აღა-
ლოს კიდევ აქვს წერილი „ივერიაში“, 1904 წ.
2. იხ. წერილი ანტონოვზე (ავტორი. ა. ქ-ძე)
„დროებაში“, 1876 წ. № 32, 33, 34. 3. გ. თუ-
მანოვის წიგნში. „Восп. и характ.“ ტ. 1,

გვ. 162 და ტ. II, გვ. 71. 4. ი. კერესელიძის
მოგონებანი, „ივერია“... „კვალი“...“

ფორზაციის მეორე გვერდზე: „1. განა ბიძი-
ამ ცოლი შეერთო და 2. ქორწილი ხევსურთა,
ხელნაწერებად ინახება საქ. ცენტრ. არქივში.
პირველის №-რია № 13. მეორე — დათვი ერი-
სთავის ქალაქში 1931. 10. X. ი. გრ.“; იქ-
ვე: „ზ. ანტონოვზე პ. უმიკაშვილის წერილი.
„კვალი“, 1893 წ. № 9; „ივერია“, 1893 წ.
№ 17“.

185. ანტონოვი ზ. მე მინდა კენიანა გავხედე.
კომედია, გინა ტეატრის პიესა. ტვ., 1851.
თაფურცელზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიო-
თეკიდან. ი. გრ.“

186. ანტონოვი ზ. შვის დაბნელება საქათ-
ველოში. კომედია. თბ., 1852.

187-189 ანტონოვი ზ. შვის დაბნელება სა-
ქათველოში. (ნამდვილი კომედია სამ მოქმე-
დებად). თბ., 1955.

თაფურცელზე: „ი. გრ. 1956. 23 IV“.
190—191. არაბული ი. დგას გაზაფხული.
[ლექსები]. თბ., 1960.

192-193. არაგვისპირელი შ. თხზულებათა
სრული კრებული. ტ. 1—2. თბ., 1947.

ტ. 1. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 10 X“.

ტ. 2. ფორზაცზე: „უცნობი პიესა, 493. ი.
გრ. 1947. 20 XI, გვ. 210“.

194-198. არაგვისპირელი შ. თხზულებანი.
წიგ. 1—5. ტვ., 1900—1914.

ხუთივე წიგნი აკონძულია ერთად. ყუაზე
ამოტვირთულია: „შ. არაგვისპირელი. 1, 2, 3,
4, 5 წიგნი. ი. გ.“.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. აკაკიმ ლექსი
უძღვნა შ. არაგვისპირელს (იხ. „კვალი“, 1896
წ., № 18. გვ. 304)“.

ფორზაციის მეორე გვერდზე ჩამოწერილია
პირველი ტომის სარჩევი.

წიგნის ბოლოს: „ბაღლი ყოფილხარ“ და-
ბეჭდილია III წიგნშიც. სულ 53 მოთხრო-
ბაა“.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი წარწერით:
„შ. არაგვისპირელი. „მადღური“ იხ. „ცხ. და
ხელე“. 1910, № 1. გვ. 14. „განი“. № 4.
გვ. 3“.

199-203. არაგვისპირელი შ. [თხზულება-
ნი]. მე-2 გამოც. წიგ. 1—4. ტვ., 1919.

წგ. 1. და 2. ორ ორ ცალადა, წგ. 3- და
4 ერთადა აკონძული.

204. არაგვისპირელი შ. რჩეული ნაწერე-
ბი. თბ., 1927.

შეუტეხულზე: „ამ წიგნში არ არის მო-
თავსებული შემდეგი მოთხრობები: 1. „... ბა-
ლაშვილი“, იხ. აღმანახი „მძვრი სიტყვა“. 1915 წ.
გვ. 1. 2. „ჩადო“ (იხ. „ნაყადლო“,

1905 წ. № V, იანვ.). 3. „ბედნიერი დედა“ („ჯეჯილი“, 1899 წ., დეკემბერი). 4. „...შვილო!“ (იხ. ურნალი „ლომისი“, 1922 წ., № 6-7). 5. „მოგონება“ („ჯეჯილი“, 1890, № V). 6. (იხ. „სავაჭრო გაზეთი“).

იქვე: „ამ წიგნზე რეცენზია ვ. ბახტაძისა იხ. „მნათობი“. 1927 წ. № 10, გვ. 317. შიომ რომ გაიგოს, რომ მის წიგნს ტ. ტაბიძის წინასიტყვაობა აქვს, საფლავში გადაბრუნდება; ისე უნარებოდა ეს პიროვნება. ი. გრ.“

გვ. 462. ფანქრით: „შო არაგვისპირელის პატარა მოთხრობა „ბედნიერი დედა“ — „ჯეჯილი“. 1899 წ. დეკემბ. და „სავაჭრო გაზეთი“.

ხაზგასმულია ადგილები წინასიტყვაობაში და გვ. 316—317 სქოლიოში.

წიგნი ქალაღის ნაჭრები მინაწერებით:

1. „1. შ. არაგვისპირელის წაუციხხავს მოთხრობა „ნინიკას მთაზე“ („ფასკ.“ — გაზეთის ფორმატისა, 1908 წ., № 3, გვ. 4); 2. „სამარცხვინო ბოძთან“ („მზე“. 1908. № 1)“.

2. „შ. არაგვისპირელი. „სამარცხვინო ბოძთან“ (ეტუდი). (იხ. გაზ. „მზე“, 1908 წ., № 1); „გრძნეული ციხე“. („ფასკუნჯი“, 1909, № 7. 8)“.

3. „1. შ. არაგვისპირელი. „გულციგობამ“ (ეტუდი). („კვალი“, 1898, № 42). არის 2. „ესტოვრობობთ“ („კვალი“, 1898 წ., № 45 და 46). 3. „ხა, ხა, ხა, ხა! სულელი ვარ!“ („კვალი“. 1898 წ., № 47) — არის.“

4. „შ. არაგვისპირელის მოთხრობა „ღა, ღა, მოვიდა მოგვი აღმოსავლეთით“ („გლეხი“, 1906 წ., № 1). არის რჩეულ ნაწერებში“.

205. არაგვისპირელი შ. გაბზარული გული. — ამონაწერები ურნ. „ცისარტყელა“-დან. 1919 წ., № 1, 1920 წ., №№ 2, 5, 6 11—13. 1921 წ., № 14.

შეკრულია ერთ წიგნად. კანზე: „შ. არაგვისპირელის ახალი მოთხრობა — გაბზარული გული. ი. გრ.“;

თავფურცელზე: „შ. არაგვისპირელი.-გაბზარული გული“. ურნ. „ცისარტყელადან“, 1919 წ., № 1; 1920 წ., № 2, 5, 6, 11, 12—13; 1921 წ., № 14. ი. გრ. 26 V 22 წ. გამოვიდა ცალკე წიგნად. სახელგამი. 1927“.

206. არაგვისპირელი შ. გაბზარული გული. თბ., 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 22 I.“
კანის მესამე გვერდზე: „ჩაბარტხი, 138“.

207-208. არაგვისპირელი შ. გაბზარული გული. ქართული არაქი, თბ., 1947.

209. არაგვისპირელი შ. გაბზარული გული. [რომანი]. თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959, 25 II“.

210. არაგვისპირელი შ. და-ძმა. მოთხრობა. — ამონაწერი ურნ. „მომამე“-დან. 1894 წ., № 2.

ხელნაკეთ კანზე: „შ. არაგვისპირელი. და-ძმა. ი. გრ.“

211-212. არაგვისპირელი შ. მოთხრობები. ტფ., 1929.

213. არაგვისპირელი შ. მოთხრობები. თბ., 1948.

214-215. არაგვისპირელი შ. ორი მოთხრობა. „ტფ., 1935.

216. არაგვისპირელი შ. საშინელება! ნამდვილი ამბავი. თბ., 1921.

217-221. არაგვისპირელი შ. შიო თავადი. ისტ. ლეგენდა სამ მოქმ. ტფ., 1905.

ფორზაცზე: „მინაწერი. ყული — მონა 58. ი. გრ.“

გვ. 8. უცნობი პირის მიერ მიწერილია შეტყობვებულთა გვარები, არშიაზე მიწერილია: „როლები გაუწაწილებიათ. დიადგა ერთხელ. ი. გრ.“.

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „შ. კავთელი“.

222. არაგვისპირელი შ. ჩემი პირველი სიყვარული. (ეტუდი). — ამონაწერი ურნ. „მომამე“-დან. 1903 წ., № 1.

223. არაგვისპირელი შ. ავტონომია. პოემა. თბ., 1920.

224-225. არდაზანი ლ. მოთხრობები: სოლომონ ისაკიჩ მექრანუაშვილი. მორჩილი. ტფ., 1936.

ფორზაცზე: „1 ახალი თუ ახლა, გვ. 76; 2. მოხდება თუ მოხვდება, 102; 3. წარბი თუ წაბლა, 104; 4. ნახირი თუ ნახშირი. 132; 5. შეცდომაა, 149; 6. შეცდომაა, აბზაცია საჭირო, 153; 7. ნოხური თუ ნუხური, 157; შეცდომა, გვ. 163 ქვევიდან მეხუთე პქვ.; 9. უგლიმი თუ უელიმი (?). 186“.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. ჩემს ბიბლიოთეკა წაღვერი. შეცდომა, 59; დროშკა, 162“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „სტოტა-მატანი“, არშიაზე: „მატანი“.

გვ. 99. მოხაზულია: „სანე“. მიწერილია: „სურათი“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „წარბის“, არშიაზე: „წაბლის“; ხაზგასმულია: „ყუი“, მიწერილი: „ყუივი“; ხაზგასმულია: „ბუღღმური“ და „ფეფები“, არშიაზე: „ნ. ბარათაშვილი“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „იული ცეზარს“ და მიწერილი: „იულოის კისარს“.

გვ. 122. მოხაზულია მე-7 აბზაცი, არშიაზე: „კოტე და ქეთო 2 მოქმ.“

გვ. 124. ხაზგასმულია „ლექსით“, მიწერილია: „ლექსი აქ სიტყვას ნიშნავს“.

გვ. 141. მე-5 აბზაცის არშიაზე: „ილია“.

გვ. 146. მეოთხე თავის არშიაზე: „აწერა ქართული კაბისა“.

გვ. 156. ხაზგასმულია: „უფინა აგური“, მიწერილია „ფილაქანი“.

გვ. 157. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „ნოხური ფარდაგი“, მიწერილია: „თუ ნუხური“; პირველ აბზაცის არშიაზე: „სკამი ჩით გადაყრული“. მოხაზული მე-5—6 აბზაცი და არშიაზე: „გოგონს აწერია ილიასას ჰგავს, კაციადამ“.

გვ. 162. ხაზგასმულია: „საწყალ გოჩუნას“, არშიაზე: „ავტორი იბრალებს“.

გვ. 163. ხაზგასმულია: „მოახლე ვარსკვლავისა“. მიწერილია: „სახელი ვარსკვლავისა“.

გვ. 166. ხაზგასმულია: „რომელსაც მკლავა ჩამოართვა“, არშიაზე, „ბადრუჩი“.

გვ. 172. ხაზგასმულია: „იელივით“, არშიაზე: „შხამიანი ბაღახა“.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „კალონიის“, არშიაზე: „ნემეცების კალონია“; იქვე. მოხაზულია მე-6 აბზაცი, არშიაზე: „შედარება“.

გვ. 189. ხაზგასმულია: „ბლოტისას“, მიწერილია: „გეარია“.

გვ. 191. არშიაზე: „ბაზანის ორი ბიჭი“; იქვე, მე-6—9 აბზაცების არშიაზე: „პორნოვრ“.

გვ. 212. ხაზგასმულია: „ბარონის“, მიწერილია: „ბორნის“.

გვ. 222. ხაზგასმულია: „ჩვენებური“, მიწერილია: „ქართველი“.

გვ. 236. ბიბლიოგრაფიაში ხაზგასმულია: „ელბაქიქ“, მიწერილია: „იხ. ს. მაგალობიშვილის(?) მოგონება. მგონი ი. ბაქრაძის ფსევდ.“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ლექსიკონი: ათვის (იხ. ჩემი ქალაქი. ლექსიკა). ბაშხაღონში. გვ. 102; ნიშნობა — პატარა ქორწინება, 102; იაქათალი, 103; საური, 107; ჭროლა, 117; ჩაქსული, 99, 111, 159; შილა (წითელი), 118; ადგილი. აქ ნაჭრის ფონს ნიშნავს. გვ. 120. ლილიფარობა, 123, 144, 164; გაატატანი, 123; ყავადანი, 124; შეირუშხა: მორუშხელი სახე — მორღ. რისხვის გამოხმატ, მერისხული (წარბები), 132; ინადი, 133; თავის: ნათქვამი, თვითსული, 134; ლილიპიტო, 110, 141; ბანოში, 103, 130; დამწვარი ყანის ფერი, 130; დარიჩოს ფერი, 146; წარბებში ჭაღარა ყვრ არ შეჰპაროდა; ქართული კაბის აწერა — 146; ყოში, 146; რატარტი, 147; ბუღალი; ჩაიყვოწებელი; ნიშანდობლივი, წაოწობა; სასუნსლავი, 152; შიოს მარანი, 153; რომელიც არ ილეოდა, რამდენიც უნდა დაგელოთ; ფოჩებანი გვირგვინი, 156; ნაშური, 157; დიმიკიტონი, 157; დაჩირქიანებული, გვ. 157; ჭუჭუნი, ექილეგობა (ქილევა?) 162; ყანგაროს ფერი, 163; ფანცი. მიმრო, 165; მოვი (ჭრელი), 166, 171;

მკლავი ჩამოართვა („ბადრუჩი“) გაუქეთა, 169; ტრაცუობს, ტრაცუობს? 169; ფოსტის ცხენი, 174; სუზანი, 190; ეთანარება, 196; ნატისუსალი, 201; გარეგანი, 204, 208, 222; თითლობაზე, გვ. 210 ბრანგული, ბრანგი, 217; ქილივი, გვ. 230; ყაჩაღანა. ქალზე ითქ. სარჩევი: 1. სოლომონი, 3. 2. მორჩილი, 97“.

ყდის მესამე გვერდზე: „მუბნებოდეს მიყვარხარ“ (ლექსი), 72; შტაბის საათი, 203; 2. ბარონის ქ. გვ. 212“.

წიგნის ბოლოს ვახვითად ამოკრილი: 1. გ. მეტუქის რეცეზია ამ წიგნზე, მინაწერილი: „კომ განათლება“, 1936, № 41, 30 X“. 2. ქ. რ.-ს ბიბლიოგრაფია: „ლ. არდაზიანი. სოლომონ ისაკიჩ მექლანუაშვილი. მორჩილი“. მინაწერილი: „კომ“. სექტ., 12“.

226-227. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიჩ მექლანუაშვილი. რომანი. თბ., 1878.

228-229. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიჩ მექლანუაშვილი. რომანი. მე-3 გამოც. ახალსენაქი, 1895.

თავფურცელი აღდგენილია ი. ვაიშაშვილის მიერ.

მეორე ცალის ყდაზე ფანქრით: „III გამოც. ი. გრ.“

230-233. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიჩ მექლანუაშვილი. რომანი თფილისის ცხოვრებიდან. მე-4 გამოც. თფ., 1911.

ჩასმულია სავანგებო ყდაში. ყუაზე ამოტვიფრულია: „არდაზიანი. ი. გრ.“

ყდის მეორე გვერდზე დაკრულ ქაღალდის ნაქერზე: „ლოკრენტი არდაზიანი — გარდაიცვალა 1870 1 იანვარი. გარდაიცვალა 52 წლისა. (დაბადებული 1818 წ.)? 1. „ციცკარში“ წერდა ბიძია თონიკეს ფსევდონიმიტო. ვერის სასფლაოზე დაკრძალეს. რყო ოქტის სასამართლოს მიდევანი. („დროება“, 1870 წ., იანვარი), („მნათობი“. 1869, დეკა)“.

ფორზაცზე: „ლ. არდაზიანის ფსევდონიმი იყო(?) გ. ბარათაშვილი (იხ. აკაკის მოგონება). არდაზიანს აქვს კიდევ რომანი: „მორჩილი“ (იხ. „ციცკარი“, 1263 წ., № 4, 5, 6). ნაოარგმნი: „ჰამლეტ“ (იხ. „ციცკარი“, 1858, შიისი, იენისი, ივლისი, ავვისტო“). იქვე: „წამდაწამ და წამდაუწუმ, გვ. 2. ჰალარაქი, გვ. 66. ლიდღერძელო, გვ. 29“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ეს წიგნი არ არის თბილისში. ი. გრ.“

ყდის მე-3 გვერდზე: „გამოსარკვევია? 1. ბათა? (გვ. 20). 2. ... 32. 3. ... 36. 4. ... 54. 5. ... 59. 6. ... 84, 89, 90, 98, 101, 109, 113, 115, 119. 168“. აღნიშნულ გვერდებზე ხაზგასმულია სიტყვები და ადგილები, მიწერილია კითხვის ნიშნები და შენიშვნები.

გვ. VII. ხაზგასმულია: „პირველ იენის 2-ს სათზე გარდაიკვალა“. არშიებზე: „იანვარს (შეცდომითაა დაბეჭდილი), იანვარს 1870 წ. (იხ. დროება, 1870 წ., № 1, 8 იანვარი)“.

გვ. IX: ს. ჰრელაშვილის კრიტიკული წერილს „ჩვენი ცხოვრების ღვიძლი შვილი“ მიწერილი აქვს: „პირველად დაიბეჭდა „იმედი“. 1881 წ., II, III—IV“.

გვ. LXVII. ხაზგასმულია: „ბიძია თონიკე-საგან“. არშიაზე: „ფსევდონიმი იყო ლ. არდა-ზიანისა (ი. გრ.)“.

წიგნში დევს საგაზეთო ცნობა მარჯანიშვილის სახ. თეატრში „სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილის“ პრემიერის შესახებ, მინაწერით: „კომპ.“, 1940, 6 ნოემბ.“.

აქვეა პროგრამა მარჯანიშვილის სახ. სახელმწ. თეატრის (1940—41 წ. სეზონი) დადგმისა: „სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილი“ მინაწერით: „პირველად 8 ოქტ. 1940“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „დღე. თბილისის ბიბ-ში არ არის. არ მინდა. ი. გრ.“.

ხაზგასმულია ადგილები, გასწორებულია კორექტურული შეცდომები, როგორც წინასიტყვაობებში, ისე ტექსტში.

მეოთხე ცალის თავფურცელზე ფანქრით: „ბოლოში აკლია 2 ფურცელი, თბილისში არ არის. დუბლ. ი. გრ.“.

234. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილი. მე-5 გამოც. ტფ., 1919.

235-236. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილი. მე-6 გამოც. ტფ., 1927.

კანზე: „აქ ბევრი შეცდომებია. გარდაიც. 1870 წ. 1 იანვარს“.

თავფურცელზე ხაზგასმულია: „მეექვსე გამოცემა“ და გასწვრივ დასმულია კითხვის ნიშანი.

გვ. VI. ხაზგასმულია: ჟურნალ „ცისკარში“ 1861 წ. (№1-2) მან [ლავერენტი არდაზიანი] მოათავსა შექსპირის „ჰამლეტის“ თარგმანი“. არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „შეცდომაა. „ცისკარი“, 1858, № 5, 6 7. P. ჰამლეტი აქ დაიბეჭდა“.

გვ. VII. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია: „არდაზიანი გარდაიკვალა ფილტვების ანთებით 1870 წელს“. მიწერილია: „1 იანვარს“. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ჩვენ ბევრი ვეძებეთ, მაგრამ გ. ბარათაშვილის მიერ დასტამბული „ცისკარში“ ვერაფერი ვნახეთ“, ქვეშ მიწერილია: „(იხ. ამ ნომერშია 1861 წ. № იენისისა)“. არშიაზე: „ბიძია თონიკე“ (ფსევდ. არდაზიანისა)“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. (P. აფხაიდის ბოლოსიტყვაობით)“.

237-240. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილი. ტფ., 1935.

241. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილი. ტფ., 1937.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938; 21. III“.

ფორზაცის პირველ გვერდზე: „არა სწორი ახსნა: 1. ბოხია, გვ. 5 (რატომ მარტო ფართალი? 2. ლეჩაქი, 6. 3. კარტინკა, 10. 4. ბაფა — ნიშნავს ნდობას, 15. 5. მოუყოლადი (ყოფის), 16. 6. აბრე, 24. 7. ახალხი, 33. 8. დიკალი ანუ შაქარი, გვ. 35. 9. სირაჯობა, სიღნაღი, 37. 10. ბრანგული?, 38. 9. ნუნუა და ა. ჰ-მე, 75. 10. ვანქის უბანი, 81“;

გვ. 10. სქოლიოში სიტყვა: „კარტინკა“ ახსნილია: „სურათი“ და მიწერილია: „(აქ იგულისხმება სიღამაზე)“.

გვ. 15. სქოლიოში მოხაზულია ახსნა სიტყვისა: „ბაფა“, მიწერილია: „ბაფა — აქ კორექტურული შეცდომა ხომ არ არის?“

გვ. 33. სქოლიოში მოხაზულია სიტყვა „ახალხის“ განმარტება: „გრძელი“. იქვე მიწერილია, „მოკლე“.

გვ. 37. სქოლიოში სიტყვა „სირაჯობა“ განმარტებულია: „ღვინით ყიდვა-გაყიდვა“, მიწერილია „ბითუმად“.

გვ. 75. სქოლიოში მიწერილია: „ალ. ჰ-ის ლექსია“.

242. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილი. თბ., 1956.

243. არდაზიანი ლ. სოლომონ ისაკიან მექლანუაშვილი. ამონაჭერი სახელმძღვანელოდან, გვ. 81—200.

244. არეშოძე მ. ოჯახის იმედი. [პიესა]. 3 მოქმ. და 6 სურათ. თბ., 1953.

245. ართმელაძე ტ. ალათი. მოთხრობა გურიის ცხოვრებიდან. (მოთხრობების მე-2 წიგნი). ტფ., 1920, კანზე სათაური: „შუამაგალი ალათი“.

246. ართმელაძე ტ. მარკოზა. მოთხრობა. (მოთხრობების 1-ლი წიგნი). ტფ., 1920.

247-248. აროსია ი. ნაპერწყმები. [ლექსები]. თბ., 1957.

კანის მეორე გვერდზე წარწერა: „ბავშვობიდან დღემდე ჯერ დასანახად საოცნებო, შეცვდრისა და გაცნობის დღიდან საამაყოს და სანუკვარ პოეტს, მისაბაძს და სამაგალითოს აკადემიკოსს ძვირფას იოსებ (სოსო) გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით და პატივისცემით ავტორი. ილ. აროსია. 1957. 20 დეკემბერი“.

249-250. არღუნელი ს. უკვდავი სახელი. [ლექსები]. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს“

ბრწყინვალე პოეტს, კეთილ ადამიანს, ახალ-გაზრდა მწერლების მზრუნველ მოამაგეს. ღრმა პატივისცემით ს. არღუნელი. 23. XII. 53, თბილისი“.

251-252. არჩილი. თხზულებათა სრული კრებული 2 ტომად. აღ. ბარამიძისა და ნ. ბერძენიშვილის რედ-ით. თბ., 1936—1937. ტ. 1. 1936.

შემუცტიტულზე წარწერა: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილს აღ. ბარამიძე. 23-V-36“.

ამონაჭრები გავთვბიდან: 1. რეცენზია: „არჩილის თხზულებები“, მინაწერთ: „მუ-შა“, 1936, № 17, 21 იანვ.“ 2. ტ. რ-ს რე-ცენზია მინაწერთ: „კომ.“, 1936. № 165“.

253-254. ტ. 2. გაბაასება თეიმურაზისა და რუსთაველისა. 1937.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს, აღ. ბარამიძე. 8. IV. 38“.

კანის მე-4 გვერდზე: „ნახლი, 197. მევირე, XXI. ბრატო, XVI“.

255-261. არჩილი. არჩილიანი ანუ მეფე თეიმურაზის პირველის ცხოვრება. ისტ. პოე-მა და სხვა ლექსები. ქუთაისი, 1888.

შემენილია ბუქინისტურ მალაზიაში. ყდაზე დაკრულია ქალაღის ნაჭერი წარწერთ: „არჩილიანი“, 1888 (გასაყიდათ გამოვიდა !?)²⁰). ი. გრ.

„ჯდის მე-2 გვერდზე ფანქერთ: „კვერნა-კი, გვ. 124; ბულბულის ყეფა, გვ. 5; ზურ-ნა, გვ. 131; გ. ჭ-მე 124. (ჭეჭეჭეჭეჭების წინა-პარი)“.

შემუცტიტულზე: „არჩილიანი“. გამოცე-მელი ლაერენტი მაჩიტაძე. I. (იყიდება „არჩი-ლიანი“ — გამოცემა მაჩიტაძე — დიშელისა“). (იხ. „მევირა“). 1891 წ., № 38, გვ. 4. ვანცხ.). II. „არჩილიანი“ (აცხადებს — გამოცემული ლაერენტი დიშელის). ეს წიგნი დაიბეჭდა ორი წლით ადრე და ეხლა გამოვიდა გასაყიდათ. (იხ. „მევირა.“, 1890, № 212).

ქვემოთ წერია: „1888 წ. (პლატონ იოსე-ლიანმა გამოსცა 1853 წ.) ი. გრ.“

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ფარსადანის“. მიწე-რილია: „ციციშვი.“ იქვე ხაზგასმულია: „სამი-სა“, მიწერილია: „სამიანი“. ხაზგასმულია: „ცხვირ მოჭრით თვალტრემლიანი“, მიწერილია: „პაჭუა“.

გვ 7 და 8. აღდგენილია ი. გრ. მიერ, მი-სი ხელითაა გადაწერილი და ჩაკრული.

მეორე ცალი უკანაო. თავფურცელი აღ-დგენილია ი. გრ. მიერ.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე მინაწერთ: „Дозволено цензурою, Тифлис, 29 января. 1888 г.“

გვ. გვ. 75, 105, 107. ზეველი: „Тифлисская публичная библиотека имени Пушкина.“

მეოთხე ცალი. აკინდულია ი. გრ. მიერ.

კანზე: „ლუბლ. ი. გრ.“.

გვ. 9. ტექსტის წინ „ამ წიგნს აკლია ვა-მომცემლის წინათქმა. ი. გრ. 1942. 3/XI“.

262-264. არჩილი. ცხოვრება მეფისა თეი-მურაზ პირუშლისა. აღწერილი ლექსად არჩი-ლისაგან მეფისა. [პლატონ იოსელიანის კო-მენტარებით და შენიშვნებით]. თფ., 1853.

ხელნაკეთ კანზე: „არჩილიანი — ი. გრ.“

კანის მე-2 გვერდზე: „ძღოეს აღდადგინე — ი. გრ. გვ. 1—8, 71—76“. ი. გრ. მიერ აღდგე-ნილია თავფურცელი, შემუცტიტული და და-სახელებული გვერდები.

წიგნის ბოლოს მინაწერები: „ნუზლი, 30; ბულბულ ყეფა, გვ. 24,30, შუამთა, გვ. 34; ელიონორა აღუზეს მშვენიერ ხელებს. გარსე-ჯან ჭ-მე, 139“.

265. ასათიანი გ. მზე სიოცხლეა. [მოთხ-რობა], ტ., 1930.

266-267. ასათიანი გ. მზე სიოცხლეა. [მოთხრობა]. თბ., 1937.

268. ასათიანი გ. სოფლის ხავსი. პიესა ორ მოქმ. ერთი ინტერმედით თფ., 1927.

269-271. ასათიანი ლ. ადრე წასული კა-ცის ფიქრები. [ლექსები]. თბ., 1958.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეზიის დი-დოსტატს — სოსო გრიშაშვილს ანიკო კანა-ძისაგან. 10. XII. 58 წ.“.

კანზე: „პოეტის მეუღლისაგან. ი. გრ.“ მე-ორე ცალს გვ. 69. ლექსი „უცნობი პოეტის რეველიდან“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „აღ-რე წასული კაცის ფიქრები“.

272. ასათიანი ლ. ლექსები. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1942 წ./I“.

273-276. ასათიანი ლ. ლექსები. თბ., 1944.

კანის ბოლო გვერდზე: „ი. გრ. 1945. 25. III“.

277-278. ასათიანი ლ. რჩეული ლექსები თბ., 1947.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 10/VII“.

279. ასათიანი ლ. რჩეული ლექსები და პო-ემები. თბ., 1956.

280. ასათიანი ლ. წინაპრები. [ლექსები]. თბ., 1942.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ ქართ-ველ პოეტს — ირაკლი აბაშიძეს პატივისცე-მით, მეგობრობით, ლაღო ასათიანი. 1943 წ. იანვარი. ტფილისი“.

გვ. 4 ლექსში „ქრწანისის ყაყაჩოები“ ხაზ-გასმულია სტრიქონი: „პეი, თქვენ, არაკველე-ბო. გაუმაღლარო ომთა!... არშინაზე: „ეს სტრიქონი ხალხურია (იხ. ა. ყაზბეგის პატარა წიგნი). ი გრ.“

281. ასათიანი ლ. მიწა. მგზავრის წერილე-ბი. თბ., 1935. წიგნში ჩადებულია ვაზე-

თიდან ამოტრილი ა. ს.-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერთ: „კომ.“ 1936, 4 V“.

282. ასათიანი ლ. შავი ქვის ამბავი. თბ., 1934.

283. ასათიანი ლ. ცეცხლი, ფოლადი, ადამიანი. ნარკვევი. თბ., 1934.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილის მეგობრობით. ავტორი. 3.VI.34“.

284. ასათიანი მამია. ხუთი ნოველა. ქუთაისი, 1936.

თავფურცლის მეორე გვერდზე წარწერა: „ამხ. გიგლა მუხუტყის. ავტორი“.

285. ასათიანი მიხ. მტკვრის ბაასი რიონთან. (პოემა). თფ., 1881.

286-287. ასლამაზაშვილი ნ. მოთხრობები. წ. 1. თბ., 1928.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928, 20/III“.

288. აფხაზი ი. განთიადი. ეპიზოდი საქართველოს წარსულიდან. 4 მოქმ. და 5 სურ. ამონაწერი ჟურნალიდან „მოამბე“, 1904. № 5.

289. აფხაიძე ა. ნაღვილ გზაზე. პიესა 3 მოქმ. თბ., 1957.

290. აფხაიძე ა. ნიშანი ყოფაქცევაში. პიესა 4 მოქმ. 8 სურ. თბ., 1953.

291-292. აფხაიძე შ. გაზაფხულის მელოდები. 1956—1957. [ლექსები]. თბ., 1957.

ფორზაცზე წარწერა: „სიკაბუციის, სიყვარულის, სიცოცხლის პოეტს—ძვირფას სოსოს შ. აფხაიძე. 12. II. 58“.

293. აფხაიძე შ. ლექსები. თბ., 1941.

ფორზაცზე წარწერა: „პირველ და დაუვიწყარ სიყვარულს პოეზიაში—სოსოს შ. აფხაიძე. 25/III 41 წ“.

წიგნში ჩაღებულა გაზეთიდან ამოტრილი ერ. ასტევატუროვის რეცენზია „შალვა აფხაიძის ლექსები“, მინაწერთ: „ლიტ. საქ.“ 1941, № 22“.

294. აფხაიძე შ. ლექსები. თბ., 1945.

კანზე: „ავტორისგან. ი. გრ. 1945. 12/VIII“.

თავფურცელზე წარწერა: „ადამიანის დიდი სიყვარულის დაუძინებელ მომღერალს, ძვირფას სოსოს. შალვა აფხაიძე. 6. VIII. 45 წ“.

თავფურცელზე: „ჩემი ტრიოლეტის მიბაძვა. გვ. 30“.

გვ. 15. ლექსში: „მე აქ ვდარაჯობ შენ წმინდა ნამუსს“ ხაზგასმულია რითმები: „მიყვარს...“ „ამიყვანს“. მიწერილია: „ჩემიდან, „როგორც მაკბეტი“.

გვ. 30. ლექს „ტრიოლეტები“ მიწერილი აქვს: „ი. გრიშაშვილს“. არშიაზე: „ჩემი ტრიოლეტის მიბაძვა-ჩემსას დაუმატე 1 სტრიქონი“.

გვ. 51. ლექსის „მეფრინა. შემომეფრინა“ მიძღვნაში ინიციალები „ნ. თ-ს“ გახსნილია: „ნინო თოიძეს. ცოლია ავტორისა“.

კანის მე-4 გვერდზე: „ამ ლექსებს თარიღები უნდა“.

295. აფხაიძე შ. ლექსები. თბ., 1949.

ფორზაცთან გაზეთიდან ამოტრილი ლევან ასათიანის რეცენზია „Сборник стихов Шалвы Апкашадзе.“ მინაწერთ „Заря“, 1950. 29 იანვ.“

296. აფხაიძე შ. ლექსები. თბ., 1954.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს, რომლის პოეზიაშიც ჯერ კიდევ სიკაბუცეში მომხიბლა, შემაყვარა ქუთაისის ცა, ოცნება. სამშობლო და სიცოცხლის სილამაზე. ნიშნად ღრმა მადლობისა და პატივისცემის. შალვა აფხაიძე. 14.I. 55 წ“.

ქვევით მინაწერი: „გამოვიდა 1954, 20/XII. ი. გრ.“

297-298. აქუბარდია ე. განთიადისას. მოთხრობები. სოხუმი, 1961.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული ლექსის ჯაგირა— იოსებ გრიშაშვილს დიდი პატივისცემითა და სიყვარულით. ავტორი 10.I. 62 წ., ქ. სოხუმი“.

299. აყვავებული უკრაინის და მზიური საქართველოს ბავშვთა წერილი ამხანაგ სტალინს. [ლექსად შეადგინეს: ლ. ასათიანმა, გ. კალანდამ და რ. მარგინამ], თბ., 1940. 300-301. აწყურელი დ. დასჯილი. დრამა 2 მოქმ. თბ., 1902.

302. აწყურელი დ. დასჯილი. დრამა 2 მოქმ. ოზურგეთი, 1914.

303-304. აწყურელი დ. ორი მშვიტი. ვოდველი 1 მოქმ. გადმოკეთებული. ტფ., 1903. კანი 1912 წლის გამოცემისა.

წიგნის ყუა საყვარავი მანქანით არის გაკერილი.

თავფურცელზე, გვ. 4 და გვ. 16 ბეჭედი: „Судпюр Юсип Г. Мамулов“.

კანზე: „ი. გრ. პირველად დაიბეჭდა 1903 წელს“.

გვ. 2. მომქმედ პირებს უცნობი პირის ხელით მიწერილი აქვს:

დანტენს—„Гришаш.“
ფრანსუსს—„Гайоз . . .“
კაქულისს—„Гулая.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჯაროშია. ი გრ.“.

305. აწყურელი დ. ორი მშვიტი. ვოდველი 1 მოქმ. გადმოკეთებული. ტფ., 1912.

306-308. აწყურელი დ. ორი მშვიტი. ვოდველი 1 მოქმ. ტფ., 1927.

309. აწყურელი დ. ორი მშვიტი. ვოდველი 1 მოქმ. გადმოკეთებული. ბათომი, 1928.

310. აწყურელი დ. საცოლე ერთის საათით. ვოდევლი 1 მოქმ. რუს. გადმოკეთებულ. თბ., 1902.

311. ახალი ცხოვრება. პიესა ექვს სურათად. ტფ., 1924.

312-313. ახალციხელი ვ. ამანათი. ხალხური თქმულება. ტფ., 1933.

კანის ბოლო გვერდზე: „ვიყიდე უნივერსიტეტის ბუკინისტიკს... 1938. 26 V“.

314-316. ახვლედიანი დ. სეველის პანეგები. [ლექსები]. თბ., 1912.

თავფურცელზე წარწერა: „ნიშნად პატივისცემისა საყვარელ მგოსანს გრიშაშვილს ავტორისაგან“. იქვე: „წინათქმისაში წყობურბი ჩემზე, III, გარდაიცვ. 1941 წ. ი. გრ.“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „პატივისცემით ი. გრიშაშვილს, გ. მსხლიაძე. 16. VI. 55 წელი“.

ფორზაცზე და გვ. 17. ბეჭედი: „ქუთაისის მეორე ცხრაწლიანი შკოლის ბიბლიოთეკა“.

317-319. [ახვლედიანი] ს. თავისუფლების მსხვერპლი. დრ. 5 მოქმ. თანამედროვე ცხოვრებიდან. ტფ., 1920.

კანზე: „საშა ახვლედიანია“. პორტრეტის ქვემოთ: „ამ ქამად რუსთ. თეატრის მკერავია ი. გრ.“.

320. ახვლედიანი ს. ლექსები. თბ., 1956.

კანზე: „რეცენზიით ბოლოში“. წიგნის ბოლოს განთიდან ამოკრილი ე. ჭიჭიანიის წერილი „ახალგაზრდა პოეტის პირველი წიგნი“, მინაწერით: „ქიათურის შილაროელი“, 1956 წ., № 104, 31/VIII“.

321-324. ახნაზაროვი ა. ლექსები და სცენები. კიტა აბაშიძის წინასიტყვაობით. კრებული. პირველი. ტფ., 1912.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ეს წიგნი დედიჩემი წიგნებიდანაა“. იქვე: „(გარდაიცვ. 1943 წ., 12 სექტ.)“.

წიგნის ბოლო ფურცელზე: „დედას ი. გრ.“.

გვ. 15. ლექსს „უნგრეთის მამულიშვილი“ მიწერილი აქვს: „ლუდვიგ კოშუტი“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „გათახსირა“ და მიწერილია: „გაჩანაგა“.

მეორე ცალის ყდის მეორე გვერდზე განუთის ამონაჭერი: ჩიორა. „ცოლი და ძროხა“. „ნიანგი“. 1933, № 22. ფსევდონიმს „ჩიორა“ მიწერილი აქვს: „ა. ახნაზაროვი“.

წიგნი საგანგებოდ ჩასმულია ყდაში. ყუაზე ამოტიფრულია: „ახნაზაროვი. ლექსები და სცენები. გრიშაშვილი“.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს სახსოვრად. ავტორისაგან. 11/IV, 912 წ.“.

ფორზაცზე: „ა. ახნაზაროვი დაიბადა 1866 წ. ოქტ. გარდაიცვალა 1942 წ. 28

მარტს. ამ წიგნზე რეცენზია ი. გომართელისა მოთავსებულია „თემში“, 1912, №66“. იქვე: „უშეველია“, იხ. 79.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „იხ. ახნაზაროვის ლექსი ქართულ „ხათაბლაში“ — „თურმე დაღოს“. იხ. აგრეთვე „ლიმონა“ „პიონერში“ თუ „ოქტ-ში“, 1936 წ.“.

შენიშვნაში „გამომცემლისაგან“, ხაზგასმულია: „მისი პირველი მოთხრობა „დარისან კიკაბაძე“ დაიბეჭდა 1884 წ. ყურნ. „ნობათში“... მიწერილია: „ნობათი“, 1885 წ. № 3, ი. გრ.“.

გვ. II ხაზგასმულია. „ამ ქამად 45 წლისაა“. მიწერილია: „53 წლისა“.

გვ. 5. ლექსს „არა არ მინდა“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი მთლიანად აუღია ვინმე კ. ზურაბიშვილს და დაუბეჭდია „ქვალში“ (1896 წ., № 38, გვ. 674), ამის გამო იხ. ა. ახნაზაროვის წერილი („ქვალ“, 1896, გვ. 704). ი. გრ.“.

გვ. 11. ლექსს „ბუნების გლოვა“ მიწერილი აქვს: „ეს აქო მ. ხელთუფლიშვილმა“.

გვ. 59. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „დსევდ. ორანი“. იხ. („ივერია“, 1891 წ., № 166). ი. გრ.“.

გვ. 79. ლექსთან „უშეველია“ მიწერილია: I. S. სარჩევში, სადაც აღნიშნულია (*) „აზრი აღებულია“. ამ ლექსზე არაფერია თქმული. მაშინ, როდესაც ეს ლექსი, გარდა სამი უკვლევისა, თარგმანია. ლექსი სასიმღეროა. ერეკა რუსულად: „Надо полагать“ და ეკუთვნის პოეტს კლასიკს (Пет. лиц). მუსიკა ნ. არტემიევისა. მაქვს ხოტი. დაბეჭდილი აგრეთვე ამ ლექსის რუსული ტექსტი იხ. „Дивертисмент“ (კრებული), 1'05 წ., შედგენილი ნ. ვ. კორუცისაგან. გვ. 178“. ლექსის პირველ სტროფებს მიწერილი აქვს: „თარგმ.“, ხოლო უკანასკნელი სამი სტროფი მოხაზულია და მიწერილი: „ეს ახნაზაროვისაა საკუთრად. ი. გრ.“.

გვ. 82. ლექსს „უმანკო ქალი“ მიწერილი აქვს: „იხ. „ტარტაროზი“, № 179, 1928 წ.“.

გვ. 85. ხაზგასმულია ავტორი ლექსისა „ღამის სტუმარი“ გუსტავ ნადო და მიწერილია: „გუსტავ ნადოს მგონი დავ. ერისთავი სთარგმნიდა. იხ. „დროება“, 1875“.

გვ. 87. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „ივერია“, 1899, № 56. ი. გრ.“.

გვ. 91. ლექსს „იდილია“ მიწერილი აქვს: „თარგმანია იხ. „ტარტაროზი“. № 179, 1928 წ.“ აქვე, ლექსის ბოლოს მიწერილია: „ამ ლექსს რუსულად ჰქვიათ „Комплимент“ და კუთუნის Ежк-ს. (იხ. „Живая струна“ 18 8 წლის გამოცემა, გვ. 291). მე მაქვს ეს წიგნი.“

გვ. 93. ლექსის ბოლოს: („თეატრი“, 1886 წ., № 39), ქვეშ აწერია „ონ-ანი“. იქვე დაწერის თარიღს დასმული აქვს კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „დაწერის თარიღი 1886, 21 სექტ.“

გვ. 94. ლექსის „კინტოს წერილი“ ბოლოს: „იხ. ვაგრძელება „თეატრი“, 1887 წ.“

გვ. 99. ტექსტის ბოლოს დაკრულია ქალღმრთლის ნაჭერი მინაწერით: „ზაზაზხანის პოლიტიკოსები“ ორანისა. („ივერია“, 1888 წ., № 34)“. აქვე მიწერილია: „ფამარელას ელდა“ ორანისა, „ივერია“, 1892 წ., № 253“.

გვ. 111. სცენის „კინტოს ახალ-წელიწადი“ ბოლოს: „ამავე სათაურით „ივერიაში“ კვლავ აქვს ასეთი სცენა. იხ. 1894 წლის „ივერია“, № 1“.

გვ. გვ. 114—115 შორის ჩართულ ფურცელზე დაკრულია ა. ახნაზაროვის ლექსი „საბრალო ქურდი“ მინაწერით: „საქ.“, № 275, 1917 წ.“

გვ. 118. მონოლოგის „რად მიყვარხარ?“ ბოლოს: „ივერია“, 1891 წ., № 1. ეძღვნება ე. ტისას“.

გვ. 119. სათაურს „ოპანეზას ნადირობა“ მიწერილი აქვს: „პირველად დაიბეჭდა „ივერია“-ში, 1892 წ., № 1. ი. გრ.“.

გვ. გვ. 124—125 შუა ჩართულ ფურცელზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ახნაზაროვის „ვეზიბ-ფაშას სიმღერა“.

გვ. 144. მოხაზულია ტექსტის „რა მკვლევანებს?“ პირველი აბზაცი, არშიაზე: „ეისრაშია-ნი“, გვ. 224“.

გვ. 158. სათაურს „განმქიქებლის თავგადასავალი“ მიწერილი აქვს: „პირველად დაიბეჭდა „ივ.“, 1896 წ., № 4“.

გვ. 164. ტექსტში მოხაზულია: „აქა ჰბეჭდინენ?“ არშიაზე მიწერილია: „ივერიაში“ ეს ადგილი ასეა ჩასწორებული მეღნიით: „აქ აკეთებენ?“ (1896, № 4). ი. გრ.“

გვ. 169. „განმქიქებლის თავგადასავალი“-ს ბოლოს მიწერილია დაწერის თარიღი „1896 წ.“

გვ. 294. სათაურს „დარისპან კაკაბაძე“-ს მიწერილი აქვს: „ეს დაიბეჭდა „ნობათში“ ა. ა.-ს ფსევდ. გვარჩიეს „ივერიაში“, 1886 წ., № 29“.

სარჩევში ხაზგასმულია ზოგიერთი სათაური და მიწერილია შენიშვნები.

წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე: „ფასი 60 კაპ. ი. გრ.“

წიგნში დევს კონვერტი გაზეთის ამონაჭრებით: ა. ახნაზაროვის ლექსები, ნეკროლოგები და სამგლოვიარო განცხადება. აქვე მოთავსებულია ქალღმრთლის 8 ნაჭერი შენიშვნებით ახნაზაროვის ნაწარმოებებზე:

1. „ა. ახნაზაროვის (ჩიორას) ლექსი (თ. დატ.“: 1924, № 15, გვ. 8)“.

2. „განმქიქებლის თავგადასავალი“ („ივერია“, 1896, № 4). ხელწერა ახ... კორექტ. გასწ. აქ აკეთებთ აქა ბეჭდავთ“.

3. „ა. ახნაზაროვე ივ. კავთელის (ი. ჯაჩანაშვილის) აზრი: „ჯერ ცოდნა შეიძინოს და მერე სწეროს“. (იხ. „თეატრა“. 1836 წ., № 4. გვ. 33“.

4-5. „სიტყვები კლასიკისა (Пет. лис.) მუსიკა Н. არტიემივის“.

«Ах, какой прелестный

Миленький ребенок!

И какой толковый

Чуть ли не с пеленок

Начинает мамку

Ножками брыкаться.

Будет баловник он,

Надо полагать.

(«Надо полагать»)

Хвастает мамаша

Умною головкой,

А ребенок милый

С нежною головкой,

На карман папаши

Начал посягать.

Будет править банком

Надо полагать».

6. „გუსტავ ნაღოს „ღამის სტუმარი“, თარგ. ა. ახნაზ. „ივერია“, 1899, № 56“.

7. „შენ ჩემთან ივლი ვიდრე ღმერთად არ გადიქმნები, ვიდრე დაქარგულ უკვდავებას არ ჰპოვებ რული, ვიდრე ძლეული სიცოცხლე კვლავ არ აწყვავდება, ძიების გზაზე დამარხული დამიწებულ“.

ა. შანშიაშვილი — მომცა გიპოუნე „საქ. „დამბატოში“. მგონი ეს ჩემი ლექსიაო. 1934 25/VI“.

8. „ა. ახნაზაროვის ლექსი. „იხ. „საავტორო ფურცელი“ („კომ.“ გამოცემა) № 10, 1941“.

325. ახობაძე ლ. ლექსები. [ი. გრიშაშვილის წინათქმით. თბ., 1918].

კანზე: „ი. გრიშაშვილის წინათქმით“.

326. ახობაძე ლ. სოფლადა. პიესა 2 მოქმ. ამონაჭერი: „ცისარტყელა“, 1920, № 10.

327-328. ახობაძე ლ. ცხოვრების ტალღები. ლექსები. თბ., იოს. მამულაშვილის გამოცემა, 1913.

კანზე: „ეს სხვა ეგზემპლარია. 1917 წელს ეს დაჭერილი წიგნი მეორედ გამოვიდა. ი. გრ.“.

გვ. 1. პორტრეტის ქვემოთ: „ეს წიგნი ცენზორმა ივ. პოლუმორდინოვმა დაიჭირა. ავტორი ციხეში ჩასვეს ი. გრ. P. S. ხაზები პოლუმორდინოვისაა“

წიგნში მრავლად არის ცენზორის მიერ მოხაზული ადგილები.

329-333. ახობაძე ლ. ცხოვრების ტალღები. ლექსები. ი. მამულაშვილის წინასიტყვე. ტფ., 1916.

წიგნში ჩაკრულია ი. მამულაშვილის [ვრი-შაველის] მიმართვა საზოგადოებისადმი ლადო ახობაძისა და მისი ლექსების შესახებ. ტვილისი, 1918 წ.

334. ბააზოვი გ. გელათის ქუჩის დასასრული. [მოთხრობა]. ტფ., 1931.

თავფურცელზე: „ალი არსენიშვილის შენიშვნებით“.

გვ. 29. ტექსტში ხაზგასმულია ადგილი, არწიაზე: „გაცვეთილი მეშჩ. სენტ.“.

გვ. 31. არწიაზე მიწერილია ტექსტიდან გამოტოვებული სტრიქონი: „მაგარე ეს სიტყვები... არ გაუგონია, მისი“... შემდეგ გრძელდება ტექსტის პირველი სტრიქონით.

გვ. 74. არწიაზე: „სიყალბე, სიცრუე, უპიკობა“.

გვ. 110. არწიაზე: „მელოდრ.“.

325. ბააზოვი გ. გელათის ქუჩის დასასრული. მე-2 გამოც. თბ., 1961.

336. ბააზოვი გ. დოლღამარ. მისტერია 4 მოქმ [თბ.], 1929.

337-338. ბააზოვი გ. მუნჯები ალაპარაკდნენ. დრამა 4 მოქმ. 14 სურ. ტფ., 1933

სუპერზე: „ნიმუში ებრაელთა გამოთქმებით“.

339. ბააზოვი გ. ფეთხანი [რომანი]. — შემარის უკანასკნელი სიტყვა. [მოთხრობა]. თბ., 1959.

340 ბააზოვი გ. შემარის უკანასკნელი სიტყვა. [მოთხრობა]. ტფ., 1931.

თავფურცელზე წერია: „ალი არსენიშვილის შენიშვნებით“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „ათას ცხრაას ოცდაათ წელსა...“ იქვე არწიაზე: „ს. იაშვილის ქველმოქმედებით — განწმანთ. მეთოდები“.

341-342. ბაბალაშვილი ი. ლეთის სამართალი. მოთხრობა. ტფ., 1921.

კანზე: „ფალაზა. 4“.

გვ. 9. ტექსტში ხაზგასმულია: „ჩერ შეველ ნოტარიუს მამიკონოთან, მერე აქტიორად ქართლის სცენისა“, არწიაზე: „აქტიორიც ყოფილა“.

კანის მე-4 გვერდზე ჩამოწერილია: „აკ. ბაბაევა. ვ. კოტეტიშვილი, კ. გამსახურდია, კ. აბაშიძე, ს. ფაშალოზ. მარიჯან, ცქვიტი, ილია ადლიძე, მ. უხანაძე, ვ. კუქულაშვილი,

ი. ვიდაჭკორია, ს. ფირცხალავა, ჯრ. რაჭველიშ. მ. საყვარელიძე, ს. დლიანი, შ. დლიანი, დავ. კასრაძე, ნინო ნაკაშიძე. ლევ. მეტრეველი“.

მეორე ცალის კანზე: „ფალაზა“, გვ. 4“.

343. [ბაგრატიონი დ.] წამება წმინდისა ქეთევან დედოფლისა. ლექსად თქმული. სანკტ-პეტერბურლი, ჩუით [1819]. ავტორი ტექსტიდან. — დანართი: „მის მაღალ ბრწყინვალე-ბას... თავადს დიმიტრი გიორგის ძეს ბაგრატიონსა“ — გრიგოლ მუხრან-ბატონი.

წიგნს აქვს ხელნაწივი კანი.

თავფურცელზე ხელწერა: „Из книг И. И. Бабие [გაურკვეველია].“

344-345. [ბაგრატიონი დ.] წამება წმინდისა ქეთევან დედოფლისა, ტფ., 1876. დანართი მიძღვნა: „თავადის დიმიტრი გიორგის-ძის ბაგრატიონისადმი“. გრიგოლ [მუხრან-ბატონის].

346. ბაგრატიონი დ. წამება წმინდისა ქეთევან დედოფლისა. მე-3 გამოც. ზ. ჭიქინაძისა. ტფ., 1895.

347-348. ბაზალღელი ა. სიხარბის ზნე. (ხალხური ზღაპარი). თბ., 1904.

ყუა გაკერილია მანქანაზე ი. გრ. მიერ. მეორე ცალის კანზე: „იშვიათია! ი. გრ.“

349. ბაკურაძე ვ. ახალი ომში გაყვანილ სალდათის გოდება და სხვა ლექსები. ქუთათისი, 1914.

კანზე: „არ არის თბილისში“.

350. ბაკურაძე მ. წრფელი სიყვარული. პიესა 4 მოქმ. 8 სურ. თბ., 1953.

351. ბალაფაძე კ. ლექსები. ბათუმი, 1912.

352-353. ბალანჩივაძე, ვ. ერთი წამი უბედურებადმის. ვოდ. 1 მოქმ. ყვირილი, 1901.

კანზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „ლ. პოგოსოვი, 1903“. ამ ხელწერას მიწერილი აქვს: „მიფეშეშა ა. ი. გრ.“.

354. ბალანჩივაძე ვ. კულიანი ვარსკვლავი. კომ. 1 მოქმ. თბ., 1921.

355. ბალანჩივაძე ვ. უბედური დღე. ვოდევილი 1 მოქმ. ამონაქერი კრებულისად. გვ. 475—496.

კანი გაკეთებულია ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე: „ავტორი ვ. ბალანჩივაძე. ვასო ბალანჩივაძისა. P.S. მინდოდა მსახური გლუხურად გამკეთებინა ჩემთვის. ი. გრ.“

გვ. 474. მოქმედ პირთა სიაში: „გოგაი-იმერელი ბიქი“-ს გასწვრივ მიწერილია: „გრიშ.“.

ტექსტი ნასწორებია ი. გრ. ხელით ენობრივი თვალსაზრისით.

356-357. ბალიაური ლ. სტუმარი. [მოთხრობა]. თბ., 1939.

თავფურცელზე ბეჭედი: „ლიომილე ცქვი-ტინიძე“.

358-360. ბანოვანი. [გელოვანი დესპინე].

შორეული ლანდები. რომანი. თბ.. 1959.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1959 წ., 15 სექტ.“.

ყდაზე დაკრულია ს. ყურაშვილის რეცენ-ზია ამ წიგნზე, ამოკრილი გაზეთიდან მინაწე-რით: „საბჭოთა ოსეთი“, 1959 წ.. № 237.2 დეკემბ.“.

361. ბარათაშვილი მ. ლექსები. თბ., 1948.

362. ბარათაშვილი მ. საოვენლა. ლექსები. თბ.. 1958. „ყდაზე: „ი. გრ. გვ. 84“.

გვ. 84. ი. გრიშაშვილისადმი მიძღვნილი ლექსი ჩანიშნულია.

363-364. ბარათაშვილი ნ. თხზულებანი.

[პ. ინგოროყვას ნარკვევით: „ნიკოლოზ ბარათაშვილი“. რედ. კ. კეკელიძე. სარედ. კომისია: ი. გრიშაშვილი და სხვ.] თბ.. 1945.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 21/X—1945. ოპერა“.

იქვე მიყრულია „შესწორებანი“-ს პირველი ვარიანტი, რომლის არშიაზე მიწერილია: „ეს შესწორებანი არც ერთ წიგნში არ არის შესუ-ლი. ი. გრ.“ იქვე დევს წიგნში დაშვებული კორექტურული შეცდომების სია, რომლის არშიაზე წერია: „შეცდომის გასწორების მე-2-ე და საბოლოო ვარიანტი. ი. გრ.“ მიყრულია ქალაღლის პატარა ნაჭერი წარწერებით: „გვ. 36 „Баратаев Михаил Петрович.“ 1784—1856, 30 წ. ლის (იხ. ვენერლის Словарь-и) 1839—1844 წლად იუ კავკასიაში управляющим та-можным округом. პეტერბ. 1844 წელს გამოს-ცა ნ. შიშხატაიკის წიგნი. Б. энци. изд. Прав. ტ. II.“

ფორზაციის მეორე გვერდზე: „1945. 21 ოქტ. ბარათაშვილის საღამო. ოპერის თეატ-რი. P. S. ასეთი ვგვებმლარი სულ 100 ცა-ლი გამოვიდა—საიუბილეო საღამოზე იყი-დებოდა. ამ სახით ეს გამოცემა აღარ გამოსუ-ლა გასასყიდთ. ასე, რომ ეს ცალი იშვიათო-ბა!“. ი. გრ.“.

შეუცტიტულზე: „ჩემი შენიშვნები—იხ. „შემოღამება მთაწმინდაზე“. იხ. ლექსიკონი. იხ. კომენტარიები“.

გვ. 4. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია: „მიმ-ქრალებული, ჰნათობს“. არშიაზე წერია: „მი-მქრალი (იხ. ლექსიკონი), თუ მიმქრალია რო-გორ ჰნათობს? ი. გრ.“.

გვ. 6. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია: „იღუ-მილობა“. გვერდზე წერია: „სიჩუმე. დუმილი-დუმილობა“.

გვ. 36. „ენიას მ... კ...ქის ბარატაევს“, ხა-ზასმულია: „კ...ქის. გვერდზე წერია: პ (?“).

გვ. 68. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „მწუხროვანსა“. გასწვრივ წერია: „მწუხრო-ვანსა“.

გვ. 69. ბოლო სტროფი მოხაზულია, არში-აზე წერია: „აკლია სტრიქონი“.

გვ. 71. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია: „შენ-თის“, მიწერილია: „შერთის“. იქვე მე-6 სტროფში ხაზგასმულია: „თელა მელვარი“. გასწვრივ: „თვალთ მელვარი“.

გვ. 104. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია ადგი-ლები. არშიაზე მიწერილია: „იხ. 1922 წ. გა-მოც. გვ. 155. მოლაყბის“.

გვ. 105. მოხაზულია გვარი „სენკოვსკი“. არშიაზე კითხვის ნიშანი და მინაწერი: „ის სხვა სენკოვსკი ზომ არ არის?“.

გვ. 161. მოხაზულია სიტყვა: „აღტველა“. არშიაზე: „ზეოთა ხელთა შემოკრება (სა-ბა). ჩვენებურად ტაშს ნიშნავს, ვაღატანით მრით. ზმარობა, ტყრციალი და სხვ. (იხ. ა. ჭ.)“ წიგნში ჩადებულია ქალაღლის 10 პატარა ნაჭერი შენიშვნებით:

1. „ნ. ბარათ. სუნუნელება-სუნი. ეს სიტყვა მგონი პირველად ბარათაშვილმა შემოიტანა. მერე აქედან მეოცე საუკუნეში გაკეთდა სურნე-ლება“.

2. „ნ. ბარათ. მისტეხა, მიამტვრია, გატეხა — ასეთი ახსნა არ არის სწორი. საბას აქვს „კისნატეხა-ქვა შავი. ჭიქის მსგავსი“, გვ. 418“.

3. „ნ. ბარათ. ფურცენილი-დამჭკნარი, უფ-ოთლო, დაფურცელი. ეს სიტყვა მასიურ გამოცემაში არ არის ახსნილი. დ. კ-მეილი კი ასე განმარტავს „ფურცენილი—ე. ი. გაფურ-ჩენილი“—რაჲ შეცდომაა“.

4. „სანათური. ნ. ბარათაშვილის საიუბილეო გამოცემაში მოთავსებულია ლექსიკონი. იქ რამდენიმე შესწორება მინდა შევიტანო ზოგი-ერთი სიტყვის გამოხსნით. სანათურის შესა-ხებ ასეა დაბეჭდილი „სანათური-ქნარი“, მეტი არაფერი. სანათური არის ყუთისებური ბრტყე-ლი სიმებიანი საკრავი. ეს ყუთისებური საკრავი დამკვერღმა წინ უნდა დაიდგას. აქვს ბევე-რი სიმი, ამ სიმებზე ჩაქუჩისებური ხის ჩასარ-ტეხელთ უკრავენ. (ტრაპეციის მსგავსია)“.

5. „ბარათ. შეფერიფინილი, „განთიადით. ლამდმდე შეფერიფინილი კოკრობას“, ესე იგი—ხსნიან ბარათაშვილის მელექსიკონები—შეეხაროდი ვარდის კოკრის გაუშლულობასო. მე კი ვამბობ: შეესტროფოდი მის დაბადებას. რომ კოკორი (ბუტკო) გამოვლო. მთელი ლექ-სი თავის ფინალით ამას ლაღადებს“.

6. „ნ. ბარათ. ხელთაოპრობილი. ასე ხსნიან, ხელი გამმართველი, შემწე, მფარველი“.

7. „ნ. ბარათ. არ არის შეტანილი საცღმო-თა თუ საცლითა“.

8. „ნ. ბარათ. უსანგო—беспредметность. მიუსაფარი—бесприютность“.

9. „ნ. ბარათ. ხეაშიადი—გულისნადუპაო. ხეაშიადი—საიდუმლოა. „სატრფოვ, მახსოვს“.

10. „ნ. ბარათ. სანთური ცუდათაა ახსნილი“.

365-369. ბარათაშვილი ნ. თხზულებანი. გ. ლეონიძის შესავ. წერილით. თბ.. 1945.

ფორზაცზე: „პირველი გამოშვება. ი. გრ.“.

გვ. 98. კომენტარებში: „ვლოცავ დღეს ჩემის გაჩენის“ მოხაზულია პირველი აბზაცი და არშიაზე: „101 (აჟად)“ იქვე ხაზგასმულია: „მართა სოლოლაშვილი“ და ზემოდან აწერია: „ზ. კ.-ძის ცნობით“.

გვ. 104. ხაზგასმულია შენიშვნა: „არის ცნობები, რომ რახაელ ციციშვილი წერდა ლექსებს. მიწერილია: „(იხ. ჩემი ა. კ.-მე)“.

გვ. 106. ხაზგასმულია: „პოეტის დის ბარბარე კეზირიშვილის სიტყვით...“ არშიაზე მიწერილი: „იხ. 1922 წ. გამოცემა“.

ფორზაცთან გაზეთიდან ამოკრილი „მკითხველის“ სტატია „რიჩინსკი“ თუ სოფელი რიკა? არშიაზე მინაწერი: „ახალ. კომ.“, 1945 წ. № 124. 17 ნომებზე“.

მესამე ცალის ყდაზე: „აქ შეცდომის გასწორება (მეორე გამოშვება)“.

370. ბარათაშვილი ნ. თხზულებანი. [თბ.], 1954.

ფორზაცზე: ი. გრ. 1954. 5/XII“.

გვ. 151. ლექსიკონში სიტყვას: „ხეაშიადი-გულისნადები“ — მიწერილი აქვს: „საიდუმლო“.

გვ. 152. ხაზგასმულია რედაქტორის სახელი, გვარი და მითითებულია: „(იხ. სარჩევი)“.

371. ბარათაშვილი ნ. ბედი ქართლისა. ისტ. პემა. ბათუმი. 1911.

„კანზე: „იშვითათა! მხოლოდ ლენინგრადშია“.

372-378. ბარათაშვილი ნ. ბედი ქართლისა. თქმული წელსა 1839 ტფილისს. ტფილისი, 1916 ავტორგრაფული გამოცემა.

ფორზაცზე: „ნიკოლოზ ბარათაშვილის ავტორგრაფი. ი. გრ.“. მეორე ცალის ბოლო გვერდზე: „გამოვიდა 1916 წელს ჩემი ტექნიკური თანამშრომლობით. ი. გრ.“.

379-380. ბარათაშვილი ნ. ბედი ქართლისა. [თბ.], 1945.

თავფურცელზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1946 წ. 1/II“.

381. ბარათაშვილი ნ. ბედი ქართლისა. თბ., 1958.

382. ბარათაშვილი ნ. ლექსნი თქმულნი თ. ნ. ბარათაშვილისაგან. თბ.. 1876.

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა ი. გრ.“.

წიგნში დეკს: 1. გაზეთიდან ამოკრილი კ. კეცელიძის წერილი „ნ. ბარათაშვილის თხზულებათა ახალი გამოცემისათვის“ მინაწერით: „კომ.“, 1945, № 46, 6 მარტი“. 2. კა-

ლენდრის ფურცელი წარწერით: „ნ. ბარათაშვილის ყველა გამოცემანი. ი. გრ.“.

383-386. ბარათაშვილი ნ. ლექსნი. მე-2 გამოც. თბ., 1879.

კანზე მიწერილია: „გვ. 40 იხ. აღდგენილი სტრუქონი. ი. გრ.“

გვ. 40. ტექსტში: „რასა ეიპოვით ჩვენს სიოცხლში“ — ამ სიტყვების მომდევნო სტრაქონი აღდგენილია უცნობი პირის მიერ. აღდგენილი სტრაქონის შესახებ იხ. ი. გრიშაშვილის შენიშვნა წიგნში: „ბარათაშვილი ნ. ლექსები. ტფ.. 1922 წ., გვ 84“.

387-389. ბარათაშვილი ნ. ლექსნი და მისი ნაწერები. მე-3 შეეს. გამოც. თბ.. 1885.

ყდაზე დატრულია ქალაქის ნაპერი წარწერით: „III გამოცემა ი. გრ.“.

ყდის მეორე გვერდზე: „1. ამ გამოცემაში „ფიქრნი მტკერის პირას“ სხვა რედაქციითა დაბეჭდილი. 2. როდის გამოვიდა ეს წიგნი? იხ. გარეკანი. ი. გრ.“.

ფორზაცზე: „ა. კ.-სთვის, გვ. 94. 95, 83“.

თავფურცელის მეორე გვერდზე: „იხ. ჩონგური. გვ. 78. ი. გრ.“.

სარჩევში ხაზგასმულია: „ეპოვე ტაძარი“. მიწერილია: „ამას კირილე ლორთქიფანიძის „ჩონგურში“ „ფანტაზია“ ჰქვიან. იხ. გვ. 78 ი. გრ.“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ჩვენს დიდს პ-ს ძილში კატა დაჰსწოლოდა ბაქენბარდზედ“.... მიწერილია: „პ. იოსელიანს“.

გვ. 80. დანიშნულია ლექსის სათაური: „ფანტაზია“, მიწერილია: „იხ. „ეპოვე ტაძარი“. აქვე შესწორებულია თარიღი, წერია: „1881“, უნდა იყოს: „1841“.

მეორე ცალის ფორზაცზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ელ. ქართველიშვილი“. იქვე: „ეყიდილე მაღაზიაში. ი. გრ.“.

390. ბარათაშვილი ნ. ლექსები. მე-4 შეეს. გამოც. ტფ., 1890.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი არა აქვს აღნიშნული დ. კარიჭაშვილის თავის კატალოგში. ი. გრ.“.

გვ. 66. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „სრულია“.

391-397. ბარათაშვილი ნ. ლექსები და წერილები. გამოც. მე-5. ტფ., 1895.

კანზე სათაურის ქვეშ წერია: „ე. თაყაიშვილის და დ. კარიჭაშვილის რედაქციით. (სწორია!), იხ. ცნობა „Описание“, ტ. II და „ქვალი“. 1895. № 47. 48 .ი. გრ.“.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ძმა სოსოს, ნიკოსაგან. 1929 წ.“ იქვე აღინიშნულია პატრონის ხელწერა: „გოტიორიძის წიგნებთან“.

მეორე ცალში ჩადებულია გაზეთიდან ამო-
ჭრილი ალ. გვასალიას წერილი „ილია ჭავჭავაძის მკვლელობა“, მინაწერთი: „კომ.“, 21 ნოემბ., 1938 წ. № 266, ი. გრ.“.

მესამე ცალში ყუაზე ამოტვიფრულია: „ს. ხ.“ ფორმატზე: „მგონი ს. ხუნდაძის წიგნი უნდა იყოს“. ი. გრ. 1955. 21/1. ღუბლ.“.

თავფურცელზე ინიციალებთან „ს. ხ.“ წერია: „სილ. ხუნდაძის ნაქონი წიგნი“. P. S. „ს. ხ.“ სილ. ხუნდაძის ხელია. ი. გრ.“.

გვ. 98. ხაზგასმულია სტრიქონი. არშიაზე წერია: „არ გვისმის ოხვრა. ოხვრის მიზეზო! (ალ. ჭ-ძე) ი. გრ.“.

გვ. 108. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია ადგი-
ლენი, მიწერილია: „იხ. გვ. 111. ი. გრ.“.

გვ. 109. ხაზგასმულია სიტყვა: „ჩურჩუმები“, მიწერილია: „ჩურჩუმები? (ჩორუმცები?) ი. გრ.“.

გვ. 110. ხაზგასმულია: „ქიზგას“. მიწერი-
ლია: „ქიზგა? ი. გრ.“.

გვ. 112. ტექსტში გადახაზულია „სათარას“, გასწვრივ სხვა ხელით წერია: „სათარას (გვ. 117)“. იქვე მიწერილია: „ს. ხუნდაძის ხელია. ი. გრ.“.

მეოთხე ცალის ყდის მეორე გვერდზე: ე. თაყაიშვილის რედ-ციით“.

მეხუთე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ი. ელიაშვილი. 1906 წელი“.

398. ბარათაშვილი ნ. ლექსები. მე-6 გამოც. ავტორის ბიოგრ. და წინასიტყვ. ბათუმი. 1904. ფორმატზე: „ა. ჭ-ძეს ლანძღავს, გვ. 16; ზ. ჭ., გვ. 11“. მითითებულ გვერდებზე მოხა-
ზულია ადგილები.

გვ. 12. ლექსში: „თავადის ჭ...ძის ასულს“ ხაზგასმულია: „პაეროვანო“, მიწერილია: „შან-
შიაშვილი“.

399. ბარათაშვილი ნ. ლექსები და წერი-
ლები. გამოც. მე-7. ტფ.. 1910.

კანზე: „VII. ჩემი შინაშენებითაა. ი. გრ.“
იქვე: „ღმიბიტრეისკი, გვ. 89“.

თავფურცელზე: „1. სახელი ვასახელე“, გვ. 42. 61. 80, 90“.

2. „დავით ჭავჭავაძე, 98, 103, 104, 105, 113“. 3. „ქორწილი“. გვ. 106“. 4. „ა. ჭ-ძე. გვ. 10“. 5. „სახელი ვასახელე“ სამჭერ (გადახაზუ-
ლია და ზემოდან აწერია) ოთხჭერ აქვს: გვ. 42. 61, 80, 90“. 6. „კვალის“ კურობი, 106“.

გვ. 6. ხაზგასმულია ნ. ბარათაშვილის გარ-
დაცვალბის და ნემტის ტფილისში გადმოსვე-
ლების თარიღები: „ორმოცდარვა წლის შემ-
დეგ, 1893 წ. 25 აპრილს...“ მიწერილია: „რა
გვიან გაუვიათ! ი. გრ.“.

გვ. 42. ლექსში „ნაპოლეონი“ მოხაზულია
„სახელი ჩემი ვასახელე“ და მიწერილია: „გვ. 61, 80. ეს სიტყვა სამჭერ აქვს ნახმარი“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ახლა კი დროა, სო-
ლომონ, რომ მშვიდობა ნახოს საქართველომ“,
მიწერილია: „გრ. ორბელიანს ამისი თქმა ხში-
რად უყვარდა“.

გვ. 60. ჩაწერილია ცენზურის მიერ გამო-
ტვიფრული სტრიქონი: „რომ გადასახლდეთ
იმ ცივ რუსეთში?“ მიწერილია: „ეს მე მიე-
წერე, სხვა წიგნში ვნახე ეს წარწერა. ამაზე
მოსხენება წაეციოთხე ელში. ი. გრ.“.

გვ. 101. ხაზგასმულია: „Затрубят в воен-
ную трубу и снова ты на земледелец“ — მი-
წერილია თარგმანი: „დააყვირებენ სახედრო [ბა-
რანაჲ] საყვირს და მიწას მომქმელი აღარა ხარ!“
იქვე ხაზგასმულია: „აატო“, გვერდზე წერია:
„და: პოეტისა“.

გვ. 102. ზაქარია ორბელიანისადმი მიწე-
რილი წერილის ბოლოს: „ეს წერილი პ. უში-
სკვილის თარგმანით მოთავსებულია „კვალ-
ში“, 1893 წ. № 7. იქ განმარტებულია“.

ამავე წერილში ხაზგასმულია: „Даи ему прес-
тол Августа, он бы всю Римскую империю
обратил в комическую шутку.“ მიწერილია:
„გრ. ორბელიანზე“.

გვ. 103. მეორე აბზაცში რკალშემოვ-
ლებულია „დავითი“. არშიაზე: „ჭავჭავაძე. იხ.
დაწერ. ს. ფირცხ. გვ. 162“. მესამე აბზაცში
ხაზგასმულია: „ღუშალიკი“. მიწერილია:
„ღუშალიკი — ფეშქაშის მომტანის საჩუქარი“.
იქვე წერილის თარიღს მიწერილი აქვს: „ეს
წერილი მოთავსებულია „კვალში“ 1893 წ.
№ 7. შენიშნებით“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „ჩვენი ყმაწვილები
და ხაზვების ფრანტები სულ შამილის დასა-
ჭერად წამოვიდნენ“, არშიაზე წერია: „ხახვებს
— ჩრდილოელებს უწოდებდნენ“.

გვ. 106. ხაზგასმულია: „მეგვარე“, არშია-
ზე: „როცა ეს წერილი „კვალში“ დაიბეჭ-
და, იქ ალბად ვერ ამოიკითხეს ნიკოს ხელ-
ნაწერი და ასე იყო დაბეჭდილი მეგვარეს
ნაცვლად „მე და ვარო“ (თუ ვასა?). „იხ. „კვა-
ლი“. 1893, № 10“.

გვ. 109. ხაზგასმულია: „სათარა“. მიწე-
რილია: „სათარაზე ლექსი პოლონსკისა (ტ.
1, გვ. 143). სათარაზე გახსენება ა. ზისერმა-
ნისა წიგნი I, გვ. 78“.

400-403. ბარათაშვილი ნ. სრული ლექსთა
კრებული. თფ., 1910. კანზე ფანქრით: „VIII“.

გვ. 77. არშიაზე წერია: „(დ. კარბაშვილი)
ი. გრ.“.

მესამე ცალის კანზე: „არა აქვს პალატას.
ი. გრ.“.

404-405. ბარათაშვილი ნ. რჩეული ლექსე-
ბი. ქუთაისი. 1916.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისში არ
არის. ი. გრ.“.

მეორე ცალის კანზე: „აქ არ არის. ი. გრ.“.

406-409. ბარათაშვილი ნ. ლექსები. დ. კარიკაშვილის რედ. თბ., 1919.

კანზე მოხაზულია: „ლექსები“, მიწერილია: „ლექსიკონთ. ი. გრ.“.

გვ. 23: III—VII. ხაზგასმულია სიტყვები, მიწერილია რამდენიმე სიტყვის განმარტება.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ეს დუბლიკატი ჩემია. მხოლოდ საჭაროშია. შეეცდომებოდა ლექსიკონში. ი. გრ.“

გვ. VI. ხაზგასმულია: „ფურცენილი — გაფურჩქენილი“, მიწერილია: „ძირდაცენილი“ ი. გრ.“

მესამე ცალის კანზე: „[1919] ი. გრ.“

410-412. ბარათაშვილი ნ. ლექსები. ბედი ქართლისა. წერილები. ტფ., 1922.

კანზე: „იხ. გვ. 84 აღდგენილი სტრიქონი. ი. გრ.“

ფორმაცზე: „ა. ჭ-ის გარემო. გვ. XXV. ა. ჭ-ის ოჯახში იკრიბებოდნენ, VII; მელიტონის ოჯახში ალ. ჭ-მე. IX; გიმნაზია 1802 წელს. გვ. 238; ეკ. ჭ-მე. 112; ნინო გრიბოედოვისა, გვ. 241; ჭაჭუაძის სახლი, „ჩუღუტები“ რას ნიშნავს? გვ. 110; ჩემზე, 222 და ბოლოსიტყვაობა. 247; რა მომწონს კერძო წერილები! მანანა ორბელიანზე და ლევან მელიქიშვილზე, 122, 160. გვ. XX XI — სათარაას ქება ეკლესიის კარზე და ეწერა — 1922 წ. 25 მარტი. ი. გრ.“

თავფურცელზე სათურის შესახებ მიწერილია: „ასოები დახატულია იმ მოყვანილობით, როგორც მოყვანილობითაც ბარათაშვილის დროს გამოდიოდა „ტფილისის უწყებანი“.

გვ. XV. ხაზგასმულია: „ბეჭდულ დაწერილი გვარა დაემახსოვრებინათ...“ მიწერილია: „ამ ბეჭდულზე იხ. „ივერია“. 1893, № 79. წერილი 3.“

გვ. LX. ხაზგასმულია: „გიმნაზიის შევირდებმა მიხელი თუმანიშვილის თაოსნობით და რედაქტორობით დაიწყეს“... და მიწერილია: „ამისი შეილებიც სულ რედაქტორები იყვნენ“.

გვ. LXVIII. დანიშნულია ადგილი „ბარათაშვილის ნეშტის გადმოსვენება განჯიდან ტფილისს“, სქოლიოში წერია: „ამის შესახებ „ივერიაში“, (საიდანაც გადმოხტულია წერილი), ნათქვამია, რომ ნ. ბარათაშვილის საუკეთესო ლექსების ადგილები იმ ადგილას არის მონაგონ-შენათხუზი, სადაც ყოველი ადამიანი ქვეთად დაის“ [ი. მუხანატიანი, „ივერია“. 1893 (?) წ., № 93 (?)]. აქ ეს ადგილი აღარ დაიბეჭდა. აქვე (ე. ი. „ივერიაში“). ი. მეუნარჯია თავის თავზე სწერს: „მე მეწერილობან ვარ ქართულის (?) მწერლობისა და თუ როგორმე ამბები მოყვენება. თავი მდიდარი მგონია. („ივერია“). ი. გრ.“.

გვ. LII. ხაზგასმულია: „რომ ქვეყანაზე ზოგნია არ ყოფილიყო“, მიწერილია: „პოგნია“ ტერმინი მაშინაც ყოფილა“.

გვ. LIX. რედაქტორის შენიშვნას მიწერილი აქვს: „იბეჭდებოდა „ივერიაში“. 1893 წ. № 85, 86, 87, 88, 93, 95, 98, 103. P. S. ეს წერილი აქ ძალიან შემოკლებულია“. ნახეთ „ივერია“.

გვ. 12. ლექსში „ღამე ყაბახზედ“ ხაზგასმულია: „კოკორი დაჰქრის ნიათით“, მიწერილია: „გრ. ორბელიანსაც აქვს“. აქვე მე-3 სტროფში ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ა. ჭ-მე. იხ. გვ. 14“.

გვ. 49. სათურის ბოლო სიტყვას „თავადის დ...“ მიწერილი აქვს: „დმიხერი თამაზის-ძის ორბელიანისა. ვარიანტი მაჩვენა არტ. გაბუნიაშვილმა. ეს ლექსი დაწერილია ბარათაშვილის ხელით ცალკე თხელ ქაღალდზე ფანქრით მისაწერი ადგილები აღდგენილია ამ ხელნაწერით. 1932. 12/II ი. გრ.“ აქვე შესწორებულია მე-6 სტროფის მე-4 სტრიქონი: „მტერთა შეებმის სიმღერით, მკერეტელთა საოცნებელად!“ ამავე ლექსში მე-8 სტროფის მე-2 სტრიქონი შესწორებულია: „მეფესა თავი შესწირეთ, ვაგლახი ეთო წარმართა!“ ლექსის ბოლოს მიწერილია: „სენტებრის 23-სა, 1844 წელსა. ტფილისი. თ-ის ნ. ბარათაშვილის მიერ“. (ეს „მიერ“ ჩახვეული ხელით არის ნაწერი). იხ. ამ ლექსის ვარიანტები, გვ. 165“.

გვ. 55. ლექსს „ლ“ მიწერილი აქვს: „მოღვეილი რითმაა. ეს ლექსი მგონი რუსულის მიხამებაა“.

გვ. 69. დანიშნულია ორი სტრიქონი, სქოლიოში მიწერილია: „ვარიანტი“:

„სომხობის გმირნი ყაფლანისშვილინი, და მათ მომარცხნეთ ბარათაშვილინი“.

გვ. 81. მე-6 სტრიქონის შემდეგ ჩამატების მიზნით სქოლიოში მიწერილია: „და მომავალმა აწ ქალაქისკენ, გამოიარა თავის სახლისკენ“.

გვ. 84. დანიშნულია ჩამატებული სტრიქონი: „რომ გადაესახლდეთ იმ ციყ რუსეთში?“ სქოლიოში მიწერილია: „ეს სტრიქონი ჩამატებული ვნახე უცნობის ხელით 1879 წლის გამოცემულ ნ. ბარათაშვილის წიგნში, გვ. 40 (იხ. ჩემს ბიბლიოთეკაში). ვინ ჩაუმატა? ყოველ შემთხვევაში ეს თითქმის აღდგენილი სტრიქონი საყურადღებო და ჭკუასთან ახლოა. ი. გრ.“

გვ. 89. წერილის სათაურს მიწერილი აქვს: „ეს წერილი დაიბეჭდა „დროება“-ში 1885 წ., № 114“.

გვ. 91. მოხაზულია სტრიქონი: „არ ვინ იცის. რა გამოვა რისაგან“, მიწერილია: „ეს საიათონესა ლექსიდანაა“.

გვ. 93. წერილში ხაზგასმულია: ადგილი:

„დომირტიევსკის ლექსები გეპოვნა“... მიწერილია: „ლექსი ყოფილა ნოტებზე. ი. ვრ.“ აქვე ხაზგასმულია სტრიქონი: „ოც და ათ წელიწადს უკან რომ კაცი ჩონგურს ისწავლის, საიქიოს დაუკარავსო“. მიწერილია: „აკაკიმ აქედან გალექსა:

„მოხუცი აქ რომ ჩონგურს ისწავლის, ის საიქიოს გამოადგება“.

გვ. 105. წერილში ხაზგასმულია ადგილი: „И грустно, и скучно, и некому руку подать в минуту душевной невзгоды“. მიწერილია: „ღრმონტოვი იცოდა“.

გვ. 105. წერილში მოხაზულია: „მაია“, მიწერილია: „ა. ჭიძის ცოლი ხომ არ არის?“

გვ. 109 წერილში ხაზგასმულია: „დავით“, მიწერილია: „ქავჭავაძე (ალექსანდრეს-ძე)“.

გვ. 111. წერილს X-ს მიწერილ აქვს: „ეს წერილი დაბეჭდილია „დროებაში“ 1885 წ., № 114“ აქვე დანიშნულია: „ჩვენი ყმაწვილები და ხახვების ფრანტები სულ შამილის დასაპერი და წამოვიდნენ“. სქოლიოში მიწერილია: „ხახვებს“ ჩრდილოელებს ეძახოდნენ“.

გვ. 112. წერილში ხაზგასმულია: ნ. ალ-ნა ოდესაში მიღის 9 ივნისს“, მიწერილია: „ნინო გრიბოედოვი“. აქვე ხაზგასმულია: „ფეფომ და მამომ მოვიკითხეს“, მიწერილია: „დროებაში“ (1885 წ., № 114) იქ ასეა, „ფ-მ და მ-მ მოვიკითხეს“.

გვ. 113. წერილში ხაზგასმულია: „ალექსანდრე სუმბათოვი-მეჩვარე“, არშიაზე მიწერილია: „ეს წერილი პირველად დაბეჭდა „კვალში“ 1893, № 10. პეტრე უმიკაშვილს ვერ ამოუკითხავს და „მეჩვარეს“ ნაცკლად აწყობილია „მე და ვარო (თუ ვასეო“. („კვალი“, 1893, № 10)“.

გვ. 122. წერილში ხაზგასმულია: „შენ რა? აგრე გაწითლებაც იქნება“. მიწერილია: „მიიკოს უყვარს ლევან მელნიკოვი და აქ მგონი ამ გაწითლებზეა ლაპარაკი“.

გვ. 123. ხაზგასმულია: „ქინაზ ბარათოქს“. მიწერილია: „სულხან ბარათოვი“.

გვ. 128. „ნ. ბარათოშვილის ავტოგრაფებში ხაზგასმულია: „ვალერიან გუნიას ვარიანტი“, მიწერილია: „ვალერიან გუნიას ვარიანტი. ცნობილი ხელთნაწერი ეკუთვნის ვ. არეშიძეს. ამისაგან იყიდა ვ. გუნიამ და თავის ვარიანტად გაასალა. იხ. არეშიძის ვარიანტზე ზ. ჭიძის წერილი „ივერია“. 1891, № 79. ი. ვრ.“. იგივე მინაწერი. გვ. 129. აქვე სქოლიოში ხაზგასმულია: „ბოლოს უწერია: თ. ვ. ორბელიანისა“, მიწერილია: „გიორგი ორბელიანისა. იხ. „ივერია“, 1877. ი. ვრ.“.

გვ. 161. ღრმონტოვის ლექსი: „И грустно и скучно“, მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი ქართულად სთარეშა გ. რ-სთა მ. ი. ვრ.“

გვ. 164. მოხაზულია: „ივანე—მანანა ორბე-

ლიანის შვილი“, მიწერილია: „გვ. 160 შეცდომა ხომ არ არის?“

გვ. 222. სქოლიოში ხაზგასმულია და დანიშნულია: „სამართლიანად შენიშნეს (ი. გრ-შანვილი)“... მიწერილია. „იხ. „საიათნოვა“, გვ. 24“.

გვ. 237. მოხაზულია: „ნ. ბარათოშვილის ლექსების გამოცემანი“. მიწერილია: „მაქვს სამივე“. ხაზგასმულია: „წინასიტყვაობა. უმიკაშვილი უნდა ეკუთვნოდეს“. მიწერილია სქოლიოში: „მეც ასე მგონია“.

გვ. 238. ყველა გამოცემაში მიწერილი აქვს: „მაქვს“.

წიგნში დევს კონვერტი, რომელშიც მოთავსებულია ქალაქის ორი ნაპერი მინაწერებით: 1. „საიათ. ნ. ბარათოშვილი საიათნოვას იცნობდა. „ვიინ რა იცის რა ვამოვა რისაგან“. ეს თქმა ორნავე შეცვლით აქვს საიათნოვას „შე საწყალო ჩემო თავო“... 2. „სალომე ჭმე. იხ. ნ. ბარათოშვი. ლექსები, გვ. 103. ახალი გამოცემა“.

მეორე ცალს თავფურცელზე წერია: „ნ. ბარათოშვილი (კომენტარებით). ს. ფირცხლავას რედ-თ. 1922 წ.“

413-414. ბარათოშვილი ნ. ნაწერების სრული კრებული. თბ., 1930.

ფორზაცზე: „აღდგენილი სტრიქონი, გვ. 74“.

თავფურცლის შემდეგ გვერდზე რედაქციის შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ყველა არსებული ხელნაწერი“,... მიწერილია: „სრული ორი კრებულია რაღა! მამ ს. ფ-ს რაღა უნდა ეთქვას?“.

გვ. 74. აღდგენილია ლექსის სტრიქონი: „რომ ვაღდგესაზღდეთ იმ ცივი რუსეთში? ი. ვრ.“ სქოლიოში მოხაზულია შენიშვნა: „უქანასკნელ რითმას არა აქვს პარალელი“, მიწერილია: „ეს მე ვუთხარი პ. ინგ-ს“.

გვ. 75. დანიშნულია სტრიქონი, გასწვრივ წერია: „აქ ხომ არის პარალელი“.

გვ. 125. სათაურთან „სახუმარო გაკამათება (ლექსებით)“ წერია: „იხ. ვაზ. „საქართველო“, 1916 წ. გიორგობისთვე. ეს ლექსი იქ ჰრის. დ. კარიჭ. აღმოაჩინა“.

გვ. 128. სქოლიოში ხაზგასმულია სიტყვა: „ქაჩალი“. მიწერილია: „ქაჩალი აქ ირონიაა, ესე იგი მელოტი. სიქაჩლე ავადმყოფობაა“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე, „პ. ინგოროყვა ხელმძღვანელობდა (წინად ცხადდებოდა, გამოდის ამავე ავტორის რედაქციითო, რატომ არ აწერია?) — და აღუსეს ჩემი შრომა ბარათოშვილის ავად. გამოც-ზე. საიდან აიღო, რატომ არ აწერია? ეს დამატებანი ს. გორგაძემ და დ. კარკაშვილმა აღმოაჩინა. ი. ვრ. 1930. 13/VI“.

415-416. ბარათოშვილი ნ. ლექსები. თბ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1938. 28/III. ი. ბალახაშვილის რედ. 1937“.

გვ. 13. ლექსში: „ფიჭვნი მტკერის პირზედ“ დანიშნული გამოტოვებული სტრიქონი და მიწერილია: „დედანშიაც ასენ“.

გვ. 17. ლექსის სათაურს „თავადის ჭაბუკავაძის ასულს, ეკატერინას“ მიწერილი აქვს: „დედანში არ არის სრულად“.

გვ. გვ. 23, 25. 26, 30, 32, 42, 43, 45 — ლექსების სათაურებს: „აღმოხზდა მნათი“, „არ ჯერინო სარფო“, „ჰოპოვე ტაძარი“. „მერანინ“, „რად ჰყვედრი კაცსა“, „მაღლი შენს გამჩენს“, „დამქროლა ქარმან სასტიკმან“, „როს ბუიერი ვარ“ მიწერილი აქვთ: „სათაური არა აქვს დედანში“.

გვ. გვ. 21, 34, 35. მოხაზული სათაურის აღნიშნული სამი ვარსკვლავი და მიწერილია: „ეს არა აქვს დედანში“.

გვ. 48. მოხაზული ლექსი: „კახთა მიმართ“, მიწერილია: „ეს სხვაგან უნდა „ბედი ქართლისა“-ს შესავალში“.

გვ. 62. სქოლიოში მოხაზული რედაქტორის შენიშვნა, მიწერილია: „ეს ჩემი მოხსენების შემდეგაა გაკეთებული. ეს შენიშვნა პ. ინგოროყვას ეკუთვნის. იხ. მისი. გვ. 74“.

417-418. ბარათაშვილი ნ. ლექსები, პოემა, წერილები; თბ., 1939.

ჯდის მეორე გვერდზე: „1. ელისეს მინდვრები. 87, 2. ნიკო გულუბეზე ზრუნავს, 87,3. „О скучно грустн. გვ. 86, 87, 96. 4. ნინო გრბოდოლის ნეკროლოგი, 105“.

ფორაქზე: „ი. გრ. 1939 11/XI“. იქვე: „I შეცდომა — LXIV. LXVI. LXXXVII, 97. 156. „სიტყვა. ასული. სათარა“. იხ. II გვ.“.

შემუცტიტულზე: „ნ. ბარათაშვილი. დაიბ. 1817 წ. 15 დეკემბ. (ძვ. სტ.) ნინო ხოშტარაის (წიბოთ, იხ. „ახალგ. კომ.“, 1940 წ. 18 თებ. გაზრდილად 1845 წ. 21 ოქტ. (მდრ. გვ. XI)“.

გვ. VI ხაზგასმულია: „ბუდეშური (წმინდა ქართული ტიპი)“, მიწერილია: „პირიქით. იხ. ჩემი მასალები“.

გვ. XI. მეორე აბზაცში ხაზგასმულია: „23 წლას“, გასწვრივ წერია: „იხ. 170“.

გვ. XIII. ხაზგასმულია: „თარიღი პოეტის დაადებისა არის 1818 წელი“, მიწერილია: „1817 წ. 15 დეკემბ“. ხაზგასმულია: „გარდაიცვალა პოეტი 1845 წელს 21 ოქტომბერს (ახალი სტილით)“, მიწერილია: „საბუთი?“.

გვ. XLVII. მოხაზულია: „1818. (ეკ. ჭაბუკავაძის დაბადების წელი)“, მიწერილია: „1816. ი. გრ.“

გვ. LXIV. ხაზგასმულია: „დედოფალს ეკატერინეს და არა მის ასულს, გვ. XIII“, გას-

წვრივ წერია: „ამ გვერდზე არ არის, იხ. გვ. XXIII, მ. გედევანის გამოცემა. გრ. ყიფშიძის ასე აქვს: „პავლოვსკიდან ცარსკოე სელოში“ წაედი და იქ ვეწვე სამეგრელოს მთავრინას დადიანის ასულს. ბატონიშვილმა მიბოძა წასაკითხად ორი ნაწარმოები. „ჩემს მერანს“, „ბედი ქარ. (?) გრ. ყიფ. XXIII“, აქ „ასული“ არ იგულისხმება. გრიგოლის შეცდომა. ის არის უნდა ეთქვა ჭაბუკავაძის ასულს, ამის ნაცვლად სქვა დადიანის ასულს“.

გვ. LXVII. მოხაზულია აბზაც, მიწერილია: „ლერმონტოვის გავლენა ჰქონდა“.

გვ. LXXVIII. ხაზგასმულია: „პუშკინი“, არწიაზე: „ლერმონტოვი?“.

გვ. LXXXIV. ხაზგასმულია: „ყიფიანმა“, არწიაზე: „კიბიანმა“.

გვ. LXXXVI. არწიაზე: „დემიტრი ვეზირი-შვილისაგან გამიგონია, პოეტს ქართლში სადღაც ეკლესიის კარზედ დაუწერია ამ მომღერალის ქებაო“, (იხ. მეუნარგია XIX „ქებაო ლექსია?“.

გვ. LXXXVII მოხაზულია აბზაცები. არწიაზე წერია: „ქართლში იყოო“, ეს რა საბუთია? ამით მტკიცდება, ნიკომ სათარაზე ლექსი დასწერა? აქ „ლექსი“ იგულისხმება „სიტყვა“, იხ. 158“.

გვ. LXXVIII. ხაზგასმულია: „უთუოდ სანდო პიროვნებაა კ. მამაცაშვილი“, მიწერილია: „სიბერის გამო ბევრ რამეს აურევდა“. ხაზგასმულია: „შირიან ივერი“, არწიაზე: „შირიან ჰყონია იყო ნიკოს სკოლის ამხანაგი“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „თამაზ ენისენთ მოურავის ძე, და იოანე კახთ აბაშიძე“, არწიაზე: „ვარიანტო: „სომხეთის გმირი ყაფლანის შვილი და მათ მომარტხენებ ბარათაშვილი“.

გვ. 56. ხაზგასმულია პირველ სტროფში: „მას აქ ესაზღო თავის სახლობა“. მიწერილია: „და მომავალმა აწ ქალაქისკენ გამოიარა თავის სახლისკენ. ვარიანტი. ი. გრ.“.

გვ. 97. მოხაზულია სქოლიოში: „ზ. ჰიჭინაძის გამოცემა“, გასწვრივ წერია: „საიდან დაასკენა?“.

გვ. 102. შენიშვნასთან: „ბარათი იბეჭდება ახლად აღმოჩენილი დედნის მიხედვით“ — მიწერილია: „როგორ? ესაა აღმოჩნდა? მოხაზულია: „გრაფი ჩიჩერო ე(?) — ჩიჩერონე იტალიურად ნიშნავს მეგზურს...“, მიწერილია: „აქ გვარია“.

გვ. 103. მოხაზულია: „სოფიო ორბელიანი“, მიწერილია: „გრ. ორბ. დანიშნული „სოფიკო“. ხაზგასმულია: „აღლიბუტილი“, მიწერილია: „საალერსო სახელი კატოსი“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „ევი, მუსულმან ნამარი ხანჯალ-ზანი — ერთი ტაეპია სიმღერისა“, მიწერილია: „იქნება სათაური?“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „1875 წლის გაზეთ „დროების“ 143 ნომერში ყველასათვის სრულად მოულოდნელად გაჩნდა ასეთი ცნობა: „ბეჭდვება ნიკოლოზ ბარათაშვილის ლექსებში“. მონახულია „სარულიად მოულოდნელად“. მიწერილია: „რატომ?“. სტრეიონში: „1876 წლიდან 1922 წლამდე ბარათაშვილის თხზულებათა რვა გამოცემა გამოვიდა“, მონახულია „რვა გამოცემა“, მიწერილია „მეტი არა?“.

გვ. 170. შენიშვნაში ხაზგასმულია გვარები, არშიაზე მიწერილია სახელები: „ერიისთავი — რევზ, ვეზირიშვილი — დიმიტრი, სუმბათაშვილი — ვასილ, ბარათაშვილი — ლეონიდ“.

ყდის მესამე გვერდზე ფანქრით: „ლექსიკონი რატომ არა აქვს! არ არის ასწილი: 1. დუშალიკი, 88. 2. ჩუსუშები, 89. [ჩეს ასუმი? საიათნოვას ლექსი]. 3. არენ იციის რა გამოვას რისაგან [ეს საიათნოვას ლექსიდანაა]. 4. ქიზგა. ოსურად გოგოს ნიშნავს. 89. 5. შეშურები, 91. 6. ბუდეშური (და ბუდეშური მისი ფეფები). 7. ქაქანა. 127. 8. სანთური, 96.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ანონიმური წერილი, „ნ. ბარათაშვილის დაბადების თარიღი“ მინაწერთ: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1940 წ., № 40, 18 თებერვ.“

2. გ. აბაშიძის წერილი: „ნ. ბარათაშვილის ახლად აღმოჩენილი წერილები“. მინაწერთ: „ლიტ.-საქართველო“, 1937, წ., № 3, 10 თებ.“ აწვე დევს ქალღლის ნაჭერი მინაწერთ: „ლექსი მოწერილი თ. ნ. ბ. ნ. ბარათაშვილისა ხომ არ არის? იხ. „ცისკარი“. 1862 წ., № II, 83 191“.

419-420. ბარათაშვილი ნ. ლექსები. თბ., 1945.

წიგნი ჩასმულია ტყავგადაკრულ ყდაში.
421. ბარათაშვილი ნ. ლექსები, პოემა. თბ., 1959.

422-424. ბარათაშვილი ნ. მოკლე ბიოგრაფია და რჩეული ლექსები. ტფ., 1905.

კანზე: „თბილისის ბ-ში არ არის“. მეორე ცალის კანზე: „დუბლ. შევად. საჯაროს არა აქვს. ი. გრ.“

425. ბარათაშვილი ნ. წერილები. — ამოღებულია წიგნიდან: ბარათაშვილი ნ. ლექსები და წერილები. ტფ., 1895.

426-427. ბარათაშვილი ვ. თხზულებათა სრული კრებული. 10 ტომად. თბ., 1961.

ტ. 1. 1878—1901 [მოთხრობები და რამანები].
ფორზაცზე: „ი. გრ. ბორჯომი. 1961. 20 იენისი“.

ტ. 3. თხზულებანი. 1912—1914.
428-432. ბარათაშვილი ვ. თხზულებანი. ტ. 1-2.

ტფ., 1920.

ტ. 1, კანზე: „(გრ. ყიფშიძის შედგენილ ბიოგრაფიით, ი. გრ.)“.

თავფურცელზე წარწერა: „ბ. ი. გრიშაშვილის ვასილ ბარათაშვილი“. იქვე: „ი. გრ. 1920 წ. 10/VIII“.

გვ. 8. ტექსტში საუბარს ხილის მართმევაზე მიწერილი აქვს: „decept სერობის ბოლოს? ქართულად ჩართვი“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „სხივისანს“, მიწერილია: „სხივანს სხიოსანს“.

გვ. 31. ხაზგასმულია: „იწერდა“, მიწერილია: „გამოიწერდა“.

გვ. 83. ხაზგასმულია: „ალაჩოყები“. არშიაზე: „ალაჩუხები“.

გვ. 98. ხაზგასმულია „ტანტინიკი“, მიწერილია: „ტანტიკინი — სომხური: სახლის ქალბატონი“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „გულმკვდარის“, არშიაზე: „კეტარი“.

ტ. 2. კანზე. „ი. გრ. 1921 წ. 23/III“.

თავფურცელზე წარწერა: „ბ. ი. გრიშაშვილის ვ. ბარათაშვილი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე ი. გრ. ზელით შედგენილია სარჩევი. იქვე:

„არის ნეტარება — ხშირად მოაგონდეს პოეტს შედარება: შენ და შემოდგომა“ (გალაქტიონი).

ი. გრ. ხელით მიწერილია: „გალაქტიონი ტაბიძის ხელია“. გვერდზე ი. გრ. მიერ წერია: „მომავლორე. მომავლორე ეგ ალერსი საძაგელი“.

ეგ ამბორი ტუჩდამწვარი და გონების დამკარგველი“.

(ნინო თარიშვილისა).
არ დაუბეჭდავს“. და „ბედის საყვარელი ვიყავი და ის ყოველთვის წინ ეგებებოდა ჩემს სურვილსა. (მსახიობი სალვინი)“.

433. ბარათაშვილი ვ. ამქრის მშვენება. მოთხრობა ხელოვანთა ცხოვრებიდან. ტფ., 1918.

გვ. 16. ბოლოში: „არ დასრულდა. ი. გრ.“

434. ბარათაშვილი ვ. ამქრის მშვენება. [მოთხრობა]. თფ., 1923.

თავფურცელზე წარწერა: „მგოსან იოსებ გრიშაშვილის. ვასილ ბარათაშვილი. ვასინჯე: უჟნოდ ხომ არ მოუესევი ყალბი მურაბიანს. ვ. ბ.“

435. ბარათაშვილი ვ. არმაზის მსხვერველი. (ისტორიანი). ტფ., 1926.

შუბუტიტულზე წარწერა: „მგოსან იოსებ გრიშაშვილის. ვასილ ბარათაშვილი“.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 29/IX“.

436. ბარათაშვილი ვ. არსენა. მონოგრაფია. [თბ., 1921].

გვ. 4. მონახულია ტექსტში: „სტიქიური“.

არშიაზე: „პირველი შემთხვევაა, რომ უცხო სიტყვას ხმარობს თავის ნაწერში“.

გვ. 9. მოხაზულია: „ალგეთი“, არშიაზე: „ჩემი ქუჩის სახელია“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ღრამა არსენა“, მიწერილია: „კინო?“

გვ. 15. ხაზგასმულია ტექსტის ბოლოს: „მეილის მარაბდელი შესაფერ კალამს...“ მიწერილია: „მ. ჭავჭავიძე დანაწერა“.

437. ბარნოვი ვ. გველის ზეიმი. მოთხრობა. ტფ., 1919.

კანზე: „ი. გრ. 1919 წ. 30/X“.

438-440. ბარნოვი ვ. დიდი მოურავი გიორგი სააკაძე. ისტ. რომანი სამ ნაწილად. თბ., 1939.

ფორზაცზე წარწერა: „სოსოს ნიუნად პატრიკისა. რედაქტორისაგან. 11:1 40 წ“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „შეჯღობა, 441“.

შმუტიტულზე: „ი. გრ. 1939. 19/XII“. წიგნის ბოლოს „ლექსიკონში“ ხაზგასმული და შესწორებულია ზოგიერთი სიტყვა. ბოლოს მიწერილია ლექსიკონის შემდგენელის გვარი: „თ. სახოკია“.

გვ. 446. თავისუფალ გვერდზე: „ალქი-ალი, ქალის სახისა; ღუნია, 427; მურაზი, 429; ობა, 431; უნიათი — არნათელი, 435“.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ქიქოძის წერილი „ვისილ ბარნოვის ფილოსოფიისათვის“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ“. 1940, № 1.

441-442. ბარნოვი ვ. ვაი შენს დამკარავეს ამბავი. თბ., 1901.

გვ. 4. ზემოდან მე-3 სტრიქონში სიტყვა: „გაუაჯობესებას“ შემდეგ ჩამატებულია: „შეშულს“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „თქვენ ხომ არ იყადრებთ საწყალი ხალხისკენ ჩავლას... არშიაზე: „ს. დ.“

443-444. ბარნოვი ვ. ვარდფანჯრები. [მოთხრობები]. ტფ., 1929.

შმუტიტულზე წარწერა: „მგოსან იოსებ გარნიშვილს. ვასილ ბარნოვი“.

გვ. 194. მოთხრობის — „ქოჩორა ხე“ — ბოლოში მიწერილია: „სწორება. 1898 წ., „მოამბე“ № V“.

გვ. 209. მოთხრობის „საფლავის ქვაზე“ მიწერილია: „დაიბეჭდა „მოამბე“, 1905 წ., III. ი. გრ.“

გვ. 284. მოთხრობასთან „სოკო, სოკო“ ფანქრით: „დაიბეჭდა „მოამბე“-ში, 1902 წ., № X“.

წიგნის ბოლოს რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ქართული მწერლობა“, 1930 წ., № 3-4“.

445. ბარნოვი ვ. ისინს ცისკარი. [მოთხრობები]. თბ., 1948.

446. ბარნოვი ვ. ისტორიული რომანები. თბ., 1947.

სარჩევში ხაზგასმულია: „ცოდვა სიკბაბუქისა“ და მიწერილია: „დავით აღმაშ.“ „პირმისი“ გასწერივ: „(თამარ მეფე)“.

447. ბარნოვი ვ. მიეხმატებია გოგონას. მოთხრობები. თბ., 1957.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად იოსებ გრიშაშვილს. სერგი სტეფანოვისაგან. 19 7/III 57 წ.“

448. ბარნოვი ვ. მიქრალი შარავანდელი. [ისტ. რომანი]. ტფ., 1914.

თავფურცელზე: „1914 წელს დაიბეჭდა. („სახალხო გაზეთის“ პრემიად). ამ წიგნში ბევრი კორექტორული შეცდომებია — სრულად დაიბეჭდა ვ. ბარნოვის ტომებში“.

გვ. 17. არშიაზე: „აქ გამოტოვებულია რვეულის ერთი გვერდი. აღდგენილია ჩემს სხვა ეგზემპლარში“.

449. ბარნოვი ვ. [მოთხრობები „მოამბე-დან“]. ერთად აკინძულია თერთმეტი მოთხრობა. წიგნი ჩასმულია საგანგებო ყდაში. ყუანზე ამოტიფრულია: „ბარნოვის მოთხრობები. ი. გრ.“

ყდის მეორე გვერდზე: „ი. გრიშაშვილი 1918 წ. 1/VII“. იქვე დაკრულია ამონაჭერი წიგნიდან ვ. ბარნოვის შენიშვნით თავისი გვარის შესახებ.

ფორზაცზე: „ვ. ბარნოვი. [მოთხრობები „მოამბე-დან“]. წერილი მოთხრობები: 1. ისინს ცისკარი. 2. პრაფესორი. 3. ქოჩორა ხე. 4. სოკო, სოკო. 5. იოსებ-კაიფა. 6. უძღებო. 7. მროდ მსხალი. 8. დაეწაფა სურვილი. 9. ვაი, შენს დამკარავეს. 10. საფლავის ქვაზე. 11. მეჩვენა.

1. ისინს ცისკარი. 1901“.

გვ. 1. არშიაზე: „1901 წ. I. ეს უნდა გავაჩიო როგორც ნიმუში ქალაქურ ქართული ენისა და ნამდილი სახე ტფილისისა. ი. გრ. 21-II 18“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ფიშტალ-დაზაზე“ და მიწერილია: „ფიშტატზე“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „ლილებ ჩახსნილ ახალხიდან წითელი შოვის პერანგი უჩანდა“ და მიწერილია არშიაზე: „უკანასკნელი კინტო“.

გვ. 26. არშიაზე ფანქრით: „მოხუც ვაჟის აღწერა“.

2 პრაფესორი. 1901.

გვ. 13. სათაურთან: „1901 წ., V“.

3. ქოჩორა ხე. 1898.

გვ. 1. სათაურთან: „1898 წ., V“.

გვ. 2. ხაზგასმულია: „სწორედ თავის მაგა“ და არშიაზე: „სჯობია იყოს: მაშაილა“.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „შიშმა“, მიწერილია „ЛИНЕЙКА“.

4. სოკო, სოკო 1902.

გვ. 1. სათაურთან: „1902 წ., X“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „უიმიოსოდ ბლითსაც ვერ უყვიროს თავის ბალს“. სიტყვას „ბლითსაც“ აწერია: „ბუბლიკ“.

5. იოსებ — კაიაფა. 1899.

გვ. 1. სათაურთან: „1898 წ., II“.

6. უძღები. 1903.

გვ. 1. სათაურთან: „1903 წ., IV“.

გვ. გვ. 2, 3 მოხაზულია და ხაზგასმულია ადგილებში.

7. მრუდე მსხალი. 1903.

გვ. 1. სათაურთან: „1903 წ., X“.

8. დაეწაფა სურვილით. 1902.

გვ. 1. სათაურთან: „1902 წ., VII“.

9. ვაი, შენს დამკარგავს! 1899.

გვ. 1. სათაურთან: „1899 წ., XII“.

10. საფლავის ქვაზე. 1905.

გვ. 1. სათაურთან: „1905 წ., III“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „სურვილით დაეწაფა“ და მიწერილია: „ამ სათაურით კიდევ აქვს ბარნოვის მოთხრობა“.

11. მეჩვენა. 1901.

გვ. 45. სათაურის ზემოთ: „1901 წ., II“.

450. ბარნოვი ვ. მოთხრობები. თბ., 1948. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948 15/III“. იქვე: „ახ წვიმა? წვიმავე, გვ. 246. (ლექსიდან: იოლჩი ოლანისა. იხ. „სახინო სახანდარი“ 278)“. გვ. 246 ხაზგასმულია: „წვიმავ, მისი შენ გელოდება“. I. „რომელმაც, გვ. 79. II. სალა, 249. III ქველი, 239“.

451-452. ბარნოვი ვ. მრუდე მსხალი. მოთხრობა. [თბ.], 1928.

თავფურცელზე ავტორის ხელწერა: „ვ. ბარნოვი“. იქვე: „დაბეჭდილი იყო „მოამბეში“, 1903 წ., № X, P. S. ამ წიგნზე მითხრა ავტორმა „ერთი თაბთაი (ებრაელების ლავაშია „ოახთახი) გამოვაცხე და მიიღეო“... 1928, 10. I. — ი. გრ.“.

453-454. ბარნოვი ვ. მუშა. თბ., 1922.

კანზე წარწერა: „მგოსან გრიშაშვილს. ვასილ ზ. ბარნოვი“.

წიგნის სათაურთან მიწერილია: „ერქვა „სული მთელმარე“ და გამოცემულზემა გადუკეთეს ასე. ი. გრ. 25/IV“.

მეორე ცალი. აკინძულია წიგნთან: სანგალა, გ — მუშათა მოძრაობა საფრანგეთში.

თავფურცელზე სათაურთან კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ორიგინალში სხვა სათაური ჰქონდა. ი. გრ.“

455 ბარნოვი ვ. პაპუნა. მოთხრობა. ტფ., 1888.

თავფურცელზე: „მეორედ გადააკეთა. დაიბეჭდა პირველად 1894 წ., № IV, „ქვეილ“-ში და დაარქვა „ხარაზი“.

456. ბარნოვი ვ. სამი რომანი. სახიფათო სიყვარული; ნათელმოსილნი; ტრფობა წამებულნი. ტფ., 1930.

თავფურცელზე წარწერა: „მგოსან იოსებ გრიშაშვილს, ვ. ბარნოვი“. იქვე: „ი. გრ. 1930. 23/IV“.

შემუცტიტულზე: „ვ. ბარნოვი. გარდასრულთ ხმანი. (სამი ისტ. რომანი).-1930-“.

გვ. XIX. ხაზგასმულია: „იხ. ამ წიგნში პირველი სურათი“, ზემოთ აწერია: „მეორე“, „...მანინც ვაგზანეს მოსკოვის სასულიერო აკადემიაში“, არშიაზე: „როგორ?“

გვ. XXIX. ხაზგასმულია: „გრდემლში“, გასწვრივ მიწერილია: „თვე?“, ქვეით: „გრ. რცხილაძე“.

წიგნში ჩადებულია ქალაქის ნაქრები წარწერებით: „ვასილ ბარნოვის ნაწერები: ვასილ ბარნოვი პირველად ლექსებს სწერდა. ერთი მისი ლექსი: „ქართველ ქალს“ დაბეჭდილია „დროებაში“, (1879, № 149). ამავე გაზეთში (1878 წ.) დაიბეჭდა მისი: „რამდენიმე სურათი ხეესურების ცხოვრებიდან“ და სხვადასხვა კორესპონდენცია. ვასილ ბარნოვის მრავალი მოთხრობა გაბნეულია ძველსა და ახალ ჟურნალ-გაზეთებში. მრავალიც დარჩა დაუბეჭდავი. ჩვენ აქ აღვნიშნავთ ბარნოვის ცალკე გამოცემულ წიგნებს: 1. სესე. 1894 წ. 2. პაპუნა. 1888 წ. (გადმობეჭდილია 1894 წ. ყურნალიდან). 3. საყვირელი ხე. 1888 წ. 4. ვაი შენს დამკარგავს. 1901 წ. 5. გველის ზეიმი. 1919 წ. 6. თხზულებანი I ტ. 1920 წ. 7. თხზულებანი II ტ. 1920 წ. (პირველ ტომს დართული აქვს გრ. ყიფშიძის მიერ შედგენილი ბიოგრაფია), 8. ხაზართა სასძლო. 1922 წ. 9. მუშა. 1922 წ. (ავტორმა მითხრა, რომ ამ მოთხრობას ხელთნაწერში ერქვა „სული მთელმარე“-ო). 10. ამქრის მშვენება. 1923 წ. 11. მსხალი. 1928 წ. 12. არმაზის მსხერევა. 1926 წ. 13. ტფილისის აჩრდილში. 1929 წ. 14. ვარდფანჯრები. 1929 წ. 15. სამი რომანი ანუ „გარდასრულთ ხმანი“. 1930 წ. 16. ფერად ფერადი. 1934 წ. გარდა ამისა ვ. ბარნოვი გამოცემული აქვს (1919 წ.) სახელმძღვანელო წიგნი „ქართული სიტყვიერების ისტორიის გაკეთილების“ პირველი რვეული, სადაც გარჩეული აქვს ჩვენი ფოლკლორი. აქვს ავრეთვე, არსენას შესახებ საგულისხმო მონოგრაფია. (1921). აქ პირველად აქვს გამოთქმული ის აზრი, რომ „არსენა“ სარომანო სიუჟეტია და ევრქინ დახატა კალმის წვერით მისი ცხოვრებაო, „ქართველ ხელოვანს კი შეს-

წვეს ამის ნიჭი და მარაბდელი მოელის შესაფერ კალამსაო.

457. ბარნოვი ვ. სესე. ისტორიული ამბავი. ტფ., 1894.

458-459. ბარნოვი ვ. ტფილისის ანრდილე-ბი. [მოთხრობები]. ტფ., 1929.

კანზე: „თანაბარი კავშირი“, 286; საიათ-ნოვა, 141“.

გვ. XIII. ხაზგასმულია ვ. ბარნოვის დაბადების თარიღი: „1857 წ.“, მიწერილია: „გარდაიცვალა 1934 წ. 4 ნოემბერს“.

გვ. 270. სათაურს: „ვაი შენს დამკარგავს“, მიწერილი აქვს: „მე წაგიყთხავთ ბარნოვის ყველაზე პატარა მოთხრობას, სათაურით: „ვაი შენს დამკარგავს“, სადაც აწერილია ერთი ბაზანის ე. ი. აბრეშუმის ხელოსნის თავგადასავალი“.

გვ. 272. ხაზგასმულია მეოთხე აბზაცი და მის მაგივრად სქოლიოში მიწერილია: „მარმა-ნა და ალხო ერთად გაიზარდნენ. ალხო ბი-ძასთან იზრდებოდა, მისი შევიგირდი იყო. პატარა მარმასაც იმათ მეზობლად ცხოვრობდა. არ გაეგონათ ნაღბანდიანთ მარმამა“.

გვ. 286. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ტანის ნათესაობა. თანაბარი აქტი“.

კანის შესამე გვერდზე დაკრულია ვაზეთი-დან ამოჭრილი ვ. კოტეტიშვილის წერილი: „ტფილისი ვასილ ბარნოვის შემოქმედებაში“, მინაწერით: „ლიტ. ვაზეთი“, 1934, № 23“.

წიგნში დევს კონვერტი, რომელშიაც მოთავსებულია: 1. ჟურნალიდან ამოჭრილი ვასილ ბარნოვის სტატია: „ფსევდოკლასიციზმი საზოგადოდ და ქართულ ლიტერატურაში კერძოდ“, მინაწერით: მომავალი“, 1923 წ., № 7, 31 ივლისი“. 2. მოსაწვევი ბარათი მწერალთა კლუბში ვასილ ბარნოვის გარდაცვალებიდან 5 წლისთავის აღსანიშნავ საღამოზე, 1939 წ., 10 დეკემბერს.

460-461. ბარნოვი ვ. ფერად-ფერადი. [მოთხრობები]. თბ., 1934.

შუბტიტულზე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს, ვასილ ბარნოვი“. იქვე: „თედოს ხელია [სახოკიასი], ავტორის კარნახით. ი. გრ.“

გვ. 471 მოთხრობის „სულთა კავშირის“ დაწერის თარიღი მოხაზულია და მიწერილი: „სად დაიბეჭდა პირველად?“

თანდართულ ლექსიკონში შეტანილი შენიშვნები:

გვ. 512. „ეყა-ფული“ — პირველ სიტყვას წინ მიწერილი აქვს: „ზ“. ხაზგასმულია: „გაბრიელი“ და მიწერილია: „გარმინული“.

გვ. 515. არშიაზე ფანქრით: „ეეყი — ავე-

ყი“. „თალარი — ხევიანი“ — ხაზგასმულია და მიწერილია: „ბეცედა

გვ. 516. ხაზგასმულია: „კოლორთალი“ და მიწერილია: „რგვალი უბანი“.

გვ. 517. ხაზგასმულია: „კოლოპურტი“, მიწერილია: „კოლო“. ხაზგასმულია: „ლაფაჩი (კაი). ნელი, უმუშაო“, მიწერილია: „გვარია ოსეთში“. ხაზგასმულია: „ლედი“, მიწერილია: „ლედმა“. ხაზგასმულია: „ქიყევა-ყოფა“ და მიწერილია: „შნო“. ხაზგასმულია: „მამრავა 83 საყვარელ ვაზა“, მოხაზულია „83“ და მიწერილია: „და 190“.

გვ. 518. მოხაზულია: „მეყი“, მიწერილია: „მეყისიდან“. მოხაზულია: „კაკურაზი“, მიწერილია: „წარმოებული ყუყუყა-ისაგან“

გვ. 519. სიტყვაში: „პილატეს“ — „ლ“-ს ნაცვლად მიწერილია: „შ“.

გვ. 520. ხაზგასმულია: „დაუჭერებელი“, მიწერილია: „(იხ. ღალატი)“.

გვ. 521. ხაზგასმულია: „ფალანი 146 — თე-ქა. ქეჩა“, მიწერილია: „მუშების კურტანი“. ხაზგასმულია: „ფუჩულა“, მიწერილია: „(ასი-კო ცავარელი)“. ხაზგასმულია: „ქუფერი 424 — შაეი“, მიწერილია: „ქუმელა“.

გვ. 522. სიტყვა: „ყადარის“ გასწვრივ მიწერილია: „სკადარისი“. იქვე: „ყისპათი 67“. ხაზგასმულია: „შანშელა“ და მიწერილია: „ქომანშელა“.

გვ. 523. არშიაზე: „ჩინჩობდა — ვაჭრობდა, ჯანჯლობდა 76. ჩაიღანი 83. ჩომბახი 8. წინწა-წაქარი 59 — არაყი ღარის. კვინტი (83) ფეხ-საქმლის სტეირი“.

გვ. 524. ხაზგასმულია: „ხმინაობა, ვედრება ხმამაღალი“, მიწერილია: „სადილი არის სე-ტობა, ნაღმობა“. მოხაზულია: „168“ და მიწერილია: „აქ ვერ ვიპოვე“, შინაარსში: „ბეველდება“-ს მიწერილი აქვს: „(თუ მაგრდება?)“.

გვ. გვ. 59, 67, 76, 83, 129, 151, 190, 433, 436, 509, 512, 514—24 ხაზგასმული ადგილები.

ფორზაცზე დაკრულია ვაზეთიდან ამოჭრილი ვ. ბარნოვის ნეკროლოგი. მინაწერით: „1934. 6/XI, ნოემბ.“.

462-463. ბარნოვი ვ. ხაზართა სასძლო. (ისტ. რომანი). ტფ., 1922.

თავფურცელზე წარწერა: „მგოსან იოსებ გრიშაშვილს. ვასილ ბარნოვი“. იქვე: „ი. გრ. 4/VIII 22 წ.“

უკანასკნელ გვერდზე ჩაკრულია ჟურნალ „ილიონი“-დან № 192 ამოჭრილი რეცენზია ამ წიგნზე.

წიგნის ბოლოს თავისუფალ გვერდზე: „პო-როლი — შუბი; ნახე(ჩ)-ი — უსულთზედ ამო-

პრილი; ბეგთარი — მორკინული საცმელი; შუ-
ლისტარა — კინენი; პოიტკი — რინის ფიცა-
რი; სანახები — ახლომასლო გარემო; ჩოლი
(ფოტი) — ულონო მოსიარულე; ქვიშრობი —
ქენიზარი — ყვეილის პაიის მარტო ჯდომა; ში-
ქენიზარი — მხლებელი ქალი; ბოკვერი — ლომ-
ვეფხვთა ლეკვი; ნუხლი — მოგზაურის საზრ-
დო მოყვრისაგან; მგებარი — მიმგებელი?; კა-
ტარლა — საბრძოლველი ნავი; ქონგური —
ქოგური — ხის ბურთი; ხნარცი — მთხრელი.
მიწის თხრელი; სამალი — აპურის — ტაბი-
კის თოკი, არხანი — პატივი სახლომელი;
ფელიკი — კარვის ზღუდე“.

464. ბარნოვი ვ. ხარაზი (ისტ. ამბავი).
ამონაჭერი უტრნალ „ჯეჯილი“-დან, 1894, №-
IV.

ხელნაკეთ კანზე მიწერილია: „ვ. ბარნოვი.
ხარაზი. იხ. „ჯეჯილი“, 1894 წ., №- IV. ი. გრ.“

გვ. 24. მიწერილია: „ეს მოთხრობა ავტორ-
მა გადააქეთა „პაპუნა“-დ და დაბეჭდა ცალკე
წიგნად 1888 წ. ი. გრ.“

465. ზახილაშვილი გ. სამი მებრძოლი, რო-
მანი. ბათუმი, 1939.

ფორზაცზე: „1. მამასისხლად — 9. 2. „ჭი-
ლაობა“ — 35. ი. გრ.“

თავფურცელზე ავტორის გეართან: „გარ-
დაიკვალა 1939 წელს. წიგნის გამოსვლის შემ-
დეგ“.

წიგნში დევს ქალღალის ნაჭერი წარწერით:
„ИСКУЖИХИЕ“ — გამოუსადეგარი, „უსარგებლო
მოგონებანი“.

466-467. ბაქრაძე ა. ამ დროის გმირები.
ახალი პიესა №-2. სურათები თბილ. ცხოვრებ.
4 მოქ. და 5 სურ. თბ., 1906.

468—469. ბაქრაძე ა. ხელოვნება თუ კაპარ-
და? კომედია 3 მოქ. თფ., 1907.

470-471. ბაქრაძე დ. გმირთა სისხლით. წ.
1-2. თბ., 1950.

წ. 1. 1950.

წ. 2. 1956.

472-473. ბაქრაძე ვ. ქალის გული. 4 მოქ.
პიესა, ქუთაისი, 1926.

კანზე: „ქართული ენა, გვ. 17. ი. გრ.“

474. ბაქრაძე ი. გ. ლექსები. თელავი, 1891.

წიგნი გაყვრილია საყვრავი მანქანით ი. გრი-
შაშვილის მიერ. ყუაზე მელნით: „წიგნი იოსებ
მამულაშვილისა“ იქვე: „(ასე ვაწერდი ბალო-
ლის დროს). ი. გრ.“

475-477. ბაქრაძე ი. ზ. კრებული. [ლექსე-
ზი] თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 7/Х“.

„1. დრალშევიჩი — უნგრელი მწერალი
„ბრძოლა ძმანო“... გვ. 88. 2. ოვ. თუმანიანის
ლექსები 107—108. 3. წიწერნაი და ჩანგი?
94. 4. ლერმონტოვი — 102. 5. თოლუთინ, გვ.

61. 6. სხვა რუსთველი დაიბადებო 58. 7. ირ.
ვედოშვილი და ი. ბაქრაძე, 39“.

ყდის მეორე გვერდზე დაკრულია ქალღალის
ნაჭერი მინაწერით: „იოსებ ბაქრაძის თარგმანის
მგონი. (უნდა შევათწუშო). „ვეფხვილის მომ-
დევარი“ („ივერია“, 1881 წ.). იხ. ი. ბაქრაძე-
ზე ლექსი ი. დავითაშვილისა. (ი. დავ. თხზ.
გვ. 365. რუსული გამოც.). აკლია ლექსები: 1.
შენ გაიარე ქვეყნის გზა ძველი. (დაწერილი
1871). (იხ. ზ. ქ-ძის გამოც. „ლექსთა კრებ.“
1278 წ., გვ. 15.) 2. იფთაის ასული (ბაირო-
ნიდან). იხ. „მნათობი“, 1871, აგვისტო“.

გვ. 5. მიწერილია: „უნდა აღნიშნულიყო,
რომ იოსებს არასოდეს თავისი წიგნის ნახვა არ
ჰღირსებია. ი. გრ.“

გვ. 9. მიწერილია არშიაზე: „ვირგინია“. ხაზ-
გასმულია: „საქართველო და მისი ისტ. წარ-
სული დრო“, მიწერილია: „(ჭერ „მოამბეში“
იყო დაბეჭდილი)“.

გვ. 10. არშიაზე: „მე მგონი კორესს. ქართ-
ლიდან სოსიკოს ფსევდ. ბაქრაძეს ეკუთვნის.
ი. გრ.“

გვ. 11. საუბარია ფსევდონიმებზე, არშიაზე
მიწერილია: „დანარჩენებში დარწმუნებული
ხარ? მაგ. „გ. ციმაკ.“ „ი. რომანიძე“. (იხ. ლექსი
„არაგვისპირელზე“, წიგნაკი „ლექსთა კრება“
(ზ. ქ.) 1878, გვ. 39“.

გვ. 15. ლექსი „მე ქართველი ვარ...“ მიწე-
რილი აქვს: „იხ. „ჩანგი“, 1904, გვ. 113“.

გვ. 17. ლექსთან „მუშის სიმღერა“ მიწერი-
ლია: „ეს თარგმანებში უნდა შესულიყო“.

გვ. 22. ლექსში „ჩვენებური ექიმი“, ხაზ-
გასმულია: „(მიბაძევა)“, მიწერილია: „რ. ერის-
თავისა. (საზოგადოთ ეს თემა რუსული ლექ-
სის მიბაძევა. იხ. „Чтец-деклам“. ამ ლექ-
სის ბოლოს — 23-ე გვ. მიწერილია: „ივერია“,
1878, № 9“.

გვ. 27. ფანქრით: „უ. „ივერია“, 1878, №
9“.

გვ. 28. ლექსის „სიმღერა“ 1-ლ სტროფში
ხაზგასმულია: „არც“ და მიწერილია: „აკაკი“.
ქვევით: „ამ ლექსს აწერია იოს. ოქროაშვილი.
(იხ. „ქართ. კალენდარი“ ზ. ქ-ძისა — 1884 წ.,
გვ. 39), ი. გრ.“

გვ. 32. ლექსთან „გამოხმობა“ მიწერილია:
„(ებო)“, „ხოზ არა ჰგავს ეს ლექსი თარგმანს?
ი. გრ.“

გვ. 39. ხაზგასმულია: „თუ გინდ ასტყდეს
ქარიშხალი...“, მიწერილია: „ი. ედლოშ.“ ქვევით
ფანქრით: „აგვისტო“. (გ. გოცირიძის ძმის ხელთ-
წერილებშიც არის).“

გვ. 43. ლექსს „ნუ ჰკარგავ იმედს“ მიწე-
რილი აქვს: „(გ. დ. ქართველიშვილს)“. იქვე:
„(იხ. ნ. გოცირიძის ძმის დავთარი) იქ ეს მი-
ძღვანა. ი. გრ.“

გვ. 53. ლექსის „სინდისი სიმართლის ტაძარია“... ბოლოს მიწერილია: „გ. ციმაკურიძე, (იხ. ნ. გოციერიძის ძმის რეუელი) ი. ბაქრაძის ფსევდონიმი? ი. გრ.“

გვ. 56. ფანქრით: „ილიას მიბაძვა“.

გვ. 61. ლექსში „ვლახის სიმღერა“ ხაზგასმულია: „თოლუთინარა!“, მიწერილია: „სომხური“.

გვ. 65. ლექსთან „შენა სტიროლი“ ფანქრით: „ჰენინის ხომ არ არის?“

გვ. 66. ფანქრით: „ჰენინე?“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „(იტალიურიდან)“, არშიაზე: „ივერია“, 1881 წ., № 1“.

გვ. 88. ლექსი „ბრძოლა“ მიწერილი აქვს: „სერბია“, ხაზგასმულია: „დროსა — დროსა“ და მიწერილია: „ი. ევლოშ“.

გვ. 89. მიწერილია: „ტომას მური“.

გვ. 94. ლექსში „მერცხალი“ ხაზგასმულია: „გაზფხულის ფრინველო“ და მიწერილია: „რით ხარ გახარებული“. ქვევით, სქოლიოში: „ჩანგმა“ გადაბეჭდა. „ჩანგი“ ათი გამოცემა გამოვიდა“.

გვ. 95. მიწერილია: „იხ. „ბუნების კარი“, 1876, გვ. 137. (მეორე ნაწი).“

გვ. 100. ხაზგასმულია: „ჰაინდრან“, მიწერილია: „ივერია“, 1901, № 96“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „ოპანეს თუმანიანი“, მიწერილია: „თარილი?“, „ივერია“ 1899 წ., № 79“.

გვ. 108. ლექსში „სას“ ხაზგასმულია: „ოპანეს თუმანიანისა“ და მიწერილია: „ივერია“ 1899, № 91“.

სარჩევის ბოლოს ფანქრით: „აკლია ბევრი ლექსი ბაირონიდან“.

წიგნის ბოლოს ცარიელ ფურცელზე ფანქრით: „აკლია „შენ გაიარე ქვეყნის გზა ძნელი“ (1874), (იხ. ზ. ჭ. „ლექსთა კრება“, 1878, გვ. 15) და ნ. გოციერიძის ძმის დაეთარი, გვ. 53. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამონაჭერი გ. გოგობრიშვილის წერილი ი. ბაქრაძე „კრებულში“, მინაწერით: „28 ოქტ., 1938, № 248. ახალგაზრდა კომ.“

წიგნში ჩადებულია ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „დოდოხიანისთვის. სიმღერა გარდახვეწილისა. (სომხ.). „ჰე, მერცხალო, მერცხალო, რით ხარ გახარებული, მითხარა სიით მიპფრინავ ეგრე გაჩქარებული. ახ, გაფრინდი და სხვ. [ამ ლექსს თარიღი უზის 1877] (იხ. წიგნი: „ციცინათელა“, 1885 წ., გვ. 5). ზ. ჭ-ძის გამოცემა“. წიგნში დევს სხვადასხვა ზომის ქალაქის ნაჭრები ი. გრიშაშვილის მინაწერებით:

„1. ი. ბაქრაძის „საწყაილი გივა“ ორი წლის შემდეგ დაბეჭდა „ნაბთაში“, 1884, № 5—6. 2.

ჰეინეს ლექსები. თარგ. ი. ბაქრაძისა. 1. სევდამ მოიკვა: 2. როს ბურანშია, 3. შხამით საესეა. (იხ. „ც. ფ.“ დამატება, 1903, № 87). 3. ვიქტ. ჰიუგო, „ლოცვა ყველასთვის“. თარგ. ი. ბაქრაძისა. („ცნ. ფურც.“ დამატება, 1903, № 80, 1 იანვ.) 4. ი. ბაქრაძის ლექსები ბევრი. იხ. კრებულში „ლექსთ-კრება“ ზ. ჭ-ძის 1878 წ., გვ. 15“. ფურცლის მე-2 გვერდზე: „ჩემი კალენდარი“. 5. იოსებ ბაქრაძის თარგმანი. სიმღერა გარდახვეწილისა („იხ. მერცხალო, მერცხალო“, იხ. წიგნაკი „სამადროგო სიმღერები“, 1908 წ., გვ. 3. 6. ბაირონი. ებრაული მელოდია (ტიტესავან იერუსალიმის დანგრევა) თარგ. ი. ბაქრაძისა „ივერია“, 1902, № 210. 7. ბაირონი. ებრაული მელოდია — იფეთაის ასული. თარგ. ი. ბაქრაძისა („მნათობი“, 1871, აგვისტო), ეს ლექსი კი აკავიშავ სთარგმნა, ი. ბაქრაძის ბევრი აქვს თარგმანი „ჩაილდ ჰაროლიდი...“ 8. ჰეინედან. 1. *** (ლოყით მოეკარ) 2. *** (როცა ვუყურებ). 3. *** (შხამით საესეა ჩემი ლექსები) თარგ. ი. ბაქრაძისა. 4. (როს ბურანშია), „ცნ. ფ.“ დამატება, 1902 წ., № 71, № 78 და № 79. 9. იხ. „ლექსთა კრება“ ზ. ჭ-ძისა აქ მგონი ერთი ფსევდონიმი უნდა იყოს ი. ბაქრაძისა. 10. ჰეინე. *** (მართლა შენ მე გამიხდი მტრად) თარგ. ი. ბაქრაძისა (იხ. ცნ. ფურც.), სურათ. დამატება, 1903, № 91). 11. ჰეინე. სამი ლექსი: 1. „სევდამ მოიკვა“. 2. „როს ბურანშია“, 3. „შხამით საესეა“. თარგ. ი. ბაქრაძისა („ცნ. ფურც.“ სურ. დამატება, 1903 წ., № 87). 12. ვიქტ. ჰიუგო. „ლოცვა ყველასთვის“ (ღიღი ლექსი) თარგ. ი. ბაქრაძის. („ცნ. ფურც.“, სურ. დამატება, 1903, № 80). 13. „ღაშ გამარჯვება“ ბაირონისა. თარგ. ი. ბაქრაძისა. (იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1913, № 845, 14 მარტი. ხრონიკაში — ილიას საღამო. 14. ჰეინე. „იხ. ისევე ის თვალბია“, თ. ი. ბაქრაძე. „ივ.“, 1900, № 230. ლონგება, „წყარო და ზეირთი“. თარგ. ი. ბაქრაძის („ივ.“, 1900, № 236). „უძრავად ლაყვარდ ცაზე“ [?] „ცნ. ფურც.“, 1902, № 2024. 15. „ლოთებო ნეტავი ჩვენა“. დაბეჭდილია. იხ. ლექსთა კრებული „ციცინათელა“, ზ. ჭ-ძის გამოცემა. 1885 წ., გვ. 6. საინტერესო კრებულია. აქ დაბეჭდილია გ. დოდოხიანის ლექსი ი. ბაქრაძის თარგმანი 1877 წელს აწ არსებული რედაქციისაგან დანსხვავებით. 16. პორტო და ი. ბაქრაძე. ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ბანს. ი. ბაქრაძის უთარგმანი ქართულად წ. კ. საზ. მინდობილობით პორტოს თხზულების ის ნაწილი. რომელიც საქართველოს შეეხება. საზოგადოებას განზრახული აქვს ეს თხზულება მალე დაბეჭდოს („ივერია“, 1889, № 171, 12 მარტი). P. S. დაგვიანებთ

დაიბეჭდა „მოამბეში“. ი. გრ. 17. 1889 წ. „ივე-რიაში“ ბევრი ლექსია იო-ს ფსევდ. იო (იო-სებ ბაქრაძე). ლექსი „თეატრი“, 1889 წ. №№ 43-44, 45, 46-47, 31-33. (ჭინენდანი, ბაი-რონი, თომას მური). 18. ი. ბაქრაძის ფსევდ. იყო „ოქრუაშვილი“. (სოფ. მგალობლიშვილი, გვ. 108). 19. „მნათობში“ (ლაპარაკია ნიკო ავალიშვილის ძველ მნათობზე ი. გ.) იბეჭდებოდა სოსიკო ბაქრაძის ფსევდონიმით. (სოფ. მგალობლიშვილი. „მოგონებანი“ — 1938 წ. 207). 20. ვიქტორ ჰიუგო. „ლოცვა ყველასთვის“, (დიდი ლექსია) თარგ. ი. ბაქრაძისა. („ცნ. ფურც.“, დამატება, 1903 წ., № 80, 1 რანგ.) 21. „სოსიკო ოქრუაშვილი“, [ი. ბაქრაძეა?] (იხ. ფსევდ. ვახსნა „ივ.“. 1877, № 14. იხ. ეგზეგმლ. საჯარო ბიბლიოთეკ. № 2905. 1. იხ. ლექსი (მიბაძე) „ჩვენებური ექიმი“ („ივ.“. 1877, № 9). 2. იხ. ლექსი... (დიდი ლექსი) № 12 („არც სახლი აქვს, არც კარი“ № 14). 3. „ღმერთმა დამიხსნას, ღმერთმა დამიხსნას“.

ი. გრიშაშვილის მიერ რვეულის ფურცელზე გადაწერილია ი. ბაქრაძის ლექსი:

„შენ გაიარე ქვეყნის გზა ბნელი,
და გადაუღეპი ახლა სხვა გზასა,
მამულიშვილო! მხარე მშობელი
არ დაივიწყებს შენსა ამაგსა.
ის შენ გახალე თავისუფალი
და მას შესწირე სიტყვადღე, ხმალი.
შენ მოკვდი, მაგრამ სახამ გვექნება
ძმობა, ერთობა, პატიოსნება,
მანამდისინა შენი სახელი,
ყველა ჩვენთაგანს ემხსოვრება
და შენი სისხლი, მტრებთან დაღერილი,
ჩვენ მაცხოვრებელ წყაროდ იქნება.“

როს მამულის მტერს გაუმკლავდებით
ჩვენ მოვიგონებთ შენსა სახელსა.
ქალწულნი ქალნიც თავის ნაზის ხმით
დაიმღერებენ შენს დიდებასა
და მაშინ მტერი შენსა მამულსა
ველარ დაუწყებს ფეხით ქელვასა“.

ი. ბაქრაძე.

„(იხ. ნ. გოციოძის ძმის ხელნაწერი დავთარი 23. 53, ეს დავთარი გადაწერილია 1886 წ. ი. გრ.)“.

წიგნში ჩადებულია ეურნ. „მოამბის“ ერთი ფურცელი ი. ბაქრაძის მიერ თარგმნილი ლექსით — „ნაღსონიდან:“ „ძმავ — მეგობარო, მაწკრალო-ტანჯულო“, 1894 წ.“.

478. ბაქრაძე პ. ბედარული ტყვე უცხოეთში. [ლექსები]. თბ., 1920.

479. ბაჩანა. დაბადება და აღზრდა ერეკლე ბატონიშვილისა (ლევანდა). თბ., 1890.

480. ბაჩანა. დიაცენიანი. პოემა. თბ., 1902. თვითნაკეთ კანზე მიწერილია: „ბაჩანა. „დიაცენიანი“. (გარდაიცვალა 17 დეკემბერს 1927 წ. 61 წლისა) ი. გრ.“

წიგნში ჩაწებებულია ვახ. „ეკონისტი“-ს 1927 წ. 18 ლექ. ნომრიდან ამოჭრილი ცნობა „პოეტ ბაჩანას გარდაცვალება“.

გვ. 96. ხაზგასმულია: „პუკალზედ“ და „იხ-ში“. არშიაზე: „იხ. გარჯეანი ბოლოში“, მიწერილია: „პუკალი — ბრტყელი, ჰანგი; ეხი — გამოქვაბული, მღვიმე; ხოლო პუკალზე — „მუხათ ყოფნა“, „ყალაზე შემდგარი“.

481-482. ბაჩანა. ლექსები. პოემები. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938, 1/VII“. იქვე: „რ. ერისთ. ლექსი ბაჩანასადმი. იხ. რ. ერისთ. გვ. 210 სახელგამი. I.—2. მშვიდობით წადი ბუბუბულო. 24, 3 „ყუფა“—476, 4. ხარბი თვალი. ეს ლევანდა უკრაინელებსაც აქვთ. (გვ. 60). „სანაძლო“.

გვ. 24-25. ჩასწორებები და მინაწერები ეხება ლექსს „დაბარებული“. ხაზგასმულია: „ბუ-ბუბულო... ბუბუბულო... მოთასა“. და ის სიტყვები, რომლებიც ი. გრიშაშვილს სხვა სიტყვებით შეუცვლია: „ჩვენს მიერ“ — შეცვლილია სიტყვით: „სამშობლოს“; „საქართველოში“ — შეცვლილია სიტყვებით: „ქართლის მხარეში“.

გვ. 24. არშიაზე: „აკლია ორი სტრიქონი. იხ. „ჩანგი“, 154. „სმაჰმით ღორს ეინა სჯობს, თუკი პირველი საქმეა?“ ჩამატება მითითებულია მე-16 სტრიქონის შემდეგ. ლექსის ბოლოს მიწერილია: („იხ. „ქვალი“, 1893 წ., 37. იქაც სხვანაირადაა და „თეატრი“, 1889 წ., № 25, 27 და „ჩანგი“, 154“). აღნიშნულ გვერდებს შორის დევს ქალაქის ფურცელი მინაწერით: „ბაჩანას ლექსი: „მშვიდობით წადი ბუბუბულო“, („თეატრი“, 1889, № 25—27)“.

გვ. 60. მონაზულია ლექსის — „სანაძლო“-ს პირველი სტრიქონები სათაურთან: „(ხარბი ივალი)“. არშიაზე: „დაიბეჭდა პირველად „მოამბეში“. ი. გრ.“

გვ. 97. ლექსის „მთამა ჰოქეა“ დაწერის თარიღთან კითხვის ნიშანი და ფანქრით: „ერი“, 1910 წ., № 1“.

გვ. 536. არშიაზე: „ხალხურია?“ ბოლო ფორზაცზე: „აკლია ბევრი ლექსი (?) 1. გვ. XI. გუგული (აქ აკლია ორი სტრიქონი) 153. „ჩანგი“, (გვ. 24). 2. პატარა მითელის ნატურა. (იხ. „ღვადენა“, გვ. 259). 3. ვერცხლისა თასად მაქცია, 536. 4. პატიოსნება და მსჯავრი. („სახალხო ფურც.“ სურ. დამატება, 1916, № 91). 5. სიყვარულის სამეფო-ში (იქვე, № 105)“.

წიგნში დევს ამონაჭრები უფროს-გაზეთი-
პიდან: 1. „სახალხო ფურცლის“ სურათები-
ანი დამატებიდან, 1916, № 105. ბაჩანას ლექს-
სა „სიყვარულის სამეფოში“. 2. სოლ. ცაიშვილ-
ლის წერილი „ბაჩანა“, მინაწერთ: „კომ.“,
1938, 17/XII. 3. სოლ. ცაიშვილის წერილი
„ბაჩანა“, მინაწერთ: „საბჭოთა მასწავლე-
ბელი“, 1938 წ., № 85“.

წიგნში ცხრა ქალაღის ნაჭერი დევს ბიბ-
ლიოგრაფიული ცნობებით ბაჩანას ნაწარმოე-
ბების შესახებ.

483. [ზახტაძე ლ.] ხონელი ლ. ბარიკადე-
ლის ხსოვნას. (1905—6 წ.წ.). ქუთაისი, 1927.

484. [ზახტაძე ლ.] ხონელი. გულის გუგუ-
ნი. პოემა და ლექსები. ტფ., 1930.

485. ზახტაძე ლ. (ხონელი). ტუსაღის სიმ-
ღერა და სხვა ლექსები. ქუთაისი, 1930.

486-487. ბეგაშვილი ა. ახალი ლექსები.
[რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1960.

თავფურცლის მეორე გვერდზე წარწერა:
„ქ-ბ ქეთოს და ბ-ნ სოსოს, ამ წიგნის მოამა-
გეს. დიდ პოეტს უღრმესი პატივისცემით, სიყ-
ვარულით. ალ. ბეგაშვილი. 3/XII 60“.

გვ. 50—51 ჩანიშნულია ლექსი „ი. გრიშა-
შვილი“.

მეორე ცალის თავფურცლის მეორე გვერდ-
ზე წარწერა: „ბ-ნ ამირანს, ამ წიგნის მოამა-
გეს, საუცხოო ადამიანს, ჩემს კეთილ მეზო-
ზელსა და უფროს მეგობარს, უღრმესი პატი-
ვისცემითა და მადღობის ნიშნად. ა. ბეგაშვი-
ლი. 12/XII 60“.

488. ბეგაშვილი ა. ლირიკული ფურცლები.
თბ., 1958.

თავფურცლის მეორე გვერდზე წარწერა:
„დიდ, სახელოვან, საყვარელ პოეტს, საყვარელ
ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან.
ა. ბეგაშვილი, 19/1, 12 58“.

489-491. ბეგაშვილი ა. ჩემი სიყვარული.
[ლექსები] თბ., 1956.

კანის მეორე გვერდზე წარწერა: „ქართ-
ველი ხალხის დიდ პოეტს და ახალგაზრდობის
დიდ მეგობარს — ი. გრიშაშვილის სიყვარულით.
ავტორისაგან. 28. 8. 56“.

გვ. 38. ჩანიშნულია ლექსი „ი. გრიშაშ-
ვილი“.

492. ბეგაშვილი ა. მზიანი დღია. [მო-
თხრობები]. თბ., 1956.

493. ბელაშვილი ა. ერთტომეული. [მოთხ-
რობები]. თბ., 1954.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს უფროს მე-
გობარს, ქართველი ხალხის საამაყო პოეტს
იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით და სიყვარ-
ულით ვუძღვნი ამ წიგნს. ა. ბელაშვილი.
11 მაისი 1955 წ.“

494. ბელაშვილი ა. ახალი მოთხრობები.
თბ., 1938.

495. ბელაშვილი ა. ვეფხია ხალიბაური,
რომანი. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს უფროს მეგო-
ბარს და უსაყვარლეს პოეტს იოსებ გრიშაშ-
ვილს. პატივისცემით აკაკი ბელაშვილი. 1961
წელი თებერვალი“.

496. ბელაშვილი ა. თავგადასავალი ბესიკ
გაბაშვილისა. თბ., 1945.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946. 6 I“.

კანის მეორე გვერდზე: „163 ტანმორჩი-
ლი არა სჭობია?“. ამავე გვერდზე ხაზგას-
მუჯლია: „ქონდრის კაცის ოდენაო... არშიაზე
კითხვის ნიშანი, მიწერილია „ტანმორჩილი.
ი. გრ.“

497-499. ბელაშვილი ა. თავგადასავალი ბე-
სიკ გაბაშვილისა. წ. 1-3, თბ., 1948.

წგ. 1 ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 5/V“.

500. ბელაშვილი ა. თავგადასავალი ბესიკ
გაბაშვილისა. რომანი. მე-2 გამოც. თბ., 1950.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1950 8/XII გამოვი-
და“.

501. ბელაშვილი ა. იუმორი. თბ., 1946.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას იოსებ
გრიშაშვილს, ჩემს საყვარელ პოეტს და შე-
სანიშნავ მეგობარს წიგნი ესე სახსოვრად. სა-
ამოდ და გასართობად. ა. ბელაშვილი. 19/V
46 წ.“

იქვე: „P.S. ბოლოში რეცენზიაა ჩაკრუ-
ლი“.

ყდის მესამე გვერდზე განვითიდან ამონაჭე-
რი გ. ნატროშვილის წერილი „უიშედობის
ტყვეობაში“, მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ“,
1946 წ., № 46, დეკემბ.“.

502. ბელაშვილი ა. მზიარული მოთხრობე-
ბი. სატირა, იუმორი, პამფლეტი. [თბ.], 1959.

503. ბელაშვილი ა. ნოველები. თბ., 1951.

ყდზე: „რეცენზიით. ი. გრ. 1952, 5/I“.

გა-
ზეთიდან ამონაჭრები: 1. ა. ლომიძის რეცენზია,
მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ.“ 1952 წ., № 5,
I თებერვ.“ 2. შ. აფხაძის რეცენზია „Новеллы
Акакия Белнашвили“, მინაწერთ: „Заря“,
1952 т, № 74“.

504-505. ბელაშვილი ა. ოქროს ჩარდაბი.
რომანი. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 20/XII“.

506. ბელაშვილი ა. პატარა ნოველები. თბ.,
1942.

507. ბელაშვილი ა. საიდუმლო გამოქვაბუ-
ლი. [მოთხრობები]. თბ., 1956.

508. ბელაშვილი ა. ტარხუნის კრიტიკა.
თბ., 1956.

509-511. ბელაშვილი ა. უღელტეხილი.
რომანი. თბ., 1956.

512. ბელიაშვილი ა. ძალა სიყვარულისა. მოთხრობები და ნარკვევები. თბ., 1957.

513. ბუენიშვილი რ. გარეუბნელი მეზობლები. მოთხრობები. თბ., 1960.

514. ბუენიშვილი რ. სამამულე რქა, რომანი. თბ., 1959.

515. ბუენიშვილი რ. ჯარისკაცის ბედი. რომანი. თბ., 1954.

516. [ბერაძე ვ.] ხოზიკა. „ინფორმაცია“. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927 5/VI“.

517. [ბერაძე ვ.] ხოზიკა. პოლიანდრე რიკრიკაძე. პატარა ფელეტონები. [ლექსად] თბ., 1959.

კანზე ავტორის ქვეშ: „(ვლადიმერ ბერაძე)“.

518. ბერიძე ი. უცნაური ნიშნობა ტფილისის საიდუმლოებთაგან. ამონაჭრები: „საქ. მოამბე“-დან. 1863 წ., №№: 7, 8, 9.

519-520. ბერიძე ილია. მომვლელი ქალი. ზღარისძიება. გადმოკეთებული. ქუთაისი, 1916.

კანზე ბეჭედი: „წიგნის მალაზია ზუგდიდში „ოლიში““.

მეორე ცალის გვ. 24. ტექსტის ბოლოს ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ა. გუგუშვილი“.

521. ბერიძე ილიკო. ლექსები. [თბ., 1914].

კანზე: „იშვიათა“

ფორმტისპისზე: „1914. გარდაიც.“

გვ. 3. ყოფილი მფლობელის ხელწერა: ელიზბარ შათირიშვილი. „ხარფუხი“.

522. ბერიძე ინეზა. ჩემი შვილები. [ლექსები]. ბათუმი, 1953.

523. ბერიძე ნ. გამოგონება. ვოდვეილი 1 მოქმ. (გადმოქართულებული). ქუთაისი, 1910.

524-525. ბერიძე ი. ქალი ესთერი. გადმოკეთებული. ახალ-სენაკი, 1899.

526. ბეროშვილი ი. სალამური ღულუნებდა. ლექსები. თბ., 1957.

527-528. ბეროძე რ. პირველი ფრენა. ლექსები. თბ., 1961.

თავფურცლის მე-2-ვერდზე წარწერა: „ბატონ იოსებს — ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს. ლამაზი სულის ადამიანს მოწიწებით ვუძღვნი ამ პატარა წიგნს. რუთა ბერიძე 25. X 61 წ.“

529. ბერულავა ხ. ერთბაშეული. ლექსები. პოემები. თბ., 1957.

530-531. ბერულავა ხ. რჩეული. [ლექსები, პოემები]. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართველი ხალხის საყვარელ მგოსანს, ქართული პოეზიის სიამაყეს — ი. გრიშაშვილს, დრამა პატივისცემითა და გულითადად სურვილებით. ხუტა ბერულავასაგან 1960 11/2“.

532. ბერულავა ხ. ღლები. [ლექსები]. სოხუმი, 1950.

533-534. ბერულავა ხ. ზღვის სუნაქვა. [ლექსები]. რედ. ი. გრიშაშვილი. სოხუმი, 1948.

კანზე: „ჩემი რედაქციით ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ჩემის რედაქტორობით. მივიღე 1948, 4/XII, ი. გრ.“

წიგნში ჩაღებულა ბანდეროლი ი. გრიშაშვილის მისამართით.

535-536. ბერულავა ხ. ლექსები. თბ., 1947. ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის სიხარულს ი. გრიშაშვილს, უნაბირო სიყვარულით, უსაზღვრო პატივისცემით. ავტორი. 9. III-47 წ. ქ. თბილისი“.

წიგნში დევს კონვერტი, გაზეთების ამონაჭრებით: 1. გ. ვაზუნიას რეცენზია „ბერულავას ახალი ლექსები“, მინაწერით: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1947 წ., 20 თებ., № 37, ი. გრ.“ 2. ააგაზეთო ცნობა „ლიტერატურული საღამო“, მინაწერით: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1947, № 40, 25/II“. 3. საგაზეთო ცნობა. „ხ. ბერულავას წიგნის განხილვა“, მინაწერით: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1947, 16 თებერვალი“.

537-538. ბერულავა ხ. ლექსები. თბ., 1948.

539. ბერულავა ხ. ლექსები, პოემები. [თბ.], 1954.

540. ბერულავა ხ. ლირიკა. თბ., 1958.

541. ბერულავა ხ. ორი პოემა. თბ., 1954.

542. ბერულავა ხ. რუსული გული. ლექსები და პოემა. თბ., 1951.

543. ბერულავა ხ. სამშობლოს სიყვარული. [ლექსები]. თბ., 1944.

გვ. 41. ხაზგასმული სიტყვა „მსტოვარის“, არზაზე: „ჯაშუშია?“.

კანის მეოთხე გვერდზე: „ი. გრ. 1944. 23/VII“.

წიგნში ჩაყრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ხ. ბერულავას ლექსი „სიმღერა“, მინაწერით: „კომ.“, 1944, № 150, 25 ივლისი.

544. ბერულავა ხ. სიყვარული შენი... [ლექსები]. თბ., 1961.

545-546. ბერძენიშვილი გ. ინანი. დრამა 4 მოქმ. და 10 სურ. თბ., 1955.

მუეტიტულზე წარწერა: „სახსოვრად ბატონ სოსოს.“

მე სიმღერა არ ვიცოდი, გრიშაშვილი მაძღვრებდა სიყვარული არ მჭეროდა — გრიშაშვილი მაჭერებდა.

გრ. ბერძენიშვილი. 12-2.VI-55“.

547. ბერძენიშვილი გ. ლერწამი ქარში. ლირიკული დრამა 4 მოქმ. და 10 სურ. თბ., 1958.

ფორზაცზე წარწერა: „პატივცემულ იოსებ

გრიშაშვილს, პოეტს, ქართველი დრამატურგების მეგობარს. სახსოვრად, მოსაგონებლად. გრ.

ბერძენიშვილი 19 $\frac{14}{X}$ 58.“

548. ბერძენიშვილი გ. ოქროს ვერძი. პიესა 3 მოქმ. თბ., 1941.

549. ბერძენიშვილი გ. ქაღალდის კაცი. სატრია. თბ., 1957.

549-552. ბესიკი. ლექსნი თქმულნი 1749-1791. თფ., 1885.

კანზე: „იხ გარეკანის ბოლოს. იხ. გვ. 8. ი. გრ.“

გვ. 8 აღ. ქაეჭავაძის ლექსში „მაისის ვარდნა ფურჩქენილმან ბესიკმან მწვანით მკობილმან“. — ხაზგასმულია: „ბესიკმან“ — და მიწერილია: „უნდა იყოს ბესიკი. იხ. საბას ლექსიკონი — გვ. 31“.

იქვე ბარამ ბარათაშვილის ლექსში „შენი ბესიკი მამბრწყენი ჩემს ვულს მოსალხენია“ — ხაზგასმულია: „ბესიკი“, მიწერილია: „უნდა იყოს ბესიკი — ნიშნავს ელვარეს (იხ. საბა გვ. 31). ბესიკი (ბ. ბარათაშვილის ლექსი იხ. ჩუბ. ქრისტ. გვ. 116)“.

აბის ქვემოთ დიმიტრი თუმანიშვილის ლექსში „ბესიკო. ეშხით მორთულო“, — ხაზგასმულია: — „ბესიკო“, მიწერილია: „ბესიკო“. (დ. თუმანიშვილის ლექსი, იხ. ჩუბ. ქრისტ. გვ. 114)“.

თავფურცელზე: „ამ წიგნს — „ბესიკი“ — აუჯღარ იხსენიებს „თეატრი“, (1885 წ., № 4, გვ. 41). წერილი მგონი დ. კეზელისა, ან ნ. ურბნელისა. აქა სწორია, რომ ასპინძას ომი ნაყოფილად დაბეჭდოა და ზოგიერთი ლექსი ბესიკში აურევიათ. — ი. გრ.“

გვ. გვ.: 32, 36, 38, 39, 40 მოთავსებულ ლექსებს მიწერილი აქვს: „ეს არ არის ბესიკის“.

კანის მესამე გვერდზე: „აქ ბევრი ლექსი ბესიკისა არ არის ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ყველგან არის. ი. გრ.“ 553-554. ბესიკი. [ლექსები]. ს. რ. გორგაძის რედ. თბ., 1912.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ქართ. სიტყვა — კაზმულ მწერლობის საზოგადოებისგან. იქვე: „გრ. რცხილაძის ხელი. 1912 წ. 10/10 ი. გრ.“

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. აქ მაჯნუნის ლექსებია. მაჯნუნი, გვ. 5, 48, 54. ანგელო, გვ. 13. პოსლანიცი, გვ. 176“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „იაზედ“, მიწერილია: „იარზედ (იარი — საყვარელი)“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „მკვდარი ბესიკი“ და მიწერილია: „იხ. გვ. 11“. სქოლიოში შენიშვნა, რომელიც ეხება ლექსს „მიჯნური“ — „ამო-

ღებულია ზ. ჭიჭინაძის კრებულიდან (გვ. 56)“. და მიწერილია: „ეს ლექსი ზ. ჭიჭინაძის მიერ „სალხინო საზანდარიან“, იხ. გვ. 25 (1895 ვაშლი)“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „პავლეც თქეულისა“ მიწერილია კიხვიის ნიშანი და „იქეუბა“.

გვ. 21. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ჭიჭინაძის გამოცემაში (გვ. 55)“ და მიწერილია: „სალხინო საზანდარი“, გვ. 17“.

გვ. 27. ლექსის ბოლოს „) აკლია ბოლო, რომელიც მოთავსებულია „სალხინო საზანდარის“ 37 გვზე“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ზ. ჭიჭინაძის“ და მიწერილია: „სალხინო საზანდარი“.

გვ. 44. ხაზგასმულია ლექსში სიტყვა „ლიმენს“, მიწერილია: „ნათესაყუდელი? სადაური ლიმენს?“ მომდევნო სტროფში ხაზგასმულია: „ლალს მოეცვა ბარაინის დარანი“, მიწერილია: „იხ. ლექსიკონი, 228. ბარაინი, აღბად ადგილის სახელი იქნება, ან წყლისა, რადგან ლალი შეიძლება დარანში იყოს“. 228-ი გვ. ხაზგასმულია „ბარა“ და მიწერილია: „გვ. 3“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „შაშვარა“, მიწერილია: „შაშვარა“.

გვ. 62. პოემის „ასპინძის ომზედ“ სათაურთან: „ბესიკია?“.

გვ. 100. ხაზგასმულია: „თვალის მიდამო შეთია“, მიწერილია: „ე. ი. ხელი მიიფარა თვალზე, მოიჩრდილა“.

გვ. 105. სიტყვაში „ძალუა“ მოხაზულია „ძ“. მიწერილია: „აღბად აქ რძალუა უნდა“, ხაზგასმულია: „სალუას“, მიწერილია: „სალი — გული“.

გვ. 107. მოხაზულია: „სათში“, მიწერილია: „სათი როლის შემოვიდა საქართველოში? ბესიკისაა“.

გვ. 183. ლექსის „მზე-ქაბუე ორბელიანს“ არიაზე: „ეს ლექსი დაბეჭდილია აკაკის „კრებულში“, 1900 წ., № 1. გვ. 69“.

გვ. 204. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ზ. ჭიჭინაძის გამოცემაში ეს ლექსი დაბეჭდილია მე-28 გვერდზე“. იქვე მინაწერი: „იხ. სალხ. საზანდარი“.

გვ. 205. ლექსის „გომრის ნაენი“ ბოლოს დაწკრთ: „დამტის თუმანიკის ლექსია“.

გვ. 206. ლექსის „მშვენიერთა ხელმწიფე“ — სათაურთან: „ა. ჭიჭინაძე აკუთვნებენ“. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ზ. ჭიჭინაძეს ეს ლექსი მოთავსებული აქვს...“. მიწერილია: „სალხ. საზ.“.

გვ. 207. ლექსის „მშვენიერთა ხელმწიფე“ — ბოლოს დაწკრთ: „ეს ლექსი მოთავსებულია ალ. ქაეჭავაძის „ლექსთა კრებულში“. გვ. 114. მოთავსებუ ჩემს გამოცემაშიც. ი. გრ. 1925. 10/VI“.

გვ. 228. სიტყვათა განმარტებაში: „დარა-

ნი, გამორტული კლდე ან მიწა“, მიწე-რილია: „წყალში“.

გვ. 229. ხაზგასმულია: „მასობრი, კუქულა“, მიწერილია: „მაყალი“.

გვ. 232. ხაზგასმულია: „ფორი, იხ. ფონი“. ფანქრით: „ფირი“.

სიტყვათა განმარტების ბოლოს მიწერილია: „(გამორტებული სიტყვები: ხინკალი; ქუმელი; წვევი; ხენეში, დამპალი (სომხ.); ყიზილბაში (საკუთრივ)-წითელთავიანი; ქურთუკი [ფანქრით, მიწერილია: „სურთუკი“]; ფირი — სახე. ნიშანი ალაშზე; მყარი — მგარი, მტკიცე; მარალი, ტერანი; ზარიფი, სათუთი, ნაზი; ერანი; ალთაფა; ყალია; საფირონი; მარმარი — მარმარილო; თუქი — თუთიყუში, ზორაყი; ჭოგრი — ლურბინდი; ნიშაბური — ქალაქი სპან-სეთში; მანგი — მთავრის სახე, აგრეთვე ქვა ძვირფასი; თანგი ანუ თარანგი — ხმალთა და თავთა საღებ; რაზი — თანხმობა; მალალი — хрупкий; ფოლორტი, გვ. 103, 105“.

სარჩევში გვ. II. ლექსთა სათაურებს: „მშვენიერთა ხელმწიფევი“; „პირ ზამბახნი“; „შევერთი როს ენახე“; „რხევით ნაზო — აქვს მინაწერი: „სქანდარ“.

ხაზგასმულია ცალკეული სიტყვები სქოლიოში, ლექსში, მოხაზულია ადგილები, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

წიგნში ჩადებულია: 1. გავთის ამონაჭერი „ბესიკის გარდაცვალების 150 წლისთავისათვის“. არშიაზე: „კომ“, 1940, 6 ივნისი“. 2. ქალაღის ნაჭერი მინაწერით: „ბესიკის ორი ლექსი. („ივერია“, 1889, № 198), პუბლიკაცია — ეგრიის (თედო ჟორდ.)“. 3. მოსაწვევი ზარათი ბესიკის გარდაცვალების 150 წლისთავის აღსანიშნავ საამბოში, მინაწერით: „ბესიკის ლექსების დეკლამაცია — ი. გრიშაშვილი“. 4. ქალაღის ნაჭერი მინაწერით: „ზ. ჭ-მე ბესიკზე (იხ. „თეატრი“, 1885, № 4, გვ. 41, განყ. „ჩვენებური ამბები“)“.

555-556. ბესიკი. ლექსები. ტფ., 1926.

557-560. [ბესიკი]. გაბაშვილი ბ. თხზულებათა სრული კრებული. მე-3 გამოც. ტექსტი, გამოკლევა, შენიშვნები, ლექსიკონი ალ. ბარამიძისა და ვ. თოფურაის რედ. ტფ., 1932.

სუპერზე: „ი. გრ.“ ავტორთან მინაწერი: „(1751—1791) 40 წლის გარდაიც“.

ყლის მეორე გვერდზე: „მიწურვილობდა. გვ. 14“.

ფორზაცზე წარწერა: „ღრმად პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს რადიკებისაგან. 1932“.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1933. 14/II“.

გვ. 12. ლექსის სათაურთან „ცრემლთა ისარ-ნი“, წერია: „მაჭუნელი“.

გვ. 14. აღნიშნულია ლექსი „მიწურვილობ-

და ზამთრისა ეამი“ და სათაურის გასწერივ: „ა. ჭ.“

გვ. 76. ხაზგასმულია სიტყვა: „ჭაბუკა“, ცს-წერივ მინაწერი: „იხ. შეცდომის გასწორება“.

გვ. 205. არშიაზე: „იხ. „ძველი საქართა“, ტ. II, გვ. 76, მე-V-ე განყ.“

წიგნში დევს კონვერტი, რომელშიც თავ-მოყრილია: 1. ფურცელი ჩანაწერებით: „ჩენ-წიარ ავერდებიან ბოლოში გართულ გვარს. მაგ. ბესიკი გვ. 20, 21, 22 და 23 მოთავსე-ბული ლექსები მაჭუნს ეკუთვნის. ორივე ერ-თი ან მაჭუნელი ბესიკის ფსევდონიმი, როგორც ყარბი, ან ამ სახელით სხვა პოეტი უნდა ვე-ძიოთ. ლ. მელიქსეთ-ბეგასაც ასე აქვს თავის საითნოვაში. (იხ. დამატება (?) ეს მე ვუთხარი ლეონს“. იქვე: „1. ბესიკი. 2. ყარბი. 3. მაჭ-უნელი. 4. ბესარიონ. ა. ჭ. „ლექსები“ და ა. ჭ-ძესაც ამ ი. (?)“.

2. ს. ფ-ლის „მოხსენება ბესიკზე“, ამონა-ჭერი გავითიდან. არშიაზე: „4 ნომბ., „კომუ-ნისტი“, 1938, № 254“.

3. ს.-ლი-ს წერილი: „ბესიკი“, ამონაჭე-ვა გავითიდან. არშიაზე ავტორის ინიციალების ქვეშ: „სიკო ფაშ.“ იქვე: „მუშა“, 1938, № 260, 13 ნომბ.“

4. სტატია: „ბესიკის ეპოქა“ ამონაჭერი გავითიდან, არშიაზე: „მუშა“, 1937, 7 ივლი-სი, № 154“.

561. ბესიკი. ლექსები. პროფ. ალ. ბარა-მიძის წინასიტყვე და რედ. თბ., 1940.

562. ბესიკი. [ლექსები .ოდები და პოე-ნები. ნარევი]. თბ., 1948.

ყლაზე: „ა. ჭ. გვ. 24“.

ფორზაცზე: „ი. გრ.“ იქვე: „ბესარიონ, ბე-სიკი, ყარბი, მიქნური-მეაჭუნელი — სხვადასხვა ავტორია?“ და კიდევ: „ეერთი ლექსი ბესიკის არ არის იხ. 24. იგი ეკუთვნის ა. ჭ-ძეს“.

გვ. 11. ხაზგასმულია და აღნიშნული კითხ-ვის ნიშნით სიტყვა: „მანტორ“, იქვე მინაწე-რი: „მაჭუნელი“.

გვ. 24. ლექსთან „მიწურვილობდა ზამთრი-სა ეამი“ მინაწერი: „ეს ლექსი ა. ჭავეჭავაძე-საა“. ლექსის ბოლოს 27-ე გვერდზე: „ა. ჭ.“

563. ბესიკი. თხზულებათა სრული კრებუ-ლი. ტექსტი, შენიშვნები, ლექსიკონი ალ. ბა-რამიძისა და ვ. თოფურაის რედ. თბ., 1962.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემის საყვარელ პო-ეტსა და მეგობარს ძვირფას იოსებ გრიშა-შვილს. ა. ბარამიძე. 10.XI.62.“

564. ბესიკი [გაბაშვილი ბ.] რუხის ომი, ამონაჭერი ჟურნალ „ციცკარი“-დან. 1861 წ., № 3, გვ. 369-389.

გვ. 369. დაკრულია ქალაღის ნაჭერი წარ-წერით: „ბესიკი. რუხის ომი. „ციცკარი“, 1861, № 3 ი. გრ.“

565. ბზიაშვილი გ. ქალათი მამა. [ტრაგედია] თბ., 1925.

კანზე. „ი. გრ. იხ. 7“.

გვ. 7. დაბეჭდილია კამოს ლექსი მეტეხის საყანის კედელზე დაწერილი 1907 წელს.

566-567. ბნელიძე ა. ბეჭაბა. წვლილი ლექსები. [ქუთაისი], 1902.

თავფურცელზე: „თბილისში არ არის“.

568. ბობოხიძე კ. ლექსები. ერთტომეული. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ლექსი ჩემდამი, გვ. 257, ი. გრ. 1952 წ. 9/XI“.

569. ბობოხიძე კ. ინდუსტრიული ლირიკა. ლექსები. [თბ.], 1929.

570. ბობოხიძე კ. ლექსების ლაშქრობა. ტფ., 1933.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 10.IV“.

გვ. 65. ლექსთან „ავტობიოგრაფიული“, მიწაწერილი: „ლექსი დისონანსებით“.

გვ. 76. ლექსში „უკანასკნელი შეხვედრა“ ხაზგასმულია: „ძველ თანამებრძოლს ნუთუ შევწინის ეწაფებოდეს ცხოვრებას ფაქიზს“; არშიაზე. „რატომ?“

571. ბობოხიძე კ. ლექსები. ტფ., 1938.

572. ბობოხიძე კ. რჩეული ლექსები. ტფ., 1932.

შეშტეტულზე წარწერა: „ნიჭიერ და პოპულარულ პოეტს ანხ. ს. გრიშაშვილს პატივისცემით ავტორი. 31. I. 34“.

573. ბობოხიძე კ. ლირიკა. წიგნი 1. 1925—1940. თბ., 1940.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს უსაყვარლეს პოეტს, მეგობარს და ადამიანს ანხ. სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით ვუძღვნი ამ ჩემს წიგნს — ავტორი“.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი კ. ბობოხიძის ლექსი „თბილისიდან ლენინგრადამდე“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1941, № 5.“

ფორზაცის მე-4 გვერდზე დაკრულია კ. ბობოხიძის ბართი ი. გრიშაშვილისადმი: „სალამი სოსო! ძალიან მინდოდა შინ დამხედროდი. გიტოვებთ ჩემს წიგნს. ფრიალ სასურველი იყო თქვენი გამოხმობა ამ წიგნზე, თუნდაც პრესის საშუალებითაც კი, რადგანაც გულს გული იცნობს. იმედი მაქვს არ დაიზარებთ. კ. ბობ.“

574. ბობოხიძე კ. ნაკადულები და წყაროები. ლექსები. თბ., 1962.

575-576. ბობოხიძე კ. სიყვარულის სიმღერები. [ლექსები]. თბ., 1954.

577. ბობოხიძე კ. სიცოცხლისათვის. (ლექსები). თბ., 1945.

კანზე: „ჩემდამი მიძღვნილი ლექსები“.

578 ბო-პანი. არგვეთის გმირები დავით და

კონსტანტინე. (კოლხიდის წარსულიდან). ისტ. პოემა. ქუთაისი, 1916.

579'-580. ბოქორიშვილი ა. ხაქაპური. (Пирот) ვოდვეილი 1 მოქმ. რუს. გადმოკეთ. ქუთაისი, 1910. თავფურცელზე ავტ. შეცდომით: გოჭორიშვილი.

581-582. ბოქორიშვილი მ. მეტეხი. [მოთარობა]. ტფ., 1922.

583. ბოხუა ი. „გუმარჯოს საქართველოს“ ცოდვეილი 1 მოქმ. თბ., 1919.

584. ბუაჩიძე ვ. მოთხრობები. თბ., 1950.

585. ბუაჩიძე კ. ვარდი ასფურცლოვანი. — ღვინო ქალწილები. — ენოში ავი ძალღია. — მოვიგონოთ ჩვენი ახალგაზრდობა. პიესები. თბ., 1962.

586. ბუჭურაული ი. მირგველის ველი. „მცხეთა, შშიანი... სურათები. თბ., 1901.

კანის ყუა გაყვთებუღია ი. გრ. ხელით.

კანზე: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა“. იქვე: „ასე ვაწერდი 1905 წელს. ი. გრ.“

587. ბუნჯიაშვილი გ. ათი წელი. პიესათა კრებულები. ტფ., 1931.

588. ბუნჯიაშვილი გ. (გუგული). ასე იყო... წარსულის ქრონიკა 9 სურ. ტფ., 1929.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსოს-გუგული. 10/XII“.

589. ბუნჯიაშვილი გ. დაზღვევა. პიესა 2 მოქმ. ტფ., 1929.

590. [ბუნჯიაშვილი გ.] გ. ბ. დეზდემონას ცხვირსახოცი. ხუმრობა 1 მოქმ. თბ., 1940. სტეკლოვარ.

კანზე ავტორის ინიციალების ქვეშ: „[გ. ბუნჯიაშვილი]“. იქვე ბეჭედი: „საქართველოს სათეატრო მუზეუმი №...“

591. ბუნჯიაშვილი გ. თერთმეტი პიესა. ტფილისი-ბათომი, 1932.

592-593. [ბუნჯიაშვილი გ.] გუგული. კოლონეარაიის გზით. პიესა 2 სურათად. ტფ., 1927.

თავფურცელზე გახსნილია ფსევდონიმი: „გუგული — (გ. ბუნჯიაშვილი)“.

594. [ბუნჯიაშვილი გ.] გუგული. მოგება. პიესა 1 მოქმ. ტფ., 1928.

595. ბუნჯიაშვილი გ. ნათლია ისილოვრ. პიესა 1 მოქმ. გადმოკეთ. რუსულიდან. თბ., 1929. — ლითოვარ.

კანზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას პატივისცემით ი. გ. ნაზარიშვილი“.

596. [ბუნჯიაშვილი]. გუგული. ოთხი პიესა. ტფ., 1932.

597. [ბუნჯიაშვილი გ.] (გუგული). პატარა პიესები. ტფ., 1931.

598-600. [ბუნჯიაშვილი] გუგული. პიესები. ტფ., 1929.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 10. II 1929“.

კანზე: „ჩემზე, იხ. გვ. 55. ი. გრ.“

601. [ბუნსიკაშვილი] გუგული. ქანგი. პიესათა კრებული [თბ.], 1929.

კანზე: „ზაგეს, გვ. 90“.

602. ბუნსიკაშვილი გ. სა'ართლოს' ოქტომბერი. აგიტ-მიმოხილვა 3 მოქმ. [თბ.], 1936.

603-604. [ბუნსიკაშვილი] გუგული. სესიას სიზმარი. ტფ., 1926.

605. ბუნსიკაშვილი გ. სიყვარულის ხვეულები. პიესა 1 მოქმ. რუსულიდან. თბ., 1940.

კანზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას პატივისცემით ი. ნაზარაშვილი“.

606. ბუნსიკაშვილი გ. ფრიც და შაქრო. პიესა. ტფ., 1931.

607. [ბუნსიკაშვილი] გუგული. შეთქმულება. აგიტ-პიესა. ტფ., 1928.

608. ბუნსიკაშვილი გ. შემოდგომის თესვა. აგიტ-პიესათა კრებული. [თბ., 1930].

კანზე: „ი. გრ. 1931. 24 X“.

კანის მართზე გერბზე: „გუგული: „აშენ-და კოპორაია“, სატირა 4 მოქ. (იხ. კოპ. ჰიესათა კრებ. 1939 წ.). ს. ერთაშწინდელი: „აქტიური ქალი“, პიესა 2 მოქ. იხ. კოპ.-კრ. ბ. ელენტიის წითელ... გზები ნ. ჩაჩავა. 3 მოქ.“

609-610 ბუნსიკაშვილი გ. შეშინებული ანთიმონი. კომედია 2 მოქმ. [თბ.], 1935.

11. ბუნსიკაშვილი გ. შეშინებული ანთიმონი კომედია 2 მოქმ. თბ., 1940. —ლიაოკრ.

12. ბუნსიკაშვილი გ. შეშინებული ანთიმონი. [სატირულ-იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1961.

613. [ბუნსიკაშვილი] გუგული. შეშინებული ანთიმონი. (სოფლის სურათი 1 მოქმ.) ამოღებული წიგნიდან: გვ. 37-47.

614. ბუნსიკაშვილი გ. წითელი ჭვარი. აგიტ-პიესა 3 მოქმ. ტფ., 1931.

615. ბუნსიკაშვილი გ. და გოგიაშვილი მ. სასოფლო რეპერტუარი. პიესათა კრებული. ტფ., 1930.

616. [ბუნსიკაშვილი] გუგული და გოგიაშვილი მ. სესხი. კომედია 3 მოქმ. ტფ., 1930.

617. [ბუნსიკაშვილი] გუგული და შარლი. კომისარი მოსკოვიდან. კომ. 4 მოქმ. ტფ., 1929.

თავფურცელზე წარწერა: „მეირფას სოსოს გუგული. 10/XII-29 წ.“

ავტორთა ფსევდონიმები გახსნილია: „გუგული“ — „ბუნსიკაშვილი“. „შარლი“ — „შალვა გაიჩილაძე“.

618. გაბაშვილი ე. თხზულებანი. ტფ., 1910.

წიგნი სავანებო ყდაშია. ყუაზე წიგნის სათაური და მფლობელის გვარი.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვი. ტფილისი. 22/II, 14 წ.“

წიგნი დევს ეკ. გაბაშვილის წერილი დიმიტრი ყიფიანზე, ამოღებული ჟურნალიდან მინაწერით: „ჩეჯილი“, 1911 წ., № 12“.

619. გაბაშვილი ე. რჩეული ნაწერები. მოთხრობები. თბ., 1932.

620-623. გაბაშვილი ე. რჩეული ნაწერები. ორ ტომად. თბ., 1953—1961

ტ. 1. მოთხრობები. 1953

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 4/XII“.

ტ. 2. 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960. 26 აგვისტო. ს.ო. ჯომი. (იხ. ლექსიკონი)“.

გვ. 400. ზაზგასმულია „ჩასაკრავებით“. არშიაზე მიწერილია: „ჩასაკრავებით“.

624. გაბაშვილი ე. მოთხრობები. თბ., 1936. ფორზაცზე: „ი. გრ. ივლისი 12-ი, 1936“.

625. გაბაშვილი ე. სურათები გლგეხაყის ცხოვრებიდან. ტფ., 1888.

წიგნი ჩაღებულ ქაღალდის ნაჭერზე წერია: „ეკ. გაბაშვილის წერილი. „საქართო“, 1918, № 60“.

626. გაბეცკირია ვ. ერთტომეული. [ლექსები. პოემები. თარგმანები]. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955, 29/VI“.

გვ. 75. ლექსში „დაბრუნებული“ ხაზგასმულია რითმა „ირგვლი — ჩირგვი“. არშიაზე: „ჩემი“.

გვ. 76. ლექსში „ცხრა მისის“ ხაზგასმულია სართმე სიტყვები: „მერევა-ბედნიერება“, მიწერილია: „ჩემიდან“.

627. გაბეცკირია ვ. ვაზაფხულის დილა. პიესა. თბ., 1955.

628. გაბეცკირია ვ. ლექსები. ტფ., 1929. ფორზაცზე წარწერა: „ბ-ნ ი. გრიშაშვილის პ-თ ე. გაბეცკირია. ნოემბრის 16“.

გვ. 22 უსათაურო ლექსის „მას შემდეგ მუდამ თავს ვარიღებდი...“ მე-7 სტროფში ზაზგასმულია სართმე სიტყვები: „ჩანთა-სჩანდა“. მიწერილია: „იხ. ვასტროლორის თაიგული“.

გვ. 23. უსათაურო ლექსის „არავის აფიქრებს ზღვის სიმატოვე...“ ბოლო სტროფში ზაზგასმულია რითმები: „დამიწვა-მიწას“, მიწერილია: „იხ. ჩემი: „ტფილისის მიწა“, კავკასიონი. № 1“.

გვ. 42. ლექსში „მეჩონგურე“ ხაზგასმულია თქვენ ერთხელ მაინც თუ ჩავივლიათ...“ სქოლოში მიწერილია: „თუ ჩავივლიათ სირაჩხანისკენ...“ იხ. ჩემი: „დღუღუღის საარი“.

629. გაბეცკირია ვ. ლექსები. წიგნი 2. თბ., 1940.

წიგნი დევს ამონაქრები: 1. მ. გ.-ს რეკენზია „ვიქტორ გაბეცკირიას ლექსები“, მინაწერით: „მნათობი“, 1940, № 12“. 2. სავანეთო ცნობა „პოეტ ვიქტორ გაბეცკირიას შემოქმე-

დების საღამო“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1941 წ., № 5“.

630 გაბესკირია ვ. ლირია. თბ., 1960.

631. გაბესკირია ვ. მამა და შვილი. [პოე-მები]. თბ., 1958.

632. გაბესკირია ვ. მოულოდნელი სიხარუ-ლი. პიესა 1 მოქ. თბ., 1947.

633-634. გაბესკირია ვ. უფსკრულთან. ღრა-ნა 1 მოქმ., 7 სურ. თბ., 1958.

635. გაბესკირია ვ. ქეთევან წაქეპული. (ღრამატ. პოემა). ბათუმი 1946.

გამოგზავნილია ბათუმიდან. წიგნში დევს საფოსტო უწყებები, რომელზედაც წერია ი. გრ. ბინის მისამართი და გამოგზავნის მისამართი: „ბათუმი. ლუქსემბურგის ქ. № 32, პ. რურუა“.

636. გაბრუაშვილი დ. ბძოლა არსებობი-სათვის. ღრამატ. პოემა 4 მოქმ. და 7 სურ. ბა-ტონ-ყობის მოსაზრებებიდან ორმოცის წლის სახ-სოვრად და სხვა პოემები და ლექსები. ტფ., 1905.

კანზე: „ი. გრ. ლევენდა ბორჯომზე გე-154“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „Суфлиор Иосип Г.—Мамулов“.

637-639. გაბრუაშვილი დ. ლექსები. თბ., 1901.

თავფურცელზე წარწერა: „ეუძღენი ჩემი ქვეყნის სიამაყეს და სილამაზის მეფეს ამხ. ი. გრინაშვილი. ავტორი. ვ. XI-40 წ.“

კანზე: „აქ მსახიობო ი. ივანიძის ლექსია მი-სი ხელით. „იხ. ყდა. ი. გრ. ეს წიგნი მიძღვნა ავტორმა. იხ. 106“.

კანის მე-2 გვერდზე ი. ივანიძის ხელით: „ნათიკოს. იხილე ლექსი გე. № 73.“

„ახალ წელიწადს არ მოგილოცავ — ზევით ჩანთქმულა ამოოდ, ფუჭად, წუთით დამტყდარი ბევრნი მინახავს ახლა ქვეყლან ნაცრად და მტერად. სხვა გვარი მეკვლე მინდა რომ ვიყო: ჩვეულბერიცა არაფრით გვგანდე, ვინაგრი როგორც სიტყვით და საქმით მოძმის ჭრილობას სნებასა ვბანდე. მოურიდებლად გულის ნაღულსა პაერი წმიდა ბავს სტაცებდეს — იქ სად დევნაა, ძალ მომრეობა იქ შხამ ნაღველად წარიტაცებდეს. ეს რომ ასრულდეს — მაშინ მოგივალ გადაგვხვევი შენც მომე ხელი და ერთის აზრით, ერთისა სიტყვით ხალხს მიულოცოდ ახალი წელი. [1901] შენი ივანიძე“.

გვ. 106. ლექსის „ყანას“ ორი ნაბეჭდი სტიქიონის შემდეგ ავტორის ხელით წერია:

4. კატალოგი, ტ. I

„ყანაო ოქროს გვირგვინო, ლამაზო ტურფა ყანაო, მაღალ ღირსების ხარისხით ვინ არის შენისთანაო.“

უეშხოდ ოქროს არ ვარგა და არც ზურმუხტი ლაღები, გლეხკაისი ოფლით ნაღვაწი შეგხარის მისი თვალები.

შენის იმედით სულდგმულობს, შენგნით მოელის ლხენსა მტერ მოყვარისა დახვედრას: აღტაცებ აღმაფრენასა

და სხვა ვალების გადახდას, რასაც ვერ იტყვის ენაო გლეხებსა მეტი რაღა გვაქვს, უშენოდ გამორჩენაო?

ყანაო ოქროს გვირგვინო! ზუქ ნათელ მფენო ყანაო! იქ ქვეყნის უკვდავებისთვის, ამ ქვეყნის გამოცანაო!

ეს ლექსი ამ წიგნში შემთხვევით არ დაიბეჭ-და. ავტორი“.

640-643. გაბრუაშვილი დ. ჩემი ქნარი. წიგნი 3. ძველი და ახალი რჩეული ლექსები. ტფ., 1929.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას ი. გრი-შაშვილი. ავტორი. 19-24 V-29“.

644-645. გამსახურდია კ. თხზულებათა კრე-ბული. ტ. 1-2. თბ., 1947-1948.

ტ. 1. მთვარის მოტაცება. ტრილოგია. 1947.

ტ. 2. დიდოსტატის მარწერა — დავით აღმა-შენებელი. [რომანები]. 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948 წ. 4/XI. წიგნივა-ქემ მიფეშქაშა“.

646-648. გამსახურდია კ. რჩეული თხზუ-ლებანი. რეკტომეული. ტ. 1, 2, 5. თბ., 1958-1961.

ტ. 1. მთვარის მოტაცება. ტრილოგია. 1958.

წიგნის ბოლოს: „ზოგიერთ სიტყვათა გან-მარტებაში“ ხაზგასმულია და კითხვის ნიშნით აღნიშნული ზოგიერთი სიტყვა, ზოგიერთის განმარტება შესწორებულია.

ტ. 2. [ნოველები. რომანები]. 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 1-VII“.

ტ. 5. 1961.

649. გამსახურდია კ. ბელადი. ტრილოგია. წ. 1. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. 12 I“. იქვე: „ინძლო 8, ლიკოი 17, სირაჯები 12, ლულუ-ნა, დარაოი 11“.

შემუცტიტულზე: „1. ანგალი 11, 2. ყაი-“

დად 14, 3. ათადანბაბადან 16, 4. ელეთმე-
ლეთ 18“.

გვ. 7. ნოხაზულია ბოლოდან მე-2 აბზაცი.
არშიაზე ჯაწერივ: „ვ. ბარნოვი“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ყავრის და ლამფების
სახურავების მწყობრებს...“ არშიაზე: „ლამფა
ფილარია“. აქვე მე-6 აბზაცთან მიწერილია:
„ვ. ბარნოვი“. ხაზგასმულია: „სკივრისკენ“.
არშიაზე: „სკივრზე ბაღის ჩაწენა?“ ბოლო
აბზაცში ხაზგასმულია: „კიმილები“. არშიაზე:
„ამას თავისი სახელი ჰქვია: „ფიფინები“.

გვ. 11. 1-ლ სტრიქონში ხაზგასმულია: „ორი
მცველი მეეტლეს მოჯდომოდა აქეთ-იქით...“
არშიაზე: „ყოფოზე ერთი ადგილია მხოლოდ“.
აქვე გვარი „ლოვიანოვი“ გასწორებულია: „წო-
ლიანოვი“. ხაზგასმულია: „მოდიოდა ზარების
რეკვა“. არშიაზე: „ისმოდა, მოდიოდა რეკის
ხმა“.

გვ. 12. 1-ლ აბზაცში მოხაზულია: „ღიბიანი
მედუქნეები“, მიწერილია: „მედუქნეში რა
იგულისხმება“. იქვე მოხაზულია სიტყვა „სი-
რაჯები“. არშიაზე: „გორში სირაჯები არ იყე-
ნენ, სამიქტროები კი“. მე-2 აბზაცში მოხაზუ-
ლია: „ფილაქანზე“. არშიაზე: „ჰქონდა კი ქუ-
ჩს ფილაქანი?“ სტრიქონთან: „მასლობელ
ჩიხში შეილაღეს ფარა“, მიწერილია: „(აინდ-
ზე? საღამო ხანზე?)“.

გვ. 14. 1-ლ აბზაცში ხაზგასმულია: „ჰულო-
ბინებდა“, არშიაზე: „ჰულობინი — წყალში შე-
იძლება“.

გვ. 16. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „ეამი-
დან ეამზე“, მიწერილია: „ნამუშ-ხამუშ“. აქვე
ბოლოში ხაზგასმულია: „ჰერი, ჰა“. მიწერი-
ლია: „ჰერიჰა!“

გვ. 17. მოხაზულია: „ჩაღიოდა ქიტესას
ყონტში ლიკლიკით ღვინო“. არშიაზე: „ლიკ-
ლიკი კულიდან ისის“.

გვ. 18. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „ცხო-
რი რომ ჩუენი ნებით დავკალათ...“ არშიაზე:
„პროტოკოლს ვინ ადგენს“. იქვე მიწერილია:
„დაკოქლებულს თავის ნებით არ ჰქვავენ“.

გვ. 19. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია: „უნა-
ბისფრად“, მიწერილია: „ჩემიდან“ ბოლო
სტრიქონში ხაზგასმულია: „ცარცისფერი“, მი-
წერილია: „გატრევილი?“.

გვ. 21. მე-3 აბზაცში ხაზგასმულია: „სა-
ხედაუნკილი“, მიწერილია: „ნაყავილარი?
ჩოფური?“

გვ. 23. 1-ლ სტრიქონში: „ციკანს გამოდგო-
მა სოსო“ ეხება მინაწერი: „მამასადამე კიდევ
ჰაღლა და ხითხითი?“

გვ. 26. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „გო-
ზინაყი აჰამა“, მიწერილია: „ახალი წელია?“

გვ. 29. ბოლო აბზაცში ხაზგასმულია: „და
მაჰინ ძრწოდეთ ბნელეთის მოციქულეობ...“

არშიაზე: „ნ. ლომოჭრი: გიგო ღრუბელაშვი-
ლიდან“.

გვ. 61. სათაურში მოხაზულია: „ეხვირპა-
ქული“. არშიაზე: „ეს იმასა ჰგავს, რომ სთქვა:
„ფეხ-კოჭლი“, „თვალ-ბრმა“.

გვ. 95. ხაზგასმულია სათაური: „სარდაჰის
კრევი“, მიწერილია: „ბოჭემა“.

გვ. 190. 1-ლ აბზაცში ყვენობის აღწერას
მიწერილი აქვს: „ბოჭემიდან“. ხაზგასმულია:
„პირში ორი კოჭი ჰქონდა“, მიწერილია: „კო-
ჭი? პირში იმტომ იღებენ ქვას ან კოჭს, რომ
ენამოჩლექით ილაპარაკონ“. ხაზგასმულია:
„ჰომარბაზობა“, მიწერილია: „ამ სიტყვის
მნიშვნელობა არ სცოდნია“.

გვ. 191. ხაზგასმულია: „ციხის შესავალთან
ფოტოგრაფიული აპარატი იდგა ძამა ვადაფა-
რებული“. არშიაზე: „ეს ახლა დგას ასეთი აპა-
რატები ქუჩებში. წინად სად იყო?“

გვ. გვ. 7-34 ხაზგასმულია „ცალკეული სიტყ-
ვები, სტრიქონები. მიწერილია კითხვის ნიშნე-
ნი.

ბოლოში ფორზაცზე წერია: „გვიმრისფერი
10, 12. ქედანისფერი, 11. ტალისფერი 12.
ბროწეულისფერი 19. ცარცისფერი 19“.

წიგნში დევს მოსაწყვეი ბარათი ი. გრ. სა-
ხელზე კ. გამსახურდიას რომანის „ბელადის“
ვამო გამართულ დისკუტზე დასასწრებად. ბა-
რათს ხელს აწერს ი. აბაშიძე.

650-651. გამსახურდია კ. გოეტეს ცხოვე-
რების რომანი. ტფ., 1934.

652. გამსახურდია კ. დავით აღმაშენებე-
ლი. სამკარიანი რომანი. კარი 1. თბ., 1942.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1942 წ. 12/IV. იხ. ჩე-
მი შენიშვნები ბოლოში ყდაზე. ი. გრ.“

ყდაზე ბოლოში: „შუფერებელი სიტყვები
იმ ეპოქისათვის. 1. გაჯანჯლდენ 260. 2. ში-
ნაბერა — 149. (შ. ძიძიგურმა სთქვა ეს სიტყ-
ვა მე მივეციო!). 3. „და“ 210. 4. ფანჩარა(I)
254. 5. ჰარისა — 22, 6. ლაზულის ფერი, 197.
რუსული სიტყვა лазурный(?) 7. ენდროსა
ასნა უნდა? თუ ხენი მაშინ ყვითელ ნაყოფს
ისხამდა — გვ. 274. 8. მამის ბოლო 12. 9.
ეხო? გვ. 11“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ქერასფერი“, მიწერი-
ლია: „რა ფერია ქერა?“

გვ. 13. ხაზგასმულია: „იქედნეს“, მიწერი-
ლია: „მექედნე-გველი (იხ. გვ. 16)“.

გვ. 18. სქოლოში ხაზგასმულია: „სასთაუ-
ლი — ბალიში, დარბაზობის დრის დიდებულ-
თა დასაჯდომი“. შესწორებულია: „დასაჯდომი
კი არა უფრო თავდასადები“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ტასტი“, მიწერილია:
„წურწუმი?“

გვ. 22. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ლუღუ-ფრი — სამეტრნალო მცენარეა“, მიწერილია: „ლოლიფარა — მზესუმზირა“.

გვ. 30. ხაზგასმულია: „ქალურად გადაცემული შესწერის დედოფალთან მჭარაი“, მიწერილია: „ზაირონის „ღმინ-ღმინი““.

გვ. 53. სქოლიოში ხაზგასმულია: „მეტოქი-კე ბერი — სამადლოს მოსაგროვებლად მოგზაური ბერი“, მიწერილია: „როქიკი — ჯამაგრის, ვასამარქელის ნინუა“.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. ბ. ელენტის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1942 წ., № 28, 10 ივლისი“. 2. იგივე რეცენზია რუსულ ენაზე მინაწერით: „Заря“, 1942, 28 აგვისტო, № 204.“ 3. ვ. წულუკიძის „Диспут о романе К. Гамсахурдия „Давид Строитель“, მინაწერით: „Заря“, 1943, № 22. 653-655. გამსახურდია კ. დავით აღმაშენებელი. ტრილოგია. წ. 1-3. თბ., 1942-1953.

წ. 1. 1942.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1942. 1/XII“. იქვე: „შეცდომა: „პარისა“, გვ. 497. ენდრო, 477. კრიოთხურო, 481. როქიკი, 483. ქონდაქარი, 491, 493“.

გვ. 469. ხაზგასმულია: „რომანებში მე დამპირდა ასეთი მოუცილებლად საკირო სიტყვების გაოცხლება, როგორცაა: მალემსობოლი, პიტაკი, მტოვარი (თანადროული სიტყვის ჯამუსის ნაცვლად), თანგირი მილის წყლისა, ე. ი. საშუალ საუკუნის წყალადენისა, ქონგური კოშკისა, თორი და სხვა“, მიწერილია: „როგორ? ამ რომანამდე მკვდარნი იყვნენ ეს სიტყვები?“.

აზვაცო: „შეუძლებლად ვცანი საქართველოს სამეფო კარის საქმად რთული იერარქიის: ვაზირთა უპირველესის, ქონდაქართ-უხუცესის, ციხეთუხუცესის, ჩუხჩის და ა. შ. თანადროული ტერმინებით შეცვლა...“ ხაზგასმულია: „ჩუხჩის“, მიწერილია: „იხ. კ. კეკელიძის წერილი“.

გვ. 472. სტრიქონში: „მე არ მიყვარს სხვის მიერ გამოთქმული ანდაზების მოშველიება“, მოხაზულია: „სხვის მიერ“, წერია: „ვინ არის ეს სხვა? (ხალხი)!“.

ჯი. გვ. 473—497. შენიშვნებში და განმარტებებში, ზოგიერთი სიტყვა ხაზგასმულია, მიწერილია: „ხაზგასმულებს ახსნა არ უნდა: ცნობილი სიტყვებია“.

გვ. 481. მოხაზულია: „კიართხურო-კალატოზი“, წერია: „ქვიოთხურო (ასე აქვს ივ. ჯავახიშვილი)“.

გვ. 489. ხაზგასმულია: „სმარადისფერი — სმარადელი, ან სამარადელი, თვალის პათოსანი“,

მიწერილია: „თვალის, მგარამ რა ფერის თვალისა? — მიმწინაო“.

გვ. 491. „უაბაჩა — ზემოსაკმელი ძველებური“. აწერია: „როგორი?“

გვ. 494. ხაზგასმულია: „ქოტი — ქობი“, მიწერილია: „ქოტი — დაღვრალი წყალი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე ფანქრით: „შარდს აქვედნენ, გვ. 153. ზვანჯარი შეიკრა, 154. ომახიანი ფეგურა, (?) 466, ოინზაზი, 475, 484. მიზნაფი — 483. ნალბანდი — 484. პეწი 496. რუბინი? 487. ფაშფაშა, 454. ოჯახტორი — 423“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. კ. გამსახურდიას წერილი „ტვეტონური სიშაგე“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1943 წ., № 9, 17 დეკემბერი“. 2. ნაწყვეტი კ. გამსახურდიას „დავით აღმაშენებლიდან“ „ეპისტოლე სინანულისა“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1942, № 37“. 3. კ. გამსახურდიას სიტყვა წარმოთქმული „დავით აღმაშენებლის“ გარჩევისას, მინაწერით: „ლიტ. საქართ“, 1943 წ., № 1“. ნაწყვეტი „დავით აღმაშენებლის“ მეორე ნაწილიდან გამოქვეყნ. „ლიტ. საქართველოს“ 1942 წ. 1 აგვისტოს ნომერში. 5. „ღისპუტი კონსტანტინე გამსახურდიას რომანის „დავით აღმაშენებლის“ გარშემო“. გამოქვეყნ. „ლიტ. საქართველოს“ 1943 წ., 10 იანვრის № 1-ში“. 6. სავაზეთო მიმოხილვა „ღისპუტი კონსტანტინე გამსახურდიას რომანის „დავით აღმაშენებლის“ გარშემო“, მინაწერით: „კომ“, 1943, 29 იანვ.“ 7. სხვადასხვა ხასიათის მასალა დავით აღმაშენებლის შესახებ რუბრიკით: „შევისწავლოთ ჩვენი სამშობლოს ისტორია“, გამოქვეყნ. გაზ. „ახ. კომუნისტის“ 1941 წლის 27 აპრილის ნომერში. 8. ბ. ელენტის მოხსენება „დავით აღმაშენებლის“ გარშემო გამართულ დისპუტზე, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1943, № 1“. 9. დ. ბენაშვილის რეცენზია „დავით აღმაშენებელი“, მინაწერით: „კომ“, 1944, № 36, 20 თებ.“ იგივე ჩაერთულია წიგნის ბოლოს, ფორზაცთან. 10 ქ. წულუკიძის მიმოხილვა „დისპუტ ო რომანე К Гамсахурдия „Давид Строитель“, მინაწერით: „З. В.“, 1943, № 22, 28 იანვ.“

წიგნის ბოლოს ჩაერთულია სავაზეთო ცნობა კ. გამსახურდიას „დავით აღმაშენებლის“ პირველი წიგნის გამოსვლის შესახებ, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1942, № 11, 15 მარტი“.

წ. 2. 1948.

წ. 3. 1953.

656-657. გამსახურდია კ. დავით აღმაშენებელი. ტეტრალოგია. თბ., 1954-1955.

წ. 1. 1954.

ფორზაცზე: „იხ. ლექსიკონი“.

გვ. 463. ხაზგასმულია: „კუმანებს უწოდებენ ყიფჩაყს“ (ეს სიტყვა არ მომწერონა ორი ყარის ერთ სიტყვაში შეხვედრის გამოც). არშიაზე: „ყიფჩალი უნდა დარჩეს“.

გვ. 465. ხაზგასმულია: „ივანდასტა“, მიწერილია: „ივანდასტა“ (დასტა-მკლავი). ორი სიტყვისაგან შესდგება.

გვ. 466. სიტყვასთან: „აჯა-სათხოვარი“ მიწერილია: „თხოვნა“.

გვ. 467. ხაზგასმულია: „გალა — ანცმა“, მიწერილია: „აცმა“. ხაზგასმულია: „დაბეზილი“, მიწერილია: „დაძინილი“.

გვ. 470. ხაზგასმულია: „ზეზი — ძაფი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „მუში?“

გვ. 474. ხაზგასმულია: „მეროკიე“, მიწერილია: „როკიე — ჩამავირი“. სიტყვასთან „მეწაღე“ მიწერილია: „მექალამნე“.

გვ. 475. ხაზგასმულია: „მოქლონი — ბოქლომი“, მიწერილია: „კლიტე“. ხაზგასმულია: „მღამობი“, მიწერილია: „(საბა)“.

გვ. 477. ხაზგასმულია: „ძვირფასი ნაქსოვი“ და მიწერილია: „ატლასი“.

გვ. 483. ხაზგასმულია: „ქონდა-ქარი, მცველი მეფისა“, მიწერილია: „ქონდაქარი — მგონი ჯალათია?“ სიტყვა „წინამო“-ს გასწვრივ მიწერილია: „საბა“.

გვ. 485 ხაზგასმულია: „დიდი სიბე“, მიწერილია: „ცხელი ქარი“. „ჩუფთის“ გასწვრივ: „წყვილი“. ხაზგასმულია „პარისა“-ს მნიშვნელობებით და მიწერილია კითხვის ნიშანს.

წ. 2. 1955.

გვ. 399. ხაზგასმულია: „კაწახი“, მიწერილია: „სომხ“.

გვ. 402. ხაზგასმულია: „მირან“, მიწერილია: „ფერია ზღვის“.

გვ. 405. ხაზგასმულია: „ორანი — ინმარება გურია-სამეგრელოში“, მიწერილია: „ორანი ფსევდ. ა. ახნაზ.“

გვ. 406. მოხაზულია: „სპარს“, მიწერილია: „ვითომ იცის“.

გვ. 407. ლექსიკონში ხაზგასმულია: „სოინარი“, მიწერილია: „სოინარი სალამურის მსგავსია. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „უგრძნელოდ“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და „გრძნება“.

გვ. 408. ხაზგასმულია: „ქოლაქი“, მიწერილია: „ქელბაქი — ბაზარი“. ხაზგასმულია: „ქონდაქართუბეცი“, მიწერილია: „ქონდაქარი — ჯალათი“. სიტყვას „ქითაბი“ ეხება მინაწერი: „შენი ქითაბი დაიქცეს“.

გვ. 410. ხაზგასმულია: „ქუანავირი“. არშიაზე: „მეშარულე“. სიტყვასთან „ჩერვა“ მიწერილია: „ჩელვა“.

გვ. 412. ხაზგასმულია: „პარემი“. არშიაზე „პარამი“.

გვ. 413. ხაზგასმულია: „კურბარანს“, მიწერილია: „ყურბარანს“.

გვ. 414. სიტყვა „სულტანი“ გასწორებულია: „სულტანი“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ბრე — 227. შეეცა ახსნა: სოინარი — 407“.

658. გამსახურდია კ. დიდოსტატის მარჯვენა. რაინდული რომანი. ტფ., 1943.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, ჩემს საყვარელ პოეტს, ძველ თანამებრძოლსა და თანამდგამს ძმური სიყვარულით კონსტანტინე გ. ტფილისი. 1944. 2, IV“.

გვ. 9. მოხაზულია: „ზუგდიდის მუხუდის“. არშიაზე ფანქრით: „როდის დაარსდა ეს მუხუდები?“

გვ. 11. ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია: „არმური?“. არშიაზე: „არმური სხვაა აღმური სხვაა?“

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ქვისმთლელთა და კირითხუროთა“. არშიაზე: „ქვითხურო (კალატრონი)“.

გვ. 161. მოხაზულია ბოლო ათი სტრიქონი. არშიაზე ფანქრით: „გვ. 131. რუსულად“.

გვ. 162. მესამე სტრიქონში ხაზგასმულია: „ნატეზით მოგებულ ტახტზე“. არშიაზე: „ზამზა“.

გვ. 308. ხაზგასმულია: „ბაირამ მუსლიმური დღესასწაული“. გასწვრივ: „სხვა არაფერი?“

გვ. 312. მოხაზულია: „მიონი-გრძნეული, ეშმაკი“. არშიაზე: „ზღვის ქალი“.

გვ. 313. აღნიშნულია: „საფურცლე — მიღამოა მცხეთის ჩრდილოეთით“, მიწერილია: „ძველად სოფელს ერქვა, ეწაა აღგვილია. ი. გრ.“

ბოლო ფორზაცზე მინაწერები: „ძუძუ, 152; ლორი, 151; 154; ყვრიმალი, 162; მოვი, 162; რუსულად მოვი აბრეშუშია, 13“.

ყდის მესამე გვერდზე: „ბედოვლათი, 91“.

ფორზაცთან გ. ვაჩივილიძის სტატია „დიდოსტატის მარჯვენა“ ამოჭრილი გაზეთიდან, არშიაზე მინაწერი: „1941 წ., № 4, 21 იანვ, „ლიტ. და ხელ.“ ი. გრ.“

659. გამსახურდია კ. დიდოსტატის მარჯვენა. [რომანი]. მე-2 გამოც., თბ., 1947.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 20/VI. იხ. ლექსიკონი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ქალაქური ლექსიკა. დარდმანდი, (ცხენის სახელია) 3. (?) ტფილისი და არა თბილისი, გვ. 4 ჩაიჩიობდა, გვ. 6,8. კივებზე სირია? 11“. იქვე: „აგურის იატაკი — ფილაქანია, (გვ. 12)“.

გვ. 7. არშიაზე: „მაშინ ზუგდიდს ჰქონდა მეზუემი?“

გვ. გვ. 347-352 „შენიშვნებსა და განმარტებებში“ ხაზგასმულია სიტყვები და სიტყვათა განმარტებები, არშიაზე მიწერილია შენიშვნები, ჩამატებულია სიტყვები.

წიგნის ბოლოს უდაზე: „მრუმე-ბნელი“.

660. გამსახურდია კ. დიონისოს ღმირი. რომანი. [ტფ., 1925].

კანზე: „ი. გრ. 1925. 21/VI“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1925 წ. 21/VI. ტბ.“ იქვე: „აფსუს, გვ. 287“.

გვ. 22 ხაზგასმულია: „ზადი მრჩება გულნი“, მიწერილია: „ხან ძველი სიტყვა, ხან ევროპოული“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „უნაბისფერ კედლებზე“, არშიაზე: „გროშაშვ.“

წიგნში დევს რეცენზია ამ წიგნზე „შ. დ.-ს ხელმოწერით. არშიაზე: „მნათობი“, 1925 წ. № 5-6“.

661-663. გამსახურდია კ. დიონისოს ღმირი. რომანი. [პლ. ქიქოძის წინასიტყვაობით]. ტფ., [1933-34].

თავფურცელზე წარწერა: „შესანიშნავ პოეტს, ჩემს ძველ მეგობარს და თანამოღაშქრეს სოსოს — ძმური სიყვარულით. 9/VII — 1934. კიკეთი“.

ფორზაცზე: „14 მარტკლოვანი ლექსით, გვ. 13. 49; „მეც“, გვ. 43, ნიშატი, გვ. 49; ასე შეიძლება? გვ. 33; „შინდის ფერი ტუჩებში“ ბევრგან აქვს“.

წიგნის ბოლოს ლექსიკონში ხაზგასმული და შესწორებულია ზოგიერთი სიტყვა.

გვ. 459. კ. გამსახურდიას წიგნებისა და თარგმანების სიაში ჩამატებულია: „შკლოვისკა — სანტ, რეპარკი — დასავლეთ. ფრონ. (თარგმ.)“.

უკანასკნელ გვერდზე გაზეთიდან ამოკრილი ს. ფურცელადის წერილი „კ. გამსახურდია — დიონისოს ღმირი“ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1934 წ., № 209, 10 სექტ.“.

664. გამსახურდია კ. ვაზის ყვავილობა. პროლოგისი და ეპილოგისი რომანი. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 30/X“.

665. გამსახურდია კ. თვალთა. ერთი რაინდული რომანი და თერთმეტი ნოველა. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 10/IV“.

იქვე: „თვალთა“ იხ. ეს სიტყვა მ. ჯანაშვილის მიერ გამოქვეყნებულ სტატიაში — Сб. мат. оп. м. и п.“ ტ. 24. ი. გრ.“

666. გამსახურდია კ. მარცხენა თვალით. ნოველები წიგნი. ტფ., [1930].

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს ძველ თანამებრძოლს და მეგობარს კონსტანტინე გამსახურდია. ბორჯომი, 1930, 27.VII.“

ბოლოში ფორზაცზე და კანის მე-3 გვერდზე წერია: „გამოტოვებულია სიტყვები სიტყვარში: ეფთვი; ღაიაია; ნალია; გასაგები; შინდი; ჩიჩი; ძიგირი; მარეცხს; თუთაში; ხარადანი; ქიკინობელა; წაკორტი; ხოში (გვ. 20); მონია-ზე; ტრუტი, ზინთი; (ვ. ბარნოვის საყვ. სიტყვა); ვინევი; ოლე (შ. ლემიგელი); კველა; ჰებაკია; ენალი; ჩარა. (გვ. 40); აწიგებდნენ; (მ. ჯ.), ბურჩხა; რეყანი; ლურისგულა; დაკვიმორია; ისიროტა — მცენა, გრულიაშენი; ორანი; მეითარი; მერხნი; ვარაული, 74; წყრთა, გვ. 78; მათარა, გვ. 194; ცისმარე — გვ. 3, 16; მყარი — 189, — არასწორად ახსნილი... ჰარკენი; ჩგფევი; მრუმე; ხაბო; შამპარი; ტალერი; სტეპი, 191; მამინა, 199“.

გვ. 43 არშიაზე: „ნერონი“.

გვ. 49. არშიაზე: „ვ. ბარნოვის სტილით, ფრჩხილებით (—)“.

გვ. 23. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია: „ქვერტილი და თებო“ არშიაზე: „ერთი და იგივეა (?). ქვერტილი — თმათა ანაცვენი თებო (საბა, 226)“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „დაუსკინტლავთ“. გასწვრივ არშიაზე კითხვის ნიშანი. იქვე მიწერილია: „დაუსხლავთ („სხილი“)“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „სამი წყრთა“. არშიაზე წერია: „სამი წყრთა — სიგრძე“.

გვ. 80. ხაზგასმულია: „წალიკონი“. ქვემოთ არშიაზე: „წალიკონი — (ხიკეპარიო, ახსნილია ბოლოში), როგორ შეუძლიან ხიკეპარს ხეხილების გაოხრება. გრიგალი ქარი?“

გვ. 84. ხაზგასმულია ნოველის სათაური: „ზარები გრიგალში“. არშიაზე: „ზარისხმა ქარში“ (იხ. პ. იაშვილის ლექსი)“.

წიგნში დევს 1. კალენდრის ერთი ფურცელი წარწერებით. „დოლაბი (მეგერელი) წისქვილი. ერქვანი (ძვ. ქართ. და მეგრ.) თრიაქფარუხი — წამალია? რაფი.“ 2. ამონაწერი გაზეთ „ახალგ. კომ.“, 1930, 30 ივლ., 166-ე ნომრიდან დ. ბენაშვილის რეცენზიით „ორივე თვალზეთ — რეაქციისაკენ“.

667-672. გამსახურდია კ. მთვარის მოტაცება. სამკარიანი რომანი. წ. 1-3. თბ., 1936. წ. 1.

შეუტეტიტულზე წარწერა: „11 IV. სოსო გრიშაშვილს საყვარელ პოეტს ვაკაკს და ძველ მეგობარს ძმური სიყვარულით და დიდი ჰატივისცემით. ავტორი“.

„სუპერსი“, „1“

ჯანთის ამონაწერი: 1. გს წერილი „ღან-პული მთვარის მოტაცებაზე“, მინაწერით: „კომ.“, 1936 წ., 11 ოქტ., № 236“ 2). გალის

წერილი „დისკუტი „მთეარის მოტაცებაზე“, მინაწერთი: „კომუნისტი“, 1936, № 243, 20 ოქტ.“

წ. 2. სუბერზე: „2“. ფორზაცზე: „ტფილისი 195-დან. 1. „ლაბაზმანებ“, გვ. 152 და „შეუხიბტვა“, გვ. 196—ჩემგან აღლია. 2. „მაგ.“ გვ. 196. უეფოტა ტფილისისადმი. 197“.

გვ. 196-197. ხაზგასმულია: „მიჩაქჩაქებდნენ ნახშირით დატვირთული ვირები ირაკლის ხიდზე“ და მიწერილი არშიაზე: „რომელ წელს?“

გვ. 197. მე-5 აბზაცის გასწვრივ არშიაზე: „თარი და ზურნა?“

გვ. 198. ხაზგასმულია: „კენესოდა მეთარე“. არშიაზე: „მეთარე როდის მღერის?“ (გვ. 200) და გვ. 200-ზე რკალშემოვლებულია: „ჩხაოდა მეთარე“ და მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 199 არშიაზე: „ჩემი ბოკეშიდან“.

გვ. 202. რკალშემოვლებულია: „ხმაჩაზღვილი მეთარე“. არშიაზე: „198, 200“.

გვ. 204. მოხაზულია ლექსი „სეკორძულას წყალი მისვამს... 4 სტრიქონი და მიწერია: „არშიაზე: „ბოკეშიდან. აქ უადგილოა“.

გვ. გვ. 196-199, 201, 23. ხაზგასმულია ზოგიერთი სიტყვა და გამოთქმა.

წიგნში ჩადებულია ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. ა. თათაროვილის რეცენზია „მთეარის მოტაცება“, მინაწერთი: „კომ.“, 1936, 24 ოქტ.“ 2. კ. გამსახურდიას „წვიმა“, ნაწყვეტი რომანიდან. მინაწერთი: „ლიტ. საქარზ.“, 1937, № 15“.

წ. 3. სუბერზე: „3“. „ზოგიერთ სიტყვათა განმარტებას“ აქვს შენიშვნები:

გვ. 241. სიტყვას: „აჩაჩი“ მიწერილი აქვს: „სახა“.

გვ. 243. ხაზგასმულია: „გელაზე“ და მიწერილია: „სახა“. იქვე: ხაზგასმულია: „გნისი“, მიწერილია: „აღმ.“ ქვემოთ სიტყვას „ლორაინი“ მიწერილი აქვს: „სახა“.

გვ. 244 ხაზგასმულია: „დაეანება“ და მიწერილია: „მთეარზე ითქმის“. ხაზგასმულია „ნიშნით“ და მიწერილია: „ჩემიდან“.

გვ. 246. სიტყვა „ლოდორთქინა“ ხაზგასმულია. მიწერილია: „პროვიცე“.

გვ. 248. „მიცვალბულია მზის“ განმარტებაში ხაზგასმულია „ოდიში“ და მიწერილია: „ყველაზე უფლებდენ“.

სიტყვას „მოქლონი“ მიწერილი აქვს: „ბოქლონი, კლიტე“.

გვ. 249. სიტყვას „ოსკი“ მიწერილი აქვს: „ბეჩი“.

გვ. 251. სიტყვა „ფლატე“-ს განმარტებას

მიწერილი აქვს: „რომელიც ჩამოსანგრევადაა გამზადებული“.

ხაზგასმულია: „ყომარალი — წითელი“ და მიწერილია: „сербяк“.

გვ. 252. სიტყვას: „შეიღიში“ მიწერილი აქვს: „საბა“. სიტყვას: „ჩამური“ მიწერილი აქვს: „გურილი“. ხაზგასმულია: „ძვირე“ განმარტებითურთ და მიწერილია: „კედელი“.

გვ. 253 ხაზგასმულია: „ჯვალო“ და მიწერილია: „იმერ“. ამავე გვერდებზე ზოგიერთი სიტყვა განმარტებითურთ აღნიშნულია კითხვის ნიშნით.

673. გამსახურდია კ. ნოველები. თბ., 1946. ყლაზე: „ი. გრ. 1946. 2/X“.

ყლის მეორე გვერდზე: „სევადა — არაქთი 34. პილიპი თუ წიყაყ, 42“.

ფორზაცზე: „—მიმინო თუ კაპუტეტი 36. ზადი, ზინთი, თელგამი — 43. (ვ. ზარნოვი).

გვ. 34. ხაზგასმულია: „მიწისპირი ახალ ფიქს მოესევალებინა“. იქვე მინაწერი: „სევადა — შავი ფერისა“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „ზინთი... თელგამი“, მიწერილია: „ვ. ზარნოვი“.

გვ. 46. ხაზგასმულია: „კატაბარდები“, მიწერილია: „კატაბარდა ბალახია და არა ბუჩქისებური რამ“.

გვ. 47. მე-8 აბზაცს ეხება მინაწერი: „გის? პროვიზორის ცოლს თუ შარუხიას ცოლს?“ ამავე გვერდზე მოხაზულია სიტყვა: „რახიტიკი“. იქვე მინაწერი: „რატომაა ხაზგასმული?“

გვ. გვ. 33—47 ხაზგასმულია ცალკეული სიტყვები, წინადადებები, ზოგიერთ შემთხვევაში აღნიშნული კითხვის ნიშნით. შენიშვნები ენობრივი და სტილისტური ხასიათისა.

წიგნში ჩადებულია ეჭრანლიდან ამოკრიული გ. ჯიბლაძის კრიტიკული წერილი „ნოველები თუ ანაქრონიზმები?“, მინაწერთი: „მნათ.“, 1946, № 89“. აგრეთვე ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. ბ. ქლენტის წერილი „მავნე წიგნი“, მინაწერთი: „ლიტ. და ხელ.“, 1946 წ. № 45, 24 ნოემბ.“ 2. ვაზ. „კომუნისტის“ სარედაქციო წერილი: „ნაბიჯი უყან, ძველი ჰოზიციებისაკენ. (კ. გამსახურდიას „ნოველების“ გამოცემის გამო)“. არშიაზე: „კომ.“, 1946 წ., № 231, (19 ნოემბ.)“ ტექსტში ხაზგასმულია ადგილები. 3. ცნობა „რაზე მუშაობენ ქართველი მწერლები“. კონსტანტინე გამსახურდია, მინაწერთი: „ლიტ. და ხელ.“, 1946, 31 აგვისტო“.

674-676. გამსახურდია კ. ორი ნოველი. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942 წ. 23/IV. 53 წელი შეისრულდა“.

677-678. გამსახურდია კ. ტაბუ. მოთხრობა. თბ., 1928.

გეორგ ცალის კანზე: „ი. გრ. 1928 წ., 12 VI“.

679-680. გამსახურდია კ. უკრაინის თემი-დი. [ნარკვევი]. თბ., 1933.

ფორზაცე: „ი. გრ. 1933. 10.IV“.

შუბტიტულზე დაბეჭდილია ავტორის მიძღვნა აბელ ენუქიძისადმი. მიწერილია: „P. S. ამპობენ ამ წარწერას ქალაღი უნდა გადააქრანო! ი. გრ.“

წიგნში ბევრი ადგილი თუ ცალკეული სიტყვაა ხაზგასმული და კითხვის ნიშნით აღნიშნული.

გვ. 21. მოხაზულია ბოლო აბზაცი და მიწერილია: „მაშინ რკინისგზა არ იყო მაჰმადიან ქვეყნებში“.

გვ. 25. ხაზგასმულია სიტყვა: „აბრეკები“. არშიაზე: „აბრაგი“.

გვ. 33. ბოლო აბზაცი, სადაც ავტორი მოიხსენებს პ. ციციშვილს, მოხაზულია და არშიაზე წერია: „რა შუაშია პ. ციციშვილი? იგი მოკლეს 1806 წელს და მაშინ ჩეჩნებში“.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „რუსეთ-კავკასიის ომებში შეუსწავლეღია დღესაც“. არშიაზე: „რა იცო? ისე არაფერია შესწავლიღი როგორც ეს ომი“

გვ. 65. მე-3 აბზაცთან: „შეგჩენკოს დაღი ჩამოვიღა. მოხდა დამპობიღება ვასო აბაშიძესთან“.

გვ. 83. ტექსტში ხაზგასმულია სიტყვა: „ოღეზე“. არშიაზე: „ოღე, ღობესთან პატარა გზა“.

გვ. 87. ტექსტში შეგჩენკოს ჭეღლის შესახებ უკრაინაში, არშიაზე მიწერიღია: „რომელ ძეღლის მღვაღლის“.

გვ. 89. არშიაზე მიწერიღია: „ჩვენი თავი ჩვენი უნდა გვეყუღნოს“.

გვ. 104. სქოღოღოში ხაზგასმულია შენიშვნა, სადაც ავტორი ხსნის „თემიღის“ მნიშვნეღობას. არშიაზე: „ძალიანი დროზე არ ახვენი“

გვ. 110. ხაზგასმულია: „წიშიშიმებს“, მიწერიღია: „ჩემი სიტყვა“.

გვ. 114. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია: „თუ რაიმე დავიწყე, უკუქცევა არ მიყვარს“, მიწერიღია: იხ. „სამაღნიშვიღის დეღინაცვაღი“. ყღის მე-4 გვერღზე მიწერიღია: „თრია — ციყეღა. ჭახვეღი 103... პოტოცი 103“.

681. გამსახურდია კ. ქვეყანა, რომელსაც ეწეღდა. [ნოვეღები]. ტფ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტს სოსო გროღაშვიღს ძველ მეგობრული გრძნობით. კ. გამსახურდია. 25 VI. 1924“.

კანზე სათაურში სიტყვა „რომელსაც“ მოხაზულია და მიწერიღი: „რუსულია“.

გვ. 4. ესეიღის „დღეღე, მისტიურ ქაღო“ მთელი გვერდი მოხაზულია და არშიაზე: „14 პარცელ. თეთრი ლექსი, ვ. ბარნოვისებურა“.

გვ. 32. ნოვეღოში „შეხვეღრა მკედარაახ“ ხაზგასმულია: „ორი სინთლისაგანი დაღსღი თვაღი“, არშიაზე: „ორი თვაღი“.

გვ. 33. მიძღვნაში ხაზგასმულია: „სიკეღიღღში“ და მიწერიღი: „რა კონსტრუქცია?“

გვ. 34. ავტორის „ზარემი გრიგოღოში“ სათაურთან მიწერიღია: „გრიგოღის ნაცვღად ტექსტში ქარია, იხ. გვ. 40. იქ ქარია; იქვე: „პ. იაშვიღს ლექსი აქვე: „ზარის ხმა ქარში“.

იმავე გვერღზე ხაზგასმულია: „აწვიღდა სამატყელის, აწვიღდა...“ და არშიაზე „? (ვ. ტ-ე)“. იქვე ხაზგასმულია: „მღღეღი გიპარსა, თემზარაზე სამიკიტნო გახსნა...“, არშიაზე: „არასღღეს მოხზღარა მღვ. — მიკიტანი“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: — „არიაღნი ადამიანეღნი“. არშიაზე: „Есть люди“.

გვ. 37. მოხაზულია სტრიქონებღ, არშიაზე: „გრ. ორბელიანის სტიღიღო“.

გვ. 38. ხაზგასმულია: „გაქონიღ ქიქას“, მიწერიღი: „ი. გრ. — „აშაშხანისკენ“.

გვ. 41. ხაზგასმულია: „ღღუწი და კენტი, კენტი და ღღუწი“, არშიაზე: „შაღეღა აშხრუჭიღი“.

გვ. 43. მესამე აბზაცში რკაღმემოვეღზეღღი „მთარე“ და არშიაზე: „და ქარღი“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „იღღეკრის“, მიწერიღი: „შეჩქნ. სიტყვა“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „მე მიღდა ვიღღღღო ექსტაზში დაღღუღღღღ“, არშიაზე: „(მ. გროკო) იმავე გვერღზე, ნოვეღის ბოღოს: „ან. ქრისთაზე-ხოღღღარის მიბაძეღა — გვ. 265-დან“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „ქეიქეიკი ჩამოყრიღი ზეღღღღღი“. არშიაზე კითხვის ნიშანი და „ქირსა აქვეს ქეიქეიკი“.

გვ. 52. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „ჩამობრძანდიღი“ და მიწერიღი: „არ ეტყოღღა!“

გვ. 53. ხაზგასმულია: „ქისიის“ და მიწერიღი: „მარამში! აკი ზეღიღთ იხმარე მარამა ი?“

გვ. 82. ხაზგასმულია: „ქვეყანა სურათის გადაღღებაღ არა ღღის“ და მიწერიღი: „ქვეყანა ჩაღღად არა პირის (სკანდარნოვას) მღხამზაში“.

682. გამსახურდია კ. სოფაღი მიღღიღი. [მოთხრობა]. თბ., 1959.

683-686. ვანღეღიღი. ლექსები. ტფ., 1898.

კანზე ავტორის გეარის ქვეში: „(1865—1929)“.

ვაზეთიღანი ამონაქრები: 1. ცნობა ვანღეღიღის გარღღეღღღღღის შესახებ, მიღღწერიღი: „მუ-

მა“, 31 იანვ., 1929 წ.“ 2. ნეკროლოგი „მწე-
რალი ქალის განდევლის გარდაცვალების გა-
მო“, მინაწერით: „კომ.“, 1929, 31 I“.

თავფურცელზე ავტორის გვართან: „დაბ.
1865 წ. გარდაიქ. 1929 წ., 29 იანვარს“. იქ-
ვე: „მკვდარს ტირილი ვერ აღადგენს გვ. 53“.

გვ. 65. ლექსს „ი-ა-ს“ მიწერილი აქვს: „ა-
რ-ოსტინი ილიას. ი. გრ.“

გვ. 75. უსათაურო ლექსს *** „(უძღვნი
კნენია მ. ა-ს“ მიწერილი აქვს: „მომღერალს
(აკავიმ ლექსიც უძღვნა) მაკინე ამირეჯიბს.
[ი. გრ.]“

687-688. **განდევლი.** ლექსები და მოთხ-
ბრობები, [ტფ., 1910].

ფორზაცზე წარწერა: „გრიშაშვილს „დრო-
ების“ რედაქციიდან. 1. აპრილს 10 წ.“ იქ-
ვე: „[ილია ალაძის ხელია] ი. გრ.“ ავ-
ტორის გვართან: „დაბ. 1865 გარდაიქ. 1929.
განდევლიდა სთარგმნა „ხალამოს ზარი“. ამის
შესახებ. ა. კვექეს წერილი მოთავსებულია
„ივერიაში“ — „ერთი კურიოზი“. („ივერია“,
1904 წ., № 10). ებრაელის საფლავთან, 227“.

გვ. 111. არშიაზე: „გრიშა აბაშიძის გარდა-
ცელებაზე“.

გვ. 227. ლექსში „ნ. პოზნიაკოვიდან —
„საფლავთან, ახლად მიწა მიყრილთან“. ხაზ-
გასმულია: „ნ. პოზნიაკოვიდან. აქვს მითითე-
ბა: „პირველად დაიბეჭდა „ცნ. ფურც.“, და-
მატ., 1903 წ., № 123, 1 ივნისი. ეს ლექსი ევ-
ლოშვილმაც სთარგმნა. თითქოს ამ ლექსს სამი
ავტორი ჰყავს: 1. მანუილოვსკი, 2. პოზნია-
კოვი, 3 ად. ხრისტენი. ი. გრ. „Вестник иностр
лит. 1899წ., №4, გვ. 165. Оды Христен-ის.“

689. **გარიყული მ.** მოთხრობები. ტფ., 1932.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 15 VIII“.
იქვე: „1. ალაფი, ბაზანი, კობები, „ციხის ძი-
რი“ — გვ. 12. 2. „სათლიჯანი“.

გვ. 19. 3. მკლავი და მექვაბე სხვადასხვა!
(გვ. 34). 4. „ქმრის“ მაგივრად „ცოლია“ და-
ბეჭდილი, (გვ. 58)“.

690. **გარიყული მ.** მოთხრობები. თბ., 1957.

691. **გარიყული მ.** მოთხრობები. [წინა-
სიტყვ. შ. აფხაიძისა]. თბ., 1960.

გვ. 344. სათაურს ზემოთ: „ეგ ნინოშვილი“.

692. **გარიყული მ.** ტრაქტორისტები. მო-
თხრობები. თბ., 1951.

კანზე: „ი. გრ. 1952. 30 IV“.

თავფურცელზე წარწერა: „ეს პატარა წიგ-
ნი პატრივისტებში მიმძღვნია ჩვენ სოსოსთვის.
მ. გარიყული“.

693. **გარიყული მ.** უსინათლო ალექსი. თბ.,
1928.

გვ. 86. ი. გრ. ხელით შედგენილია სარჩევი:
„1. უსინათლო ალექსი. 2. იმ დღესაც, გვ. 30, 3.
ახალი მასწავლებელი, 45. 4. ნანიკო — 60“.

694-696. **გარიყული მ.** ჯაშუში. თანამედ-
როვე მოთხრობა. ტფ., 1907.

კანზე: „Можно. Ив. Голумордвинов.“
იგივე ქართულად: „[შეძლება!]“ იქვე ბეჭედი:
„Иван Тимофеевич Полумордвинов.“

697. **გარიყი ვ.** ტურა ჭილაური. (მოთხ-
რობა) ტფ., 1928.

698. [გარსევანიშვილი ი.] ი. გარ-შვილი.
გვიანდა დედოფ. (პოემა) და რამდენიმე ლე-
ქსი. თფ., 1897.

კანზე: „იო გარსევანიშვილისაა“.

699-701. **გარსევანიშვილი ა.** ცოლები და ვკარ-
გეთ. კომ. ორ მოქმ. თბ., 1880.

კანზე: „იხ. შიგნით. ი. გრ.“

თავფურცელზე ბეჭედი: Суфлиоръ Иосип
Г—Мамуловъ“. იქვე: „ეს თხზულება“ რუ-
სულადან აქვს გადმოკეთებული. ამავე სათაუ-
რით ივ. კერესელიძეს აქვს ეს კომედია (გად-
რეკ.) იხ „ციცხარი“, 1860 წ., ოქტომბერი.
ი. გრ. 1931, 21/IV“.

მეორე ცალის გვ. 40. ხაზგასმულია: „ფარ-
და დაეშვება“, მიწერილია: „ბოლო. (ი. გრ.)“.

702. **გაფრინდაშვილი ვ.** რჩეული. [ლექსე-
ბი]. თბ., 1956.

703-705 **გაფრინდაშვილი ვ.** ლექსები. ტ. 1.
ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 1/II“.

706-709. **გაფრინდაშვილი ვ.** ლექსები. ტფ.,
1937.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაპერი სტატია
„რეტენზიის მაგიერ“ ვალერიან გაფრინდაშვი-
ლის შესახებ. არშიაზე: „ახალგაზრდა კომ.“,
1935 წ., № 19, 22/II“.

710 **გაფრინდაშვილი ვ.** დაისები. 1915—
1918. [ლექსები]. ქუთაისი, 1919.

შუეტიტულზე წარწერა: „სოსოს მარიჯა-
ნისაგან. 1919 წ. 9-IX“.

გვ. 7. ლექსში „დაისების სინაქსარი“ ხაზ-
გასმულია სართიმე სიტყვები: „გარდაუალი“.
-„როგორც ვუალი“, მიწერილია: „აბაშელის
რითმა“: ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „ჩა-
ესვენება“ — „ნაზი ჩვენება“, მიწერილია: „ჩემი
ლექსი კვირაძალი“.

გვ. 11. ლექსში „დაისი მეშვიდე“ ხაზგას-
მულია: „თამარი“, ტყე უამარი“. არშიაზე: „იხ.
გვ. 8“. ხაზგასმულია: „ათოვლებულს“, მოვ-
ლებულს“. არშიაზე: „ჩემი ლექსი: „ილია“.

გვ. 13. ლექსში „დაისი — აშორდა“ მიწე-
რილია: „ალ. აბაშელის რითმა“.

გვ. 14. ლექსში „სალამო ლორნეტში“ ხაზ-
გასმულია: „იკვლავ ჩემი ცქერა წამწამებში
კოკონს აინთებს“. არშიაზე: „გ. ტაბიძის რით-
მა“. ხაზგასმულ სტრიქონთან მიწერილია:
„ავენთებ ცრემლით ჩემს წამწამებს და ჭვარს

ვემოხვევი“. (ს. აბაშელი. „ციხარტყელა“, 1912 წ.). ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ფერიღებს“, „მოიგერიღებს“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი: „სიყვარულის ნეკროლოგი“. ხაზგასმულია: „მერანებს“, „გაავერიანებს“, მიწერილია: „გვ. 68“.

გვ. 15. ლექსში „ქიშკორონი“ ხაზგასმულია: „ჩრჩელს“./ „ფარჩელს“. არშიაზე: „იხ. ყანწები, № 1“.

გვ. 17. ლექსში „სალამოს მასკები“ ხაზგასმულია: „მარტო“; ვიღარადო“. არშიაზე: „იხ. ესევე რითმა გ. ტაბიძის წიგნში, გვ. 34“. „სალამო“, „საამო“, მიწერილია: „შაბლონი“.

ბოლო სტრიქონთან: „უარს ნუ მეტყვი, საყვარელო, ჩემთან ეწამე“, მიწერილია: „ო, საყვარელო, ვარს ნუ მეტყვი, ჩემთან ეწამე“. წინად დაბეჭდილი იყო ასე გაზეთში“.

გვ. 22. ლექსში „თვალთა საფერფლე სევდიანი“. ხაზგასმულია: „მესტიები“, „დაინესტიები“, მიწერილია: „იხ. გვ. 37“. ხაზგასმულია: „სტოვებია“, „მემათხოვრება“, მიწერილია: „გ. ტაბიძეს აქედან უსესხია“.

გვ. 26. ლექსში „Interieur — მეორე“ ხაზგასმულია: „როცა შენ გიხიანეს“. არშიაზე: „იხ. გვ. 54“. ხაზგასმულია: „მგოსანს, კრიალოსანს“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი „კრიალოსანი“. კ. მესხის ხსოვნას“.

გვ. 27. ლექსში „მე სარკეში“ ხაზგასმულია: „თოვლივით დნება“. არშიაზე: „ყანწებში I. სხეანაირი რითმა ჰქონდა“.

გვ. 29. ლექსში „ღველი ორეულთან“ ხაზგასმულია: „მინაში“, „წინაშე“. არშიაზე: „იხ. გვ. 68“. იქვე ხაზგასმულია: „ჯაშუშებს“, „დაანწუშებს“, მიწერილია: „იხ. ჩემი წიგნი „წითელი დროსი“.

გვ. 34. ლექსში „ცეცხლიან სარკეებში“ ხაზგასმულია: „მუქართი“, „ჩქარი“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი: „გავაცილე და“.

გვ. 40. ლექსში „ოფელია დაისებში“ ხაზგასმულია: „ფარულად“, „ნიაქარულად“. არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი: „ჩემი კერძო წერილები“.

გვ. 41. ლექსში „მე და ოფელია“ ხაზგასმულია: „ასული“, „ფერწასული“. არშიაზე: „იხ. გვ. 45“.

გვ. 42. ლექსში „ოცნება წვიმაში“ ხაზგასმულია: „ჰაერი“, „სხეანაირი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 53, 66“.

გვ. 43. ლექსში „წვიმის ასული“ ხაზგასმულია: „სინაზე“, „სარკის მინაზე“, არშიაზე: „ჩემი ლექსი იხ. „ციხფერი ყანწები № 2“. ამავე ლექსში ხაზგასმულია სიტყვები: „ძვირფას ნაგავეს“. არშიაზე: „იხ. გვ. 12“.

გვ. 45. ლექსში „კლექი ასული“ ხაზგასმულია: „ასული“, „ფერწასული“ არშიაზე: „იხ.

გვ. 41“. ხაზგასმულია: „მტენების“, „შადრენების“. არშიაზე: „ჩემი რითმა, იხ. ჩემი წიგნი“. ხაზგასმულია: „ნარგოზი“. არშიაზე: „აქ ნარგოზი. იქ ნარგისი (გვ. 24)“. ხაზგასმულია: „ზლაპარი“, „მისასყარი“. არშიაზე: „გვ. 65“.

გვ. 49. ლექსში „Agonie“. ხაზგასმულია: „მგონია“, „აგონია“. არშიაზე: „თავუნას რითმა“. ხაზგასმულია: „მოქმედებას“. (ცეცხლი ეღება“. არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი: „მესამე მოქმედება“.

გვ. 50. ლექსში „ძალის სიმღერა“ ხაზგასმულია: „ადამიანი, შხამიანი“, მიწერილია: „ღარიანის რითმა“.

გვ. 51. ლექსში „ღამის სტუმრები“ ხაზგასმულია: „კულები“, მიწერილია: „სადამდის მიდის რითმის ძიება“ ხაზგასმულია: „დილა“, „ღაირჩილა“. არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი „ღილა“.

გვ. 53. ლექსში „ძვირფასი ქვების ვიზიონერი“. ხაზგასმულია: „ჰაერს“, „ათანაირს“. არშიაზე: „იხ. ამ წიგნის გვ. 66. და „სტუფან მალარზე“, ხაზგასმულია: „ადრე შეეკადრე“. არშიაზე: „ჩემი რითმა იხ. ლექსი: „ქალწული ყვავილი“.

გვ. 54. ლექსის „ქალს ჩაეწილ თვალით“. სათაურთან მიწერილია: „ჩემი ლექსის სათაურის გველნით არის დაწერილი — თვალთ, ელანი“. პირველად ეს უცნაურობა მე დავიწყე, მანამდე კარგ თვალს აქებდნენ“. ხაზგასმულია: „ერთი“, „გასაღმერთი“. არშიაზე: „წველი რითმა“. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ო, როგორ მინდა შენს წამწამებს შეტეო კლით!“ არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი II ტ. გვ. 73. მსურდა შენი უღვაში კონით დამეგოცია, მაგრამ რად შეგეხო!“

გვ. 55. ლექსში „შემოდგომის ქანდაკება“ ხაზგასმულია: „ქათინაური“. არშიაზე: „პირველად მე ვიხმარე ლექსში რითმად“.

გვ. 56. ლექსში „ფანტასტიური სურდო“ ხაზგასმულია: „შუქებს“, „მაჩუქებს, ქალივით, ბრილ-ფიქალივით“, არშიაზე: „იხ. გვ. 31“.

გვ. 58. ლექსში „ქუთაისი ქარში“ ხაზგასმულია: „მეღარი“, დაუღეგარი“. არშიაზე: „უღელა ყანწულებს ეს რითმა აქვთ“.

გვ. 64. ლექსში მოხაზულია მე-3 სტროფი, მიწერილია: იხ. გვ. 67“.

გვ. 65. ლექსში „ტიციან ტაბიქე“ მოხაზულია: „ჩამაზუბებს“, მუხამაზუბებს“. არშიაზე: „წ. ამირეჯიბის რითმა“. მე-4 სტროფი მოხაზულია, მიწერილია: „იხ. გვ. 45“.

გვ. 66. ლექსში „ავადმყოფ კოლომბინას“

ზაზგასმულა: „სხვანაირი“, „პაერი“. არშია-ზე: „იხ. გვ. 53“.

გვ. 67. ლექსში „შემოდგომა“ ხაზგასმუ-ლია: „ხშირად“, „ნახშირად“. არშიაზე: „იხ. გვ. 54“.

გვ. 68. ლექსში „წითელი ბატონები“ ხაზ-გასმულია: „მინაში“, „წინაშე“. არშიაზე: „იხ. გვ. 29“. „მერანი“, „ვერანი“. არშიაზე: „იხ. გვ. 14“. ხაზგასმულია: „გენაცვალე“, „ვაწვე-ლე“. არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი: „გენაცვა-ლე“.

გვ. 70. ლექსში „იავ ნანა სამგლოვიარო“ ხაზგასმულია: „დაღალი“. არშიაზე კითხვის ნიშანი: ხაზგასმულია: „ნარეკალი“, „სპეკა-ლი“. არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი „მოგიახ-ლოვდი“. ხაზგასმულია: „მგოსნებს“, „კრია-ლოსნებს“. არშიაზე: „იხ. გვ. 26“. ხაზგასმუ-ლია: „ჩაქენილ“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 72. არშიაზე: „სიტყვა მთებურა“ რით-მად ნახმარი აქვს ვეჟას, იხ. გუნიას „კალენ-დარი“, 1891 წ., გვ. 247“. იქვე: „1. კითხვით მთელე წიგნი მოსაწყენი ხდება, სულ 14 მარც-ვლიანი. 2. უცხო სიტყვებით საეგვა, როგორც ვალქტ: ტაბიქე. 3. ერთხელ რომ უსაყ-ვედურა აბაშელს, რომ ერთი და იგივე რითმა რამდენჯერმე გაქვს ნახმარიო. რას იტყვის ამოზე?“

კანის მესამე გვერდზე: „კალისტრო“ — „იკასკარი“, 1853 წელს, ოქტომბერი. სიტყვა „რქვინი“ — იხ. „კლოდ გე“ (ქართ.) წინა-სიტყვაობა ზანვისა — გ. ჩიტაძისა — გვ. III. გამრც. 1885“.

711-712. გაფრინდაშვილი ვ. ლექსები. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1945 2/1. ბოლო-ში ჩაკრულრა ამ წიგნის რეცენზია“.

გვ. VII. ვალერიან გაფრინდაშვილის ავტო-ბიოგრაფიულ ჩანაწერებში ვკითხულობთ: „...ებებუდავდი თარგმანებს ნიკოლოზ ბარათა-შვილიდან... და სხვ. არშიაზე: „1913 ჩემი ლექსი სთარგმნა პირველად რუსულად „შო-რტულს“ ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „[პირველი ქართული ლექსი დავწერე და დავბეჭდე...] ერთ ქუთათურ გაზეთში“. არშიაზე: „ხალხის მეგობარი“

მონაზულია ლექსები. ზოგიერთ რითმის აქვს მინაწერი: „ჩემი“.

კანის მე-4 გვ. წერია: „ლექსი ბარათა-შვილზე 40“. და კიდევ: „ლექსების წიგნი: 1. დისები, 1919. 2. ლექსები 1926-7. 3. ლექსები 1937 წ. 4. ლექსები 1944 წ.“

წიგნში: ქურნალიდან ამონაჭერი დ. შამათა-ვას რეცენზია, მინაწერით: „მნათობი“, 1944, № 13“.

713-714. გაფრინდაშვილი ვ. ლექსები. თფ., 1916.

715. გაჩეჩილაძე დ. ლექსები. თბ., 1941. ფორზატზე წარწერა: „უნივერსიტეტის პოეტს სოსო გრიშაშვილს მეგობრული სიყვარულით მისი პოეზიის პატივისცემულ დავითისაგან. 1941 წ., 13 V“.

გვ. 11. ლექსში „ქოხი მტკერის პირად“ ხაზგასმულია „სანთურს“. წერია: „სანთური საკრავია. სანთური [უნდა იყოს]. ი. გრ.“ ამავე ლექსში ხაზგასმულია: „თეთრ მთვარის“. წერია: „მთოვარის — ი. გრ.“

გვ. 84. ლექსის „ახალი ქუთაისი“ ბოლის მიწერილია: „ინდ. ქუთაისი“, 1939, № 211, :4 სექტ.“

716. გაწერელია ა. ნოველები. 1932—1959. თბ., 1960.

ფორზატზე წარწერა: „ჩვენს ძვირფას იო-სებ გრიშაშვილს მოკრძალებითა და მეგობრო-ბის გრძობით ავტორისაგან. 10/III. 61. თბი-ლისი“.

717. გაწერელია ა. ნოველები — ამონაჭე-ძი: „მნათობი“, 1956, № 9.

718. გაწერელია ა. სიკვდილი ბარათაშვი-ლისა. მოთხრობა. თბ., 1947.

719-722. გეგეჭკორი ლ. ლექსები. [რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1960.

თავფურცელზე წარწერა: „სიყვარულ მგო-სანს, სახალხო პოეტს, ამ პატარა კრებულის რედაქტორს იოსებ გრიშაშვილს უსაზღვრეს მე-ვობრული პატივისცემით. ლადო გეგეჭკორი. 1960. 7/X“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „შესანიშნავ მომღერალს ქეთო ჩაფარაძეს უღრმესი პატივისცემით. ლადო გეგეჭკორი. 1960, 7/X“.

723-728. გედევანიშვილი ი. გამცემი. დრა-მა 3 მოქმ. 2 სურ. ტფ., 1912.

კანზე: „წიგნი ავტორის ფაქსიმილეთი. ვი-ყილე ბუკინისტებში — ი. გრ. 1943, 22/XI“.

თავფურცელზე წარწერა: „ნიჭიერ დრამა-ტურგს ტ. რამიშვილს პატივისცემით ელძღენი ი. გედევანიშვილი 19.4. V. 42 წ.“

მეორე ცალში ჩადებულია ქალღალღზე დაკ-რული გაზეთის ამონაჭერი: „გამოსულია და იყიდება ი. გედევანიშვილის პიესა „გამცემი“. დრამა 3 მოქმ. ფასი 25 კ.“ მინაწერით: „23 მარტი, № 853, „სახალხო გაზ.“, 1913“.

მესამე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „თ. გ. მ. თუმანიშვილს პატივისცემით ავტო-რი. ი. გედევანიშვილი“.

ფანქრით: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკე-დან“.

მეოთხე ცალის თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ან. თუმან...“

მეხუთე ცალის თავფურცელზე ბეჭედი: „ხარკის საიმპერატორო უნივერსიტეტთან ქართუ. სათვისტომოს გამგეობა“.

729. გელევანიშვილი ი. მოთხრობები. ვო-რი, 1915.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრიშ. კის-ლოვოდსკი. 15 ივნისი“.

გვ. 72. ტექსტის ბოლოს: „ოთხივე მოთხრო-ბა ერთი-ერთმანეთზე უყუთესია. გულ-წრფელ შინაარსს ამშვენებს სადა ქართული ენა, ლა-ღად გამოთქმა აზრების და ადვილად შესათვი-სებელია თვით უსწავლელ, წერა-კითხვის ღა-რიბად მცოდნეთათვისაც... თურმე ზოგიერთ მწერლისთვის ციხეში ჯდომა კარგი ყოფილა. ცოცხლოს ავტორმა. ჯანი ი. გრიშაშვილი. კის-ლოვოდსკი 17 ივნისი. 1915 წ.“

730-732. გელევანიშვილი ი. მოთხრობები: [თბ.], 1927.

შეუცტიტულზე: „ი. გრ. 1933, 10. V“.

733. გელევანიშვილი ი. მოჩვენება. (მოთხ-რობა სოფლის ცხოვრებიდან]. ტფ., 1928.

734-737. გელევანიშვილი ი. მსხვერპლი. ღრამა ვ მოქმ. სოფლის ცხოვრებიდან. ამონა-კერი წგ-დან: „ღრამები და კომედიები“, ნედგ. ვ. აბაშიძის მიერ. ტფ., 1911.

ხელნაკეთ კანზე: „მსხვერპლი. ეს წიგნი ეკუთვნის ი. გრიშაშვილს. გადასწერეთ და ისევ მას დაუბრუნეთ. ი. გრ. 1938, 29/4“.

წიგნში დევს: I. ი. გრიშაშვილის მიერ წვდენილი აფიშა, ზომით 35X22, ერთ გვერდ-ზე წერია:

„ოპერის თეატრი. ორშაბათს, 11 თებერ-ვალს, 1929 წ. სრულიად საქ. საბჭოთა მწერ-ლებს ფედერაცია თავისი ფონდის გასაძლიერ-ებლად ჰპირთავს ღირ საღამოს. I. ქართვე-ლი პოეტები ითამაშებენ „მსხვერპლს“. პირვე-ლი მოქ. ი. გელევანიშვილისა.“

მოქმედნი პირნი:
სანდრო შანშიაშვილი — გიგო.

ი. მოსაშვილი — ვანო...

არ. ჭუმბაძე — პრისტავი.

ილ. ელფთერძე — სტრაჟნიკი.

კონ. ლორთქიფანიძე — „მისარი“.

გ. ქუჩიშვილი — სეიფონი.

ი. მჭედლიშვილი — მისო.

ი. გრიშაშვილი — საქო

ელ. პოლუმორდვინიოვი — დუქნის ბი-ჭი.

მარ. გარიყული — ენოს დედა.

მარიჩანი — ტეტიაშვილის მეუღლე.

სანდრო ეული — მამასახლისი.

ნიხ. ჭავჭავიძე — ვაბო.

ს. ერთაწმინდელი — ლუკა.

შ. გაჩეჩილაძე — ბასილა.

რეჟისორი: ალ. წუწუნავაძე.

სუფლორი: მარი ციციშვილი?.

მეორე გვერდზე ფანქრით:

„პ. იო.“

ენარ ფანტაშვილი — ა. ქუმბაძე.

ტუპილი-კორიანცა — მ. ჭავჭავიძე ი. ი.

აკოფა — გრიშაშვილი.

კოტე — მოსაშვილი.

სონა — მარიჩანი.

ქაბ:ტო —

ხანუმა —

პეპია —

2. ქალაღი ზომით 26X21. ერთ გვერდზე მელნითა და ფანქრით:

„ქართ. მწერ. ფედერაცია თავისი ფონდის გასაძლიერებლად ჰპირთავს ღირ საღამოს.“

მსხვერპლი

გიგო — სანდრო შანშიაშვილი (ლევ. მეტრეველი),

ენარ — ი. მოსაშვილი.

პრისტავი — არ. ჭუმბაძე.

სტრაჟნიკი — ი. ელფთერძე.

მამასახლისი — სანდრო ეული (ლევ. მეტრეველი) [გადახაზულია].

საქო — გრიშაშვილი.

შაქო — ელიზ. პოლუმორდვინიოვი.

მარიამი — შ. გარიყული.

ნატო — მარიჩანი.

მისარი — კ. ლორთქიფანიძე.

სეიფონი — გ. ქუჩიშვილი.

ვაბო — მ. ჭავჭავიძე რლი.

მისა — რ. მჭედლიშვილი (ს. შანში)

ზუსტად... შ. გაჩეჩილაძე.

ლუკა —

ხალხი.

დაღმა: ალ. წუწუნავაძე ი.

3. ქალაღის ფურცელი 35X21. ერთ გვერ-დზე მელნით: „უნდა ჩააბაროთ მოწვე. ბარათი:

1. სანდრო შანშიაშვილის — [ს. შან-შიაშვილის ხელმოწერა ფანქრით]

2. ი. მოსაშვილის — [მიწერილია ფანქრით: ნივლი ჩასაბარებლად გ. რევაზიშვილი]

3. გ. ქუჩიშვილის — [უცნობის ხელით, ფანქრით: მივიღე ჩასაბარებლად. გ. რევა-ზიშვილი].

4. ა. ქუმბაძეს [ა. ქუმბაძის ხელმოწერა წითელი მელნით].

5. მ. ჭავჭავიძის [მ. ჭავჭავიძე-ის ხელმოწერა წითელი ფანქრით].

6. ი. ელფთერძე (ილია ზურაბი-შვილი).

7. სანდრო ეული [ხელმოწერა].
8. შ. გაჩეჩილაძე [ხელმოწერა].
9. ელიზ. პოლუმორდვიანოვი.
[ფანქროთ: შ. ქურდიანი].
10. მ. გარიყული — [ხელმოწერა მელნით].
11. მარიჭანი — [მარიჭანის ხელმოწერა ფანქროთ].
12. კ. ლორთქიფანიძე — [კ. ლორთქიფანიძის ხელმოწერა მელნით].
13. ი. მ. მჭედლიშვილი [ი. მ. მჭედლიშვილის ხელმოწერა მელნით].
14. ი. გრიშაშვილი — ი. გრ. [ფანქროთ].
15. ალ. წუწუნავა — [ალ. წუწუნავას ხელმოწერა ფანქროთ].
წარმოდგენა დანიშნულია 11 თებ. ოპერის თეატრში.

რეპეტიცია დანიშნულია 28 იანვარს. ი. გრ.“
მე-2 გვ. ფანქროთ:
„1. პლ. იოსელიანი.

ხანუმა

1. ვანო თავ. — კუმბაძე
 2. ტუთილ-კოტიანიძე — მ. ჯავახ.
 3. კოტე — მოსაშვილი.
 4. აყოფა — გრიშ.
 5. ქაბატო —
 6. ხანუმა. “
 4. მანქანაზე დაბეჭდილი:
 1. „მსხვერპლიდან“ ლუკას როლი.
 2. იქიდანვე პირველი ბიჭის როლი.
 3. იქიდანვე მეორე ბიჭის როლი.
- 728—743. გედევანიშვილი ი. სინათლე. ზღაპარი — ფერია 3 მოქმ. და 7 სურ. ნაწ. 1—2. ავტორის მოკლე ბიოგრ. და სურათ. თბ., 1914.
ნაწ. 1 კანზე: „ავტორის ფაქსიმილეთი. ი. გრ 1943. 22. XI. P. S. ვიყიდე ბუქინისტურ მაღაზიაში“.

თავფურცელზე წარწერა: „19²⁷/_V 14 წ. ამხანაგს და მეგობარს ტრიფონ რამიშვილს ავტორისაგან ნიშნად თანაგრძნობისა და პატივისცემისა, ი. გედევანიშვილი“.

წიგნში ჩადებულ ქაღალდის ნაჭერზე: „ეს ბევრი არ არის თბილისში — არა აქვს პალატას“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „მშვენიერების მშვენიერს მქადაგებელს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. ი. გედევანიშვილი“.

ი. გრ. ხელით: „ტფილისი, 4 ივნისი. 1914 წ.“

744 გედევანიშვილი ლ. გულ-კეთილი ბავშვი. თბ., 1912.

კანზე. „ე. წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

745 გედევანიშვილი ლ. მგზავრის ლექსები. ტფ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „სულით და გულით გიძღვნით ამ უმნიშვნელო ნაშრომს. ჩვენო ძვირფასო და სასიქადულო მგოსანო იოსებ. ღრმა პატივისცემით ავტორი“. ხაზგასმულია სიტყვა: „ავტორი“. მიწერილია: „11. IX. 1924 წ.“

გვ. 6. წინასიტყვაობის ბოლოს: („ობოლი მუშა“).

746. გედევანიშვილი ლ. სიზმართა სამფლობელოში. თფ., 1913.

747-748. გელაშვილი გ. როდესაც თენდება. ნოეულები. თბ., 1961.

749-750. გელაშვილი ვ. ბავშვებისადმი. [ლექსები]. სტალინირი, 1953.

ფორზაცზე: „ჩემი ლექსის ბიძგიო! გვ. 77. ი. გრ. 1953. 10 V“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ღეფექ. 77“.

ეს ფურცელი ამოხეულია.

751-752. გელაშვილი ვ. ერთი მეცხვარის ამბავი. [ნარკვევი]. თბ., 1952.

თავფურცელზე წარწერა: „პატივისცემით, იოსებ გრიშაშვილს — ავტორისაგან. 1. XII. 52 წ. ქ. სტალინირი“.

753. გელაშვილი ვ. ლექსები. სტალინირი, 1948.

ფორზაცზე წარწერა: „პატივისცემით იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 1. XII. 52 წ. ქ. სტალინირი“.

754. გელაშვილი ვ. მთები და ადამიანები. [ლექსები]. სტალინირი, 1958.

თავფურცელზე წარწერა: „პატივისცემით იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 9. 6. 58 წ. ქ. სტალინირი“.

755. გელაშვილი ვ. მშვიდობა. ლექსები და ზღაპრები. სტალინირი, 1952.

ფორზაცზე წარწერა: „პატივისცემით იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1. XII. 52 წ. ქ. სტალინირი“.

აქვე დევს ვ. გელაშვილის მებრ. 1. XII. 52 წ. გამოგზავნილი ბარათი ი. გრიშაშვილისადმი. ბარათის შინაარსი ასეთია: ავტორი საჩუქრად უგზავნის ი. გრიშაშვილს თავის წიგნებს და თხოვს მათ კრიტიკულ შეფასებას პრესის ფურცლებზე.

756-757. გელაშვილი ვ. მწვანე ფურცლები. [ლექსები. ი. გრიშაშვილის რედ.]. სტალინირი, 1961.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემი პატარა კრებულის დიდ რედაქტორს, საქართველოს სასიქადულო, საბალნო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან დიდი პატივისცემით. 15. 6. 61 წელი. ქ. სტალინირი“.

758. გელაშვილი ვ. სიმღერები გამარჯვებულზე. სტალინირი, 1951.

ფორზაცე წარწერა: „პატივისცემით იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1. XII. 52 წ., ქ. სტალინირი“.

759. გელაშვილი ვ. ფიქრის გზები. [ლექსები და პოემები]. სტალინირი, 1959.

ფორზაცე წარწერა: „პატივისცემით საქართველოს სახალხო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან 6 სექტემბერი, 1960 წელი. ქ. სტალინირი“.

ფორზაცე და თავფურცელს შორის ჩადებული ვლ. გელაშვილის წერილი. მიწერილი 1960 წლის 6 სექტემბერს ი. გრიშაშვილისადმი

760. გელაშვილი ვ. ღია ბარათი. სტალინირი. 1957.

თავფურცლის მეორე გვერდზე წარწერა: „ხუტა ბერკულაის პოეტს და ამხანაგს ავტორი. 3.8.57 წ. ქ. სტალინირი“.

761. გელაშვილი ლ. მწვენი აკვანი. [ლექსები]. ბ. თუში, 1958.

769. გელაშვილი ჭ. და ორბელი ვ. სოლომონ შობებლაძე. კომედი 2 მოქმ. და 4 სურ. დ. კლდიაშვილის მოთხრობის მიხედვით. თბ., 1941.

763. გელოვანი მ. ლექსები. თბ., 1954.

764. გელოვანი მ. შეენაბადა. ლექსები. თბ., 1956.

765. გელოვანი მ. ცხრაკარა. ლირიკა. თბ., 1960.

766. გელოვანი ქ. ლექსები. [ტფ., 1896]. წიგნი შეკერილია.

767-768. გერასიმძე ა. ცხოვრების დარჯაჟა. (სურათები). ქუთაისი, 1918.

თავფურცელზე ავტორის გვართან მიწერილი: „გარდაიცვალა-გაგიჟდა. (ასომამწყობი იყო)“.

769. გერგეხელი კ. გზა-ჯვარედინზე. დრამა ოთხ მოქმ. — ამონაბეჭდი: „ცისარტყელა“, 1920. № 4, 5.

წიგნი შეკერილია.

სათურთან წერია: „ნიკ. გერგეხელი. ი. გრ. „ცისარტყელა“, 1920 წ. № 4, 5“.

770. გერგეხელი კ. ელეონორა. დრამა 3 მოქმ. ა. ყაზბეგის მოთხრ. გადმოკეთ. ამონაბეჭდები ქურნ. „თეატრი და ცხოვრების“ 1924 წ. № 18, 20 და 21-დან.

ხელნაკეთ კანზე: „ქ. ნ. გერგეხელი. ელეონორა. დრ. 3 მოქმ.“

771. გერგეხელი ნ. ნილაბ ქვეშ. დრამა 3 მოქმ. თბ., 1922.

კანს და თავფურცელზე: „ი. გრ. 11/IV 22 წ.“

772-773. გეწაძე ა. ხმა მოისმის. ლექსები. თფ., 1933.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ძვირფას მე-

გობარს პოეტ ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 2/X-1935 წ.“

774. გეწაძე ა. ლაზარეს წყარო. მოთხრობა. თბ., 1957.

775. გეწაძე ა. ჩემი ასეული. ლექსები. თბ., 1953.

776. გეწაძე ა. ცისარტყელა. [ლექსები], თბ., 1960.

777. გვაზავა გ. „პატონიშვილი ლეიანი“. [პოემა]. თბ., 1895, ფოტოპირი.

შეხვეულია ქალაღმში, რომელზედაც წერია: „მასალაბისთვის: ზოგმა პოეტმა ლექსი ისე გაიგო, როგორც რითმის მიგნება. ეს წიგნი მხოლოდ ლენინგრაღში! 1946. 25/VII. ი. გრ.“

778. გვაზავა გ. ლანდი. [ლექსები]. თბ., 1904.

აკინძულია წიგნთან: „გვაზავა გიორგი — „ჯაბა ჯაიანი“, 1897.

779. გვაზავა გ. ლილო. [პოემა]. თბ., 1895. ფოტოპირი.

780. გვაზავა გ. როსტომელა. ქართული ზღაპარი. პარიზი, 1937.

კანზე: „1946 წ. 20/I — ი. გრ.“

კანის მე-4 გვერდზე: „Кахабер-ის ფსევდონიმი ექ. თაყაიშვილისაა. (იხ. „Кавказ. Вестник“-ში). რუსული ფსევდონიმი თაყაიშვილს ეკუთვნის, ქართული ბოცკაქეს. ი. გრ.“

781-783. გვაზავა გ. შალვა ოდიშელია. [პოემა] თფ., 1905.

მეორე ცალი აკინძულია წიგნთან: გვაზავა გიორგი — „ჯაბა ჯაიანი“, 1897.

784. გვაზავა გ. ჩემი ლექსები. პარიზი, 1939.

გვ. 5. ლექსის სათაურთან მიწერილია: „შე-უცვლია ავტორს. (იხ. ჩემი ქურნ. „ლილია“)“.

გვ. 7 არშიაზე: „შეუცვლია ავტორს“.

გვ. 10. ლექსის სათაურთან „ნინოს“ მიწერილია: „(თავის ცოლია)“. დასაწყისში ჩამატებულია ერთი სტროფი: „ტურფამ მითხრა: ლექსის წერა, იცი. მგარამ იმაშიო, სულ არ ისმის გულის ძგერა, მის ცოცხალი თამაშიო“.

785. გვაზავა გ. ჯაბა ჯაიანი. მოთხრობა ლექსად. თბ., 1897.

აკინძულია 5 წიგნი.

წიგნი ჩასმულია საგანგებო ყდაში. ყუბზე ამოტვიფრულია: „გ. გვაზავას ნაწერები — ი. გრ.“

ყდის მე-2 გვერდზე: „ტაში“, (ჯაბა) გვ. 7. ასონანსები, გვ. 21, 56. (შალვა ოდიშელია)“.

ფორზაცეზე: „1) ჯაბა ჯაიანი (პოემა), 1896.

2) ბერანძე ქართულად, 1898. 3) ლანდი (ლექსები), 1904. 4) შალვა ოდიშელია (პოემა), 1905. 5) ანტიგონე (თარგმანი), 1912. იხ. II ვკ.“

ფანქროთ: „1. „შანშეს“ აუგად იხსენიებს ილია ჩიქოვანი — პონტელი. (ი. ი., 1894 წ., № 27, 28 5 თებ.) 2. პ. უმიკაშვილი აქებს გ. გვაზავას. (იხ. „პუშ. სპე-ინსტ. შრომები“, 1941 წ., № 1 გვ. 60) მ. ზანდუკ. პუბლიკაციები. „1. აკაკი არჩევას თავის „კრებულში“, (1898, №) გვაზავას ბერანეეს. იგივე აკაკი უძღენის ლექსს — გვაზავური (იხ. „ივერია“, 1904 წ., № 144). II. ა. ახანა. (ივერია“, 1895, № 43). III. გრ. ყიფშ. „მოამბე“, 1895. № IV). IV. „მოამბე“ არჩევს ბერანეეს („მოამბეს“, 1899, № 1)“.

„საღვთა წიგნაკებდა გამოვიდა გვაზავას შემდეგი პოემები: „1. ბატონიშვილი ლევან და ლილო. ეს ორი წიგნი თბილისში არსად არ არის. ხოლო ერთი პოემა: „პ. „შანშე“ დაბეჭდილი აქვს უფრო ადრე „ქვალში“, 1893 წელს № 39. მეორე რ. ხომელის ეურნალ „განთიადში“ დაბეჭდა: „ლიაქე ნიკო“ — 1915 წ., № 15, 16, 17, 18, 19“.

ფორზაციის მე-4 გვერდზე: „წერილი ლექსები: 1. *** (გამიგონე) დაბეჭდილია ეურნალ „ქვალში“, № 40, 1893 წელს. 2. *** (მზად ვარ წავიდე), გუნიას „ქალღმადარში“, (გვ. 59). 1896 წელს. 3. *** (სანამ მე ცოდნა, იქვე.. (გვ. 86). 4. *** (დამშვიდლი), „ივერია“, ც. თუზანიშვილისა) № 7.

5. „დავა“ (ებრაული გადმოცემა) ივერია № 12.

6. „წითელი შალი“ № 14 } 1901.

7. „პოი, სოხებო“. № 19 }

8. „დედა-მოვა“ (ლეგენდა) . . . „თემი“, № 75, 1912 წ. 9. შემოდგომა (ალმანახი „ერთობა“ გუნიასი. 10. იალბუზი („საქართვე“, 1908, № 5, გვ. 3)“. ფანქროთ: „ბევრი აქვს ე. გუნიას ეურნალებში“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „ამის ორი წიგნი „ბატონიშვილი ლევან“ და „ლილო“ არის მხოლოდ რუსეთში. (იხ. „ქართული წიგნი“, 1940 წ.)“.

786. გვანცელაძე ი. (ქნარი). უკანასკნელი ყვავილები. (ლექსები). თბ., 1920.

787. გვანცელაძე ე. მკურნალები. პიესა 1 მოქმ. [თბ., 1932].

კანზე: „ნიკო გვანცელაძე. ძმა პოეტის „ქნარის“ ამ ავტორს ლექსიც აქვს „ჩეჩილიში“, (ჯლახაკი თუ...)“ [შემდეგი სიტყვა არ იკითხებინა]. „ნიკოს“ ფსევდონიმით. ი. გრ. 1932. 20/X“.

788. გვარამაძე ი. ყვავილების კონა გინა რჩეული ლექსები სასარგებლოდ ახალგაზრდა ყაზვილ კაცთა. კონსტანტინეპოლი, 1878.

ყდაზე დაკრულ ქალაღზე აღდგენილია წიგნის კანი ი. გრ. მიერ.

ყდის მეორე გვერდზე წარწერა: „თამარა მაისურაძისა, სახსოვრად მამისაგან“. იქვე მიწერილია: „(ავტორის ქალიშვილის ხელია). ი. გრ.“ წარწერა: „საიშვიათო წიგნების დიდ მწარფალს და ღირსეულ დამცველს, პოეტ იოსებ გრიშაშვილს სახსოვრად ილია მაისურაძისაგან. 20. VII. 1955 წ.“

თავფურცელზე: „იშვიათია. ამ წიგნს ეხება კრიტიკულად ჩემს „ბოქმეში“ 1927 წ. გვ. 119—120. სახლში არ გაიქემა. ი. გრ.“ 789-791. გვარამაძე კ. თაჭრო ჰარამ-ხანაში. მოთხრობა. ახალციხე, 1905.

792. გვარიშვილი ნ. ზღვა და სიყვარული. [ლექსები]. ბათუმი, 1955.

793. გვარიშვილი ნ. მზიური მხარე. ლექსები. ბათუმი, 1950.

794-795 გვარიშვილი ნ. ნაკადულები. [ლექსები]. ბათუმი, 1958.

ფორზაცზე განთიდან ამოკრილი ქ. შავგულიძის რეცენზია — „ნანა გვარიშვილის ახალი ლექსები“, მინაწერი: „საბჭოთა აკარა“, 1957 წ., № 75. ი. გრ.“

წიგნი დევს ზუგდიდის რაიონის განთით „მებროლის“, 1959 წ. 20 მარტის № 34, მე-4 გვ. ხაზგასმულია წერილი „ბაირონის ქალიშვილი“.

796-797. გვარიშვილი ნ. ჩემო აკარავ. ლექსები. ბათუმი, 1948.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვ. სოსოს უნაზესი მოკრძალებითა და ღრმა პატივისცემით. ავტორი. ნ. გვარიშვილი. 21 X 48 წ. ბათუმი.“ კანზე: „ავტორისაგან. ჩემზე გვ. 29“.

მეორე ცალის კანზე: „ჩემი ლექსი. გვ. 29. ი. გრ. 1948 წ. 26 XI“.

798. გვარიშვილი ნ. ჩენი ქვეყნის ქალიშვილები. [ლექსები]. ბათუმი, 1953

799. გვახლია მ. ენგურის ქალებში. მოთხრობები. სოხუმი, 1960.

800. გვენეტაძე კ. ლექსების კრებული. ქუთაისი, 1916.

თავფურცლის მეორე გვერდზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას მიეცეს და მიემატოს ეს „იშვიათი“ წიგნი, რომელიც მასაც კი არ ჰქონია. დონი“. იქვე: „ი. გრ. 1932 წ., 13 XII“.

გვ. 4. არსიაზე: „სოლომონ ზურგიელიძისებურად“.

801. გვეტაძე ვ. ვანთიადის შემდეგ. ლექსები. თბ., 1956.

802. გვეტაძე ვ. მთაწმინდის საღამოები. [ლექსები]. თბ., 1960.

803. გვეტაძე ვ. პირველი სიმღერა. [ლექსები და პოემები]. თბ., 1956.

804. გვეტაძე რ. თხზულებანი ორ ტომად. ტ. 1. თბ., 1955.

გვ. 805. გვერტაძე რ. ვაღამწყვეტი წგლი. (ნარკვევების კრებულო). ტფ., 1931.

გვ. 6. გვერტაძე რ. დაბინდული ქარები. [ლექსები]. ბუთაისი, 1920.

კანზე: „ი. გრ. 30 ივლისი 20 წ.“

გვ. 23. ლექსთან „უკანასკნელი თხიანა“ ფანქრით: „აზრი ჩემი ლექსიდან: „სონეტი მარტინის“.

გვ. 25. ლექსს „ხავერდის ქალი“ მიწერილი აქვს: „ჩემი რთომები“.

გვ. 29. ლექსში „ბრუიანი ვირი“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „უძლი წყობა! ცეზურა?“

გვ. 60. ლექსში „ჯარისკაცი და მოსამსახურე“ მოხაზულია ადგილები, მიწერილია: „იხ. შინაგულის „ფერხული“.

807-810. გვერტაძე რ. ვირების მესია. (ლექსების 1-ლი წიგნი). ტფ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „პატივისცემით პოეტს ი. გრიშაშვილს რ. გვერტაძე. 1924 წ., 19 მაისი“.

კანზე: „ი. გრ. 19. V. 24“.

გვ. 6. ლექსში „ტუტუები“ მოხაზულია სტრიქონები: „კვლავ გავლით რუქას მედიდურად რგორად სარდლები, ვეძებ ქვეყანას არ ნახულს და ჯერ არ გავიხილს“. არშიაზე: „გ. ტაბიძე“.

გვ. 24. ლექსთან „ონინ“ მიწერილია: „1922 წელს დაბეჭდა“.

გვ. 27. ლექსში „კვიმატი ორშაბათი“ სიტყვა „დილას“ გადასწორებულია: „დილით“.

გვ. 28. ლექსის „წულები“ სათაური ხაზგასმულია და მიწერილია: „მესტები (იხ. 25)“.

გვ. 29. ლექსში „უსიყვარულო ღამე“ ხაზგასმულია სტრიქონი „მავრამ ფანქრები შეიფოთლა მტედარი შაშვებით“ და მიწერილია: „მარიჩანის ლექსის მიბაძვა (იხ. „ილიონი“, № 1)“.

გვ. 68. ლექსთან „უკუღმართი“ ფანქრით: „სონეტი“. გვ. გვ. 25, 31, 54, 55, 65 ხაზგასმულია ადგილები.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ა. სულავას შენიშვნებით რ. გვერტაძის თხზულებანი. ი. გრ.“

გვ. 35. ლექსს „ჩემი ბავშვობა სოფელში“ მიწერილი აქვს: „გარგია“, იგივე აქვს მიწერილი ლექსებს „ჩოჩოჩი“ (გვ. 83), „ბრუიანი ვირი“ (გვ. 86) და „ვირები ჰარხილი“ (გვ. 87).

გვ. 94. უცნობის ხელით ფანქრით ოთხსტრიქონიანი ლექსია დაწერილი, გადახაზული ი. გრიშაშვილის მიერ და მიწერილი: „ეს ოვანესის ლექსია ი. გრიშაშვი.“

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „შალვა ონტოფელის წიგნი-ბიდან. 1925 წ. 25 სექტ. ტფილისი“.

გვ. 811. გვერტაძე რ. თეთრი წიგნი (სწეული-ლექსები). [ზესტაფონი, 1917].

თავფურცელზე წარწერა: „მეგობარს ი. გრიშაშვილს! სახსოვრათ ავტორისაგან. 1917“.

გვ. 812. გვერტაძე რ. კრებული. თბ., 1937.

გვ. 813. გვერტაძე რ. ლაშქარული საღამოები. [ბელორუსული ნოველები. თბ.], 1936.

წინეტიტულზე წარწერა: „მეგობარს — სოლო გრიშაშვილს ძმური სიყვარულით. ავტორი. რ. 8 X“.

ფორხაცზე ვაზეთიდან ამოჭრილი კ. აქბარდაის რეცენზია, მინაწერთ: „ახალგ. კომ.“, 1936 წ., 6 ნოემბ.“

გვ. 814. გვერტაძე რ. ლექსები. პოემები. თბ., 1940.

წიგნში დევს ვაზეთიდან ამოჭრილი დ. ბენაშვილის წერილი „განგლილი გზა“, მინაწერთ: „რ. გვერტაძეზე. „ლიტ. საქართ.“, 1937, № 19. ი. გრ.“

გვ. 815. გვერტაძე რ. ლექსები. თბ. 1942.

გვ. 816. გვერტაძე რ. [ლექსები და პოემები]. თბ., 1947.

გვ. 817. გვერტაძე რ. მართალი ნოველები. თბ., 1944.

თავფურცელზე წარწერა: „მეგობარ პოეტს ი. გრიშაშვილს. რადენ გვერტაძე. 8. IX“.

კანის მე-3 გვ. ვაზეთიდან ამოჭრილი ქრონიკალური ცნობა: „რ. გვერტაძის ახალი წიგნის განხილვა“.

კანის მე-4 გვ.: „15 თებ. 1944 ამ წიგნზე იყო მოხსენება მწ. სასახლეში. ი. გრ.“.

გვ. 818. გვერტაძე რ. მარულა. [ლექსები და პოემები]. თბ., 1931.

ყლის მე-2 გვ.: „ი. გრ. 1931. 2.VII“.

გვ. 9—11. ლექსში „მდაბიო ანუ სატირა საკუთარ თავზე“ გვ. 10 ხაზგასმულია ... მიწერილი ახალ ამბებს... და მიწერილი: „ს. აბაშელმა დასწერა მერე“; გვ. 11. ხაზგასმულია: „და მეზარება ყველა ვისაც მუცელი აქვს ტიკის“, მიწერილია: „ტ. ტაძე“.

გვ. 14—16. ლექსში „წვიმიან დღეს“ გვ. 14 ხაზგასმულია: „ყალიონი“, მიწერილია: „რა შუაშია“; გვ. 15 მოხაზულია: „გეწეო ბაქეთ“. მიწერილია: გვ. 23“; გვ. 16 ხაზგასმულია საითომ სიტყვები: „გამინადგურა“, „გურამს“, მიწერილია: „გვ. 40“ და არშიაზე: „მოგწერეთ“.

გვ. 17-18. ლექსში „ქვის მკრელო“ გვ. 18 მოხაზულია სტროფები და მიწერილი: „დისონანსები“.

გვ. 19—21. ლექსში „პირველი მისი“ ხაზგასმულია: „ფთილა“ (გვ. 19) და მიწერილი: „Фитиля“, გვ. 21. ლექსის ბოლოს: „სანდოლები, პირველი მისი?“

გვ. 26—28. ლექსში „ფარული სტამბა არქი-
ელის გორაზე“, გვ. 27 ხაზგასმულია რთმები:
„ღღანა — ბღანა“ და მიწერილი: „ჩემი, იხ.
„მამა“.

გვ. 37—39. ლექსში „თორმეტი ვეფხი“,
გვ. 37 ხაზგასმულია „ვეფხნი კალოზე“, მიწე-
რილი: „ვეფხი კალოზე?“, გვ. 38 ხაზგასმუ-
ლია „ცემს“, მიწერილია: „თუ წაღვეს (?)
„სცემს“.

გვ. 40—42. ლექსში „რამაზის მეორე წე-
რილი ბაბუსადმი“, გვ. 41. ხაზგასმულია:
„ბლა გურამი“ მიწერილია: „დღეს ჩვენი გუ-
რამ“. გვ. 41. ხაზგასმულია: „მხრებში ვიდე-
ქით როგორც ბოძები“, მიწერილია: „რამაზი
ამბობს“.

პოემაში „მუშათა ახალი სახლი ჭონქაძის
ქუჩაზე“ ხაზგასმულია რთმები: „გუშინ —
პირქუში“, მიწერილია: „ჩემი. იხ. „შალვა და-
ღიანს“.

უდის მე-3 გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ლო-
მიძის რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერთ: „ახ.
კომს.“ 30 VIII, 1931, № 171“.

819. გვეტაძე რ. მოთხრობები. ტფ., 1930.
წიგნის ბოლოს ჩაკრულია გაზეთიდან ამო-
ჭრილი გრ. მ-ლის წერილი „რაჟდენ გვეტაძე.
თეო“, მინაწერთ: „კომს.“, 1930 წ., № 253“.

820. გვეტაძე რ. მოთხრობები. თბ., 1951.

821. გვეტაძე რ. პატარა თაიგული სხვადა-
სხვა ლექს-მოთხრობათა. ყვირალი, [1915].

822. გვეტაძე რ. ლამეები. [ლექსები]. ტფ.,
1921.

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ., 8 დეკემბ.“

გვ. 9. ლექსში „მარტობა შემოდგომის
წიმიან ღამეში“ ხაზგასმულია: „ქუჩებში ქა-
რი დაღის კვილით, როგორც ყაჩაღი“, მიწე-
რილია: „ს. ფაშალიშვილის სახეა. იხ. მისი
„როიალთან“ — „გარეთ კი ქარი როგორც ყა-
ჩაღი“; ამავე ლექსის ბოლო სტროფში ხაზ-
გასმულია: „ფანჯრის მინებზე“, მიწერილია:
„ჩემი შემოლიო ოთახი“.

გვ. 14. ლექსის „მავრა“ დასაწყისში მიწე-
რილია: „ს. წიველს აქვს ამაზე ადრე ლექსი ამ
სათაურით“.

გვ. 17. ლექსში „საქართველო“ ხაზგასმუ-
ლია ადგილები, მიწერილია: „ჩემი რითმა, იხ.
„ცალთვალ ახვეულს“.

გვ. 25. ლექსში „გაბორბებული ღამე“
ხაზგასმულია „ყასაბი“, მიწერილია: „ყასაბი
მეცა მკვლევ ლექსში: „გოფი ხარო“.

გვ. 27. ლექსში „ტყუპები“ ხაზგასმულია:
„რონაყვიო“, „გადმონაწვეთი“, მიწერილია:
„ჩემი რითმა. „უმიზეზო სიმთვრალე“.

გვ. 22. ლექსში „შალვა კარმელს“ ბოლო
სტროფში ხაზგასმულია: „ბუღამ“, „მუღამ“,
მიწერილია: „ეს ვ. ვაფრინდაშვილს აქვს“.

823. გვეტაძე რ. ქიკოკონა. რომანი. თბ.,
1932.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1932, 10. III“.

824. ვიგაური გ. მთების სიმღერა. ლექ-
სები. თბ., 1957.

825—827. ვიგაური ნ. ნაწერები. ნატ. გი-
გაური გაბაევი-გაბაონელისა. თბ., 1917.

828—829. ვიგაური ნ. ლექსები. ქუთაისი,
1908.

830-831. ვიგაური ნ. მართალი ამბავი.
[მოთხრობა]. საშური, 1912.

832. ვიგაური ნ. შვილი უღანაშულოდ
დასჯილისა. ღრამა 4 მოქმ. და 6 სურ. ქუთაი-
სი, 1907.

833. ვიგაური ნ. ჩემი ბევშვილის ამხანაგს
აწ განსწებული თავად სოსო მიქელაძის
ხსოვნის. (მოთხრობა). ქუთაისი, 1911.

834. ვიგიბერია დ. ახალი ლექსები. სოხუ-
მი, 1959.

835. ვიგიბერია დ. პირველი სიტყვა. (ლექ-
სები, პოემა). სოხუმი, 1951.

წიანის ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი
ა. შენგელას წერილი შ. აკობიას ლექსების
შესახებ სათაურით „ახალგაზრდა პოეტის პირ-
ველი წიგნი“, მინაწერთ: „საბჭ. აფხაზეთი“,
1952 წ., № 63, 29 მარტი“.

836. ვიგიბერია დ. სიმღერის ძალა. [ლექ-
სები]. სოხუმი, 1954.

ფორზაცზე: „ლექსი ჩემდამი, გვ. 97. ი. გრ.“
მითითებული ლექსი ჩანონშულია ქალაღის
ნაჭერთ, წარწერთ: „ამოხელოც მაქვს“.

837. ვიგიბერია დ. ჩემი სოფელი. [ლექ-
სები]. სოხუმი, 1957.

838. ვიგიბერია პ. სისხრული. ლექსები.
ტფ., 1937.

839. ვიორგი მერჩულე. ცხოვრება გრი-
ვოლ ხანძელისა. — ამონაბეჭდი ს. ყუბანეი-
შვილის ძველი ქართული ლიტერატურის ქრეს-
ტომთიის I ნაწილიდან. თბ., 1947.

840-841. ვიორგი მერჩულე. ცხოვრება
გრივოლ ხანძელისა და მოყუასთა და მოწა-
ფეთა მისთა. დედანი აღადგინა და გამოკვლევა
დაურთო პ. ინგოროყვამ. ნაწ. 1, თბ., 1949.

842—844. ვლახაშვილი ს. თხზულებანი. ტ.
1—2. ტფ., 1919—1921.

ტ. 1, 1919.
თავფურცელზე წარწერთ: „ჩვენს გრიშაშ-
ვილს ს. ვლახაშვილი“; იქვე: „ი. გრ. 4 X—
—19 წ.“

სარჩევში მოხაზულია 5 ნაწარმოები და მი-
წერილია: „ბიესები“. იქვე ჩამატებულია: „გან-
თიალი — 295“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერთ:
„ჩვენს უკვდავ მაკოს, ჩვენი სცენის სიამაყე
ვარამს საფაროვი-აბაშიძეს — ავტორისგან“.

ტ. 2. 1921.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენს სოსო გრიშაშვილს. ს. გ.“ კანზე: „ი; გრ. 24 IV მასწ.“

845. გლახაშვილი ს. თხზულებანი. იგავ-არაკი. თხები და ცხერები. ბუდე და ვირი. ტფ., 1922.

846. გლახაშვილი ს. დადი. დრამა 3 მოქმ. ტფ., 1912.

თავფურცელზე ბეჭედი: „სახალხო ფურცელი. ყოველდღიური გაზეთი რედაქცია. იგივე რუსულად.“

847. გლახაშვილი ს. მტარვალის ბედი. ხონ-თქრის მბრძანებლობის უკანასკნელი დღე. თანამედროვე დრამა 1 მოქმ. ა. ნერადოვის რეჟისაჲნიდან. თბ., 1910.

848. გლახაშვილი ს. [ორი პაიჯი]. ამონა-ქერი ნაწარმოებთა მე-2 ტომიდან. ტფ., 1921. ხელნაქეთ კანზე: „ს. გლახაშვილი (სოფრომ ტაქსაშვილი). ორი პიესა: 1. კოცნა; 2. ფეხ-თა შეყვ. ი. გრ.“

849. გლახაშვილი ს. ცხოვრება. პიესა 3 მოქმ. თბ., 1914.

850-852. გლახაშვილი ს. წყურგილი. დრამა 3 მოქმ., 4 სურ. თბ., 1910.

თავფურცელზე წარწერა: „ლამაზთა მგონანს ი. გრიშაშვილს სიყვარულით. გამომცემელი. 1910. IV 14.“

853-854. გლობია ა. შ. პანგები. ლექსები. (1899—1901). ტფ., 1902.

კანზე: „ი. გრ. ლოხვიციას ლექსი 17; ში-ლერი 30, 67; გიოტი, 53; ბაირონი 38.“

გვ. 17. ლექსი: „რუსულიდან“ მიწერილი აქვს: „ლოხვიციიდან. ი. გრ.“

გვ. 37. არშიაზე: „(გ. გვაზავას აქვს) დე-და მოლა.“

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პა-ტრონის ხელწერა: „მიხეილ კინწურაშვილი 1903 წ., მაისი.“

855-856. გოგიავა კ. არმაზის დილა. მოთხ-როვნე [და პიესა]. თბ., 1948.

857-859. გოგიავა კ. ელექტრო-ლანდები. ლექსები. წიგნი 1. ტფ., 1928.

კანზე ფანქრით: „მიქლენა 13.“

860. გოგიავა კ. მთასვლელები. მოთხრობა. თბ., 1945.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსოს სიყვარულით, პატივისცემით. ავტორი. 12 XII-45“. წიგნში დევს გავ. „ახალგ. კომუნისტი“, 1945 წ., 18 დეკ., № 137 მიწაწერით: „რეცენ-ზია გოგიავას წიგნზე“.

861. გოგიავა კ. ნამუსის ქული. [მოთხრო-ბები]. თბ., 1960.

862. გოგიავა კ. ნარკვევები. თბ., 1956.

5. კატალოგი, ტ. I

863-864. გოგიავა კ. ტერორისტი ქალი. (ლექსების მე-2 წიგნი), ტფ., 1929.

865. გოგიავა კ. ფოთოლთყვანა. რომანი. სოხუმი, 1945.

866. გოგიავა კ. ჩემი ქალაქის ადამიანები. მოთხრობები. თბ., 1945.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „რეცენზია ექვთო ასტეცატუროვისა (მნათ., 1946 წ., № 10)“.

867. გოგიაშვილი კ. ახალი სახლი. სკეტჩე-ბი და სატირა. თბ., 1961.

868. გოგიაშვილი კ. მზიარული დეპეშები. თბ., 1958.

კანზე: „მიბაძვა, გვ. 48 ი. გრ“. მიითებულ ენერჯზე დაბეჭდილია ლექსი „მიყიდე (ი. გრი-შაშვილის მიბაძვა)“.

869. გოგიაშვილი კ. მხოლოდ ზოგიერთებს. იუმორი და სატირა. თბ., 1957.

870. გოგიაშვილი კ. სტუმარ-მასპინძლობა. იუმორი და სატირა. თბ., 1955.

კანზე: „მე, გვ. 94. ი. გრ.“

871-872. გოგიაშვილი კ. ქმრების ბრალი. თბ., 1961.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „ჩვენს სისქაღუ-ლო მგონანს ბატონ იოსებს, სიყვარულით და პატივისცემით, ავტორისაგან, 7-10-61“

873. გოგიაშვილი მ. ანექტომანია. თბ., 1960.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „ჩემს უსაყვარ-ლეს ადამიანს, შესინთნავ მოუტს ძვირფას სო-სო გრიშაშვილს. ავტორი. 2 II-61 წ.“

874. გოგიაშვილი მ. გულს უღდა. კომედია 4 მოქმ. თბ., 1950.

875-876. გოგიაშვილი მ. გუმინ და დღეს. [პიესები]. თბ., 1958.

877. გოგიაშვილი მ. დიადი მიზნისაკენ. პიესა 4 მოქმ. თბ., 1950.

878-880. გოგიაშვილი მ. ზაპესტანი. [ლექ-სები]. ქუთაისი. 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 20 IV“.

გვ. 16. ზაზავაშვილი: „ზაპესტადა“, მიწე-რილი. „ზაპესტანი“, ზაპესტანი“.

წიგნის ბოლოს გავ. „ახალგაზრდა კომუნის-ტის“, 1937 წ., № 35, 5-V-დან ამოკრილი ვ. ქა-ჩაის წერილი „ბიბლიოგრაფია. მიშა გოგია-შვილი. „ზაპესტანი“, ლექსები, ქუთაისი, 1927“.

წიგნში დევს „სახალხო ფურცლის“ სურა-თეზიანი დამატების გვ. 5-8 ეკა-ფშაველას დაუბეჭდავი ლექსით: „კაცი მართალი“.

881. გოგიაშვილი მ. მკურნალი და სატირი-ოსი. [სატირა და იუმორი]. თბ., 1957.

882. გოგიაშვილი მ. პოეტები!!! ცუცხლის გზაზე. პოემა. ქუთაისი, 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „ახალგაზრდობის მფარველს და მეგობარს მ. ორახელაშვილს. ავტორისაგან. 22. VIII. 25“.

კანზე: „ნინო ნაკაშიძემ მომცა. ი. გრ. 1925 წ.“

883. გოგიაშვილი მ. უკანასკნელი წმინდანი. ვოდევილი 2 მოქმ. თბ., 1940.

884. გოგიაშვილი მ. უკანასკნელი წმინდანი. ვოდევილი 2 მოქმ. თბ., 1960.

კანზე ბეჭედი: „ხალხური შემოქმედების სახლი“.

885. გოგიჩაიშვილი გ. გენაცვალე. [იუმორი]. თბ., 1956.

886-887. გოგიჩაიშვილი გ. ესეც გააქცია. ერთმოქმ. პიესების კრებული. თბ., 1960.

888. გოგიჩაიშვილი გ. თოვლის ფიქტი. ნოველები. თბ., 1956.

კანზე: „საიათნოვა, გვ. 53“.

889. გოგიჩაიშვილი გ. პირველი დღეები. რომანი. თბ., 1959.

890. გოგიჩაიშვილი გ. ფაცი. პიესა 3 მოქმ. და 4 სურ. თბ., 1949.

891. გოგოლაძე თ. აღმართი. თბ., 1959.

892. [გოგოლაძე ი.] ირაკლი გ. ბატონი და ყმა (ბაბუას ნაამბობი). — გველი და გლეხი. (გავონილა ამბავი). ბათუმი, 1911.

გაეცვალა წიგნის პალატას. თავფურცელზე წიგნის პალატის ბეჭედი.

კანზე ავტორის გვარი გახსნილია: „გოგოლაძე“. იქვე: „იხ. შიგნით“. თავფურცელზე: „(ირაკლი გოგოლაძე) ძმა პოეტ კაპიტონ გოგოლაძისა. ი. გრ.“ იქვე: „ირაკლი გოგოლაძის ფსევდონიმი იყო ნაკველა. იხ. „ემშაქის მთარახი“ და „ნიაგი““.

893. გოგოძე ი. ლექსი კავკასიელ ახალსალდათებზედ. თბ., 1888.

894. გოგოძე ი. ლექსი კავკასიელ ახალსალდათებზედ. თბ., 1889.

კანზე: „ეს წიგნი არსად არ არის. ი. გრ.“

895-896. გოგოხია რ. ზამთრის ჩუქურთმი. [ლექსები]. ქ. ა. 1920.

კანის რე-2 გვ. წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს მიუძღვნა. 20 VII 20 წ.“.

897—898. გოგუაძე გ. განვლილი დღეები. (როჩას ნაამბობი). ტფ., 1935.

899-901. გოთუა ლ. გმირთა ვარამი. რომანი ოთხ წიგნად. ტფ., 1958—1962.

წგ. 1—2. 1958.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს მხეცვან მგოსანსა და მკვლევარს, წიგნის დიდ მურაზს, ქართულ წარსულის მოტრფიალეს. ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 10. VI. 58 წ.“

წგ. 3. 1959.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს წიგნისა და კალმის მურაზს, ოქროსიტყვების ყულაბას, ძველ ტფილისის უკანასკნელ ყარამფილს — დიდ პატივისცემით ავტორისაგან. 24. XII. 59 წ.“

წგ. 4. 1962.
თავფურცელზე წარწერა: „დიდად პატივცემულ სოსოს!“

გრიშაშვილის კილობანში ეს „ყარამი“ ბარემ, ბარემ... როგორც ჩემი წიგნის ბაჟი მითვალე, მიიბარე!
8 XII 62. არმაზი“.

P. S. გილოცავთ ბედნიერ ახალ წელს 1/1-63 წ. ლ. გოთუა“.

902. გოთუა ლ. გმირთა ვარამი. რომანი ოთხ წიგნად. თბ., 1960.

წგ. 1—2.

903-904. გოთუა ლ. კრწანისის სევდა. [მოთხრობები და ნარკვევები]. თბ., 1957.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს ქართულ ლექსის ოქრომჭედელს, ძველ ტფილისის ტრფიალს, კეთილ ქართველს, პატივისცემით. ავტორისაგან. 22 III-57“.

905-906. გოთუა ლ. მეფე ერეკლე. ღრამა 4 მოქმ., 7 სურ. თბ., 1956.

კანზე: „საიათნოვა, გვ. 35-დან. ი. გრ.“

გვ. 35. ხაზგასმულია სათაური: „გატეხილი ხანი“ და მიწერილი: „ეს მოქმედება სულ ჩემიდანაა. ი. გრ.“

წიგნში დევს ქალაღის ნაკერი წარწერით: „ჩემი ბოქვამში იეთიშვე კანცოკად. ეთიშის ლექსი ნაბაღზე“.

მეორე ეტლის კანზე: „აქ მეორე მოქმედების მე-3 სურათი ჩემი წიგნებიდან არის ამოღებული. ი. გრ.“

907. გოთუა პ. აბანოში. ბეჭედი და სხვა მოთხრობები. ტფ., 1927.

908. გოთუა პ. უცნაური მონადირე. ამონაპერი ჟურნ. „ჭეჭილიდან“, 1895, № 2.

ბოლო ფურცელზე: „ჭეჭილი, 1895, № II, ი. გრ.“

909. გომართელი ი. განკითხვის დღე. პიესა 4 მოქმ. ამონაპერი კრ. „ნიაგიდან“, 1907—1908 წ.

ხელნაკეთ კანზე: „ივ. გომართელი. „განკითხვის დღე“ (პიესა). P. S. ეს პიესა დაიბეჭდა ჟურნალ „ნიაგი“ (1907—8 წ.) ცენზორმა ივ. პოლუმორდინიოვმა მთელი კრებულნი აკრძალა ივ. გომართელის ამ პიესის გამო. აკრძალული კრებული „ნიაგი“ ჩემს ბიბლიოთეკაშია დაცული. (ერთადერთი ეგზემპლარი). ი. გრ.“ იქვე: „1. ყოლიფერი—82. (აკაქისაც უყვარს ეს სიტყვა)“.

კანის მე-4 გვ.: „საძრობა 83; „შენს სიბერეს არ დაადგა საშველი“ — ნინო სანებლიძემ მიიხრა, 1952. 9 X ი. გრ.“

910. გომართელი ი. ღრამატეულ გამგეობის წევრი. ვოლფე. 2 მოქმ. თბ., 1910.

კანზე: „იხ. „თეატრი და ცხოვრება“, 1910 წ., № 11, 12, 13. 14. გაემართე 1933 წ., 21 I. ი. გრ“

გვ. 16. სქოლიოში: „მეტი არ დიბეჭდა. რ. გრ“

გვ. 17—20 ჩაკრულია 2 ფურცელი, ვოლფელის გაგრძელება, ამოჭრილი ეურნ. „თეატრი და ცხოვრება“.

911-912. გომართელი ი. ნიგვზართის ლეოსშობელი. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924, 2 III“.

გვ. 27. სურათთან ფანქრით: „ეს სურათი უნდა იყოს გვ. 31“.

გვ. 31. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილი: „სურათი აქ უნდა იყოს — იქ რა შუაშია?“

გვ. 33. ტექსტის ბოლოს: „ნუთუ მამა-ეპიფანეს დიაკვანი მაინც არ ჰყავდა?“

913. გომართელი ი. სამი ღრობა. რომანი-ქრონიკა. ტფ., 1931.

914. გომართელი ი. ქოხში. პიესა 4 მოქმ. ტფ., 1905.

915. გომართელი შ. სამი პიესა. 1 ქართული სტუდენტები, ვოდ. 1 მოქმ. სტუდენტთა ცხოვრებიდან. 2. უკანასკნელი ქეიფი. კომ. 1 მოქმ. მილიციის ცხოვრებიდან. 3. კომისარი, სცენა 1 მოქმ. თბ., 1920.

916. გომართელი შ. წარსულის ხეულებში. [მოთხრობა]. ტფ., 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „ძველ მეგობარს და ქართული სიტყვის ჯამბაზს გრიშაშვილს. ავტორი. 3 III“.

917. გომიაშვილი ა. ერთტომეული. ლექსები. ბალადები. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „1. თულუხი, გვ. 96; 2. პეპო — 97“.

გვ. 9. ლექსში „ბაზალეთის ტბა“ სიტყვას „მგოსანის“ მიწერილი აქვს: „პოეტის“.

გვ. 14. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ეძიხან“ და მიწერილი: „უწოდებენ“.

გვ. 27. ლექსში „მწიბრზე იჯდა ნაპერწკალი“ ხაზგასმულია: „ბნელში მზედა“, მიწერილია; „ქილვე იყო“.

გვ. 90. ლექსს „რად მიეყარს ალაზანი“ მიწერილი აქვს: „ი. ევლოშვილი“.

გვ. 133. ლექსში „ნანგრევთა შორის“ სტრიქონთან „არწივს წყარომევეთ სამშობლოს ციხე-სიმაგრეს...“ მიწერილია: „ჯეჟა“.

გვ. 181. ლექსში „ლევანდის დაბადება“ ხაზგასმულია: „წყლების“, მიწერილია: „წყალთა“.

918. გომიაშვილი ა. ამხანაგმა მიამ აიღო სიტყვა. ლექსები. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1931. 15 II“.

919. გომიაშვილი ა. ბალადები. თბ., 1946.

920. გომიაშვილი ა. დარიალი. [ლექსები]. თბ., 1940.

შუბუტიტულზე წარწერა: „პოეტ იოსებ გრიშაშვილის პატივისცემის ნიშნად. ალ. გომიაშვილი. 17 X-40 წ.“

წიგნში დევს: „1. გ. ნ.-ს რეცენზია ამ წიგნზე, მინაწერთ: „მნათობი“, 1940, № 12; გაზეთიდან ამოჭრილი ნაწყვეტი ალ. გომიაშვილის პოემიდან „ინათა აღმოსავლეთმა“, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1940 წ., № 302, 29 დეკემბ.“

921. გომიაშვილი ა. ლექსები. თბ., 1933.

922. გომიაშვილი ა. ლექსები. თბ., 1937.

923-924. გომიაშვილი ა. რამდენიმე ლექსი.

[კანზე: „ანდრეიტის სიმღერები]. თბ., 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 15. III“.

ბოლო გვერდზე: „ამ წიგნის რეცენზია იხ. „ლიტ. გაზეთი“, 1932, № 6“.

კამის მე-3 გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი შ. შავგულიძის რეცენზია, მინაწერთ: „ლიტ. გაზ., 1936, № 6“.

925. გორგაძე ვ. გზა მთებში. [ლექსები]. თბ., 1956.

926. გორგაძე ვ. შავგულა. (მოთხრობა ქართველ მაჰმადიანთა ცხოვრებიდან). თბ., 1920. კანზე: „ვ. საათაშვილისა ყოფილა“.

წიგნში დევს ეურნ. „მხედარის“ № 26-დან ამოჭრილი ა. გორგაძის წერილი: „განმარტობის განმარტება“, მინაწერთ: „შავგულა. 1920 წ.“

927. გორგაძე ვ. რჩეული ლექსები. თბ., 1948.

928. გორგაძე ვ. ექსპრესიო. ლექსები. ტფ., 1930.

ფორზაცზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს. ნიქიერ ლირიკოსს — მეგობარს — ავტორისაგან. 27 X-30წ.“

წიგნის ბოლო გვერდზე: „ამ წიგნზე რეცენზია (?). „1. „განათლების მუშაკი“, 1930 წ., № 45—46; 2. „კომუნისტი“. 1931 წ., № 66“.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამოჭრილი ე. მ.-ლის რეცენზია, მინაწერთ: „კომ.“, 1931, № 66, 22 მარტი“. იქვე გახსნილია რეცენზენტის კრიტიციზმი: გ. მუშაშვილი“.

ყდის მე-3 გვ.: „ეგრემა ამაღლდნენ — ასეთი გამოთქმა ჰქონდა ვაშაყმაძეს თავის

მოსხენებაში ხელ. სასახლეში. ი. გრ. 1930, 27 X“.

929. გორგაძე ვ. მიწა და ფოლადი. ლექსები. 1931—1934. ტფ., 1934.

შშუტტიტულზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის — ქართული პოეზიის საამაყო ლირიკოსს, ძვირფას მეგობარს. ავტორი. 14 XII-34“.

930. გორგაძე ვ. ორბის სიჭაბუკე. თბ., 1959. ფორზაცზე წარწერა: „ძველთაგან ჩემს მეგობარს, საქართველოს სახალხო პოეტს და გამოჩენილ საზოგადო მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს. პატრივისცემით და სიყვარულით. ავტორისაგან. 20 V-60“.

931. გორგაძე ვ. ჩვენი დროშა. [ლექსები]. თბ., 1942.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის, ჩემს მეგობარს, უბადლო პოეტს და ადამიანს სიყვარულით და პატივისცემით. ავტორისაგან. 2 III-42.“

კანის მე-3 გვ. დაკრულია ვახ. „ლიტ. საქართველოს“, 1942 წ., № 14-დან ამოჭრილი ქრონიკალური ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ.

932. გორგილაძე შ. ჰადრების საიდუმლო. რომანი. ბათუმი, 1957.

933. გორგაძე მ. ლექსნი. ტფ., 1893.

კანზე: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა. 1905 წ.“ იქვე: „წიგნები ჩემი პირველი ბიბლ-დან“. ავტორის გვართან: „ჯერ მსახურობდა ტოლუხ სპინის ქარხანაში, შემდეგ ლიმონადის ქარ. (გენალ)“.

934. გორგელი ხ. „დოქტანის კვლევაში“. პიესა 1 მოქმ. თანამედროვე რუმინეთის ცხოვრებიდან — „შეიდი ათასი“ ინსცენიროვკა. — ტფ., 1924. — ამონაჭერი კრ.: „რემედასი კლუბში“. [ს. გორგელი აღმქსი გასიტაშვილის ფსევდონიმია — რედ.]

935-942. გოშაძე ხ. ლექსები. [ი. გრიშაშვილის შესახებ. წერილით: „სოლო გოშაძე (1880—1908)“, გვ. V—XII]. ტფ., 1927. („და-ვიწყებულნი და გამორჩენილნი“ ი. გრიშაშვილის რედ. მ).

წიგნში დღეს ქიდალდის ნაჭერი წარწერით: „სოლო გოშაძის ლექსი (ფოლკლორულ ყაიდაზე) „მოხუცი ვიზი“. „ეკალი“, 1897, გვ. 839-“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას — რედაქტორისაგან. 1927, 10 V“.

მესამე ცალის კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას, ი. გრ.“

მეოთხე ცალის ფორზაცზე წარწერა: „არტემ გობუნის — პოეზიის მეგობარს. ი. გრ.“

1927, 4/VII“. იქვე: „P. S. ვიყიდე ბუკინისტთან 1942. 22/V. ი. გრ.“

943. გოჩა-ჩიხაიშვილი. და-ძმა. (პოემა) ბათომი, 1895.

კანზე: „გვარად ივანე ნუცუბიძეა. ი. გრ.“ ავტორთან მიწერილია: „უძღვდის შ. დანანს“.

944-946. გოჩა-ჩიხაიშვილი. პოეტის ანდერძი პოემა. ქუთაისი, 1897.

კანზე ტენუტრის ვიზა: „23 июля № 208, 97“.

კანსა და გვ. 14 ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

კანზე: „ი. გრ. თბილისში არ არის“.

947. გოჩა-ჩიხაიშვილი. ქეთო. მოთხრობა. ქუთაისი, 1898.

948. გოჩა-ჩიხაიშვილი. წმინდა სიყვარული. პოემა. ქუთაისი, 1897.

კანზე: „გამოვიდა 1900 წ.“

949. გოციოძე მ. სამი კულაკი არტელში. დრამა 2 მოქმ. [ონი], 1933.

კანზე: „მომცა ვ. ბუთლიაშვილმა. ი. გრ. 1936. 11/II“.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „მაყურებელთა შორის სიჩუმის ჩამოვარდნის შემდეგ“, მიწერილია: „შემკვლად უნდა ხმაურობდეს? ი. გრ.“

950-951. გოციოძე მ. შურისძიება. დრამა 3 მოქმ. ონი, 1927.

თავფურცელზე მელნით: „რეპერტოკმს. ბ. ჟღენტი. 22/VIII-28 წ.“

952. გრანელი ტ. რჩეული. თბ., 1961.

953. გრანელი ტ. ლექსები. წ. 3. ტფ., 1926. თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 15/VI“.

954-957. გრანელი ტ. Memento mori. [ლექსები]. თბ., 1924. კანზე: „ი. გრ. 1924. 4/IX“.

958. გრანელი ტ. სამგლოვიარო ხაზები. [ლექსები. ტფ., 1921].

კანზე: „ი. გრ. 14 იანვ. 1931 წ.“

გვ. 1. ხაზგასმულია: „სათებში“, მიწერილია: „სათით თუ სათით (გეგერი?)“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „მწვერვლი-ფერვალი“, მიწერილია: „ეს რითმა ვილაყას აქვს“.

გვ. 4. სტრიქონთან „ძველ ბაღებს დაეცენ ქარები ყაჩაღივით“ მიწერილია: „ს. ფაშალი-წგაღლის სახე იხმარა რ. გვერტამეცა“.

959-960. გრანელი ტ. სულიდან საფლავები. ტფ., 1922.

გვ. 2. ლექსთან „ტირილი სინანულის ხაზითან“ წერია: „გ. ტაბიქეს ჰვავს“.

გვ. 3. ლექსში „უიმედო დაბრუნება“ ხაზგასმულია: „ლაშე ნალევი“ და „ცრემლის მთო-

ველი“, მიწერილია: გ. ტაბიძე. „ღამე ნათევი და ნამთვარაღვეი“.

გვ. 7. ლექსში „ისიფერი სიმორე“ ხაზგასმულია „ტრაური“ და „ხმაური“, მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 8. მოხაზულია ბოლო სტროფი, წერია: „განმეორებული არ უნდა“.

გვ. 11. ლექსში „ღამე თვალბნეში“ ხაზგასმულია: „კრულვა ჩემს თთახს, კრულვა ჩემს თვალბნე“, მიწერილია: „ჩემი ლექსიდან: „კრულვა შენს სახელს, კრულვა შენ სახელს“, იხ. II ტ. „მუნჯი სიმღერები“.

გვ. 13. ლექსში „ნისლიანი ბალი“ ხაზგასმულია: „ვიმოსები“; „მიმოზები“. წერია: „ი. გრ. კ. გამასახურდაისი“.

გვ. 16. ლექსის „ვედრება უფალთან“ ბოლო სტროფი მოხაზულია, მიწერილია: „კარგი რითმებიცაა“.

გვ. 17. ხაზგასმულია: „რომ გამოჩნდება“, „რომ გათენდება“, მიწერილია: „რითმია?“.

წიგნში დევს დაბეჭდილი ლექსების ორი ფურცელი. იქვე გაზეთიდან ამონაჭერი ტრისტან მანაბლის რეცენზია მინაწერით: „ტრიბუნა“, 1922 წ., № 178, მარტის 28“. ფსევდონიმთან: „ტრისტან მანაბელი წერია: „ვალერიან ვაფრინდაშვილი“.

961—965. გრიშაშვილი ი. თხზულებათა კრებული ხუთ ტომად. თბ., 1961—1965.

ტ. 1. ლექსები. 1961.

ტ. 2. ლექსები. 1922—1961. თარგმანები. 1962.

ტ. 3. საიათნოვა. ძველი თბილისის ლიტერატურული ბოჰემა. 1963.

ტ. 4. ლიტერატურული ნარკვევები. 1964.

ტ. 5. მინიატურები. ლიტერატურული ნარკვევები. 1965.

966-969. გრიშაშვილი ი. რჩეული ლექსები. თბ., 1944.

კანზე, ფანქრით: „იხ. ბოლო.“

კანის მე-3 გვერდზე: „პირველი ეგზეგზლაჰარი სტამბიდან. დამთავრდა ბეჭდვა 1944. 15 აპრილს“.

970. გრიშაშვილი ი. რჩეული. თბ., 1959 სუბერზე ვარაყიანი ასოებით დაბეჭდილია: „მარად ახალგაზრდას, წიგნით დამწვარს — საყვარელ იოსებს დაბადებიდან 70 წლისთავზე „საქვიგინ“-ს მუშაეთავან“.

თავფურცელთან დევს ქალაღი მინაწერთი: „ი. გრიშაშვილის საბლიტგამისავან“.

971-973. გრიშაშვილი ი. ერთტომეული. თბ., 1949.

კანზე მინაწერი: „მეორედ აქედან აიწყოს, კალკულაციისათვის. დაიწყო აწყობა 1949 წ.“

აპრილში, დათავდა 1949 აგვისტოში. იხ. კორექტ. შეცდ. ვასწორება (ბოლოში). ი. გრ.“

ფორზაცზე წერია: „45. ფერო ქარხ. 62. მხოლოდ სათაურით. 65. მხოლოდ ეპიგრაფი, 67. მთლიანად, 76. მთლიანად, 76 გვ. სარჩ. აქ ბეგერი ლექსი ვადამაკეთებინა რედაქტორმა, ისევე აღვადგინო. ი. გრ. 1951, 2/XII. მეორე გამოცემისათვის, ზოგიერთი ძველი ლექსი, ისევე იხე უნდა დაეკოვო, როგორც ეს I და II ტომებში. დარჩეს „საბავგისი“ (არა უნდა გაგებუტო), „მოგვიცინო“ (ღამე ტყეში). მთლიანად აღდგეს „ახალი ღმერთი“ (იხ. II ტ. აქ „ზეშთავონება“ ჰქვია)“.

შმუტეტულზე: „უნდა ჩემატოს მეორე გამოცემისათვის „მუშა“. იხ. „ნიშ.“, 1908, № 40 და აქ გვ. 225 (ჩაკერებული). 1. საუბარი ქაღრებთან. 2. იქ სადაც ეხლა ტრიბუნა არი (1949 წ.) რაკლიდან „ბელადი პუშკინის ბაღში“. „ქადარი“. 3. ი. ს. 70 წლისა 1949 წ. (ზელთანწ). 4. გორი და აკაი (ბელადის 70 წლის შესრულებისათვის), 1949 (ხელთ.). 5. გვ. 165. წაიფდეს „ძილისგულა“. 6. სადღეგრძელო გორიდან (მუსიკა ალ. მაჭავარი). 7. სცენიდან. 8. სისოს ასაკი გაუნახვერდა. 9. სიმღერაა „არ შეგადარებ მე ბულბულს რადგან“. 10. კთხვეები. 11. პირველ კანდიდატს (სტალინს). 12. მ. ჰიაურელს უნდა დაუწერო ლექსი II გამოცემისათვის“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე წერია: „27 აგვისტოს, 1949 პატარა ქეიფი იყო ჩემთან. სტამბის მუშები დაგაბათეე ამ წიგნის გამოსვლის გამო. ი. გრ.“

გვ. 44. მინაწერი: „ჩემატება: სამგორში, იხ. „კომ.“, 1951, წ., № 291, 13 დეკემბ. სტალინი რუსთავში. „კომ.“, 1952, 15 ივლისი“.

გვ. 45. ჩაკრულია ამონაჭერი გაზეთ „კომუნისტი“-დან, 1951 წ., № 291, 13 დეკემბ. ი. გრიშაშვილი „სამგორში“. ლექსის ბოლო სტრიქონი ხაზგასმულია, მიწერილია: „და მომავალზე გვედღუდუნება“.

გვ. 49. ჩაკრულია ამონაჭერი გაზეთიდან „საბჭოთა აპარა“. 1951 წ., № 243, 9 დეკემბ. კ. კალაძის ლექსი „მოდის ქართული ავტოზობილი“, მიწერილია: „ვერ უყურებთ კარლო? იხ. „ბროშა“. 1951, № 2“.

გვ. 74. ჩაკრულია ქალაღი მინაწერთი ლექსით, ლექსის დასასრულს წერია: „იხ. „კომ“, 1935, № 82, 6 აპრ.“

გვ. 82. ჩაკერებულია ქალაღი, რომელზეც წერია ლექსი: „მთიელი თბილისში“.

გვ. 169. ჩაკრულია ქალაღი მინაწერთი: „რა წამს ეს წიგნი მოგივიდეს, მაშინვე მომწერე... (გრ. ორბელიანის წერილებიდან)“.

გვ. 207. ჩამატებულია ერთი სტროფი.

გვ. 222. ჩაკერებულია ქალაღი მინაწე-
რით: „ლექსი „მუშის სიმღერა“, 1907 წ.
„ნიშადური“, 1908 წ., № 20“.

გვ. 281. ლექსის გასწვრივ წერია, P. S.
ამ „დილას“ მიზბაძე ვ. გორგაძემ (იხ. ვახ.
„ხალხი“, 1911 წ., № 10)“.

გვ. 393. ლექსში „ტყეში“ გადახზულია
სტრიქონები:

„იქ მე ასე დავეყრდნობი შენს სათუთ მკლავს
გადატეხით,
იქ მე კოცნით წავეშლი მიწას აქოჩრილსა
შენის ფეხით;

იქ მსურს ასე ავამღერო შენი ტუჩი მოხასხასე,
აი ასე ავამღერო, აი, ასე, აი, ასე... მიწვრი-
ლია:

„იქ მე ასე გადაგიწვენ სათუთ მკლავზე
გადატეხით,

იქ მე კოცნით წავეშლი მიწას აქოჩრილსა
შენის ფეხით;

იქ მე ასე მსურს მოვეკონო შენი ტუჩი
მოხასხასე,

აი, ასე მსურს მოვეკონო, აი, ასე, აი, ასე.
ასე იყო პირველ გამოცემაში, რედაქტორმა
გადამიკეთა“.

გვ. 555. ი. კრილოვის ლექსის „ხარაზი და
იჩარადარი“-ს ბოლოს წერია: „დაიწერა
1811 წ., ითარგმნა 1944 წ.“

გვ. 608. წერია: „Итого 10877“. იქვე:
„ეახტანგ მაისურაძის ნაანგარიშევი. ი. გრ.“

წიგნში დებს: ამონაქერი, ზღაპარი „სიზმა-
რა“, მიწერილია: „ერთტომეული“ აქედან
აიწყოს. 1953, 20/X. ი. გრ.“ ვახუთი „გამარ-
ჯევა“, 1952 წ. № 56, რომელშიც დაბეჭდი-
ლია ი. გრიშაშვილის ლექსი: „სტალინი რუს-
თაეში“.

მეორე ცალის სუბერზე: „პირველი ეგზემპ-
ლარი, ასოთამწყობებისაგან. ჩემს არხვის.
ი. გრ“

ფორზაცზე წარწერა: „პირველი ეგზემპ-
ლარი სახსოვრით ავტორის სტამბის მუშებისა-
გან. შალვა დემეტრაძე, კ. ტორობაძე, Ка-
вшапов, გ. ბოლქვაძე, ს. თხელიძე, გ. ნათლი-
შვილი, Кавшарова, ა. ვართანოვი, ა. გუტი-
კაშვილი, Гурешкий. 27-8-49 წ. ტფილისი“.

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ჩემს ბიბლიო-
თეკას. ი. გრ. 1949 წ. 5 სექტ.“

974-976. გრიშაშვილი ი. ერთტომეული.
თბ., 1955.

977-980. გრიშაშვილი ი. ახალი ლექსები.
თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ჩემთვის. რა ვერ ვიშოვე შუ-
შაბანდიდან ამოვადებინე, — ყდა იმითმა ნა-
ხერად გახუნებული. ი. გრ. 1939. 10/IX“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „სიმი გაიბა უ-
ვე ჩვენს შორის, ერთმანეთსა ვგრძნობთ,
ძვირფასო ბორის! ი. გრ. 1941. 19/III“. იქვე:
„პოეტს და ჩემს ლექსების მთარგმნელს, კარგ
და ჩემ მუშაეს ბორის სერებრიაკოვს. ი. გრ.“
გვ. გვ. 14—15. დებს ქალაღი, რუსულად
ნათარგმნი ი. გრ.-ს ლექსით „გრიგოლ ორბე-
ლიანი ახალ ნარიყალაზე“.

მესამე ცალის ფორზაცზე: წარწერა: „ჩემს
მიშას, ჩემს ვერიკოს, ჩემს რამაზს. ი. გრ.
1939. 11/VII.“ შექმნილია ბუკინისტურ მალა-
ზიანი.

981. გრიშაშვილი ი. დღიურიდან „ცრემ-
ლების კრილოსანი“. (მინიატურები). თბ.,
1914. ამონაქერი „ჩანგა“-დან“.

გვ. 266. სათაურთან წერია: „არ უნდა.“

გვ. 271. „მუქი ბარათი“. გვერდზე წერია:
„არ უნდა.“

982. გრიშაშვილი ი. გულის საგანძურიდან.
თბ., 1965.

983-990. გრიშაშვილი ი. ესეც შენი ქარ-
თული! ხუშრობა 1 მოქმ. ტფ., 1933.

991-997. გრიშაშვილი ი. ექვსი ლექსი.
თბ., 1930.

გვ. 1. ლექსის სათაურთან „მუნასიბი“ მი-
წერილია: „აბრილი თბილისში.“

მეორე ცალის კანზე: „წარწერილი ისევე უკან
დამიბრუნდა. ი. გრ. 1953. 6/III. ვიყიდე ბუ-
კინისტთან.“

ფორზაცზე წარწერა: „სვ. ქვარიანს —
ჩვენს უანგარო მოღვაწეს. ი. გრ. 1930. 4/I.“

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ჩემს მეგობარს
შალვა დლიანს — აქაც... იქაც... ი. გრ. 1930.
7/I.“

998-1004. გრიშაშვილი ი. ლექსები. თბ.,
1914.

ყდაშია ჩასმული. ტყავის ყდასა და ყუაზე
ამოტვიფრულია ფაქსიმილი: „ი. გრიშაშვილი“.

კანის მეორე გვერდზე: „ეს წიგნი ვიყიდე
სოსო დაროშვილისაგან, როცა იგი ლიტონ-
ლის წიგნის მაღაზიის გამგედ იყო, 40 მანე-
თის მაგივრად შემიწყნარა და 25 მანეთი გა-
მომართვა. წიგნი ყოფილა გარდაცვლილ ექიმ
გაბრიჩიძისა. მიეცეს და მიემატოს ჩემს ბიბ-
ლიოთეკას — 1948, 1/IV. ი. გრ.“

თავფურცელზე უწინდელი მფლობელის
ხელწერა: „გაბრიჩიძე 1914 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ეს დაშლი-
ლი ვიყიდე. — რომელი ლექსიც აკლდა, ის მე
გადავწერე და შევიკინე კიდეცა. ი. გრ.“

თავფურცლის მეორე გვერდზე: „სართულია
1942. 24/XI. ასე გადმომატა კ. ნინუამ, მინა-
წერებით. ი. გრ.“

გვ. 32. ლექსში „რომანსი“ გადახაზულია სიტყვა „პყეფს“, მიწერილია: „სტვენს“. გადახაზულია „ფრქვეეს“, მიწერილია: „აფენს“. სიტყვაში „მზეო“, ჩამატებულია „ე“, [მზე-ვო].“

გვ. 33. ლექსში „როს დაღამდება“ სტრიქონს „როს ნიაღვარი სამშობლო უბანს... მიწერილი აქვს: „ჩემს ძვირფას მამულს.“

აღდგენილია და მიწერილია ლექსები: გვ. 99—100, 161—162.

გვ. 178. ლექსს „წყეული იყავ შენი“ მიწერილი აქვს: „ეს არ წავა. ი. გრ.“

მესამე ცალზე პორტრეტი მოხეულია.

წიგნს აქვს ხელნაყეთი კანი.

ფორზაცებ: „აიწყო და დაიბეჭდოს ამ წიგნიდან: შესწორებული მკვს და ნებადართულია. ი. გრ. I ტ.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე მიწერილია: „ამ წიგნიდან ამოღებულია:

1. „სამშობლოს ნანგრევებში“, (მთლად) გვ. IV. (ფაქსიმილეთი) და გვ. 180 („სალომეას სურათზე“, ნაბეჭდი).“

2. „გრიგალო-ქარო!“ (ერთი სტრიქონი).

გვ. 14.

3. „ზამთარი“ (ბოლო ხანა.) გვ. 30.

4. „ახალი წელი“, გვ. 70. (მთლად). ბავშვო კეთილო.

5. და 6. „იშვა ქრისტე“. გვ. 19. (ორი გვერდი).“

„ნაცვლად I ტომს ემატება:

1. „თუთუნის ქარხანაში მომუშავე ქალის სიმღერა“ (1907 წ.)

2. „ფირუზას ალერსი ანუშკასადში“ (1907).

3. „ოქროსფეხა ვარსკვლავები“ (პეინეს-ბური). გვ. 25.

4. „რომანსი“ („ჩემი ღალატით“). ამას მღერია და იმიტომ ვთავსებ.

5. „ბავშვო კეთილო!“

6. „სალომეას სურათზე!“

7. „მშვიდობით.“

8. „მე წინ ვისწრაფი.“

9. „ღადო მესხიშვილის საიუბილეოთ.“

10. „ურვა.“

კანის მე-3 გვერდზე: „სია ი. გრიშაშვილის ნაწერებია:

I ტ. ლექსები (1907—1914). დაიბეჭდა 1914 სიტ. კაზ. მწ. სახ.

II ტ. ლექსები (1914—1920). დაიბ. 1922 სახელგამი.

III ტ. ლექსები. 1921 წლის შემდეგ გაბნეული ქურნალ-გაზეთებში. აქ ერთი განყ. საბავშვო ლექსებია.

IV საათნოვა. 1918 წ. მზადდება მეორე გამოც.

V ძველი ტფილისის ლიტ. ბოჰემა. 1927-8 წ.

VI სომხური მწერლობა (თარგმანები: ოგ. თუმანიანი; შირვანზადე, აზატ ვმტუნი, გურგენ მაარი და სხვ.).

VII პიესები (თარგმანი: ვირის ჩრდილი — ფულდასი, წარღვნა — ბერგერის, ენა დარკი — შოუსი; შვეიცია — პაშეკისა).

VIII. აღქსანდრე ქაქვაძე, პოეტის სრული ლექსთა კრებული. მონოგრ.

IX. ქართული იუმორის ისტორია. (მზადდება).

X. ქართული თეატრის ისტორია. (მზადდება).

„XI ლიტერატურ. შენიშვნების ზანდუკი (ამ კრებულში მოთავსდება წერილი ნიეთები და შენიშვნები ლიტერატურასა და ისტორიაზე).“

„XII ქალაქის ლექსიკა.

„XIII პოეტები შუშაბანდში. პორტრეტები: ძველი და ახალი მწერლებისა: ს. გომაძე, ს. გუგუნიანი, რჩეულოვი, პაქრობა. (ზოგი ხელოვ.).“

„XIV ნარევი, ვოდევილები და სავაზეთო წერილი წერილები.

კანის მე-4 გვერდზე წარწერა: „სულ 15 ფორმაა გვ. 240- სარჩევით.“

გვ. 9. სტრიქონების ვასწვრივ არშიაზე: „ფანჯარავ, ციხის ფანჯარავ, ვერანო, ობერტილო, სული მეხუთის, გამიშვი, მსურს გარედ ვიხეტიალო. წარწერა მეტების ჭურღმულის კედელზე, № 3, 1907 წ.“

გვ. 24. დანაშრლია (5) და არშიაზე მიწერილია ლექსის „პეინესბური“-ს გაგრძელება სამი სტროფი: იწყება „თვალუთუქა ვარსკვლავები... მთავრდება „დავიხმარე ლექსიკონად“.

გვ. 51. არშიაზე წერია: „ეს ლექსი მოთავსდეს გვ. 56—57. „ნუ“ და „ასწით კუბო“ 58, 59“.

გვ. 52. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „მსურს სამუდამოდ გამტყორცნო სადმე, ერთი მითხარი: სად შენ და სად მე!“

გვ. 53. არშიაზე დაკრულია ამონაჭერი გაზეთიდან სამ სტროფიანი ლექსით: „იწყება „ასწით კუბო!... მთავრდება: რისთვის ვკვდებით.“

გვ. 69—70. ფურცელი მოხეულია, მის ნაცვლად ჩაყრულია ქალაღლის ნაჭერი. ერთ გვერდზე წერია ოთხ სტროფიანი ლექსი „კორანი“. მეორე გვერდზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ლექსი: „ბავშვო კეთილო“, არშიაზე წერია: „აქ იყო ჩემი ლექსი: „ახალი წელი“, (ცენზორმა არ გაუშვა).“

გვ. 71. გადახაზულია სტრიქონები, მიწერილია: „ეს ლექსი ეძღვნება ლალო მესხიშვილს. გადატანილია, გვ. 207 (ამ ლექსის მაგივრად მოთავსდეს ის ლექსი! — გვსმით? ი. გრ. იხ. ანის ეგზეგზლარი).“

გვ. 179—180. ამოხვეულია ფურცელი, მის ნაცვლად ჩაკრულია თეთრი ქაღალდი. პირველ გვერდზე წერია ლექსი: „სუნთქვა გაზაფხულისა“. მეორე გვერდზე: „სალომეას სურათზე“. არზიაზე მინაწერი: „აქ იყო „სამშობლოს ნანგრევებში“ (ცენზორმა ამოიღო).“

გვ. 1. აღნიშნულია და წერია ლექსის სათაურები: „1907. 1. ტუხაღის სიმღერა. 2. თუთუნის ქარხანაში მომუშავე ქალის სიმღერა. 3. ფიჭუნას ალერსი თავის სატროფოსადმი. 4. ნისლი. 5. რომანსი (ჩემის ღალატით). 6. მეწინ ვაწარაფვი. 7. მშვიდობით: მიწერილია არზიაზე: „აღნიშნული ლექსები ტომში პირველად იბეჭდება“. ლექსთან: „ფიჭუნას ალერსი თავის სატროფოსადმი“ წერია: „იხ: ამაზე „ძველი ტფილისის ლიტერატურული ბოჭუმე“, გვ. 119 (შენიშვნა).“

მეთხე ცალის შმუტტიტულზე: „უხუტე-სო აკაცი“

სიტყვებს, სიტყვებს ვერ ვპოულობ შენსა სესაფერსა,

დავღუმდები და ღუმშილით ვტყვი ყველაფერსა

ი. გრიშაშვილი. ტფილისი. 1914 წ., 10 აპრილი.“

შესაძლებელია ავტოგრაფიანი შმუტტიტული ამ წიგნის არ იყოს და შემდეგ იყოს ჩაკრული. წიგნი დაკანულია ხელახლა, მასში მრავალი მინაწერია უცნობის მიერ.

მეხუთე ცალის ფორზაცზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას — ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ. 1939. 10/V“.

გვ. 213. ლექსში: „შავგრუმანი ღამე“ ბოლო სტროფის მიწერილი აქვს: „ჩემს ლექსს ჰგავს. მე კი არ მქონდა ეს წაკითხული“. ამ მინაწერის შესახებ სქოლიოში წერია: „P. S. ეისი ეს მინაწერი? ეს წიგნი ბაზარზე ვიყიდე. ი. გრ.“

მეექვსე ცალის შმუტტიტულზე აღინიშნული ქმლობელის ხელწერა: „ვ. სინაურტიე.“

მეშვიდე ცალის შმუტტიტულზე: ყოფილი პატრონის ხელით: „იასამანი. 19-11/IV-15. წილკერი.“

1005-1008. გრიშაშვილი ი. ლექსები. ტ. 2. თბ., 1922.

ხელნაკეთ სუბერზე: „აქედან აიწყოს II ტ. ჩემს არხივს. გასასწორებელია, გვ. 82. დამიბორუნდი. ი. გრ.“

შმუტტიტულზე: „კორექტორის ფურცლები. 1921 წ. ნოემბ. 15-ს გათავდა 10/I 1922 წ. აქედან აიწყოს. მეორე გამოცემისათვის. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „1922. სახელმწიფო გამოცემლობა.“

გვ. 10. ლექსი „გელოდებოდი“ აღნიშნულია ნიშნით: „V“ და ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „1914 წ.“

ლექსები: გვ. 13. „დაიგვიანე!“, გვ. 14. „შურის ძიება“, გვ. 16. „იცი, ოლოლი“, გვ. 17. „ხანძარი“, გვ. 18. „შენ და ბუნება“, გვ. 20. „აპრილი და მისი“, გვ. 22. „შეიძლება ქარს ახსოვდეს“, გვ. 23. „შემოდგომა ტფილისში“, გვ. 25. „კოტე მესხს“, გვ. 28. „არც „პოს“ ამბობს, არც „არას“; — იმავე ნიშნით „V“ არის აღნიშნული და ტექსტის ბოლოს მიწერილია „1914“.

გვ. 20. ლექსში „აპრილი და მისი“ შესწორებულია ფაქტით: პირველ სტრიქონში „ხო“ გადაკეთებულია „პო“-დ. მესამე და მეოთხე სტრიქონები გადაკეთებულია ასე:

„აკობტა გავოფი სულ პირველად მეც აპრილიმ გაგეცანი და, მისში უკვე გიძღვენ ალერსი კაეშანი“.

გვ. 22. ლექსს „შეიძლება ქარს ახსოვდეს“ მიწერილი აქვს: „ოცნება და სინამდვილე“.

ლექსის ბოლოს: „იხ. („განათლება“, 1914; № IX) იქ ერქვა „ოცნება და სინამდვილე“, ეძღვნებოდა ჩას.“

გვ. 23. ლექსის „შემოდგომა ტფილისში“ მესამე სტროფის მეორე სტრიქონში გადახაზულია: „იქნებ გახდი“ და მის მაგიერ წერია: „და შეიქენ“.

გვ. 25. ლექსის „კოტე მესხს“ სათაური გადასწორებულია: „კოტე. მესხის ხსოვნას“.

ლექსები: გვ. 30. „ჩემო მშვენება“, გვ. 33. „ვიცე უნდა სტეფასს“, გვ. 35. „სედა“, გვ. 36. „სამი მუნასიბი“, გვ. 36. „ხახეს“, გვ. 37. „ღამის ფიქრები“, გვ. 41. „მეტყველი ცეკვა“, გვ. 42. „თქმულებიდან: ნანთოს ტირილი“, გვ. 43. „შავი თოვლი“, გვ. 44. „არა უნდა გაგებურო“, გვ. 48. „ო. შოთა, შოთა!“, გვ. 49. „ვარდის კენესა“, გვ. 51 „ოს“, გვ. 52-53. „ჩემი სიღამო“, გვ. 54. „აკაცი და ვარსკვლავები“, გვ. 56. „გაგაცილე და...“, გვ. 60. „თვალნი ელაშინ“, გვ. 61. „ქალი მსახიობი“, გვ. 62. „ეფთა-ფშველას“, გვ. 63. „ახალი ღმერთი“, გვ. 65. „თამარა — აღნიშნულნი არიან ნიშნით: „V“ და ბოლოში მიწერილია: „1915 წ.“

გვ. 30. ლექსს „ჩემო მშვენება“ მიწერილი აქვს: „დაიწყოს 8 სტრიქონად“ და სტრიქონები გაყოფილია ტეხილი ფრჩხილებით.

გვ. 35. „სამი მუნასიბის“ მესამე ლექსში — „ქისლოვოდესკში“ უკანასკნელ სტრიქონში სიტყვა „უქვდე“ გადახაზულია და მის მნიშვნელობა: „წმინდა“.

გვ. 37. ლექსში „ღამის ფიქრები“ მესამე სტროფის მეოთხე სტრიქონში მრავალწერტილები შეცვლილია მძიმეებით.

გვ. 42. ლექსის სათაურთან „თქმულებიდან: სანთლის ტირილი“ პირველი სიტყვა გადახაზულია.

გვ. 44. ლექსში „არა, უნდა გაგებუთო!“ მეოთხე სტროფში სიტყვა „ფრთა“ შეცვლილია სიტყვით „ზღვა“. ამავე ლექსში გასწორებულია ორი კორექტურული შეცდომა.

გვ. 50. ლექსს „სალამური. უკანასკნელი ლექსი ოლოლს“; მიწერილი აქვს: „ოლოლი გათხოვდა: გათხოვდა 31 მარტს 1915“. აქვე ჩაწებებულია 1917: [?] წ. კედლის კალენდრის 29 ივნისის ფურცელი, რომლის მეორე გვერდზე დაბეჭდილია ეს ლექსი; ხელმოწერით „ი. გრიშაშვილი. 1915 წ., 31 მარტი“.

გვ. 52. ლექსის „ჩემი სალამო“ მიძღვნა „სსს“- გადახაზულია.

გვ. 54. ლექსში „აჟაკი და ვარსკვლავები“ ბოლო სტრიქონში სიტყვაში „აჟაკიც“ „ც“ — ამოგდებულია.

გვ. 59. მოყვანილ ეპიგრამში — ატტარაჟი ამოშლილია.

გვ. 61. ლექსში „ქალი მსახიობი“ შეტანილია: მისწორებები: მესამე სტრიქონში სიტყვა: „სხვაცა“ შეცვლილია სიტყვით: „ყველა“. მეცხრე სტრიქონში რკალშემოვლებულია სიტყვები: „ჩემი რიტმი, ჩემი ფრაზა“ და არშიაზე მიწერილი: „უმტვერი და ხმა-ხახახასა“. მე-11 სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა „ყველაფერი“ და მიწერილი: „ყოველივე“.

გვ. 63. ლექსის სათაურს: „ახალი ღმერთი“ წინ მიწერილი აქვს: „პოეზიის“.

ლექსები: გვ. 72. „თიბათვე წალვერში“;

გვ. 73. „მზის ხალები“, გვ. 80. „უკანასკნელი ნატრასა“; გვ. 87. „სურნელები ძველი ხელნაწერებისა“. — აღნიშნული არიან ნიშნით „V“ და ტექსტის ბოლოს მიწერილია „1916 წ.“

გვ. 72. ლექსის „თიბათვე წალვერში“ მესამე სტროფში სიტყვა „ყარაუშო“ წაშლილია და მის მაგივრად წერია: „ყარაჩი“. იმავე ლექსის უკანასკნელ სტრიქონში სიტყვა „აზრიანი“ შეცვლილია სიტყვით „უშფოთველი“.

გვ. 73. ლექსში „მზის ხალები“ მიძღვნა ამოშლილია. ბოლო ტაქში გადახაზულია:

... „ ეგ უღვაში ჩვილ-ბუსუსა
მსურდა კოცნით დამეგლიჯა, მაგრამ —
კარგო — მეთესუსა:

რად შეეებო?“

და მის მაგივრად წერია:

... „ბუსუსები პაწაწინა

გაეფიქრე მე ცოდვილმა: ნეტა ერთი მაწეწინა:
მაგრაჟი, არაჟ“

გვ. 81. ლექსში „ღამიბრუნდი და მიბრუნდი!“ მე-19 სტრ: სიტყვა „მაგიდგან“ გადასწორებულია: „მაგიდგან“.

გვ. 82. იმავე ლექსის მე-20 სტრ. სიტყვა „წივის“ მაგივრად წერია: „წალამს“ და იქვე გადახაზულია სიტყვა „მყარალ“ და მიწერილია: „მწველ“.

გვ. 82: იმავე ლექსში სიტყვა „ახისია“ გასწორებულია: „აზიზია“.

გვ. 86: ლექსს „მუნჯი სიმღერები“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი შეიძლება სამ გვერდით — თითო გვერდზე თითო ლექსი“:

მესამე ლექსის სათაური „კახშული გრძნობა“ გადახაზულია და წერია: „გული“.

მეორე ლექსის პირველი სტრიქონის ბოლოს ძხბოლს ნიშნის რკალშემოვლებულია და არშიაზე მიწერილია: „გამოცვალეთ ნიშანი სხვა ასოსით“:

ლექსები: გვ. 88—89. „სპარსეთის ღედოფალი“; გვ. 90. „მითხრუს“; გვ. 95. „წმიდარი ნინო!“, გვ. 96. „ჩემი მუზა ომის ღროს“; გვ. 98. „ქუთაისი“; გვ. 100. „ჩემი კერძო წერილები“; გვ. 101. „დათოვლილი მედროშე“ — აღნიშნული არიან ნიშნით „V“ და ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „1917 წ.“

გვ. 88. ლექსის „სპარსეთის ღედოფალი“ სათაურში პირველი სიტყვა გადახაზულია, დაწერილია ჯერ: „ჩემი“, ისიც გადახაზულია და შემდეგ წერია „თბილისის“ იმავე ლექსის ბოლოს, გვ. 89; უკანასკნელ სტრიქონში სიტყვა „სპარსეთის“ გადახაზულია, დაწერილია ჯერ: „პოეტის“, ისიც გადახაზულია და წერია: „თბილისის“.

გვ. 92. ლექსში — „მოწამული დანა“ მე-4 სტრიქონში სიტყვა „ციისა“ შეცვლილია სიტყვით „ზეცის“.

გვ. 94. ლექსის „რვა სექტემბერი“ სათაური გადახაზულია და ზევიდან წერია: „სონეტი“. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „1917 წ., 6 IX“.

გვ. 95. ლექსს „წმინდო ნინო“ მიწერილი აქვს ეპიგრამი:

„ნინოს ხსენება
სიხარულის ღირს არს“
(საცესკრო საჯალბოელი, 8)“.

გვ. 97. ლექსის „მესამე მოქმედება“ მიძღვნა: „ეკლეს“ რკალშემოვლებულია ფანქრით და მიწერილი აქვს კითხვის ნიშანი:

გვ. 98. ლექსის „ქუთაისი“ მეორე სტროფში სიტყვა „თავისფერ“ ხზვასმულია, მიწერილია „ნაცრისფერ“.

გვ. 100. ლექსის „დათოვლილი მედროშე“ შიღვნიდან შენიშვნა ჩამოტანილი სქოლიოში — წერია ფანქრით: „შენიშვნა: ამ ლექსის პირველი ნახევარი მიმართულია ვაზ. „ერთობის“ თანამშრომლებისადმი, რომლებმაც მსკოვან საზოგადო მოღვაწის იუბილეს დღეს ასეთი მეთაური დაბეჭდეს. იქ ეწერა: „მოცილილი ქართველი ინტელიგენცია იუბილეს უხდის გზონისა“. („ერთობა“, 1917 წ., № 112). ი. გრ.“

გვ. 103. ლექსის „ტრიოლეტები შეითანაზარში“ მეორე სტროფის მეექვსე სტრიქონში სიტყვა „ჩრდილოდამ“ ხზვასმულია და არაა „შაიხ“ „მსუსხავი“.

ლექსები: გვ. 105. „ავლაბარი“; გვ. 108. „ჰიმნი შევარდნებს“; გვ. 114. „მეფე ვახტანგი“; გვ. 116. „ცალ-თვალ ახვეულს“ — აღნიშნული არიან ნიშანით „V“ და ბოლოში მიწერილია „1918 წ.“

გვ. 105. ლექსის „ავლაბარი“ სათაური გადახაზულია და ზემოდან წერია: „ისანი“

გვ. 106. ლექსის „ფოსოს აბანო“ მეორე სტროფის მეოთხე სტრიქონში სიტყვა „სპარსეთის“ გადახაზულია და მის მაგივრად წერია: „თბილისის“.

გვ. 107. ლექსის „თათრის ქალი სუფსარქსში“ პირველი სტროფის მეორე სტრიქონში სიტყვა „ლოცვებით“ გადახაზულია და მიწერილია: „სიზმრებით“. იმავე ლექსის მეორე სტროფის მესამე სტრიქონში სიტყვა „ალბად“ გადახაზულია და მის მაგივრად წერია: „ალარ“; იქვე სიტყვა „კვლავ“ გადახაზულია და წერია: „აქ“.

გვ. 108. ლექსის „ჰიმნი შევარდნებს“ სათაურში პირველი სიტყვა წაშლილია.

გვ. 113. ლექსის „ნამწვი“-ს მეოთხე სტროფის პირველ სტრიქონში გადახაზულია: „თუ საქართველო“ და მიწერილია: „ჩემი სამშობლო“. შემდეგ სტრიქონში გადახაზულია: „არ იქნება“ და წერია: „თუ არ იქნა“. იქვე, მესამე სტრიქონში ხზვასმულია სიტყვა: „მტრის“ წერია: „სხვის“.

გვ. 114. ლექსში „მეფე ვახტანგი“ გადახაზულია: „ჩვენ არ“, მიწერილია: „ალარ“.

გვ. 116. ლექსის „ცალ-თვალ ახვეულს“... მიძღვნა: „ინანი, შენ ვიდვნი, შენ!“ გადახაზულია.

ლექსები: გვ. 117. „ბაუერზაკს“, გვ. 118. „პატარა სონეტი“, გვ. 119. „გასტროლოგის თაიგული“, გვ. 120. „მარგარიტა გოტიეს“ — აღნიშნულია ნიშანით „V“ და ბოლოში წერია: „1919 წ.“

გვ. 117. ლექსის „ბაუერზაკს“ — სათაური გადახაზულია, მიწერილია „მოცეკვავეს „აბესალომ და ეთერში“, — ეს სათაურიც გადახაზულია და წერია: „მოცეკვავეს“. ამავე ლექსში გადახაზულია: „უცხოვლო“ აწერია: „რუსის ქალი“, — ესეც გადახაზულია და მიწერილია: „შშვენიერო“. გადახაზულია სიტყვა: „მკერდ“, წერია: „გულ.“ გადახაზულია: „შენის ტანის აღმართ-დაღმართი“, აწერია: „შენი მკერდის ორი აღმართი“.

გვ. 118. ლექს „პატარა სონეტის“ მიძღვნა „ლიდია სემიონოვას“ გადახაზულია.

გვ. 120. ლექსის „მარგარიტა გოტიეს“, მიძღვნას — „ნუსას“ მიწერილი აქვს: „ჩაიძიეს“.

გვ. 121. ლექსის „ლორთის“ ბოლო ხუთი სტრიქონი მოხაზულია და წერია: „ბოლო ხუთი სტრიქონი გადავიდეს მეორე გვერდზე და ლექსი მთელი ტანით ჩამოიწიოს ქვევით. სათაური ამ ლექსისა გაუთანასწორდეს „მარგარიტა გოტიეს“.

გვ. 126. ლექსში „შენი ყელი“ სიტყვა „წურბელბეჭით“ გადახაზულია, წერია: „მათრახებით“.

ლექსები: გვ. 127. „კათაქვევლნო“, გვ. 128. „უსახელო თითი“, გვ. 132. „მანუშაკ“, გვ. 133. „ელექტრონი ფოთლებში“, გვ. 134. „ჩემ დას მაგონებ“, გვ. 135. „1914“, გვ. 136. „ლარო მესხიშვილს“, გვ. 137. „ქურდული ალერსი“, გვ. 140. „მაჟამა აღმოსავლეთს“, გვ. 145. „ჩემს მამას“ — აღნიშნული არიან ნიშნით „V“, ტექსტის ბოლოს მიწერილი აქვთ: „1920 წ.“

გვ. 132. ლექსის „მანუშაკ“ სათაური გადახაზულია და აწერია: „ლეილა“. გადახაზულია: „ენჩიძინის მორცხვი პრინცესა“, მიწერილია: „ჩემი ლეილა, ჩემი პრინცესა“. სიტყვა: „კოცნა“ შეცვლილია სიტყვით: „ჯილო“. ხზვასმულია: „და იცი რატომ? იმიტომ მხოლოდ“, წერია: „და მხოლოდ იმიტომ, და იმიტომ მხოლოდ“. სიტყვა „შემდგომ“ შეცვლილია სიტყვით: „შემდეგ“

გვ. 133. ლექსის „ელექტრონი ფოთლებში“ მეორე სტროფში სიტყვა: „ლამფა“. შეცვლილია სიტყვით: „სხივი“. მესამე სტრიქონი რალემმოკლებულია და წერია: „აქ ხეივანის ნარტილიერი ისე გამოსჭვივებს, ვით გიორგი სააკაძის ტანის ჭრლობები“.

გვ. 137. ლექსის „ქურდული ალერსი“ — მეორე სტროფში გადახაზულია სიტყვა: „მყობადი“ წერია: „მერმისი“.

გვ. II, III. ხზვასმულია ლექსის სათაურები: „დედოფლის სიზმარი“, „უძილო ღამე“, მიწერილია: „შევიდეს?“.

გვ. VI „სონეტი“, „საქართველოს ზადიკი“,
გვ. IV. „ტფილისი“ — ხაზგასმულია და მიწე-
რილი: „არ შევიდა“.

სუბერის მესამე გვერდზე წერია: „სტუმ-
რები მოვიდენ თუ ოფს მხოვიდენ. დაპყო —
ნაწილებად, დაპყო — დააყოფენ, დარჩა“.

მეორე ცალის ფორზაცზე დაკრულ ქალღლ-
ზე წერია: „ერთმა ჩემმა წაღვერდმა მეგო-
ბარმა ქალმა — ბაბეტა ყორღანიშვილმა — პეტ-
როგრადში გამგზავრების წინ მთხოვა: მომი-
ტანეთ თქვენი საყვარელი წიგნი სახსოვრად
ყდა მინდა გაუკეთოთ! რამდენჯერმე ვუთხა-
რი უარი. იმ მიზნით, რომ მე ერთად ერთი
საყვარელი წიგნი მაქვს მეთქი, და ეს წიგნი
შენ, ბაბეტა ხარ, რომელიც აქამდე ვერ ავ-
ფურცლები!... არ დამეჭრა. ბოლოს მიუტულე ეს
ჩემი ლექსების მეორე ტომი, რომელიც სულ
სხგანაირ ქალღლზეა დაბეჭდილი და სულ ორი
ეგზემპლარი არსებობს (ერთი მარიჯანს ეკუთვნ-
ის), მაგრამ როგორ ეწუხნებარ, რომ წიგნი
გამიფუტქეს. ვინ არის დამნაშავე? რასაკვირ-
ველია მაკნამავი, რომელმაც იკისრა და იცოდა
კი რომ ვერ შეიძლებდა... და თუ მიანცადამა-
ინც ჩემს საწიგნე კარადაში ძეგს ეს წიგნი,
მხოლოდ იმიტომ, რომ მოვიგონო ბაბეტა,
რომელსაც ვემუდარებოდი, ნუ გინდა წიგნი,
მე ცოცხალი წიგნი მიჩვენებია მეთქი და მეო-
რეც, დე ყველა მაკნამავა მუშამ იცოდეს, რომ
მათი გემოვნება, ტექნიკა ბანაღურია, დაძვე-
ლებულია და საჭიროა ჩვენ, სპეცებს დაგვი-
ჩვირონ ამა თუ იმ წიგნის აკინძვა-დაბეჭდვა-
ში. ი. გრ. 1925. 12/VI. II ტ., 1921 წ.“

გვ. 94 და 95 შორის ჩადებულია ფურცე-
ლი, ამოღებული ი. გრ.-ის 1955 წ. გამტყე-
მული ერთტომეულიდან, გვ. 83—84.

1009-1014. გრიშაშვილი, ი. ლექსები. საი-
უბილეო გამოცემა. თბ., 1944.

წიგნი ტყავადაკრულ ყდაშია ჩასმული
და შმუტტიტულზე დაბეჭდილია ტექსტი:
„ქართული ლექსის ოსტატს და წიგნების
მესაიდუმლეს ჩვენს ძვირფას სოსო გრი-
შაშვილს სახელგამის საჯარო სამმართველოს
მწიგნობრებისაგან: კაცუშაძე ნოე, გვახარია
ვარლამ, პეტრიაშვილი მირიან, თაბუკაშვილი
მიხეილი, მერაბოვი ივანე, თევედორაძე მელი-
ტონ, ბერიძე ფილიპე, დვალისვილი გრიგოლ,
პეჩკო ვასილი, გოგავა ლუკა, მუშუქუდიანი
ალექსანდრე, კიკნაველიძე პლატონი“.

წიგნი ღვეს ქალღლი მინაწერით: „ნაძლ-
ვენია. წარწერით“.

მეორე ცალის ფორზაცზე ფანქრით: „იუბი-
ლარს. მე გგოსანი არა ვარ,

„ალბათ აღარც ვიქნები,
ამიტომაც არა მაქვს,

საკუთარი წიგნები,
მაგრამ მე შენს „ბარაშკა“-ს

ჩაეკისოვე ეს გული
და მოგაძლვენ საჩუქრად
შენიე ლექსთა კრებულთ. ინე. კაპიტანი.

გ. მ. ლოლაძე. ქ. თბილისი. სახ. ოპერის თეატ-
რი. 30 ტომბეგრი. 1944 წ.“

1015-1018. გრიშაშვილი ი. მხოლოდ სიყ-
ვარული. თბ., 1957.

1019. გრიშაშვილი ი. მხოლოდ სიყვარუ-
ლი. ლირიკა. თბ., 1958.

1020-1021. გრიშაშვილი ი. ოცენების კოცნა.
ლექსები, თბ., 1911. შეძენილია ბუენისტურ
მალაზიაში.

შმუტტიტულზე წარწერა: „სახსოვარ-მო-
საგონებლად დაუვიწყარ და ნიჭიერ მგოსანს
ლადო ახოზაძეს. ი. გრიშაშვილი. 16 აპრილი,
1911 წ.“

1022-1026. გრიშაშვილი ი. ტიმოთეს ლელ-
ვი. ვოდველი 1 მოკმ. (აზრი სომურდიდან).
ტფ., 1911.

1027-1031. გრიშაშვილი ი. ჩემი თბილი-
სი. ლექსები. თბ., 1960.

წიგნი ღვეს ქალღლი მინაწერით: „სკო-
ლაში ასწავლიან (დაბეჭდილ პროგრამაში ასე
იყო): 1. გამოთხ. ძველ თბ., 2. სამშობლოსად-
მი, 3. ორი სიტყვა, 4. გამარჯვების ვაზაფხუ-
ლი, აქ კი? ი. გრ.“

1032-1033. გრიშაშვილი ი. წითელი დრო-
შა. ტფ., 1917.

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ.“

1034. გუგუნავა გ. ოქროს განთიადი. ლექ-
სები. ტფ., 1928.

1035-1037. გუგუნავა ხ. თამარიანი ლექსად
აქმული. ტფ., 1888.

მეორე ცალის შმუტტიტულზე: „ანდრო
თევაძემ შესწირა ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ.
1940—12/III“.

იქვე სათაურს ქვემოთ მიწერილია: „I —
გამოცემა“.

1038. გუგუნავა ხ. თამარიანი. ლექსად
თქმული. გამოც. მე-2 ახალ-სენაკი, 1893.

ფორზაცზე: „თბილისში არ არის ი. გრ.“

ფორზაციის მეორე გვერდზე: „ნელს
ქარმა გ. ქართელიშვილმა მიფეშქაშაა ი. გრ.
1952. 5.V“.

1039-1040. გუგუნავა ხ. თამარიანი. ლექსად
თქმული. გამოც. მე-4 ბათომი, 1902.

თავფურცელზე: „უასი 50 კ. ი. გრ.“.

მეორე ცალს გადაკრული აქვს ქალღლის
ფურცელი და წერია: „თამარიანი, ს. გუგუნა-
ვა. ბათომი, 1902“.

1041-1043. გუგუზა ნ. თამარიანი, ლექსად თქმული. (მე-5 გამოც.) თფ., 1912.

კანზე ავტორის გვარის ქვეშ: „(1839—1909)“. იქვე: „სილა, გვ. 29. წამდაუწყებ, გვ. 27“.

კანის მე-2 გვერდზე: „თოფი ყირიმი რაფ. ერისთ. 1887, გვ. 50“.

თავფურცელზე: „ერთადერთი ნაწარმოებია, რომელსაც თანასწორად ეტანება, როგორც დასავლეთი, ისე აღმოსავლეთი საქართველო. ჭიდაობა გვ. 50“.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე: „თამარიანი, ისტორიული პოემა გალექსილი თ. რ. ერისთავისა. 1887 წ. თბილისი, (გვ. 152-მდე)“.

გვ. XI ხაზგასმულია: „ამაზე დათა უბასუხებში, მიწერილია: „მამაც პოეტი ჰყავდა, ცნობილი დათა გუგუზა“.

გვ. 7. სქოლიოში მიწერილია ერთი სტროფი და მიითთებულია: „რაფ. ერისთავი. „თამარიანი“ 1887 წ., გვ. 3“.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ხმელი ხილიო“, არშიაზე: „რ. ერისთავი გვ. 5“.

გვ. 50. ხაზგასმულია ადგილები, მოხაზულია ორი სტროფი და მიწერილია: „ჭიდაობა“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ისარს ესვრით“, მიწერილია: „ისარი და არა თოფი“.

კანის მე-3 გვერდზე: „თამარიანს ისე ჰკითხულობდნენ, როგორც ყაზბეგს“.

წიგნში ჩადებულია ქალაქი, შეინიშნებით ორივე მხარეს. ს. გუგუზას ეს გამოცემა შედარებულია სხვა გამოცემებთან, აგრეთვე სხვა ავტორების ამავე სახელწოდების წიგნებთან.

1044-1049. გუგუზა ნ. თამარიანი. წინასიტყვე. ი. გრიშაშვილისა. მე-6 გამოც. ტფ., 1928.

1050-1051. გუგუზა ნ. თამარიანი. ისტ. რომანი, ლექსად თქმული. პ. კეშელავას რედ. და წინასიტყვაობით. თბ., 1935.

ყდის მე-2 გვ. ვაზეთიდან ამოკრილი ა. ჯ.-ს რეცენზია „სიმონ გუგუზა. თამარიანი“, მიწერილია: „კომ“, 1936, № 7—8“.

1055. გუგუზა ა. ლექსები, ამბები და ზღაპრები. ქუთაისი, 1905.

უკანო. თავფურცელზე: „თბილისის ბ-ში არ არის ი. გრ.“ ავტორის გვარი ხაზგასმულია და ქვეშ მიწერილი: „ლექსები მიხა მარუაშვილისა“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „წიგნის მალაზია და ჟურნალ-გაზეთების სააგენტო „იმერეთი“ ქუთაისში“.

ბოლო გვერდზე: „ფასი 10 კ. ი. გრ.“
1056. გულატიხილი. ნაწერები. ხაშური, 1913.

კანზე: „ნატ. გიგაური ხომ არ არის? ი. გრ.“

გვ. 1 და 26 ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „პ. გუგუზილი“.

1057. გულიაშვილი კ. განთავისუფლებული სიყვარული. რომანიული ესკიზი, ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 24.III“.

1058-1059. გულიაშვილი კ. გალატაკებული ოჯახი. დრამა 1 მოქმ. თბ., 1906.

1060. გულიაშვილი კ. დრამატიული ნაგლეჯები: 1. ლამის რაინდები. 2. მკვდრები სდგებიან. თბ., 1919.

1061. გულიაშვილი კ. ონოფრეს ქორწინება. მხიარული კომედია 1 მოქმ. თბ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „საქართველოს მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს გულითადად ვუძღვნი ავტორი. 24/XII-24“.

1062. გულიაშვილი კ. პამპულა. 2. მოქმ. მხიარული კომედია. ტფ., 1932.

1063. გულიაშვილი კ. პირველი მისი. პიესა. 2 სანახავე. [თბ.], 1925.

1064-1066. გულიაშვილი კ. სახლის პატრონი და მდგმური. თანამედროვე კომედია I მოქმ. ტფ., 1927.

გვ. 1. წარწერა: „მგოსან იოსებ გრიშაშვილს სახსოვრად უძღვნი ავტორი“.

1067. გულიაშვილი კ. წითელი ოქტომბერი. პიესა. 1 მოქმ. — სიმღერა ინტერნაციონალი. თბ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს ძღვანდ. ავტორი 16/X-24 წ. თბილისი“.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 16/X“.

1068. გულიაშვილი-კარდენახელი კ. პირუტყვის ნაამბობი. თბ., 1918.

1069. გულიაშვილი-კარდენახელი კ. სამი მოთხრობა. 1) „დაბადება და სიყვდილი; 2) რათა მკლავ, რათა? 3) ცრემლების ცრემლები. [თბ.], 1918.

1070. გულიაშვილი-კარდენახელი კ. ცხოვრების ტრაგედია. 3 მოქმ. ფანტასტიკ. ტრაგედია პროლოგით. პროზათ. [ქ. ა.], 1919. [კანზე 1918].

1071. გულიაშვილი დ. ნატყვიარი მანდილი. [მოთხრობები]. თბ., 1961.

1072-1073. გულიაშვილი ზ. მოთხრობები. ნარკვევები. თბ., 1953. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953-4-VII“.

გვ. 147 სქოლიოში მიწერილია: „ანუ შემშირი (იხ. ჩემი „ბოჰემა)“.

გვ. 171. ხაზგასმულია ტექსტში: „ვაი, უშველებელი“. არშიაზე მიწერილია: „უშველებელი იმერულია“

გვ. 172. ბოლო ორი აბზაცი მოხაზულია და მიწერილი: „ლეგენდა“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „იაფინჯები“ და მიწერილია: „ნაბადი“.

გვ. 255 ხაზგასმულია: „ლევთ იფრინეს... მაგრამ ზაქათალაში პანტასაებრ დაეწყვენ სკარალონი“... მიწერილია: „ლევით და საბრალონი“. იქვე ხაზგასმულია: „წყლით რკინის ლობრებს“, მიწერილია ტექსტის ბოლოს: „ლულვინი“.

277. ტექსტის ბოლოს: „იხ. პ. უმიკავილი. ი. გრ. P. S. ავტორს ნ. ბარათაშვილი არ გახსენებია...“

გვ. 281. სქოლიოში ხაზგასმულია: „მამრანი“ და მიწერილია: „მამნაარი“.

გვ. 314. ტექსტში ხაზგასმულია: „ქუნჩე-ბახს“ და მიწერილი: „ყველი ქუნჩეხახისა“.

გვ. 315. ნარკვევის „საღარ-ბულახი“ დაწერის თარიღი „1803“ შესწორებულია: „1903 წ.“

გვ. 319. სარჩევის ბოლოს მიწერილია: „პანკისის ხეობა („ივერია“, 1887, № 21; 29 იანვ.) ფსევდ. შაქრო“.

გვ. 320-ზე ფორზაცის ორივე გვერდზე და ყდის მე-3 გვერდზე ამოწერილია ტექსტიდან სალექსიონო მასალა:

„ტიკპორა — ციანვი; ღვინო ერთ ფუთამდე; ტივი — თხის ტყავი; კოლოტი — მოზგრისა; რუმბი — ხარი-ბულა; გახალაი — რუმბის გასაჩერებელი ირიბი კეტი; პოლორჯივი ანუ ხარატული რუმბის ჰიპზე გასაკეთებელი; დაზლა — მატყლის დაგრებილი თივი; საბელი — თხის ბალნისაგან დაგრჯილი ან დაწველი გრძელი თივი; ძაივი, ბაჭარი, ნართი, თოკი, საბელი, კანაფი, სულქონიანი, გულთამხილაივი. ბაკი, 169. ქეცხა, [მამასახლისი] 288. ფორუმში, გვ. 289. ახო — მოსვლემბო ადგილი, სახნაე მიწად გაჩეხილი ტყე, 292. ჩალთუკი, [ჩალის] 293. შეთე — სახელიც არის და მჩატე კაცზედაც, 297. ქედხუდა — (ნასწ. კაცი?), 307. ჩაქუშსებული (ჩასუქებული), ქუმსი, 309. ალაფდა — ატალახანდა, 310. ჩომბახი — კომბალი, 310. მიაკოსა — მიაკერა, 224. ზალი — (ნავლი), 310. ქანჩი, 311. ჯილაგი, 312. კოლოტი — მოზვერი ამოღებული ოთხში. პატარა რუმბი, 313. ჯელვა, 223. მახლას, 225. წვნივი, 226. ფამფარა (ბალახა) 170. გორახანა — გორახანა („ოათრის გორახანა“) 178. ქიზიყის სოფლები, გვ. 281. ბაწარადებთ, 170. ბერა, 170. საჯი — თუქის ტაფა, 170. ჩანგი, 173. გაშპა. 177. ქაჯური ენა, 176. რუმბი, 251. გალიბული — ღიპიანი, 252. დურა ტყავი — მოსვლი. სამგლოვიარო ტყავი. 271. ტრამლი, 258. სალახანა, 258, გამოკინცლა. 259. ხამუქ-ხამუქ. 262. წვირნათელა (სპიჩა), 262. ფუსტული (აქ ცარიელი), 265. ამრეშებთ (მრეში)-ჭროლა თუთა, უღალისფერი, 266. ყასიდად, 268. შეშვიდი, (შეშვტი), 268. „ვა, მართლა“, 269. ყორული

— შემოკავებული ადგილი, საქონელი რომ არ შევიდეს, 284. კორუმი, 285. ჩეკი, რჩოლი. ჩეკი — სოლის მსგავსი ჯოხი საფხეკი ქალამანისა, 285. იაფინჯი — ნაბადი, (თათრ.) 173, 262, 264, 313. ჩომბახი, 172. ყანაზოი, 37. ჩახპანდი, 107. წალო, 61. ოტლაცი — ახმახი, 83. შეშვიდი, 147. გარსაკრი — მოსაჭირებელი თასმა, 248 („გარსაკრი“ იხ. ნ. შიუკაშვილის „სიმპონიეტ“ — „ერი“, 1910 წ.). შიშლივი, 185 (საბას შიშლივი). ავანჩავანი, 277. ყიდი, 258“.

ყდის მე-3 გვერდზე მიწერილია: „ამხ. რედაქტორი თქვენ და თქვენისთანები რომ ჩემს ენას კენწლავენ, განა მეც ასე არა ვწერ“.

წიგნშია ბლოკნოტის ფურცელი წარწერით: „ზედკრულინი, მოთხრობა ზაქარია გულისამეოლისა (იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1909 წ. № 14 და № 15)“.

წიგნშია რეველის ფურცელი, ორად გაკეცილი. ერთ მხარეს წერია ერთი სომხური და ექუსი რუსული სიტყვა ქართული შესატყვისებით. მეორე მხარეს მინაწერებია: „მისი ავარგი შესწავლილი მაქვს ხუთი თთივით და ხეებს ჩრდილი მოუქსოვიათ. ვაპჭრები ისე, შეიძლება შენი შეკვლილით ერთი ფოთოლიც არ შეინძრევა. შეეკოტავა. ჩემი ჩანჭურის სიმები არ მოეშვება არასდროს. მიყვარს შეავგრძმანი უოთი პური“.

1074-1078. გულისაშვილი ი. ორი პეესა. [ცხოვრება ბრძოლა. — დრონი მეფობენ]. ტფ., 1895.

კანზე წარწერა: „ჭივრფას მეგობარს — კოლლეგას — ავტორისაგან“.

იქვე შენიშნულია: „*) ტრიფონ რამიშვილი. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანის მეორე გვერდზე: „მე ერთი საწყალი კაცი ვარ, ჩემი ხარჯით პიესა გამოვეცი და ქართ. დრ. სახ. არც კი წაუკითხავს („ივერია“, 1896 წ., № 21)“.

ფორზაცზე დაკრულია სურათი, რომელზედაც მიწერილია: „იერი. გულისაშვილი“. იქვე: „იერიშა გულისაშვილის მოგონება“ იხ. „საქართველოს განათლების მუშაკი“, 1926 წ., № 9, გვ. 13“.

თავფურცელთან ქურნალიდან ამოჭრილი იერშია გულისაშვილის „ჩემი მოგონება“, სათაურთან მიწერილია: „საქართველოს განათლების მუშაკი“, 1926, № 9“.

თავფურცლის შემდეგ გვერდზე წერია: „1. ამ პიესას აქებს გ. წერეთელი (მაზაკველი). იხ. „კვალი“, 1897 წ., № 45, 808, ი. გრ. 2. ამ წიგნზე იხ. რეცენზია ი. მანისა, („ივერია“, 1896 წ., № 21) ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე, ჩამოწერილია პიესის „რაც ეინახავს ვეღარ ნახავ“ — მოქმე-

დი პირნი და შემსრულებელნი. ავეტიქას როლის შემსრულებელია: ი. გრიშაშვილი. აქვე: „ეს ჩემი ხელია 1907 წლისა. ი. გრ.“

1079. გუნია ვ. აღლუმი. კომედია-ხუმრობა 4 მოქმ. ამონაჭერი წიგნიდან: ვ. გუნია, დრამები და კომედიები. წ. 2. ტფ., 1893.

1080. გუნია ვ. და-ძმა. დრამა 5 მოქმ. 6 სურ. მეგრელთ წარსული ცხოვრებიდან. ამოღებულია კრებულიდან...

ყდა გაკეთებულია ი. გრ. მიერ. მასზე დაკრულია ქალაქი წარწერით: „და-ძმა“. ი. გრ.“ ყდის მეორე მხარეს: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან“.

წიგნში ჩადებულია ქალაქი მინაწერით: „ციმბირელი“, „და-ძმა“, „ლაღტი“, „კონსტ. ბატონიშვილი.“ თარგ.: 1. კ. მესხი. 2. გრ. ყიფში. 3. ნ. ავალიშ, 4. კ. მესხი“.

1081. გუნია ვ. და-ძმა. დრამა 5 მოქმ. ამონაჭერი წიგნიდან: ვალ. გუნია. დრამები და კომედიები. წ. 1, ტფ., 1893.

ხელნაყეთ თავფურცელზე: „ვ. გუნია. და-ძმა. 1-ლი მოქმ. (სცენა ციხეში) ი. გრ.“

1082. გუნია ვ. დედის ერთა. ვოდევლი 1 მოქმ. ჩვენის ცხოვრებიდან. (მიხაძე). თბ., 1910.

კანი გაკეთებულია ი. გრიშაშვილის მიერ. „დედის ერთა“ — ეს წიგნი არ არის აწერილი ქართ. წიგნში. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „სახლში არ გაიყვამ. იშვიათობა. ი. გრ.“

წიგნში დევს ვოდევლის მანქანაზე ნაბეჭდი ცალი. ნასწორებია. 1-ლ გვერდზე მინაწერი: „ი. გრიშაშვილს დაუბრუნეთ! 1943. 21/VI“.

1083. გუნია ვ. ვაის ვავეყარე, ვუის შევეყარე! კომედია-ხუმრობა 3 მოქმ. ამონაჭერი წიგნიდან ვ. გუნია. დრამები და კომედიები. წ. 2. ტფ., 1893.

თავფურცელზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „Н. Сванидзе“.

1084-1089. გუნია ვ. დრამები და კომედიები. [წ. 1-2]. ტფ., 1893.

წ. 1. კანი გაკეთებულია ი. გრ. მიერ და წერია: „ვალერიან გუნიას დრამები და კომედიები I. 1. და-ძმა. 2. ჩათრევეს ჩაყოლა სჯობიან. 3. მონადირე. 4. რაც არ მერგება არ შემერგება. 5. „არც აქეთ, არც იქით“.

წიგნში ხაზგასმულია მრავალი სიტყვა, მოხატულია ადგილები, მიწვრილია შენიშვნები. 220-ე გვერდზე ი. გრიშაშვილის მიერ მიწერილია: „ვასო აბაშიძის ხელია ი. გრ.“

მესამე ცალის ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ვიყიდე არტემ ახნაზაროვის ქვრივისაგან 20 მან. ი. გრ. 1943. 6/IV P. S. ეს წიგნი თბილისის ბ-ში არ არის! ი. გრ.“

კანზე წარწერა: „არტემ ახნაზაროვის ავტორისაგან“.

წ. 2. კანი გაკეთებულია ი. გრიშაშვილის მიერ და წერია: „ვალერიან გუნიას დრამები და კომედიები. II. 1 აღლუმი. 2. ვაის ვავეყარე, ვუის შევეყარე 3. საშოგენელს ნაშოგენი სჯობია, 4 ხოლვერობა“.

გვ. 118. კომედია „აღლუმის“ ბოლოს მიწერილია: „სუფლიორი ი. გრიშაშვილი. 19 მაისს, 1905 წ. ავლაბრის თეატრი“.

გვ. 119. კომედია — „ვაის ვავეყარე, ვუის შევეყარე!“ — სათაურს ზემოთ მიწერილია: „სუფლიორისა ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 200. ამავე კომედიის ბოლოს თანქრით: „სცენარეუის ი. გრიშაშვილი, სოხუმის კლუბში 22 ივლისს. 1908.“

სუფლიორი ი. გრიშაშვილი 18 ოქტომბერს 1911 წ. სუფლიორი გრიშაშვილი 1916 წ. ახალ კლუბში 25 ნოემბერს“.

1090-1091. გუნია ვ. მარინე. ისტ. მოთხრობა ქართულთ ცხოვრებიდან. გადმოკეთებული ჩერნის მოთხრობიდან გუნიას მიერ. გამოც. 1. თბ., 1888.

ხელნაყეთ კანზე: „ჩერნი. მარინე. გადმოკ. ვ. გუნიას მიერ. 1888“. „*კენიხა ნექტარინა“, იხ. „ივერია“, 1885 — წიგნი [7-8].“

თავფურცელზე: „P. S. ამ მოთხრობას პირველად ეწოდა „კენიხა ნექტარინა“, იხ. „ივერია“, 1885 წ. ი. გრ.“

კანის მე-2 გვერდზე: „ვ. გუნია თავის დღიურში წერს: „დაიწყო „მარინეს“ ბეჭდვა — იქნება ღმერთმა იპირიანოს და გაიყიდოს.“ (ინახება ნონა გუნიათაძე) ი. გრ.“

კანის მე-3 გვერდზე: „უასი ექვსი შაური“. თავფურცელი აღდგენილია ი. გრ. ხელით.

ყდის მე-2 გვერდზე: „აკალია 41, ასონასი, იარალაში 55“.

1092. გუნია ვ. მონადირე ანუ დარბაზს შესვლა შენ ხელთ არის, გამოსვლა კი პატრონისა. ვოდევლი 1 მოქმ. ტფ., 1891 — ამონაჭერი წიგნიდან: „ვალ. გუნია. დრამები და კომედიები. წ. 1. ტფ., 1893“.

1093. გუნია ვ. რაც არ მერგება, არ შემერგება. კომ. 2 მოქმ. ამოღებულია კრებულიდან „ჩანგი“, ტ. 2, 1909.

ხელნაყეთ კანზე: „რაც არ მერგება — არ შემერგება. ვ. გუნიათაძე“. თავფურცელზე: „თბ. 1909“.

1094. გუნია ვ. საშოგენელს ნაშოგენი სჯობია. ანაღსა-ვოდევლი 1 მოქმ. (გადმოკეთ. რუსულიდან) ამონაჭერი წიგნიდან: „ვ. გუნია. დრამები და კომედიები. წ. 2. თბ., 1893“.

1095. გუნია ვ. ჩათრევეს ჩაყოლა სჯობიან. ვოდევლი-ხუმრობა 1 მოქმ. (აზრი რუსულ-

ლით). ამონაპერი წიგნიდან: „ეალ. გუნია. დრა-
მები და კომედიები. წ. 1. ტფ., 1893“.

ხელნაწი კანზე: „ვ. გუნია. ჩათრევს ჩა-
ყოლა სჯობია“.

1096. გუნია ვ. ხოლვერობა. ვოდველი-
ხუმრობა 1 მოქმ. [თბ., 1893]. ამონაპერი
წიგნიდან: ვ. გუნია. დრამები და კომედიე-
ბი. წ. 2, 1893.

ხელნაწი კანზე: „ხოლვერობა. ვოდველი
1 მოქმ. ვ. გუნიასი“.

1097-1100. გურამშვილი დ. თხზულებათა
სრული კრებული. დავითიანი. მე-5 გამოც.
ტფ., 1931.

ყდაზე: „V გამოც.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1931 2/IV. აქ ქაცვია
მწვემსი სრულადაა, 205. „მე“, გვ. 320. ახა-
ლი მასალა დ. გურამიშვი. იხ. „ლიტ.-საქართ.“,
1940 წ., № 20. ლექსები არ უნდა დაეყოთ!
(ავტორს ასე არა აქვს გვ. 130, 132, 137? 1.
ბაქო, 126. 2. საბათიო, 160. 3. ლექსი აბაშე-
ლისებური, 150. წყაროები — 320“.

შმუტტიტულზე: „შეცდომა (ერთ სტრი-
ქონს თუ ორად აკეთებთ რიგაიანად მაინც გა-
დასხით?) გვ. 130, 132, 137“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1931 წ.“

თავფურცლის შემდეგ ჩართულ პირველ
პორტრეტზე მიწერილია: „პოეტი ერთ ალა-
გას ამბობს, „ჩემი უქონრო თავით“ ე. ი.
მელოტი ყოფილა. ი. გრ.“ მეორე პორტრეტ-
ზე: „დ. გურამიშვილის ეს სურათი პირველად
დაიბეჭდა „დროების“ დამატებაში, 1909 წ.,
№ 49. წერილი ამ სურათის გარშემო. გაზ.
„დროება“, 1909 წ., № 275. ეს ცნობა ჰქონია
ალ. ბარამიძეს. გვ. 319“.

გვ. 17. მე-4 სტროფში ხაზგასმულია სტრი-
ქონი და მიწერილია: „ი. ქ.“

გვ. 21. მოხაზულია მე-3 სტროფი არშია-
ზე: „იხ. ცნობილი ლექსი. ამის მიბაძვა“.

გვ. 48. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია: „ღა-
მარქო!“, გასწვრივ: „სარქველო“

გვ. 50. მე-3 სტროფში ხაზგასმულია: „ერ-
ქვანო“, გასწვრივ: „გუთანი“.

გვ. 51. მე-3 სტროფში ხაზგასმულია: „გი-
ტყეზდე“, გასწვრივ მიწერილია: „ტყევა“, ხაზ-
გასმულია: „მჭიღო“, მიწერილია: „მუშტი“.
ხაზგასმულია: „ვერსამისა“. გასწვრივ მინაწე-
რი: „ღალაქი“.

გვ. 152. ბოლოდან მე-5 სტროფი ხაზ-
გასმულია, არშიაზე წერია: „ამას კიდევ იმე-
ორებს“.

გვ. 165. ხაზგასმულია: „იროკა, ისამა“. არ-
შიებზე მინაწერილია: „სამაია (სამის ცეკვა).
როკვა (ორის ცეკვა). იცეკვა“.

გვ. 201. 1-ლ სტროფში ხაზგასმულია:

„თხაპო, (სისხლით ქვეყანა თხაპო)“. არში-
აზე: „სხვა გამოცემებში (1911 წ.). შეცდომით
„ყლაპაა“. გვ. 160“.

გვ. 223. ხაზგასმულია მე-2 სტროფის რით-
მული დაბოლოებები და მიწერილია: „მაჟამა“.

გვ. 263. მე-2 სტროფში აღნიშნულია: „მდე-
ბელი“. გასწვრივ ფანქრობა: „მდებალი(?)“.

გვ. 305. მოხაზულია მთელი სტროფი გუ-
რამიშვილის ლექსიდან და არშიაზე: „აქაქი“.

გვ. 315. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია:
„ვიწმე გალმა“. არშიაზე: „ც. ლონიძე“.

გვ. 320. დაბეჭდილია ლიტერატურა გურა-
მიშვილის შესახებ. ბიბლიოგრაფია. არშიებზე
მინაწერები: „პავლო ტიჩინამ დასწერა პოემა
გურამიშვილზე. აკლია: „ნ. ბერძინიშვილის წე-
რილი, რომელიც ამბობს ზუბოვკა კი არა დუ-
ბოვკა უნდაო. ლ. ქიაჩელი“. დ. გურამიშვი-
ლი“ (იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1913 წ., № 816.
817)“.

აქვე მოხაზული აღწერილობა № 12. „ალ.
ხახანაშვილი. Очерки по истории груз. сло-
весности, III.“ მიწერილია: „Кавк. Вестник“,
1900, № 8. მოხაზულია: აღწერილობა № 15.
Гр. Гарелн. Поэт Гурамишвили... მიწერი-
ლია: „(გრ. ჯაფარიძე)“.

გვ. გვ. 326—338. ლექსიკონში ხაზგასმუ-
ლია: „ზადიკი — განთავისუფლება“, გასწვრივ
მიწერილია: „ზადიკი — აღდგომა (სომხ.)“. ხაზ-
გასმულია: „ზღურბლი“, მიწერილია: „ქანა“.
ხაზგასმულია: „თათლი 94, 3. ზანდური, სამინ-
დალი“. გასწვრივ დასმულია კოსიფის ნიშნი
და მიწერილია: „პური არ არის?“ ხაზგასმუ-
ლია: „იროკა — იცეკვა“, არშიაზე: „ორმა
იცეკვა“. ხაზგასმულია: „სამა იცეკვა“. გასწ-
ვრივ: „სამაია“. ხაზგასმულია: „კოკობი — პა-
ტარა ქოთანი“. არშიაზე: „შეუქველად თიხის
ქოთანი და ისიც უყურო“. ხაზგასმულია: კოქა-
ხური (ხე) არშიაზე: „Барбарис“. ხაზგასმუ-
ლია: „ლაბად — ყაზაჩა, პატარა კაბა“, არშიაზე:
„ИОНКА“. ქვედა არშიაზე მიწერილია: „მოდბე-
ლი — და“ ხაზგასმულია: „მეზხედ, ცხარედ“
— არშიაზე: „მეზხე ხმით — ხმა გამყვიარი“. ხაზ-
გასმულია: „ნატისუნი — ნატისული“. ქვედა
არშიაზე: „ნატისუსალი (ილია)“.

ასო „ს“-ზე დაწყებული სიტყვების წინ ჩა-
მატებულია: „საბათიო 162“.

გვ. 336. ხაზგასმულია: „ყომარაზობა. თა-
მაში (ბანქოსი, ნარდის...)“ გასწვრივ მიწერი-
ლია: „ნარდიც შიგ შედის“. ხაზგასმულია „ყუ-
ვი ყუთი“. გასწვრივ: „ყუთითუი“. ხაზგასმუ-
ლია: „შუშპარი თამაშობა“, გასწვრივ მიწერი-
ლია: „მე კოქს თამაშობ“ (იხ. ბანქო). ხაზ-
გასმულია: „ძემეი — ეკლიანი ჯაგი“. არშიაზე:
„ჩემს საათნოვადან გაუკეთებია“. ხაზგასმუ-

ლია: „ხუთი — ნატერის თვალი, გველის ქვა“. ქვედა არშიაზე: „უეპველად უნდა იყოს ხუთი“.

გვ. 341. მოხაზულია ცნობები სოფ. ზუბოკის შესახებ, გასწვრივ მინაწერი: „უნდა დუბოკოა. იხ. ნ. ბერძნისვილი. „Кав. Кален“, 1869. ი. გრ.“

ყდის მეორე გვერდზე „გ“-ს რეცენზია ამოკრილი გაზეთიდან, მინაწერი: „დროშა“, 1931, № 19-20“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „გათათბა, 159, 324“.

1101. გურამიშვილი დ. თხზულებათა სრული კრებული. დავითიანი. თბ., 1955.

შვეტცოტულზე წარწერა: „ძვირფას იოსებ გრამაშვილს რედაქტორისაგან. 11.X. 55“. ტენილ ფრჩხილებში მიწერილია: „ალ. ბარამიძე“. იქვე სტოთ: „ი. გრ. 11 ოქტ., 1955, „ვა“, 139. ვერტაებელი, 220“.

გვ. 366. ლექსიკონში მიწერილია კითხვის ნიშანი სტრიქონზე: „სკიპტრა 32, 42, 4 სამეფო ჯიხი“. იქვე სიტყვა: „სკორეს“ განმარტებას, დამატებული აქვს სიტყვა: „ნაკელი“.

გვ. 367. სიტყვა: „ტარბი“ ხაზგასმულია, განმარტებას „ფრინველია“ დამატებული აქვს: „მტაცებელი“.

წიგნში დევს დ. ღონდუას წერილი „დავითიანის“ ტექსტის დაზუსტებისათვის და დ. ყიფიანის წერილი ს. ხუნდაძისადმი, ამოკრილი ჟურნალიდან მინაწერებით. ტექსტის წინ: „აქ ორი წერილია. ი. გრ.“ ტექსტის ბოლოს: „ე. კომუნისტური აღზრდისათვის“, 1956 წ., № 1. ი. გრ.“

1102-1103. გურამიშვილი დ. აფორიზმები გურამიანიდან. [აფორიზმები ამოკრიფა: კ. აბენადამე და ს. ხუციშვილი. რედ. ი. გრიშაშვილი. თბ.], 1943.

1104-1106 გურამიშვილი დ. აფორიზმები. თბ., [1955].

1107-1108. გურამიშვილი დ. დავითიანი. თქმული გურამის-შვილის დავითისაგან. წ. 1. ტფ., 1870.

ხელნაკეთ კანზე: „დ. გურამიშვილი. დავითიანი. 1870. I გამოც.“

ყუაზე: „ი. გრ. დ. გურამიშვილი“. თავფურცელზე: „ძლივს გააკეთე. აკლია: 87. დაბეჭდა პ. უმიკაშვილის რედაქციით. ი. გრ. [20 ოქტ. დართეს ნება]“.

წიგნს აკლია 87—90 გვ. მათ შაგვირ ი. გრ. ჩაუკინძავს სუფთა ფურცლები.

1109. გურამიშვილი დ. დავითიანი. თქმული გურამის-შვილის დავითისაგან. პ. უმიკაშვილის რედ. ტფ., 1881.

ფორზაცზე წარწერა: „სოსო ვინაიდან გურამიშვილის ყველა გამოცემა გაქვს და ეს გაკლდა, შემწიწირავს შენი ბიბლიოთეკისათვის. მარკან. 1931 წ., 1/VI“.

კანზე: „II გამოც. ი. გრ.“
თავფურცელზე მარჯანის ხელით: „მარკან. 1917 წ.“

1110-1113. გურამიშვილი დ. დავითიანი. თქმული დავით გურამიშვილის მიერ. მე-3 გამოც. თბ., 1894.

1114. გურამიშვილი დ. დავითიანი, მეოთხედ დაბეჭდილი. ტფ., 1911.

წიგნი საგანგებოდ არის ჩასმული ყდაში, ყუაზე ამოკეთილი: „დავითიანი“

თავფურცელზე: „იშვიათია!!! სახლში არ გაიციემა ეს გამოცემა თბილისის ბიბლიოთეკებში არ არის. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „IV გამოც. ყუმაში ქსოვილიცაა (გვ. 32) და ქვეყნის სახელწოდებაც. პეტრე I-ის ქება, 32-33. შეცდომა, გვ. 160 — უნდა თხაბა. „კარგსა საქმეზე მიბაძე არა რა დასაძრახია“, (გვ. 6). „ეინც არა ჰგავს კახაბერსა, მე ვერ ვიტყვი კახაბერად“, (გვ. 29). „უსირცხლოვს თუ არ არცხვენ, ბაძვით მორცხვეც გაულტყვებდის!“ (გვ. 30). თურქი, სპარსი, გვ. 23. „მავრამ ბოლოს კი დამარცხდა“, გვ. 54. „რუსეთისაყენ გაგზავნის“, გვ. 49, „მოკვდა და თვისის ანდრძით აწ ისევ საქმობს მკვდარია“, 32“.

გვ. 2. პირველ ოთხ სტრიქონზე მიწერილია: „მეჩამა“.

გვ. 16. ხაზგასმულია და მოხაზული 1 სტროფი და მიწერილია: „იხ. გვ. 188“.

გვ. 29. არშიაზე: „იხ. საანდაზო ლექსები. გვ. 68“.

გვ. 31 ხაზგასმულია: „ვარსამისა“, მიწერილია: „დილაქი“.

გვ. 32-33. მოხაზულია იდგილები და მიწერილია: „პეტრე I ქება“.

გვ. 34. ხაზგასმულია: „ეხისა“, მიწერილია: „(ვიში?)“.

გვ. 50. მოხაზულია სტროფი და მიწერილია: „იხ. საანდაზო ლექსები გვ. 79“.

გვ. 58. მოხაზულია 2 სტროფი და მიწერილია: „მეჩამა“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „თინათინთაც“, მიწერილია: „ანარკელი“, ხაზგასმულია: „განმძინელებო“, მიწერილია: „იქნება: განმძინებო. ძინიდი — ძნელი“.

გვ. 60. ხაზგასმულია: „გეჩემება“, მიწერილია: „ჩენა“, ხაზგასმულია: „ეასერო“. მიწერილია: „ეასერო“.

გვ. 62. ხაზგასმულია: „თავსა“, მიწერილია: „თუ თვალსა?“

გვ. 77. ხაზგასმულია: „ნაბახურია“. მიწერილია: „ПАХМЕЛИЯ“. „ნარმა“ — მიწერილია: „ეკალმა“.

გვ. 78. ხაზგასმულია: „იალქანნი“, მიწერილია: „ჩილა“.

გვ. 85. ხაზგასმულია: „ეტეიკი“, მიწერილია: „ეტეიკი — проводник“.

გვ. 87. ხაზგასმულია: „ელითა“, მიწერილია: „ელი — ხალხი მოხეტიალ“.

გვ. 91. ხაზგასმულია: „ქაშარა“, მიწერილია: „ქაშარა“.

გვ. 93. ხაზგასმულია: „მუქაფა“, მიწერილია: „სამაფეირო“.

გვ. 112. სქოლიოში ხაზგასმულია: გლისი-პი“, მიწერილია: „გლისი — капризнич“.

გვ. 115. ხაზგასმულია: „ლარიბს აქმევედემიერსა“, მიწერილია: „არსენა“.

გვ. 138. მოხაზულია ორი სტროფი და მიწერილია: „გალ. ტაბიძის წყობა“.

გვ. 159. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „იხ. საანდაზო ლექსები“.

გვ. 180. მოხაზულია სტროფი და მიწერილია: „ქარგია“.

გვ. 214. მოხაზულია 3 სტროფი, მიწერილია: „ციხეკარში“ ეს ადგილი გამოტოვებულია: „[იხ. „ციხე“, 1861. ნოემბერი, გვ. 314]“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ამ წიგნის ნაკლის არის, რომ გამოცემა არ არის აკადემიური მგ. ფტორს რა მდიდარი ლექსიკონი აქვს და ბოლოში დათვლილი სიტყვათა კონა დიდ სარგებლობას მოუტანდა მოზარდთ. ი. გრ. 1924. 29/IX.“ „გურამიშვილის გარჩევა კიდეც: 1. „მეოცნებე ნამარტები“. 2. „ივერია“ 1880 წ. თელი ჟორდანის წერით...“

1115. გურამიშვილი დ. დავითიანი. აღ. ბარამიძის წინასიტყ. და რედ. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ერეული. გვ. 96“.

გვ. 92. ხაზგასმულია სიტყვა: „ნატისუნია“, მიწერილია: „ნატისურა“.

გვ. 93. ხაზგასმულია: „ქეძე“. მიწერილია: „ქეძე“.

გვ. 96. ხაზგასმულია: „თორი“, მიწერილია: „ვერცხლის ფულს“.

გვ. 97. მოხაზულია „სანუფქოდ“, აწერია: „სამაფეიროლ“.

1116-1121. გურამიშვილი დ. [დავითიანი]. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 12/XII.“
ქვე: „...აქ არის ქაცევა მწყემსი“ (გვ. ...)“.

გვ. V. ხაზგასმულია: „ადრეულ დილას დახითი გაშურებულა ჭნის ჰალბისაკენ“. მიწერილია: „დილა-ადრინად ი. გრ.“

გვ. VII. ხაზგასმულია: „1737 წელს ქართ-
6. კატალოგი, ტ. I

ლის მეფე გარდაიცვალა ასტრახანში“, მიწერილია: „იხტანე VI.“

გვ. VIII. მოხაზულია სიტყვა: „სტეპი“, მიწერილია: „დ. გურამიშვილის სიტყვას „ტრამალს“ რატომ არა ხმარობს?“

გვ. XXI. ხაზგასმულია მოტანილი ციტატა და მიწერილია: „ვისია?“

გვ. XXIII. ხაზგასმული სიტყვების: „ფიგურობას და ალღეგორიას“ შესახებ სქოლიოში მოთავსებულ შენიშვნას მიწერილი აქვს: „ამ ორი სიტყვისთვის მთელი სქოლიო მოჰყავს და ზევით (გვ. XXI) არ ამბობს ვისი ციტატებია“.

გვ. 3. ხაზგასმულია სიტყვა: „პარი“. მიწერილია: „წერა, სახარი, ავადმყოფობა“.

გვ. 21. სტრიქონში „ჩემის უცებთ შევატყე“ ხაზგასმულია: „უცებთ“, მიწერილია: „უცები (უეჭვი)“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „წმინდად გარცხილსა მენასა“, გვერდზე: „მენაკი?“. ხაზგასმულია: „მე იგი რასთვის მენასა“, მიწერილია: „დამენავსა“. ხაზგასმულია: „ულაგმო და უსადაო“. არშიაზე: „სადაგე“.

გვ. 84. ხაზგასმულია: „წაიდე განას მომხრელობა“, მიწერილია: „განძი. ი. გრ.“

გვ. 86. სტრიქონში „თავს ირქვამს მის რაყმობასა“ და „ჩვენზე მათ შექნას ონარი“ ხაზგასმულია სიტყვები: „რაყმობასა“, „ონარი“, მიწერილია: „რაყამი. ონარი-ოინი (!) ი. გრ.“

გვ. 90. სტრიქონში „შემოყორულეს ყაფიითა“ ხაზგასმულია „შემოყორულეს“, მიწერილია: „ყორული-შემოზღულული ადგილი, სადაც საქონლის ძოვა ატარებულია“.

გვ. 111. ხაზგასმულია: „დაეხსენ ცულსა ბორცვასა“, მიწერილია: „ბორცვასა (?)“.

გვ. 113. ხაზგასმულია: „დაყათრულესა“, წერია: „დაყატრული“. ხაზგასმულია: „საბლითა მიზანურითა“. მიწერილია: „მიზანი — ჩარხია საქსოვი“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „ყიფურ-ამაყური“, არშიაზე წერია: „ყიფი — მელიდური, აქედან ყიფიანები“.

გვ. 124. სტრიქონში „პატრონად, ქვეყნის მამლად“ ხაზგასმულია: „მამლად“, მიწერილია: „მამულლად“. „საქმე მოუხდა ყალთი“, ხაზგასმულია: „ყალთი“. გვერდზე წერია: „მოქარვა (თათრ. საჯაყი)“.

გვ. 128. მოხაზულია სტროფი: „გააჭებო, ნუ გამწირავ... ვასწვრივ წერია: „ნურც მკედარს გამწირავ, ნურც ცოცხალს ეგ კალთა დამაფარეო (აყაყი)“.

გვ. 130. სტრიქონში „მზე მიწყენს, თუ მზის სანაცვლოდ, თინათინს ხელი ვახლო“.

ხაზგასმულია: „თინათინს“, წერია: „თინათინი აქ გამოწკრიტომს ნიშნავს — отражение.“

გვ. 211. სტრიქონში „შურმან მე დიდათ დამყოლა“ ხაზგასმულია: „შურმან“ არშიაზე წერია: „აღბალ აქედანაა წარმოებული „მურმან“.“

გვ. 220. ხაზგასმულია: „იათლი“, მიწერილია: „იაყუთი.“

გვ. 270. სქოლიოში შენიშვნასთან: „ყოველ ტაქს მოსდევს მოძახილი (ვთი საწუთრო...), რომელსაც აღარ ვიფიქრებთ“ წერია: „მთელი სტრიქონი მოსდევს თუ ნაწილი?“

გვ. 272. ხაზგასმულია: „ქარაე-სევანი“, მიწერილია: „სევანი თუ სავანი?“.

წიგნის ბოლოს ფორზატზე: „ტრამაილი. 123; გალი, 446; ფანფარა, სარფა, გვ. 400; დაგულვა-დაქეტა, გვ. 150; ავლაბარი (XVIII საუკ.). 117; ზოგს თინათინი სახელი ჰგონია, გვ. 130, 132; აკაი, 128 და VI; იამა, 80“.

აქვე დ. გურამიშვილის ორი სტრიქონი „დავითიანიდან“ შედარებულია ვეჟა-ფშაველასთან.

„წალმა მბრუნებმა დრო-ქამმა
ჯუკლმა იწყო ტრიალი“.

(დ. გურამიშვილს, გვ. 123)“.

„იქნება წალმა ვიფიქრო
ქვეყნის უკულმა ტრიალი“
ვეჟა“.

ყლის მე-3 გვერდზე: „საღაო გვ. 400, მიწადა. კაცადა“ გვ. 162, საიქებოთ თუ საკეპიური“ 182, თიფლისის დაცვა; 148. გაქორწინა“.

სუპერზე: „პაზირა, გვ. 88; ტარულა, 89; არეულია გვ. 167, 171, 172, 123, 194, 197, 84, 90. შესადარი, გვ. 270. „ვიწრო გოდება“ ეიწყო, 272, 274, 280, 132-4, 197; ძნიალ — 28, 111, 113. დარიგება, 384, 329, 364“.

მესამე ცალის სუპერის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „მაზა 197, 209. ავლაბარი 116, 117. იეზირეს. კახაბერად გვ. 70“.

წიგნში დევს ვაზ. „კოლმეურნის ხმის“, 1955 წ., № 135“. ვაზეთის მეოთხე გვერდზე დაბეჭდილია გრ. ვაგბედავას წერილი: „დ. გურამიშვილის შეხედულებანი ახალგაზრდობის სწავლა-აზრდის შესახებ.“

1122-1124. გურამიშვილი დ. დავითიანი, მე-9 გამოც. თბ., 1955.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1955. 14 IX.“

იქვე ქვემოთ: „137, 154, გვ. 46 უსირცხვილოს...“

გვ. 137 სიტყვა „არამცა“ გადატანილია წინა სტრიქონის ბოლოს.

გვ. 154. ხაზგასმულია სიტყვა: „განახები“. არშიაზე: „განახების“

გვ. 46. მეორე სტროფში მე-3 და მე-4 სტრიქონს გადაადგილების ნიშანი უნახს.

გვ. 155. მესამე სტროფში ხაზგასმულია: „ისარქარო“ და მიწერილი არშიაზე: „სარქარო“.

გვ. გვ. 337, 338, 340 — რედაქციის მიერ გამოტოვებული სიტყვების მაგივრად დასმულ მრავალწერტილებზე დაწერილია ი. გრიშაშვილის მიერ აღდგენილი სიტყვები.

1125. გურგენიძე დ. ლექსები. თბ., 1958.

1126. გურგენიძე ნ. ჩემი გაზაფხული. [ლექსები]. თბ., 1955.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს, საყვარელ პოეტს და ადამიანს. პატივისცემით ნოდარ გურგენიძე. 21.12.55 წ.“

1127-1131. გურიელი მ. თხზულებანი მამია გურიელისა (მ. ფაშელისა). ლექსები. (ავტორის სურათით და ბიოგრაფიით). ქუთაისი, 1897.

ყუაზე: „მამია გურიელი“.

ფორზატზე: „ეს წიგნი გააჩნია ვ. გომაროელმა. (იხ. „ეკალი“, 1898 წ., №№ 31—37) ი. გრ.“ იხ. „ნატურა“, 217. ნეტავ ფაბრიკები. მამიაზე მოხსენება წაიკ. ვ. ქლენტმა, 1938 წ., 7 მარტს რუსთ. ინსტიტ.; კოლეჯი თუ შეიქმნა, გვ. 214. იხ. ჩემი — „შეიქმნა ქართულ ლიტერატურაში“ ი. გრ.“ ი. გრიშაშვილი. 1909 წელი. „ალავერდი. 178“.

„მამია გურიელის ლექსი:

1. ირმის ნაამბობი. (იხ. „ივერია“, 1909 წ., (კ. თუმანი.) № 39). 2. „მნათობი“, 1932, № 3-4 (ჩემი რედაქციით).

3. ჩემ მიერ აღდგენილი სტრიქონი, გვ. 174 ი. გრ.“ ბოლოში მიწერილია: „1897“.

გვ. 1. ლექსში „ფარავანა“ მე-4 სტროფის პირველი სტრიქონი „რალა ეს მჭირდა ვაგლახიანას“ ვასწორებულია: „რალა ეს მჭირდა მე ვაგლახიანას“.

გვ. 49. ლექსის „სნეული“ სათაურის წინ მიწერილია: „ამ ლექსს ზეპირად მღეროდნენ მოძრაობის დროს 1905-6 წელს. ი. გრიშაშვილს“.

გვ. 57. ლექსის „ზეპირი საღვთაძელო გ. შ.-ს“ პირველ სტრიქონში სიტყვა „შექმნა“ გადახაზულია და ზევიდან წერია: „შექმნა“.

გვ. 75. უსათაურო ლექსს „მეფე რომ ვიყო, ეღვლებდ“... მიწერილი აქვს: „(ვავას პიუჯოს ლექსს)“.

გვ. 76. ხაზგასმულია ლექსის „სოლოგუბიდან“ სათაური, ლექსის ტექსტი მთლიანად მოახზულია და ბოლოში ფრჩხილებში წერია: „(მამია გურიელის ლექსები. რედაქცია ი. გრიშაშვილისა).“ იქვე ჩაწებებულია ქალაქის ჩაპერი აღნიშნული ლექსის ორიგინალით — ი. გრიშაშვილის ხელით.

Княгине +++

Любите, милая княгиня,
Покуда вам дано дышать!
Любовь — небесная святыня,
Любовь — земная благодать.

Любите всех, любите много,
Житейский холод отклоняя;
Но уж за то вы, радн бога,
Любите также и меня!

(იხ. ე. ა. სოლოგუბის ლექსების წიგნი
«Тридцать четыре альбомных стихотворения», Тифлис, 1885 წ.; გვ. 15)“

გვ. 98 „დემონის“ თარგმანის მე-2 ნაწილის მე-6 თავში მოხაზულია: „და ლოგინზე რა ძალათ ეშვება, მას სწევს ბალოში, რაღაც აწუხებს“. ქვემოთ, არშიაზე: „იხ. ჩემი „შემოღობილი ოთახი““.

გვ. 101. მე-9 თავში ხაზგასმულია: „სულო ბორბოტო, სულო ცოდვილო, ვინ მოგებო...“ არშიაზე: „ნ. ბარათაშვილი“.

გვ. 104. ხაზგასმულია: „განვლდი ჩემგან, სულო შემცდარო?“, მიწერილია: „ნ. ბარათაშვილი“.

გვ. 115. „დემონის“ ბოლოს ხაზგასმულია სიტყვები: „ბოლო აკლია“ და მიწერილი არშიაზე: „ასე გამოსცა“. იქვე მიწერილია: „აქლია XII—XV-მდე თავი, ე. ი. მთელი ბოლო. ი. გრ.“

გვ. 129. ლექსის სათაური „ბაირონის გიაურიდამ“ გასწორებულია: „ბაირონის „გიაურიდამ““.

გვ. 140. ლექსის „დელასთან მიწერილი თფილისითან“ წინ: „წერილი დელას“.

გვ. 164. ლექსის „ჩვენება“ ბოლოდან მეორე სტროფში სიტყვა „ცემა“ გადახაზულია და ზემოდან აწერია: „ვენება. ეს მე გავასწორდა, როცა 16 წლისა ვიყავი. ი. გრ.“

გვ. 173. ხაზგასმულია: „გრაფი სოლოგუბის ალავერდი“, ისრით ხაზი გადმოტანილია გვ. 172-ზე და მიწერილია: „ალავერდი სთარგმნა ი. კერესელიძემაც („ლექსნი“. 1878 წ., გვ. 78)“. გვ. 173, ლექსის სათაურს მიწერილი აქვს: „ეს სთარგმნა ი. კერესელიძემაც, იხ. მისი კრებული. გვ... წილოს[?]მ. ავალიანმა, იხ. მისი წიგნი „ვედრება“, 1892, გვ. 24.“

გვ. 174. პირველი სტრიქონის შემდეგ მიწერილია: „აკლია“ და ჩამატებული ტექსტის ბოლოს:

„და როგორც ძევ უსა საუქუნევში
მოყვრებს პურდვინით, დაეხდეთ, მზათა ვართ.“

ჩემი აღდგენილი ი. გრ. იხ. „ვედრება“ მ. ავალიანისა 1892 წ., გვ. 25.“

ლექსს ბოლოში მიწერილი აქვს: „[3 მართი 1890. ქუთაისი]“.

გვ. 178. ლექსი „ჩემი ალავერდი“. მე-4 სტრიქ. სიტყვა „მოვამდინოთ“ გასწორებულია: „მოვამდიროთ“. იმავე გვერდზე მესამე სტროფში გამოტოვებული სტრიქონი აღდგენილია: „ჩემნი ძველი არსებობა“ იქვე მოხაზულია „ბრიყვ თათრობა“ და მიწერილია: „ბრიყვ მთავრობა ან რუსობა. ერთ ძველ ხელნაწერშია: „დანა დავეთო ბრიყვ მთავრობას“ (მე მგონი „დანა“ არ არის სწორი)“.

გვ. 179. ლექსის ბოლოს: „*)“ ამ ლექსის ვარიანტი იხილეთ. 1. გუნას „კალენდარი“, 1892, გვ. 322. 2. და ავალიანის წიგნი „ვედრება“: 3. და ნ. გოცირიძის ხელთ“.

გვ. 211. პოემის „პოეტი და ჩვენება“ ბოლოს მიწერილია: „ივერია“, 1891 წ., № 175. ი. გრ.“

გვ. 214. ლექსის სათაურის წინ: „იასამანმა ნითხრა: „ეს ლექსი შეგჩენკოს ეკუთვნისო!“ : 933. 10 II. მართალია შეგჩენკოსია შევადარე ი. გრ. 1939 წ. 11 II.“ თვით ლექსის სათაურთან „კოლოვიდან“ გადახაზულია და მიწერილი „შეგჩენკოს“ და შემდეგ გვერდზე გაგრძელებული: „უკრაინული („Минають дні, минають ночі“) Проходят дни, проходят ночи (რუსულად სოლოგუბის თარგმ. გვ. 230)“.

გვ. 215. ლექსს ბოლოში მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი დაბეჭდილია „თეატრში“, 1866, № 35. (?) იქ აწერია: „შეგჩენკოს ფიქრი““.

გვ. 219. ლექსს „ნატვრა“ ბოლოში მიწერილი აქვს: „დაწვრილებით იხ. „ჩანგი“, 1888 წ., გვ. 215“.

გვ. 221. ლექსს „რათ მინდა?“ ბოლოში: „მომეწონა 21-ს დეკემბერს XII ი. გრიშაშვილს“.

გვ. 228. ქვემოდან მე-7 სტრიქონში მოხაზულია: „ვიღაც ბრიყვიო“ და მიწერილია: „ჩინოევილი (ასე ჰქონია დედანში)“.

გვ. 232. ხაზგასმულია სათაურთან „ნაღსონი“ და მიწერილია: „(თარგმანი)“.

გვ. 255. ლექსს „ქალები“ ბოლოში მიწერილი აქვს: „ივერია“, 1891, № 181“.

გვ. 315. „ჰომერის ილიადას“ ბოლოში მიწერილია: „იხ. კრებული „ცდა“, № II. აჭ ლექსი დატეხილია, იქ-აქა“.

გვ. 325. ლექსს „პუშკინიდამ“ ზემოდან აწერია: „კერნისადმი“. სარჩევში:

გვ. III ლექსს „ებრაული მელოდია“ მიწერილი აქვს: „(ბაირონი)“. ლექსს „მეფე რომ ეყო“ — „(პიუგოსებრი)“.

გვ. IV ლექსს „ტურფა ქალისთვის თექმეტი წლისა...“ — „თარგმ.“

გვ. V მოხატულია ლექსი „ჩემი ალავერდი“ და მიწერილი: „ალავერდი“. ლექსს „პოეტი და ჩვენება“ მიწერილი აქვს: „ფიცით 209“.

გვ. VII. „პომერის ილიადა“-ს მიწერილი აქვს: „იხ. „ცდა“ № II“.

წიგნის დასაწყისში, ფორზაცზე დაკრულია 1930 წლის მაგიდის კალენდრიდან 7 აპრილის ფურცელი, რომლის მე-2 გვ. წერია: „ქეიფში მოხვდა და ქალები იყო ბევრი: სთხოვეს მამიას ლექსი სთქვიო და სთქვა ეს კუბლები:

„სალამი ჩიტუნებო,
სიმნო სიყვარულისა,
გულ-ჭრელო ყვავილუბო,
კეკლუც გაზაფხულისა,
ერის თვალი თქვენ გიმზერო.
მამული გელიძებო,
თქვენ სახელს გულზე იწერს,
მთული ქვეყნის ბუნება.
ჭიკჭიკით გაიშალეთ,
ბნელო დღეთ შემოცალეთ,
სალამი ჩიტუნებო,
სალამი გენაცვილეთ!“

გვერდზე მიწერილია: „ზოგი ამბობს მამიასი არ არისო“.

წიგნში ჩადებულია კონკერტი, რომელზეც ა. ლანჩავაძე-ციციშვილის ხელით წერია: „სოსოა ჩინაწერები ბ. გურჩიულზე“. კონკერტში დევს: 1. საკატილოგო ბარათი მინაწერით: 1. „ადამიანი“ — მ. გურჩილისა. დღი-ხეშვი პირველად] „დროება“-ში, 1868 წ., № 2. 7 კუბლებით. დაწყების თარიღი 1867 წ., 22 დეკ. 2. ქალაღის ნაწერები მინაწერებით: „მ. გურჩილის „სწეული“. დღიხეშვიდა „კრებულ-ში“, 1872 წ., № 8-9, გვ. 220. 3. „ფაზელი“ რითმებადა თავის გვარს:

„განსოხედე მკვლევარად
ამ ბაზათის მხაზველი,
უმორჩილეს ერთგულად
მარად შენი ფიზული“. „კრებული“,

1872. № 8—9. გვ. 293. 4. მამია გურჩილის ლექსი „ქალო ვიყავ მოწიფულს“ მუსიკაზე გადაიღო დეკერჩიშვილმა. იმღერა თავის ბენეფიკში მაკო საფაროვ-ბაშვიძისამ 1884 წ., 21 მარტს. 5. „პოეტი და ჩვენება“ აწყობილი იყო და ვეღარ დაიბეჭდა. („იგვრია“, 1884. № IV, ყდაზე). 6. ქალაღზე:

„ალავერდი

1. მეგობრებო! ჩერ ვისურვოდ
ჩვენ სამშობლოს დღეგრძელობა,
და თახები გამოეწუროდ
ღვინოდ კარგა შეგვერგება,

ასე ვუთხარად: საქართველო!
აღსდგე, გახდი კვლავ თავხედი,
არა არს-რა უსაშველო...
კმაწილებო, „ალავერდი!“

2. მოგვაგროვე მტერს გვაჯახე
დევსენ იყოს რაოდენი,
გვაბრძოლე და ნუ დაგვლახე
შეიწირე ჩვენი დღენი!
ნურას ჰკრთები, ჩვენ გვარგუნე
რაცა იყოს გასაბედი
დრო ნეტარი მოგვიბრუნე
შემოგვძახე: „ალავერდი!!!“

3. ფიცსა გაძლევთ არ გიმტყუნოთ
შენ შეიღებთგან არცა ერთმან,
რაც გვიბრძანო აღგისრულოდ,
თუ შეგვასწრო ის დრო დმერთმან!
შევეტაკეთ არა ძმებო?
მივეშვიროდ მტრებს მხნე მკერდი,
თქვენ, უებრო მებრძოლებო!
თქვენთანა ვარ: ... „ალავერდი!!!“

4. კმარა რაც რომ გვითმენია,
აწ კი ნულა დავმონდებით
სხვეებისთვის თუ გვიბრძოლია
სამშობლოსთვის ვერ ვიომებო?
წამოდექით, მოვეშხადოთ,
გამოვსცადოთ ერთგულ ბედი
თავს დავესხათ მტერს უზადოთ
იქ დავქვილოთ: „ალავერდი!!!“

5. ვაჩვენოდ რომ ქართველობა
ჩერ სულ მთლად არ გათელია
გაგვიგია ცურ მოყვრობა
თმენის ჯაჭვი გაწყვეტილა
აღვიჭურნეთ გმირის კლავით
გავსელოთოდ სჯულ გასაწყვეტი.
აღისთვის დავსაქოთ ავით
ვინც თანხმა ხართ... „ალავერდი!!!“

6. სისხლი ჩვენი, ჩვენ ტბილ აღმზრდელს
გადავასხად მოვალეთ,
ან სულ გავსწყუდეთ ბრძოლისა ველს
ან არა მცველებად ვეყოთ!
ჩავერინეთ მოსისხლეთა
ვერად მხარი და ზოგს მოგვერდი
ხმალი ბასრი ვიპყრად ხელთა
ვისიც მძლეთ სტრის... „ალავერდი!!!“

7. მენდეთ დროა რომ საბლები
მონობისა აწ გაველოკოთ
მამაპაათ საქმეები
მოვიგონოთ, მტრები ველიტოთ

თავყანი ვსკეთ ძველსა ღმერთსა რომ შეიქნათ წასახელი ძღვევის შემდეგ ერთმანეთსა მივაბახთ: „ალავერდი!“

[როს გველირისს გამარჯვება მებრძოლთა ლუწა ზედისხელი, მაშინ გემართებს გახარება სმა, შექცევა, ალავერდი!]]

8. მანამდის კი სულ ცრემლებით მოგწყყოთ მიწა მოვალბილოთ დაეხორცნეთ იმ რწმუნებით რომ შემდეგში აღვადინოთ ჩვენი ძველი არსებობა გორგასლანის განაუქვდი, დანა დაეცეთ ბრყვი-მთავრობას ვიღრიალოთ: ალავერდი!
9. ნუ დაეთუმობთ ამ სახელსა ჩვენსა შემდეგ მოძაველობას ფუ, შერცხვენა იმ ქართველსა კისრად იღებს ვინც ფრთხილობას. ეინც არ მოკვდეს წინამბრძოლათ დაიხაროს მტრისწინ ქელი! მას შეერთოს დედა ცოლად ჩვენ კი შევსოთ „ალავერდი!“
10. გვედრებ ვისაც გებრალუბი იმ დროს ხელი არ ამილო და ეს ჩემი ძველი ძვლები იქავ მინდვრად გამისალო იქ გავმორღე მინდა სულსა, ვიყო თუნდა წასაწყემედი ჩვენ ტოლუმბაშს დღეს რჩეულსა მაშინ ანდეთ: „ალავერდი!“

[აწილი]

მ. ფაზელი.

(გადავწერე 1886 წელში გადაწერილი ხელთ. რვეულიდან, რომელიც ეკუთვნის მსახ. ნიკო ვოციტიძეს (მისი ძმისა ყოფილა). ი. გრ.“ კლთხეში მიწვრილია: „ხელი ზოგან ან. თევაძისაა“.

7. ფაზელი. 1. „ქალები“, („ივ.“, 1891, № 181). 2. პოეტი და ჩვენება, (იქვე, № 175)“.

8. მამია გურიელზე წერილი ნიკო ნიკოლაძის (იხ. „Новое Обозрение“, 1891 წ. № 2614.

9. გრ. გურიელი. (ნეკროლოგი). იხ. „Н. С.“, 1891, № 2732. № 2614.

10. ბიბლ. მამია გურიელის წიგნზე იხ. („Новое обозр.“) 1897, № 4571.

11. მამია გურიელის გარეშემო. იხ. „კვალი“, 1897, № 19, გვ. 373.

12. მამია გურიელის გარეშემო. დაგვიანებული ბოლიში. ი. მეუნარგია შემდეგ წერის წერს „ნოვ. ობოზ-ს“; „ჩემ მყრ მამია გუ-

რიელის ლექსთა კრებულისათვის წამძღვარებულ ბიოგრაფიაში შევეხე-რა პირადობისა და ხასიათის დაფასებას, მოვთავსე რამდენიმე ექსპრომტი, რომლებიც ავტორს თითქმის სხვადასხვა დროს ეთქვას. ამჟამად ამ ექსპრომტების უმრავლესობა მე შიანნია მოკორილად და სრულიად უშინაარსოდ და ამიტომ მოვალედ ვრაცხ ჩემს თავს გულწრფელი მწუხარებით ვაღიარო, რომ შათ შესახებ ჩემი კომენტარები უსაბუთოა.“ („ცნ. ფურც.“, 1898, № 514, 23 აბრილი)“. გვერდზე მიწვრილია: „ხომ დაბეჭდილია, მაგრამ ჩერ არაივის შეუნიშნავს, თარი ყველასა აქვს, მაგრამ სიმებს როგორ აუღერებ, ისაა საქმე. ი. გრ.“

13. მამია. აკაკის ცნობით მამიას უთარგმნია პუშკინის „ეგვიპტური საღამოები“. (იხ. „ნიშადური“, 1908, № 41, გვ. 4).

14. მამია გურიელის არხივიდან. (იხ. გრ. ხავთაისის წერილი: ქუთაისის ინსტ. „შრომები“, II ტ., გვ. 290).

15. მამიაზე იხ. ჩემი ა. ცაგარელი და „შეეჩენო ქართულ ლიტერატურაში“, „ლიტ. საქართ.“, 1939, № 14“.

16. მოსაწვევი ბარათი ახალი ქართული ლიტერატურის სექციის სხდომაზე.

17. გაზეთიდან ამოჭრილი ა. ახნაზაროვის წერილი: „მცირე შენიშვნა მამია გურიელის ერთი ლექსის შესახებ“. მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1941, № 1“.

მეორე ცალის ყდა სავანებო დაკვეთითაა დამზადებული. ყუაზე: „მ. გურიელის ნაწერები“ და წინანდელი მფლობელის ინიციალები: „ფ. მ.“

ფორზაცზე: „ფილიპე მგელაძის (პოეტი ფ. რუსთაველის) წიგნებიდან. ვიყოღე სახელგაშის ბუკინისტ. 1945. 11-7.“

მეხუთე ცალის შუეტტიტულზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. კინურაშვილი“.

1132. გურაილი მ. (ფაზელი) რჩეული ლექსები. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1940. I VII. შეცდომები. გვ. 41, 64“.

გვ. 41. ლექსთან „ალავერდი“ არშიაზე წერია: „აკლია. მე მაქვს აღდგენილი. ი. გრ. („ჩემი ალავერდი)“.“

გვ. 64. ვადაშლილია ლექსის სათაური: „კალთვიდგან“ და თავზე აწერია: „შევჩენ-კოსია. იხ. ჩემი წერილი ი. გრ.“

1133-1137. გურიელი მ. მამია გურიელის უცნობი პოემა „ირმის ნამბობი“. [ი. გრიშაშვილის პუბლიკაცია]. — ამონაბეჭდი ეურნ. „მნათობიდან“, 1932 წ. № 3-4.

ამონაბეჭდის გაკეთებული აქვს კანი: „მამია გურიელი. ირმის ნამბობი. ი. გრიშაშვილის

რედაქციით. იხ. „მნათობი“, 1932, № 3—4. ი. ვრ.“

გვ. 160. წინასიტყვაობის ბოლოს მიწერილი სიტყვა: „რედაქცია“ გაღაზებულია და მიწერილია: „ი. ვრ.“

1138. გურიელი მ. რაშიდ ვარდან-ოღლი. პოემა დასავლეთ საქართველოს მოთხრობიდან. ქუთაისი, 1897. ამონაწერი: მ. გურიელი. თხზულებანი. ქუთაისი, 1897.

თავფურცელზე: „ი. ვრ. მ. გურიელი“.

1139. გურჯანელ-დათუქიშვილი დ. უნუგეშოთ დამწვარი. ლექსთა კრებული. ტფ., 1924. კანზე: „ი. ვრ. 1925 წ., 27/III.“

1140. გურჯიშვილი დ. მთა იძრა. [რომანი] წ. 2. ბათომი, 1934.

1141. გურჯიძე ა. ლექსები, თბ., 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „პოეტ-აკადემიკოსს, ქუთაისის პატრიოტ ბატონ იოსებ გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით ეუძღვნე ჩემი შემოქმედების ამ მცირე ნაწილს. ავტორი. 10.I. 1956 წ. თბილისი“.

1142. გურჯიძე ა. ყველგან ჩემი სახლია. [ლექსები]. თბ., 1960.

1143-1148. გუჭიტიშვილი. მარია სტიუარტი და ელისაბედი ტუდორი. ტრაგედია ორ ნაწილად. ფოთი, 1900.

ფორზაცზე: „ი. გრიშ., ტფილისი, 1914 წ., მაისი“.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვემოთ მიწერილია: („მღ. ბობოხიძე“).

1149-1150. დადიანი კ. ლექსთა კრება. კოლხიდელისა (გრიგოლ დადიანის). ქუთაისი, 1901.

კანზე, თავფურცელზე და ტექსტის მე-3 გვ: „ი. ვრ. 1919 წ.“

კანზე: „I. იონე გეგეჭკორი“. ფსევდონიმს „კოლხიდელს“ მიწერილი აქვს: „II“ და „გრიგოლ დადიანს“ — „III“.

თავფურცელზე ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „უგ. თავ. გენერალ-ოტ-ინფანტერის“.

გვ. 3 სქოლიოში გასწორებულია თარიღი: „[1] (8)? ი. ვრ.“

გვ. 39. ლექსის „ცისკარს“ თარიღს „1849“ მიწერილი აქვს: „1852“.

გვ. 40. ლექსის ბოლოს: „გ. დ.“

გვ. 63. ლექსს „ლუჩიას“ მიწერილი აქვს: „ყაუხჩიშვილი — კაჩუხოვი“.

გვ. 69. ლექსი „ერთს მშვენიერ ქალს“... მოხაზულია და არშაზე მიწერილი: „იხ ლუკა ისარლოვი (?)“.

გვ. 74. ტექსტის ბოლოს: „1. კოლხიდელის ლექსი „ცისკარში“. თ. გ. ბ. მ.“ („ცისკ.“, 1865, ნოემბ). 2. ნიკო დადიანს (ძმისწულს). (იქვე № ოქტ.)“.

წიგნში დევს: 1. ქალაღის ნაჭერი მინაწერით: „სოლ. ცაიშვილი. 1940, 24/IV.“ 2. ქალაღის ნაჭერი, რომლის ერთ გვერდზე წერია: „სოსოს უღრმესი მადლობის მოხსენებით ს. ცაიშვილი“.

1151-1155. [დადიანი გ.] გეგეჭკორი იონე. რუხის ბრძოლა ანუ ცხოვრება დიდის მეფის სოლომონისა. თფ., 1895.

კანზე ავტორის გვარის ქვემოთ: „(გრ. დადიანი, კოლხიდელი)“.

თავფურცელზე: „P. S. ამ წიგნზე იხ. რეცენზია „კვალში“, 1895 წ., № 15. გვ. 2. და იონა მეუნარგიას პასუხი საკურობო იმპერატორის „კვალში“, № 19, გვ. 7, ი. ვრ.“

1156-1158. დადიანი კ. სპარსეთის მეფე და ქართველი ტყვე, ტფ., 1898.

გვ. 3. სათაურის წინ: „კოწია დადიანი. 1898 წ., ლუბლ. ი. ვრ.“

1159. დადიანი კ. ქებახან. პოემა. ქუთაისი, 1897.

1160-1161. დადიანი ნ. სამადროო გამოცანები. (ზმაკიდურები ჩვენს მოღვაწეებზე) თ. ნ. ტ. დადიანისა. ქუთაისი, 1897.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ტფილისი, მაისი, 14 წ.“ იქვე: „სოკო ეს ზმაკიდურები დაიბეჭდა „ივერიაში“, ასეთი სათაური ჰქონდა: არჩილური, შვიდ-თავი (სამადროო გამოცანები ნ. დადიანისა). ამ დროიდან და ამ ნომრიდან დაიწყო ბეჭდვა. (იხ. „ივერია“. 1891 წ., № 125). საღ, როდის დაიბეჭდა, იხ. ტექსტი. ი. ვრ.“

ტექსტში ყოველ ლექსს მიწერილი აქვს, თუ საღ და როდის დაიბეჭდა.

გვ. 7. მეოთხე სტრიქონში ხაზგასმულია „ფაზარი“ და მიწერილია: „ძვირფასი ქვა. (იხ. „ვეფხისტყაოსანი“)“.

გვ. 13. სქოლიოში ფსევდონიმს „ღონიაგო“ მიწერილი აქვს: „-მანსევატაშვილი, ი.“

გვ. 23. სქოლიოში მიწერილია: „1. ნათაქს — ალექსანდრე, „ბავშვთა მოკეთე“-ს ავტ.“

2. ნა-ლის — ნანეიშვილი, ალექს.

3. ნასიძე — მიხეილ“.

გვ. 25. სქოლიოში ფსევდონიმს — „ორანიანი“ მიწერილი აქვს: „არტემ ახნაზაროვი“.

გვ. 27. ფსევდონიმს „სანო“ მიწერილი აქვს: „სტეპკო პრელაშვილი“.

გვ. 29. ფსევდონიმს „ურბნელი“ მიწერილი აქვს: „ნ. ხიზანაშვილი“.

გვ. 30. ფსევდონიმს „ფრონელი“ მიწერილი აქვს: „ალ. ყიფშიძე“ და „ფშაველა“-ს „ლ. რაზიკაშვილი“.

გვ. 31. „ლულაძე“-სთან მიწერილია: „ანდრია ლულაძე“.

გვ. 32. სქოლიოში ფსევდონიმს „წყალტუბელი“ მიწერილი აქვს: „გ. იოსელიანი“.

1162. დადიანი შ. [ნაწერების სრული კრებული 6 ტომად]. წ. 1. თბ., 1939.

ხაზგასმულია ადგილები შ. დადიანის ბიოგრაფიაში. გვ. გვ. 9—11; ავტობიოგრაფიის ბოლოს მიწერილია: „P. S. 2 ივნისი 1944 წ. შალვა დადიანმა გადაიხადა დაბ. 70 წლ. და მოღვაწე. 50 წ.“

იმავე გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა შ. დადიანის საიუბილეო საღამოს შესახებ, მინაწერით; „1944, 20 ივნ.“

1163-1165. დადიანი ნ. [თხზულებანი ნ. ავტორულაშვილი-ნარკანის შესავალი წერილით]. ტ. 1. პიესები. თბ., 1923.

კანზე: „ი. გრ. 10/XI. 23 წ.“

წიგნში ჩადებულია: 1. პატარა ზომის ქალღმრთის ნაქერი. მისზე წერია: „ქუჯი — შალვა დადიანი. წმინდა კრემლში (პროზა)“ ივერია“, 1896 წ., № 81, 82. ამ მოთხრობით გამოვიდა პირველად შალვა“. 2. ქალღმრთის მთელი ფურცელი. ერთ გვერდზე, როგორც ჩანს შალვა დადიანის ხელით წერია:

„უ ა რ ა ნ ა ო ზ ი: ტანს. ტიტველი მხარ-მკლავი. ტყავი ზურგზე გაღმოკიდებული, წელში გამოჭირებული. მშვილდ-ისარი. თავზე — სალტე. გრიმი — ახალგაზრდა ვაჟაკური სახე. უღვაშეები ეხლა ამოდის. მხარ-ბეჭიანი.“

გ ო რ გ ა ს ლ ა ნ ი. გრძელი წვერი. შავი უღვაშეები წვერზე გადადის, სქელი შეყრილი წარბები. მრისხანე გამომეტყველება.

ჯავშანი. მუზარადი. ამოწვდილი, შიშველი ხმალი უკავია.

და ვ ი თ ა ღ მ შ ე ნ ე ბ ე ლ ი

ქერა, ხუჭუჭა პარიკი. რგვალი წვერი, შუაზე ოდნავ ქრისტესავით გაყოფილი, პატარა უღვაშეები.

ხიტონი ხავერდის ბუზმენტებიანი, პლაშჩი მოკლე განზე გაბნეული. მარჯვენა ხელში უჭირავს გელათის გეგმა. გვირგვინი. მარგალიტები იქით-აქით.

თ ა მ ა რ ი ი ც ი.

პ ა ტ ა რ ა კ ა ნ ი მოხუცებაში. შავი წვერები, ცოტა ქალბარა შერეული, შეყრილი წარბები. ღიმი თვალები. ბალახონი ხავერდის, იმაზე

ლენტი რუსული ორდენისა. ვარსკვლავი მკერდზე. სამეფო მანტია. ჩალმა ლურჯი და თეთრი“.

ამონაჭრები: 1. „საქართველოს სურათებიან დამატების“ 1919 წლ., № 43-დან შ. დადიანის მოთხრობა „მატარებელში“. 2. ეურნ. „მნათობის“, 1940 წლ., № 9-დან დიბ. ბენაშვილის სტატია „ესთეტის საკითხები“, წერილი მეორე, გვ. 123—136. სათურის წინ წერია: „შ. დადიანი“, „მნათობი“, 1940 წ., № 9“. 3. გაზ. „კომუნისტის“, 1941 წლ., 16 იანვრის № 13 — შ. დადიანის მოთხრობით „ორსანტია“. 4. გაზ. „კომუნისტის“, 1941 წ., 25 თებერვლის ნომერიდან ამოჭრილი შ. დადიანის წერილი „საბჭოთა საქართველოს ინტელიგენცია“, არშიაზე მიწერილია: „კომუნისტის“ (დასურათებული გამოშვება), 1941 წ., № 1, 25 თებერვალი“. 5. გაზ. „ლიტ. საქართველოს“, 1942 წ., 3 ნოემბრის, № 40-დან ამოჭრილი შ. დადიანის წერილი „დაუეიწყარი ეპოპეა“.

1166. დადიანი შ. რჩეული ნაწერები. ტ. 1. გიორგი რუსი. რომანი. თბ., 1950.

1167-1170. დადიანი შ. რჩეული თხზულებანი ზუთ ტომად. თბ., 1958—1962.

ტ. 1. მოთხრობები. 1958.

გვ. 531. ავტორის შენიშვნებში ხაზგასმულია: „მარიამ ანნაბაძისა“ და მიწერილია: „მამო გარდაიცვალა ღრმად მოხუცებული 1959 წ. იანვარში. ი. გრ.“ გაზეთის ამონაჭრები: 1. შ. დადიანის „უბის წიგნიდან“, მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, № 12, 21 მარტი. 2. შალვა დადიანი ბათუმში. აქვე დაბეჭდილია შ. დადიანის ეტიუდი: „უქანასკნელი სიყვარული“, არშიაზე მიწერილია: „საბჭოთა აჭარა“. 1958 წ., № 195, 3 ოქტ.“

ტ. 3. [გვირგვინიანების ოჯახი. რომანი]. 1960.

ტ. 4. [პიესები]. 1961.

ტ. 5. მოგონებანი. წერილები. 1962.

1171. დადიანი შ. ბარათაშვილი. ამძიეული ტრაგედია. [თბ.], 1939.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1939. 10/IV. 1. ლუკა მგონი ამ დროს არ მსახურობდა საცენზურო კომ-ში, 50, 2. სარსაკი 60 — სარსაკი(?)“.

წიგნის უქანასკნელ გვერდზე: „1. ბეჯაკი — რისთვის შემოვიდა? გვ. 15. 2. ყაბახი-ჭერ თასია, მეგრ მიიღო ასპარეზის სახელი 31.“

1172. დადიანი შ. გამარჯვება. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942 წ., 19/VIII. იბ. გვ. 59.“

1173. დადიანი შ. განგაშა. [მოთხრობები]. თბ., 1959.

1174. დადიანი შ. გვირგვინიანების ოჯახი. რომანი. თბ., 1956.

1175. დადიანი შ. გვირგვინიანების ოჯახი. რომანი. თბ., 1960.

1176-1177. დადიანი შ. გიორგი რუსი. სამკარიანი რომანი. ქარგა ისტორიული. თბ., 1946.

1178-1179. დადიანი შ. გუშინდელნი. კომედია 3 მოქმ. თბ., 1948.

1180. დადიანი შ. მღვიმეში. [პიესა]. — ამონაჭერი „ცხოვრება და ხელოვნება“. 1910 —11, №№ 1—5.

საგანგებო უდაშია ჩასმული.
ყდაზე ამოტვიფრულია: „გრიშაშვილი“.
ფორზაცზე: „შ. დადიანი, მღვიმეში. „ცხოვრება და ხელოვნება“, № 1, 2, 3, 4, 5. 1910—11 წ.“

1181. დადიანი შ. ნაპერწყალი. ნაწერი ქუჩისა. ქუთაისი, 1892.

სარჩევის ზემოთ წარწერა: ჩემი სიტბუქის ნაცოდვარი საყვარელს და დიდ სოსოს—23. I. 48“. იქვე მიწერილია: „[შალვა დადიანი]: ი. გრ.“

კანზე წერია: „იაფი ბიბლიოთეკა № 1. ნაპერწყალი ნაწერი ქუჩისა [შალვა დადიანისა]. 1892“.

თავფურცელზე: „იშვიათია. თბილისში არ არის. სახლში არ გაიქცემა. ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკა. ნაპერწყალი. ნაწერი ქუჩისა (შალვა დადიანისა) 1892 წ.“ ქვემოთ „შალვა დადიანს ქუჩის ფსევდონიმი კიდევ აქვს ლექსი (შექსიარის სონეტი) დაბეჭდილი „მწყემს-ში“ („მწყემსი“, 1897 წ., № 21.) ი. გრ.“

1182. დადიანი შ. ნაპერწყალიდან. პიესა 5 მოქმ. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939, 10/1“.

1183. დადიანი შ. პიესები. ტ. 2. ტფ., 1934.

1184. დადიანი შ. პიესები. [გუშინდელნი; კაკლ გულში; თეთნულდ, შავი ქვა]. თბ., 1958.

1185-1187. დადიანი შ. როს ნადიმობდენ.. წარმოსადგენი ერთ სანახავათ. [ბათუმი, 1912].
კანზე წარწერა: „გრიშაშვილის. შალვა დადიანი“.

გვ. 3. მოქმედ პირებში „გლახს“ მიწერილი აქვს: „გრიშაშვილი“ და სქოლიოში ჩამოტანილია „ნოემბრის 8-ს 1921 წ.“

მეორე ცალის კანზე გამოცემის წელი: „1912“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „პირველად დაბეჭდა ქუთათურ გაზეთ „ფონდში“. 1909 წ. № 2. 4, 6“.

წიგნში ჩაღებულა „ლიტ. გაზეთის“, 1953 წ., 15 მაისის, № 14 (826). მასში აღნიშნულია გ. ბუხნიკაშვილის წერილი „ერთი პიესის ისტორია“; შ. დადიანის „როს ნადიმობდენ“ შესახებ.

მესამე ცალის თავფურცელზე ავტორის ხელით: „შალვა დადიანი. Шалва Дадиანი“.

1188. დადიანი შ. საქართველოს. თბ., 1944.

1189. დადიანი შ. უბედური რუსი. რომანი. ტფ., 1927.

კანზე და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1927. 15./ III.“

ფორზაცზე: „წავიკითხე 1934 წ., 5. 10/VIII წალღერში (სხვა ეგზემპლარი წავიკითხე). ამ რომანის პირველი თავები იბეჭდებოდა „საქართველო“ დამატებაში, 1916 წ., № 26-დან. იქვე: „იასალი, გვ. 272; დამი, 212; ჰაილა 205; ლაყაფი, 270, დეტიციკი, 214“.

1190. დადიანი შ. შენი ჭირი. კალმის ნაგმბაკარი 3 განყოფილებად. ამონაჭერი მ. გაჩეჩილაძის მიერ. შედგ. „ჩანგის“ მე-2 ტომიდან. 1916 წ. გამოც.

1191. დადიანი შ. და ქორთია რ. სტალინი ქიათურაში. ნარკვევი. [თბ.], 1940.

1192. დავითაშვილი ბ. სიალამართლე კაცს არ დაქარგავს. ხალხური ზღაპარი. კავკაი, 1897

ავტორის ფსევდონიმი ხაზგასმულია და მიწერილი: „(ბ. ევანგელოვი)“.

1193. დავითაშვილი ი. სრული კრებული. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951, 2.XII.“

ყდაზე მე-2 გვერდზე: „ლურჯი სუფრა გვ. 2. ცნობილი ლექსები: 1. „სატრფოვ, შენთვის დავიბადე“ (1881 წ.), გვ. 76/339. 2. „ჩეჩილი“ (1885) გვ. 117/360. 3. „საქართ. დედოფალი, დედა ქართლ. თამარი,“ გვ. 2/287“.

ფორზაცზე: „1. ვიქ. გამყარელოძე, გვ. 244. 1. არტიტების ქება, 39. 2. ზინდანი, 44. 3. მის. გორაძე, 51, 315. 4. ბალა—226. 5. დ. გივოშვი, 169. 6. ქიშმიში, (?) 385. 7. გ. წერეთ. პოემის გმირები. 391. 8. ივ. მაჩაბელს, 94. 9. ასაჰალად და არა ასაყოლი, 87. 10. აზიზ-მანოზი, 178. 11. სკანდაროვი, 195. 12. მიხეილ უნგროვლახელი. გვ. 216. სტეფანაშვილი, გვ. 400. თოქმაჩი, 218. ხაბრიჯანი, 223. „სხელცხელი ამბები“, 254. მიხაკა ჩოდროვი, 256. მეფე ლირი, 260“.

ი. დავითაშვილის პორტრეტის ქვემოთ მიწერილია: („1850—1887“).

გვ. 1. ლექსის „სიმღერა ჩუქურთმის მკერდისა“ მე-2—4 სტროფებში მოხაზულია არა შიშვე მიწერილია: „აკაიკი“.

გვ. 22. ლექსში „უწინდელი ამბავი“ პირველი სტროფი მოხაზულია არა შიშვე: „აკაიკი“.

გვ. 39—40. ლექსში „თეატრის მოთამაშეებს“ სტროფონები ხაზგასმულია, მიწერილია: „ნატო. მაკო“.

გვ. 46. ლექსის „ენა“ გასწვრივ არშიაზე: „აკაიკი“.

გვ. 51. ლექსში „ახალ მელქესს“ ხაზგასმულია სტროფონები:

„კარგს აქვს. ცუდსა აძაგებს.“

მაკიცხარი ხარ მოდისა“...

არშიაზე: „მიხელო გორდაქე“.

გვ. 65. ლექსს „თხოვნი“ მიწერილი აქვს: „აქროსტიხი ნატო ცვაგარელს.“

გვ. 70. ლექსის „კურტუმეკხიანს“ გასწვრივ არშიაზე მიწერილია: „ძველად დაბეჭდილი იყო ორი სტროფი. ერთ სტროფიანად“.

გვ. 87. ლექსში „ჩვენს უსტაბაშს“ ხაზგასმულია ბოლო ორი სტროფონი:

„უსტაბაშად ოპანეშ ჰყავთ.“

ასაყოლად ვართანაო!“

მიწერილია: „ასპყალად“.

გვ. 90. ლექსში „თამარ მეფის ცხოვრებიდან“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ფარანი“, მიწერილია: „Фарапа. ჩირალი“.

გვ. 117. ლექსში „ჩაქვილი“ ხაზგასმულია: „გულდენი პაწია ლევიანს“, მიწერილია: „წერეთელს“.

გვ. 125. ლექსში „სახალწლო“ ხაზგასმულია „ბანას“, მიწერილია: „ბანანას (?) იქვე ხაზგასმულია სტროფონი: „დასეირნობ ჩოხატყაიდა“. არშიაზე: „დ. კარიკაშვე. ჩოხით დღილია?“

გვ. 129. ლექსში „ნინო“ ხაზგასმულია სტროფონი: „ტანთ ჩიცივა სანქაროზედ“, მიწერილია: „რ. ერისთ“.

გვ. 130. იმავე ლექსში ხაზგასმულია: „პატარა“. არშიაზე: „ბაღანაო (?) ი. გრ.“

გვ. 134. ლექსში „სურათი ყმაწვილის ცხოვრებიდან“ ხაზგასმულია: „ვეძღვნი გ. ბურ-ქეს“, მიწერილია: „გრ. ბურტულაქეს“.

გვ. 152. მოხაზულია ლექსი „მგელს“. არშიაზე: „აკაიკის „ლექსის“ მიბაძეა“.

გვ. 157. ლექსში „სადღეგრებელი“ ხაზგასმულია მიძღვნა: „ნ. გ. გ.“, მიწერილია: „ნატო გაბუნას“.

გვ. 169. ლექსის „დავით ძმაო, შენ მოგმართავ“, სათაურს ზემოთ მიწერილია: „პოეტ დავით გივიშვილზე (ი. გრ.)“.

გვ. 174. მოხაზულია უსათაურო ლექსი, მიწერილია: „ნანცობი სტროფონები“.

გვ. 199. მოხაზულია ლექსი „რომ შენ კეთილს დასკინიანს“, მიწერილია: „ილიას ლექსის გადაცემებისთან ხომ არა გვაქვს საქმე? ი. გრ.“

გვ. 215. მე-4 აბზაცში შემოხაზულია: „ჩვე-მოჩინოზელი“, მიწერილია: „გოგი საბაგლი-შვილი“.

გვ. 216. მოხაზულია მე-2 აბზაც. არშიაზე: „იხ. „დროშა“, 1951 წ., № 2. გ. ლ-ძის წერილი“.

გვ. 238. ბართში ელ. ბებიაშვილისადმი ხაზგასმულია: „ა-კი წ-ლი“. მიწერილია: „აკაიკი წერეთელი“.

გვ. 260. მთვე კერესელიძის ბარათის ბოლოს მიწერილია: „1883“. იმავე გვერდზე დიდიმდე კილაძის ბართში ხაზგასმულია სიტყვები: „მიზეზი გახლდათ ფიგარო გოგა“. არშიაზე: „გრიგოლ ტატიშვილი“. ამავე ბარათში ხაზგასმულია „მაქსიმა“, მიწერილია: „შობაბაძე“.

გვ. 285. მე-3 სტროფონში ხაზგასმულია: „დიდიმდე კილაძე“, არშიაზე: „ასათამაშეობი იყო“. აქვე მოხაზულია ი. დავითაშვილის ფსევდონიმები, დამატებულია: „ი. დავითაშვილი“.

გვ. 315. ლექსის „ახალ მოლექსებს“ შენიშვნაში ხაზგასმულია „მიხელო აბულაძე“, არშიაზე მიწერილია: „მ. გორდაძის გვაზია“.

გვ. 362. შენიშვნას პოემა „გულჯაფარიანს“ შეაჯებ მიწერილი აქვს: „გაგრძელდა „ცნ. ფურცელ““.

გვ. 389. მოხაზულია შენიშვნა № 174, მიწერილია: „დ. გივიშვილი“.

გვ. 391. ხაზგასმულია ლექსში სიტყვები: „არანკა“ და „დამიან“. მიწერილია: „გ. წერეთ. პოემის გმირები. ი. გრ.“

გვ. 404. ი. დავითაშვილის მე-8 წერილის კომენტარში ხაზგასმულია: „არსენა ჩვენთჳს უცნობია“, მიწერილია: „კვანდაძე“.

გვ. 407. 23-ე წერილის კომენტარში, სადაც წერია, რომ ი. დავითაშვილი ააღლევა ლავიშვილის მიერ ჩუღუტყვის მკვლელობის ფაქტმა, მიწერილია: „დომ. ყიფიანიც“ აქვე ვ. გოციბოძის წერილის კომენტარში აღნიშნულია, რომ ა. წერეთლის ლექსს „გაზაფხული“ გამოეხმაურა ი. დავითაშვილი. არშიაზე მიწერილია: „ნ. მარბიცი“.

გავითიდან ამონაჳრები: 1. ს. წვერავას წერილი „იოსებ დავითაშვილი“, მინაწერთ: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1952 წ., № 60, 25 მარტი“. 2. ს. ცაიშვილის წერილი „იოსებ დავითაშვილის მემკვიდრეობა“. მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ“, 1952, № 2, 13 იანვ. 3. ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ, მინა-

წერით: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1952 წ. № 6, 9 იანვ.“

გვ. გვ. 80—81 ჩადებულია ჟურნ.: „თეატრის და ცხოვრების“ ორი ფურცელი. (№ 4, გვ. 13—16). ს. მაგლობლიშვილის მოგონება ი. დავითაშვილზე“.

1194-1197. დავითაშვილი ი. თხზულებანი. თბ., 1690.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1921. 8/X.“ იქვე: „მიხ. გორდაძეს გვ. 47.“

ფორზაცზე დაკრულ რვეულის ფურცელზე წერია: „ლევინა გორის ჯვარზე“, ავტორი ი. ს. დ. [იოსებ სვიმონის-მე დავიდი]. იოსებ დავითაშვილი. ასეა ახსნილი საჭაროს ეგზეგლარში. „დრეგა“, 1877, № 109, № 200. (აქ არის საქართ. დედოფალი დედა ქართლის თამარი) ხალხურა“.

გვ. LXV. ხაზგასმულია: „ყ-მ“, მიწერილია: „ყოფშიე“.

გვ. LXXIII სქოლოში ხაზგასმულია: „ზაყელა“, მიწერილია: („შ. მღვიმელმა) ი. გრ.“

გვ. LXXIV ლექსის გასწვრივ არშიაზე: „შ. მღვიმელი. ეს ლექსი დაიბეჭდა ხელმოუწერელი „ივ.“, 1887, № 58“.

გვ. LXXXIX ბიოგრაფიის დასაწყისში ხაზგასმულია: „ხელმოუწერელი ლექსი“ და არშიაზე მიწერილია: „ეს ლექსი შ. მღვიმელს ეკუთვნის“.

გვ. 1. და 2. ამოხეულია. აღდგენილია ი. გრ. ხელით ლექსი მიძღვნილი დ. გიგაურისადმი. აქვე დევს პატარა ფურცელი მინაწერით: „ეს ხომ ხელოსანი იყო და ყოველი ხელოსანი ჭერ ღმერთს ახსენებდა და მერე შეუდგებოდა საქმეს... (იხ. მაღალაძის „წმინდანები“) შოთა: „ეპ, ერთო ღმერთო...“

გვ. 46. ლექსს „აედმყოფი დედა და შვილები“ მიწერილი აქვს: „უკაცის მიბაძვა: „მე ჩანგური მისთვის მინდა“.

გვ. 47. ლექსს „ახალ მელექსეს“ მიწერილი აქვს: „მიხ. გორდაძეს“.

გვ. 53. ლექსს „გლეხის მასწავლებელი“ ბოლოში მიწერილი აქვს: „თავის თავზე“.

გვ. 57. ლექსს „სამშობლო“ — ბოლოში მიწერილი აქვს: „ამ სიტყვებზე ანდრო ყარა-სვილის მიერ დაწერილი ფორტეპიანოსათვის მუსიკა (პოპური) თბილისის სიმღერებიდან საჯუნდონ გადააკეთა და სათ-აზნ. გიმნაზიის მოწაღებან პირველად შეასწავლა კომპ. ზ. ჯა-ლიაშვილმა 900-იან წლებში. ლადო გეგეკი-რი. 1938.“-IV.“

გვ. 81. ლექსის „სიმღერა“ პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია და კითხვის ნიშნით აღნიშნული „ნინა“, მიწერილია: „ჩვენუბნე-ლი“?.

გვ. 100. ლექსს „პატარა ტასოს“ მიწერილი აქვს: („აბაშიძეს) — ეს დაიბეჭდა „თეატრში“, 1886 წ.“

გვ. 102. ლექსის „თეატრის მუშა“ ბოლოს წერია: „დაიბეჭდა „თეატრში“.

გვ. 171. სარჩევში ხაზგასმულია: „სიმღერა ჩუქურთმის მკერლისა (გადმოკეთებული)“, მიწერილია: „ველარც ამოუხევი. ეს ლექსი ბიოგრაფიაშია გვ. LXXXV“.

ბოლოში ფორზაცზე დაკრულია: 1. დავითაშვილის დაუბეჭდავი ლექსები ამოკრილი ჟურნალიდან მინაწერით: „ქართული მწერლობა“, 1927, № 6—7“.

2. ვ. ხუროძის წერილი „იოსებ დავითაშვილი“ და ი. დავითაშვილის დაუბეჭდავი ლექსები ამოკრილი გაზეთიდან მინაწერით: „კომ.“, 1927, 7/III, № 68“.

3. „იმედის“ წერილი „იოსებ დავითაშვილი — პირველი ქართველი მუშა მგოსანი“ ამოკრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „მუშა“, 30/III, 1927“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის პირადი ბეჭედი: „გიორგი ლასხი-შვილი № 143“. იქვე: „გ. ლასხიშვილის წიგნი ყოფილა. იხ. გვ. წინათქმის დასასრული. ლექსების დასაწყისი. ი. გრ. 1956. 31/III.“

გვ. XCII. უცნობის ხელით: „ეს წიგნი გადმოცა მისი ჩოგოვამიძე კომ მიმცა ვება ლასხიშვილისათვის. მაშინ ვრბს ვერ გადა-ვეცი, დამრჩა მე სახსოვრად როგორც ბნ მიუასაგან. [ეს სიტყვა წაშლილია და ზედ წერია] მაშისაგან, ისე ვეტასაგანაც“. ხელმოწერა არ იკითხება.

1198-1199. დავითაშვილი ი. ლექსები, ტფ., 1927.

კანზე: „სამშობლო, გვ. 186. შავლევი, 285.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1927, 28/V.“ იქვე: „ი. დავითაშვილის ფსევდონიმი იყო „თეატრის მუშა“, თანამშრომლობდა ვ. აბაშიძის „თეატრში“. ცენზორი, გვ. 373. აღსაყალი, გვ. 112. ნინი იოსებიძე, გვ. 88. თარფით წიგნები. გვ. 143. „ეკლესიას დახვედლი“ — 151. მ. გორდაძე, გვ. 179. „კვირტილა“, გვ. 11. თამარ დედოფალზე — გვ. 212“.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვეშ: „(1850—1887)“.

გვ. 26. ტექსტში ხაზგასმულია: „ამის შემდეგ შესულა თეატრში სცენის მომუშავედ“, არშიაზე: „ამ დროს წერდა ლექსებს „თეატრის მუშის“ ფსევდონიმით“.

გვ. 45. ხაზგასმულია: „ტყუილად კი არა სიტყვა 1863 წ. თავადმა ციციანოვმა“... მიწერილია: „სად?“.

გვ. 56. სქოლიოში დასახელებულია: „რევოლუციის ბატონი № 4—5 (9—10)“. მიწერილია: „რომელი წელი?“

გვ. 66. ტექსტში დანიშნულია ადგილი: „იმე ვიცოცხო და იმანს, ორივენი დავეტევით ამ ქვეყნად“. სქოლიოში მიწერილია აქაცის ერთი სტროფი:

„დაე, სუყველამ იბედნიეროს,
თავის მამულში, თავის მხარეში —
რომ მოძმე იყონ ერთი-მეორის
და არა მონა, ყმა და ჭარბი“ (აკაკი)“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „საბავშვო ქმნილებას უნდა ახასიათებდეს თემის სიმარტივე, ენის დაბვეწილობა და მხატვრული სისადავე“, მიწერილია: „ეს სიტყვები სოლო გომეშაძემო მაქვს“.

გვ. 79. ლექსის — „სიმღერა ჩუქურთმის მკრელისა“ ქვესათაურში ხაზგასმულია: „გადმოკეთებულა“ და მიწერილია: „საიდან? (აკაკის მიბაძეა)“.

გვ. 81. ლექსში „დატივრთულ მუშას“ სტრიქონში „იკმარე რაც რომ ზილია“, ხაზი გადასმული აქვს სიტყვას: „რომ ზილია“ და მიწერილია: „გეზილია, ასე არა ჯობია? ი. გვ.“

გვ. 88. ლექსის სათაურს „ჩემს დას მეგობარს. ნ. გ.“ მიწერილი აქვს: „იოსებბიძის დედა“.

გვ. 112. ლექსში „ჩვენს უსტაბაშს“ მოხაზულია სიტყვა: „ასაყოლად“, მიწერილია: „ასასაყალად“.

გვ. 119. ლექსში „ბედის წყარო“ დანიშნულია სიტყვა „კური“ და მიწერილია: „იხ. გვ. 361“.

გვ. 179. სქოლიოში ხაზგასმულია „აბულაძე“ და მიწერილია: „აბულაძე იყო, მუშა მგონის მ. გორაძის ფსევდონიმი“.

გვ. 206. გახსნილია ადრესატი სახალწლო ბილოცისა, მიწერილია: „დმიტრი ჭანაშვილს“.

გვ. 207. სათაურის ქვეშ მიწერილია: „ვეუძლინი გ. ბ...ძეს“.

გვ. 361. ხაზგასმულია ლექსის — „რამ გავაშრო, შე ოხერო“-ს ბოლო ორი სტრიქონი: „მძლავრნი ამ ქურას ჩასძახიან: „გაგვიწვი სამსახური“, მიწერილია: „იხ. ჩოდრიშვილს თავის მოგონებაში სწორედ ასე აქვს მოყვანილი. იხ. „თ. და ც.“, 1924 წ., № 14. (17), გვ. 5“.

გვ. გვ. III—VII სარჩევში ხაზგასმულია „მიბაძე დ. გურამიშვილისა“ და მიწერილია: „კაკი გიყვარდესო“. ხაზგასმულია სათაური: „ახალ მელექსეს“ და მიწერილია: „მ. გორაძე“. დანიშნულია ლექსი „ლამპო, შენი ტბილი ხმა“ და სქოლიოში მიწერილია: „იხ.

„თეატრი“, 1886, № 18. „თეატრის მუშის“ ფსევდ. გვ. 188.“ მოხაზულია — „პატარა ტასოს“ და მიწერილია „იხ. „თეატრი“, 1886“; ხაზგასმულია — „სურათი ყმაწვილის ცხოვრებიდან“ და მიწერილია: „თეატრი“, 1886, № 21“. ხაზგასმულია „ია“, მიწერილია: „თეატრი“, 1886 № 13“... დანიშნულია სათაურები „ლალა“, „გაზაფხული“ და მიწერილია: „იხ. „თეატრი“, 1886, № 23. („თეატრის მუშა“) იხ. „თეატრი“, 1886, № 19“.

წიგნის ბოლოს, კანზე, დაკრულია გაზეთის ამონაჭერი: 3. ქიქოძის რეცენზია „იოსებ დავითაშვილის ლექსები“ მინაწერით: „კომ.“, 1927 წ., № 282, 13 დეკემბ.

წიგნში დევს ქალაღის ნაჭერი მინაწერით: „ი. დავითაშვილის ლექსები მოთავსებულია ვ. აბაშიძის „თეატრში“, 1885—6 წ. „თეატრის მუშის“ ფსევდონიმით და ალ. ნებიერიძის რედაქტორობით გამოსულ „თეატრში“, 1889 წ., № 11, 13. მაშასადამე ეს კრებული „სრული არ არის“ როგორც ავტორს უნდა.

1200-1201. დავითაშვილი ი. რჩეული ლექსები. ტფ., 1927.

გვ. 11. ხაზგასმულია ლექსის „ახალ მელექსეს“ სათაური, მიწერილია: „იხ. გორაძეს“.

გვ. 43. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ჩემი ფოსტის პასუხად“, მიწერილია: „ნ. ჩხიკვაძე“.

1202-1203. დავითაშვილი ი. რჩეული ლექსები. [თბ.], 1928.

1204-1205. [დავითაშვილი ი.] სტეირი და სხვა ლექსები შერადგენილი ი. დ. ტფ., 1880. ფორბაზე მიწერილია: „ი. დავითაშვილს. „დაზაგაზე რანდით ლამობდი მრუდე ხის გასწორებასა“.

აქვე: „წიწერნაის მსგავსი, 27.“

გვ. 6. ლექსში „სტეირი“ ცენზურის მიერ გამოტოვებული სტრიქონები შევსებულია ი. გრ. ხელით:

„და მოგემორდება ცუდი დრო დღეს ჩვენი დამლუპველიო“.

გვ. 9. ამავე ლექსში ჩაწერილია გამოტოვებული სტრიქონი: „რა არის ჩვენი დამხსნელი“.

წიგნში ჩადებულია ამონაჭერი გაზეთიდან „აბალი მასალები იოსებ დავითაშვილის შესახებ“ მინაწერით: „კომ.“, 1936 წ., 20 ოქტ.“ ტექსტში ადგილები ხაზგასმულია.

წიგნში ჩადებულია აგრეთვე ორი კლიშე: ი. დავითაშვილის „სტეირის“ თავსათურისა და „ლუსტრაციისა“.

1206. დავითაშვილი მ. ქართული ბარაქა. ნაკრევები. [თბ.], 1959.

1207-1208. დათოშვილი მ. ოქროს ხოხობი. [აპოკრიფული მოთხრობა]. ტფ., 1890.

1209. დახედი ვ. ბალადა ტვილისთან დაღუპულ ვეფხვზე (ლექსების მე-5 წიგნი), ტფ., 1929.

თავფურცელსა და მე-13 გვერდზე — ბეკელი: „Из книг И. Т. Полумордвинова“.

თავფურცელზე ბეკელს ფანქრით გაკეთებული აქვს მინიშნება და მიწერილია: „1952.8.X“.

1210-1211. დახედი ვ. გუშინ და ხვალ. ლექსები. (მე-4 წიგნი). ტფ., 1928.

1212. დახედი ვ. ლივილა. ტფ., 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „პატრივტულ ნ. საქარულს — პავლე საყვარელიძეს. ავტორი. 8. IV. 27 წ.“

1213-1215. დახედი ვ. მზის სისხლი. [ლექსები]. ტფ., 1926.

1216. დახედი ვ. და ხიდო-რეან. გული და ლექვები. [ლექსები]. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 16/V“.

1217-1218. დანელია მ. ორიგინალური შე-მოქმედების ნაწყვეტები. გამოც. 1-ლი. თბ., 1911.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს — გ. მსხილაძე. 7-XII, 54 წ.“

გვ. 17. დასმულია ბეკელი: „ქუთაისის მეორე ცხრაწლიანი შრომის შკოლის ბიბლიოთეკა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე სათაურის ქვეშ მიწერილია: „(დაბეჭდვის თარიღი 1911 წ.) ავტორის სურათით?! ძალიან უნიჭო ლექსებია“.

გვ. 48. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ფასი 15 კ.“

1219. დახედი ვ. ბუდიონელის ლურჯა. პოემა. გორის ბანაკი. ქუთაისი. 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 8. X ქუთაისი“.

1220. დახედი ვ. კიკვიძე. დრამა 5 მოქმ. და 9 სურ. თბ., 1953.

1221. დახედი ვ. კიკვიძე. დრამა 5 მოქმ. და 9 სურ. თბ., 1956.

1222-1223. დახედი ვ. ლაბასპა. წ. 1. ბათობი, 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926 წ. 16/II. ბათობის გამოცემა“.

1224-1225. დახედი ვ. ლექსები. [თბ., 1934] — კანზე სათაური: ჩემი ტყვია და ჩემი ლექსები.

1226. დახედი ვ. ა. მონაკენის სიკვდილის დროს. ლექსები. [ფოთი, წ. ა.].

გვ. 7. მონაზულია ლექსი, დაწყებული: „ეს უნაბავს შავი წიგნი, წიგნი წითელ ასო-ეით“, მიწერილია არშიაზე: „გ. ტ-ძის ლექსია“.

1227. დარისხანაშვილი გ. სამი ამხანაგი. პიესა 4 მოქმ. ტფ., 1933.

1228. დარისხანაშვილი გ. ხიდ-ქვეშ. პიესა 4 მოქმ. ტფ., 1937. გვ. 75 მიწერილია: „ამის ენა მე გავასწორე. ი. გრ.“

1229-1230. დაფნარელი ნ. ლექსები. თბ., 1938.

1231-1232. დგებუაძე ო. დამნაშავენი. [უცნობი მეგობარი. მოთხრობები]. თბ., 1945.

1233-1234. დგებუაძე ო. მეორედ დაბადება. ამბავი ერთი ქალისა. ნოველები. [თბ.], 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954.21.IX“.

აქვე წერია: „ატანდა—ძალას. ბავშვს ატანდა სოფელში. სურა, გვ. 100. ხილაბანი, 100. ნაშა, 105. „ჰკილა“ — 107. ბაგირი, 110“.

ფორზაცის მე-4 გვ.: „54, 56, 72. ბობოწვერა? გვ. 75. ხათრით, 147; ბლონდი, 245; ალიბი, 270“.

1235-1236. დგებუაძე ო. მოთხრობები. უცნობი მეგობარი. ოთხი სიციცხლე. ამბავი ერთი ქალისა. მეორედ დაბადება. თბ., 1956.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს, ძვირფას ადამიანს ი. გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით ვუძღვნი ამ წიგნს ავტორი. 11-VII, 56 წელი“.

1237. დგებუაძე ო. ღვთისმობლის მოტაცება. უცნობი მეგობარი. [მოთხრობები]. თბ., 1957.

1238-1239. დგებუაძე ო. ჩაძირული თოლია. [სათავგადასავლო რომანი]. თბ., 1959.

1240. დგებუაძე-ფულარია ფ. ერთობელი. მოთხრობები. თბ., 1958.

1241-1242. დგებუაძე-ფულარია ფ. გრძნობათა ნანგრევებზე. მოთხრობა. ქუთაისი, 1927. თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას სოსის, ფუქუსაგან. 11/XI 27“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „საქართველოს განცდის და სიღამაზის შეილს, ძვირფას და სიამაყე... [აქ სიტყვა ამოფხევილია]. ზაუსისაგან. ქ. ქუთაისი. 2/IV 27 წ.“

1243. დგებუაძე-ფულარია ფ. ოქროს ზეჰდი. ისტ. რომანი. [სოხუმი], 1952.

1244. დგებუაძე-ფულარია ფ. ოქროს ბეჭელი. (რომანი წარსულიდან) მე-2 შეეს. და შესწ. გამოც. [სოხუმი], 1954.

1245. დგებუაძე-ფულარია ფ. ტყვარჩელის ლამპონები. [მოთხრობები]. სოხუმი, 1954.

1246. დგებუაძე ფ. ქალის გული. მოთხრობა. ამონაჭერი ეურნ. „მნათობი“—დან, 1944. № 11.

პირველ გვერდზე დაკრულია ქალადის ნაჭერი წარწერით: „ფ. დგებუაძე. ქალის გული. 1944, № 11“.

1247. დედარიათი კ. სიჭაბუკე პოეტისა. [რომანი ნ. ბარათაშვილის ცხოვრებიდან]. თბ., 1960.

ფორბაცზე: „ამირანს პატივისცემით, კლავ-
დია დედარაინი. 22. X I. 60 წ.“.

1248. დევძე ა. გასაღები. (ხურობა ერთ
პოქმ). თბ., 1940, სტეკლოვარ.

კანზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიო-
თეკას პატივისცემით ი. ნაზარევილი“.

1249. დევძე ა. თავთაის ადგილზე. [პი-
ესა] თბ., 1957.

1250. დევძე ა. მეგობრობა. პიესა 2 პოქმ.
თბ., 1948.

კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ჩემს საყ-
ვარულ პოეტს ი. გრიშაშვილს! ავტორისაგან.
1949 წ., 23 აპრილი, თბილისი“.

1251. დევძე ა. სადილომო სპექტაკლი.
კომედია. თბ., 1949.

1252. დევძე ა. და ორბელი ვ. რომელი
ერთი... პიესა. თბ., 1941.

კანზე: „ამბ. დ. ძნელაძეს ი. გრ.“.

1253-1254. დეკადენტი. იაზონური სახე-
ლები და სხვა საოხუნჯო ლექსები. თბ., 1904.

1255. დეკანოზოვი ა. სისხლის ძიება. პოე-
მა. თბ., 1880.

1256. დემურხანაშვილი ს. გაზაფხული და
უცხო ქალიშვილი. [მოთხრობები]. თბ.,
1961.

1257. დესპინაშვილი. ვანთილი. ლექსები.
ტფ., 1913.

1258-1263. დვალი ე. არსენა ჯორჯიაშვი-
ლი. სიმღერა — ლექსი. ტფ., 1933.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 1/1 გამოვიდა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე. და მე-7
გვ. ბეჭდი: „სტალინის სახელობის რაიონუ-
ლი კლუბის ბიბლიოთეკა“.

1264-1266 დვალი ე. აღმაფრენა. თავისუ-
ფალი ლექსები. ნაწ. 1. თფ., 1918.

1267. დვალი ე. აღმაფრენა. [ლექსები].
ქუთაისი, 1919.

1268-1269. დვალი ე. ახალი უწყება (პოე-
მა) შოთა რუსთაველის ცხოვრების შესახებ.
ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 25/V.“

მეორე ცალის კანზე: „ძღვანელ ნორკ პო-
ეტს ფ. გრატიანოვილს. ავტ.“

1270. დვალი ე. გამარჯვება. სამღროვო
ლექსები. თფ., 1917.

1271-1272. დვალი ე. გაქანება. მსოფლიო
სამეცნიერო პოემები და ლექსები. ტფ., 1928.
თავფურცელზე წარწერა: „მოსავრონებლად
ქვირფას მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორი.
12/II“.

კანის მე-4 გვერდზე: „წინ ვერცხლით ქე-
დლი დადიგა კულა“ (დ. გურამიშვილი)“.

1273. დვალი ე. თავისუფლება. ლექსები
და დაკვირვებანი. ტფ., 1917.

თავფურცლის მეორე გვერდზე წარწერა:
„ეუღლენი სახსოვრად ქვირფას მეკობარა:
ი. გრიშაშვილს. ავტორი. 1917 წ. 5 ქრისტ.“

1274. დვალი ე. ილია და აკაკი. სახალხო
ლექსები. თფ., 1917.

1275. დვალი ე. მოსწრებული სიტყვები.
ნაწ. 1. ტფ., 1927.

1276-1277. დვალი ე. მშვენიერი რაჟა. ის-
ტორიული წერილები, ხალხური ლექსები და
სწავლასხვა სურათები. თბილი-ქალაქი, 1918.

ჩადებულია ამ წიგნის მეორე ეგზემპლარი,
აკლია 2 ფურცელი. გვ. 9. მიწერილია: „მეგ-
დელის ეურნალია: „მშვენიერი რაჟა“.

1278. დვალი ე. ნაშინალი. იუმორისტუ-
ლი ლექსები და წერილები. ქუთაისი, 1907.

1279. დვალი ე. რაჟველი. სხვადასხვა სიმ-
ღერები. თბ., 1917.

1280. დვალი ე. რიერაფი. ძველი და ახა-
ლი ლექსები. გამოც. მე-2. თბ., 1907.

1281-1282. დვალი ე. სალამი. სასიმღერო
ლექსები და დაკვირვებანი. ტფ., 1917.

გვ. [27]. ლექსში „რაჟველი“ ორი უკა-
ნასკენელი სტროფი მოხაზულია და მიწერი-
ლი: „ეს ორი სტრიქონი კარგია. ი. გრ.“

გვ. [33]. ლექსში „ციხეში მყოფ რუსე-
თის ძველ მთავრობას“ უკანასკნელ სტროფში
შესწორებულია შეცდომები და მიწერილია:
„ი. გრ.“

გვ. [43]. ლექსში „დაკვირვებანი“ მე-5
სტროფში ორი პირველი სტრიქონი მოხაზუ-
ლია და არშიაზე: „სყანადარნოვა. ი. გრ.“

1283. დვალი ე. საქართველო. სასიმღერო
ლექსები. თბ., 1917.

1284. დვალი ე. სახალხო სიმღერები. თბ.,
1905.

ყუაზე ბავშვური ხელით „წიგნი .იოსებ
მამულაშვილი“.

1285. დვალი ე. საგიეში დაწერილი სიმ-
ღერები. თბ., 1917.

1286-1287. დვალი ე. სიკვილის ლიკი-
დაცია. იღუმალ ძალთა რეგისტრაცია. ტფ.,
1925.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 20/III, 1925“.

1288. დვალი ე. სიმართლის ხმა. ახალი
ლექსები. თბ., 1907.

1289-1290. დვალი ე. ტყის კაცი ვანო ბუ-
ჩაშვილი. სურათებით. (რეფ. პოემა). ტფ.,
1928.

1291. დვალი ე. ტყის კაცი ვანო ბუჩაშვი-
ლი. [ისტ. პოემა]. მე-2 გამოც. ტფ., 1939

1292. დვალი ე. ქალი. სიყვარულის ტა-
ლები თბ., 1917.

- 1293-1294. დვალი ე. ქიქია ტვიინაჲ. პოე-
მა. ტფ., 1930.
1295. დვალი ე. ჩაქურ-ნამგალი. სიმღერე-
ბი. ლექსები. ტფ., 1930.
- თავფურცელზე წარწერა: „მოსაგონებლად
ჩემს ძველ თანამშრომელს მოქ. მგოსანს
ი. გრიშაშვილს. 23/III. 31. ავტორი“.
- გვ. 23. ლექსი — „ჩემი სიმღერა“ მიწერი-
ლი აქვს: „ი. დაეთაშ.“
1296. დვალი ე. ჩემი მწარე თავგადასა-
ვალი რევოლუციონურ ბრძოლებში. ტრადე-
ლიული პოემა. ტფ., 1934.
1297. დვალი ე. წითელი ყაყაო (პაწია პო-
ემა) სოფელი ბაჯი. [წ. ა.] ტექსტში:
1919 წელი.
- 1298-1299. დვალიშვილი რ. და პაიკიძე ი.
სასაცილო მამულის ლექსი. ქუთაისი, 1912.
- კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის“.
1300. დვანაძე გ. ყარაბაღელი ყაჩაღი ას-
ლან ბეგი. თბ., 1872.
- კანზე: „წიგნის პალატას არა აქვს“.
1301. დიანელი მ. უფროთ ფრინველი.
თბ., 1919.
- კანზე: „ი. გრ. 1919 წ., 17.IV“.
- 1302-1303. დიდებულძე გ. იანკოს ცხოვე-
რება. ნამდვილი ისტორიული შემთხვევა (ფაქ-
ტი). მე-2 გამოც. თბ., 1881.
1304. დიდებულძე გ. პასტორის ცხოვერ-
ბა. თბ., 1878.
1305. დიდმაიშვილი ე. ვარძიის გაზა-
ფხული. ლექსები. თბ., 1956.
- თავფურცლის მე-2 გვერდზე წარწერა:
„ღრმად პატივცემულ საყვარელ პოეტს იოსებ
გრიშაშვილს. ავტორი. 1956. აპრილი. დედაქა-
ლაქი“.
1306. დიდმაიშვილი ე. სიყვარულის
კვალდაკვალი. [ლექსები]. თბ., 1961.
- კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „საქართვე-
ლოს სახალხო პოეტს — აკადემიკოს იოანე
გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით კუწე
დიდმაიშვილი. 1961 წლის მარტის 20-ს,
დედაქალაქი“.
- 1307-1308. დიდნის ქალაქის ამბავი. (ძვე-
ლი საზღაპრო მოთხრობა). აღ. ხახანაშვილის
წინასიტყვაობით. [თბ., 1904]. ამონაჭერი
ჟურნ. „მოამბე“-დან, 1904, № 6.
- ხელნაკით კანზე: „ძველი საზღაპრო მოთხ-
რობა. დიდნის ქალაქის ამბავი. აღ. ხახანა-
შვილის წინასიტყვაობით. „მოამბე“ 1904 წ.,
№ VI. ი. გრ.“
1309. დოლიძე ა. შავი წარსული. მოთხ-
რობები. ტფ., 1926.
- თავფურცელზე წარწერა: „Т. Назаретян
- от автора 24.XI.26 г.“ იქვე: „ვიყიდე ბაზარზე,
1926, 1/XII ი. გრ.“
- კანზე: „მ. გორკის ბიბლიოგრაფიისათვის
გვ. 96-და 155“.
1310. დოლიძე ნ. ახალი გზები. რომანი.
თბ., 1958.
1311. დოლიძე ნ. გაფრინდი შავო მეტეხ-
ლო. მოთხრობები თბ., 1960.
1312. დოლიძე ნ. მოთხრობები. თბ., 1942.
- თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენი ოჯახის
ძველ მეგობარს სოსო გრიშაშვილს. ნ. დო-
ლიძე“.
- კანზე: „1943. 19.II. ი. გრ.“
1313. დოლიძე ნ. ქაღრები ახალშენზე.
[მოთხრობები]. თბ., 1951.
1314. დოლიძე ნ. სურათები რკინისგზის
ცხოვრებიდან. ტფ., 1926.
1315. დონუაშვილი თ. ალაზანზე. რომანი.
თბ., 1956.
- ფორზაცზე: „ი. გრ. ბოლოში ჩავაკერე
რეცენზია.“
- წიგნის ბოლოს გაზეთის ამონაჭერი —
„Д. Стурца—Активно вторгаясь в жизнь.
О новом романе Т. Донжавили „На Ала-
зани“. Мინაწერი: „Заря“, 1: 57 წ. № 4
(5 იანვარი)“.
1316. დონუაშვილი თ. განთიადი. რომანი.
თბ., 1950.
- წიგნის ბოლო ფორზაცთან გაზეთიდან
ამოჭრილი რეცენზია მინაწერით: „ი. ლობატე-
ვის „განთიადზე“, „ლიტ. და ხელ“, 1950, № 17.
23 აპრ.“ და ს. მაღლავერძის წერილი „რო-
მანი დიდი სამაჟულო ომის თემაზე“, მინაწე-
რი: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1950 წ., 20
ივნ., № 118“.
1317. დონუაშვილი თ. ვერ მიკატე ვებ.
მოთხრობა. თბ., 1947.
- თავფურცელზე: „1948 წ. 26/VII. ი. გრ.“
- კანზე: „პაიდა, 50; ღრმული, 56“.
- წიგნის ბოლო გვერდზე ამონაჭერი გაზე-
თიდან. ს. ხუციშვილის მოკლე ინფორმაცია ამ
წიგნის გამოსვლის გამო, არშოაზე მინაწერი:
„Молодой сталинец“, 19: 7, 25 ნოემბ., № 141“.
1318. დუღუჩავა ვ. დაუსრულებელ გზა-
ზე. [რომანი. სოხუმი], 1950.
1319. დუღუჩავა ვ. სისონა. რომანი. სო-
ხუმი, 1953.
- 1320-1321. დუღუჩავა ლ. ახალი სიმები.
[ლექსები]. ფოთი, 1909.
- კანზე: „აკრძალული ლექსი, გვ. 20“. გვ.
20—21 ცენზურის მიერ ამოღებული ლექსის
მაგიერად მრავალწერტილებია.
1322. დუშაძე ნ. გაუმარჯოს გიგელოს.
[იუმორ. მოთხრობები]. თბ., 1958.

1323. დუმბაძე ნ. გლადიატორი. [იუმორი. მოთხრობები]. თბ., 1959.

1324. დუმბაძე ნ. დაილოცოს! [ლექსები]. თბ., 1960.

1325-1326. დუმბაძე ნ. სოფელი ბიჭი. [მოთხრობები. თბ., 1960].

1327. დუმბაძე ნ. ყურადღება, ვიწყებთ ვარჯიშს. [იუმორი]. თბ., 1957.

1328. გენატაშვილი ვ. ვაჩე-ბრძენი. [მოახრობა. ამონაწერი. თურნ. „ცხოვრება და მეცნიერება“, 1914.

1329—1336. ევდოშვილი ი. თხზულებანი. ტ. 1—3. [თბ., 1935—1937 ტ. 1. ლექსები. 1935.

გვ. XXXIII. „ქრონოლოგიური ცნობები ი. ევდოშვილის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ“, ბოლოს მიწერილია: „[შ. ჩხეტია]“. მეორე ცალის ფორზაცუე: „ი. გრ. 1935. 20/IX.“

გვ. 201. ლექსის „ახალი ნანინა“-ს ბოლოს: „შრომა“ დამატ., 1906, № 1“.

გვ. 238. მინაწერი: „აკლია ებრაელის საფლავზე“.

გვ. 300. ლექსს „ცენზორის“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „1906. იხ. შეცდ. გასწორება“.

გვ. 305. ლექსის სათაურს „წითელი ღროშა“ მიწერილი აქვს: „ეს ტანის ლექსია (იხ. გვ. 8). იქ აწერია პოლონურიდან“.

სარჩევში ხაზგასმულია ზოგიერთი ლექსის სათაური.

იქვე: „შეცდომა: 159, 150, 184, 185, 190“.

გვ. 159. ხაზგასმულია სიტყვა: „სხივით“ და მიწერილია: „სხივივით“.

გვ. 184. ხაზგასმულია: „გადიან“ და მიწერილია: „გადადიან“.

გვ. 185. პირველ და მეორე სტროფს მიწერილი აქვს: „აკლია“.

ტ. 2. ლექსები, პოემები. 1936.

გამოლილი თეფურცლის მარცხენა გვერდზე: „1. „სატრფოვ-ნაღველო“ დაბეჭდილია 1908 წ. რატომ აწერია 1915 წელი? (გვ. 197). 2. „სუ“ აკლია, 75. 3. მეტია მარცვლი, 163. 4. აკლია (მწერლობის ავაზაკებს) თარგმან. (იხ. „შრომის“ დამატება, 1906 წ., № 6. 5. შეცდომა—241, 245. 6. ი. ევდოშვილმა ა. ხახანაშვილის გარდაცვალების გამო დაწერა მშვენიერი ლექსი. (იხ. „კლდე“, 1913 წ., № 7. დ. კასრაძის სიტყვაში აქ არ არის!!?)“.

გვ. 56. ლექსის „სამშობლო“ ბოლოს მიწერილია: („ნიშადური“).

გვ. 57. ლექსის „მარტო“ ბოლოს — („ფასკუნჯი“).

გვ. 80. აქ მოთავსებულ ლექსს „სამშობლო“ ეხება ჩანაწერი ცალკე ფურცელზე:

„ი. ევდოშვილი. სამშობლოში. („ღრუბელიც იდის, მიზლაზნება“) „ღრობა“, 1909 წ., № 153. P. S. შეცდ. გასწორება. დაბეჭდილია: „ეს მეცილება“. უნდა იყოს: „ეს გეცილება“ (იქვე 154)“.

გვ. 119. ლექსის „ზღვას“ ბოლოს მიწერილია: „იხ. გაგრძელება გვ. 297“.

გვ. 197. ლექსის „სატრფოვ ნაღველო“ არშიაზე მიწერილია: „იხ. ეს ლექსი გაზ. „ფასკუნჯი“, 1908 წ., № 3. იხ. 1916 წლის გამოც. გვ. 343“. ამავე ლექსის ბოლოს ჩასწორებულია დაწერის თარიღი. დაბეჭდილია: „1915“, მიწერილია: „1908“.

გვ. 247. პოემის „მწერალი და მკითხველი“ ბოლოს მიწერილია: „ფასკუნჯი“. 1909, № 11. შეცდ. გასწორება, № 12. ი. გრ.“

გვ. 278. მიწერილია: „აკლია ებრაელის საფლავი“.

გვ. 298. სარჩევში მოხაზულია ლექსის — „ი. ჰეპევაძეს“ — სათაური. არშიაზე წერია: „ი. ჰ-ძის ძეგლს. („სახ. ფურც.“. 1913 წ., 5 მაისი, № 887)“.

ყდის მე-3 გვერდზე დაკრულია გ. მ.-ს რეცენზია წინამდებარე ტომზე, ამოკრილი გაზეტიდან. არშიაზე მიწერილია: „კომ. განათლება“, 1936 წ., 30 სექტ.“ აქვე გახსნილია ავტორის ინიციალები: („გ. მებუჟე“).

მეორე ცალის ფორზაცუე: „ღუბლ. კომინტ. ქ. ბიბლიოთეკიდან. გამოშვიდობება, გვ. 107. შეცდომები: 158, 159, 198.“

გვ. 158. ლექსში „მგზავრი განთავისაქენ“ ხაზგასმულია მე-2 სტროფის სტროფონები და მიწერილია: „ასონანსია თუ კორექ. შეცდომა? ი. გრ.“

გვ. 198. შესწორებულია ლექსის „სატრფოვ ნაღველო“-ს დაწერის თარიღი, მიწერილია. „ეს დაწერილია 1908 წ. ი. გრ.“

წიგნში დევეს კონვერტი, რომელშიაც აწყვილია: 1. „ბარათი: „ბაბილინი! გეთაყვა, მომწერე როდის გადასახლეს და როდის გაანთავისუფლეს. ი. გრ.“ მეორე გვერდზე ბ. ხოსიტაშვილის ხელთ წერია პასუხი: „1909 წელს დატუსაღეს — ციხეში წლამდე თუ იყო არ მახსოვს. 1911—12 წლამდე გადასახლებაში იყო, ავადმყოფობის გამო ერთი წლით ადრე გაანთავისუფლეს — 3 წელი ჰქონდა გადაწყვეტილი“. 2. გაზეტი „ლიტ. და ხელოვნება“, 1946 წ., № 21, რომლის მესამე გვერდზე მოთავსებულია მასალები ირ. ევდოშვილის შემოქმედების შესახებ, აგრეთვე 1946 წლის ქართული და რუსული გაზეთებიდან ამოკრილი მასალა ი. ევდოშვილის შესახებ. 13 ამონაჭერი.

მუსაზე ცალის შემუცტიტულზე: აღრინდელი მფლობელის ხელით: „ლ. კიკნაძის წიგნიანი. 1939 წ. 27/1 ქ. თბილისი“. იქვე: „კალია: მარცვალი, გვ. 186. შეცდომა, გვ. 125“.

გვ. 125. ლექსის „მგზავრი“ ბოლო სიტყვა: „აყვფდება“ გადახზულია და მიწერილია: „აყვფება“. იქვე მოხაზულია ლექსის დაწერის თარიღი: „10 ენკენისთვე“ და მიწერილია: „10 ოქტომბერი, იხ. „თემი“, 1911, № 46. ი. გრ.“

ტ. 3. მოთხრობები. 1937.
ყდაზე: „ი. გრ. 1937, 12/VII“.
ფორზაცზე მინაწერები: „სასუნელი ენოქი, 27. ეს მოთხრობა დაიწერა ერთ მესტიერ ქურთზე — მისი სურათი მაქვს. ჭრული სურფა, (იხ. „ჩვენი დროება“, 1913 წ., № 8, 1ბ. 17 და სხვ. 2. „კვლი“, — 1903 წ., № 26, 27. (არ დასრულდა. დაიბეჭდა პირველი მოქმედების დასაწყისი) 3. „ივერიაში“.

გვ. 32. მიწერილია: „ასეა?“. „ივერია“, 1895 წ., № 1“.

გვ. 355. მიწერილია: „ამნაირი პოემა აქვს კ. მყავშელსაც — „ბიბლიოთეკის დაარსება“ ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე მინაწერი: „ია“ ელაცას უსწორებია. გვ. 194“.

1337-1338. ვედოშვილი ი. კრებული. ტფ., 1916.

თავფურცელზე ნაჩუქრობის წარწერა, ნაწილი სიტყვებისა ველარ იკითხება, გადაჭრილია წიგნის აკინძის დროს. წარწერიდან დარჩენილია: „იოსებ გრიშაშვილს. გამოცემულ 5. კორდელეაშვილისაგან“, იქვე: „1916 წ. 4, III. ქ. ტფილისი“.

ყდის მე-2 გვერდზე მინაწერი: „აქ ორი წიგნია. ი. გრ.“ იქვე: „ებრაელის საფლავთან. გვ. 129“.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი 1916 წ., 20 ოქტის (ლთლთ)“. იქვე: „სიტყვა უფალი: გვ. გვ. 12, 21, 115, 232, 338. აქ საბავშვო მოთხრობებიცაა. ყურბანა, 369. კარგი ლექსი, (განდვგილსაც აქვს) 129. „მუშავე მონა ხარ“, 352. მგონის ავაზაკებს, გვ. 207“.

ფორზაცის მე-2 მხარეზე: „იხ. ამ წიგნზე ჩემი რეცენზია“. თავფურცელზე: „ფასი 2 მან. 50 კ.“

იქვე დევს ქალაღის ნაჭერი წარწერი: „ი. ევლოშვილის ლექსი: „მოგონება“. („ღიას, მე მახსოვს, მახსოვს იგი დღე“). „ტალა“, 1906 წ., № 33“.

გვ. 129. უსათაურო ლექსის ბოლოს: „ეს განდვგილსაც სთარგმნა. იქ ავტორად გამოცხადებულია: „პოზდნიაკოვი. იხ. სორაბ. ვა-მოცევა. გვ. 227“.

გვ. 137. ლექსის „მადიარი“ ბოლოს: „ეს სთარგმნა ბ. ახოსპირელმაც იხ. „ცნ. ფურც. დამატება“.

გვ. 156. ქვესათაური: „ეუძღვნი ანტონასა მიწერილი აქვს: „განცისკარელს (სახალხო პო. ეტი)“.

გვ. 157. ლექსის ბოლოს სტილისტიკად გასწორებულია ორი უკანასკნელი სტრიქონი, მიწერილია: „სხვებისათვის რკინას ვჭედ, მე კი ქუდიც არ მხურავს! ი. გრ.“

გვ. 207. ლექსის „მგონის ავაზაკებს“ სა-

თაურს ქვემოთ წერია: „(რუსულიდან). იხ. გვ. 210. აწერია რუსულად იხ. „შრომის“ დამატება, 1906 წ., № 6. ი. გრ.“

სათაურის პირველი სიტყვა „მგონის“ მოხაზულია და არშიაზე მიწერილია: „იქ აწერია „მწერლობის ავაზაკებს“ და კიდევ: „ეს ლექსი ეკუთვნის ტანს. (იხ. ტანის „ლექსები“ გვ. 66)“.

გვ. 289. ლექსში „ყვავილების ბაასი“ პირველი სტროფი მოხაზულია. არშიაზე: „ხალხური (იხ. რატლის სიმღ.)“.

გვ. 299. ლექსის „უცხო მდინარის ნაპირზე“ ბოლოს: „ფაშალიშვილს აქედან აქვს ნასუსხი ლექსი — „ორი დრო“ (დამატება „სახ. ფურც.“).

გვ. 306. ლექსის „ჩვენება“ პირველი სტროფი მოხაზულია. არშიაზე მიწერილია: „ი. ზანზა“.

გვ. 338. ლექსის „მადვლინელის“ ბოლოს წერია: „ეს ლექსი დაბეჭდილია ორჯერ და სრულიად შეუფერებელ ადგილს. იხ. ესევე ამ წიგნში, გვ. 421“.

გვ. 369. სქოლიოში მოხაზულია სიტყვა „წვრბანა“. მიწერილია: „ხოლო ერთ სახელ-მძღვანელოში ყურბანა — კავიანი თოფიაოჩაე შეცდომაა (იხ. „სახელმძღვანელო არა ქართული სკოლებისათვის“. გვ. 37)“.

გვ. 406—407 შორის დევს ვაზ. „სახალხო ფურცელს“ ერთი ფურცელი, სადაც დაბეჭდილია ევლოშვილის უსათაურო ლექსი „ტყვე შემოიფარე გამოქვეყნდო...“

გვ. II. სარჩევში ხაზგასმულია სიტყვები: „ღობორლობოვის ხსოვნას“, მიწერილია: „ნეკარასოვი“.

გვ. III. სარჩევში ლექსი ი. „პავლეაქის“ მიწერილი აქვს: „აკლია „ი. ჭძის ძეგლს“ („სახ. ვაზ.“, 1913, № 887 ი. გრ.)“

გვ. IV. სარჩევში მოხაზულია: „ედგარ პოეს „სიჩუმე“. მიწერილია: „ედგარ პო!“.

1339-1340. ვედოშვილი ი. ლექსები და პოემები. ტფ., 1896.

ფორზაცზე: „დუბლ. არა აქვს წიგნის პალატას. ი. გრ.“

1341-1342. ვედოშვილი ი. ლექსები და პოემები. მე-2 შვეს. გამოც. თფ., 1901.

კანზე: „ამ გამოცემაში ძალიან ბევრი კორექტურული შეცდომებია. „ვისლავ“, 100; „მზე“, გვ. 159; მოიგონევი, 161. ტარიგი(?) 122.“

გვ. 94. მიწერილია: „აკლია“.

გვ. 96. ხაზგასმულია: „სამდის მოუნათ-ლია!“ მიწერილია: „ტეზურა. ი. გრ“

1343-1345. ევლოშვილი ი. ლექსები და პოე-მები. მე-3 შეეს. გამოც. თბ., 1905.

კანზე: „დღუბლ. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „მანუელიდან, 164“. გამოცემის თარიღის ქვემოთ წერია: „დაი-წყო 1905 წ. (იხ. ქვემო ფურც.)“

1346. ევლოშვილი ი. მუშა და მუზა. პოე-მა. თფ., 1906.

კანზე: „ივ. პოლუმორდინოვისგან. ი. გრ.“

1347-1351. ევლოშვილი ი. რჩეული ლექ-სები. [თბ.], 1929.

გვ. 37. ლექსში „საღამო ქალაქში“ ხაზგას-მულია აღცილები. პირველ სტროფიდან მიწე-რილია: „1“. მე-3 თან: „2“. სათაურს ზემოთ წერია: „ი. ევლოშვილი. იმ ლექსს რომელიც ბაღობიდან ყველაზე მეტად მხიბლავდა და რომელმაც დამაწერინა ერთი ჩემი საბავშვო ლექსი“. ამ ფურცელზე მიწებებულია ქალა-ღის ნაკერი წარწერით: „საღამო ქალაქად“.

გვ. 38. ამავე ლექსში ხაზგასმულია სიტყ-ვები: „შენ კი, საწყალო... არშიაზე „აკლია“.

გვ. 57. ლექსი „სახლებია მხურავი“ აღ-ნიშნულია. აქვე მიწებებულია ქალღლის ნა-კერი წარწერით: „ანტ. ვაჭისკ“.

მეორე ცალის შმუტტიტულზე გაზეთიდან ამოკრილი Т-Н-ის რეცენზია „Ир. Евдошвили. Избранные стихи. Изд. „Прометей“, 1923 г., стр. 120. Цена—80 к“, მინაწერით: „4 მაისი, 1929, „Заря“.

1352. ევლოშვილი ი. რჩეული ლექსები და პოემები. თბ., 1948.

ყდაზე: „ბოლოში რეცენზიაა!“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948-5-IV. კორექტურ-რა 278“.

ბოლო ფორზაცზე გაზეთიდან ამოკრილი ს. ქილაიას წერილი „იროდონ ევლოშვილის რჩეული ლექსებისა და პოემების გამოცემის გამო“ მინაწერით: „კომ.“, 1948 წ., 9 აპრ., № 71“.

1353. ევლოშვილი ი. სამი მოთხრობა. ცი-ზე. — მოცულებულთა აჩრდილებს. — გველე-ბის ყორე. თფ., 1905.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის!“ ი. გრ.“

1354-1356. ევლოშვილი ი. ქალთეთრი და სირინოზი. [პოემა]. ტფ., 1912.

მეორე ცალის კანზე: „ეს პოემა იბეჭდე-ბოდა „განათლებლაში“ ი. გრ.“

1357. ეკალაძე ი. (თომანთ კობა). თხზუ-ლებანი. ტფ., 1903.

აკინძული 2 წიგნი.

ყდის მეორე გვერდზე მინაწერები: „ია ეკალაძემ თომანთ კობას ფსევდონიმით და-ბეჭდა „ივერიაში“ მოთხრობა: „სურათები მოწაფეთა ცხოვრებიდან“, („ივერია“, 1896 წ., № 39, 40, 41) შიგ გამოუყვანლი იყო ჩუღუტ-კის დროინდელი სემინარია და სხვ. (იხ. ამის შესახებ გ. ლასხიველის „მემუარები“, გვ. 167). ილია აღლაძის თქმით ია ეკალაძის ამ მოთხრობის გამო „ივერია“ 8 თვით დახურეს და ეკალაძე ლენქორანში გადაასახლეს.“

ფორზაცზე მინაწერები: „აქ ორი წიგნია გვ. 428. შემდეგ სხვა რომანია“

„ამ წიგნზე: 1 კალამი (სამს. ფირცხალავა) ვახ. „ცნობის ფურცელი“, 1904 წ. [(2550, 11 ივლისი), (2557, 18 ივლი), (2564, 25 ივლია), (2571, 1 აგვისტ.)], 2. ზანგი. (გრ. რცხილაძე) ეს ავტორი აუგად იხსენიებს. „ცნობის ფურც.“, 1904 წ., № 2589, 21 აგვისტო.“

გვ. 428. სარჩევი ხაზგასმულია: „ტყევიც! (ლექსისებური) (გუძღვნი ჩემს „მეგობრებს!“ და აწერია: „ეკალი“, 1899 წ., გვ. 162“. მო-ხაზულია: „სიკოს სახლობა... (ესკიზი საად-გომოთ)“ და მიწერილია: „ამას აქებენ, და-ნარჩენს არა“. ხაზგასმულია: „ოლონდაც! (პა-ტარა ამბავი)“, არშიაზე: „ეს მოთხრობა პირე-დაიბეჭდა „ეკელში“, 1899, გვ. 390, 405, 549, 667.“

ბოლოში მინაწერი: „სხვათა შორის-ჩამა-ტებულია“. აზოლ. „ივერიის ბიბლ-დან.“

1358. [ეკალაძე ი.]. (თომანთ კობა). (თხზულებანი. ტფ., 1903.

1359-1360. ეკალაძე ი. რჩეული ნაწერები. თბ., 1934.

შმუტტიტულზე: „საწყალი ვერ მოესწრო ამ წიგნის დაბეჭდვას. ი. გრ. 1934. 21/V.“

1361. ეკალაძე ი. კრებული. თბ., 1949.

1362. ეკალაძე ი. თომანთ კობა. თეოდო-რე-მღვდელი. ტფ., 1895.

თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ წერია: „(ია ეკალაძე-ცინცაძისა), ქვე-ვით: „P. S. ამ წიგნზე რეცენზია იხ. „მოამ-ბე“-ში, 1895 წ., VIII — ი. გრ. ი. გოგება-შვილსაც აქვს ეს თემა. „ლიტ. საქართ-ში“ (გაზეთში) ი. მკ... [?]“.

1363. ეკალაძე ი. ილიო ბედენაძე. [მოთხ-რობა. თბ.], 1928.

1364-1365. ეკალაძე ი. მოთხრობები. წ. 1. ქუთაისი, 1917.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად დიდ პატივცემულ მიხეილ ყარამანის ძე ზაალაშვილს ავტორისაგან. 11/IV 1917 წ. ქ. ქუთაისი“. აქვე მინაწერი: „ვიყიდე ბუენისტებნი. 1924. 8/IV ი. გრ.“

1366-1367. ეკალაძე ი. № 21 + (ნომერი ოცდაერთი ჯერით). დრამა 5 მოქმ. ტუ., 1927.

1368. [ეკალაძე ი.] თომანთ კობა. რას იცინი? (არაკი). თბ., 1896.

ხელნაყთ კანზე ბავშვური ხელით: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა“. შემდეგ მინაწერი: „წინათ ასე ვაკეთებდი“.

1369. ეკალაძე ი. სხვათა შორის. მოთხრობა. (ალექსი კაკალაშვილის ნაამბობი). ამონაბეჭდი „ივერიის ბიბლიოთეკა“-დან, 1905 წ., № 2,

აეინძულია წიგნთან: ეკალაძე ია. თხზულებანი, ტუ., 1903.

გვ. 27. მინაწერები: „1. ამონაბეჭდი „ივერიის ბიბლიოთეკა“-დან, 1905 წ., № 2. 2. ამ მოთხრობის (პირველად) ბეჭდვა დაიწყო „კვალში“, 1904 წ., № 3, 4, 5. მაგრამ შურნალი დაიხურა და აღარ გაგრძელებულა“.

წიგნში დევს კონვერტი ჩანაწერებით: „1. ია ეკალაძე. „სხვათა შორის“ — ამ მოთხრობა ბეჭდვა დაიწყო ე. „კვალში“ 1904 წ. № 3, 4, 5, მაგრამ არ დამთავრებ. დაიბეჭდა მთლიანად „ივერიის ბიბლიოთეკაში“. 2. „დაზარალებული ცას შესტკერის“ — იგ., 1896, № 16. 3. თომანთ კობა (ია ეკალაძე). „ალე, ჩიტუნია!“ („ივერია“, 1896 წ., №) 4. „შაქროს აღსარება“ — ჟოთხრობა ია ეკალაძისა (იხ. „კვალი“. 1922 წ., № 19, 20, 21. (გვ. 308, 340, 352).

1370. ელიაშვილი დ. მოგზაური. [მოთხრობა] (გადმოკეთებული). ქუთაისი, 1911.

კანზე: „ფასი 2 კ. ი. გრ.“

1371. ელიაშვილი დ. რჩეული ლექსები. [ცხინვალი], 1948.

1372-1373. ელიაშვილი ი. აღწერა ცხოვრებისა წმიდისა მოციქულთა-სწორისა ნინასი. ქართულთა განმანათლებელისა. ლექსად თქმული. თფ., 1868.

1374. ელისაბედაშვილი ქ. მოთხრობები. თბ., 1962.

1375. ელისაბედაშვილი ქ. ყრმობა. [მოთხრობა]. თბ., 1947.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენ საამაყო მგოსანს (პარკ სოსოს) პატივისცემის ნიშნად. ქ. ელისაბედაშვილი. 47.21.IV“.

ფორზაცთან გ. სამხარაძის რეცენზია წინაშედაბარე წიგნზე, ამოკრილი გაზეთიდან მინაწერით: „ინდ. ქუთაისი“, 1947, 23 მაისი“.

ბოლოს ფორზაცზე მიწერილია: „რეცენ-

ზიები. „1. „ახალგაზრდა კომუნისტი“. (1947 წ., № 49). 2. „ნორჩი ლენინელი“, (1947, № 17). 3. „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1947 წ., № 96, 23 მაისი“.

წიგნში ჩადებულია 'გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1947 წ., № 49 წარწერით: „ქ. ელისაბედაშვილი“. გაზეთის ამ ნომერში დაბეჭდილია წერილები ქ. ელისაბედაშვილის წიგნზე.

1376. ერთაწმინდელი ს. გველების ქარაენები. (მოთხრობები). ტუ., 1934.

1377. ერთაწმინდელი ს. დაზგა. აგიტ-პიესა 1 მოქმ. ტუ., 1932.

1378. ერთაწმინდელი ს. დაჭრილი ორბი. ერთ მოქმ. დრამა. (ახალი ვარიანტი). [წაწერების მე-4 წიგნი]. ტუ., 1916.

ფორზაცზე: „წიგნი IV“.

წიგნში ჩაკრულია ქალაღდის ნაჭერი, წარწერით: „ამხ. ვარლა! ამ წიგნში ვილაყებს თანქარი გადაუსვიათ ზოგიერთან. საჭიროა მთლიანად აიყოს. 19²⁶/₁ 25 წ. სეზმანია“.

1379-1380. ერთაწმინდელი ს. ეშფოტი. ხელთათმანი. აჩანყება. [1916—1924 წ. წ. წაწერები. ლექსები. თბ., 1924].

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტ ი. გრიშაშვილს. 10/X-24 წ. სეზმან ერთ...“

1381. ერთაწმინდელი ს. ზაირა. (პაწია ისტ. რომანი) [წაწერების მე-5 წიგნი]. თბ., 1917.

კანზე წარწერა: „ძღენად პატივცემულ შალვა დაღიანს. ავტორი“. იქვე: „ეს წიგნი არ არის აწერილი პალატის მიერ. გვ. 414. ი. გრ.“

1382-1383. ერთაწმინდელი ს. ინდიანა. მოთხრობები. ტუ., 1935.

თავფურცელზე წარწერა: „მწერლობის ცოდნის საყესთან მდგარს ამხ. ალი არსენიშვილს. სეზმან ერთაწმინდელი“. ქვეყით: „...ჩენებ მეც ვმღერდი ცეცხლის ხით ქარზე და გულს ვაბამდი სიმაღ შვის ქანარზე...“

სეზმან ერთაწმინდელი“.

მეორე ცალში დევს ნ. გეიმარაძის, ე. ხობელავას, ბ. ირემაძის, ვ. წერეთლის, ე. იაგორაშვილის, ა. გოგუაძის მიმოზილვა: „ბავშვთა შემოქმედება“. ს. ერთაწმინდელი: — „ინდიანა“. არშიაზე მიწერილია: „ოქტ., № 5, 1936.“

1384. ერთაწმინდელი ს. კოპიერთხა. რევაგიტი. სატრი 1 მოქმ. თბ., 1933.

1885-1386. ერთაწმინდელი ს. ლევენდა ზაპესზე. ჰიმი. [ტუ.], 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „ამხ. შ. რადიანს. სეზმანი. 27/XI, 26 წ.“.

1387. ერთაწმინდელი ს. ლიონა. (პიესა 4 მოქმ. 5 სურა). ტუ., 1933.

1388. ერთაწმინდელი ს. ლურჯი ხალათი. ღრამატ. ესკიზი 1 მოქმ. [ნაწერების მე-3 წიგნი]. ტფ., 1915.

კანის მე-4 გვ. წერია: „სახალხო გაზეთი“. 1389-1390. ერთაწმინდელი ს. ლურჯი ხალათი. (ცოცხალი გაზეთების რეპერტუარი). თბ., 1926.

1391. ერთაწმინდელი ს. მოთხრობები და ლექსები. თბ., 1960.

კანზე: „ერთაწმინდელის ქალიშვილისაგან“.

თავფურცელზე წარწერა: „გამოჩენილ ქართველ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით მ. ერთაწმინდელი. 27 IV-60 წ.“

1392. ერთაწმინდელი ს. ნატა. (თანამედროვე სოფლის სურათები). [თბ., 1928].

1393. ერთაწმინდელი ს. პარად-ალექსები. (ლექსები). ტფ., 1929.

1394. ერთაწმინდელი ს. პატარა პიესები. მუშათა კლუბებისა და სოფლის სცენისათვის. [თბ.], 1929.

კანზე: „ი. გრ. 1-X—1929“.

1395. [ერთაწმინდელი ს.] ს. ერ-ლი. პიესები. ამონაჭერი წ-დან „პეისათა კრებულო“, თბ., 1923.

1396. ერთაწმინდელი ს. 1 მაისი. ტფ., 1931.

1397-1398. ერთაწმინდელი ს. პოეტი — არწივი. შამილის ლოცვა. [ნაწერების] წიგნი მე-12 თბ., 1920. [თავფურცელზე 1910 წ.].

მეორე ცალის გვ. 45. ლექსის ორი სტრიქონი მოხაზულია და გვერდზე მიწერილია: „იხ. ჩემი — „გიჟი ხარო“.

1399-1400. ერთაწმინდელი ს. რენადა. პიესა 3 მოქმ. ესპანელთა ცხოვრებიდან. ტფ., 1936.

წიგნში დევს ქალაქი წარწერით: „აკლია: ზაირა. პატარა ვიგები. პატარა კომუნარები. საბავშვო პიესები. პიესები. ზღვის ორბები. ცეკვა ბებულთი. აჯანყებულები სული. წითელი დროისი ლეგენდა“.

1401. [ერთაწმინდელი ს.] ს. ერ-ლი. მოვლევითი, მოგვიხარინან ანუ ახალი ჭარი. აგიტ-პიესა. 3 სურ. ტფ., 1925.

1402. [ერთაწმინდელი ს.] ს. ერ-ლი. რემელას. აგიტპიესა 1 მოქმ. ტფ., 1925.

1403. ერთაწმინდელი ს. 1. საღარაჯოზე. ღრამა-ეპიზოდი 3 მოქმ. 2. არონ. შეენცი? ბიბლიური სურ. 1 მოქმ. [ნაწერების მე-3 წიგნი]. თფ., 1920.

1404-1405. ერთაწმინდელი ს. სიკვდილი ჩრდილოეთში. ღრამატ. ეტიუდი 1 მოქმ. თბ., 1912.

კანზე: „I წიგნი. ი. გრ.“

გვ. 16. წიგნის ბოლოს: „ფასი შაური“.

1406. ერთაწმინდელი ს. სიკვდილით დასჯა. 3 მოქმ. ეპიზოდი. [ტფ.], 1918.

1407. ერთაწმინდელი ს. სოფლის გარიერაზე. პიესა 3 სურ. ტფ., 1928.

1408-1409. ერთაწმინდელი ს. ფოლადის ორბი. (პიესა 1 მოქმ.) თბ., 1938.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს და მეგობარს ი. გრიშაშვილს. სეზმან ერთაწმინდელი“.

1410. ერთაწმინდელი ს. ლამე № 33-ში. ხუმრობა ლაზარეთში 1 მოქმ. [ნაწერების მე-8 წიგნი]. თბ., 1918.

1411-1412. ერთაწმინდელი ს. წარსულის ნანგრევებზე. ღრამა 3 მოქმ. და 4 სურ. [ნაწერების მე-2 წიგნი]. [თბ., 1914].

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ღუბლი. ი. გრ. 1914“.

1413. ერთაწმინდელი ს. წითელი ლენტი. (მოთხრობები). 1910—17 წ. წ. [ნაწერების მე-14 წიგნი]. ტფ., 1920.

1414. ერთაწმინდელი ს. ჯაშუში. ღრამატ. ნოველა 1 მოქმ. [ნაწერების მე-10 წიგნი]. ტფ., 1918.

1415. ერისთავ-ხოშტარია. ა. [თხზულებანი]. ტ. 1—2. გორი, 1913. ტ. 1. მოლიპულ გზაზე. რომანი.

წიგნი ჩასმულია საგანგებო ყდაში. ყუაზე ამოტვიფრულია: „მოლიპულ გზაზე 1. გრიშაშვილი“.

გვ. 290—291 შორის დევს გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. კუნიას წერილი: „ანასტასია ერისთავი-ხოშტარია“ მინაწერით: „გაზ. „რადიო პრაგმაში“, № 17, 1941 წ., 19 მაისი“. აქვე დევს უფრანალ „ჯეჯილის“, 1900, № 12-დან ამოღებული ანასტასია ერისთავ-ხოშტარიას მოთხრობა: „პატარა ნებეირი“.

1416. ტ. 2. ბედის ტრიალი. რომანი (სამ ნაწილად).

1417—1418. ერისთავ-ხოშტარია ა. თხზულებანი, ტ. 1—2. თბ., 1952—1958.

ტ. 1. [მოლიპულ გზაზე. რომანი]. 1952. ფორზატზე: „ი. გრ. 1952. 16/XII“.

ტ. 2. [მოთხრობები]. 1958.

1419. ერისთავ-ხოშტარია ა. ეკლესიის გარშემო. ამონაჭერი წ-დან; ა. ერისთავ-ხოშტარია. [თხზ.]. ტ. 2. ტფ., 1920.

აქინძულია 3 წიგნი ერთად.

ხელნაყეთ კანზე წარწერა: „ანასტასია ერისთავ-ხოშტარიასი. ტომი — III 1. ეკლესიის გარშემო. 2. ეკრა. 3. კამისია“.

თავფურცელზე: „ანასტასია ერისთავ-ხოშტარიასი მე-III-მე ტომისათვის. 1. ეკლესი-

ის გარშემო“. 2. „ეკრა“. 3. „კამისია“. ბოლოს: „ი. გრ+“ პირველი ტომი (მოლიზულ გზაზე) ცალკე მაქვს ყდაში. ი. გრ. 1921 წ., 28 ოქტ.“ სათაურის შემდეგ: „ამას მიუძღოდა ბედის ტრიალი“.

წიგნის დევს კონვერტი მასალებით ა. ერისთავ-ხოშტარიაზე: „1. ვ. გადილიას გამოცემული ან. ხოშტარიას თხზულებანი („ბედის ტრიალი“ და „ეკლესიის გარშემო“) უნდა გამოცემულყო 1910 წ. ვ. გადილიას გამოცემით. მაგრამ ავტორის პირობის დარღვევის გამო ამ წიგნის ნაცულად გამოვიდა „ალიონის კრებული“ ვ. გადილიას შეკრებილი. ი. გრ. 2. ან. ერისთავ-ხოშტარია, „ეშმაკის სამაგე“ (?), ოსური ლეგენდა, გადმოცემული გრ. სავიციის მიერ. ავტორი: ა. ერისთავ-ხოშტარია (იხ. „ივერია“, 1894 წ., № 39, 19 თებ.). 3. „მოლიზულ გზაზე“. III გამოცემად გამოვიდა 1920 წ. წ. კ. ს. მიერ. 4. „კამისია“ — ანასტ. ერისთავ-ხოშტ. დაიბეჭდა „ივ.“, 1903, № 118. 5. ანასტასია ერისთავ-ხოშტარია „ბედის ტრიალი“, 1920“.

1420-1421. ერისთავ-ხოშტარია ა. კამისია. (სურათები სოფლის ცხოვრებიდან). გორი, 1913.

მეორე ცალი, აკინძულია წიგნთან: ერისთავ-ხოშტარია ა. „ეკლესიის გარშემო“.

1422. ერისთავ-ხოშტარია ა. კერა. მოთხრობა. ამონაჭრები ჟურნალიდან: „მოამბე“, 1901, № 1, 2.

აკინძულია წ-თან: ერისთავ-ხოშტარია ა. „ეკლესიის გარშემო“.

1423. ერისთავ-ხოშტარია ა. მიწა. მოთხრობები. ტფ., 1924.

1424. ერისთავ-ხოშტარია ა. მოთხრობები. ტფ., 1934.

1425. ერისთავ-ხოშტარია. ა. ორი მოთხრობა. [თბ., 1938].

1426-1427. ერისთავ-ხოშტარია ა. მოლიზულ გზაზე. მოთხრობა. ტფ., 1897.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელით: „ლიზა ხიზანიშვილისა“.

კანზე: „ჩერ დაიბეჭდა: 1. „მოამბეში“, 2. ცალკე“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ჩერ ხოშტარიაზე არ არის გათხოვილი“.

1428-1430. ერისთავი გ. თხზულებანი. ნაწ. 1—2, ტფ., 1867.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ეესარია ახვლედიანის წიგნებიდან“. იქვე: „წლადიმერ ახვლედიანი“.

კანის მეორე გვერდზე: „I „მაიკო“, (იხ. გვ. 104 ჩემი მასალ.). II. „თილისმით მოარ-შიყე“. რუსი პოეტის ლექსი, გვ. 191“.

თავფურცელზე: „(II ნაწილიც გამოვიდა რომელშიაც მხოლოდ პიესებია და დამატების სახით). ლექსები — გადაცემული მიხ. თუმანიშვილის მიერ. ი. გრ.“ იქვე: „მაიკო“ ამ ავტორის არ ეუთვნის ი. გრ.“

გვ. 102. ღრამს — „მაიკო“ მიწერილი აქვს: „ეს ღრამა არ ყოფილა გ. ერისთავის (იხ. მე-2-ე გვ.)“.

გვ. 103. ხაზგასმულია სათაური „მაიკო“, მიწერილია: „ამ პიესის ავტორი ყოფილა ბექ-ლემიშვილი (იხ. ნ. ნიკოლაძის ნაწერი. I, გვ. 100) თარგ. ბ. ჭაფარიძისა. (იხ. ერისთავის თხზ. გვ. LXIX]“.

გვ. 104. ჩაურულია 1928 წ. 28 მარტის კალენდრის ფურცელი, რომლის თავისუფალ გვერდზე წერია: „მაიკოზე“, გვ. 104. „1846 წლის 22 ოქტომბერს რუსი მსახ. სმირნოვის საბუნების დიდგა ღრამა „მაიკო“. ამ პიესის შინაარსი ადებულა „из туземной жизни“. „მაიკო“ გადმოაკეთა რუსულად ნ. ბექ-ლემიშვილმა მოსკოვის კამენსკის ცნობილ მოთხრობიდან, რომელიც დაიბეჭდა „Библиотека для чтения“-ში (იხ. წიგნი აქტივებიდან ამოკრებილი მასალებით: „Театр в Тифлисе“, 1888 წ., გვ. 44). ი. გრ.“ კუთხეში მინაწერი: „თხზ. ა. ხანან. ტ. IV. გვ. 90“.

გვ. 180. ხაზგასმულია: „მინუტი“. მიწერილია: „იხ. ლექსი გ. ერისთ. „ერთი მინუტის სიკაბუე““.

გვ. 191. ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა: „სათარათი“. არშიაზე მიწერილია: „სათარა“.

გვ. 195. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონში სიტყვა: „კიბე“. არშიაზე მინაწერი: „თუ კაბა?“

გვ. გვ. 196—197 შორის ჩადებულია ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: „1. ვინ არის რუსი პოეტი? ვისია ეს ლექსი გვ. 191. 2. ელია ეს ლექსი? „რაზომც მეღტვი უფრო გულტვი“ გვ. 176. 3. „რუსული სიყვარული“, გვ. 172 — რუსულს ლაპარაკობდ (გვ. 174). „ვეფხ-ტყუასანი“ ხომ ზეპირად იცი, 174“. 4. წარწერა: „ქვირფას სოსოს! პოეტს და მეგობარს! მიეცეს და მიემატოს სახსოვრად სამარადისოდ. ხელჩართვით: „არტვე გაბუნია“. 1937, 24 III“. კალენდრის ფურცელი — 1928, 2 მარტი, მინაწერი: „არსებობს ამ წიგნის II ნაწილიც. თ. გიორგი ერისთავის თხზულებანი. II ნაწილი 1867 წ. შემდეგი შინაარსით: 1. ვაყრა, 2. ქუნწი, 3. ყვარყვარე ათაბაგი. 4. უჩინმაჩინის ქული. 5. ძალად ექიმი. 6. თალსმის ხანი. ლექსები, (სულ 13 ლექსია). 1. მარი (ჭუჭყუნი). 2. რისთვის ოხრაე ჰო, ჰაბუყო. 3. ალბომში („შე-

ნ ვული ჰგავს ამ ქალაქს“. 4. აგერ ცაში მზე ბრწყინვალეობს... 5. ალბომში („ოდეს ზვილოდ შენს მტილსა“). 6. სატრფო, ჩვენცა სიყვარული... 7. ვახუშტული. 8. შექმნა სეკრეტრისა რუსულით. 9. მოგონება — მიცევიჩით. 10. წ. ა-ს 11. მ...ოს. 12. აკერძანის მინდორი (მიცევიჩი). 13. ათულაი (მიცევიჩი).

ამ ლექსების ზემოთ სწერია რედაქციისაგან: „ეს ლექსები მოვიპოვეთ, შემდეგ წიგნის დაბეჭდვისა და ამისთვის ჩაურთვეთ ბოლოს ისინი გადმოგვცა თ. მიხეილ ბირთველის ძემ თუმანიშვილმა, რომელსაც შრომის მიღბისათვის და მონაწილეობისათვის ამ საქმეში ეუძღვნით გულითად მადლობას“.

ნაწ. 2. ყლის მეორე გვერდზე : „ი. გრ. 1940. 10. X“.

1431-1432. ერისთავი გ. თხზულება. [აკაკი წერეთლისა და ი. მუხნარაგის წინასიტყვაობებით]. მე-2 გამოც., თბ., 1884.

ფორზაცზე: „ქაჭური ქცევა. (რუსული?) გვ. 46. (აქვე ა. ქაქუაძე გვ.) 2. ქართული რომანი, 141. 3. ბანის დაარსება. 145. 4. ყმა ტორგში იყიდება, 145. 5. რუსული მცოდნე, 148. 6. ჩახი, 151. 7. ენაზე ჰალი, 150. 8. ჩალიანი, 229 და 179. 9. „გოთარინა“, 383, 426. 10. პაყარი, 445. 11. ჯან-ჯაფილი, 447. 12. გლხარაი, 448. 13. სათალი, 438—456. 14. ქურბი, 251. 15 ქაჭური, 46, 440“.

ფორზაციის მე-2 გვერდზე: „ქაჭური“, გვ. 46, 440. გაყრის ხუთი გამოცემა, 127. ევანგელა (203). 5. ბარათაშვილი თავის წერილებში ვ. ერისთავს კარგ პოეტად სთვლის. ბაბაღორბელიანს უძღვნის ძეგლებს ლექსს, 24. 1. 5. ბარათაშვილი, გვ. 117. 2. ნო გრიბოედოვს, 33. 3. რეკეტი — მანანა ორბელიანს, გვ. 26. 4. ვიი ქუისიგან პეტრე ბაგრატიონის და ა. ჰ-ის სახლში, გვ. XXXVIII. 5. მაქამა, 39. 6. ლენცივა, 45. 7. ასონანსი, 142. 8. დანტე და სხვ., 100. 9. ანტონი — გრ. ორბელიანის ლექსის პერსონაჟი, 118. 10. „აგერ ცაში მზე ბრწყინვალეობს“, გვ. 87. 11. ნიკო ბარათაშვილი — მეჭორე, 117“.

ფორზაცზე დაკრულია ქალაქის ნაჭერი, რომელსაც აწერია: „Иосиф Мамулашвили, (გ.რ.ი.შ.ა.შ.ე.ო.ლ.ი.) 1907“.

გვ. XLI კომედია „გაყრას“ მოქმედ პირთა და შემსრულებელთა სიაში ხაზგასმულია ანდრუყავანის როლის შემსრულებელი „თ. ილ. ორბელიანი“, არშიაზე მიწერილია: „ილია, გრიგოლის ძმა? შამილმა რომ დაიჭირა?“

გვ. XLII. ხაზგასმულია: „...გაიძარტა წარმოდგენა ახლად აწენებულს მშენევი თეატრში, თამაშროვის ქარავალში“. არშიაზე: „არ არის მართალი, იხ. ხარტონოვი“.

გვ. XLX ტექსტში ხაზგასმულია ნათარგმნი პიესის სათაური „მოჭადოებელი თავადი“. არშიაზე წერია: „Закалдованный принц-и?“ მე-რე გ. ერისთავმა ხომ არ გადააკეთა? „თილის-ვის ხანი“. ი. გრ.“

გვ. LIII. არშიაზე მინაწერი ქართული თეატრის შესახებ: „ხუთ წელიწადს არსებობდა ის თეატრი მუნ ქალაქში“ (გ. დვანაძე)“.

გვ. LIV. ტექსტში მოყვანილ გ. დვანაძის ლექსში ხაზგასმულია: „მე შემეყვარდა იქ ქალი“. არშიაზე წერია: „ლოზა ნათიშვილი“.

გვ. LVI. ხაზგასმულია: „შარბაზანოვის დარბაზს“, მიწერილია: „ეს შარბაზანოვის დარბაზი იყო აბასაბადის მოედანზე. (იხ. ბ. უმიკაშვილი). ი. გრ.“

გვ. LVII მოხაზულია მთელი გვერდი, მიწერილია არშიაზე: „ეს იყო 1855 წელს იხ. „Кавказ“, 1855, № 8“.

გვ. LXV ხაზგასმულია: „ცენზორთა იყო მეტების მღვდელი დეკანოზი ფერმე ალექსეი-მესხივი“. არშიაზე წერია: „იხ. ილია ქაქუაძე. ტ. IV (ქართული წიგნი) გვ. 436. მეტრეხელ მღვდელზე კიდევ იხ. „ივერია“, 1904 წ., № 63“.

გვ. LXVIII. მოხაზულია აბზაცი, რომელიც ეხება გ. ერისთავის ერთ-ერთ რუსულ კომედიას. არშიაზე მიწერილია: „იხ. „Кавказ“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია: „დაიბეჭდნენ ცალ-ცალკე „ძუნწი“, „უჩინ-მაჩინის ქული“ და მათთვის შესაფერი ლიბრეტოები რუსულს ენაზე“. არშიაზე წერია: „შაშინ წიგნებთან ერთად ლიბრეტოებიც იბეჭდებოდა“.

გვ. LXIV. გ. ერისთავის კომედიის „შაიკოს“ შესახებ მინაწერი არშიაზე: „შაიკოს“ აეტორი ყოფილა „ბეკლემიშოვი.“ (იხ. ნიკო ნიკოლაძის „ნაწერი“, 1889 წ., დაბეჭდ. გვ. 100)“. კომედია „თილისმის მოარზიყეს“ ეხება მინაწერი: „მოლოდინით. (იხ. კ. ყფიანის წერილი „დროება“, 1876. № 22)“.

გვ. 4. ლექსის „თ. სვიმონ მაჩაბელს“ ბოლოს მიწერილია: „ეს ლექსი ვაზ. „მიწა“ დაბეჭდა როგორც ჭერ დაუბეჭდავი ლექსი. (იხ. „მიწა“, № 2, 1921 წ., 7 იანვარი)“.

გვ. 5. ლექსის „მტკვრისადმი“ წინ წერია: „ნ. ბარათაშვილის „ჩინარი“ ჰგავს ამ ლექსს“.

გვ. 8. შილერის ბლადის სათაურის სათარგმანი „ხელჯაგვი“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „ხელთაშანი“. არშიაზე წერია: „იხ. გრ. ორბ: წერილები. ტ. I, გვ. 123“.

გვ. 17. ლექსის „ღელა და ქალი. ცრასნი სარაფანის ხაზზედ“ ქვესათაურთან მიწერილია: „Не шёл матушка красной сарафан“. არშიაზე: „ეს ლექსი მიბაძევა რუსულსა. ამ ცნობილ რუსულ ლექსს კ. არტგინმეც მიბაძა. იხ.“

„Закулисная хроника“. 124. ეს ლექსი ასე იწყება: „Не шей ты мне девичий наряд да сбе. (იქვე)“.

გვ. 21. მოხაზულია ლექსის „თ. სიმონ მაჩაბელს“ დაწერის თარიღი, მიწერილია: „1832“.

გვ. 24. ლექსის სათაური: „კ. ბ. ო.“ გახსნილია: „[ენინა ბარბ. ან ბარბაერ ორბელიანის]“.

გვ. 26. ლექსის „რუტეპტი“ სათაურს ქვემოთ მინაწერი: „(მანანა ორბელიანს)“.

გვ. 28. ლექსში „ფიქრი ყმაწვილი ქალისა“ ხაზგასმულია ორი სტრიქონი „დილით ფაიტონითა...“ და „მაგრამ ამ სალოვინეს...“ და არშიაზე მიწერილია: „ეს ორი სტრიქონი აქ კარგადაა, ხოლო ზოგიერთ ეგზემპლარში ასოთი მტეია. ი. გრ.“ აქვე მინაწერი: „იხ. ღაეა“.

გვ. 32. ლექსის „გულს“ სქოლიოში მოყვანილია ამ ლექსის ზოგიერთი ადგილის სხვა ვარიანტი:

„საბრალო“ მე-5 სტრიქონის სიტყვის „საწყალს“ ნაცვლად.

„ხევერჭერი შემცდარა ენებათავან არს გალუღლი. ვით მარგალიტი სადაფს შინა არის დაცული“

შენც იყავ მისებრ უგრძნობლობის ჯაჭვით დაბმული“.

იქვე მინაწერი: „(ეს ხელთნაწერი ენახე ვ. თოფურიას ხელში. ჟერ არ იყო შექმნილი). ი. გრ. 1934.10/XII“. ამავე ლექსის მე-3 სტროფი მოხაზულია და არშიაზე მიწერილი: „ეს კუბლეტი ერთ ვარიანტში არ არის“.

გვ. 33 ლექსში „თოვლი“ ხაზგასმულია მიძღვნა: „კნიაჟნა ნინა ჭავჭავაძისას (გრიბოედლისას)“, მიწერილია: „ციცკარში“ მიძღვნა არ ეწერა (იხ. „ციცკარია“, 1852, № 1, გვ. 4)“. ხაზგასმულია ამ ლექსის თარიღიც, მიწერილია: „გ. ერისთავი 6 წლის გადასახლების შემდეგ ჩამო...“

გვ. 45. ლექსის „შექმნა სეკრეტრისა“ ბოლოს მიწერილია: „ამის რუსული დედანი ინახება გ. თუმანიშვილის ქალაქდებში (საქ. მუზეუმში)“.

გვ. 46. ლექსში „ე... წ...“ ხაზგასმულია: „აწყენს ქაჯური მათი ქცევა...“ მიწერილია: „კ. ჭყეხაძე აქვს „ქაჯური“. იქვე ხაზგასმულია: „მუნებური“. არშიაზე: „იქაჯური. მუნ. იქ.“

გვ. 49. ჩაღებულია ქალაქდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „შავლეგოს შემოსახებს, მამაპაპურს გლეხურსა“. (ი. დავითაშვილი ოხზ. გ. ზურ. რედაქ. გვ. 285)“.

გვ. 53. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „კნიაჟნა დარია ბეგთაბეგოვისას“, არშიაზე

მინაწერი: „ლილი ბეგთაბეგოვის მამიდაზე. ეს ლექსი გულხარისის ხელმოწერით იხ. საეთ. საზ. ხელთ. № 130“.

გვ. 61. ხაზგასმულია სათაურის შემდეგ: „მიბაძეა პაპელოვასი“. არშიაზე წერია: „კაროლიან პაპელოვა? თუ იმისი ქმარი?“.

გვ. 68. უსათაურო ლექსთან მიწერილია: „ამ ლექსს აწერია ნინა ჭყეხაძის (იხ. თუმანიშვილის არხივში დაცული ხელთ. ლექსები). ეძღვნება ალ. ჭავჭავაძის ქალს (?) ნ. ჭ.“ ლექსში ხაზგასმულია: „ბეზიკის“, მიწერილია: „ბესიკი?“ ამავე ლექსში ხაზგასმულია სტრიქონი: „მაგრამ ოსურად გაგიძარცვავს...“ სქოლიოში შენიშნულია: „ამბობენ, ეს გვაში იყო ალექსანდრე ჭავჭავაძე, იმ დროს უწყებებში დაიბეჭდა ოსური მოთხრობა, სადაც მოწოდება იყო ოსებისადმი, რომ საქართველო მტრისგან გაენთავისუფლებათ. ი. გრ.“ გვერდით არშიაზე: „ეს მოთხრობა ეკუთვნის გ. ერისთავს იხ. დიმიტრი ყიფიანის „მემუარები“, 1930 წ.“

გვ. 69. ლექსის „ჩემს ძმას ი.“ სათაურთან მინაწერი: [ივანე [ანუ ოქრო] ერისთავს — ერთად თარგმნიდნენ მარლინსკის“.

გვ. 87. მოხაზულია ლექსის ბოლო 9 სტრიქ. მინაწერი არშიაზე: „ეს ლექსი გავს ფეტის ლექსს. ი. გრ.“

გვ. 116. მოხაზულია მე-2 სტრიქონში: „ელენეს“, არშიაზე: „სხვაგან მიაა“.

გვ. 117. ხაზგასმულია მე-2—3 სტრიქონები. არშიაზე წერია: „ტატო. ნ. ბარათაშვილი. იხ. მომქმნელი პირნი (თავში)“.

გვ. 118. ტექსტში ხაზგასმულია: „ანტონი“, მიწერილია: „ანტონი გრ. ორბელიანის ლექსის პერსონაჟი“.

გვ. 127. კომედია — „გაყრა“ — ს სათაურის ქვემოთ წერია: „1. პირველად გამოვიდა 1850 წელს (მგონი ამ წელს ორჯერ გამოვიდა). 2. ეს გამოცემა. 3. 1909 წელს სორაანის გამოცემა. 4. 1910 წელს დ. კილოსანიძის გამოცემა. 5. 1928 წელს სახელგამი. +) რუსულადაც გამოვიდა ამ წელს. ი. გრ.“

გვ. 164. ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონში სიტყვა: „ტანტიკინა“, მიწერილია: „ღიასახლისის („სახლის ქალბატონი“)“.

გვ. 165. არშიაზე: „შეცდომა: თალიში, ხახვი. (მძიმე არ უნდა) იხ. I გამოცემა. 54“.

გვ. 166. ხაზგასმულია ტექსტში სიტყვები: „ყალიფა“ და „ჩანგალი ჩაიგდო“. არშიაზე: „ალაყაფის კარები რომ გაალო, დაეცტო თუ... ყალიფას ჩანგალა აქვს. ი. გრ.“

გვ. 169. მოხაზულია 13 სტრიქონი. არშიაზე: „შეგავს ბ. ანტონ.“ „მზის დაბ. საქარ.“

გვ. 173 ზედა „დავას“ წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია: „კრებულში“, მიწერილია: „წე“

ლო? -? სქოლიოში მიწერილია: „მაშასადამე ლიბრეტო რუსულადაც იყო შედგენილი 1851 წ.“

გვ. 327. ჩაყრულია ქალაღის ფურცელი, რომელზედაც წერია: „თილისმის ხანი. კომ. 3 მოქ. თ. გ. ერისთავისა. 1852 წ. გამოცემ. მომ-ქმედნი: აბდულ — უ. ჭაფარიძე. მახმადი — უ. კორძაია. ასანა ხარაზი — უ. დვანაძე. ფათმა — ქ. ა. სააკაძისა. ლეილა — უ. კორძაია. ექიმ-ვაში — უ. ანტონოვი. მირზახანა — უ. ტატიე-ვი. მსახური — უ. ზანგელოვი. ცოლები — მ. დვანაძისა. ქ. ტატიევისა“.

გვ. 421. ტექსტში ხაზგასმულია: „მორჩა“. არწიაზე: „გადარჩა?“

სარჩევში ხაზგასმულია ოთხი ლექსი: „მტკვრისადმი... ზემოთ წერია: „ეს ოთხი ლექსი (ვარიანტები) არის დაცული ცენტრ-არქივში დ. ერისთავიდან წამოღებულ ქალაღ-ღებში. (ჰკითხეთ გიორგი ბოჭორიძეს). ი. გრ. 1932. 12/VI“. იქვე მოხაზულია: „შილერის ყა-ჩაღების ბოლოშია რუსულად ლექსები“.

სარჩევის მეორე გვ. ლექსს „თანამგზავრ-თან“ მიწერილია: „მიბაძევა კაროლინა პავლო-ვასა“.

სარჩევის ბოლოს წერია: „გ. ერისთავის არის აგრეთვე ცალკე წიგნად გამოცემული 1867 წელს — ალ. ესტ. ერისთავის მიერ. ამ კრებულშია „მაიკო“, „თილისმით მთარშივე“ (მე ცალკე მაქვს აგრეთვე „ძალად ექიმი“) + ამ პიესებს იონა მეუნარგია სხვას აუთუფ-ნებს. გვ. LXIX. ი. გრ. (იხ. „ციცკარი“, 1866 წ.)“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ღღუღ. ი. გრ. გვ. 449.“

1433-1435. ერისთავი გ. თხზულებანი. ტფ., 1936.

ყდაზე: „ი. გრ. 1936“.

თავფურცელზე წარწერა: „ულრმეს ბატი-ვისცემით პოეტსა და მკვლევარს იოსებ გრი-შაშვილს ი. ბალახაშვილისაგან. 1936 წ. 13.V. ქ. ტფილისი“.

ფორზაცთან ჩაღებულია კონვერტი წარწე-რით: „იშვითია, ვ. გუნიასაგან. გ. ერისთავის „გაყარას“ ლიბრეტო. (რუს ხალხისთვის პიე-სას რომ დავსწრო)“ [?] კონვერტში დევს ქალღღის შვიდი ნაქერი მინაწერებით: „1. „გაყარა“ გრ. ორბ. იხ. გრ. ორბ. წერტილე-ნი, I, გვ. 202. ბ. ნიკო ბარათაშვილში გ. ერ-ისთავი. „სულო ბოროტოს“ ჰვავს გ. ერის-თავის ლექსი „თანამგზავრი“, გვ. 61. (ერთი აღგოლი მაინც. გვ. 63. ქვევიდან 5 სტრ.) 3. გ. ერისთავს თავის პიესაში („ღღაუ“) ნახსენ-ებია აქვს ბაირონი, ტორკვატო ტასო, კამოენ-სი, ოვიდი (იხ. თხზ., 1884, გვ. 223). შილერი,

გიორგი, შექსპირი, კალდერონი (იქვე, გვ. 231) და შეშლილი. 4. გლახა — საყუთარი სახელია ქართველებში. როდესაც დედ-მამას შვილი არ რჩებოთ, გლახას დაარქმევენ ხოლმე, უფრო შეგვრჩებაო, აღქვასდრეც ცავარელი — (იხ. აღწერილობა ტ. V A კოლექცია. გვ. 215). 5. „ძუნწი“, კომ. 2 მოქმ. თხზ. გიორგ. ერისთა-ვისა. მომქ. 1. კარაბეტი. — დვანაძე, ქალი — ქ. ტატიევისა, არჩილი — უ. ჭაფარიძე, ივანია — უ. კორძაია, მონავარდისა — მ. დვანაძისა, მე-კუბლოვი-ელიზოზოვი. 1852. პირველი გამოცე-მის თავფურცელი. 6. გ. ერის. პიესა „მაიკო“ ეკუთვნის გორის მეცხოვრებს რუს მწერარს კამენსკის, რომელმაც დასწერა მოთხრობა „მაიკო“, მეორე ბეკლემოშევა გააუთაღა ღრა-მად. (იხ. „ღროება“, 1867 წ., № 21, გვ. 1). იხ. დ. ერისთ. წერილი — „ღროება“, 1868, № 32, გვ. 4. 7. გ. ერისთავს სულ ექვსი ლექ-სი აქვს თარგმნ. მიცეკვირისა. მიცეკვირი, პო-გონება („ლაზარე!“ ნუთუ მაშვენი“) თარგმ. გიორგ. ერისთ. (იხ. თხზულ. ტ. II. 1867 წ., გვ. VII. აკერმანის მინდორი (პა გამოვედ...) თარგ მისივე, იქვე, გვ. IX. აიუღალი, თარგ. მისივე, იქვე, გვ. X“.

კონვერტში ჩაღებულია: 1 რუსთაველის სახ. სახელმწიფო თეატრის 1941—42 წ. წ. სეზონის პროგრამა, რომელზედაც წერია: „ი. გრ. 1942, 5 მარტი, პრემიერა. 1942, 5 მარტი, პრემიერა რუსთაველში“. პროგრამის მე-2 გვერდზე მინაწერები: „თანავერდი — გამზრდელი ონოფრესი — სანაძე. ეს მომქმედი პირი წიგნშია გამოკლებულია“. 2. გაზეთი „Завкавказский вестник“-ის 1850 წლის, № 19, 11 მაისის ნომერი, რომელშიც აღგო-ლები მოხაზული და ხაზგასმულია, არწიაზე წერია: „ღღაუ“. 3. 1849 წ. 30 დეკემბ. რუ-სულ ენაზე დაბეჭდილი: „Либретто комедии „Раздел“. მესამე გვერდზე ტექსტის და-სასრულს მოხაზულია თარიღი და ქვეშ მიწე-რილია: „ისიესკის „გაყარა“ დაწერილია 1852 წ. 15 აგვისტოს. ი. გრ.“ 4. ამონაბეჭრი გაზეთიდან ე. ხუციშვილის სტატია „ქართუ-ლი თეატრის წარსულიდან“. არწიაზე მინაწე-რით „1 მარტი 1939 წ., № 49. ინდუსტრიუ-ლი ქუთაისი“.

ფორზაცის მე-2 მხარეს მინაწერები: „მაი-კო ორბელის ეძღვნა: „1. რეცეპტი. 2. მ — ...ოს — 64 (ლევანი). 3. „ღღაუ და ქალი, 27. ერთ ქალს.“

მინაწერები შმუტტიტულზე: „1. მეფე, რომ ეყუო, გვ. 74. 2. ბაბაჟუა თუ ყაბაჟუა 332. 3. სასტუმროს ტრასტირის ეძახის, გვ. 344 და სხვ. 4. პალეევი — 417. 5. აღიხანოვი თუ თარხნი-შვილი? 374 და 419. 6. შეშლილი შილერი“

117. 7. ტირილი ქართველთა, 79. შეცდომა: 1. უნდა იყოს ბიონონ. გვ. 128. 2 უნდა იყოს ჩტი — გვ. 190. 3. გვ. 187. უნდა იყოს გამოსვლა მეოთხე (ასე გადმოგებულია 1884 წლ. გამოცემიდან). რედაქტორის შეცდომები. გვ. 6, 17, 33, 70 — ორჯელ და სხვ.“

გვ. VII. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია ადგილი, გასწვრივ წერია: „იონა მეუწარგის ეს ყველაფერი ნახული ჰქონდა“. მე-3 აბზაცი მოხატულია, არშიაზე მიწერილია: „იონა მეუწარგის აზრია, იხ. გვ. LXVIII“.

გვ. VIII. ბოლო სტრიქონი ხაზგასმულია, ქვეშ მიწერილია: „ვა!“

გვ. 25 ლექსის დასასრულს ხაზგასმულია თარიღი: „1838“, არშიაზე შესწორება: „1832“.

გვ. 31. ლექსის სათაურის ქვეშ ხაზგასმულია ინიციალები: „მ. ო.“ არშიაზე: „მაიკო ორბ.“

გვ. 64. ლექსის სათაურის „მ...ოს“ ზევით: „მაიკო ორბელიანს“, მე-3 ტაეპში ხაზგასმულია: „ლასი.-“, არშიაზე მინაწერი: „ლევან მელიქიშვი. ი. გრ.“

გვ. 68. ხაზგასმულია: „სიასუმბურის ქერქი“. არშიაზე: „სიასამურის ქერქი“.

გვ. 70 მოხატულია ტაეპი, ქვეშ მიწერილია: „იხ. ეს ლექსი, გვ. 39“.

გვ. 79. არშიაზე მიწერილია: „იხ. Описание II, გვ. 431. ნიკოლოზ I-ზე? ეს ლექსი „Аргонавт“-შია 1901 წ. დ. ერისთავის სახელით გადათ. ა. ხახანაშვილი რაფ. ერისთავს აკუთვნებს“.

გვ. 117. ხაზგასმულია მე-2 სტრიქონი. მე-3 სტრიქონში მოხატულია სიტყვა: „ჭვარი“, არშიაზე მიწერილია: „ჩინოვეიკია კარგი სწავლელი უცხო სახისა აქვს ბევრი ფული, (დ. ჩუბ. გვ. 164)“. ხაზგასმულია სტრიქონში სახელი: „მამო“, არშიაზე შესწორება: „ბაბო“. ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა: „დაღუპული“. არშიაზე მიწერილია: „დაღუპული“ (გვ. 117. ი. მუხუდარგია). „ჩაქოლელო“ (იხ. დ. ჩუბ. გვ. 164)“.

გვ. 118. ხაზგასმულია სიტყვა: „ეკურკუ-რება“, მიწერილია: „სწორია, დ. ჩუბ. ტექსტი, გვ. 165“. იქვე ხაზგასმულია სტრიქონი, გასწვრივ წერია: „აკლია მარცვალი“.

გვ. გვ. 122—123 არშიაზე წერია: „იხ. ახალ ხელთნაწერი. საქ. მუხ. 363“. მოქმედ პირთა სახელების გასწვრივ მიწერილია: „დაზნული. პოეტი, პეტერბურგში გაზრდილი. ერთი ხელთნაწერის მიხედვით (№ 363. საქ. მუხ. კერ წერია — მირონ ბულდანიჩი, ბულ — პოეტი ბულდანიჩი, მერე — სარქის მერე ბულდანიჩი). იმერელი ლომინ. პირველ ვარიანტში არ არის“.

გვ. 124. ტექსტში: „პატარა იმასაც ჩაყა-ლაპებდით...“ მიწერილია: „ოქროს აბებს“, გადაწილილია: „პო“, გასწვრივ მიწერილია: „ეპ“. ტექსტში ჩამატებულია: „არა მეშველა რა“.

გვ. 125. ქვემოდან მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია ადგილი. არშიაზე წერია: „სტატია. პოეტის ჩინი იქნება, ჰა ტატია, ჰა თუ ზაკონები ეცილინება“.

გვ. 126. ტექსტში: „გორში“, არშიაზე მიწერილია: „პატარა ქალაქში“. გადახატულია: „იე“, ზევით აწერია „შე“. ჩამატებულია სიტყვები „ახალ ამბავს“. ტექსტში: „თუთუსო-ვისა“, ზევით აწერია: „თუთულოვისთვის“. სტრიქონი: „მე თქვენი დავალება მაქვს“ შესწორებულია: „მე თქვენგან დავალებული ვარ“. გადახატულია: „რა“, არშიაზე მიწერილია: „ოპ“. ტექსტში ჩამატებულია სიტყვები: „წითელი თალათინის“.

გვ. 127. პირველ და მეორე სტრიქონში ადგილი ხაზგასმულია. ზევიდან აწერია: „ბიჭო, რა აკლია! ჰა, ამ რეტყვით?“ ტექსტში: „ახხორ უნდა შენ მოუხერხო“, მიწერილია: „ჩვენ უნდა მოვახერხოთ“. ტექსტში: „მეტად ხარბია...“ მიწერილია: „ბევრსა გვთხოვს“.

გვ. 128. სტრიქონში მოხატულია სიტყვა: „ბაბანო“, არშიაზე მიწერილია: „ბომონო“.

გვ. 130. ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია: „ღველაში ნავით“. ქვეშ წერია: „ფურთენა-ში“.

გვ. 131. მოხატულია ადგილი. არშიაზე წერია: „აქ აკლია მიხეილის მონოლოგი „ჩემო პოეტო“ (იხ. „შეშლილი“, გვ. 100 და პირველი გამოც.)“

გვ. 134. მოხატულია ტაეპი, ქვეშ მიწერილია: „აქ აკლია“.

გვ. 137. პირველი ტაეპის ქვეშ მიწერილია: „ახ! პრელესტი!“

გვ. 139. ქვემოდან მე-9 სტრიქონი ხაზგასმულია, მოხატულია სიტყვა „რუსობანა“. არშიაზე შესწორება: „რუსეთობა“.

გვ. 144. ტექსტში ხაზგასმულია: „გოჩი“. არშიაზე წერია: „გოჩი, ძველ გამოცემაშია „გოჩი“.

გვ. 190. ტექსტში: „ჩიტი“. არშიაზე შესწორება: „ჩტი“.

გვ. გვ. 274, 363, 364, 365, 366 — ტექსტს დართული აქვს განმარტებანი.

გვ. 279. ქვემოთ არშიაზე წერია: „ბოკაი-ოსიო არისო, ბატუმუკოვისიკაო, გვ. 408.“

გვ. 331. ხაზგასმულია: „პეტრე ლაზარი-ჩი ალხაზოვი“, არშიაზე: „ეინ იყო?“

გვ. 332. ხაზგასმულია სიტყვა: „ყბაბუქე-ბით“. არშიაზე: „უნდა იყო ბაბაქუა“.

გვ. 334. მოხატულია 1—12 სტრიქონი, არშიაზე: „სოლომონის საფლავი?“

გვ. 335. მე-7 სტრუქტურის მოხაზულია „და“. ზემოთ არშიაზე შესწორება, წერია: „თუ“.

გვ. 338. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია სიტყვები, არშიაზე წერია: „ქიანური და ლოცვა“.

გვ. 344. ხაზგასმულია: „ტრანსტირი“, გვერდზე მიწერილია შესწორება: „სასტუმრო“.

გვ. 348. პირველი სტრუქტურის გასწვრივ არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 367. მოხაზულია თარიღი, გვერდზე მიწერილია: „დაიბ. 1811 წ. გ. ერისთავი“. ქვევით არშიაზე წერია: „ზაქარია თოკვა 1847 წ. (იხ. გრ. ორბ. წერილები, ტ. I, გვ. 153)“.

გვ. 368. მოხაზულია გვერდი, არშიაზე წერია: „სხვა გიორგია მგონი“.

გვ. 369. ბოლო აბზაცში მოხაზულია გვარი: „გვანაძე“. ქვეშ მიწერილია: „ღვანაძე (?)“.

გვ. 371. სათაურის ქვეშ მიწერილია: „ი. მეუნარგიდან“.

გვ. 381. მოხაზულია გვერდი, არშიაზე წერია: „ყაბახი“.

გვ. 383. ლექსის სათაურის „ხელჯაგვი“-ს გვერდზე მიწერილია: „ხელთათმანი?“.

გვ. 392. სუფთა გვერდზე წერია: „გამოუტოვებით „სოფლური სიმღერა“ — (შავლეგო) იხ. ძვ. გამოც. გვ. 48“.

გაზეთებიდან ამოკრილი რეცენზიები ამ წიგნზე: 1. გ. ნადირაძისა მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1936, № 8, 2. ს. ცანიშვილისა მინაწერით: „ლიტ.-საქართ.“, 1939, № 34“.

1436—1437. ერისთავი გ. რჩეული თხზულებანი. რჩეული ლექსები და დრამატ. ნაწარმოებნი. მასალა ავტორის ნაწერების შესასწავლად. თბ., დ. დ. კილოსანიძის გამოც., 1910.

თავფურცელზე წარწერა: „დ. კარიჭაშვილის გამოცემლისაგან“.

მე-5 გვერდზე ტექსტში სიტყვას „ხელჯაგვი“ მიწერილი იქნეს: „ხელთათმანი“.

1438. ერისთავი გ. გაყრა. კომედია. [წინასიტყვ. პ. იოსელიანისა]. ტფ., 1850.

ყდაზე დაკრულია ქაღალდი წარწერით: „გაყრა“, 1850. ი. გრ.“

1439-1441. ერისთავი გ. გაყრა. კომედია 4 მოქმ. თბ., 1909.

1442-1447. ერისთავი გ. გაყრა. კომედია. [თბ.], 1928.

კანზე მიწერილია: „მადლობისათვის კი არა მადლობისათვის (გვ. 46). დაბეჭდილია დ. კილოსანიძის გამოცემიდან, შეცდომები არ არის გასწორებული 1884 წლისა. ქვეშ რაც შენიშვნებია აღებულია დ. კილოსანიძის გამოცემიდან“.

1448. ერისთავი გ. პიესები. შალვა რადიანის რედ. და შესავ. წერილით. თბ., 1950.

ფორზაცე: „116“. ამ გვერდზე მე-5 აბზაცში ხაზგასმულია სიტყვა: „თეთივე“, არშიაზე მიწერილია: „სუმბული“.

წიგნში გაზეთიდან ამოკრილი ს. ხუციშვილის წერილი „გაყრა თავადა“-ს „გაყრის“ ვარიანტზე შინაგვის თაობაზე, არშიაზე: „ლიტ. და ხელ.“, 1950, № 13, 26 მარტი“.

1449-1451. ერისთავი გ. დავა ანუ ტორკა და ზაპედაია. კომ. 5 მოქმ. ქუთაისი, 1915.

ფორზაცე: „ეს წიგნი არ არის თბილისის ბიბლიოთეკაში ი. გრ. (იხ. „ქართ. წიგნი“)“.

გვ. 397. ამ წიგნის ბოლოში ქუთაისში გამოცემული წიგნების სიაა! ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „შევადარე იშვიათია. იხ. „ქართ. წიგნი“. გვ. 397“.

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „დ. პოლუმორდინოვი. თბილისი“.

1452-1454. ერისთავი გ. დავა. [კომედია. თბ.], 1928.

1455-1458. ერისთავი გ. ძუნწი. კომედია 2 მოქმ. ამონაჭერი სახელმძღვანელოდან.

1459-1460. ერისთავი გ. ძუნწი. კომედია. ქუთაისი, 1912.

კანზე: „ტამბაჩა თუ და[მბაჩა], 26“.

წიგნში ჩადებულია ქაღალდის ნაჭერი, რომელზედაც ტექსტიდან ამოწერილია სიტყვა: „პესაბი“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ერთის მამა ტყავს ფეკდა... არშიაზე: „დაბად“.

მეორე ცალის კანზე: „თბილისში არ არის! ი. გრ.“

1461-1462. ერისთავი გ. ძუნწი. კომედია 1 მოქმ. თბ., 1947.

1463-1467. ერისთავი დ. თავ. დავით ერისთავის დრამატული ნაწერები. თბ., 1910. [კანზე: 1907]. კანზე სათაური: თავ. დავით ერისთავის ნაწერები.

წიგნი ყდაშია ჩასმული. ყდაზე ოქროს ა.ოებით: „დ. ერისთავი. ნაწერები. გრიშაშვილი“.

ფორზაცის ბოლო გვერდზე დაწებებულია დ. ერისთავის პატარა პორტრეტი.

კანის მე-2 გვ: „გიგება“, გვ. XXV“. იქვე: „დ. ერისთავის ნაწერები და ბიოგრაფია“ — ამ სათაურით იხ. გიორგი თუმანიშვილის წერილი („თემი“, 1911, № 36) ი. გრ.“

ფორზაცე: „არსენას ლექსი გამოცეით, გვ. 466. სიმბორსკი — XLII“. იქვე: „პიესა „სამშობლოს“ ვარშემო აყაყანდენ ტფილისის რუსი მწერლები და ხელიდან: პირველი ქვა ისრაელს ოპოჩინინმა და თსორიუცკიმ. (იხ. „Гусин“, 1882 წ., № 5, 8, 9, 12). ამან მისცა საბაბი „Московн“-ს უწყებას. მან სა-

შინლად დასცინა ქართველებს („Моск. вед.“, 1882 წ., 3 თებ.). ეს ოპოზიციური და თხორევესკი დ. ერისთავის მეგობრები იყვნენ „Фаланга“-ში და როცა „ფალანგა“ დახურა მთავრობამ (1881), მაშინ დ. ერისთავმა გამოთხოვა „Кавказ“-ის რედაქტორობა (1882 წლიდან). ალბად ეს ეწყინათ ამ „მეგობრებს“ რომ რედაქტორად ქართველი დანიშნეს და არა ერთი ამოთვანი და დაუწყვეს ღვენა დავით ერისთავს. ი. გრ. 1933. 10/X“.

თავფურცელზე ხაზგასმულია ბექვილიძის ცრობები და მიწერილი: „ეს სხვა გამოცემიდანაა — რაშია საქმე? ი. გრ.“

თავფურცელზე ბექვილი: „ქუთ. ქართ. დრ. საზოგ. ბიბლიოთეკა №...“

სარჩევში კომედიას „სადაო მფლობელობა“ მიწერილი აქვს: „(ანუ გემრიელი ლუქმა)“ და შენიშვნის სახით ჩამოტანილი: „ეს სათაურიც ჰქვია: „გემრიელი ლუქმა“ (კრილოვისა)“. პიესების სახელწოდებებს მიწერილი აქვს თანმიმდევრობით ავტორები: 1. სარდუ. 2. ნევეტინი. 3. ორიგინალი. 4. კრილოვის. 5. კრილოვის. 6. ვადმოკეთ. 7. კრილოვის თარგმ. 8. კრლ. 9. სოლოგუბ.“ კომედიას „საძაგე-ლი“ მიწერილი აქვს: „ანუ ვეშაპი“.

სარჩევის ბოლოს მიწერილია: „11. გეო მინას და კამპანია“. (ხელთ.) 12. „მშვენიერი ელენე“. (იხ. „ქრებული“) ოპერა ოფენბახისა. 13. „პარიზელი ბიჭი?“

გვ. I. შესავალი წერილის სათაურის წინ: „ცოლად ჰყავდა დ. ერისთავს დავით სარაჯი-შვილის და“. დ. ერისთავის დაბადებისა და გარდაცვალების თარიღს მიწერილი აქვს: „[43 წლის იყო, იხ. გვ. LII]“. ამ გვერდზე მოხაზულია: „გარდაცვალა... დაბადებიდან 53 წლისა“ და მიწერილი „43 წლისა. ი. გრ. [ვ. თუმანიშვილი ასწორებს]“.

გვ. II. ხაზგასმულია: „ჩერ კიდეც ანაბანას სწავლობდა დენანძისაგან... არშიაზე: „გ. დენანძე, აქტიორი, მოღეკაე“.

გვ. III. მეორე აბზაცში „ვანო ერისთავს“ ჩამატებული აქვს: „ელოზბარის ძე“.

გვ. IX. ხაზგასმულია: „ბალში ვარდი რად მინდოდა“. არშიაზე: „სკანდაროვის ლექსი“.

გვ. XII. ბოლოში მიწერილია: „ეს წერილი მგონი სიმონ ხუნდაძეს აქვს“.

გვ. XIV. რკალშემოვლებულია „სიმბორის-კი“. არშიაზე მიწერილი: „თავი მოიკლა“.

გვ. XV. რკალშემოვლებულია „კობიაკოვი“ და არშიაზე მიწერილი: „ამის წერილებია რუსულად „რტილისის თეატრები“.

გვ. XVII. მოხაზულია ლექსი რუსულ ენაზე, არშიაზე: „იხ. „Гусли“, № 2, 1882“.

გვ. XXIX. ხაზგასმულია: „გეო, მინას და კამპანია“ და არშიაზე მიწერილია: „გეო, მინას და კამპანია“ დეკარტულად უნდა ჩაითვალოს. შენახულია მხოლოდ მინასას გადანაწერი როლი ვ. აბაშიძის ხელით (იხ. რუსთ. თეატრის ბიბ-კა) ი. გრ.“ იმავე აბზაცში ხაზგასმულია: „მშვენიერი ელენე“ და მიწერილია არშიაზე: „მშვენიერი ელენე“, იხ. „ალმანახი“, 1879, ტ. I. იხ. რუს. კატ. გვ. 235“.

მესამე აბზაცში ხაზგასმულია: „[უბეჭდე-დავ] გეპროტორაფით“ და მიწერილი: „(მარ-თალია)“.

გვ. XXIX. უკანასკნელი ორი აბზაცი, გვ. XXX—XXXI მოხაზულია და არშიაზე მიწერილი ყოველ გვერდზე: „კ. მესხა“.

გვ. XXXIII. ხაზგასმულია: „დავითს დიდი ხნიდან მოსწონდა სარდუ პიესა“. არშიაზე: „იხ. კერძო წერილები კოლა რევე ერისთავთან.“

გვ. XXXV. ხაზგასმულია სამი სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „პირველი წარმოდგენა... მიწერილი: „დაიწვა?“

იმავე გვერდზე ხაზგასმულია: „გალღერე-რიდან ჩამოსული ბრბო“, არშიაზე მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. XXXVII. ხაზგასმულია მესამე აბზაცში „ფალანგაში“ და მიწერილი: „მგონი 1882 წ. „ფალანგა“ არ გამოვიდა. მეორე მხარეს მიწერილია: „ფალანგა“-ში კი არა „Гусли“-ში (1882 წ., № 5, გვ. 2)“, რუსულ ლექსს მიწერილი აქვს: „(Гусли, 1882, № 5)“. შემდეგ აბზაცში „ფალანგაში“ მოხაზულია და მიწერილი: „Гусли“. აბზაცის ბოლოს მიწერილი: „(იხ. „Гусли“, 1882 წ., № 8, გვ. 14). ი. გრ.“ მოხაზულია ხუთი სტრიქონი დაწყებული სიტყვებით: „ყველა ამის შედეგად... და არშიაზე მიწერილი: „ამის მასალა არხივშია. ი. გრ.“

გვ. XXXVIII. მეორე აბზაცში ხაზგასმულია: „სამწერლო“. არშიაზე მიწერილი: „სალიტერატურა“.

გვ. XLI. ხაზგასმულია: „Святая Нина“. ჩემის გეგმით შედგენილია. არშიაზე: „ი. კერეხელიძემ სთარგმნა“. შემდეგ აბზაცში ხაზგასმულია: „[Кузнец] კოპეისი“ და მიწერილი: „სთარგმნა დ. მესხმა“.

გვ. XLVIII. მეორე აბზაცში ხაზგასმულია: „მაჰანკალის“ და მიწერილი არშიაზე: „ილია და მაჰანკალი“.

გვ. LI ხაზგასმულია: „ახლად გამოცემული საინტერესო წიგნი დავითს სხვაზე უწინ უნდა ჰქონოდა“. არშიაზე: „ჩემსაგებ. ი. გრ.“ იმავე გვერდზე ხაზგასმულია: „ლესტიკ“ და მიწერილია: „იხ. ლესტიკის მოგონებანი“.

გვ. I. პიესა „სამშობლოს“ კერძო თავფურ-

ცელზე მიწერილია: „სარდუს პიესა; ეს პიესა რუსულადც დასდგეს. იხ. მსახიბო ორდენოვი მოგონება. აკადემიის გამოცემა“.

გვ. 48. ხაზგასმულია: „ლევან ამბოზს ლოცვას“. „ლევანს“ მიწერილი აქვს „ხიმშიაშვილი“ და არშიაზე წერია: „კ. ყიფიანი სწერს, რომ მე გადავაკეთე და ლოცვას მე ვამბობო, როგორც ყველაზე მოხუციო. („ფასკუნჯი“, 1909 წ., № 14)“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „თოფო“, არშიაზე: „თოფი იყო“ ი. გრ.“

გვ. 85. პიესა „მეორედ გაყმაწვილების“ კერძო თავფურცელზე: „ნევეეინისა. ამ მელოდრამის ავტორია პ. მ. ნევეეინი. (1841—1919 წ.) პეტრე მიხეილის-ძე ნევეეინი. სწორია ი. გრ.“

სათაურის წინ: „ისახარი. (იხ. მეორე გვერდი)“ და შემდეგ გვერდზე ეს სახელი ხაზგასმულია.

გვ. 136. პიესა „საზოგადო საქმის“ კერძო თავფურცელზე, ქვესათაურს მიწერილი აქვს: „ორიგინალური“.

გვ. 199. პიესა „სადაო მფლობელობის“ კერძო თავფურცელზე სათაურის ქვემოთ: „ანუ გემრიელი ლუქა“. ამას ჰქვიან რუსულად: „Лакомый кусочек“ В Александров-ისა (იხ. კ. ყიფიანის მოგონება — „ფასკუნჯი“, 1909, № 14). ამ პიესას სხვა სათაურიც ჰქვიან: „გემრიელი ლუქა“ (იხ. ვ. აბაშიძის ნაყრები პროგრამები). ი. გრ.“

გვ. 251. პიესა „კეთილი და უმანკო ანგელოზის“ კერძო თავფურცელზე: „ეს პიესა გადმოაკეთა დ. ერისთავმა 1879 წელს 25 აგვისტოს ს. ოძისში. ასე აწერია იმ ეგზემპლარს (ავტორის ხელითაა გეგროგრაფზე გადაბეჭდილი), რომელიც ინახება რუსთ. თეატრის წიგნთ-საცავში. ი. გრ. 1936. 20 XI. (კრილოვსა — ალექსანდროვისა)“.

გვ. 299. პიესა „დროებითი სიყვარულის“ კერძო თავფურცელზე ხაზგასმულია: „რუსულიდან გადმოკეთებული“ და მიწერილი: „რუსულად ჰქვიან: „До поры — до времени“ — (იხ. „ივერია“, 1886, № 219, ქრონიკაში)“.

გვ. 339. პიესა „დავიდარაბას“ კერძო თავფურცელზე წერია: „ამ პიესის შავი ინახება რუსთ. თეატრის წიგნთსაცავში. გადმოაკეთა, 1879 წლის 26 ივლისს ს. ოძისში. ი. გრ. (დაბეჭდილია ჰექტოგრაფზე). ამ ხელნაწერს სხვა ხელით აწერია: „ბენფეისი ვასო აბაშიძისა. ჭდევით იყო ხალხი“. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „კომედიიდან „La Boule“ და მიწერილი: „ლა ბულ“. გვერდის ბოლოში წერია: „რუსულად ჰქვიან: „Откуда сыр — бир

загорелся“. რუსულად გადმოაკეთა ვ. ალექსანდროვა (კრილოვმა). ი. გრ.“

გვ. 421. პიესა „სამაველის“ კერძო თავფურცელზე წერია: „კრილოვისა. P. S. ამ პიესას სხვა სახელიც ჰქვიან „ვეშაპი“ (იხ. ძველი აფიშები). ი. გრ.“

გვ. 461. პიესა „რა არის ბენფეისი?“ კერძო თავფურცელზე რკალშემოვლებულია: „მიბაძეა გრაფ სოლოგუბისა“ და მიწერილი: „იხ. Сочин. В. А. Соллогуба ტ. V, 1855 წ., გვ. 432“.

გვ. გვ.: 464—465. ხაზგასმულია: „ერთი „მეფე ლირი“ გვაქვს გადმოთარგმნილი და, მთარგმნელი, მგონია, რვა წელიწადი ეშაღდება იმის წარმოდგენას, მაგრამ როგორღაც ევრა ხერხდება“ და სქოლიოში ჩამოტანილია: „დ. ყიფიანი?“

გვ. 465. ხაზგასმულია: „უკომარაბაზის ცხოვრება“ წარმოვადგინეთ“ და არშიაზე მიწერილი: „(იხ. „დროება“, 1880 წ., 30 იანვარი)“. ქვემოთ ხაზგასმულია: „ანჩისხატის უბნელთან“. არშიაზე: „პ. უმიკაშვილთან“.

გვ. 467. ტექსტის ბოლოს წერია: „ეურნ. „თეატრი“ 1887 წ., № 11 და ეურნ. „ხელოვნება“, 1926 წ., № 23—24 გვ. ვასომ წაიკითხა 1881 წ. (იხ. „დროება“, 1881, № 105)“. იქვე კუთხეში მიწერილია: „ეს ვიხელმძღვანელებ: 1. ნ. გოციტიძის წიგნისათვის. 2. და „ილია და თეატრისთვის“, 123“.

წიგნში ჩადებულია: I. ამონაჭრები ვაზეთებიდან: 1. ს. გერსამიას წერილი „დავით ერისთავი“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1940 წ., № 30, 30 ოქტ. 2. ნერგაძის წერილი „დავით ერისთავი“ მინაწერით: „პიათურის მალაროელი“, 1940 წ., № 205, 25 ოქტ. 3. შ. სოლომონიძის წერილი „დავით ერისთავი“ მინაწერით: „კოლმეურნე“, (სიღნაღი), 1940, № 123. 22 სექტ. 4. სოლ. ცაიშვილის წერილი „დავით ერისთავი“ მინაწერით: „24 ოქტ. „კომ“, 1940, № 248“, წერილის ტექსტში ხაზგასმულია „53 წლისა“ და შესწორებული: „43 წ. ი. გრ.“ 5. საქდესის ცნობა: „დავით ერისთავი“ მინაწერით: „საბჭოთა აბრა“. № 248. 1940, 24 ოქტ. 6. იგივე ტექსტი მინაწერით: „31 ოქტ. „ივერია“, (ქცხაკია), 1940, № 76“. 7. გ. ბუნჯიკაშვილის წერილი „Давид Эристави“ მინაწერით: „3-არქ B.“, 1940 წ., № 248, 24 ოქტ.

II კონვერტში დევს ქალაქის ნაჭრები მინაწერებით: „1. მოსამსახურე ბიჭი, XXXVI. 2. დავით ერისთავმა შეირთო დავით სარაჭიშვილის უმცროსი დაა 1875 წელს. იხ. ალ. ცაგარლის წ. 3. ეან ოფენბახის ოპერა

„მშვენიერი ელენე“, სიტყვები ლიუდოვიკ პალევისა და ჰენრიხ მელიაის — სთარგმნა (გადმოაკეთა, ქართული სახელებია) დავით ერისთავმა. (იხ. დაბეჭდილი პიესა „აღმანახი“, 1879, II, გვ. 65). 4. „გემრიელი ლუკმა“ (Лакомый кусочек) კომ. — ხუმრობა 3 სოქ. ვ. კარლოვ-ალექსანდროვისა ქართ. სთარგმნა დ. ერისთავმა. 5. „სადაო მფლობელობა „Лакомый кусочек, გვ. 199. 1. Олимпиада Алексеевна Демьянова, молодая вдова. 2. Осип Никифорович Накатов, богатый коммерсант. 3. Ульяня Егоровна, его жена. 4. Ксения Осиповна, их дочь. 5. Александр Иванович Палицын, адвокат. 6. Сергей Семенович Бардин, помещик. 7. Иван Прокофьевич Жилкин, дальний родственник Накатовых. 8. Горничная Демьяновых. Действие происходит на даче Демьяновой под Москвой (იხ. აფშა 1888, 21 აგვისტო. იხ. Переписка П. И. Чайковского. ტ. II, გვ. 400). 6. ა. ცაგარლის მასალებისთვის „რა არის ბენფიისი! იხ. დ. ერისთ. თხზ.“ 7. Эривтов—43 წლის და არა 53.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „დავით ერისთავის ნაწერები. ი. მეუნარგიას წინათქმით. ღუბლ. ი. გრ.“

მესამე ცალის ყუაზე აღრინდელი პატრონის ხელწერა: „ვ. კეიშვილი“.

მეოთხე ცალის ფორზაცზე: „დავით ერისთავი. თხზულებანი. ამ წიგნში აკინძულია ა. სუმბათაშვილის „დალატიც“ (ბოლოში). ღუბლიკატია. ი. გრ.“

1468. ერისთავი დ. მეორედ გაყმაწვილება. დრამა 4 მოქმ. გადმოკეთ. — ამონაბეჭერი წიგნიდან დ. ერისთავის დრამ. ნაწერები, თბ., 1910.

1469. ერისთავი დ. გ. სამშობლო. დრამა 5 მოქმ. და 6 სურ. ფრანგულიდან გადმოკეთებული. + ამონაბეჭერი ე. „ივერიიდან“, 1881 წ., № 10.

ხელნაყთ ყდაზე და თავფურცელზე: „სამშობლო. „ივერიიდან“ ამონაბეჭედი ეგზემპლარი. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს დაკრულია ქალაღი მინაწერი: „1945. 6/V. მე დაეპაჩინე. ი. გრ.“

1470-1475. ერისთავი დ. სამშობლო! დრამა. 5 მოქმ. და 7 სურ. ფრანგ. გადმოკეთ. [თბ.], 1882.

ყდაზე დაკრულია ქალაღის ნაჭერი წარწერით: „სამშობლო!“ პიესა. სახლში არ გაიცემა. იმიოთია — თავფურცელი. ი. გრ.“

ყდის მე-2 გვერდზე დაკრულ ქალაღის ნაჭერზე ჩამოწერილია: „1. „სამშობლო! პირველად დაიდგა საქართველოში 1882 წ. 20

იანვარს. 2. რუსეთში, პირველად დაიდგა 1892 წ. 16 ოქტ. ლენსკის ბენფისში (აქ მესხიშვილს როლს, იქ-იუენინი(?) (იხ. Орленов-ის მოგონებები გვ. 486). 3. პარიჟში 1869 წ. 18 მარტს. 4. „სამშობლო“ — ოპერადაც დაიდგა (იხ. „თეატრი“, (?) 1887 წ., № 1, გვ. 9. 5. დაიდგა სარდუს პიესა „ფლანდრიას“ — სახელით გ. ქეიშვილის თარგმანით 1942 წ. 7 აპრილს რუსთ. თეატრში“.

ფორზაცზე: „მამრწუნებ, 27; დაჰკა ლევან, 96; წამების ხმა, 91; რუსულში არ არის: — იპ, ოღონდ ზეალინდელი დღე გავიოენიდეს, გვ. 12; განა ჩვენთვის ღმერთია ღმერთი, ღმერთი რომ ჩვენზე მწყალობელი იყის განა გავიშვებდით, 14; — გლოვის ზარი დარკეე, (არ არის რუს.) გვ. 35; რა ექნა დავითს რომ აღარ მაკითხებენ, 63; დაჰკა ლევან და სხვ. არ არის ამ რუსულში, 96. [არის შემდეგ რუსულში]“.

გვ. 4. მოქმედ პირთა სიას მიწერილი აქვს ფრანგ მოქმედ პირთა სახელები.

გვ. 12. მოხაზულია პირველი ორი სტრიქონი, მიწერილია: „ეს არ არის რუსულში“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „მე ეხლა ათას ოქროთა ვლირვარ... ქვემოთ არშიაზე: „რუსულში Сто тысяч экю.“

გვ. 34. ხაზგასმულია: „ბატონის შვილი“... მიწერილია: „Принц Оранский“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია. „დიდობის ტყეებში“, მიწერილია: „დიდობის — Суанский лес“.

გვ. 35. მოხაზულია მოქმედი პირის — სიმონის სიტყვები და მიწერილია: „ეს რუსულში ვერ ვიპოვე“.

გვ. 38. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ეს არ არის რუსულში. იხ. რუსული გვ. 48“. იქვე ქვემო არშიაზე: „*ალბად არ უნდოდა ქართველი ქალი მოლაღატე გამოეყვანა და თათრის სისხლი ჩაუწვეთა“.

გვ. 39 მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ეს რუსულში არ არის“.

გვ. 40. ტექსტში ხაზგასმულია: „მე ქალი ვარ და სამშობლო ჩემი სიყვარულია!“ მიწერილია: „იხ. რუსული 49 (მველი) 19 (ახალი)“ აქვე ქვემოთ მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „გვ. 49 რუსული და მეორე რუსულში გვ. 18“. მოხაზულია ლევანის სიტყვები და მიწერილია: „რუსული გვ. 71“.

გვ. 57. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „რუსულში ექესი ათასია, 77“.

გვ. 63. ხაზგასმულია ტექსტში: „მეტეხის ციხეში“, მიწერილია: „Брюссельск. р. туш.“ იქვე ხაზგასმულია მოქმედი გმირის გოგიას სიტყვები, მიწერილია: „ეს არ არის რუსულში 83“.

გვ. 71. ხაზგასმულია: „ლევან ამბობს „ლოცვას“, მიწერილია: „იხ. რუსული 89“. აქვე მოხაზულია ადგილი და მიწერილი: „ლექსი არ არის რუსულში“.

გვ. 74. ხაზგასმულია ტექსტში: „მაშინვე გულში ხანჯალი დავიქო... არმაზე: „ეკარად არის გაეთებული. შახ-აბაზის დრის თოფი არ იყო Пистолет к горлу (რუსულში, გვ. 92. მეორე რუსულში, გვ. 30. ჩვენი მსახიობები — ეფექტისთვის მინც ჰელაფდენ ტყვიით გვიგას.“

გვ. 96. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ეს არ არის რუსულში 1872 წ. გამოცემაში. არის შემდეგ გამოცემაში (გვ. 36)“.

გვ. 122. მოხაზულია ადგილი და მიწერილი: „ეს განმეორება რუსულში არ არის, გვ. 43.“

გვ. 123. ტექსტის ბოლოს: „აქ კოცონს ალა ჩანს ფანჯარაში! ასე სდგამდნენ. ი. გრ.“

წიგნში დევს კონვერტი წარწერით: „სოლს მინაწერები“. კონვერტში დევს: 1. ქალაქის პატარა ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „სამშობლო“ რუსთაველის თეატრში პირველად დაიდგა 1942 წ. 17 დეკემბ. ი. გრ.“ 2. ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „სამშობლოზე“ H. K. მიხაილოვსკის წერილი. (იხ. მისი ტომი V. გვ. 604. გამოც. Русск. Богатс.“ 3. გაზეთ „კომუნისტის“ 1942 წ., № 84“-დან ამოჭრილი შ. აფხაძის წერილი „პატრიოტული სპექტაკლი „ფლანდრია“ რუსთაველის თეატრში“. 4. რუსთაველის თეატრის სპექტაკლის პროგრამა. 3. სარდლუ. ფლანდრია (სამშობლო). სეზონი 1941—1942 წ. პროგრამის პირველ გვერდზე წერია: „პრემიერა. 7 აპრილს 1942 წ.— ი. გრ.“ 5. ქალაქის ნაჭერი, რომელზედაც გამეორებულია ყდის შიდა გვერდზე ჩამოწერილი შენიშვნები. 6. ქალაქის ნაჭერი, რომელზედაც წერია პიესის მოქმედი პირები და მისი პირველი შემსრულებლები. 7. ქალაქი წარწერით: „სარდლუჩან მეგობრები ანუ ჰაი გიდი, მეგობრებო. კომედ. 4 მოქმ. თარგ. კ. ბაქრაძისა, „ივერია“, 1899. № 23. პირველად წარმოადგინეს 1897 წ. 8 ოქტ.“ 8. ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „გოთფრუას ცირკი იყო საცა ეხლა მთავრობის დიდი სასახლეა. ძველად ამ ალაგს — ვიდრე რუსულ ტაძარს ააშენებდნენ — ერქვა გუნების მოედანი“. 9. მწერალ-სარდლს პორტრეტის ფოტოგრაფიული კოპია.

მეოთხე ცალის ფორზატზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „თ. ა. გ. ერისთავი“ ტყავის ყუაზე ამოტვიფრულია: „ა. ე. სამშობლო. ერისთავისაგან“.

ფორზატზე: „აქ მოქმედი პირების გეარე-ბიცაა. ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულია კონვერტი წარწერით: „სამშობლოს“ გარშემო“. კონვერტში დევს: 1. ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „პიესა „სამშობლოს“ გარშემო. ლ. ა. მაღალაშვილის პასუხი „მოსკოვის უწყების“-აში მოყვანილ რეცენზიის გამო, დაიბეჭდა გაზ. „გოლოსში“. ამ წერილის თარგმანი დაბეჭდილია გაზ. „შრომაში“, 1882. № 13, 7 აპრ.“ 2. ქალაქის ნაჭერი, წარწერით: „სამშობლო“ და ეს პიესა. ხანი. + რამდენჯერ მიბრძანებია, შენ ჩემთან ხანჯლით არ შემოხვიდე ხოლმე. იხ. მირზა ფატალის კომედია „ხანის ვეზირი“ გვ. 42. აქვის „ქრებული“, 1895. № 7“. 3. 1928 წლის მაგიდის კალენდრის 30 აპრილის ფურცელი, რომელზედაც წერია: „სამშობლო“. — პიესა „სამშობლოს“ გარშემო განგაში ასტეხა პირველად „Гуслин“-მ (1882 წ. № 5, 8. 9) თხოვესკიმ და ოპოჩინინმა (დ. ერისთავის ახანაგებმა, აღბად შეურდით კავკაზი რომ პატრეულმა ჩაიბარა). მეტე გადაბეჭდა: „Москов. Ведомост-მა“.

მესამე ცალი დაზიანებულია. აკლია თავფურცელი და ფურცელი მოქმედი პირებისა შემსრულებელთა გვარებით.

ქანის მე-2 გვ. აღდგენილია თავფურცელი: „დ. ერისთავი: სამშობლო დრამა 5 მოქ. და 7 სურათად. ფრანციუკულიდან გადმოკეთებული. 1882. სტამბა მელიქიშვილისა“.

შემუტირებულზე: „დ. ერისთავი [და სარდლუ]“.

სათაურის ქვემოთ: „ეს დრამა პირველად დაიბეჭდა ჟურნ. „ივერია“-ში, 1881 წ., № X, ი. გრ.“

გვ. გვ. 121, 122 და 123 ქვემოთ კუთხეები მოხუებულია და აღდგენილია ი. გრ. ხელით.

გვ. 121. ხაზგასმულია: „შეეჩვიე ცეცხლსა“ და მიწერილი: „შეეჩვიე პაეარს“ — ასე უთხრა ერთხელ სემიონიძემ ქეთევანს“.

წიგნის ბოლოს ჩადებულია: 1. „ივერიიდან“ ამოხუელი დრამა „სამშობლოს“ ნაწყვეტი, გვ. 65—78. 2. პროგრამა რუსთაველის თეატრის სპექტაკლისა „სამშობლო“ მინაწერით: „1943, 14 იანვარი“.

მეოთხე ცალის შემუტირებულზე წარწერა: „ჩემს მშვენიერ ფაიხოშს მარიამ საფაროვა-აბაშიძისას თ. დავით ერისთავი. 1882, 9/VII, თბილისი“.

ფორზატზე: „ტასო აბაშიძემ მიფეშაშა. ი. გრ. 1945. 12/X“.

გვ. 42. ბეჭედი: „ივანე ესტატეს-ძე მკვლელიშვილი“.

გვ. 93. ზეველი: „Мария Михайловна Сапарова“.

წიგნში ჩადებულია გაზთიდან ამოკრებილი ვ. ეესიშვილის წერილი „ქართული კულტურის დიდი მოამაგე. (დ. ერისთავის გარდაცვალების 55 წლისთავის გამო)“ მინაწერით: „1945 წ., № 211. „ინტელსტრ. ქუთაისი“, 24 ოქტ.“

1476-1484. ერისთავი დ. სამშობლო ღრამა 5 მოქმ. და 7 სურ. თბ., 1947.

თავფურცელზე დაკრულია საგაზეთო ცნობა დ. ერისთავის წიგნის გამოსვლის შესახებ, მინაწერით: „1947, № 141, 25 ნოემბ.“

კანზე ავტორის გვარის ქვეშ მიწერილია: „(1847—1890). გარდაიც. 43 წლის“. იქვე: „1947, 2/X, ი. გრ.“

გვ. III. გადახზულია ფანქრით: „დამაარსებლის“, მიწერილია: „რედაქტორის“.

გვ. VIII. ხაზგასმულია: „და ფულს მოგეყვით“, მიწერილია: „ჩემი მისცა“.

გვ. IX ხაზგასმულია: „ერისთავის სადგომამდე, ვარანციის ძეგლის მახლობლად“, მიწერილია: „სადაც წინად რესტორანი „ბომონდი იყო“ (ელისაბედის ქ. კუთხეში) შემდეგ სათეატრო მუზეუმი სლინკოს სახელში. ი. გრ.“

გვ. XIV. „თამარ ბატონიშვილი“-ს წინ ჩამატებულია: „გ. რჩეულოვის“. ხაზგასმულია: „ამ პიესით იხსენებოდა სეზონი“. მიწერილია: „ჩაემატოს ჩემსას 107“.

1485. ერისთავი დიმიტრი ნაქეთები. [ქუთაისი], 1891.

1486. ერისთავი დიმიტრი ვისი ბრალია. მოთხრობა. ამონაქერი ეურნ. „მოამბედან“, 1894, № 6, 7.

ხელნაყეთ კანზე და თავფურცელზე: „დ. ერისთავი. ვისი ბრალია? (მოთხრობა)“. ავტორის გვართან: „გარდაიცვალა 1925, ოზურგეთში“.

სათაურის ქვემოთ: „კიდევ აქვს მოთხრობები ცალკე წიგნად: 1. ნაქეთები. 2. დაუსრულებელი რომანი. 3 ვისი ბრალია?“

1487-1488. ერისთავი დიმიტრი ვისი ბრალია. (მოთხრობა). ოზურგეთი, 1911.

ფორზატზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკად ი. გრ.“

წიგნში დევს ქაღალდის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „დიმიტრი კონსტანტინეს ძე ერისთავი. გარდაიც. 1925 წ. იხ. „თ. და ც.“, 1925 წ., № 3. გრიგოლ კუნჭულია. [წერილის ავტორია]. ექიმი, შინაგან სნეულებათა მკოდნე და დოსტაქარიც. გურულები ტიტოკოს უწოდებენ“.

1489. ერისთავი დიმიტრი ნაწვეტი დაუსრულებელი რომანისა. (მოთხრობა). ოზურგეთი, 1912.

წიგნში ჩადებულია ქაღალდის ნაჭერი რიანაწერით: „დიმიტრი ერისთავი. „ნაწვეტი დაუსრულებელი რომანისა“. დიმიტრი ერისთავისა (იბეჭდებოდა „ივერიაში“, 1903, № 56, 57 და ა. შ.).

1490-1492. ერისთავი კ. ბრმა. ღრამ. ფანტაზია სამ სურ. გადმოკეთებული. ქუთაისი, 1905.

კანზე: „შიგ ჩასწორებულია ავტორის ხელით. ი. გრ.“ იქვე: „კ. ერისთავი — ყოფილი პარზალი. ავტორი ცნობილი ლექსისა:“

„ერთხელ ვიხილე ბაღში ყვავილი მზნარი, უსუნო. გაესილი სილით, შეგნით უმისნოთ ის მოწყვეტილი“

და დადებული იქვე სიცილით“ და სხვა. (იხ. მისი „ლექსთა კრება“ და ჩემი „ბოძემა“ თავი „ბეჩარა“) ი. გრ. 1930, 12/III“.

გვ. 3. უცნობის ხელით: „1 მაისი 1919 წ. თ-დ. კ. ერისთავისაგან“.

გვ. 4-6, 7, 13 მელნით ავტორის მინაწერები.

გვ. 9. მე-13 სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვები: „სამარის ბნელში“ და სქოლიოში გასწორებულია: „ბნელ სამარეში ი. გრ.“

1493. ერისთავი კ. ლექსნი. ტფ., 1887.

ფორზატზე: „სახლში არ გაიციქა! ი. გრ.“ იქვე „ერთხელ ვიხილე ბაღში ყვავილი“. კვ. 23.“

მითითებულ გვერდზე 1-ლ სტროფში სიტყვა: „ვიპოე“-ს ზემოთ მიწერილია: „ვიხილე“. „გასვრილია“-ს ზემოთ კი — „გავსილი“. მე-3 სტროფში ხაზგასმულია: „დამილუპე“, მიწერილია: „მომიწამლე“. მე-4 სტროფში ხაზგასმულია: „[გაახარებდა] ის მასზედ [ბულბულს]“. მიწერილია: „მთვისზე მკდომ“. იმავე სტროფში ხაზგასმულია: „აწი“, მიწერილია: „ეხლა“.

1494. ერისთავი კ. ყან აღმაღ (სისხლის აღება). [მოთხრობა]. ტფ., 1930.

თავფურცელზე წარწერა: „ფრიად საყვარელი ი. გრიშაშვილის ავტორისაგან. V. 30 წ.“

გვ. 51. ლექსიკონში ხაზგასმულია: „ბელქი — ეგებ, იქნება“ და არშიაზე წერია: „სომხ. ბალქამ“.

1495-1497. ერისთავი რ. თხზულებანი. ნაწ. 1. თბ., 1882.

თავფურცელზე სათაურის ქვეყველი: „ნაწ. I“ და „ი. წიგნი სხვა თავფურცელიანია. არ არას აწერდა პალატის მიერ. ი. გრ.“

შობახულია წინასიტყვაობის I-ლი აბზაცი

და მიწერილი: „ამ წიგნის მეტი არ დაბეჭდი-
ლა (იხ. „ნობათი“, 1884 წ., № 7—8—9 გვ.
124 (დამატ.) ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ვიყიდე ზაზარ-
ზე 1942 30/VI. ი. გრ.“ იქვე აღნიშნული
მფლობელის ხელით: „დავით კარიჭაშვილის
ბიბლიოთეკა“.

1498-1501. ერისთავი რ. თხულებანი.
ლექსები. ნაწ. 2. ტფ., 1890.

თავფურცელზე წარწერა: „ძღენად ი. გრი-
შაშვილი. გ. მსხილაძე. 10/III—56 წელი“.

ხაზგასმული ადგილები ი. გრიშაშვილის.
არ უნდა ეკუთვნოდეს.

მეორე ცალის ყდაზე ყოფილი პატრონის
ხელწერა: „ვალ. გუნია“. იქვე ი. გრ. ხელით
„ვიყიდე მ. გაჩეჩილაძისგან 1922, 19/X.“

1502. ერისთავი რ. თხულებანი. ტ. 1.
[ლექსები], ტფ., 1893.

ფორზაცზე: „ჩემი რედაქციით ასე უნდა
იყოს: 1. გვ. 189. 2. გვ. 20. 3. გვ. 14. 4. გვ.
15. 5. გვ. 11. 6. გვ. 11. შედგომა. გვ. 68, 69
ი. გრ.“ აქვე: „რაფ. ერისთავი დაბადებულა
1822 წ. 6 თებ. (იხ. „ლიტ. საქართველო“,
1943 წ., № 20)“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ასონანსი,
გვ. 13, 155, 201, 198, 166, 267, 276. სთარგმ-
ნიდა ტიუტჩევს — გვ. 187. ჭერ შრომა, მერე
ხტომა (Кончил дело, гуляй смело) — მი-
მიბაძეა ი. გოგებაშვილის თარგმანისა (იხ. „დე-
და ენა“. 1868, გამოც გვ. 1). პირველად დაი-
ბეჭდა 1884 წ. „ნობათი“. № 1, გვ. 201“.

გვ. 5. ლექსს — „ნამაზობი მოხუცისა“
მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი ორჯელ დაიბეჭდა
„სიკარაში““.

გვ. 11. ლექსის „ღარიგება“ სტრიქონში
„ჭერ მიმითვისა, შემდეგ სხვისას შეუდგა გზა-
სა“ — სიტყვა გზასა გასწორებულია: „კვალ-
სა“ და მიწერილია: „რითმა ასე უნდა იყოს“.

გვ. 13. ლექსს — „ორჯერ დაბრმავებული“
ბოლოს მიწერილი აქვს: „ასონანსი“.

გვ. 14. ლექსში „თვლები“ ხაზგასმულია:
„სიმშვიდეს ემონება, შითვე ინატრებისა“, მი-
წერილია: „ინეტარებას. (მუხამბაზის ფორმას
რითმა შეშენის)“.

გვ. 15. ლექსის „ყვავილი“-ს ბოლო სტროფს
მიწერილი აქვს: „ამ კუბულეს ერთი სტრი-
ქონი აკლია მგონი“.

გვ. 20. ლექსს „ნატვრა“ მიწერილი აქვს:
„ეს მიბაძეა სპარსულსადმი, იქ ნათქვამია;
„სიმღერის დროსა, როცა იმღერებო““.

გვ. 41. ლექსს „მადლობა“ ლერმონტოვი-
დან მიწერილი აქვს: „თავისუფალი თარგმა-
ნია“.

გვ. 55. ლექსს „ფერხულის ხმაზელ“ მიწე-
რილი აქვს: „იხ. გ. ერისთავის ლექსი“.

გვ. 69. ლექსში „ძუნწი გმირი“ ხაზგასმუ-
ლია: „ბაბითა“ და მიწერილია: „ბაბითა“
ი. გრ.“

გვ. 155. ლექსში „სადღევრძელო“, ხაზგას-
მულია სიტყვა: „მარია“ და მიწერილი: „ასო-
ნანსი“.

გვ. 159. ლექსის სათაურს: „სოფ. მელ-
სას“ მიწერილი აქვს: „სოფიო მელიქოვი-
სას“.

გვ. 164—165 ლექსის სათაურს: „ღმერთი
ვაშორე“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი მიბაძე-
ვა ერთი რუსული ლექსისა „ИЗВАНН БОГ,
ИЗВАНН БОГ“ და სიტყვას „კრინოლინს“ მიწე-
რილი აქვს: „ხაბარდა““.

გვ. 189. ლექსის სათაურს „ბერუას ჩაფიქ-
რება“ მიწერილი აქვს: „ეს რუსულად ითარგ-
მნა“. იქვე მოხაზულია: „მაგრამ რომ ღალა
მიწისა არ ასცილდება მთესველსა?“ და მიწე-
რილი: „მთესავსა?“ ამავე ლექსის ბოლოს:
„ახალი გამოცემის გვ. 178“.

გვ. 190. ლექსში „ღამის მეზრე“ ხაზგას-
მულია: „ხანდისხან“ და მიწერილი: „თუ
ხანდახან“

გვ. ლექსს „ტეტისა მოთქმა“ მიწერა: ლი
აქვს: „ეს რუსულად ითარგმნა“.

გვ. 195. მოხაზულია ოთხი სტრიქონი და
მიწერილი: „ა. ჭძე“.

გვ. 198 ლექსში „მოკითხვა“ ხაზგასმულია.
სიტყვები: „ან-ბანი“ და „ამბავი“ და მი-
წერილი: „ასონანსი“. ამავე ლექსის ბოლოს:
„ივერია“, 1884 წ., № XII, გვ. 151“.

გვ. 201. ლექსის სათაურს „ჭერ შრომა მე-
რე ხტომა“ მიწერილი აქვს: „პირველად დაიბ.
„ნობათი“, № 1, 1884 წ.“ ამავე ლექსში ხაზ-
გასმულია სიტყვები: „შეთიამაშე“, „მამამენს“,
მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 206. ლექსის სათაურს „ხმა ღვთისა და
ხმა ერისა“ მიწერილი აქვს: „ივ“, 1884 წ.,
№ 4, გვ. 80“.

გვ. 207. ლექსს „მებადური და ოქროს თვე-
ზი“ მიწერილი აქვს: „თარგმანი ჰუშკინისა“.

გვ. 267. ხაზგასმულია სიტყვები: „ვერა-
ვინ“, „ჰფერავენ“ და მიწერილი: „ასონან-
სი“.

გვ. 272. ლექსთან „სიმღერა“. მიწერილია:
„მაცამა“.

გვ. 276. ხაზგასმულია სიტყვები: „ზაჰნი-ნი“, „ამბოხი“ და მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 277. ლექსს „შეიღნი ვართ“ მიწერილია აქვს: „აქებს გ. ყ-ძე. „მოამბე“, 1895, X, გვ. 95“.

გვ. 281. გასწორებულია თაოილი. ნაცვლად: „1878“-ისა არის: „1876“. აქვე მიწერილია: „ეს იგავ-არაკები ზოგი კრილოვიდანაჲ, ზოგი საბა-სულხან ორბელიანისაჲ“.

გვ. 364. ჩაღებულია გაზეთის ნაჭერი, ამავე გვერდზე წერია: „გვ. 283-დან აქამდე კრილოვისაჲ. ი. გრ.“

გვ. 365. ლექსის ზევით: „აქედან ბოლომდე საბასია. ი. გრ.“

სარჩევში ხაზგასმულია ზოგიერთი ლექსი და მიწერილი შენიშვნები.

წიგნში ღვეს კონვერტი წარწერით: „სო-სო მინაწერები“, მასში ჩალაგებულია ფურცლები შენიშვნებით: „1. ი. იურკვეიჩიდან. (იხ. ამ იურკვეიჩის წერილი მუსიკაზე) „ცისკ.“. 1866, აპრილი; გვ. 159. 1880 წ. 2. რ. ერისთავი. „სურათი ჩვენი ხალხის ცხოვრებიდან“. „დროება“, 1873, № 3. 3. აქ არის თუ არა? რ. ერისთავის „ჩივილი მხვედრი-სადმი. (იხ. „სამწერლო თაიგული“ ი. კუონიასი 1880). 4. ასონანსი ძველ მწერლებში. ანბანი — ამბავი. რ. ერისთავის ლექსი „მოცი-თხვა“ („ივერია“, 1884, ტ. IV, თხზ.). 5. რ. ერისთავის „ზედმეტი სურათები“ ჩ. აკერბუ-ლია „მოამბე“, 1895, № X, გვ. 1. 6. ჯ. გრ. ს-თაზე გ. ყიფშიძის წერილი „НОВОЕ ОНОВ.“, 1895, № 3917. 7 „სევანთი“ რაფ. ერისთავისა. „Н. ინოვ“, 1897, № 4555. 8. დ. ყიფიანი 1. ერთი სიტყვის გულისათვის გახდა დიდი. 2. რაფ. ერისთავიც ერთი ლექსისთვის „სამშობ-ლო ხევსურისა“. მეოლი რაზიკაშვილები აქე-დან გამოდიან. 3. „ასონანსის პირველი ოსტა-ტი“. 1934, 19 დეკემბერს „ელხ“-ში რაფ. ერისთავზე წაიკითხა მოხსენება შ. რადიანმა. 9. ი. გრ. რაფ. ერისთავის შემოქმედების შე-სახებ — 1934 წ. მწერალთა ყრილობისათვის მოსკოვში.

1503-1512. ერისთავი რ. თხზულებანი. შ. რადიანის რედ., წინასიტყვ. და შენიშვნე-ბით. ტ. 1—4. ტფ., 1935—1938.

ტ. 1. ლექსები. 1935.

სუბერზე: „ჩემგან 313“.

ფორზაცზე: „რაფ. ერისთ. დაიბადა 1822 წ. თებ. რაფ. ერისთ. გარდაიც. 1901 წ. 19 თებ. (იხ. ახალი მასალა)“. იქვე გაზეთიდან ამოკ-რულია ნ. ბომბარას წერილი „რაფიველ ერის-თავის ბიოგრაფიისათვის“ მინაწერი: „(ლიტ. საქართ.“, 1943 წ., № 20, 20 ავეისტო). ჩიტი ტუმანსკის, 182 და შენიშვნა, 375. „შეცდომა:

დალოცილო, ჯერ შეადარებდი და მერე 1. დასწერდი: ის რომანსი სხვა და ეს კიდევ სხვა, (გვ. 383). 2. გვ. 178 (შეც).“.

წმუტიტულზე: „1. წაწალი, 225“.

გვ. XXIV. ბოლო აბზაცში, რომელიც შე-ეხება კრილოვის თარგმანებს, მოხაზულია ორი სტრიქონი და მიწერილია: „ჩემგან“.

გვ. XLVI. ხაზგასმულია: „1857 წ. „ცის-კარ“-ში (№ 6-ში) დაიბეჭდა მოთხრობა „ნი-ნო“. არზიაზე მიწერილია: „გამოვიდა ცალ-ვე წიგნად“. ხაზგასმულია კომპოზიცია „იქვიან-ის“ სათაური, მიწერილია: „დაიბეჭდა მეო-რედ „პანთეონში“. მერე „ჩანგში“ დაიბეჭდა. ეისგან ვადმოაკეთა? რატომ არა სწერს?“

გვ. XLVII. მოხაზულია: „1884“, მიწერი-ლია: „ეს გამოცემა პირველად გამოვიდა 1873 წელს ყურ. ვადმობეჭ.“. ხაზგასმულია: „50 წ. აღსანიშნავი იუბილე“, მიწერილია: „სტა-ლინმა ლექსი უძღვნა“. შენიშვნის ნიშანი უზის „Этногр. очерки о Сванетии“-ს დაბეჭდვ-ის თაობაზე და სქოლიოში მიწერილია: „ცალკე წიგნად“. ამავე გვერდზე მიწერილია: „არ არის მოხსენებული „პარიკმაზერისა“. 2. „თე-ატრი“ (ყურ.) პიესები „ბრილიანტი“. 3. „ბი-ძიასთან გამომხატურება“. 4. „ჯერ დაიხოცენ“. 5. „Лит—Бер.“

გვ. 99. ლექსში „მეფე და მისი შვილები“ სიტყვა „მომსწრები“ გასწორებულია „მამსწ-რებად“.

გვ. 128. ლექსის „ღმერთო მაშორე“ არზია-ზე: „ერთი კუბლეტი იხ. „ქრებული“ 248“.

გვ. 171. ლექსთან „შობატიყება სასწავლე-ბელში“ მიწერილია: „(რუსულით). იხ. გვ. 373“.

გვ. 178. ლექსთან „ბერუას ჩაფიქრება“ მი-წერილია: „რატომ დაყავით ასე?“ ხაზგასმუ-ლია: „მთესველსა?“, მიწერილია: „მთესავსა. ი. გრ.“

გვ. 230. ლექსის ბოლო სტრიქონი მოხაზუ-ლია და მიწერილია: „ასონანსი“.

გვ. 239. ლექსის — „სამადლობელი ლექსი“ ზემოთ წერია: „იუბილეს ლექსი“.

244. ხაზგასმულია მიძღვნა: „(ქ. გ. იო-იანს)“, მიწერილია: „იოსელიანს(?)“.

გვ. 259. მოხაზულია მიძღვნა: „სოფ. მელ-სას“, მიწერილია: „სოფოი მელიქოვისას“.

გვ. 261. „Роман“ (პუშკინიდან) მი-წერილია: „იხ. რუს. 16“.

გვ. 331. ლექსს „ბაყაყნი, მთხოველნი მე-ფისა“ მიწერილი აქვს: „ა. ფურც.“

„რაფიველ ერისთავის ლექსების ტექსტი-სათვის“ — წიგნის ამ ნაწილში ბევრია ხაზგას-მული ან მოხაზული ადგილები. არის მინაწე-რები:

გვ. 371. „ქოროლი (ხალხური ლეგენდა)“. მიწერილია: „(1881 წ. გამოცემა)“.

გვ. 374. შენიშვნებში ლექსისა „მიბატეებდა სასწავლებელში“ მოხაზულია რუსული ვარიანტი და მიწერილია: „(გვ. 171 აქვე). ავტორი?“ შენიშვნა ლექსის „ჭერ შრომა, მერე ხტომა“ მოხაზულია მთლიანად. ქვევით მიწერილია: „Кончил дело. гуляй смело“, რ. ი. გოგებაშვილს პ.რველი თარჯმან .“

გვ. 375. ტუმანსკის ლექსის „ჩიტი“ შენიშვნაში ხაზგასმულია ამ ლექსის ქართული თარგმანი, შესრულებულია მიხ. ფაველენიშვილის მიერ და რუსული ტექსტი, მიწერილია: „ეს ლექსი სთარგმნა გრ. აბაშიძემაც, შ. მღვიმელაძემ, რატომ არ სწერს?“

გვ. 384. ხაზგასმულია: „1894 წ., მიწერილია: „1893“.

გვ. 391. სარჩევში ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „სოფ. მელ-სას. (იურკევიჩიდან)“, მიწერილია: „სოფიო მელოქიშვილისას“.

წიგნის ბოლოს ჩაყრულია ა. ჭ-ს რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ლიტ. გაზეთი“, 1936 წ., № 13, 16 აგვისტო“.

ტ. 2. პოემები. 1936.
სუპერზე: „გარეგანბა 174“.

ფორზაცზე: „შეცდომები 157. 165“.

შეშტრტულზე: „ი. გრ. 1936 წ., 9/XI. საკამათო 1. გვ. 208. 2. გვ. XIII. 3. 66.“

წინასიტყვაობაში ჩართული პირველი გამოცემის თავფურცლის რეპროდუქციას აწერია: „ეს უალაგო ალაგასა ჩაყრებული“.

გვ. 66. ხაზგასმულია: „ბრძანებს: „ჩემმა ძმამ შეტყვევა სხვა თუ ჰპოვა ღირსია“, მიწერილია: „აქლია. ი. გრ.“

გვ. 157. პოემაში „ძუნწი გვირი“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ქარგაა“. მოხაზულია: „ივანე“, მიწერილია: „შავი ანოღით არ უნდა. ისე გამოღის თითქოს ამ ზაქუყებებ ივანე ლაპარაკობდეს. „კრებულში“ 1872 წ. № X—XI—XII გვ. 5. იქ ივანე შავით არ არის აწყობილი“.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „ატლას-ბამბითა“, მიწერილია: „ატლას-ბამბითა“.

გვ. 160. მოხაზულია: „ალბერ: შენ ჩემო თავი!“ წინ უწერია: „ვია“.

გვ. 161. მე-2 აბზაცში გასწორებულია კორექტურული შეცდომა, მიწერილია: „კრებულში“ რომ დაიბეჭდა იქ... „გაგვემდი“. მოხაზულია სიტყვა „ღორი“. მიწერილია: „ძალღორი“.

გვ. 162. 1-ლ აბზაცთან მიწერილია: „სუსტია“.

გვ. 164. მე-2 აბზაცთან მიწერილია: „გაგრძელებულია“.

გვ. 165. მიწერილია: „ალბერ: გადიო შე 8. კატალოგი, ტ. I

ძალო, გადი აქედანგან!“ ასეა „კრებულში“, 1872, № X—XI, გვ. 18“.

გვ. 208. შენიშვნები „ასპინძის ომის“ გარშემო მთლიანად მოხაზულია, მიწერილია: „კიდევ დაიბეჭდა „ცისკარში“, მგონი „ივერიაში“ მეორედ იყო პოემა „თამარიანის“ შენიშვნაში მოხაზულია; „1887“, „ლიდხანს“, მიწერილია: „ერთი წელი დიდი ხანია“.

გვ. 209. მოხაზულია მთელი აბზაცი და მიწერილია: „კრებულში“ კარგადაა. აქ შეცვლილები. შეადარე?“. ამავე გვერდზე ზღაპრის „ოქროს თევზი და მებადური“ შესახებ მიწერილია: „რად. ერისთავის ეს ზღაპარი დაიბეჭდა ბევრჯერ. 1... 2. ივ. როსტ.“

წიგნში ჩადებულია რეცენზია რ. ერისთავის ლექსებზე მინაწერით: „საბჭოთა აპარა“, 1936 წ., № 102“.

ტ. 3. მოთხრობები და სცენები. 1937.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1938. 22/1“.

შეშტრტულზე: „ი. გრ. 1938. 20/1. აკლია ლექსიკონი“.

ფორზაცზე: „1. ბიბაში, პირტაში, გვ. 165, 171. 2. პაყარი. 173. 3. თათარიხანდ, 178. 4. იარაღიში, 85“. იქვე: „აკაკის კინტო, 172. შაჰამა, 185. ანაგოჯი, 185. სათარა, 249. სუნდუქ. ა. ცაგარ., 173_177. კინტოკრატები, 155. ოპერა, 185. ნაჩხატი, 88. Отцы и дети, 95. ცახე—91. გვ. ტყაოსანი“.

გვ. 8. კახეთის გზა, 149. შეშული, 151, ფიშქარი, 151“.

აღნიშნულ გვერდებზე მითითებული სიტყვები ხაზგასმულია ცალკე ან შესაბამისი კონტექსტით. არის მინაწერებიც.

გვ. 99. მოხაზულია: „რა გინდა, დედა და თელო?...“ მიწერილია: „ა. ც. (I გამოცემა)“.

გვ. 150. მოხაზულია 7 სტრიქონი, დაწყებული: „კალიაზედ, რომელსაც...“ და მიწერილია: „სირაჯები“. ხაზგასმულია: „ბოლანია“, მიწერილია: „ყელი“.

გვ. 161. სცენას— „თავალი მოთხოვეო“ — ბოლოში მიწერილი აქვს: „თეატრი“, 1888 წ., № 24“.

გვ. 171. ხაზგასმულია: „თუკი ჩემი და არღალანში გარდაცვალა ფარდახტიანი საოფლით და დაკოდოლებს თავი შესწირა“. „არშიაზე: „ბ. ჭორაქაძე? ხაზგასმულია: „უღუვამ მოპარსულიც იყოს“ და მიწერილია: „ე. ი. მახიბი? გადაკრულადაა ნათქვამი. ძველად მსახიობები არ უყვარდათ“.

გვ. 172. არშიაზე: „აკაო და სუნდუქ“.

გვ. 178. ტექსტში ხაზგასმულია: „კენჭაქე“ და სქოლიოში მინაწერი: „მანსვეტა-შვილი“.

გვ. 179. ხაზგასმულია: „კალმუხის ბიჭები“ და მიწერილია: „КАЛМЫК“.

გვ. 181. ხაზგასმულია: „ყუმარხედ“ და მიწერილია: „ყომარა“.

გვ. 253. შენიშვნებში ხაზგასმულია: „27. თეატრში (გვ. 172—179)“ და მიწერილია: „ნ. ჯაბუნიანე“. ქვევით, ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „აკლია: 1. „ხათაბალა“ (იხ. „ჩანაწი“). 2. „მარილის მოყვანა“ (იხ. „ჩანაწი“).“

გვ. 252-სა და 253 შორის ჩადებულია ქალაქის ნაჭერი მინაწერით: „რ. ერისთ. ს. ენები. თითო ნომერში ორი სცენაა. „ივ.“, 1877, № 7, 9, № 12“.

მეორე ცალში:

გვ. 123. ხაზგასმულია: „მოწყულად“, მიწერილია: „მაწყულად“.

გვ. 173. წაშლილია სიტყვა: „ამ პიესამ“ და მიწერილია: „აქაის კინტომ“

გვ. გვ. 172—175 მოხაზულია მთელი გვერდი ან აბზაცები და მიწერილია: „არა“.

გვ. 177. მოხაზულია სიტყვა: „ოცნებობს“ და მიწერილია: „იოცებს ი. გრ.“

ტ. 4. დრამატიული ნაწერები. 1938.

შეუტეხტულზე ნაჩქრობის წარწერა: „პოეტს და მკვლევარს ი. გრიშაშვილს შეგობრული გრძნობით შ. რადიანი. 20. II. 1939 წ.“

ფორზაცზე: „კორექტ. შეცდ., 238. 239 დაბალი, 255 ბუბულაქე? 302 ზინეკი. 1. ზინეთი — უნდა იყოს ზინეთი, გვ. 302 (ზინეთი სიმღიდრეა). 2. გ. სკანდაროვას ლექსი, 43. 3. პალაპალა, 392. 4. ერთი ნახვა ცნობაა, ორი ნახვა ძმობაა, 400“.

გვ. 167. „ბრილიანტი“. ტრალი — კომედია ორს მოქმედებაში. ქვევით მიწერილია: „[1881]“.

გვ. 193. 1. მოქმ. დასასრულს მიწერილია: „დასწერა 1881 წ. (იხ. ცნობა ე. აბაშიძის „თეატრი“, 1888 წ.)“.

გვ. 302. მესამე აბზაცის შემდეგ მიწერილია: „ფარდა“. შემდეგ მთელი გვერდი მოხაზულია და მიწერილია: „ამას ვაკლებდით“.

გვ. 367. ვოდვილის „იქვიანი“ დასასრულს მიწერილია: („ისიკარი“, 1870, აგვისტო)“.

გვ. 387. ხაზგასმულია: „ამ მდულარე გულს მე დამიტკობს“ და მიწერილია: „ამ მდულარე გულს დამიტკობს“

გვ. 391. მოხაზულია 1—2 აბზაცები და მიწერილია: „ზარაფობა“.

გვ. 393. ხაზგასმულია: „გინდათ ჩემი ვირიც გარყვნათ? არშიანე: „სინჩლა“.

გვ. 494. კომედია „ბრილიანტის“ შენიშვნაში ხაზგასმულია დაბეჭდვის თარიღი: „თეატრში“, 1889 წ., № 8-ში და მიწერილია: „და № 15... [?]“. შენიშვნა მთლიანად მოხაზულია და მიწერილია: „ბრილიანტი“ დასწერა 1881 წ.“ ამა-

ვე გვერდზე: „ნათლია და ნათლულები სცენაზე“, მიწერილია: „1883“.

წიგნში ჩადებულია ქალაქის ნაჭრები შენიშვნებით 1. „რაფ. ერისთავის მიერ გადმოკეთებული რამდენიმე პიესა ამ ტომში არ შეგვიტანიო (გვ. 492) მაშ რა არის თუ არა გადმოვ. „ჭერ დაიხოცენ“. „ბიძისთან გამოხუმრება“, „იქვიანი“, „მბრუნავი სტოლი“. 2. „შირალის პიესას ახუნდოვის თარგმნით. თარგმ. ქარ.“ 3. „კონკა“, რომელ წელს შემოვიდა (დაწერილი 1889 წ.) ტ. IV. გვ. 226“.

1513-1514. ერისთავი რ. რჩეული თხზულებაი. თბ., 1958.

გვ. 578. „ჭერ დაიხოცენ, მერე იქორწინეს“ შესახებ შენიშვნის გასწვრივ, არშიანე: „ჩანაწი“ დაიბეჭდა, ხოლო „იქვიანის“ შესახებ შენიშვნის გასწვრივ: „გამოვიდა ცალკე წიგნად“.

1515. ერისთავი რ. ბიძისთან გამოხუმრება. ოპერეტა-ვოდვილი ერთს მოქმედებაში. აზრი რუსულიდან — ამონაჭერი ქურნ. „ივერიიდან“ 1880, № 1.

თავფურცელზე: „ივერია“, 1880 წ., № 1. ი. გრ. ლექსი — გვ. 164“.

გვ. გვ.: 164, 165, 178, 180. ხაზგასმულია. 1516. ერისთავი რ. თამარიანი. ისტ. პოემა. თბ., [1887].

ფორზაცზე ნუსხა-ხუტური ასობით: „ქარიჭაშვილის ბიბ-კა“. ქვევით მიწერილია: „მომყიდა მისმა შვილმა დაეთმა — ჩემის თოხეთი. ი. გრ. 1933. 2. XI.“

იქვე: „ჩემგან: P.S. „ჩვენს პატივემულს პოეტს რაფ. ერისთავს ვაულებქსავს ისტორიული რომანი „თამარ ბატონიშვილი“ გრ. რჩეულიშვილისა და აპირებს ბეჭდვას“. („ივერია“, 1886 წ. № 169). ქრონიკაში. ი. გრ.“

ქვევით: „იხ. იაკ. გოგებაშვილის წიგნი. „საარაკო თავგადასავალი ტახტის მემკვიდრისა“.

ფორზაცზე: „1. ფარსაგი, გვ. 104. 2. მეფა, გვ. 1. 3. ქსუ — გვ. 12.“ იქვე: „კორექტორული შეცდომა შეცდომა ხომ არ არის? წერია: „გულის ბრწყინვალე ბეღია“. ალბათ უნდა იყოს — გელის ბრწყინვალე ბეღია. ი. გრ. (გვ. 20, 29, 34). 4. უებრო — გვ. 23. 5. დამბაჩა — გვ. 27. და თოფი — გვ. 39.

გვ. 31. ქვისლი }
ნისლი } თავუნამაც იხმარა

ალაზანი, გვ. 36. ქე — გვ. 38.“ მითითებული გვერდებზე აღნიშნული სიტყვები ხაზგასმულია:

თავფურცელზე აღდგენილია გამოცემის წელი „1887.“

გვ. 2. მესამე სტროფში ხაზგასმულია: „რაცაფი“ და სქოლიოში მიწერილი: „რაცაფს არა ხსნის და ზერელი ვინ არ იცის? ი. გრ.“

გვ. 8. მოხაზულია რითმა „შალვასა-ალვასა“ და მიწერილი: „გვ. 6“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „მმზერალმა“ და მიწერილია: „მზერალმა“.

გვ. 15. სიტყვა „შევერცხლილითა“ გასწორებულია: „შევერცხლულითა“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „გულის ბრწყინვალე ბედის“ და მიწერილია: „გულის თუ გულის? ი. გრ.“

გვ. 21. ხაზგასმულია: „სოფლის უღრასა“ და მიწერილია: „ბედის ტრიალსა? ი. გრ.“

გვ. 22. მოხაზულია რითმები და მიწერილია: „ეს რითმები იხ. გვ. 38“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „თართია“ და მიწერილი: „თართი საბას განმარტებით დიდ ძალსა ნიშნავს. აქ რა არის ნაგულისხმევი, თეხზე? ი. გრ.“

გვ. 26. მოხაზულია რითმები: „განძია... ბრანძია“ და მიწერილი: „გვ. 22“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ფოლია“ და მიწერილი: „? ბალახია“.

იმავე სტროფში ხაზგასმულია: „შეგწოლია“ და მიწერილია: „შემოგწოლია. ი. გრ.“

გვ. 32. ხაზგასმულია: „უბიძგა“ და მიწერილი: „ბიძგია“.

გვ. 34. ხაზგასმულია: „ტრედებსა“ და მიწერილი: „ტრადი? უწესოება, იხ. საბა“.

გვ. 38. მეორე სტროფის რითმებს მიწერილი აქვს: „იხ. 22“. იქვე, მეოთხე სტროფში ხაზგასმულია „ქე მოსწყდა“ და მიწერილი: „ქევე“?

გვ. გვ. 2, 4, 5, 8, 22—28, 30—33, 35, 36, 39, 41, 86, 148 — ხაზგასმულია ადგილები.

1517-1519. ერისთავი რ. ივავ-არაკნი. გამოკრებული „სიბრძნე-სიცრუიდან“ და გალექსილი. თფ., 1878.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1921 წ. 26 სექტ.“ წინასიტყვაობა მოხაზულია და ხაზგასმული.

გვ. 17. სარჩევში მოხაზულია სამი ნაწარმოები: „ორი ძმანი“, „განძის-უფალი და მეზვერი“, „ზეგნელი“ და იქვე მიწერილია: „ეს სანი დიდ წიგნში არ არის. ი. გრ.“

1520. [ერისთავი რ. ივავ-არაკნი სიბრძნე-სიცრუიდან, გალექსილი] — ამონაწერი წიგნიდან რ. ერისთავი. თხზულებანი. ტ. 1. თბ., 1893.

ხელნაკეთ კანზე: „სულხან-საბა ორბელიანი. ივავ-არაკნი „სიბრძნე სიცრუიდან“. გალექსილი რაფ. ერისთავისაგან. ამონაწერი რაფ. ერისთავის 1893 წ. დაზიანებული წიგნიდან. ი. გრ.“

წიგნის დასაწყისში: „შიგ ბევრი კორექტ. შეცდომებია. ი. გრ.“

1521. ერისთავი რ. ივავ-არაკნი. ტფ., 1896.

1522. ერისთავი რ. [ლექსები. თარგმანები. შ. რადიანის წინასიტყვაობით.]. თბ., 1949.

1523. ერისთავი რ. პარიკმახერისას. თბ., 1880.

იქვე: „აკლია 6—10. ი. გრ.“

1524-1526. ერისთავი რ. რჩეული ლექსები. ტფ., 1927.

თავფურცელზე ავტორის გეარის ქვეშ: „1824—1901. იუბილე, 1895“.

იქვე სათაურის ქვეშ: „წინასიტყვაობა ვახტანგ კოტეტიშვილისა“.

გვ. 79. ლექსში „შეცხვარე თრიალთზედა“ ხაზგასმულია სტროქონი: „კალმახი იცის ოქროსი“, მიწერილია: „გ. ლეონიძე“.

1527—1528. ერისთავი რ. რჩეული ლექსები. [თბ.], 1928.

1529. ერისთავი რ. რჩეული ლექსები. ტფ., 1932.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1932. 30. VI. ასონანსი —41“.

პორტრეტის მე-2 გვ. მიწერილია: „ბიოგრაფია სულ არ არის ამ წიგნში. ი. გრ.“

გვ. 3. სათაურს ზემოთ არმოაზე: „ეს წერილი გადმობეჭდილია „ქართული მწერლობი“-დან თუ „მნათობი“-დან“.

გვ. 14. ხაზგასმულია მე-4 აბზაცი რომელსაც ეკუთვნის მინაწერი სქოლიოში: „როგორ შეიტანდა, როცა ეს ლექსი გ. ერისთავს ეკუთვნის“ (იხ. „Аргонавт“, 1901, № 17“).

აქვე არმოაზე: „ა. ხახანაშვილმა შეაყვინძვა. ტ. IV, გვ. 208—9“.

გვ. გვ. 14—15 შორის ჩადებულია კალენდრის ფურცლის ნახევი. რომელზედაც წერია: „შეცდომები“.

გვ. 41. ლექსში — „ზამბახი“ ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „შროშანი“ — „სოსანი“ და „ზამბახი“ — „ამბოხი“. არმოაზე: „ასონანსი“.

გვ. 42. ლექს „ნანა“ მიწერილი აქვს: „ილიას ნანას ჰეავს“.

გვ. 47. მოხაზულია ლექსი „შიშშილი“ და მიწერილია: „ეს ლექსი ავტორს 16 მარტ. შაირით აქვს დაწერილი. აქ რათ არის დატეხილი? იხ. 1893 წ., გვ. 194“.

გვ. 49. სათაურს ზემოთ: „16 მარტ. შაირია, რათ დატეხეთ?“

გვ. 53. ხაზგასმულია სარიტმო სიტყვები: „ყანები“, „ვეთაყვანები“ არმოაზე: გვ. 60“.

გვ. 54. ბოლო სტროქონში ჩასწორებულია სიტყვა: იქვე მიწერილია: „(რად შეეცვალეს?) ეს არის რედაქცია?“

გვ. 58. სიტყვას „ხანდის-ხან“ ეხება შენიშვნა: „ავტორის შეერთებული აქვს: „ხანდისხან“ გვ. 190“.

გვ. 60. ხაზგასმულია რითმები: „ყანები“ და „გეთაყანები“. იქვე მიწერილია: „იხ. გვ. 53“.

1530. ერისთავი რ. რჩეული ლექსები და იგავ-არაკები. თბ., 1940.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1941. 15/IV. 1. ბევრი სიტყვები არ არის ახსნილი. 2. შეცდომა: 63, 117, 78. 3. ბაჩანა და რ. ერისთ., გვ. 109.“

გვ. 11. ლექსის ბოლო სტროფი მოხაზულია და აღნიშნული კითხვის ნიშნით. იქვე მიწერილია: „აკლია“.

გვ. 25. ხაზგასმულია სარიტორი სიტყვები: „ნაქრები“ — „გამონაქრების“ და მიწერილია: „ანონანსი“.

გვ. 43. ლექსში „ღვინის ძალა“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ხეიბარი“. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „დასახიჩრებული, „კალუკა“, (რუს.). ი. გრ.“

გვ. 76. ლექსში „გაზაფხულდა“ ხაზგასმულია: „აჩქარის“. აღნიშნულია კითხვის ნიშნით და მიწერილია: „ბალახი“.

გვ. 78. სქოლიოში მოხაზულია: „ხარიბა-რია — საღამოს ვარსკვლავია“ და მიწერილია: „ღღისი ვარსკვლავია (იხ. „ირემი“ (ოვანეს თუმ.)“.

გვ. 117. სქოლიოში ხაზგასმულია: „მლილი-ჩრდილი“ და მიწერილია: „შეცდომა: მლილი — ჭია-ლუა. მატლი. ი. გრ.“

წიგნში დევს ფურცელი, რომელზედაც წერია: „ბუღბუღის ყუფა. რ. ერისთავი: „ბუღბუღნი ჰყეფენ უწყალოდ, ვარდების ბუჩქზე ბნდებთან“. (რ. ერისთავი. ლექსი „მისიი““.

1531. ერისთავი რ. სურათები ჩვენი ხალხის ცხოვრებიდან. — ამონაბეჭდი „ქრებული“-დან. 1872, № 7.

ხელნაკეთი კანზე: „რაფ. ერისთავი. სცენები. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს: „კრებული“, 1872, № 7.“

1532. ერისთავი რ. ჭერ დაიხოცენ, მერე ექორწინეს. ვოდევილი 2 მოქმ., გადმოკეთებული [თბ., 1900]. — ამონაბეჭდი. კრ. „ჩანგი“, 1900 წ.

ხელნაკეთი კანზე: ჭერ დაიხოცენ, მერე ექორწინეს: ი. გრ.“

ჩაღებულია ამონაბეჭდი (წიგნიდან ან ეურნალიდან), რომელიც წარმოადგენს შენიშვნას ამ ვოდევილის შესახებ.

1533-1534. ეს ერთი. პოეტი — მასხარა. [სატირული კუბუტები]. თბ., 1907.

კანზე: „მლ. მიქელაძე იგივე პროკოპი მიქელაძე (იხ. „მწყემსი“, 1895. № 12)“

თავფურცელზე მინაწერები: „ეს წიგნი თბილისის არც ერთ ბიბლიოთეკაში არ არის! (ახ. „ქართული წიგნი“ გვ. 308) ი. გრ. — იხ. „მასხარა“ № 1 და „ეკალი“ № 5.“

კანის მე-3 გვ.: „ისარმა“ გამოაცხადა, რომ გამოვიდა „ეს ერთის“ წიგნიო. — „ეკალში“ № 2, პასუხია ამ ლექსისა გვ. 6.“

მეორე ცალის კანზე: „ღუბლ. ი. გრ. ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

1535. ესებუა გ. იზა. [პოემა]. ტფ., 1937.

1536. ეული-ქურთიე ს. თხზულებანი. (პოეზია). თბ., 1947.

ფორზაცხე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულის გრძნობით. სანდრო ეული-ქურთიე. 8/1, 48 წ.“

1537. ეული-ქურთიე ს. რჩეული. ლექსები. პოემები (1934-1953). თბ., 1954.

1538. ეული ს. ათი წელი. (პოემა). ლექსები ოქტომბერზე. ტფ., 1927.

1539. ეული ს. არასდროს! [ლექსები. სატირა]. თბ., 1942.

თავფურცელზე წარწერა: „სიყვარულის“ პოეტს საყვარელ სოსოს, სიყვარულით. ს. ეული. 13. V. 42.“

წიგნში გაზეთიდან ამონაბეჭდი ბ. ელენტიის რეცენზია, არშიაზე მიწერილია: „ლიტ. საქართ.,“ 1942 წ., № 13, 29 მარტი.“

1540. ეული ს. არწივის ბუღიდან. თბ., 1945.

1541. ეული ს. ახალგაზრდა საქართველო. [ლექსები]. ტფ., 1927.

1542. ეული ს. ბარიკადებზე. (ლექსები). ტფ., 1929.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 28/IX 29.“

1543-1545. [ეული ს.] გადარეული. გადარეული საქართველოში. [სატირა]. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ცნობილ ქართველ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 22/X I-1928 წ.“

კანზე ფსევდონიმის ქვეშ მიწერილია: „(სანდრო ეული)“.

მეორე ცალის კანზე: „ს. ეულის წიგნი“.

1546. ეული ს. დიად ღღებზე. პოემა. ტფ., 1930.

1547-1548. ეული-ქურთიე ს. ზღვათა სიმფონია. ლექსები. თბ., 1960.

სუბეჭზე: „ი. გრ. 1960 წ. 26/XII“.

წიგნში ჩაღებულია მანქანაზე დაბეჭდილი მოსაწვევი ბარათი: „საღამოს შემდეგ გთხოვთ მობრძანდეთ ვახშამზე... ეცხოველის ქ. № 5. ბიბლიოთეკა.“

1549. ეული ს. კომუნა საქართველო. [ლექსები]. თფ., 1929.

თავფურცელზე: „1929, 25/II.-ი. გრ.“.

კანზე: „ი. გრ. (ბოლოში რეცენზიები). ავტორის რაღაც აკლიაო.“

ვაზეთის ამონაწერები:

1. თ. ლი-ს ხელმოწერით რეცენზია, არშიაზე მიწერილია: „ახ. კომ.“, 1939, 28 მარტი“.

2. მ. ა-ს ხელმოწერით რეცენზია, მიწერილია: „1929. 9 აპრილი“.

1550-1551. [ეული ს.] ნიანგი. კუზიანების პოლიტიკა. თბ., 1930.

1552. ეული ს. ლენინ. [ლექსები]. ტფ., 1929.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართველ პოეტს ი. გრიშაშვილს 24/1. ავტორისაგან.“

1553. ეული ს. ლექსები. შრომისა და ბძობის პანგები. ტფ., 1927.

1554. ეული ს. ლექსები. [თბ.], 1929.

1555. ეული ს. ლექსები. პოემები. [თბ., 1937].

1556. ეული ს. პატარა მოთხრობები. თბ., 1942.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენს ძვირფასს და საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს პატივისცემით სანდრო ეული. 17/1 43.“

1537 ეული ს. პოემები. ტფ., 1933.

1538. ეული ს. რევოლუციის საყვირი. [ლექსები]. თბ., 1921.

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ., 29 სექტ.“

წიგნის ბოლოს თავისუფალ გვერდზე, მიწერილია გ. გვაზავას ლექსი:

„ღსაეც იყო კაცით და ქალით,
ცირიკის რიგები ახლო თუ შორი
და ასპარესზე წითელის შალით,
ხარს აჭაერებდა ტრეფადორი.“

კისერსა ბრაზით გრეხავდა ხარი,
კუდს გაქიშავდა, გადახტებოდა
შეუგნებელი და შუბლმაგარი
რქებით წითელ შალს ეტაკებოდა.

ეს შედარება როგორ მართალი
არა მგონია საუკუმანები —
ჩემი ლექსია წითელი შალი,
და ხარი — ჩემი კრიტიკანები.“

გ. გვაზავა.“

1559. ეული ს. რჩეული ლექსები და პოემები. ტ. 1. [თბ.], 1930.

შშუტიტულზე: „კვლავ „ოქროს ფეხი“, გვ. 115.“

მოხაზულია 2 სტროფი, დაწყებული: „და მოგვებოლოთ. როგორც მაყრები...“ და მიწერილია: „ბუაჩიძე. მამაშვილი, სანდრო ეული, კ. ლორთქიფანიძე.“

1560-1561. ეული ს. ფოლადის პოეტი. [ლექსები]. თბ., 1934.

1562. ეული ს. ქარხნის ტრიუმფი. [ლექსების მე-2 წიგნი]. თფ., 1923.

თავფურცელზე წარწერა: „ეურნალ „ილიონს“ ავტორისაგან.“

1563. ეული ს. ჩენი ქუჩის დღესასწაულზე. (ახალი ლექსები). თბ., 1943.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენს ძვირფასს სოსოს სანდროსაგან. 5. X. 43.“

წიგნში დევს მოსაწვევი ბარათი ი. გრ. სახელზე, ბარათზე წერია: 1943 წ. 6 ოქტომბერს რუსთაველის თეატრში დანიშნულია ს. შანაშვილის პიესა „ქრწანისის გმირები“-ს დახურული წარმოდგენა.

1564-1565. ეშმაკი. ანარქიზმის ბუკინისტი „ლიტერატორ მეწვრიმაღე „ზუგდიდელი გვუვის“ თავი ანუ აკობია პავლე. [თბ., 1908].

კანზე: „სახლში არ გაიქცეა — იშვიათია! ი. გრიშაშვილი.“

1566-1572. ეშმაკი. პირველი ღია წერილი სოლომონ ზურგელიძეს საიქიოს. [თბ.], 1919.

კანზე: „ი. გრ. 1919. 26/VI“. იქვე აღდგენილია გამოცემის აღგილი და წელი: „თბ., 1919.“

კანის მე-3 გვ.: „ამ წიგნზე ჩემი პატარა შენიშვნა, იხ. „ლეილა“, 1921 წ., № 2, გვ. 16. ი. გრ.“

მეორე ცეალის კანზე ბოლოში: „[1919]. ი. გრ.“

1573. ეხვია მ. ნაპერწყლები. (ლექსები). სოხუმი, 1933.

1574. ვ. ნ-ე სინიდისის ხმა. (გადმოკეთებული). ქუთაისი, 1911.

1575-1576. [ვალაქკორია ნ.] ეგვიტიშვილი ნ. თხზულებანი. წ. 1. თბ., 1904.

კანზე ფსევდონიმის ქვეშ: „ნ. ვალაქკორია“. გვ. 3. სქოლიოში ხაზგასმულია სიტყვები: „ავტორი ნიკო ეგვიტიშვილი (ვალაქკორია)“.

1577. ვალაქკორია ნ. ს. სხვადასხვა ლექსები. თბ., 1903.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვეშ მიწერილია: „ეგვიტიშვილი“.

1578-1582. ვჟა-ფშაველა. თხზულებათა სრული კრებული ხუთ ტომად, თბ., 1951.

ტ. 1. ლექსები.

ტ. 2. პოემები.

ტ. 3. მოთხრობები.

ტ. 4. მოთხრობები, დრამატული ნაწარმოებები, თარგმანები.

ტ. 5. პუბლიცისტური და ეთნოგრაფიული წერილები.

1583-1599. ვჟა-ფშაველა. [თხზულებანი].

ტ. 1-7. ტფ., 1928—1956.

ტ. 1. ლექსები. 1928.

სუპერზე: „ი. გრ. I. ლექსები. 1. „ფშავე-ლის სიყვარული“, გვ. 12. 2. „ისევ შენ“, გვ. 5.“

ყდის მეორე გვერდზე გაზეთიდან ამონაჭე-რი რ. გ-ს წერილი „ვაჟა-ფშაველა“, მინაწე-რით: „კომ.“, 1928 წ., 5 აგვისტო.“

ფორზატზე: „ი. გრ. 1928 წ. 10/VIII.“
„სამშობლოს არვის წაერთმევთ,
ნურც ნურცინ შეგვეცილება
თორემ ისეთ დღეს დავაყრიოთ
შვედარსაც კი გაეცინება. გვ. 135. ლექსი
დაწერილი 1904 წ.“

ჯ. გვ. 12—13 ჩანინშულია ქალაქის ნაკე-რით ლექსი „ფშაველის სიყვარული“. მას-ზე წერია: „ეს ლექსი წაივითხე ერზეშა. 1935.“

გვ. 213. სწოლოში ხაზგასმულია შენიშე-ნა: „ეს ლექსი [„ილიას საღამო“] წაკითხულ იქნა ვაჟა-ფშაველას მიერ 1910 წ. ქუთაისში ილია ჭავჭავაძის ხსოვნის პატივსაცემად გამარ-თულ საღამოზე“, მიწერილია: „მეც ვიყავი იქ. ი. გრ.“

მეორე ცალის ყდაზე: „ამ წიგნის ბოლოში ელაც ზარმაც მოსწავლეს მიუწერია ლექსი... 1946. 15. V. P. S. სახლში არ გაიციემა!“

გვ. 355. მიწერილია: „ვაჟა და ზარმაცი მოსწავლეები. ი. გრ. 1946, 15/V“.

წიგნის ბოლოს ფორზატზე უცნობი მოსწავ-ლის მიერ დაწერილი ლექსი: „ჩვენნი „სა-ტანჯიო.“

„რატომ დაწერე ვაჟო

ჩვენ სატანჯოდ ლექსები

რად მოგვაცდინე, აბურდე,

სწორად სავალის ეს გზები?

ჩვენ რას გვეჩრდი, საწყლებსა

ვსწავლობთ და არა ვიცით რა,

ბაბო მქედლიძემ „არაგვის“

„ზეპირად“-აო ეს გვითხრა.

დავწყვიტე მე და თამარი

„არაგვის“ სასწავლებლად

ვერ დავისწავლეთ ბოლომდე,

გავიხდა საწყლებლად.

ხან დაგვამტყნარა და ხან კი

თვალი გვეხუჭა ძილად,

ცივი წყალი ვსვით მაგრამა

მანინც ვერ გაეხდით ფხიზლად.

რატომ დაწერე ლექსები,

ეინ გთხოვა, შეგეხვეწაო,

ხვალ კი ნაღდ ცუდებს მივიღებთ

თამარიცა და მეცაო.

არაგვი აღბათ ისევ სჩქეფს

და გულს უხარებს პოეტებს,

ღმერთო, გვაცდინე კლასიკებს

შექსპირს, აკაკის, გოგუტს.

მაშ ეინც იხილავს არაგვსა
ლექსს გამოუთქვამს ხელად
და კვლავ გახდება მოსწავლის
ის თავის სატეხელად.

არაგვო არ დამაეიწყდები ხელამდე?“
იქვე მინაწერი: „შემჩნეული კორექტურუ-ლი შეედომების გასწორება.“

ტ. 2. პოემები. 1930.

ტ. 3. პოემები. 1930.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1930. 23/XII“.

გვ. 13. პოემის ბოლოს მიწერილია: „სოფ. ოთარშენი. 1884 თებერვალი.“ იქვე: „[1884].
იხ. პ. უმიკაშვილის ნაქონი წიგნი.“

წიგნის ბოლოს თანდართულ ვარიანტებში,
შენიშვნებში, ბიბლიოგრაფიაში ი. გრ. მიერ
შეტანილია შენიშვნები:

გვ. 345. ხაზგასმულია: „1883“ და მიწე-რილია: „(1884 წ) მოხუცის ნათქვამი.“

გვ. 346. ხაზგასმულია: „B“-პირველად და-იბეჭდა გაზეთ „ივერია“-ში, 1886 წ., № 89“,
პიწერილია: „მეორედ ცალკე წიგნად 1889 წ.“

გვ. 348. მხოზულია: „მოხევე გუდამაყრე-ლი: „შენს წინ ვართ, ბრძანებას ველით...“
და მიწერილია: „იხ. დ. კარიჭაშვილის წიგნი-“

გვ. 363. ხაზგასმულია: „არა ვარ შენი მტე-რილი...“ მიწერილია: „იხ. ჩემს წიგნთსაცავში
დაცული ვაჟს „თხზულებანი“.

გვ. 456. ხაზგასმულია: „დაუძახა — ცეცხლ-ზე წყალი შედგი და ძაღლების სალაფავი გაა-კეთეო“, მიწერილია: „სალაფავი“ ეს მოყვა-ნილი აქვს აკაკის „ეორონცოვში“.

გვ. 457. ხაზგასმულია: „ნუ დამიძალე,
სწორედა თქვი, საქართველოს თავისუფლებას
არ გულისხმობ „ბახტრიონში“... მიწერილია:
„ერთხელ მეც შეუბნებოდნენ ამასვე: „შენ
ვაირყვები“ (ჩემს ლექსზე)“.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1932. 21/IV. აპ-რილი“. იქვე: „მე-419, 437“. მითითებულ
გვერდებზე ხაზგასმულია ადგილები, სადაც
ი. გრ. არის მოხსენებული და არშინაზე: „ი. გრ.“

შმუტტიტულზე: „კალა, სპილენძი, რვა-ლია“, გვ. 8. რისთვის, გვ. 176. უნჯი, (185)“.
— მითითებულ გვერდებზე ადგილები ხაზგას-მულია.

ფორზატზე: „419, 437“.

წიგნის ბოლოს სუპერზე მიწერილია: „აინო-ინი; ბუერა (საბა); ბაიყუში (რაფ.); დარა-ინი; პურიშ. 464.“

გვ. 179. ხაზგასმულია: „ეიჩინის“, მიწერი-ლია: „[და შაშხის]?“

გვ. 186. ხაზგასმულია: „წინწულმა“, მიწე-რილია: „[წი], ხაზგასმულია: „ტარასტა“, მი-წერილია: „Староста?“

გვ. 187. ხაზგასმულია: „კვენისია“, მიწერი-ლია: „კვენისია (კორექტ)“.

გვ. 189. მოხაზულია 6 სტრ., დაწყებული: „ხეებზე ახლომა მიყვარს...“ მიწერილია: „ეს ექვსი სტრიქონი არ დაიბეჭდა „სახალხოში“.

გვ. 191. მოხაზულია: „თუთა მოგვერი მხოლოდა...“ მიწერილია: „ესეც არ არის „სახალხოში.“

გვ. 194. ხაზგასმულია: „ვერც თავის მოკვლა გაებედ, როგორც უქნიათ ზოგებსა“, მიწერილია: „ივ. მაჩაბელი ხომ არა ჰქონდა მხედვ.“

გვ. 286. ხაზგასმულია: „მონიახესა“, მიწერილია: „მონატრულსა მონიტერესას“.

გვ. 401. მოხაზულია: „ცალკე დაიბეჭდა იმავე (1905) წელს“; შენიშვნა ეხება „ნახევარწიწილას“, მიწერილია: „არ დაბეჭდილა, ამონაბეჭდი იქნება“.

გვ. 436. მიწერილია: „ეს პოემა „ჰაოს და ქართლოს“ უნდა დაბეჭდილიყო ცალკე წიგნად 1899 წ. (იხ. განცხადება „მოწაფის ჰიგიენას“ გარეკანზე, გამოც. ი. იმედაშვილის)“.

გვ. 449. ხაზგასმულია: „ალაფი-მეფევილემ“, მიწერილია: „ხორბლეულით მოვაქრე.“

გვ. 451. ხაზგასმულია: „არამი“, მიწერილია: „უქანონო, აქედან არამხანა, უქანონო სახლი“. ხაზგასმულია: „ბაზაზ-ხანა“, მიწერილია: „დუქანი არ არის, დუქნების რიგი.“ ხაზგასმულია: „ღიღი ნიჩაფი რკინისა, პურზე ნაცრის დასაყრელი.“ შენიშვნაში მიწერილია: „აჯრეოვე ვარკლიდან ცომის ასაფხეკი (იხ. ასიკო ცაჯრლის „რაც გინახა“). ხაზგასმულია: „ბაიყუ-ში — სულელი, გაუგებარი“, მიწერილია: „ბაიყუში ფრინველსაც ჰქვიან, კაცზე იტყვიან მარტოხელაზე ბაიყუშივით სცხოვრობსო“, და კიდევ მიწერილია: „უბადრუკი...“

გვ. 452. მოხაზულია: „ბილანი — გულუბრეყელი“, მიწერილია: „გამგებნი“.

გვ. 453. ხაზგასმულია: „ბუერა-ბორხვენა, მცენარეა ფართე ფოთლიანი“, მიწერილია: „ბუერა — მონათოვი ნისლი (საბა)“.

გვ. 455. ხაზგასმულია: „სიძე-პატარძალი“, მიწერილია: „ნეფე-პატარძალი“. მოხაზულია: „ღარანი“, მიწერილია: „თევზის ბინა ქვის ქვეშ.“

გვ. 456. ხაზგასმულია: „ღაროშეა“ და მიწერილია: „წისქვილი რომ ფქვავს აქელ... [?]“ „დაფ-დაფის“ გასწვრივ მიწერილია: „ბარაბან“.

გვ. 457. მიწერილია: „ელიოზ-კაცის სახელი 14.“

გვ. 461. ხაზგასმულია: „მონიაზე“. მიწერილია: „ნიაზი, ინტერესი, მონატრულსა, მონიტერესას“.

გვ. 463. „ნაოხარი“-ს გასწვრივ მიწერილია: „გაპატარაებული“.

გვ. 464. მიწერილია: „რვალი, გვ. 8.“

გვ. 466. ხაზგასმულია: „სინა“, მიწერილია: „შეცდომა ტექსტში.“

გვ. 467. მიწერილია: „უნჯი, 185, ფასობენ — გააფასა, 195“.

გვ. 469. ხაზგასმულია: „ღველფი“, მიწერილია: „ცეცხლი.“

გვ. 472. „ცვილი“-ს გასწვრივ მიწერილია „Р.ock.“

გვ. 474. „ხირიმი“-ს გასწვრივ: „(ყირიმი-სა)“.

გვ. 475. ხაზგასმულია: „ჩინა-მოწული საწოლი“, მიწერილია: „ნასილკა“.

გვ. 477. შენიშვნაში პოემის — „ჰაოს და ქართლოს“ — გასწვრივ მიწერილია „(იხ. შენიშვნები)“.

ტ. 5 მოთხრობები და პიესები. [1935].
ფორზაცხე: „ი. გრ. 1936. 27/III“.
სუპერზე: „5. მოთხრობები და პიესები“ 1936.“

გვ. 505. ხაზგასმულია: „დავთალო „მსმენელთა ყურნი“, მიწერილია: „შოთადან „ყურნიცა დავალებ...?“

გვ. 521. ხაზგასმულია: „ავტოვარეზი: არ შენახულა“, მიწერილია: „იხ. 523.“

გვ. 525. ხაზგასმულია: „მოთხრობა დაწერილია 1883 წელს...“ მიწერილია: „პეტერბურგში“

წიგნი ჩაღებულია გაზეთის ამონაჭერი: ქ. რაკველიშვილის რეცენზია წინამდებარე ტომზე, მინაწერთ: „კომუნისტი“, 1936 წ., № 150. 30 ივნისი.“

ტ. 6. მოთხრობები. 1939.
სუპერზე: „[მოთხრობები]. ტ. VI. 1939. ი. გრ.“
ფორზაცხე: „ი. გრ. 1939, 24/II. 1. შენისმა ნამგლის ყანა მქნა, რომ ფხაზე შეგეჭრებოდ, 417 — აქ შეცდომაა. 2. ვაჟს აქ ბევერი რუსული სიტყვები აქვს (ეს ცალკე წერილის საგანია). 555.“

გვ. 113. ხაზგასმულია: „ყმა უმღერალი არ ვერგა...“ მოხაზულია სტროფი მთლიანად და მიწერილი: „(ხალხური. იხ. დ. ხიზანიშვილის წიგნი)“.

გვ. 550. მოთხრობა „სათაგურის“ გასწვრივ მიწერილია: „ცალკეც გამოვიდა 1911 წ.“

გვ. 551. ხაზგასმულია შენიშვნა, რომელიც ეხება ნაწარმოებს — „როგორ გაჩნდნენ ბუბები ქვეყანაზედ?“ მიწერილია: „გამოვიდა ცალკე წიგნად 1911 წ.“

გვ. 552. ხაზგასმულია შენიშვნა, რომელსაც ეხება ნაწარმოებს „ბუნების წიაღზე“, მიწერილია: „(ცალკე წიგნად გამოვიდა! 1911 წ)“

გვ. 554. მოხაზულია შენიშვნა მთლიანად: „ფშაველი და მისი წუთისოფელი“ და მიწე-

რილია: „სად დაიბეჭდა პირველად? აქ რომელი ვარიანტ.“

მეორე ცალის კანი და შუშუტიტიული გაცემებულია ი. გრ მიერ, მისივე წარწერებით. კანზე: „ვაჟა-ფშაველა. მოთხრობები. ტომი VI.

ყუბუ: „ვაჟა-ფშაველა (მოთხრობ. VI)“. კანის მე-4 გვ. ფანქრით: „წოწლოკინა, გვ. 340; ქალას ჩავალ, ქალ. თბილისის ჩავალ, გვ. 161; ნიაზი (ინტერესი — „ენიაზებოდათ“), გვ. 162; ქიშირი, 166; თავში სილა ჩაარტყა, 166, გერში თუ გეში, 262; ხეესურს სახლში არ უშვებდნენ: ეს ხანჭალი დამიკიდეთ, 270“. მითითებულ გვერდებზე აღგილები ხაზგასმულია.

ტ. 7. ეთნოგრაფია. ფოლკლორი. კრიტიკა. პუბლიცისტიკა. კორესპონდენციები. 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1956 წ., 20 ივნისს“.

ყდის მეორე გვერდზე: „ჩემთვის: ღალდას წერილი ქუთაისის ილიას საღამოს შესახებ, მეც ვიღებდი მონაწილეობას — გვ. 306“. იქვე: „1. ჭალაბი — 314. 2. ვაჟას ნამდვილი ბიოგრაფია — 337“.

გვ. 306. ვაჟა-ფშაველას „მეორე შენიშვნა“-ს, იქ სადაც ავტორი ამბობს ილიას საღამოზე თავის და „სხვების“ მონაწილეობის შესახებ, მიწერილი აქვს: „[გრიშაშვილი]. მხოლოდ ორმა წავიკითხეთ ლექსები: ვაჟამ და მე. ი. გრ.“.

აქვე ჩადებულია ორი ფურცელი მინაწერებით: „1. 1910 წელს მე და ვაჟა მიგვეწვიეს ქუთაისში ილიას საღამოზე. აქ მე წავიკითხე ლექსი. ასე თავდებოდა „ოღონდ შგოსანს მეროდ ნუ მოკლავთო“, გრ. უროტაქემ (ღალღალამ) დასწერა რეცენზია. იხ. „საქმე“, № 84, 1910 წ. ამ წერილს უპასუხა ვაჟამ (იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1910 წ., № 161). შდრ. ვაჟა ტ. VII გვ. 306“. ამ ფურცელზე სიტყვა „ოღონდ“ ხაზგადასმულია. „2. ვაჟა ამაყი იყო და მედიდური, ორგორც ასეთი არ უნდა ყოფილიყო ახალგაზრდების მიმართ, რადგან იგი გულწრფელად გვიყვარდა. მას არც ერთი ახალგაზრდა პოეტი არ წუთხალისებია და ყოველთვის ზვიდან დაჰყურებდა. არამც თუ ახალგაზრდა, თვით აკაისაღმი პასუხშიც ნაწყენობა ეტყობოდა. ბეკრი შეიძლება ეხლა „სხვა“ ნიჭიერი ახალგაზრდა გამოვიდა მწერლობის განაზე, მაგრამ მაშინ „სხვა“ არ ვიყავი. მით უმეტეს რომ ეს კამათი ღალდასთან სწორედ ჩემი ლექსის გამო მოხდა“.

გვ. 308. უაინასკელი აბზაცი მოხაზულია და ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „სახალხო გაზეთი“. 1910 წ., № 161“.

გვ. 314. 6. მარის მიერ ნათქვამ სიტყვას — „ყელენი“, მიწერილი აქვს: „ჭალაბი“.

ბოლო გვერდზე გახვითიდან ამოკრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის გამო, მინაწერით: „საბჭოთა აპარა“, 1956 წ. № 142, 15 ივლი-სი“.

1600-1604. ვაჟა-ფშაველა [თხულებანი]. აღ. აბაშელის და აკაკი შანიძის რედ. ტ. 1—2. თბ., 1946—1950.

ტ. 1. ლექსები. 1946.

ყდის ლექსი „ჩემი შენიშვნებით. მეორე გამოც. 1946 წ.“

უორზაცზე: „ი. გრ. 1946, 15/II.“

წიგნზე დართულ ლექსიკონში ხაზგასმულია და უღწერილებულია ზოგიერთი სიტყვა.

ყდის მესამე გვერდზე მიწერილია: „აკლია ლექსიკონში: (388), იუჟა (გვ. 126—5), 380 (?)“. იქვე საგაზეთო ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1947, № 7, 19 თებერ.“

ტ. 2. ლექსები. 1950.

ფორზაცზე: ი. გრ. გამოვიდა 1950. 20/X.“ იქვე: „გვ. 387. ლექსი წაიკითხ. აგვისტ. გვ. 419, შეცდომა: 1. მაღალი, 443 (202). მაღალი — სათუთი — გვ. 313. 2. გვ. 119, (462) ხვედა.“

გვ. 19. ხაზგასმულია: „დაგავსო“, მიწერილია: „დაესება — (იმწერლია)“. ხაზგასმულია: „ურო-ხვედა“ და მიწერილია „ხვედა სულ სხვაა“.

გვ. 142. ლექსს „სახსოვარი“ მიწერილი აქვს: „ნატოს“.

გვ. 273. ხაზგასმულია: „რუსთველის ქების ჩემული, მეც ქებას ვაგებდაო“, მიწერილია: „ეხებაო“.

გვ. 281. ლექსს „ვლ. მესხიშვილის საიუბილოდ“ აქვს მინაწერი: „[1913]. ი. გრ.“

გვ. 287. მოხაზულია ლექსი „არდ მიღის“ და მიწერილია: „მუხამბაზურ ყაიდაზე. ნატო — მოსიძღვრეც იყო“.

გვ. 291. ხაზგასმულია: „ახუნდა“, მიწერილია: „ახი.“

292. ხაზგასმულია: „ქვეანდა“, მიწერილია: „სხვანდა“.

გვ. 313. ხაზგასმულია: „კირთები“, მიწერილია: „კისრები? (გვ. 417)“.

გვ. 317. ლექსს „სამეფო სიყვარულისა“ მიწერილი აქვს არმაზე: „10 მარტვლიანი ლექსი არ ეხერხება ავტორს“.

გვ. 319. მიწერილია: „გვ. 361. ი. გრ. „მოამბე“ დაარსდა 1895, შეჩერდა — 1904 — 1905“.

გვ. 324. სქოლიოში „ხაზგასმულია: „ქუეკუ-ხო-გავა“, მიწერილია: „ქუეკუხო“.

გვ. 355. ხაზგასმულია: „როსა“, მიწერილია: „ოღესა“.

გვ. 361. ხაზგასმულია: „სამეფო სიყვარულისა“... გაგზავნილია „მოამბის“ №№-სთვის“, მიწერილია: „მოამბე შეჩერდა 1905 წ.“

გვ. 369. ხაზგასმულია: „დამუნჯებულის ენითა“, გაზ. „მეგობარი“, № 58“, მიწერილია: „ამ ლექსს მიწერილი აქვს: „ევა-ფშაველა“, ე. თეატრში“, 1885 წ.“

აქვე ჩაღებულია ქალაღლის ნაჭერი მინაწერიტ: „ევა. სიმღერა დამუნჯებულის ენითა“ ევა-ფშ. „მეგობარი“, 1906, 3 დღე.“

გვ. 376. ლექსის „აქაის საიუბილეოდ“ — შენიშვნაში ხაზგასმულია სტრიქონები, მოხაზულია: „1909“, მიწერილია: „აქაის იუბილეუზე“

გვ. 376-77 შენიშვნების: 62, 63, 65 გასწერივ მიწერილია: „ე. გუნია.“

გვ. 378. ხაზგასმულია: „ლეში ალალოთ კეღბითა“, მოხაზულია ქვევით 4 სტრ., დაწყებული: „მამინ რითმაც უფრო სწორი გამოვა...“ და მიწერილია: „სწორება“.

გვ. 385. ხაზგასმულია: „დროება“ და მიწერილია: „რომელი წლის „დროება“? 1910 წ.“

გვ. 387. ხაზგასმულია: „ილია ქაქუცავაძის ხსოვნა პატრესაცემად გამართულ საღამოზე“ და მიწერილია: „მეტ ვიყავი მაგრამ არა XI თვეში, არამედ IX“.

გვ. 397. ხაზგასმულია: „წინამურას გამკვირვალე ნისლს ეძახიანო“, მიწერილია: „იხ. „ლიტ. და ხელ.“, 1950 წ., № 46, 12 ნომერ, გვ. 4.“

გვ. 407. „ნიკო ლომოურის ხსოვნა“ — შენიშვნაში ხაზგასმულია: „(გვ. 274) — „ვარანტი“, მიწერილია: „ეს ვარიანტი არ არის; დამოუკიდებელი ლექსია. ი. გრ.“

გვ. 415. „აქა ამბავი დისწულ-დელიძითი“ — შენიშვნაში ხაზგასმულია 3 სტრ. და მიწერილია: „რატომ?“ ტექსტში ჩართულ სალექსო სტროფში ხაზგასმულია: „მედიდურები“, მიწერილია: „მედიდურდები.“

გვ. 419. ხაზგასმულია: „პატარა ბიძინა მერკულიაქეს...“. მიწერილია: „ეს ლექსი გამოქვეყნდა ვაჟის სიყვდილის შემდეგ და დაიბეჭდა „საქართველოს“ დამატებაში, 1916 წ., № 5. ი. გრ.“

გვ. 425. მიწერილია: „ევა ფოთში მსწავლებელმა ალექსიშვილმა წაიყვანა.“

ლექსიკონის წინ თავისუფალ ფურცელზე მიწერილია: „ამ ლექსიკონში არ არის ახსნილი ის სიტყვები, რომელიც „შენიშვნებში“ ვარანტის სახელით არის მოყვანილი (მაგ. „ალაჩილი“ 410 და სხვ.) ი. გრ.“

ლექსიკონში ი. გრ. მიერ შეტანილია მთელი რივი შენიშვნები: ხაზგასმულია და მოხა-

ზული სიტყვები, მრავლადა მინაწერები: გვ. გვ.: 430, 433—38, 440—43, 445—52...“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე მიწერილია: „ევა-ფშაველა, გვ. 61 და 369. ახი, 413 და ლექსი ალალოდიით, გვ. 410“.

წიგნში ჩაღებულია გაზეთიდან ამოჭრილი ევა-ფშაველა ლექსები, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1950, № 33“. და ქალაღლის ნაჭრები მინაწერებით:

„1. ევა-ფშაველა. ბიუროკრატის ჩივილი („ივერია“, 1905, № 139). 2. ვაჟის პროზა („ივ.“, 1905 წ., № 167). 3. ვაჟის პროზა („ივერია“, 1905 წ., № 172). 4. ლიტ. მუზეუმის ხელთ, № 34—4., ტ. II, გვ. 417. ვაჟის ლექსი იალბუზი თავი IV. „ნისლები“, კირთები, გვ. 313“. ამვე ფურცლის მე-2 გვ. უცნობი ხელით:

„მთებმა რაცა სქვის კიდეც ჰქმნეს იალბუზს დასცეს ნისლები თავად კი შეიმსებუქეს ზურგი და კისრები კირთები“. მიწერილია: „ზურგის ნაკიდები კირთები.“

წიგნში ჩაღებულია ევა-ფშაველას ლექსი „სიმღერა“ ამოჭრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „ცნ. ფ.“ დამატება, 1904.“

1602. ევა-ფშაველა. იხზულებანი. ტფ., 1899.

წიგნი ჩასმულია საგანგებო ყდაში. ყუაზე ამოტვიფრულია: „იხზულებანი ე. ფშაველა-სა. — გრიშაშვილი.“

ყდის მეორე გვერდზე: „ავტორის ხელით ნასწორები (მივეცი ს. აბაშელს გასასწორებლად). გვ. 137, 281, 283, 284, 286, 287, 312, 3131 ი. გრ.“ იქვე: „დუალბუზი: 1. ბედილბალი, გვ. 497, 2. (ჰენინდანი), იხ. „ივერია“, 1893, № 50.“

• ფორზაცზე: „ვაჟის ნათარგმანები: 1. ორლენელი ქალი — შიღერისა (დაიბეჭდა: გაზ. „დროება“. 1909 წ., № 101. ნაწყვეტი) 2. დემონი ანუ ქაჯი — ლერმონტოვისა (დაიბეჭდა ე. გუნისა „საქ. კალენდარში“, 1896 წ., გვ. 13 სალიტ. განყ.). 3. ყორანი-ელგარ პოესი — (იხ. გაზ. „მეგობარი“, 1906 წ., № 69). 4. ეროსი და ფსიქეია-ჟულავსკი (ხელნაწერად დარჩა). იხ. ამის შესახებ მხოლოდ ქრონიკა, გაზ. „მზე“-ში, (ს. ფირცხალავას რედ., 1908 წ., № 1. არის ხელინაწ.). 5. ქალის მთა (რუსულით [ავტორი? ი. გრ.], იხ. „ცრემლები“ გვ. 31. 6. მზითვის ლანგარი-უიდიისა („ნაკადული“, 1907. (მოზრდ.), № III.) IV, V, VI, VII. 7. საქართველოს ოცნება-კრედიოვანი (იხ. „დრატება“, 1909, № 91, 26 აპრ.) 8. ფეოდალის აღზრდა (იხ. 1880 წ. „ივერია“, № 4). ი. გრ. 1930. 2/XII“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „ვაჟას ავტობიოგრაფიული უნობები 1. [იხ. „სახალხო ფურც.“ (დამატება), 1915 წ. № 61]“.

ამ მინაწერის ქვეშ დაკრულია ქალაქის ნაწერი, რომელზედაც წერია: „ს. აბაშელს ვაჟას ლექსები [უცნობი ურნალ-გაზეთებში გამოქვეყნებული]: 1. „სიმღერა“ („ზღვა დამდგარიყო ტრემოსისა“) — დაბეჭდილია: აღმანახ. „ზურნა“-ში, 1912 წ., № 1 (მ. ლელაშვილის რედ.). 2. „ქართლს“ — იხ. ვაზ. „ქართლი“, 1912 წ., № 67. 3. „საკამო ხანი ვიციოცხლე“. 4. „ჰეჰ ტკბილი ხმები“ იხ. „საეპიკო გაზეთი“, 1908 წ., № 2, 3. ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულია ქალაქის ნაწერები მინაწერებით: „1. არეულია გვ. 231 (ვაჟას თხზ., 1899, გვ. 231). 2. ვაჟას აქვს: „მე შენი ტრფობით ვერ ვძღვები, შენ ჩემი სიყვარულითა“. 3. ეს ვაჟასაც აქვს. მე იმის სიყვარულით ვერ ვძღვებოდი და ის ჩემი მტრობითაო (ანდაზა). — იხ. С6. матер. уедин. округа, 1882, გვ. 145. (მეორე განყ.)“.

თავფურცელზე: „ლექსიკონისთვის ამოვიწერე: „იხტოლათი—492, ფირი—492, დოსტოლორიე—11, აირ-ღარიბა, აქოთლდა, ახმურღა. გვ. 14, არეულია რითმა? გვ. 231.“

გვ. 12. არშიაზე: „ვარიანტი და კარიკაშვილის ბიბლიოთეკაში დატულ წიგნიდან. ი. გრ.“
ამვე გვერდზე, პოემაში „მოხუცის ნათქვამი“, სტროფის: „აყვირდნენ ფშაველ-ხევსურნი...“ გასწვრივ მიწერილია შესწორებული ვარიანტი:

„აყვირდნენ ფშაველ-ხევსურნი
გულდამაყრენი, მოხევე,
შენ წინ ვართ, შენი ერთგულნი,
სად არის ქართველთ მოღავე“.

იხ. ს. აბაშელის რედ. გამოც. „ვაჟა“, ტ. III, გვ. 348.“

გვ. 13. ხაზგასმულია ორი სტრიქონი:
„მთელი სიტურფე ქართლისა
იმას ესვენა მხრებზედა“ და მიწერილია:
„ეს გახალხურდა შემდეგში“.

გვ. 16. პოემის — „მოხუცის ნათქვამი“ — ბოლოს მიწერილია: „[ს. ოთარშენი, თებერვალი, 1884 წ.]. იხ. წ. კ. წიგნისადავი, ბ. 12. 360. ი. გრ.“

გვ. 288. ლექსის — „ღამე მთაში“ — ბოლოს მიწერილია: „ივერია“. 1890 წ., 53.“

გვ. 351. მოთხრობის — „შვლის ნუკრის ჩაამბობი“ ბოლოს მიწერილია: „1883 წ. პეტრე-ბერძე“. ეს მინაწერი ხაზგასმულია და მიწერილია: „ეს წარწერა ეკუთვნის ავტორს, პ. უმიკაშვილის ეგზემპლარზე. (იხ. ქ. შ. წ. კ. ბიბლ. ბ. 12. 360). ი. გრ.“

გვ. 377. მოთხრობის „კურდღელი“ — ბოლოს მიწერილია: „1883 წ. პეტერბურგი, (იქვე)“.

1605. ვაჟა-ფშაველა. [თხზულებანი. გ. ქიქოძე შესავ. წერილით]. ტ. 1. ლექსები. ტფ., 1922.

კანზე: „ი. გრ. პირველი გამოცემა.“
თავფურცელზე მინაწერები: „13 სექტ. 1922. აქ თურმე წაწალი. წიწილად არის დაბეჭდილი“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ამ წიგნზე რეცენზიები „ბახტრიონი“, № 16, ოქტ. 23. „ტრიბუნა“, № 325, ოქტ. 22. „ბახტრიონი“, № 17, ოქტ. 30. „კომ.“, 1923 წ. აგვისტოს 14“. იქვე: „ვაჟას თარგმანები: 1. „ყორანი“ (ელგარ პე), ვაზ. „მეგობარი“, (სოც. ფედრა.), № 69, 1906 წ. 2. „საქართველოს ოცნება“, (კრემლოვისა), ვაზ. „ღროება“, № 91. 1909 წ. 3. „ორღეანელის ქალი“ (შილერისა), ვაზ. „ღროება“, № 101, 1909 წ. 4. „ქაჯი“ (ღერმონტოვისა), ვ. გუნიას „საქართ. კალენდარი“, 1891, გვ. 17“.

1606. ვაჟა-ფშაველა. თხზულებანი. ლექსები, პოემები, მოთხრობები, პიესები. აღ. აბაშელის შენიშვნებით და ა. შანიძის ლექსიკონით. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960. 5. სექტ.“
1607. ვაჟა-ფშაველა. ერთტომეულა. რჩეული. [აღ. აბაშელის და ა. შანიძის რედ.] თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 2/XI“.
წიგნის ფორზაცზე: „ბოლთა. 81. ლუქურტი, 389, აწიოწა, 337. ხათაბალა—62“.

გვ. 335. ხაზგასმულია: „იმ ხანებში“ და მიწერილია: „1886 წ.“

გვ. 378 მოხაზულია: „ილიას საღამო“ და მიწერილია: „მეც ვიყავი ამ საღამოზე“.

გვ. 383. ხაზგასმულია: „ჩემი წუთისოფელი“ და მიწერილია: „დაიბეჭდა მგონი „ძველ საქართველოში“

ლექსიკონში: გვ. 387—389. ხაზგასმულია: „აბასტად“ და მიწერილია: „ანაზღათ“. ხაზგასმულია: „ახალ-ულუბები“, მიწერილია: „ახალულუბები“. ხაზგასმულია: „ბალა“, მიწერილია: „ბალა კაცის სახელია, მაგრამ „ხათა-ბალასაც“ ნიშნავს“. ხაზგასმულია: „ბარდანი“, მიწერილია: „დაბარდნა“. ხაზგასმულია „აწიოწა“, მიწერილია: „აწიოწა — ბავშვთა თამაში“. ხაზგასმულია: „ბურღო-აწეწილი თივის გროვა“, მიწერილია: „სწორია“. ხაზგასმულია: „გონითი გაღვარდა“, მიწერილია: „გონიერება“. ხაზგასმულია: „გულზადარა — ერთი ტომის სახელია ლეკეთში“, მიწერილია: „იხ. ბესიკის ლექსი“. ხაზგასმულია: „დაბდურა“, მიწერილია: „დაბდურა“. ხაზგასმულია: „ულ-

ავლათო“, მიწერილია: „ლატაკი“. ხაზგასმულია „დაიხდა“, მიწერილია „გაიბერა“. სიტყვის: „დოსტორიე“ გასწვრივ: „დასტურით“. ხაზგასმულია: „ზინათი სამკაული“ მიწერილია „დოვლათი — იხ. ბარან.“ ხაზგასმულია „თანგირა — თუჯი ქვაბი“, მიწერილია: „დიდი ქვაბი“. ხაზგასმულია: „თოხუმი — თესლი, გვარი, ჩამომავლობა“, მიწერილია: „სწორეა“. ხაზგასმულებია: „ლაქარდინანი“, „ლუგუმი“ მიწერილია: „ლაქათა“, „ლუყურტი“. ხაზგასმულია: „შირიმის კლდე, წყალი რომ წვეთავს“, მიწერილია: „ადამიანს რომ შარდი შეეკვრება, გამოგონია შირიმი აქვსო. ე. ი. კენჭი“. ლექსიკონში კიდევ მრავალი სიტყვაა ხაზგასმული და ახალდ განმარტებული.

1608-1610. ვაჟა-ფშაველა. რჩეული ნაწერები. გ. ქიქოძის რედ. ტექსტი დადგენილია ალ. აბაშელის მიერ. ტფ., 1936.

ფორზაცხე: „რეცენზიები — 1. „კომ. — განათლება“, 1936, № 46. (უსაყვედურებს რატომ ლექსიკონი არ არისო და პროზა არ უნდა ლოფილიყო). 2. „მუშა“. 1936, № 148.“

წიგნში დევს გაზეიდან ამონაჭერი ვ. ს-ს რეცენზია, მიწერილი: „მუშა“, 1936, № 148.“

1611-1613. ვაჟა-ფშაველა. ალუდა ქეთულაური. პოემა. გორი, 1916.

1614. ვაჟა-ფშაველა. ალუდა ქეთულაური. [პოემა ა. შანიძის მიერ შედგენილი ლექსიკონით. თბ.], 1929.

კანზე: „ი. გრ. 1929. 2 VI.“

1615. ვაჟა-ფშაველა. ალუდა ქეთულაური. [პოემა]. (ხეესურების ცხოვრებიდან). თბ., 1961.

1616-1618. ვაჟა-ფშაველა. ამოდის, ნათლება და სხვა მოთხრობები. ტფ., 1898.

1619. ვაჟა-ფშაველა. ასი ლექსი. თბ., 1961. ფორზაცხე: „ი. გრ. 1961. ბორჯომი. 4 აგვისტო.“

1620. ვაჟა-ფშაველა. აფორიზმები. თბ., 1961.

1621-1622. ვაჟა-ფშაველა. ახუნდი. (ძველი ამაზე). პოემა. ტფ., 1898.

მეორე ცალის კანზე: „დუბ. შევად. ი. გრ.“ 1623-1624. ვაჟა-ფშაველა. ბახტრიონი. პოემა. თბ., 1897.

ხელნაკეთ ყუაზე და კანზე: „ი. გრ. პირველი გამოცემა 1897 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ვეუძღენი ჩენს ნიჭიერ მგოსან ქალს განდევილს ავტორი“. კანზე: „იშვიათია. ი. გრ.“

1625-1630. ვაჟა-ფშაველა. ბახტრიონი. პოემა. გამოც. მე-2 ტფ., 1911.

გვ. V. ქვემო არშიაზე შენიშვნა: „პირველი გამოცემა გამოვიდა 1897 წ.“

მეორე ცალში დევს საქატლოვო ბარათი წარწერით: „ბახტრიონი. ნასწორებია. იხ. „იე.“ 1892, № 29, 34, 35. თავი XVI. ჰშვენოლა ქმოხა ვეჟაკსა.“

1631-1632. ვაჟა-ფშაველა. ბახტრიონი. პოემა. გამოც. მე-3. ტფ., 1920.

1633. ვაჟა-ფშაველა, ბახტრიონი. [პოემა ა. შანიძის მიერ შედგენილი ლექსიკონით. თბ.], 1929.

კანზე: „ი. გრ. (ლექსიკონით)“.

1634-1635. ვაჟა-ფშაველა ბახტრიონი. [პოემა]. ტფ., 1935.

კანზე: „ჩემი გასწორებული. ჩარა — 16, ჯილავი — 18“.

გვ. 15. მოხაზულია ნახევარი გვერდი, არშიაზე წერია: „ილიას ჰგავს: „ღედა ლფისაო: ე! ქვეყანა...“

გვ. 27. ხაზგასმულია: „უესრმაგს“ გასწვრივ წერია: „მუსულმანს?“. სტრიქონშია „მუმბარეზობით“, გვერდზე მიწერილია „მემურაზობით?“. 28.

გვ. 28. მოხაზულია: „ნეტავ“, „ხანდახან. „ნეტარ“, გვ. 38“.

გვ. 41. ხაზგასმულია „სპეროზიას“, გვერდზე წერია: „კლდეა“

58. ლექსიკონში ხაზგასმულია: „დაზარნიშული“ გასწვრივ წერია: „ზარნიში ოქროა სპარს“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: „ზინათი — სამკაული“, მიწერილია: „სიმდიდრეა, დოვლათია და არა სამკაული“.

გვ. 60. „კაპუნი (ტუჩების) კანკალი“. გასწვრივ: „წკაპუნი (ტუჩების) ვალება და დაბურვა და არა კანკალი“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „ჰიელი“, არშიაზე: „თუ ჰიელი“.

1636. ვაჟა-ფშაველა. ბახტრიონი. [პოემა ა. შანიძის მიერ შედგენილი ლექსიკონით]. თბ., 1940.

1637. ვაჟა-ფშაველა. ბახტრიონი. თბ., 1946.

1638. ვაჟა-ფშაველა. გველის მკამელი. პოემა. ტფ., 1920.

1639. ვაჟა-ფშაველა. გველის მკამელი. [პოემა]. ტფ., [1932].

1640. ვაჟა-ფშაველა. გველის მკამელი. — სტუმარ მასპინძელი. — ალუდა ქეთულაური. [პოემები]. თბ., 1961.

1641-1643. ვაჟა-ფშაველა. გოგოთურ და აფშინა. [პოემა]. (ხეესურების ცხოვრებიდან). გორი, 1916.

1644-1645. ვაჟა-ფშაველა. გოგოთურ და აფშინა. [პოემა. ა. შანიძის მიერ შედგენილი ლექსიკონით. თბ.], 1929.

1646-1648. ვაჟა-ფშაველა. გოგოთურ და აფშინა. [პოემა ა. შანიძის მიერ შედგენილი ლექსიკონით]. ტფ., 1935.

1649. ვაჟა-ფშაველა. ეთერი. [პოემა, ა. შანიძის მიერ შედგენილი ლექსიკონით. თბ.], 1929.

კანზე: „ი. გრ. (ლექსიკონით)“.

1650-1655. ვაჟა-ფშაველა. [ლექსები]. თბ., 1915. — სათური კანზე: უკვდავ ვაჟის ქართველ სტუდენტებისაგან.

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელით: „ოფოფილე ნიქაბაძე. 1915 წ. 30 ივლისი“.

1656. ვაჟა-ფშაველა. ლექსები, პოემები, მოთხრობები. თბ., 1959.

1657. ვაჟა-ფშაველა. მოკვეთილი. დრამა 5 მოქმ. ამონაჭერი: „მოამბე“, 1894, № 4.

ხელნაწეთ კანზე: „ვაჟა-ფშაველა. მოკვეთილი. დრამა 5 მოქმ. „მოამბე“, 1894 წ., № 4. ი. გრ.“

1658-1660. ვაჟა-ფშაველა. მოკვეთილი. დრამა 5 მოქმ. (ფშაველების ცხოვრებიდან). თბ., 1948.

1661. ვაჟა-ფშაველა. (ლ. რაზიკაშვილი). მოთხრობანი. ტფ., 1889.

თავფურცელზე: „შესწორება იხ. 16 გვ. და 35. ი. გრ.“

გვ. 16. პოემა „მოხუცის ნათქვამი“. ტექსტის ბოლოს: „1884 წ. ს. ოთარშენი თებერვალი — საკუთარის ხელით ნაწერი ჩემის თხოვნით ლეკა რაზიკაშვილისაგან“. „ეს სიტყვები მიწერილია პ. უმიკაშვილის ეგზემპლიარზე, რომელიც ინახება საქ. უნივერსიტეტის წიგნთსაცავში.. ბ. 12“. 360. — ი. გრ.“

იქვე დევს თხელი ქაღალდის ნაჭერი, რომლითაც გადაღებულია ვაჟა-ფშაველას ავტოგრაფის ასლი. მასზე წერია: „1884 წ. ს. ოთარშენი თებერვალი. ასლი“.

გვ. 35. მოთხრობის „შელის ნუკრის ნამაობი“ ბოლოს: „1883 წ. პეტერბურლი. — I. ეს თარიღი მინაწერი ავტორისაა. იხ. წ. კ. სახ. წიგნთსაც პ. უმიკაშვილის წიგნი“.

გვ. 47. მოთხრობის „კურდღელი“ ბოლოს მიწერილია: „1883 პეტერბურლი“.

1662. ვაჟა-ფშაველა. ნახევარი წიწილა. (ხალხური ზღაპარი). — ამონაჭერი: „ივერიის ბიბლია“. 1905 წ., № 6.

1663-1668. ვაჟა-ფშაველა. ნახევარ-წიწილა. [პოემა]. ტფ., [1932].

თავფურცელსა და კანზე სათურის შემდეგ მინაწერი: „აღი არსენიშვილის წინათქმით“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „უკანასკნელი ჩამოსე-

ლის დროს ავად გახდა“ და მიწერილია არშიაზე: „ავად თავის სოფელში გახდა.“

1665-1666. ვაჟა-ფშაველა. რჩეული ლექსები. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ სოსოს დაბადების 70 წლის თათან თიანთელ ევა ზატუაშვილისაგან. 6 ოქტომბერი, 1959 წელი“.

1667. ვაჟა-ფშაველა. რჩეული ლექსები და პოემები. თბ., 1938.

1668. ვაჟა-ფშაველა, რჩეული მოთხრობები. თბ., 1948.

1669. ვაჟა-ფშაველა. დილა და კვირასა. [პოემა] ტფ., [1932].

1670-1671. ვაჟა-ფშაველა. შალვას ნანახი ხატი. ანბავი. — მოხუცის ნათქვამი. პოემა. ტფ., 1894.

1672-1675. ვაჟა-ფშაველა. ცრემლები. [ლექსები]. ტფ., 1909.

კანზე: „ქალის მთა“, 31“. იქვე აღდგენილია გამოცემის წელი: „1909 წ.“

თავფურცელზე დაკრულია სპეციალური ბარათი, რომელზედაც წერია: „ვაჟას „ცრემლებში“ 46 ახალი ლექსი დაიბეჭდა პირველად. ვაჟას „ცრემლები“ გამოვიდა 1909 წ. 20 თებერვალს. იხ. „ფასიქუნი“, 1909, № 9“.

გვ. 31. სათურის „ქალის მთა“-ს ქვევით ხაზგასმულია სიტყვა „რუსულით“ და მიწერილია: „ავტორი? ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „II ტ. ი. გრ. 1943 წ.. 8/III“.

კანზე: „ეს წიგნი შევიძინე ბუკინისტებში (იხ. ბოლო) ხაზგასმული ადგილები ეკუთვნის იაკობ ფანცხავას. ი. გრ.“

წიგნში მრავალი ადგილი ხაზგასმულია, მონახულია, მიწერილია კითხვის ნიშნები და შენიშვნები ი. ფანცხავას ხელით.

მესამე ცალის თავფურცელზე აღრინდელი მფლობელის ხელწერა: „იასამანი. 09. VII-2“.

1676. ვაჟა-ფშაველა. ძალღიკა ხიმიკაური. [პოემა]. ტფ., [1932].

1677. ვაჟა-ფშაველა. ხის ბეჭი. პოემა [თბ.], 1930.

1678-1679. ვაკელი ი. გიორგი სააკაძე. ტრაგედია 4 მოქმ. თბ., 1957.

1680. ვაკელი ი. ვეროპა. [პოემა]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 10/III“.

1681. ვაკელი ი. თამარ მეფე. დრამა 5 მოქმ. — ამონაჭერი: „მნათობი“, 1948, № 5.

1682-1684. ვაკელი ი. ლექსები. [თბ.], 1929.

კანზე: „ნაზა. გვ. 162“.

გვ. 44. ლექსში „ხარატი“ ხაზგასმულია: „[ხარატი] საზანდარჩიეთ“ და არშიაზე: „ტირილი შეუძლიან ქიანურს“.

1695. ვაკელი ი. ლექსები. ტყ, 1933.
ფორზაცხე: „საიათნოვა 146“.
1686. ვაკელი ი. ლექსები. თბ., 1940.
- 1687 ვაკელი ი. მეწიესქვილე. პოემა. [თბ., 1926].
1688. ვაკელი ი. რვალი. დრამა 4 მოქმ. და 7 სურ. თბ., 1953.
1689. ვაკელი ი. შამილი. ტრაგედია 4 მოქმ. ამონაქერი: „მნათობი“, 1940. № 9.
- გვ. 73. სათაურის წინ: „მნათობი“, 1940, № 9. აკლია.“
- 1690-1691. ვაკელი ი. შარავანდელი. ლექსები და პოემები. წ. 1. ტყ, 1923.
კანზე: „ი. გრ. 20/IX—23 წ.“
თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ. „ი. მეგრელიძე“.
1692. ვაკელი ი. შირაქიანი. [ტყ, 1934].
1693. ვაკელი ი. შური. დრამა 4 მოქმ., თბ., 1956.
1694. ვარდოშვილი ხ. რჩეული [ლექსები]. თბ., 1959.
ფორზაცხე: „ი. გრიშაშვილის. გვ. 20, გვ. 129. ი. გრ.“
1695. ვარდოშვილი ხ. ლექსები. 1918—23. ტყ., 1924.
ფორზაცხე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ძვირფასს პოეტს წრფელს და ამაცს. ხარითონ ვარდოშვილი. 1 ივლისი 1924 წ.“
- გვ. 10, 15. ლექსში „სათხოვარი სულისადმი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „მოგვიპარავენ“. არშინაზე: „ვაგიტაცებენ?“ ამავე ლექსში ხაზგასმულია: „ეიქნებოთ მარად შეუცნობელი“. არშინაზე: „ჩემი იხ. II ტ. 1915 წლის ლექსში: „ვინც რა უნდა სთქვას!“
- გვ. 25. ლექსში: „შავი ჰაერი“ ხაზგასმულია რითმები: „შემოცისა“, — „და პოეზია“. არშინაზე: „ჩემი იხ. „ზომლეთელს“.
- გვ. 30. ლექსში „ლანდი ალიდან“ ხაზგასმულია სართომო სიტყვები: „მისანი“ — „ოქროსანი“. არშინაზე: „ჩემი იხ. „აელაბარი“.
- გვ. 37. ლექსს „შეშლილი წელი“ სათაურთან მიწერილი აქვს: „ქარგია“. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია სიტყვები: „შხამი“ და „წამოსასამი“. არშინაზე: „იხ. „გენაცვალე“.
- გვ. 41. ლექსის — „სიერტეები“ — სათაურთან მიწერილია: „ობოლი მუშა? (იხ. „კაკაკასიონი“)“.
- გვ. 112. ლექსის — „ღმერთის ცრემლები“ — მე-4 სტროფთან მიწერილია: „ქარგია“.
- გვ. 122. მონაზულია ლექსის „ლტოლვა“ პირველი აბზაცი. არშინაზე: „იხ. ჩემი ლექსი: „თიბათვე წაღვერში“.
- გვ. 139. ლექსში „გახედვა ცისკენ“ მოხაზულია სტროფები. სათაურს ზემოთ მიწერილია: „არეულია მარცლები“.
- გვ. 141. ლექსის „დაშლილი“ სათაურს ზემოთ არშინაზე: „აქროსტიხი არ იყო საჭირო — ბანალობაა!“
- გვ. 146. ლექსში „ლოცვა უბედურთათვის“ ხაზგასმულია სართომო სიტყვები: „საპრობილე“ და „ხელაპყრობილი“. არშინაზე: „ქარგია“.
- წიგნის ბოლოს ფორზაცხე წერია: „ლექსები თითქოს არ არის დასრულებული და როცა კითხვობთ თითქოს გადგებულბას ითხოვს მკითხველი. ენა მოიკვლებდა (არ შეგვეწინოს) აქ გაუსწორებია. იხ. „ლომისი“. ავტორი თავისებურია, არავის არა ჰგავს. ნაზი, სევდიანი ბავშვი. რითმების მოთხოვნილება (ვგარდნიანი რითმები) ბევრგან არ არის დატული. მაგრამ რითმთა სიახლე, თუ გინდ არა სწორად გამართული — საკუთარი აქვს, ეს კი იშვიათია ჩვენს პოეტებში. პოეტს ლექსი ესმის, არა როგორც მხოლოდ რითმის მიგნება, არამედ როგორც განცილილი მისტერია. პოეტი არ არის ნაძალადევი. ბევრი ლექსი კი სუსტია და განმეორებულ აზრები გლისს — პოეტისათვის წიგნის დაბეჭდვა ორლესული ხმალია. ვანცდები“. ცოტა ქვემოთ წერია: „ქარგია: 1. ილფერი ქალი“.
1696. ვარდოშვილი ხ. ლექსები. თბ., 1943.
თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილის. სიყვარული. ხარითონ ვარდოშვილი. 20.IV. 43.“ იქვე: („იხ. რეცენზია ვრ. ასტევატუროვისა ვაზ. „მებრძოლი“, 1943 წ., № 48). ი. გრ.“
- გვ. 50. ლექსში „ტფილისი“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „და გრიშაშვილი — მარგალიტი სიტყვის მგლობელი“. იქვე ჩაღებულია ფურცელი, რომელზედაც წერია: „ი. გრიშაშვილის მასალებისათვის. ხ. ვარდოშვილის ლექსში ჩემი გვარი. (იხ. მისი ლექსების წიგნი „ლექსები“ ფედერატის გამოცემა 1943 წ. გვ. 50). აპოწრობა“.
- 1697-1698. ვარდოშვილი ხ. ლექსები. თბ., 1947.
კანზე მიწერილია: „დედმეჭტიური“.
- 1699-1700. ვარშანიძე მ. მებრძოლის სიმღერები. ლექსები. ბათუმი, 1946.
თავფურცელზე წარწერა: „პოეტ ი. გრიშაშვილის. პ. რურუა. 9/IV, 45 წ.“
1701. ვარშანიძე მ. მთის ყვავილები. [ბათუმი], 1955.
1702. ვარშანიძე მ. სიოტხლის წყარო. [ლექსები]. ბათუმი, 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „სახსოვრად პატ. და საყვარელ პოეტს, თავდაბალ ადამიანს, კეთილსინდისიერსა და ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 8/IX-53 წ.“

1703. ვარშანიძე მ. შენს მუხს ვფიცავი [ლექსები]. ბათუმი, 1957.

კანზე: „ი. გრ. 1958. 28. I.“

1704. ვარშანიძე მ. ჩემი ტაძარი. [ლექსები და პოემები]. ბათუმი, 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „სახსოვრად საქართველოს უნივერსიტეტის საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს დიდი მოკრძალებით ავტორი. 26. XI-60. ქ. თბილისი“.

1705-1706. ვარშანიძე მ. ჩემო სამშობლო. ლექსები. ბათუმი, 1950.

ფორზაცზე წარწერა: „სახსოვრად საბჭოთა მეთხველის უსაყვარლეს პოეტს მგრძნობიარე ლირიკოსს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 27/VIII-50 წ. ქ. ბათუმი“, აქვე ჩადებულია ბანდეროლის ფურცელი ი. გრიშაშვილის მისამართით.

1707-1708. ვარშანიძე მ. ხიხანის არწივები. პოემა. ბათუმი, 1958.

კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „სახსოვრად პატ. იოსებ გრიშაშვილს ჩვენს საყვარელ პოეტს ავტორისაგან. 19/I-59 წ.“

1709-1710. ვარშანიძე ი. კაცი ვარ და ქული მხურავს. კომედია 3 მოქმ. თბ., 1902.

1711. ვარშანიძე ი. 1. კაცი ვარ და ქული მხურავს. კომედია 3 მოქმ. და 4 სურ. (მე-2 უქმ წ. და შევს. გამოც.). 2. ცოლ-ქმარი. დრამა 4 მოქმ. ტფ., 1913.

1712-1716. ვახტანგ VI. თხულებათა კრებული. ლექსები და პოემები. აღ. ბარამიძის რედ. და შენიშვნებით. თბ., 1947. დანართი: ლექსიკონი ი. აბულაძისა.

ფორზაცზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით. რედაქტორისაგან. 15. IX. 47“.

მეორე ცალის თავფურცელზე მიწერილია: „ლექსიკონი ილია აბულაძისა“.

გვ. XVII. სქოლიოში შენიშნულია: „აქ უნდა გადმოუსულიყო XVIII — ორი კუბოტი (სხოლიო)“.

გვ. 51. „ქილილა და დამანას“ მე-2 სტროფში ხაზგასმულია: „ქებასა“. არშიაზე წერია: „მკობასა. (ი. გრ.)“.

გვ. გვ. 193, 200, 205 ლექსიკონში ჩამატებულია სიტყვა: „მთხრებლი — ორმო. IX მარჯამა 10“. ხაზგასმულია: „ქასრი — მცენარეა“, მიწერილია: „ქასრი — სალესავი თუ ჩარხი. ი. გრ.“ სიტყვა „ჩუფთი“ — სთან მიწერილია: „წყვილი“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე წერია: „შეცდომები: „მკობასა 51“.

ფორზაცზე დაკრულია კ. კეკელიძის რეცენზია „ქარგად გამოცემული წიგნი“ ამოკრილი გაზეთიდან. მინაწერით: „სახალხო განათლება“, 1947 აგვისტო-სექტ.“

1717. ვაზირიშვილი გრ. ლევა დავითისძე ძამაშვილი. [ლექსი]. თბ., 1908.

კანზე: „ბეგლარასი. ი. გრ.“

გვ. 8. „ბეგლარას ლექსი. გრ. ვეზირიშვილი პარიკმაზარი იყო და ბეგლარას სთხოვა დამიწერო. ი. გრ.“

1718. ველოსიხელი მ. ჩემი ფიქრები. ლექსთა კონა. წიგნაკი 1-ლი. თფ., 1916.

1719. ვეფხისტყაოსნის შესანიშნავი ადგილები და რამდენიმე ლექსი მ. გუტიერისა და აღ. ყაზბეგისა. ქუთაისი, 1897.

გვ. 26 და 27. შუა ღვთა ქალაღის ნაქერი მინაწერით: „მავქს მ. გ-შვილის წიგნ[ნ]ებში: 1. შოთას აფორიზმები (რუსულად)“.

1720. ვეშაძე მ. ჩემი საჩუქარი. ნაწარმოებების პირველი რეველი. ტფ., 1917.

1721-1722. ვისრამიანი. რედაქტორობით ილ. ქავთავაძის, აღ. სარაჯიშვილის და პეტრე უმიკაშვილის. ტფ., 1884.

წიგნი ყდიანია. ტყაყის ყუაზე ამოტიფრულია: „ვისრამიანი“ და ქვემოთ: „ი. მ.“ [ივანე მაჩაბელი].

შვეტიცხოვლზე ავტოგრაფი: „ი. მაჩაბელი“, იქვე ი. გრიშაშვილის ხელით: „მე მაჩუქა შეილმა მისმა ი. გრ. 1921 წ. ი. ზურაბიშვილის თანდასწრებით“.

ფორზაცზე დაწებებულია ი. გრიშაშვილის ექსლიბრისი, რომლის ქვემოთ მიწერილია ა. ლახარდი-ციციშვილის ხელით: „სოსოს ხელით ჩაკრული ექსლიბრისი. ანი“.

ფორზაცზე: „ვისრამიანის“ ცისკარში დაბეჭდვა უნდოდა ივ. კერესელიძეს — (იხ. „ცისკარი“, 1860 წ., № ივლისი. გვ. 357), ი. გრ. ნ. ბარათაშვილმა რუსულად სთარგმნა „ვისრამიანიდან“ ერთი ნაწყვეტი (გვ. 210) და დაბეჭდა „Цветок гимназии“, 1839 წ., № 2. ი. გრ. P. S. ამ თემაზე მე მოხსენება წავიკითხე „ელზ“-ში (1933 წ.) ი. გრ.“

იქვე წერია: „შეგამეცნიერე“ — 306. — „მოვიღენ“ გვ. 213. — ჩინეთის ქვაზედ სწერია, გვ. 151. (ეს ხალხმა აიღო). — მაგნეტი, 412. — ბოქმამში, 30. — კიდევანობა, 298“.

აღნიშნულ გვერდებზე მითითებული ადგილები და სიტყვები ხაზგასმულია.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „ივ. მაჩაბლის „Почерк“-ი გვ. გვ. IX, X, 212, 151, 141, 142, 145, 193, 136, 476, 468, 430, 416, 415, 203, 97, 93, 91, 32, 20 და ხაზები ყველგან ივ. მაჩაბლისა. კიდურებზე ხშირად ასე აქვს: „!!?“ !!! P. S. ჩემს ორიოდ ხაზს „ი. გრ.“ მოვაწერე“. იქვე: „ა. კ-ძე 136.“

თავფურცელზე ქვესათურის ქვემოთ ტე-
ხილ ფრჩხილებში: „[ფასი 1—50 კ.] ო. გრ.“

გვ. VII, რედაქციის წინასიტყვაობის წინ:
„ი. სონდლუაშვილი წერს, რომ ვისრამიანის
წინათქმა ალ. სარაჯიშვილის ეკუთვნისო! (იხ.
„ძველი საქართველო“, ტ. IV, გვ. 3. და
„კლდე“, 1914 წ., № 23, გვ. 4). ო. გრ. ხოლო
დ. კარბაშვილის კატალოგში (1911 წ. გამოც.).
ილიას სახელთანაა მიწერილი, გვ. 115. ო. გრ.“

გვ. X. სქოლიოში მინაწერს: „იქნება რუს-
თავებს სპარსულად წაეკითხა და არა ქართუ-
ლად!“ მიწერილი აქვს. „[შენიშვნა ივ. მაჩაბ-
ლისაა ო. გრ.]“

გვ. XII. რედაქციის წინასიტყვაობის ბო-
ლოს მიწერილია: ო. გრიშაშვილის ხელით:
„[ალ. სარაჯიშვილი].“

გვ. [XIII]. „ლექსიკონის შესწორება“ მო-
ხაზულია ფანქრით და არშიაზე: „ივ. მაჩაბლის
ხელით ეს „გასწორება“ ჩატანილია ქვევით.
ც. გრ.“

გვ. 54. ხაზგასმულია: „გულ-დარეგყოლო-
ბისაგან გამოწმენდილი, ვითა გამოწურული
ვერცხლები“ და არშიაზე: „ეს ო. მაჩაბლის ხე-
ლია. ო. გრ.“

გვ. 56. ხაზგასმულია: „მტკუარად“ და არ-
შიაზე მიწერილი: „მტკუარი? ო. გრ.“

გვ. 91. პირველ აბჯანში ხაზგასმულია სი-
ტყვა „ნიშტიანად“ და არშიაზე, შესაძლებე-
ლია ივ. მაჩაბლის ხელით მიწერილი: „მაგ-
რაღ?“, რასაც მისდევს ო. გრიშაშვილის მინა-
წერი: „მაგრაღ შედგომია დამწერის. ნიშატობა
ნიშნავს მხიარულობას, ლხინს. ო. გრ. 16 მარტს
22 წ.“

იქვე, ქვემოთ ხაზგასმულია სიტყვა „ეჭენე-
ბი“ და არშიაზე: „ეხევეუბი.“

გვ. 101. ქვემოდან მე-5 სტრიქონში ხაზგას-
მულია: „სული“ და არშიაზე ორი კითხვის
ნიშანი უზის და მიწერილია: „უნდა იყოს
ცილი!“ ო. გრ.“

გვ. 136. ხაზგასმულია: „ღამისა სიბნელე
რამინის თმათა სიშავისა ნაცულად იამებოდის“,
არშიაზე მიწერილია ივ. მაჩაბლის ხელით:
„...კავკავებ“. იქვე ო. გრიშაშვილის ხელით:
„P. S. ეს შენიშვნა ივ. მაჩაბელს ეკუთვნის:
ალბად აქ, სადაც ქალაქის კიდურია წაჭრი-
ლი, უნდა იყოს ა. კავკავებ. სწორედ ა. ქ-მეს
აქვს. და ღამისა სიბნელე მომავლენებს გიშრის
თმასა.“ ო. გრ.“ ეს გვერდი ჩანიშნულია აბრე-
შუმის ბაფთით, რომლის ერთ კიდებზე წერია:
ო. გრიშაშვილი“ და მეორეზე — „1000“.

გვ. 210. თავს „ლევ“ მიწერილი აქვს: „ეს
თავი რუსულად სთარგმნა ნ. ბარათაშვილმა.
ო. გრ.“

გვ. 430. ხაზგასმულია ქვემოდან მე-3

სტრიქონში: „ერთი შენი თმა“ და მიწერილი:
„ახნაზაროვს აქედან აულია. ო. გრ.“

ვისრამიანის ლექსიკონში, გვ. 466 სიტყვა
„მახმურობა“-ს შემდეგ ო. გრიშაშვილის ხე-
ლით ჩამატებულია: „მახმური — ხავერდი“.

გვ. 468. არშიაზე უთუოდ ივ. მაჩაბლის ხე-
ლით წერია: „[ცე]ცხლის მსახურობის სწავ-
ლით — მეკლრის გვაში და მისგან გაუწმენდუ-
რება, წაბლწვა [ნავს]ის, (ეშმაკის) ნაშოქვე-
დარი“ — ეს წინადადება ისრით ო. გრიშაშვილს
შეუერთებია სიტყვასთან „ნასი“ და მიუწერია:
ო. გრ.“

გვ. 472. სიტყვებს „უნ“-ზე მიწერილი
აქვს: „უხამსი(?) ო. გრ.“

იმავე გვერდზე ხაზგასმულია სიტყვა „ჟა-
რანდა“ განმარტებითურთ და მიწერილი: „დ-
ჩუბ-ს აქვს ფარნადი — კურთხეა. ო. გრ.“

გვ. 476. ივ. მაჩაბლის ხელით შესწორებუ-
ლია სიტყვა „ხუარაზმი“-ს განმარტება „ქას-
პის ზღვის აღმოსავლეთის იქით მდებარე ქვე-
ყანა, რომელსაც ევროპიელები ეხლა ხივას,
ხივის სახანოს უწოდებენ“. იქვე, იმავე ხელით
სიტყვა „ჯანგირის“ შემდეგ ჩამატებულია:
„ჯანგირი, ჯანგირი, ჯანგირი საყუთარი სახე-
ლია. სპარსულად ჯან — სული“. ეს ორივე შე-
ნიშვნა გაერთიანებულია ისრით ო. გრიშაშვი-
ლის მიერ და მიწერილი: „ივ. მაჩაბლის ხე-
ლია. ო. გრ.“

გვ. 477. ლექსიკონის ბოლოს მიწერილია:
„ამ ლექსიკონის შეცდომის გასწორება იხ. თავ-
ში, გვ. XIII. ო. გრ.“

წიგნის ბოლოს თეთრ ქაღალდზე დაწებე-
ბულია „შესასწორებელი შეცდომანი“, ო. გრი-
შაშვილის წარწერით: „ვისრამიანიდან“.

ივ. მაჩაბლის მინაწერები, გარდა ზემოაღ-
ნიშნულისა:

გვ. 32. ხაზგასმულია სიტყვა: „საეკვი“ და
არშიაზე: „предположение.“

გვ. 93. ხაზგასმულია: „ილაშავი“ და არ-
შიაზე: „სამოსელი.“

გვ. 141. ხაზგასმულია: „საბაიანი“ და არშია-
ზე: „მტერზედ მიმყო... შემენ... ჩამოჭრილია
ბოლო.“

გვ. 142. ხაზგასმულია: „ლაფლად“ და არ-
შიაზე: „Врасплох“.

გვ. 145. ხაზგასმულია: „რახსისაგან...“ „პარ-
მავს“ და არშიაზე: „შავ-მოწითალო ცხენი —
თეთრზე შავი დაწიწ... მოჭრილია.“

გვ. 151. ხაზგასმულია სამი სტრიქონი, და-
წებული სიტყვებით: „ჩინეთის ქვაზედა სწე-
რია...“ და არშიაზე: „ფეხზე. ტყაოს.“

გვ. 203. ხაზგასმულია: „მოგუისაგან“ და
არშიაზე: „სამოგვე“.

გვ. 214. ხაზგასმულია: „ქოისტანისა“ და არშიაზე: „აღმოსავლეთის ნაწილია“.

გვ. 339. ხაზგასმულია ორ ადგილას სიტყვა: „საეჭუ“ და არშიაზე: „предпожж...“

გვ. 416. პირველ აბზაცს მიწერილი აქვს არშიაზე: „[მოჭრილია] ეპრეეს მაგიერად“.

ხაზგასმულ-მოხაზულია ადგილები და ზოგი სიტყვა ივ. მაჩაბლის ხელით: გვ. გვ. 1—4, 11, 12, 15, 18—24 და ა. შ.

წიგნში ჩადებულია გაზეთიდან ამოჭრილი ალ. ბარამიძის წერილი „ილია ჭავჭავაძე — „კისრაშიანის“, წინასიტყვაობის ავტორი“, მი-5აწერილი: „ლიტ. საქ., 1937, № 12. 29 მისია“.

1723-1728. ვისრამიანი. მე-2 გამოც. ალ. ბარამიძის, პ. ინგოროყვას და კ. კეკელიძის რედ. და შესავალი წერილით. ლექსიკონი ი. აბულაძისა. ტფ., 1938.

მეორე ცალის თავფურცლის მეორე გვერდზე: „ი. გრ. 1938. 21-VI“.

1729. ზანგურაშვილი მ. ლექსები. თბ., 1956.

1730. ზანგურაშვილი მ. ცისფერი გზა [ლექსები]. თბ., 1960.

1731. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. გუგუნი გვირაბებში. ტფ., 1931.

1732. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. ვერცხლის ქამარი. [მოთხრობები]. ტფ., 1927.

შმუტეტიტულზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ ჯართველ და ინტელიგენტ ყარაჩოღელ პოეტს, ძველი ტფილისის ღიბი „ვერცხლის ქამარი“ — გულწრფელი მიძღვნილი — იოსებ გრიშაშვილს — ავტორისაგან. 23/IV 28 წ.“

1733. ზედგინიძე ე. ვერცხლის ქამარი. [მოთხრობები]. თბ., 1957.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, მკვლევარსა და მოღვაწეს — იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემის ნიშნად — ელიზბარ ზედგინიძე. 15 ოქტომბერი 57 წ. თბილისი“.

1734. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. მიღაროვში მომუშავენი. რევ. დრამა 1 მოქმ. რურის ოლქის ცხოვრებიდან. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 19/XII“.

1735. ზედგინიძე ე. მზის ამოსვლამდე. რომანი. თბ., 1954.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს მგებრობის გულთბილი გრძობით ვუძღვნი ამ წიგნს — ელიზბარ ზედგინიძე. 1/III 55 წ., თბილისი“.

1736. ზედგინიძე ე. ოქროს თუმნიანი. [მოთხრობები]. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, დიდ პატრიოტსა და კეთილშობილ ადამიანს — იოსებ გრიშაშვილს — ძღუენად „ოქროს თუმნიანი“ — მოთხრობა ჩვენის საყვარელი თბილისის შესახებ. ელიზბარ ზედგინიძე. 23 ნოემბერი — 1959 წ. (ჩემი დაბადების დღე)“.

1737. [ზედგინიძე ე.], პოლუმორღვინოვი ე. რკინის ძმები. [თბ., 1930].

1738. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. სამი მოთხრობა. შაშვილარი. — წარმოდგენა. — ორი მზე. ტფ., 1930.

1739. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. ფოლადთა შორის. მოთხრობა. ტფ., 1930.

1740-1741. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. შაშვილარი. [მოთხრობები ტფ.], 1929.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემ საყვარელ პოეტს, იოსებ გრიშაშვილს, პატივისცემით ვუსახავებ „შაშვილარს“. ავტორი. 11, 129 წ.“

1742. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. შაშვილარი. [მოთხრობები]. მე-2 გამოც. ტფ., 1932.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს მეგობარს — პატივცემულ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ავტორი. 11/VII — 33 წ.“

1743. [ზედგინიძე ე.]. პოლუმორღვინოვი ე. შორეულ ცის ქვეშ. [მოთხრობა]. თბ., 1938.

კანზე: „ი. გრ. ავტორისაგან“

თავფურცელზე წარწერა: „ქართულ პოეზიაში რითმებისა და გრძობების ოქრომჭედელს, ძველი ტფილისის განძეულთა გამომზეურებისათვის მომუშავე ამქრის პირველ უსტაბაშს — იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ეს პატარა წიგნი. ელიზბარ პოლუმორღვინოვი. 4. 1. 39 წ.“

1744. ზოდელი გ. დაღურსმული ხელები. [ლექსები. ა. ა.], 1922.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1922, 27/II“, ფსევდონიმის შემდეგ მიწერილია: „გამყრელობე“.

გვ. [1]. ლექსში „Nora“ ხაზგასმულია რითმა: „ატლასი — კლუპატრასი“, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. [2] ლექსში „ნადელიანი სილუეტი“ სიტყვა „უღელზარის“, მიწერილია: „გაფრინდაშვილისა“

გვ. [4]. სათაურთან. „დაღურსმული ხელები“, მიწერილია: „სონეტი“.

გვ. [8]. ხაზგასმულია საერთო სიტყვები: „ზმორიანი-ღორიანი“. მიწერილია: „იხ. დაღურსმული ხელები“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამონაჭერი არტაურ დერჩის წერილი „გრივოლ ზოდელი. „დალურსმული ხელები“. 1922 წ.“ ი. გრ. მიერ გახსნილია რეცენზენტის ფსევდონიმი: „(ტ. გრანელი)“. გვერდით მიწერილია: „ტრ.“, № 158, თებ. 28“.

1745—1746. ზომლეთელი ნ. აღსდგა სინათლი. (პოემა). ტფ., 1928.

1747-1748. ზომლეთელი ნ. ლექსები. 1917—1923. ტფ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „ორთმაშვიურს მგოსანს და ძვირფას მეგობარს — გროშაშვილს — უძღვნის ავტორი. 29/XII-24 წ.“

კანზე: „ი. გრ. 1924. 29/XII. დილა ქალაქში (თფილისში) გვ. 157.“

თავფურცლის მე-2 გვერდზე მიწერილია: „ი. ჩემი ლექსი „ნოე ზომლეთელს“, „ტრიბ.“, 1921 წ.“

გვ. 157. ლექსთან „ქალაქის დილა“, მიწერილია: „თფილისის დილა. ასეა დაბეჭდილი სახელმძღვანელო. („ჩვენი მხარე“, 1926 წ., გვ. 33).“ ხაზგასმულია: „ზღვაზე გედები“, მიწერილია: „ზღვა ტფილისში?“ ხაზგასმულია: „გააზრობა ღამი: ასანმა“. მიწერილია: „სად არის გრამატია?“ ხაზგასმულია: „ნავთის მყიდავი“, მიწერილია: „(თუ გამყიდველი?)“.

წიგნში ჩადებულია ნ. ზომლეთელის ლექსი „ცოტაც ჩემზე“. ამოკრილი გაზეთიდან, მინაწერით: „1925 წ. 1 იანვარი“.

გვ. 3—5. 158 ხაზგასმულია ადგილები. მეორე ცალის წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია: „რვა საათის პოეზიაში“, არშიაზე: „ეს გრინაშვილის პასუხია“.

1745. ზომლეთელი ნ. ლექსები, ტფ., 1926. თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 30. XII“

გვ. 32. შინაარსის ბოლოს მიწერილია: „ამ წიგნის რეცენზია („მნათობი“, 1926 წ., № 10—11 (30—31).“

ფორზაციის მე-3 გვერდზე ამონაჭერი გაზეთიდან შ. ნუტუბიძის წერილი „ნ. ზომლეთელის ლექსები“, მინაწერით: „კომ“, 1926, 20 ოქტ.“

1750. ზომლეთელი ნ. მრულე გზა. (სურათი სოფლის ცხოვრებიდან). ტფ., 1928.

1751. ზომლეთელი ნ. რჩეული. თბ., 1953. თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „(ქუჩიძე)“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953 20/XII“.

გვ. 89. ლექსის „აკაკის. (მისი იუბილუს გამო)“ გასწვრივ მიწერილია: „[1908 წ.] ი. გრ.“

1752. ზომლეთელი ნ. (ონისიმე). სიცილტირილი. იგავ-არაკები და პოლიტიკური თუ საზ. ხასიათის სატირა. ტფ., 1925.

1753-1754. ზომლეთელი ნ. „უმუშევარის დღიური“-დან. [მოთხრობა]. ტფ., 1927.

1755. ზომლეთელი ნ. ხანძარი ტყეში. (პოემა მოქამაგირთა ცხოვრებიდან). [თბ.], 1929.

1756. ზომლეთელი ნ. და [მირცხულავა ა.] მაშაშვილი ა. ორი პოემა, [ნ. ზომლეთელი. — არ დაუთმო; ა. მირცხულავა. — ურმული]. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926 15/IV“.

1757. ზოტივე. ახალი ტალღები, თბ., 1920. კანზე: „ი. გრინაშვილი. 23 მაისი 20 წელი“.

გვ. 5. მეორე აბზაცში ხაზგასმულია: „წალკატი, ზუსტარა“, მიწერილია: „წაქატი, ქუმტარა“.

1758. ზურაბიშვილი ივ. ხუთი ორიგინალური ეტრუდი. ამონაჭერი ეურნ. „მოამბე“-დან, 1897, №№ 8, 9; 1898 წ., № 1, 12. 1899 წ. № 7.

ხელნაკეთ კანზე: „ივ. ზურაბიშვილი“.

თავფურცელი გაყვებულა ი. გრ. მიერ და მისივე ხელით მიწერილია: „ივ. ზურაბიშვილი. ხუთი ორიგინალური ეტრუდი. 1. „საათი“. 2. „ესკიზი ე-ს“, 3. „მოგონება“. 4. „პოეზი“, 5. „სასაფლაო“.

წიგნის უკანასკნელ გვერდზე: „ი. ზურაბიშვილის შესახებ იხ. კიტა აბაშიძის წერილები. „მოამბე“. 1900 წ. II და „ცნ. ფურცელი“, 1901 წ., № 1418“.

1759-1760. ზურაბიშვილი ი. გაროზვილი. თვითმპყრობელობის დროინდელი ჩარისკაცის ცხოვრებიდან. [მოთხრობა]. თბ., 1953.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდ სოსო ილიკო მიტეასაგან გულითადი სიყვარული. 1953 წ. 10. IV.“

ყდაზე: „ი. გრ. ავტორისაგან. ავტორის მიერ გასწორებული“.

გვ. გვ.: 5, 74, 87, 118, 133, 213 გასწორებულია სხვადასხვა ხასიათის შეცდომები ავტორის მიერ.“

1761-1762. ზურაბიშვილი-ელფფთერიძე ი. ორი მონადირე. მოთხრობა. [ტფ.], 1926.

შმუტტიტულზე წარწერა: „სიყვარულის მე-საიდუმლო სოსოს, რომელიც მიყვარს და რომელსაც ვუყვარავარ უანგაროდ. ამ სიყვარულის ძღვენი და ხიდად ავტორი. 19-18-1-27 წ. დედაქალაქი.“

წიგნის ბოლო გვერდზე „ფარი“-ს რეცენზია გაზეთიდან: „მუშა“, 1927, 17 თებერვ. ფსევდონიმის „ფარი“ ქვეშ მიწერილია: („გ. მებუკე)“.

1763. [ზურაბიშვილი ი.]. ელფთერძე ი. ტურიკო, მგელია და თოლია. (მოთხრობა) — ამონაწერი „ივერიის ბიბ-კიდან“. 1905, № 5. ხელნაწერთ კანზე: „ილია ზურაბიშვილი. (ი. ელფთერძე). ტურიკო, მგელია და თოლია (მოთხრობა). ი. გრ. 1905. „ივერიის პრემია“, № 5“.

1764. თ. პ-ძე. სიმართლე ყოველთვის კარგია. (გადმოკეთებული). მოთხრობა. ქუთაისი. 1914.

კანზე: „ვისია? ი. გრ.“ მოხაზულია: „პ. თ-ძე“ და მიწერილია: „იხ. შიგნით“.

თავფურცელზე მოხაზულია: „თ. პ-ძე“ და მიწერილია: „იხ. გაიკანნი“.

1765-1769. თავუნა. [თხზულებანი]. წიგნი. 1. თბ., 1919.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. (ანის). 1919 წ., 9/VIII. წაღვერი“, ქვევით: „გრიშაშვილის მუზა“, გვ. 183, 68, 108, 71.“

ფორზაცზე: „შ. შარაშიძის (თავუნას) ფსევდონიმები: 1. თავუნა. 2. ამერი, 3. კუბიდონი. ი. გრ.“

ფორზაის მე-2 მხარეს: „I. მე-გვ. 71, 108, 183. ი. გრ. II. ქართული თეატრი. გვ. 73. [უცხოელი რომ ჩამოვიდა]. III. № 47. (შ. მლ. „ლილა“). გვ. 68.“

გვ. 97. მიწერილია: „შ. მღვიმელის დილა“.

გვ. 99. 1-ლ აბზაცთან მინაწერი სქოლიოში: „მამო სულხანიშვილი (?) ი. გრ.“

მესამე ცალის კანზე: „აქლია ბოლოში ლექსები“.

წიგნის ბოლოს მინაწერი: „ვილაყას მოუხევი, აქლია, ერთი ფორმა (ლექსების განყოფილება). ი. გრ.“

1770-1774. თავუნა. თამარ ცბიერი. [თბ.], 1926.

კანზე და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. წ. VI“.

1775-1777. თავაძე ხ. გზა მეწამული რომანი. ტფ., 1930.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1930 12/IX.“

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „რეცენზიები. 1. „ახალგაზრდა კომუნისტი“. 1930, ოქტ. 2. „განათ. მუშაკი“, 1930 წ., № 37, 25/8.“

1778. თავაძე ხ. გმირთა დიდება. [პოემა]. თბ., 1941.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილის ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 23/V-42“.

1779. თავაძე ხ. დაუეწყარნი. რომანი. თბ., 1957.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილის, ღრმა პატივისცემით — ავტორისაგან. 18-IV-57“.

1780. თავაძე ხ. დილა. ლექსები და პოემები [ნაწერების მე-3 წიგნი]. თბ., 1940.

1781. თავაძე ხ. კავკასიონი. [ლექსები]. თბ., 1943.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილის ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 11/XII-43 წ.“

კანის მე-4 გვ. ი. გრ. ხელით მიწერილია: „На память дорогому писателю, старому тифлисцу П. А. Павленко!“

1782 თავაძე ხ. კავკასიონის კარებთან: რომანი. თბ., 1946.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილის სიყვარულით, პატივისცემით. ავტორისაგან. 5/VI—46 წ.“

წიგნში დევს შ. აფხაიძის რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი ვახუთიდან, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ., 1946, 31 აგვისტო.“

1783-1784. თავაძე ხ. მაისის განთიადი. [რომანი]. თბ., 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილის სიყვარულით, პატივისცემით. ავტორისაგან. 6. V. 53 წ.“

1785. თავაძე ხ. მაისის განთიადი. ტრილოგია. თბ., 1959.

1786. თავაძე ხ. მეგობრები. რომანი. თბ., 1942.

1787. თავაძე ხ. მზია ლაური. [პოემა]. თბ., 1939.

1788 [თავაძე ხ.]. ობოლი მუშა. მომავალი. ლექსები და პოემები. [ნაწერების 1-ლი წიგნი]. თბ., 1918.

1789. თავაძე ხ. მწვერვალები. [ნარკვევი სევანზე]. ტფ., 1935.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1935. 29/IX“.

1790. თავაძე ხ. პოემები, ტფ., 1931.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს, გულთაღ მეგობარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან.“

1791. [თავაძე ხ.] ობოლი მუშა. საპატიმროს დღიურიდან. მოთხრობები. 1. წამებულნი. 2. ასალო. თბ., 1921.

1792. თავაძე ხ. ფრთები. რომანი. თბ., 1937.

1793. თავაძე ხ. ქართული ფოლადი. რომანი. თბ., 1953.

1794. თავაძე ხ. შორი ნათელი. ლექსები. [ნაწერების მე-2 წიგნი]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924 წ. 23/II“.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას მეგობარს და საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს ავტორი“.

გვ. 22. ლექსის სათაურთან „ვ. მ“, მიწერილია: „ელასა მეგლაცეს.“

გვ. 25. ლექსი — „ტრიბუნს“. მიწერილი აქვს: „(ჭულელს)“.

გვ. 26. ლექსის — „მშობლიური ცისქვეშ“ ქვესათურის ი. რ.-ს მიწერილი აქვს: „ირაკლი რამიშვილი“.

1795. [თავადე ს.] **ობოლი მუშა**. წამების ჭყარზე. (პოემა). თბ., 1919.

1796. **თავ-თეთრი**. პელაგო ანუ პირველი თოვლი. (მოგონება). ქუთაისი, 1910.

კანზე: „არ არის „ქართ. წიგნი“ ი. გრ.“

1797. **თათარიშვილი ბ. ურაველი** ნარკვევები. თბ., 1959.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდ ქართველ პოეტს, ადამიანს, მოღვაწეს, ყველა ქართველის სამაყუო სოსოს! უდიდესი მოკრძალებით ბენ. თათარიშვილი. 15/X 59 წელი“.

1798. [თათიშვილი ლ.] **გუბელი ლ.** ნდომბა. ქუთაისი, 1897.

კანზე: „ბიბლიოტეკა ილია რუხაძისა № 13.“
კანზე ავტორის ინიციალის გასწვრივ მიწერილია: „ლუკა“.

1799-1802. **თათიშვილი ლ.** სიყვარული. თხზულება. ქუთაისი, 1896.

კანზე ავტორის გვარის ქვეშ მიწერილია: „(მწერალ ქალის მ. გარიყულის მამა)“, „ფსევდ. „ლ. გუბელი“, (იხ. რეცენზია „კვალი“, 1896, № 17). ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „ლუკა სვიმონის-ძე თათიშვილი (მ. გარიყულის მამა)“. გამომცემლები ხაზგასმულია და მიწერილია: „ვასილ გულავა“.

მესამე ცალის კანზე: „აღუბლ. აქვს საჭაროს და პალატას. ი. გრ.“

1803-1804. [თათიშვილი ლ.] **გუბელი ლ.** წამება წმიდათა დიდთა მოწამეთა დავით და კონსტანტინესი და ამბავი ქალწულთა ჭორჭადეთა. ქუთაისი, 1900.

კანზე ხაზგასმულია ავტორის ფსევდონიმი. მიწერილია: „(თათიშვილისა) „სიყვარულის“ ავტორის“.

მეორე ცალის კანზე მიწერილია: „ეს წიგნი, საჭაროში არ არის. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „(ლ. თათიშვილი) — ი. გრ.“

1805. **თანაშვილი ს.** ამირან-დარეჯანიანი [გალექსილია] გ. ჭაკობიას წინასიტყვე, ლექსიკონით და შენიშვნებით. თბ., 1941.

ყდის მეორე გვერდზე მინაწერები:

„ჩემ მიერ გასწორებულნი იქნებ გ. ჭაკობიამ დამიჭეროს და მეორე გამოცემა ჩემის რადაქითიად დაბეჭდოს. ი. გრ. 1942. 10/1. P. S. შეიძლება ამ პოემაში ბევრი რამ იყოს შერყენილი და შესწორებული უფიცი გადამწერლების მიერ. როცა გუშინ გადავთავლიე-

რე ერთადერთი ხელთნაწერი ამ პოემისა (№ 357—S), დავწმუნდი, რომ მართლაც უეუცის მიერ ყოფილა გადაწერილი. სიტყვების არ ცოდნა, რითმის სიმჟოლიკის უცოდინარობა, ცეზურა და სხვა უარყოფითი თვისებები ახასიათებს ამ ხელთნაწერს. მე რამდენადაც შევიძელი. შევასწორე ეს ნაყლი ამ ნაბეჭდ ტექსტში. (თავიდან ბოლომდე კიდევ მომინდებდა გადათვალეობა მუშტრის თვალთ). რედაქტორის გადამწერლის შეცდომები აქაც გაუმეორებია თუმცა ზოგიერთ ადგილას რედაქტორი ასწორებს ამ ხელთნაწერს. მაშასადამე შესაძლებელი ყოფილა ტექსტის გასწორება და რატომ აშკარა შეცდომებით არ გაასწორა: ახ, ნეტა ხელთნაწერის მეორე ვაგზემალაირი აღმოჩნდეს, რომ ჩემი გასწორება დამტკიცდეს. 1944. 6/III. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 30/IX“. და მინაწერები: „[ჩემი შენიშვნები იხ. ბოლოში]. — ხელთ. № 357—S 1. „ლექსი უფრო ყურსა უპყრობენ, ამბის წიგნები ძეს ავად“. 6. გვ. 2. „ვერ ვხედავთ: ყვავილთ დასქენების — ფურცელნი ჩამოსცივიან. გვ. 7“. უკანასკნელ სტრიქონის ქვეშ მიწერილია: „(ამას მღერია)“. „3. ბარაქადა, 32. 4. კეკელი-კეკელი — ტურვა, კეკლუცი, სეკქი, (გვ. 129). 5. [ხელთნაწერი უნდა ენახო: გვ. XVII] № 357“.

თავფურცელზე: „ამ წიგნის რედაქტორი გ. ჭაკობია გარდაიცვალა ქლექით 1944 წ. თებერვალს. ი. გრ.“

სათაურის ქვეშ: „[მე-16.—17 საუკუნეში გალექსილი]“. იქვე: „ამ ძეგლის ერთადერთი ხელნაწერთა № 357 (ხელთნაწ. XVIII ს. საქ. მუზეუმის ფონდი S)“.

გვ. XVII. ხაზგასმულია: „[ცნობილია მხოლოდ] ერთი ხელნაწერი — ყოფ. წ. კ. საზ. ფონდის № 357 (საქ. საზ. მუზეუმი, S-ფონდი)“, არშიაზე მიწერილია: „ამ პოემის ხელთნაწერი უნდა ენახო“.

გვ. XXVIII. წინასიტყვაობის დასასრულს მიწერილია: „[გ. ჭაკობია] გარდაიცვალა 1944 წ. თებერვალს“.

გვ. 4. სტრიქონში: „მოეკვიდო გულსა სახმილი — აროდეს მიხვდეს ძველობა“, ხაზგასმულია: „ძველობა“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „თუ ძველობა. ხელთნაწერშიააც ორჯელ ძველობაა“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „წმინდალ“, არშიაზე: „ხელთნაწერებშიც წმინდალაა, უნდა კი წმინდალ“.

გვ. 7. სტრიქონში: „თუ ის არ გვაძლევს. მას ჩვენგან, ვთქვათ საყვედური სძე რისა?“ ხაზგასმულია: „რისა?“. არშიაზე კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ასეა ხელთნა...“

გვ. 11. ხაზგასმულია „არა ვენათ საყვად სისხლი დანადრული“, გასწვრივ მიწერილია: „ცეზურა!“ ქვედა არშიაზე კი: „ხელთნაწერში ასეა: საყვად სისხლ დანდურლი. რედაქტორს შეუცვლია.“

გვ. 13. სტრიქონში: „ძლივდა გზა გამოარკვიეს, ღონე არ ჰქონდა ძვირსა-და“, წრეშემოვლებულია: „ძვირსა“, არშიაზე: „ძვირსა. (ხელთნაწერშიც ასეა). ძვირსა-და გვ. 8.“

გვ. 14. სტრიქონში: „თუ გასწყვიტ, თავი მომკვეთი — მეტსა ვიქ ღინის მეტებსა“ ხაზგასმულია: „მეტებსა“. მიწერილია: „მარებ-სა. ხელთნაწერში მეტასა. გვ. 8. ბ. ხელთნაწერში ასეა: „მეტასა“ და არა „მეტებსა“, მაგრამ გადაწერის შეცდომაა: ამ სტრიქონში ორჯერ არის სიტყვა მეტსა და უნებლიედ იქაც მეტებსა დაუწერია. უნდა კი იყოს ალბათ მარებსა, აზრით და წყობით.“

გვ. 16. სტრიქონში: „ჩვენ ვაფიცეთ და მივეცი თვსა დრაპკანი ათასი“ მოხაზულია: „ათასი“, გასწვრივ მინაწერი: „არასა? ხელთნაწერშიც ასეა და დიდი შეცდომაა ვადამწერ. გვ.“ აქვე ხაზგასმულია: „[შევხდით] თვალუწომს მინდორსა, გვეგონა ცას უთოვია“, მიწერილია: „ქარგი შედარება“.

გვ. 21. მოხაზულია: „ძლივდა“. არშიაზე: „ხელთნაწერში ასეა: „ძვილად“ გვ. 14“. ამავე სტროფის მე-3 სტრიქონში მოხაზულია: „[მე ვიქნები] შენი შეილად“. არშიაზე: „ხელთნაწერშიც ასეა — „შენი შეილად.“

გვ. 22. ხაზგასმულია: „გავეჩინე“. არშიაზე: „ასეა ხელთნაწერში: „გავეჩინე“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ის ქალკი საქმეს მისსა...“ გასწვრივ: „ისი“ „ცენზურა სად არი?“

გვ. 27. ხაზგასმულია: „ყური“ გასწვრივ მინაწერები: „სჯობს ყური“; დედანშიც ასეა: „ყური“ რაც შეცდომაა“.

გვ. 29. მე-3 სტროფში მოხაზულია მე-3 და მე-4 სტრიქონები. არშიაზე: „დედანშიც ასეა. მაგრამ შეცდომაა ვადამწერის მიერ (?) მონალული მოურავი, მნე, იხ. საბა. გვ. 223. იხ. ამ წიგნის ლექსიკონი. გვ. 352“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „[წყობა] სრისანი.“ არშიაზე დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „ეს სიტყვა არ არის ახსნილი“.

გვ. 63. მოხაზულია: „ქარგი გულები“ არშიაზე მინაწერები: „მას აქვს კარი გულე-ზა“. აქ ასე უნდა იყოს. ე. ი. კარი დანშული. ი. ჯრ. დედანშიც „ქარგია“, მაგრამ შეცდომაა“. აქვე მე-5 სტროფის მე-2 სტრიქონში ხაზგასმულია: „[ხმალს გაიკრის] ხელი მკერსა“, არშიაზე: „მკერსა? მკერსა, ე. ი. ხმალი რომელიც სკრის ი. გრ. დედანშიც „მკერსაა“ შეცდომაა“.

გვ. 77. ხაზგასმულია: „[მათ ქნეს კაცობა] მქისისა“. არშიაზე მიწერილია: „დედანშიც მქისია. (შეცდომა). მქისისა. ქიში (მქიში) „ქარდავის მღერის წაილ“ (საბა) ე. ი. ველარ დავიდეგენ და წაიღენინო. იხ. წაილ (საბა). P. S. საბა ხშირად მ-ს აცლის ან უმატებს. ეს მოძრავი ასოა. საბას აქვს მფსონი. (ხალხში ფსონი)“, „ქიში!“ ახსნილი აქვს ჯაკობიასაც. 364. ი. გრ.“

გვ. 120. ხაზგასმულია: „ჩემნი“ იქვე მიწერილია: „მჩენი“. არშიაზე: „დედანშიც ასეა „ჩემნი“ მაგრამ შეცდომაა“.

გვ. 125. ხაზგასმულია მე-7 სტროფის ბოლო სტრიქონი. არშიაზე: „ეს სტრიქონი დედანში ასეა: „ქარავთხანი საფენი ერთ პირად სარა-სნისანი“. გვ. 946. (მაშასადამე რედაქტორი ხელთნაწერის შეცდომებს ყველგან არ იცავს).“

გვ. 133. ხაზგასმულია მე-3 სტროფის მე-3 და მე-4 სტრიქონები. მიწერილია: „აფორიზმი“.

გვ. 137. ხაზგასმულია მე-5 სტროფის მე-2 სტრიქონი. არშიაზე: „აფორიზმი“.

გვ. 153. ხაზგასმულია: „კონობით“, ქვეშ მიწერილია: „კონობით“. არშიაზე: „უნდა იყოს ფონობით. ფონი თხელი გუბე. „ლრმად კი არ გვედგა, ფონობით“. ე. ი. ფონით. დედანშია: ფოფობით (გადამწერის შეცდომა). ხოლო ვარად „კონობით“-ის ნაცულად დედანშია: „ეარაღთა კონობით.“ (1160)“.

გვ. 181. ხაზგასმულია: „[ნუ გვიხამ] მონადრესა“, არშიაზე: „მონარიდესა. როგორ მივხვდი! დიახ. დედანშიც ასეა „მონარიდესა“ (ხელთ. ხანა (?) 1385)“.

გვ. 193. ხაზგასმულია: „[ვერცაღა ცხენით] მორბელი“. არშიაზე: „დედანშიც „მორბელი“, შეცდომაა: უნდა. იყოს „მრობელი“. ი. გრ.“

გვ. 208. მე-5 სტროფის ბოლო სტრიქონში: „მეფევე ჩემთ დღით არ მინახავს...“ ჩამატებულია: „[ჩემი თვალთ]“ არშიაზე: „აქედან სჩანს თუ რა ცული ვადამწერი ყოფილა! ამიტომ ვადამწერის შეცდომები რაც თვალსაჩინოა. ჩვენ უნდა გამოვასწოროთ და ჩვენი „გაეკება“ სწორ ფრჩხილებში უნდა მოვათავსოთ. ი. გრ.“

გვ. 227. ბოლო, სტროფის ბოლო სტრიქონში: „მორჩილობდეს მას ყოველი, სად...“ ჩამატებულია: „[სწორია მუნ რუკობა]“. არშიაზე მინაწერი: „აქედან სჩანს რა ცული ვადამწერელი ყოფილა — ეს ყალბი ადგილი რედაქტორს არ ამოუწერია“.

გვ. 230. მოხაზულია: „ვითამაშეთ, ნადირობით [მოვიდოდით]“. ვითამაშობდით [არ ვეტირეთ]“. არშიაზე: „უნდა იყოს ვინადირეთ“

ო. ვრ. დედანშიც „ვითამაშეთაა“, რაც გადამწერის შეცდომაა. ი. გრ.“

გვ. 233. სტრიქონში: „გული გვერნდა სევდიანი, ვერ ვილხენდით, ვერ...“ ჩამატებულია: „ნადიმად(?)“. მიწერილია: „დედანში: „ვერ ვილხენდით, ვერ ნახად (წამად)“. ჩემის აზრით ამის გადაწერილი ძალიან უეცრია. აქ უნდა იყოს ალბად „ვერ ვილხენდით, ვერ, ჩვენ, ნადიმად“.

გვ. 234. ხაზგასმულია: „იგონებდა იგ უფა-ალსა“ მიწერილია: „დედანში ასეა: „იგონებდა იგი უფაღსა“ (რედაქტორის შეუცვლია ლექსისთვის), მამ შეცვლა შესაძლებელი ყოფილა“.

გვ. 237. მოხაზულია: „[ეს სიტყვა უთქვამს ზენარი] კაცებით“, მიწერილია: „ფიცებით“, დედანშია „კაცებით“. „კაცები“ აქ არაფერ შეუძლია. ხაზგასმულია: „[გავაგდო მე იგი] განაცხებით“ მიწერილია: „იქნება უნდა იყოს განაცხებით. გადაწერის ჩვეულებრივად რაღაც დაუტვლია“.

გვ. 248. ხაზგასმულია მე-6 სტროფის პოლოცრიქონი. მიწერილია: „დედანში ასეა: „აწ რათ მოსრულხართ, იტრეუთ, ვის გულს ემაგრების“ (ხანა 1920) მამასადამე „შეცვლა“ შესაძლებელი ყოფილა“.

გვ. 252. ხაზგასმულია: „[სოფელს რად] გაიმწარებენ?“ მიწერილია არშიაზე: „დედანში: „გაიმწარებენ“. (კარგად შემინიშნავს)“.

გვ. 253. ხაზგასმულია: „[უცლი სიმე ვერასოდეს] ააზარებს“. გასწვრივ დასმულია კითხვის ნიშანი და ქვედა არშიაზე: „იქნება სჯობია „ააზარებებს“ თუმცა დედანშია „ააზარებებს“.

გვ. 261. ხაზგასმულია: „მაცად“. არშიაზე დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „კაცად? იხ. ლექსიკონი, დედანშია იორივეჯან „მაცად“.

გვ. 262. ხაზგასმულია: „სახილი“, არშიაზე: „სახილელი? (პოეტური ლიცენცია) ეს სიტყვა კიდევ გვხვდება აქ.“

გვ. 267. ხაზგასმულია: „გასაკლბასა“. გასწვრივ დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „გასაკლბა?“ ქვედა არშიაზე: „დედანშიც გასაკლბაა. [იქნება გასაკლბა უნდა ყოფილიყო]“.

გვ. 270. ხაზგასმულია: „ვიმწარებდით ვითა მდგომსა“, გასწვრივ მინაწერი: „მდგომსა“. ქვედა არშიაზე: „როდის შემოვიდა მდგომი ჩვენში? დედანში მდგომია მაგრამ რითმისათვის და „სიმწარისათვის“ იქნება მდგომი სჯობია?“

გვ. 292. გადახაზულია: „ველად“, გასწვრივ მიწერილია: „ველად“. არშიაზე: „დედანშიც

ასეა: „გააქენა მინდორს გულად“ (ხანა 2265) ალბად ორიგინალში იქნებოდა „მინდორ-ველად“ ი. გრ.“

გვ. 329. ხაზგასმულია: „დაუგულვებსა“, მიწერილია: „იხ. ა. ჰ-ძის ლექსიკონი“.

გვ. 330. ხაზგასმულია აფორიზმი: „ცეცხლსა სიტყ არ იყის, ვის არ სახმილი სდებიან“, გასწვრივ მინაწერი: „შოთასავით“. ქვედა არშიაზე წერია: „ვინ არ ყოფილა მიჯნური, სახმილი ვის არ ღებინან. (შოთა) [ი. გრ.]“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცე მინაწერები:
1. აბესალაში თუ აბესალაში, გვ. 9. უნდა აბესალაში, იხ. იქვე 9/47. 2. აკლია ლექსიკონში პალიცი, (ჩლოქი), (გვ. 10). 3. უნდა იყოს ძერისა ე. ი. საძრავა არა მქონდა. (გვ. 13). 4. ეს რითმა „მეტებსა“ — აქ შეცდომაა გადაწერისა, გვ. 14. 5. არასა თუ ათასი? გვ. 16. 6. რბოანი თუ რბოლანი, გვ. 19. 7. უნდა იყოს ვაები და არა ვება. გვ. 19. 8. რითმისთვის და აზრისთვის ასე სჯობია, გვ. 42. 9. რითმისთვის: „უნდა იყოს „ყურთი“, გვ. 27. 28. 10. ასეა? გვ. 111. 11. მე მართალი ვარ, იხ. 139. 12 გვ. 138, რითმა არ არის? 13. გვ. 134, ასე უნდა იყოს 14, გვ. 141, ასე უნდა? 15. გვ. 125. აკლია ერთი მარცვლი. 16. გვ. 124. ასე უნდა; 216, „მოთხე“; გვ. 29, მონაღულაში; 248, დაღებით თუ დაღებით?; 244, გავასწორე; ბამა თუ ბაგა? გვ. 245, 338; უქვევლად შეცდომაა. ამ შეცდომას ლექსიკონში უფრო ამტკიცებს. ი. გრ; 193.—185. 252.—257. 312. 312 და 335 [ამპარტავენებს]; ხანისა თუ სახისა, გვ. 991; გვ. 54. „სივრილი“; გვ. 176, მნეტებით; გვ. 238 ღამარ; გვ. 270, მდგომი; თუ მდგომი; გვ. 281. მქონებელი თუ...; გვ. 77, მიქისისა და არა მიქისისა; გვ. 230, უნდა იყოს ვინადირეთ. ასეა; გვ. 73, კერასა თუ კლასსა; გვ. 75, თქმულობა. გვ. 93, მამა; გვ. 349; 292, უნდა ველად.

სადაო განმარტებანი:

1. „ზარბაზი რატომაა „პიოთა სახელეში (?)“, 371(?) ჭომარდი უფრო „გაეკაცს“ და „უოჩალს“ ნიშნავს, 369. 2. ჭილა, (გვ. 369) ყველა ოაესაკრავი ხომ ჭილა არ იქნება? 3. ჭარა ექიმს ნიშნავს. „ჭარანი“ (ჭარა ექიმოზა — ხალხური დოსტაქრობა). (ჭარა-ექიმნი. — ნიორურგნი, გვ. 369 და 139. 4 ხუთო, (გვ. 173) ჭაა სამკურნალო, 369. ჭრული (? 368). წულა? გვ. 368. — აწყობილია ტექსტში „წერილი“ ახსნაში „წერილი“ გვ. 368. 6. ფონობით უნდა და არა ფოფობით. 153. 363. 7. ქვენა ხვეწა. მუღარა და არა „ქმნა, ვაკეთება. ეპულეტი 1571. გვ. 364. (ლექსი(?) 8. რება ხოვად არის სელა და არა წასელა, 358.“ 9. დაგულვება. 236/342. 10. აკლია: „ცახე“ (ლექსიკონში 198). 11. გვ. 29. ორივე რითმა ერთ-

ნაირი — მონაღულამი, გადამწერის შეცდომაა. 12. და 253. (აზრებ თუ „აზარტებს“?). ეს რომ ასეა, იხ. „მოამბე“, 1904, № VIII (მეორე განკ.). გვ. 39 და აბელ იაშვილის წიგნი: „Народная медицина“ ი. გრ.“

ყლის მესამე გვერდზე მინაწერები:
„კორექტურა 292. ერთი და იგივე სიტყვაში“.
„1. ამპარტაუნება გვ. 335, 312. 2. რბონანი და არა რბოლანი. 3. უნდა იყოს მქუხები და არა მქეხები. 4. სად არის რითმა? გვ. 132. 5. უღებ? 362. დიდი შეცდ. (ხანა 1703) და ლექსი 362 — სიტყვა „უზბალი(?)“.
7. სერილი ზანა 394. 8. რედაქტორს [ჩვენ] უადგილოდ ჩაუმატებ. (ცეზურა სხვანაირი). 354. 9. მოსაბურად 528 (ხანა). — ღლია 245. იღლია? — გამოტოვებულია ახსნაში: 1. ნათალები, 1297. ე. ი. მეათედები (?). 2. შეიტყვილა (290 კუპლ.) არის გვ. 365. 3. ცარცვანი — ძარცვა 367. (ლექსიკონში).“

„გავასწორე: ეს ასე უნდა იყოს: კარგი გულები კი არა, არამედ „კარი გულები“. დახურული აქვს კარი. გული, დაგული, ნიშნავს დახურვას. იხ. ჩემი ა. კ-მე. (და აქვეც გვ. 7. და 244. გვ. 63, 342)“.

„გვ. 63. მკრესა და არა მკერსა.. ცეინი თუ ცვილი 257“.

ლექსიკონსა და საძიებლებში ხაზგასმულია ცალკეული სიტყვები. სტრიქონები. გასწორებულია კორექტურული ხასიათის შეცდომები, მიწერილია სიტყვების განმარტებები, დასმულია კითხვის ნიშნები.

ფორზაცზე ქალაღის ნაჭერა შინაწერებთ: „უნდა ვნახო ხელთნაწერები და შევადარო დაბეჭდილს. აქ შეცდომები. 1. ნონაღულამი (გვ. 29). 2. გულები — კარგი აუ კარი ზე. 63. 3. გვ. 14. 4. გვ. 138 — ძალი თუ ღომი“.

ფორზაცსა და შმუტტიტულს შუა ჰაკრულია ფურცელი ჩანაწერით: „რეცენზია ვალექსილ „ამირან-დარეჯანიანზე“. — ფინალში. — აშკარაა ჭაკობიას ამაგი, როგორც რედაქტორის მეტად დიდია. მან პირველმა გამოავლინა ამირან-დარეჯანიანის ლექსიური ვარიანტი. და აღგინა ვალექსილის ვინაობა, შეაფასა, შეადავროშა. გაუწია არქეოგრაფიული რედაქცია. ტექსტი დაამუშავა, გაასწორა გადამწერის უნებლიეთი თუ ნებისმიერ შეცდომები, დაურთო ფურცელი მონოგრაფია, კომენტარები, ლექსიკონი. ერთი სიტყვით, გასტეხა ყამირი, რომლის დაფარცხვასაც ყოველთვის თან მოჰყვებო ხოლმე სარეველა და სეჟეო ხინჯი.“

ჩემი მიზანი იყო დაეხმარებოდი რედაქტორს — პოემის ტექსტის დადგენაში, რომ მისი პაკტივემ(?) ჭაკობიას დიდი შრომა სავსებით საესელ გამოკრთოდეს. ამ ძვირფასი ძეგ-

ლის წაკითხვის დროს. თუ გაიაზრებს ჩვენი ღრმად პაკტივემული მეცნიერი ამ ჩემს შენიშვნებს არ კარგი, თუ არა და ჩემი პატარა კალამი ამ პატარა დარღსაც გაუძლებს. ი. გრ. 1943, 10/X. (გარდაიცვალა ჭაკობია 1944 თებერვალში).“

1806-1808. თარიღილი ნ. მზეში. [ლექსეზი]. ტფ., 1926.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1926 წ. 10/XI“.

1809. თარხანოვი დ. კენინა დარია თარხანოვის თარხანი ლექსები. შესწ. დავით გივიშვილისაგან. თბ., 1884.

1810. თაქთაქიშვილი დ. გრიბოედოვი. ტრადელია 5 მოქმ. 11 სურ. თბ., 1958.

1811-1812. თაქთაქიშვილი დ. კვალითელი დალაქი. კომედია 4 მოქმ. თბ., 1941.

1813-1814. თაყაიშვილი ვ. ქებაძის მღაზიაში. ვოდევილი 1 მოქმ. ტფ., 1925.

1815-1816. თევზაქე ა. დიდება გმირებს. [ლექსები. რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1945.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს ძვირფას მასწავლებელს, უსაყვარლეს პოეტს და უფროს მეგობარს ი. გრიშაშვილს უღრმესი სიყვარულით ჩემი პატარა წიგნი. ან. თევზაქე. 1/II 46 წ. თბილისი“.

სუპერზე: „ლექსი ჩემდამი“. „გვ. 52“.

მეორე ეალის თავფურცელზე წარწერა: „სოსოს ძვირფას ბიბლიოთეკას ავტორისაგან. 1/II 46 წ. თბილისი“.

წიგნში დევს ა. თევზაძის ლექსი: „გამარჯება ვეწამდა მუღამ“, ამოკრთილი ვაზეთიდან, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1945, № 42“.

1817. თევზაქე ა. ვარსკვლავების ღომილი. [ლექსები]. თბ., 1940.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს — ჩემს პოეტურ მამას, ძვირფას მასწავლებელს, უსაყვარლეს პოეტს, უფროს მეგობარს ჩემი პატარა წიგნი. როგორც სიყვარული. ავტორი. 10/IX 40 წ. თბილისი“.

1818. თევზაქე ა. თბილისი და წაღვერი. ლექსები. თბ., 1957.

1819. თევზაქე ა. ლექსები. თბ., 1948.

კანზე: „ავტორისაგან. ჩემზე. გვ. 40“.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს უძვირფასეს სოსოს სიყვარულით, გულწრფელობით, ვატყობით... ავტორისაგან. 25/II 49 წ“.

1820. თევზაქე ა. ლექსები. ბათუმი, 1953.

1821. თევზაქე ა. ლექსები, პოემა. თბ., 1954.

ფორზაცზე წარწერა: „უსაყვარლეს სოსოს — პოეტს, მასწავლებელს, მეგობარს, მოწიწებით ავტორისაგან. 24 იანვარი 1955 წელი თბილისი“. ქვეშ მინაწერი: გვ. 156.“

1822. თევზაძე ა. მშვიდობა შრომას. ახალი ლექსები. თბ., 1961.

ჯანის მე-2 გვ. წარწერა:

„ძვირფას სოსოს საუფროსო
ძღუნად მიერთვას მცირე წიგნი
და მისდამი სიყვარული
წაიციოხოს თავად შიგნით.

ა. თევზაძე.

21/XII 61 წ. თბილისი.“

1823. თევზაძე ა. პირველი გაზაფხული. ლექსები. თბ., 1937.

1824. თევზაძე ა. წიგნი ლექსების. თბ., 1958.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს უსაყვარლეს პოეტს. მისწავლემდეს, ადამიანს ი. გრიშაშვილის უღრმესი პატივისცემით. ავტორისაგან 18. I. 59 წ. თბილისი.“

1825. თეიმურაზ I. თხზულებათა სრული კრებული. ტექსტი, გამოკვლევა, ლექსიკონი ალ. ბარამიძის და გ. ჭაკობიას რედ. გამოც. 1-ლი. ტფ., [1933].

სუბერსტე: „(1587—1663) ი. გრ.“

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილის: ალ. ბარამიძე. 26-II-35. ტფილისი“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. სოლ. ყუბანეიშვილის სტატია „ურთიერთობა საერო და ეკლესიურ მწერლობათა შორის“, არზაზზე: „მებრძოლი ათვისტი“, 1935 წ., № 10.“

2. ტრ. რუხაძის რეცენზია, მინაწერით: „კომუნისტი“, 1935, № 109.“

3. ვუკ. ბერიძის სტატია „როგორ უნდა გამოიყენოს კლასიკოსები.“ სტატიის ბოლოს მიწერილია: „კომ. განათლება“, 1935, № 7.“

1826. თეიმურაზ I. ვარდ-ბულბულიანი, ნათქვამი პირველის მეფის თეიმურაზისაგან. [პ. უმიკაშვილის წინასიტყვაობით]. ტფ., 1875.

თავფურცელზე: „იშვიათია. ი. გრ.“ იქვე: „პ. უმიკაშვილისა“.

1827-1828. თეიმურაზ I. ლექსნი, თქმულნი მეფის თეიმურაზ პირველისაგან. თფ., 1886.

წიგნს აქვს საგანგებოდ დამზადებული ყდა. ყდაზე ამოტიფურულია: „გრიშაშვილი“.

ყდის მე-2 გვ. მინაწერი: „ზ. ედილის წერილები: მეფე თეიმურაზ I-ის დამოკიდებულეობა რუსეთთან“ (იხ. „საქართველო“, 1915 წ., № 76)“.

ფორზაცზე: „გ. ქვიციანი ამბობს: „თავისუფალი ქართული ლექსი სპარსულმა მაჩამამ წაარყენა“-ო. გ. ქვიციანი: „განახლების დასაწყისი“, იხ. „საქართველო“, 1917 წ., № 13. ი. გრ.“

გვ. VI. წინათქმის დასასრულს: „(იხ. ბოლო თქმა)“.

გვ. 7. მოხაზულია ლექსი „ენა“ და მაწე. რილია: „1. ეს ს. გუგუნიამაც გალექსა. 2. ეს ლექსი არ ეკუთვნის თეიმურაზს.“

გვ. 25. „ვარდ-ბულბულიანი.“ არზაზზე: „პარდი და ბულბული“ ოსკარ უალდსაც ხომ აქვს! (ქართული თარგმანი — „საქ“. 1916 წ., № 151—152)“.

გვ. 34. „ვარდ-ბულბულიანიში“ ხაზგასმულია: „შემოგფრინავ და შემოგზერ“. ქვედა არზაზზე: „შემოგფრინავ და შემოგზერ. იხ. გვ. 33.“

გვ. 35. ხაზგასმულია: „რუსთველმანც მაქო“, გასწერივ: „თარგმანია თუ გადმოკეთებული“.

გვ. 62. შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ასევეა მოქცეული ესევე ლექსი თეიმურაზისა და რუსთველის ბაასში, რომელიც არჩილ მეფეს ეკუთვნის“. ლაპარაკია: „ეს არის სიბრძნე ბერძენთა“-ს შესახებ. არზაზზე: „იხ. „ივერია“, 1879 წ., № 9—10, გვ. 142. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე მინაწერები: „პ. უმიკაშვილის წერილი: „ივერია“, 1886 წ., № 205.

თეიმურაზის სახელით ლექსი იხ. კიდევ — „ივერია“, 1879, № 9—10, გვ. 142. (მაგრამ არჩილ მეფეს ეკუთვნის ეს ლექსი. იხ. 63)“.

1829. თეიმურაზ I. შედარება გაზაფხული-სა და შემოდგომისა. (თქმული მეფის თეიმურაზ პირველისაგან). ამონაწერი ჟურნ. „ციცაკარი“-დან, 1860, № 7.

დასაწყისში წერია: „ღმუღ. „ციცაკარი“, 1860. № 7.“

1830-1834. თეიმურაზ II. თხზულებათა სრული კრებული. გ. ჭაკობიას წინასიტყვით. ლექსიკონით და შენიშვნებით. თბ., 1939.

შმუტტიტულზე წარწერა: „ქართული ლექსის ამირბარს ი. გრიშაშვილის. გ. ჭაკობია. 12. II. 40.“

ფორზაცზე: „მამალი, 250. კახური ტრაბახი, 3.“

თანდართულ ლექსიკონში ხაზგასმულია სიტყვები: გვ. 237, 250.

ფორზაცზე გაზეთის პატარა ამონაჭერი: „საქ. სსრ მეცნ. აკად. ენის, ისტორიისა და მატერ. კულტურის ინ-ტის განცხადება გ. ჭაკობიას დისერტაციის შესახებ თემაზე „თეიმურაზ II“, მიწერილია: „1941, „კომ“, № 133, 8 ევლ.“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. იხ. ლექსიკონი“.

გვ. 259. ლექსიკონში ხაზგასმულია სიტყვა — „უსუარია“, მიწერილია: „უსუსუარია“.

გვ. 260. სიტყვა — „ფერცხალი“, განმარტებულია: „ძვალი“,

1835-1836. თეიმურაზ II. სარკე თქმულ-
თა. ქუთაისი, 1870.

თავფურცელზე: „სარკე თქმულთა [დღისა
და ღამის გაბაასება]. მეფე თეიმურაზ II-ისა.
გრიგოლ ქორქაშვილის გამოცემა, 1870 ქუ-
თაისი“.

1837—1838. თელია გ. ქეშმარიტი ხმა. პი-
ესა 4 მოქმ. 11 სურ. თბ., 1957.

1839. თირქია ა. ორი გმირი. ზუგდიდი,
1926.

1840-1842. თმოგველი სარგის დილარიანი.
ქმნილი XII საუკუნეში. ტფ., 1897.

1843-1844. თოდრია სილ. დაბადება ანუ
ბიბლია. [იუმორისტ. ნაწარმოები]. წიგნი 1—
2. ტფ., 1930—1931.

წ. 1. 1930, წ. 2. 1931. კანსა და თავფურ-
ცელზე: „ი. გრ. 1931. 21. III“.

1845-1846. თოდრია სილ. დაბადება ანუ
ბიბლია. [იუმორისტ. ნაწარმოები. მე-2 გა-
მოც.]. წ. 1—2.

წიგნი 1. 1931. წიგნი 2. 1934.

1847. თოდრია სილ. ელაში სარკე. იუმო-
რისტული პატარა ფელეტონები და მოთხრო-
ბები. ტფ., 1927.

გვ. 3. ავტორის წინასიტყვაობაში ხაზგას-
მულია ადრე გამოცემული წიგნის სათაური:
„ცრემლებით სიცილი“, მიწერილია: „სრემ-
ლის სიცილი ჩემი ლექსის სათაური, იხ. I
ტ.“

1848. თოდრია ს. მოკითხვის ბარათები.
პატარა ფელეტონები. თბ., 1933.

1849. თოდრია ს. სატირა-იუმორი. ტფ.,
1934.

სუპერზე: „ი. გრ. 1934. 28/XI“.

1850. თოდრია ს. „ქართლის ცხოვრება“,
იუმორისტული ლექსით თქმული. ტფ., 1933.
კანზე: „ი. გრ. ასონანსები.“

თავფურცელზე: „დისონანსებით დაწერი-
ლი პოემა. ი. გრ. 1933 15/IV.“

წიგნში დევს ეურნ. ნიანგიდან ამოკრილი
დონის „მეგობრული შარვი“. სილ. თოდრია-
ზე შინაწერით: „ნიანგი“, 1933 წ., № 9.“

1851-1852. თოდრია ს. ყბადასაღები —
წყალწასაღები ამბები. [ფელეტონები. წიგნი
1—2]. ტფ., 1929—1932.

[წ. 1]. 1929. კანსა და თავფურცელზე:
„ი. გრ. 1929. 20. XII“. წიგნი 2. 1932.

1853. თოდრია ს. ცის და ბარის რამერ-
ზე (პატარა ფელეტონები). ტფ., 1930.

კანზე: „ი. გრ. 1930. 8/X. თეთრი ღუქანი
25. იხ. ბოლოსიტყვაობა“.

1854. თოდრია ს. ცრემლებით სიცილი.
(პატარა ფელეტონები). თბ., 1922.

1855. თოდრია ს. ძველი და ახალი აღთქ-
მანი. ტფ., 1935.

1856. თომაშვილი გ. აღ. სხვადასხვა ლექ-
სები. ზღვის კაცის ნახვა და მისი უტყუე-
რი აღწერილობა. თბ., 1914.

1857-1859. თომაშვილი დ. ლექსები. თბ.,
1955.

ფორზაცზე წარწერა: „საქართველოს სახე-
ლოვან პოეტს — იოსებ გრიშაშვილს, უღრმე-
სი სიყვარულთ დ. თომაშვილის ქალისაგან.
20. II. 56 წ.“.

ყდაზე: „თითქმის ავტორისაგან.“

1860. თომაშვილი დ. ლექსთა კრებული.
რედ., წინასიტყვ. და შენიშვნები მ. ალაიძი-
სა. თბ., 1939.

ფორზაცზე „ი. გრ. ავტორისაგან — ჩემზე.
XII“.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული სიტყ-
ვის ძიურფას ხელოვანს, საყვარელ პოეტს
ი. გრიშაშვილს — ავტორისაგან. 4-I-1940.“

წიგნში ჩადებულია კალენდრის ფურცელი
შინაწერით: „ტ. ტაბიძის გამოწვევით სოფლის
სამართლებლოებს ეწერა 50 წიგნს. ვიწვევ მხო-
ლოდ მარიჭანს. ი. გრიშაშვილი. 1932. 20/VI.“

წიგნში დევს აგრეთვე: 1. დ. თომაშვილის
ორი ლექსი „მზოხუცის აღსარება“ და „ვნახე
ქაბუჯი, იმის თვალში...“ შინაწერით: „კრე-
ბული“. 1899, № 10.“ 2. საგაზეთო ცნობა
„დ. თომაშვილის შემოქმედებით საღამო“, ში-
ნაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1940 წ.,
№ 123“. 3. დ. მესხის წერილი დ. თომაშვილზე
„ჩემი სიტყვა“, შინაწერით: „ინდუსტ. ქუთ.“,
1940, № 130. 8 იენისი.“

1861. თორღუა ვ. განვლილი გზა. ნარკვე-
ვები. თბ., 1957.

1862. თორღუა ვ. დღეები და აღამიანები.
ნარკვევები. თბ., 1955.

1863. თორღუა ვ. ომაგადახდლის თვა-
ლით, ნოველები, ნარკვევები, თბ., 1952.

ფრონტისპისზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს
— დიდ ქართველ პოეტს, მკვლევარს, გულისხ-
მიერ აღამიანს. მოკრძალებით ვლადიმერ თო-
რღუა. თბილისი. 1952.“

1864. თოფურიძე დ. (დიტო კატოშვილი).
პირველი თქმა. ლექსები. სოხუმი, 1928.

1865. თოფურიძე მ. საფლავის ქვა უწარწე-
როდ... თბ., 1962.

1866-1867. თუთაივი ა. ბედმა მიღალატა!
კომედია 3 მოქმ. თბ., 1910.

თავფურცელზე წარწერა: „კვლავნი დიდ
მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს ავ. [ტორი]“.

მეორე ცალის კანზე, თავფურცელზე და
გვ. 33- 17, 41 — ყოფილი მფლობელის ბეჭე-
დი „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

1868. თუთავეი ა. მეორე კენი. დრამა 3 მოქმ. და ეპილოგი. თფ., 1911.

თავფურცელზე წარწერა: „ვეუძღვნი დიდ მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს. ავ. [ტორი]“.

1869. თუთავეი ა. „უმანკო პატარძალი“. კომედია. თბ., 1880.

თავფურცელზე: „ი. გრ. იხ. „ქართ. წიგნი“, 139.“

1870. თუთავეი ა. უმარილის ბრალი. კომედია 3 მოქმ. თბ., 1910.

თავფურცელზე წარწერა: „ვეუძღვნი დიდ მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს. ავ.“

1871-1873. თუთავეი ა. ქართული პიესები: შესწ. და ახლად გადაკეთ. გამოც. მე-2 ტფ., 1909.

თავფურცელზე წარწერა: „ვეუძღვნი დიდ მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს. ავ.“

კანზე ხაზგასმულია პიესა: „უშნო არშიყი“, მიწერილია: „წინათ ერქვა: „ფლავი ვის უღვას, იშტა ვისა აქვს.“

1874. თუთავეი ა. ცოლი ვიტირო თუ ფული. კომედია 4 მოქმ. თბ., 1877.

კანზე: „აკლია 7, 8, 9, 10“.

გვ. 30. დაბეჭდილია: „ფლოტან“-ის ნაცვლად მიწერილია არშიაზე: „ფლუსტ.“

გვ. 55. სქოლიოში მოხაზულია: „ეს ლექსი ეკლესიის სხვა პირსა. ავტ.“ მიწერილია: „ვისი?“

1875-1878. თუთავეი, ა. ცოლი ვიტირო თუ ფული? კომედია 4 მოქმ. თბ., 1910.

კანზე: „ჩემსავით მწარე ბედი“. გვ. 36“.

თავფურცელზე წარწერა: „ვეუძღვნი დიდ მოღვაწეს ი. გრიშაშვილს. ავ.“

წიგნში დევს ქალადის ნაჭერი, რომელზედაც წერია: „აღალო თუთავეის პი[ესები].“

1. „მწარე სიყვარული“, კომ. 3 მოქმ. 1877 (აკრძალულია); 2. „რძალი, მული და მამუნიკები“, დაიდგა 1879 წ. (დაიბეჭდა 1878 წელს); 3. „უმანკო პატარძალი“. დაიბეჭდა 1880 წ.“

წიგნში დევს საკატალოგო ბარათი, რომლის მე-2 გვ. წერია: „აღალო თუთავეის კომედიაზე („დროება“, 1877, № 140, 10 ენკენ. ცოლი ვიტირო თუ ფული“ ნამდვილი ამბავია, რომელიც გორში მოხდაო.“

1879. თუმანიშვილი გ. ბედნიერი ქალი. კომედია 2 მოქმ. ამონაჭრები: „თეატრი და ცხოვრება“, 1918, №№ 5, 6, 7, 8.

ხელნაკეთ კანზე: „გიორგი თუმანიშვილი. „ბედნიერი ქალი“, კომ. 2 მოქმ. „თ. და ც.“ 1918 (№ 5, 6, 7, 8). ამ პიესის შესახებ იხ. ჩემი მასალები გ. თუმანიშვილზე. ი. გრ.“

წიგნის დასაწყისში „მოქმედნი“-ს გასწვრივ მიწერილია: „ზ. მაჩაბელი. მკო აბაშიძე. კ. მესხი.“

1880-1881. თუმანიშვილი დ. დიმიტრი თუმანიშვილის ლექსები. მიხ. ხელთუბნელის რედ. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ანბარზე, გვ. 94. აკროსტიხი „ნინია“, გვ. 50. მაჩაბლის ლექსი, გვ. 14. ვალუფი, 66, ნავაი, 103.“

გვ. 25. დ. თუმანიშვილის ბეჭედზე წარწერაში „ვარდი მიტრიალებს გულში“ მოხაზულია... „დი მიტრი“... და მიწერილი: „ზმა. ი. გრ.“

გვ. გვ. 49—50 ლექსის „რეთითაღის ხმაზედ“ სათაურის წინ მიწერილია: „იხ. ამ ლექსის ბოლო აკროსტიხი. ი. გრ.“ ლექსის ბოლო 5 სტრიქონში მოხაზულია პირველი ასოები და მიწერილია: „ნინია.“

გვ. 69. უსათაურო ლექსს მიწერილი აქვს სათაურად „ანბანთ ქება“. ი. გრ.“

გვ. 88. უსათაურო ლექსს მიწერილი აქვს: „რალა ნაწვევტია ანბანქებასა“.

გვ. 105. ხაზგასმულია: „ბეზიკო ეშხით მორთულ... „Великолепно убранный красавица“ და მიწერილია არშიაზე: „ბეზიკი“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები:

1. ალ. ბარამიძის წერილი „თუმანიშვილი თუ ბესიკი“, მინაწერილი: „ლიტ. საქართ“, 1938, № 24.“ 2. ავ. დგვეფაძის მოკლე შენიშვნა: „რა ვიკითხოთ — დიმიტრი თუმანიშვილის ლექსები“, მინაწერილი: „ლიტ. საქართ.“, 1938, 2 ნომბ., № 26“.

1882. თუმანიშვილი ვ. გმირთა საფლავზე და სხვა რჩეული ლექსები, ტფ., 1902.

- 1883-1884. თუმანიშვილი ვ. ლექსები, ტფ., 1900.

თავფურცელზე: „ეპიკარია? ი. გრ.“

1885. თუმანიშვილი ვ. მავდანა და სხვა ანალი ლექსები. თბ., 1905.

წიგნი აკინძულია ი. გრ. ხელით.

ყუაზე ბავშვური ხელით წერია: „წიგნი იოსებ მამულაშვილის 1905 წ.“ იქვე მიწერილია: „წინათ ასე კვირმავდი — ვიდრე პოეტობას დაეწყებდი“.

წიგნში ჩადებულია ქალადის ნაჭერი. რომელზედაც წერია: „მავდანა ვასო თუმანიშვილისა. ამ წიგნზე რეცენ. „ივ“, 1905., № 108“.

1886-1891. თუმანიშვილი მ. რჩეული თხზულებანი. თბ., 1881.

კანზე სათაური: რჩეული ლექსები და სხვა თხზულებანი თ. მიხ. თუმანიშვილისა — ტექსტის ნაწილი. რუს. ენ.

მეორე ცალი ჩასმულია კანში ი. გრ. მიერ აწერია: „ნაწერები მიხ. თუმანიშვილისა. (1818—1875). I. ლექსები. II. სალაყბო ფურცელი. III. ვორონკოვის დროინდელი თეატრი“.

თავფურცელზე: „(1818-1875). 1. ლექსები და პოემები. 2. შიგ სალაყბოს ფურცლებიცაა. 3. წერილიც ევრონოვის დროინდელ თეატრზე (რუსულად). აქ თარგმანი.“

კანის მე-2 გვ. მიკრულია ქალადის ნაქერი მინაწერით: „თავისუფლების მოედანი 1858. „ღღე არის ზამთრიანი, მზე ჯერ კიდევ მალაა, სოლოლაკის თავზე... ვეება შადრევანი, პოლიციის წინ აღგებული, თითქოს იყოს მართლმსაჯულობის წყარო: არ ასმევს არაიის თავის წყალს... ყინვისაგან შეკრულა. მარჯვნივ თამბაქოსის ქარავალის წინ წახვეულნი ბეწვიან პალტოებში მიმოვლიან მცხოვრებნი, გრძელს და განიერს ქვის ფილაქანზე. [ტროტუარი]. (მოლაყბე: „ცისკარი“, 1858, № 1, გვ. 16). იხ. აგრეთვე ეს წიგნი. გვ. 46, 47“. იქვე: „უპვე ვისარგებლუ“.

გვ. 10. სქოლიოს ქვეშ მიწერილია: „ეს წიგნი თბილისში შეიძინა ივ. ენიკოლოფოვმა. გაჰყიდა თუმანიშვილების ოჯახმა. 1943. 10/VII. ი. გრ.“

გვ. 14. უსათაურო ლექსის გასწვრივ არწიაზე: „ესეც პუშკინა? იხ. „პუშ. თხზულ.“ ქართულად, 1899, გვ. 98.“

გვ. 15. ლექსი „მოგონება“ შობაზელია და მიწერილია: „ამ ლექსს „ცისკარში“ ი. კერესელიძე აწერიაო“.

გვ. 47. მოხაზულია: „ახალი სალაყბო“ და არწიაზე: „ერგენის მოედანზე ბევრი უსაქმო ხალხი ტრიალებდა“.

გვ. 48. მოხაზულია ბოლო სტრიქონები და მიწერილია: „ოპერა“. ხაზგასმულია: „პანტონი“, მიწერილია: „ПОНТЕОН“, რუს. ჟურნ.“

გვ. 49. ბოლო სტრიქონთან მიწერილია: „ცისკარი“, 1858, № 1.

გვ. 54. ხაზგასმულია: „ჩვენებურს ჯამაზებეს“ მიწერილია: „ჩვენი ჯამაზები მოსწონს“.

გვ. 56. წერილს „Грузинский театр“ სათაურის ქვეშ მიწერილია: „(ევრონოვის დროს)“.

წიგნის ბოლო ფურცელზე მიწერილია: „სალაყბო ფურცელი“ კიდევ დაბეჭდილია. 1866 წ. „ცისკარში“, (ავგისტის №-რი)“.

ბოლოში კანზე დაკრულია: „დაუბეჭდავი ლექსები მიხ. ბითუ. თუმანიშვილისა“, ამოჭრილი ვაზეთიდან.

მესამე ცალი შეცდომით ჩასმულია სხვა წიგნის კანში: გ. სკანდაროვის საარშიყო ლექსები, კუპლეტები და ა. შ.

კანზე წერია: „მ. თუმანიშვილი. რჩეული თხზულებანი. ყდა — არეული! ი. გრ.“

მეოთხე ცალის კანზე: „ღღბე. ი. გრ.“ ქვემოთ: „ორნაირად გამოვიდა.“

მეხუთე ცალის კანზე: „სრულია“. 1892. თურდოსპირელი დ. ამირანის ცეცხლი. (მოთხრობა). თბ., 1920.

1893-1895. თურდოსპირელი დ. გაწყვეტილი ზღაპარი. (ნოველები). თბ., 1919.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად მგოსანთა-მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1919 წ. 20/III“.

წიგნში ჩადებულია ჟურნ. „განთიადის“, 1915 წ., № 8-დან ამოჭრილი დ. თურდოსპირელის ნოველა „თამარი“.

1896. თურდოსპირელი დ. ეპიზოდები ახალგაზრდათა ცხოვრებიდან, ტფ., 1933.

კანზე: „დაღე პირი, უნდა ჩავფურთხო, გვ. 37; ფარსაკი, გვ. 61, 24; კობა, 44; ბედნი შიო, 64.“

გვ. 34. მე-5 სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა: „მოლეშილი“, არწიაზე მიწერილია: „ბოში“

გვ. 36. მე-18 სტრიქონში ხაზგასმულია: „მოშტორიკო!“ და მიწერილია: „მეტე სახელი.“

გვ. 46. ხაზგასმულია: „წალიკობს“, არწიაზე მიწერილია: „წალიკა“.

1897. თურდოსპირელი დ. თავისუფლების მსხვერპლნი. მოთხრობა. თბ., 1906.

1898. თურდოსპირელი დ. მთებისკენ... მთებში!.. (ზაფხული არაზინდომი). [ნარკვევი]. ტფ., 1927.

1899-1901. თურდოსპირელი დ. [მოთხრობები]. წიგნი 1. [თელავი], 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 9/XII 27 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. 1923. 10/V.“ იქვე: „თელავის სტამბა“.

გვ. 27. მიწერილია არწიაზე: „(„ლეილა“, № 2. 1920)“.

გვ. 146. არწიაზე: „ჩემიდან „1914 წელი“.

გვ. 160. ხაზგასმულია: „საქართველოს ბითუმად და ნაჭრობით“, მიწერილია: „ნ. ლორთქი.“

1902-1903. თურდოსპირელი დ. ოქროს სიზმრები. მოთხრობები. თელავი, 1929.

კანზე: „სეღდა სხვაა და სეველი? სხვაა? გვ. 4.— ი. გრ.“

1904-1905. თურდოსპირელი დ. სიმთა ქეთინი, ლექსები და ნოველები. თბ., 1913.

1906 თურდოსპირელი დ. ჩემი ცხოვრების გარიჟრაჟე. [თბ.], 1927.

1907. [თურქია ლ.]. სორტელი დ. აზრთა ზოლები. ძღენად ახალგაზრდა მწერლებს. ქ. ა., 1921.

1908. [თურქია ლ.] სორტელი დ. ალ-ქაჩი. აზრთაზნების ანუ მიხველტაუ. ლირიკული დრამა. 1911—1917. ქუთაისი, 1918.

1909-1910. თურქია ლ. სორტელი „ასე სწადს ლაუს“. [ნაზრევი]. თბ., 1924.

თაფფურცელზე წარწერა: „ღირსეულ გრიშაშვილს პოეზიის ხმა იღუმალს და ზრდილობის პიროვნებისას. სიყვარულთ. ლაუ“.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 12. V.“

1911-1912. თურქია ლ. (სორტელი). ასე სწადს ლაუს. ფილოსოფია — სიმბოლო ზნეობის და ხმა იღუმალის სერია. 2-ე წ. მე-9. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 16. VI.“

1913. [თურქია ლ.] სორტელი, ლაუ. მიხ-ჰელაუ. ლირიული დრამა. 1911—1917. ქუთაისი. 1917.

კანზე წარწერა: „ქართული პოეზიის ქურუმს გრიშაშვილს ავტორისაგან.“

1914. [თურქია ლაუ]. სორტელი ლ. ნანაკალი კალმით. [მოთხრობები]. ქუთაისი, 1920.

თაფფურცელზე წარწერა: „ქართული პოეზიის ქურუმს გრიშაშვილს ავტორისაგან.“

1915. [თურქია ლ.] სორტელი, ლ. სისხლის რვეული. [ლექსები]. (ძღენად მას, ვისაც შერჩენია კიდევ სინდისი და პატიოსნება). ქუთაისი, 1921.

თაფფურცელზე წარწერა: „ქართული პოეზიის ქურუმს გრიშაშვილს ავტორისაგან.“

1916. [თურქია ლ.] სორტელი ლ. სხვათა მოტივით. [მოთხრობები]. ქუთაისი, 1920. თაფფურცელზე წარწერა: „ქართული პოეზიის ქურუმს გრიშაშვილს ავტორისაგან.“

1917-1918. [თურქია ლ.] სორტელი ლ. შეკეთებული წიგნაკი. ტფ., 1928.

კანზე მიწერილია: „1-ლს ნოველას მე მიძღენის, ი. გრ.“

1919. აკობ ცურტაველი. მარტილობაა შუშანიკისი. ქართული და სომხური ტექსტები გამოსცა, გამოკვეთა, ვარიანტები, ლექსიკონი და საძიებლები დაურთო ილია აბულაძემ, ტფ., 1938.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას პოეტსა და ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს ილ. აბულაძემ. 1938. 20/XI. ტფილისი.“

გვ. 93. ხაზგასმულია: „თხრამლი, XVII, ჩირქი, ბაყლი; „მუწუკის ზრქელი ბაყლი ნაღუა, (საბა). ქვეშ მიწერილია: „(იხ. ჩემი „საანდაზო ლექსები“).“

ყდის მე-2 გვ. გ. სიხარულიძის წერილი: „ქართული ლიტერატურის უძველესი ძეგლი“, ამოკრილი გაზეთიდან. მინაწერთ: „მუშა“, 1939, № 44, 23 თებ.“

1920-1921. აკობ ზუცესი. წამებაა წმიდისა შუშანიკისი. ტექსტი, შენიშვნები და ვარიანტები. ს. რ. გორგაძის რედ. ქუთაისი, 1917.

1922. აკობაშვილი ტ. დროთა ბრუნვა. დრამა 3 მოქმ. და 2 სურ. ტფ., 1913.

1923. აკობიძე გ. ბედნიერება უბედურებისაგან. კომედია 1 მოქმ. თბ., 1885.

1924-1925. აკობიძე გ. ევგენი ევგენიჩ ზანზალაოვი. კომედია 4 მოქმ. თბ., 1884.

1926. აკოფიშვილი გ. ძახილი გულიდან. ლექსები. ტფ., 1928.

1927-1928. იასლაშვილი ა. მგლის ბილიკი. რომანი. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული ლექსის ჯადოქარს, საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს, ღრმა პატივისცემით: ავტორისაგან. 19. 2. 61. თბილისი.“

ყდის მე-2 გვერდზე: „აუგიაინ რეცენზია, ე. ელიგულაშვილისა. „Лит. Грузия“, 1961, № 4. გვ. 85. ი. გრ.“

1929. იასლი აღ. შწანე კალია. პესა 2 მოქ. [თბ., 1932].

კანზე: „ი. გრ. 1932. 22/V.“
ავტორის გვარის ქვემოთ მიწერილია: „[იასლაშვილი]“.

1930-1931. იაშვილი ნ. I. მოგონება და სიხანული. II. იცინოდა შადრევანი — ჩურჩულაობდა. (ესკიზები). წიგნი 1. ქუთაისი, 1925.

თაფფურცელზე წარწერა: „ამხ. გოგობის ავტორისაგან აბასთუმანი. 7/II-26 წ.“

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „ავადმყოფი ოცნების უცნაური ნაყოფი. პოეტის სახლოვრად (თუ მიიღებს) ნ. თარიშვილი. 15/VI 25 წ. წაუკვერე.“

1932-1934. იაშვილი პ. ლექსები. პოემა. თარგმანები. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 19/I.“

1935. იაშვილი პ. ლექსები, პოემა. მოთხრობები. თარგმანები. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ნიშნად დიდი პატივისცემისა შალვა დემეტრაძემ. 7. IV. 51. თბილისი.“

1936. იაშვილი პ. ლექსები. თბ., 1961.

1937. იაშვილი პ. ფერადი ბუშტები. [მოთხრობები]. ტფ., 1927.

კანზე: „1927. 20/IV. ი. გრ.“

1938-1939. ივანიშვილი მ. ეოწყებთ საესტრადო კონცერტს. შაირები. მინიატურები, სკეტჩები, ფელეტონები, მოთხრობები. თბ., 1960.

1940. ივანიშვილი ე. კაქათი. სატირა და იუმორი. თბ., 1961.

1941. ივანიშვილი გ. მამალი და მარგალიტი. სატირა და იუმორი. თბ., 1958.

1942. ივანიშვილი გ. ტრაქტირიზებულ სიყვარული. სატირა და იუმორი. თბ., 1961.

1943-1944. ივანოვი ი. რჩეული ქართული ლექსები. ტფ., 1892.

თავფურცელზე ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „ივანიძეა?(?) (იოსებ გიორგის-ძე ივანოვი)“.

1945. ივლიტელი. ძალთა-პირის ქვეყანა. მოთხრობა. ბათუმი, 1912.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად იოსებ გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას სოსო ასლანიშვილი.“ ქვემოთ: „ივლიტელი არის პეტრე მეფისაშვილი. ბათუმში მცხოვრები, გარდაიცვალა 1915 წ.? პეტრე მეფისაშვილი სიმამრია ექვილის ანტონ გელაზარიშვილის. სოსო ასლანიშვილი. 26. 9. 1942.“

1946. იკოთელი ი. სამნი ბრძენნი. [მოთხრობები]. ტფ., 1891.

1947-1948. ილორელი ს. ავადმყოფნი. პროფილაქტ. პიესა 3 მოქმ. [ტფ., 1933].

1949. ილორელი ს. ომი გამარჯვებამდე, დრამა 1 მოქმ. კინოთი. [თბ.], 1932.

1950. ილორელი ს. პიესები. [ტფ., 1925].

1951. ილორელი ს. სამი დრამატული პიესა სისხლის მორევში. აჭარა-გურიაში. თბ., 1920.

1952. იმედაშვილი ი. ალების ცეკვა. დრამატ. ეტიუდი. 1 მოქმ. თბ., 1920.

1953. იმედაშვილი ი. ზამთრის პირზე. ანუ ესეც შენი იუბილე! პიესა 2 სურათ. ხელოვანთა ცხოვრებიდან. თბ., 1919.

1954. იმედაშვილი ი. მზე ჩაყვენდა... (მარიამ დედოფალი). ისტ.-დრამატ. სურათი 1 მოქმ. თბ., 1920.

1955-1957. იმედაშვილი ი. მზეთამზე. პოემა. ტფ., 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „საამაყო სეხნისას — სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 25/VI-26 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „სამშობლო სიტყვის მთავარსა და გრძნობათა მეფეს... [ამშოლილია]. ავტორი. 7/VII-26 წ.“

მესამე ცალის თავფურცელზე: „სამშობლო პოეზიის იასამანს ძვირფას მიხ. კინწურაშვილს. ავტორი. 13/VII. 26.“

1958. იმედაშვილი ი. მზის ამოსვლამდე ანუ სიყვარულის კოცონზე. დრამატ. სურათი 1 მოქმ. თბ., 1920.

გვ. 3. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. ზინინაშვილის წიგნებიდან.“

1959-1960. იმედაშვილი ი. მშვენიერა. პოემა რაკის წარსულიდან. ტფ., 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „საამაყო სეხნისას — ქართული სიტყვისა და ლექსის უნიჭიერეს ოსტატს — სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 16/II-27 წ.“

1961. იმედაშვილი ი. ნამუსიანი ხალხი პიესა 1 მოქმ. თანამედროვე ცხოვრებიდან. თბ., 1920.

1962. [იმედაშვილი ი.] იზიძე. სიყვარულის ძალა. [პოემა]. თბ., 1903.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ იშოვება. ი. გრ.“, გვ. 12.“

თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმს მიწერილი აქვს: „(იოს. ზაქარაიას ძე იმედაშვილი, ცნობილი მწერალი).“

1963-1964 [იმედაშვილი ი.]. სიყვარულის ძალა. (ხალხური ამბავი) და სხვ. ლექსები იზიძისა. მე-3 გამოც. თბ., 1905.

კანზე: „ერთ წელწადს ორჯერ გამოვიდა. გრ.“

1965-1966 [იმედაშვილი ი.] სიყვარულის ძალა. (ხალხური ამბავი) და ლექსები იზიძისა. მე-3 გამოც. თბ., 1906.

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 298.“

1967. იმედაშვილი ი. სოფლის მიტინგზე. სურათები 1 მოქმ. თანამედროვე ცხოვრებიდან. თბ., 1917.

1968-1970. [იმედაშვილი ი.] ქვის მტრეველი. (იაპონური ზღაპარი) და ლექსები იზიძისა. თბ., 1904.

სათაურს „ქვის მტრეველი“ მიწერილი აქვს: „იხ. „ცნობის ფურცელი“ დამატება, № 27, 1904 წ. 9 მაისი. ავტორი ამ ზღაპრისა — ვ. მ. (იქ. პროზად).“

კანის მე-4 გვ. წერია: „უძლიერესი (იაპონური იგავი) „ივერია“, 1904, 27 იანვ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ქართული-სომხური სახალხო თეატრის მხნე მუშაკს გეურქ ფირუმიანს ავტორისაგან. 1/VII 1904 წ.“

კანზე ი. გრ. ხელით: „ფირუმიანის წიგნი ყოფილა. ავტორისაგან.“

1971 იმედაშვილი ი. ქორწილი. ალეგორია სამ სანახაობად. თბ., 1918.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ სოსოს, სიყვარულით სოსოსაგან. 22/III-19.“

1972. იმედაშვილი ი. ციბრუტა. [მოთხრობა. თბ.], 1940.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეზიაში მეცნიერსა და მეცნიერებაში პოეტს, მუდამ საყვარელს, სანიავო მგოსანო — ჩემს ძვირფას სეხნისას — იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 12. IX. 40.“

1973. იმედაშვილი ი. ძუძუს მგომბელი. ხალხური პიესა. 1 მოქმ. აზრი ბახტრიონიდან. თბ., 1920.

კანზე: „სახალხო საქმე — ს რედაქციას ცნობისათვის.“

1974 [იმედაშვილი ი.] ხალხის გმირი. (აფ-
აზური ლეგენდა) იზიძისა. თბ., 1904.

გვ. 12. „მწერი“ გადასწორებული „მტე-
რი“.

გვ. 14. ქვემოდან მე-8 სტრიქ. გადახაზუ-
ლია სიტყვა „ზედმიწვენი“ და მიწერილი:
„გაიცნო და.“

გვ. 24. გადახაზულია „ისვენებდა“ და მიწე-
რილია: „ნადიმობდა.“

1975. იმედაშვილი ნ. ლექსები. ბათომი,
1926.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „სახსოვრად ღირ-
ეტულ მგოსანს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან.
4.III.29 წ.“

1976. იმედაძე გ. თერგი. ლექსები. თბ.,
1955.

1977-1978. იმედაძე ლ. ლექსები. თბ., 1926.

1979. ინანიშვილი რ. მეგობრისადმი მიწე-
რილი წერილებიდან. [მოთხრობები]. თბ.,
1958.

1980. ინანიშვილი რ. წვეთები ფოთლებზე.
[მოთხრობები]. თბ., 1962.

1981. ინასარი ნ. დრამა წითელ მდინარეზე.
(სადრანგეთ-ვიეტნამის ცხოვრებიდან). რომა-
ნი. თბ., 1950.

1982-1984 ინასარიძე ნ. ქარი [ლექსები].
ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 6. ივლისი.“

გვ. 7. მოხაზულია ორი სტრიქონი:

„განთიადის სამრეკლო მტკიცე გუგუნს
აჩაღებს.“

ლაიქერიან რაზმები, ზარს დასცემენ ყა-
ჩაღებს“, მიწერილია არშიაზე: „ჩემი.“

გვ. 12. ხაზგასმულია სიტყვა „გოარი“, არ-
შიაზე: „გუპარი(?)“.

1985-1986. იოანე ბატონიშვილი. კალმასო-
ბა. ნაწ. 1. ტფ., 1862.

თავფურცელზე: „იხ. „ციცკარი“, 1861,
№ 3. დ. ბაქრაძე „გაყარა.“

1987-1989. იოანე ბატონიშვილი. კალმა-
სობა. დიბ. ბაქრაძის წინასიტყვ. მე-2 გამოც.
ბა. ნაწ. I. ტფ., 1862.

ყლის მე-2 გვ. მინაწერები: „გრამატია, გვ.
126, 246. — „ვეფხის ტყაოსანიც“ საარშიყო
წევნათ მიაჩნდათ, გვ. 94. „კალმასობა“ გვ.
298-მდეა კერესელიძიდან გადმობეჭდილი. ქო-
რდლის ლექსები იმდერეს, გვ. 326. იცავს
ძ-ს, გვ. 99.“

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი 1916 წ.
15/II.“ იქვე მინაწერები: „ლანგი, 247. ჰად-
რაი, გვ. 392. („კიდევ ჰადრაიკი“ არის კ. მა-
მაცოვის წიგნში: „ნ. ბარათაშვილი.“) თათუ-
ლა (იგივე ყარაევი) ექიმო, გვ. 322.

გვ. 53. „დესპანის მინიშვნელობა“ ა-ქში. გვ.

65. „თავადინა“. გვ. 61. (მაჰმადზე). გვ. 58.
(ნილონი). გარ. კ-ძე, გვ. 310, 315 (გარსევან
კ-ძეზე.)

— 367. „მასხარობისთვის.“ გვ. 52 (ელიზ-
ბარ ფალავანდიშვილზე). გვ. 255 (გოროგი ავა-
ლიშვილზე). გვ. 366. ლომი. გვ. 399. ფლაგი
და აბანო. გვ. 94. ვეფხის ტყაოსანი „საარში-
ყო წიგნი“.

თავფურცელზე იოანე ბატონიშვილის
შესახებ მიწერილია: „(1772—1839), 67
წლისა, იხ. ამის დამამტკიცებელი საბუთი
„საქართველოს არქივი“, 1927 წ., ტ. II, გვ.
29 და 186“. აქვე ხაზგასმულია, „მეორე გა-
მოცემა“ და მიწერილია: „პირველი გამო-
ცემა იყო 1862 წ. („ციცკარის“ გამოცემა).“

თავფურცლის მე-2 გვ. დაკრულია ქალა-
ღის ნაჭერი, რომელზედაც მიწერილია: „კალ-
მასობის“ შესახებ. კალმასობის გამოსაცემად
ქუთაისში 1861 წელს ითამაშეს „გაყარა“. თა-
მანობდა დ. ბაქრაძე (იხ. „ციცკარი“, 1861
წ, VIII, გვ. 449). გ. ერისთავი ცოცხალი ყო-
ფილა.“

გვ. 1. სათურის ქვეშ მიწერილია: „ეს წე-
რილი პირველად დაიბეჭდა „ციცკარში“, 1861
წ. აპრილის №-რში. ეს წინათქმა, რომელიც
დაწერილია დ. ბაქრაძისაგან, წარმოადგენს
კალმასობის ორივე ტომის გარჩევას. აქ კი
პირველი ნაწილია.“

გვ. 288. მინაწერი: „კერესელიძის დაბეჭ-
დილი „კალმასობა“ 1862 წ. აქამდე („სად-
გურსა თვისსა“) ზ. კ-ძემ ეს დანარჩენი 1867
გამოცემიდან დაბეჭდა როგორც მე-2 ნაწილი.“

გვ. 310. ტექსტში ხაზგასმულია: „კანენა.
კენის ცოლს ნიშნავს, და კენინა თავადის
ცოლს...“ არშიაზე: „ჩვენმა დიდკაცის ცოლებ-
მა მაგისთანა სახელი დაირქვეს რუსეთის მოს-
კლის შემდეგ. (ხელონაწერი).“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ი. გრიშაშ-
ვილი“.

ყდის მე-3 გვ. მიწერილია: „მარიჩან“. აქვე
დაკრულია გაზეთ „Тифлисский Рабочий“-დან
ამოტორილი ცნობა იოანე ბატონიშვილის „კალ-
მასობის“ გამოცემის შესახებ. ხაზგასმულია
ადგილი: „Калмахоба“ („Лов форелей“)“
და მიწერილია კითხვის ნიშნით „კალმასო-
ბა(?)“. გაზეთის არშიაზე: „Тифлисский Ра-
бочий“, 1935, № 46, 26 თებ.“

წიგნში დევს კონერტი, რომელშიც მო-
თავსებულია ქალაღლის ნაჭერი მინაწერით:
„გვ. 310—311. ეს უფრო სახუმარო სცენაა
ვინემ ისტორია.“ ამავე ფურცლის მე-2 გვ. მი-
წერილია: „თეთი ლიტერატურაშიც...? არის
დალაოვი იოანე ბერთან... დანარჩენი სიტყ-
ვები გაურკვეველია.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „დუბლ. აბანო-41. 1. იარალი შანშიაშვილი, 403. 2. ისერეთ (სერობა, 316)“.

1990-1992. იოანე ბატონიშვილი. კალმასობა. კ. კეკელიძის და ალ. ბარამიძის რედ. ტ. 1—2. ტფ., 1936—1948.

ტ. 1. 1936.

ყდის მე-2 გვ. „ყომაბაზობა, 192.“

ფორზაცზე წერია: „სხვადასხვა ლექსთწყობათ გარჩევა, 294; ამოიგდო, 23; შეცდომა, 295; საიათნოვა, გვ. 296; გვ. 226. (საიათნოვას ისტორია).“

შმუცტიტულზე: „იოანე ბატონიშვილი და-იზადა 1772 წ. გარდაიც. 1839“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ალ. ბარამიძის წერილი „Иоанн Батонишвили и его „Кал-масობა“ არშიაზე წერია: „№ 221. 22 სექტ. „Заря“, 1940, ი. გრ.“

2. გ. ა-ს რეცენზია მინაწერით: „ახალგ. კომ.“. 1936 წ., № 243, 21 ოქტ.“

3. კ. გამსახურდიას წერილი „იოანე ბატონიშვილის „კალმასობა“, მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1936, № 16. 30 სექტ.“

ტ. 2. 1948. თავფურცელზე: „ი. გრ. 1948. 26.VIII“.

ფორზაცის ბოლო გვერდზე მინაწერები: „1. დადესტნელი, 130 2. როჭიკი, გვ. 163, 239—240. 3. ტუტა და ქუჭუა, 241. 4. ღვიწი, 68. 5. ჭილტაში, ზუმფარა. 20.“

გვ. 29. ხაზგასმულია რედაქტორის შენიშვნა: „მსგელობა ცუდდიდებობაზე და ამპარტაფ-ნობაზე“ და არშიაზე წერია: „ეს არ უნდა გამოგეკლოთ. ი. გრ.“

გვ. 47. მესამე აბზაცში რკალშემოვლებულია სიტყვა: „მტრიანი“. არშიაზე ფანქრით: „ვფაჟასჟ აქეს ეს სიტყვა“.

გვ. 192. ხაზგასმულია: „დავით ალექსიშვილისთვის“ და მიწერილია: „რექტორი“.

თავფურცელზე გაზეთიდან ამონაჭერი ცნობა: „ახალი წიგნები“, მინაწერით: „კომ.“, 1948, 24 აგვის.“

გვ. 80 და 81 შუა ჩადებულია საქ. თეატრალური საზოგადოების მოსაწვევე: ბართი, ი. გრიშაშვილისადმი. 1948 წ. 7 სექტემბერის თარიღით — პრეზიდენტის მორიგ სხდომაზე დასასწრებლად.

1993. იოანე მოსხი. ლიმონარი. ტექსტი გამოკლევითა და ლექსიკონით გამოსცა ილია აბულაძემ. თბ., 1960.

1994. იორამაშვილი ს. მოთხრობები. [თბ., 1960].

ფორზაცზე წარწერა: „უღრმესი პატივისცემით მეტროპოლი პოეტს — ხუტა ბერულავას ავტორისადგან. ს. იორამაშვილი. 1. 11. 60 წ.“

1995. იორამაშვილი ს. ნაცნობი სახე. [მოთხრობები. თბ.], 1956.

1996. იორამაშვილი ს. უცნაური შეხვედრა. [მოთხრობები]. თბ., 1962.

1997. იორამაშვილი-ღუმუაძე მ. ლექსები. სასხოვრად მეგობრებს. ტფ., 1926.

1998-1999. იოსებ ტფილელი. დიდი მოურავიანი. თქმული სააკაძის-ძის იოსებ თფილელისადგან. დამატებით სხუათაცა მისთა თხზულებათა. [პლ. იოსელიანის რედ.]. თფ., 1851. თავფურცელზე სათაურის ქვეშ მიწერილია: „პლატონ იოსელიანის რედაქციით. ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე და გვ. გვ.: 5, 41, 61, 73, 75. 79—80 ბეჭედი: „მეტროპოლიტი კალისტრატე“.

2000-2001. იოსებ თბილელი. დიდი მოურავიანი. ისტ. პოემა. თფ., 1897.

კანზე: „(კორექტ. შეცდ. ბოლოში).“ თავფურცელთან ჩადებულია ქალაქის პატარა ნაჭერი მინაწერით: „დიდმოურავიანი გალექსა გ. ხეჩუაშვილმა“.

მეორე ცალის თავფურცელზე უწინდელი მფლობელის ავტოგრაფი: „ლ. ბალაშვილი“. იქვე მინაწერი: „ბუკინისტისადგან ვიყიდე კიკნაველიძე. ი. გრ. 1939. 16/V.“

2002-2004. იოსებ ტფილელი. დიდმოურავიანი. გ. ლეონიძის რედ. [თბ.], 1939.

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „სოსტი, 50“. გვ. V. ხაზგასმულია: „ა. ფურცელადის მონოგრაფიის გავლენა“, მიწერილია: „თუ გ. ხეჩუაშვილის წიგნის ზეგავლენით.“

გვ. X. არშიაზე მიწერილია: „იმედაშვილის გამოცემას დართული აქვს „კორექტურული შეცდომების გასწორება“ (აქედან ზოგიერთი გასწორებულია იხ. ყდა)“, სქოლიოში წერია: „*ქელიძე-იმედაშვილი არავის დაჰყრდნობია, ისინი სწერენ... [?]პ. იოსელიანის წიგნ.“

გვ. 67. ლექსიკონში მიწერილია: „ვაბეზრ-და-ბეზარ.“

გვ. 81. ხაზგასმულია: „რამლი, 62. ქეიშით მეთხაივი“, მიწერილია: „რამლი თითონ კამათლია: „რამლსა ჰყრიან.“

გვ. 84. ხაზგასმულია: „ყაუხი 423, ქული“, მიწერილია „ბერძან.“

გვ. 86. ხაზგასმულია: „წინწილები“, მიწერილია: „წინწილა“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „უნდა: ადვილად, 9. რამლი? 81. ჩახური — 85 შარვალი?“ წიგნში ჩადებულია გაზეთის ამონაჭრები:

1. ს. ხანთაძის წერილი „Поэма о народном герое“, მინაწერით: „Заря Востока“, 1939, № 134, 14/VI“. 2. გაზ. „ავანგარდის“

(ქაჯაია), 1940 წ., 9 ივლ. №-რი. 3. გაზ. „ახ. კომ.“, 1939 წ., 27 ივნ. ნომერი. მოთავებულია ბ. ინსარაძის წერილი „დიდმოურავიანი“ 4. დ. კასრაძის წერილი: „იოსებ ტფილელი — დიდმოურავიანი“. „კომბ., № 153, 1939 წ., 6 ივლ.“ 5. გაზ. „ინდ. ქუთაისის“, 1939 წ. 10 ივლ. ნომერი. ლ. ხუროძის წერილით: „პიემა ლევენდარულ გმირზე“. მინაწერით: „დიდმოურავიანზე.“

2005. იოსელიანი გ. სურამის ციხე. (გადმოკეთებული). — ამონაწერი: ჟურნ. „ჭეჭილი“, 1900, № 9.

აკიძეულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

კანზე: „სურამის ციხე. იხ. „ჭეჭილი“. 1900 წ., № IX.“

2006. იოსელიანი ი. მოთხრობები. თბ., 1946.

წიგნში გაზეთიდან ამონაწერი დ. შენგელიას წერილი „ივანე იოსელიანის მოთხრობები“, მიწერილია: „ლიტ. და ხელ.“ 1946., 24 ნოემბ.“

2007. იოსელიანი ი. მოთხრობები. თბ., 1961.

2008. იოსელიანი შ. დაბრუნება. ამბავი. ბათუმი, 1940.

2009-2010. იოსელიანი შ. სიმღერები. მზიური საბჭოთა აპარის ბედნიერ ახალგაზრდობას. ბათუმი, 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 29/X, ტფილილი.“

2011. ირეთელი პ. ბედნიერი დღე. კომ. 3. მოქმ. თბ., [1913].

2012. ირეთელი პ. დამარცხებულნი. დრამა 5 მოქმ. ტფ., 1908.

კანზე და თავფურცელზე ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

2013-2014. ირეთელი პ. დამარცხებულნი. [დრამა 5 მოქმ.]. ქრისტინე. [დრამა 4 მოქმ. და 5 სურ.]. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ჩემს ძვირფას მეგობარს, საქართველოს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ნიშნად გულითადი მეგობრობისა პ. ირეთელი. 28/XI 1925.“

იქვე: „რუსთ. თეატრში იყო 25 წლის იუბილე 1925 წ. 14 დეკემბ. მიულოცა კ. მაკლენდმა, ივ. ჭავჭავაძემ. ი. გრ.“

კანზე: „ავტორისაგან. იხ. II გვ. პ. ირეთელი (კალანდაძე) [1876—1931]. ი. გრ.“

2015. ირეთელი პ. დამარცხებულნი. [პიესა. თბ.]. ამონაწერი წიგნიდან.

2016-2018. ირეთელი პ. მოთხრობები. [რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1946.

ყდაზე: „ჩემის რედაქციით. ი. გრ. 1946. 21/X.“

გვ. III. მოხაზულია: „1911 წელს პ. ირეთელმა თბილისში...“ მიწერილია: „ეს საღამო ვაიმართა სტუდენტ ჩიტო კაპანაძის სასარგებლოდ. სხვათაშორის აკაცი იღებდა მონაწილეობას. ი. გრ.“

2019-2020. ირეთელი პ. საბედისწერა გზით. მოთხრობა. ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ძვირფას ძველ მეგობარს. ცხოვრების ქარბუქში ჩემ თანამგზავრს, პოეტს იასამანს (მიხეილ კინწურაშვილს) სულით და გულით. პ. ირეთელი. 8/VII 1925 წ.“

მეორე კალის თავფურცელზე: „ძვირფას მეგობარ ჩვენ საყვარელ პოეტ იოსებ გრიშაშვილს. პ. ირეთელი. 19/VI-1925 წ.“

2021-2022. ირეთელი პ. სოფლის გმირები. დრამა 4 მოქმ. (სიუჟეტი აღებულია ე. ნინოშვილის მოთხრობიდან „ჩვენი ქვეყნის რაინდი“). თფ., 1911.

2023-2026. ირეთელი პ. ქრისტინე, დრამა 4 მოქმ. და 5 სურ. (სიუჟეტი აღებულია ე. ნინოშვილის მოთხრობიდან). თფ., 1909.

2027-2028. ირეთელი ი. რევოლუციის ტალღებში. ისტ. პიესა 3 მოქმ. და 6 სურ. თბ., 1920.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ხარფუხელ მეგობარს. ავტორისაგან. 1920 წ. 29.IV.“

2029-2032. ისარლოვი ლ. ლექსნი. ტფ., 1894.

მინაწერები კანზე: „ინთილა, თათულა — 145, ფერშანგი — 151 (98). ალ. ჭ-ძე თუ ისარლოვი — გვ. 16. ლექსწყობა მუხამბაზი. თახმისი და სხვ. — 118. აქ ბევრი თარგმანია „ღუშუნიდან“ — 10, 28, 32. კრილოვი, იავ-არაყნი, გვ. 64. ნინო ჭავჭავაძე — გვ. 45“.

კანსა და თავფურცელს შუა დევს ქალაღის პატარა ნაწერი შენიშვნებით:

„აკაცი ლექსი. რომელსაც გვარი არ აწერია: არაკი (იყო ერთი მიიშენი, ეძახოდნენ ლუკა-მელას.)“ („დროება“, 1884, № 16 22 იან. იხ. I ტ. 341. შენიშ. II ტ. 668).“

გვ. I. მოხაზულია „რ უ ხ ა ძ ე“, წერია: „ხ უ რ ს ი ძ ე“.

გვ. 28. ლექსის სათაურის „განდვიძება (პ უ შ კ ი ნ ი თ)“. გასწვრივ არშიაზე: „ეს სთარგმნა ა. ჭ-ძე მ ა ე — «Пробуждение»“.

გვ. 35. დევს ქალაღი წარწერით: „ს ო ს ო! ვიყავი ვერ ვნახე. ლ უ ქ ა ს... ს ო ლ ო მ ო ნ. 25-I-41“

გვ. 37. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „გაიანეს“. არშიაზე: (ეს იყო ცოლი პოეტისა) ასე მითხრა ლ უ ქ ა ს ქალმა ყ. თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი ს ოჯახში. 1930. 20/IV ი. გრ.“

გვ. 99. ხაზგასმული ადგილები არშიაზე: „ესლაც სწერენ, 1928“.

გვ. 105. მოხაზული ტაეპი, არშიაზე: „ძნელი მაკაბა?“

გვ. 106. მოხაზული ტაეპი, გვერდზე: „დაბეჭდილი იყო „ივერიაში“, 1879, № 5“.

გვ. 109. ხაზგასმული და მოხაზული ადგილი, არშიაზე: „ბ ე ს ი კ ი რუსულად“.

გვ. 133. ბოლო ტაეპი მოხაზულია, გვერდზე კითხვის ნიშანი, ქვემოთ არშიაზე: „მელი ლომსა, ჩიტი გნოლსა. მწვერი სდევდეს მიმინოსა“. ეს ლექსი აქაც არის დაბეჭდილი, იხ. ა ო ლ ხ ი დ ე ლ ი ს „ლექსთა კრება“ 1901 წ., გვ. 69“.

2033-2034. ისიანი ხ. ლექსები. თბ., 1940.

2035. ისიანი ხ. ლექსები. თბ., 1945.

2036. ისიანი ხ. ლექსები. თბ., 1949.

2037. ისიანი ხ. ყველაფერს ეხედავ. ლექსები. თბ., 1957.

ფორზაცზე: „შამილი, 85“. „ი. გრ.“.

2038-2041. კაზალიკაშვილი ი. ლექსები.

მ. პატარაძის რედ. და წინასიტყვ. ტფ., 1933. კანზე: „ი. გრ. 1933 წ., 3/XXII.“

2042. კაკაბაძე პ. რჩეული თხზულებანი. პიესები. [თბ.], 1954.

კანსა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955, 25/I“.

2043. კაკაბაძე პ. დრამატული თხზულებები. თბ., 1959.

2044. კაკაბაძე პ. კოლმეურნის ქორწინება, ამონაპერი: „მნათობი“, 1939, № 2.

გვ. 124—125. დევს ვაზეთიდან ამოკრილი ს. კლდიაშვილის წერილი „პ. კაკაბაძის კომედიები“ მინაწერთ: „ლიტ. საქ.“, 1940, № 7“.

2045-2047. კაკაბაძე პ. ლისაბონის ტუსალები. პიესა 3 მოქმ. ტფ., 1925.

2048-2049. კაკაბაძე პ. ორი პიესა. [ყვარყვარე თუთაბერი.—კოლმეურნის ქორწინება]. თბ., 1946.

2050. კაკაბაძე პ. პიესები. ყვარყვარე თუთაბერი. კოლმეურნის ქორწინება. თბ., 1952.

2051. კაკაბაძე პ. ყვარყვარე თუთაბერი. თბ., 1936.

2052-2053. კაკუშაძე ნ. დამკვრელ მშენებლებს. (ლექსები). ქუთაისი, 1933.

2054. კაკუშაძე ნ. თერგი. [რომანი]. თბ., 1961.

2055. კაკუშაძე ნ. წიგნის სასაზღ. [რომანი]. მოთხრობები. მეომრის დღიურიდან. თბ., 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული ლექსის რაინდსა და სულის ინჟინერს ხალხის უსაყვარლეს პოეტს ს ო ს ო ს დიდი სიყვარულით, დიდი პატივისცემით, მოკრძალებით ავტორისაგან. 27/IV 55 წ.“

2056. კალანდარიშვილი ა. ფიცის ძალა. პიესა 4 მოქმ. და 6 სურ. თბ., 1958.

2057-2062. კალანდაძე ა. ლექსები. თბ., 1953.

2063. კალანდაძე ა. ლექსები. თბ., 1957.

2064. კალანდაძე ა. ლექსები. თბ., 1960.

2065. კალანდაძე გ. ლექსები. თბ., 1939.

2066-2067. კალანდაძე გ. ლექსები. [თბ.], 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „ი ო ს ე ბ გ რ ი შ ა შ ვ ი ლ ს — დიდ ქართველ პოეტს, ძვირფას ადამიანს — სიყვარულით და პატივისცემით. გ. კ ა ლ ა ნ დ ა ძ ე . 5. I. 56 წ.“

2068. კალანდაძე გ. ჩაუქრობელი კერა. ლექსები. თბ., 1959.

2069. კალანდაძე ჭ. და ჭიბუტი ფ. იმბურგ. (ქარიშხალი ზღვიდან). დრამა 4 მოქმ. ტფ., 1930.

2070. კალანდაძე ჭ. და ჭიბუტი ფ. მზაღება. პიესა 3 მოქმ. ტფ., 1929.

2071. კალაძე კ. ერთოთხეული. [ქართული]. თბ., 1954.

2072. კალაძე კ. ამბავი აჭარელ ამხანაგების. [თბ.], 1932.

ფორზაცზე: „ი. გრ. სადგური. 1932. 21/X“.

2073. კალაძე კ. ახალი ლექსები, ბალადები და სიმღერები. თბ., 1944.

თავფურცელზე წარწერა: „ს ო ს ო ს მ ა რ ა ლ მისი მოსიყვარულე კ. კ. 15/XII-44“.

2074. კალაძე კ. ისევ მშობლიურ სოფელში [ლექსები, პოემა]. თბ., 1949.

2075. კალაძე კ. იუმორისტული პოემები. თბ., 1958.

კანზე: „ი. გრ. 57, 58“

2076. კალაძე კ. კოლმეურნე ქალიშვილი. კომედია 3 სურ. თბ., 1947.

2077. კალაძე კ. ლექსები. პოემები. თბ., 1957.

2078. კალაძე კ. ლექსების ახალი წიგნი. თბ., 1959.

2079. კალაძე, კ. მგზავრობის დროს თქმული ლექსები. ბათომი, 1935.

ფორზაცზე წარწერა: „ყველასთვის საყვარელ პოეტს ს. გ რ ი შ ა შ ვ ი ლ ს. კ ა რ ლ ო. 20/I, 35“.

გვ. 5. ლექსში „მგზავრული“ ხაზგასმულია რითმები: „ჩრდილებს...“ „დავიმორჩილებ“, მიწერილია: „ჩემ“.

2080. კალაძე კ. მზე ცეცხლის კვამლში ამოდოდა. რომანი ლექსად. თბ., 1955.

2081. კალაძე კ. რამდენიმე ლექსი, ტფ., 1926.

2082. კალაძე კ. როგორ. პიესა. ტფ., 1929.

2083. კალაძე კ. რომანი ლექსად. ლექსები. თბ., 1961.

2084. კალაძე კ. რჩეული ლექსები. ტფ., 1927.

გვ. 64. ტექსტში ხაზგასმულია: „დადარჩობს ლამეს, — და ცახე მთვარე ველარ ამოვა“. იქვე არსიაზე: „ეს ლექსი აბაშელის ლექსზე აღრეა დაწერილი“.

2085. კალაძე კ. რჩეული ლექსები. [თბ.], 1939.

შეშუტიტულზე წარწერა: „ყველასთვის საყვარელს სოსო გრიშაშვილს კარლო კალაძის აგან. 9/VI, 39“.

წიგნში დევს გაზეთ „ლიტ. საქართველოს“ 1539 წ., № 20-დან ამოკრილი გ. ნატროშვილის წერილი „კარლო კალაძის ლექსები“.

2086. კალაძე კ. რჩეული ლექსები და პოემები. 1920—1940. თბ., 1940.

ფრონტიანის მეთრე გვერდზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს მისი შესანიშნავი რაგნების მეთხველი და პატივისცემელი, ნ. მგვობარი — კარლო კალაძე. 29/XII 40“.

გაზეთებიდან ამონაკრები: 1. პ. აბრამიძის წერილი კ. კალაძის შესახებ: „ყურადღება, ლაპარაკობს თბილისი...“ მინაწერით: „რადიო-პროგრამები“, 1941, წ., № 11“.

2. ფ. ნაროშვილის წერილი „ქრონიკები ჩვენი დროის ნორჩ ტრადიციების შესახებ“ მინაწერით: „ქ. კალაძეზე „სალიტ. გაზეთი“, 1933, № 9“.

2087-2088. კალაძე კ. რჩეული ლექსებისა და პოემების ერთომეული. თბ., 1946.

ყდაზე: „ავტორისაგან. 1946“.

თავფურცელზე წარწერა: „ყველასთვის საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს, უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით კარლო კალაძე. 8-IV. 47“.

წიგნში დევს გაზეთებიდან ამოკრილი კ. კალაძის სამი ლექსი და გ. ნატროშვილის წერილი „კარლო კალაძის პოეზია“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1947, № 17“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „შესანიშნავ აღამიანს და შესანიშნავ მწერალს, ქართული სიტყვის ტრფილას — ილია ზურაბიშვილს უღრმესი პატივისცემით კარლო კალაძე. 2.IV. 47“.

2089. კალაძე კ. ტრადელია ოს! მეამბოხე. ტფ., 1926.

ფორზაცზე წარწერა: „ქეშმარიტ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემის ნიშნად ავტორი. 19. 21. VI. 26 წ.“

ფორზაცზე „აერძალულია“.

2090. კალაძე კ. უკრაინელ მეგობრებს. [ლექსები]. თბ., 1954.

2091. კალაძე კ. უჩარდიონი. წიგნი 1. ტფ., 1933.

2092. კალაძე კ. ქურდი. ლექსი კინოსთვის. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 21. V“.

2093-2094. კალაძე კ. ძაბილი აღმოსავლეთს. [პოემა]. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 25. V“.

2095. კალაძე კ. წიგნი ლექსების. 1927-1929. ტფ., 1929.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1929. 21. V“.

2096. კალაძე კ. ხატიყე. დრამა 4 მოქმ. ტფ., 1933.

2097. კალაძე კ. ხერთვისის ვანთადები. თბ., 1937.

შეშუტიტულზე წარწერა: „ი. გრ.-ს მისი ნიღის პატივისცემელი კარლ“.

გვ. 15. ლექსში „მხედრული“ გადახაზულია: „ხორცილ და სისხლით ტოლები!“ მიწერილია: „უკრთ გულით თანატოლები“. ამავე გვერდზე სტრიქონებში: „სისხლის ღვარებად მორბიან, იმავე მიწის ხორციდან...“ ხაზგასმულია: „სისხლის“ და „იმავე“ და მიწერილია: „ნიღვარებად“, „მაშინ“, „ნიღვარებად მორბიან მაშინ მიწის ხორციდან...“

2098. კანდელაკი ვ. ამაღლებული სოფელი. კომ. 4 მოქმ. ბათუმი, 1952.

2099. კანდელაკი ვ. მიაა წყნეთელი, პეროიკული კომ. 4 მოქმ., 8 სურ. თბ., 1956.

2100. კანდელაკი ვ. ორი პიესა: ორი სპეციალისტი. — უშრეტე წყარო. ბათუმი, 1956.

2101. კანდელაკი ვ. რევაზ პირველი. პიესა, 4 მოქმ., 7 სურ. ბათუმი, 1954.

2102. კანდელაკი ნ. ამაყი გული. [მოთხრობა]. თბ., 1961.

2103. კანდელაკი ნ. ორ ცეცხლ შუა. [იუმორისტული მოთხრობები]. თბ., 1959.

2104. კანდელაკი ნ. პაპა ოლიფანტე. [იუმორისტული მოთხრობები]. თბ., 1961.

2105. კანაჩაძე ა. ლექსები. თბ., 1902.

კანზე: „P. S. ვიენობდი ამის ავტორს ჩემი შემოქმედების გარეგანზე — თავდაზურული დადიოდა, ნაყვიალარი დედაკაცი იყო, პატივისცემით ექცეოდა ჩემს გამოსვლას. ი. გრ.“

2106-2107. კანაჩაძის ა. მოულოდნელი სიკვდილი. ლექსით. ტ. 2. ტფ., 1904.

2108. [კარბელაშვილი პ.] კლდე-მალაას ციხე. (ისტ. ლეგენა) პ. ჭალულისა. თბ., 1895. ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ მინაწერილია: „პ. კარბელაშვილი — ი. გრ.“

2109. კარდენახელი კ. საადღომო საჩუქარი ანუ ბელ დაკარგული. თბ., 1914.

2110. კარიჭაშვილი დ. სამი მსხვერპლი. მოთხრობა. თბ., 1887.

კანზე ავტორის გვართან: „(მამა)“. იქვე: „*) მეოთხე მსხვერპლი მე ვიყავი სეზი“. ტფ., 1921.

ფორზაცხე: „ამ წიგნის შესახებ, იხ. სტ. კრელაშვილის რეცენზია. „ივერია“, 1888.“

2111—2114. კარმელი შ. ბაბილონი. [ლექსები]. ტფ., 1921.

კანზე: „ი. გრ. 8 დეკემბ. 1921 წ.“ ავტორის: ფსევდონიმთან წერია: „შალვა გოგიაშვილი“.

შმუცტიტულზე: „ამ პოეტმა ლექსი ისე გაიცო. როგორც რითმის მიგნება“.

თავფურცელზე: „შალვა გოგიაშვილი გარდაიცვალა 1922 წელს თებერვალს“.

გვ. 7. სონეტში „ავტოპორტრეტი პროფილში“ პირველი ტაქსის მე-4 სტრიქონი ხაზგასმულია, არშიახე: „ასე ვილადას აქვს. მოვიგონებ ალბად“. მე-3 სტროფის ორი სტრიქონი მოხაზულია, მიწერილია: „ჩემი „საქართო მტრებს“. მე-4 სტროფის ბოლო სტრიქონი ხაზგასმულია, გვერდზე კითხვის ნიშანი, ქვეშ მიწერილია: „ჩერ ერთი ეს რითმა: „ლექსი, რეფლექსი“ — გვაზავას აქვს (იხილე: მისი პოემა „შალვა ოდიშელი“, გვ. 38) და მე-რე როცა ამბობს — პირველად რითმა მე გავმართეო ქართულ ლექსებში, არც ერთი სხვისი რითმა არ უნდა იკადროს...“, ი. გრ.“

გვ. 9. სონეტში „ჩვენება იუდეის ასულის“ მე-3 სტროფში ხაზგასმულია ადგილი, გასწვრივ კითხვის ნიშანი და მინაწერი: „სახურავი: აღბად ჩამოსასხამი! მოსახურებ.“ მე-4 სტროფში ხაზგასმულია ადგილები, ქვეშ მიწერილია: „იხ. ჩემი I ტ. „მიტკლის ბაგე“ (გვ. 205)“

გვ. 10. ლექსის „ეს როდის იყო“ ბოლო სტროფში ხაზგასმულია სიტყვები, იქვე წერია: „იხ. ჩემი I ტ., გვ. 147“.

გვ. 13. ლექსის „შურისძიება უკვდავებით“ მე-2 სტროფში ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიახე წერია: „რა კონსტრუქცია!“.

გვ. 16. ლექსის „შეგრაზადეს ზღაპარი“ მე-2 სტროფში ხაზგასმულია სიტყვები, გასწვრივ არშიახე: „ერთი და იგივე სიტყვები“.

გვ. 35. ლექსის „მთვრალი თვალები“ სათაური ხაზგასმულია. არშიახე: „იხ. ჩემი „ტრემლების კრიალოსანი“ (პროზა). (იხ. „თეატ. და ცხ.“, 1914 წ., № 40)“. მოხაზულია ბოლო სტროფის ორი სტრიქონი, ქვემოთ არშიახე: „მიბაძევა ვალაქტიონისა“.

გვ. 37. ლექსის „ყვითელ თოვანი“ 3—4

სტროფში ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ბალები. ზამბახები“, არშიახე: „ს. წიველის რითმა „ამ ბალებს, ზამბახებს“, მერე იხმარა გალაქტიონმა, ესლა კი კარმელმა!“

გვ. 46. ლექსში „გამოტირალი ჩემზე“ მოხაზულია ბოლო სტროფი, ქვეშ წერია: „თაგუნას რითმა“.

2115. კარსანიძე ვ. შეჯიბრება გრძელდება კომ. 4 მოქმ., 10 სურ. თბ., 1953.

2116—2117. კასრაძე დ. თეატრი: ციხის ცრემლები. იუდარია. მეფე არლეკინ, ტფ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს სოსოს. დავით კასრაძე. 28 IX 25“.

კანზე: „ი. გრ. ჩემი ლექსი, გვ. 118“.

კანზე გამოცემის წელთან: „1925 გამოვიდა“.

გვ. 3. ღრამ. ეტიუდის „ციხის ცრემლები“ სათაურთან: „ეს პიესა პირველად დაიბეჭდა ბათ. გაზ. „მწვერვალ“-ში. 1923, № 1, 2, 3. ი. გრ.“

გვ. 170. ხაზგასმულია: „ჩამალავს თავს და თავს ებრძვის“, მიწერილია: „როგორ?“ მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „პატრიისცემით პავლე საყვარელიძეს გამომცემელი. 1925 1/სექტ.“

2119—2120. კასრაძე დ. კეთრი. რომანი. ტფ., 1928.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 2. VI“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „როგორც ყრუანტელ“ და არშიახე: „როგორც ყრუანტელი“.

წიგნის ბოლოს, თავისუფალ გვერდზე მიწერილი: „1. რეცენზია: „ახალგაზრდა კომუნისტში“, მისის №-რი, 1929“.

2121. კასრაძე დ. მათიას შავარდენი. ამბავი. თბ., 1959.

2122. კასრაძე დ. როსკიპი. რომანი ორ ნაწილად. თფ., 1912.

ყულზე ამოკვეთილია: „დ. კასრაძე „როსკიპი“. ი. გრ. შამილი“.

ფორზაცხე: „ულამაზო და ტლანჯი პორნოგრაფია შემდეგ კაბადონებზე: გვ. 12, 54, 155, 217-219, 220 და სხვა...“ P. S. ამ წიგნზე რეცენზია დაწერე გრილის ფსევდონიმით (იხ. „სახალხო...“, 1912 წ., № ?) ი. გრ.“.

ფორზაცის მეორე გვერდზე: „როსკიპის ერთი ნაწივეტი დაიბეჭდა „თემში“, 1911 წ., № 34. ი. გრ.“

წიგნში დევს ქალაღის ნაჭერი წარწერით: „დ. კასრაძე დაბეჭდა ე. „მნათობში“ „გორის ლელები“ (იხ. „მნათობი“, 1942 წ., № 7—8). აქ გვ. 71 — ერთი თავია: ზღაპრის გმირი, რომელიც დ. კასრაძეს გადმოუბეჭდია თავის

ძველ მოთხრობიდან. (იხ. „ნაკადული“ (მც. წლ.), 1917 წ., № 15-16, გვ. 5. ამავე მოთხრობაში ერთი თავი: „აღთქმა დედის საფლავზე“ ჰგავს დ. კასრაძისავე მოთხრობას (იხ. „ნაკადული“ (მც. წლ.), 1917, № 13—14). ი. გრ.“

2123-2124. კასრაძე დ. როსკიბი. რომანი ორ ნაწილად. გამოც. მე-2 გორი, 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „მულამ ჩემს სოსს. დ. კასრაძე. 5. XI. 28“.

თავფურცელზე: „მეორე ნაწილის მესამე თავი შაშინდელმა ცენზორმა აკრძალა. აქ აღდგენილია. ი. გრ.“

გვ. 12. მოხაზულია ლექსი და არშიაზე: „დ. გვიშვილის ლექსიდან“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ქ-ნ. ფედოსის ნიშნად უღრმესი პატივისცემისა. დათხოვ. 1/XI-27“. ჟეჟე: „ფედოსია — ს. ქვარიაშვილის შეუღლე. ი. გრ.“

2125. კასრაძე დ. შურისციხელი. [მოთხრობა]. თბ., 1960.

2126-2128. [კაშმაძე შ.] სილო-რგანა, ატლანტიდა. [ლექსების მე-2 წიგნი]. ტფ., 1927. გახსნილია ფსევდონიმი: („შალვა კაშმაძე“). თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ თბილისის „ობოლს“ და ბრწყინვალე ჭირისუფალს, ქეშარიტ ქართულ კალმის მატარებელ პოეტს. ავტორი. ტფილისი. 28/IV-28 წ.“

მეორე ცალის კანზე: „განსვენებულ შალვა კაშმაძის ფსევდონიმი. ი. გრ. 1956. 12. II.“

2129. კაშმაძე შ. ორი შეხვედრა. პოემა. ბათუმი, 1940.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს, მთელის გულით! შალვა კაშმაძე“.

2130. [კაშმაძე შ.] (სილო-რგანა). შემოდგომიდან ქარიშხალამდე. [ლექსების მე-3 წიგნი]. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „პატ. სოსო გრიშაშვილს ავტორისაგან. 30/IX 28 წ.“

2131-2133. კაჭარავა გ. დილა სოფელში და სხვა ლექსები. ფთოვი, 1905.

2134. კაჭახიძე გ. რჩეული. თბ., 1958.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენი ხალხის საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს, რძმა პატივისცემითა და სიყვარულით ავტორისაგან. 1958 წ., 10. V“.

2135. კაჭახიძე გ. ახალი ლექსები. თბ., 1950.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. კალმახელიძის წერილი „პოემა ნორჩ მიხურიანულზე“. ეხება გ. კაჭახიძის პოემას „ჩვენი სკოლის ყმაწვილები“. არშიაზე: „ლიტ. და ხელ.“, 1950, № 35, 27 აგვის.“

2136. კაჭახიძე გ. ლექსები. [თბ.], 1936.

ყდის მეორე გვერდზე გაზეთიდან ამოჭრილი ვ. კაჭარავას რეცენზია მიწაწერით: („ახალგ. კომ.“, 1937, № 14, 17/1)“.

2137. კაჭახიძე გ. ლექსები. თბ., 1956.

2138. კაჭახიძე გ. სიმღერა გრძელდება [ლექსები]. თბ., 1953.

2139. კახიძე მ. სიყვარულის ასაკი [ლექსები]. თბ., 1955.

კანზე: „48“.

გვ. 48. ლექსში „სოხუმი“ ხაზგასმულია სიტყვა „ლამაზმანს“ და არშიაზე: „ჩემგან“.

2140. კეკელიძე მ. ბრწყინვალე ვარსკვლავის: მაძიებელი. [ისტ. რომანი]. თბ., 1962.

2141. [კერესხელიძე ი.] ი. კ. ლექსები. ტფ., 1859.

წიგნი დეფექტურია, აკლია გვ. გვ. 1—2, 15—18, 55—58. ამ გვერდების მაგივრად ი. გრიშაშვილის მიერ ქაღალდის სუფთა ფურცლებია ჩაყვრებული.

კანზე: „იშვიათი წიგნია. ეს წიგნი არ არის წ. კ. სახ. წიგნთსაცავში. „ალ. ჩიქოვანს“, 31. ამ ლექსს ილიამ მიჰპაპა (გვ. 12). ი. გრ.“

გვ. 1-ის მაგივრად ჩაყვრებულ სუფთა ფურცელზე: „ი. გრ. გაზაფხული (იხ. 1878, გამოც. გვ. 44)“.

გვ. 14. ლექსის „ნანა“ ბოლოში მიწერილია: „ციხკარი“, 1857, X.“

გვ. 23. ლექსს „ტრემლი ალაზნისა“ მიწერილი აქვს: „აქაჲმ ამას მიჰპაპა. იხ. „ოცენა“ ბა“. ი. გრ.“

გვ. 31. ლექსს „თ. ალ. ჩიქოვანის გარდაცვალებაზე“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი მერე უძღვნია გ. ერისთავისათვის. იხ. 1878, გამოც. გვ. 47.“

გვ. 68. სარჩევში ხაზგასმულია „მოთვინა ეკატრინას“ და მიწერილია: „ა. ჭმის ქალს“.

კანის პირველსა და მეოთხე გვერდზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „Г. Сакварелидзе“.

2142-2148. კერესხელიძე ი. ლექსები. დაწერილი 1854—1876 წ., ტფ., 1878.

წიგნი შეკეთებულია ი. გრიშაშვილის მიერ, ყუაზე მელნით: „ი. კერესხელიძე“.

კანზე: „ორთავ თვალის სინათლე, გვ. 80; კაცაზი 25; ლექსი დ. ჭონქაძეზე 75; ლექსი ვ. ერისთავზე 47“.

გვ. 15. ლექსში „ადგილის მძებნელი“ პირველი ორი სტრიქონი მოხაზულია და არშიაზე: „ასონანს“.

გვ. 47. ლექსის „გიორგი ერისთავის გარდაცვალებაზე“ სათაურის წინ მიწერილია: „ციხკარი“ დაიბეჭდა“, და გვერდის ბოლოს შენიშვნის სახით: „ეს ლექსი დაიბეჭდილია 1854 წლის გამოცემაში და იქ ალ. ჩიქოვანს ეძღვნება 31“.

გვ. 48. ლექსს „ტრემლი ალაზნისა“ მიწერილი აქვს: „აკაის აქვს ასეთი ლექსიც ალაზნაზედ: „ოცნება“.

გვ. 64. ლექსს „ძმომ ქართველო, ძმობასა ვეიცავ“ მიწერილი აქვს: „აკაის აქვს ასეთი ლექსიც“.

გვ. 78. ლექსს „ალლა-ვერდი“ მიწერილი აქვს: „(სოლოგუბისა)“.

გვ. 80. ლექსში „ჩემო თვალის სინათლევ“ — მოხაზულია პირველი სამი სტრიქონი და არ შიახე: „ილია“.

გვ. 85. ლექსის „ჩემს შვილს გიორგის“ სათაურში ხაზგასმულია: „გიორგის“. მთელი ლექსი მოხაზულია და არ შიახე: „ვიცნობ, არ შეუსრულებია“.

გვ. 86. ლექსს „ნანა“ შენიშვნის სახით მიწერილი აქვს: „ილიას „ნანა“ აქედან არი. ეს წინ არის დაბეჭდილი. — იხ. „ცისკარი“, 15“.

გვ. 162. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „ამასვე ეუთვნის:

„ავალ — ავალ — ავდივარ

ავალ — ამიხარინ,

ჩავალ — ჩავალ — ჩავდივარ,

ჩავალ — ჩამიხარინ.

ბეთანიის გზაზე ნათქვამი (კახეთში მოგზაურობიდან) იხ. აკაის მოგონებანი. ი. გრ.“

კანის მე-3 გვ.: „ამასვე ეუთვნის „შემიყვარდა ეგ ხმა ტბილი“ (იხ. „ცისკარი“, 1872, სექტ. გვ. 466)“.

კანის მე-4 გვ.: „ნანა“, გვ. 86“.

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „არხიმანდრიტ გრიგოლ დადიანს ექვთიმე ხელაძისაგან“. იქვე: „ლუბ.“

2144-2146. კერესელიძე ი. ლექსები. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „ჩემო თვალის სინათლევ! გვ. 41“.

გვ. 37. ლექსი „ჩემს მეგობარს“ მოხაზულია, არ შიახე: „რთმა?“

გვ. 41. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ჩემო თვალის სინათლევ“, მიწერილია: „გ. სკ.“ „ი. კ.“

გვ. 47. ლექსში „გაზაფხული“ ხაზგასმულია: „მწვანილი, ყველი, საღვინე სველი, მასში კახური ღვინო წითელი“, მიწერილია: „ვრ. ორბ.“

2147-2148. კერესელიძე ი. ცოლები დაეკარგეთ. ვოდვეილი 1 მოქმ. გადმოკეთ. ივ. კუჩუგელისაგან, № 857 წელსაღ — ამონაწერი; „ცისკარი“, 1860, № 10.

ხელნაკეთ კანზე: „ცოლები დაეკარგეთ! ი. გრ.“

თავფურცელზე: „(გადაკეთე ე. „ცისკრიდან“ (ლუბ.) 1860 წ., № [10] ოქტომბრისა. ი. გრ.“

მეორე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „ცისკარი“, 1860, ოქტ. №-რი.

ამვე სათაურით ალექსანდრე გარსევანოვმა გამოცა ეს კომედია და თავის თხზ. გაასალა. დაბეჭდ. ცალკე 1881 წ. (მე მაქვს). ი. გრ.“

2149. კერესელიძე კ. „ემშაკი“. პიესა 4 მოქმ. და 6 სურ. ტფ., 1930.

2150-2152. კესაშვილი დ. ბაში-აჩუყი. ისტ. დრამა 5 მოქმ. აკაის მოთხრობიდან გადმოკეთ. დრამა დაჯილდოებულია აკაის ხელისმწვერით. ქუთაისი, 1914.

2153. კეშელავა ბ. ლექსები. თბ., 1950. თავფურცელთან ვაზეთიდან ამოჭრილია: „წიგნაძის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ბოლშევიტური სიტყვა“ (ხაშური), 1950, 20 აგვისტო, № 68“.

2154. კეშელავა ბ. გულის პასუხი. ლექსები. თბ., 1955.

2155. კვირა რკინაელი. ანთებული გული. მაქსიმ გორკის მოთხრობა — „იზერგილი“-დან გადმოკეთებული. [თბ.], 1922.

ავტორის ფუტვლინითან: „[ა. აბაშელი] ი. გრ. 1922“.

იქვე: „ა. აბაშელის რედაქციით“.

სათაურის ქვემოთ: „პიესა 1 მოქმ.“

გვ. 3. ხაზგასმულია: „გლახასავით“, მიწერილია: „მ. მთხოვარსავით“.

2156. კვიციაველია დ. მთაში. [მოთხ.]. ქუთაისი, 1934.

2157. კვიციაველი დ. გზა. ლექსები. პოემა. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის სიამაყეს, ერის სასიქადულო პოეტს, საყვარელ ადამიანს, პატივცემულ სოსოს მოკრძალებით ავტორისაგან! 15 მაისი. 1960 წ., ქუთაისი“.

2158. კიბუცაძე ი. სამი მოთხრობა. თფ., 1906.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1930. 12/XII“.

2159. [კიკვაძე თ.] პატარა მოთხრობა. თხზ. თ. კ-მისა. თბ., 1889.

კანზე გახსნილია ავტორის კრიპტონიმი: „თეღორე კიკვაძე. ი. გრ.“

2160. კიკვაძე მ. სხვადასხვა ლექსები. ტფ., 1920.

2161. კიკვაძე ნ. ღირსეული მეუღლე. პიესა 4 მოქმ. და 7 სურ. თბ., 1950.

2162-2163. კილახონია ნ. ლექსები. თბ., 1954.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ ძია სოსოს სიყვარულით! სიყვარულით! ავტორისაგან. 1954. ივნისი“.

2164. კილახონია ნ. ლექსები. თბ., 1959.

2165-2169. [კინწურაშვილი მ.]. იახაშანი. თხზულებანი. ტ. 1. ლექსები. თბ., 1922.

შეუტობილზე წარწერა: „უტყუარს ნიქს, ენერგიულ პოეტს ი. გრიშაშვილს პატივისცემის ნიშნად. ავტორისაგან. 19.20.VI.22 თფი-ლსი“.

თავფურცელზე ავტორის ფსევდონიმთან: „მიხეილ კინწურაშვილი“;

წიგნის უკანასკნელ გვერდზე: „ტენიკი. — 1. მალა აწეული ტექსტი. 2. თარიღი. ვინაიდან ყველა ლექსს უზის ევრეთწოდებულს „ციფრკოლონა“. ზეით უნდაოდა“.

წიგნში დევს ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „ლექსი „პოეტს“ — ჩაგრული ხალხის გამოქო-მაგება — პოეტს კი თავისი ბუნებრივი დანიშ-ნულებით ეს სრულიად არ ევალდება. იასაშანი უფრო ლირიკოსია, ნაზი, ჩვენ აქ უფრო მოგე-წონას. ლიტერატურული ეთიკა მოითხოვს, რა-ცა მწერალი თვითონაც თანაზიარია თავისი წიგნის გამოცემისა, თავი შეიკავოს სურათე-ბის ჩაყრისაგან წიგნში“. იქვე მინაწერები, „როგორც ისტორია შეიძლება კარგი იყოს. შეუფერი, მიმოზა, (მაღაქიაშვილი) — იყო ფსევდონიმი იასაშანის“.

წიგნში დევს „მნათობი“-დან ამოკრილი რეცენზია იასაშანის წინამდებარე წიგნზე: მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ნიჭიერს დრამატურგას, ღრმად პატივცემულს ტრიფონ რამიშვილს. იასაშანი. 1922. 23/VI დე-დაქალაქი“.

მიწერილია: „ვიყიდე ბაზარზე, 1930. 15/IV. ი. გრ.“

2170. კინწურაშვილი ა. იუმორისტული მოთხრობები. თბ., 1957.

კანზე ავტორის ქვემოთ: „ირაკლი აბაში-ძე (?)“

2171. კირვალაძე ვ. გამწარებული მოხუ-ცი. (ამბავი). თბ., 1904.

2172-2173. კლდიაშვილი დ. თხზულება-თა სრული კრებული. ს. კლდიაშვილის რედ. და გ. ნატროშვილის წინასიტყვი, ტ. 1—2. ტფ., 1933—1935.

ტ. 1. მოთხრობები, 1933.
ტ. 2. მოთხრობები. პიესები. მემუარები. 1935.

ყდაზე: „ი. გრ. 1935. 14/XII“. სათაურის ქვეშ: „II“.

2174-2175. კლდიაშვილი დ. თხზულებათა სრული კრებული ორ ტომად. თბ., 1952.

ტ. 1. 1952.
ტ. 2. 1952.

2176-2178. კლდიაშვილი დ. რჩეული ნაწე-რები ორ ტომად. ტფ., 1926.

ტ. 1. მოთხრობები.
ტ. 2. მოთხრობები.

2179-2181. კლდიაშვილი დ. ბაკულას ლო-რები. სურათი. ტფ., 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „საუკეთესო პო-ეტს და ადამიანს ი. გრიშაშვილს. ვ. გორგაძი-საგან.“

2182-2184. კლდიაშვილი დ. ბაკულას ლო-რები. [მოთხრობა. თბ., 1941].

კანზე: „ი. გრ. 1941“.

2185-2186. კლდიაშვილი დ. დარისპანის გასაკვირი. სურათი 1 მოქმ. — ამონაპერი: „მო-ამბე“, 1904, № 2.

2187. კლდიაშვილი დ. დარისპანის გასა-კირი. სურათი 1 მოქმ. ამოღებულია წიგნიდან: დ. კლდიაშვილი. მოთხრობები. 1911.

თავფურცელზე: „დავით კლდიაშვილისა. 1911 წლ. გამოცემიდან. ი. გრ.“

2188-2190. კლდიაშვილი დ. დარისპანის გასაკვირი. ხუმრობა 1 მოქმ. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 17.IV.“

2191-2192. კლდიაშვილი დ. დარისპანის გა-საკვირი. (სურათი 1 მოქმ.), თბ., 1947 [კან-ზე: 1948].

2193. კლდიაშვილი დ. ირინეს ბედნიერე-ბა. სურათი სოფლის ცხოვრებიდან, 2 მოქმ. ამონაპერი: „მოამბე“, 1897, № 12.

აკინძულია წიგნთან: ერვიე, პ. „ბრჭყალი-ბი“ და სხვ.

გვ. 58. სათაურის წინ უცნობი პირის ხელით: „სუფლიორისა!“ იქვე ი. გრ. ხელით. „2 დეკემბერი. ი. გრიშაშვილი. 1910 წ. სუფლიორი ი. გრ. 1910 წ. ხაზები ჩემია“.

2194-2195. კლდიაშვილი დ. ირინეს ბედ-ნიერება. სურ. სოფლის ცხოვრებიდან. 2 მოქმ. თბ., 1947 [კანზე: 1948].

2196. კლდიაშვილი დ. მოთხრობანი. ტფ., 1901.

2197-2198. კლდიაშვილი დ. მოთხრობები. ტ. 1-2. ბათუმი, 1911.

ტ. 2. თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენი გუ-ლის გამახარებელს ძვირფას ს. გრიშაშვილს. დავით კლდიაშვილი. მარტი. 8. 1912 წ.“ იქვე დევს გაზეთებიდან ამოკრილი: 1. „და-ვით კლდიაშვილის გარდაცვალების გამო“ მი-წაწერით: „კომ.“, 1931, № 96“. 2. ცნობა „დ. კლდიაშვილის გარდაცვალება“ მინაწერით: „კომ.“, 1931, 25 მაისი“.

წიგნი საგანგებო ყდაშია ჩასმული. ყდაზე ამოკრივნილია: „დავ. კლდიაშვილი. 1-2. — გრიშაშვილი“.

2199. კლდიაშვილი დ. მოთხრობები. თბ., 1937.

თავფურცელზე: „ბასტა რუსული არ არის 147“.

2200 კლდიაშვილი დ. მოთხრობები. თბ., 1947.

2201. კლდიაშვილი დ. მოთხრობები. თბ., 1959.

კანზე: „ი. გრ. ბორჯომი, 1960, აგვისტო“.

2202. კლდიაშვილი დ. მოთხრობები და პიესები. თბ., 1947.

2203. კლდიაშვილი დ. ორი მოთხრობა: სოლომონ მორბელაძე. როსტომ მანველიძე. ტფ., 1930.

2204-2205. კლდიაშვილი დ. სამანიშვილის დენინაცეალი. მოთხრობა. ტფ., 1926.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაჭერი გ. ქიქოძის წერილი „დავით კლდიაშვილი“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1940, № 7.“

2206. კლდიაშვილი დ. სამანიშვილის დენინაცეალი. მოთხრობა. ტფ., 1935.

2207. კლდიაშვილი დ. უბედურება. სურათი ერთ მოქმ. ამონაჭერი.

2208-2210. კლდიაშვილი დ. უბედურება. (სურ. 1 მოქმ.). თბ., 1947.

თავფურცელზე: „დ. კლდიაშვილი. ი. გრ. 1948. 11/11“.

2211-2212. კლდიაშვილი ს. აზნაურ დახუნდარელის უცნაური თავგადასავალი. ტფ., 1927.

2213. კლდიაშვილი ს. აზნაურ დახუნდარელის თავგადასავალი. მე-2 შესწ. გამოც. თბ., 1936.

2214. კლდიაშვილი ს. აპრილის საიდუმლოება. [იუმორისტული მოთხრობები]. თბ., 1958.

2215. კლდიაშვილი ს. ბრიგადირის ქორწინება. [პიესა]. თბ., 1947.

2216. კლდიაშვილის ს. გმირთა თაობა. [პიესა 4 მოქმ.]. ტფ., 1937. 153 გვ.

2217. კლდიაშვილი ს. გმირთა თაობა. პიესა 4 მოქმ. [თბ.], 1937, 96 გვ.

2218. კლდიაშვილი ს. მარტობა. პიესა 7 სურ. თბ., 1958.

2219. კლდიაშვილი ს. მოთხრობები. წ. 1. ტფ., 1933.

წიგნში ჩადებულია გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ფურცელაძის რეცენზია მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1934, № 214“.

2220. კლდიაშვილი ს. ნოველები. ტფ., 1938.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ, ძვირფას ი. გრიშაშვილის — ს. კლდიაშვილი. 4. IV. 38“.

2221. კლდიაშვილი ს. ნოველები. თბ., 1960.

2222. კლდიაშვილი ს. ნოველების წიგნი. თბ., 1946.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. შ. აფხაძის რეცენზია „სერგო კლდიაშვილის ნოველები“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1946, 1 დეკემბ., ჩან 46“. 2. გ. ლომიძის წერილი „ერთი ნოველი“

ლის გამო“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1946, № 48, 15 დეკემბ.“

2223. კლდიაშვილი ს. პროვინციის მთვარე. [რომანი]. ტფ., 1929.

2224. კლდიაშვილი ს. ფერული ქრონიკები. [თბ.], 1932.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1933. 18/“.

2225. კლდიაშვილი ს. ციცილი გურიელი. [მოთხრობა]. ტფ., 1930.

2226. კლიმაშვილი ა. ყვავალი. ლექსები. ტფ., 1913.

გვ. 9. ლექსთან „მთვარე ვიყავი“ მინაწერით: „იხ. ჩემი I ტომი „მთვარე-გეგანე““

გვ. 10. ლექსში „გასწი გამშორი“ ხაზგასმულია: „მეძრა რაც მასვი სიმწრის ფილა“. მიწერილია: „იხ. ჩემი პირველი ტ. „ჩამომეხსენი“.

2227-2229. კობლაძე დ. ლექსები. თფ., 1901.

2230. [კობახიძე პ.] საცოლოც მოიგო. (კომ. 3 მოქმ.). გადმოც. პ. ხეთელის მიერ. ტფ., 1929.

ხაზგასმულია გადმომკეთებლის გვარი და მიწერილია: „პიერ კობახიძეა. ი. გრ.“.

2231. კობიძე დ. ლითონის ფრინველები. [ლექსები], წიგნი 1-ლი. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924, 11 აგვისტო. წალვერი“.

კანის მე-4 გვერდზე წერია: „1. როგორც ბავშვის ლექსებს — არა უშვას-რა. 2. მომწონს ის რომ ავტორი რითმების ლოზო არ არის და არ მისდევს სხვა ეპიგონებს, სწერს არა რითმისათვის, არამედ რითმარეკანს უკეთებს ავტორის განცდებს“.

გვ. 10. ლექსში „ოქტომბრის ცხენები“ ხაზგასმულია: „გულში ჩაიკრეს დრომები ფრთხილად...“ მიწერილია: „იხ. ჩემი: „პოლა მინარეთზე“.

2232-2233. კობიძე დ. საქართველოს დამეები. [ლექსების მე-2 წიგნი]. ტფ., 1928.

თავფურცელზე მიწერილია: „ქართულ მწერლობის“ რედაქციას“.

2234. კონდოლელი გ. გლახა. (პოემა). ტფ., 1897.

წიგნი შეკეთებულია ი. გრიშაშვილის მიერ. ყუაზე: „წიგნი იოსებ მამულაშვილის“.

2235-2237. კორინთელი ა. ორიონი. პიესები. ტფ., 1925.

მეორე ცალის კანზე: „(გაცისკრება) საბაჰ-იობი“.

გვ. IV წინასიტყვაობაში სიტყვები „რიოში“ და „ტარიგი“ სქოლიოში განმარტებულია: „*) ყალბი, **) კრავი (სამსხვერპლო)“.

2238. კრიხელი ტ. ლექსები და პიესა. [უბინვალი], 1956.

2239. კრიხელი ტ. ლექსები და პიემები. (კრებული). [უბინვალი], 1942.

2240. კრიხელი ტ. სამშობლოსამი. ლექსები და პიემა. [უბინვალი], 1952.

2241. კუპრავა ო. ახალი ლექსები და პიემები. თბ., 1959.

2242-2244. კუპრავა ო. ლექსები [და თარგმანები. რედ. ი. გრიშაშვილი]. სოხუმი, 1951.

გვ. 3. წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, ჩემს მასწავლებელ პოეტს და პირველ რედაქტორს გულწრფელი სიყვარულით. ო. კუპრავასგან. 8/VI. 51 წ., სოხუმი“.

მეორე ცალკე ამონაპრები გაზეთებიდან: 1. ა. ციხისთავის რეცენზია „ეპიგონური ლექსები“ მინაწერთ: „იხ. „ახალგ. კომ.“, 1952, № 7, 15 ინავარი“. რეცენზიის ავტორის გვარი ხაზგასმულია, მიწერილია: „ფსევდონიმი ხუტა ბერულავასი“. 2. ს. წვერავას რეცენზია მინაწერთ: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1951 წ., № 210, 24 ოქტ.“

მესამე ცალკე გვ. 116: „რედაქტორი ი. გრიშაშვილი“.

წიგნი ჩაღებულია გაზეთიდან ამოკრილი ო. კუპრავას ლექსი „ბაღადა მეშანქანეზე“. მინაწერთ: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1951, № 153. 5 აგვისტო.“

წიგნი დევს ქაღალდის ნაჭერი მინაწერთ: „აქ რედაქტორი გამორჩენილია“.

2245. კუპრავა ო. ლექსები. თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილი. საყვარელ პოეტს და ადამიანს. ჩემი პირველი წიგნის რედაქტორს, უღრმესი პატივისცემით ო. კუპრავა. 28 აგვისტო. 1956 წელი“.

2246-2247. კუპრავა ო. ნაცრისფერი ყაბალახი. პიემა. სუხუმი, 1952.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, საყვარელ მგოსანს, უღრმესი პატივისცემით ახალგაზრდა ავტორისგან. 15 სექტემბერი. 1952 წელი. თბილისი“.

2248. კუპრაშვილი ბ. ბუმი. [რომანი]. ტფ., 1935.

2249-2251. კუპრავა შ. ახალ ცხოვრებისაკენ. პიესა 5 სურ. ტფ., 1934.

2252-2255. კუპრავა-პონტოელი შ. ნიუთების რაკვა. წიგნი 2. ტფ., 1928.

კანზე წარწერა: „პოეტს „კვარ-ნამს“ — ნიშნად მომავალში ყოველ მხრივ დამეგობრებისა. ავტორი“.

2256-2257. კუჭუხიძე პ. თებერვალი სოფლად. რეც. პიესა 2 მოქმ. გადმოკეთ. ა. გლეზოვის პიესა „Расслата“-დან. კლუბებისათვის, წითელი კუთხეებისათვის და სასოფლო-ოეატრებისათვის. ტფ., 1931.

2258. კუხალიშვილი გ. ომიანობის ამბები. ქუთაისი, 1914.

2259-2260. ლალიონი. მოთხრობები. ტფ., 1920.

თავფურცელზე: „მ. კინწურაშვილი. 15-V-27 წ.“

2261. ლალიონი. მოთხრობები. თბ., 1949. გვ. 189. ავტორის ბიოგრაფიის ბოლოს: „ჩემი მასწავლებელი იყო. ი. გრ.“

2262. ლალიონი. ორი მოთხრობა. ამონაპრები: „მოამბე“, 1895 წ., № 4, 5; 1904 წ., № 3.

წიგნად შეკერილია ი. გრ. მიერ.

ხელნაკეთ კანზე: „ლალიონი“.

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „ლალიონი (არსენ მამულაიშვილი). ორი მოთხრობა. 1. ფირალი დავლაძე, 2. რაქვიანა“. ავტორის გვართან: „(-1918 წ. სექტემბრის 17-ს ახ. სტ.)“.

2263-2265. ლალიონი. რაქვიანა. თბ., 1940. თავფურცელზე: „ი. გრ. 1940. 19/VI“.

2266. ლარაძე პ. დილარიანი. [ზ. გული-საშვილის წინასიტყვაობით]. თბ., 1903.

წიგნს აქვს საგანგებო ყდა. ყუაზე ამოტვიფრულია: „დილარიანი. — გრიშაშვილი“.

გვ. 178. ხაზგასმულია სტრიქონი, მიწერილია: „ლექსად ამოაჩინა პ. მირიანაშვილი (იხ. მისი „განარკვი“, გვ. 81)“.

ბოლო ფორზატზე: „დილარიანის“ შესახებ: 1. ზ. ქ-ქმ გამოსცა 1897 წ. (ძველი ტექსტი). 2. ე. თაყაიშვილი. იხ. „მოამბე“, 1900 წ., № 11“.

წიგნი ჩაღებულია გაზეთიდან ამოკრილი უავტორო წერილი „პეტრე ლარაძე. გარდაცვალების 100 წლის შესრულების გამო“ მინაწერთ: „1937, № 24, ლიტ. საქართ.“

2267. ლავანოძე ი. [პიესა]. [ად. ა. წ. ა.].

2268. ლუბანიძე მ. აფხაზეთი. ლექსები. სოხუმი, 1949.

2269. ლუბანიძე მ. ლექსები. თბ., 1950. უღაზე მინაწერი: „რეცენზიით“.

რეცენზიები წინამდებარე წიგნზე, ამოკრილი გაზეთებიდან: 1. „იყო დღე, აპოლიტიკური პოეზიის რეციდივები“, მინაწერთ: „კომ.“, 1950, 1 სექტ., № 198“. 2. შ. ამისულაშვილის „ლექსები ჩვენს ბედნიერ ახალგაზრდობაზე“, მინაწერთ: „ახალგ. კომ.“, 1950, № 59 20/IV“. 3. ა. ნემსაძის რეცენზია მ. ლუბანიძის მოთხრობების წიგნზე. მინაწერთ: „3პარე“, 1950, № 112. 30/IV.“

2270. ლებანიძე მ. ლექსები. [თბ.]. 1956.
2271. ლებანიძე მ. ლექსები. — ფიქრები.
— პოემა. თბ., 1961.

ფორზაცზე წარწერა: „ქალბატონ ქეთევანს, იოსებ გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით მურმან ლებანიძე. 5 ივლისი. 1961. ბორჯომი“.

2272-2273. ლებანიძე მ. მწვანე სიმღერა. ლექსები. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს. დიდი პატივისცემით მურმან ლებანიძე. 21 იანვ. 59“.

2274. ლელაშვილი მ. ავადმყოფობა და მედიცინა. [პოემა]. თბ., 1908.

2275. ლელაშვილი მ. იასონ მწყემსი შიომთხვარი. თბ., 1913.

2276-2277. ლელაშვილი მ. მოლაღატე ძმა. (ზღაპრული პოემა). ახალსენაი, 1895.

2278. ლელაშვილი მ. ოსმალების ომი. (პოემა). ტფ., 1912.

თავფურცელზე: „არ არის ქართულ წიგნში. ი. გრ.“

2279-2280. ლელაშვილი მ. შამილი. პოემა. ტფ., 1913.

2281. ლეონიძე გ. ოხულებათა სრული კრებული. ტ. 1. თბ., 1962.

2282. ლეონიძე გ. რჩეული. [ლექსები და პოემები]. თბ., 1958.

ამონაჭერი გაზეთებიდან: „1. გ. ლეონიძის ლირიკული პოემა „თბილისი“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1958 წ., № 242, 18 ოქტ.“ სათაურთან კითხვის ნიშანი. ადგილები ხაზგასმულია. პოემის მე-6 ნაწილში სართომ სიტყვები „ჭირაღებს“ — „ჩაიმაჭირანეთ“ ხაზგასმული და მიწერილი: „ხალხური“. 2. „თბილისის მომღერალი“. წიგნის გამოსვლასთან დაკავშირებული ცნობა მინაწერით: „ლიტ. გაზ.“, 1958, ოქტ.“

2283. ლეონიძე გ. რჩეული ლექსები და პოემები. თბ., 1960.

2284. ლეონიძე გ. ლექსები და პოემები [ერთობითი]. თბ., 1947.

ფორზაცზე: „ქალაქური სიტყვები: 1. დასტა, 240. 2. ქანდირბაზი, 226. 3. პეიტარი, 354. ი. გრ. 1948, 15. I“.

2285. ლეონიძე გ. ლექსები და პოემები. თბ., 1952.

წიგნში დევს: „1. გაზეთიდან ამოკრილი გ. ვარდოსანიძის წერილი „მგზნებარე სიმღერები საშობლოზე“ მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1952 წ., № 98. 14 აგვისტო“. 2. გაზ. „საბჭოთა ოსეთის“ 1953 წ., 16 ივნ., № 117 წარწერით: „გ. ლეონიძეზე“.

2286. ლეონიძე გ. ლექსები. პოემები. თბ., 1954.

2287-2288. ლეონიძე გ. ლექსები. თბ., 1939.
კანის მე-2 გვ. გაზეთიდან ამოკრილი ცნობა გ. ლეონიძის პიესა „გიორგი ბრწყინვალეზე“ მუშაობის შესახებ მინაწერით: „კომ.“, 1943 წ., 3 აპრილი“.

ფორზაცზე: „აქაური დუბლიკატი — ჩემი შენიშვნებით. კომინტ. ქ. № 5. ი. გრ.“

2289-2290. ლეონიძე გ. ლექსები. [თბ., 1943].

ფორზაცზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით და მეგობრობით. ბატარებელზე მაგვიანდება. გ. ლეონიძე. 8 აგვისტო. 1943.“

გვ. 28-31 ლექსის „ქართულ ოსტატებს“ ბოლოს მიწერილია: „მნათობშოც დაიბეჭდა“. ამავე გვერდზე დაკრულია გაზეთიდან ამოკრილი გ. ლეონიძის ლექსი „ქართულ ოსტატებს“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1943 წ., № 227, 31 ოქტომბერი. გადაბეჭდილია წიგნიდან: „იქვე ჩადებულია გ. ლეონიძის ლექსი „Прошание“. ბ. სერგებრიაკოვის თარგმანი, ამოკრილი გაზეთიდან მინაწერით: „Заря“, 1944, 23 თებ., № 38“.

გვ. 86—91, მე-5 თავის ბოლო სტროფს მიწერილი აქვს: „სიათნოვას სიტყვა“.

გვ. 109—111. ლექსს „კახეთი“ (ნაწყვეტი) მიწერილი აქვს არშობაზე: „ეს ლექსი „კომუნისტში“ დაიბეჭდა 1943 წ. ამ წიგნის გამოსვლის ოთხი თვის შემდეგ. იხ. „კომ.“, 1943, № 218, 19 ოქტ.“. იქვე გაზეთიდან ამოკრილი ეს ლექსი მინაწერით: „კომ.“, 1943, № 218, 19 ოქტ.“

წიგნის ბოლოს სარჩევში შენიშვნას მიწერილი აქვს: „ვარსკვლავიანი ლექსები ყველა დაბეჭდილი იყო პერიოდულ გამოცემებში. ი. გრ.“ იქვე გაზეთიდან ამოკრილი გ. ლეონიძის ლექსი „არ დაიდარო დედაო“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1943, № 242, 23 ნოემბერი“.

წიგნში დევს გაზეთის ამონაჭრები: „1. გ. ლეონიძის ლექსი „ქართული მხედრის ნამბობი“. მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1944, № 2.“
2. შ. აფხაიძის წერილი „გიორგი ლეონიძე“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“. 1944, № 2, იანვ.
3. გ. შატბერაშვილის წერილი „გიორგი ლეონიძის ლექსები“ მინაწერით: „კომ.“. 1944, № 37, 22 თებ. აკადემიის არჩევნების დღეს“ — ორი ცალი. 4. გ. ლეონიძის ლექსი „ქართულ პარტიზანებს“, მინაწერით: „კომ.“, 1944, № 97, 14 მაისი“. 5. გ. ლეონიძის ლექსი „შინ-მოუსვლელი სდა ხარ...“ მინაწერით: „კომ.“, 1944 წ., № 104, 24 მაისი“. 6. გ. ლეონიძის ლექსი „უკვდავი არის თავისუფლება“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1944, № 21, 16 ივნისი.“ 7. გ. ლეონიძის ლექსი „რას ამბობენ

მტკვარი და არაგვი მცხეთაში“ მინაწერით: „კომ“, 1944, 27 აგვისტო, № 174“. 8. გაზ. „ლიტ. და ხელოვნების“ 1944 წლ. 22 სექტ. ჩნ 32-დან ამოკრილი გ. ლეონიძის ისტ. დრამის „გიორგი ბრწყინვალეს“ ნაწყვეტი“.

მეორე ცალს ყდაზე: „ბუქინისტან ვი-ცილე (იხ. თავფურცელი)“.

ფორზაცზე: „ეს წიგნი ვიცილე აკად. მა-ლაზიაში — (სუბბათა). გ. ქიქოძის მიერ გა-ყიდულ წიგნებში ერთა: — შიგ ქიქოძის შე-ნიშვნებია. ი. გრ. 1946. 16/IV. გვ. 98, 99, 42, 32, 17.“

2291. ლეონიძე გ. ლექსები. თბ., 1944. კანის მეოთხე გვ.: „ი. გრ. 1945. 25 მარტი“. თავფურცელთან ჩადებული ქალაქი მი-ნაწერით: „პკითხეთ კვალად კოლხიდას, იმოწ-მეთ ზღვისა კიდეები, ფაზის მდინარემ ვითხ-რასთ საქმე. რაც კმნეს დიდები“-ბეგლარ ორ-ბელიანი. (დ. ჩუბ. ქრისტ. ტ. II, 1846 წ., გვ. 239)“.

2292. ლეონიძე გ. ლექსები. სუბუმი. 1950.

2293. ლეონიძე გ. ლექსები. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „1952. 18 თებ. ი. გრ.“

2294. ლეონიძე გ. ლექსები. [თბ.]. 1959.

2295. ლეონიძე გ. მუხის ფოთოლი. [ლექ-სები]. თბ., 1961.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშა-შვილს ძმური სიყვარულით — ავტორი. 27/II 62“.

2296. ლეონიძე გ. ნატურის ხე. [მოთბო-რები]. თბ., 1962.

2297. ლეონიძე გ. სამგორი. ამბავი თბი-ლისისა და სამგორისა. საგმირო ეპოპეა. თბ., 1947.

ყდის მეორე გვ.: „ქალაქური სიტყვები: სართი, 39.“

ბოლოს გაზ. „კომუნისტის“ 1948 წ., 28 აპრ., № 85-დან ამოკრილი ანონიმური რეცენ-ზია „პოემა „სამგორის“ შესახებ“. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „(გ. ჯიბლაძე)“. აქვე გ. ლეონიძის ინტერვიუ პოემა „სამგორზე“ მეშუაობის შესახებ, ამოკრილი გაზეთიდან მინაწერით: „3პრე“, 1947 წ. 19 სექტ, № 186.“

2298. ლეონიძე გ. სამგორი. ამბავი თბილი-სისა და სამგორისა. საგმირო ეპოპეა, მიძღვნი-ლი თბილისის 1500 წლისთავისად. თბ., 1950.

წიგნში გაზ. „ლიტერატურა და ხელოვნე-ბის“ 1948 წლ. 1 მაისის № 17-დან ამოკრილი გ. ჯიბლაძის წერილი „სიმბოლიზმის ნამსხვერ-ვები“. შენიშვნები გიორგი ლეონიძის პოემა-ზე „სამგორი“.

2299. ლეონიძე გ. სამგორი. [პოემა], თბ., 1957.

2300. ლეონიძე გ. სამშობლო. სტალინი. [ლექსები]. თბ., 1942.

კანზე: ი. გრ. 1942. 20/VII.“

წიგნში გაზ. „კომუნისტებიდან“ ამოკრილი გ. ლეონიძის პოემა „ქართულ მხედრებს“ მი-ნაწერით: „1942 წ., 5/IX. № 211.“

2301. ლეონიძე გ. სტალინი. ლექსების კრე-ბული. [თბ.], 1939.

ფორზაცზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს ძმე-ურად, მეგობრულად. გ. ლეონიძე. 2. II. 40“.

2302. ლეონიძე გ. სტალინი. ბავშვობა და ყრმობა. ეპოპეა. წ. 1. თბ., 1939.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1940. 14/1“.

წიგნში გაზეთის ამონაჭრები: 1. გ. ლე-ონიძის „ლირიული ლექსები“ მინაწე-რით: „ლიტ. საქართველო“, 1939, № 19, 30 ივნისს“. 2. გ. ნატროვილის წერილი „გი-ორგი ლეონიძე“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1940 წ., № 30, 30 ოქტ.“ აქვე მიტრულია ბა-რათი: „ჩემო კარგო სოსო! მოსკოვისთვის მპირდება გოგა ლეონიძის ლექსი (სტალინი-ზე), რომელიც თამარა ქვეპაიქემ წაიკითხა კრემლში, თუ გაქვე, ვთხოვთ რომ გადმომი-წეროთ. ხეალ სადამოთი მივიღივარ მოსკოვი. სალამი. ბოდიში შეწუხებისათვის. ანო“. [ანი ეარდაშვილი]. 3. გ. ლეონიძის ლექსი „თო-ლია“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1940, № 34“. 4. გ. ლეონიძის ლექსი „სამშობლო-სათვის, სტალინისათვის“ მინაწერით: „კომ.“, 1941, 2 ივლ.“. 5. გ. ლეონიძის ლექსი „წინ სტალინურ არწივო“ მინაწერით: „კომ.“, 1941, 22 ივლისი, № 171.“ 6. გ. ლეონიძის ლექსი „ხმალი კვლავ გაეკავკავო“ მინაწე-რით: „კომუნისტი“, 1941, № 177, 29 ივლი-სი“. 7. გ. ლეონიძის ლექსი „მხედარი პირტა-ხია“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1941, № 189. 12 აგვისტო“.

2303. ლეონიძე გ. სტალინი. ეპოპეა. წ. 1. ბავშვობა და ყრმობა. თბ., 1949.

გვ. 8. მე-4 სტროფის არზიაზე: „გ. ტ.“ იმავე გვერდის ბოლო სტროფის არზიაზე: „ხმალი სტიროდა“.

გვ. 17. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „ფართულად, გრივალ-ქარულად“ და მიწერი-ლია: „ჩემი რითმა (იხ. „შენ გაირყენები“)“.

გვ. 18. მეოთხე სტროფის არზიაზე: „რაჟ“

გვ. 23. ხაზგასმულია „თეზუზ“. მიწერილია „ხრამული“.

გვ. 24. მეორე სტროფი მოხაზულია. არზი-აზე: „ჩემი რითმები“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „გორი — ქართლის მეთაური“, არზიაზე: „აკაი“.

გვ. 46. ხაზგასმულია სართიმე სიტყვები: „ვამოვა, გამოვა“ და მიწერილია: „ქართული რითმა არ არის, რუსულად კარგი გამოვა“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „მით ძვალი მაგარი არი?“ არშიაზე: „ცეზურა?“, შემდეგი სტროფის არშიაზე: „ჩემი ლექსიდან“.

გვ. 48. ბოლო სტრიქონი ხაზგასმულია და მიწერილია: „ქარი?“.

გვ. 51. ხაზგასმულია: „ცხერისთავის ტოლ“, მიწერილია: „ა. ცაგარელი“.

გვ. 101. ხაზგასმულია: „ჩოხის ნაგლეგი მი-
აგდო ვაჟაკის ბანზე ნიაგმა“, მიწერილია: „აბა ნიაგმა როგორ უნდა მიადგოს, „ნიაგი“
ხომ ქარიშხალი არ არის — დღევანდელი გა-
ეგბო?“ იქვე ბოლო სტროფს მიწერილი აქვს: „ნაძვის ხე ისე ვერ ჩამოიხიჩება. რომ გმინვა
ისმოდეს“.

გვ. 114. ხაზგასმულია: „პატარაა, რას ჰბე-
დაგს?“ — მიწერილია: „იხ. ა. ანაზ. „უმიშვე-
ლია“.

გვ. 115. ხაზგასმულია მე-4 სტროფში „ქე-
ნარი“, მიწერილია: „ქენარი მალალს ნიშნავს.
იხ. გვ. 12“.

გვ. 133. პირველ სტრიქონში მოხაზულია: „სოსელი“, არშიაზე: „ეს სიტყვა პირკელად
მე ვიხმარე ლექსში (ი. გრ.)“, შემდეგ სტროფ-
ში ხაზგასმულია: „ბულბული ბოლოვამილი“,
მიწერილია: „ბულბული განა ფარშავანგია?“.

გვ. 148. ხაზგასმულია: „ენას მგლეჯს...“,
მიწერილია: „აკაი“.

2304. ლეონიძე გ. ფორთოხალი. — ბერშო-
ულა, [პოემები]. თბ., 1952.

2305. ლეონიძე გ. ქართველ მეომრებს.
[პოემა]. თბ., 1944.

კანის მე-4 გვერდზე: „ი. გრ. 1944. 1/II“.
იქვე წიგნში დღეს ვაზეთის ორი ამონაჭერი: 1. გ. ლეონიძის ლექსი „სამშობლოს“, მინაწე-
რით: „კომ.“, 1945, № 1“. 2. გ. ლეონიძის
წერილი „პოეზიის ხალხურობისათვის“, მინა-
წერით: „ლიტ. და ხელოვნება“, 1944, № 13.“

2306. ლეონიძე გ. ქართლის ბალი [ლექ-
სები]. თბ., 1947.
უდაზე: „იხ. ბოლო“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1947. 16. II“.

გვ. 3. ლექსში „ქართლის ბალი“ მე-6 სტრო-
ფში ხაზგასმულია: „ფირუზქართ“, მიწერი-
ლია: „ფირუზქარი — ძვირფასი ქვაა. ი. გრ.“

გვ. 20—21. ლექსის „დედა-ენა“ არშიაზე:
„მარცვალი, 8 მარცვ.“

გვ. 55 ლექსში „ქეი არწივნი“ პირველ
სტროფში ხაზგასმულია სართიმ სიტყვები და
მიწერილია: „იხ. ჩემი „შენ გაირყენები“ („ექ-
ვის ლექსი“)“.

გვ. 59. ლექსის „არ დაიდარლო დედაო!“
სათაურთან: „ხალხურ ყიდაზე“.

გვ. 85. ლექსში „მეტყევი“ ხაზგასმულია:
„მოსადამურდა“, მიწერილია: „ჩემია „ასადა-
მურდა!“

გვ. 86-88. ლექსის „ძველი დაირა“ ბოლოს
ხაზგასმულია სართიმ სიტყვები: „ოცნება“,
„გაკოცნება“, მიწერილია: „ჩემია“.

გვ. 97. მოხაზულია ლექსის დაწერის თა-
რილი „1936“ და მიწერილია: „როგორც ლექ-
სი კარგია, მაგრამ თანამედროვეა?“
ქმ 116-117. ლექსში „სოლონი“ ლონ-
ტეს“ ხაზგასმულია: „მე. ლეონიძე“ და მი-
წერილია: „მე, ლეონიძე“.

გვ. 118-119. ლექსში „სათნავა“ ხაზგასმუ-
ლია ადგილები, შესწორებულია საითნოვადან
მოყვანილი ადგილები. ბოლო სტროფში ხაზ-
გასმულია: „ქანდირბაზი“, მიწერილია: „ქან-
დირბაზი თოქზე მოთამაშე (იხ. საათნ.“)

გვ. 128. „ხეებზე დაწერილი ლექსების“
მე-3 სტროფს მიწერილი აქვს: „ეს ჩემი ლექ-
სის მიბაძევა „მტკვარი და არეზი“.

გვ. 129. ლექსს „სიმღერა თარზე“ მიწე-
რილი აქვს: „თუმანიშვილის მიბაძევა“.

გვ. 131-132. ლექსში „ქახეთი“ ბოლოში
ხაზგასმულია: „შაბამ ოქროს დიელო“, არ-
შიაზე: „ა. შ.“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „1. სიმღერა
თარზე. (გვ. 129). 2. საათნავა, 113. 3. საზნად-
არი, 67. 4. გიშერთვალი ვირი, 71“.

ვაზეთებიდან ამოკრილი: „1. გ. ლეონიძის
ლექსის „სალამი უკრანას“ ბ. სერბრაიაკოვი-
სეული რუსული თარგმანი, ამოკრილი „Варя
Росток“-დან მინაწერით: „1948 წ., № 18,
25 II“. 2. გ. ლეონიძის ლექსი „თბილისს“.
ამოკრილი ვაზ. „კომუნისტის“ 1947 წ., 14 თე-
ბერელის ნომრიდან. ლექსში ხაზგასმულია ზო-
გიერთი რომა და არშიაზე მიწერილია: „ჩე-
მი“. 3. ს. ოდიშელის რეცენზია ამ წიგნზე
მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1947, № 40,
25 თებ.“

2307. ლევადა გ. ლექსები. თბ., 1944.
კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ჩემთვის
ყველაზე ძვირფას ადამიანს ქართველი ხალხის
საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშავილის პატივის-
ცემით — გიორგი ლევადა“.

„მწვეავდა სიმღერა მზეს ვსახავდი
მშობლიურ ქნარად,
ვაჟაკურ ქნარზე ჩვილ-სიყრმიდან ოცენ-
ბა ტოკავს,
სოსო ძვირფასო პოეზიაზე ზეამაქანა
და ჩემი სული ზღვადატეხილ ქარიშხალს
მოგავსი
გ. ლ.“

კანზე: „მივიღე ავტორისაგან. ამ წიგნის
ფაქტიური რედაქტორი მე ვიყავი. ი. გრ.
1944. 19/XII“.

2308. ლევადა გ. ლირიკა. თბ., 1957.

2309. ლესელი ბ. ორი კომედია: ვაი დრო-
ებს! კომედია ხუმრობა. 1 მოქმ. არეული მო-
ნასტერი. კომედია-ხუმრობა 1 მოქმ. თბ.,
1919.

2310-2311. ლიონიძე ს. მოთქმით ტირილი
საქართველოს მეფის ლერკულეს ნეტარების
ღირსისა. XVIII საუკუნის ავტოგრაფიული
ხელნაწერის მიხედვით ტექსტი დაადგინა, ნარ-
კვევი წაუშმღვარა და საძიებლები დაურთო
ნ. კანდელაკმა. თბ., 1957. ყდაზე და კანზე:
„სიტყვა თქმული ერეკლე მეორის დაკრძალ-
ვაზე“.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს
— ჩემს უსაყვარლეს პოეტსა და ადამიანს —
ნიკოლოზ კანდელაკისაგან. 24. VII. 57. თბი-
ლისი“.

2312. ლისაშვილი ი. თხზულებანი. 2 ტო-
მად. ტ. 1. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „გამოჩენილ ქართველ
პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. იაკინთე ლისაშვი-
ლი. 24/XII. 60 წ.“

გაშლილ ფურცელზე სიტყვაში „ორტომეუ-
ლი“ ხაზი აქვს გადასული „ორ“-ს და მიწე-
რილია: „ოთხ.“

2313. ლისაშვილი ი. გაშლილი ფრონტი.
ტფ., 1931.

2314. ლისაშვილი ი. ერთგულება. რომანი.
თბ., 1958.

თავფურცლის მეორე გვერდზე წარწერა:
„გამოჩენილ პოეტს — აკადემიკოსს იოსებ გრი-
შაშვილს. იაკინთე ლისაშვილი. 19/XI 58 წ.“

2315. ლისაშვილი ი. ვარდნილი. რომანი.
ტფ., 1933.

წიგნში დევს 1934 წლის გაზეთიდან ამოჭ-
რილი ვ. ლუარსაბიძის რეცენზია ამ წიგნზე მი-
ნაწერით: „კომუნ“. № 80.“

2316. ლისაშვილი ი. ზეირთების ქარავანი.
(პოემა). ტფ., 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „დამსახურებულ
პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან.
17/III-26 წ.“

2317. ლისაშვილი ი. კადონა. ტფ., [1934].
ფორზაცზე წარწერა: „ნიკიერ პოეტს
იოსებ გრიშაშვილს. ი. ლისაშვილი. 17/III. 35
წ.“

2318. ლისაშვილი ი. კერპი. [მოთხრობე-
ბი]. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „საქართველოს სა-
ხალხო პოეტს-აკადემიკოსს, ჩემს ძვირფას უფ-
როს მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს — სიყვარ-
ულით იაკინთე ლისაშვილი. 4-I-61 წ.“

2319. ლისაშვილი ი. კეცხოველი. რომანი.
თბ., 1941.

თავფურცელზე წარწერა: „ცნობილ პოეტს
მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს — ავტორისაგან“.

თავფურცლის მეორე გვერდზე: „ყველგან
ამ თავში ლადოს ნაკვალ უნდა იყოს „ლა-
დიკო“. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „მოველ სრულ 9 საათზე. მე-
კარე დამხვდა: სასახლეში სოლომონ თავაძეა
და რადიკას სწერსო. მასთან მოვიდა შერმა-
ნი. 291/2 საათია, ისევ მაღე წავიდა, მე-5 სა-
ათამდე დაერჩი. 14-IX“.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამოჭრილი ქრონი-
კალური ცნობა: „რომანის „ლალო კეცხოვე-
ლის“ საქარო განხილვა“ და ელენტის წერი-
ლი „Книга о пламенном революционере.
И. Лисашвили-Кецховели“ მინაწერით: „Заря
Востока“, 1941, № 107, 9 მაისი“.

2320. ლისაშვილი ი. კეცხოველი. რომანი.
თბ., 1949.

2321. ლისაშვილი ი. კეცხოველი. რომანი.
თბ., 1953.

2322. ლისაშვილი ი. მანქანების კრაქები.
ლექსები და მინიატურები: თბ., 1953.

კანზე: „ი. გრ. 1/VI. 23 წ. „კრაქები? თუ
„ჩინალები?“

ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ: „ხომერიკი“.

2323. ლისაშვილი ი. მოთხრობები ომზე
და შრომაზე. თბ., 1942.

ფორზაცზე: „ცნობილ პოეტს, მეგობარს
იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 5. VIII.
42 წ.“. იქვე: „ილიას სიტყვები არეულია, გე-
21“.

მითითებულ ადგილზე: „არეულადაა მოყვა-
ნილი. ი. გრ.“

2324. ლისაშვილი ი. პოემები. თბ., 1935.

2325. ლისაშვილი ი. სიცოცხლისათვის. რო-
მანი. თბ., 1946.

2326. ლისაშვილი ი. ძახილი მთაში. რომანი.
ტფ., 1937.

ფორზაცზე წარწერა: „ცნობილ ქართველ
პოეტს და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს ავტო-
რისაგან. 8/I 38 წ.“

წიგნში დევს გაზეთიდან ამოჭრილი გრი-
გოლ არსიას ლექსი „მეგობარს“.

2327. ლიფონავა ბ. ლექსნი. [ახალ-სენა-
კი], 1895.

2328. ლოლუა ა. მამა ონოფრეს ოინები.
პიესა. ამონაპერი „მებრძოლი ათისტი“-დან.
1941, № 5.

2329-2332. ლოლუა ძ. ჩენი ცხოვრების
სურათები. ტფ., 1919.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს მეგობარს
ი. გრიშაშვილს — ძუკუსაგან“.

2333-2334. ლომაია ს. მამის მკვლელი. დრა-
მა 7 სურ. გადმოკ. ა. ყაზბეგიდან. ქუთაისი,
1917.

თავფურცელზე: „სახალხო საქმის“ რედაქციას“.

კანზე და თავფურცელზე ბეჭედი: „სენაკის ქართული დრამატული საზოგადოება“.

2335-2336. **ლომთათიძე გ.** „ორსული“ მღვდელი. (არაკი). ტფ., 1925.

გვ. 8 გადასაზღვრია სიტყვა: „უბედურება“ და მიწერილია: „ტრემლთა მიღება?“ ი. გრ.“ მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1925. 23/1“. იქვე: „სისულულეა ამის ნება დართვა. ი. გრ.“.

2337. **ლომთათიძე გ.** სამი არაკი. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924, 13/XI“.

2338. **ლომთათიძე გ.** სულის მაცხონებელნი. (ზღაპარი). ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924, 19/IX“.

2339-2340. **ლომთათიძე ქ.** თხზულებათა სრული კრებული. მოთხრობები. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 10/X“.

2341. **ლომთათიძე ჭ.** დღიური. ამონაჭედი: „მნათობი“, 1934, № 7, 8, 10.

ხელნაკეთ კანზე: „ლომთათიძე ჭ. დღიური და ტროსშელიძე მ. ქართული ლიტერატურა“.

2342-2352. **ლომთათიძე ჭ.** მოთხრობები. [ორ ტომად]. თბ., 1925.

ტ. 1. [ს. თავაძის შესავალი წერილით: „ჰოლა ლომთათიძე (1875—1915)“].

აქინძულია მე-2 ტომთან ერთად.

მეორე ცალის კანზე: „ჩემზე გვ. XXVIII. ი. გრ. 1925. 11/VII“.

ტ. 2. [ს. დედარიანის შესავალი წერილით: „გამწარებელი გულის მგოსანი“ (ჭ. ლომთათიძის შემოქმედება)].

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1925, 11/VII“.

შუტცტიტულზე: „ი. გრ. ჩემზე — ნართაულად“, გვ. 63. 64.

გვ. XIV. შესავალი წერილის მე-4 თავის ეპიგრაფს დამატებული აქვს: „ჩემი საკუთარი ცოლი სხვაია...“; გვ. V არშიაზე: „ხიფათიანი ამბები?“

გვ. 62. ხაზგასმულია... „წყვრდი... რეცენზიებს ახალგაოსულ წიგნების შესახებ...“, მიწერილია: „*) ჰოლამ ერთხელ მეც დამიწერა რეცენზია „ოცნების კონცის“ შესახებ ხახანის ფსევდ. ი. გრ.“

გვ. 63. მოხაზულია აბზაცი, სადაც საუბარია „ახალგაზრდა პოეტზე“, რომელიც სიყვარულის თემაზე წერს ლექსებს და მიწერილია: „ეს ჩემზეა. ეს მოთხრ. დაიბეჭდა 1911 წ. და ჩემი წიგნაკი ამ დროს გამოვიდა“.

გვ. გვ. 97-100. მოთხრობაში „დუმილი“ ხაზგასმულია ადგილები, გვ. 97. სათურთან

მიწერილია: „ამას ერქვა პატარა ამბავი (სილუეტები). I დუმილი (იხ. „ფონი“, 1910 წ., № 20 და სხვ.).

წიგნის ბლოს მიწერილია: „აკლია შემდეგი მოთხრობები: 1. არჩევა სულისა (მეორე მოთხრ.)“.

2353. **ლომთათიძე ჭ.** პირველი მისი. (მოთხრობა). ტფ., 1927.

2354. **ლომთათიძე ა.** ლექსები. თფ., 1911.

2355. **ლომთა კ.** სიყვარულის ნაკადი. [ლექსები]. სოხუმი, 1952.

2356. **ლომინაძე ვ.** გოგის საცოლუ. ვოდენილი 3 მოქმ. ბათუმი, 1902.

თავფურცელზე კანზე და გვ. 1. ბეჭედი: „Суфлюор Иосип Г. Мамуиос“.

2357. **ლომიძე ა.** ახალი გრძნობა. [მოთხრობები]. თბ., 1944.

2358. **ლომიძე ა.** ზღეაური. [მოთხრობები]. თბ., 1962.

2359. **ლომიძე ა.** უძლიერევი ძალა. [მოთხრობები]. თბ., 1942.

კანზე: „არც გამოტოვებულია“, 87. იხ. აკაეის „ომი“.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, ლექსის დიდ ოსტატს, სიყვარულის უზადლო მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით აეტორი. 8/IX. 42 წელი“.

2360. **ლომიძე გ.** ომის გზებზე. სამხედრო ნარკვევების კრებული. თბ., 1946.

წიგნში ვაზთ „ლიტერატურა და ხელოვნების“ 1947 წლის 23 თებ. № 8 გ. ნატროშვილის რეცენზიით „ომის მართალი სურათები, გ. ლომიძის სამხედრო ნარკვევების კრებულის გამო“.

2361. **ლომოური ნ.** ბედი უბედურთა. მოთხრობა. მე-2 გამოც. თბ., 1889.

2362. **ლომოური ნ.** ბედი უბედურთა. [მოთხრობა]. ტფ., 1935.

2363. **ლომოური ნ.** ბერუა ქრისტესიაშვილი. [მოთხრობა]. ტფ., 1913.

2364. **ლომოური ნ.** გიგო ღრუბელაშვილი. [მოთხრობა]. ტფ., 1935.

კანზე: „1938. სოკვა. 14 მისი. ი. გრ.“. იქვე: „შ. მღვ., 13, რუსული სიტყვები 3“.

2365-2367. **ლომოური ნ.** მოთხრობები. ტფ., 1926.

შუტცტიტულზე: „ი. გრ. 1927. 15. VI“.

გვ. IV. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ღინვა და პატარა მოწუფე“ და არშიაზე: „ეს ლექსი თარგმნილია. — ი. გრ.“. იქვე: „გლახის ნატარა(?)“, „მასწავლებელ“ და სხვ.“ ხაზგასმულია: „ვადმოთარგმნა უკარინულიდან შვეიცრეკოს პოემა „მუშა ქალი“ არშიაზე წერია: „იმედი“

სარჩევში მოთხრობასთან „გიგო ღრუბელა-
წელი“, მიწერილია: „ლ. ა. ფსევდ. — „მოამ-
ზე“. ხაზგასმულია მოთხრობა: „წუთისოფელი“.
არსიაზე: „ს. ო.-ას ფსევდ. დაიბეჭდა „მოამ-
ზეში“, 1900 წ., XI, XII, 1901, № 1. ო. გრ.“.

2368. ლომოური ნ. მოთხრობები. ს. ხუცი-
შვილის წინასიტყვე, შენიშვნ. და რედ. თბ.,
1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. ვიყიდე 1951 წ.
29/IX“.

წიგნში დევს: 1. მოსაწვევი ბარათი ნ. ლო-
მოურის დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღ-
ვნილ საიუბილეო საღამოზე 1952 წ. 28
მარტს. 2. 1930 წ. 27/VIII კალენდრის
ფურცელი მინაწერით: „ნიკო ლომოურზე მო-
ჯონება მისი მოწაფის ილ. რუხაძისა. ავტორი
ამბობს, რომ მოთხრობა „წუთისოფელი“, რო-
მელიც 1900 წლის „მოამბეში“ იბეჭდებოდა
ს. ო.-ას ფსევდ. ნიკოს ეკუთვნისო (იხ. „შად-
რეანი“, 1915 წ., № 18). ეს მოთხრ. დაიბ.
სახელგამის გამოც. გვ. 199“. 3 ქალაქის ნა-
ჭერი ბაზლიოგრაფიული ცნობებით ნ. ლომო-
ურის შესახებ.

ვახუთის ამონაჭრები: 1. „Заря Востока“-ს
1952 წ. 28 მარტის ნომრიდან ამოჭრილი ს. ჭი-
ლაიას წერილი „Нико Ломоури“. 2. ერ. ქა-
რელიშვილის წერილი „ნიკო ლომოური“ მი-
ნაწერით: „კომუნისტი“, 1952 წ., № 75, 28
მარტს. 3. ს. ხუციშვილის წერილი „ნიკო
ლომოური“ მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1952,
№ 39. 29 მარტი“. 4. გორის ვახუთის „სტა-
ლინელის“ 1952 წ. 2 მარტისა და 1 აპრილის
ნომრებზე წერილებით ნ. ლომოურის შესახებ.

2369. ლომოური ნ. ოთხი მოთხრობა: ბე-
რუა ქრისტესიაშვილი. ქრისტიანი ლეკები. ყო-
ველის მხრიდან. სამეფა ამირანა — ამონაჭრე-
ბი: „მოამბე“, 1904, № 9; 1896, № 5; 1900,
№ 4; 1896, № 2“.

ხელნაკეთ თავფურცელზე მინაწერები: „არ-
ბოელი (ნ. ლომოური). ოთხი მოთხრობა: I ბე-
რუა ქრისტესიაშვილი. 2. ქრისტიანი ლეკე-
ბი, 3. სამეფა ამირანა, 4. ყოველი მხრი-
დან. P. S. ცალკე წიგნად გამოცემულია აგ-
რეთუ შედგევი მოთხრობები: 5. ბედი უბე-
რეთუ (1889 წ.). 6. ქაჯანა (1885 წ. გამოც.
ბოლოში ლექსებია) 7. ალი. 8. წინაპართა აჩრ-
დილნი. 9. პაწია მეგობრები. 10. აღარა ეშვე-
ლება — რა (იხ. „გაზ.“, თეატრი“, 1890, № 14,
15)“. „ფსევდონიმები: 1. არბოელი. 2. ლივ-
ცაველი, 3. ს. ო.-ა. 4. ლ. ა. ლომოურის ფსევ-
დონიმი იყო აგრეთვე: ლევ. ცაველი (იხ. ი.
კ.-ს „ივერია“, 1879 წ., № 4)“.

ხელნაკეთი კანის მე-2 გვერდზე ქალაქის
ნაჭერი მინაწერებით: „ნიკო ლომოურის მო-
თხრობა „წუთისოფელი“ (ფსევდ. ს. ო.-) იხ.

მოამბე, 1900 წ., № XI, XII და 1901 წ.,
№ 1“. ქვევით: „გიგო ღრუბელაშვილი (მოამ-
ბე. ლ. ა. ფსევდ.)“. გასწვრივ თავფურცელზე:
„მოამბეში დაიბეჭდა კიდევ „წუთისოფელი“
ს. ო.-ას ფსევდ.“

გვ. 1. მოთხრობა „ქრისტიანი ლეკების“
სათაურის წინ მიწერილია: „ამ მოთხრობას
სხვა სათაურიც ჰქვია: „ქრისტიანები არა
ხართ?“ (იხ. „ალიონის კრებულები“, 1911 წ.,
გვ. 277)“.

გვ. 1. მოთხრობასთან: „სამეფა ამირანა“
ფანქრით: „1896 წ. II“.

2370. ლომოური ნ. ყოველის მხრიდან. ტფ.,
1901.

2371-2372. ლომოური ნ. ყოველის მხრი-
დან. გამოც. 2. ტფ., 1913.

კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „Н.
Гарсеванашвили“.

2273-2376. ლომოური ნ. ყოველი მხრი-
დან. [მოთხრობა]. მე-4 გამოც. ტფ., 1926.

კანზე ზესათური მოხაზულია და მიწერი-
ლია: „წ. კ. საზ. სახელი გამოეცალა. ო. გრ.“.

2377-2379. ლომოური ნ. წინაპართა აჩრ-
დილნი. [— ხერხი სჯობია ღონესა...] ორი
ისტ. ამბავი. გორი, 1914.

2380. ლომოური ნ. წინაპართა აჩრდილნი
[—ხერხი სჯობია ღონესა...]. ორი ისტ. ამბავი.
გორი, 1915.

2381. ლომოური შ. დაკარგული რაფსოდია-
ბი. [ლექსები]. თბ., 1959.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული პოე-
ზიის ქურუმს ქართული კულტურის დიდ მო-
მაგეს იოსებ გიგინეიშვილს პატივისცემით.
წ. ლომოური. 20. II. 60 წ.“

2382 ლომოური შ. მესხეთის ბუხრები.
[ლექსები]. თბ., 1957.

2383. ლორთქიფანიძე გ. ნათელი გზა. ნარ-
კვევები. [ბათუმი], 1951.

2384. ლორთქიფანიძე გ. სოფლის სიხარუ-
ლი. (ნარკვევი). ბათუმი, 1953.

2385. ლორთქიფანიძე გ. უკანასკნელი ცრემ-
ლი. რომანი. ბათუმი, 1959.

2386. ლორთქიფანიძე ზ. ლექსები. თბ.,
1951.

წიგნში ვახუთიდან ამონაჭერი ს. მაღლაფე-
რიძის რეცენზია „უიდეო ლირიკა“ მინაწე-
რით: „ზ. ლორთქიფანიძეზე. „ინდუსტრიული
ქუთაისი, 22/1, 1952 წ.“

2387. ლორთქიფანიძე ზ. ლექსები. თბ.,
1956.

2388. ლორთქიფანიძე ზ. ორი სილამაზე.
ახალი ლექსები. თბ., 1959.

2389. ლორთქიფანიძე კ. რჩეული თბ.,
1933.

2390. ლორთქიფანიძე კ. ახალი გლეხები. ნარკვევი. თბ., 1930.

კანზე: „ი. გრ. 1930. 8/III“.

2391. ლორთქიფანიძე კ. ახალი ლექსები. ტფ., 1929.

2392. ლორთქიფანიძე კ. გაზეთი. [მოთხრობები]. ტფ., 1933.

2393. ლორთქიფანიძე კ. ლექსები. ტფ., 1926.

2394. ლორთქიფანიძე კ. ლექსების კრებული. ორ წიგნად. 1925—32. ვადაშუშ. გამოც. წიგნი 1. [თბ.], 1932.

2395. ლორთქიფანიძე კ. მესამე გზა. პიესა 6 სანახაობათ. [ტფ., 1928].

2396. ლორთქიფანიძე კ. მოგზაური. მიიხსი: ლილა. მწვანე ლილი. უკვდავება. თერგის ყორღანებთან. როგორ მოკვდა მებაღური. [მოთხრობები]. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „1952 წ., 2/I. ი. გრ.“ იქვე გაზეთიდან ამოჭრილი ი. ვარდოსანიძის რეცენზია „ქონსტანტინე ლორთქიფანიძის მოახსრობები“ მინაწერთ: „კომ.“, 1952, № 41, 17/II“.

2397. ლორთქიფანიძე კ. მწვანე ლილი. მოთხრობა. თბ., 1950.

2398. ლორთქიფანიძე კ. ნატერის ფვალი. [რომანი. თბ., 1958].

2399. ლორთქიფანიძე კ. პირველი ღელა. მოთხრობა. [თბ., 1929].

2400-2401. ლორთქიფანიძე კ. პირველის შეშდევ. ლექსები. ტფ., 1927.

სუბერზე: „ი. გრ., გვ. 28“.

2402-2403. ლორთქიფანიძე კ. უკვდავება. [მოთხრობები]. თბ., 1954.

2404. ლორთქიფანიძე კ. ფოტოგრაფი. მოთხრობა. ტფ., 1927.

2405. ლორთქიფანიძე კ. ლიმილი. ლექსები. [თბ.], 1927.

შეუცტიტულზე: „ი. გრ. 1927 (იენისს)“.

კანზე: „ჩემზე, გვ. 54“.

გვ. 54. ლექსში „უსათაურო“ მე-6 სტროფში ხაზგასმულია: „როგორც გრიშაშვილს ქალის ფეხები“.

წიგნის ბოლოს გაზ. „კომუნისტიდან“ ამოჭრილი „ლიტერატორის“ რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერთ: „№ 139. 1927. 21/VI“.

2406-2407. ლორთქიფანიძე კ. ძირს სიმინდის რესპუბლიკა წიგნი 1. ტფ., 1934.

1. გაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა მწერალთა სასახლეში ამ წიგნის გამო გამართული შემოქმედებითი დისკუსიის შესახებ მინაწერთ: „1934“. 2. გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ტატუ-

ლოვის სტატია „Новая грузинская деревня“ მინაწერთ: „მ სექტ. „Лит. газета“, 1934 წ., № 120“.

2408. ლორთქიფანიძე კ. ხაესი. რომანი. ტფ., 1927.

შეუცტიტულზე: „ი. გრ. 1927. 6/IV“.

2409. ლორთქიფანიძე კ. ვაჟვავაძე მ. და კარგარეთელი ე. ჩვენც ვზეიმობთ. ლექსები, თბ., 1944.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „იმის დღესასწაულს“, მიწერილია: „დღესასწაულს ყოველთვის ვიხდით სახელდობრ რომელ რიცხვში ვიზეიმებთ“.

2410-2413. ლორთქიფანიძე ნ. თხზულებათა სრული კრებული ოთხ ტომად. თბ., 1958. ტ. 1. 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ., 1959-25-III“.

გვ. 692. არშიაზე: „იყიდება საქართველო“. (იხ. „ცხ. და ხელ.“).

ტ. 2. 1959.

2414-2415. ლორთქიფანიძე ნ. თხზულებანი. ტ. 1. ქარიშხლამდე. ტფ., 1934.

ყდაზე: „ი. გრ. 1935. 10/XII“.

წიგნის ბოლოს „შინაარსში“ ხაზგასმულია: „სასობაო მინიატურები“ და ჩამატებულია: „საქართველო იყიდება“.

გვ. 82. მოხაზულია მთლიანად: „საქართველო იყიდება“.

ბოლოს ქ. რ.-ს რეცენზია ამ წიგნზე, ამოჭრილი გაზეთიდან მინაწერთ: „კომ.“, 1935, № 289“.

წიგნში დევს: 1) ქალადის ნაქერი წარწერთ: „1. ყოველი მინიატურები ცალკე გვერდზე უნდა იყოს. 2. სად რა დაიბეჭდა. 3. ზოგი მინიატურები თარგმანის სახეს ატარებს“. 2) კალენდარის ფურცელი მინაწერთ: „რეცენზია უნდა დაწეროს. 1. ნიყო ლოროტ-ძე (ან თორელები) ან 2. მაიკ ხეიტია“.

2416. ლორთქიფანიძე ნ. თხზულებანი. თბ., 1946.

2417. ლორთქიფანიძე ნ. ბილიკებიდან ლიანდაგზე. მოთხრობა. ტფ., 1929.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ბიკებმა ყურები ჩამოყარეს“ და მიწერილია: „ყურების ჩამოყრა ვიკებმა იციან. ი. გრ.“.

წიგნის ბოლოს ყდაზე: „P. S. ეს ნაწარმოები რუსულად გამოვიდა აქაც. (ტფილისი, ... გამოცემლობა) და იქაც (რუსეთის სახელგამამ)“.

2418. ლორთქიფანიძე ნ. ბილიკებიდან ლი-
ანდაგზე. [მოთხრობა. თბ.], 1934.

2419. ლორთქიფანიძე ნ. დანგრეული ბუ-
დეები. [მოთხრობები], ტფ., 1933 [კანზე:
1934].

წიგნის ბოლოს თავისუფალ ფურცელზე:
„სარჩევი(?) მრისხანე ბატონი, რაინდები, გვ.
89; დანგრეული ბუდეები, 153 (აქ რამდენი-
მე მოთხ.); შელიცა რადიოთი, 215“.

ფორზაცზე: „როდის დაიწერა მოთხრობე-
ბი რატომ თარიღი არა აქვს?“

2420. ლორთქიფანიძე ნ. იმერი. [მოთხრო-
ბები]. ტფ., 1934.

შემუცტიტულზე: „1. პაუ-პაუ ქორო ნუ
ფრენ (გვ. 237). 2. მხოლოდ შენ ერთს (235)“.
უკანასკნელ გვერდზე: „სარჩევი: 1. ჟამთა
სიკავე. 2. ქორწილი, 147. 3. ბოროტმოქმედნი,
163. 4. სანახავად, 173. 5. საბა, 186. 6. მა-
რად და მარად, 207. 7. ტლუ ბიკი, 235. 8.
თავსაფრიალი დედაკაცი, 261“.

2421-2423. ლორთქიფანიძე ნ. იუმორი.
სამი მოთხრობა. [თბ., 1927].

კანის მე-4 გვ.: „სარჩევი: 1. ეპისკოპოსი
ნად. 2. ბუმბერაზი. 3. დიდი საქმის ორლობე-
ში“.

2424. ლორთქიფანიძე ნ. [მოთხრობები].
წ. ქუთაისი, 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 16 სექტ.“

2425. ლორთქიფანიძე ნ. მოთხრობები.
[თბ.], 1929.

წიგნის ბოლოს თავისუფალ ფურცელზე:
„შინაარსი: 1. თავსაფრიალი დედაკაცი — გვ.
1; 2. კერასთვის — გვ. 11; 3. სანახავად — გვ.
103; 4. ქორწილი — გვ. 113. ი. გრ.“

2426. ლორთქიფანიძე ნ. მოთხრობები.
თბ., 1948.

2427. ლორთქიფანიძე ნ. მრისხანე ბატონი.
(არა ისტ. მოთხრობა). [ტფ., 1927].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 9/VI“.

ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი წერილი:
„X. P. „Нико Лорткипанидзе „Мрнскхане ба-
тони“ მინაწერით: „Заря Востока“, 1927,
№ 1478“.

2428. ლორთქიფანიძე ნ. ნანგრევთა სურ-
წელები. [მოთხრობები. თბ.], 1927.

2429. ლორთქიფანიძე ნ. ჟამთა სიკავე. (არა-
ისტორიული მოთხრობის ესკიზი). თბ., 1927.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებს პატივისცე-
მით ნიკო. 15/VI-27 წ.“

2430. ლორთქიფანიძე ნ. უიალქნოდ. [მო-
თხრობები. ტფ.], 1934.

სუპერზე: „ი. გრ. „ღმერთი რო ვიყო, გვ.
43“.

წიგნში ჩადებულია ქალაღის ნაჭერი მინა-
წერით: „ღმერთი რომ ვიყო (თარგმანი) იხ.
ნ. ლორთქ. მოთხ. უიალქნოდ 1934. გვ. 43“.

2431. ლორთქიფანიძე ნ. ქალაღის კაცი.
[მოთხრობა]. — ამონაჭერი ჟურნ. „მისარტყე-
ლა“-დან, 1920, № 12.

ხელნაკეთ კანზე: „ლორთქიფანიძე. ქალაღ-
ის კაცი. თბ., 1920“.

2432. ლორთქიფანიძე ნ. ქედუხრენი.
[მოთხრობები]. თბ., 1946.

2433-2434. [ლორთქიფანიძე პ.] სულგრძე-
ლობა ანუ მეფე ივანეს შვილი. პოემა სოფლის
კაცისა. ქუთაისი, 1902.

კანზე: „[იხ. „ქართული წიგნი“]“

2435. ლორთქიფანიძე შ. ლექსები. სოხუმი,
1940.

ფორზაცზე: „გაფორმება ჩემი წიგნიდანაა.
ი. გრ. 1940. 23/VI“.

2436. ლორია პ. ერთბოგეული: ჩი. მეუ-
ღლი. [რომანები]. ბათუმი, 1957.

2437. ლორია პ. ალისფერი დილა. რომანი.
ბათუმი, 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951-12-VIII“.

2438. ლორია პ. ბანჯაძის დედაბერი.
[ლუმბორისტული მოთხრობები]. ბათუმი,
1940.

2439. ლორია პ. ბანჯაძის დედაბერი. სტუმ-
რობადა. [ლუმბორისტი. მოთხრობები]. ბათუ-
მი, 1959.

2440. ლორია პ. განთიადი ხევში. რომანი.
ბათუმი, 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენ საყვარელ მგუ-
სანს, ჩვენს სოსოს პ. ლორია. 15/IX 1953 წ.,
ქ. ბათუმი“.

2441. ლორია პ. გვირობა და მეგობრობა.
[მოთხრობები]. ბათუმი, 1944.

კანზე: „რეცენზიებით“.

გაზეთის ორი ამონაჭერი: 1. გ. ე.-ს რეცენ-
ზია მინაწერით: „ლიტ და ხელ“, 1945, № 41,
5 დეკემბ. 2. ი. რურუას რეცენზია მინაწე-
რით: „საბჭოთა აჭარა“.

2442. ლორია პ. დაბადების დღე. მოთხრო-
ბა. ბათუმი, 1961.

თავფურცელზე წარწერა: „საქართველოს
ბულბულს ჩვენი ხალხის სულს-გულს სოსოს
დიდი საყვარულით პ. ლორია. 3/III 1961 წ.
ბათუმი“.

2443. ლორია პ. დაზვიდან დაზვამდე. [რო-
მანი]. ბათუმი, 1958.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ მო-
ტიკიკე და მგალობელ მგოსანს, ჩვენს სოსოს

და ჩვენს იოსებს — ჩვენს გრიშაშვილს. პ. ლორია. 23/II, 1959, ქ. ბათუმი.» იქვე: „კარგათ იკითხება, ჰოლას სტილით არის დაწერილი. ი. გრ. 135 პასპორტი?“

„ყდის მეორე გვერდზე: „აღექსიანი“. გვ. 40 —41.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „შეგეხილები“ — ვიშველი. დაგვხმარებე — 334. გვ. 228. ეს ჭეშო ლექსიდან ხომ არ არის? (იხ. „წითელი ღროშა“, 1917).“

ყდის მე-3 გვ.: „გრიშა, 180; ობოლი მუშა, 279».

გვ. 137 ხაზგასმულია: „კანკას“, მიწერილია: „დავდავს“.

გვ. 149 გადახზულია: „თაზე“, მიწერილია: „ხუფი. ი. გრ.“

გვ. 161. ხაზგასმულია: „ჩამოლი“, მიწერილია „ჩამოხვედი?“

გვ. 175. სიტყვა „ერთი“-ს შემდეგ მიწერილია: „გახვრტილი“.

გვ. 191. მოხაზულია ლექსი: „სახეიმო დღე დაგვიდგა“, მიწერილია: „ან. განჯ.“

გვ. 312. მოხაზულია მეორე აბზაცი და მიწერილია: „კარგია“.

2444. ლორია პ. დელი მურადი. რომანი. ბათუმი, 1939.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული ლექსის ოსტატს ამხანაგ ი. გრიშაშვილს. პ. ლორია 15/XI, 1939 წ.“

იქვე სათაურის ქვეშ: „გიგი მურადი“.

წიგნში გაზეთის ორი ამონაჭერი: 1. პარმენ ონისიმეს ძე ლორია. [ბიოგრაფიული ცნობები] მინაწერთ: „საბჭოთა აქარისტანი“, 1939 წ., 27/XI“. 2. რეცენზია „ახალი ცხოვრების დაბადება. პარმენ ლორიას ახალი რომანი „დელი მურადი“ მინაწერთ: „საბჭოთა აქარა“, 1940, № 24. 30/I“.

2445. ლორია პ. მალაროებში. რომანი. ბათუმი, 1954.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ მოჭიკეიკე-მომღერალს სოსოს. პ. ლორ. 1954 წ.“

2446. ლორია პ. მეველუდ. რომანი. ბათუმი, 1941.

ყდის მე-4 გვერდზე: „ი. გრ. 1940. 4/VIII“.

2147. ლორია პ. ნაირა. რომანი. თბ., 1951.

გაზეთის ამონაჭრები: 1. ა. ჭაფარიძის რეცენზია ამ წიგნზე „შემოქმედებითი წინსვლა“ მინაწერთ: „კომ.“, 1952 წ., № 23, 27 იანვ.“

2. ი. Кикваიძე. „Наира“, რეცენზია მინაწერთ: „Молодой сталинец“, 1952 წ., № 23, 21 თებერგ“.

2448-2449. ლორია პ. საუქუნის დაბადება. რომანი. წგ. 1. [ბათუმი], 1945.

ფორზაცზე წარწერა: „პოეტ ი. გრიშაშვილს. პ. ლორია“.

2450-2451, ლორია პ. ტალღები. რომანი. ბათუმი, 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენი ხალხის და ჩემს საყვარელ პოეტს — ჩვენს სოსოს. პ. ლორია. 22. VI. 1953 წ.“

მეორე ცალის ყდაზე: „ი. გრ. 1953. 22/IV“.

2452. ლორია პ. ფორტზე და ზურგში. [ნოთხობები]. ბათუმი. 1943.

2453. ლორია პ. შეხვედრა. [მოთხრობა]. ბათუმი, 1943.

წიგნში გაზეთი „საბჭ. აქარა“, 1945 წ. № 150, რომელშიც დაბეჭდილია ნაწყვეტი პ. ლორიას რომანიდან „აღისფერი დღა“.

2454-2456. ლორია პ. შეილება. რომანი. [წიგნი 1-2]. ბათუმი. 1956—1960.

წ. 1. 1956.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის დამამშვენებელს, ჩვენი ბავშვების საყვარელ პოეტს. ჩვენი ლიტერატურის მოამაგეს, ჩვენს სოსოს, ჩვენს გრიშაშვილს. პ. ლორია. 29.IX. 1956 წ., ქ. თბილისი“.

წგ. 2. 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ მომღერალს და პოეტს, ჩვენი გულის გამხარებელ სოსოს, სილამაზის, სიკეკლუტის მოტრფიალეს — ჩვენს გრიშაშვილს. პ. ლორია. 25/VIII, 1960 წ. ქ. ბათუმი“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960. 2 აგვისტო, ბორჯომი“.

2457-2459. ლორია პ. ჩაი. რომანი. წ. 1—2. ბათუმი, 1936—1938.

წ. 1. 1936.

1. პ. ჩხიკავაძის რეცენზია ამოტორილი გახ. „საბჭოთა აქარის“ 1937 წ. 16 ივნისის ნომრიდან. 2. პ. ჩხიკავაძის რეცენზია „რომანი ახალ აქარაზე“ მინაწერთ: „ლიტ. საქართ.“, 1937, № 14, 20/VI“.

წიგნი 2. 1938.

2460. ლორია პ. ჩაი. რომანი 3 ნაწ. ბათუმი. 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948, 26/IV“.

2461. ლუარსაშიძე ვ. ლექსნი სალდათობაზე. თბ., 1887.

კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

2462. ლუარსაშიძე ვ. სასტუმროში. ვოდვეილი. [თბ.], 1894.

2463. ლუარსაშიძე ვ. „შევიშლები“. კომ. ორ მოქმ. თბ., 1890.

თავფურცელზე და გვ. 3 ბეჭედი: „Судьба Иосиф. П. Мамулов“.

2464 ლუარსაშიძე ვ. ზიზამარელი. მელოდრამიული ეპიზოდი ჩვენი ფალავნის ცხოვრებიდან. თბ., 1893.

2465-2466. ლუკაშვილი ი. უკვადებმა. დრამა 3 მოქმ. მეცნიერის ცხოვრებიდან. ტფ., 1926.

2467. მათე წითელი. კომუნისტების სიმღერა. პროლეტარული ლექსები. თელავი, 1922.

2468. მათიაშვილი ი. მმართველი და საქმეთა მმართველი. პიესა 1 მოქმ. თბ., 1957.

2469-2470. მათიაშვილი ბ. პროლეტარი. ბათუმი, 1924

თავფურცელზე წარწერა: „კეთილ სასოფრად სოსოს ავტორისაგან. 11/1, 25 წ.“

2471. მაისაშვილი ს. ლექსები. ტფ., 1898.

2472-2474. მაისაშვილი ს. ნატუსაღარი. მოთხრობა. თბ., 1904.

2475. მაისურაძე ე. სიყვარული იმარჯვებს. [მოთხრობები]. თბ., 1959.

2476. მაისურაძე ე. ქართლის საღამოები. მოთხრობები. თბ., 1957.

2477-2478. მაისურაძე ლ. ვარსკვლავები. თხზულებანი. წ. 3. თბ., 1901.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისის ბ-ში არ არის. ი. გრ.“

2479. მაისურაძე ლ. ლექსები და მოთხრობები. მე-2 გამოც. თბ., 1903.

2480. მაისურაძე ლ. სიმართლე. ტფ., 1900.

2481. მაისურაძე მ. სპეკი. პიესა 5 სურ. კოპერატიული ცხოვრებიდან. თბ., 1929.

2482—2483. მაკალათია ე. რამოდენიმე ლექსები. განმეორება პირის-პირისა. ქუთაისი, 1911.

2484. მალაზონია ნ. რჩეული ლექსები. [ბათუმი], 1951.

ყდაზე: „ჩემზე, გვ. 120. ი. გრ.“

2485. მალაზონია ნ. გულიზარ. პოემა. ბათუმი, 1940.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილის. ნ. მალ. 4. II. 40“.

გვ. 183. სიტყვასთან „ფიშმანი“ მიწერილია: „გუმანი“. ხაზგასმულია სიტყვები: „ყიშლი“, „ჩენნეთი“, „ჩენნები“. უკანასკნელთან მიწერილია: „ჩანაბა“.

წიგნში ჩადებულია ბანდეროლი წარწერით: „ტფილისი მე-5 ფოსტა. ხარფუხი (თათრის მოედანთან). ალგეთის შესახვევი № 1. პოეტ იოსებ გრიშაშვილს. ბათუმი. ლექსებმბურგის 52. აპარის სახელგამი. ნ. მალაზონია“ და გავრცელებული ამოკრილი ცნობა ამ პოემის გარჩევს. შესახებ მინაწერით: „საბჭ. აპარა“.

2486-2487. მალაზონია ნ. დაბადებულან გმირები. ლექსები. ბათუმი, 1947.

ყდაზე: „ავტორისაგან“.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 1/VII-47“.

ფორზაცზე: „გვ. 78, ი. გრ.“, იქვე: „ბოლოში რეცენზიებია. ი. გრ.“

ამონაპერი გაზეთიდან „საბჭოთა აპარა“, 1947 წ., № 124, 25 ივნისი. ალ. ჩაგლეიშვილის რეცენზია: „ნ. მალაზონია — დაბადებულან გმირები“.

მეორე ცალის კანზე: „გვ. 78. ი. გრ.“ ფორზაცზე: „1947 წ. 25 ივნისს მივიღე პ. რუსთავეან ბათოშიდან. — ი. გრ. S. P. ავად ვიყავი. გაზეთხარა“.

2488. მალაზონია ნ. ლექსები და პოემები. ბათუმი. 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს სოსოს, ჩვენს, სოსოს, საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. ნ. 30/IV-53“. იქვე: „ი. გრ. 3/VI 1953, გვ. 71“

გვ. 27. ლექსში „ბარათი ილია სიხარულიძეს“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „ნუ შეგვაშინებს ყურთან სითუთერ“. გასწვრივ: „გვ. 71“.

გვ. 71. ლექსის: „ი. გრიშაშვილს“ მე-3 სტროფში გადახაზულია: „რაი“ და მიწერილია: „რა გენათ“.

გვ. 242. შინაარსში ხაზგასმულია: „ჭაგუკაძე“ და მიწერილია: „ალ. ჭე“.

2489. მალაზონია ნ. ლექსები, პოემები. ბათუმი, 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს სიყვარულით და პატივისცემით. ავტორი. 23. VIII. 55“.

იქვე: „ი. გრ., გვ. 174“.

2490. მალაზონია ნ. პატაკი ოქტომბერს. [ლექსები]. ბათუმი, 1937.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო მომღერალს — სოსო გრიშაშვილს. ნ. მალაზონია. ქ. ბათუმი. 7-X-39“.

2491. მალაზონია ნ. ჩემი საფიცარი. [ლექსები]. ბათუმი, 1961.

ფორზაცზე წარწერა: „ხალხის საყვარელ პოეტს ჩემთვის ყველა პოეტზე ძვირფას ოცნებ გრიშაშვილს. ავტორი. 18. III. 61“.

2492. მალაქიაშვილი ვ. კეკელის თავგადასავალი. ობლები. [მოთხრობები]. ტფ., 1929. კანზე: პატარა მოთხრობები.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებს. ავტორისაგან. ე. ხურ. 1929. 15. III“.

2493. მალაქიაშვილი ვ. ლუკმა პურიისთვის. (მოთხრობა იმერეთის ცხოვრებიდან). ამონაჭერი: „მოამბე“, 1904, № 12; 1905, № 1. 2.

2494-2495 მალაქიაშვილი ვ. სამნი. რომანი. ტფ., 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 1926. 29.IX.“

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოკრილი

„ქველი“-ს წერილი „შენიშვნები ლიტერატურაზე“ მინაწერთ: „მუსა“, № 126, 1927 წ., 8/11“.

2496. მალაქიაშვილი ვ. სოფლის სურათები. ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტს და ათასჯერ პოეტს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. 1925, 15/XI. ტფ-ლისი“.

2497. მალაქიაშვილი ვ. შოთა ბროლიძე. რომანი. თფ., 1911.

2498. მალაქიაშვილი ვ. შოთა ბროლიძე. რომანი. გამოც. მე-2. ტფ., 1927.

2499. მამალაძე ა. მთვარიან ღამეს. [მოთხრობა]. ტფ., 1928.

2500. მამისთვალავი ა. გულის კარნახით. (ლექსები და პოემები). [ცხინვალი], 1957.

კანზე: „ავტორისაგან. მე- გვ. 32, 91. ი. გრ.“

გვ. 3. წარწერა: „პოეტს, უფროს მეგობარსა და რედაქტორს ი. გრიშაშვილს. ა. მამისთვალავი. 7. VI. 57 წ.“

2501-2502. მამისთვალავი ა. ლექსები. [ცხინვალი], 1952.

ყდაზე: „ავტორისაგან, გვ. 91“ ამ გვერდზე დაბეჭდილია ლექსი: „სოსო გრიშაშვილს“.

შეუტყობლზე წარწერა: „პოეტს და მოამაგებს სოსო გრიშაშვილს ახალგაზრდა ძალებზე მუდმივი ზრუნვისათვის მადლობის ნიშნად ა. მამისთვალავი. ნოემბერი. 1952, ქ. სტალინური“.

მეორე ცალის ყდაზე ავტორის გვარის ზემოთ: „ჩემდამი ლექსი 91, ი. გრ. 16/X. წყალტუბო“.

2503. მამისთვალავი ა. ლექსები. [ცხინვალი]. 1955.

კანზე: „ავტორისაგან“.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს, პოეტს და მასწავლებელს — ავტორი. ა. მამისთვალავი“. იქვე: „1955 წ., 13/XI. ი. გრ.“

2504. მამისთვალავი ა. ლექსები და ბალადები. [ცხინვალი], 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „პატივცემულ იოსებ გრიშაშვილს მისი მოწაფისაგან. ავტორი: ა. მამისთვალავი. 30/IV. 54 წ.“

2505. მამისთვალავი ა. ფიქრები ადამიანზე. (მოთხრობები და ნარკვევები). [ცხინვალი], 1960.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტს და გზის მასწავლებელს — სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 16. X. 60“.

2506-2507. მამულაშვილი ა. დახმარება. (პიესა ერთ მოქმ.) ტფ., 1928.

2508. მამულაშვილი ა. ზევი. პიესა 6 სახისაბად. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს კარგ მეგობარს და იოლდაშს ავტორისაგან. 30/IV. 28“.

2509. მამფორია გ. ცისარტყელა ჩანჩქერებში. [ლექსები]. თბ., 1962.

2510. მამფორია ო. ლექსები. პოემა. თბ., 1956.

ფორზაცზე წარწერა: „ნიჟიერ ქართველ პოეტს ძვირფას სოსო გრიშაშვილს! პატივისცემით თარ მამფორია. 19. 20. VII. 56 წ., თბილისი“.

2511. მარგინი რ. აქა მშვიდობა. [ლექსები]. თბ., 1948.

2512. მარგინი რ. ახალი ლექსები. თბ., 1945.

წიგნში ვაზეთ „ლიტ. და ხელ.“ 1245, № 14-დან ამოჭრილი ქრონიკალური ცნობა რევაზ მარგინის ლექსების გამოსვლის შესახებ. იქვე ვაზეთიდან ამოჭრილი ცნობა რ. მარგინის შემოქმედებითი საღამოს შესახებ მინაწერთ: „1945“.

2513. მარგინი რ. კომისარი გიორგაძე. [ლექსი]. [ქ. ა.], 1942.

კანზე წარწერა: „სოსოს ბიბლიოთეკას ბრძოლის ველიდან. ქ. კალაძე. 12. V. 42“.

2514. მარგინი რ. ლექსები, ბალადები. თბ., 1954.

2515. მარგინი რ. მისალმებთა ნაკადი. [ლექსები]. თბ., 1952.

2516. მარგინი რ. მუმლი მუხსა. ლექსები და ბალადები. ტფ., 1946.

ვ. წულუკიძის რეცენზია ამ წიგნზე. ამოჭრილი ვაზ. „ლიტერატურა და ხელოვნებას“, 1947 წ., № 3-დან.

2517-2518. მარგინი რ. მხოლოდ ახალი. [ლექსები]. თბ., 1958.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს. ნიშნად უღრმესი პატივისცემისა. რევაზ მარგინი. 17 იანვარი. 1959. თბილისი“.

2519. მართალაძე. აბლაკატის მუხუპაზი. თბ., 1884.

კანზე ავტორის ფსევდონიმის ქვემოთ: „*) ფსევდონიმია გრაგოლ წინამძღვრიშვილისა, „ეი კეუისაგან“ რომ სთარგმნა (იხ. „თ. და ც.“). იქვე: „აბლაკატი“ — არ არის გაქართულებული, რუსულადაც აბლაკატი — დაიწვიეთ თქმული. ი. გრ.“

წიგნი ამონაჭერი ფერნალიდან „თეატრი და ცხოვრება“ — ცნობა ვ. წინამძღვრიშვილის მიერ „მასკარადისა“ და „ეი კეუისაგან“ თარგმნის შესახებ.

2520. მართავილი რ. მოთხრობები. წიგნი 1. [თბ.], 1918.

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ.“

2521-2522. მარიაჯანი. დაკარგული კებილი. ვოლკოვი 1 მოქმ. თბ., 1940.

ორივეს კანზე ბეჭედი: „საქართველოს სათეატრო მუზეუმი №...“

2523. მარიაჯანი. ვოლკაზე. [პოემა]. — ამონაბეჭდი: „ქართული მწერლობა“, 1930, № 2.

2524-2529. მარიაჯანი. [ლექსები. თბ., 1921].

2530. მარიაჯანი. ლექსები. თბ., 1949.

კანზე: „ი. გრ. სამინელი კორექტ. შვედლმა. გვ. 40“.

ფორზაცზე წარწერა: „სოსოს მარიაჯანისაგან. 1949. მ/VI“.

გვ. 45. ხაზგასმულია პირველი და მეორე სტრიქონი ლექსისა „1917 წელი“ და მიწერილია:

„ამბობ: როცა ხალხი სუნთქავს ლაღათა და ხმა მოშვებთ.“

როცა ირგვლივ დაგვერიალებს გამარჯვების თავს დროშები“.

გვ. 49. ლექსს „წარსული“ მიწერილი აქვს: „საშა ალექსიძე“.

გვ. 50. ლექსს „განჯა“ მიწერილი აქვს: „სონეტი“.

გვ. 51. ლექსის „შენი ხმა“ ქვემოთ: „ახალგაზრდა გვარდია“.

გვ. 67. ლექსის „ნატეხები“ ბოლოს: „1926, ანაპა“.

კანის მე-4 გვ.: „კორექტურა გვ. 40“.

2531-2535. მარიაჯანი. ლექსები. თბ., 1956.

წიგნში ქალაქი წარწერით: „მარიაჯანის თეა: კრებულში“. იქვე ამონაბეჭდი გახეთქიდან: „Вечер, посвященный творчеству Мариаджан“

მინაწერით: „30 яря, 1957, № 23“.

გვ. 65. ლექსთან „განჯა“ მიწერილია: „სონეტი“.

გვ. გვ. 68, 71, 79, 83, 85, 110, 114, 123, 127 ლექსების სათაურებთან: „გრ.“

გვ. 87. ლექსის „სად არიან“ სათაურთან: „ბ. ტ.“

2536-2538. მაღალდაძე ნ. ვენბანი წარმოდგენილი მრუშებისა და სიმთვრალისაგან. ლქსად თქმულნი. ტფ., 1883.

კანზე: „1. სიმთვრალეზე. 2. მრუშებაზე“.

2539. მაღალდაძე ნ. საუნჯე სულისა. პოემა. სიღნაღი. 1892.

გვ. 45. ხაზგასმულია სიტყვა „განიერი“ და არწიანზე: „განიერი (?)“.

2540. მაღალდაძე ნ. ცხოვრება და ვენბა წინდისა დიდისა მოწამისა ეკატერინასი. თფ., 1885.

2541. მაღალდაძე ნ. ცხოვრება წმინდათა

მოციქულთა სწორთა მეფე კონსტანტინესი და დედისა მისისა დედოფლისა ელენასი. ლექსად თქმული. თელავი, 1890.

2542-2543. მაღალდაძე ნ. წამება წმიდისა დიდებულისა, დიდისა მოწამისა და ძლევა შემოსილისა გიორგისა, ლექსად თქმული. თბ., 1879.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ლექსად. ი. გრ.“

2544. მაღალდაძე მ. ტანჯვა სიყვარულისაგან. ლექსად თქმული. ტფ., 1899.

ყუაზე: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა“.

2545. მაღალდაძე ა. გრძნობის კარი. ლექსება. ქუთაისი, 1905.

2546. მაღალდაძე ა. გრძნობის კარი. ლექსები, გამოც. მე-2. ყვირილა, 1902.

კანზე: „ეს წიგნი მხოლოდ ლენინგრადის ბიბლიოთეკაშია. თბილისში არ არის. ი. გრ.“

2547. მაღალდაძე ა. ლექსები. ყვირილა, 1909.

კანზე: „თბილისში არ არის. — ი. გრ.“ ავტორის გვარს მიწერილი აქვს: „მკერავი, გვ. 113“.

თავფურცელზე ხაზგასმულია „გამოცემა მეორე“, მიწერილია: „პირველიცა მაქვს. ი. გრ.“

2548-2549. მაღალდაძე ა. უშვილო ხელწიფე. ზღაპარი ლექსად. ქუთაისი, 1907.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ეს წიგნი არ არის არსად! ი. გრ.“

2550. მაღალდაძე ა. ქალ-ვაჟის სიყვარული. მართალი ამბავი. პავლე პეტრეს ძის შარიქაძის და ალექსანდრა დიმიტრი ბერაძის ასულზე. ლექსები. გამოც მე-3 ყვირილა, 1909.

2251-2252. მაღალდაძე კ. ნეტავ სიზმარი იყოს. ვოდ. 1 მოქმ. თბ., 1911.

2253-2254. მაყაშვილი კ. რჩეული. თბ., 1961.

ფორზაცზე: „ქალბატონ ქეთოს და ბატონ სოსოს დიდი სიყვარულით. ნუგეშა [მაყაშვილი]. 24/IV- 62 წ.“

2555-2560. მაყაშვილი კ. ეშმაკი საქართველოში. სატირა. ტფ., 1926.

კანზე: „ეს ეგზემპლარი გასწორებულია ავტორის მიერ. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „გასწორებულია თვით კ. მაყაშვილის ხელით.“

2561-2563. მაყაშვილი კ. კრება ანუ ბიბლიოთეკის დაარსება. [პოემა]. თფ., [1903]. ხელნაკეთ კანზე: „დაიბეჭდა „ივერია“, 1903 წ., № 76. ი. გრ.“

2564-2567. მაყაშვილი კ. ლირიკა. თბ., 1914. კანზე: „ავტორის ხელით ნასწორები ეგზემპლარი. ი. გრ.“

ფორზაცზე ქალაქის ნაქერი წარწერით: „კ. მაყაშვილის უბის წიგნში ასეთი შენიშვნა“

ნა: „შემდეგი ლექსთა კრებული უნდა იყოს სათაურით „შენ“. ყველა განცდანი მეორეს სახელით უნდა იწერებოდეს“ — ი. გრ.“

თავფურცელზე: „გასასწორებელი ეგზემპლარი. ხელი არაინ ახლოს ამ წიგნს“. ქვემოთ: „ეს ავტორის ხელია. ი. გრ.“

გვ. გვ. V, IX, X, 3—15. 19, 20, 23—33, 36, 38—41, 43, 44, 48, 49, 51, 54 შესწორებულია, ხაზგასმულია, გადახაზულია, მიწერილია სტრიქონები, ტაბეები, ადგილები ავტორის მიერ.

გვ. 3. დევს ქალაღის ნაქერი მინაწერით: „ვარდისფერი ფანქრით ჩემი ხელია. ი. გრ.“.

გვ. 3. მიწერილია: „წითელი ფანქრით მეც ვაებედე შესწორება. კოტე რომ ცოცხალი ყოფილიყო — არ იწყენდა მეგობრის რჩევას; მე ის მენდობოდა. ი. გრ. [მისი იბოლი მოწაფე]. 1930. 28/XII“.

გვ. 16. ლექსის „რითმები“ დასასრულს: „(„ივერია“, 1902 წ., № 27). სარჩევში შეცდომით 1904-წელს ეკუთვნება. ი. გრ.“

გვ. 17. ლექსის „ძველ ღმერთებს“ ტექსტი არ არის. მის მაგივრად წერტილებია დაბეჭდილი. არშიაზე: „პირველად დაიბეჭდა „ივერია“, 1905 წ., № 11. ი. გრ.“ იქვე ლექსის „პირანის“ ტექსტის მაგივრად წერტილებია. არშიაზე: „პირველად დაიბეჭდა „ივერია“ 1905 წ., № 1, 17 თებერვ. მეორად 1909 წელს გამოც. „ჩანგში“, გვ. 237. (ჩანგში ავტორმა ეს ლექსი ოდნავ შეასწორა — ხელთნაწერი მე გადმომცა). ი. გრ.“

გვ. 34. ლექსის „ნანგრევები“ სათაურის გვერდზე ავტორის მიერ მიწერილია: „გამორთოებულია“ — ზემოთ არშიაზე ი. გრ. წარწერა: „იქნება ხელთნაწერიდან არის გამორთოებული? აქაც ისეა დაბეჭდილი, როგორც პირველად დაიბეჭდა (იხ. „პატარა გაზეთი“, 1906 წ., № 9). პირველად რომ დაიბეჭდა „სააკაძის გლოვა“ — არ იყო. ეწერა: „ნანგრევებზე (დასაუბლო საქართველოში)“.

გვ. 35. მოხაზულია ლექსი „რომანსი“. არშიაზე წერია: „არას გზით არ შეიძლება ამ ლექსის შესწორებით დაბეჭდვა, დაიბეჭდოს როგორც წიგნშია. ყველა მღერის. ი. გრ.“

გვ. 72. ლექსის „პოეტის სტუმრები“ სტრიქონებს შორის გამორთოებულია ადგილები და წერტილებია დაბეჭდილი, გასწვრივ წერია: „გამორთოებულია ცენზურის მიერ. შეეცესთ ჟურნ. „ფასკუნჯი“-დან, სადაც პირველად დაიბეჭდა ეს პოემა (იხ. ს. ფირცს-„ფასკუნჯი“, 1909 წ., № 1, გვ. 1.)“

2565. მეორე ცალი.

† ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვი ადღგენილი „ფასკუნჯიდან“, 72“.

შუუტრეტულზე წარწერა: „საყვარელს, სიყვარულის ნიჭიერს, აღფრთოვანებულ მგოსანს ი. გრიშაშვილს მეგობარ კოტესაგან.

1914 წ. 16 მკათათვე“. იქვე ქვევით: „კოტე მაყაშვილი. დაიბადა: 1875 წელს 13 ნოემბერს — იყალთოში. გარდაიც. 1927 წელს 29 აგვისტოს — წალღერში. ი. გრ.“

გვ. 10. ლექსის „აღღგომას“ ბოლოს: („ივერია“, 1903 წ., № 271).“

გვ. 15. ლექსის „უნაშესო“ ბოლოს: „(„ივერია“, 1904 წ., № 48)“.

გვ. 16. ლექსის „რითმები“ ბოლოს: „(„ივერია“, 1902 წ., № 27)“.

გვ. 17. დაკრულია ფურცელი, რომელზედაც გრიშაშვილის ხელით გადაწერილია კ. მაყაშვილის ლექსი „ძველ ღმერთებს“, ბოლოში ნიჭიერი: („ივერია“, 1905 წ., № 11).

გვ. გვ. 17—19. გრიშაშვილის ხელით გადაწერილია კ. მაყაშვილის ლექსი „პირანის“. ბოლოში მიწერილია: „(„ივერია“, 1905 წ., № 1, 17 თებერვლი). ეს გადმოეწერა 1909 წელში გამოცემულ „ჩანგშიდან“. გვ. 237. ეს ლექსი მაშინ კოტემ თავის ხელით გადმოცა. ივერიაში დაბეჭდილთან შედარებით, აქ გასწორებულია. ი. გრ.“

გვ. 35. ლექსის „ნანგრევებზე“ ბოლოს: „(„პატარა გაზეთი“, 1906 წ., № 9)“.

გვ. 72. ლექსში „პოეტის სტუმრები“ ჩამატებულია 14 სტრიქონი და მიწერილია: „(იხ. „ფასკუნჯი“, 1909 წ., № 1). ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს, თავისუფალ ფურცელზე მიწერილია: „კოტეს გაბნეული ლექსები ჟურნალ-გაზეთებში. — დანახეი ჩემი მასალები პ. ინგ-ს მივეცი. ი. გრ. — „უპასუხო“ („საქართველო“, 1918 წ., № 234)“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „კ. მაყაშვილის სატირული პოემა „ბიბლიოთეკის დაარსება“ დაიბეჭდა „ივერია“, 1903 წ., № 76. შერე ცალკე წიგნად“.

წიგნში დევს კალენდრის ფურცელი, თავისუფალ გვერდზე: „კ. მაყაშვილზე წერილი აქვს ვ. კოტეტიშვილს. „განათლება“, 1914 წ., VIII და IX.“

2568. მაყაშვილი კ. სიკვილი-სიციოცხლის ცეკვა. [ლექსი. თბ., 1916].

გვ. 11. „აღღგანაზი „მერანის“, 1916 წ.“

2569-2570. მაჩანელი დ. გლეხის ნაამბობი. ტეგია და ტირაკუზა და სხვა ლექსები. თბ., 1897.

გვ. 3. ხაზგასმულია მიძღვნა: „პოეტს ვ. ლველიჩკოს“, წერია არშიაზე: „დაიბეჭდა პირველად „ივერია“, 1897 წ., № 44.“

გვ. 5. ფანქრით: „*აქამდე“.

გვ. 19. ხაზგასმულია „წყალია“, მიწერილია: „თუ ნათი“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ლენაქის ყურში“, მიწერილია: „აკაი“.

მეორე ცალის კანზე: „იშვიათია ი. გრ.“

2571. მაჩხანელი დ. მარო. დრამის ნაწყვეტი. ქუთაისი, 1898.

ხელნაკეთ კანზე: „დ. მაჩხანელი. მარო. იხ. „საქ. კალენდარი“.

2572. [მაჩხანელი დ.] ნადიროვი დიმიტრი. სიყვარულის კონა. ლექსები. — ნასწავალი სონა, კომედია 1 მოქმ. და დღისტენელი ლეკის ის-მაილის ამბავი. ტფ., 1881.

ყუა გაკეთებულია ი. გრ. ხელით. მკრთალად ეტყობა: „Судѣиор Иосип Мамулов“.

კანზე: „გვ. 11. „ტურთავე მოდი, ნუ ხარ მტრულად. — სიმღერა. ი. გრ.“. ავტორის გვართან: „(დ. მაჩხანელი)“.

2573-2574 მაჩხანელი დ. (ნადირაძე) სოფლის სუენწულა. ტფ., 1892.

კანის მე-4 გვ.: „შხიშხიბა“, „პუკუპუკებიანი“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „დალაქი-ჩხუბა“, სქოლიოში: „ძან ტიპია დალაქი-ჩხუბა“.

2575. მაჩხანელი დ. ძმური სიტყვა. ტფ., 1887.

თავფურცელზე: „მეორედ დაიბეჭდა 1891 წელს, აღექს. როინაშვილისგან. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს თანდართულ „ზოგადობის სიტყვების განმარტება“-ში ხაზგასმულია: დასტამბო-ბურთივით დამარგვალეული ნესეი“, მიწერილია: „შამამი“; „ჯოლაგი“, მიწერილია: „სინსილა“.

2576-2578. მაჩხანელი დ. ძმური სიტყვა. გა-მოც. მე-2 ტფ., 1891.

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „იასამანი. 14/VI. 1918. თფლისი“.

გვ. 37. ქვევით არშიაზე: „ხაბახუბა“.

გვ. 65. ხაზგასმულია „დაწერილ-ჩახსაკრავებს“, მიწერილია: „ს მეცა მაქეს“.

გვ. 74. ხაზგასმულია „ჩოლფოტი“, არშიაზე: „ჩოლფოტინა“.

კანის მე-4 გვ. „ქანჩი, 130, 132“.

მესამე ცალის კანზე: „დუბო. ი. გრ. კახეთის პრეინცი. ივრე — გვ. 14“.

2579. მაჭავარიანი დ. მტკვარი ჯავშნოსანი. პოემა. ტფ., 1928.

2580-2583 მაჭავარიანი დ. სარკოფაგები. [ლექსები]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. წადვერი. 1924 წ. 29 ივლ.“
კანის მე-4 გვერდზე: „კანცოვკა“ — ზოგან არის ზოგან არა. სარჩევი სხვა შრიფტით უნდა აწყობილიყო“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „შ. ძიძიგუ-რის წიგნებიდან. 1927. VII. ტფლისი“.

შეუტეტიტულზე ბეჭედი: „შოთა ვარლამის-ძე ძიძიგური. ლიტერატურული წიგნები. 1922 წ. დედა ქალაქი“.

2584. მაჭავარიანი მ. ლექსები. თბ., 1955.

2585. მაჭავარიანი მ. ლექსები. პოემა. თბ., 1962.

2586. მაჭავარიანი მ. წითელი მზე და მწვანე ბალახი. ლექსები. თბ., 1958.

2587. მახარაძე ვ. იოლდამ [მოთხრობა] ზათომი, 1927.

2588. მგალობელი ს. სცენა ერთი მხარის მობრიგებელ მოსამართლის სსამართლოს წინ. — ამონაქერი: „მნათობი“, 1871. № 7.

ტექსტის დასაწყისში: „ილიასს ჰკავს. ი. გრ.“

2589. [მგალობლიშვილი დ.] იმერელი ქალი. ლექსები. თბ., 1960.

ფორზაზე წარწერა: „დიდათ პატიეცემულ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან! 17/IX 1960 წ.“

2590. მგალობლიშვილი ს. რჩეული მოთხრობები. თბ., 1951.

გვ. 288. არშიაზე: „ი. კ.“

გვ. 696. ზევით: „საფლავში ჩამომძახე“ („ივერია“, 1903 წ. № 113).“

გვ. 697 „რედაქტორის შენიშვნებში“ ორ ადგილს წრემემოვლებულია ინიციალი კერესელიძის და არშიაზე მიწერილია: „იასონ კერესელიძე“. იგივე: გვ. 698.

გვ. 698. სადაც დასახელებულია „ჯორჯა-ქარა“, არშიაზე მიწერილია: „იბეჭდ. ს. გუმბაძის ფსევდ.“

გვ. 702. ხაზგასმულია სიტყვა „სიმპრატები“ და არშიაზე: „შანკრაქი (ძალის ქონის კრაქი)“

ვაზეთიდან ამონაქერი ს. ხუციშვილის რეც. ს. მგალობლიშვილის მოთხრობებზე მინაწერილი: „ლიტ და ხელოვნება“, 1952 წ., № 13, 28 მარტი“.

ამონაქერი ეურნ. „თეატრი და ცხოვრება“-დან ს. მგალობლიშვილის მოგონება მარიამ დემურიაზე მინაწერილი: „1916“; ქალაღლის ნაქრები მინაწერებია: 1. „და შექფიყვის ს. მგალობლიშვილის (დაიბეჭდა ფ. „გრდემში“, 1923 წ., № 6, გვ. 1). 2. თეატრი. ს. მგალობლიშვილის მოგონებანი გ. ერისთავზედაც („ერი“, 1910, № 26). 3. სოფ. მგალობლიშვილის მოთხრ. „პირველი სისხლი“, იხ. „დროშა“, 1924, № 13, გვ. 18. 4. იხ. ს. მგალ. გ. თავზ. რედ. 1951. გვ. 288. 5. ს. მგალობლიშვილის ნაწერები: 1. მოგონება ლაღო მესხიშვილზე, „ჩვენი დროება“, 1913 წ., № 36. 2. აპა, დასტკბი! (მოთხრ.) (იქვე, 1913, № 15, 16, 17 და სხვ.) 3. მოგონება ა. ცაგარელზე (იქვე, 1913, № 26 და „თემი“, 1912 წ., № 102).

6. სოფ. მგალობლ. 1. „და განრისხეს“ (ამ-
ბავი მოძრაობის დროიდან). იხ. „სახალხო
ფურც“, 1916 წ., № 469, 1 იანვარი. 2. ლი-
ზა ჩერქეზიშვილის ბიოგრაფია, დაწერილი 30
წლ. საიუბილეოდ სოფ. მგალობლიშვილის მი-
ერ. „სახალხო საქმე“, 1916 წ., № 493, 2
თებ. ნ. ლომოურმა „ქაჩანაში“ „ლიზა ჩერქ-
ის ცეკობა გამოხატა“ (იქვე). ლიზას პირ-
ველი ქმარი იყო მაჩაბელი-ბორტიშვილი, მე-
ორე — ნიკო ხიზანიშვილი (ტერორისტებმა მო-
კლესო).

2591. მგალობლიშვილი ს. გვირისეულის
ქალი. მოთხრობა. ტფ., 1892.

2592. მგალობლიშვილი ს. „და შეჰფიცეს“.
(გლეხთა ცხოვრებიდან). [თბ., 1916]. ამო-
ნაჭერი. გვ. 19—29.

კანზე: „სოფ. მგალობლიშვილი „და შეჰფიც-
ეს“ 1916 წ. ი. გრ.“

2593-2595. მგალობლიშვილი ს. დედა მათა.
მოთხრობა. თბ., 1883.

ავტორის მიმართ მიწერილია: „1853—1925
წ.-74- გარდაიც. 30 ნოემბ.“

2596. მგალობლიშვილი ს. დედა მათა. მო-
თხრობა. თბ., 1883.

აქინძულია წიგნთან: ალფონს დოდე —
„ბერლინის გარემოცვა“, 1889.

2597—2598. მგალობლიშვილი ს. დედა
მათა. [მოთხრობა. თბ.], 1928.

2599. მგალობლიშვილი ს. დედა მათა. [მო-
თხრობა]. ტფ., 1935.

2600-2601. მგალობლიშვილი ს. დემეტრეს
სახლბა. მოთხრობა. გორი, 1889.

კანზე: „სხვა ყდა. ი. გრ.“

2602. მგალობლიშვილი ს. დიდ ზალაში.
(პროვინციული სურათები). [თბ., 1886].

2603-2604. მგალობლიშვილი ს. თავადი
ივრონიმე. მოთხრობა. თფ., 1892.

2605-2606 მგალობლიშვილი ს. მექველე. მო-
თხრობა. თფ., 1892.

2607. მგალობლიშვილი ს. მზეთუნახავი
გული. [ლევანდა]. — ამონაჭერი: „განთიი-
დი“, 1913.

გვ. 107. სქოლიოში მინაწერი: „არც აქ
დასრულდა“.

გვ. 139. ტექსტის ბოლოს ფანქრით: „(ალარ
ყოფილა გაგაძელება)“.

2608-2609. მგალობლიშვილი ს. მთიული
სოსე. მოთხრობა. თფ., 1892.

2610. მგალობლიშვილი ს. მოთხრობანი.
გორი, 1913.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვეშ:
„აქ ს. შის ბიოგრაფიაცაა. ი. გრ.“

2611-2615. მგალობლიშვილი ს. მოთხრო-
ბანი. გორი, 1916.

2616-2621. მგალობლიშვილი ს. მოთხრო-
ბები. ტ. 1-2. ტფ., 1926. კანზე: რჩეული
მოთხრობები.

ტ. 1.
მეორე ცალის კანზე: „დუბლ. შევად. —
ი. გრ.“

მესამე ცალის კანზე: „ნელლი ეს დამიბ-
რუნე ი. გრ.“. იქვე: „ს. გუმეაძის ფსევდ.
პირველად „ჯორჯაქარა“ დაიბეჭდა „მიწაში“.
№ 8. ავტორმა ჩემს წიგნს დააწერა ჯორჯა-
ქარაში ბევრი შედგომები. ი. გრ. „წითე-
ლი სარხული“ დაიბ. „განათლებლში“, „ძვე-
ლი გურულის“ ფსევდ. (1908 წ. № 7—8).
კანის მე-4 გვ: „სოფ. მე. სთარგმნა როსე-
ლის დღიური. იხ. „მნათ.“, 1872, თებერ.“

ტ. 2.
გვ. 170. მოხაზული ადგილი და მიწერი-
ლია: „პროპაგანდისტის სახით გზის გაყოფვა“.

2622-2623. მგალობლიშვილი ს. ორი მოთხ-
რობა. 1. ცერევაზე. — 2. დიდ ზალაში. ტფ.,
1886.

2624-2627. მგალობლიშვილი ს. ღამის მეხ-
რე ცეკო. მოთხრობა. ტფ., 1887.

2628-2629. მგალობლიშვილი ს. ღამის მეხ-
რე ცეკო. [მოთხრობა]. ტფ., 1935.

2630. მგალობლიშვილი ს. ცერევაზე. (მო-
თხრობა). [თბ., 1885]. ამონაჭერი: „ივე-
რია“, 1885, № 9.

გვ. 1. მიწერილია: „სოფრომ მგალობლი-
შვილის მოთხრობა“.

2631-2632. მგალობლიშვილი ს. წარსული-
დან. სკოლაში წასვლამდის. [მოთხრობა]. —
ამონაჭრები: „მომბე“, 1898, № 12; 1899,
№№ 1, 2, 3, 8, 9, 10, 12; 1900, №№ 2, 3.

ყდის მეორე გვერდზე: „ს. მგალობლიშვი-
ლის უცნობი მოთხრობებიც: (შედგენილი
ი. გრიშაშვილის მიერ): 1. მზეთუნახავი გული
(მოთხრობა). იხ. ჟურნ. „განთიიდი“, ქუთ.
რედ. ე. მჭედლიძე. 2. ვოლფანგ მოცარტი
(მოთხ.), „ნობათი“, 1885, № 1, გვ. 30. 3.
აპა, დასტები „ჩვენი დროება“, 1913 წ., № 17
(მოთხრობა). 4. მექველე „კვალი“, 1893 წ.,
№ 1. 5. პირველი სისხლი იხ. „ცნობ. ფურც.“
დამატ., 1905 წ., 362, 363. 6. ორი მეზობლის
ისტორია ვახ. „მზე“, 1908 წ., № 2, 3; „ფას-
კუჩქი“, № 1, 2, 3, 4. 7. ერთი იმთავანი
(„თ. და ცხ.“, 1920 წ., № 29)“.

ფორზაცზე: „ს. მგალობლიშვილი დაიბ.
1850, გარდაიც. 1925 წ. 30 ნოემბერს“. „(იხ.
ვართავას წერილები ს. მგალობლიშვილზე.
„საქართველო“, 1916 წ., № 31—37) ი. გრ.“
„არსენაზე, გვ. 68 (1899, VIII, ნაწ. II. I).
სულ ბოლოში „ცანცარა“ მე ჩავაკრე-
ი. გრ.“

თავფურცელი შედგენილია ი. გრ. მიერ: „ს. მგალობლიშვილი. წარსულიდან (მოთხრობა სამ ნაწილად). „მოამბე“, 1898 წ., XII: 1699 წ. I, II, III, VIII, IX, X, XII; 1900 წ. II. III“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „არსენაზე, გვ. 66; ქარვასლის ლომები, 52; ალმასის წყალი (გვ. 65, ნაწ. III)“.

ფორზაცებზე ბეჭედი: „Из книги Мгало-бцаири“.

ფორზაცზე მინაწერი: „სოფ. მგალობლიშვილის ნასწორებია? ი. გრ. 1956, 2/VIII.“

გ. თაუზიშვილს უნდა ეაჩვენოს ი. გრ.“

გვ. 1. მიწერილია: „ი. გრ. შენიშვნები“.

2633-2634. მგალობლიშვილი ს. ჯორ-ზაქარა. მოთხრობა. გორი, 1915.

კანზე: „ეს წიგნი ავტორმა მიძღვნა. იხ. ეპიგრაფი. ი. გრ.“

თავფურცელზე წარწერა: „სიყვარულისა და კოცნის“ მგოსანს სიყვარულით და კოცნით ვუძღვნი ამ ჩემს ნაშრომს. 30-IV, 15 წ. ს. მგალობლიშვილი P. S. კორექტურული შეცდომები ბლომად და ზოგან სიტყვებიც გამოტოვებული“.

მეორე ცალის კანზე: „ს. მგალობლიშვილის ავტორგრაფით. — ი. გრ.“

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფასს საზოგადო მოღვაწეს და ბელეტრისტს, ჩემს გულითად მეგობარს დაეით ნახუტრიშვილის ავტორისაგან“.

2635. მგალობლიშვილი ს. ჯორ-ზაქარა. მოთხრობა. გორი, 1915.

აქინძელია წიგნთან: გლაზაშვილი, ს. „წყურელი“.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელით: „ა. ავლაძე“.

2636-2638. მგალობლიშვილი ს. ჯორ-ზაქარა [მოთხრობა]. (ბატონყმობის წინ და შემდეგ). [თბ.], 1928.

2639-2641. მგალობლიშვილი ს. ჯორ-ზაქარა. [მოთხრობა]. (ბატონყმობის წინ და შემდეგ). ტფ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1937, 22-X ა. ჭ-მე, 22. იხ. ბოლო კანის“.

კანის მე-2 გვერდზე: „კორექტ. 23, 38. ავტორს აქვს: 190-წლისა, გვ. 102“.

გვ. 18. ხაზგასმულია სიტყვა: „ქუჩი“ და ქვემოთ მითითებულია: „უუჩი — წვერი, ჭამამს — ა.“

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ხიჩატელი“, იქვე არშიაზე: „ხიჩატელი — ტყის ხილი“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „მეკობრესავეთ“. ქვემოთ მიწერილია: „მეკობრე — ავაზაკი“.

გვ. 33. ხაზგასმულია: „ძალაუნებურად“, არშიაზე: „ხაზი ავტორისაა“.

გვ. 38. მოხაზულია სიტყვა: „უკვაზე“, იქვე არშიაზე: „უკვაში. (ავტორს ასე აქვს)“.

გვ. 41. სქოლიოში ხაზგასმულია: „კვერცხ-ავლა — თლდა“, მიწერილია: „კვერცხივით არგვალდება“.

გვ. 51. მოხაზულია: „დასევადებულს“, მიწერილია: „შვიდ ფერ.“ სქოლიოში ხაზგასმულია: „ენიანი კაბა“, მიწერილია: „სახელოანი“.

გვ. 85. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ჩიხური — დიდი ძაჩი“, მიწერილია: „ხის (ფიცურული) პატარა სახლი“.

გვ. 88. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ქაქვი-მცენარეა“, მიწერილია: „უკეთელი ფერის, საღებავს აკეთებენ“.

გვ. 102. ტექსტში თარიღი: „1906“ შესწორებულია: „1900“ და მიწერილია: „ეს ავტორს არა აქვს, „მიწაში“ დამბეჭდა აქამდე“.

გვ. 118. ხაზგასმულია ტექსტში ადგილი, მიწერილია: „აქ აღდგომა უნდა აეწერა, რომელიც აღარ არის“. იქვე სქოლიოში ხაზგასმულია: „ბატკანი-კრაევი“, მიწერილია: „ამას რა ახსნა უნდა, კრაევი უფრო ასახსნელი არ არის?“

გვ. 119. სქოლიოში განმარტება: „აქამო — ცუდი, მრისხანე, უბადრუკი ღრო“ მიწერილი აქვს: „უუცივი ღრო“.

ი. გრ. მიერ განმარტებული სიტყვები ამოწერილია კანის მე-4 გვერდზე.

2642. მგალობლიშვილი ს. ჯორ-ზაქარა. [მოთხრობა]. (ბატონყმობის წინ და შემდეგ). თბ., 1948.

2643-2644. მგალობლიშვილი ს. ჯორ-ზაქარა. [მოთხრობა]. თბ., 1959.

2645-2646. მგელაძე ა. (ბლიკვაძე) მგზავრები. იგავ-არაკები. ტფ., 1929.

2647-2649. მგელაძე ს. მოთხრობები. ტფ., 1926.

2650. მგელაძე ს. თხზულებანი. თბ., 1940.

გვ. 51. ხაზგასმულია სიტყვა: „ქაშმირი“ და მიწერილია: „ქიშმირი“.

2651. მგელაძე ს. ბაზმარო. ლეგენდა-პოემა. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 14/III“.

გვ. 5. ლექსში „მიძღვნა“ ხაზგასმულია: „უწერ“, მიწერილია: „უწერა. უწერა (სოფელია)“.

2652. მგელაძე ს. ლიანა ლორდია. [რომანი]. ტფ., 1928.

კანზე: „ავტორისაგან. ი. გრ.“

თავფურცელზე წარწერა: „ნიქიერ სოსოს. საფო. 1930 წ., 1 მარტი“.

2653-2654. **მგელაძე ხ.** ლიანა ლორდია. [რომანი]. მხატვარი ქალის დღიურიდან. გამოც. მე-2. ტფ., 1934.

2655. **მგელაძე ხ.** მოთხრობები. ლექსები. პოემები. თბ., 1962.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს სახელოვან პოეტს, დედამისს დიდ მეგობარს, ძვირფასსა და საყვარელ ო. გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით და მადლობის გრძობით. შუშანა მგელაძე, 1962, 19-V“.

2656. **მგელაძე ხ.** პრელუდია. [ლექსები. პოემები]. ტფ., 1932.

გვ. 11-12. ლექსში „ახალი მუშა“ ხაზგასმულია: „უზენაესის“, მიწერილია: „მუშა“.

ხაზგასმულია: „მარმენოს“, მიწერილია: „ბედ-დ“. ხაზგასმულია: „ლორფინებს“, „ბეგ-თარს“, „ლიბანდაკებს“, „მარმენოს“, მიწერილია: „აბა რა მუშური სტილია?“

გვ. 20-21. ლექსში „პატარა პოეტესა“ ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „წელიწადის რომელი დროა?“ ხაზგასმულია: „შენ ხელობას ეწერდი“, მიწერილია: „ე. ო. შენი ტოლს რომ ვიყავიო?“. ლექსის ბოლოს ხაზგასმულია: „საივლისოთ“, მიწერილია: „იფოლისი?“

გვ. 40. მობზულია „პლედით“ და „ყაჩაღს“, მიწერილია: „პლედო-საბანია. პლედო და ყაჩაღი?“. იქვე ხაზგასმულია „პლედით“ და „ლედო“, მიწერილია: „ორივე უცხო რითმა?“.

2657. **მგელაძე ხ.** ქარიზლის ფრთებზე. რომანი. ტფ., 1933.

2658. **მდივანი გ.** პიესები. თბ., 1959.

2659—2661. **მეგრელი დ.** [თხზულებანი]. მე-2 გამოც. წგ. 1—2. ტფ., 1909—1910.

წ. 1. ლექსები. 1909.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს — ავტორისაგან. 1909 წ.“

ყდის მეორე გვერდზე მინაწერი: „ფსევდონიმები: დ. ხ., ოტია (გვ. 12). 1. „მე პატარა ქართველი ვარ“, (გვ. 158). 2. ორბელიანის სამხატვრო ნიჭი, 127“.

ფორზაცზე: „აქ ორი წიგნია: I. ლექსები. II. მოთხრობები დემნა შენგელაია დღუტუ მეგრელის ნათლულია“. აქვე დევს გაზუთიდან ამოკრილი გ. შ.-ს წერილი „50 წელი სამწერლო ასპარეზზე. დღუტუ მეგრელი“ მინაწერით: „მუშა“, 1936, № 269. 22 ნომებ“. ტექსტში ხაზგასმულია: „მისი პირველი ლექსი — „ნეტა ვიცოდო“ — დაიბეჭდა გაზეთ „თეატრში“, 1886 წელს...“, მიწერილია: „ლექსი უძღვნა კიტას დას“.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვეშ: „(1867—1938)“.

გვ. 16. ლექსს „რისთვის?“ მიწერილი აქვს: „(отчего). გვ. 103“. ლექსს „ლოცვა“ მიწერილი აქვს: „(Молитва). Страница. გვ. 90“.

გვ. 33. ლექსის „ჩემი სიმღერა“ სათაურს მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი დაწერისთანავე გაგზავნა „ივერიაში“. „ივერიაში“ არ დაბეჭდა და პატარა ფელეტონში ნაბოლარამ მასხარად აიგლო. ავტორმა მერე „კვალში“ დაბეჭდა. ავტორმა „ცრემლებში“ არ შეიტანა, „ივერიის“ ლანძღვის გამო. („კვალი“, 1893, № 41)“.

გვ. 123. ლექსს „ა-ს“ მიწერილი აქვს: „სანდრო დიასამიძის ცოლზე, ანეტაზე“.

გვ. 127. ლექსს „ორბელიანის სამხატვრო ნიჭი...“ მიწერილი აქვს: „კაი ლექსია. ილია? ილიას რა გავქვს?“

გვ. 131. ლექსში „შემოდგომის მგლოდია“ ხაზგასმულია: „მიბაძეა“ და მიწერილია: „უცხო პოეტია“.

გვ. 134. ლექსს „მდინარის ჩურჩული“ მიწერილი აქვს: „უცხო პოეტია“.

გვ. 137. ლექსში „სიკაბუეკ“ ხაზგასმულია: „მიბაძეა“ და მიწერილია: „რუისს მწერალს — П. Я.“.

გვ. 144. ლექსს „ტ“-ს მიწერილი აქვს: „ავტორის მეუღლე“.

გვ. 150. ლექსთან „პაწაწინა ეკას საფლავზე“ მიწერილია: „საყუთარი ქალი გარდაეცვალა ლუტუს“.

გვ. 158. ლექსის „პატარა ქართველი“-ს ბოლოს მიწერილია: „ამ ლექსს „ნაკადულში“ აკაკის აკუთუნებენ (იხ. „ნაკ.“, 1915, № 1, გვ. 45). „ღელა ენაში“ კი იბეჭდებოდა როგორც ხალხური“.

გვ. 171. ლექსს „მე და ის“ მიწერილი აქვს: „შ. დადიანის დაზე — მაშო ანჩაბაძეზე“.

წ. 2. მოთხრობები. 1910.

თავფურცელზე: „მეორე გამოც“.

ყუაზე ამოტიფურულია: „გრიშაშვილი“.

2662. **მეგრელი დ.** გაქსუებული. 4 მოქმ. დრამა. — ამონაკერი: „მოამბე“, 1899, № 1.

2663. **მეგრელი დ.** მოთხრობები. მე-3 უცეს. გამოც. ტფ., 1920.

2664-2665. **მეგრელი დ.** მოთხრობები. ტფ., 1930.

შუბტირულზე: „(მეოთხე გამოც.)“.

2666. **მეგრელი დ.** მუშები საქართველოში და შრომის გმირი ხოშტარია. [პოემა]. ტფ., 1933.

შუბტირულზე: „ი. გრ. 1936. 2/II“.

2667. მებრელი დ. მწარე ფიქრები. ახალი ლექსები. (1893—1896). ქუთაისი, 1897.

კანზე: „შეეჩვია“, 15“.

2668-2669. მებრელი დ. მწირი სარდალი. დრამა—პოემა. 5 მოქმ. ტფ., 1915.

კანზე: „ი. გრ. ქ. ტფილისი. 25/II“. იქვე დაკრულია ქალაქის ნაპერი წარწერით: „ლუ-ტუ მებრელის პიესა. „ნებადართულია. სცენაზე წარმოსადგენად ღუტუ მებრელის პიესა „ბერი სარდალი“ იხ. გაზ. „მომავალი“, 1909 წ., № 9, 15 დეკემბ.“

გვ. 29. მიწერილია: „აქ რომ გივი ბრძოლის ველზე ვაივდეს, უმჯობესია“.

გვ. 47. მოხაზულია მთელი გვ. და მიწერილია: „მეტია“.

გვ. 52. მოხაზულია აბჯატი და მიწერილია: „ქარგია“.

2670. მებრელი დ. პირველი ტალღები. მოთხრობა. თბ., 1894.

2671-2673. მებრელი დ. პრომეთე. დრამა—პოემა სამ სურათად. თბ., 1919.

თავფურცელზე წარწერა: „შ. არაგვისპირელს. ავტორისაგან“. იქვე: „შენიშვნები. ი. გრ.“

გვ. 3. ტექსტის წინ შ. არაგვისპირელის ხელით: „პირველი და მეორე სურათი გაუმგებარია“. იქვე: „[შოი არაგვისპირელის შენიშვნა]. ი. გრ.“

გვ. 4. არშიაზე შ. არაგვისპირელის ხელით: „ბ-ნ ღუტუ მებრელს ჰგონია, ვითომც პრომეთოს აღამიანებზე ისეთივე წარმოდგენა ჰქონდა, როგორც თითონ... პრომეთე იგივე ველური იყო, როგორც აღამიანი“.

გვ. 10. პირველ სურათის ბოლოს შ. არაგვისპირელის ხელით მიწერილია: „სრულებით არა დრამატიულია“.

გვ. 11. მეორე სურათის წინ იმავე ხელით: „ამ სურათში ოდნავი დრამატიზმია“.

მეორე ცალის კანზე: „ავტორის მიერ ნასწორები ეგზემპლარის. ი. გრ. 1943. 15/X“.

2674. მებრელი დ. სიკვდილი და სიცოცხლე. 5 მოქმ. კომედია. [თბ., 1898]. ამონაჭრები „მოამბე“-დან, 1898, №№ 5, 6, აკნძულია წიგნთან: „ურვი, პ. „ბუკეალები“ და სხვ.“

სათაურის წინ მინაწერი: „მოამბე“, 1898, № V, VI“.

2675. მებრელი დ. სურათები ჩვენი ხალხის ცხოვრებიდან. ქუთაისი, 1892.

ხელნაკეთ კანზე: „ღუტუ-მებრელი. სურათები ჩვენი ხალხის ცხოვრებიდან. 1892, ქუთაისი. ი. გრ.“ იქვე: „[1892 წ.] პირველი გამოცემა. (გარჩევა—იხ. „ეკალი“, 1893, № 49.

პ. გ... პეტრე ვალუგრა(ა?) (აფხაზი პეტრე კარაია)“.

კანის მე-4 გვერდზე: „სარჩევი: 1. საცოდანვი. 2. სიმონ მღვდელი. 3. ქინაქინა. 4. უბრალო მსხვერპლი. 5. გოგია და ქანა. ი. გრ.“

გვ. 4. „სიმონ მღვდელი (საადგომო ესეიხი)“. არშიაზე: „გადათარგმნა რუსულად გრ. ეოლსკიმ და ა. ხახანაშვილის წიგნში შევიდა.“

გვ. 60. „ქინაქინი“. არშიაზე: „თარგმანია. რუსულად ორჯერ თარგმნა. ივ. პოლუმორდ.“

გვ. 71. „უბრალო მსხვერპლი“. არშიაზე: „აღ. ვარსკვლავიშვილმა გადათარგმნა“.

2676-2677. მებრელი დ. ჩემი სიტყვა. ახალი ლექსები. [თბ.], 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 10. V“.

გვ. 9. ლექსში „სიკვდილის აჩრდილი“ ხაზგასმულია: „მასულდგმულდგენ სატრფო ძვირფასი და საყვარელი ჩემი მამული“... არშიაზე: „მეტ. — ი. გრ.“

გვ. 19. ლექსში „მე და კატა“ ხაზგასმულია სიტყვები: „მარტო“ „მარტობას“. არშიაზე: „სიონანსი“.

კანის მესამე გვერდზე ვახუთიდან ამოკრილი რეცენზია „სიმღერა კუთხიდან“ მინაწერით: „სალიტ. ვახუთი“, 1933 წ.?

წიგნში დეგს კონვერტი წარწერით: „ღუტუ მებრელი“. კონვერტში — ამონაჭრები: 1. „ღუტუ მებრელი“ მინაწერით: „კომბ.“, 1938, 15. IV“. 2. შ. დადიანის წერილი „რეალისტი მწერალი“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1938, № 7.“ 3. ს. ცაიშვილის წერილი „ღუტუ მებრელი“ მინაწერით: „კომ. განათლება“, 1938, № 24.“ 4. „ღუტუ მებრელის დაკრულია“ მინაწერით: „კომბ.“, 1938, № 64, 20 მარტი. 5. ვ. მ.-ს წერილი „ღუტუ მებრელი“ მინაწერით: „1938, „მუშა“, 16 მარტი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ალი არსენიშვილის წიგნიდან. ვიყიდე ბაზარზე“.

2678-2679. მებრელი დ. ცრემლები. ლექსები, ტფ., 1893.

კანზე: „ეს წიგნი — ავტორის შენიშვნებითაა. ხელნაწერებია. ი. გრ. აყო ჩემთან ღუტუ 1937. 2/X. — იხ. რეცენზია სტ. ჭრელაშვილისა „ივერია“, 1893, № 141. პასუხი რ. ხომელისა „ეკალი“, 1893, № 35“. ზევით მოხაზულია გამომცემელი: „პეტრე პავლეს-ძე“.

გვ. 7. ლექს „X-ს“ მიწერილი აქვს: „(ერთა აბაშიძის დავ კატოს) ი. გრ.“ ამ ლექსის ბოლოს მე-8 გვ. მიწერილია: „დაიბეჭდა ოტიას ფსევდ. იხ. „თეატრი“, 1886, № 45. ი. გრ.“

გვ. 14. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „26 ოქტომბერი, 1887 წ.“, მიწერილია: „დაიბეჭდა ღუტუ 1867 წ.“

გვ. 17. ლექსში „ქალს“ ხაზგასმულია: „(მიბაძვა)“, მიწერილია: „ფრანგ პოეტ ლაბუ-ლიესი, კიტა აბაშიძის დას — კატოს.“

გვ. 18. ლექსთან „ჩემს მეგობარს“ მიწე-რილია: „კ. აბაშიძეს“.

გვ. 20. ხაზგასმულია ლექსი „მუშა“, მიწე-რილია: „იგულისხმება გლეხი, მთხნელი მუ-შა“.

გვ. 24. ლექსთან „N-ის სიკვდილზე“ მი-წერილია: „დიმიტრი ყიფიანზე“.

გვ. 47. ლექსში „სამი მწუხარება“ ხაზგას-მულია: „(ა. საფოსი)“, მიწერილია: „თარგმა-ნი. ა. საბო (ვენეციელი პოეტი) თუ რუმინე-ლი“.

გვ. 51. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „მ. ფახლის სიკვდილზე“, ბოლოში მიწერი-ლია: „(ნივერია)“.

გვ. 60. ლექსთან „მ-ს“ მიწერილია: „[შალ-ვა დადიანის დას — შაშოს]“.

2680-2681. მეგრელიშვილი გ. (ტყის ასული). ყვავილის ჩრდილში. ლექსები. ტფ., 1927.

თავფურცელზე ბეჭედი: „მორის ფოცხი-შეილის წიგნებიდან“.

2682. მეგრელიშვილი ს. საჯაოხური ხუმრო-ბა. იუმორისტ. ნაწერები. წიგნი 1-ლი. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. — 21 იელისი, 1926. ვოგზა-ლი“.

სათაურის გასწვრივ მიწერილია შენიშვნის ნიშანი და ქვევით ჩამოტანილია: „*) სადგური „საჯაოხო“, ამბობენ საჯაოხური ხუმრობა ნა-ხევრად მართალია. ი. გრ.“

გვ. 36. ხაზგასმულია: „თელ ღლონტის ავ-ტომობილი“. მიწერილია არშიაზე: „ჩემია“.

2683. მეგრელიშვილი მ. ძირს რევიმ ეკო-ნომია?!... იუმორისტ. ნაწერების მეორე წიგნი. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 27/IV“.

2684-2685. მეგრელიძე ლ. მშობლიური ცის ქვეშ. დღურები და ქრონიკები. 1901—1906, თბ., 1955.

ფორზაცზე მიკრულია ლ. მეგრელიძის წე-რილი ი. გრიშაშვილისადმი: „პატ. სოსო მენა-ნება თქვენს არქივში ჩემი წიგნი რომ არ არის. ეს წიგნი ჩემს ბავშვებს გამოვართვი და გიგ-ზავნი. ეს არის მართალი წიგნი. ნამდვილი ხალხის გულოდან. მე ხელმძღვანელობის გზით არ წარმომართავს ეს წიგნი. აქ სჩანს ხალხის შეგნებული ბრძოლა რევოლუციისათვის. სხვის რომ დაეწერა ეს წიგნი სხვა ბედი ეწვეოდა, მაგრამ მწერალთა კავშირში ამ წიგნის სხენებაც არ სურთ. ეს წიგნი შორეულ პატრიოსან მკვლე-ვარს მინც არ გამოადგება. აბლაბუდებით არ არის დაბლანდილი. ლ. მეგრელიძე. სიამოფ-

ნებით წაეციოთხე სოსო, შენი წიგნი. ცოცხალ :ადმიანს მუდამ სწყურია სიყვარული“.

გვ. 49. გადახაზულია სიტყვა „ამოკიდა“ და არშიაზე: „წამოიწყო“.

გვ. 95. სიტყვა „პერმერს“ გასწორებულია „პერმესს“.

გვ. 240. პროლოგს ავტორის ხელით მიწე-რილი აქვს: „მეორე წიგნისთვის“ და ტექს-ტის ბოლოს (გვ. 241): ჩემგან დამოუკიდე-ბელი მიზეზის გამო არ ვწერ მეორე წიგნს. გადატყდა ჩემი პერსპექტივა...“

2686. მეველე (დ. მიქელაძე) ხაფანგი. (პიე-სა). — ამონაჭერი: „აკაიის კრებული“, 1899, № 2.

გვ. 66. ტექსტის ბოლოს სქოლიოში ხაზ-გასმულია: „ამ დრამის შესწორება თვითონ ავტორსავე ჰქონდა ნაყისრი“. მიწერილია: „იერე შესწორა?“

2687. მეზურავი მ. მოულოდნელი შემ-თხვევა. ვოდ. 1 მოქმ. თბ., 1912.

2688-2690. მეიფარიანი ა. ქმრები გავაბით მახეში. ნამდვილი კომედია 2 მოქმ. წარმოდ-გენილი იყო 2-ს და 16-ს დეკემბერს 1851 წელსა. თფ., 1853.

წიგნში დევს ქალადლის ნაჭერი მინაწერით: ა. მეიფარიანის (ავტორი „ქმრები გავაბით მა-ხეში“) არტიკობა: „გაყარაში“ უთამაშნია 1861 წ. ქუთაისში (იხ. „ციცქარი“, 1861, № III. გვ. 450).

მეორე ცალის ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „..ზოლოდ საჯაროში! ი. გრ.“

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელით: „კონ-სტანტინე გვარამიძისა“. თავფურცელზე ქვე-მოთ: „მესხი იოანე მღ. გვარამიძისა“.

2691-2692. მელანია ნ. ბნელო. მოთხრო-ბა. თბ., 1891.

ფორზაცზე და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 20. VII“.

ფორზაცზე: „გ. გვაზავას რითმა: „ლევანი-მტევანი“, გვ. 37.“

ფორზაცის მე-2 გვ.: „ბნელო“ პირველად დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1888 წ., № 141—153.

[11 ფელეტ.] აქვე კალენდრის ფურცელი მი-წერილია: „მელანია მოთხრობა „პრიგავარის მღვდელი“ მთლიანად დაიბეჭდა ქუთათურ უ-რნალ „ცხოვრება“-ში 1916 წ. № 1, 2, 4, 5, 6, 7. მელანიაზე: „მის ნაწერებს წ. კ. სა. გამოსცემ-სო“ იხ. იმ. და ც.“, 1920 წ. № 9, გვ. 16. წერილი აქვს მელანიაზე ილ. ნაკაშიძესაც“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „მამულაშვილებს“ და „დათია“. არშიაზე: „დათია მამულაშვილი“.

გვ. 26. სქოლიოში განმარტებულია სიტყ-ვები: „ბაზმა“ და „ბობოლა“. იქვე არშიაზე: „კალენდარული სისტემა“.

გვ. 37. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „ლევანი“, „მტევანი“. მიწერილია: „გ. გვაზავა“.

გვ. 53. ხაზგასმულია: „აგრე იტყოდა-ყე“, არშიაზე: „ა. ჭ-ძეც ხმარობდა ასე“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „გამოკანკლული“, არშიაზე: „გამობრანე, გამოკობტევებ...“ ქვე-მით ხაზგასმულია სიტყვა: „გაჩამიჩებული“, არშიაზე: „დაბეჩებული“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „უსანეთობას“, არ-შიაზე: „გორის მარჯაში ეკლ. დღეობა“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „პეწიკი“, „ყვიტ-ყვიტებს“ და „ჩაეტიტე“. არშიაზე: „ჩავმარ-ხე, ჩავაქალ“.

გვ. 75. ხაზგასმულია: „მინაბრებული“, არ-შიაზე: „მითრებული“.

გვ. 76. ხაზგასმულია: „ყაჭრებს“, არში-აზე: „ხალიჩა ნაქსოვი, ცხენსაც მოსართავად ელადაფარებენ. ყაჭარი“.

გვ. 77. მოხაზულია ლექსის მთელი სტრო-ფი არშიაზე: „ჩახსაკაყი“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ნულარავე“, არშია-ზე: „წყველის უკან წაღება, რომ არ გამართ-ლდეს“.

გვ. 105. ხაზგასმულია: „სამზეურებით ხელ-ში“, არშიაზე: „ქოლგა“.

გვ. 106. ხაზგასმულია: „კარამე“, არშია-ზე: „ქოდვე კარგი რომ“.

გვ. 107. ხაზგასმულია: „ტომბახი“, არშია-ზე: „მალარიჩი“.

გვ. 144. ხაზგასმულია: „იყმინდებოდა“, არ-შიაზე: „იტენავდა“.

გვ. 151. ხაზგასმულია: „სლუსლუი“, არ-შიაზე: „სლუქუნი“.

გვ. 172. ხაზგასმულია: „ყილთალიანი“, არ-შიაზე: „ყილთალი“.

გვ. 175. ხაზგასმულია: „გამიქევედა“, არ-შიაზე: „აკი ტირიდი, გვ. 173“.

2693-2694. მელანია ნ. ბნელი. მოთხრო-ბა. მე-2 გამოც. ტფ., 1920.

2695. მელანია ნ. ბნელი. მოთხრობა. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 30/VI“.

ყდაზე ავტორის გვაის ქვეშ: „(1853—1921)“. იქვე: „შეცდომა: 1. წალო, გვ. 135; „ცხრა“, გვ. 48“.

გვ. 48. ტექსტში მოყვანილ ლოცვაში ხა-ზგასმულია: „ცხრა ხატი, ცხრა ანგელოზი“, არ-შიაზე: „ცხრა მუხა, ცხრა წყარო“.

გვ. 49. ხაზგასმულია სიტყვა: „ამ რ[შე-ბული]“. არშიაზე: „მრემი“.

გვ. 135. სქოლიოში ხაზგასმულია სიტყვა „წალო“-ს განმარტება და მიწერილია: „ქე-დელში დატანებული დიდი კარადა“.

გვ. 209. მე-4 აბზაცში ხაზგასმულია სიტყ-ვა: „ქორვაქრები“, არშიაზე: „ჩემი სიტყვა (იხ. „ბოქვმა““.

2696-2697 მელანია. გიორგი და გურტა. (ამბავი). თბ., 1915.

გვ. 1. ფანქრით: „მელანია (ნათიქე). ი. გრ.“

2698-2699. მელანია. კრილოსანი. ამბავი. — ამონაჭერი: „მოამბე“, 1894, № 4.

2700. მელანია. ლადიკო. [მოთხრობა]. ამო-ნაჭერი: „მოამბე“, 1902, № 2.

2701—2702. მელანია. მამა ქრისტეფორე. [მოთხრობა]. ტფ., 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 20. V. ანეგლოტი — 32; შეცდომა (?) გვ. 11, 25, 37“.

თავფურცელზე: „შეცდომები — 11, 25, 37“.

გვ. 4. ხაზგასმულია სიტყვები: „მელანია მკრთალი ვარსკვლავით ანათებს“, არშიაზე: „მეტი არაფერი“

გვ. 11. ხაზგასმულია სიტყვები: „სიღარი-ბის მოწყობა“. არშიაზე გასწორებულია: „სი-ღარიბის მოწმობა (?)“.

გვ. 16. სქოლიოში მიწერილია: „ეისი შე-ნიშვნა“

გვ. 18. ტექსტში ხაზგასმულია სიტყვები: „მასწავლებლობაში ჯამაგირს აიღებდი წელი-წაღში“, არშიაზე: „აკლია“. აქვე ხაზგასმუ-ლია სიტყვა: „ეიწყალავდი“. ამოღებულია „ა“, მიწერილია: „ავტორს სწორედ აქვს“.

გვ. 31. ხაზგასმულია სიტყვა: „გამოვედი-ლიყავით“, არშიაზე: „ავტორს კარგადა აქვს (იხ. შენიშვნა)“

გვ. 33. ხაზგასმულია: „მსუბუქი“, არშია-ზე: „სუბუქი“.

გვ. 43. ხაზგასმულია: „პირისუფლების“, მიწერილია: „(გვ. 37)“. ხაზგასმულია: „შე-მომხედოთ“, მიწერილია: „გვ. 39“. არშიაზე: „დაბეჭდილიც ასევეა“.

2703. მელანია. ნაეარლობა. მოთხრობა. ნაწ. 1—3. — ამონაჭერი: „მოამბე“. 1899, №№ 4—8, 11; 1900, № 5—6.

აკინძელია წიგნად.

თავფურცელზე მინაწერები: „მელანია (მღვ. ნათიქე). დეკ. ნიკოლოზ გიორ-გის-ძე ნათიქე+თებერელის 4-ს 1921 წ. გარდაიც — „ნავარლობა“ (მოთხრობა). „მო-ამბე“, 1899 წ., IV, V, VI, VII, VIII, XI; 1900 წ. V, VI, P. S. მელანია ფსევდონიმა მღვდ. გიორგი ნათიქისა. „მელანია“ — წარ-მოსდგება სოფ. მელაანთან ერთი „ა“-ბო-ლოში გუაქეთა და გამოვიდა ქალის სახელი მელანია. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „იხ. II გვ.“

ფორზაცის მე-2 გვერდზე: „კიდევ მოთხრობები: „ბნელო“ (ჯერ „ივერიაში“ დაიბეჭდა — გამოვიდა 1891 წ. და შემდეგ). 1. ძეგლზე წასაწერი „ლექსი“ („კლდე“, 1915 წ., № 12, 13). 2. აქეთ-იქით გამარჯობა („თ. და ცხ.“ 1917 წ., № 32, 33). 3. კრიალოსანი („მოამბე“, 1894 წ., № IV). 4. ლადიკო („მოამბე“, 1902 წ., № II). 5. გიორგი და გურჯა (ცალკე გამოცემა ჟურ. „კლდისა“, 1915 წ.). 6. პრივატის მღვდელი (ჯერ გუნიას ჟურნალში „ძალა“, „ნიავი“ და სხვ. № 5, 6, 8; მერე ხომალდის ჟურნ. „ცხოვრება“ და სხვ.) 1916 წ., 1, 2, 4, 5, 6, 7. 7. ქედნის ღვლუნე („მოამბე“, 1904 წ., № VI). 8. ზურაბ ქართველიშვილი იგივე „შოვინისტი“ (გაზ. „ქართლი“, 1912 წ., № 9). 9. სცენები („წყალობა და მისი მეუღლე მარმარა და სარქისა და წყალობა“ იხ. ვახუთი „საქართველო“, 1918 წ., № 222). 10. სახელოანი — „საქართველოს“ დამატ., 1916 წ., № 22 და 16. 11. სცენები („საქართველო“, 1918, № 222). 12. მამა ქრისტეფორე ცალკე წიგნად გამოვიდა 1934 წ. (ცენზორის აკრძ.)“

წიგნის ყოველი ნაწილის პირველ ფურცელზე მიწერილია, თუ რომელი ნომრიდანაა ამოჭრილი.

ჩაღებულა ქალაღის ნაჭრები მინაწერებით: 1. „მელანას მოთხრობები. „ზურაბ ქართველიშვილი“ — იგივე „შოვინისტი“ (იხ. „ქართლი“, 1912 წ., № 9) და სხვ. 2. დეკ. 5. ნათიქს ორი კარგი მოგონება აქვს ვაჟაზე. შიგ ვაჟას კერძო წერილებიცაა. (იხ. ვახ. „საქართველო“. 1915 წ., № 66 და 92. აქ ვაჟას კერძო წერილებია).“

2704. მელანია. ქედნის ღვლუნე. [მოთხრობა]. — ამონაჭერი: „მოამბე“, 1904, № 6.

2705. მელია ი. ბედნიერება. [ლექსები]. ბათუმი, 1958.

2706. მელია ი. ზურამტოვან ბალნარებში. [ლექსები]. ბათუმი, 1961.

2707. მელია ი. ლექსები. ბათუმი, 1953. კანზე: „გვ. 5“.

გვ. 5. ლექსში „სამშობლოს დილა“ ხაზგასმულია: „ვესალმები“, არშიაზე კითხვის ნიშანი და „მივესალმები“.

2708. მელია ი. ლექსები. ბათუმი, 1955.

2709. მერკვილაძე ი. ალექსანდრე ბოკოროშვილი. (ბროლის ველზე დაღუპვის გამო). ქუთაისი, 1915.

ხელნაკეთ კანზე აღდგენილია თავფურცლის მონაცემები: „ალექსანდრე ბოკოროშვილი (ბროლის ველზე დაღუპვის გამო). შედგენილი და გამოცემული ივლიანე მერკვილაძის

-მიერ. ქუთაისი, 1915 წ.“ იქვე: „თბილისში არ იშოვება“.

2710. მერკვილაძე ი. ლექსი ტყიბულის ქვანახშირის მუშებისადმი. ქუთაისი, 1907.

კანზე მიწერილია: „ივლიანე“. ქვეითი: „მეწიფენ სოსიო არ არის. ი. გრ.“

თავფურცელზე, მე-17 და 30-ე გვერდებზე ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი“.

2711. მერკვილაძე ი. ჭიათურა და საყანაია. [ლექსები]. ქუთაისი, 1908.

კანზე: „ივლიანე მერკვილაძე არის — ი. გრ.“

2712-2713. მერ-ქვარ. საქონლის სადგური. ინსტენიროვა 4-მოქმ. და 1 სურ. თბ., 1925. კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „ალ. ქვარელი“.

2714. მესხი დ. იმერული სცენები: „გასართობი“. „პროზა და ლექსი“. მე-2 გამოც. ქუთაისი, 1902.

კანზე ხაზგასმულია: „მეორეთ გამოც.“, მიწერილია: „პირველი გამოცემა გამოვიდა 1900 წელს. ი. გრ.“

2715. მესხი კ. გამარჯვების გზაზე. [მოთხრობები]. თბ., 1951.

2716-2717. მესხი კ. თამარ-ბატონიშვილი. ხუთ-მოქმ. დრამა XIII ს. ცხოვრებიდამ. გადმოცემა. გრ. რჩეულოვის რომანიდამ „საქართველოს თამარ-ბატონიშვილი“. თფ., 1878.

გვ. 93. მინაწერი: „სუფლიორი ი. გრიშაშვილი 19. 2. III. 04 წ. ავლაბრის თეატრი“.

2718. მესხია ა. თავგადასავალი, წერილები, ავტორიშვიდი. საუბარი თვითშემეცნებაზე პავლე აკობიათ. თბ., 1905.

2719. მერტრეველი ზ. ბროლის ჩქერები. [ლექსები]. სოხუმი, 1960.

2720. მერტრეველი ლ. განთიადი 25 თებერვლისა საქართველოში. ტფ., 1931.

2721—2722. მერტრეველი ლ. ცივი ღამეში ცივი ფიქრებით. (ლექსისებური). თბ., 1910. კანზე ხაზგასმულია გამომცემელი: „ახოსპირელი“. ხაზგასმულია ავტორის გვარი და მიწერილია: „გარდაიც. 1941. 27 აგვისტოს. დაიბ. 1885 წ.“

2723. მერტრეველი ლ. ცხრათვალა მზე. მოთხრობების კრებული. თბ., 1939.

შეუტოტულზე წარწერა: „პეი, შორს წასულო მეგობარო, სოსო! კარგად ველარ ეხედავ, ხომ არ გამოიკვალე? ან მეგობრობაც ხომ არ ბერდება ჯერ დღეგრძელი იყოს და შემდეგ მოკედეს უბერებულად როგორც ჭაბუკი, ამიტომ ალავერდი შენთან „ცხრათვალა მზე! ლეკ. მერტრეველი. 10-II-39“.

ყლის მე-2 გვ.: „მკერდი, 120“.

ფორზაცზე: „შახინად ანგლები, 123“.
ყდის მე-3 გვ. დაკრულია ფურცელი წარ-
წერით: „სარჩევი (ავტორის ხელით)“.

„ცხრათვალა მზე—5
მიგნებელი საუნჯე—82
სანეტარო განთიადი—120
გატეხილი ხმალი—260“.

2724-2725. მებრეველი ლ. ჭავანი. [მოთხ-
რობები. თბ.], 1936.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ კრიშა-
შვილს შეგობრული გრძნობით ეუძღვნე ამ
მკირე ჭავანს ჩემი რთველიდან. ლევ. მებრე-
ველი. 4/IV. 37“.

წიგნში დევს ლევან მებრეველის ნეკრო-
ლოგი, ამოჭრილი გაზეთიდან. არშიაზე:
„ლიტ.-საქარტ.“, 1941, № 35, 29 აგვისტო.
მწერლის დაბადების თარიღის გასწვრივ მი-
წერილია: „1885“.

2726. მებრეველი ნ. ლექსი, თქმული ნი-
კო დიმიტრის-ძის მებრეველისაგან. თფ.,
1897.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ქალ-ვაჟიანი“.

2727. მეფარნაშვილი გ. ცრემლთა გუბე
და სხვადასხვა საამბროვო ლექსები. თბ.,
1914.

2728. მექანაროვი დ. ანბანი-ქება. თქმუ-
ლი თელავის სობორის მღვდლის და ზაყო-
ნოუჩიტელის დიმიტრი მექანაროვის მიერ.
თფ., 1860.

2729-2730. მექანაროვი დ. თელავი თავი-
სის ბუნებით და ხალხითა. ლექსად თქმული.
ტფ., 1880.

მეორე ცალის კანზე და ფორზაცზე უწინ-
დელი პატრონის ხელწერა: „მარიამ ჩილავეი-
სა“. კანზე: „ეიყიდე. ი. გრ.“

2731. მექანარე დ. კალამი. ლექსად თქმუ-
ლი. ტფ., 1880.

კანზე და გვ. 3 ყოფილი პატრონის ხელ-
წერა: „მარიამ ჩილავეისა“. კანზე: „ეიყიდე.
ი. გრ.“

2732. მექავაზიშვილი ს. უღელტეხილთან.
[რომანი]. თბ., 1960.

2733. მეღვინეთუცესოვი დ. ექიმბაში.
კომედია წარმოადგენს ძველსა და ახალს დრო-
ებას. ორ მოქმ. თფ., 1876.

2734-2735. მეღვინეთ-ხუცესოვი დ. კატა
აწონა. კომედია ორ მოქმ. სრული. თბ., 1880.
წიგნი შეკრულია ი. გრ. მიერ, მისივე ხე-
ლით კანზე: „დიმიტრი მეღვინეთუცესი. კა-
ტა აწონა. კომ. 2 მოქმ. 1880 წ. იბეჭდებოდა
„დროებაში“, 1869 წ. ი. გრ.“

2736. მთვარაძე ს. ახალი დღეობა. მხია-
რული სცენა 1 სურ. [თბ.], 1932.

2737. მთვარაძე ს. გააწბილეს. პიესა 3
სურ. [ტფ., 1932].

2738. მთვარაძე ს. მეცხრე შვილი. ჯაღოს-
ნური ზღაპარი. 4 მოქმ. და 6 სურ. [თბ.,
1958].

2739. მთვარაძე ს. მძლეთამძლე. რომანი.
[თბ.], 1960.

ყდაზე: „ავტორისაგან“.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული პოე-
ზიის მშვენებას იოსებ გრიშაშვილს! უღრმე-
სი პატივისცემის გრძნობით. ს. მთვარაძე.
19-6/IV—61 წ. ქ. თბლისში“.

2740. მთვარაძე ს. სურამის ციხე. ტრაგე-
დია 4 მოქმ. და 8 სურ. დაწერილია დ. ჭონ-
ქაძის მოთხრობის მიხედვით. [თბ.], 1954.

2741. მთვარაძე ს. ჩაშლილი ქორწილი.
მოთხრობა. თბ., 1952.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული საბ-
ჭოთა პოეზიის სიამაყეს იოსებ გრიშაშვილს —
მოკრძალებით მიუძღვნას! ს. მთვარაძე. 2. VIII.
59 წ“

2742. მიწინაშვილი ა. ბრძოლა გამარჯვე-
ბამდე. პიესა 2 მოქმ. თბ., 1940.

2743. მირიანაშვილი ა. ასული ლევან მე-
ფისა. (ზეპირ-გადმოცემა). ისტ. მოთხრობა.
თფ., 1897.

2744-2746. მირიანაშვილი ა. ბედ-უქულ-
მართი ჯალაბობა. მოთხრობა. თბ., 1883.

გვ. 34. ბოლოსიტყვაობის ავტორის ხელ-
მოწერასთან „-ია-ძისი“ მიწერილია: „ზ. ჰ.“
მეორე ცალის გვ. 1 გვ. 25 ყოფილი პატ-
რონის ბეჭედი: „Григорий Тимофеевич Полу-
мордвиннов.“

გვ. 34. ტექსტის ბოლოს: „[ზ. ჰ.]“

2747. მირიანი ანუ ზღაპრული მოთხრობა
მასრიყის ხელწიფისა, ხოსროე შაჰისა და შეი-
ლისა მისისა მირისა. ტფ., 1876.

2748-2749. მირიანი ანუ ზღაპრული მოთხ-
რობა მასრიყის ხელწიფისა, ხოსროე შაჰისა
და შეილისა მისისა მირისა. მე-2 გამოც. თფ.,
1900.

კანზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“.

2750-2751. მირნელი მ. დღეებს ვაგებდაე.
ლექსები. პოემა. სოხუმი, 1958.

2752. მირნელი მ. ზღვისპირეთის მელოდი-
ები. [ლექსები]. თბ., 1960.

2753-2754. მირნელი მ. მთების დუმილი.
სოხუმი, 1961.

ფორზაცზე წარწერა: „ხალხის საყვარელ
პოეტს იოსებ გრიშაშვილს ღრმა პატივისცე-
მით. ავტორი. 6/XII 61“.

2755. მირნელი მ. ფერების ტალღა. [ლექ-
სები]. სოხუმი, 1956.

ფორზაცზე: „ლამაზმანო—48“.

2756. [მირცხულავა ა.] მამაშვილი ა. ერთ-
ტომეული. ლექსები და პოემები. თბ., 1953.
ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 3/XI“.

წიგნი დევს ამონაჭერი გაზ. „გამარჯვე-
ბიდან“ ე. სიხარულიძის სტატია „ა. მირცხუ-
ლავას რჩეული ლექსები“. არშიაზე: „1953.
№ 84. 28 აპრილი, — ერთ წელიწადში ორჯელ
გამოსა“.

2757-2758. [მირცხულავა ა.] მამაშვილი ა.
რჩეული ლექსები. ტფ., 1937.

2759. მირცხულავა (მამაშვილი) ა. რჩეუ-
ლი [ლექსები. პოემა]. თბ., 1947.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1947. 29.VI“.

1-ლ და მე-2 გვ.: „ლექსის მამაშვილებს, გვ.
29. 221; კონის წყარუნი, 222; მკერდზე
ფორთოხლები, გვ. 220; სხეულს შიარხვეს
ქნარივით, 228; ჩიხტა-კობი, 20, 204; ძლივს
იკავებდი უბეში გვირგვინს, 128; ან რძე ან
თაფლი ან დასაღვეი, 249. „ქალი, კაცი, გინდ
ვასაბოვარი“ (მ. გურიელი); მკერდ გავსე-
ბული ვაშლის ხეხილით? 129; მთვარე მთა-
შია ხან იყალითომი. 127. აქვე: (იყალითო ბარ-
შია თუ მთაში?); დედამ მახინჯი რატომ არ
გვობა, 221; არ გამავონო, 112“.

გვ. გვ. 7-11. ლექსში „სამშობლო ბელა-
დისა“ გვ. 7 ხაზგასმულია სარიტომო სიტყვები
„ნიავეს“ და „მიაქვს“, არშიაზე: „ჩემი რით-
მები. იხ. „დუდუკის საარი“. გვ. 8. ხაზგასმუ-
ლია: „ქარხნის სალამურები“, მიწერილია: „გვ.
12“.

გვ. 13—14. ლექსში „პიშნი სამშობლოს“
ხაზგასმულია: „ქარხნის სალამურა“, მიწერი-
ლია: „იხ. გვ. 8“.

გვ. 33. ლექსში „სახალწლო“ ხაზგას-
მულია: „კისერ-ალერებულად“, მიწერილია:
„კისერი თუ ყელი?“.

გვ. 65. ლექსში „ახალი წელი“ ხაზგას-
მულია სარიტომო სიტყვები: „შემოსა“ და „გა-
რემოსა“, მიწერილია: „ჩემი. იხ. „რა კარგი
ხარ“.

გვ. 112. ლექსის „არ გამავონო“ არშიაზე:
„იხ. ჩემი „მოკემა“. მოხაზულია ბოლო 4
სტროფი და მიწერილია: „ეხტ. ორბელიანი“.

გვ. 118. ლექსში „ბათუმი“ ხაზგასმულია:
„სახევენული“, იქვე მინაწერი: „თუ აყვავე-
ბულია სახე რატომ უნდა ჰქონდეს ვენბუ-
ლი“. იმავე გვერდზე ლექსის „შენ რაღას იტყ-
ვი რიონო“ არშიაზე: „მიბაძეა ი. გვანცელა-
ძის? (ქნარი)“.

გვ. 119. ლექსის „ხის გოდება“ არშიაზე:
„ჩენით“.

გვ. 122. ლექსში „ქუთაისი მაისში“ ხაზ-
გასმულია: „აეილებით“, მიწერილია: „იხ. სი-
ათნოვა“. იმავე გვერდზე ლექსში „ქალაქის
ნიავე“ გასწორებულია კორექტურული შეც-
დომა. მიწერილია: „რა იარა?“ იქვე ლექსთან

„რჩევა-დარიგება“ მიწერილია: „ან ერთი ან
მეორე“.

გვ. 123. ლექსის „ლექსები“ არშიაზე: „უკ-
ვე გავლილან და რაღას ეძებს?“ იმავე გვერდ-
ზე ლექსში „ხალხი უკვადია“ ხაზგასმუ-
ლია: „ჩვენ“, არშიაზე: „შენ ხალხი არა ხარ?“

გვ. 125. ლექსთან „ბავშვობა და სიბერე“
მიწერილია: „კარგია“. იქვე ლექსში „ახალი
წელი“ ხაზგასმულია: „სულ და ლხინო ...სა-
წყაულს“, მიწერილია კითხვის ნიშანი და
„122“.

გვ. 128. ლექსში „ზამთრის ნიავე“ ხაზგას-
მულია: „საზანდარი“, არშიაზე: „გვ. 112“.

გვ. 174-176 ლექსის „სისხლი და ცრემლე-
ბი“ ბოლოს ხაზგასმულია სარიტომო სიტყვებ-
ი: „ნუგეშის მცემლები“ და „ცრემლები“,
მიწერილია: „ჩემი. ი. გრ.“

გვ. 219. ლექსში „ციცინათელა“ ხაზგას-
მულია სარიტომო სიტყვები: „ნიავექარულად“
და „ფარულად“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „შენ
გაიჩვენები“.

გვ. 220. ლექსის „პატარა“ სათაურ-
თან: „იხ. ჩემი ლექსი „პატარას“.

გვ. 221. ლექსში „პირველი კოცნა“ ხაზ-
გასმულია სარიტომო სიტყვები: „ღაფეზა.“ და
„შოაბექდილება“, მიწერილია: „რა რითმაა“.

გვ. 231. ლექსში „ნატვრა“ ხაზგასმულია
სარიტომო სიტყვები: „ბატანი“ და „მათვანი“,
არშიაზე: „იხ. ოვ. თუმ. რუბაია“. იქვე: „არ
შეგცივდეს ბარაშკაყანი“.

2760. მირცხულავა (მამაშვილი) ა. რჩეუ-
ლი [ლექსები]. თბ., 1952.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1952. 30. XI. ერთ-
გვარობა, გვ. 14“.

გვ. 14. ლექსში „დაბადება“ ხაზგასმულია
ბოლო ორი სტრიქონი: „რომ პატარა გორის
ქერქვეშ“.

დაიბადა გარიყრაყი“.

ამავე გვერდზე ფანქრით წერია:
„გლახს ბაასით შეწყვლია ბევრჯერ,
ნავერწყალი უთესია მთაში,
ამ პატარა და უსაზღვრო ქერქვეშ
აუნთია ლენინს გარიყრაყი“

ს. ჩიქოვანი.

(„ახალგაზრდა კომ.“, 1952 წ., № 144. 29
ნოემბ.)“

გვ. 115. ლექსთან „სიმღერა გამარჯვებო-
სა“ წერია: „შ. მღვიმელი“.

გვ. 255. ლექსში „ლენინურ კომკავშირს“
ხაზგასმულია სარიტომო სიტყვები: „ათილდე“
და „გადადიოდნენ“, არშიაზე: „ჩემია“.

გვ. 257. მოხაზულია ლექსი „ჭარბამობა“,
მიწერილია: „ჩემგან“.

გვ. 266. ლექსში „ახალი წელი“ ხაზგას-

მულა სართომო სიტყვები: „შემოსა“ და „გარემოსა“. არშიაზე: „ჩემგან“.

გვ. 268. ლექსში „ნატურა“ ხაზგასმულია: „ბატანი“ და „მათანი“, მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 342. ლექსში „წიგნი“ ხაზგასმულია სიტყვები: „ჰა, ჩემი წიგნი“, „ჩანჩქერია“, „ჩასტყვიანი“ და „ჰაუ“. იქვე: „ჩემიდან“.

2761. მირცხულავა (მაშაშვილი) ა. ჩრეული. [ლირიკა]. თბ., 1957.

2762. [მირცხულავა ა.] მაშაშვილი ა. ენგური. პოემა. თბ., 1937.

შმუტეტილზე წარწერა: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, ჩემს ძველ მეგობარს სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით ალიოსავან. 28. 1. 39 ტფილისი“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „კალატოზური პირდაპირბიცი“, მიწერილია: „პირდაპირი მხერხეს აქეს“.

გვ. 25. ხაზგასმულია მე-6 სტრაქონი და მიწერილია: „ქაჯის გამოეყო ენა?“

გვ. 51. ხაზგასმულია: „ღია [‘ასმიცი’]“, მიწერილია: „ცარიელი“.

გვ. 67. მთლიანად მოხაზულია და მიწერილია: „ხალხურივით, კარგია“.

წიგნი ჩადებულია გაზეთ „სოციალისტური შეტევის“ (სამტრედია). 1938 წ. 6 მარტის ნომერი, სადაც მოთავსებულია გ. გაბოკიძის რეცენზია სათაურით: „ა. მაშაშვილის პოემა „ენგურის“. ამონაჭერი გაზეთებიდან: 1. გ. ნარიძის რეცენზია აღნიშნულ პოემაზე მინაწერით: „მუშა“, 1938, № 7“. 2. ალ. ქუთათელის კრიტიკული წერილი პოემა „ენგურზე“ მინაწერით: „ლიტ. საქ.“, 1938, № 4“. 3. კლ. გოგიაშვილის რეცენზია მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1937, № 268, 23 ნომბ.“ ეს ამონაჭერი დაკრულია თეთრ ქაღალდზე, რომელზედაც წერია: „ი. გრ. 1937. 24/XI“. 4. ნ. აგიაშვილის წერილი სათაურით: „ხაზი ყველგან ჩემია“. რომელშიაც გარჩეულია პოემა „ენგურის“ ენობრივი მხარე. არშიაზე: „1934. „სიტყვა და საქმე“ № 1“. 5. ინფორმაცია: „დისკუსია ა. მაშაშვილის პოემის „ენგურის“ გარშემო“ მინაწერით: „ლიტ. საქ.“, 1937, 20 დეკმბ.“ 6. „ენგური“ ეკრანზე. ცნოა, არშიაზე: „ლიტ. საქ.“, 1938, № 6“.

2763. [მირცხულავა ა.] მაშაშვილი ა. ენგური. პოემა. [თბ., 1939].

2764. [მირცხულავა ა.] მაშაშვილი ა. ლექსები. თბ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 1. II“.

2765. [მირცხულავა ა.] მაშაშვილი ა. ლექსები. თბ., 1945.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი ანო-

ნიმის რეცენზია მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 14. აპრ.“

2766. [მირცხულავა ა.] მაშაშვილი ა. ლექსები და პოემები. [თბ.], 1939.

ფორხაზე წარწერა: „ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს, მხატვრული სიტყვის დიდ ოსტატს ნ. გრიშაშვილს სახსოვრად ჩემგან ეს წიგნი. ალიო მაშაშვილი. 19. 9. 39. ერევანი“. იქვე: „P. S. ხაზები მოიჯანისა, გვ. 154. ი. გრ.“.

გვ. 35. ლექსში „ლენინი — ჩენს საქმეში“ ხაზგასმულია სიტყვები: „ამაყად გაჰყვირი“, სქოლიოში: „პირველად რომ დაიბეჭდა ეს გამოთქმა ასე იყო: „კისერი გაჰყვირის“ იხ. „კომ.“, 1928 წ. № 186, 12 აგვისტო, ი. გრ.“

გვ. 51. ლექსში „პოეტი კაპიტანი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ზიან“, არშიაზე: „თუ სხედან? ი. გრ.“

ამონაჭერები ქურნალ-გაზეთებიდან: 1. ე. ვოლტევის რეცენზია მინაწერით: „ბოლშევიკი“, № 12, 1940 წ.“ 2. შ. გოხალიშვილის რეცენზია, გაზ. „ინდუსტრიული ქუთაისის“ 1941 წ. 25 იანვ. ნომრიდან. 3. ა. სულავეს წერილი „ალიო მაშაშვილი“, მინაწერით: „ლიტ საქართ.“, 1939, № 20.“ 4. მ. მამულაშვილის წერილი „ბრძოლისა და სიხარულის პოეტი“ მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1939, № 152, 5 ივლისი“. 5. გაზეთ „ქუთათელის მაღაროელის“ 1941 წ. 30 იანვრის ნომერი, მინაწერით: „ა. მაშაშვილის გვერდი“

2767-2768. მირცხულავა ა. მაღალი ოცნება. [ლექსები]. თბ., 1950.

წიგნი გაზეთიდან ამოჭრილი ს. წვერავას წერილი „მაღალი ოცნების მომღერალი“, მინაწერით: „საბჭ. თხზავთი“, 1951, № 120, 20 ივნისი“.

2769-2770. [მირცხულავა ა.] მაშაშვილი ა. მე და ბარათაშვილი. [ლექსები. თბ.], 1935. კანზე: „ექვსი ლექსივით გამოულია“.

2771. [მირცხულავა ა.] ზუმერანგი ა. მერჩხი. [ლექსები]. ტფ., [წ. ა.] კანზე: „ი. გრ. 1929. 3/X“.

ფორხაზე: „ზუმერანგი — მოკაული, წერილი წვეტიანი ჯოხია, რომელიც გასართლის დროს ტრიალებს და თანდათან უმატებტრეს აკეთებს და ბრუნდება იმ ადგილას სადა დაიკა აღამანმა გაიკოლა“.

წიგნი დევს ალიო მაშაშვილის ლექსი „დარიალიდან მოსკოვამდე“, ამოჭრილი გაზეთიდან. მე-7 სტრიქონში ხაზგასმულია: „გაიარს“ [მერანი], დასმულია კითხვის ნიშანი, ხაზგასმულია მე-15 სტრიქონის დაბოლოება და არშიაზე: „აყლია“.

2772. [მირცხულავა ა.] მამაშვილი ა. ობო-
ლი ვანო. ესკიზი. თბ., 1923.

2773. [მირცხულავა ა.] მამაშვილი ა.
პიემები. ტფ., 1930.

სუპერზე: „ი. გრ., გვ. 105“.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ., გვ. 105-6. (იხ.
„ჭარბ. მწერ.“). ლეონიძესაც აქვს რითმა —
19, 56, 44“.

გვ. 44. ხაზგასმულია სარიტომო სიტყვები:
„იარა“ და „იარალს“, მიწერილია: „იხ. გვ.
56“.

გვ. 52. მოხაზულია პირველი სტროფი, მი-
წერილია კითხვის ნიშანი, არშიაზე:
„საზოგადოთ მთელი ლექსი დაწერილია ჩემი
„ჩასა“-ს ზეგავლენით. ი. გრ.“

გვ. 56. ხაზგასმულია სარიტომო სიტყვები:
„იარა“ და „იარალს“, მიწერილია: „ლეო-
ნიძესაც აქვს ეს რითმა იხ. წიგნის გვ. 44“.

გვ. 105—106 ხაზგასმულია:

„აქ გრიშაშვილი
იქ აბაშელი
და შემდეგ —
რახში მოშაირეთა!“
„მათი ცხოვრება
მოგავს პანთეონს,
სადაც ლანდია
მკედარი ჩონჩხების...“

არშიაზე კითხვის ნიშანი და მინაწერი: „პან-
თეონი მარტო სასაფლაო როდია. მოშაირე!
ი. გრ. 1929. 23. VI“.

2774. [მირცხულავა ა.] მამაშვილი ა. პიმ-
ნი სამშობლოს. ლექსები. პიემები. თბ., 1951.

2775. [მირცხულავა ა.] მამაშვილი ა. და
ქორჭია რ. ქლუხორი. [ნარკვევი]. თბ., 1945.

2776. მიქაშვიძე შ. ვერცხლის მედალოსა-
ნი. 1 მოქმ. პიესა. თბ., 1953.

2777. მიქელაძე მ. ეიმღეროთ ბრძოლის ამ-
ბავი. [ლექსები]. თბ., 1947.

2778. მიქელაძე მ. ზღვისპირა ბალი. [ლექ-
სები]. თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პო-
ეტს, კარგ ადამიანს — ძვირფას სოსოს — ნიშ-
ნად ღრმა პატივისცემისა. ავტორი. მ/И
1957 წელი“.

2779. მიქელაძე მ. ლექსები. თბ., 1939.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს,
კარგ და გულისხმიერ ადამიანს — იოსებ გრი-
შაშვილს — ნიშნად ღრმა პატივისცემისა.
მ. მიქელაძე“.

2780. მიქელაძე მ. მზე პირს იბანს. ლექსე-
ბი [და თარგმანები]. თბ., 1957.

2781. მიქელაძე მ. ომგადახდილი. პიესა
1 მოქმ. თბ., 1947.

2782. მიწიშვილი ნ. რჩეული. თბ., 1958.

გვ. 120. ხაზგასმულია „ეინძლო“. არშიაზე
კითხვის ნიშანი.

გვ. 158. ხაზგასმულია: „რომ სცადოს ბე-
ლი“, არშიაზე: „ბედის საცდელად“.

გვ. 165. ხაზგასმულია „ვალაგებ“, მიწე-
რილია: „ამოვალაგე“.

2783. მიწიშვილი ნ. გარდაცვალება. პიე-
მა. ტფ., 1926.

შმუტტიტულზე წარწერა: „მეგობარს და
კარგ კაცს — პავლეს. ნ. მიწიშვილი.“

2784. მიწიშვილი ნ. ერთი ღამის აპზავი.
წიგნები. ტფ., 1931.

ფორზაცზე წარწერა „ძვირფას პავლეს პა-
ტივისმცემელი ავტორისაგან. ნ. მიწიშვილი“.

2785-2786. მიწიშვილი ნ. შავი ვარცკლა-
ვი. პიესა. თბ., 1926.

თავფურცელზე და შმუტტიტულზე უწინ-
დელი მფლობელის ბეჭედი, „თომაშვილის
წიგნებიდან“.

მეორე ცალის ფორზაცზე წარწერა: „პაე-
ლეს ნივოსაგან“.

2787. მიწიშვილი ნ. წმინდანინი. წიგნი
ლექსების. ტფ., 1922.

შმუტტიტულზე წარწერა: „პავლე საყვა-
რელიძეს“.

2788-2790. მიწიშვილი ნ. წმინდანინი.
[ლექსები]. მე-2 გამოც. ტფ., 1926.

ფორზაცზე წარწერა: „პავლეს. ნ. მიწი-
შვილი“.

2791-2792. მოისწრაფიშვილი ს. ობლივა-
ცია. ავტო-პიესა 2 მოქმ. [თბ.], 1930.

2793. მოსაშვილი ი. რჩეული. 1920—1946.
თბ., 1947.

2794-2795. მოსაშვილი ი. რჩეული თხზუ-
ლებანი. ორ ტომად. ტ. 1. თბ., 1959.

2796-2798. მოსაშვილი ი. თოლია. [მოთხ-
რობა]. ტფ., 1932.

თავფურცელზე წარწერა: „ძველს მეგო-
ბარს პოეტს — სოსოს ავტორისაგან. 1932—
21, VI“.

2799. მოსაშვილი ი. თოლია. [მოთხრობა].
ტფ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1937. 12/XII“.

2800. მოსაშვილი ი. ლექსები. თბ., 1939.

წიგნში დევს ი. მოსაშვილის ნარკვევი „ღა-
მარცხებული სისხლი“. ამოკრილი გაზეთიდან,
ზინაწერი: „სოსოილისტური გზით“, 1935 წ.,
6 თებ., № 6“.

2801. მოსაშვილი ი. ლექსები. თბ., 1940.

ფორზაცზე წარწერა: „ძველის ძველ მეგო-
ბარს, ქართული ლექსის სახელოვან ოსტატს,
ჩემი ერთ-ერთი ახალგაზრდობის ლექსის შთა-
მაგონებელს — იოსებს გრიშაშვილს, პატივის-
ცემით და ძმურ სიყვარულით. ილო მოსა-
შვილი. 1940—18/XI“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „აქლია ლექსე-ბი: 1. კიროვის ძეგლები; 2. ბათუმის მოლა-ლატეებს“.

გაზეთის ამონაწერები: 1. ილო მოსაშვილის ლექსი „ბელორუსიის ღამე“ მინაწერით: „კომ. 1935, № 263, 14 ნომბ.“ 2. ი. მოსაშვილის ლექსი „სერგეი კიროვის ხსოვნას“. გაზ. „კომუნისტის“ 1937 წ. 4 დეკ. 3. იგივე ლექსი გაზ. „კომუნისტის“ 4 დეკ. ნომრიდან ამოჭრილი. 4. ბ. გოგოტიშვილის რეცენზია „ილო მოსაშვილის ლექსები“ ფედერაციის“ გამოცემა 1939 წ.“ მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1939, № 109, 15 მაისი“. 5. ალ. სულაგას წე-რალი: „ილო მოსაშვილის ლექსები“ მინაწე-რით: „კომ.“, 1939, № 148, 30 ივნისი“. 6. „ლიტ. საქართველოდან“ ამოჭრილი ი. მოსაშ-ვილის სიტყვა საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს V სესიაზე. 7. ა. სულაგას წერილი „ი. მოსაშ-ვილის პოემა „ბაზალთი“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, № 20, 1941“. 8. „ლიტ. საქართვე-ლოს“ 1941 წლ. 12 იანვ. № 2 მინაწერით: „ილო მოსაშვილი. აქ ჩემზედაც, გვ. I, გვ. 2.“ 9. „მნათობის“ 1939 წ. № 9-დან ამოჭრი-ლი ბ. ე. [ბ. ელენტი] რეცენზია „ილო მო-საშვილის ლექსები“. ფედერაცია“. თბილისი, 1939 წ.

2802. მოსაშვილი ი. ლექსები. თბ., 1945. გვ. 179. ლექსს „ქორწილი ჩვენს სოფელ-ში“ მიწერილი აქვს: „გრიშაშვილის მიბაძვა“.

2803. მოსაშვილი ი. ლექსები. თბ., 1950. ფორზაცზე წარწერა: „ჩემი ახალგაზრ-დობის ლექსების გზის გამხსნელს, სხელოვან პოეტს, ძმასა და მეგობარს — სოსო გრიშაშ-ვილს, ნიშნად სიყვარულისა. ილო მოსაშვილი. 1950—5/VI“.

ბოლო ფორზაცზე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ამისულაშვილის რეცენზია „სწრაფვა აქტუალობისაკენ“ მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1950, № 121“.

2804-2805. მოსაშვილი ი. ლექსები. პოემე-ბი. თბ., 1952.

შემუშავებულია წარწერა: „საქართველოს გამორჩენილი პოეტს, ძველს — საყვარელ მეგო-ზარსა და ახალ მეზობელს, — იოსებ გრიშაშ-ვილს. ავტორისაგან. 1953. 10/IV. თბილისი. ლენინის ქ. სახლი 20“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „დანით, 21; ზედ, მზე, 206“.

წიგნში დევს ნიკოლაი დორიზოს წერილი „СТИХИ О СЫНЕ“ ამოჭრილი გაზეთიდან. სათა-ურთან: „Литер. газета“. от 25/IX. 1952 გ.“

2806. მოსაშვილი ი. ლექსები. პოემა. პიე-სა. [თბ.], 1954.

2807. მოსაშვილი ი. ნარკვევები. ტფ., 1935. ფორზაცზე გაზეთიდან ამონაჭერი ქ. გ-ს რეცენზია „ილო მოსაშვილი — გატეხილი ღამეები“ მინაწერით: „კომუნისტის“, 1936, 26 ივლისი“.

2808. მოსაშვილი ი. პიესები. თბ., 1950. ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ პო-ეტსა და მეგობარს სოსო გრიშაშვილს. ძველი და გაუტეხელი მეგობრობის ნიშნად. ავტორი-საგან. 1951-20/VI. თბილისი“.

2809-2810. მოსაშვილი ი. საღვურის უფ-როსი. პიესა 4 მოქმ. და 8 სურ. თბ., 1947.

2811—2812. მოსაშვილი ი. და ლორთქიფა-ნიძე ქ. ერთხელ ღამით. პიესა 2 მოქმ. თბ., 1947.

2813-2814. მოსე ხონელი. ამირანდარეჯანია-ნი. (XII საუკუნის). ტფ., 1895.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემი სიცილის და ცრემლების მოზიარეს — სოსოს მარიჯანი-საგან. :1921-20/X; 1929. 9/IV“.

კანზე: „ნ. მარი და ზ. ქ. გვ. 397. ი. გრ.“ იქვე: „უნდა ყდაში ჩაისვას, ისე არ წაიკითხე-ბა. ამ წიგნზე იხ. რეცენზია: „Новое общество““, 1897, № 45:6. „И. И.“

გვ. 397. ხაზგასმულია: „სწორედ ეს კამათი [ნ. მართან „ამირან-დარეჯანიანის“ არაქართუ-ლობის შესახებ], ვახდა იმის მიზნად, რომ მე „ამირან-დარეჯანიანის“ დაბეჭდვა განეზო-რებო...“, მიწერილია: „აი რატომ დაუბეჭდია“.

წიგნში დევს ქალაღის ნაჭერი წარწერით: „არის კიდევ „ამირან-დარეჯანიანზე“ წერი-ლები ეურნალ-გაზეთებში გაბნეული“.

2815-2816. მოსე ხონელი. ამირან-დარეჯა-ნიანი. ს. კაკაბაძის რედ. თბ., 1939.

შემუშავებულია: „ი. გრ. 1939. 2/III“.

წიგნში დევს: 1. ალ. ბარამიძის წერილი „ამირან-დარეჯანიანის“ ორიგინალობის სა-კითხისათვის“, ამოღებული მუცნ. აკადემიის მოამბედან, ტ. IV, № 6, 1943. არშიაზე: „ი. გრ. 1943. 5/X“. ამ წერილის მე-3 გვერდ-ზე ხაზგასმულია: „ამის მიხედვით ზედმეტად ცხადი ხდება, რომ ერთია „ამირანდარეჯანია-ნი“ და მეორეა ამირ ჰამზას ამბავი“. არში-აზე: „იხ. კაკაბაძე, გვ. XI“. 2. ივ. ლოლაშვი-ლის სტატია „აკად. ნიკო მარი და „ამირანდა-რეჯანიანის სადაურობის პრობლემა“, ამოჭ-რილი გაზეთიდან, არშიაზე: „ლიტ. საქართ.“, 1941, № 16“. 3. ივ. ლოლაშვილის წერილი „ამირან-დარეჯანიანის“ ახალი ხელნაწერი“, ამოჭრილი გაზეთიდან, არშიაზე: „ლიტ. და ხელ“, 1948, № 7“.

მეორე ცალის თავფურცელზე სათაურის ქვეშ: „(ახალი რედაქცია)“.

გვ. VI. ხაზგასმულია: „ენა ამირანდარე-ჯანიანისა არის მარტვი და არსებითად განსხვავდება მაღალ-ფარდოვან საეკლესიო ენისაგან“. არშიაზე: „იხ. გვ. X“.

გვ. X. ხაზგასმულია: „(მას ატყვი) ძლიერი გავლენა ეკლესიური ლიტერატურული ნორმებისა“. არშიაზე: „გვ. VI“.

გვ. XI. მოხაზულია მე-3 აბზაცი ციტატა ალ. ბარამიძის ნარკვევიდან „ამირანდარეჯანიანის“ შესახებ. არშიაზე: „ი. აბულაძე?“

გვ. XIX. წინასიტყვაობის დასასრულს მიწერილია: „[ს. კაკაბაძე], გვ. X.“ ქვევით: „1939. 2/III. ი. გრ.“

გვ. 18. მოხაზულია მე-2 აბზაცი, არშიაზე: „აუმორი“.

გვ. 181. ლექსიკონში, არშიაზე: „იჩქითი, გვ. 83“.

გვ. VI-X. აღნიშნული და ხაზგასმულია იმ ავტორთა გვარები, რომელთაც აზრი გამოუთქვამთ „ამირან-დარეჯანიანზე“. არშიებზე დასმულია ნომრები (სულ 9).

2817. მოსკოველი-ოდიშელი ნ. ჩემის დღიურიდან. ბათუმი, 1906.

2818. მოძღვრისმედი ნ. ლექსები. თბ., 1957.

კანზე: „ი. გრ. 1957, 9/XII. ქილიკი, 33“.

2819. მოხეტე პ. ფანტომი. [ლექსები]. ბათომი, 1926.

კანზე: „ი. გრ. ბათომი. 1926. 13/IV“.

2820. მუავია ქ. ლექსები. ბათუმი, 1954.

2821. მრევლისმედი მ. გულისა. [ლექსები]. [თბ.], 1961.

2822. მრევლისმედი მ. ლექსები. [თბ.]. 1940.

თავფურცელზე წარწერა: „ბ-ნ სოსოს, ლექსის დიდს ოსტატს, უშნო შეგირდისაგან. მ. მრევლისმედი. 22/1-41 წ.“

2823. მრევლისმედი მ. ლექსები. თბ., 1958.

2824. მრევლისმედი მ. ქართლის უბეში. [ლექსები]. თბ., 1950.

კანზე „სიყვარული-52“ და 52-ე გვ. მო-

ხაზულია ორი სტრიქონი:

„...ერთი მკლავითაც შენ მოგვიზოდო,
შენ, შორეული ჩემი ტრფილი...“

ბოლო სტროფში ხაზგასმულია: „მოგაკარე“, არშიაზე მიწერილია: „მივიკარი“.

გვ. 49 ხაზგასმულია: „მე და ქარი“ და მიწერილია: „გ. ტ.“

2825-2826. მრევლისმედი მ. ქირანხული. (სამამული ომის დროინდელი სურათები). თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად

ჩვენს სამაყო პეტს იოსებ გრიშაშვილს მოკრალალებით მ. მრევლისმედი. 1957 იანვარი“.

მეორე ცალის გვ. 3. ხაზგასმულია: „ქარის მეზობლებს“, მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 4. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „გიშერ — ქიშე“, მიწერილია: „ჩემგან“.

გვ. 17. ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „მშვიდობა — შეინდობას“, მიწერილია: „ჩემიდან“.

2827. მრევლისმედი მის. ზეავი. ღრამა 4 მოქმ. 8 სურ. თბ., 1958.

2828-2829. მრევლისმედი მის. მოთხრობები. თბ., 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პეტსა და ქართული კულტურის გულშემბატოვიარს იოსებ გრამაშვილს პატივისცემით მიხილ მრევლისმედი. 23. II. 53. ქ. სოხუმი“.

-2830-2831. მრევლისმედი მის. მოთხრობები, თბილისური ნოველები. მგზნებარე მეოცნებე. თბ., 1961.

2832. მრევლისმედი მის. მოსალოდნელი დასასრული. პიესა 3 მოქმ. თბ., 1957.

2833. მრევლისმედი მის. ნიკოლოზ ბარათაშვილი. (ბედი მგოსნისა). პიესა 4 მოქმ. და 8 სურ. თბ., 1950.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემ საყვარელ პეტს, ქართული ლექსის დიდ ოსტატს იოსებ გრიშაშვილს სიყვარულით ავტორისაგან, 12. XII-50 წ.“

2834-2835. მრევლისმედი მის. პიესები. თბ., 1957.

2836-2837. მრევლისმედი მის. ხარატანთ კერა. [მოთხრობა]. თბ., 1948.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოჭრილი ელ. ჭიბუტის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ახალგზ. კომ.“, 1948 წ., № 74, 19 ივნისი“.

2838. მრევლისმედი მის. ხარატანთ კერა. ღრამა 4 მოქმ., 8 სურ. [თბ.], 1954.

2839. მრელაშვილი ვ. ლექსები. თბ., 1916.

კანზე: „თბილისში არ არის — ი. გრ.“ ავტორის სახელი გახსნილია: „ვანო“.

გვ. 1. მიწერილია: „ვ. მრელაშვილი“ გამოცემა № 1. ი. გრ.“

გვ. 3 და 16 ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი“.

2840. მრელაშვილი ლ. ლექსები. თბ., 1959.

2841. მუმლაძე კ. ყირიმის მიწაზე. [მოთხრობა]. თბ., 1949.

2842-2843. მღვიმელი შ. სალაშქრო ლექსები. ტფ., 1921.

კანზე: „ი. გრ. 20/I. 1921 წ.“

თავფურცელზე: „აქლია კარგი ლექსი: „მინდა ჩემს ნაბატონარსა ცოტა რამ გაუზიარო (იხ. ვ. გუნია)“.

კანის მე-3 გვერდზე: „1. მინდა ჩემს ნაბატონარსა“ იხ. „მოამბე“. 2. შ. მღვ. ლექსები იხ. „გულხში“. 3. „ეკალო ვინა მიჩხვლიტო („საქ. კალენდ.“, 1905, გვ. 497). 4. შიოს ლექსები დიდებისათვის იხ. ყველა „საქ. კალენდ.“

კანის მე-4 გვ.: „ბევრი ლექსი აქლია“. გვ. 11. ლექსთან „მუქარა“ მიწერილია: „ვ. გუნია, და-ძმაში“.

გვ. 37. ლექსის „რა კნა, ე ჩუმი ნალველი“ ბოლო სტროფთან მიწერილია: „ლოცვის წინააღმდეგ“.

გვ. 38. ლექსს „განთიადის შუქმა დაჰკრა“ გასწული აქვს ხაზი და მიწერილია: „ეს სათაური არ ვიცი ევლოზვილს აქვს თუ ს. გოწაძეს“.

გვ. 40. ლექსს „განთიადის შუქმა დაჰკრა“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „იხ. „რევ. პოეტები“, გვ. 45“.

გვ. 42. ლექსს „ვლიკო“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „1917 (იხ. საიუბ. კრებ.)“.

2844-2851. მღვიმელი შ. სიმღერები. შეპკრება და წინათქმა დაერთო ი. გრიშაშვილმა. თბ., 1938.

ფორზაცზე „ჩემს ბიბლიოთეკას. რედ. ი. გრ. (იხ. გვ. 3) აქ შენიშვნებია“.

გვ. XX. სქოლიოში გასწორებულია სიტყვა: „დაარქვა“, მიწერილია: „შეარქვა“. არწახე: „P. S. ერთი ფსევდონიმი კიდევ შიოსი „ზეზვა“. სადაოა!“

გვ. 2. მოხაზულია: „შხამად შემერგოს ღედის რძე“, მიწერილია: „ეს ლექსი ხალხური ჰგონიათ. ი. გრ.“

გვ. 3. წიგნში ჩაყრულია კალენდრის 1942 წ. 2 იანვ. ფურცელი, სადაც დაბეჭდილია ალიო მირცხულავას ლექსი „სიმღერა გამარჯვებისა“. ლექსში ხაზგასმულია სტროფონი „შხამად შემერგოს ღედის რძე“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის ეგზემპლარი“.

გვ. VII. გადახაზულია: „შ. მკვირელი“, არწახე: „ღვანაძე, კორტოხა, განდევილი და სხვანი“.

ამავე გვერდზე მოხაზულია: „შიო მკვირელი“ და მიწერილია: „რომელსაც წელს შეუსრულდა 10 წელი გარდაცვალებიდან“.

გვ. X. გადახაზულია სიტყვა: „ქარისმის“, მიწერილია: „თეთრმკვირბელობის“. ამავე გვერდზე ლექსს „შხამად შემერგოს ღედის

რძე...“ მიწერილი აქვს: „ამ ლექსს მთლიანად წავეითებავთ, გვ. 2“

გვ. XI. გადახაზულია: „ქარისკაცის წერილში“, მიწერილია: „მხედართა ძველი სიმღერა“.

გვ. XVII. ხაზგასმულია: „ამ კრებულში თავი მოვეყარეთ ისეთ სიმღერებს...“ ზემოთ მიწერილია: „შიოს მოზრდილთათვის დაწერილი ამ სიმღერებში“.

ამავე გვერდზე აბზაცს: „მუხა საქართველო, ყლორტები — ახალი თაობა... ეს ნატურა სფლავეში არ ჩაჰყოლია პოეტს...“ ეხება მინაწერი სქოლიოში:

„და ისე ჩავლო მე სამარეში ბეჭვის ოდენა არ მიმღვეს დარდი, სამშობლო ჩემი თავიასფული ჰყუავის, იშლება ვით იავარდი“.

გვ. XIX. ერთსტროფიან ლექსთან მიწერილია: „ან კიდევ მყინვარს, გვ. 49“.

გვ. XX. ლექსის სტრიქონებთან „ღაზგაზე რანდით ლამობდი მრუდე ხის გასწორებასა“ მიწერილია: „ეს სიმბ. თქმა ი. დავით. ხარატი ხელში რანდით მომუშავე“.

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას, ი. გრ. 1938.1/X“.

წიგნში ჩაღებულია:

1. რვეულის ფურცელი, რომელზედაც წერია: კურიოზი:

„ჩურჩხულეს რომ აკეთებენ დღეს არ იცი, ჩემო ნანი? წამო, გოგო, ჩვენც დაველოთ გადაავდე „ჩირაღდანი“.“

შიო მღვიმელი.

(შენიშვნა:*) — წიგნს, რომელსაც აქვენსწავლობთ მეორე კლასში, ჰქვია „ჩირაღდანი“. იხ. ნინო ძიძიგური „ქართ. ენის სახელმძღვანელო დაწვ. სვ. II კლ. 1941 წ. გვ. 18“, გვერდზე მიწერილია: „ეს ლექსი წინათ სხვანაირათ იყო“. 2. ჟურნალიდან ამოჭრილი ანონიმური რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით „მნათობი“, 1938, № 9“.

2852-2853. მჭედლიშვილი ი. ალექსანდრე ბატონიშვილი. ისტ. პიესა 5 მოქმ. ტფ., 1935.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ზარბაზანი“, მიწერილია: „ზარბაზანი იყო მამინე“

გვ. 15. ხაზგასმულია: „სსლდათს“, მიწერილია: „ქარისკაცს“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „ვირ-ეშმაყები, მიწერილია: „ასე პირდაპირ“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „ურო“, მიწერილია: „უფრო“.

გვ. 23. ხაზგასმულია: „ჰკუვა გაგჭირდეს“, მიწერილია: „ჰკუვა გაჯირდეს“

2854. მკედლიშვილი ი. ანგლოსა აჯანყება (ბიბლიური თქმულება). [პოემა]. ტფ., 1915.

კანზე: „მივიღე თბილისიდან ბარკალაისაგან. 1915 წ. კისლოვოდსკი. 27 ივლისი — ი. გრ.“

2855. მკედლიშვილი ი. გიო. სურათი. ტფ., 1913.

თავფურცელზე წარწერა: „ნიშნად ღრმა პატრიისტიკისა და გულწრფელი სიყვარულისა ჩემთან სეზრდის ჩემს თანამოკალმეს სოსოს სოსოსაგან. 2. I. 18 წ.“

ზაზგასმულია: „1913“. იქვე მიწერილია: „1918“.

2856-2857. მკედლიშვილი ი. თქმულება შოთა რუსთაველზე. ტფ., 1924.

კანზე: „დაიბეჭდა პირველად „სახალხო გაზეთის“ დამატება, 1913 წ., № 163“.

გვ. 8. სტრიქონთან: „წაო და თვითონ გარებ“... მიწერილია: „დაბეჭდილია „მწყემის“.

გვ. 15. ტექსტში ხაზგასმულია სტრიქონები: „რუსთველო, მენატრებოდა სიკვდილი შენის ხელთა“. არწიანზე: „ა. ხახანაშ., 165“.

გვ. 16. მოხაზულია სტრიქონები: „შოთავ, შენს წმინდა ლოცვებში

ახსენე ჩემი ცოდვები...“ არწიანზე: „ღმრღმე“.

მეორე ცალს თავფურცელზე: „დაბეჭდილი იყო „სახალხო გაზეთის“ დამატებაში 1913 წ., № 163. აქ შეცვლილია ცოტათი. — ი. გრ. 1924 წ., 31.XII“.

გვ. 4. ტექსტში ხაზგასმულია სტრიქონი: „ზღვის ბსკერთა შვიგან...“ მიწერილია: „ზღვისა ძირებსა“. იქვე ხაზგასმულია სიტყვა: „დაიბლანის“, მიწერილია: „დაისერას“.

2858-2859. მკედლიშვილი ი. ლექსები. წ. 1. ტფ., 1922.

ჭელნაკეთ კანზე: „ი. მკედლიშვილის ლექსები. ი. ვ. 1922 წ. 12/VII“.

გვ. 5. ლექსში „გარდი და ბულბული“ ხაზგასმულია:

„განა უტურფოდ ქვეყანა
ფიცოცხლებს, ამღერდებო?!" მიწერილია:

„გარდ-ბულბულის ვაბასება თეიმურაზისა“. ამავე ლექსში ხაზგასმულია:

„ვიდრე ვიყავი თავისუფალი,
თავისუფალი მე მქონდა გნა...“

მიწერილია: „ვიდასაც აქვს ასე — არ მაფონდება.“ ხაზგასმულია: „...არა იმღეროს

თავისუფლება ვისაც მოაკლდეს, მიწერილია: „ნ. ბარათაშვილის გავლენა I-ში“.

გვ. 8. ლექსში „სამ-გორი“ ხაზგასმულია:

„ანათებ მაინც ცივი ვარ
და არ ანათებ მაინცა“, მიწერილია:

„ახოსპირლისა“. ხაზგასმულია: „მაგრამ რომ ეწერ, მითმ არ ეწერ“, მიწერილია: „ილია“.

გვ. გვ. 9—10 ლექსში „ფერადი მძივი“ მოხაზულია მეხუთე სტროფი და მიწერილია: „ეს მთლიანად სხვისია, მოვიგონებ“. ხაზგასმულია: „გვხახხ... სილამაზის“, მიწერილია: „ჩემი I წიგნი“.

გვ. 11. ლექსთან „სალიმო მთაში“ მიწერილია: „ევაჟს სათაური“.

გვ. 12. ლექსში „სიმღერა“ ხაზგასმულია: „მეთქი მშვენიებით“, ზოლოში მიწერილია: „არა სჯობდა „მშვენიერებით!“

გვ. გვ. 13—14. ლექსის „ნეკერი“ მეორე სტროფს მიწერილი აქვს: „ახნაზაროვი“. მე-6 სტროფში ხაზგასმულია: „ერთი მქონდა და ერის გიძლევ გული“ არწიანზე: „გვაზავეს ლექსი: „მე ხომ ერთი გული მქონდა, ისიც შენ ერთს მოგიძღვენი“. იხ. „ივერია“. ამავე გვერდზე მოხაზულია: „დაკარგვა თურმე ადვილი არა,

პოვნა ქი, პოვნა — ძალიან ძნელი“, მიწერილია: „ზურგელიძის აფორიზმი“.

გვ. 15. ლექსში: „მარტო ვარ... მარტო...“ ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „წამს“, „მწამს“ და მიწერილია: „ერთმარცვლოვანი რითმა“.

გვ. 17. ლექსში „გლოვის ორძალი“ ხაზგასმულია სარითმე სიტყვები: „სამარეს“ — „ამ არეს“, მიწერილია: „ახოსპირელის რითმა“.

გვ. 18. ლექსში „ორი ცრემლი“ ხაზგასმულია:

„გდღარ მოვრი კაცთ სიმრუდეს:
ტანჯვებს ღირსის უღრსთაგან“, მიწერილია:

„პამლეტ“. (გვ. 63)“. მოხაზულია:

„დაიწყველოს ჩემი ენა, ამ ქვეყანას რომ ვაქებდი!

ძირში მომტყდეს ის მარჯვენა, რომლითაც მე ლექსებს ვწერდი...“

მიწერილია: „ჩემი, იხ. I ტ. „ჩემს გველს“ (გვ. 121)“.

გვ. 25. ლექსში „გამოიცანით“ ხაზგასმულია: „ვარსკვლავებს ფით სად ჰპოვებს სად გურს“, მიწერილია: „ნ. ბარათაშვილი“.

გვ. 26. ლექსში „მშობლობით“ ხაზგასმულია: „სადმე“, „სად შენ და სად მე“, მიწერილია: „ივერია“, 1909 წ.“

გვ. 27. ლექსში „სიმღერა“ ხაზგასმულია: „მე შენ მიყვარდი და მეყვარები,

ვიდრე სიკვდილი ჩავიგანს საფლავს“, მიწერილია: „შ. მღვიმელი“.

გვ. 31. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „არყი“, მიწერილია: „რად არის სხვა პატარა სათაურები აქ?“ აქვე ლექსში „გემი“ ხაზგასმულია: „სულაც არ უკრთის ზღვის ბობოქ-

რობას", მიწერილია: „ჩემი ლექსი „ზღვა“, I ტ.

გვ. 33. ლექსში „განუყრდნი“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „თანამგზავრები“ „მივემგზავრებით“, მიწერილია: „ერთნაირი რითმა“.

გვ. 34. ლექსში „მე მსურს ტირილი“ ხაზგასმულია: „ვინ შევიყვარო? ვის მივეც ხელი?“, მიწერილია: „ლტრმონტოვი“.

გვ. 44. ლექსში „თავი და ბოლო“ შემოხაზულია მე-2 თავი და მიწერილია: „იხ. ჩემი „აიციდა““.

გვ. გვ. 52—53. ლექსში „ო, ნინო, ნინო“ ბოლო სტროფში ხაზგასმულია: „გაღმა-გამოღმა“, მიწერილია: „ჩემი რითმა — გვაზავითი გაძოწვეული: იხ. „ივერია“, 1909 წ., № 7.

გვ. 59. ლექსში „ნასვიამ“ ხაზგასმულია: „ფიჭვმა და დარღმა დამაძაბუნა...“ მიწერილია: „რაფ. ერისთავი“. ლექსის ბოლოს: „იხ. „ხმა კახეთისა“, № 10, 1912 წ.“

გვ. 71. ლექსში „ათი-შურად“ ხაზგასმულია: „რითმაზე რითმის გადაკეთება“ და მიწერილია: „და არა გვირისტი“.

გვ. 76. ლექსში ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „დანდგარი“, „ამდგარი“, მიწერილია: „ი. ლეონიძე იხმარა აქედან“.

გვ. 88. ლექსში „სამყურა“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „მაგრე“ — „ციხე-სიმაგრე“, მიწერილია: „ჩემი. თხ. I ტ.“. იქვე ხაზგასმულია: „ქოჯოგეთისა და ჯანდაბის“, არშიაზე: „ორთავე ერთია“.

გვ. 93. ლექსში „დასასრული“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „გამყაროს“ — „სამყაროს“, მიწერილია: „ჩემი. იხ. II ტ. იხ. ლექსი „თვითმკვლელობა“.

გვ. 94. ლექს „ტფლისი“ მიწერილი აქვს: „ჩემი მიბაძვა“. ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვებით „მწვანეთს“ — „ერთმანეთს“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ლოტოსი“ II ტ., ან უტრანალი „შვიდი მნათობი“, № 4“.

გვ. 104. ლექსთან „1914 წელი“ მიწერილია: „მიბაძვა ჩემი“.

გვ. 110. მიწერილია: „მჭედლიშვილი ფსევდონიმს მიხსნის. ფსევდონიმის გახსნა განა არსებითად ეხება კამათს? ეს უკვე ის დანაშაულია, რომლის შესახებაც ვაზეთის ფურცლებზე აღარ შეიძლება წერა. ამისთვის არსებობს სხვა ადგილი და სხვა საშუალება. მჭედლიშვილი „იქნება“ ფსევდონიმით წერდა რელიგიის წინააღმდეგ „ტრიბუნაში“ წერილებს, ეს ეხლა, როცა ლეონიდემ გამოხარდა“.

კანის მე-3 გვერდზე: „ჩემი გავლენა: „შეთანაზაზარზე. წაღვერზე, მწუხრზე. გაიუმბლა?“ ქვემოთ: „იხ. ჩემი I წიგნი, გვ. 121

და გვ. — გვ. 18. „ივერია“, 1909, № 10. გვ. — გვ. 14“. ქვემოთ: „თარიღი? რათ უსპობს საშუალებას მკითხველზე დაგვაფასოს — შეადაროს თარიღები? პუშკინის „სულელი მთავარ“ მჭედლიშ. აქვს გვ. 23. ეს უკვე სახეა.“

კანის მე-4 გვერდზე: „რატომ არ შეიძლება ერთი და იგივე ჰაზრი მჭედლიშვილისა და ებაღოს და შექსპირისა. ასე მაგალითად:

მჭედლიშვილი — „ის კაცი იყო, ვითარ შექსპერის კაცს აკიბობა“. (იხ. „ხმა კახეთისა“, № 7, 1912 წ.)

შექსპირი — „ის კაცი იყო, ვით შექსპერის კაცს აკიბობა“. (იხ. „ჰამლეტი“ გვ.)

მჭ. — „მე შენ მიყვარხარ და მეყვარები, ვიდრე სიკვდილი ჩამიტანს საფლავს“ („ხმა კახეთისა“, 1913, № 58).

შ. მლიომელი „მე შენ მიყვარხარ და მეყვარები, ვიდრე ცოცხალი დაივირები“ (იხ. „სატრფო“. გვ. 27).

მეტრე ცალის ფორზაცზე წარწერა: „ვასილ კაბიძეს. მიიღეთ ეს ცენზურის მიერ გავყვლი ფილი წიგნი. გააძრეს ტყავი, ეგონათ გაწითლდებოდა, მაგრამ იგი ისევე თეთრი დარჩა. სახსოვარი ესე ნიშნად ღრმა პატრიისცივიზმისა და მეტრ სიყვარულისა იყოს თქვენთან. „ნუ დაჰკარგავ ძველსა გზასა, ნურცა ძველსა მეგობარისა“. ი. მჭედლიშვილი. 1922—31 მკათათვე. ტფილისი“.

გვ. 104. ლექსს „1914 წელი“ მიწერილი აქვს: „გრიშაშვილის მიბაძვა“.

2860-2863. მჭედლიშვილი ი. ეგომარი პოეტი [პიესა. თბ., 1922].

თავფურცელზე წარწერა: „უნიჭიერეს პოეტს გრიშაშვილს სახსოვრად ი. მჭედლიშვილი. 1922—1924 აგვისტო. ტფილისი“.

თავფურცელზე: „არის ისეთი ფიგურა, რომელიც თვით შეიცავს რეცენზიას. ამ ფიგურაზე შეიძლება გვეთქვა რამ, მაგრამ საგინებლად თავისავე სისულელე ეყოფა“.

გვ. გვ. 12—13 შორის ჩადებულია ქალაქის ნაპირი მინაწერი: „მომქმენი პირნი წარამარდა შედიან და გამოდიან — სრულიად უაზრობაა. პიესა არც სასცენოა და მით უმეტეს წასაკითხი. თვითონ პოეტი რაღაც შემოიღოს ჰგავს, ბავშვია. — 2. ერთი მონოლოგია და ერთ ლექსად იყო დაბეჭდილი. ...-ომია, იმი — ცალკე მოთხრობაა ამონაბეჭდი „ლეილასათვის“. ამავე ფურცლის მე-2 გვერდზე წერია: „წიგნში ბევრი კორექტურა დაბეჭდილი. ვერ... — რა ჰქვია სათაურად“.

გვ. 23 არშიაზე: „ეს დაბეჭდილი იყო: „მეოცნებე გოგო“. ცალკე იყო დაბეჭდილი“.

გვ. 42. ტექსტში ხაზგასმულია სიტყვები:

უნას ქალი მედება, იქვე მიწერილია: „ჩემი სიტყვა... რომ ვეკამათებოდი“.

გვ. 54. ტექსტში ხაზგასმულია: ეს ორი ბაკვი იმისთვის დალაგებენ ქალწულბერივი ცუცხლით, რომ ზედ შავი ასოებით ეწეროს უნა-მუსიო? არშიაზე: „ოტელოდან“. ამავე გვერდზე ხაზგასმულია სიტყვები: „ამ ხელემა სატაყურით ნაზმა, არშიაზე: „ჩემია. უთხარი ნინო...“

მეორე ცალს თავფურცელზე: „ეს წიგნი ანიკოს ეკუთვნის ნინოდ იმ... რა ვთქვა, არ ეციო, ღმერთმანი! ნინოდ ყველაფერი კარგისა და... ცული, ღმერთმანი, არაფერი ჩამოდენია, გარდა საქვეყნო საქმისა. ბეგის რასმე დაეწერი ანიკო აქ, მაგრამ ცოლო ამ წიგნის ყდა ამასთანავე არც ეტევა ზედ. ი. მჭედლიშვილი. 1922—3 მისი. გენუის მეოცდა-ოთხე დღე“.

იქვე ქვემოთ: „ვიყიდე ბაზარზე 1931 10 V. ი. გრ.“

2864. მჭედლიშვილი ი. მეოცნებე გოგი. [ნაწყვეტი. მოთხრობა თბ., 1920] ამონაწერი: „ეისარტყელა“, № 7.

2865—2866. მჭედლიშვილი ი. მსოფლიო გრგვიწავი. [ლექსები]. 1914—1917 წ., ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „უღრმესი და ვულწრფელი. სახსოვარი ი. გრიშაშვილს ნინოდ უღრმეს და უგულწრფელეს პატივისცემისა ი. მჭედლიშვილისაგან. 22.IX. 28 წ.“

გვ. 10. ლექსში „ზოაპარი ქარზე“ ხაზგასმულია: „არა ჰზოავს ფერსო — სოღებს“, არშიაზე: „ორატქლავივო?“

გვ. 12. ლექსში „შვილობით“ ხაზგასმულია: „უწყალო ოტარილობით“, არშიაზე: „რა შუაშია აქ ოტარიდი“.

გვ. 53. ლექსში „სომხის ასული“ მოხაზულია ზემოდან 6 სტრიქონი, არშიაზე: „აკლია ერთი სტრიქ.“

გვ. 61. სათაურთან: „ი. მჭედლიშვილის წიგნები“ მიწერილია: „ეს სულ ბოლოში უნდა ყოფილიყო“.

მეორე ცალს თავფურცელზე წარწერა: „აკოს საჩუქრად მამასაგან. 19/IX—28 წ.“

2867. მჭედლიშვილი ი. მფლანგველი. თანამედროვე პოემა. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსოს — სოსოსაგან. 24. V. 28 წ.“

გვ. 18. პოემაში „მფლანგველი“ ხაზგასმულია სარიტმე სიტყვები: „წინარე“, „ამომდინარე“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ლოტოსი“. ხაზგასმულია სტრიქონი: „უცეცხლოა და ბოლოთა“, არშიაზე: „მამინ ასე სჯობდა: „უცეცხლოდ და უბოლოდ“.

გვ. 21. ხაზგასმულია რითმები: „მელოტი“ — „სელოტი“, არშიაზე: „იხ. ჩემი ლექსი: „მამარემს“. ტ. II“.

2868. მჭედლიშვილი ი. მწყემსის წერილები. თფ., 1917.

ხელნაწევთ კანზე: „ი. მჭედლიშვილი. „მწყემსის წერილები“.

თავფურცელზე წარწერა: „სეხნიას — სეხნიასაგან. 1919. 27 იანვარი. ტფილისი“.

2869. მჭედლიშვილი ი. პოემები. თბ., 1940.

2870. მჭედლიშვილი ი. შვიდნი ძმანი ხეუსურნი. [პოემა]. თბ., 1919.

2871—2872 მჭედლიშვილი ი. ჭვარცმული. ლეგენდა 5 მოქმ. ტფ., 1933.

2873—2874. მჭედლიშვილი პ. ლონდონის მაწანწალები. [მოთხრობა]. ტფ., 1903.

2875. მჭედლიშვილი შ. სიმღერა შენზე. [ლექსები]. თბ., 1961.

2876. ნადირაძე კ. თხზულებანი. თბ., 1958.

2877. ნადირაძე კ. რჩეული. თბ., 1962.

2878. ნადირაძე კ. ბალახინი. [ლექსები]. ქუთაისი, 1920.

კანზე: „ი. გრ. 20 წ. 29/IV“.

გვ. 7. ლექსში „ძველი რითმებით“ ხაზგასმულია: „ძვირფასო ჩემო!“, მიწერილია: „აქალია, ძველად: ჩემო ძვირფასო“. ხაზგასმულია: „ლამაზი სევედა“, მიწერილია: „მე მაქვს „მშვენიერი სევედა“.

გვ. 28. ლექსის „მისტერია ფოთლების“ I სტროფში ხაზგასმულია: „ღამით“, „ბალღამით“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი „თამარ“, „სახალხო დამატება“, № 95, 1916 წ.“

გვ. 29. ლექსს „ჭვარცკა ღამეში“ მიწერილი აქვს: „აბაშელი“.

გვ. 42. ლექსში „ბალახინი“ ხაზგასმულია: „ვინ შეგვახვედრებს, ვის უნდებვართ, ვინ მოგვიგონებს?!“... მიწერილია: „ნ. ჩხიკვაძისებური“.

2879-2881. ნადირაძე კ. დიდ გზასთან. [ლექსები]. თბ., 1946.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს — პოეტს და მეგობარს. კოლაუ ნადირაძე. 18. VIII. 1946 წ. თბილისი“.

2882. ნადირაძე კ. ლექსები რევოლუციებზე: 1905 წელი. — წითელი მოედანი. — შოტლანდიელი ეცესლფარეში. [თბ.], 1930.

2883. ნადირაძე ნ. ლექსები. წ. 2. თბ., 1939.

2884. ნადირაძე კ. მენაეთე. მოთხრობა. ტფ., 1927.

2885-2886. ნათლუღელი შ. ლექსები. ლენინის ხსოვნას. ძღენად ახალგაზრდობას. ტფ., 1925.

კანზე წარწერა: „სახსოვრად ამხანაგ იოსებ გრიშაშვილის ავტორისაგან. 9 თებერვალს 1925 წელს“.

2887. ნავთლუღელი შ. მწყემსის გოდება და მწყემსის ფიქრები. [ლექსები]. ძღვნად საქ-ის მწყემსობას. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 22/X“.

2888-2889. ნავთლუღელი შ. ნილაბ ქვეშ. ლექსები. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 7/IV“.

2890-2891. ნავთლუღელი შ. ორი პოემა. ტფ., 1932.

2892. ნავთლუღელი შ. სილოსი. ლექსები. ტფ., [1931].

თავფურცელზე: „1931. 23/II. ი. გრ.“

კანის მე-4 გვ.: „ი. გრ. 1931 წ. 25/II“.

2893. ნავთლუღელი შ. შრომის დროს ამო-ნაკენსი ლექსები. თბ., 1908.

2894. ნავთლუღელი შ. შრომის დროს ამო-ნაკენსი ლექსები. 1896—1926. ტფ., 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად ძვირფას მგვობარს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან“.

კანზე და შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1927. E. 111“.

2895. ნაზარბეგოვი ი. გმირული ბრძოლის დღეები [ნარკვევი]. ტფ., 1931.

2896-2897. ნაკაშიძე ნ. რჩეული. ტ. 1—2. თბ., 1961.

2898-2900. ნაკაშიძე ნ. ეინ არის დამნაშავე? დრამა. ტფ., 1926.

კანზე: „ნინომ კიდევ დაბეჭდა (-ცალკე მაქვს) 1. მოთხრობანი. 1935 წ. 2. ხალხური ზღაპრები. 1936“.

2901-2902. ნაკაშიძე ნ. ეინ არის დამნაშავე. დრამა 4 მოქმ. თბ., 1948.

2903-2904. ნაკაშიძე ნ. მოთხრობები. [თბ.], 1925. ამონაჭრები უერნალ-გაზეთებიდან: 1.

ა. სულავას კრიტიკული წერილი „ნინო ნაკაშიძე“ მინაწერით: „მშრომელი ქალი“, 1935 წ., № 9“. 2. ქ. რ.-ს რეცენზია ამ წიგნზე“ მინაწერით: „კომ.“, 1936, № 85“. 3. ქ. დონაძის რეცენზია მინაწერით: „კომ. განათლება“, 1936 წ., № 6“.

2905. ნაკაშიძე ნ. მოთხრობები და პიესები. [თბ.], 1950.

2906. ნაკაშიძე ნ. შობა. მოთხრობა. (გურიის ცხოვრებიდან). თბ., 1911.

2907—2908. ნარგიზოვანი. XVIII საუკუნის ლირიკული პოემა, ალ. ბარამიძის რედ. ტექსტი. წინასიტყვაობა. ლექსიკონი. ტფ., 1936.

წიგნში დეკს: 1. ტ. რუხაძის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „კომ.“, 1936 წ., № 247,

24/X“. 2. ქ. კეკელიძის წერილი „ეინ არის „ნარგიზოვანის ავტორი?“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1939, № 34“.

2909-2910. ნარიშანიძე ს. როცა იღვიძებენ ტყუები. ლექსები. თბ., 1957.

2911. ნაროშვილი ფ. ორი მისამართი. პოემები. [თბ.], 1934.

2912. ნაროშვილი ფ. რიონი. პოემა. ტფ., 1934.

შმუტტიტულზე აღრიხდელი პატრონის ხელწერა: „შალვა დოლაჰიძისა. 23. VIII. 34“.

2913. ნარსია ნ. მზეს გამოჰყვით. [ლექსები]. თბ., 1961.

2914-2915. ნასარიძე გ. ლექსები. ქიათურა, 1934.

პირველ ფურცელზე წარწერა:

„ი. გრიშაშვილი!“

შენს სახელის ხსენებაზე გულში გრძნობამ გამიბრინა — მცირე ნაშრომს გიძღვნე და მსურს შენს წიგნებთან ჰქონდეს ბინა.

ავტორი. ქ. ზესტაფონი. 16. II. 45 წ.“

2916-2917. ნატროშვილი გ. დასავლეთის ფრონტზე. (ფურცლები დღიურიდან). [წ. 1—2]. თბ., 1943—1945.

წიგნი. 1. 1943.

კანზე: „ი. გრ. I“. წიგნში დეკს ვაზ. „კომუნისტის“ 1944 წ. 4 აპრილის ნომრიდან გ. ნატროშვილის ნარკვევი: „ბრძოლის წინა-დღე“.

წიგნი 2. 1945. კანზე: „ი. გრ. II“. თავფურცელთან ვაზეთიდან ამონაჭერი დ. შამთავას რეცენზია „გმირული ეპოპეიას შესავალი“, მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 1945, № 128, 27 ნოემბერი“.

2918. ნატროშვილი გ. ისევ ვაზაფხული იყო. მოთხრობები. თბ., 1957.

2919. ნატროშვილი გ. მოთხრობები. [თბ.], 1955.

2920. ნაფცვარიძე გ. ვაფრენილი დურაჯი. ლექსები და პოემები. თბ., 1957.

2921. ნაფცვარიძე გ. დაუმთავრებელი ბალადა. თბ., 1961.

2922. ნაფცვია ზ. ენგურის პირას. მოთხრობები. სუხუმი, 1954.

2923. ნაშვილები ი. ფიქრთა კრებული. [ლექსები]. ტფ., 1928.

კანზე: „მარიჩანის ლექსის მიბაძვა. იხ. გვ. 16. ი. გრ.“

გვ. 16. ლექსის „ჩემი ანდერძი“ არშიაზე: „მარიჩანის მიბაძვა“.

2924. ნახუცრიშვილი გ. მგელკაცა. რომანი. თბ., 1939.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის ცენტროვან გიგანტს ბ-ნ იოსებ გრიშაშვილის უღრმესი პატივისცემით. გ. ნახუცრიშვილი. 27/IV-40“. ქვევით: „ესენინი, 166: გრიშაშვილი, 89“.

კანზე: „გრიშაშვილის ლექსების კრებული, 23. 89. (1939 წ.)“.

2925-2926. ნახუცრიშვილი გ. მგელაკაცა. [რომანი. მე-2 გამოც.] თბ., 1958.

ავტორის ხელით: „ქვირფასო ბატონო სო-სო! როდესაც ამ წიგნზე თქვენდამი მოძღვნის წარწერას ვაპირებდი — უფერო მესხიერებაში წარსულის ერთმა პაწია სურათმა გამოივლია. ...ეს იყო ნახევარი საუკუნის წინ.“

ჩვენ, ე. ი. დავით ნახუცრიშვილის ოჯახი, მაშინ ანჩისხატის ვადმოსწეროვ ერთ ძველ სახლში ეცხოვრობდით.

იმზანად თქვენ — ახალგაზრდა ჰაბუკი — გაზეთის დამტარებლად მუშაობდით, და მე — მაშინ ჭერ კიდევ პატარა ბიჭს — სიზმარივით ჩამარჩა მესხიერებაში თქვენი მუდამ მზიარული მოსვლა ჩვენს სახლში, ჩვენს ნათესავ გოგონა კატოსთან ოხუნჯობა და სიცილი. დღესაც ყურეში მხდვა კატოს ხმა, რომელიც წასუნთქს მოგდევდათ ხოლმე უკან და გვხეყვებოდათ:

— ბიჭო, სოსო, კიდევ დაგეოწერე ეგეთი კარგი ლექსები, კიდევ:

— დღეს თქვენ ხალხის მიერ დიდ მგოსნად და საზოგადო მოღვაწედ აღიარებული — ყველა ხელოვანისათვის სანატრელ მწვერვალზე დღეგზართ და იმედი მაქვს — არ იწყუნთ და არ ითაკილებთ ჩემს მესხიერებაში ჩარჩენილ თქვენი წარსულის ამ პაწია სურათის მოკრებებს. ვაი იმას, ვინც ყმაწვილობაში მძალიდ მდგომარეობით დაიწყო და სიცოცხლის დაისხე ქი, თავისი უნიათობის გამო, გაზეთის დამტარებლობამდე დავიდა, — თორემ თქვენ, ხალხის „უჩინოთა“ წილიდან გამოსულმა, მატერიალურ სახსარს მოკლებულმა ახალგაზრდამ — გაზეთის დამტარებლობით დაიწყეთ და პოეტ-აკადემიკოსობამდე ახვედით მხოლოდ და მხოლოდ თქვენი პირადი მძალა-ნიჭებებისა და დაუღალავი შრომის წყალობით. და დღე, მთელი თქვენი სიცოცხლე და ცხოვრების შემოქმედებითი გზა სასწავლო მაგალითი იყოს ყველა ჩვენი ახალგაზრდისათვის ქართული ერის საკეთილდღეოდ.

ულრმესი პატივისცემითა და გულითადი სიყვარულით.

გ. ნახუცრიშვილი. 5.X. — 58 წ. ქ. თბილისი“.

ყდის მეორე გვ: „გვ. 104“. ამ გვერდზე ხაზგასმულია: „ხოლო გრიშაშვილის ლექსებს

გრიშაშვილისებურადვე კითხულობდა და მუდამ ალტაცებას იწვევდა მსმენელებში“. ეს აზნაიო მთლიანად მოხაზულია.

2927. ნახუცრიშვილი გ. „ცეცხლის ხაზზე“. პიესა 4 მოქმ. და 8 სურ. თბ., 1955.

2928. ნახუცრიშვილი გ. სიკაბუცე ბელადისა. პიესა 4 მოქმ. თბ., 1951.

თავფურცელზე ვაზეთიდან ამონაჭერი ა. სოკოლოვის წერილი „Удачный спектакль“. ვინაწერით: „სიკაბუცე ბელადისა“. „Правда“ ი. გრ.“

2929. ნახუცრიშვილი დ. „დღეაკაცმა აგვირია!“ სცენები სოფლის ცხოვრებიდან. 1 მოქმ. ამონაჭერი: „ცხოვრების სარკე“, წ. 2.

თავფურცელზე მიწერილია: „თბ., 1908“.

2930-2931. ნახუცრიშვილი დ. იანიჩარი. ისტ. დრამა. 5 მოქმ. თბ., 1901.

თავფურცელზე: „ი. გრ. იბეჭდებოდა „მოგზაურში““.

2932. ნახუცრიშვილი დ. ჯიუტები. (მოთხრობათა კრებული). თბ., 1914.

თავფურცელზე წარწერა: „სიტყვის ქურუმს, ტუბილ მგოსანს — იოსებ გრიშაშვილს სასსოვრად. დ. ნახუცრიშვილი“. იქვე მიწერილია: „გარდაიცვალა 1932 წ.“

კანის მეორე გვერდზე დაკრულია ვაზეთიდან ამოჭრილი განცხადება — დავით გიორგისძე ნახუცრიშვილის გარდაცვალების შესახებ, მიწერილია: „1932 წ. 2 აგვისტო“.

2933-2934. [ნემოძირელი]. ელენე. ამაზე ქართულ მაჰმადიანების ცხოვრებიდან. ტბ., 1901.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვემოთ: „ნემოძირელისა [ილია ფერაძე]. სწორეა? ი. გრ.“

გვ. 3. დაბეჭდილია: „სოფელი ბ-ჩხა“, მიწერილია: „[ბორჩხა]. ი. გრ.“

კანის მე-4 გვ. ხაზგასმულია: „მუქთად მიეცემთ იმ ქართველ მაჰმადიანებს, რომელთაც ქართული წერა-კითხვა იციან“, მიწერილია: „მუქთად“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვემოთ: „ნემოძირელი (ფსევდონიმა ილია ფერაძისა). ი. გრ.“

2935. ნიკო. რამდენიმე ლექსი. თბ., 1898.

2936. ნიკოლაიშვილი ი. ოთხი მოთხრობა. — ამონაჭერი: „მოამბე“, 1895, № 3, 5, 6; 1896, № 4; 1897, № 9.

ხელნაკეთ კანზე და თავფურცელზე: „იასონ ნიკოლაიშვილი-ოთხი მოთხრობა- I. „ცოლქმარი“, II. „შერიგდენ“, III. „ჰაიდა აქედან“, IV. „რას მერჩით, მეც ადამიანი ვარ!“ წიგნში ნახუცრიშვილი ამოჭრილი ი. ნიკოლაიშვილის გვეროლოგი მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1941, № 20“.

2937. ნინოშვილი ე. სრული თხზულება. ავტ. სურათით, ბიოგრაფიით, სხვადასხვა წერილებით და ივ. გომარეთელის კრიტიკ. წერილით. თბ., 1904.

ყუბუე ამოკვეთილია: „ეგნატე ნინოშვილი. — ვარიშაშვილი“.

ყდის მე-4 გვ. მიწერილია: „ეს შაირი ეხლაე დადის ხალხში, გვ. 480“ და მითითებული შაირი მოხაზულია.

2938-2941. ნინოშვილი ე. თხზულებათა სრული კრებული. მე-4 გამოცე. ს. ხუნდაძის რედ. და შენიშვნ. ტ. 1—3. ტფ., 1932—1935. ტ. 1. მოთხრობები. 1888—1891, 1932.

შეუტყობლზე მინაწერი: „ი. გრ. 1932. 25/X. იხ. ამ წიგნზე რეცენზია: რ. კალაძე — „წიგნი“, 1932, № 3; ევ. ნინოშვილის ბიბლიოგრაფია შეადგინა ნ. კურდულაშვილმა“.

რედაქციის წინასიტყვაობაში: გვ. X. მოხაზულია ბოლო აბზაცი, მიწერილია: „იხ. ს. ფს წერილი“. გვ. XI. ხაზგასმულია: „ყველაზე უფრო სუსტად არის დამუშავებული შენიშვნები და კომენტარები“, მიწერილია არშიაზე: „ეს შედგომა წიგნის რედაქტორსაც აჯეს. იხ. „კირილე ლორთქ.“ გვ. XII. ხაზგასმულია: „კორექტურული შეცდომები“, მიწერილია: „იხ. პ. ზუმბაძის წერილი („კომუნისტი“, 1935 წ., № 94)“; ხაზგასმულია ადგილის მეთოხე აბზაცში და მიწერილია: „თუ ე. გამყრელიძემ მოგიტანა?“ გვ. XIII. არშიაზე: „ესაქ ხომ ილია არ იყო — რატომ არ დაბეჭდეს?“ ხაზგასმულია 3 სტრ., დაწყებული: „ივერიაში“ ეგნატეს უფრო მეტი წერილები აჯეს მითავსებულნი...“, მიწერილია: „ივერიის“ 1887 წ., № 165 აქვს კორესპონდენცია პირველი“. გვ. XIV. მოხაზულია ბოლო სტრიქონები, სადაც დახასიათებულია საერთოდ ავადმეიური გამოცემა და მიწერილია: „ამერიკას“ გვ. XV. ხაზგასმულია: „დღენები“ და მიწერილია: „აქი არ არის დენდებიო?“

გვ. გვ. 3—123. მოთხრობაში „ჩანყი გურიაში“ გვ. 3 ხაზგასმულია: „უფარი ქალი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 271“. იქვე ხაზგასმულია: „თფარ-ყირმიხს“, მიწერილია: „არ არის ახსნილი“. გვ. 5. მოხაზულია: „ამას წამართვი — წაგართვი ქვია“, მიწერილია: „როგორ ესმის ნინოშვილს რევოლუცია?“ გვ. 6. ხაზგასმულია: „ბერეს აქ“, მიწერილია: „აქეს?“ გვ. 8. ხაზგასმულია: „თამარ მეფის დროს“, მიწერილია: „ყველგან თამარი! აქ ირონია ხომ არ არის?“ გვ. 9. ხაზგასმულია 5 სტრ., დაწყებული: „მღვდელი აფიცებდა...“ მიწერილია: „რევ. და მღვდელი“ (იხ. ბოკემა“).

გვ. გვ. 251—277. ლექსიკონი. სათაურთან მიწერილია: „ვერ გავიგე ეს „გურული ლექსიკონია“ თუ საზოგადოთ ნინოშვილის ნაწერებში უნდონი სიტყვების ლექსიკონი? მამ რატომ არ არის ახსნილი. „ყურუმსალი“, „ყირმიხს“ და სხვ. ამ ლექსიკონს ერთი შეცდომა აქვს, არ არის აღნიშნული გვერდები, თუ ეს სიტყვები რომელ ნაწარმებშია ნახმარი, რომ მკითხველს შეძლება ჰქონდეს შედარებისა. ეს ხომ ავადმეიური გამოცემაა? 1932. 1/X ი. გრ.“. გვ. 254 მიწერილია: „ამ ლექსიკონში არ არის გამოყენებული „ჩანყი გურიაში“. გვ. 264 არშიაზე: „კინტრად, გვ. 5.“ გვ. 268. მიწერილია: „პაემანი — გვ. 4. (რათ გამოსტოვა?)“. გვ. 271. „ფსკერის“ გასწერით: „ანუ ბსკერი“. გვ. 272. არშიაზე: „ყირმიხს — გვ. 3 (გამოტოვებულია)“. გვ. 273. არშიაზე: ყურუმსალი“ — გვ. 11“.

გვ. 333. „გოგია უიშვილის“ შენიშვნებში ხაზგასმულია: „დათიკო ვერმიცანიშვილი“, მიწერილია: „წულაძე (მღვდელი)“.

გვ. 344. „პალიასტომის ტბის“ შენიშვნებში ხაზგასმულია სქოლიოში: ა. გუ-ვა (პ. კარაია), მიწერილია: „ნამდვილია“.

გვ. 379. „სიმონას“ შენიშვნებში მოხაზულია სქოლიო, მიწერილია: „არ უნდა ესასტყავს“.

ტ. 2. მოთხრობები. 1892—1894. 1932. ფორზაცე: „ი. გრ. 1933. 8.III.“ წიგნის ბოლოს სუბერზე: „1. გვ. 65, სხოლიო (ვის ეკუთვნის?)“. 2. საცეცხლური? თუ სამერცხოლო, გვ. 223“.

გვ. 63-109. მოთხრობის „პარტაბი“ გვ. 65-ზე სქოლიოს მიწერილი აქვს: „აეტორის შენიშვნა“.

გვ. 223—265. მოთხრობაში „ცოლი და ქმარი“ გვ. 223-ზე ხაზგასმულია: „საცეცხლურს“, მიწერილია: „თუ სამერცხოლო?“.

გვ. 277. ხაზგასმულია: „ელელი“, ლექსიკონში მიწერილია: „ელეგი-ტილეტიკით“.

გვ. 278. ხაზგასმულია: „ზურგის ნაწილი“, მიწერილია: „რისი?“

გვ. 281. ხაზგასმულია: „მიდღეში“ და მიწერილია: „სამღვდლოთ, არასოდეს“. რედაქტორის შენიშვნებში „ქრისტიანის“ ტექსტისათვის გვ. 293 ხაზგასმულია: „1892 წლის 8 აპრილს“, მიწერილია: „ერთ დღეში დასწერა? თუ „დაამთავრა“. მოხაზულია ადგილი, რომელიც ეხება ე. ნინოშვილის წერილს ე. ჰიქნიძისადმი და მიწერილია: „შე მიუთითე ამ წერილზე, არ იყო და (იხ. „მნათობი“)“.

გვ. 307. „მონადირე“, არშიაზე მიწერილია: „ამ მოთხრობას არჩევს და აქვს „G“

(კ. ყიფშიძე). იხ. „მოამბე“, 1895, № V, გვ. 93“.

გვ. 308. „ჩვენი ქვეყნის რაინდი“, მიწერილია: „პიესად გადააკეთა“.

გვ. 312. ხაზგასმულია: „თავსთუმალი“, მიწერილია: „სასთუმალი“.

გვ. 316. მოხაზულია: „ივერიის კორესპ. წერილი“, მიწერილია: „ეს ისეა დაწერილი“, ზეით არშიაზე: „სენეკეიჩის მოთხ. ჰვავს“.

გვ. 321. „განკარგულება“, მიწერილია: „ამ მოთხ. არჩევს გ. ყიფშიძე (იხ. „მოამბე“, 1895 წ. № V)“.

ტ. 3. პუბლიცისტური წერილები. 1935.

შუბტიტულზე: „ი. გრ. 1935. 21. XI“. ფორზაცზე: „დაღესტნელებს წუწქებს უწოდებს, გვ. 35; შეცდომა, გვ. 177“.

გვ. 101. ვარლამ ჭიჭინაძისადმი ბარათს მიწერილი აქვს: „ამ წერილს ყურადღება მე მივაქციეინე. (იხ. „მნათობი“, 1930, № 8-9, 217) ი. გრ.“

გვ. 128. ეგნატეს ბარათს თომასადმი მიწერილი აქვს: „იხ. შენიშვნები“ „მნათობი“, 1930, № 8—9“.

გვ. 166. ბიბლიოგრაფიაში ხაზგასმულია: „პ. პეტრიძე“, არშიაზე: „პ. უმიჯავილი“.

გვ. 172. ირ. წერეთლის მიერ დაწერილ წერილს „ტანჯვის პოეტი“ („თანამედროვე აზრი“ № 17, 18, 19, 20“), მიწერილი აქვს: „(მერე შევიდა მის ტომებში)“.

ამავე გვერდზე ხაზგასმულია და მიწერილია კითხვის ნიშანი № 164 შენიშვნაზე: „რ. კალაძის მოგონებანი ეგნატეზე „Кавказский рабочий““.

გვ. 174. მოხაზულია № 186, 187, 188 შენიშვნები. არშიაზე: „ლექსები“. ხაზგასმულია № 201 შენიშვნა: „კ. ბ. (კ. ბერეკაშვილი) — ეგნატეს უკანასკნელი ჩასვლა ბათოში“, „მუშა“, № 167“. არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 177. ხაზგასმულია № 249 შენიშვნა: „მოსე თოიძე — ჩემი ავტობიოგრაფია...“ ხაზგასმულია № 257 შენიშვნა: „პ. ირეთელი: „ეგნატეს პირველი სიყვარული...“ № 269 შენიშვნაში გასწორებულია შეცდომა. წერია: „ვარ. რუხაძე...“ არშიაზე: „ხუტროძე“.

გვ. 178. შენიშვნაზე მიწერილია: „ს. დოლიძე“

2942-2943. ნინოშვილი ე. თხზულებათა სრული კრებული. გ. ქიქოძის რედ. თბ., 1954.

2944. ნინოშვილი ე. თხზულებათა სრული კრებული ორ ტომად. ტ. 1. მოთხრობები, თბ., 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959 წ. 15 მაისი“.

2945-2948. ნინოშვილი ე. თხზულებანი. ტ. 1-3. ტფ., 1920.

ტ. 1. მოთხრობები.

ტ. 2.

თავფურცელზე: „ლაზარული ანი“, ქვევით: „ჩემი ბიბლიოთეკისთვის. ი. გრ.“

კანზე: „ანის — ი. გრ.“ სათაურის ქვევით: „[ივ. გომართლის წერილით]“.

2949-2952. ნინოშვილი ე. [თხზულებანი ტ. 1-2] ტფ., [1924-1925].

ტ. 1. მოთხრობები. 1924.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1925-18-I. გვ. 83. საიათნოვა“.

ლექსიკონში: გვ. 403. ხაზგასმულია: „სი-ტყუებასა და ფრანგებს გვერდზე ორს-სამ რიგად ციფრები უზის...“, არშიაზე: „ყველგან არ არის“. გვ. 407. ხაზგასმულია: „ბოლაზი“, მიწერილია: „ყელი“. გვ. 408. ხაზგასმულია: „გაიღონა-ბულბული“, მიწერილია „იაღონი“. გვ. 427. ხაზგასმულია: „ფარდი“, მიწერილია: „იხ. საიათნოვა“. გვ. 428. ხაზგასმულია: „ღრი-ანკელი — კლდოვანი ადგილი“ და არშიაზე: არის მორიელიც. იხ. საბა“. გვ. 429. „ყვე-ლაი“-ს მიწერილი აქვს: „შენი ყველაყისამ (ქართლში)“. ხაზგასმულია: „ყურყუმა — ძლი-ერ შავი“, მიწერილია: „ყურყუმი ცხოველი თეთრი ფერის ტყავი“. გვ. 430. ხაზგასმულია: „შედლუხი“, მიწერილია: „სპარსულია, იხ. ფარსად. გორგოჯანიძე“. გვ. 434. ხაზგასმულია: „ჩილასავით“, მიწერილია: „ამ სიტყვის ძი-რიუ“

ტ. 2. მოთხრობები. 1925.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1925. 15/III. II ტომი“.

ეგნატე ნინოშვილის ძეგლის ფოტოილუსტრაციაზე მიწერილია: „იაკობ ნიკოლაძისა“.

გვ. 401. აღექსანდრე თოიძისადმი ე. ნინოშვილის წერილის სკოლიოზი მიწერილია: „პურ-ღვინის“ პატრონი ლექსებსაც. წერდა „სანდრო ბიქოს“ ფსევდონიმით. ამის ქალი ნინო (მომღერ.) და ოლია“.

გვ. 403. ე. ნინოშვილის მეორე წერილს ა. თოიძისადმი ქვევით არშიაზე მიწერილი აქვს: „P. S. ეს ორი წერილი პირველი დაიბეჭდა სოციალ-დემოკრატიულ ორგანოში (ვაზ. „გერიალი“, 1906 წ., № 14). ი. გრ.“

გვ. 412. ე. ნინოშვილის თ. სახოკიასადმი მიწერილ წერილის შენიშვნასთან იაფი სასა-დილოს შესახებ მიწერილია: „ეს სასადილო იყო მთაწმინდა და ეკუთვნოდა არჩილ ხვე-დელიანს. (იხ. „ბოჰემა“, გვ. 140)“.

გვ. 435. ე. ნინოშვილის ბიბლიოგრაფიაში „ქრისტინე“-ს მიმართ: „რუსულადაც არის: მოსიძემ სთარგმნა. ირეთელმა გადააკეთა „სოფლის გმირებოც“ 1911 წ. გამოსცა.

„ქრისტინე“ ეკრანზედაც არის (პირველი კინო საქართველოში).“ „პალიატომის ტბის“ მიმართ მიწერილია: „3. ცალკე წიგანად“.

გვ. 437. 1909 წ. ე. ნინოშვილის შესახებ გამოქვეყნებულ მასალებში ხაზგასმულია: „ურთშაისა“, მიწერილია: „თუ ურატაძისა“.

გვ. 440. 1921 წ. ე. ნინოშვილის შესახებ გამოქვეყნებულ წერილებს დამატებული აქვს: „ამვე წელს დაიბეჭდა კრებული (ქუთ.) გვ. 261. ილ. ფერაძის წერილი ეგნატე ნინოშვილის (ინგოროყვას) მოწაფეების გარშემო 1877—1878 (ისტ. ბიოგრაფ. გამოკვლევა) გვ. 28“.

გვ. 441. მოხაზული კრებული „ჩირალდინის“ გამოცემის ადგილი „ქუთაისი“, მიწერილია: „ტფილისი, „კომ“ დამატება“, იქვე არსიაზე: „ქუთათური „ქრებული“ „ქართული სიტყვა“.

ლექსიკონში: გვ. 446. ხაზგასმულია: „ანძის სიმაღლე“, მიწერილია: „ანძა რაღა? უნდა აიხსნას დიდი ბოძი გემზე, რომელზედაც აფრიაა“. გვ. 447. მიწერილია: „ბაიუში, გვ. 316, რატომ არ არის ახსნილი?“, ხაზგასმულია: „პაწარი — წვრილი თოკი“, მიწერილია: „ბაწარი ჩამოგვიდებთ და ჩამოგახჩობთ“, გვ. 6—24. რა ახსნა უნდა? წვრილი თოკით ვინ იხარაზბს თავს?“. ხაზგასმულია: „ბელტი“, მიწერილია: „სხვა მნიშვნელობა?“, გვ. 448. ხაზგასმულია: „ბორჯი“, მიწერილია: „ბორჯი — ვადასახადია და არა დრო“. „ბუნდრუქის“ ვს-წვრივ მიწერილია: „ფუნდრუქი, ხბოზე იტყვიან“.

ხაზგასმულია: „ქარაგმით“, მიწერილია: „Наек“. გვ. 450. ხაზგასმულია: „გომბიო“, მიწერილია: „მართალია, გომბიო გომბეშოს მნიშვნელობით აქვს ნახშირი ეგნატეს, მაგრამ გომბიო რაღას ნიშნავს, ესეც უნდა აიხსნას თუ აკადემიური გამოცემაა“.

გვ. 452. ხაზგასმულია: „ჰონია“, მიწერილია: „ქილეტი — იხ. აღნიშვლის ლექსიკონი“. ქვევით არსიაზე: „თიეთიის ყაბალახი, 157. გვ. 453. ხაზგასმულია: „იაკამა დარი“, მიწერილია: „(გვ. 95)“; „იახში — კარგი“, მიწერილია: „(თათრულია)“.

გვ. 456. ხაზგასმულია: „მოკატუნდა“, მიწერილია: „კატასავით“. „მოლაზონის“ გასწვრივ მიწერილია: „მოლოზანი“. გვ. 457. მიწერილია: „მუყათი მზერა, 161“.

გვ. 460. მიწერილია: „სიყვარულობით წაპკრა, 158“.

„ურთხვას“ გასწვრივ მიწერილია: „ურთხის ბობები, გვ. 5“.

გვ. 461. ხაზგასმულია: „ფელიკი“, მიწერილია: „საიდან წარმოსდგება ეს სიტყვა?“

გვ. 462. მიწერილია: „ყიალი“, გვ. 155-დაყილობდა“.

გვ. 463. ხაზგასმულია: „მაჰნაკალი“, მიწერილია: „ჩ. ჩანჩურ ივანიჩები. გვ. 158“.

გვ. 466. „ხალთა“ — მიწერილია: „გულა, ტომარა, ხელი ხალთის“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ეგნ. ნინოშვილი“. ფელეტონი Г. К. (გრ. ყიფშიძე). 1895, № 3892, „Нов. обозр.к.“ 1905 წელს გამოვიდა Игнати Ниношвили. გვ. 24 Изд. Кавказоведение. სერია: საქართველოს გამოჩენილ პირთა... [?] ბიოგრაფია“.

2953-2955. ნინოშვილი ე. გოგია უიშვილი. მოთხრობა. თფ., 1909. 2956. ნინოშვილი ე. გოგია უიშვილი. მოთხრობა. [თბ.], 1926.

2957. ნინოშვილი ე. გოგია უიშვილი. [მოთხრობა]. თბ., 1927. 2958-2859. ნინოშვილი ე. გოგია უიშვილი. განკარგულება. პალიატომის ტბა. მოსე მწერალი. [მოთხრობები]. ტფ., 1934.

2960-2962. ნინოშვილი ე. გოგია უიშვილი. [მოთხრობა]. მცირეწლოვანთათვის. ტფ., 1936.

2963-2964. ნინოშვილი ე. მოთხრობები. ტფ., 1937. 2965-2966. ნინოშვილი ე. მოთხრობები. თბ., 1947.

2967. ნინოშვილი ე. მონადირე. განკარგულება. [მოთხრობები]. თბ., 1926. 2968. ნინოშვილი ე. მონადირე. განკარგულება. [მოთხრობები. თბ.], 1932.

2969. ნინოშვილი ე. მოსე მწერალი. მოთხრობა. ტფ., 1894. 2970-2971. ნინოშვილი ე. მოსე მწერალი, [მოთხრობა]. თფ., 1912.

2972. ნინოშვილი ე. მოსე მწერალი. [მოთხრობა]. თბ., 1932. 2973-2976. ნინოშვილი ე. ორი მოთხრობა. ავტორის სურათით. მისი ბიოგრაფია შედგ. 3- წერეთლის მიერ. თფ., 1895.

კანზე: „P. S. ეს წიგნი არ იშოვება. ი. გრ“.

თავფურცელზე: „ამ წიგნზე იხ. რეცენზია მლ. კელენჯერიძისა. „მოამბე“, 1895 წ., № V. ი. გრ“.

კანის მე-3 გვერდზე მიწერილია: „სარჩევი: 1. განკარგულება. 2. მონადირე.“

მეორე ცალის კანზე: „მოამბის“ რედაქციას.

2977. ნინოშვილი ე. პალიატომის ტბა. მოთხრობა. თფ., 1904. — ამონაჭერი ე. ნინოშვილის თხზულებებიდან, 1904.

2978-2982. ნინოშვილი ე. პალიატომის ტბა. მოთხრობა. თფ., 1909. კანზე: „ეს წიგნი არა აქვს საჭაროს. — ი. გრ“.

2983. ნინოშვილი ე. პალიატომის ტბა [მოთხრობა]. თბ., 1926.

2984. ნინოშვილი ე. პალიასტომის ტბა, მონადირე. [მოთხრობები]. თბ., 1928.

2985. ნინოშვილი ე. პარტახი. მოთხრობა. თფ., 1897.

2986. ნინოშვილი ე. პარტახი. [მოთხრობა]. თბ., 1932.

2987. ნინოშვილი ე. პარტახი. [მოთხრობა]. ავტოგრაფის მიხედვით გამოცემული შენიშვნებითა და ლექსიკონითურთ. ა. შანიძის რედ. ტფ., 1935.

სათაურის ქვეშ: „შენიშვნ. და ლექსიკონი ქეთო ლომთათბიძისა“.

2988. ნინოშვილი ე. რამდენიმე მოთხრობა. (გურიის ცხოვრებიდან). ოზურგეთი, 1892.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბუკინისტ ვანიჩკასთან. 1930. 24/II. ი. გრ.“ იქვე წიგნის ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ილია ქყონია“.

2989. ნინოშვილი ე. სამწუხარო შედეგი. ისტ. რომანი გურიის ცხოვრებიდან. თბ., 1908.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Подумордвиннов“.

თავფურცელზე გამოცემის წელი „1908“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „1910 წ.“

2990. ნინოშვილი ე. სიმონა. [მოთხრობა. თბ.], 1982.

2991-2992. ნინოშვილი ე. ქრისტინე. მოთხრობა. ტფ., 1893.

მეორე ცალის ფორზაცზე და თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „სტეფანე გიორგის ძე ნოზაძე“.

2993. ნინოშვილი ე. ქრისტინე. მოთხრობა. ბათომი, 1900.

კანზე: „იშეითია! თბილისში არ არის. ი. გრ.“

2994-2995. ნინოშვილი ე. ჩენი ქვეყნის რაინდი. მოთხრობა. ბათომი, 1896.

2996-2997. ნინოშვილი ე. ჩენი ქვეყნის რაინდი. [ტფ.], 1927.

2998. ნინოშვილი ე. ჩენი ქვეყნის რაინდი. [მოთხრობა. თბ.], 1932.

2999-3000. ნინოშვილი ე. ჯანყი გურიაში. [რომანი]. ტფ., 1935.

3001-3003. ნინოშვილი ე. ჯანყი გურიაში. [რომანი]. თბ., 1939.

3004. ნიშნაინძე გ. ზღვა სიხარული. (ნარკვევების კრებული). თბ., 1960.

3005. ნიშნაინძე გ. შვიი ხალხები. [იუმორი]. თბ., 1958.

3006. ნიშნაინძე შ. ახალგაზრდული. [ლექსები]. თბ., 1960.

3007. ნიშნაინძე შ. ზეთისხლის რტო. [ლექსები]. თბ., 1961.

3008. ნიშნაინძე შ. მე და შენ. ლექსები. [თბ.], 1956.

3009. ნიშნაინძე ი. ერთობელი. ლექსები. პოემები. [თბ.], 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ.“ 1955. 15/II გამოვიდა“.

3010. ნიშნაინძე ი. ამბავი ერთი ქალიშვილისა. პოემა. [თბ.], 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1953. 19/III“.

3011. ნიშნაინძე ი. ამბავი ერთი ქალიშვილისა. პოემა. თბ., 1956.

3012-3013. ნიშნაინძე ი. არის ასეთი ქვეყანა. [ლექსები და პოემა]. თბ., 1960.

3014. ნიშნაინძე ი. ახალი ლექსები. [თბ., 1950].

ქალაღის ნაჭერი წარწერით: „ახალი ლექსები“. 1950 წ. „საბჭოთა მწერალი“. რეცენზია: „მნათობი“, 1951, № 6, გვ. 165. სიმონ არველაძისა“.

3015. ნიშნაინძე ი. ლექსები. თბ., 1940. შემტკბულზე წარწერა: „ახალგაზრდობის დიდ ქომაგს, მხატვრული სიტყვის უბადლო ისტატს პატივცემულ ი. გრიშაშვილს, ულრმესი პატივისცემის ნიშნად ი. ნიშნაინძე. 8/1 1941. დედაქალაქი“.

გაზეთიდან ამოკრილი ი. ნიშნაინძის ლექსი „ილია მშვიდობისა“, მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1941, № 14“.

დ. ს.-ს რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ლიტ საქარ.“ 1941, № 1“.

3016. ნიშნაინძე ი. ლექსები. თბ., 1944.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ მგოსანს. ძველი თბილისის ტრუბადურს მისი უმცროსი თანამოკალმისაგან. სიყვარულისა და ულრმესი პატივისცემის ნიშნად. ი. ნიშნაინძე. 1944. 5. X, დედაქალაქი“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. დ. მელუხას რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ახალგ. კომუნისტი“, 1945 წ., 12 აპრილი. 2. წერილი „ახალგაზრდა მწერლების შესახებ“. მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 15. 3. ბუაჩიძის რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1944, № 42, 22 დეკემბ.“

3017-3018. ნიშნაინძე ი. ლექსები. [რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1946.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტსა და ადამიანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1946-22-IX. დედაქალაქი“.

გაზეთიდან ამოკრილი გ. ნატროშვილის წერილი „იოსებ ნიშნაინძის ლექსები“ მინა-

ვერით: „ლიტ და ხელ.“, 1946, № 41, 20 ოქტ.

3019. ნონეშვილი ი. ლექსები, პოემა [ამბავი ერთი ქალშვილისა]. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „1951. 30/XII“.

გვ. 10. ლექსის „მშვიდობისათვის, სტალინისათვის“ ბოლოს მიწერილია: „გ. ლ.“

გვ. 35. ლექსის „სიმღერა გაზაფხულისა“ ბოლოს მიწერილია: „გ. ლ.“

გვ. 38. ლექსში „მესაზღვრეების სიმღერა“ ხაზგასმულია: „ასი თვალი, ასი ყური გვაპია“, მიწერილია: „ეს სტრიქონი „ზოიაშიც“ არის. (იხ. „კომუნისტი“).

გვ. 88. ლექსში „პუშკინის ძეგლთან“ ხაზგასმულია: „პოეტს ნატყვიარს...“, მიწერილია: „ვინ?“

გვ. 161. ლექსში „სურათები ნინოშვილის ცხოვრებიდან“ ხაზგასმულია: „მაგრამ ჩირგვები სად არის?“, მიწერილია: „განა ჩაიჩირგვებდ არ არის?“

გვ. 163. ლექსების ციკლის სათაურს „ფერად-ფერადი“ აქვს მიწერილი: „გ. ბარნოვი“.

გვ. 164. ბოლო სტროფში ხაზგასმულია სიტყვები: „ქვენსამე — მესამე“, მიწერილია: „ჩემი რითმა“.

გვ. 166. ხაზგასმულია: „იცი რა?“, მიწერილია: „კ. მაყა[შვილი]“.

გვ. 167. ხაზგასმულია: „[შენი ლანი] პატარა“, მიწერილია: „ჩემი ლექსიც“.

გვ. 169. ხაზგასმულია: „ჩარჩვიეთ თმაში“, მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 174. არშიაზე: „სხვაგანაც წამიკითხავს“.

გვ. 182. ხაზგასმულია: „ლეილაი“, მიწერილია: „ჩემი“. ხაზგასმულია: „ცისფერი წიგნი“, შარშანდელ ვარდით დევს ჩანიშნული“, მიწერილია: „ა. ჯ.“ მომდევნო სტროფები მოხაზულია და მიწერილია: „შ. ა.“

გვ. 188. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „სხვისია“.

გვ. 190. ხაზგასმულია სტროფი და მიწერილია: „ხალხურიდან“.

გვ. 203. მიწერილია: „შ. მღ[ვიმელი]“.

გვ. 235. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „მარიგანა“.

გვ. 291. ხაზგასმულია: „სელის ამოვლა“, სქოლიოში მიწერილია: „გულის გაციება“.

გვ. 297. სიტყვა „ხანდისხან“ შეცვლილია სიტყვით: „ხანდახან“. სიტყვა „ომახანის“ მნიშვნელობა დაზუსტებულია: „დიდი ხმა“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ძალიან ბევრი ხარაჩოები და ცისარტყელებია“.

ამონაკრები გაზეთებიდან: 1. დ. ბენაშვილის რეცენზია „Живое чувство современности“ მინაწერით: „Заря“. 1951, № 286, 7 დეკემბ.

2. ერ. ქარელიშვილის წერილი „იოსებ ნონეშვილის ლირიკა“, მინაწერით: „ლიტ. და ხელოვ.“, 1951 წ., № 50, 16 დეკ.

3. ი. ნონეშვილის ლექსი „შეად გულის კარები“, მიწერილია: „სახალხო განათ.“, 1948 წ., 27 ოქტ.

„ლექსში ხაზგასმულია მე-3 სტრიქონი. მიწერილია: „პავეს ჩემს ლექს ე. ჩერქეზ-იშვილზე“.

4. ი. ნონეშვილის ლექსის რუსული თარგმანი: „У памятника Пушкину“ მინაწერით „Мол. сталинец“, 1952. № 18, 9 თებ.

5. ი. ნონეშვილის ლექსის რუსული თარგმანი „Новогоднее письмо вождю“ მინაწერით: „Заря“. 1952, № 1“.

6. ნაწყვეტი ი. ნონეშვილის ლექსიდან მინაწერით: „სახალხო განათლება“, 1952, № 8“.

ხაზგასმულია და აღნიშნული კითხვის ნიშნით: „ეღემის [აღმოცენებას]“.

7. ს. მალაფერძის რეცენზია „ახალი შემოქმედებითი გამარჯვება“ მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1952 წ., № 11, 15 იანვ.

8. ს. კილაიას წერილი „შემოქმედებითი აღმაშენების გზაზე“, მინაწერით „კომუნისტი“, 1952 წ., № 5, 6 იანვ.

ტექსტში ხაზგასმულია ადგილები. 9. ერ. ქარელიშვილის წერილი „მოთმა ზოია რუხაძის ცხოვრებაზე“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1951 წ., № 52, 30 დეკემბ.

3020. ნონეშვილი ი. ლექსები. პოემები. 1938—1958. თბ., 1958.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ მგოსანსა და ადამიანს, ქართული ლექსის ლაზაროსა და მოამბეს. — ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. ი. ნონეშვილი. 3.XI-58 თბილისი“.

3021. ნონეშვილი ი. ლირიკა. თბ., 1956. 3022-3023. ნონეშვილი ი. ლირიკა. თბ., 1961.

3024. ნონეშვილი ი. სახლი გორაკში. [ლექსები. პოემა. თარგმანები]. თბ., 1954.

თავფურცელზე: „1955. 25. I. ი. გრ.“

3025-3026. ნონეშვილი ი. სიმღერა შეგობრობისა. ლექსები. [თბ.], 1954.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ მწერალსა და ადამიანს ი. გრიშაშვილს სიყვარულით ავტორისაგან. ი. ნონეშვილი. 6. 6.54. თბილისი“. ქვემოთ „[1954. 9/VI] ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ. 1954-22-V“.

გვ. 62-63. ლექსში „ველდამერ მაიაკოვსკი“ ხაზგასმულია: „ნეშოს სურნელი“, მიწერილია:

„გამმხარი ბალახი“. იქვე ხაზგასმულია „ცუ-ლივით“ და არშიაზე: „თუ ცელივით“. ხაზ-გასმულია სართიმე სიტყვები: „შეურიგალი... გრივალი“ — მიწერილია: „სხვისია“.

3027. ნონეშვილი ი. [ქარიშხლის შემდეგ].
ლექსები. თბ., 1949.

გვ. 14. უსათაურო ლექსთან „სად არ ვი-ყავ, სად არა...“ მინაწერი: „ჩემი პატარას მი-ბაჟავ“.

გვ. 36. ლექსის „სიმღერა გაზაფხულისა“ უკანასკნელი ორი სტრიქონი მოხაზულია და მიწერილია: „გ. ლ.“

თავფურცელთან გავითის 2 ამონაწერი:
1. ი. ნონეშვილის ლექსი „ლაშქარი“ მინა-წერით: „კომ.“, 1949, 21 დეკ. 2. შ. ამისუ-ლაშვილის რეცენზია მინაწერით: „ახალგაზრ-და კომ.“, 1949, № 61, 14 მაისი“.

წიგნში ჩადებულია რეულის ორი ფურცე-ლი, მასზე ი. ნონეშვილის ხელით გადაწერი-ლია მისივე ლექსი: „საუბარი ნაძვებთან“.
18/II. 1940 წ. ტფილისი.

3028. ნონეშვილი ი. ყაზახეთის ველებზე.
[ლექსები]. თბ., 1955.

კანზე: „ი. გრ. 1955. 16/VII“.

3029. ნონეშვილი ი. ცისარტყელის კიშკა-რი. [ლექსები]. თბ., 1960.

3030. ნუცუბიძე გ. 10 ფელეტონი. I წიგ-ნაი. ბათომი, 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს ავტორისაგან.“

3031. ნუცუბიძე ლ. ლექსები. თბ., 1959.

3032. ობოლაშვილი გ. ლექსები. წ. 1.
ტფ., 1929.

კანზე: „ლექსი გრიშაშვილზე, გვ. 19“.

3033. ოდიშარია ა. მამა და შვილი. ახალ-სენაი. .1894.

3034. ონაშვილი ნ. პატარა მოთხრობები.
თბ., 1958.

3035-3036. ონელი ა. მთები. ლექსები. ტფ.,
1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 2/VI“.

3037. ორბელიანი ა. ბატონის-შვილის ირა-კლის პირველი დრო. ტრაგედია ოთხ. მოქმ.
ტფ., 1864.

ავტორისეული ცალი. ნასწორები მისივე ხელით.

ფორზაცზე: „იშვითია ეს გამოცემა, არც წ. კ. ს. ბიბლიოთეკაშია. ვიყიდე ი. მიქელა-ძისაგან. სიონის ქუჩაზე. ი. გრ. 1925 წ. 10/VI“.

ავტორის მიერ ნასწორები გვერდები.
1. შესავალი. გვ.... !

აქვე დევს ქალღლი წარწერით: „ავტორის გასწორებული. ი. გრ.“

შემუბრუნებულზე, თავფურცელზე და გვ. 1 ბეჭედი: „ბიბლიოთეკა ივანე ვლ. მიქელაძის-სა“.

თავფურცელზე გამოცემის წელს მიწერილი აქვს: „მეორედ დაიბეჭდა 1878“.

3038—3040 [ორბელიანი ა.] ბატონიშვი-ლის ირაკლის პირველი დრო. ტრაგედია ოთხ. მოქმ. ტფ., 1877.

ფორზაცზე მინაწერები: „შეცდომებით და-ბეჭდილი წიგნი. — „ნახევარი კაცი უჭირავს მკლავში“, გვ. 75; „ერთის მოქნევით გამეპო მსურდა“ (აკაკი)“. აქვე ბეჭედი: **Василий Александрович Карсидзе**.

თავფურცელზე სათაურის ქვემოთ: „ანუ თავდადება ქართველთა. გამოცემა: ზ. კ. 1878 წ.“

გვ. VII. სათაურთან „ავტორის ბიოგრა-ფია“ მიწერილია: „68 წლისა გარდაიცვალა ვახტანგ ორბელიანივით.“

გვ. 3. მოხაზულია სიტყვა: „ჯარი“, მიწე-რილია: „ჯარბი — (მძინევერე გველი)“.

გვ. 21. მოხაზულია ტექსტი და არშიაზე: „შერიგება ლევან და რევან. (აკაკი)“.

გვ. 23. ხაზგასმულია სტრიქონი. მიწერი-ლია: „იხ. აკაკის II მოქმ.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „სცენაზე კა-ცი: თავი“.

3041-3045. ორბელიანი ა. დავით აღმაშე-ნებელი ანუ უკანასკნელი უამი საქართვე-ლოსი. ისტ. დრამა. 4 მოქმ. [ფფ.], 1891.

კანზე: „ეს ვალექსა მოსე ჯანაშვილმა. იხ. ბოლოში ბოლოსიტყვაობა“. ბოლოსიტყვაობის სტრიქონები ხაზგასმულია.

თავფურცელზე სათაური მოხაზულია და მიწერილია: „გალექსა მოსე ჯანაშვილმა ფსევ-დონიმით: „იხ. უუკვდავთა დღადადებანი“.

3046-3049. ორბელიანი ა. და ორბელიანი ვ. თ. ალექსანდრე ჯამ-ორბელიანის ნაწერი და ოთხი ლექსი თ. ვახტანგ ვახტანგის-ძის ორბე-ლიანისა. გამოცემული ზ. კიკინაძისაგან. თბ., 1879.

ყდამი ჩასმულია ი. გრ. მიერ.

ულის მე-2 გვერდზე დაკრულია ფოტო-სურათი წარწერით: „ალექსანდრე ორბელიანი (1801—1869)“.

ფორზაცზე: „ჩემი ბიბლიოთეკისაა. იგ. გრ.“
იქვე: „ნუზლი, გვ. 146; ნ. ბარათაშვილზე, გვ. 252; ქართული ენის ქება, გვ. 240.“

თავფურცელზე: „მირზაჯანზე, გვ. 155“.

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ავაშანი“, მიწერი-ლია: „ავაშანი?“.

გვ. 133. ჩამატებულია: „სტეფანე მდივანოვმა“ და სქოლიოში წერია: „ასე იყო პირველად, რომ „ცისკარში დაიბეჭდა ეს წერილი (იხ. „ცისკა“, 1858, IX გვ. 57) ი. გრ.“

გვ. 136. ბოლოში: „ბეთანიის მონასტერ“-თან მიწერილია: „აქ ვრცელი შენიშვნა ჰქონდა პირველად რომ დაიბეჭდა ეს წერილი (იხ. „ცისკა“, 1858, № 9 გვ. 61)“.

გვ. 155. ხაზგასმულია: „მ. მ. რა კაცი იყო... მიწერილია: „მირზაჩან მადათოვი. (იხ. წ. კ. ხელთ. 1569 ბ)“

გვ. 159. ხაზგასმულია აბზაცი და მიწერილია: „ტოლუბაში — მირზაჩან“.

გვ. 1. ხელისმომწერლების საიში ხაზგასმულია: „დავით ქობულავი“, მიწერილია: „ამ დავითს ჰყავდა ალ. ორბ-ს ქალი დარია. ი. გრ.“
წიგნში დევს ქალაქის 3 ნაპერი მინაწერებით: 1. „ვახტანგ ორბელიანიც გარდაიცვალა 68 წლისა. ალექსანდრე ორბელიანი დაიბადა 1801 წელს. გარდაიცვ. 1869 წ. 13 დეკემბერს. (68 წლისა გარდაიცვალა). ნეკროლოგი „მნათობი“, 1869 წ., ნომბ. და დეკემბერი. იგი იყო მეფის ირაკლის ასულის თეკლეს შვილი, ალექსანდრეს მამა ვახტანგი მოჰკლეს 1809 წელს მგონი. დაკრძალულია სიონში. ჯარბი — მძინევარე გველი. 2. ალ. ორბელიანის ლექსი „რუსთაველს“ დაბეჭდილია: „ცისკარი“, 1853 წ., № 1, გვ. 3. 3. ალ. ორბელიანზე იხ. ავაკის მოგონება: ავაკი, სახელგამის გამოც. ტ. I. გვ. 84. და კერძო წერილი ნ. ავალიშვილისა“.

3050-3051. ორბელიანი გ. თხზულებათა სრული კრებული. თბ., 1959.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1959 წ. 29/VII“. იქვე: „£7“.

გვ. 067. სქოლიოსთან მიწერილია: „იხ. ი. გრ.“

გვ. 436. ხაზგასმულია: „იხ. ალ. ჰაუპტ. თხზულებანი, 1940“, მიწერილია: „ი. გრ.“

გვ. 442. ხაზგასმულია: „სოფიო-მესამე ასული“, არშიაზე: „იხ. ჩემი“.

გვ. 446. არშიაზე: „იხ. ჩემი საიათ.“ იქვე მოტანილ ეპიგრაფში ხაზგასმულია რამდენიმე სტრიქონი, მიწერილია: „საიათ. მიბაძვა“.

ყდის მე-3 გვერდზე: „არავითარი სადალი! გვ. 310.“

3052-3055. ორბელიანი გ. ლექსებისა და წერილების სრული კრებული. ვ. კოტეტიშვილის რედ. შენიშვნებით და კრიტიკ. წერილით. ტფ., 1928.

კანზე: „V“, „მირზაჩან“, 174. პასუხი შვილთა“.

კანის მე-2 გვერდზე საგაზეთო ცნობა: „გრ. ორბელიანის წერილები. ი. გრიშაშვილი

აზადებს გრ. ორბელიანის წერილებს გამოცემას“. გვერდზე მინაწერი: „1/VI, 33“.

შუეტტიტულზე: „ი. გრ. 1928. 26/V (მანსი).“ იქვე: „ერთი კარგი ბიოგრაფია არ არის! როდის დაიბადა, გარდაცვალება, რა ფსევდ. ჰქონდა. ნ. ავალიშვილის წერილი გრ. ორბელიანზე (მე მაქვს).“

კანსა და შუეტტიტულს შუა ჩადებულია ქალაქი, რომელზედაც ჩამოთვლილია გრ. ორბელიანის თხზულებათა გამოცემები: „გრ. ორბელიანის ლექსების წიგნი: 0. სადღერძებლო, გამოც. ი. კერესელიძის, 1871. 1. გრ. ორბელიანის ლექსები (გამოც. პ. უმიკაშვილისა), 1873 წ. 2. გრ. ორბელიანის ლექსები (ზ. ჰ-მე) 1879 წ. 3. გრ. ორბ. ლექს. (ზ. ჰ-მე) 1884 წ. 4. გრ. ორბ. (ტოლენ გამ.) 1904 წ. 5. გრ. ორბ. (ე. კობტე) 1928 წ. 6. გრ. ორბ. (მ. ზანდუკ.) 1935 წ. 7. გრ. ორბ. (საბოტიგამი) ა. ვაჭერელის რედ. 1940 წ.“

გვ. IX. სქოლიოში მე-2 შენიშვნას მიწერილი აქვს: „№-რი“.

გვ. XIII. ხაზგასმულია: „ი. მეუნარგიამ დასწერა გრიგ. ორბელიანის ბიოგრაფია, მაგრამ ამ ბიოგრაფიიდან გენერალ-ადიუტანტი უფრო მოსჩანს, ვიდრე პოეტი“. გასწვრივ არშიაზე: „რომელ წელს? სად? რატომ არა წერ. „მოამბე“ (მეერ ცალკე ამბობდა). ეს კიტამ აღნიშნა პირველად. (იხ. ეტიუბეტი)“.

გვ. XVII. მოხაზულია ადგილი. მიწერილია: „ი. მეუნარგიიდანაა. ამაზე წინ მე ამოვიღე“.

გვ. XVIII. მოხაზულია აბზაცი. არშიაზე: „ესაც მეუნარგიიდან არის ამოღებული. მე ყველაზე ადრე ამოვიღე საათონავში, ვ. კ-ი იმეორებს. თავის „ქართ. ლიტ. ისტორიაშიც“ აქვს მოყვანილი“.

გვ. XXI. ხაზგასმულია ადგილი: „ლექსები ქსნისხეველის ფსევდონიმით დაიბეჭდა“, მიწერილია: „ეს მე უთხარი“. იმავე გვერდზე მოხაზულია ლექსის სტრიქონები. არშიაზე: „სათონავიდან“.

გვ. XXII. ხაზგასმულია: „სტამბის მუშებმა გარდაცვალებულ პოეტს გვირგვინი მიართვეს, წარწერით: „შენ იცოდი, რომ არიან ღარიბნიც, არის სადმე სიმწარითა ცხოვრება“, გასწვრივ არშიაზე: „კინტოებმა მიართვეს, ესაც მე უთხარი: (იხ. „ღრობა“, 1883)“.

გვ. XXVI. ხაზგასმულია: „რუსულში ეს ფორმა, თუ არა ცვდებით ქუოცენკიმ იხმარა“. არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. XXVIII. ხაზგასმულია: „ლექსი თამარ მეფის სახე ბეთანიის ეკლესიაში“, პოეტმა

ღრმა მოხუცებულობაში დასწერა (76 წლისა). არშიაზე: „როდის დაიბადა, 1877 წელს დასწერა, იხ. გვ. 61“.

გვ. XXX. ხაზგასმულია ლექსის სტრიქონი. არშიაზე: „იხ. აღ. ჰ-მე. „ვიღრე ხელთ გქონდეთ ნება გულისა, ივამეთ სიტკბო სიყვარულისა“.

გვ. 5. „წერილი ლექსების“ სტროფები მოხაზულია, მიწერილია: „(იხ. არტ. გაუზნიას ხელთ, გვ. 21)“.

გვ. 7. ლექსის „მტრიალი ნ...ს...“ სათაურის გასწვრივ: „ნინო ჰ-მეს“

გვ. 10. ლექსის „მ...დმი“ სათაურთან წერია: „მანანასადმი“.

გვ. 13. ლექსის „მ...ს“ არშიაზე წერია: „გ. თუმანიშვილის აზრით ეს ლექსი პუშკინის მიბაძვითა. („დროება“, 1880 წ., № 126. ნ. გრ.)“.

გვ. 14. ლექსის „მირზაჩანის ეპიტაფია“ ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია: „თორემ“, არშიაზე შესწორება: „თარა“. (გარიანტი ცენტრ. არხივ. № 486)“. ლექსის ბოლოს მოხაზულია თარიღი: „პეტერბურგი, 1832 წ.“, მიწერილია: „დაწერილია ადრე“.

გვ. 38. ლექსში „მუხამბაზი“ მოხაზულია: „აღვერდა“, მიწერილია: „მოდერალი“. მოხაზულია მე-2 სტროფი, მიწერილია: „მირზაჩანა მადათოვი“. მოხაზულია მე-5 სტროფი, მიწერილია: „ეს ზ. ჰ. ვამოცემიდან არის ჩაბატებული“.

გვ. 59. ხაზგასმულია: ჩამჩი-მელქო: მიწერილია: „ეს ჩამჩი მელქუა ვინ იყო? მე ვიცი. ი. გრ.“

გვ. გვ. 61—63. ლექსში „თამარ მეფის სახე ბუთანიის ეკლესიაში“ ხაზგასმულია: „ხმა-მიღებულსა“, მიწერილია განმარტება: „უხმოს, ხმა? არა მქონეს. შ—ღ. სუნღღებული, სუნღღის არ შქოს (ა. ჰ). ი. გრ.“ ლექსის ბოლოს: „ამ ლექსზე იხ თვით ავტორის წერილი „ლიტ. სავარტ.“, 1938, № 16. ცენტრობმა ადგილები ამოიღო.“ ლექსის დაწერის თარიღს ეხება მინაწერი: „იხ. გვ. XXVIII. ვ. კი აზრობს: ამ დროს ავტორი 76 წლისა იყო“.

გვ. 68. ლექსში „ფსალმუნი“ ხაზგასმულია ლექსის დაწერის თარიღი, მიწერილია: „იენისის 16. ამ ლექსზე გრ. ორბ. წერს ეკლადიანს: „ჩემო მწყალობელი დედოფალი, დაებერდი, სულის გზას შეეღებე, ეპიტოხლომ ფსალმუნსა და, აი, მეცა მივბაძე და თუ არ მოგვეწონოს, დაბიეთ: (მოყვანილია მთელი ლექსი. იხ. „დროება“, 1885 წ., № 190“. არშიაზე: „ეს შენიშვნები გაუკეთე „დროებიდან“, 1885 წ., № 190“.

გვ. 74. ლექსის „პასუხი შეილა“ ბოლოს მიწერილია: „გარიანტი, № 109, იხ. ზ. ჰ.“

გვ. გვ. 80—81. ჩადებულია ქალაქი წარწერით: „გრ. ორბელიანის სადღეგრძელო, მიბაძეა ეუკოესის ლექსისა „Певец во стане русских воинов“. (ნიკო დემეტრიაძის წერილი) „დროება“, 1871, № 8“.

გვ. გვ. 112—114. ლექსში „ხელმწიფე ჩვენო“ მოხაზულია: „შენნი“. არშიაზე: „მხენნი, იხ. მ. თუმ. არხივი. არტ. გაბ.“ ხაზგასმულია: „სამართალსა“, მიწერილია: „სიმართლისა“. ხაზგასმულია: „აწლას“, მიწერილია: „ახლას“. ხაზგასმულია: „შეინებულა“, მიწერილია: „შეშინებულა“. ხაზგასმულია: მტერი“. მიწერილია: „ტ — ხელთში გარკვევით არა წერია“. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „5 აპრილს, 1854 წელს, თემირ ხანშურაში. (ეს წარწერა აქვს ამ ლექსს, იხ. გრ. ორბ. გვ. 19—21. არტ. გაბ.) (მ. თუმანიშვი. არხივი)“

გვ. 151. ლექსის „დილა“ არშიაზე წერია: „სისხამი დილა. ეს ლექსი გ. დვანაძეს ეკუთვნის, ზოგან გ. ორბელიანს“. სტრიქონში მოხაზულია „მანა“. მიწერილია: „მანა? (?) იქნება მანანა“. ლექსის ბოლოს: „გ. დვანაძე, იხ. „ივერია“, 1877“.

გვ. 153. ლექსის „ხმა ლოპიანას საფლავი-დამ“ დასასრულს: „გიორგი ორბელიანისა, იხ. „ივერია“, 1877 წ. № 18.“

გვ. 170. დანიშნულია „შკოლა ყ...ისა“, არშიაზე გახსნილია: „შკოლა დათიკო ყიფიანისა“. ხაზგასმულია: „ლ-მე...სავან“, არშიაზე: „ლევ. მელიქიშვილია?“

გვ. გვ. 173—191. რედაქტორის შენიშვნები: გვ. 173. ხაზგასმულია: „ანტონს“, არშიაზე: „ეს ანტონი ვინ არის? რატომ არ ამბობ? მგონი პეტრის ძმა უნდა იყოს“. ხაზგასმულია: „იხ. 5. ბარათაშვილი, 1921 წ. გვ. 112, არშიაზე: „იხ. მელქარაგა“.

გვ. 174. ხაზგასმულია: „იხ. გრ. ორბ. მიწ. მოწერა“. მიწერილია: სად? საიტ. სავან. № 177“. მოხაზულია: „მადათოვილი“. მიწერილია: „მადათოვ, შუშელი? სომეხი. ტფილი-სელი მოქალაქე“. მოხაზულია: „გაუგებარია“, მიწერილია: „არაფერია გაუგებარია“.

გვ. 175. არშიაზე: „ეს ლექსი დაუწერა ადრევე-მირზაჩანას სიციცხლემში, როგორც თავის ეპიტაფია, გვ. 42.“ ხაზგასმულია ლექსის სათაური „ახალი აღნაგო“, არშიაზე: „ეს ლექსი სთარგმნა პუშკინმა. ლექსი ეკუთვნის თუმანიშვილს. „ახალ აღნაგო“ მერე ფალიაშვილმა დასწერა მუსიკად. გვ. 176. ხაზგასმულია: „მანაშაშვილი“, მიწერილია: „შინაშაშვილი“

გვ. 177. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე: „თარგმანი შ. ბილანიშვილის. დაიბეჭდა მეუ-
ნარეიას წიგნში“.

გვ. 178. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია:
„ჩამჩი-მელქო? იხ. საიათნოვა“. აბზაცის და-
სასრულს წერია: („იხ. ბოქემა“). მოხაზულია
ადგილი. მიწერილია: „წერილები, ამოღებუ-
ლი ი. მეუნარგიდან“.

გვ. 179. ხაზგასმულია ადგილი, არშიაზე
წერია: „იხ. „ლიტ.-საქ.“, 1938, № 16. ცენ-
ზორმა ამოიღო № ვ“. ხაზგასმულია ადგი-
ლი, არშიაზე: „იხ. ჩემი „ბოქემა“. მე-6 აბზა-
ცი მოხაზულია. არშიაზე: „№-რი?“ აბზაცის
დასასრულს მიწერილია „(სად წერია?)“. მე-7
აბზაცი მოხაზულია, გვერდზე წერია: „როდის
დასწერა?“.

გვ. 187. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე:
„იხ. ბოქემა“, აბზაცის ბოლოს: „(1874 წ.
№ 10) ი. გრ.“

გვ. 188. მე-3 აბზაცის ბოლო ოთხი სტრი-
ქონი მოხაზულია და ხაზგასმულია, მიწერი-
ლია: „მე ვუთხარი. ი. გრ.“

გვ. 189. შენოშენაში ხაზგასმულია ადგილე-
ბი, მიწერილია: „მენდ რაღა ი. გრ.“

გვ. 190. მოხაზულია ლექსის სათაური:
„დათვი და ცხვარი“, მიწერილია: „ზოგი ა. ჭ-
ქეს აკუთვნებს“.

გვ. 195. მოხაზულია ლექსის სათაური:
„დილა“, მიწერილია: „იხ. დილავე (ეს ლექსი
გ. დვანაძისაა. იხ. ხელთ). ხაზგასმულია ლექ-
სის სათაური: „ნმა ლოპიანას საფლაკიდან“,
არშიაზე: „ეს ლექსი გიორგი ორბელიანისაა
(იხ. „ივერია“, 1877, № 18)“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე დაკრულია გა-
ზეთიდან ამოტრიალი ო. კრიბას რეცენზია ამ
წიგნზე მინაწერით: „«Заря», 1928 წ., 22 ივ-
ლისი“. იქვე მიწერილია: „კიდევ იყო რეცენ-
ზია ვ. ხუროძისა. „მნათობი“, 1928 წ., № 7“.

კანის მე-3 გვერდზე დაკრულია „კრიტიკო-
ლისა“ რეცენზია ამ წიგნზე, ამოტრიალი გაზე-
თიდან, მინაწერით: „კომ“, 1928 წ., 17 ივნისი“.

კანის მე-4 გვერდზე მინაწერი: „რეცენზი-
ები: 1. „მნათობი“, 1928 წ., № 7. „წიგნს
ბიოგრაფია არა აქვს“. 2. „კომუნისტი“,
1928 წ., № 17, ივნისისა“. 3. „Заря Восто-
ка“, 1928 წ., № 22, ივლისისა“.

მეორე ცალის შუეტტიტულზე: „დუბლ-
კრილოვიდან სამი ლექსია“.

3056. ორბელიანი გ. ლექსები. პოემა. თბ.,
1959.

3057-3058. ორბელიანი გ. პოეტური ნაწე-

რების სრული კრებული. 1827—1883. ლირი-
კა. ეპოსი. თარგმანები. ა. გაწერელის შესავ.
წერილით, რედ. და შენიშვნებით. თბ., 1951.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951.
10 IV“.

გვ. 38. სქოლიოში მიწერილია: „ეისი შე-
ნიშვნაა“.

გვ. 176. ჩართულ ფურცელზე მიწერილია:
„საქიო იყო პირველი გამოცემის თავფურ-
ცელი. ი. გრ.“

გვ. 177. ხაზგასმულია შემოკლებები: „თ.“
„ქ.“, მიწერილია: „თ [ავადი], კ [ნიაზი]“.
წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე: „რეცენზია იხ.
„მნათობი“, 1951, № 12“.

3059-3060. ორბელიანი გ. ლექსები. ტფ.,
გამოც. პ. უმიკავეილისა, 1873.

ჩასმულია ყდაში. ყუაზე ამოტივრულია
„გრიგოლ ორბელიანის ლექსები“ და ყოფი-
ლი პატრონის ინიციალები: „ნ. ა.“

კანზე: „I გამოც.“
ყვის მე-2 გვერდზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბ-
ლიოთეკა“.

შუეტტიტულზე ყოფილი პატრონის ხელ-
წერა და ბეჭედი: „ნ. ავალიშვილი“.

სარჩევნი 1-ლ გვერდზე ხელ-წერა:
„დაიბადა 1800 წ. გრ. ორბელიანი“. იქვე:
„(ეს ნიკო ავალიშვილის ხელია! ი. გრ.)“.

3061-3064. ორბელიანი გ. ლექსები. გამოც.
მე-2 გამოც. ზ. ჭიჭინაძის თბ.. 1879 [კანზე:
1880].

თავფურცელზე: „გამოცემა მეორე“ გადა-
ხაზულია და წერია: „მესამე“. აქვე ყოფილი
პატრონის ხელწერა: „ზ. ჭიჭინაძე“.

კანზე ცენზორის მინაწერი: „Дозволено
цензурой 5 февраля 1884 года — Тифлис,
цензор Л. Исарлов — с исключением строк
зачеркнутых и добавлением и изменением
зачеркнутых слов“. ზედა ნაწილში: „По кн.
зак. № 8“. კანზე მიწერილი ცენზორის შენიშვნა
მოცემულია დანაწევრებით ყველა ივერდზე.

წიგნის ბოლოს ყდაზე ცენზორის მიერ
მიწერილია შეტყობების გასწორება.

ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთე-
კა. ი. გრ. 1953 წ. 8/I. ვალიკო ლორთქი-
ფანიძისავა“.

წიგნში ცენზორის ხელით შეტანილია შე-
ნიშვნები: გვ. გვ.: 17, 19, 20, 22, 24, 31, 33,
34, 36, 37, 41—56, 58, 62, 65, 67, 70—72,
74, 75, 79—82, 84, 85, I—IV.

სარჩევნი წინ თავისუფალ გვერდზე ბეჭე-
დი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

მეორე ცალის ბოლოს ბუქინისტური მა-
ლაზიის ბეჭდის ქვეშ მიწერილია: „კ. კობტე-
შვილის წიგნთსაცაიდან“.

მესამე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „ეს დარჩეს ჩემთან. ი. გრ.“

კანის მე-2 გვერდზე: „წითელი ფანქრით გაეწაწოვებ გრიგოლ ორბელიანის გასწორებულ ეგზემპლარიდან, რომელიც ენახებ ივ. პოლუმორდინოვის ოჯახში. 1945. 2/IV ი. გრ.“

თავფურცელზე მინაწერი: „(ბოლოსიტყვაობით)“.

გვ. გვ.: 17, 20, 31, 33, 43, 44, 46, 48, 49, 51—54, 58, 62, 67, 70—72, 74, 79, 82, 84, 85 ჩასწორებულია ი. გრ. ხელით ი. პოლუმორდინოვის ეგზემპლარის მიხედვით.

გვ. 88. მოხაზულია სტროფი დაწყებული: „და გული ოხრავს...“ მიწერილია: „ეს ექვსი სტრიქონი ლ. ისარლოვმა გამოტოვა. ი. გრ.“

გვ. III. ბ. ჭიჭინაძის ბოლოსიტყვაობაში ხაზგასმულია „ლექსთა კრება“, მიწერილია: „იხ. ზ. ჭ. გამოცემ. „ლექსთა კრება“, 1878, გვ. 3.“

მეოთხე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „ი. გრ. დღე. აკლია ბოლოში“.

გვ. III. არშიაზე: „მეორე გამოცემის ბოლოსიტყვაობა“. მე-7—10 გვერდები აღდგენილია ი. გრ. ხელით.

86-ე გვერდის შემდეგ ჩაკერებულია და დანომრილია 3 ფურცელი, რომლის უქანასკნელ გვერდზე წერია: „გრ. ორბელიანის ლექსები გამოვიდა: I. 1871 (გამოსცა ივ. კერესელიძემ. მხოლოდ: „სადღეგრძელო“). II. 1873 წ. (ბ. უმიკაშვილი). III. ზ. ჭ-მ (1879 წელი). IV. ზ. ჭ-მ 1884 წ. V. 1904 წ. „ტოლენა“-ს გამოცემა. VI. 1928 წ. ვ. კობეტიშვილის გამოცემა“.

3064—3069. ორბელიანი გ. ლექსები. მე-3 გამოც. გამოც. ზ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1884. ჩასმულია ყდაში.

ფორზატზე: „21, 23, 35, 56, 57, 37, 32 — ეს ჩასწორებულია გრ. ორბ. [მიერ]. ზ. ჭ-მეს ვერ შეუნიშნავს. P. S. ეს მესამე გამოცემა ავტორისაგან გასწორებულ ეგზემპლარიდან არის დაბეჭდილი. ასე რომ, უნდა აიწყოს ამ გამოცემიდან. გრ. ორბელიანს კარგად შეუსწორებია 1880 წლის გამოცემა. ი. გრ. შეცდომა, 9.“

თავფურცელზე: „პირველი გამოცემა იყო 1873 წ., მეორე გამოცემა 1879—1880 წელს“. თავფურცელის მე-2 გვერდზე: „ეს წიგნი ნებადართულია ლუკა ისარლოვის მიერ. ი. გრ.“

გვ. 9. ლექსთან „მ...“ მინაწერი: „ეს იყო „ციცკარი“ [ნ-დმი]. ნ. ა. „ციცკარი“, 1862, იანვარი, გვ. 29.“

გვ. 24. ხაზგასმულია: „სალომესთან“, არ-შიაზე: „ა. ჭ-ძის მეუღლე“.

გვ. 31. ლექსის „ჩემს დას ეფემიას“ სათაურის შემდეგ მიწერილია ქვესათაურად: „უამსა პურობილობისას“.

გვ. 41. ლექსის სათაურთან „ალბომში ღრ. ობ...“ მიწერილია: „[ოპერმანს“.

გვ. 50. ლექსს „ღმობტ. ონ-ის დარდები“ ეხება მინაწერი: „ავტორმა ასე დაყო“.

გვ. 54. ლექსთან „Горных вершинь“ მიწერილია: „სადღეგრძელოში“.

გვ. 65. „სადღეგრძელოში“ ხაზგასმულია: „ნიკოლოზ დილო სულგრძელობითა“ მიწერილია: „ავტორმა ეს სტრიქონი ჩაასწორა ერთ გამოცემაში, რომ აქ დაბეჭდილიყო“.

გვ. 91. ლექსში „პასუხი შვილებთა“ მოხაზულია ბოლოდან 6 სტრიქონი. მიწერილია: „ეს ამოშ. გრ. ორბელიანმა“.

სარჩევში გვ. II. ჩამატებულია: „უუუკესიკიდან... 92“.

ბოლოსიტყვაობაში გვ. I მიწერილია: „ეს ეგზემპლარი ჩვენ ემახთ ივანე პოლუმორდინოვთან და შევადარეთ. სწორეა“.

ბოლოში დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ქ. ჭუმბურიძის წერილი „გრიგოლ ორბელიანის ზოგიერთი უცნობი ნაწარმოების შესახებ“ მინაწერი: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 14, აბრ.“

მეორე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „გრიგოლ ორბელიანის ლექსები (1804—1883 წ.)“. იქვე: „ნინო გრიბოედოვზე სამი ლექსი, გვ. 7, 30; ე. ჭ-ძეს. გვ. 6, 49; გვ. 80, კინტობი“. „გრიგოლ ორბელიანი დაიბადა 1804 წ. 2 ოქტ., გარდაიცვალა 1883 წ. 21 მარტს.“

კანის მე-2 გვერდზე: „ნიკოლოზ დილო. გვ. 65.“

თავფურცელზე მინაწერები: „ბოლოსიტყვაობით. ამ ლექსების გარდა ოთხი ლექსი დაბეჭდილია 1885 წ. „ივერიაში“, № IV, V: 1. იმელი. 2. ახარფეშა. 3. კინტოს სიმღერა. 4. დავებრდი.“

გვ. 5. „წერილი ლექსების“ მეორე სტრიქონს „მარამ ვინ ჰსცნავს, ვინა სუნავს: ნინა ვარდს, თუ ვარდი ნინას?“ ეხება მინაწერი სქოლიოში: „არ ვიცი დილა იმას ამშვენებდა თუ ის დილასა“ (ილია). „გლაზის ნაამბობი“, გვ. 109, ქართ. წიგნის გამოც.“

გვ. 6. ლექსის „ე. ჭ. პა...სას“ ბოლოს ხაზგასმულია დაწერის თარიღი: „1829“. მიწერილია: „პირველად დაიბეჭდა „ციცკარი“ (იხ. „ციცკ.“. 1852, № 2). იქ თარიღად 1836 წელი უზის, 22 ივლისი ეკატერინე ქაე.“

გვ. 11. ლექსის სათაურთან „მირზაჩანას ეპიტაფია“ მიწერილია: „(იხ. გვ. 35)“. ხაზ-

განსულია სიტყვები: „შუუპოვრად ხმა მალ-ლივ“, მიწერილია: [ჩემებრ მთვრალი უშიშრად]. (ვარიანტი: იხ. ცენტრ. არხივში. № 486)“.

გვ. 17. ლექსში „იარალის“ მოხაზულია ორი სტრიქონი დაწყებული „ცხენთა თქრია-ლი...“ მიწერილია: „იხ. ა. ჯ. გვ. 107.“

გვ. 30. სათაურთან „ნ“ მიწერილია: „(ნი-ნო გვიბოდეოვისას)“.

გვ. 35. შენიშვნაში ხაზგასმულია: „მირზა-ჯანა მალათოვი“, მიწერილია: „(იხ. გვ. 11). მირზაჯანა მალათოვი (იყო: „Командир 2-го мусульманского конного полка“, იხ. „რუსეთი ვესტნიკი“, 1869, № 3)“.

გვ. 49. ლექსში „მოგონება“ ხაზგასმუ-ლია: „გისმენდი ტკბილად ხმა-სირინოზსა...“, მიწერილია: „აღ. კუკუვაძის ქალი“. აქვე ჩა-დებულია ფურცელი მიწაწერილი: „წინანდა-ლი იყო პოეტების სამეფო. აქ გრ. ორბელიანი იგონებს თავის ლექსში იქ გატარებულ დროს“.

გვ. 66. არშაზე: „რუსთ მეფეზე ლექსი აქვს აგრეთვე დიძე ბერივეს: 1869 წლის „მნათობში“ (მარტი). დიდი თავადის მიხეილ ნიკოლოზზე და ოლღა თადეოსის ასულზე-1863 წლის „ციცქარში“ (დეკემბ., გვ. 251)“.

გვ. 80. ლექსის „მუშა ბოქლოდე“ სქო-ლიოში მიწერილია: „როცა გრივად ორბე-ლიანი გარდაიქცეა, ტფილისის ყარაჩოღე-ლებმა გვირგვინი დაადეს კუბოზე, რომელზე-დაც ეწერა: „შენ იცოდი. რომ არიან ღარიბნი არის სადმე სიმწარათა ცხოვერება“.

გვ. 92. „პასუხი შეილთას“ ბოლო სტრი-ქონში გახსნილია კრიტიკონიმი „მ...ი“ — „მეს-ხი“. სქოლიოში შენიშნულია: „)“ იხ. კუკუვა-ძის კრებული გედევანიშვილის გამოცემა, გვ. XVI.“

სარჩევში ხაზგასმულია ადგილები და არ-შაზე მიწერილია კითხვის ნიშნები.

წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე: „წერილები გრ. ორბელიანზე: 1. იონა მეუნარგია, ცალკე წიგნად. 2. კიტა აბაშიძე, თხზულებანი. 1 ტ. 3. „იმედში (ნეკროლოგი) 1880, № II (1883 წ.). 4. აკაკის კრებული I, 1899 წ. ვ. წ.-ს. 5. სერგო გორგაძის ქრესტომათია. 6. სილ. ხუნდაძე, [ცალკე წიგნად]. 7. საითნოვა. 8. „მნათობი“ (№ 6—7, 8—9, 1926 წ.) 9. ვ. კოტეტიშვილი (ქართ. სიტყვ. ისტორია I ტ.). 10. ჯ. კაპანელი (ქართული სული ესთე-ტიკური სახეებში)“. იქვე: „ოთხი დაუბეჭდა-ვი ლექსი: (1. „იმედი“, 2. „ახარვეშაზე“, 3. „ციკნოსი სიმღერა“, 4. „დავებრდა“) დაბეჭ-დილია 1885 წლის „ივერიაში“ № IV—V. („ახ, დილაჲ, დილაჲ“ (იხ. „სალხინო სახანდარი“. გვ. 141). გ. დენაძისა“.

კანის მე-3 გვერდზე: „გრ. ორბელიანის დასაფლავებაზე თქმული ილია ქ-ძის სიტყვა. „ღროება“, 1883 წ., მარტი (გადაბეჭ. უჯრ. „შრომა“, 1883 წ., № 13). „Кавказ“ 1883, № 66, 70.“

3070-3073. ორბელიანი გ. რჩეული ლექ-სები სკოლებში და ოჯახში სახმარებელი. თბ., 1904.

ფორზაცზე: „ი. გრიშ. 1915 წ.“

გვ 17. ლექსს „ჩემს დას ეფემიას“ აქვს მინაწერი: „დიდებულია. ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 38. ჩადებულია ქალაქის ნაჭერი წარწერით: „გრ. ორბელიანის ლექსში იველეა პინდი ღამისა“ უნდა იყოს: „ილევა ბინდი ღამისა“.

გვ. 45. ლექსში „პასუხი შეილბთა“ აღ-დგენილია ცენზურის მიერ გამოტოვებული სტრიქონი: „ოქროს ჯაჭვი სჯობს თავისუფლე-ბას“. აქვე გვ. 46 ხაზგასმულია კრიტიკონიმი „მ...ს ...ი“, მიწერილია: „მეხსი“.

3074-3077. ორბელიანი გ. ლექსები. მე-5 გამოც. მიხ. ზანდუკელის რედ., შენიშვნებითა და კრიტიკ. წერილით. ტფ., 1935.

ფორზაცსა და შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1936. 2. II“. იქვე: „1. შეცდომები, 143, 145. 2. თითო ლექსი ორჯელ, გვ. 134, 149. ყარა-ჩოღელებზე — შეცდომით, თავი 4. სრულიად არ-არის ბიოგრაფია პოეტისა. ეს მოთხე გა-მოცემაა და მინც არ არის ბიოგრაფია (ჩემი წერილი გრ. დაბადების შესახებ). არც ბიოგრაფია პოეტისა, არც ლექსიკონი, შენიშ-ვნებში არ არის სრული. — ვინცა განახოს, 54.“

თავფურცელთან ჩადებულია რვეულის 2 ფურცელი, რომელზედაც წერია ლექსები:

„ოჰ სოფელო, რად ხარ ესრეთ მდიდარ ოცნებით?

შენსა მომდევარს ეჩვენები ტურჯად ცულენებით,

შენში კეთილსა საცხოვრებლად აქვს წამი ოდენ?

ქმუნვა არს უფრო, სიამენი მალიად ჰფირივენ

(ყუკოვსკიდან).

ამა სოფელს დამშობიფეს მხოლოდ ესე სანატრელი,

ოდეს გავლი ცხოვრების გზას და მიწვე-ვის აღსასრული.

ჩემსა სულსა, რომელიც აწ შენდამო მაქვს შეწირული

სამოთხის წილ შენ ზილფებში აღუნებშე მას ადგილი.

პუშკინიდან აღქ. კავკ. (ხელთ. 101. H. გვ. 113).“

იქვე: „გრ. ორბ. იხ. ზანდ. რედ. გვ. 149 და 7“.

თავფურცელთან ჩადებულია ქალაქის ნაკრები მინაწერებით: „1. „გრ. ორბ. 1. თამარ მეფის სახე ბეთანიის ეკლესიაში. ფსევდ. ქსინსხველი. (დაიბ. „ივერია“, 1877, № 6). 2. მუშა ბოქულაძე. ფსევდ. ქსინსხველი „ივერია“, 1877, № 7, 2. „ხმა ლოპიანას საფლავიდან“ თ. გიორგი ორბელიანისა (იხ. „ივერია“, 1877, № 18). რამდენად სცდებიან გრ. ორბ. ლექსების რედაქტორები, რომ ამ ლექსს გრ. ორბელიანს აკუთვნებენ. ამავე წურნალში გრ. ორბელიანმა ორი ლექსი დაწერა ქსინსხველის ფსევდ. და რაღა ამას არ მიაწ.“ 3. „დილა“ (გვ. 143) გ. დვანაძისა (იხ. ჩემი მასალა), უნდა წერილი დაეწერო“. გვ. 4. ჩადებულია კალენდრის ფურცელი მინაწერით: „გრ. ორბელიანის ლექსი ეკატერინე ჰქვს. სულ 18 სტრიქონია. (იხ. ნინო ბარათაშვილი... ალბომი)“.

გვ. 7. ლექსი „მასევ“ მოხაზულია, არ შიახვ: „იხ. გვ. 149. ორჯერ დაუბეჭდიათ“. იქვე: „ეს მგონი ქუკოვსკიდან არის“.

გვ. 9. ლექსის „ვაჰ სოფელო!“ ბოლოს მიწერილია: „(ბუშკი)?“

გვ. 10. ლექსის „მ...ღმი“ ბოლოს: „იქ სათაურია „ნ-მღი“. „ცისკა“, 1862, № 1, გვ. 29“.

გვ. გვ. 10—11 შორის დევს ქალაქის ნაპერი წარწერით: „გრ. ორბელიანის ლექსებში შესწორება: 1. მ...[მია? ა. ჰქვს ცედა?] [მნათობი. ეს ლექსი დაბეჭდილია ცისკარში (1862, № 1, გვ. 29). სათაური „ნ...ღმი“ [ნინოსადმი ჰქვ]. 2. ლრაფინია ოპერმან. ეკ. დადიანის ცალკე ქალაქში ამ ლექსს ქვეშ აწერია 1840, მაისი 7, გორდს და არა გორს“.

გვ. 15. ლექსის „ლხინი“ ბოლოს მიწერილია: „ცისკა“, 1860, № 12“.

გვ. 46. მოხაზულია „მუხამბაზის“ მეორე სტროფი, მიწერილია: „მირზაჩანა“.

გვ. 53. ხაზგასმულია ლექსის „ალბომში ღრ... ოა...“ დაწერის ადგილი: „გორას“. მიწერილია: „მაისი 7-ს გორდს (იხ. ეკ. დადიანისეული რვეული. ინახებ. ნინო ბარათაშვილი...)“.

გვ. 54. უსათაურო ლექსის „ვიცა გნახოს...“ ბოლოს მიწერილია: „მღეროდა ნ. გაბუნია-ბაგარელი“.

გვ. 73. ლექსის „თამარ მეფის სახე ბეთანიის ეკლესიაში“ ბოლოს: „დაიბ. „ივ.“. 1877, № 6, ქსინსხველის ფსევდ.“

გვ. 76. ლექსის „მუშა ბოქულაძეს“ ბოლოს მიწერილია: „პირველად დაიბეჭდა ქსინსხველის ფსევდ. („ივ.“, 1877, № 7)“.

გვ. 78. მოხაზულია ლექსი „აზარფეშაზე“, მიწერილია: „ომარ ხაიამის რუბაია“.

გვ. 131. ლექსი „პოე სოფელო“ მოხაზულია, მიწერილია: „იხ. გვ. 134.“ ხელთ. საისტ. 101.“

გვ. 134. ლექსი „მისევ“ მოხაზულია, მიწერილია: „იხ. გვ. 131.“

გვ. 143. ლექსის „დილა“ ბოლოს: „გ. დვანაძის ლექსი, იხ. ხელთ.“

გვ. 145. ლექსის „ხმა ლოპიანას საფლავიდან“ ბოლოს: „გიორგი ორბელიანის ლექსი (იხ. „ივერია“, 1877, № 18). ეს გიორგი ძველი „მნათობის თანამშრომელი იყო“.

გვ. 149. უსათაურო ლექსის „ამა სოფელს დამშთომის...“ ბოლოს: „იხ. გვ. 7.“

გვ. 155. არშიაზე მინაწერი მირზაჩანას შესახებ: „პოეტი იყო ამჟ პერი და კამათობდნენ.“

გვ. 156. შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ბეჟანა ჩეკრელი...“ და არშიაზე: „ბეჟანა უმიკოვი“. მეორე ცალის ფორზაზე: „ლუბლ. სრულია“. იქვე: „კრილოვიდან“.

გვ. გვ. 135, 136 იგავ-არაკების ბოლოს მიწერილია: „გრიგოლ ორბელიანი“.

მესამე ცალის ყდაზე გადახაზულია: „ჩაფიელ ერისთავი“ და მიწერილია: „გრიგოლ ორბელიანი“.

3078. ორბელიანი გ. ლექსები, თბ., 1939.

გვ. 49. შენიშვნა № 9 მოხაზულია, მიწერილია: „ჩემიდან, საიათნოვა“.

3079. ორბელიანი გ. ლექსები. პოემა. თბ. 1956.

3080. ორბელიანი გ. ლირია. — ეპოსი. — თარგმანები. 1826—1883. თბ., 1948.

3081—3086. ორბელიანი, გ. წერილები. ა. გაწერელის რედ. და შენიშვნებით. ტ. 1—2. [თბ.], 1936—1937. ტ. 1. (1832—1850). 1936.

სუბერტე „1. 1832—1850 წლამდე. ი. გრ.“ ფორზაზე ს. ხუციშვილის წერილი „ორი პოეტის ურთიერთობიდან“, ამოჭრილი ვაზეთიდან მინაწერით: „ლიტ. საქართ“, 1941 № 24.“ აქვე დევს კონვერტი, რომელშიც ქალაქის ოთხი ნაპერია წარწერებით:

I. „1. ბუქყევის ქალი ილია ორბელიანის დანიშნული ყოფილა, (გვ. 67 და 253). 2. გრ. ორბელიანი და ჩოხა, 68, 75. 3. ნოქარი, 64, 68, 69, 264, 71, 72, 76. 4. შეტეობით თარგმნა, გვ. 265 და 82. 5. ხოხოროს, 84. 6. ჰარაქით (?), 85, 94. 7. მახლას (8), 91, 101 ჰართი-ფურობის, 51, 91; დასტაულელი, 93; ახარ, 96; ბაბაქუა, 97; გორხანა, 100, საფლავი; კუწურაქი, 151, 152 (ორჯერ); ხათა და ბალა, 151; ბარამჭიბილი, 152 (ყარამან); თაბუთი, 204; ყაფლანურად, 201; გაყრის წარ-

მოდგენაზე, 202; გრ. ორბ. თბილისს „ქადოს“
ეცხის, 203; ჰაი-პარათი, 205; სალტად (სალ-
თად), გვ. 213.

II. „ჩანჯალი, 44; ხაჯალი(?) 44; პროშ-
ტა, 47; ჰიმამები, 51; თობა, 51, ОТКАЗ;
პართი-ფურთი, 51;.

ახრ, ამოიწეროს მთელი აბზაცი, გვ. 55. აქ
კარგი ფრაზა; პოხონდრია, 62; ბაქყალა—64,
68; ღუთმა, 64; ნოქარი, 64, 68, 82, 130,
143; ზედატანებო, 67; ქულფათები, 68, 73;
კუტრი-კორტი. 71, 72; ყულუხი, 72; ქულ-
ფათი, 261; ფალარათად, თავისთვის 72, 74;
კობრჩხილო 73, ქარქვეტასაგიდ მცენარეა,
აქ: ჩხირები; ხაბარი, 75; ახრ, 82; კუჭურაქი-
კრიანგი, 122; ყონაიად, 123; სიქა, ე. ი. გ-
უცნელო... არიოლითო, გვ. 126; ჩაპროშტი,
პოლუმპერ. 155; აიბუა, 163; ნალოი, 163;
აშოილანი, გვ. 167; გამორჩეუბა მდინარე,
გვ. 184, 185“.

III. 1. ქორწილში პატარაძალი, გვ. 18.
2. ხალი. (ეგრობაში ხალის ქება
არ იციათ, იხ. გრ. ლექსი „ხალი“, გვ. 20).

3. ალ. ჰევეკაძის ქალების სიღამა-
ზეზე, გვ. 25.

4. ეკ. ჰევეკაძის ლექური 25.
ანჩისხატელი დეკანოზის დიმიტრი მესხი-
შვილის (ყენზორის?) ქალი ქეთევანი შვირ-
თო გრ. ორბ. ძმამ ზაქარიაშ, გვ. 27, 232; ბა-
რათაშვილი, 97; საბრალო ფეფულის უნდა შე-
ეწიო, გვ. 126, 128; ბანდაყული, 133; გრ.
ორბ. მამას რა ერქვა ზურაბი თუ დიმიტრი?
გვ. 108, 110, 147 და შენიშვ. 279. ადრესში
კი გვ. 91, 93, 94 დიმიტრი. ზურაბი პაპა იქ-
ნება. ზურაბის შვილი ვარო, გვ. 147, 293;
ორბელიანები, ყაფლანშიშვილი, 116; დ. ყო-
რანოვის სიკვდილი, 186; მანანას ვაჟი, 184,
187; ნიკო ბარათაშვილის დას ბაბაღეს მზით-
ვად ვაძლევ ას თუმანსო (გვ. 194, 198); „ზუ-
რაბ თუ დიმიტრი (გვ. 199); პარბ. ანდრეეს-
კი, გვ. 304“.

IV. „სალთად, სალტი სოფელი ხომ არ
არის? შემოწმდეს სოფელია? (გვ. 213. გრ.
ორბ. წერილები, ტ. I სალტი, ტ. II, გვ. 10)“.
მინაწერები ფორზაცზე: „1843 წ. გრ. ორ-
ბელიანი „ღავითს“ და „გ. ტყაოსანს“ თხო-
ულობს ბრძოლის დროს. (გვ. 80); ამაზონ-
კობა—80; ყაჩაღებს თავებს ვაქრევიწებ,
გვ. 213, ნელნელა თავებს ვაქრევიწებ, გვ. 52,
213; გრ. ორბ. ლექსი, 239; ნ. ბარათაშვილს
კიდევ ჰყოლია ძმა, 43; მე და ტატის გვიყ-
ვარდა ერთმანეთი, 43; რუსულ თეატრებს
მალა აყენებს, გვ. 24; ქართველ ქალებს
სულ გრიბოედოვისთანა ქმრები უნდათო, გვ.
34; მე პუშკინის წიგნები არ წამიღია—49;

პორნოგრაფია, 50; მელიტონი, ნიკოს მამა
ანჩხილო ყოფილა, 50; გრ. ორბელიანის დე-
დას ხორეშანი რქმევია, 51; ნამუსის ქული,
55; ნახევარი წვერ-ულვაში დააპარსინე, 55;
კუზნიანი სომეხი, 56“.

მინაწერები შმუტრტულზე: „ბანდაყული,
133; ახრ—126, 125, ეფემია (თავის და)
126, 128; სოფიო ჰ-ძე (გვ. 24 და 230); ნი-
ნო გრიბოედოვი, გვ. 18, 32, 103, 276, 112,
237, 118 (კარგი წერ.) 284, (ნინოს დანიშე-
ნა 145); ნ. (ტატო) ბარათაშვილზე—118,
106, 97, 109, 64, 75; გრ. ორბ. დედა გარ-
დაცვლია 1833 წ., გვ. 9, 17; მელიტონს დამ-
ბლა—106; იაკინთე უცხისშე, გვ. 146 და
244; თინიწული, 93; დიმიტრი ორბელიანი,
გვ. 219 (ა. ქ-ძემ ლექსი უძღვნა); არტის-
ტი მარლოვი, პიესა ყომარბაზის ცხოვრება,
219; ღალა, 78; მირზაჩანაზე, გვ. 21, 147.
(მირზაჩანა და პატარა ბიჭი), 229; შტეცლომა:
გვ. 43, 264; ნოქარი, გვ. 230—(1833 წელს
დაიბადა! და არა 1834 წელს; ვირის მოთმი-
ნება, 30; ხალი-აზისტსკი კუსსი 44; ნოქა-
რი, გვ. 64, 68, 264; ლეკური სიტყვები,
64, 67, 69, 73; მეკანკლედებოდა, 67; ბუჩ-
სიევი, 67.

1. კუმისში დამარბეო, 159. 2. დავძრწი
„წინი ქიდივით“, 167. ნინო გრიბოედოვა,
119; „წინანდალს ნინო ჰ-ძე დედათა მონას-
ტერს უწოდებდა, გვ. 237; გრ. ორბელიანის
თმის ლეკვან დასწყება 1847 წელს (გვ. 152)“.

მინაწერები თავფურცელზე: „მურთუხალი,
184, 302; გაყარა, 202“.

თავფურცლის მ-2 გვერდზე: „კახური
ღვიო და რუსი, 169“.

გვ. 12. ილია ორბელიანისადმი მიწერილ
წერილში ხაზგასმულია: „სიბერის დროს მინ-
და მისი ჰსწავლა“, არზიაზე: „30 წლისა იყო
ამ დროს“.

გვ. 16. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერი-
ლია: „ახ, (ეს „ახ“ სხვაა და არა „ახრ“
სხვაა).“

გვ. 20. მოხაზულია სიტყვა: „დრუსტ“, არ-
შიაზე: „სომხურია — „მართალია“.

გვ. 24. არშიაზე: „ბოტიას შესახებ იხ. გვ.
41“.

გვ. 25. მოხაზულია ადგილი, გვერდზე „იხ.
მეუნარგია“.

გვ. 36. არშიაზე: „დლიური შეპოილეო“.

გვ. 42. ხაზგასმულია: „ინვალიდში“. მიწე-
რილია: „ეურ. „Инвалид“ (საზღვრო ეურნ.)“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „ხაჯალი“, მიწერი-
ლია „ხანჯალი(?) ი. გრ.“

გვ. 92. ხაზგასმულია: „ტუყისაყა (Sic)“,
მიწერილია: „ტუჩი(?) ი. გრ.“

გვ. 118. მოხაზულია წერილი, მიწერილია: „ნიკო ბარათაშვილი გარდაიც. 9 ოქტ.“

გვ. 119. ხაზგასმულია ადგილი: „თქვენი განზრწყინებულეული სალონი სავსეა ანგლიზ-ნებთ, ფრანკუზებთ, ჰინდოელებთ“, არ-შიახვ: „სალონი აქ დაიცინეთა“.

გვ. 120. ხაზგასმულია სახელები: „ელფენე; და მარამს“, მიწერილია: „ამათ ნ. ბა-რათაშვილიც ეკამათებოდა“.

გვ. 140. ხაზგასმულია: „სიქა მანათს“, არ-შიახვ განმარტება: „ცინცხალს ვერცხლს და არა ქალაღს“.

გვ. 145. არშიახვ: „ა. კ-ძე რომ მოკვდა, ეკატ. ფეხმძიმედ იყო.“

გვ. 163. მოხაზულია უცხო სიტყვები, მი-წერილია: „თათრულია“.

გვ. 174. ხაზგასმულია ორი სტრიქონი, არ-შიახვ: „ონიკოვი? შადინოვი?...“

გვ. 190. ხაზგასმულია: „ივანე“, არშიახვ: „ივანე ორბელიანი, შვილი მანანასი (?)“

გვ. 292. (90). ხაზგასმულია: „გრიგოლ შადინოვი“, მიწერილია: „ფორში შადინო-ვის ქალია“.

გვ. 320. არშიახვ მინაწერები: „საიდუმლ., 208; ყაჩრები, 134; ბოში, 134; ქოელუ, 144, 138; ცინცხალს. სიქა, 140, 153, 194; კახპა, 141; რაღა. 142; თაბახი (ქალაღი), 143“.

წარწერები წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ლექსიკონისათვის: პეტრეალი—11, ცურვაა ერთგვარი; თაფაუთი, 12; ფინთი, 15; ჯა-დობაზი, 18; იშალა. 18; ეშხი, გვ. 20; დარ-დიმანდული, 20; ყიაბთი, 22, 50; ეჩანჩლე — 27; პროშტი, 28, 30; მახლს, 91, 101; დასტალი, 93; თარიჩული, 93; თელეთო-ბა, 93; ჰარაქათი, 94; ბაბაქუა, 97 და 108; ქელფათი, 97 და 104; გორხანა—100; წიპ-რუა—ნ. ბარათ. 102 და 275; თარი (აღას თარი, 103); ფადრათად (თავისუფლად, არ-ზეინად), 107; ზედატანზე, 108; თოხუმი, 109; ჩანჩალი...; კუწურაქი, (წუწურაქი), 111, 112, 151; კუტრი, დოსტი, 146; ყავლი, გვ. 49; სალთი, 213; ქოქოლა, 35“.

წარწერები სუპერის მე-4 გვერდზე: „ი-აკრთე, გვ. 100; მესხიშვილი, 146; ნინო გრიბოეფოა, 103 და 276; ფეფიას ფული, 109; ექიმი ანდრეევსკი, 116 და 284; შადი-ნოვი, 292“.

ბოლოს გ. ნადირაძის რეცენზია ამ წიგ-ზე, ამოკრილი გაზეთ „კომ.“ 1936 წ., № 142-დან.

ტ. 2. (1851—1859). 1937.

სუპერზე: „2. 1851—1859 წლამდე. ი. გრ.“
ი. ბალახაშვილის რეცენზია ამ ტომზე, ამოკრილი გაზეთიდან. რეცენზიის ზოგიერთი 198

ადგილი ხაზგასმულია, არშიახვ მიწერილია: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1938, № 150, 3 იელისი.“ გაზეთის მეორე მხარეს: „სისასტი-კეს იჩენს—144—148, 150, 197, 206, 216, 222.“

შეუტეტიტულზე: „ი. გრ. 1938. 12/VI.“

მინაწერები ფორზაცზე: „არ არის ახსნილი: თილიყამუამი, გვ. 9 (ყარამანიანიდან არის); გავისი (გავაზი), 9; ფუქსავატი, 12; ყათლა-მი, 15; პოლემიპერიალი, 146; კოლა, 252; ბორჯომი, 14; კრივი, 34; გულზადარა, 29. ლე-კებს ერქვა; ხრიკი (აქ ლილი). გაყარბდი, გვ. 33; ჰარაია, 64, 130; სთალი (თევზი), 108; ზედდატანებთ, 24. 25; გაფარფარებუ-ლი, 122; ზელჯაგი (ზელათამანი?), 123; იალი, 241; ხურუში, 246; იარალაში აქვს მეჭლან. 251; თელეთი, 375; ლუპუსტატი, 258; აშოლლანი, 259; ქობაჩი, 269 და 382“.

მინაწერები შეუტეტიტულზე: „მეშუტიადის ბალი, გვ. 237; სუნდუქიანიც, გვ. 238; ვაყუ-ფის ლექსები, გვ. 163; რუსული სიტყვები: 20, 22, 26, 37, 38, 53, 62, 63, 80, 146, 190.“

შეუტეტიტულზე: „1. მომაზა უნდა და არა მოი-კაზმა „მაზა“, 173. 2. სუნდუქიანიც (?), გვ. 371. 3. ყარაჩოლელები და არა გლახები — იხ. 248, 375. 4. თელეთი (აქ — ქართლისა არ არის). 351, 375. 5. მეზურნე თელქსა, 10 (ამას იხსენებს ბ. თუმანიშვილი თავის მოთხ-რებაში). 6. მურთუზალი, 285 (იხ. ჩამიჩი — მეღქო). 7. იაკინთე და სარდიონ მესხიშვი-ლებია, გვ. 167.“

მინაწერები შეუტეტიტულის მე-2 გვერდზე: „ლაზზხათები, 14; წელნაზი თამარ, 167 და 347; ჰამქარნი, 267, ლლი, ნინიკა და გრ. ორბ. ცენხი, 268; კრივი, 34; მიხ. თუმა-ნიშვილის ლექსებია? რომელი ლექსია? თუ სხვა თუმანიშვილია? (გვ. 34). აქ ხომ არ იგუ-ლისხმება ბარა, ქოქოლა, 154. იშულ-ოლლა-ნი (ამოლ-ლანი), 78; 1. თამაშოვიის ქარეს-ლა, 41; 2. ბეზირგანი, 51; 3. კუტრი, 66, 71; 4. ლაწირაქი, 70; 5. ანგალი, 76; (უნ-და ვნახო ზელთ.). თაბახი [ქალაღი] 77, 141, 147; 7 ჩანაბა 109.“

თავფურცელზე მინაწერები: „დადუმეკლია-ნის მიერ ვაგარინის მოკვლა, 230; საინტერე-სოა, რომ არც ერთ წერილში თავის პოე-ზიაზე არ ლაპარაკობს. დაბადების თარიღში მე შეთანხმება.“

თავფურცლის მე-2 გვერდზე: „1. გრ. ორბ. უწოდებს თავის გეარს ზუსაბიანთ, 52, 66, 77, 312. 2. სარდიონ მესხიშვილი, 55. 3. თეატრი თემირხანშურაში; 56. 4. თევზნნი (ლოპიანას ეშხით ამბობს ასე), 61. 5. ოსმალ-ნი, — ძალიან მინდა ტრაპიზონის ფაშობა“,

გვ. 68, 69, 71. 6. გრ. ორბ. და სომხეთი, 76, 313. ჩლუქები, 101; ბაჰყალა, 153; ინშალა, 105, 130; ქორი — ბრმა, 145.“

ფრონტიპისზე და მის მეორე გვერდზე მინაწერები: „ჩემი გვარი, 305; ყაფლანი ძალიან უყვარს გრიგოლს, 149, 162; ყაფლანს სთხოვს შენი სურათი გამოიგზავნეო, 122; დ. ჰ-ძე, 101; სოფიო ჰ-ძე: 102; თათრული ენა ისწავლეო, ინგლისურით პურს ვერ შეს-ქამო, 110.“

შპუტიტულზე: „შეიღობა, გვ. 314, 92, 173; ფორტეპიანო, გვ. 162; ლექსიკონი: იანალი, 174; ბარამჭიბილი, 179, 182; სალ-სალამათად, 180; გარდანქვენგი, 200; კუტ-რი (ბანკროტი), 204, 215; ჩოჭოქა, რუსის დედაკაცი? 215; ყარა-ყურბა, 216; შადლუ-ნი, 219; თილყამაში, 229; ქოვლობა. 278, ქოვლობა საიათნოვასაც აქვს (იხ. ივან სეიდოვის რეველი)“.

ფრონტიპისზე ქინძისთავით მიმაგრებულ-ია ქალაღის შვიდი ნაჭერი მინაწერებით:

1. „გრ. ორბელიანის წერილები სვიმონ იოსების-ძე შალიაშვილისადმი, 1851 წ. 11 აგვისტო, 4 ოქტ. აქ ორი წერილია „ივე-რია“, 1899 წ., № 149, 15 ივლ. გვ. 11. ეს წერილები აღმოჩენილია გურჯაანში ერთ მიკიტნის ღუქანში პ. ცხვილოვს (პ. კარბე-ლაშვილის) შენიშვნებით. წერილები უპოვია ივანე ელფთერძე, როსტიაშვ. 2. გრ. ორ-ბელიანის წერილები: აქ — ოთხი წერილია. „ივერია“, 1899 წ., № 188 და 189, 2—3 სექტ. წერილი მიწერილია სე. შალიაშვილს, ზაქათა-ლი 1851, 31 მაის. შიგნახსენებია ტალე-ირანი. 3. წერილი გრ. ორბელიანისა ს. შა-ლიაშვილსად. 19 ივლისს 1854. 11 წერილი. შე-ნიშვნა დიმიტრი ჯორჯაძეზე ეკუთვნის პ. ცხვი-ლოვს (იხ. ივერია, 1899, № 199). 4. გრ. ორბელიანი. წერილები ს. შალიაშვილსად-მი. 10 აგვისტო. 1851 წ., „ივერია“, 1899, 7-ე 196. 5. გრ. ორბელიანის წერილები, „ივე-რია“, 1899 წ., № 197. სულ 9 წერილია. 6. გრ. ორბელიანის წერილები, „ივერია“, 1899, № 198. 7. გრ. ორბელიანის წერილი ე. ჰ-ძისადმი და ლექსი „ფსალმუნა“. „დროე-ბა“. 1885, № 190 გრ.“

გვ. 398. მინაწერები: „გრ. ორბელიანს შამილი პეტრბ. გაუცენა, 977 და 384; გრ. ორბელიანი პეტრბურგს წავიდა 1859 წ (გვ. 383) 6 აგვისტოს. 1859 წ. 20 ოქტ. ჩამოვიდა თბ., გვ. 274.“

გვ. 399. მინაწერები: „შამილი დაეცა 1859, 25 აგვისტოს, 384; პეტრბურგში ჩა-იღვანეს 1859 წ. 26 სექტემბერს (გვ. 384).“

გვ. 400. მინაწერები: „1. გრიგოლს — ყაფლან ძალიან უყვარდა, 121; 2. ქარვას-ლის დამწველნი, 121; 3. ზღვა აყმაწვილებ-სო! გვ. 165, 168, 169, 170, 171; 4. ნ. ბა-რათაშვილის დის ბაბაღის გათხოვება, 171, 181; 5. გრ. რუსული რეჩი ბარატინსკის, 179, 6. ბებუთოვის სასაფლაო, 270. სად იყო? (ხოჭივანქის სასაფლაოზე გამოყოფი-ლი იყო ერთი ადგილი, რომელსაც ბებუთო-ვიანთ სასაფლაო ეწოდებოდა)“.

წიგნის ბოლოს ფორზაქის ორივე გვერ-დზე მინაწერები: „1. დავიდარაბა ერთი მე-ლექსის ნათქვამი! (151) ვისია? 2. „ბულ-ბულმა სთქვა“ ვისი ლექსია. „ვარდ-ბულბუ-ლიანი“ ხომ არ არის? 248. 3. თელეთი მონასტერია ქართლშიო (?) 375. არა მგონია ეს თუმანიშვილი მის. თუმანიშვილი იყოს, გვ. 34 და 291; ყარამინანი პოემა როდია, 351; უნდა მოგეძებნა, იხ. ცისკარი, რომელ-ზედაც ლაპარაკობს გრ. ორბ. გვ. 213, 360; ჰანკა — გამხდარს, სუსტს ნიშნავს და არა უკანონოს (გვ. 214, 359); არ არის აღნიშ-ნული, რომ ეს სიტყვები საიათნოვასია, გვ. 231; ყარაჩოღელები კი არა გვებზე იყე-ნენ, გვ. 375, გ. შადინოვი, 289; ი. მ. მირზო-ევი, 30; ბეკამი, 296; შამილის ცოლები, 306; ღონენა — პიესისთვის სახელი; წინან-დალი, 79; ტყევეების გაცეცა, 334; ინგორა — ახალი ქრისტიანებიო, 120, 127; ოპერა 211; ქულა, 266; ა. დუმას „Три мушкетера“, სეოდნია, 248; გრ. ორბელიანმა სამ-ხედრო სამსახური დაასრ. 1857. (გვ. 369)“.

სუპერზე ბოლოში: „ქულფათი, 211, 251, 166, 266; ელისაბედის, 251; მურთაზა-ლი, 285. იხ. „შამჩი — მელქოს ლექსი““.

წიგნის ბოლოს აქ გაწერელების მიერ გა-მოქვეყნებული გრ. ორბელიანის ერთი წერი-ლი, ამოკრილი ვახეთიდან მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1938, № 16.“ არმოებზე მინაწერე-ბი: „ეს წერილი დაწერილია 1877 წელს. ეს ლექსები [იგულისხმება „თამარ მეფის სახე ბეთანიის ეკლესიაში“] გრიგოლიმ ფსევდ. და-ბეჭდა. „ივ.“ 1877 წელს ქსინსხვეელის ფსევ-დონიმი. ეს უნდა აგვხსნა.“

გვ. 9. ხაზგასმულია: „გავასისაკენ“, არში-აზე: „გავაზი, სოფელი კახეთში“.

გვ. 14. ხაზგასმულია სტრიქონები, არშია-ზე: „იხ. ი. მეუნარგია“.

გვ. 19. პირველ სტრიქონში ხაზგასმუ-ლია: „გამოუცვლელია“, არშიაზე: „გამო-ცვლილია? ი. გრ.“

გვ. 30. მოხაზულია სათაური: „მასევ“, მი-წერილია: „რადგან ახალი თარიღია, უნდა ეწეროს არა „მასევ“, არამედ იღია ორბე-“

ლიანს. ი. გრ.“ ხაზგასმულია სიტყვა: „დორმეზი“, არშიაზე განმარტება: „დორმეზი, სომოგზაურო ეტლი, დასაძინებლად გამოსადეგა. ი. გრ.“

გვ. 76. ხაზგასმულია: „ანგალი“, მიწერილია: „ანგალი იქნება სხვა სიტყვაა და ვერ წაიკითხა რელაქტორმა? ი. გრ.“

გვ. 92. ხაზგასმულია: „გალეულითა“, მიწერილია: „შიქიძეობა იყოს გოლეული (თაფლი).“

გვ. 114. არშიაზე: „იხ. ვერდერეკეი, გვ. 350.“

გვ. 127. ტექსტშია: „ოპლიდამ“. აწერია: „ოლიდამ?“.

გვ. 151. მოხაზულია 1-ლი აბზაცი, მიწერილია: „გზის გაკეთება“. ტექსტში ხაზგასმულია: „კნიზ იოლ“, ახსნილია არშიაზე: „იოლ-გზა (ე. ი. გრიგოლის გზა)“. ხაზგასმულია: „სალოლსუნ“, მიწერილია: „კნი-აზი იციტხლოს ან ჯანმრთელად იყოს“.

გვ. 155. მოხაზულია ნახევარი გვერდი, მიწერილია: „ზაქარიას ვაჟი გარდაიცვალა მოსკოვს“.

გვ. 161. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიაზე: „ნინო. ბარათ. დის ქორწ.“

გვ. 164. ხაზგასმულია ადგილები. არშიაზე: „გლეხებზე სწუხს“.

გვ. 196. არშიაზე: „ეს არ არის შენიშვნები“.

გვ. 213. ხაზგასმულია და დანიშნულია ადგილები. არშიაზე: „ამ ლექსს ჰქვიან „N ვაჟის უფსკრულს“ (იხ. „ციცკ.“ 1857, № 9, გვ. 3—5)“.

გვ. 314. (213), მე-6 შენიშვნა მოხაზულია, ადგილები ხაზგასმულია. არშიაზე: „ეს როგორ, ორა წლის ბავშვი სამხედრო იყო?“

გვ. 372. (362), მე-4 შენიშვნა მოხაზულია, არშიაზე: „მეგობარი? ნ. ბარათ.“ მოხაზულია მე-7 შენიშვნა, არშიაზე მიწერილია: „დასტოვა მეშუარები“.

გვ. 374. (366). მე-20 შენიშვნა: „შერვა-შიძე (იხ. გიორგის-ძე) გენ-ალუტანტი, აფხაზეთის მთავარი“, არშიაზე მიწერილია: „ვიითომ?“

გვ. 375. (368), 28-ე შენიშვნაში მოხაზულია „თავის მოსამსახურე გოგო“, არშიაზე: „საიდან სჩანს? თუ საგინაშე“. 3087-3089. ორბელიანი ვ. ლექსნი. ტფ., 1881.

ხელნაკეთ კანზე: „ლექსნი ვ. ორბელიანი-სა. 1881 წ.“

3090. ორბელიანი ვ. ლექსები. სრული გამოცემა მისი ასულის მარიამ ორბელიანისა. ტფ., 1894.

200

გვ. V. ხაზგასმულია: „ვახტანგ ორბელიანი თავის შეილის დაბადების წელსვე გარდაიცვალა“, მიწერილია არშიაზე: „მოჰკლეს ჩუმ-ლაყში“.

გვ. გვ. XXI—XXIII სარჩევში, ხაზგასმულია: „მშვენიერთ დანნი“, მიწერილია: „პუშკ.“ ხაზგასმულია: „რა მზე დასავალს ჩაესვენება“, მიწერილია: „პუშკ.“ ხაზგასმულია: „ბაქარ ქართლელს“ მიწერილია: „დ. ყიფიანს“. აღნიშნულია: „პოეტს“, მიწერილია: „გრ. ორბელიანს“. ხაზგასმულია: „ქარიშხალი“ პბერავს“. მიწერილია: „პუშკ.“ ხაზგასმულია: „თითის ტოლა ბავშვი“, მიწერილია: „უუუოკესი“. ხაზგასმულია: „სიცოცხლის რაში“, მიწერილია: „პუშკ.“

3091-3095. ორბელიანი ვ. ლექსები. სრული კრებული. ტფ., 1928.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 5/XI—1928.“ იქვე: „პუშკინის სამი ლექსი, 1. გვ. 15— (ონეგინიდან 7 თავი, 52 სტროფი). 2. გვ. 73. 3. გვ. 129 — (არ აწერია. იხ. „ივერია“, 1887, № 106).

4. სიცოცხლის რაში („Телега жизни“)—138.

5. 120, ვის გინახათ. — „Кто знает край“.

კანზე: „პუშკინიდან—15, 73, 129, 128, 120; ა. ჰ-ძე? გვ. VII; გეტე, შილერი, შექსპირი — გვ. 91.“

გვ. V. ხაზგასმულია: „პირველად 1894 წელს დაიბეჭდა“, მიწერილია: „პირველად ზ. ჰ-ძემ დაბეჭდა 1881 წ.“

გვ. IX—XI. მიწერილია ლექსების გასწერილი: „პუშკინისა“, „უუუოკესი“.

გვ. 15. „ლექსს „მშვენიერთ დანნი“, მიწერილი აქვს: „იხ. Евгений Онегин, თავი 7. VII სტროფი. (იხ. რუს. გვ. 393)“.

გვ. 73. ლექსს „რა მზე დასავალს ჩაესვენება“ მიწერილი აქვს: „Из Воспоминаний“.

გვ. 167. შენიშვნების გასწერილი არშიაზე: „ეს სულ, ე. ი. თარიღები, ძველი გამოცემიდანაა გადმობეჭდილი“.

გვ. 171. ხაზგასმულია: „ქარიშხალი პბერავს...“ მიწერილია: „...პუშკინს ჰგავს... [?]“

3096 ორბელიანი ვ. [ლექსები]. თბ., 1949.

3097-3099. ორბელიანი ნ. ლექსნი. თბ., [1885]. — აკინძულია იმავე ავტორის ლექსების 1905 წ. გამოცემისთან.

ხელნაკეთ კანზე: „ნინო ორბელიანი. „ლექსნი“. I და II წიგნი. ი. გრ.“

თავფურცელზე წარწერა: „კენინა ნინა აღქესანდრენა ბარათოვსა ავტორისაგან“. შემდეგ ი. გრ. ხელით „1906 წ.“

გვ. 35. ლექსს „პასუხად მიწერილი ე...ე...“ მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 42“. აღნიშნულ გვერდზე: „მილოცვა ელიზბარ ერისთავს“. მეორე ცალის ფორზაცზე: „1. „შენ მოძებნე და სხ.“, 35 და 42. 2. იორდანე ტუსალი, 48. 3. კინტო (ა. ცეგარელს), 62. 4. აღდგენილი სტრიქონი, 47. 5. აღდგენილი, 26.“ გვერდით მიწერილია: „ნინოს მომეტებული სატრფიალო ლექსი ნაძღვენი სოსიკო თარხნი-შვილისადმი. ი. გრ.“

გვ. 25. ლექსს „უძღვენი კატო გაბავეისას“ მიწერილი აქვს: „ეკ. გაბაშე.“

გვ. 26. ლექსთან „მცივა, მცივა, გამყინა!...“ მიწერილია: „ეს ლექსი ენახე ნ. გოც. დავთარში. იქ მრავალრიცხვითაა. მაგ. „გვცივა“ და არა „მცივა“. ჩამატებულია 2 ტეპი:

„ჩემს სამშობლოს ტკბილს და თბილს არ სჩვევია სიცივე:
რა პაერშიც აღზრდილა, დაუბრუნე იგივე. (ეს ლექსი ასე ნ. გოც. აღბოშში. ი. გრ.)“

გვ. 35. ლექსს „პასუხად მიწერილი ე... ე...“ მიწერილი აქვს: „ელიზ. ერისთ. გვ. 42. იმის ლექსი დაიბეჭდა „ჩონგურში“.

გვ. 41. ხაზგასმულია 2 სტროფი, მიწერილია: „ქარგია“.

გვ. 47. ლექსში „ქანტაზია“ ჩამატებულია 2 სტრიქონი.

„თუ კი ჩემს მოძებს, მამულის მოტრფენს ვპერტდე, რომ შრომით არ იღლებოდეს“.

გვ. 48. ლექსს „იორდანე ტუსალს“ მიწერილი აქვს: „იხ. გვ. 57“.

გვ. 67. ლექსს „ლეონიძისადმი“ მიწერილი აქვს: „[ღ]“, „(ცისკრელი)“.

3100-3101. ორბელიანი ნ. ლექსნი. მე-2 გამოც. ახალ-სენაკი, 1894.

თავფურცელზე: „1. აღდგენილი სტრიქონი, 57, 2. აღდგენილი, გვ. 32, ი. გრ.“

გვ. 32. ლექსში ჩამატებულია ერთი სტროფი:

„ჩემს სამშობლოს ტკბილს და თბილს არ სჩვევია სიცივე.
რა პაერშიც აღზრდილა, დაუბრუნე იგივე“.

იქვე: „ეს ლექსი ასე ჩამატებ. ენახე ნ. გოცირიძის ძველ რეველში. ი. გრ.“

გვ. 57. ლექსში „ფანტაზია“ ჩამატებულია ორი სტრიქონი:

„ქეთილის ცნობით, ამხანაგობით გული ეწოდესთ, ეტანჯებოდესთ. ი. გრ.“

დაწერის თარიღს „1881 წ. 24 იანვარი“ მიწერილი აქვს: „იენისა“.

გვ. 108. ლექსს „უ. მ. ფ.“ აწერია: უფალ მამია ფაზელს“.

გვ. 137. ლექსის „პასუხი გიორგი აგა-შვილს“ სათაურზე მიწერილია: „(პოეტო იყო)“.

გვ. 149. ლექსის „უძღვენი რუს იმერელს“, სათაურთან მიწერილია: „(იურკევიჩს)“.

გვ. 156. ლექსთან „აღუქვანდრე ორბელიანს“ წერია: „ეს ის“ აღ. ორბ. არ არის“.

გვ. 181. ლექსს „უძღვენი კენიან ქეთევან ორბელიანისას“ მიწერილი აქვს: „არტიკტა“.

გვ. 189. უსათაურო ლექსს სათაურად მიწერილი აქვს: „იორდანე ტუსალს“.

გვ. II—IV. სარჩევში ხაზგასმულია ლექსების სათაურები.

გვ. VI. არშიაზე: „P. S. ნინო ორბელიანის ლექსი ჩემდამი (იხ. „სახალხო საქმე“, 1919 წ., № 183, 19 მარტი). ი. გრ.“

წიგნში დევს ვაზ. „ახ. კომუნისტის“ 1938 წ. 17 დეკემბრის № 287, სადაც დაბეჭდილია ლადო ასათიანის წერილი „ნინო ორბელიანის დაუბეჭდავი ლექსი“. წერილში ხაზგასმულია: „ნ. ორბელიანის ლექსის ავტოგრაფი დაწერილია ლამაზი და გარკვეული ხელით“, მიწერილია: „ნინო ორბელიანს ძალიან ცუდი და გაუბრკვეველი ხელი ჰქონდა. იხ. „საქართ. დამატება“.

აქვე დევს ყურნალის ამონაჭერი, ნინო ორბელიანის ლექსით, და ქალაღის ნაჭერი წარწერით:

„ნანა შვილო ნანინა
ნეტავი რამ შეგაშინა და სხვ.“

ნინო ორბელიანისა („თეატრი“, 1887 წ., № 5) კნ. კაკოს, „შენის ნუგეშით აღარ მატკობობ. (იქვე)“.

3102-3103. ორბელიანი ნ. ლექსების რეველი. თბ., 1905.

გაკერილია ი. გრ. მიერ.
კანზე: „კინტო, გვ. 33; ბარონ-დებაის, 16.“

გვ. 33. ლექსს „პასუხად ა. იუ...“ მიწერილი აქვს: „[ანეტა იურკევიჩი]“.

მეორე ცალის გვ. 40. მიწერილია: „სულ მიძღვნა და მიძღვნა—რა ამბავია? ი. გრ. 1918 წ. 24 იენისა“.

3104-3106. ორბელიანი ს.-ს. თხზულებანი ოთხ ტომად. თბ., 1959—1962. 1962.

ტ. 1. 1959.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 24 ოქტომბ.“

ტ. 2. ნაკვ. 1. 1962.

შმუტტიტულზე წარწერა: „ღიდი სიყვარულით იოსებ გრიშაშვილს რედაქტორებისაგან. 12. III-62.“

ტ. 2. ნაკვ. 2. 1962.

3107-3109. **ორბელიანი ს.-ს.** იგავ-არაკები. თბ., 1944.

კანზე: „ი. გრ. 1944. 20 დეკემბერს გამოვიდა“.

3110-3111. **ორბელიანი ს.-ს.** იგავ-არაკები. თბ., 1959.

3112-3113. **ორბელიანი ს.-ს.** რჩეული არაკები სიბრძნე სიტრუსიან. ტფ., 1874.

თავფურცელზე: „გამოცემა სტ. ზარაფოვისა. (იხ. დ. კარიჟ. კატალოგ.), ი. გრ.“

3114. **ორბელიანი ს.-ს.** რჩეული იგავ-არაკები. ტფ., 1937.

3115-3117. **ორბელიანი ს.-ს.** წიგნი სიბრძნე სიტრუსისა. სპბ., 1859.

კანის მე-2 გვერდზე: „1-ლი გამოცემა — ი. გრ.“

მშუტიტულზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „გრიშა ყანჩაელების წიგნებიდან“. სათაურის ქვეშ: „[1-ლი გამოცემა]. ვიყიდე სუმბათას წიგნის მალაზიაში — ი. გრ. 1929. 22/IV“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე ყოფილი მფლობელის ხელით:

„ეს წიგნი მიყიდა მიმაცია ნაღდი ფული, ვინც უჩემოდ ეს წაიღოს გავარდნია პირში სული. გრიშა.“

ეს წიგნი ჩემია ხელი მომიწერია ვინც უჩემოდ ეს წაიღოს ხელი მოუტეხია.

გრიშა.“

ამ მინაწერის პასუხად ყდის მე-3 გვ. წერია:

„P. S. გინდ მიმართე სასამართლოს თავს დამასხი მილიცია. — სულ ტყუილად იწყებლები ნაღდი ფული მიმიცია ი. გრ.“

1929. 24/IV“

მეორე ცალს, კანის ნაცვლად შემოკრული აქვს ქალღმერთი წარწერით: „წიგნი სიბრძნე სიტრუსისა“. აქვე მინაწერები: 1. „ამ წიგნს ცენზორი აწერს ხელს დ. ბაქრაძე [1871] (იხ. გვ. 65) და გასწორებულია მგონი პეტრე უმიკაშვილისა. ი. გრ. 1922 წ. 10/XI. 2. პ უმიკაშვილის მიერ სრულად დაბეჭდილი 1871 წ.“

წიგნის 1-ლ გვერდზე: „ეს პირველი გამოცემაა. სანკტ-პეტერბურდს, 1859 წ. ეს ცენზორის დ. ბაქრაძის (გვ. 65) მიერ დართული ეგზემპლარია. გასწორებულია პეტრე უმიკაშვილის მიერ. ი. გრ. 1920. 1/II.“

მრავალი ადგილი ჩასწორებულია, რედაქტირებულია.

3118-3120. **ორბელიანი ს.-ს.** წიგნი სიბრძნე-სიტრუსისა. გამოც. მე-2, სრული. პ. უმიკაშვილისა თბ., 1871.

წიგნი საგანგებოდ არის ჩასმული ყდაში, ყუაზე ამოტიფურულია: „И. Г.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „სრულია! მეორე გამოცემა! ი. გრ.“

3121-3122. **ორბელიანი ს.-ს.** წიგნი სიბრძნე სიტრუსისა. მე-3 გამოც. თბ., 1881.

ფორზაცზე მელნით: „კარგის და ბეჭითის სწავლისათვის ეს წიგნი მიეცა საჩუქრათ აღექსნადრე გიორგის ძეს კაველაშვილს, რუსის შკოლის მოწვევს ღენერალ ლეიტენანტის კონსტანტინე მამაცოვისგან 1886 წელსა 6-ს ოკტომბერს“.

ფორზაცზე: „P. S. ვიყიდე ბაზარზე 1930, 25/II. ი. გრ.“

3123. **ორბელიანი ს.-ს.** წიგნი სიბრძნე-სიტრუსისა. ხელნაწერებთან შედარებული და გამართული ნ. მთვარელიშვილის მიერ. ტფ., 1892.

ტექსტის ბოლოს სუფთა გვერდზე ყოფილი პატრონის ხელით: „1904 წ. აპრილის 24, ვიყიდე ეს წიგნი ფასით 75 კ. მე იოსებ გიორგის ძე ბარამიძემ ლანჩხუთში. შალიკოს მალაზიაში. გამგე ლ. ც. ჩემთვის ვიყიდე, თორემ სხვისთვის არ მიყიდა“.

3124. **ორბელიანი ს.-ს.** წიგნი სიბრძნე-სიტრუსისა. სხვადასხვა ხელთ-ნაწერებთან შედარებული და გამართული ნ. მთვარელიშვილის-მიერ. გამოც. მე-2. ტფ., 1903.

ფორზაცზე: „ხურო ნაზარას შესახებ, იხ. „ქუნჯი ვაპარი“, გვ. 11.“

გვ. IX. ხაზგასმულია: „ეს წიგნი არაკებლად დაეანაწილეთ და თითოეულს არაკს შესაფერი სათაური დაეუწერეთ“, მიწერილია: „დაყოფა ესე პირველად ნ. მთვარელიშვილმა ჩადინა“.

3125-3126. **ორბელიანი ს.-ს.** სიბრძნე-სიტრუსისა. გ. ლეონიძის რედ. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტის ი. გრიშაშვილი. გ. ლეონიძე, 8. III. 1929“.

სუპერზე: „ი. გრ. იხ. ჩემი შენიშვ. ლექსიკონში.“

თავფურცელზე: „პეტრე უმიკაშვილმაც ავტორის გვარი ასე დასწერა: „სულხან-საბა ორბელიანი“ (იხ. მისი გამოც.) ჩემი შენიშვ. ლექსიკონშია“.

თავფურცელზე მიკრულია ქალღმერთის ნაწერი მინაწერით: „სიბრძნე-სიტრუსის“ (ნ. მთვარელიშვილის გამოცემას) იწუნებს ვინმე დრიანკელი. (იხ. „ივერია“, 1894 წ., № 2). P. S.

აქ მოხსენებულია, რომ ზ. ჭ. ს. ჰქონდა საბას სხვა არაკების წიგნიც „სწავლათა კილობანი“ და რატომ არ მოიხსენია ავტორმაო.

ფორზაცხე: „ამ წიგნზე ძმაბიჭური რეცენზია ს. კაკაბაძისა („მნათობი“, 1928, № 11—12, გვ. 250)“.

გვ. VII. სქოლიოში მოხაზულია: „სხ.“ არშიაზე მიწერილია: „სხვა“ ამნაირ გამოკვლევებში არ შეიძლება.“

გვ. XVI—XVII შორის დევს: 1. გვ. „მუშის“ 1927 წ. 17 აპრილის ნომრიდან ამოჭრილ ცნობა ს. ს. ორბელიანის სიბრძნე-სიტყურისას“ გამოცემის შესახებ. 2. ქალღლის ნაჭერი მინაწერით: „სიბრძნე-სიტყუე“ ნ. მთვარელიშვილის რედაქციით. რედაქტორს შეუღარებია სხვადასხვა ხელნაწერები ვარიანტებისათვის და ისე განუმარტავს. გამბული ამავე დაუყვია ცალ-ცალკე იგავ-არაკებად და თვითფელისათვის შესაფერი სახელწოდება მიუყვია. („ივერია“, 1893, № 255)“.

გვ. XXXII. მოხაზულია მე-3 აბზაცი, მიწერილია: „იხ. მ. ჭანაშვილი „ტფილისი“, გვ. 90“. აქვე მოხაზულია „ოცდა ორი ფურტი“, არშიაზე: „თუ 2, დედანში ორია“. ხაზგასმულია: „ჭრელი ტილოთი“, მიწერილია: „სუზანი.“

გვ. XXXIV. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „მ. ჭანაშვილ“ და „ჩემიდან“. მოხაზულია „ფიადები“, მიწერილია: „ფილა“ არა აქვს ავტორს.“

გვ. CLXXX. სქოლიო მოხაზულია, არშიაზე წერია: „იხ. პ. უმიკაშვილ. გამოც. გვ. XI“.

გვ. CXCII. ხაზგასმულია: „ვარდანულ არაკებში“, არშიაზე: „იხ. ე. თაყაიშვილი“.

გვ. CXCIV. სქოლიოში ხაზგასმულია: „იხ. „მოგზ.“, მიწერილია: „რომელი წლისა?“

გვ. CXCI. ხაზგასმულია: „გმირები ქართულ ზღაპრებისა“, არშიაზე: „მოლა მასრადინა ვისია?“

შუბტიტულზე: „I. ტექსტი თითქმის გადაბეჭდილია პ. უმიკაშვილის გამოცემიდან (1871). II. სათაურები თითქმის გაკეთებულია მთვარელიშვილის გამოცემიდან. ყოველ შემთხვევაში უნდა აღნიშნულიყო, სათაურების მიცემის პროორიტეტობა და დაყოფა პირველად მთვარელიშვილს ეკუთვნის, ამის აღნიშვნა საჭიროა, ასეთი უანგარო და ჩუმი მოღვაწის (ნ. შთ.) მიმართ, მაშინ როდესაც ეხლა ცნებების დადგენიებასაც ერთგვარ მიღწევით სთვლიან. ი. გრ. 1929. 13.II.“

გვ. 196. ლექსიკონში მოხაზულია: „თაღარი“, არშიაზე: „ბეგეტკა, ეს სიტყვა

საბას მოგზაურობაში აქვს.“ ხაზგასმულია: „თეფში — ვადახსნილი საინი“. არშიაზე: „უნ არ იცის? არ ვარგა-განსნა? პირგადამოლიო სჯობს“. ხაზგასმულია: „თოქმარი — თითბერის ჩამომსხმელი“, მიწერილია: „ჩემიდან მე ბოქმე“, გვ. 241. თოქმარი ასე მხოლოდ მე მაქვს ახსნილი. დ. ჩუბინაშვილს აქვს „კვერის-მცემელი“ სამკედლოში. ჩემი ახსნა სწორია, მაშ რატომ არ ეწერია?“

გვ. 202. ხაზგასმულია: „რუმები — დიდი ტრეი ძროხის ტყავისა“, არშიაზე: „საბას აქვს ზროხა. საყოველთაო სახელია“. სქოლიოში: „რუმებს აკეთებენ კამეჩის ტყავისაგან, უკეთეს შემთხვევაში რუსეთის წოპე ხარისგან, არას გზით ძროხისგან არ შეიძლება გაკეთდეს, სხვა არა იყოს რა ძუძუები დაუშლის“.

გვ. 204. ხაზგასმულია: „სელის“ ახსნა: „შესაკარგვა-გასახსნელი — სკამი“, მიწერილია: „მთვარელიშვილ“. ხაზგასმულია სიტყვა „სიმწყაზარე“ ახსნა: „სითეთრე, სილამაზე“. მიწერილია: „მთვარელიშვილ. სიტყვა, თეთრი მწყაზარი არ არის. მაშ მწყაზარი თუა წითელი, იხ. გვ. 201.“

გვ. 206. ხაზგასმულია: „უშუღლარი“, მიწერილია: „უშუღლარია“. მოხაზულია გვ. მაჩვენებელი: „46“. არშიაზე: „ამ გვერდზე არ არის მგონი“. ფლორციის ახსნაში გასწორებულია კორექტ. შეცდომა: „შუევა-შუეა“. ხაზგასმულია სიტყვა: „ფუნდუისი“ ახსნა: „სასტუმრო სახლი“, მიწერილია: „(ქარავსლა), მთვარელიშვილ. იმეორებს.“

გვ. 207. მოხაზულია სიტყვა: „ქუფრი“, მიწერილია: „იხ. საბა. თუ საბა ვადაუთვალიერებია, ქუფრსაც ნახავდა. არა! ბრმად აღუბა მთვარელიშვილს.“ ხაზგასმულია: „ყასაბი“, მიწერილია: „რა ახსნა უნდა“.

გვ. 208. ხაზგასმულია: „ყია — ყელის ყანყარატო“. არშიაზე: „ყანყარატო კიდევ სად არის? უნდადა ვადაუთვებინა და რა გამოვიდა“.

გვ. 211. ხაზგასმულია: „ზარგა — ბალნის კარავი“. არშიაზე: „რატომ ბალნის, რა ბალნის, რათ იმეორებ შეცდომითვე თ. მთვარელიშვილს. იხ. მთვარ. წიგნი.“ ხაზგასმულია: „ხეობარი — დამუშავებული კაცი“, მიწერილია: „ალბათ დამუშავებული, არა? (ხეიბარი — ИНВАЛИД)“.

გვ. 212. ხაზგასმულია: „ხურო — ღურვალი, მთლელი“. არშიაზე: „ხურო არის ტრეის ხის მხერხავი, მთლელი — როგორ შეიძლება“. ასევე გვერდზე ტექსტის ბოლოს წერია: „P. S. ეს ლექსიკონი ოროდღე უმნიშვნელო სიტყვის დამატებით ვადაუბეჭდილია პირწმინდათ მთვარელიშვილის გამოცემიდან („სიბ. სიტყრუე“, 1903 წ.) ახალ რედაქტორს მთვარ. ის

ახსნა გადაუსხ. — გადამოუსხავს. (მაგ. „მოცხარა“ — ხე მევე ნაყოფიანი (მთვ.) — მოცხარი — „მევე ნაყოფიანი ხე (ლ.). რაც ჩაუმატებია, ისიც სწორედ არ არის ახსნილი, (მაგ. რუმბი და სხვ.) ამ ლექსიკონის შედგენა უფრო ადვილი იყო (თვითონ საბას ლექსიკონს მონიშნულივდა, მაგრამ არ ჩაუხედნია (მაგ. „ქუფერი“).“

3127. **ორბელიანი ხ. ხ.** სიბრძნე-სიცრუისა. გ. ლეონიძის და ს. იორდანიშვილის რედ., თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ეს არის ტენიკა? გვ. 24-25. „ამხანაგი.“ იქვე გახეთიდან ამონაპერი აღ. ბარამიძის წერილი „სულხან-საბა ორბელიანი“ მინაწერთ: „ლიტ. საქართ.“, 1938 წ. № 30.“

3128-3129. **ორბელიანი ხ. ხ.** სიბრძნე სიცრუისა. [გ. ლეონიძის წინასიტყვე და ს. იორდანიშვილის რედ.] თბ., 1957.

3130. **ორთავაძე მ.** ჩვენთან საქართველოში. [იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1958.

3131. **ორი პიესა.** „იანიჩარი“. დრამა დ. ნახუციშვილის. — „ახალი მოძღვრება“ ბარეტისა, თარგმ. ა. კანდელაკისა. ამონაქერი: „მოგზაური“, 1901, №№ 4—10; „მოამბე“, 1901, № 10—11.

აკინძელია ერთ ყდაში.

ყდის მე-2 გვერდზე წერია: „წიგნი ეკუთვნის იოსებ მაშელაშვილს (გრიშაშვილი) 1907 წ. 4-ს იენისს (თბათვე)“.

3132-3143. **ორი პიესა:** I ნაგავი. ხუმრობა 1 მოქმ. ი. გრიშაშვილისა. II — დაკარგული კბილი. ხუმრობა 1 მოქმ. მარიჯანისა. ტფ., 1927.

3144-3145. **ორი პიესა.** I ეპიზოდი ყაჩაღის ცხოვრებიდან ილ. ჭავჭავაძისა. II. უკანასკნელი დღე სიკვდილით დასასჯელისა, ი. ფელოშვილისა. ბათუმი, 1904.

3146. **ორპირელი ა.** ლექსები. „ოცნებათა სურათი: სამტრედია, 1913.

კანზე: „იშვითათ! თბილისში არ არის ი. გრ.“

3147. **ორახელაშვილი ე.** ესეც შენი ტელევიზორი! [იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1959.

3148-3149. **ოტიაშვილი ხ. და ვახტანგოვი რ.** მწუხრის პანგები. [ლექსები]. თბ., 1914.

3150. **ოქროშირ ბატონიშვილი.** ვეფხვის ტავოსანი. ტრალედია, თქმული მეფის ძის ოქროპირისაგან. მოსკოვი, 1853.

წიგნი დეფექტურია, უცნობ პირს გადაუწერია და ჩაუყარავს წინასიტყვაობის მე-3 და წიგნის 67—68 გვერდები.

3151. **ოქუაშვილი ვ.** მოწამული სიცოცხლე. დრამა 1 მოქმ. ქუთაისი, 1910.

3152. **პაპავა ა.** მეურმე ნესტორა. მოთხრობა. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 2. V.“

კანის მე-3 გვერდზე მინაწერი: „რეცენზიები: „საბჭოთა ხელოვნება“, № 1, 1927; „სოფლის კომუნისტი“, № 11—12, 1926 წ.; „მნათობი“, 1927, № 1“.

3153. **პაპავა ა.** მოთხრობები. პირველი წიგნი. [ტფ., 1920]. — კანზე სათაური: სოლეილორ. მოთხრობათა კრებული. წიგნი პირველი.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს გრიშაშვილს. ავტორი 4 I“.

გვ. 28. ხაზგასმულია: „მოდო, მოგელი“, მიწერილია: „შალვაშვილი“.

წიგნში დევს: 1. აკაკი პაპავას მოთხრობების ყდის მაკეტი, ორიგინალი, რომლის მე-2 გვერდზე წერია: „Тов. Арташес! Сделайте в натуре. Расчет со мной. Х. Раввелишвили. 1928. IV. 27“. 2. ზახუთიდან ამოტრიალი ვ. ლუარსაბიძის წერილი „ლიტერატურული მაკულატურა“ მინაწერთ: „ლიტ. საქართ.“ 1937, № 24“.

3154-3155. **პართენაშვილი ხ.** გარიყული. მი.თხრობა. თბ., 1908.

კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „სოსოს ირემაშვ. ი. გრ.“

3156. **პართენაშვილი ხ.** ივანეს ოჯახის თავგადასავალი. მოთხრობა სოფლის ცხოვრებიდან. ყვირილა, 1901.

წიგნის ყუაზე წარწერა: „წიგნი იოსებ მაშელაშვილისა“.

3157-3158. **პატარაია ზ.** ერეკლე მეორე. რომანი. თბ., 1941.

ფორზაცზე: „ამ ავტორის ეს მესამე წიგნია: 1. სისხლი (ლექსები) 2. ნონა (მოთხრობა). 3. ერეკლე მეორე (რომანი). სამივე მაქეს. ი. გრ.“

3159. **პატარაია ზ.** ნონა. (რომანი). ტფ., 1929.

კანზე: „ი. გრ. 1929. 12/IV.“ იქვე: „ჩემი სტრიქონი, გვ. 33.“ ამ გვერდზე ხაზგასმულია: „მიყვარს ოცნება მგოსანივით მოუსვენარი“, მიწერილია: „ჩემია. ი. გრ.“

3160-3161. **პატარაია ზ.** სისხლი. [ლექსები]. თბ., 1925.

შესავალ წერილში ხაზგასმულია გვ. 5-ა „ახალი, საუცხოვო რითმები“, გვ. 6. „ამოუშრეტელი ცოდნა“ და მიწერილია: „ლევია“ ზეპირად უსწავლია.“

გვ. 21. ხაზგასმულია: „შარი აკაის“ და მიწერილი: „ი. მოსაშვილის მიხაძეა — იხ. „შარი გრიშაშვილს.“

გვ. 69. ლექსში „იქვიანი პავმანი“ ხაზგასმულია: „ექსესუარი“ და მიწერილია: „ეს სიტყვა „ექსესუარი (ექსესუარი)“ შეცდომით ვიხმარე — ჩემს ცოლებში“. ეტყობა „ამოღურტელი ცოდნა“ (როგორც ამას ვინმე ძიძიგური ბრძანებს წინასიტყვაობაში).“

გვ. 71. სტრიქონს: „წინა. ლუბა. თამარა. თინა. მარო ენია“ — მიწერილი აქვს: „მართლა რომ მარო ენია“ (მარიჯანი).“

გვ. 73. ლექსში „ენება“ ხაზგასმულია სტრიქონები: „ენებას ეძებს ყოველივე“. „ეგ სიტყვებზე მოლივლივე“, „ენება ეძებს თვით „სიტყვებზე“ და არშიაზე: „იხ. ჩემი „ოცნების კონცა“. ი. გრ.“

გვ. 77. არშიაზე: „ამ წიგნს რად მივე ათი შაური“ (მარიჯანი). ი. გრ.“

გვ. 85. ლექსში „ავტობიოგრაფია“ ხაზგასმულია: „ვემბელი გრეთხენს — უცოდველობას“, არშიაზე: „გრეთხენს სინაზის უცოდველობა“ (იხ. „ლილია“-ში ჩემი ლექსი „ჩემს ცოლებს“) ი. გრ.“

3162. პატარაია ვ. ერთი ფრიცის ამბავი. [სატირა]. თბ., 1942.

3163-3164. პატარაია ვ. ორი პიესა. უჩა უჩარაია. — სანაპიროზე. თბ., 1955.

თავფურცელზე და გვ. 17 ბეჭედი: „საქართველოს თეატრალური საზოგადოება“.

3165. პატარაია ვ. სატირა და იუმორი. თბ., 1957.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს, საყვარელ მგოსანს და მეგობარს. ავტორისაგან. 1958 წელი. 21 თებერვალი.“

3166. პატარაია ვ. პებელსი და იხეები. [სატირა]. თბ., 1942.

3167. პატარიძე, გ. ზოგჯერ ფულიც ტვირთია. [მოთხრობები]. თბ., 1960. „წინაგის ბიბლიოთეკა“, № 29).

3168. პატარიშვილი დ. დიდი სიკაბუყე. ლექსები. თბ., 1960.

3169-3170. პელაშვილი ბ. ლექსთა კრებული. ფთო, 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 6/II.“

3171. პონტოსპირელი შ. რეკოლუცია ქიმერების. პიესა 4 ჩვენებათ. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. ბორჯომი. 1924. 24/VII“.

3172-3173. შიენ-შავრი. ტყის ზღაპარი. (სხვადასხვა დროის ფიქრები). [ლექსები]. თბ., 1920.

ავტორის ფსევდონიმის ქვეშ მიწერილია: „ანანია სალუქვაძე.“

3174. შორდანი ი. ერისიონი. [ლექსები]. Anra. ღამის ნეგატივები. ექვნები ცაზე. სიჭუმის ნაქარგები. 1920-1921. ქუთაისი, 1922.

კანზე: „ი. გრ. 1923. 9. I“.

გვ. 7. ლექსში „ეღვგია მოტყუებულ თვალებს.“ ხაზგასმულია სიტყვები: „მზის ხალეზა“, მიწერილია: „პირველად ხომ ჩემია. დაიბეჭდა. (იხ. „მახტ.“ № 4) იქ „მზის ხალა“.

გვ. 12. ლექსში „შოში ბნელ ღამით“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ყარანავთია“, „არშიაზე: „ყარაანთია?“

3175. შორჭოლიანი ა. სოფლის ფერმალი. შარტი 1 მოქმ. [თბ., 1915]. — ამონაბეჭდი: „ეშვიკის მათრახი“, 1915, № 14, 15.

3176—3177. შუფისპირელი ა. ტყის მძებნი. მოთხრობა გურიის ახლო წარსულიდან. თფ., 1919.

ფსევდონიმის ქვეშ მიწერილია: „ანანია სალუქვაძე“,

3178. შურული გ. ელზასელი ქალი. (კიას ნამბობი). — ამონაბეჭდი: „მოამბე“, 1896, № 1.

3179. შურული ვ. ლექსები. ვარდის ფერცლობა. თბ., 1935.

3180. შურული ვ. ლირიკა. თბ., 1956.

3181. შურული ვ. ქუთაისის ავტომობილი. ნარკვევი. თბ., 1949.

3182-3183. შურული ვ. ჩემი მერცხლები. [ლექსები]. თბ., 1960.

ფორზატზე წარწერა: „დღევანდელ საათნოვას, საკუთარი ხმის პოეტს ი. გრიშაშვილს — თავზე გახურავს ნაშუის ქული. სიყვარულით ვარლამ შურული. 28 დეკემბერი 1960 წელი. ქ. თბილისი“.

3184. შურული ვ. ჩვენი გაზაფხული — [ლექსები]. თბ., 1950.

3185. შურული ვ. ჩრდილოეთის დაპყრობა. ლექსები. თბ., 1940.

3186. ფლენტი ხანდრო. სამშობლოვ ჩემო ლექსები. თბ., 1956.

3187. ფლენტი სულიკო. ზღვისპირეთის საღამოები. [მოთხრობები]. ბათუმი, 1958.

3188. რაზიკაშვილი თ. შვიი ფიქრები. [პონემა]. ტფ., 1891.

კანზე ფანქრით: „გადმობეჭდ. „ივერიიდან“, 1891 წ. № 154 და სხვ. ომი—3; წინარე —14. ი. გრ.“

3189. რამიშვილი კ. ლექსები. ხაშური, 1912.

კანზე ფანქრით: „კალისტრატე რამიშვილი, არ არის თბილისში. (გლუხია). ხაშური. ი. გრ.“

3190. რამიშვილი კ. პეტრეს დრუნცი. ხალხური სილი. ნაწილი ლექსთა კრებულისა

(გურული სცენებისებურად). მე-2 ნაწ. ტფ., 1925.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1925. 3/III.“

3191. რამიშვილი ტ. ამონაქვენი. — ამონა-
ქერი „მნათობი“, 1925, № 7.

3192-3193. რამიშვილი ტ. გაპირების ტალ-
კესი. კომ. 3 მოქმ. — ამონაქვენი: „მნათო-
ბი“, 1925, № 8—9.

3194. რამიშვილი ტ. დრამა და კომედია.

1. დედინაცეალი. 2. ჭკუა-მხიარული. ტფ., 1921.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 11/II.“

3195-3196. რამიშვილი ტ. ექიმი ამირბა-
ჯიანი. პიესა 3 მოქმ. ხაშური, 1912.

თავფურცელზე: „ი. გრამიშვილი. წალვე-
რი, 2 ავგისტო, 1913 წ.“

წიგნში ჩადებულია: 1. ფურცელი წარწე-
რით: „ტრ. რამიშვილის „სიყვარულის საზღ-
ვართან“ „თ. და ც.“, 1923, № 1, 2, 3.“

2. რვეულის ფურცელზე დაწერილი ბარათი.
„მ. ხ. ბატონო ტრიფონ რამიშვილი
რადგანაც საშინელი გაპირებულები ვარ და
არაფერი უფრადლებას არ გვაქვებს ჩვენ, ამი-
ტომ გთხოვთ ის წიგნები გამოატანოთ ამ წე-
რილის მომტანს, ეგება გაიყიდოს მაღაზიებ-
ში, რაც იოსებს ეკუთვნის. თქვენი პატივის-
მცემელი ანა იმედამივილი 7 თებერვალი,
1911 წ.“

3197-3199. რამიშვილი ტ. მეზობლები. სუ-
რათი თანამედროვე ცხოვრებიდან 4 მოქმ. თფ., 1906.

თავფურცელზე: „ვასო აბაშიძის მინაწე-
რი (იხ. II გვ.) ვასო აბაშიძის ნაქონი წიგ-
ნი. ი. გრ.“

თავფურცლის მე-2 გვერდზე: „Фися уеха-
ла 22 февраля 1918 г. в понедельник“. ი. გრ.
ხელით მწერლია: „[ეს ვასო აბაშიძის ხელია].
P. S. Фися ვ. აბაშიძის ცოლი იყო (არაჯვარ-
დაწერილი). ძალიან კარგი ქალი იყო — ვასოს
უყვარდა იგი. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე ბეჭედი: „ზ. ს. სახ.
სახლი. ქართული წარმოდგენების მმართველი
წრე“.

3200. რამიშვილი ტ. მონადირე ქალები. —
ამონაქვენი: „მნათობი“, 1927, № 5—6.

ხელნაქეთ კანზე: „ეფრემვერდი, 70, 71;
აილია, 72; კიჭინა, 73; გენენიკი, ჰაიდა, 91;
ფორაქი, 92; ამაღოს, 93“.

გვ. 54. მოქმედ პირთა სიაში ჩამატებუ-
ლია: „[იორამი, თამროს ბიძაშვილი], [ივა-
ნე გლხი]. ი. გრ.“

გვ. 64. ხაზგასმულია: „ტომბახი“, მიწე-
რილია: „მალარიჩი? ტომბახი — ყვარჯენი-
ცაა“. იქვე: „ი. გრ. 1937. 2/IV.“

გვ. 70. ხაზგასმულია: „იწვის შქერი, იწვის
შქერი“.

3201-3202. რამიშვილი ტ. პიესები. ტფ., 1927.

ფორზაცზე ყოფილი პატრონის ხელწერა:
„ქ. რაქველიშვილი.“ იქვე მინაწერი: „მაჩუქა.
ი. გრ. 1927. I. IV.“

წიგნში ჩადებულია მოსაწვევი ბარათი
თბილისის საცულტურის თეატრის 1941 წ.
29 ნოემბრის სპექტაკლზე — ტრ. რამიშვილის
„სტუმარ-მასწინძობა“ და ამ სპექტაკლის
პროგრამა. აქვე დევეს ლ. ძიძიგურის წერილი
ტ. რამიშვილზე, ამოტვირთი გაზეთიდან მი-
ნაწერით: „კომ.“, 1939, № 86“ და ქალა-
ღის: ნაჭერი მინაწერით: „ტრ. რამიშვილი. სიყ-
ვარულის საზღვართან. პიესა 3 მოქ. („თ. და
ც“, 1923 წ., № 1, 2, 3)“.

3203-3205. რამიშვილი ტ. საბედისწერო
დამბაჩა. დრამა 3 მოქმ. ზანგის წერილით:
„მემკვიდრეობის დრამა“. თბ., 1910.

თავფურცელზე წარწერა: „ევძღვნი ჩემს
ძვირფას მეგობრებს ფილიპე და ანა მეგლა-
ძეებს. ავტორი 19. 14. IX. 10“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ხაზგასმულია
„ზანგის“, მიწერილია: „გრ. რცხილაძის ბო-
ლოთქმით“. (იბეჭდებოდა „თ. და ც.“, 1910).

3206. რამიშვილი ტ. სალომეს ოჯახი. პიე-
სა 3 მოქმ. [თბ., წ. ა.]. — ამონაქვენი წიგ-
ნიდან: ი. გომელაური. ქართული მწერლები.

3207-3210. რამიშვილი ტ. სტუმარ-მასწინ-
ძობა. კომ. 3 მოქმ. თბ., 1920.

თავფურცელზე ბეჭედი: „ქართული დრა-
მა. სსრკ სახელმწიფო დრამის თეატრი“. მი-
წერილია: „ვიყიდე ბაზარზე, 1929 წ. 11/IV —
ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ციხარ-
ტყელაში“ იბეჭდებოდა“.

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი
მფლობელის ხელწერა: „ი. ელიაშვილი“.

3211. რამიშვილი ტ. ფრთა მოტეხილი ყო-
რანი. დრამა 3 მოქმ. — ამონაქვენი: „ციხარ-
ტყელა“, 1920, № 11.

შეკერილია წიგნად ი. გრ. მიერ.

3212. რამიშვილი ტ. შეშლილნი. პიესა 2
სურ. [თბ., 1908] — ამონაქვენი: „ისარი“,
1908, № 17, 18, 20.

განთვლის ამონაქვრები აკინძულია წიგნად.
პირველი ფურცელზე წარწერა: „ევძღვნი
ზანგს. ავტორი“.

3213-3215. რამიშვილი ტ. შეშლილნი. პიე-
სა 2 მოქმ. ტფ., 1911 [კანზე: 1912].

კანსა და თავფურცელზე ყოფილი მფლო-
ბელის ხელწერა: „ან. თუმანა...“ [?].

3216. რამიშვილი ტ. ცხოვრების ნაწყვეტი. (დრამა 1 მოქმ.). თფ., 1912.

1-ლ გვ. წარწერა: „სახსოვრად ძვირფას მოძმეს ექიმ სიკოს პატივისცემით ავტორი“.

3217. რამიშვილი ტ. კეკეა მხიარული სურ. 1 მოქმ. — ამონაქვერ: კრ. „მერანი“, 1916. შეკერილია წიგნად ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე წერია: „აქ კორექტ. შეცდომებია. გადმობეჭ. „მერანიდან“, ი. გრ.“

3218. რამიშვილი-დიდვანიელი ვ. დღეის განსაცდელი. ლექსები. წ. 1. დედაქალაქი, 1928.

3219. რაჭველი ი. დასჯილი. (პოემა). ახალ-სენაკი, 1895.

3220-3221. რაჭველი ი. მართალი კაცი. მოთხრობა ახალი ცხოვრებიდან. ახალ-სენაკი, 1896.

მეორე ცალი აკინძულია წიგნთან: ნინო-შვილი ე. „ჩვენი ქვეყნის რაინდი,“ ბათუმი, 1896.

3222. რაჭველი ი. მარიანა. მოთხრობა ბელგიის თანამედროვე ცხოვრებიდან. თბ., 1914.

3223. რაჭველი ი. „მეექვსე ნომერი“ ანუ „ქალიფის წინააღმდეგი“. ამბავი ილდიზ-იოსიდან. ტფ., 1897.

3224. რაჭველი ი. რაშია ბედნიერება?... (ისტ. ამბავი ბერძენთა ცხოვრებიდან). თბ., 1904.

3225-3227. რაჭველი ი. უმანკო მსხვერპლი. მოთხრობა ახალ-სენაკი, 1896.

თავფურცელზე ავტორის ქვემოთ: „გვა-რად ისე მეზულა (გურული იყო). ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე. „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

3228. რაჭველი ი. ფერი ფერსა და მადლი ღმერთსაო. საშობაო მოთხრობა ახალი ცხოვრებიდან. ტფ., 1897.

კანზე: „არ არის აწერილი. ი. გრ.“

3229. რაჭველი ნ. ჩემი თავგადასავალი. თბ., 1917.

3230-3231. რემონიძე ს. აღამიანი, პიესა 4 მოქმ. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ძე. პროფ. გ. ან-ღლედიანს ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 2/VII 28 წ.“

3232-3233. რემონიძე ს. მასწავლებელი. მოთხრობა. ტფ., 1929.

3234-3236. რემონიძე ს. მოთხრობები. წ. 1—2. თფ., 1917—1925.

წ. I. 1917.

თავფურცელზე: „სახალხო ფურცლიდან“. 1916 წ. 25 აგვისტო. ი. გრიშაშვილი.“

წ. 2. 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „ძე. მეგობარს პოეტს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 20/VI 25 წ.“

3237-3238. რემონიძე ს. პირველი ლალუმი. (1905 წელი გურიაში). პიესა 3 მოქმ. ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „ძე. ამხ. ი. გრი-შაშვილს ავტორისაგან. 30.XII. 25 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ძე. მეგობარს, ტრ. რამიშვილს ავტორისაგან.“

3239. რემონიძე ს. პირველი ლალუმი. (1905 წელი გურიაში). პიესა 3 მოქმ. მე-2 გამოც. ტფ., 1930.

3240. რემონიძე ს. ჩემი ტფილისი. რომანი, ტფ., 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „ძე. მეგობარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. დედაქალაქი. 1927. 23/VI“.

3241. რემონიძე ს. ძებნი. დრამა 5 მოქმ. [ტფ., 1926].

თავფურცელზე წარწერა „ძე. მეგობარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 25/V-26 წ.“

3242-3243. როინიშვილი ვ. ახალი სასიმ-ღერო ლექსები. [ლექსების მე-2 წიგნი]. თბ., 1928.

კანზე: „აკაის „თემი“, გვ. 4. ი. გრ.“

3244. როინიშვილი ვ. შრომის სხივები. თანამედროვე ლექსთა კრებული. ტფ., 1926.

3245. როინიშვილი ა. ლექსები. თბ., 1915.

3246. [როსტომიშვილი დ.] შიო თავადი. ძველი თქმულება. პოემა დ. ნინოწმინდელისა. ტფ., 1896.

3247-3248. როყვა შ. ვარდობის დილა. [ლექსები]. ბათუმი, 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ პოეტს, სახელოვან მოღვაწეს, შესანიშნავ აღამიანს ამხ. იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით. ავტორი. 2. VII. 53“.

3249. როყვა შ. მამის ღიმილი. ლექსები და პოემები. ბათუმი, 1960.

3250. როყვა შ. სოფლის სიყვარული. ლექსები, ბათუმი, 1955.

3251. რურუა ი. როცა ცხოვრებას შეიტკბობ. [მოთხრობები. ბათუმი], 1957.

კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ქართველი ხალხის უსაყვარლეს პოეტს, დედა-თბილისის პირველ მოქალაქეს, ძვირფას იოსებ გრიშა-შვილს უსახლგრო პატივისცემით. ი. რურუა. 7. V. 1958. ბათუმი“.

3252-3254. რურუა პ. ერთობეული. ბათუმი, 1954.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს ძვირფას საყვარელ პოეტს — ი. გრიშაშვილს უღრმესი პა-

ტიესცემის გრძობით — ავტორისაგან. პ. რუ-
რუა. 19 $\frac{18}{II}$ 55". იქვე: „იხ. გვ. 170. ი. გრ.“

170-ე გვ. დაბეჭდილია ლექსი: „ი. გრიშა-
შვილს“.

3255. რურუა პ. რჩეული ნაწერები. ბათუ-
მი, 1948.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის
მწვენებას, ქართული ლექსისა და სიტყვის
ჯაღიქარას, შესანიშნავ ადამიანს და მოქალა-
ქეს, ჩვენს ძვირფას პოეტს, იოსებ გრიშა-
შვილს მძუტრი სიყვარულით ავტორისაგან. პ.
რურუა. 25/II 49 წ. ბათუმი.“

3256. რურუა პ. (პ. ოდიშელი). ლექსე-
ბი. წ. 1. ბათუმი, 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „ძღენად პოეტ
ი. გრიშაშვილს. ავტორი. 2 მაისი, 1928. ბათ.“

3257. რურუა პ. ლექსები. ბათუმი, 1941.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის
სიამავეს, პოეტ ი. გრიშაშვილს, პ. რურუა,
13. II. 45 წ.“

წიგნში დევს: 1. დიმიტრი ჭიჭიშვილის წე-
რილი „ლიტერატურული ბათუმი“, ამოკრი-
ლი გავ. „ლიტერატურა და ხელოვნების“
1944 წ. № 40-დან. 2. ა. ადამიას ლექსი „შე-
ტევა“, ამოკრილი ვახუთიდან, მინაწერით:
„კომ“, 1945 წ., 13 თებ.“ 3. ნ. მაღაზონიას
ლექსი „ფრონტელი ქალიშვილის წერილი“
მინაწერით: „—საბჭოთა აჭარა“, 1945, № 45“.
4. ნ. მაღაზონიას ლექსი „1945“ მინაწერით:
„საბჭოთა აჭარა“, 1945, № 1.“ 5. ნ. მაღა-
ზონიას ლექსი „გენერალ ი. ჯინიაშვილის
წიგნი“ მინაწერით: „საბჭოთა აჭარა“, 1945,
№ 35, 23 თებ.“ 6. პ. რურუას ლექსი „სიმ-
ღერა ჩანგზე“ მინაწერით: „საბჭოთა აჭარა“.
1944, № 205, 15 თებ.“

3258. რურუა პ. მხედრული სიმღერები.
[ლექსები]. ბათუმი, 1945.

3259. რუსთაველი შ. აფორიზმები. ამოკ-
რება, წინასიტყვე და შენიშვნები ტრ. ჭაფარი-
ძის. თბ., 1937.

3260-3263. რუსთაველი შ. აფორიზმები
„ვეფხისტყაოსნიდან“. [ამოკრიფეს კ. აბ-
ჯანდაძემ და ს. ხუციშვილმა. თბ., 1943].
კანზე: „ი. გრ. 1943 9/X.“

3264-3265. რუსთაველი შ. აფორიზმები.
[შემდგ. ა. შილაკაძე]. თბ., 1954.

3266-3267. რუსთაველი შ. აფორიზმები.
[შემდგ. ა. შილაკაძე]. თბ., 1957.

3268. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი.
[ვახტანგ VI გამოცემა]. ტფ., 1712.

დაზიანებული ცალია: ახლად ჩასმულ
ყდაში. აკლია ფურცლები. დაწერილებითი

აღწერილობა ა. შანიძის მიერ აღდგენილ გა-
მოცემაში ტფ., 1937, გვ. 400.

ფორზაცზე დაწებებულია „ვეფხისტყაოს-
ნის“ პირველი გამოცემის თავფურცელი,
ამოკრილი „ქართული წიგნის“ პირველი
ტომიდან, მიწერილია: „I გამოცემა. 1712
წელს დაბეჭდილი ტფილისში [ვახტანგის კო-
მენტარიებით] ი. გრ.“

ფორზაცზე პროფ. ა. შანიძის ხელით: „აქ-
ლია წინ: 1) ორი ფურცელი შევასკისა და
2) გვ. ა-ღ (სტროფები ა-რ/ვ.) 3) ფფ.
ღ/ზ/ხ, ნ/ნ/გ; რ/მ/ვ, რ/გ/ვ, რ/ზ/შ [ეს
ორი ფურცელი აღდგენილია მე-18 საუკუნის
ხელთ. რ/გ/დ, რ/მ/ვ, და ამის გარდა აკლია
ბოლოში ოთხი ფურცელი (რ/მ/ვ, რ/ზ/შ,
რ/მ/რ, რ/ნ) ა. შანიძე. 12 IV 937. ხარფუ-
ხი, გრიშაშვილის სახლი და ზინა“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „P. S. 1712
წლის „ვეფხისტყაოსანი“ ვრცელდებოდა
ხელთნაწერადაც. შოთა რუსთ. სახელობის
ინსტიტუტს დაუთმე ერთი ხელთნაწერი, რო-
მელიც ვახტანგის დაბეჭდილიდან არის გადა-
წერილი ვინმე ქაიხოსრო ხიზანოვისაგან. აი
ეს მინაწერი ბოლოში: „წიგნი ესე „ვეფხის-
ტყაოსანი აღიწერა ქაიხოსროვ დავითის-ძე ხი-
ზანოვისაგან ჩემს-სა წელსა თიბათის ია-სა
დღესა:“

აბა, ძმანო და დანო, მკითხველნო ამავე
წიგნისაწო,

იფიქრეთ თუ ეს სოფელი რა მიუნდობე-
ლი ყოფილა.

დაწვერე და დავასრულე წიგნი ესე საა-
მურია,

და გთხოვთ ოდეს იკითხოთ, არ მყოთ თქვენ-
გან დაუვიწყარია“. ი. გრ. 1935. 16. XII“.

წიგნის ბოლოს მოკეცილ ქაღალდში დევს
4 გაზეთის ამონაჭერი. ქაღალდზე წერია:
„აღლქსანდრესაგან. 1712 წელს ტფილისში და-
ბეჭდილი „ვეფხისტყაოსანი“. ი. გრ. ამო-
ნაჭრები: 1. აკ. შანიძის წერილი „ვახტანგისე-
ული „ვეფხისტყაოსნის“ აღდგენისათვის“ მი-
ნაწერით: „კომ.“, 1936, 24 სექტ. 2. „დის-
პუტი „ვეფხისტყაოსნის“ შესახებ“ მინა-
წერით: „მუშა“, 1936, № 230, 5 თებ.“
3. აკაკი შანიძის წერილი „ვეფხისტყაოსნის
ტექსტის ისტორიისათვის“ მინაწერით: „ლიტ-
საქართველო“, 1936 წ., № 18. 4. ა. შანიძის წე-
რილი „ვახტანგის დედანი „ვეფხისტყაოსნის“
მინაწერით: „კომ.“, 1936, № 266, 17 ნოემბ.“

3269-3270. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაო-
სანი. რუსულად Барсова книга. პოემა და-
წერილია შოთა რუსთაველის მიერ. ახლად
დაბეჭდილი შეერთებულთა ლეწლითა უფალ-

თა ბროსეტ, ზაქარია ფალანდიშვილისა და დავით ჩუბინოვისათ. სპბ., 1841.

ყდის მე-2 გვერდზე: „მეორე გამოცემა“. ფორზაცზე: „ვერცხლი“, გვ. 21; სეიმონ ტაბიძე ბოლოში“.

თავფურცელზე: „ბოლოში ბროსეს ლექსი-ცაა. (მეორე გამოცემა)“.

თავფურცლის მე-2 გვ. მიითებულია წინასიტყვაობა და წერია: „ესე იწყობა ი. აბულაძისაჲც.“

გვ. XIII. მოხაზულია: „საყვარელო ძალსა შენსა“ და მიწერილია: „ა. ჭიქე“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ფასი სამი მანათი (ბოლოში ასე წერია). ღირებულა თავის ღროს 3 მანეთი. ი. გრ.“

გვ. გვ. 123, 124, 125, 126. შეკეთებულია გვერდები და აღდგენილია ტექსტი.

გვ. 126. სქოლიოში მიწერილია: უკვდავ-პყოს სახელი ესტატე შინაიშვილისა ამ წიგნის გამოკლებებისთვისა. 19/1 1935 წელს. გურჯაანი“.

3271—3274. რუსთველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. [სპბ.], 1846. (ქართ. ქრისტობატია ანუ გამოკრებილი ადგილები ქართულთა წერილთაგან დს. ჩუბინოვის მიერ. Грузин. Хрестоматия, сост. Д. Чубиновым, ч. II. Стихотворения).

თავფურცელზე: „ვეფხის ტყაოსანი (მესამე გამოცემა) (რუსული ტექსტით). ი. გრ.“

3275—3276. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსანი. თქმული შოთა რუსთაველისა-გან, თამარ მეფის ღროს. ახლად დაბეჭდილი დავით ჩუბინოვისა-გან განმარტებითურთ. სპბ., 1860.

ყდის მე-2 გვერდზე დაკრულია როინაშვილის ფოტოს რეპროდუქცია: „შოთა რუსთაველი. დამწერი ვეფხის-ტყაოსანისა“.

3277—3279. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსანი. თქმული შოთა რუსთაველისაგან. ტფ., 1867.

ყდის მე-2 გვერდზე: „ი. გრ. მეხუთე გამოც.“ იქვე: „კორექტ., 152 გვ.“

კანზე: „V გამოც. გიორგი წერეთლის და დავ. ყიფიანის გამოც. (იხ. ს. კ. [აკაპაძის] ნეშტის ტყაოსანი“, გვ. CXLIII. იქვე: „დ. ჩორკვიანის გამოცემა და იხ. 1887 წ. გამოც. წინათქმა“.

ტექსტის შემდეგ თავისუფალ გვერდზე წერია: „ლექსიკონი აღმიდგინა ა. გაბუნიაშ. 1935. 1/X.“

წიგნის ყდა ტვიფრული ტყავი. ყუაზე ამოკვეთილია: „ვეფხის ტყაოსანი“.

მეორე ცალს აკლას მე-11 გვ.

ყდის მე-2 გვერდზე: „დღულ, V გამოცემა. კორექტურა მესტამბის დაუდევრობით, გვ. 152. ი. გრ.“

გვ. 163. ხაზგასმულია: „ბეჭითურთ“ და სქოლიოში შესწორებულია სიტყვით: „ბეჭ-ტითურთ“.

გვ. 225. ხაზგასმულია და გადაშლილია სიტყვა: „იქები“ და შეცვლილია სიტყვით: „აწები“.

წიგნის დეკ ამონაქერი უცნობი გაზეთი-დან სათაურით: „ვეფხისტყაოსანის“ ახალი პოეტური თარგმანი“. სათაური ხაზგასმულია და წერია: „რუმინულ ენაზე. 1957“.

3280—3284. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსანი. შეგვევლ დაბეჭდილი არსეა კალა-დაძის და ამხ-გან. ავტორის სურათით. ტფ., 1875.

თავფურცელზე: „ი. გრ.... კირილე ლორთქიფანიძის რედაქციით (იხ. ცნობა „ივერია“, 1883, № VII—VIII, გვ. 143)“.

ხელნავეთ კანზე წერია: „VI. ი. გრ. ვეფხის-ტყაოსანი. კირილე ლორთქიფანიძის რედაქციით (იხ. საცენზურო კომიტეტის მიერ დაბეჭდილი წიგნი: Хронолог. указ. Зане-შიევის.) მე-VI-გამოც. 1875. ი. გრ.“

წიგნს I—VI გვერდები აკლას.

მეორე ცალის დასაწყისში დაკრულია შ. რუსთაველის სურათი, ამოკრილი გაზეთი-დან. ბოლოში დაკრულია მხატვარ ზიჩის სურათი, ამოკრილი გაზეთიდან.

3285. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსანი. თხზულება შოთა რუსთაველისა. ქუთაისი, 1883, ყდის მე-2 გვერდზე მინაწერი: „კირილე [ლორთქიფანიძის] შრიფტითაა აწყობილი“.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „პ. ტიქინაძე“. იქვე: „პ. ტიქინაძის ყოფილა—ვიყიდე ბაზარზე 1919 წ. 10/1. (მე-შიდე გამოც.) ი. გრ.“

3286—3288. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსანი. (ავტორის სურათით). გამოც. გრ. ჩარკვიანისაგან. ტფ., [1887].

წიგნი შეკრულია კანაფით რვეულთან ერთად, რომლის კანზე წერია: „რვეული შედგენილია პოეტ აკადემიკოს სოსო გრიშაშვილისათვის სიმონ ნაციაშვილის მიერ ს. ასლანიშვილის რვეულის მიხედვით შოთა რუსთაველის გამოშვებათა შესახებ. 30/VI. 59 წ.“. ეს წარწერა მოხაზული და აღნიშნულია კითხვის ნიშნით და მიწერილია: „ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „იშვიათაი ი. გრ“

მესამე ცალის კანზე: „ი. გრიშაშვილისა. VIII გამოც. ი. გრ.“

გვ. 1. მინაწერი: „ვარლამ ბურჯანაძის სა-

კუთრება ყოფილა. ვაჰყიდა ბუკინისტ გაიჩინო-
ლაძეზე. მე ვიყიდე 1933. 6/VI. ი. გრ.“

3289. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსანი.
შოთა რუსთველისა. გამოც. გ. დ. ქართველი-
შვილის მიერ. (ილ. მ. ზინი). ტფ., 1888.

გვ: 359 ბოლოსიტყვაობას „გამომცემელი-
სავან“ მიწერილი აქვს: „უფრო ი. შაჩაბე-
ლისა და ი. მეუნარგაის პასუხისმგებლობით
გარეოიდა („მოამბე“, 1904, № VI, გვ. 23)
ი. გრ.“

3290-3291. რუსთველი შ. ვეფხის ტყაოსა-
სანი. მე-9 გამოც. თფ., 1890.

ყდა სქელი თეთრი ქალაღლისაგან გაკეთე-
ბულია ი. გრ. მიერ და აწერია: „ქართული
წიგნის მალაზიის გამოცემა. ვეფხისტყაოსანი.
თბილისი, 1890, სტამბა გრ. ჩარკვიანისა.
ი. გრ.“

კანის მე-2 გვ.: „ეს წიგნი არ არის აღნიშ-
ნული „ქართულ წიგნში“. ი. გრ. 1946. 25.
III.“

თავფურცლის მე-2 გვ. „Сия книга при-
надлежит Г. Деканозову, уч. VI кл. Т. 4.
Г.“ („Деканозову“ დაბეჭდილი დაწებებულია).
თავფურცელზე უფრო ახალი წარწერებია: Тур-
кистанишвили Нина, Деканознишвили Сесили.
შემდეგ წიგნი მოხვედრილია თელავის მხარეთ-
მცოდნეობის მუზეუმში, რის შესახებ გვამცნობს
ბეჭდილი თავფურცელზე და 403-ე გვარზე და აგრე-
თე წარწერა თავფურცელზე: „თელ. მხარეთმცოდ.
მუზ. № 417. 19 IV 38“. ამ წარწერის გასწვრივ
მიწერილია „გაუსევაულ სხვა „ვეფხისტყაოსანში“
და საერთოდ ქრდეკ ა. ტ-ძის კუთხე მოუწყვე.
1946 წ. 27 III. წიგნების და ივონიფარფაის
გაცვლა-გამოცვლით. ი. გრ.“

შუბტიტულზე: „იშვიათა წიგნი! ი. გრი-
შაშვილის ბიბლიოთეკა“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ფასი 30 კაპ.“
წიგნში დევს ფურცელი, რომელზედაც წე-
რია: „ვ-ტყაოსანი“. პატარა ფორმატის. ახა-
ლი ამბები. „გრიგოლ ჩარკვიანის სტამბაში
ამჟამად იბეჭდება და მალე იქნება დარიგე-
ბული გასასყიდად ჯიბით სატარებელი სრული
„ვეფხისტყაოსანი“. წიგნი იქნება პატარა
ზომისა და წერილი ასოებით აწყობილი. პატარა
„ვეფხისტყაოსანს“ ბეჭდავს გრ. ჩარკვიან-
ის და რ. ფანცხავას ქართული წიგნის მალა-
ზია. ფასი წიგნისა, შედარებით, ძლიერ იაფი
იქნება.“ („თეატრი“, 1889 წ., № 39—40,
გვ. 11. 12 ნოემბ.). ამის ქვემოთ მიწერი-
ლია: „მე მინახავს 1900 წლის გამოცემა, ნუ
თუ კიდევ იყო?“

3292. რუსთველი შ. „ვეფხის-ტყაოსანი,
ოზურგეთი, 1891.

ფორზაცზე მინაწერი: „ეს წიგნი არ არის
აღნიშნული „ქართულ წიგნში“. მამასადაძე
ბიბ-კეში არ უნახავთ. ი. გრ.“

წიგნში დევს საკატალოგო ბარათი წარ-
წერით: „დუბლ. პლ. ხენდაძის. ეს წიგნი არც
თბილისშია და არც რუსეთში. ქართ. წიგნში
არ არის აღნიშნული“.

თავფურცელზე თარიღის „1891“-ის წინ
ნიწერილია: „1890“.

3293-3295. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსა-
ნი. (ავტორის სურათით). ოზურგეთი, 1892.

წიგნში ჩადებულია საკატალოგო ბარათი
წარწერით: „თბილისში მხოლოდ საქაროშია
ეს წიგნი“.

მესამე ცალის სათაურის ქვეშ მინაწერი:
„ამ წელს ოზურგეთში მეორეჯელ გამოვიდა
„ვეფხისტყაოსანი“. იხ. გვ. VIII. ი. გრ.“

ყდის მე-3 გვ. მიწერილია: „აფორიზმები,
რომლებიც ილიას არა აქვს, გვ. გვ. 204, 175,
129, 109, 55.“

გვ. 55. ხაზგასმულია: „ბედითი ბნედა, სიკ-
ველით, რა მიწურობა გგონია? სჯობს საყვა-
რულსა უჩვენენ საქმენი საგმირონია“, მიწე-
რილია: „მართალია. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „3 მან. 1930.
ი. გრ.“

3296-3299. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაო-
სანი. (სურათებით). ახალ-სენაკი, 1896.

გვ. XV. ტექსტის წინ ყოფილი პატრო-
ნის ხელწერა: „ასლანიშვილი“.

ყდასა და ფორზაცს შუა ჩადებულია გა-
ზეითიდან ამოჭრილი სტატია: „გუმინელი პოე-
ტი ვიქტორ კერნაბი თბილისში“. არშიაზე:
„ი. გრ. 1957 წ., 28 ივნისი“.

მეორე ცალის თავფურცელი შედგენილია
ი. გრ. მიერ და მიწერილია: „დუბლ. ეს
წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის (იხ. „ქართუ-
ლი წიგნი“, გვ. 217) .ი გრ.“
აქლია გვ. 247—248.

ყდის მე-2 გვერდზე ბავშვური ხელით:
„1908-го года. Сия книга принадлежит Ар-
чилу Соломоновичу Биланову.“

მესამე ცალის თავფურცლის ორივე მხარეს
ყოფილი პატრონის მინაწერები: „ნინა იანქო-
შვილისა. 1896. 20/VI. ეკუთვნის ნინა აარონ
იანქოშვილის ასულს“.

თავფურცელზე გამოცემის წელთან მიწერი-
ლია: „1895. ი. გრ.“

3299-3300. რუსთველი შ. ვეფხის-ტყაოსა-
ნი. მე-14 გამოც. ვ. ყიფიანის მიერ. თბ.,
1899.

კანზე წარწერა: „იშვიათაი თავფურცლით.
ბოლო ფურცლით. ი. გრ.“

ყდაზე შეიგნით დაკრულია შ. რუსთაველის პორტრეტი. სათაურის ქვემოთ დაბეჭდილია: „მე-14 გამოცემა ვლადიმერ სპონის ძის ყიფიანის შიგნით“, მიწერილია: „ნამდვილად კი ეს წიგნი გამოსცა ზ. ჰივინაძემ, ამ ყიფიანის სადასით, მერე ყიფიანმა თანა ვერ ჩაიბარა და ჩხუბი ჰქონდათ. ეს წიგნი, რომელსაც ღირდა 30 კ. (ექვსი შაური), ხალხში სწრაფად ვერ გასიდა, კონკურენციად განადაჯ. თავართქილაძე, რომელმაც ეფუხისტყაოსანი 20 კ. გამოსცა და ხალხმა კოწიას გამოცემა დაიტყა. ნამბობი მ. გაიჩილაძისა. ი. გრ. 1924. 10/X II.“

3301-3307. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. (სურათებით). ბათუმი, 1899.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

მეორე ცალი ფერადი წამლებით დაბეჭდილი კარგ ქალაღზე და ძვირფას ყდაში.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 26/X I“, იქვე ბეჭედი: „წიგნი დაეკაზმე. ისაკი ვასაძე“.

3308. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. თბ., 1900.

ფორზაცზე: „იხ. ბოლო ფურცელი (თეთრი).“

ბოლო ფურცელზე: „ეს წიგნი დაბეჭდა ერთი წლის განმავლობაში (ეს შრიფტი ცოტა ჰქონია) და გაიყრდა კი სამ თვეში. ფასი 25 კ. ჰქონდა. გამომცემელი გრ. ჩარკვიანი. ი. გრ. 1927. 5 V.“

3309-3310. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. მე-19 გამოც. ტფ., 1903.

ყდის მე-2 გვ.: „ეს წიგნი საინტერესოა იმით, რომ აქ ელაცას გაუიფრია „ძნელი“ ადგილები. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „1942. 27/11. ი. გრ.“

გვ. 362. თავისუფალ ადგილზე მიწერილია: „გაუყვიდა ვინმე ჩხვიძეს, ნიკოლაძის ჩიხი 12. ი. გრ. 1942. 10/II.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1913“. იქვე: „უფასო 155 ხანა“.

3311. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. (სურათებით). თფ., 1903.

ფორზაცის 1-ლ და მე-4 გვ. და თავფურცელზე ბეჭედი: „იხ. ი. მერკვილაძე-მედგარიძის წიგნებიდან“

გვ. გვ. 9—239 საზგასმულია: აფორიზმები, ტყეები, სიტყვები, გამოთქმები.

3312-3315. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. (სურათებით) თფ., 1910.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის, ფასი 50 კაბ. ი. გრ.“

წიგნი ჩაიხსნა თეთრი ფურცლები.

რამდენიმეჯე უცნობი პირის მიწაწერები ფრანგულად.

გვ. 10. ჩართულ ფურცელზე ფრანგულად თარგმნილია მთელი სტროფი: „იყო არაბეთს როსტევან...“ და მომდევნო სტროფის 1 სტროქონი: „სხვა ძე არ ესევა შეფესა, მართ რდენ მართ ასული...“

მეორე ცალის წინასიტყვაობაში მოხაზულია ვეფხისტყაოსნის გამრცელების წლები. 1900. წ. გამოცემას მიწერილი აქვს: „პატარა ფორზაცისა“.

მესამე ცალის ყდის მე-2 გვერდზე: „ეს წიგნი თბილისის ბიბლიოთეკებში არ არის. (იხ. „ქართული წიგნი“).“

3316-3317. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. [ნამდვილი და ჩანართი]. ს. კვაბაძის რედ. [გამოც. 1-ლი]. ტფ., [1913].

წიგნი საფრანგო ყდაშია ჩასმული და ყუაზე ამოკვეთილია: „ვეფხისტყაოსანი. — ი. გრიშაშვილი.“

თავფურცელზე წარწერა: „დიდად პატივეულ ი. გრიშაშვილს გამომცემლისაგან. 29. 5. 1.“ აქვე: „1913“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „მეუბნები“, მიწერილია: „თუ მეურჩები“.

3318-3319. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. ი. აბულაძის რედ. 22-ე გამოც. თფ., 1914.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „წარწერა ყდაზე: „ფასი ყდით ორ მინეთი და ათი შაური. ი. გრ.“

3320-3326. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. ქუთაისი, 1918.

3327-3329. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. შინაარსის და ვრცელის ლექსიკონის დართით. მე-2 გამოც. დ. კარიჭაშვილის რედ. თბ., 1920.

3330. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. გამოც. 26-ე ი. აბულაძის რედ. ტექსტი ახლად შეიმუშავა, ვრცელი წინასიტყვაობა ვარიანტებით და ლექსიკონი საძიებლებით დაურთო და მეორედ გამოსცა იუსტინე აბულაძემ. ტფ., 1926.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926. 7/X II“.

გვ. 14—15. ჩადებულია ფურცელი მიწაწერით: „სომხის გადაწერილი ვეფხისტყაოსანი“.

გვ. 268. ბოლოში „მუფარაბი“-ს განმარტებას მიწერილი აქვს: „შხამის საწინააღმდეგო წამალი“.

გვ. 274. ხაზგასმულია სიტყვა: „რუბი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 135. აგრედვე რუბი — მეოთხელი, ნათხალი“.

გვ. 322. ხაზგასმულია: „ღარი არ დარობს დარულად“, არშიაზე: „ჩემი საათნოვა“.

3331. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. ს. კაკაბაძის რედ. მე-2 გამოც. [გამოკვლევა-ტექსტი, ლექსიკონი]. ტფ., 1927.

კანის 1-ლ გვერდზე: „ვეფხისტყაოსნები (სია) გვ. CXLIII“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 27. IV“.

გვ. გვ. CXLII—CXLV. მოთხებულა „ვეფხისტყაოსნის გამოცემათა სია. „ვეფხისტყაოსნის“ პირველი გამოცემის აღწერის ტექსტს მიწერითი აქვს: „ერთი გამოწერილი ტექსტი მე მაქვს ხელთ...“ IX გამოცემის აღწერის გვერდით წერია: „არა მაქვს?“ III გამოცემის აღწერაში მოხაზულია „1846 წ.“ და მიწერილია: „ეს არ არის აწერილი „ქართულ წიგნში“. „ვეფხისტყაოსნის“ გამოცემათა აღწერილობის ტექსტში ხაზგასმულია გამოცემის წლები, გამოშვებულთა გვარები, გამოცემის ადგილები და სხვ.

გვ. გვ. CXLV—CXLVI. „ვეფხისტყაოსნის“ ზოგიერთი რუსული გამოცემის აღწერილობას მიწერილი აქვს: „მაქვს“.

გვ. 187. ხაზგასმულია რიტმა: „კონცებით“ „დაიკონცებით“ მიწერილია: „გ. სკანდარ“...

გვ. 189. მოხაზულია ტაეპი: „როსტენისთვის წაატანა ძღვნად ტურფები ჭუბაჩები“... მიწერილია: „იხ. ნანუჩა, გვ. 16“.

3332. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. მე-27 გამოც. ს. კაკაბაძის რედ. ტფ., 1927. კანზე „უწინასიტყვაობით! ი. გრ.“

3333-3335. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. [ტფ.]. 1927.

3336-3337. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. კ. კიჭინაძის რედ., გამოკვლევით, შენიშვნებით და ლექსიკონით. ილ.: ლ. გულიაშვილი. თბ., [1934].

ფორზაცზე: „1. შიში ვერ, იხ. 258. 2. იუმორი — ერთი კაცი და ჰა“, გვ. 38“.

თავისუფალ გვერდზე: „ი. გრ. 1934. 9/VIII.“

გვ. 38. მოხაზულია 281-82 სტროფები და მიწერილია არშიაზე: „იუმორში“.

გვ. 289. ხაზგასმულია: „სალა ერთი სპარსული რომანის გმირია“, არშიაზე: „ვინ ვითხრა?“

ამონაჭერი გაზეთებიდან: 1. მ. ჭავჭავაძის წერილი „ვეფხისტყაოსნის დაბოლოებისათვის“ მინაწერით: „კომ., 1934, № 263“. 2. ვ. ბერიძის წერილი „ვეფხის ტყაოსანი“ მინაწერით: „კომუნისტი, 1934, № 227, 30 სექტ.“ 3. მეგობრული შარავი ვ. ბერიძესა და კ. კიჭინაძეზე „ვეფხისტყაოსნის

გარშემო კამათის გამო, არშიაზე მინაწერი: „ლიტ. გაზეთი“, 1934, № 25“. 4. რეცენზია: III. Арднели. О новом издании Шота Руставели, არშიაზე: „На рубеже Востока“ 1934, №18.

წიგნში დევს კალენდრის ფურცელი მინაწერით: „ტრაბახი: 1. На рубеже Востока“ — აქებეს კ. კიჭინაძეს, ბიბლიოგრაფია: კარგად შეუდგენიაო (1934, № 18), მაშინ როდესაც ეს შეადგინა აკაცი გაწერილია. 2. აფორიზმები მომყავს, რომელიც პირველად აქ არის მიჩნეული აფორიზმად (გვ. 299). არ არის სწორი. იხ. მ. ჭანაშვილი. კალამის გამოცემა. ველისცი... 3. ბენო გორდენიანის წერილი. 1935. „საბჭოთა ხელოვნება“, 4—5.“

მეორე ძალის დასაწყისში ჩართულ ფურცელზე მიწერილია: „სრულია“ ორჯელ? გვ. 86“.

3338. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. კ. კიჭინაძის რედ., გამოკვლევით და შენიშვნებით. ილ. ლ. გულიაშვილი. [თბ., 1934].

3339-3340. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. [სარედ. კოლეგია: ი. აბულაძე და სხვ. პ. ინგოროყვას შესავალი წერილით: „შოთა რუსთაველი და მისი პოემა. ილ. ირ. თომიძე]. თბ., 1937“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 12/II.“

3341. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. ვახტანგისეული გამოცემა 1712 წლისა. აღდგენილი ა. შანიძის მიერ. ტფ., 1937.

თავფურცლის მე-2 გვ. წარწერა: „ჩემს ძმა-მეგობარს სოსო გრიშაშვილს. ა. შანიძე. 6. X. 1937 წ.“

ყლის მე-3 გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი აღ. ბარამიძის რეცენზია „ვახტანგისეული ვეფხისტყაოსანი აღდგენილი ა. შანიძის მიერ“, არშიაზე: „კომუნისტი“, 1937 წ., № 233, 11 ოქტ.“ იქვე დევს გაზეთის ამონაჭერი პროფ. ეუკოლ ბერიძის რეცენზიით ამ გამოცემაზე. არშიაზე: „ლიტ. საქართველო“, 1937, № 27.“

3342-3344. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. [სარედ. კოლეგია: ი. აბულაძე და სხვ. პ. ინგოროყვას შესავალი წერილით: „შოთა რუსთაველი და მისი პოემა“]. თბ., 1937. დანართი: „ლექსიკონი“ შედგ. ი. აბულაძის მიერ. გვ. 349—399.

შემტეტიტულზე: „ი. გრ. 1937. 24/XII“ „შოთას დღე“.

3345-3346. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი. [სარედ. კოლეგია: ი. აბულაძე და სხვ.]. ტფ., 1937. (სასკოლო ბიბლიოთეკა). — დანარ-

თი: „ლექსიკონი“ შედ. ი. აბულაძის მიერ.
გვ. 349-404.

ყდაზე: „ი. გრ. 1937“.

ამონაკრები ვაზეთებიდან: 1. ეფუხის ტყა-
ოსნის“ ხელნაწერები და ნაბეჭდი გამოცე-
მები, არშიაზე: „ქუთაისის ვაზ“, 1930,
24/1“. 2. პ. მირიანაშვილი „ეფუხისტყაოსნის“
გაცენიურებისათვის, არშიაზე: „მუშა“,
1936, № 159, 12 ივლისი: „ეს ამონაკრები და-
წებებულია გაკეცილი თეთრ ქაღალდზე, რომ-
ლის პირველ გვერდზე წერია: „პეტრე მი-
რიანაშვილი. ეფუხის ტყაოსნის გაცენიურე-
ბისათვის. იხილე „მუშა“, 1936 წ., № 159.
12 ივლისი. ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკი-
დან“.

წიგნში დევს ქაღალდის ნაჭერი მინაწე-
რი: „რომანი „შოთა რუსთაველი“. რო-
გორც ვაძმოვეცემ ვაზეთი „თემი“ აქიშ
ივანე ელიაშვილს დაუწერია ქართულ ენაზე
რომანი: „შოთა რუსთაველი“. („სინათლე“,
1911 წ., № 88).“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938 წ.,
17-1V.“

3347-3348. რუსთაველი შ. ეფუხის-ტყაოსნ-
ი. [ილ. ირ თოიძე]. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938, 12/VII. „შიში
ვერ გიხსნის“, გვ. 412“.

გვ. 412. სტროფი 1603. სტრიქ. მე-4 ხაზ-
გასმულია: „შიში ვერ გიხსნის სიკვდილსა
ცული და დარტყანია“.

3349-3350. რუსთაველი შ. ეფუხის ტყაო-
სანი. [ლექსიკონი შედგ. ი. აბულაძის მიერ.
თბ.], 1941.

ფორზაცზე: „სამუშაო წიგნი—ჩემი ბიბლი-
ოთეკიდან“. იქვე: „წორი? — გვ. 15; იქია,
გვ. 8; სათრეველად, გვ. 7; ენიანი, 105. (?);
დააქარებდა, 189(?). უეშაკო, 187“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „მე ნა“, მიწერილია:
„ნეი (ყალამი, სალამი)“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ლამაზა ნები“, მი-
წერილია სქოლიოში: „ეს ორი სიტყვა მე შე-
ვაერთე ჩემს ლექსში. ი. გრ.“

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ბედიით“. მიწერი-
ლია: „გვ. 9.“ ხაზგასმულია: „სათრეველად“,
„მუსიკობდეს“, მიწერილია: „სათრეველად“,
„მუსიკა XII საუკუნეში?“

გვ. 8. ხაზგასმულია: „მიქია“, არშიაზე კი-
თხვის ნიშანი და მინაწერი: „იქია“. ხაზგას-
მულია: „ბედიოსა“ და „ბედიითად“, მიწერი-
ლია: „გვ. 7“. ხაზგასმულია: „პგავა“, მიწე-
რილია: „თუ პგავა?“

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ასული“, მიწერი-
ლია: „აღესული“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „სული“, მიწერი-
ლია: „სული“.

გვ. 12. მე-2 სტროფის გასწვრივ არშიაზე:
„იხ. გვ. 16.“

გვ. 15. მე-5 სტროფის გასწვრივ არშიაზე:
„წორი“.

გვ. 16. არშიაზე მიწერილია: „იხ. გვ. 43“.
აქვე ხაზგასმულია: „სამამიარი“, მიწერილია:
„თუ სიმამილი?“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „დაგეიხოცია“, მიწე-
რილია: „მობოცეა“.

გვ. 187. მე-3 სტროფის გასწვრივ არშიაზე
წერია: „ვ. ბერიძე. („მომამე“ აკადემიისა,
1941, ტ. II, გვ. 789). ი. გრ.“

გვ. 188. ხაზგასმულია: „მოკეე“. მიწერი-
ლია: „მოპკეე“.

გვ. 189. ხაზგასმულია: „დააკარებდა“, მიწე-
რილია: „ქ(ქარეა)“. იქვე მინაწერი, რომელიც
1-ლ სტროფს ენება: „ეს მთელი კუბულიც
შეიძლება ყაბი იყოს. ი. გრ.“

მეორე ცალის შმუტტიტულზე: „ი. გრ.
1941. 25 თებერვალი“.

3351. რუსთაველი შ. ეფუხის-ტყაოსანი.
ბერლინი, დ. ზელაძის გამოცემა, 1943.

წიგნი აკინძულია ტყაოსს ყდაში და მოთა-
ვებულია სპეციალურ კოლოფში.

ფორზაცზე წარწერა: „სამახსოვროდ მეგო-
ბარ თენგიზს. ვასიკო, პარიზი. 10. 1. 1958.“

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ პო-
ეტს სოსო გრიშაშვილს თენგიზ სუბიშვილი-
საგან. 9/VI 59.“

3352-3353. რუსთაველი შ. ეფუხის ტყაო-
სანი. თბ., 1949.

3354-3357. რუსთაველი შ. ეფუხის ტყაო-
სანი [სარედ. კოლეგია: ალ. ბარამიძე, კ. კე-
კელიძე, ა. შანიძე ილ. ირ. თოიძე]. თბ.,
1951. — დანართი „ლექსიკონი“ და სხვ.
გვ. 347—408.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის
სიამავეს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატი-
ვისცემით მ. ებრალიძე. 20 I 54 წ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე წარწერა: „სახ-
სოვრად ჩემს საყვარელ მგოსანს სოსო გრი-
შაშვილს, ეს სიმბოლო ქართული პოეზიისა.
ე. ზატუაშვილისაგან. თბილისი, 1/V-52 წ.“

მესამე ცალის ბოლოს: „30 მან. 1951.
27/XI. ი. გრ.“ იქვე: „ეს წიგნი პირველი
ეგზემპლარია პოლიგრაფკომბინატის სტამბი-
დან. 27/XI. ა. თევზაძე“.

3358. რუსთაველი შ. ეფუხისტყაოსანი.
[სარედ. კოლეგია: ალ. ბარამიძე, კ. კეკელი-
ძე, ა. შანიძე. ილ. ს. ჭობულაძისა]. თბ.,
1951. — დანართი: ლექსიკონი, შედგ. ი. აბუ-
ლაძის მიერ. გვ. 336—383.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 20 იენისი“.
თავფურცელთან ჩადებულ ქალღღებზე:
„1148-ნამღე; 1149 — ყალბია“.

გვ. 388. ვაზეთიდან ამოკრილი ანონიმური რეცენზია „შოთა რუსთაველის პოემის ახალი გამოცემა“ შინაწერით: „კომუნისტი“, 1951, № 143, 20 იენისი“.

3362-3363. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. [პ. ინგოროყვას რედ. და შენიშვნებით]. თბ., 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „პირველი ეგზემპლარი ჩემს ძვირფას სოსოს. პავლე. 1/1 1954“.

3364-3365. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. [სარედ. კოლეგია: ალ. ბარამიძე, კ. კვეცილძე, ა. შანიძე. ილ. შ. ზიჩი, ირ. თოიძე, ლ. ქობულაძე]. თბ., 1957. დანართი: „ვეფხისტყაოსნის“ ლექსიკონი, ლექსიკონი, ლექსიკონი, გვ. 347—399.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს დიდი სიყვარულით და პატივისცემით. ალ. ბარამიძე. 5. II 58“.

3367. რუსთაველი შ. ვეფხის ტყაოსანი თბ. 1963.

3368. რუსთაველი შ. [ვეფხისტყაოსანი. პ. ინგოროყვას გამოც. 53 სტროფი. S. I. et a]. 16 გვ.

ერთი სასტამბო ფორმა, აკინძული და ქალღღების კანში ჩასმული ი. გრ. მიერ. კანზე შინაწერი: „პავლე ინგოროყვა. ვეფხისტყაოსანი. თუ არ ვცდები პავლე ინგოროყვაზე 1914 წ. ვანიზრახა „ვეფხისტყაოსნის“ ტექსტის დაბეჭდვა საკუთარი რედაქციით. წიგნი იბეჭდებოდა ს. საეთნოგრაფიო საზღ-ს მიერ. დაიბეჭდა მხოლოდ ეს ერთი ფორმა. ი. გრ. 2/4“. იქვე: „1914 წ. [?]“.

3369—3371. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. ჩანართი და დანართი. ტექსტი გამო-საცემად დაამზადა და წინასიტყვე შენიშვნებით დაუერთო ხ. იორდანიშვილმა. თბ., 1948.

3372. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსანი. ჩანართი და დანართი ტექსტებით. ტექსტი გამოსაცემად დაამზადა, წინასიტყვაობა და საძიებლები დაუერთო ს. ყუბანიშვილმა. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 12/VIII.“ აქვე ამონაჭერი გაზეთიდან: „ს. ჯაყელი. „ვეფხისტყაოსნის ახალი გამოცემა“. მიწერილია: „სახალხო განათლება“, 1956, № 33, 15 აგვისტო.

3373. რუსთაველი შ. ვეფხისტყაოსნის ხელნაწერთა გარანტები. [რედ. ალ. ბარამიძე]. ნაკვ. 1. გამოსაცემად მოამზადა ს. ყუბანიშვილმა. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩვენს სახალხო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ი. მეგრელიძისაგან. თბილისი. 23/X 60 წ.“

3374. რუსთაველი შ. საგულისხმირი აზრები ვეფხისტყაოსნიდან. შედგ. და გამოც. ნიკო ველისციხელის მიერ. ტფ., 1890.

კანზე შემდგენელის ფსევდონიმთან წერია: „ნიკო თათარაშვილია გვარად. იხ. „თ. და ც.“, 1919 წ., № 8. ი. გრ.“.

3375-3377. [რუსიშვილი გ.] ყორჩიბაში. [ლექსები]. თბ., [1922].

კანზე წარწერა: „პოეტს ი. გრიშაშვილს.“
ფორზაცზე ფანქრით: „აქ ჩემდამი ლექსი ჰქონდა ნაძღვენი და ცალკე ჩაეკერე. ი. გრ.“
მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს მეგობარს სანდროს.“

„ბავშვობით იყავ ჩემი და წყნარი;
არ გეახსოვს შენი ჩივილი, წყრომა...
გენო გიყვარდა „მოუსვენარი“,
და მუდამ გქონდა მის თანაგრძობა...
„ძველი ნუგეში“, ჩემო ძვირფასო!
მერეწმუნე, ღღესაც ვუღებ აგვიანებთ.
თუ გსურს ამაგი შენც დაათვა.
ერს დღებრუნე — ყველა რაც გმართებს...“

ავტორი. 19 ¹⁸/_{XI} 22 წ. “

მესამე ცალის გვ. 30. ლექსის „მერანის“ ბოლოს უცნობი პირის ხელით წერია: „ამ ლექსით (უზადრეკ ლექსით) თვალნაცვლივ იგრძნობა ნ. ბარათაშვილის გოლიათობა და ავტორისა კი... უსაზომო მკვლე „პოეტობა“ და ჩია-კაცობა“.

3378-3379. [რუსიშვილი გ.] ყორჩიბაში. გენო. ფურცლები დილირიდან. (ციმბირში და-ღუბლულ ქართველის ნაწერები). ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 8/IV.“

3380. რუსიძე კ. გამარჯვება. რომანი. ბათუმი, 1947.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948. 9. V. პ. რუტუ-ასაგან (ბათუმი)“.

3381. რუსიძე კ. მოუსვენარი ადამიანები. რომანი. ბათუმი, 1960.

3382. რუსიძე კ. ნაზიბროლი. რომანი. ბათუმი, 1958.

3383. რუსიძე კ. ნოველები. ბათუმი, 1949. მშუტტიტულზე წარწერა: „უსაყვარლეს პოეტს, აკადემიკოს, მკვლევარს იოსებ გრიშაშვილს მოწიწებით უძღენის ამ წიგნაკს ავტორი. 10. X. 49. ბათუმი“.

3384. რუსიძე კ. სარტს გაღმა. სამი მოთხრობა თანამედროვე თურქეთის ცხოვრებიდან. ბათუმი, 1951.

ვაზეთიდან ამოკრილი ვარდოსანძის რეცენზია „მეტე ყურადღება ნაწარმოების მხატვ-

რულ დამუშავებას" მინაწერთ: „ახალ-გაზრდა კომ.", 1951 წ., № 147, 8. XII“.

3385-3386. რუსიძე კ. ქედორ დედ. რომანი. ბათუმი, 1946.

ვახუთიდან ამონაქვრი ი. რურუს რეცენზია „ანტიმბატრული ნაწარმოები“, არშიაზე: „საბჭოთა აქარა, 1946 წ., № 198, 9 ოქტ.“

3387. რუსხელი ი. (სავიცო). „შენ ხარ სუჟველა“. [ლექსები]. თბ., 1914.

კანზე მინაწერი: „ი. გრიშაშვილს გვ. 14.“

გვ. 14. დაბეჭდილია ლექსი: „ჩემს მეგობარს ი. გრიშაშვილს“.

3388. რუსუღანიანი. ილ. აბულაძისა და ი. გიგინეიშვილის რედაქციით. თბ., 1957.

ფორხაზე წარწერა: „ბ-ნ სოსოს დიდი პატივისცემითა და სიყვარულით. ილია აბულაძისა და ივანე გიგინეიშვილისაგან 7.1. 1958.“

გვ. VII. ხაზგასმულია: „სულსიგანცა უტყბოსად“, მიწერილია: „სულზედ უტყბესო“ (იე. შარაბელი).

გვ. X. ხაზგასმულია: „ბედუქულმართი, პედუშვი (ცხენის სახელგაბა)“, მიწერილია: „ბეჩაიე“.

3384-3390. რუსხე ვ. რჩელი ლექსები.. ტფ.. 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 28/VI“.

3391-3393. რუსხე ვ. ერის სულის მეფე. (ლევენდა). ქუთაისი, 1913.

3394. რუსხე ვ. ზღაპრები. თფ., 1920.

კანზე: „გარდაიც. 1935 წ. (იხ. „მნათობი“, № 10)“.

3395. რუსხე ვ. ზღაპრები და არაკები, ქუთაისი, 1916.

კანზე: „ქუთაისი, 1917 წ. 8. I“

3396-3400. რუსხე ვ. თავგული. (ლექსები). ბათუმი, 1910.

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов“.

წიგნი საცენზურო ეგზემპლარია. კანზე მელნი: „Задержать. Ив. Полумордвинов“. და ჩამოწერილია გვერდები: „55, 56, 64, 67, 73, 78, 79, 80, 81, 83“. ამ გვერდებზე მოთავსებული ლექსები მთლიანად გადახაზულია ტენზორის მიერ.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „ა. ლონტის წიგნიბიდან“.

3401. რუსხე ვ. ლექსები და მოთხრობები. 1898—1901. ქუთაისი, 1902.

ყდის მეორე გვერდზე: „ეს წიგნი აიკრძალა. იხ. ავტორის მოგონება. „რჩელი ლექსები“, 1931, გვ. 10. ი. გრ.“

გვ. 28. ლექსს „ქუჩაზე“ მიწერილი აქვს: „ილიას მიბაძე“.

წიგნი გაზეთიდან ამონაქვრი ვ. რუხაძის წერილი „ჩემი აღსარება“ მინაწერთ: „კომ“, 1935, № 49, 25 თებერვ. წერილის სათაური ჩასწორებულია: „განწირული“. იქვე შენიშნულია: „რედაქციამ შემისწორა, მითხრა“.

3402-3404. რუსხე ვ. ცისკარი. (ლექსები). მე-3 შევსებ. გამოც. ქუთაისი, 1908.

კანზე: „აქ წინათქმა ბოლოშია. ი. გრ.“
მეორე ცალის თავფურცელზე წერია: „ფაქსიმილე ამოკვერი ჩემი საღამოს პროგრამისთვის. 1919 წ. 24/III. ი. გრ.“

3405. რუსხე ვ. ცხოვრების ყვაილები. წ. 3. თბ., 1919.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1919 წ. 5/“

გვ. 14. ლექსში „ბარათი“ ბოლო ნაწილი მოხაზულია და მიწერილი: „ჩემი „სატრფო აუად გვეოლია“.

გვ. 69. ლექსში „ახლა სხვა მიყვარს“ ხაზგასმულია: „ისე, ვით რამინს უყვარდა ვისი“, მიწერილია „ვისის და რამინს სწორედ ენებით უყვარდათ ერთმანეთი. ი. გრ.“

კანის მე-4 გვ. მინაწერი: „ბიბლიოგრაფიის მაგიერ. გარეგნულად: ქალაღს არაუშავს. „მშვენიერი“ კი არ არის. წიგნს გარეკანი აქვს უფარგისი და სიფრთხანა. შეკერილია მეფულზე და ისიც ერთზე, რაიც წიგნის თავისუფალ ვაღაღსა აფრჩხებს. წიგნის შეკერვას, საზოგადოდ წიგნის გარეგნულ მხარეს, დიდი მნიშვნელობა აქვს, როგორც ესთეტურ თელასზრისით ისე ნერვის დაულღელობისათვის, კითხვის დროს... შიგნულად: ლექსები ჩვეულგბრივია, ესდევურ პოეტებში, ვედოშვილის შემდეგ პირველი ადგილი რუსხეს ეკუთვნის... მაგრამ ესეუ ქუჩიშვილივით ჩაქცნება თუ არ იკითხა ქართული ძველი ლიტერატურა“

წიგნი გაზეთიდან ამოკრილი „სონეტები“, ხელმოწერილი ფსევდონიმით: „ჩაზრუხაძე“.

3406-3407. [რჩელიშვილი გ.] ანუკა ბატონის შვილი. ისტ. მოთხრობა. ტფ., 1878.

ყდის მე-2 გვ. ქალაღის ნაწერი მინაწერი. „ამ რომანზე (ანუკა ბატონი). იხ. აუგი — „ცისკარი“, 1861, № III, გვ. 425. ან „ცისკარი“, 1861, № 1. ი. გრ.“

ფორხაზე: „იღბა ჩერქეზიშვილმა მიფეშქაშა ი. გრ. 1936. 22/XII“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ლუბ. შევადარე. ი. გრ.“

3408-3410. რჩელიშვილი გ. ანუკა ბატონის-შვილი. ისტ. მოთხრობა. ახალი-სენაკი, 1896.

კანზე: „ი. გრ. ძალიან ბევრი კორექტ. შეც-
ლომები. კორექტურა გავასწორე. გვ. 25.“

იქვე: „ა. ხახანაშვილი ამბობს: „ანუკა ბა-
ტონიშვილი“ გადმოკეთებულია ორსინის
(იტალიელი) თხზულებიდან, რომელსაც ჰქვი-
ან „იზაბელა მედიჩი“-ო, იხ. გვ. 79. ი. გრ.“.

ქვესათურს მიწერილი აქვს: „უცხოური-
დან უნდა იყოს გადმოკეთებული“.

გვ. 20. ქვემოდან მე-2 აბზაცის არშიაზე
მიწერილია: „უღაბნოელი წაიდა?“

გვ. 27. ხაზგასმულია: „რა შეიტყო, რომ
იმის ქმარს იბარებენ“, მიწერილია: „საი-
დან შეიტყო?“

გვ. 30. ხაზგასმულია: „გამოცხადდა უღა-
ბნოელი“, მიწერილია: „როდის გაიდა?“

გვ. 57. ხაზგასმულია: „მოუსევა“, მიწე-
რილია: „გაპკურცხლა“.

წიგნში ქალაღის ნაჭერი მინაწერით: „ანუ-
კა ბატონიშვილი იბეჭდებოდა „ცისკარში“.

3411-3413. [რჩეულიშვილი გ.] თამარ
ბატონიშვილი. ისტ. რომანი. თხზულება გრი-
გოლ რჩეულოვისა. ტფ., 1875.

3414-3416. [რჩეულიშვილი გ.] თამარ
ბატონიშვილი. ისტ. რომანი. თხზულება გრი-
გოლ რჩეულოვისა, მე-3 გამოც. თბ., 1882.
თავფურცელზე გამოცემის წელს აწერია:
„1881“.

კანის მე-2 გვ. „შენიშვნა: ეს მოთხრობა
ჯერ გალექსა რაფ. ვრიხთაგმა, შემდეგ ს. გუ-
გუნაჟამ, კოტე მესხმაც გადააკეთა ღრამად. ისე
კი გამოგონია, რომ თეთი მოთხრობა გად-
მოკეთებულია უცხოურიდან. იმ დროისათვის
ამ მოთხრობას უჩვეულო და საოცარი ტეხ-
ნიკა აქვს — ი. გრ. იხ. „ქვრივის ლიმონე-
ბი“ — ი. გრიშაშვილის წინასიტყვაობით,
1926, „ქართული მწერლობის“ ბიბლიოთეკა“.
მეორე ცალის თავფურცელზე: „დუბლ-
იეთიმისა ყოფილა. შევადარე ი. გრ.“

გვ. 3. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იეთი-
მა დაბლიშვილი“.

3417-3421. [რჩეულიშვილი გ.] ქვრივის
ლიმონები. მოთხრობა გ. რჩეულოვისა. თბ.,
1880.

გვ. 31. ლექსის „ახ მთვარე, მთვარე“
უკანასკნელ სტრიქონში სიტყვა „მოვლენ“ გა-
დასწორებულია: „მოვლენ“.

კანის მე-4 გვ.: „1926 წელს გამოვიდა
(მეორე გამოცემად) „ქვრივის ლიმონები“
ჩემის წინასიტყვაობით. ი. გრ. 1926. 14/XII“.

მეორე ცალში დევს ქალაღის ნაჭრები
მინაწერებით: 1. „გრ. რჩეულოვი ასე აღაპა-
რაკებს მეფე ერეკლეს (იხ. „ცისკა“, 1857,
№ X. 2. „ცისკარი“, 1857 წ., გვ. 77—78).

„ოპ! საბრალო საქართველოვ!... ნეტავი ორ-
მოცის წლის შემდეგ ჩემის სიკვდილისა, კვლავ
მაჩვენა, ანუ გამაგონა შენი მდგომარეობა რუ-
სტლის ხელში, ჩემი მაწყვეარი იქნები, თუ
მოლოცელი ამ ფიჭვისათვის... გულთა მხი-
ლავმა დმერთმა ხომ იცის, რომ მხოლოდ შე-
ნის, ბედნიერებისათვის დაიწყვე რუსეთთან ეს
კავშირი და არა ჩემის დიდებისათვის... არ
აბის იმგვარი მსხვერპლი, რომლის შეწირ-
ვაც არ გამოვიმეტო შენს დასამშვენებლად,
შენს გასაბედნიერებლად, უძღლო საქართვე-
ლო!...“ (მეფე ერეკლეს ნაფიქრალიდან). „ქვრი-
ვის ლიმონები“-დან. გრ. რჩეულოვი“.

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი
მვლობლის ხელწერა: „ეანო პოლუმორდვი-
ნოვის წიგნებიდან“.

თავფურცელზე და გვ. 25. ბეჭედი „Григо-
рий Тимофеевич Полумордвинов“.

3422-3429. [რჩეულიშვილი გ.] ქვრივის
ლიმონები. [მოთხრობა]. წინასიტყვ. ი. გრი-
შაშვილისა. ტფ., 1926.

კანზე: „ჩემის რედაქციით, უფრო წინა-
სიტყვაობით. ი. გრ.“

წიგნში დევს ფურცელი, რომელზედაც წე-
რია: „რჩეულოვზე მასალები ცალკე კონვერტ-
ში მაქვს“.

მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი
პატრონის ხელწერა: „აკაკო ძიძიგური. 1932.
XII“.

მეოთხე ცალის კანზე: „ი. გრიშაშვილის
წინასიტყვაობა“.

მეხუთე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1926. 5/XII.
IV“.

3430. [რჩეულიშვილი გ.] გარდაწყველი,
ხუმრობა. ვოდეილი, ორ სურ. [თბ., 1879].
წიგნის ბოლოს ხაზგასმულია ავტორის
ფსევდონიმი, მიწერილია: „გრ. რჩეულიშვი-
ლი“.

3431. რჩეულიშვილი გურამ. სალაშქრა.
[მოთხრობები] თბ., 1961.

3432. საამდროვო. [ლექსები]. ქუთაისი,
1917.

თავფურცელზე: „შოთაზე. ი. გრ.“

გვ. 3. ხაზგასმულია ლექსის სათაური:
„შოთა რუსთაველის აღზრდა“.

3433. საამდროვო ხიმღერები. [ლექსები].
თბ., 1900.

თავფურცელზე წარწერა: „გუქ. უნიჭი-
ერს მსახიობ ქალბატონს ჩერქეზიშვილისას.
ბეგლარა“.

კანზე: „ბეგლარას ლექსი, კ. გოგოლაძის
ლექსები. ი. გრ.“

3434. საახალწლო საჩუქარი. [ლექსები და
მოთხრობები]. ბათუმი, 1901.

3435. სახალწლო წიკურტები. [ლექსები]. თბ., 1916.

კანზე: „ბეგლარასია? ი. გრ“

3436-3438. საბანისი ი. ვშიდა მოწამე აბო ტფილეი. ტფ., 1899.

3439-3440. საბჭოთა საქართველოს მშრო-
ველთა წერილი სტალინს. [თბ.], 1936.

3441-3442. საგანელი გ. (გ. კვაცხუთელი).
კავრთთავა. ლექსები. ტფ., 1919.

კანის მე-2 გვ. ურნალის ამონაჭრები: 1. „თეატრი და ცხოვრება“, 1918, № 5“ გ. კვაცხუთელის ლექსით: „სასოწარკვეთილება“. ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „გიონ სავანელი“. 2. „თეატრი და ცხოვრება“, 1918, № 8 გოგი კვაცხუთელის ლექსით: „საქართველოს“.

თავფურცელზე წერია: „ავტორისაგან მი-
ვიღე. ი. გრ.“

გვ. V. ხაზგასმულია ლექსის პირველი
სტროფიონი და მიწერილია: „ჰვავს გალაქტი-
ონს“.

მეორე ცალის თავფურცელზე, წარწერა:
„სახსოვრად ძე. მეგობარ არტემ ვაბუნას ავ-
ტორისაგან“.

3443. საგანელი გ. დრუმო. ლექსები. ტფ.,
1921.

გვ. 12. ლექსში „უფერული დღეები“ ხაზ-
გასმულია რითმები: „გადამლაზველი“ და
„ჩემი მწახველი“, მიწერილია: „ჩემი რითმა.
ის. „სველი საღამო“.

3444. ხალუქვაძე გ. დაბრუნებულან ლექ-
სები. ბათუმი, 1946.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული პოე-
ზიის სიამაყეს, ბრწყინვალე პოეტს ი. გრიშ-
აშვილს! გ. ხალუქვაძე. 16. 9. 46 წ.“

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. შ. ამირანა-
შვილის რეცენზია „გიორგი ხალუქვაძე —
„დაბრუნებულან“ (ლექსები), მინაწერით:
„ახალგაზრდა კომ.“, 1946 წ., № 150, 14
დკემბ.“ 2. რუგოშელის წერილი. „გ. ხალუ-
ქვაძის ლირიკა“, მინაწერით: „საბჭოთა აჭა-
რა“, 1946 წ., № 197, 8 ოქტ.“

3445. ხალუქვაძე გ. ლექსები. ბათუმი,
1945.

ფორზაცზე წარწერა: „თბილისის ტრუბა-
დურს, ჩემი პოეზიის სიამაყეს ი. გრიშა-
შვილს უცნობი ავტორისაგან. გ. ხალუქვაძე.
1945 წ. IV.“

კანის მე-2 გვ. გაზეთიდან ამონაჭერი
გ. ხალუქვაძის ლექსი „ვერიკო ანჯაფარიძეს“.
მიწერილია: „საბჭოთა აჭარა“, 1945 წ.,
№ 114, 13 ივნისი.

3446-3447. ხალუქვაძე გ. ლირიკა. ბათუ-
მი, 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემი პოეზიის სი-
ამაყეს, ჩემს უსაყვარლეს პოეტს ი. გრიშა-
შვილს გ. ხალუქვაძე. 19/1-57 წ. თბილისი“.
მეორე ცალის გვ. 46. ხაზგასმულია: „კომ
დინ გიუნი“, მიწერილია: „თარგმანია თუ მი-
ძღვნა? ი. გრ.“

გვ. 69. ხაზგასმულია ლექსის სათაური:
„მარჯნის ფარდა. კ. მარჯანიშვილს“, მიწერი-
ლია: „ი. გრიშაშვილის მიძახვა“.

3448. ხალუქვაძე გ. სანაპიროზე. ლექსე-
ბი. ბათუმი, 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს მუდამ საყვარ-
ელ პოეტს, ი. გრიშაშვილს! გ. ხალუქვაძე.
1960. მარტი. თბილისი“.

3449. ხალუქვაძე გ. ჩემი ქალაქი. ლექსე-
ბი. ბათუმი, 1951.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ცვარნამო აღმასის-
ფერი“, მიწერილია: „წითელი ცვარი?“

3450. ხალუქვაძე ვ. გლეხთა და მუშათა
პროლეტარული კუნთა ჩონგური. ლექსთა
კრებული. თბ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 10/IV.“

3451. ხალუქვაძე ვ. ლექსები მოულოდნელ
ომიანობაზე. ქუთაისი, 1915.

გვ. 3 და გვ. 16. ბეჭედო: „პ. გუგუშვილი“.

3452. სამადაშვილი შ. ლექსები. თბ., 1955.

თავფურცლის მე-2 გვ. წარწერა: „სუ-
ლიერი საგანძურის დიდ შემოქმედს, ადამიან-
ურ ადამიანს, ნიჭიერ მკვლევარს, ქეშმარიტი
პოეტის მავალთს, საყვარელ ი. გრიშაშვილს.
რიდითა და მოკრძალებით ავტორისაგან.
2. XI. 55“.

ფორზაცზე გაზეთის ამონაჭერი სათაურით:
„უენსიონერი მასწავლებლის ლექსთა კრებუ-
ლი“. არშიაზე: „სახალხო განათლება“, 1955
წ. № 45, 10 ნოემბ. ი. გრ.“

3453. სამადაშვილი შ. ლირიკა. თბ., 1961.

3454. სამსხეობა რინდისა, [პიესა]
ს. იორდანიშვილის რედ., წინასიტყვე და შე-
წენიშვნებით. თბ., 1947.

3455. სამსონიძე პ. (ქუთათელაძე), რჩე-
ული ლექსები. ტფ., 1934.

3456. სამსონიძე პ. (ქუთათელაძე). ლექსე-
ბი. [თბ.]. 1927.

კანზე: „ჩემზე გვ. XIV, XXVII ი. გრ.“

3457. სამსონიძე პ. (ქუთათელაძე). ლექ-
სები. თბ., 1956.

3458. სამსონიძე პ. (ქუთათელაძე), ლექ-
სები. თბ. 1960.

3459. სამსონიძე პ. (ქუთათელაძე). პირვე-
ლი ქარტახილი. [მოთხრობა]. მე-2 გამოც.
ტფ., 1931.

3460. სამსონიძე პ. პირველი ქარტახილი.
(მოთხრობა). გამოც. მე-4 ტფ., 1936.

კანზე მინაწერი: „გედის ქარავანი“ 55.“
3461. სამსონიძე პ. სალტე. (პიესა 4 მოქ.),
თბ., 1934.
3462. სამსონიძე პ. სალტე. (პიესა 4 მოქ.),
თბ., 1958.
3463. სამსონიძე პ. ცუცხლის ხმები. დინა-
მო. ლექსები. ტფ., 1923.
ფორზაცტე წარწერა: „ჩვენს პოეტს ი.
გრიშაშვილს, პეტრე სამსონიძე. 2/IV 23 წ.“
3464. სამხარაძე გ. საქართველოს ლაგვარ-
დები. ლექსები. [რედ. ი. გრიშაშვილი]. ქუ-
თაისი, 1948.
ფორზაცტე: „1948. 16 ივნისს გამოვიდა“.
იქვე გაზეთიდან ამონაწერი ცნობა „საქართვე-
ლოს ლაგვარდები“-ს გამოსვლის შესახებ, მი-
წერილია: „ლიტ. გაზ.“, 1948, № 23.“
ყდაზე: „ჩემის რედაქციით, ლექსი ჩემზე —
გვ. 142. ი. გრ.“ იქვე გაზ. „დამკერვისი“
1948 წ. 19 ივნ. ნომერი, სადაც მოხაზულია
ცნობა „გ. სამხარაძის ლექსების წიგნი“-ს
გამოსვლის გამო.“
3465-3466. სამხარაძე გ. სიყვარულის თაი-
გული. [ლექსები]. თბ., 1957.
კანის მე-2 გვ. წარწერა: „ლიტერატურუ-
ლი გაზეთის“ რედაქციის მუშაეებს ღრმა პა-
ტივისციემის გრძნობითა და სიყვარულით, ამ
წიგნის ადამიანური შეფასების სურვილით.
გ. სამხარაძე. 8/IV 59. ქ. ქუთაისი.“
3467. სამხარაძე გ. სიციხის ძახილი.
[ლექსები]. თბ., 1968.
3468. სამხარაძე გ. სიხარულის ბარათები.
[ლექსები]. თბ., 1954.
3469. სანადირაძე გ. ვაზაფხული ზღვაზე.
[ლექსები], ბათუმი, 1957.
3470. სანადირაძე გ. თოლიების ცა. მოთხ-
რობები. ბათუმი, 1960.
3471. სანაძე კ. ლექსები წ. 1. ტფ.,
1927.
კანზე: „ი. გრ. 10/IV. 1937.
კანის მე-3 გვ. ე. ქაჩაიას რეცენზია ამოკ-
რილი გაზეთიდან მინაწერით: „ახალ. კომ.“,
1927, № 30, 16 აბრ.
3472-3473. სანდალა. ლექსთა კრებული.
თფ., 1934.
კანზე: „ეს სანდალა გაქნობიძე არ არის.
ი. გრ. 1936. 2 XII.“
3474. სანდლობე გ. ცხენის ლექსი. თფ.,
1899.
3475. სანაძე გ. უსწავლელი კაცის ცხო-
ვრება. თბ., 1902.
3476-3478. სანაძე მ. ჩემი ბალის ყვავი-
ლები. ლექსები. თბ., 1958.
კანზე: „გვ. 20 ჩემზე ი. გრ.“

გვ. 13. ლექსის „ასი სიციხე რომ მქონ-
დეს ერთად“ სათაური ხაზგასმულია და მიწე-
რილია: „იხ. აკაკის „მატარა კახი“. ი. გრ.“
გვ. 20. მოხაზულია ლექსი: „პოეტის ბალ-
ში. ი. გრიშაშვილს“.
3479. სარაფონიანი. გამოცემული ფამბა-
კელისაგან. თბ., 1902.
კანზე: „პოემა პირველად გამოსცა ქაიხ.
ჩარქოვმა 1879 წ. მეორე გამოცემას აწე-
რია მიხაილ ჭაქვიძის პოემაო — მიქარეა.
მ. ჭაქვიძე ცალკე მაქს“.
3480. სარიშვილი კ. მოლაღატე ასლან ბე-
გი და ახალი სიმღერა ენვერ ფაშა ალავერ-
დის ხმაზე. ქუთაისი, 1916.
კანზე: „არ არის ქართულ წიგნში. ი. გრ.“
3481. სარიშვილი კ. საოხუნჯო წიგნჯი ევ-
როპის და რუსეთ-ომაღლეთის ომი. ლექსად.
ვილგელმის აღსარება მსაჯულეთთან და სიხ-
მარში ფაშობა მოლაღატე ასლან-ბეგ აბაში-
ძისა. ქუთაისი, 1914.
თავფურცელზე: „იშვიათია. თბ. არ არის!
ი. გრ.“
3482. „საქართველოს ღვინო“. შიირი სოფ-
ლისათვის. [თბ.], 1930.
კანის პირველ და მეორე გვერდზე: „პაო-
ლოსი ხომ არ არის? ი. გრ.“
3483-3487. საქართველომის ძველი დროის
თავ-გადასავალი. ლექსად დაწერილი. (ძველი
ხელთ-წერილი). ქუთაისი. 1897.
კანზე: „ქართულ წიგნში“ წერია თითქოს
ამის დამწერი პეტრე ლარაძე. გვ. 223,
ი. გრ.“
თავფურცელზე: „ამ წიგნზე იხ. რეცენზია
„მოამბე“, 1899 წ., № 1. იხ. აგრეთვე, მ. ჭა-
ნაშვი. „თამარ მეფე“. — იბეჭდებოდა 1895
წლის „მწყემსში“. ი. გრ.“
გვ. IV. ხაზგასმულია ტექსტში: „დამწერის
გინაობაზე ჭერჭერობით ვერას ფიტყვით გადა-
წყვეტილს“ მოწერილია არშიაზე: „ქართულ
წიგნში“ წერია, რომ პეტრე ლარაძისაო,
22- 223. ი. გრ.“
წიგნში ქალაღდის ნაწერი, რომელზედაც
წერია: „იხ. მიხაილაძე, ქუთაისის პედ. ინსტი-
ტუტი იყო ჩემთან 1944 წ. 30 ივლისს და
ისარგებლა ამ მასალით“.
3488-3489. სეგანტიძე გ. მისე მწე-
რალი. დრამა 4 მოქმ. სოფლის ცხოვრები-
დან (ე. ნინოშვილის მოთხრობიდან გადმოკე-
თებული). თბ., 1922.
კანზე: „ი. გრ. 15.III.22 წ.“
3490-3491. ხაყვარელიძე პ. მ. გზები და
ბილიკები. [რომანი]. ტფ., 1926.
3492. ხაყვარელიძე პ. მ. უკანასკნელი გე-
დასარბენი. [რომანი]. ტფ., 1934.

3493. საყვარელიძე პ. მ. ქვა და რკინა. [რომანი]. თბ., 1932.

3494. საყვარელიძე პ. მ. ჩატეხილი ხილი. [რომანი]. ტფ., 1934.

გვ. 10. ხაზგასმულია: „მღვდლის ცო-
ლებს...“, მიწერილია: „ფოფოლია?“

გვ. 101. მოტანილ რუსულ ლექსს:
„Быстры, как вихрь“ მიწერილი აქვს: „სწრა-
ფია ვით ტალღა ცხოვრება ჩვენი... ეს სიმ-
ღერა ლ. ანდრეევს აქვს 1906-7 წ.“.

3495. საჭაია ა. რჩეული. [ლექსები, თარ-
გმანები, ზღაპრები]. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „გვ. 40.“ ამ გვერდზე ლექსში:
„აბრეშუმის ფაბრიკაში“ გადაადგილებულია
სტრიქონებში სიტყვები.

3496-3497. საჭაია ა. ლექსები. თბ., 1940.

3498-3499. საჭაია ა. ლექსები. [თარგ-
მანები: ჩემი ზღაპრები]. თბ., 1947.

3500-3501. სეველიანი. სერგია ერისთავის
ოხუნჯობა. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 6/ХII.“

3502. სერგოშვილი შ. რად არ უნდა შე-
მიყვარო? და სსვადასხვა ლექსები. ფთთი,
1913.

კანზე მინაწერი: „შვიძლებს“. (ივ. პოლუ-
მორდენიოვის ხელია ი. გრ. არ არის თბილის-
შია).

3503-3504. სიბრძნე-ბალავარისა ე. თაყაი-
შვილის რედ. ტფ., 1895.

კანზე: „მეგოსნე, გვ. 77.“ ტექსტში ეს
სიტყვა ხაზგასმულია.

კანის მე-4 გვ. აღუქსიკონი, 129“.

გვ. 129. ლექსიკონში ხაზგასმულია სიტყვა:
„ამრიხებული“, მიწერილია: „ამირიზა, გვ.
25“. იქვე ხაზგასმულია: „არგანი“, „აუგი“,
„ამაჰ“, „ხაყლი“, „ბუბკი“, „განასხნა“.

გვ. 130. ხაზგასმულია: „ზორვა“, არშია-
ზე: „ზორვად — მსხვერპლად“; „ინაზი“ — მი-
წერილია: „მეინაზი — სუფრაზე მჯდომი მე-
გობარი“; „მოხრებალი“ — მიწერილია: „თხრემ-
ლი“; ხაზგასმულია სიტყვები: „ზაკვა“, „იჭმ-
ნა“, „კაიად-კაიადი, „მონარია“.

გვ. 131. ხაზგასმულია სიტყვები: „მყის“,
„რაბამ“, „სალოზბა“, „სახე“, „სახიდ“,
„საყადარი“, „სიმქისე.“ ამ უკანასკნელს მიწე-
რილი აქვს: „მქისი-მკაცრი“.

გვ. 132. ხაზგასმულია სიტყვები: „სიჩქე-
რე“, „უეის“, „უნიკი“. „ურგა“, „უბე“,
„წინამონი“, „უნე“, მიწერილია: „პუნე; „შემ-
თობა“, მიწერილია: „მოათოა“.

გვ. 133. ხაზგასმულია სიტყვები: „წუთხი“,
„წუმწუბა“, „ხატი“, „ხუბული“, მიწერი-
ლია: „ხეხული?“ „ხამლი“ — მიწერილია:
„მეხამლე — მექალამნე“.

3505. სიბრძნე ბალავარისა. გრ. ყიფშიძის
რედ. ქართულ ძველ ხელნაწერთაგან მდებ-
ურად გადმოღებული მსტატე აერესკლიძის
მიერ. ტფ., 1899.

3506. სიბრძნე-ბალავარისა. გამოც. მე-2.
ვასილ ს. გრძელიძისა. ტფ., 1904.

3507-3511. სიბრძნე ბალავარისა. რე-
დაქცია, ვარიანტები და ლექსიკონი ილ. აბუ-
ლაძისა. ტფ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 24/ХII შოთას
დღე“. იქვე: „ჩრეცნოები ბოლოში ი. გრ.“

ვახუთის ამონატრები: 1. გ. ქაჩოძის წეო-
ლი „სიბრძნე ბალავარის“ შესახებ მინაწე-
რით: „(ლტ. სპ.“, 1937, № 33). 2. წერი-
ლი „სიბრძნე ბალავარის შესახებ მინაწერი-
თ: „მეუა“, 1938 წ., 4 თებერ., № 27.“

3512-3513. სიმართლეშილი. ჩანგს. ლექ-
სები. წიგნი 1. დბ., 1910.

თავფურცელზე მე-17 და 24-ე გვ. ბეჭდვი:
„ბ. გუგუშვილი“.

3514-3516. სიმონიძე მ. არაგვი. თხზულე-
ბა. ლექსები. თბ., 1911.

3517. სიმონიძე მ. სინათლე. ლექსები. თბ.,
1908.

3518. სიმონიძე მ. წამება იესო ქრისტისი.
ისტ. პოემა. თბ., 1909.

3519. სიმღერის დაზღვება. [ლექსები].
თბ., 1960. სათაურის წინ ავტ.: ზურ ბოლ-
ქეაძე, გივი გუგუშვილი, ნოდარ ნარსია და ტა-
რიელ კანტუჩია.

3520. სრულური ა. ლექსები. [თბ.], 1954.

3521-3522. სინაური ა. მზე და გული.
ლექსები. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ტკბილი ბესიკის
შვილთა შვილისშვილის, ჩემს საყვარელ სო-
სოს, ფეტორისაგან. 11-VI-60 წ. ქუთაისი“.

3523. ხირაძე გ. პირველი ზეგები. [ნარკ-
ვივი]. ტფ., 1934.

კანზე: „ასე გასწორებული ვიყიდე კურა-
ლსაგან. 1937. 21/III ი. გრ.“

3524-3525. ხირაძე გ. ცაყა. (მოთხრობა 2
ნაწილად). ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ნინინად პატი-
ვისცემისა სოსო გრიშაშვილს. ავტორისაგან.
26/ХII. 29“.

3526-3527. ხირაძე გ. ცაყა. [მოთხრობა
ხალგაზრდობისათვის]. გამოც. მე-2 ტფ.,
1935

3528. სიხლი ხახლასა წილი [მოთხრო-
ბა]

ზებისა და ლექსების კრებული]. ბათუმი, 1941.

3529. სიხარულიძე ი. „შანტეკლერი“ და სხვადასხვა სადღეისო კუბლები. ბათუმი, 1911.

3530. სოსლანი დ. სცენები „მიროვოი სუ-ლისთან“ (ერთ მოქმ.). თბ., 1888.

3531. სოსლანი შ. ტფილისი [ლექსები. ტფ.], 1923.

ფორზაცე წარწერა: „სოსო გრაჰაშვილს. ძველი ტფილისის ჯადოქარი სტილის ავტორს. ამ „ტფილისი“-ს მტკრიანი გული. ავტორისაგან. 1/11-23 დედა ქალაქი. შ. სოსლანი“.

იქვე დაკრულია ი. გრიშაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე „მ. შ.“-ს ხელმოწერით. ანაბეძე, კორექტურა გასწორებულია. ტექსტის ბოლოს წერია: „მართლა შუამდინარელი — ი. გრ. აღარ დაებეძღე“.

3532-3533. სოფრომაძე ე. ნაწერი. (ნაწ. 1). ოზურგეთი, 1891.

თავფურცელზე წარწერა: ი. გრიშაშვილს. გ. მსხილაძისაგან. 4.XII.54 წ.“

მეორე ცალის ყდის მე-2 გვ. მიწერილია: „ამ წიგნის ავტორია ერთი სოფრომის-ძე ხუნდაძე ი. გრ.“ იქვე: „საფლავზე წარწერილი ლექსი, გვ. 78“.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი აუგად მოიხსენია „ივერია“-ში („ივ.“, 1892, № 86. ი. გრ.). იქვე: „ვიყიდე ყოფ. წმ. ნინოს სასწავლებლის მიერ გაყიდულ წიგნებში. მოწმე იყო ბაბო გვედღიძე. ი. გრ. 1933. 1/VI“.

3534. სტალინისადმი. [საქართველოს საბჭოთა მწერლების მიმართვა ლექსად]. თბ., 1939.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1940. 14/1“.

3535-3536. სტეფია ლ. დილა ვენახში. [ლექსები]. სოხუმი, 1959.

ფორზაცე წარწერა: „დიდ ქართველ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან... ლილა სტეფია. 30/X-59 წ. აფხაზეთი.“ იქვე: „ნამდვილად კარგი პოეტია. მომავალი აქვს... ი. გრ.“

გვ. 10. აღნიშნულია ლექსი „შანმოუხეულელ მამას“.

3537. სულაბერიძე ლ. შუადღის ჩრდილში. [ლექსები], თბ., 1960.

3538. სულაბერიძე ლ. ჩემი ბილიკი. [ლექსები]. თბ., 1959.

3539-3540. სულაბერიძე ლ. წარწერები კლდეზე. ლექსები. ბალაღები. პოემები. თბ., 1957.

ყდაზე: „ი. გრ. 1957. 2/XIII“.

ფორზაცე გაზეთიდან ამონაწერი დ. ახო-ბაძის რეცენზია „წარწერები კლდეზე“. არ-შიაზე: „სტალინელი“, (ქუთაისი) 1957, № 234, 27 ნომებერი“.

3541. სულაქაური ა. ზევით და ქვევით. [მოთხრობები]. თბ., 1962.

3542. სულაქაური ა. ლექსები. თბ., 1951. კანზე: „ი. გრ. 1952 4/II“.

ამონაწერები გაზეთებიდან“. 1. ა. სულაქაურის ლექსი „ის ხალხში ცოცხლობს“. გაზ. „აენაგარდი“, (ცხაყაი). 1952 წ., 22 იანვ.“ 2. დ. ნადარაშვილის რეცენზია „შემომქმედებითი აღმავლობის გზით“ მინაწერით: „[სტალინელი], (გორი), 1952 წ., № 20, 27 იანვ.“ 3. გ. ხუნაშვილის რეცენზია „არჩილ სულაქაურის ლექსები“ მინაწერით: „ალიტ. და ზელ.“, 1952, № 2, 13 იანვ.“ 4. А. Немсадзе „Первая книга стихов.“ რეცენზია მოთავსებულია გაზ. „Молодой сталинец“-ში, არშიაზე: № 19, 12 თებ. 1952 წ. 5. რეცენზია — Ер. Карелишвили „Первая книга поэта,“ არშიაზე „Заря востока“, 1952, № 31, 6 თებ.“

3543. სულაქაური ა. საგზალი [ლექსები] თბ., 1959.

3544. სულაქაური ა. ჩემი ქუჩის დღესასწაული. [ლექსები და პოემები], თბ., 1956.

3545. სულაქაური ი. ლექსები. წ. 1. ტფ., 1925.

3546. სულიაშვილი დ. თევდორე. (ისტ. ამბავი). თბ., 1944.

3547. სულიაშვილი დ. კედელი. [რომანი]. ტფ., 1933.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს სიყვარულით. დ. სულიაშვილი. 25. X.II. 34“.

3548. სულიაშვილი დ. მოთხრობები. თბ., 1947.

3549. სულიაშვილი დ. მოთხრობები შორეულზე. თბ., 1944.

კანის მე-2 გვ. საგაზეთო ცნობა „დ. სულიაშვილის საღამო“, მიწერილია: „ახალგაზრდ. კომ.“, 1945, 8 მარტ.“

3550. სულიაშვილი დ. ნადევრდალი. (რომანი). ტფ., 1927.

3551. სულიაშვილი დ. ჩემი მოწაფეობის წლები. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „1940. 18/XI. ი. გრ.“ კანის მე-3 გვ. გაზეთის ამონაწერი. „კომ.“, 1940 წ., № 267, 17 ნომბ. დ. სულიაშვილის წერილით „ლევციკის ბოლომედიური ჩაგუფი — 1903—05 წწ. (მოგონების ერთი ფურცელი)“.

3552. სულიაშვილი დ. ჩიკორი. მოთხრობა. გამოც. 4 ტფ., 1934.

თაფფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილი დ. სულიაშვილი. 25/XII 34.“

3553-3554. სულიაშვილი დ. (დ. ლიხელი). ცხოვრების ტალღებში. [მოთხრობები]. ტფ., 1926.

თაფფურცელზე წარწერა: „ს. გრიშაშვილის ხეყვარულით, დ. სულიაშვილი 25/X 26.“

3555. სურგულაძე მ. ლექსები. თბ., 1952. კანზე: „ქარხნის მიწები მღვდლებს, გვ. 62. ი. გრ.“

3556. სურგულაძე მ. ლექსები და პოემა. თბ., 1956.

„სხვადასხვა ძველი ლექსები“ და „ანტონ კითალიკოზის წერილები“. ამონაჭერი: „ივერია“, 1879, № 7-8.

კანი გაკეთებულია ი. გრ. მიერ.

3557-3564. ტაბიძე გ. თხზულებანი. ტ. 1— [თბ.], 1935.

ტ. 1. 1937.

გვ. 7. ლექსში „ეს მშობლიური ქარია“ ხაზგასმულია: „ნეტა ეხლა სადა ხარ და რომელ მხარესა“, არშიაზე მიწერილია: „ნინო ორბელიანისა“.

გვ. 11 ლექსის „წინანდალელი ნათელა“ უკანასკნელ სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა: „თინაზე“ და მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 15. ლექსში „თეთრი პელიკანი“ ხაზგასმულია: „კოკლო საჰკ“ და არშიაზე: „სალხინო საზანდარიდან“.

გვ. 21. ლექსს „უცნობი ქუჩის დასასრულთან“ ბოლოში მიწერილი აქვს „წელი“?

ტ. 2. 1935.

მუეტტიტულზე: „ი. გრ. 1935. 2/XII“.

გვ. 9. ლექსში „პროლოგი 500 ლექსის“ მეოთხე სტრიქონიდან სიტყვა „ქარლოს“ გადატანილია მესამე სტრიქონის ბოლოს.

გვ. 583. ლექსში „მიდიოდა თეთრის ჯარი“ მოხაზულია 8 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „მზე სამ სამხრებზე რომ დადგა“... და მიწერილია: „ცეზურა“.

გვ. 586. ლექსს „შეგებული“ მიწერილი აქვს „ხალხურ ყაიდაზე“. ამავე ლექსში ხაზგასმულია: „ბობოლა დგას გულმოსულად“. არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 597. ლექსში „ლექსი დაწერილი ავადმყოფობის დროს“ მოხაზულია: „უბრალო მამალმა წააქციოს მუხა გივანტი“ არშიაზე: „ა. შანიშ. ჭიკურის ტყე“. შემდეგ სტრიქონში ხაზგასმულია „ტანის, არშიაზე: „თუ „ტინის?“

გვ. 599. უსათაურო ლექსში ხაზგასმულია სტრიქონი: „და ადგილს, ცრემლი მოსდის ქვას“, არშიაზე: „ცეზურა“. იმავე ლექსის ბო-

ლოს წერია: „ჩემგან. (იხ. ვ. სარაჯიშვილის ცოლისადმი)“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. ცნობა გ. ტაბიძის თხზულებათა მესამე ტომის გამოცემის შესახებ მინაწერით „ლიტ. საქათ., 1939, № 34. 2. გ. გვასალიას წერილი „გალაქტიონ ტაბიძე“, მიწერილია: „კომ.“, 1936., № 9. 3. ბენ. ბუაჩიძის წერილი „გალაქტიონ ტაბიძე“, მინაწერით: „კომ.“ 1936, № 24, 30 იანვ. 4. ვალ. ტაბიძის ლექსი „პოეტი და ოქტომბერი“ 2 ცალად, მინაწერით: „კომ.“, 1936, № 24, 5. ბ. კ.—ს რცენოვა „Поэт революции. Галактион Табидзе. Сочинения. том II. მინაწერი: „Заря Вос.“ 1936, № 21, 275“.

ტ. 3. 1940.

ფორზაცზე: „1. მგელი და ცხვ. 187 (ა. ჭ.). ი. გრ.“

წიგნში დევს ვაზ. „ავანგარდი“, გამსულელი რედაქცია კოლხიდის სამუშაოებზე. 1941 წ. № 1, რომლის პირველ გვერდზე დაბეჭდილია გ. ტაბიძის ლექსი „კოლხიდის დაბლობზე“.

ტ. 4. 1947.

ფორზაცზე: „გამოვიდა 1947 წ. 2 ოქტომბერს, ი. გრ.“.

ტ. 5, 1952.

ფორზაცზე: „გამოვიდა 2 აპრილს, 1952 წ. ი. გრ.“

ყდის მე-2 გვ.: „1. მარიფათი, გვ. 19“.

ტ. 6. 1949.

ფორზაცზე: „1950 20 მარტი. ი. გრ.“

ტ. 7. 1950.

ფორზაცზე: „დაეკრათ საზანდარს“, (2) გვ. 160. „ჩაშათი“, 338. ი. გრ. 1951, 15/II“.

წიგნში დევს ვაზ. „ავანგარდის“ (ქვაკაია) 1950 წ. 1 მაისის ნომერი, რომელშიც დაბეჭდილია გ. ტაბიძის ლექსი „მოდის მაისი“. გიზეთი მიღებულია ფოსტით, ზედ დაკრულია ბანდეროლი ი. გრ. ბინის მისამართით.

ტ. 8. 1957.

3565-3566. ტაბიძე გ. რჩეული. თბ., 1944.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1945. 20/VI“.

გვ. 28. მოხაზულია ლექსი „ოცნებაო ჩემო ძველო“, მიწერილია: „გვ. 278“.

გვ. 38. ლექსში „ეს წელიწადი“, ხაზგასმულია სიტყვები: „ჰკარ, შეიბყარ, ჩაკალი“, მიწერილია: „(აკაკი).“

გვ. 39. მე-5 სტროფში მე-3 სტრიქონს მიწერილი აქვს: „გრ. ორბ.“.

გვ. 94. ლექსთან „იბარური“ მიწერილია: „სუსტია“.

გვ. 113. ლექსში „მჭედლების ქუჩა“ მოხაზულია პირველი 3 სტრიქონი, მიწერილია: „ჩემი რითმა (იხ. „გიეი ხარო“)“.

გვ. 164. ლექსში „დაუძლეველი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ვერდაძლეული“, მიწერილია: „ქართულად ითქმის „დაუძლეველი“. ამავე ლექსის უკანასკნელ სტრიქონს აქვს მინაწერი: „მ. გურიელის ლანდო!“

გვ. 165 ხაზგასმულია პირველი სტროფის სიტყვები: „გარე-უბნები-ეუბნები“, მიწერილია: „ჩემი იხ. „მე და ევროპა“. ხაზგასმულია სტრიქონები: „სამშობლოს სოციალისტურს მტერი ჰყავს არა მოწყალე“, მიწერილია: „როგორ? სამშობლოს „მოწყალე არა ჰყავს? მხოლოდ მტერი ჰყავს?“

გვ. 205. ლექსში „რას იპოვი აქ, სახლვარგარეთ“ ხაზგასმულია მეორე სტროფი, მიწერილია: „გინდ გქონდეს ქვეყნის სიმდიდრე, ერთ ლამაზ ქალად არა ღირს“ (გ. ს.), იქვე სიტყვა „ყეფდეს“ გასწორებულია „ყეფდნენ.“

გვ. 222. ლექსში „მე მახოვს მისი სახე“, ხაზგასმულია სტრიქონი, გასწვრივ მიწერილია: „ცეზურა“.

გვ. 225. ხაზგასმულია ერთი სტრიქონი და მიწერილია: „(ილია)“.

გვ. 261. მოხაზულია ლექსი „აი, რა შვის სიზმარია“ — მიწერილია: „ხლებნიკოვი“.

გვ. 278. მოხაზულია ლექსი „სადღეგრძელო იყოს მისი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 28“.

გვ. 280. ლექსს „პოეზია უპირველეს ყოვლისა“ აქვს მინაწერი: „გვ. 19“.

გვ. 377. ლექსში „რეი ასული ნეტარი“ ხაზგასმულია სიტყვები: „ჩუღაშე — მე და შენ“, მიწერილია: „ს აბაშ.“[?]“

სარჩევის შემდეგ თავისუფალ გვერდზე წერია: „ორჯელ- გვ. 278 და 28, გვ. 19 და 306. ჯინაზე — 253. ჩემი რითმა, 113. გავლენა — 38“.

სის მე-4 გვ. წერია: „166, 169. 292. „კაცის გული.“ 261 — ხლებნიკოვი.“

1. გ. ტაბიძის ლექსი „გმირებს სიმღერა საქართველოს“ მინაწერით: „კომ.“, 1945, № 137, 13/VII. 2. „გალაქტიონ ტაბიძის საღამო“ მიწერით: „ლოტ. და ხელ.“, 1945, № 24, 25 ივლისი.“ 3. მ. ნებუტიძის ინფორმაცია „გულთბილი შეხედრა სახალხო პოეტთან“ „ახ. კომუნისტი“, 1945 წ., 24 ივლ.“ ტექსტში ხაზგასმულია ვ. გომიაშვილის გვარი და მინაწერი: არ ყოფილა.“ 4. ცნობა: „Творческий ваятель Галактиона Табидзе არ ჩანს რომელი ვახუთიდანაა. 5. ინფორმაცია Творчески вечер народно-го поэта Галактиона Табидзе“ არ ჩანს რომელ ვახუთიდანაა. მე-6 და მე-7 ამონაჭერი შეიცავს ერთ და იგივე ცნობას „გალაქტიონ ტაბიძის საღამო“. ერთ მთავანზე მიწერილია: „18/VIII 1945.“

8. წერილი „О чем рассказывает адитши Кутанси“ მინაწერით: „9/XII „Заря В.“ 1945,

№ 243.“ 9. ცნობა ვახუთიდან „Заря Востока,“ „Новые книги“ ეხება აღნიშნული წიგნის გამოსვლას.

წიგნში დევს აგრეთვე 2 მოსაწვევი ბარათი 1. მწერალთა კლუბში 1945 წლის 16 ივლისს გამართულ გ. ტაბიძის შემოქმედებით საღამოზე და 2. თბილ. სამხატვრო აკადემიაში გ. ტაბიძისადმი მიძღვნილ საღამოზე 25/II. წელი არ ჩანს.

მეორე ცალის თავფურცელთან დევს ვახუთიდან ამოჭრილი გ. ტაბიძის სურათი.

გვ. 375. ლექსი „ქალმა დამწყველა ლამაზმა“ მოხაზულია, მიწერილია: „ხალხური. ლამაზმა ქალმა დამწყველა დღე არა ნახო მზიანი“.

3567. ტაბიძე გ. რჩეული. თბ.. 1954.

ფორზაცხე: „გამოვიდა 1955 წ. 13 ივნისს ი. გრ.“ იქვე: „უზუნდარა(?) 165“. ვახუთის ამონაჭრები: 1. არველაძე ს. „შემოქმედებითი შრომის ყვაილები. (გ. ტაბიძის რჩეულის გამოცემის გამო)“, „სტალინელი“, (ქუთაისი), 1955. წ. № 179, 10 სექტემბ. ი. გრ.“ 2. კალანდაძე ლ. „გალაქტიონ ტაბიძის პოეზია“, „კომ.“ 1955 წ., № 192, 14 აგვისტო.“

3568-3569. ტაბიძე გ. რჩეული. თბ., 1959. ფორზაცხე: „ი. გრ. 1959, 10/IV“, იქვე მიწერილია: „ღმერთი“, 156. მე კი წაიშალეს.“

გვ. 33. ხაზგასმულია ლექსის „დროშები ჩქარა“ თარიღი „1917“ და დასმულია კითხვის ნიშანი.

გვ. 156. ხაზგასმულია პირველი სტროფის რითმები, მიწერილია: „ილია“.

გვ. 171. ხაზგასმულია „მიწყვი“. არშიაზე მიწერილია: „ეს სიტყვა არ არის დაზნახსიათებელი ავტორისათვის“. მოხაზულია სტრიქონები. ი. გრ. 1959, „ს. აბაშ.“

გვ. 173. ლექსს „შავი ოქროს ქალაქი“ აწერია: „პირველად დაიბეჭდა ჭიათურის ვახუთში“.

გვ. 180. არშიაზე „ეზლა კი დროა სოლომონ რომა“ (გრ. ორბელი) „მშვიდობა ნანოს საქართველოში“, (ნ. ბარათაშვილი).“

გვ. 185. ხაზგასმულია: „წაბლი. ღირიყაბლი“, მიწერილია: „იერიერბს“.

გვ. 562. ხაზგასმულია სტრიქონი: „შემიყვარდა ვე ხმა ტკბილი“, მიწერილია: „აკაკი“. წიგნში დევს მიხეილ მამულაშვილის მოლოცვის ბარათი: „გილოცავთ ახალ წელს, იცოცხლეთ, იყავით ჯანმრთელი, ბედნიერი. მამულაშვილი“.

3570. ტაბიძე გ. აკაკი წერეთელი. [პოემა] თბ., 1940.

ფორზაცხე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს. დღეს რატომ მეჩხუბე! ალ. ჭიჭიკაძეს კარგად გა-

მოვეცემ. ნულარ მეკამათები: ლექსიკონი ორ სვეტად წაიღეს თუ ერთ სვეტად. შევრიგდეთ ამ წიგნით. პატრივისტებით შალვა დემეტრაძე. 10. VII. 40 წ. ქ. ტფილისი“. იქვე მიწერილია: „ლაბარაკია ჩემი ა. ჰავეჰაჰის წიგნის შესახებ. ი. გრ.“ და კიდევ: „ჩემი კარგო! შენ ქაღალდის ეკონომიას ეწვევი, მე კი მიხდა, რომ წიგნი ლამაზი გამოვიდეს. — პატარა ლექსიკონი. ორ კოლონად აწყობილი, საშინელებათა! ი. გრ. 1940. 10. VII“.

3571. გავლტოონი [ტაბიძე გ.]. ასი ლექსი, თბ. 1959.

ფორზატუე: „ი. გრ. სოსხუმი. 1959 წ. 31/Ⅹ.“

3572-3573. ტაბიძე გ. ეპოქა. [პოემა]. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 29. XII“.

ბოლო გვერდზე: „ამ წიგნზე რეცენზია: 1. „ღროშა“, 1930 წ., № 1 (გ. მეტუქესი)“

3574-3577. ტაბიძე გ. Crâne aux fleurs artistiques. [ლექსების მეორე წიგნი]. (1914—1919.). ტფ., 1919.

კანსა და ფორზატუე: „ი. გრ. 1919. 2 იენი-სი“. იქვე სათაურის თარგმანი: „არტიტიული ყვავილები.“

გვ. 9. ლექსში „შემოდგომა“ უმანკო ჩასახების“ მამათა სავანეში“ — ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „იხ. ჩემი „შავი თოვლი“.

გვ. 16. ხაზგასმულია ლექსის „მარიამ ანტუანეტა“-ს ბოლო სტრიქონი: „ვარდისფერი თოვლი“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ლექსი „პინი შე-ვარდნებზე“. II ტ.“

გვ. 21. ლექსში „პოეტის ბრბოში“ მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. ჩემი წიგნი: ლექსი „გულის საგანძურთან“.

გვ. 22. ლექსში „პირიზზე“ ხაზგასმულია რითმები: „იით“ — სამაით“, მიწერილია: „ჩემი ლექსი „დამიბრუნდი“.

გვ. 25. ლექსის „მერი“ ბოლოს მიწერილია: „იხ. „თეატრი და ცხოვრება“, № 36, 1915 წ.“

გვ. 27. ლექსში „გრაია“ ხაზგასმულია ბოლო სტროფის რითმები: „უმიზზეზო“ — „ჩემი ეზო“, მიწერილია: „მეგერელიშვილის რითმა“.

გვ. 35. ლექსში „გული“ ხაზგასმულია: „ცრელები მდივა“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. იქვე მოხაზულია: „ბალი“ — „შამაბანი“, მიწერილია: „კიდევ!“

გვ. 38. ლექსში „ატმის ყვავილები“ ხაზგასმულია: „ლილიკი“ — „ბილიკი“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ზე-კაცი“ I ტ.“

გვ. 56 ლექსს „გომელენი“ მიწერილი აქვს: „სონეტის წყობა“.

გვ. 65. ლექსში „მივარდნილი აივანი“ ხაზ-

გასმულია: „დასტურ-ლაშაი“, მიწერილია: „იხ. ჩემი „ეპიკლი სონეტი“.

გვ. 66. ამავე ლექსში ხაზგასმულია რითმები: „ხანდახან“ — „თათარხან“, მიწერილია: „მ. გურელის ექსპრომტი“.

გვ. 79. ლექსის „თიბათვე გავიდა“ ბოლოს მიწერილია: „ერთხელ ი. ევლოშვილმა იგვერიაში“ გ. გვაზავა მასხარად აიგდო და ეს რითმები დაუწერა: „კამათელი ტილო სველი, გოგო მროგო, მშვიდობით კიღობნით“.

გვ. 81. ლექსში „სახლი ტყის პირას“ ხაზგასმულია: „ივლისი“ — „ტვილსი“, მიწერილია: „ირეთელის რითმა“.

გვ. 84. ლექსში „შენი სადღევრძელო“ ხაზგასმულია: „მარტო“ — „ვიდიარლო“, მიწერილია: „იხ. გაფრინდაშვილი. „ალავერდი“ — „ხავერდი“, მიწერილია: „იაშვილი პ.“

გვ. 85. ლექსს „ცამეტი წლის ხარ“ მიწერილი აქვს: „იხ. პოლო იაშვილის ლექსი „ღამე კუბოში“, 1917 წ., (6 იანვარი) „მეგობარ-ში“.

გვ. 88. ლექსში „სანთელი“ ხაზგასმულია: „ნაგებნაშენი“, მიწერილია: „ელაღიში“.

გვ. 91. ლექსში „აუზისაგან“ მიწერილია: „იხ. სეზაფ“. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „ხელთათმანი“, მიწერილია: „ჩემი ლექსი“ „ხელთათმანის დიღზე“. ხაზგასმულია: „შავი ხალი მალად ყელის“. მიწერილია: „ეს რითმისთვისა“.

გვ. 93. ლექსთან „უცნაური სასახლე“ მიწერილია: „იხ. „სათნოვა“. გვ. 72 — ალ. ჰავეჰაჰის ლექსი“.

გვ. 103. ლექსში „მწოლარ“ ხაზგასმულია: „მწოლარე“ — „ოლარე“. მიწერილია: „ქ. ჰიქინაძე“, „სტუმბული“ „ბუღბული“, მიწერილია „შანშიაშვილის ძველი რითმა“.

გვ. 104. მოხაზულია: „წმ. გიორგის“ სტრიქონები, მიწერილია: „ჩემი. იხ. „სურნელება ძველი ხელთნაწერის“ („ჩანაწები“).

გვ. 113. ლექსში „დაბრუნება“ მოხაზულია დღეობი, მიწერილია: „იხ. ვაჟას „ბახტრიონი“

გვ. 14. და გვაზავას „ბატონიშვილი ლევანი“.

გვ. 116. ლექსი „გზაში“ მოხაზულია: „აქ მრავალია ცისფერი ფერი“, მიწერილია: „ს. აბაშელის საყვარელი ფერი და ნ. ბარათაშვილი“.

მეორე ცალის კანზე ავტორის ხელწერა: „სოსიკო“. იქვე: „ავტორის ფაქსიმილეთი. ი. გრ.“

გვ. 9. წარწერა: „მწიგნობარს სოსიკო მერკვილაძეს. ვალკტიონ. 30/Ⅹ—1924 წ.“

3578. ტაბიძე გ. ზღვა ახმაურდა. (ლექსები). სოსხუმი, 1948.

ფორსაცხე: „ხუტასავან [ბერულავა]-
1948 4/IV ი. გრ.“

გვ. 104. ხაზგასმულია: „ამ ხაზებს“, მიწერილია: „გაზეთში რომ დაიბეჭდა აქ იყო „ამ გაზეთს“.

3579-3581. ტაბიძე გ. ლექსები. ტ. 1. ქუთაისი, 1914.

წიგნში ამონაჭერი გაზეთიდან ლ.-ს წერილი „გალაქტიონ ტაბიძე. ბიოგრაფიული ცნობები“, მიწერილია: „სალიტ. გაზ.“, 1933, № 15. წერილი გ. მებუქესია“.

3582-3583. ტაბიძე გ. ლექსები. ტფ., 1927.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1927. 1 მარტს“.

გვ. 31. ლექსი „შენ რაღას იტყვი მტკავრო?“ ხაზგასმულია და მიწერილია: „ცნობილი რომანსიდან „შენ რაღას იტყვი, არაგვო“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „დარაზოდეს“ „არასოდეს“, მიწერილია: „ეს რითმა ძალიან ბევრს აქვს“.

გვ. 65. მოხაზულია: „გაბედითებით“, მიწერილია: „იხ. 67-ე გვ.“ იგივე სიტყვა მოხაზულია და მიწერილია: „იხ. 83, 65, 239“.

გვ. 96. ხაზგასმულია რითმები: „ქვეყანა“ — „ჩამოვეყანა“, მიწერილია: „ჩემი“. მოხაზულია: „შევუნთოთ ცეცხლი რომ იგი ალი იყოს უერცესი და უდიდესი“, მიწერილია: „ს. ფაშალიშვილი“.

გვ. 149. ხაზგასმულია: „ცის“, მიწერილია: „რა შუაშია ცა?“ მე-5 სტროფის შემდეგ: „აქლია?“ ლექსის „მერა“ ბოლოს მიწერილია: „ეს ლექსი უფრო გრძნობიერი რედაქციით დაბეჭდილია „თ. და ცხ.“ 1915 წ., № 36, გვ. 2“.

გვ. 169. ლექსში მოხაზულია: „მარსი“, მიწერილია: „რა შუაშია?“

გვ. 192. მოხაზულია: „რას მომცემს ისეთს მე საქართველო, და ან რას მისცემს მას ჩემი ქნარი?“ მიწერილია: „ილია“.

გვ. 194. ხაზგასმულია: „ფაფარი“ „წინსაფარი“, მიწერილია: „ჩემი რითმა, ჩემი სახე (იხ. „მოწამლული დანა“, ტ. II)“.

გვ. 209. ხაზგასმულია: „ღამესა“, მიწერილია: „არესა?“, „მივით-მოვით“ — „ბოტი“, მიწერილია: „იმეორებს“.

გვ. 211. ლექსის „ქალმა დამწყველა ღამაზმა“ ბოლოს მიწერილია: „იხ. მუშა მ. გორდაძის ლექსი „ღამაზმა ქალმა დამწყველა“.

გვ. 303. ხაზგასმულია: „ხელშეკრულება“, მიწერილია: „საგაზეთო ტერმინი“.

გვ. 306. ხაზგასმულია: „ერთია ჩემთვის“, მიწერილია: „გრ. აბაშიძის თარგმნილი რომანსი „ჩემთვის ერთია“.

გვ. 359. ლექსთან „მიმღერე რამე“, მიწერილია: „იხ. ჩემი I ტ.“

გვ. 447. ლექსში „მღერეე ქარი“ ხაზგასმულია: „გარი-გარი“, მიწერილია: „კიდევ აქვს საღლიც“:

გვ. 506. ლექსის „ოქვენი ბინა“ გასწვრივ მიწერილია: „სონეტის თავი“.

გვ. 508. ლექსში „ბინდი ღამისა გაჰქრა“ ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია: „ილია“.

გვ. 530. სარჩევის ბოლოს მიწერილია: „აქლია 5 ლექსი. სარჩევი“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამონაჭერი: „ხელოვნება პრაღაში მწერალთა შორის (ლიტერატურული საღამო ქართულ მუშაგაშში)“, მიწერილია: „მუშა“, 1927, № 196, 8/IV“.

წიგნში ჭალაღის ნაჭერი მინაწერით: „1. ერთი ლექსი ორჯერაა დაბეჭდილი გვ. 24 და 89. 2. ან გვერდზე 88. ლექსი გაუფუჭებულია (იხ. თ. ლ. ც.)“.

მეორე ცალი ჩასმულია კანში ი. გრ. მიერ და მიწერილია: „გ. ტაბიძის ლექსები ჩემს დისწულს ანის 1941. 6/2. ი. გრ.“ იქვე: „გამოცემა 1927 წ.“

გვ. 29. ლექსში „ქარხალი“ მოხაზულია მე-2 და მე-3 სტროფი, მიწერილია „ფუტურის“.

გვ. 177. ხაზგასმულია: „წყლულს კი ვერ შევლის ვერა“, მიწერილია: „ი. გრ.“

3584. ტაბიძე გ. ლექსები. ტფ., 1937.

კანზე: „აქ მასალებია“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937, 29/XI“.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „1892 წელს...“ „გ. ტაბიძის პირველი ლექსი დაიბეჭდა 1908 წელს“, არშიაზე: „მამის სახელი — „ივერია“, რომელი წელი?“

გვ. 20. ლექსის „რევოლუციონერის ხსოვნას“ მიწერილი აქვს: „თუ არ ვცდები ეძღვნებოდა ინიციალებით ვერა ოკუჩავას. იხ. „კომ.“, 1921 წ., ივნისი 19-ს. ქვეშ წერია „NN“. თურმე გალაქტიონი ყოფილა. ი. გრ.“

3585. ტაბიძე გ. ლექსები. [თბ.], 1953. ფორსაცხე: „ი. გრ. 1953. 2/XII“. იქვე მიწერილია: „121“. აღნიშნულ გვერდზე ხაზგასმულია ლექსი „წყალტუბოდან ქუთაისში“.

გვ. 103. ლექსის „იბოზოქრე. ცხოვრების ზღვა“... არშიაზე: „ი. ევლოშ. თუ გ. ქუჩიშ. ჰგავს.“

გვ. 126. ლექსის „რა წარმტაცი ხარ, რა დიდებულო!“ ბოლოს მიწერილია: „იხ. გვ. 146“.

გვ. 135. ლექსის „რა იყო შენი ბავშვობა“ არშიაზე მიწერილია: „გ. ქუჩიშე“

გვ. 144. უსათაურო ლექსში „გაგონდება თუ არა...“ მოხაზულია ბოლო ორი სტრიქონი:

„აწ არ ვიცი სადა ხარ და რომელსა მხარესა...“
მიწერილია: „ნინო ორბელიანისა“.

გვ. 146. ლექსის „სტანსები“ ბოლოს მიწერილია: „იხ. 126“.

3586. ტაბიძე გ. ლექსები. თბ., 1961.

3587. ტაბიძე გ. ლირიკა. [თბ.], 1940.

3588. ტაბიძე გ. მშობლიურ ზემო მიწაე.
[ლექსები]. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942 წ. 10. VII.“

წიგნში გაზეთის ამონაჭერი გ. ტაბიძის ლექსით „მრავალ ახალ წელს!“ მინაწერით: „ახალ-გაზრ. კომ.“, 1940, № 1“.

3589. ტაბიძე გ. ოქრო აპარის ლაქვარდში.
წ. 1. [ლექსები]. ბათუმი, 1944.

წიგნში დევს წერილი: „ძვირფასო სოსო! თქვენი წერილი მომივდა ვალაქტიონის წიგნის შესახებ. წიგნი 27 ნომბერს გადმოგიგზავნეთ, მაგრამ ალბათ თქვენამდე ვერ მოაღწია. წიგნი არ შეიძინოთ, ამ დღეებში ნ. მაღაზონიას ხელთ გამოგიგზავნით. მარად თქვენი პატივმცემელი ვ. რურუა. 22/1 45 წ.“

კანის მე-3 გვერდზე ამონაჭერი გაზეთიდან „საბჭოთა აპარა“, 1944, 23 ნომბერი, სადაც დაბეჭდილია ცნობა წინამდებარე წიგნზე.

კანის მე-4 გვერდზე: „1945. 23 იანვარს ვიციელ თბილისში. ი. გრ.“

3590. ტაბიძე გ. პაციფიზმი. [პოემა]. ტფ., 1930.

შეუტეტილზე: „ი. გრ. 1930. 18/IV“.

კანის მე-4 გვ.: „P. S. მთელი ტირაჟი ასეა დაბეჭდილი. ი. გრ. გადმობეჭდილია „მნათობი“-დან 1930 წ. № 1“.

3591—3592. ტაბიძე გ. საით მიღის რევოლუციონური საქართველო. [პოემა]. ტფ., 1931.

გვ. 11. მოხაზულია „გესების“, მიწერილია: „პესების?“

გვ. 15. ხაზგასმულია რითმები: „მომეწუთხებია“ და „მიმიფურთხებია“, არშიაზე: („ჰაზირა“).

გვ. 81. თავი 44 მინიშნებულია და მიწერილი: „ეს ლექსი ჰგავს შექაჩალებელის ლექსებს. იხ. „ეშ. მათრახი“, 1919—1920“.

3593. ტაბიძე გ. ჯონ რიდი. პოემა. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 6/XI“.

3594. ტაბიძე ტ. რჩელი. თბ., 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960. 15/VII“.

3595. ტაბიძე ტ. ამორტალები. კინო-პოემა. [თბ., 1927]. ამონაჭერი: „მნათობი“-დან, 1927., № 7.

3596. ტაბიძე ტ. გულდაგულ. ნარკვევების წიგნი. ტფ., 1934.

ფორზაციის პირველ გვერდზე: „1934. 6/VI ი. გრ.“

3597. ტაბიძე ტ. [ლექსები და პოემები]. ტფ., 1933.

3598-3599. ტაბიძე ტ. ლექსები. პოემები. თარგმანი. თბ., 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1956. 19/1“.

3600. ტაბიძე ტ. ლექსი მეწყერი. [ლექსები]. თბ., 1962.

3601. ტაბიძე ტ. ორი პოემა. რიონი-პორტი. გულდაგულ. ტფ., 1930.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „სღვას აბრეშუმის... სღვას ტყის სახერხი, მიწერილია: „ხეტყის სახერხი. სღვას აბრეშუმის და ტყის სახერხი. — წინად ასე ჰქონდა. თითქოს აბრეშუმსაც ხერხავენ.“

გვ. 10. ხაზგასმულია: „საფენი“, მიწერილია: „საფენელი?“

გვ. 13. არშიაზე წერია: „გაზაფხულის თესვა.“ ამ სათაურით დაიბეჭდა კომპერაციულ გაზეთში. ეს ნაწყვეტია. აქედან კრებულში გადაიბეჭდა. „კოლექტივიზაციის ფრონტზე“ 1930, გვ. 43.“

3602-3603. ტაბიძე ტ. პოემები. თბ., 1930.

კანზე: „ი. გრ. ორი გამალი, გვ. 30“.

კანის მეორე გვერდზე მიწერილია: „რუცენზია 1 „განათლების მუშაკი“, 1931 წ., № 11, 25 თებერ., გვ. 4. აკ. გაწერელისი.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1931. 1/II.“

წიგნში ამონაჭერი გაზეთიდან „ავ. გ-ა. „ტიციან ტაბიძე, პოემები“. გამ. „შრომა“, 1931 წ., № 11 „განათლების მუშაკი“.

3604-3606. ტაბიძე ტ. რთალდ ამუნდსენ. პოემა. ტფ., 1929.

კანზე: ი. გრ. 1935 წ. 2/1.“

3607—3608. ტაბიძე ტ. რჩელი ლექსები. 1916—1933. თბ., 1934.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1934. 29/IV“.

3609. ტაბიძე ტ. სომხეთში. [ლექსები]. ტფ., 1932.

თავფურცელზე: „წყალტუბო, 1934. 12/IX ი. გრ.“

3610. ტაბიძე ტ. წერილები. ნარკვევები. თბ., 1957.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტსა და აღმოიანს ი. გრიშაშვილს, შალვა დემეტრაძისაგან 5. 1 1958 წ. თბილისი“. იქვე: „მე-84, 332.“

წიგნში დევს გაზეთის ამონაჭერი „პოეტი კრიტიკოსი“. არშიაზე: „საბჭ. აპარა“, 1958, № 69, 6 აპრილი“.

3611. ტარუაშვილი თ. და მაისურაძე ვ. მწვერვალებისასენ. 4 მოქ. და 7 სურ. თბ., 1953.

კანზე ტარუაშვილიან მიწერილია: „თამარ.“
3612. ტარუაშვილი ს. თხები და ცხვრები. იგავ-არაკი. ტფ., [წ. ა.].
3613. ტატიშვილი ი. მოთხრობები. თბ., 1941.

3614. ტატო და ნესტორი. წერილები სატუ-სალოდან. ტფ., 1880.

თავფურცელზე სათაურის გასწვრივ „ყაჩა-ლები“. სახელთან „ტატო“ მიწერილია „(წუ-ლუქიძე)“, ხოლო „ნესტორის“ ქვეშ („აბაში-ძე)“. იქვე „იხ. მათ შესახებ 1886 წლის „ივე-რია“, № 37. ი. გრ.“

3615-3616. ტერ-ასტევატურაიანცი. ტ---მ. კაპიშონი. ფარსი ორს მოქმ. თბ., 1880.

კანზე: „მომიტანა ლევან ასტევატურაიანმა რუსულად Богданов ავტორის შვილისშვილმა 1934. 8 აპრილს ი. გრ.“ იქვე გახსნილია ავტო-რის ინიციალები: „ტტრ—ღღშ.“

წიგნში დევს საბეჭდო მანქანაზე დაბეჭდილი ნაწყვეტი წიგნიდან — მზითების სია.

3617. ტერელაძე ი. განვლილი გზა. ლექსე-ბი. ტფ., 1932.

3618. ტეტუნაშვილი ი. ცხოვრების გზა-ზედ. მოთხრობები. წ. 1. თბ., 1922.

კანზე: „ი. გრ. აპრილი 23“.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი განათლ. კომისა-რიატმა აკრძალა, როგორც უფარვისი ნაწარ-მოები. ი. გრ.“. იქვე ჩაყრულია ამონაჭერი ჟურნალიდან ს.-ს რეცენზია სათაურით: „ორ-ინიტირეს მხატვრობა“, ბოლოს მიწერილია: „იხ. კოპერატ. ჟურ. „კავშირი“, № 10, 1922 წ.“ და ავტორის ინიციალთან — „ს“, წე-რია: „დევდარაიანი“.

3619. ტიტკო [დომიტრი ვარდიაშვილი]. ქიტესა კეთებაშვილი (მოთხრობა). — ამონაჭე-რი „მოამბე“-დან 1905, № 9, 10, 11.

ხელნაწილთ თავფურცელზე წერია: „ტიტი-კო“. (დომიტრი ვარდიაშვილი — მღვდელი, თე-დაველი. „ქიტესა კეთებაშვილი“ (მოთხრობა). „მოამბე“, 1905 წ. № IX, X, XI.“

გვ. 10. მოხაზულია ლეკის სოჭიტას მო-ნოლოგი და მიწერილია: „კარგად დაცულია ლეკის ქართული“.

ტექსტის ბოლოს: „წაღვერი, 1920, 10 აგ-ვისტო“.

3620. ტლაშაძე ი. კათალიკოზ-ბაქარიანი, მღვდლის იესე ტლაშაძისა. ტფ., 1895.

გვ. 54. ბოლოსიტყვაობაში ხაზგასმულია, რომ პ. უმიკაშვილმა „ნაკულუოვანი ტექსტის გამოცემა არ ისურვა“, მიწერილია: „მეც ამი-ტომ არ ვებუღავ ა. პ.-ს უფდრას“. ი. გრ.“

3621. უბილავა ე. გამარჯვების დროშა.

ნარკვევები, მოთხრობები. თბ., 1954.

ფორზაცზე: „გვ. 75.“ ამ გვერდზე ხაზგას-მულია: „გრიშაშვილის“.

3622. უბილავა ე. მთანი მალაღნი. ფშე-ხეცურული შთაბეჭდილებანი. თბ., 1961.

3623. უბილავა ე. სამგორი. ნარკვევი. თბ., 1949.

3624. უბილავა ვ. ღელვას ბობოქარს. [ლექ-სები]. თბ., 1955.

გვ. 5. ხაზგასმულია „უდროოდ დაღუპული ნიჭიერი ქართული პოეტების“ გეარები და მი-წერილია: „პატატაშვილის“.

3625. უზნაძე მ. წერილები ბეზენუჯელებს. [პოემა]. ტფ., 1935.

კანზე: „ასე ვიყიდე ბუკინისტ კურალს-თან, 1936, 12. VI. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. ეს ხაზები მე არ გამისვია, ასე ვიყიდე“.

3626. უზნაძე მ. სტიქიონი. ლექსები. წიგნი 1. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ძღვენად ძვირფასს მგოსანს გრიშაშვილს. ავტორისაგან.“

3627.-3629. უიარაღო. თხზულებათა სრული კრებული. ორ ტომად. თბ., 1957—1958.

ტ. 1. მოთხრობები. ნარკვევები და წერი-ლები. 1957.

ფორზაცზე გაზეთიდან ამონაჭერი ცნობა „უიარაღოს თხზულებათა სრული კრებული“, მინაწერით: „საბჭოთა აქარა“, 1957, 28 სექტ.“

ტ. 2. მძიებელნი. რომანი. ფრაგმენტები. 1928.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 2. X-1958“

3630-3634. უიარაღო. მამულეკი. მოთხრობა. ტფ., 1934.

წიგნში დევს ჟურნ. „მნათობის“ 1 ფურცე-ლი. „მალი“-ს რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, მიწერილია: „მნათობი“, 1935, № 2“.

მეორე ცალის თავფურცელზე სათაუ-რის ზემოთ: „(კ. თათარიშვილი)“.

წიგნში დევს ტ. ტაბიძის წერილის „ისტო-რიული ნოველა „მამულეკი“ 8 ფურცელი. აღნიშნული წერილის IX-გვერდზე ხაზგასმუ-ლია: „მამულეკამდე გამოქვეყნებული მისი ნა-წერები ეხებოდა ბიბლიურ თემებსო“, მიწე-რილია: „ეს წერილები ბიბლიურ ჰანგზე უიარა-ღოს არ ეკუთვნის. ი. გრ.“

მესამე ცალის ფორზაცზე: „დავით გაჩეჩი-ლაძეს კაკო გაწერულიასაგან. 8. VI 35 წ.“

3635-3637. უიარაღო. მამულეკი. მოთხ-რობა. თბ., 1947.

კანზე: „ქართული ბალეტის ლიბრეტოსა-თვის. ი. გრ. 1953 წ. 15. VIII. ბორჯომი“.

3638-3640. უიარაღო. მამულუკი. მოთხრობა. [თბ.], 1954.

3641. უიარაღო. მამიებელნი. (სურათები სამეგრელოს ცხოვრებიდან). [თბ., 1940]. ამონაბეჭდი: „მნათობი“-დან, 1940, № 10, 11, 12. აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ. კანზე მიწერილია: „უიარაღო. მამიებელნი. პირველი ნაწილი. 1940. „მნათობი“, № 10, 11, 12“.

გვ. 34. წარწერა: „მნათობი“. 1940, № 10, ი. გრ.“

გვ. 67. წარწერა: „მნათობი“, 1940, № 11.“

გვ. 94. წარწერა: „მნათობი“, 1940, № 12.“

გვ. 141. მოთხრობის უკანასკნელი 12 სტრიქონი გადაწერილია ი. გრ. ხელით.

3642. უიარაღო. მამიებელნი. [რომანი] თბ., 1941.

ფორზაცის მე-2 გვ. „ი. გრ. 1941. 25. VII“.

3643. უიარაღო. მშვიდობით (სურათები სამეგრელოს ცხოვრებიდან). ამონაბეჭდი: „მოამბე“, 1895, №№ 8, 9, 10, 11.

3644. ულუხანოვი მ. ლექსები. თბ., 1915.

3645. უმიკაშვილი პ. სამზადისი. სცენები ქართული თეატრის დაფუძნების დროისა. [1 მოქმ. ტფ., 1892]. ამონაბეჭდი: პ. უმიკაშვილის წიგნიდან: „სახალხო ლექსები. მცირე ტომთა ენებზე. — სამზადისი. თბ., 1905.

3646-3643. უმიკაშვილი პ. სახალხო ლექსები. მცირე ტომთა ენებზე. — სამზადისი [პიესა] ტფ., 1905.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ქ. თბილისი, 22 მარტი. 13 წელს. პეტრე უმიკაშვილმა მომცა თეატრის სიუჟეტი“.

კანზე: „პ. უმიკაშვილის ფსევდონიმები. გვ. 13“.

გვ. 15. ხაზგასმულია: „პ. უმიკაშვილის რედაქტორობით დაიბეჭდა ალექსანდრე ჭავჭავაძის (1881 წ.) ლექსები“. არშიაზე მიწერილია: „გ. თუმანიშვილის და ილიას თანამშრომლობით. იხ. მისი ავტობიოგრაფია „ივერია“, 1904, № 123“.

გვ. 81. „მცირე ტომთა ენებზე“ — მ. პეტრიძე. მიწერილია: „(იხ. კრებული)“. ი. გრ.“

გვ. 42. აფორიზმთან მიწერილია: „ხალხური“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ღრმად პატივცემულ ბნ პეტრეს. ავტორისაგან.“

3649-3650. ურუშაძე ე. (ეფენდი). ფირალები. (ამბავი გურიის ცხოვრებიდან). ოზურგეთი, 1912.

3651-3653. ურუშაძე ვ. გურული სცენები და მონოლოგები. თბ., 1908.

თავფურცელზე წარწერა: „ამხანაგ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 5. XII“.

კანზე: „გვ. 21. ი. გრ.“ მითითებულ გვერდზე მეორე აბზაცის პირველი სამი სტრიქონი მონახულია.

მეორე ცალში პორტრეტის წინ დაკრულია ქალაღის ნაჭერი წარწერით: „ვისო ურუშაძე. გურული სცენები. I, II წიგნი. ი. გრ.“ პორტრეტზე და გვ. 1. წარწერა: „პატარა გოგონას ვისოსაგან. 4. V.“

3654. ურუშაძე ვ. გურული სცენები და მონოლოგები. წ. 3. ქუთაისი, 1911.

3655. ურუშაძე ს. ალი [მოთხრობა] ტფ., 1927.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვ. მეგობარს პოეტს ხაბიტონ ვარდოშვილს. ავტორისაგან“.

3656. ურჯუმიშვილი ი. ღლები კორეაში. [მოთხრობები]. თბ., 1959.

3657. უჩანეიშვილი ა. ილიკო და სულიკო. პიემა. ფოთი, 1897.

3658-3659. უჩანეიშვილი ა. რამოდენამე ლექსნი ანდრო უჩანეიშვილისა. [ახალი სენაი], 1895.

3660. ფავლენიშვილი რ. ოთხი მოთხრობა. ამონაბეჭდი: „მოამბე“-დან, 1895, №№ 11, 12, 1896 №№ 1, 4, 6.

თავფურცელი შედგენილია ი. გრ. მიერ: „რევავ ფავლენიშვილი. ოთხი მოთხრობა („მოამბე“-დან) I „გიორგი ქილესაშვილი“, II. „ევა“. III „მოტუქუბული“, IV „ამინდმა ჩვენზე მოიცალა?!“ იქვე: „რევავ ფავლენიშვილს კატო მიქელაძე უეჯარდო. ი. გრ.“

თავფურცელზე ამონაბეჭდი ძურნალ თეატრი და ცხოვრება“-დან, ნეკროლოგი: „რევავ ალ. ფავლენიშვილი (1864—1918)“ მინაწერით: „თ. და ც.“, 1918. № 8. ი. გრ.“

გვ. 32 მოხაზულია გვერდი, მიწერილია: „ქართული ჭიდაობა“.

გვ. 49. ხაზგასმულია გამოთქმა: „ატლასივით გაწითლდა“ და მიწერილია: „ეს შედარება ბევრჯერ აქვს.“

გვ. 61. ხაზგასმულია: „ქმარ-შვილს“, მიწერილია: „უკვე შვილიცა ჰყავს.“

გვ. 27. [მეორე მოთხრობა] სათაურის ზევით მიწერილია: „მოამბე“, 1896 წ. № I“.

გვ. 61. მოხაზულია ადგილი: „არა გავაკეთე-რა“, მიწერილია: „ბავშვებს რომ ასწავლიდა. ი. გრ.“

გვ. 43. სათაურის ზევით: „მოამბე“, 1895 წ., № XI და XII“.

გვ. 19. ხაზგასმულია: „ზარანაშო“, მიწერილია: „ზანდარჩო“ ი. გრ.“

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ქუბებს“, მიწერილია: „ქუბი“ — დედალი ღორი. ი. გრ.“

გვ. 7. სათაურის ზევით: „მოამბე“, 1896 წ., № VI“.

3661. ფანჯიკიძე გ. ზესტაფონიდან არგენტინამდე. [იუმორისტული მოთხრობები] თბ., 1958.

3662. ფაღავა ი. ჩაუქრალი კერა. [რომანი]. ბათუმი. 1959.

3663. ფაღავა ქ. გოდებითი თქმული კენინა ფაღავასა ქრისტიან ელავას ასულის მიერ, ქუთაისი, 1888.

კანზე: „ი. გრ. თბილისში არ არის“.

3664-3665. ფაშალიშვილი ს. ერთომეული. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს.

ვით უახლოესს — უახლოესი.

ვით სიყრმის დღესა მომძეს და პოეტს, რომელიც ამ ჩემს წიგნში პოეზია — ის და დიდ გრძნობის ნაპერწკალს ჰპოვებს“.

ს. ფაშალიშვილი. 19/XI 59.

3666. ფაშალიშვილი ს. ლექსები. თბ., 1964.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს. სიკვდილიდან სიბერემდე უახლოეს და უძვირფასესს, უცვლელი სიყვარულით. ავტორი. 19 $\frac{1}{I}$ 65.“

3667. [ფაშალიშვილი ს.] ფარსადანი. მხიარული საჩუქე. [იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს უსაკაროეს პოეტს, უძვირფასეს მეგობარს. ს. ფაშალიშვილი. 5/IV-57.“

3668. ფაშალიშვილი ს. ჩაჩანაკი კაქანათში. (კომედია ორ სანახაობად). თბ., 1950.

3669-3671. ფაშალიშვილი ს. ძველ ყამირებზე. [ნარკვევები]. თბ., 1934 [კანზე: 1935].

3672. ფელეტონები. ილია, აკაი, ვაჟა. თბ., 1960.

3673-3674. ფეშანგა. შაჰნავაზიანი. გ. ლეონიძის და ს. იორდანიშვილის რედ. [თბ., 1935].

სუპერზე: „დავით ფეშანგაშვილი. გვ. X XVIII“.

გვ. IX მინაწერი: „სტილი ბ. ინგოროყვასი“.

გვ. XXVIII. აბზაცთან წარწერა: „სტილი კ. ძმელოძისა“.

გვ. XX XVII. მინაწერი: „ზ. კ-ძე“.

გაზეთის ამონაქრები: 1. ე. ლუარსაბიძეს რეცენზია „ფეშანგა. შაჰნავაზიანი“, მინაწერთი: „მუშა“, 1935 წ., № 141, 21 ივნისი“.

2. „Шахнавазиани“ არშაზე „Тифлиск. рабочий“, 1935 წ., № 146, 28 ივნისი“, 3. „შაჰნავაზიანი“, მინაწერთი. „კომუნისტი“, 1935 წ., 4. ივლისი. თვით გ. ლეონიძის“.

3675. ფირცხალავა ი. გამარჯვება. მოთხრობა. ტფ., 1928.

3676-3677. ფირცხალავა ს. ლამე. დრამატული სურათი. — გლოვის ზარი. [მოთხრობა. თბ., 1912] ამონაქრები: კრ. „გეორგინი“, 1912.

3678-3679. ფირცხალავა ი. იაიღების ცრემლები. პოემა [აპკარისტანის ცხოვრებიდან]. ტფ., [1934].

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული ლიტერატურის ძველ ვეტრანს — ძვირფას პავლე საყვარელიძეს, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. ავტორისაგან. 19 IX 34 წ.“

3680. ფირცხალავა ი. საბჭოთა კოლხეთში. [ნარკვევი] ტფ., 1932.

3681. ფონ-ტეფო (სტეფან ნოზაძე). ლექსები. თბ., 1912.

კანზე: „ფონ-ტეფო (მუშა სტეფანე ნოზაძე) ლექსები. იხ. გვ. 7, 19, 20. აღდგენილია ცენზორის მიერ გამოტოვებული სტრიქონები.“

გვ. 7. აღდგენილია სტრიქონები:

„და ბოროტების მთლად დასაშობად ამხედრებდა ყველა ჩაგრულსა“

გვ. 19. აღდგენილია სტრიქონები:

„და ესე ფული მუშის ნაშრომი, მზათ მიერთმევათ იმ მუქთახორებს, რომლების ხელიც მთელ სიცოცხლემში, მცირე კენჭსაც არ გადააგორებს.“

მუშას კი მცირე წვლილს გადაუყრია, რასაც ხელფასი ვითომ ერქმევა, მაგრამ ეს ფულიც მუშას უკანვე გადასახალი გამოერთმევა.“

გვ. 20. აღდგენილია სტრიქონები:

„და ამ ძალასაც — პურს გულხის ნაშრომს ხელთ იგდებს ის, ვინც უქმად ბრძანდება.“

სულ მზას მიერთმევს და შრომა რაასიზმრათაც კი არ მოელანდება.“

ამავე გვერდზე:

„ნეტაც თუ არის სადმე ქვეყანა, კანონი მუშას მიშველებოდეს, — რომ უსამართლო ძლიერებისგან მუშა ფეხქვეშ არ ითვლებოდეს?!“

რომ ფულის შემქმნელს, ფული არ აკლდეს,

რომ პურის მომყვანს არ მოშინოდეს, და თავის შემქმნილ თოფ-ზარბაზნის წინ, ისევე თვით მუშებს არ ეშინოდეს!“

3682. ფორჩხიძე შ. გზაჯვარედინზე. პოემა. თბ., 1959.

3683. ფორჩხიძე შ. ლურჯ ტბათა იქით. ლექსები. თბ., 1959.

3684. ფორჩხიძე შ. საწინდარი. ლექსები. თბ., 1950.

3685. ფორჩხიძე შ. შენ ხარ ვენახი. ლექსები. თბ., 1956.

3686. ფორჩხიძე შ. ჩემო ქვეყანავ. (ლექ- სები). თბ. 1952.

3687. ფორჩხიძე შ. ცისფერ გზაზე. [ლექ- სები]. თბ., 1954.

3688. ფოცხიშვილი შ. ალუბლები წვიმა- ში. [ლექსები]. თბ., 1957.

3689-3690. ფოცხიშვილი მ. გული დაძებეს გულს. [ლექსები]. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილს — უსაცვარლეს პოეტს, ერის სიამყეს, გულითაღ- სა და გულისხმიერს! პატივისცემითა და მოკრ- ძალებით — აეტორი. 20. II. 61.“

3691-3695. ფურცელაძე ა. თხზულებანი. წ. 1-2. თბ., 1884.

წიგნი 1. თამარ ღაზნელი. [რომანი].

წიგნი კანში ჩასმულია ი. გრ. მიერ.

წიგნი 2. დიდი მოურავი. ტრაგედია. (ჩვე- ნი მე-16 ს. ისტ. ცხოვრებიანი).

თავფურცელზე: „ი. გრ. აქ, ამ წიგნში და- ბეჭდილია პიესა „დიდი მოურავი“ გვ. 47.“

ყდის მე-2 გვ. ყოფილი პატრონის ხელწე- რა: „გრიგოლა ტეტულაშვილი. ეს წიგნი ეკუ- თენის გიორგი ტეტონოვს.“

გვ. III. ხაზგასმულია: „ყარამანიანებში“, მი- წერილია: „ყარამანიანი?“

გვ. 47. მოქმ. პირებს ქვევით მიწერილია: „ქეთევან, დედა სააკაძისა. ი. გრ.“

გვ. 240. წიგნის ბოლოს მიწერილია: „სრუ- ლია. ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. ქ. ოზუ- რკეთი. 8 ივნისი. 1914 წ.“ აქვე დევს ქალა- დის ნაპერი წარწერით: „განცხადება. იყიდება ა. ფურც. ტრალ. „დიდი მოურავი“ (იხ. „გუთ- ნის დედა“, 1873, № 5, გვ. 2)“

მესამე ცალის ფორზაცზე ყოფილი მფლობე- ლის ხელწერა: „Из книг Ивана Полуморд- нова,“

3696. ფურცელაძე ა. რჩეული თხზულება- ნი. [თბ.], 1940.

წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაპერი თ. კ.-ს რეცენზია „ა. ფურცელაძე „რჩეული თხზუ- ლებანი“, მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1940, № 35“.

3697. ფურცელაძე ა. რჩეული ნაწერები. თბ., 1951.

3698-3700. ფურცელაძე ა. ავაზანი. ტრა- გედია. თბ., 1880.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ. კიყიდ ბახარში 1929 წ. 10/1“ იქვე: „შუბაშო- ვი, 26 „ტოტოლას დანა.“

კანსა და თავფურცელზე ყოფილი მფლო- ბელის ხელწერა: „მარიამ ჩილავისა“.

გვ. I „მოქმედ პირთა სიაში ტოტოლას მი- წერილი აქვს: „ტატო წულუკიძეა. ი. გრ.“

კანის მე-3 გვ.: „აქედან „ციმბირელში“ — 1. ქლესილოვი, 21. 2. ახალწლის ღორივით, 26. 3. პეპოს ჰავეს, 43“.

მეორე ცალის ყდის მე-2 გვ.: „დუბლ. ი. გრ.“

ფორზაცზე: „იშვიათია! ეს პიესა მხოლოდ სალტიკოვ-შჩედრინის ბიბლიოთეკაშია. საქარ- თველოს ბიბლიოთეკებში არ არის! (იხ. „ქართ. წ.“, გვ. 141) ი. გრ. 1942. 5/XI.“

3701. ფურცელაძე ა. ავაზანი. ტრაგედია 5 მოქმ. მე-2 გამოც. ტფ., 1891. აკინძულია წიგნ- თან: ფურცელაძე ა. ჩვენებური საქმის ბოლო. თბ., 1893.

3702-3703. ფურცელაძე ა. ასული ისრაე- ლისა 5 მოქმ. ტრაგედია. ტფ., 1903. აკინძულია წიგნთან: ფურცელაძე ა. ჩვენებური საქმის ბოლო. თბ., 1893.

თავფურცელზე ბეჭელი: „Суфулиор Иосип Г—Мамулов“—

3704-3706. ფურცელაძე ა. ბაგრატიონთა დიდება. მესტიერული პოემა. თფ., 1881.

წიგნის კანი გაკეთებულია ი. გრ. ხელით მასზე წერია: „ა. ფ. [ანტონ ფურცელაძე]. ბაგრატიონთა დიდება. მესტიერული პოემა [აღდგენილია ცენზორის მიერ გამოტოვებული ადგილები]. გვ. 3, 8, 20, 31, 34, 36 ი. გრ. სახლში არ გაიციემა.“

გვ. 3. „ივერია“, 1881 წ., № VIII, ი. გრ.“

ცენზორის მიერ გამოტოვებული ადგილები აღდგენილია უცნობი პირის ხელით: „გვ. 3. სტირსაო“. გვ. 8. „პეტროს ქორჩიან ვესსაო“. გვ. 30. „სხვეზსაო“. გვ. 31. „ქართულებს კი გარდავაგდებდეთ და მოგსპობთ მის ვესსაო“. გვ. 34 „რუსნი კი იბერებიან“. გვ. 36. „მარც- ლებს უყრიან იმათა, როგორც პატარა ჩიტ- სო“.

წიგნის ბოლოს გახსნილია ინიციალები: „ა. ფ.“ [ა. ფურცელაძე].“

მეორე ცალი აკინძულია წიგნთან: ლუგი- ნინი ვ. ძ. და იაკოვლევი ა. ვ. სასოფლო სეს- ხებითი ამხანავებანი. თფ., 1874.

3707. ფურცელაძე ა. ვაი მართალთა. [მოთ- ხრობა]. თბ., 1881.

3708. ფურცელაძე ა. ვაი მართალთა! [მო- თხრობა]. მე-2 გამოც. თბ., 1891.

3709-3710. ფურცელაძე ა. თამარ ღაზნელი. [პოემა]. მე-2 გამოც. თბ., 1901.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1918 წ. 7 აპრ.“

კანზე: „ღინგი, გვ. 5“

3711-3715. ფურცელაძე ა. ლექსები. თბ., 1897.

თავფურცელზე: „ღარჩეს. ი. გრ.“

გვ. 72. ლექსი „ტენისონიდაჲ“, მიწერილი აქვს: „ტენისონი“.

გვ. 111. ლექსი „მელა და ყურძენი“, მიწერილი აქვს: „კრილოვი (?) ი. გრ.“.

გვ. 131. ლექსში „აგერ ჰმარხავენ ებრაელს“ ხაზგასმულია: „აბალე“, მიწერილია: „გლუხურად“.

გვ. 134. ლექსში „ქვეყნის ფარ-ხმალი“, ხაზგასმულია სიტყვა: „მდევნი“, არშიაზე: „ი. კ. (?)“.

გვ. 135. ლექსთან „პრომეტეოსის (ქრუცი-დან)“, მიწერილია: „ქრუცი“.

გვ. 138. ლექსში „გვირო ვანდი“ მოხაზუ-ლია სტროფი და მიწერილია: „ანტ. ფურცელა-ძე გვირს უხმობდა აკაკიეთი. ი. გრ.“

გვ. 141. უსათაურო ლექსი მიწერილი აქვს: „(სომხურიდან?) ი. გრ.“

მეორე ცალის კანსა და თავფურცელზე ყო-ფილი მფლობელის ხელწერა: „ნიკო. ნ. გოცი-რიძის წიგნებიდან“.

მესამე ცალი აკინძულია საგანგებოდ ი. გრ. მიერ. ა. ფურცელაძის მოთხოვნებთან ერთად. ყუაზე ამოტვიფრულია: „ა. ფურცე-ლაძე. ნაწერები. I. ი. გრ.“

ყდის მე-2 გვ.: „აგერ მარხავენ ებრაელს“. ფორზაცზე წარწერა: „1. ლექსები. 2. სამის თავგადასავალი, (მოთხრობა). 3. მართა (მოთხ-რობა)“.

გვ. 95. გადახაზულია სიტყვა „ვეებისა“, მი-წერილია: „ვედრებისა. ი. გრ.“

გვ. 107. იგავის „მგელი და ბატკანი“ ბო-ლოს მიწერილია: „დაიბეჭდა „თეატრში“, 1889, № 16. ეს თემა დამუშავებული აქვს გ. ტ-ძე-საც, იხ. მისი თხზ. III. 1940. გვ. 187. იხ. ჩე-მი ა. კ-ძეც (შენიშ.)“.

გვ. 111. სათაურს მიწერილი აქვს: „კრი-ლოვია“

გვ. 131 ლექსი „აგერ ჰმარხავენ ებრაელს“ მიწერილი აქვს: „რუსულიდან, იხ. ჩანგი“. ლექსის ბოლოს: „ეს ლექსი უთარგმნია გან-დეგილსაც და ევლოშვილსაც“.

სარჩევში ხაზგასმულია ზოგიერთი სათაური და მიწერილია ავტორის გვარი.

მეოთხე ცალი, აკინძულია წიგნთან: ა. ფურ-ცელაძე, ბანკები, ფული და მათი მნიშვნელო-ბა. თბ., 1906.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ახალგაზრ-და მეგობარს და თანამოაზროვნეს სიმონ ქვა-რიანს ავტორი“.

გვ. 4. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 6. ლექსის ბოლოს: „აზრი მშვენიერია“.

3716-3717. ფურცელაძე ა. მარაბდა. პოემა. თბ., [1890],

3718. ფურცელაძე ა. მარაბდა. (ცხრა ძმა) [პოემა]. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 12/VI“. თავფურცელზე: „P. S. შენიშვნები ვის ეკ-უთვნის? ი. გრ.“

გვ. 5. არშიაზე წერია: „გარდა პიესისა ა. ფ. დასწერა ვრცელი გამოცემა „ბრძოლა სა-ქართველ... (გ. სააკაძე). ორ გამოცემად. — ი. გრ.“ 3719-3720. ფურცელაძე ა. მართა. მოთხრო-ბა. თბ., 1893.

3721-3722. ფურცელაძე ა. მაიცი-ხეტიკა. რო-მანი. თბ., 1891.

ყდაზე დაკრულ ქაღალდზე წერია: „მაიცი-ხეტიკა. I გამოც. ი. გრ.“

ყდის მე-2 გვ.: „P. S. ვიყიდე, 25 მანეთად. სახელგამის მალაზიამ არ დამიკლო. (გამყ. ესე-ბუა და კიხაველიძე) მეც ვიყიდე ამ ფასად, რადგან თბილისში ეს წიგნი არსად არ იშოვე-ბა. ეს არის პირველი გამოცემა. (იბეჭდებო-და 1872 წლის „მნათობში“)“. ი. გრ. 1941, 11/XII.

3723-3724. ფურცელაძე ა. მაიცი-ხეტიკა. რო-მანი. მე-2 გამოც. ტფ., 1895.

ხელნაკეთ კანზე წერია: „ანტონ ფურცელა-ძე. მაიცი-ხეტიკა, 1895, გამოც. II. აქ ენა გ-ქიქოძემ გაასწორა“. [წიგნი მრავლად არის გ. ქიქოძის ხელით გასწორებული სიტყვები და გამოთქმები].

თავფურცელზე: „აკლია გვ. 193—194. ეს გამოცემა თბილისში არ არის. ი. გრ. ამ გას-წორებულიდან დაიბეჭდა 1935 წ. „ფედერა-ციის“ მიერ“.

3725. ფურცელაძე ა. მაიცი ხეტიკა. ისტ-რომანი სამეგრელოს ცხოვრებიდან (გამოც. მე-3). თბ., 1911.

ყდაზე დაკრულ ქაღალდზე წერია: „III გამოც. ი. გრ.“

ფორზაცის მე-2 გვ. წერია: „სიტყვა-„მშვენიერია“ 5-ჯერაა ნახშირი იხ. გვ. 24—25“. ეს სიტყვა ტექსტში ხაზგასმულია და მიწერი-ლია: „მხატვრული ენა(?)“.

თავფურცელზე: „ეს გამოცემა არ არის თბილისში. კოწია თავართქილაძის გამოცემა. ი. გრ.“

წიგნში დევს 1. ქაღალდის ნაჭერი წარწე-რით: „ანტონ ფურცელაძე წერს. რომ კ. თა-ვართქილაძემ „მაიცი-ხეტიკა დამიმახინჯაო! („თე-მი“, 1911 წ., № 28, გვ. 4)“. და 2. 1922 წ. 16 ოქტ. კალენდრის ფურცელი, რომელზე-დაც წერია: „ანტ. ფურცელაძე პროტესტს აცხადებს კ. თავართქილაძის მიმართ, რომელ-

მაქ 1911 წ. დაბეჭდა შვედლომებით მაცი ხეი-
ტია. (იხ. „თემი“, 1911 წ. № 28).“

გვ. 277. მინაწერი: „ამ წიგნზე ავტორს
წერილი აქვს (იხ. თემი, 1911 წ., № 28) სადაც
უსაყვედურებს გამოცემელს შვედლომით და-
ბეჭდვას და დამახინჯებას. ი. გრ. P. S. ფედ-
რატიამაც ასე გამოსცა.“

3726. ფურცელაჲ ა. მაცი ხეიტია. ისტ.
რომანი. თბ., 1935.

სუბერზე: „მე-4 გამოცემა. ი. გრ. 1935.
10/XII.

შეუტეიტულზე: „1. იბეჭდებოდა 1872 წ.
„მნათობში“. 2. ჩარკვიანის გამოცემა [1894];
3. ზ. ჭს გამოცემა, 1895. (აწერია 2 გამოც.).
4. კ. თავართქილაძის გამოცემა 1911. 5. წი-
ნამდებარე გამოცემა [1935] არ აწერია გა-
მოცემის წელი (მეოთხე გამოცემა).

თავფურცელზე: „[1935 წ.]. ი. გრ.“

გვ. 5. მიწერილია: „ენა გაუსწორებიათ.“

გვ. 12. ხაზგასმულია: „შეატყვეს“, მიწერი-
ლია: „შეატყეს (ძველი გამოცემა).“

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ქალთ“, მიწერილია:
„ქალებს იყო.“

გვ. 18. ხაზგასმულია: „იქაური უქნარობა“,
მიწერილია: „უსაქმობა (ძველ გამოცემაში)“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „აბა“, მიწერილი ა:
„აბა“ (ძველში).“

გვ. 21. ხაზგასმულია: „უარი“, მიწერილია:
„უარი“.

გვ. 143. არშიაზე წერია: „გამოკლებულია
გვ. 156. იხ. 1895 გამოც.“

გვ. 161. ხაზგასმულია: „იციხის კაცთა და
ყარაულთაც“, მიწერილია: „234. კ. თავარ.“

ყლის მეორე გვ. ჩაკრულია ვაზეთიდან ამო-
ნაპერი მ. გ.-ს წერილი სათაურით „მაცი ხეი-
ტია“. არშიაზე: „კომ.“, 1936., № 16.“

წიგნში დევს ქაღალდის ნაჭერი წარწერით:
„ენა თითქო.. განა სიტყვების გადასმა რედაქ-
ტორობას ნიშ. შვენიერია ფორზაცი დახატ-
ელენე ახვლედიანის მიერ. ზოგი სურათი ძნე-
ლი გასაგ.“

გვ. 185. „ბევრი მეტია. საიდან გადაბეჭ-
დეს, კორექტურული შვედლომები გაიმეორეს
თუ არა?.“

3727-3729. ფურცელაჲ ა. მაცი ხეიტია.
ისტ. რომანი. თბ., 1939. ი. გრიშაშვილის
მიერ მიწერილია: „5-ე გამოცემა“.

3730. ფურცელაჲ ა. მაცი ხეიტია. ისტ.
რომანი. თბ., 1958.

3731-3732. ფურცელაჲ ა. სამის თავს გა-
დასავალი. მოთხრობა. თბ., 1889.

3733-3734. ფურცელაჲ ა. სამი პოემა. 1.
ციხკარა. 2. ცხრა ძმა. 3. წყალობა, ტფ., 1899,

3735-3736. ფურცელაჲ ა. ქიტესა. მოთხ-
რობა. თფ., 1890.

ფორზაცზე წარწერა: „ს. გრიშაშვილს. მა-
რიჩან. 1921 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ჩემს მე-
გობარს ნიყო ლომოურს. ავტორი“.

1-ლ და 27. გვ. ბეჭედი: „Григорий Тимо-
феевич Полумордвинов.“

გვ. 11. ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полу-
мордвинов.“

3737. ფურცელაჲ ა. შოთა რუსთაველი და
იმისი ცოლი. ძველბუბური ლეგენდა. — ამონა-
ჭერი: „ციხკარა“, 1863, № 1.

აქინძელია ამონაჭერთან: ს. ბარათაშვილი.
საქართველოს ისტორია. „საქ. მოამბე“, 1863,
№ 1.

3738. ფურცელაჲ ა. შოთა რუსთაველი და
მისი ცოლი. ძველადგან ამბით დარჩენილი.
თბ., [1886].

თავფურცელზე: „მხოლოდ საქაროშია. ი.
გრ.“

3739. ფურცელაჲ ა. შოთა რუსთაველი და
მისი ცოლი. (ლეგენდა). ბათუმი, 1899.

თავფურცელზე: I „ძველადგან ამბად დარ-
ჩენილი“, (იხ. 1886 წლის პირვე გამოცემა). II
— ეს მეორე გამოცემა. ი. გრ.“

წინასიტყვაობის შემდეგ თავფურცელზე მი-
წერილია: „P. S. ეს ლეგენდა ოდნავი განსხ-
ვავებით ჩაწერილი აქვს ა. ხახანაშვილსაც (იხ.
„თავართა და ცხოვრება“, 1910 წ., № 36, გვ.
5). ი. გრ.“

3740. ფურცელაჲ ა. ჩვენებური საქმის ბო-
ლო. მოთხრობა. თბ., 1873.

„კანზე: „არ არის, ი. გრ.“

3741-3742. ფურცელაჲ ა. ჩვენებური საქ-
მი: ბოლო. [მოთხრობა. მე-2 გამოც.] თბ.,
1893.

წიგნი აქინძელია საგანგებოდ ი. გრ. მიერ.
ყუაზე ამოტვიფრულია: ა. ფურცელაძის ნა-
წერები. II.

ფორზაცზე წერია: „1. ჩვენებური საქმის
ბოლო (მოთხრობისებური). 2. ავაზანი (ტრა-
გედია); 3. ასული ისრაელისა (ტრაგედია);
4. სამი პოემა: I ციხკარა. II ცხრა ძმა, III
წყალობა. და კიდევ ცალ-ცალკე მაქვს: 1.
მარაბდა. 2. დიდმოურავიანი. 3. ვაი მართალთა.
4. ბრძოლა (გ. ს-ძე). 5. თამარ ღაზნელი, 6. მა-
ცი ხეიტია, 7. შოთა და მისი ცოლი, 8. ქიტე-
სა, 9. დ. მ. ჭანდებიერი. 10. ბანკები და შთი
მნიშვნელობა. 11. კაცობრიობა და ხალხოსნო-
ბა“.

3743. ფურცელაჲ ა. წყალობა. პოემა. თბ.,
[1890].

კანზე: „ეს წიგნი ცალკე მამქეს ყდაში“.

3744. ფურცხვანიძე ე. ორი გლახა. რომანი. ქუთაისი, 1927.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1928. 17/XI.“

3745-3746. ფურცხვანიძე ე. ქუთაისი ცეცხლის აღში!... [ნაწერების მეხუთე წიგნი]. ტფ., 1928.

3747. ფხაკაძე ნ. შრომადღებები. პოემა. ტფ., 1935.

3748. ქავთარაძე გ. სიციცხლის სიყვარული. ლექსები. თბ., 1956.

თავფურცლის მეორე გვ. წარწერა: „ჩემს საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს ნიშნად დიდი პატივისცემისა. ავტორი. 1958 წ. 29 ნოემბერი.“

3749. ქავთარაძე გ. ქარისკაცის ჩანაწერები. თბ., 1964.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართველი ერის საყვარელ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს — დიდი სიყვარულით გიორგი ქავთარაძე. 1964 წ. 29 მარტი“.

აქვე დღეს წერილი ი. გრიშაშვილის სახელზე: „ბატონო სოსო! როგორ ბრძანდებით? გავიგეთ, ცოტა შეუძლოთ ყოფილხართ. თქვენ არა გაქვთ უფლება ავადყოფილხართ. თქვენ ხომ შემოქმედებისათვის ხართ დაბადებული და უთქვენობა ვერც კი წარმოგიდგენია. გვენატრებით ძალიან გვენატრებით.“

გვაზაფხულდა, დავდივარ მოცალოების ქაშის ჩვენი საყვარელი თბილისის ქუჩებსა და ბაღებში და ჩემთვის ვჩურჩულებ:

„პაერში ოქრო ლეღვივებს.“

მთებზე ზურმუხტი ლაღია!...

„დაებერი? არა ლექსების ფერებს“

დაჰკრავს სურნელი საუკეთესო,

ნამდვილ სიყვარულს რა დააბერებს სულზე უტკბესო!“

მე არ ვითვლი თქვენს წელთა სვლას. მე ის ვიცი, რომ პოეტის დაბერება არ შეიძლება, პოეტი მარად ახალგაზრდაა.

დღეს ვილაღ ლამაზი ქალი შემხვდა ქუჩაში, ოღნავ ემჩნეოდა წარბები და თქვენი სტრიქონი მომაგონდა: „შევცქერ შენს წარბებს — სახარების წაშლილ სტრიქონებს...“

გიგზავნივთ ჩემს ახალ გამოსულ წიგნს — „ქარისკაცის ჩანაწერებს“. ვიცი, რომ თქვენ გიყვართ ასეთი სათავგადასავლო ლიტერატურა. თუ მოგეწონებათ, ხომ კარგი, თუ არა და მაინც შეემატოს თქვენს ზღვა წიგნებს. გისურვებთ კარგად და მხნედ ყოფნას ჩვენი ერის საყვარელდღედ.

დიდი პატივისცემით გიორგი ქავთარაძე
1964 წ. 29 მარტი. ქ. თბილისი.“

3750. ქავთარაძე ი. მოთხრობები: დამხარალო სიციცხლე. — კურტან-ქვეშ. — ამბავი გულთამისის სურათისა. — ჩვენი ნაცნობები. [თბ.], 1928.

3751-3754. ქაიხოსრო. ომინიანი. ვეფხის-ტყაისნის ვაგრძელება. რომანი მე-17 საუკუნისა. ტფ., 1937.

ფორზაცხე: „ი გრ. 1937. 24/XII. შოთას დღე“

გვ. 145. ლექსიკონში ხაზგასმულია სიტყვა „მართ.“ არშიაზე: „მართვე 61. ბლარტი.“

კანზე: „ი. გრ. წიგნი ანბანით.“

თავფურცელზე: „P. S. ეს წიგნი თბილისში მხოლოდ საჭარო ბიბლიოთეკაშია. ი. გრ. (იხ. „ქართ. წიგნი“)“

3755-3756. ქამჩარაძე ხ. ლექსები. თბ., 1900.

გვ. 12. ხაზგასმულია: „ბელქი“ მიწერილია: „ბლქამ“ (იქნებ?).

მეორე ცალში დღეს ქალაღის ნაჭერი მიწარწოთ: „ჩ. ნლადიდელის სამი წიგნი: „აპარა დიალექტოლოგიურად და სხვ. მამქეს ჩემს ლექსიკონში (ყუთებში)“. აქვე გაზეთიდან ამონაჭერი ი. მეგრულის რეცენზია „აქარის ხალხური სიტყვიერება“, მიწერილია: „კომუნისტი“, 1941, № 74, 29 მარტი“.

3757-3758. ქართველიშვილი ბ. უცნაური საუბარი. თბ., 1947.

3759. ქართველიშვილი ე. ნოველები. — ამონაჭერი: „მნათობი“, 1934, № 7—8.

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

წიგნში დღეს ჟურნალიდან ამოღებული პაროლი იაშვილის ლექსები „ღლა“ და „მწვერვალებიდან“, მიწერილია: „მნათ.“, 1934, № 7—8.“

3760. ქართული მეცერმეტყველება. ძეგლები და მასალები შეკრიბა, ნარკვევი წაუმძღვარა და საძიებლები დაურთო ნ. კანდელაკმა. თბ., 1958.

გვ. 367. ლექსიკონში ხაზგასმულია: „გრიშაშვილი იოს. 270“.

3761. ქაროსანიძე ა. ვერ მოეწრო. მოთხრობა 1924 წლ. ცხოვრებიდან. ქუთაისი, 1927.

3762. ქაროსანიძე ა. ჩანყი კინჩხაში. (ისტ. მოთხრობა 1856-7 წ. ცხოვრებიდან). ტფ., 1930.

3763-3765. ქელბაქიანი გ. ახალგაზრდა მასწავლებელი. პიესა 4 მოქმ. და 10 სურ. თბ., 1955.

3766. ქელბაქიანი გ. (გ. ლიაძე). ვის დაუბრალო? [იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1957.

3767-3768. ჭვარიანი ბ. სამშობლოსათვის თავდადებულნი. [ლექსები. რედ.: ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1945.

თავფურცელზე წარწერა: „ეს პატარა წიგნი დიდ აღამიანს, ძვირფას პოეტს ი. გრიშაშვილს, ნიშნად უღრმესი სიყვარულისა და პატივისცემისა. ავტორი. 6/VIII 45 დედაქალაქი“.

მეორე ცალის კანზე: „ჩემის რედაქ. ი. გრ.“ 3769. ჭვარიანი ხ. ანეკლინი. (მოთხრობა). ამონაწერი: „აკაის კრებულები“-დან, 1900, № 3-4.

სათაურის წინ: „სვიმონ ჭვარიანი. „აკაის კრებულები“, 1900 წ., № III-IV. (გაპოვიდა ცალკე წიგნადაც).“

გვ. 111. უსათაურო ლექსის ბოლოს ფსევდონიმთან „სისონა მეჩონგურე“, მიწერილია: „ს. ჭვარიანისა ი. გრ. თვითონ მიიხარა“.

3770-3771. ჭვარიანი ხ. დიდი მოურავი. ისტ. რომანი, თბ., 1937.

ფორზაცზე: „ზარბაზანი (?) - 52. ღრიანცელი (?) 54. „სამხედრო გზა“ ერქვა XVII სსუკ., 54. „მაქამდე“ — 71. „გონიერულ რჩევამ“, — 70. „დაშაქრულ სისინმა“, 73. „ერთგულ ყმებმა“, 82 — ყველაზე „მა“ უნდა. აფორიზმი („ათასად გვარი“) — 73.“

წიგნში დევს გაზეთის ამონაწერი: „თეატრალი. უმანგი ჩხეიძის ტრაგედია „გიორგი სააკაძე“. არშიაზე: „მეშა“, 1938, სექტ. 8.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ნაყოფიერ მწერალს, ენის ოსტატსა და მედგარ მუსიკოსს, ამხ. დავით კასრაძეს და მის მამაც მუდღულე ქრისტინეს. ნიშნად პატივისცემისა. ავტორი. 24. IV-37 წ. თბილისი“. იქვე მინაწერი: „ვიცილე ბუქინისტებში. 1946. 12. II.“

3772. ჭვარიანი ხ. დიდი მოურავი. ისტ. რომანი, თბ., 1940.

თავფურცელზე: „ი. გრ. (ლექსიკონით)“.

ფორზაცზე: „1. ლექსიკონში შეცდომებია. 2. ზარბაზანი, 58.“ გვ. 58. ხაზგასმულია: „ზარბაზანი“, მიწერილია: „ზარბაზანი როდის შემოვიდა?“

გვ. 369. ხაზგასმულია: „ბირბაში—თურქეთის პოლიციელი“. არშიაზე: „თავი (ბაშ.)“ სიტყვა „გეთ — წაღ“-ს გასწვრივ მიწერილია: „(თურქული)“. ხაზგასმულია: „დაფიონი — ალიონი“, „დარილი — მწვავე შურისძიება“.

გვ. 370. ხაზგასმულია: „ღელიბაში—თავზე-ხელაღებული“, მიწერილია: „(დალი — გიყი)“, ხაზგასმულია: „თალარი—პაწია კოშკი“, მიწერილია: „ყურძნის ფოთლების ფანატური“. ხაზგასმულია: „იანში“ და მიწერილია: „თურქ.“ ხაზგასმულია: „კაპადონი — წიგნი“, მიწერილია: „წიგნის გვერდი, წიგნის ნაწიბური“.

გვ. 371. სიტყვა: „მათარას“ მიწერილი აქვს: „ტყაის ქიჭა“.

გვ. 372. ხაზგასმულია: „მთის მაცვალი“, მიწერილია: „მალანა“.

გვ. 373. ხაზგასმულია: „ქუქანგი — წყალსადენის გამყვანი“ და მიწერილია: „თიხაჟ“ ხაზგასმულია: „ლოროტოტო“, მიწერილია: „სლადური სიტყვა“. მოხაზულია: „ყული“ და მიწერილია: „მონა“.

3773. ჭვარიანი ხ. ვიზიტი. (ეტიუდი). ქუთაისი, 1903.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1914 წ. 2 მაისი“

3774. ჭვარიანი ხ. სუმბული. [ლექსები]. ყვირილი, 1901.

კანსა და შუეტციტულ შორის თავისუფალ ფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ოქტ. 21. 1913 წ.“ იქვე: „ჩემი ოლო! არ ვიცი რად მომაგონდა!“

შუეტციტულის მეორე გვ. ერთ სტროფიან ლექსთან

„ენახე რუსეთი აღგილ-ვაკენი... მიწერილია: „დ. გურამიშვილის დაუბეჭდავი ლექსი, განაგონი სე. ჭვარიანისაგან 1916 წ. წალღერი. 8 აგვისტო.“

გვ. 8-9. ლექსის „ნეტარებს მწირი... ცხელს უღაბნოში...“ ბოლოს მინაწერი: „(იხ. „კვალი“, 1894, № 33) ფსევდონიმით „ახალგაზრდა ქართველი“.

3775-3776. ჭვარიანი ხ. ცაცინა. მოთხრობა. ახალ-სენაი, 1896.

3777. ჭვარულიანი ბ. მასესხეთ 25 მანეთი. სახუმარო. 1 მოქმ. ახალციხე, 1920.

3778. ჭვარულიანი ბ. ქარჩხიანი. (სურათი სოფლის ცხოვრებიდან). თბ., 1919.

3779. ჭვარულიანი ბ. ლექსები. თბ., 1952.

კანზე: „1952. 10/VI. (გვ. 39)-ავტორმა ეს ლექსი უნივერსიტეტში გამართულ ჩემს საღამოზე წაითხა. ი. გრ.“

3780-3781. ჭვარულიანი ბ. ლირია. თბ., 1956.

3782-3783. ჭვარულიანი ბ. მოვლევარი. დამიხედი. ლექსები. თბ., 1959.

3784—3788. ჭვარულიანი ბ. თხზულებანი ოთხ ტომად. თბ., 1946—1955.

ტ. 1. მოთხრობები. 1946.

ყდაზე: „რეცენზიები ჩაქრულია ი. გრ. 1947. 25/1.“

გაზეთის ამონაწერები: „1. ერთი ინფორმაციის შესახებ: „კომუნისტი“, 1947, № 47.“ 2. ს. კილაია — „მეტი პასუხისმგებლობით მოვეპყრათ საბჭოთა მწერლის სახელს“, „კომუნისტი“, 1947, № 20. 26 იანვარი. ლეო ქიჩელზე.“

წიგნში დევს „მნათობი“-დან ამოღებული: „ლეო ქიაჩელი — ერთი მოქცევის ამბავი“. „მნათობი“, 1944 წ., № 12.“

ტ. 2. ტარიელ გოლუა. — სისხლი. [რომა-ნები]. 1947.

ყდაზე: „ჩემი შენიშვნები „სისხლში.“

უღის მე-2 გვ. მიწერილია: „გვ. 341. ხომ არ აკლია: „ვერ“. ბაყალი—მეწერილმანე სჯობდა, —261. საცვალი, 268. ჩამოდი(?) 277. აუტოკა, 294. პაიდა, 418. მასლათი—414. იათახი—420. ყაიდა—432. მეთულზე, 434. შევსეკა—481. ცერზე შემდგარა—488.“

ფორზაცზე: „მამხალა (490—493). სოლომონ ვარაძე. ანდრო ქარევაძე გვ. 188—ერთმანეთს ჰგავს. ცაცა რამაძე—249. ზღაპარს ჰგავს—77. ზღაპარს კი ჩვენში ღამე ამბობენ. ი. გრ. 1947. 2/VI“.

ტ. 4. მოთხრობები, წერილები. 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „დიდ პოეტს, შესანიშნავ ადამიანს და ჩემს ძვირფას მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით ლეო ქიაჩელი. XI. 55“.

3789. ქიაჩელი ლ. თხზულებანი ხუთ ტომად. თბ., 1961.

ტ. 3. მოთხრობები.

3790. ქიაჩელი ლ. რჩეული. თბ., 1956.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს დიდ პოეტს პატივისცემისა და მეგობრობის გრძნობით ლეო ქიაჩელი 10-II. 57.“

3791. ქიაჩელი ლ. გვადი ბიგვა. რომანი. თბ., 1938.

ფორზაცზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 16/XII 38.“ აქვე ე. გოლუკეის სტატი: „Мастер грузинской прозы (ლეო ქიაჩელის შესახებ). ამონაქერი გაზეთიდან. არშიაზე: „Правда“, 1941 წ. 5 თებერვ. № 35 და ს. ციაიშვილის სტატია „გვალი ბიგვა“ ამონაქერი გაზეთიდან. არშიაზე: „მუშა“, 1939 წ., № 20“.

3792-3793. ქიაჩელი ლ. თავადის ქალი მიაი. ნოველა. ტფ., [1928].

3794. ქიაჩელი ლ. მოისკაცი. (ჯოტოს მამა). რომანი. თბ., 1948.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას მეგობარს ი. გრიშაშვილს სიყვარულით და პატივისცემით. ლეო ქიაჩელი. 30/XII.“

3795. ქიაჩელი ლ. მოთხრობები. ნოველები, ესკიზები. [ტ]. 1. ტფ., 1924.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას პოეტს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 6/VI.“

3796. ქიაჩელი ლ. მუხა და ტირიფი. ამონაქერი „მერანი“-დან, 1916.

3797—3798. ქიაჩელი ლ. ნოველები. თბ., 1934.

წიგნში დევს ლ. ქიაჩელის „შმიდტის“ შემოსვლა სოხუმში“ (ნოველიდან „ჰაკი აბა“), ამონაქერი გაზეთიდან, არშიაზე: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1939 წ., № 168, 24 ივლისი.

3799. ქიაჩელი ლ. სისხლი. რომანი. წიგ. 1. თბ., 1929.

კანის მე-2 გვ. დაკრულია ლეო ქიაჩელის კარიკატურა.

შუეტტირზე: „ი. გრ. 1929. 5 მაისი.“

წიგნის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „რეცენზია. „Литер. газета“ 1930 წ., №62, გვ. 4.“ 3800. ქიაჩელი ლ. სისხლი. რომანი. თბ., 1945.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 1946“.

3801—3803. ქიაჩელი ლ. ტარიელ გოლუა. მოთხრობა. თბ., 1917. (წ. 1).

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს სიყვარულით, სიხარულით. ავტორისაგან 1917 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი ავტორის ხელწერა: „ირ. ჭუმბურიძე. 19 29 33 წ. XII

3804-3805. ქიაჩელი ლ. ტარიელ გოლუა. რომანი—1905 წლის ეპოქიდან. გამოც. მე-2 ტფ., 1925.

კანზე: „II. ი. გრ. 1925 წ.“

3806. ქიაჩელი ლ. ტარიელ გოლუა. რომანი. გამოც. 3 ტფ., 1927.

თავფურცელზე ბეჭედი: „გ. ი. მერკვილაძე — ზედგარბის წიგნებიდან“. იგივე რუსულად. კანსა, ფორზაცსა და თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „გ. მერკვილაძე“.

3807. ქიაჩელი ლ. ტარიელ გოლუა. რომანი. გამოც. მე-4 ტფ., 1931.

თავფურცელზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1931 წ.“

3808. ქიაჩელი ლ. ტარიელ გოლუა. რომანი. მე-5 გამოც. [თბ.], 1933.

3809. ქიაჩელი ლ. ტარიელ გოლუა. — ჰაკი აბა. თავადის ქალია მიაი. აღმასვლი კიბულან. [მოთხრობები]. ტფ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 29/X.“

3810. ქიაჩელი ლ. ჰაკი აბა. [მოთხრობა] თბ., 1938.

3811—3812. ჭოიავა ა. ლექსები. სოხუმი, 1948.

თავფურცელზე წარწერა: „უველა ქართველისათვის საყვარელ და საამაყო პოეტს, ლექსის მარგალიტწყობით მშენებელ დიდ ოსტატს დიდებულ იოსებ გრიშაშვილს გულთბილად ვუძღვნი ამ მცირე ნაშრომ წიგნს. არისტარხო ჭოიავა. 20.05.1948 წ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. აქ რეცენზია-

- ცაა“. გაზეთიდან ამონაჭერი ი. ბოცკაძის წერილი „ა. ქოიავა. ლექსები“, მიწერილია: „ი. გრ. 20. III. 1948 წ. „საბჭოთა აფხაზეთი“, № 57.“
3813. ქოიავა მ. განვლილი გზები. ლექსები. პოემა, თბ., 1959.
3814. ქოიავა მ. შვის სადღეგრძელო. ლექსები. სოხუმი, 1951.
3815. ქორქია რ. გამოცდა. პიესა 1 მოქმ. თბ., 1947.
3816. ქორქია რ. მზე წითლად ამოდიოდა. მოთხრობა, თბ., 1946.
- ამონაჭერები გაზეთებიდან: 1. ბ. მანთიძე. „ლიტერატურული საღამოები პიონერთა ბანაკებში“, მიწერილია: „ნორჩი ლენინელი“, 1940 წ., № 64. 25 აგვისტო. ტექსტში ხაზგასმულია ადგილი, რომელიც ეხება ი. გრიშაშვილს. 2. „Враг на астраде. Дело артиста С. Н. Москвина.“ მინაწიკი: „Советск. нск.“ 1935, №19, 23, აპრ.“
3817. ქორქია რ. მოთხრობები. ტ. 1. ტფ., 1927.
- კანზე: „ი. გრ. 1927. 29/V.“
- სარჩევის ბოლოს: „წილაბით?“ სადაა? „თ. და ც.“-ში რომ დაიბეჭდა და აკრძალეს? ი. გრ.“
- წიგნის ბოლოს გაზეთის ამონაჭერი: „კომ.“, 1927, 12/VI ე. ვ-ძ-ს წერილი „როდიონ ქორქია. მოთხრობები. 1. ტ.“
3818. [ქორქია რ.]. რანჯანი. საიმედო მეგობარი. პიესა 3 მოქმ. ტფ., 1930.
3819. [ქორქია რ.]. რანჯანი. ციხის აღება. ავტ-პიესა 1 მოქმ. [თბ., 1932].
- კანზე ავტორის ფსევდონიმის ქვემოთ მიწერილია: „[როდიონ ქორქია].“
- სათაურის ქვემოთ წერია: „ბოლოში რედაქციის შენიშვნა.“
3820. ქორქია რ. სამი მოთხრობა. 1. სოფელი და ქალაქი. 2. ლოთობის უარყოფა. 3. გერი და დედინაცალი. თფ., 1915.
- 3821—3824. ქსნისპირელი კ. მონა ასულისა და სხვა პატარა ლექსები. ტფ., 1913.
- კანზე ავტორის ფსევდონიმთან: „კ. რატიშვილი.“
3825. ქსნისპირელი კ. (კონსტ. რატიშვილი). „ნაღრევი ყვავილი“. ახალი ლექსები. ობ., 1911.
3826. ქუთათელი დ. შემთხვევა აგარაკზე. ეოდევილი — კომ. 3 მოქმ. თბ., 1957.
3827. ქუთათელი ა. აბესალომ და ეთერი. ნოველა. თბ., 1939.
- ფორზაცზე: „გენაცალე“. 33, 53. კონაკი (ყონაღი), 85. ცალუდები, 69. ი. გრ.“
- გვ. 18. ხაზგასმულია: „ხახა“, მიწერილია: „ლაყუჩი(?)“.
- გვ. 65. ხაზგასმულია: „პირველმა აქტმა“ „როგორ ცეკვავდა, ხომ ნახე?“ მიწერილია: „ქარმენი I-მოქ-ში არ ცეკვავს.“
- გვ. 75. ხაზგასმულია: „იოვარად უპასუხა“, მიწერილია: „ქარგი სიტყვაა, მაგრამ აქ შეუფერებელია“.
- გვ. 77. ხაზგასმულია: „აბესალომი და ეთერი იქნებოთ“, მიწერილია: „იხ. გვ. 53. ამ დროს „აბესალომ და ეთერი“ უკვე დაღმეული იყო“.
- გვ. 82. ხაზგასმულია: „ქიმერიონის“, მიწერილია: „რომელი წელია?“
- გვ. 86. ხაზგასმულია: „გობოის ბოლოსავით“, მიწერილია: „ეს შედარება ორჯერაა“. ხაზგასმულია 5 სტრ. „გამიგონია კომპოზიტორმა ვერდომ...“ მიწერილია: „მასსოვს მე ვუთხარი.“
- გვ. 94. ხაზგასმულია: „თუ ჩემი ხმა ამ ბოლო დროს მოისუსტებს“, მიწერილია: „როდის? 1920 წელს?“.
- გვ. 99. მოხაზულია: „უყნოსა“, მიწერილია: „დაპყნოსა“.
- გვ. 103. ხაზგასმულია: „გენზინითა და მახუთით გაზუზული ვეება ხელები ჩაგვავლო“, მიწერილია: „დილაადრიანად სად იყო მახუთი?“
- გვ. 114. მოხაზულია ბოლო სტრიქონი და მიწერილია: „ამ დროს ცოლი ჰყავდა ვანოს ხომ? ეს ზევით იყო ნათქვამი“.
- გვ. 150. ხაზგასმულია: „როგორც გობოის ბოლო...“ მიწერილია: „კიდევ ეს შედარება“.
3828. ქუთათელი ა. აბესალომ და ეთერი. თბ., 1959.
3829. ქუთათელი ა. ახალი ლექსები. თბ., 1959.
3830. ქუთათელი ა. ლექსები. თბ., 1941.
- თავფურცელზე წარწერა: „ძველი ტფილისის სწორუბოვარ მომდერალსა და ჩვენი დროის უნიჭიერეს პოეტს, იოსებ გრიშაშვილს, სიყვარულით და პეტრესციემით, ეს ჩემი გული მიუზრახია ა. ქუთათელი, ტფილისი. 1941. 5/VIII.“
- ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 16/VIII.“
- 3831—3833. ქუთათელი ა. პირისპირ. რომანი. [წ. 1-3]. ტფ., 1933—1943.
- წიგ. 1. 1933.
- თავფურცელზე: „ი. გრ. 1933. 10/XII“.
- წიგნის ბოლოს ამონაჭერი გაზეთიდან: В. Тибурцев „Молодой человек и революция.“ მიწერილია: „Лит. газета.“ 1934, № 130, 28 სექტ.“
- წიგნ. 2. 1938.
- წიგ. 3. 1943.

ფორზაცე წარწერა: „ნიქიერ ქართველ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. ქართველი ხალხის განვილილ დღეთა მოსაგონარად, სიყვარულით და პატივისცემით ალ. ქუთათელი. თბილისი. 11/X 1943“. აქვე წერია: „ავტორის მიერ ჩასწორებული კორექტურით“.

ყდის მე-2 გვ. მიწერილია: „გერმანოვა, 122; „მოძრავი ძუძუს თავი“. გვ. 69“.

გვ. 122. ხაზგასმულია: „ცნობილ ქალს გერმანოვას“, მიწერილია: „მსახიობ“.

გვ. 190. ლექსის ნაწყვეტს მიწერილი აქვს: „გ. პალადიელი“.

3834-3838. ქუთათელი ა. პირისპირ. [რომანი]. წიგნი 1—4. თბ., 1947—1952.

წ. 1. გამოც. მე-2. 1947.

წ. 2. გამოც. მე-2. 1948.

წ. 3. გამოც. მე-2. 1949.

წ. 4. 1952.

3839. ქუთათელი ა. პირისპირ. რომანი 2 ტომად. ტ. 1. თბ., 1960.

ტ. 1. წიგნი 1—2.

ფორზაცე: „ი. გრ. 15 ივლისი, 1960 წ.“

3840. ქურდიანი ე. ვარდობისთვე. [ლექსები] სოხუმი, 1949.

3841. ქურდიანი ე. თბილისური ლექსები. თბ., 1959.

3842. ქურდიანი ე. სიოცხლის გადარჩენა. ლექსები, ბალადები და პოემა. სოხუმი, 1953.

ყდაზე: „ლექსი ჩემდამი მიძღვნილი, გვ. 48. ი. გრ.“

3843-3854. ქუჩიშვილი გ. [თხზულებანი]. წიგ. 1—6. თბ., 1914—1923.

წ. 1. პოეზია. 1914.

ფორზაცე: „ი. გრ. 1916 წ. 21 ივნისი“.

იქვე: „ჩემზე გვ. XXV, ი. გრ.“

გვ. 13. ლექსში „ღამე“ ხაზგასმულია: „გული ჰენესს, გული ქეითინებს“, მიწერილია: „ეკედოშვილი“.

გვ. 14. ლექსში „დილა“ მოხაზულია 3 სტროფი და მიწერილია: „ღედა ენა“.

გვ. 103. ლექსთან „ჩემი სატრფო“, მიწერილია: „დღეტუს ლექსი“.

გ. 107. მოხაზულია: „იგი არი ზეცის ცვარი“. მიწერილია: „სილოვანს აქვს“.

წიგნის დეგს ქალაღდის ნაჭერი მინაწერით: „ნაამბობი; ვარდი და ბლბული; შველის ნუკრი; ნაპოლეონი; ყვაილეობი, ნაწყვეტები; მგონის ვედრება; ველის ყვაილს; იას სიკვდილი; ბალის ყვაილი; გულის ყვაილი; 1911 წ., „თემი“, მისი, № 21. „გალობა“ ეს

ლექსი დაბეჭდა გოგია უიშვილის ფსევდონიმით ეურნალ „ცხოვრება და ხელოვნებაში“, ნიო ლორთქიფანიძის რედაქტორ. № 4, 1911

236

წ. 2 იანვარს. მერე ეს ლექსი შეცვლით დაბეჭდა ესდევების გაზეთში 1914 წ. გ. ქუჩიშვილის ფსევდონიმით.“

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „ნიშნად პატრიცისეების ი. ტ. პოლუმორდინოვს ავტორისაგან 27 მაისი 1914 წ.“

წ. 2. პროზა. 1914.

კანზე წარწერა: „ძღუნად ძვირფას ლიტერატორს ი. ტ. პოლუმორდინოვს ავტორისაგან. 16 მაისი. 1914 წ.“

წ. 3. ლექსები და პოემები. 1916.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1916 წ. 24 აგვისტო — მარიამობისთვე. ქ. ტფილისი“.

კანზე: „ბრბო, გრიშაშვილიც, გვ. 12“.

გვ. 12. ლექსი „ბრბო“ მოხაზულია და ხაზგასმულია: „ი. გრიშაშვილი“.

გვ. 14. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „ენ ლექსი გ. უიშვილის ფსევდონიმით იყო დაბეჭდილი „სახალხო გაზეთში“, 1910—11 წ. მგონი“

კანზე: „არა აქვს „პალატას“ ი. გრ.“

მესამე ცალის თავფურცელზე: „ბრბო და გრიშაშვილი (?) გვ. 12“.

[წ. 4. ლექსები]. 1920.

კანზე: „წიგნი მეოთხე“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. მაისი 12“.

წ. 5. [ლექსები, პროზა]. 1922.

კანზე: „1922 წ. ი. გრ. ივნისის 3-“.

თავფურცელზე ეურნალიდან ამონაჭერი სოხელის [ი. გრ.] სტატია გ. ქუჩიშვილის მეხუთე წიგნზე „ილიონიდან“.

წ. 6. შრომის და ბრძოლის სიმღერები. [ლექსები. 1923].

კანზე: „ი. გრ. 27/X 23. აქ ჩემი წერილია, გვ. 2“.

თავფურცლის მე-2 გვ. მიწერილია: „ივ. უომელაურის III წიგნში (1923 წელს გამოც.) დაბეჭდილია გ. ქუჩიშვილის ლექსი: „ჩემი ვედრება“

„ვინ გაპბედა, ეინ იშოშვლა სასიკვდილოდ

ერზე ხმალი,

ეინ აღმართა სისხლის დროშა, ვის მიუძღვის ცოდო ბრალი.

ღმერთო! ღმერთო! შენს წინაშე ესდგევა რ

ლოცვად გულმწუხარე.

ივ. გომელაურმა მე მესამე წიგნში წელს აღარ მომათავსა. შეეშინდა, როგორც ეროვნულ

პოეტის [მე კი მითხრა ნება არ დამართო რ. კალაქემო] და გ. ქუჩიშვილს კი ნება

მისცა ჩემი ლექსი გადაეკეთებინა და დაბეჭდა: (იხ. „ილიონი“, № 1, „ჩემი ლოცვა“).

იგივე 16 მარცვლოვანი, იგივე სათაური, იგი-

ვე დაბოლოვება: „ეს ქვეყანა ღმერთო! ღმერთო! დაიფარე! დაიფარე! ი. გრ.“

კანის მე-4 გვერდზე: „ჩემი ვედრება“ დაბეჭდილია „ქართული მწერლები“, გვ. 210, 1923 წ.

„დაიფარე ერი ჩემი, დაიფარე ჩემი მხარე“ გ. ქუჩიშვილი. მიბაძვა გრიშაშვილისა. „იხ. „ლიონი“, № 1 „ჩემი ლოცვა“.

გვ. 11. ლექსის „ჩემი პასუხი“ მე-2 სტროფის გასწვრივ არშინაზე: „ჩემია“

3855-3856. ქუჩიშვილი გ. თხზულებანი. თბ., 1929. [კანზე: „ლექსები“].

3857-3860. ქუჩიშვილი გ. [თხზულებანი] ტ. 1-4. ტფ., 1935-41.

[ტ.] 1 ლექსები. 1935. შემოკლებულზე: „ი. გრ. 1936. 30/III“, იქვე: „1. კობხა გოგო წყალზე მიდის, გვ. 188. 2. „ბრბო“ და ჩვენ, გვ. 231. 3. ჩემი მიბაძვა, გვ. 148“.

გვ. XXI. მოხაზულია: „ქუჩის ავარები“, მიწერილია: „სახლის ავარებიც არიან? ი. გრ.“

გვ. XXXIII ხაზგასმულია: „იძულებული გავხდი გავხეთ „ცნობის ფურცელი“-სათვის მიემართანა“, მიწერილია „ამ დროს „ცნობის ფურცელი“ არ გამოდიოდა“.

გვ. XXXVI. ტექსტის ბოლოს წერია: „ეს წერილი მე ადრე წამიკითხავს“

გვ. 142. ლექსის „ტირილი მტკვარში დამხრავალ დედაზე“, ბოლოს მიწერილია თარიღი: „1934“.

გვ. 146. ლექსში „ივ. გომართელს“ ხაზგასმულია „ხარობს ტყეცა“, მიწერილია: „თუ ყველა ხარობს, ტყემ რაღა დააშავა, რატომ არ უნდა გაიხაროს. ეს ჰგავს მამია გუტიეროს ლექსს „ქალი, კაცი გინდ ადამიანი“. მოხაზულია ბოლო სტროფი და მიწერილია: „მინდა“, ერთი ასეთი ლექსი მეცა მაქვს 1907 წ. „ნი-სადურში“, არ შემიტანია კრებულში“.

გვ. 147. ლექსში — „დ. თურდოსპირელს“ ხაზგასმულია: „ამრევი გზა და კვალისა“ და მიწერილია: „აკაკის სტრიქონია. (იხ. „ავად-მყოფი“)“.

გვ. 153. ლექსში „სალამო ზღვასთან“ მოხაზულია: „მსურს შენ გიძღვნა მეგობარო მიიღე და შეიწირე“ და მიწერილია: „გ. ტაბიძის ლექსიდან ჩემზე (იხ. „თემი“)“.

გვ. 158. ლექსს „მე და ზღვა“ მიწერილი აქვს: „ჩემი ოცნების კონცა“.

გვ. 162. ლექსის „სამაგიერო“-ს პირველი ორი სტრიქონი მოხაზულია და მიწერილია: „ძველი მწერლებიდან“. ხაზგასმულია: „და ამ რწმენით ყოფნის ზღვაზე“ მიწერილია: „ა. აბაშელი“.

გვ. 170. ლექსის სათაურთან „ჩემს მამულს“. მიწერილია: „ილია“.

გვ. 171. ლექსს — „ჩემი მხარე“ მიწერილი აქვს: „კარგია“.

გვ. 192. ლექსში „მზისკენ“ — ხაზგასმულია: „მზის სიცილი“ და მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 231. ლექსის სათაურთან „ბრბო“ მიწერილია: „ეს ჩემი ლექსის მიბაძვაა. იხ. ჩემი „ზეკაცი“

გვ. გვ. 304, 305. ორივე ლექსში ხაზგასმულია: „ქათქათებს მთვარე“, მიწერილია: „ცახელი, გ. ანოსპირელი, ი. ვედროშელი“.

გვ. 307. ლექსში „რთველობა“ ხაზგასმულია: „ბჭობენ“, „ყელი მოუღერია“, მიწერილია: „რთელის დროს ბჭობა (კრება) შეიძლება. „ბჭობენ“ და „ყელიც მოუღერიათ“.

წიგნის ბოლოს გაზეთიდან ამოკრილი: ს. ჭილაია — გ. ქუჩიშვილის „თხზულებანი“.

ტ. 2. ლექსები. 1938.

ტ. 3. პოემები და ლეგენდები. 1939.

ტ. 4. პროზა. 1941.

3861-3864. ქუჩიშვილი გ. [თხზულებანი ტ. 1-4]. თბ., 1946—1955.

ტ. 1. ლექსები. 1946.

ფორზაცზე მიწერილია: „შეცდომა, 16, 220“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „იძულებული გავხდა გავხეთ „ცნობის ფურცელი“-სათვის მიემართანა...“ მიწერილია: „ცნობის ფურცელში“ გ. ქალი არ ყოფილა დაბეჭდ“.

გვ. 133. ლექსის სათაურს „მზე“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი მეორდება“.

გვ. 220. ხაზგასმულია ლექსი „ბრბო“ და მიწერილია: „ილიას მოკვლის შემდეგ, კიბამ „ბრბო“ დაარქვა ილიას მკვლელებს. 1907. ი. გრ.“

გვ. 230. ლექსში „ჩემი სატრფო“, ხაზგასმულია: „მეცა მყავს სატრფო, მაგრამ იგი არა ჰგავს სხვისას“, მიწერილია: „აკაკი, ლუტუ მეგრელი“.

ტ. 2. ლექსები. 1949.

ყდაზე: „ი. გრ. 1950 23/IV“. იქვე: „ჩემ-დაში, გვ. 271“.

გვ. 271. ლექსს „ი. გრიშაშვილის“ მიწერილი აქვს: „ოციალამ მამის ქალღღებში — ეს ლექსი იპოვნა“.

ტ. 3. ლექსები და პოემები. 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 22/II“.

ტ. 4. პროზა. 1955.

ყდასა და ფორზაცზე: „ი. გრ. 1955, 1/X“

ყლის მე-3 გვ. „ი. ილია და არტისტი? ტყუილია, 294. 2. აუცი აკადემიური ჭგუფის, 283. 3. მე და ქუჩისშვილი გორში, 296“.

3865. **ქუჩისშვილი გ.** ერთბაშის. თბ., 1958.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1959 19/III.“ იქვე: „ანდრეი, გვ. 92. „ბრო“, გვ. 219. ცეკა, 149“.

გვ. 165. ხაზგასმულია მიძღვნა „ჩემს მე-ულეს — ვ. ჩხეიძეს“, მოხაზულია ეპიგრაფი, მიწერილია: „გ. ტაბიძე“.

გვ. 189. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „აკალია?“

გვ. 203. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „ჩემს ვ-ს“, მიწერილია: „უასასის.“

3866-3867. **ქუჩისშვილი გ.** ბრძოლის და შრომის სიმღერები. ლექსები. [თბ., 1929]. კანის მე-4 გვ. № 89. 1929 წ., [17 ნომერები.] ი. გრ.“

3868. **ქუჩისშვილი გ.** ლექსები, ტფ., 1932.

3869. **ქუჩისშვილი გ.** ლექსები, ტფ., 1934. სუპერზე: „აქ თარგმანებია. ი. გრ.“

3870. **ქუჩისშვილი გ.** ლექსები, ტფ., 1937.

3871. **ქუჩისშვილი გ.** ლექსები, თბ., 1945.

3872. **ქუჩისშვილი გ.** მხედრული ლექსები, ტფ., 1932.

3873-3875. **ქუჩისშვილი გ.** ნანგრევებზე. ლექსები, თბ., 1917.

3876-3877. **ქუჩისშვილი გ.** შრომისა და ბრძოლის სიმღერები, თბ., 1926.

საგაზეთო ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ მინაწერი: „მუშა“, № 1093, 1926 წ., 13 ივლისი.“

3878. **ქუჩისშვილი ქ.** ყვავილები მდინარეზე. [მოთხრობები]. თბ., 1962.

3879. **ილია მოხევე.** ამონაკენისი. ახალი ლექსები. „ილია მოხევისა“. ტფ., 1908.

თავფურცელზე ხაზგასმულია ავტორის ფსევდონიმი და მიწერილია: „გვარად ლულუ-შაური). ეს წიგნი თბილისის ბიბ-ში არ არის. — ი. გრ.“ იქვე: „ორი ჭვე“ კარგი ლექსია. გვ. 22. 1908 წ. დაბეჭდა. 1909 წელს კი თავი მოუკლავს ავტორს(?)“

გვ. 17. მოხაზულია მთელი გვერდი, მიწერილია: „იხ. ეს ლექსი სრულად გვ. 22. აქ ეტყობა შეცდომითაა ეს ნაწყვეტი დაბეჭდილი. ი. გრ.“

გვ. 23. მოხაზულია: „მომენას“, მიწერილია: „თენასა“. სტრუქტურა: „მინი ვერ ვანძრევ ენასა“, მიწერილია: „[და ვერ კი ვანძრევ ენას]“.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „მდიდრებმა“, მიწერილია: „მდიდრებმა“.

გვ. 25. მოხაზულია ორი სტროფი, მიწერილია: „დავამსხვრევთ უღელს და შეექმნით ერთობასა და ძმობასა“ (პ. შარაბიძის ვარიანტი)“.

3880. **ღონდაძე შ.** კომკავშირული გული. ლექსები პროლეტარული პოეზიიდან. ტფ., 1929.

3881. **ღონდაძე შ.** ნათელა. დრამა 6 სურ. ბათუმი. 1938.

3882. **ღონდაძე შ.** ფორე. დრამა 5 მოქ. ტფ., 1934.

ფორზაცხე: „ღოდოს (ალექსიძეს) გამოვართვი. ი. გრ. 1935. 14. XI.“

3883. **[ღოდობერიძე დ.]** დღევანდელ სოფლის ცხოვრებიდან. სოფ. ს... სამხსოვროდ. შეადგ. და გამოც. ასოთამშეობა ღონ-ღანის მიერ. თბ., 1906.

3884-3885. **ღოდობერიძე დ.** „ესეც კიდევ სოფელს“ (ლექსები და მოთხრობა). ქუთაისი, 1915.

კანზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

3886-3887. **ღოდობერიძე დ.** ლიკლიკი. პატარა ნაწარმოები. ქუთაისი, 1917.

მეორე ცალის კანზე წარწერა: „პატივცემულ მოქ. დათიკო მგალობლიშვილს. ავტორი.“

3888. **ღოდობერიძე დ.** საახალწლო [ლექსები]. ტფ., 1926.

კანის მე-4 გვ. წარწერა: „დ. ღოდობერიძის წიგნები:“

1. „ესეც კიდევ სოფელს“. (1915 წ.).

2. „გზა და გზა“. (1915).

3. „სიმართლის მთქმელი მხედარი. (1915?)“

3889. **ღოდობერიძე დ.** სამაისო. (ლექსები). ტფ., 1926.

3890. **ღოდობერიძე დ.** ტაბახმელის გლეხებს. (ლექსები) ტფ., 1927.

3891-3892. **ღოდობერიძე დ.** უმადური. ლექსები და მოთხრობა. შეთხზული ღონ-ღანისა. ქუთაისი, 1915.

3893. **ღოდობერიძე დ.** „ჩემი ლიკლიკი“ [ლექსები. მოთხრობა]. (ძველად დაბეჭდილები). ტფ., 1928.

გვ. 1. წარწერა: „პატიოსან მუშას, უნარიან მოხელეს და ამხანაგებში (ამრიგად) დიდი ხნის ცნობილს — ლევან პოგოსოვს ავტორისაგან ქ. ტფილისი. 1928 წ., 23 დეკემბერი.“ ქვემოთ მინაწერი: „P. S. მე მაჩუქა ლევანმა.“

3894. **ღოდობერიძე დ.** ჩინჩხალი. (პატარა-პატარა ლექსები და მოთხრობა. [ტფ., თ. ა.])

3895-3897. **ყაზბეგი ა.** თხზულებანი ა. მ. მოჩუბარძისა (ყაზბეგისა). ნაწ. 1 [მოთხრობები. პიესები]. თბ., 1885.

კანზე მინაწერი: „ასეთი განცხადება იყო: „იბეჭდება და მოკლე ხანში გამოვა „ელგუ-

ჯა“. „არსენა“, „დილა ქორწილის შემდეგ“, და „თხზულებანი“, პირველი ტომის პირველი ნაწილი. („დროება“, 1885 წ., № 8. გვ. 4). ი. გრ.

გვ. 75. სათაურთან: „დილა ქორწილის შემდეგ“, მიწერილია: „სიუჟეტი აღებულია, იხ. გვ. 42. ურუსოვის პიესა“.

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ქორექტურა 33. 70, 74“.

მეორე ცალში მოთხრობებსა და პიესებს შორის ჩაკისძულია ორი მოთხრობა: „ციკო“ და „განკიცხული“, პირველი 1883 წ., გამოცემა, მეორე — 1884 წ.

ფორზაცზე, თავფურცელზე და გვ. 1. ბეჟელი: „Мария Михайловна Сапарова“.

გვ. 21. ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „მ. საფაროვისა“.

მოთხრობა: „განკიცხულის“ თავფურცელზე ბეჟელი: „ა. მ. ყაზბეგი“.

მესამე ცალი სრული არ არის. აქლია ორი მოთხრობა: „ციკა“ და „ელისო“.

ფორზაცზე ყოფილი მფლობელის ხელით ხუტურად: „დავით კარიჭაშვილის ბიბლიოთეკა“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ი. გრ. 1942. 4/IV.“

3898-3904. ყაზბეგი ა. თხზულებანი. ტ. 1—4. თბ., 1891—1892.

ტ. 1. ელგუჯა. — ციკო. — ელისო. [მოთხრობები]. 1891.

ხელნაყთ კანზე წარწერა: „ი. გრ. ა. ყაზბეგი, I ტ. 1891.“

ტ. 2. მამის მკვლელი. — განკიცხული. [მოთხრობები]. 1891.

კანგადაკრულია ი. გრ. მიერ. წარწერით „ი. გრ. II. ტ.“

ტ. 3. [მოძღვარი. — ციკია. მოთხრობები]. 1891.

ყდაზე: „ა. ყაზბეგი. III. 1891, ი. გრ.“

ტ. 4. [ნამწყემსარის მოგონებანი. ნინო. ბერძლი. — ებბერდ. — ელეონორა, — ჩინოვნიკი ილუტრი. — ხევის ბერი გოჩა — ციკია. — ფაოთი. მოთხრობები]. 1892.

3905. ყაზბეგი ა. თხზულებანი, ტფ., 1904.

3906. ყაზბეგი ა. [თხზულებანი]. ტფ., [1905].

ფორზაცზე მინაწერები: „ცნობის ფურცლის“ და „მოამბის“ პრემია. 1. დაიბ. 1847—14 ნოემბ. გარდაიცვალა 1893 10 დეკემბ. 2. კორექტურა, გვ. 238, 380 ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ეს წაგნი „ცნობის ფურცლის“ და „მოამბის“ პრემიად დარიგდა 1904 წ. (ცენზ. თარიღი 1903). შექმდევ გაზოვიდა ყველასათვის 1905 წელს და მოხსნალი

ქონდა „ცნ. ფ.“ და „მოამბის“ პრემია. ი. გრ. ეს წიგნი ორჯერ დათარიღდა: I პირველ გამოცემის აწერია: „Дозволено цензурою 28 июня 1903 г., Тифлис. II“.

გვ. XXV. მოხაზულია ადგილი, სადაც ლაპარაკია „მოდღვარის“ ორიგინალსა და ეარიანტებზე. არშიაზე: „საპირთა შედარება“.

გვ. 79. ხაზგასმულია: „ის ნიაგის მსგავსი ჩურჩულით... [წარმოსთქვამდა ფიცს].“ არშიაზე: „ეს შედარება იხ. ელისოშიც“.

გვ. 80. მოხაზულია აბზაცი. არშიაზე: „ოცნებაშიც იტრება ელგუჯა.“

გვ. 111. მოხაზულია ელგუჯას სიმღერის ტექსტი: „შენ რომ გვშორდები გმირთ-გმირთ“. გასწვრივ: „ლექსი კი სანდროსია უეჭველად“.

გვ. 112. მოხაზულია აბზაცები, (სიმონის გლოვა). არშიაზე: „შახსეი-ვახსეი?“

გვ. 389. მოხაზულია: „გირგოლა არ მასვენებს...“ არშიაზე მინაწერი: „გლახა“.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე მინაწერები: „1. შესანიშნვი. 2. აღძრული, გვ. 42. 3. გიშმენ, 4. 4. „გაუფრთხილდით, 56. 5. ანაბეი, 66. 6. მერმე, 73. 7. გაწბილება, 74“. ამ შენიშვნებს აწერია: „ეს ავტორის ლაპარაკია და არა მოქმედ პირობის. ხან „ლუჩაქს“ ხმარობს ხან „ჩიქილას“. იქნება გადაწერის დროს შეეშალა. უნდა შეეადარო ეს მოთხრობა პიესებს. მართლა ავტორი სანდროა თუ არა. და ვინიდან ეს II თავის დასაწყისია, აქ უფრო დასტოვებდა თავის ენას. ელგუჯა და ელისო ერთი ავტორისა“.

ყდის მესამე გვერდზე მინაწერია: „გულს ჩამოჰადღეს მომეტებული ბარგი, გვ. 60“.

3907-3909. ყაზბეგი ა. თხზულებათა სრული კრებული. ტ. 1. ტფ., 1935.

სუბერზე: „ი. გრ. 1935, 10/X“.

შმუტტიტულზე მიწერილია: „ძალღები მოლიან, 112. აქ აღდგენილი ელგუჯაა. 1884 წლის გამოცემა ვისი გამოცემელობით გამოვიდა? უნდა იყოს თქმული“.

გვ. VI. წინასიტყვაობაში ხაზგასმულია: „კონსტანტინე ბატონიშვილის“ სათაურიც გერ „წამება ქეთევან დედოფლისა“ ყოფილა... და სქოლიოში მიწერილია: „წამება ქეთევან დედოფლისა“ (დაიბ. „ივერია“, 1883) სამღვდლოებამ აკრძალა, წმინდანის სცენაზე გამოყვანა არ შეიძლებოდა და დააკრებს „კონსტანტინე ბატონიშვილი“.

გვ. VIII ხაზგასმულია: „კაცია-ადამიანი? (ი. ჭავ-ძის) მოთხრობა, პიესად გადაკეთებული“ და მიწერილია: „საინტერესო“.

გვ. IX მითითებულია: „დილა ქორწილის შემდეგ“ და მიწერილია: „დაბეჭდილია. (თარგმანი)“.

გვ. XI. ხაზგასმულია: „ლიომიდე კილაძე“, სქოლიოში მიწერილია: „ლიომიდე კილაძე ამ დროს გარდაცვლილი იყო. ლიომიდე კილაძე გარდაიც. 1921 წ. აპრილში.“

გვ. 339. სქოლიოში მიწერილია: „და 1924 წ. გამოცემა. გვ. XXXVII“.

გვ. 341. დანიშნულია ადგილი: „აკლია მართლწიარა შენს მშვენიერს ქართულს ენას, ნუ დაიზარებ შეისწავლე ესეცა...“ სქოლიოში მიწერილია: „რედაქტორები გრ. ობდ. უჯრებდნენ და ასწორებდნენ ელვაჯას“.

წიგნის ბოლოს ფორზატზე: „ცალკე გვექნება საუბარი“ „ეს სიტყვა ძალან უყვარს ჩვენს ვახტანგს. იხ. 1924 წ. გამოცემა წინაჟამა. ტ. I, გვ. XXXI“.

3910-3914. ყაზბეგი ა. თხზულებათა სრული კრებული. ოთხ [ხუთ] ტომად. ტ. 1-5 იხ. 1948-1950.

ტ. 1. [მოთხრობები და რომანები]. 1948. ფორზატზე: „ი. გრ. 1948-30-IX იუბილე“.

უცის მე-2 გვ. წერია: „მე-490“

ტ. 2. [მოთხრობები]. 1948.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1949-25-II.“

გვ. 516. ხაზგასმულია: „ამავე დინჯა ხულელისაგან ჩაუწერია ლექსი, მიწერილია: „საიდანა სჩანს?“.

გვ. 540. ხაზგასმულია: „გომბიო დიდი ბაქეი“, მიწერილია: „გომბეშო“.

გვ. 542. ხაზგასმულია: „ვეძა“ და განმარტებისთან მიწერილია: „(საბა)“.

გვ. 543. ხაზგასმულია: „ზურგელი ერთნაირი თევზია“, მიწერილია: „თევზის შაშხინით“.

გვ. 544. ხაზგასმულია: „ძაუჯი-ყუს ძველი სახელია“. მიწერილია: „რომელია ძველი“.

გვ. 545. ხაზგასმულია: „კვერი მრგვლად გამოცხვარი პური“, მიწერილია: „ზუბლიკივილი“. ხაზგასმულია: „ბაგე-პირი“. მიწერილია: „უშნო პირი, ჩამოწეული ბაგე“.

გვ. 548. დაბეჭდილია: „ნაკონი ტანისამოსი — დაკონილი, დაგლეჯილი ტანისამოსი“, მიწერილია: „დაკონილი ბებულება“.

გვ. 549. ხაზგასმულია: „ნებისნებად“, მიწერილია: „ნელა“.

გვ. 556. ხაზგასმულია: „ღვია მცენარეა, (ბუჩქებში იზრდება)“, მიწერილია: „თუ ბუჩქად?“.

გვ. 562. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ეს წერილი ლექსიკონის თავში უნდა ყოფილიყო“.

ტ. 3. [ლექსები და პოემები. პიესები]. 1949.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1949. 12 დეკემბ.“ იქვე: „შენიშვნების შენიშვნა. აქ პიესა „დავითი“ სახლობა“, რომელსაც ავტორმა სხვა სათაურად დაარქვა: „ალმზრდელები“.

გვ. 66. მოხაზულია ლექსი „პასუხად“. იქვე მიწერილია: „ყველა ლექსი რედაქტორის დაუყვია ხანებად. რითმის შეგარძნობა არ ჰქონია“.

გვ. 215. ლექსის „უღვაშებგაყრეპილი“ გასწვრივ ებ. უმიკაშ.“

გვ. 218. ლექსში „ქეთათურ ქალბეს“ ხაზგასმულია „თართ“ და მიწერილია: „ქუთათისი და თარი?“

გვ. 220. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „ეიქტორს“, მიწერილია: „ეიქტორ იურკევიჩს (რუს — იმერელს)“.

გვ. 221—227. ცალკეული სტროფების გასწვრივ მინაწერები, რომლებშიც გახსნილია ლექსში სახელით მოხსენებული პიროვნებები: „ოლგას — ოლგა ყაზბეგი. ნატოს — ნ. გაბუნია. მაკოს — მ. საფ. აბაშიძე. ბაბოს — ბ. ავალიშვილი; ფედოსიას — თ. სახოკ.; ატატოს — ატატო ბებურიშვილი?; მამოს — მამო ყიფი; მაკინეს — ამირაჯიბ.“ სტროფი „ისევ ბაბოს“ მოხაზულია და აღნიშნული კითხვის ნიშნით.

გვ. 271. დრამის „დავითის სახლობა“ სათაურის გასწვრივ მინაწერი: „ანუ „ალმზრდელები“ ი. გრ.“

გვ. 383. მოხაზულია სიტყვა „ხათავ“. მიწერილია: „ხათაუ“.

გვ. 615. ხაზგასმულია: „პ. უ-შვილი (1838—1904)“, მიწერილია: „უღვაშს არ ატარებდა“. ამავე გვერდზე 304-ე შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ტასო აბაშიძე, მსახიობი ვასო აბაშიძის (1854—1926) ქალი“.

გვ. 616. 310-ე შენიშვნა მოხაზულია. იქვე მინაწერი: „ეს ცნობა მე მივეცი — უნდა აღენიშნა, ი. გრ.“ ამავე გვერდზე 311-ე შენიშვნა ხაზგასმულია: „ტასოს ნათლია“: არშაუხე: „ეხეტ“.

გვ. 619. ხაზგასმულია: „ს-გან, არშაუხე მინაწერი: „საფაროვი“. მოხაზულია გვარები: „მძინაროვი... მაქსიმიძე.“ გასწვრივ არშაუხე: „ერთი და იგივეა“.

გვ. 627. სქოლიოში მოყვანილი მსახიობთა გვარები შესწორებულია: „ბაზნიევ“ — „შიშნიევი“. „მძინაროვი (მაქსიმიძე) — „მძინაროვი“.

გვ. 638. სქოლიოში მოხაზულია ცალკეული სიტყვები: „ასახელებენ“ — მინაწერი: „იხი. გრიშაშვი. წიგნი“. „უწოდა“ — მინაწერი: „ჩვენ არტისტებმა ვუწოდეთ და არა ავტორმა“.

გვ. 646. მოხაზულია სიტყვა „ბარი-ბარში“ განმარტება — „ქვით“ იქვე: „КВНТ.“

გვ. 650. ხაზგასმულია სიტყვა „ელზობა“-ს განმარტება, მიწერილია: „არ მომწონს“.

გვ. 657. ხაზგასმულია სიტყვა „სტაქანის“ განმარტებაში „რუს.“. მიწერილია: „დოსტაქანი? (საბა)“.

გვ. 661. ხაზგასმულია სიტყვა „ცისკარი“ თავის განმარტებით. მინაწერი: „იმას რა ახსნა უნდა?“ ხაზგასმულია სიტყვა „ცოდისკვილი“ განმარტებითურთ. მინაწერი: „ცოდვის შვილი“ — თბოლი, მოტყუებულისი“.

გვ. 662. ხაზგასმულია: „წაწარაქი, წაწარაქი“. მინაწერი: „წუწურაქი“. მოხაზულია სიტყვა „ხათა“ განმარტებითურთ და მიწერილია: „უბედურება, ი. გრ.“.

წიგნის ბოლოს ფორზატზე წერია: „წალო, 71. მიდღემში, 348. ხათა? გვ. 383. ლექსიკონში, გვ. 662. დოსტი, 39.“

ტ. 4. [დაუმთავრებელი მოთხრობები. პიესები]. 1950.

ალ. ყაზბეგის ლექსიკონში მინაწერები აქვს სიტყვებს: „ბაბაყული — ბაყყული ფრინველია; ბილილა — აბელილა; მანყული — ფულია; მეკობრე — ზღვის ავაზაქი“.

წიგნში დევს ფურცელი მინაწერით: „ალ. მონხუბარძის მოთხრობა „მტრედი“ იხ. „ნობათში“, 1883 წ., № 1.“

ტ. 5. [წერილები სხვადასხვა საკითხებზე. ავტობიოგრაფიული ცნობები, კერძო მიმოწერა. ჩინაწერები. ვარიანტები] 1950.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1951. 30/VI“.

გვ. 526. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ალ. ნლის“. მინაწერი: „ნა-ლი“.

გვ. 554. ხაზგასმულია: „მინდა, რომ ჩემსა სატრფოსა ვხედავდ თავისფალსა“, მინაწერი: „(აკაი)“. ხაზგასმულია: „ბათუმის გმირი“, მინაწერი: „თავის რეცენზენტის ლანძღვა“.

3915-3916. ყაზბეგი ა. რჩეული თხზულებანი ტ. 1-2. თბ., 1946.

ტ. 1.

ტ. 2.

3917. ყაზბეგი ა. რჩეული ნაწერები. თბ., 1937.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1938. 1/IV“.

3918-3919. ყაზბეგი ა. არსენა. დრამა 3 მოქ. ამონაქერი: ალ. ყაზბეგი, თხზულებანი. ნაწ. 1. თბ., 1885.

3920. ყაზბეგი ა. არსენა. დრამა 3 მოქ. თბ., 1948,

3921. ყაზბეგი ა. განკიცხული. (მოთხრობა). თბ., 1884. — ამონაქერი „ივერიიდან“.

16. კატალოგი, ტ. 1

აკინძულია წ-თან ყაზბეგი ა. თხზულებანი ნაწ. 1. თბ., 1885.

ყოფილი პატრონის მ. საფაროვას ავტოგრაფით.

თავფურცელზე ბეჭედ: „ა. მ. ყაზბეგი“.

3922. ყაზბეგი ა. განკიცხული. (მოთხრობა) თბ., 1884. ამონაქერი „ივერია“-დან. 1884, № 1, 2, 3.

წიგნში დევს 1938 წ. 28 იანვ. გაზ. „კომუნისტ“. რომლის მე-3 გვერდზე დაბეჭდილია „ი. გრიშაშვილის წერილი „ყაზბეგი თეატრში“.

3923-3924. ყაზბეგი ა. დაუბეჭდავი ლექსები. ტფ., 1910.

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას ი. გრ. ეს წიგნი ჩემს მიერ ნამუშევარია“. აქვე გაზთვის ამონაგერი: „ალ. ყაზბეგის ლექსები“, მიწერილია: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1938 წ., № 285, 15 დეკემბერი“.

თავფურცელზე წარწერა: „იხ. ხელნაწ.“ — აქ იგულისხმება ჩემს ბიბლიოთეკაში დაცული ა. ყ. დავთარი. ი. გრ.“

გვ. 12. არშიაზე: „ეს ლექსი გადაიბეჭდა — იხ. „სახალხო გაზეთი“, [ხრამელაშვილის რედაქ.] 1909, № 6, 18 ოქტომ., ი. გრ.“

გვ. 27. არშიაზე: „[ეს ლექსი დაწერილი ყოფილა ხელმწიფის სურათზე. იხ. იაგორ ლუდშაურის მოგონებებზე]. ი. გრ.“

3925. ყაზბეგი ა. დარო (მოთხრობა). თბ., 1916. ამონაქერი: „მერანი“, 1916, № 1. ეს მოთხრობა აკინძულია და შემოკრული აქვს ქაღალდის კანი, რომელზედაც წერია: „ა. ყაზბეგი. ი. გრიშაშვილის გამოტანილი. იხ. „მერანი“, 1916 წ., № 1 (მეტი არ გამოსულა).“

ტექსტის ბოლოს მინაწერი: „აკლია გვერდნახევარი. იხ. „მერანი“, 1916 წ. № 1“.

კანის მე-4 გვ. წერია: „აკლია. სრული ჩემს შეკრავში მაქვს“.

წიგნში დევს გაზ. „ივერიის“ 1904 წ. 21 ნოემბრის ნომერი. პირველი გვერდის არშიაზე მინაწერი: „ი. გოგებაშვილის წერილი“ ა. ყაზბეგზე — როგორ დაბეჭდა „ელისო“. ეს წერილი მოთავსებულია გაზეთის მე-2 გვერდზე. ტექსტში ხაზგასმულია ადგილები.

3926. ყაზბეგი ა. დაუმთავრებელი მოთხრობები — ამონაქერი „მოამბე“-დან, 1895, № 7.

3927. ყაზბეგი ა. დილა ქორწილის შემდეგ. ეოდელილი 1 მოქ. ამონაქერი წიგნ. ალ. ყაზბეგი, თხზულებანი. ნაწ. 1 თბ., 1885.

3928. ყაზბეგი ა. ელგუჯა. მოთხრობა. [თბ.], 1914.

გვ. 109. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე მიწერილია: „მითაი?“

გვ. 129. ხაზგასმულია: „ყველა ამ სიტყვებში“... მიწერილია: „ყოველ ამ სიტყვაში.“

გვ. 154. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „ეს არ არის „თხზულებაში“ გვ. 101.“ წიგნის ბოლო ფორზაცზე წერია: „ბ. ახოსპირელის წიგნებიდან. 1. ჩემი სიმღერა: 2. ჩემი ნაწინა, 3. ცხოვრების სიმღერები. 4. შეგნება და სიყვარული.“

3929. ყაზბეგი ა. ელგუჯა. [მოთხრობები], ტფ., 1920.

3930-3931. ყაზბეგი ა. ელგუჯა. [მოთხრობა] ტფ., 1927.

3922. ყაზბეგი ა. ელგუჯა. [მოთხრობა] ტფ., 1937.

3933. ყაზბეგი ა. ელგუჯა. მამის მკვლელი [მოთხრობები]. თბ., 1948.

3934. ყაზბეგი ა. ელისო. მოთხრობა ჩეჩენთ ცხოვრებიდან. თბ., 1884.

კანზე: „იხ. განცხადება. ი. გრ.“

კანის მე-4 გვერდზე ხაზგასმულია: „ელგუჯა“ (ისტ. მოთხრობა) ამავე „ავტორისა“, მიწერილია: „ეს აიკრძალა“.

3935-3937. ყაზბეგი ა. ელისო. მოთხრობა. ქუთაისი, 1909.

კანზე: „ეს წიგნი იმით არის აღსანიშნავი, რომ ალ. ყაზბეგის ენა საგაძნობლად შეცვლილია ქუთათურების მიერ. ი. გრ. P. S. იხ. ამ წიგნის ბოლო შენიშვნა“.

წიგნში დევს კონვერტი, რომელშიაც მოთავსებულია: 1. „აკრებულიდან“ ამონაჭერი და ი. გრ. მიერ შეკრული წიგნაკი, რომლის თვითნაკეთ კანზე წერია: „ი. გრ. დიმიტრი ყაზბეგი. „მავენ სულეში“, „აკრებული“, 1872, № X—XI—XII“. პირველ გვერდზე: „ი. გრ. ნე ვმუშაობ „აკრებულ“, 1872-3 წ., № X—XI—XIII“. უკანასკნელ გვერდზე მიწერილია: „ალექსანდრე ყაზბეგის ბიძამშვილი, დიმიტრი ყაზბეგი (მიტკა), რომელსაც ავი ენანი აკუთნებენ ა. ყაზბეგის მოთხრობებს. ი. გრ.“ 2. გაზეთიდან ამონაჭერი: „გიორგი თედორაძე — ჩაძინებული (ალ. ყაზბეგის მოთხრობის „ხვევის ბერი გოჩას“ ხალხური ვარიანტი). „ლიტ საქართველო“, 1940, № 7“. 3. ქალაქის ნაჭერი, მინაწერით: „ა. ყაზბეგი. აკლია ლექსები და „ლიბა ქორწილის შემდეგ“. ცალკე მაქვს „ელისო“. 4. მუყაოს ნაჭერი, რომელზედაც მიწერილია: „ყაზბეგის ზოგიერთი წიგნი და ლექსები ცალკე შეკრავში მაქვს. იქ არის აგრეთვე უცნობი მოთხრობები“. 5. 1913 წ. გაზეთიდან ამონაჭერი განცხადება ალ. ყაზბეგის დრამის „კონსტანტინე ბატონიშვილის“ დადგმის შესახებ. აგრეთვე ქალაქის 4 ნაჭერი ბიბლიოგრაფიული ხასიათის შენიშვნებით ალ. ყაზბეგის ნაწარმოებებზე.

მესამე ცალის კანზე: „ქუთაისმა ენა გადაუკეთა.“

3938-3939. ყაზბეგი ა. ელისო. [მოთხრობა]. ტფ., 1917.

3940-3941. ყაზბეგი ა. ელისო. [მოთხრობა]. ტფ., 1920.

კანზე ყოფილი ბატონის ხელწერა: „დ. კარიკაშვილი.“

3942. ყაზბეგი ა. კონსტანტინე ბატონიშვილი. ისტ. დრამა 5 მოქ. და 7 სურ. ამონაჭერი ალ. ყაზბეგი. თხზულებანი. 1904.

ხელნაკეთ კანზე წერია: „ალ. ყაზბეგი. კონსტანტინე ბატონიშვილი. [ქეთევან წამებული]. ეს პიესა პირველად დაიბეჭდა ე. ბიერიამში“, 1883 წ., № 4, 5-6-7 (?) ი. გრ. 1904“.

კანის მე-4 გვ: „ყაზბეგის პიესა „წამება ქეთევან დედოფლისა“ „იგ.“, 1883 წ., № 4. ა. ყაზბეგის „მტრული“ საღ დაიბეჭდა? ნობათში“.

3943-3944. „ყაზბეგი ა. მოძღვარი. მოთხრობა. თბ., 1885.

თავფურცელზე წიგნის პალატის ბეჭედი, მიწერილია: „ეს მათი დუბლიკატი იყო. ი. გრ.“ წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაჭერი შ. ლლონტის წერილი „მასალები ი. გოგებაშვილის ბიბლიოგრაფიისათვის. ხაზგასმულია „ი. გოგებაშვილის ფსევდონიმები, მიწერილია: „ი. გრ. „სახალხო განათლება“, 1947, № 18, 1 მისი“.

3945. „ყაზბეგი ა. მოძღვარი. [მოთხრობა]. თბ., 1928.

3946-3947. ყაზბეგი ა. რჩეული მოთხრობები. ტ. 1—2. ტფ., 1924.

ტ. 1.

კანზე: „ი. გრ. ჩემი ჩამატებული „(მათია?)“. შეცდომა, გვ. 327“.

შმუტეტიკაზე: „ი. გრ. 1924 20/11. შეცდომა 328“. ს. აბაშელის წინასიტყვაობაში, გვ. VI ხაზგასმულია: „გრიქუროვის სტამბაში“ და არშიაზე მიწერილია: „გრიქუროვი გამოსცა, მას სტამბა არ ჰქონია. ჰქონდა წიგნის მაღაზია“. ხაზგასმულია: „ცენზორის მიუცია ნებაბრთვა ცალკე წიგნად „ელგუჯა“-ს [გამოცემისა]“ არშიაზე: „აღბათ ამაზე ეწერა ალ. ყაზბეგი“.

გვ. VII. მოხაზულია: „მამის მკვლელში“ და გასწვრივ წერია: „რატომ ეს აღარ გაასწორე? იხ. გვ. 328.“

გვ. VIII. მოხაზულია 5 სტრიქონი, დაწყებული სიტყვებით: „საზოგადოდ ყაზბეგის ნაწერებში“... და არშიაზე: „სიანდრომ იქნება მართლა გადაწერის დროს სახელები შეცვალა“.

ვ. კორტიკოვილის შესავალ წერილში, გვ. XXXI ხაზგასმულია: „წამება ქეთევან ღელფლისა“, მიწერილია: „დაიბეჭდა ამ სათაურით „ივერიაში“. იმავე გვერდზე სიტყვების: „Торговля Алек. Казнска“—გასწვრივ მიწერილია: „ი. ევლოვილსაც ჰქონდა ასეთი ღუქანი“.

გვ. XXXIV. მესამე აბზაცში ხაზგასმულია: „მოკლე ხანში შევადგინე ოცდაერთი პიესა“, არშიაზე მიწერილია: „ეს ის პიესებია, რომელზედაც გ. თუმანიშვილი წერს თავის „Восп. и харак.“

გვ. XXXV. პირველ აბზაცში ხაზგასმულია: „იხ. „ღროება“, წ. კ. გამ. საზ-ბის წ. საც. № 3990“. არშიაზე: №-რი წგ.9“

გვ. 328. ხაზგასმულია ორ ადგილას „ათათი თუმანი“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. შეცდომაა „ოც-ოცი თუმანი“.

ტ. 2.

კანზე: „ი. გრ. 16 სექტ. 1924“.

3948. ყაზბეგი ა. ფიტი. სააღდგომო მოთხრობა. ამონაჭერი; ა. ყაზბეგის თხზულებანი. ნაწ. 1. თბ., 1885.

3949. ყაზბეგი (მოჩხუბარიძე) ა. ციკო. მოთხრობა. თბ., 1883.

კანზე: „ი. გრ. გადმობეჭდილი ქურნ. „ივერიიდან“, 1883 წ.“

3950. ყაზბეგი ა. ციკო. — ელისო. [მოთხრობები]. ამონაჭერი: ა. ყაზბეგი. თხზულებანი ნაწ. 1. თბ., 1885.

3951. ყაზბეგი ა. ხევისბერი გოჩა. [მოთხრობა]. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „ვიყიდე ბაზარზე. ი. გრ.“

3952. ყაზბეგი ა. ხევისბერი გოჩა. მოთხრობა. ტფ., 1935.

3953. ყაზბეგი ა. ხევისბერი გოჩა. მოთხრობა. თბ., 1953.

3954-3958. ყანჩაველი გ. სევედის ნაკვეთი. [ლექსები და მოთხრობა]. გამოც. 1-ლი. თბ., 1911.

3959-3960. ყიფიანი დ. ზვიმა. ქინაქინის აშბაეი. (ქანლისის თხზულებიდან — გამოკრებილი) დიპ. ივ. ყიფიანის მიერ. ქუთაისი, 1896.

კანზე მინაწერი: „დაიბეჭდა პირველად „ცისკარში“. 1858, № IX.“

3961. ყიფიანი ე. ავანისი ავანსი. [იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1960.

3962. ყიფიანი ე. დღისით, მზისით [იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1956.

3963. ყიფიანი ე. მალალი ჰერი. [მოთხრობები]. თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშა-

შვილს უღრმესი პატივისცემით ედ. ყიფიანი 19. 7. 56.“

3964-3965. ყიფიანი ე. ღიმილი „სარკეში [იუმორისტ. მოთხრობები]. თბ., 1959.

კანის მე-2 გვ.: „იოსებ გრიშაშვილს საყვარელ პოეტს უღრმესი პატივისცემით ედიშერ ყიფიანი. 15. 7. 59.“

3966-3972. ყიფიანი ვ. სამეგრელოს მთავარი ლევან. ისტ. დრამა 5 მოქმ. [თბ., 1909].

თავფურცელზე: „იბეჭდებოდა ვაზ. „ღროება“-ში 1909 წ. ფელეტონებად. ეს წიგნი 1909 წ. გამოვიდა ი. გრ.“

კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „სუფლიორის ეჭმეშლიარი. კ. მესხი“.

წიგნში დევს ქალაღის ორი ნაჭერი მინაწერებით: „1. „სამეგრელოს მთავარი ლევანი“ (იხ. აღმანახი ვ. გუნიასი, „თეატრი“, 1909, № 7, გვ. 12). 2. „სამეგრელოს მთავარი ლევანი“, (იხ. ფასკუნჯი“. 1909).

მეორე ცალის ფორზატზე: „ი. გრიშაშვილი. 1918 წ. 6 აპრილი“.

წიგნში დევს ქალაღის ნაჭერი, რომელზედაც დაკრულია განცხადება ვასილ ყიფიანის გარდაცვალების შესახებ, მიწერილია: „30 იანვარი 1926 წ.“

მესამე ცალის კანზე, თავფურცელზე, გვ. 1. ბეჭდი: „ქუთ. ქართ. დრამატული საზოგადოება“.

3973. ყიფიანი ი. ამონი ანუ ათასი წლის შემდეგ. ფანტასტიური რომანი. თბ., 1936.

ვაზეთიდან ამონაჭერი კ. მელაღის რეცენზია ამ წიგნის შესახებ — სათაურით „სიბრძნე-სიყვარულე ყიფიანისა“, მიწერილია: „ლიტ. საქართ.“, 1937, № 6“.

3974. ყიფიანი ი. მოთხრობათა კრებული. გადმოკეთებული. ქუთაისი, 1911.

3975-3978. ყიფიანი ნ. სიზმარი. ი. გრიშაშვილის გამოცემა. [ტფ., 1916].

3979-3981. ყიფიანი ნ. სამი მოთხრობა. ინდოურების თავგაღასავალი. — ირემი და ხარი. — გამოუცხადეს. ტფ., 1911.

3982-3984. ყიფიანი ნ. შაქარას ნაამბობი (აღდგომა თუ გარეგნობა). [მოთხრობა]. ქუთაისი, 1914.

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

3985-3986. ყიფიანი ნ. წვრილი მოთხრობანი. ტფ., 1911.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი. 1917 წ. 4/II.“ იქვე ავტორის გვართან წერია: „[დაიბ... გარდაიღ. 1930. მარტს]. ი. გრ.“

თავფურცელზე ავტორის გვართან გასწვრივ:

„ხეობელი ამის ფსევდონიმი იყო. ი. გრ.“
 სარჩევში ხაზგასმულია მოთხრობა „საწყა-
 ლი მელანო“, მიწერილია: „დროების კალენ-
 დარი“, 1908, გვ. 113.“
 კანის მე-3 გვ. წერია: „აკლია: 1. „მეგობ-
 რის ნაამბობიდან“. (დღივ მოთხრობა). (იხ.
 „ივერიის ბიბლიოთეკა“ № 3, 1905 წ.). 2.
 „დროების კალენდარი“, ი. ი. მჭედლიძევილ-
 ლელგ. „საწყალი მელანო“ არის აქ. 1908 წ.,
 გვ. 113.“ ამ მინაწერს დამატებული აქეს:
 „ღისტიპლ. ბატალ.“
 კანის მე-4 გვ. „ნ. სამანაშვილის გამოცე-
 მა“ ი. გრ.“
 წიგნში დევს 2 ამონაჭერი გაზეთ „საქარ-
 ტლოს“ 1920 წ., № 71. 72-დან: „სვ. ყიფია-
 ნი „რუსული ღორის კანონი“ (პატარა ამბა-
 ვი)“.
 მეორე ცალის კანზე და თავფურცელზე ყო-
 ფილი მფლობელის ბეჭედი: «Иван Тимофе-
 евич Полумордвинов».
 3987. ყორღანოვი მ. ლექსები. ტფ., 1876.
 3988. ყორღანოვი მ. სხვადასხვა ლექსები.
 თხზულება. ტფ., 1881.
 კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1923.
 10/V.“
 კანის პირველ გვერდზე: „მირზა შაფი“
 (60)“.
 კანის მე-2 გვ.: „P. S. ერთი ყორღანოვი
 ქართული ენის პირველ მასწავლებლად ითვ-
 ლებოდა ტფილისში. ეს ყორღანოვი ხომ არ
 იყო? ი. გრ.“
 თავფურცელზე: „ეს წიგნი ძლივს აღვად-
 გინე. პუშკინის ლექსები, გვ. 84, 73. კამათი
 ლექსებით, გვ. 100—105“.
 გვ. 90. ლექსის დასაწყისში ხაზგასმულია:
 „პუშკინით“, მიწერილია კითხვის ნიშანი. არ-
 შიაზე წერია: „ეს ლექსი გ. შიზიანსაც აქვს
 ნათარგმნი. იქ აწერია: ბერანეედან. იხ.
 „ქრებული“, გვ. 8.“ იქვე: „ეს ლექსი გ. დვა-
 ნაძეიდან არის აღებული.“
 ყუბანეიშვილი ხ. ძველი ქართული ლიტერ-
 რატურის ქრესტომათია. მონასტრეც. კ. კეკე-
 ლიძის ტ. 1—2. თბ., 1946—1949.
 ტ. 1. 1946.
 წიგნში გაზეთიდან ამონაჭერი ტ. რუხაძის
 „უცხოეთის კულტურის მონაწილე ჰელდის მობარის
 წინააღმდეგ — ლიტერატურული შენიშვნები“,
 მიწერილია: „ლიტ. და ხელოვ.“, 1947 წ., 28
 დეკემბ., № 49.“
 ტ. 2. 1949.
 3991. ყურაშვილი ხ. რაინდები. (ლექსები
 და პოემები). [ცხინვალი], 1956.
 3992. ყურაშვილი ხ. სიტყვა გენერალ ლე-

სელიძეზე, (ლექსები და პოემები) [ცხინვა-
 ლი], 1952.
 თავფურცელზე წარწერა: „პოეტს — აკადე-
 მიკოს სოსო გრიშაშვილს: უღრმესი პატივის-
 ცემის ნიშნად ავტორისაგან. 23-XII 52 წ.“
 ფორზაცზე დაკრულია ავტორის წერილი:
 „პატივცემულ სოსოს როგორ ბრძანდებით?
 გავიგე ავადმყოფობსო და გული ჩამწყდა,
 თქვენთან ავადმყოფობას რა ხელი აქვს? გიგ-
 ზავნით ჩემ წიგნს „სიტყვა გენერალ ლესელი-
 ძეზე“ საღებურთა. გულის ფანქაქალით მოგე-
 ლი თქვენს აზრს ამ წიგნზე — ყველაზე ავ-
 ტორიტეტულს და საკიროს ჩემთვის. ამას
 ეთხოვთ უდიდესი მოწიწებით, განსაკუთრე-
 ბული მორიდებით. საუკეთესო სურვილებით
 სერგო ყურაშვილი. 23-XII 52 წელი“.
 3993. შავარდნაძე ვ. სიყვარულის მსხვერპ-
 ლნი. დრამა 5 მოქ. ბათომი, 1900.
 თავფურცელზე ბეჭედი: „Суфлор Иосиф
 Г. Мамулов.“
 3994. შავგულიძე ხ. ი. საღამოს მზადება
 სკოლაში. კომ. 1 მოქმ. თბ., 1920.
 კანზე: „ი. გრ. იმეროზებში, გვ. 18“.
 3995. შავგულიძე ხ. ი. საღამოს მზადება
 სკოლაში. კომედია. [ფოთი, 1921].
 3996. შავგულიძე ხ. ი. ფარნაოზის მესამე
 ცოლი. კომ. 1 მოქმ. სოფლის ცხოვრებიდან.
 ქუთაისი, 1919.
 3997. შავგულიძე ხ. ი. წითელი სანათი.
 [მოთხრობები]. ტფ., 1925.
 თავფურცელზე წარწერა: „პატივისცემით
 ი. გრიშაშვილს. ს. შავგულიძე“.
 3998-3999. შაველაშვილი შ. გულიდან. ლე-
 ქსები. ტფ., 1934.
 თავფურცელზე წარწერა: „სხოის ატყორ-
 ცნილ ხეს ნინიკოს, რომელიც ქარში ირწე-
 ეა, როგორც ოცნება. ავტორისაგან“.
 წიგნშია ნინო თოფურაძის სამედიცინო
 ტექნიკუმის ხტულდენტის პირადობის მოწმობა
 — გააცემული 1933 წლის 31/X და ქალაქი
 წარწერით „ახალგაზრდა პოეტებში ნუ გიყ-
 ვართ თქვენი ლექსების წიგნებზე მიძღვნა
 სანტიმენტალური სიტყვების, თორემ ხომ ხე-
 დავთ თქვენს საიდუმლოებას ვერ იხანავენ,
 ბაზრეში პარკების შესახვევად ჰყიდიან. კი-
 დევ კარგი მე ჩამივარდა ხელში. ი. გრ.“
 მეორე ცალის თავფურცელზე: „ი. გრ.
 1931 წ.“
 სუპერზე: „გვ. 46. ჩემზე“.
 4000. შაველაშვილი შ. ქართლის ტრამალე-
 ბი. ლექსები. ტფ., 1934.

400i-4003. შავთელი ი. თამარ მეფისა და მეუღლისა ბისისა დავით მეფისა შესხზა. თქმული ლექსად აბდულ-მესსია შვეთულისაგან. წელსა ქრისტესით 1192-სა აღბეჭდილი ჰლათონ ეგნატის-ძის იოსელიანის მიერ. ტყ., 1839.

სუპერზე: „ი. გრ. აბდულმესიანი“.

4004-4006. შავთელი ი. თამარ მეფისა და მეუღლისა მისისა დავით მეფის შესხზა. თფ., [1883].

ფორზაცზე წარწერა: „ვუძღვნი ჩემს საყვარელ ძმას და მეგობარს ვინო პოლუმორდვინოვს. ლ. მშველიძე.“

თავფურცელზე: „ვანო პოლუმორდვინოვის წიგნებიდან“. იქვე ბეჭედი: «Григорий Тимофеевич Полумордвиннов».

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „სილოვან ხუნდაძეს გამოცემისაგან“.

4007-4010. [შავთელი ი.] ქებანი დავით მეფისა, დავით შწირის მიერ. გამოც. ს. კაკაბაძე, ტფ., 1913.

გვ. 17. ხანა 56. ხაზგასმულია სიტყვა „ედილად“, მიწერილია: „მასწავლებელი“.

ხანა 57. ხაზგასმულია „ცხოვრება“, მიწერილია: „ცხვრებივით“. ხაზგასმულია: „ჰზახთა“, მიწერილია: „ზახილი“.

ხანა 58. ხაზგასმულია: „ზარქან“. არშიაზე: „ოქროჩელი“. ხაზგასმულია: „ზაზიყად“, მიწერილია: „ამხანავი, ტოლი“.

ხანა 59. ხაზგასმულია: „ეტონეოსა“, მიწერილია: „მთა იტალიაში, ცეცხლისმფრქვევი“.

გვ. 18. ხანა 60. ხაზგასმულია: „ევირინ“, მიწერილია: „რომი“. ხაზგასმულია: „გუთეთი“, მიწერილია: „ყირიმი“. ხაზგასმულია: „ციდა შტაკაელი“, მიწერილია: „ქონდრის კაცი“.

ხანა 62. ხაზგასმულია: „ხორშაკთა“, მიწერილია: „ცხელი უდაბნოს ქარი“.

გვ. 19. არშიაზე მიწერილია: „28 ნოემბერი. 1918 წ.“

ხანა 67. ხაზგასმულია: „შეფრინეთ“, მიწერილია: „აღტაცებით“.

გვ. 24. ხანა 86. ხაზგასმულია 1—2 სტრიქონი:

„ვით ქვიშა ზღვისა, ცვარი წვიმისა,

ვერვინ აღრიცხვის თვითოეულიად“.

არშიაზე: „აკაკისაც აქვს“.

გვ. I. სიტყვასთან „გოლი“ მიწერილია: „გოლფული“.

გვ. II. სიტყვასთან „მე“ მიწერილია: „მედახანა — საძოვინო“, „რამლი“. მიწერილია: „ქვიშა“. „სარდიონი“ — ქვა არის“, მიწერილია: „სასხლის ფერი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ლევ. ფალაშვილი“.

4011-4013. შავთელი ი. აბდულ-მესიანი, რედ. მ. გ. ჯანაშვილისა. თბ., 1915.

გვ. 68. ტექსტში აღნიშნულია „ქონდრის კაცნი“. არშიაზე: „მიომუნი?“

4014-4016. შავთელი ი. აბდულ-მესიანი. მ. ჯანაშვილის წინასიტყვ. და განმარტ. ტფ., 1920.

კანზე: „ჩემს საყვარელ შიო არაგვისპირელს სახსოვრად — მ. ჯანაშვილი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „პაატა გუგუშვილის წიგნებიდან“.

4017-4018. შავთელი ი. აბდულ-მესიანი, ტფ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 24/XII. შოთას დღე“.

გვ. 47. ხაზგასმულია: „ღამეებდოსა“. არშიაზე: „ეკეა“.

გვ. 50. ხაზგასმულია: „ძვალნი ქარქვეტებრ“. არშიაზე: „დაბადებამოც არის ეს სიტყვა“.

გვ. 54. ლექსიკონში ხაზგასმულია: „მატერია“. მიწერილია „ქსოვილი“. „ინახი — საუბარი. არშიაზე: „ინახით ჯდომა“.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „მწყაზბარი — თეთრი“, მიწერილია: „თეთროთელი“.

გვ. 57. სიტყვასთან „სარდონი“ მიწერილია: „ძე. ქვა“. ქარქვეტ ლერწმის — მიწერილია: „ქარქვეტა — ლერწმისა არ არის სხვა მცენარეა“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „ხორშაკი — ძლიერ ცხელი“. არშიაზე: „ძლიერ ცხელი? რა? მაგ. ძლიერ ცხელი ლობიო ხორშაკი იქნება? ხორშაკი არის ძლიერ ცხელი უდაბნოს ქარი. ი. გრ.“

წიგნის ბოლო ფორზაცზე მიწერილია: „სადაო ახსნა: 1. ქარქვეტა, 2. ხორშაკი. 3. ინახი“.

წიგნში დგვს: 1. ქადაღლის ნაჭერი მინაწერილი: „ა. ნანეიშვილის წერილი იოანე შავთელზე („დროება“, 1884, № 19)“. 2. ვაჭთიდან ამონაკერი ე. წ. წერილი „აბდულ-მესიას“ ახალ რუსული დარგმანი“, მიწერილია: „ლიტ. საქართ“, 1942 წ., № 20, 17 მაისი“.

4019. [შავთელი ი.] ქებანი დავით მეფისა თბ., [თ. ა.]

გვ. 16. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „მგონი სარგის კაკაბაძის რედაქციით უნდა იყოს ეს გამოცემა — ბაზარზე არ მინახავს ი. გრ. 1926.“

4020. შავიშვილი გიორგი. მოხალისე დრუ-
ქინის ლექსი. მოხუცის ნაამბობი. ვალექსილი.
ქუთაისი, 1914.

4021. შავიშვილი გიორგი. მოხალისე მი-
ლიციელის ლექსები. ბების ნაამბობი ბალის
გვერდზე, მარჯვენა ფეხის ღალატი. ქუთაისი,
1915.

4022. შავიშვილი გრ. აღმშენებლობის გზა-
ზე. მხატვრული მოთხრობა. წიგ. 2. ბათომი,
1930.

თავფურცელზე წარწერა: „რითმებით მო-
ცეკვავეს, ხელოვანსა და მწერალს სოსო გრი-
შავილს. ავტორისაგან. ქ. ბათომი, იანვარი“.
იქვე: „[1930] 14 თებერ. ი. გრ.“

4023. შავიწყაროელი კ. ბაქიების ხროვა.
კომ. 1. მოქმ. ტფ., 1866.

4024. შაიშველაშვილი ი. ლექსები. პლ. მი-
როტაძის წინასიტყვე. და რედაქ. ტფ., 1935.

4025. შალამბერიძე ი. ლირიკული აპრილი.
ლექსები. თბ., 1957.

წიგნის ბოლო კანზე წარწერა: „რეცენზია
„ახალგაზრდა კომპ.“ 1957, № 82, 9 ივლისი.“

4026. შალვაშვილი ვ. ჩვენები. კომ. 3
მოქ. ამონაბეჭდი: „თეატრი და ცხოვრება“,
1930, № 24,-28.

აივანულია წიგნად ი. გრ. მიერ.
კანის მე-4 გვ.: „პიესების ყაფაზა“.

4027. შამათავა დ. მოზარდი ენტუზიასტე-
ბი [ლექსები]. ტფ., 1933.

4028-4029. შამათავა ე. ეხლანდელი „რამე
რუმე“ და სხვანი. [ლექსები]. ფოთი, 1915.

ფორზატე ცენზორის ხელწერა: „Прос-
мотренно 15 мая 1952 г. И. Судаков.“ ცენ-
ზორის გვარის წინ დაბეჭდილია: „И. об инстру-
ктора по делам печати в кутаисском губер-
нии.“

თავფურცელზე ბეჭედი: „პ. გუგუშვილი“.
მეორე ცალის თავფურცელზე: „თბილისში
ზრ არის ეს წიგნი. ი. გრ.“

4030. შამანაძე ნ. სიკაბუჯის გზაზე. ლექ-
სები. თბ., 1957.

4031. შანიძე აკაკი. ქართული ეროვნული
ჰიმნი. [ლექსი]. ამონაბეჭდი „პრომეთე“-დან,
1918, № 1.

შეიკრილია წიგნად ი. გრ. მიერ. კანზე:
„აკაკი შანიძე. ქართული ეროვნული ჰიმნი.
„პრომეთე“. 1918 წ., № 1, ი. გრ.“

4032-4034. [შანიძე ა.] ალფო ბეგაღელი.
ლექსები. [თბ.], 1928.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „სახსოვრად
მეგობარ შოთა ძიძიგურს. ავტორი. 4/III 30
წ. ტფილისი.“

4035. შანიძე ა. ლექსები. თბ., 1939.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად ქარ-
თველი ხალხის საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშ-
ვილს. პატივისცემით ავტორი. 20/XI 32.
ტფილისი“.

4036-4037. შანიძე ა. მეჩვიდმეტე. ლექსე-
სი. [ლექსების მეოთხე წიგნი]. ტფ., 1934.

4038-4039. შანიძე ა. სიყვარულმა მათქმე-
ვინა. [ლექსები]. თბ., 1955.

კანის მეორე გვერდზე წარწერა: „ძვირფას
ადამიანს, ქართველი ხალხის საყვარელ პო-
ეტს იოსებ გრიშაშვილს. პატივისცემით ავტო-
რი. 25/I 56 წ.“

4040. შანიძე ა. ჩემი ოცნების ცისკარი.
[ლექსები] თბ., 1957.

4041-4095. შანშაშვილი ს. [თხზულებანი]
ტ. 1-2. ტფ., 1925—1926.

ტ. 1. ლირია. პოემები. 1905—25 წ. 1925.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1925. 31/XII“.

კანის მე-2 გვ. ვაზეთიდან ამოჭრილი ცნო-
ბა ს. შანშაშვილის დრამის — „მათრახის პა-
ნაშვიდი“-ს დადგმის შესახებ მინაწერით:
„Заря“, 22 ნოემბ., 1925 წ.“ იქვე: „P. S.
როსსეკის რომანი სასცენოდ გადმოაკეთა კ.
მარჩანიშვილმა. კ. მარჩანიშვილმა ეს თავის
პიესა („Сказка старой липы“) გადასცა შან-
შანშაშვილს სთარაგმენლად. მან გადააკეთა
და დაარქვა „მათრახის პანაშვიდი“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „არ ჩახრის მუხლს“,
მიწერილია: „იხ. გვ. 24“. ხაზგასმულია რით-
მები: „ერთობა, ალავერდობა“, მიწერილია:
„კარგია“, „მარანი“, „პარალი“, მიწერილია:
„იხ. 48“.

გვ. 8. ლექსთან „მისობა“ მიწერილია: „ვაზ.
„ახალი სოფელი“, 1925“.

გვ. 20. ხაზგასმულია: „თვითონ იცხოვრონ
და სხვაც აცხოვრონ.“ არშიაზე: „ილია“.

გვ. 28. ლექსთან „კახეთი“ მიწერილია:
„ეჟა. იხ. „სახალხო დამატება“.

გვ. 30. მოხაზულია: „მყალნი ეგრებიგ
მორბიან, თითქოს თმის შლიდნენ მხეველნი“,
მიწერილია: „კარგია, მაგრამ ძველია, ვილაცს
აქვს კიდევ“.

გვ. 34. ხაზგასმულია სტრიქონი „არ იამა-
ყოს ამ გულმა...“ მიწერილია: „ეჟა.“

გვ. 38. ხაზგასმულია: „არეს სამარეს“, მი-
წერილია: „ჩემი“.

გვ. 39. მოხაზულია: „ფთვარა-შლილი, მას-
ზე გაშლილი“, მიწერილია: „ტ. ტ. მოსწონს“.

გვ. 41. ლექსის ბოლო სტროფს მიწერილი
აქვს: „ილია“.

გვ. 43. ლექსთან „ციხეში იქვე“, მიწერი-
ლია თარიღი: „1906 წ.“ გასწვრივ წერია:
„1915 წელს დაიბეჭდა „საქ.“ დამატებაში“.

გვ. 45. ხაზგასმულია რითმა: „მოალხენს — მოახლეს“, მიწერილია: „კარგია.“ ხაზგასმულია: „ლალისფერია თუ ქარვის ფერი, კახურ ლეინოს მე ვსვამ და ვმღერა“... მიწერილია: „ღ. გვიშვილისა „ღვინოვ კახურო ვარ შენი მსმელი, გინდ თეთრი იყო, გინდა წითელი.“

გვ. 46. ხაზგასმულია რითმა: „ნაუთი — ინდაური“, მიწერილია: „ინდაური ბევრჯერ აქვს.“

გვ. 48. ლექსის „ბრძოლის სიმღერა“ ბოლოში მიწერილია: „ნს ლექსი დაწერილია 1915 წ. იხ. „საქ.“ დამატებანი.“

გვ. 49. ლექსთან „ხალხს“ მიწერილია: „(გვ. 93).“

გვ. 54. ლექსის „ნახვამდის“ დაწერის თარიღი დაბეჭდილია „1909 წ.“ მიწერილია: „1910 წ.“

გვ. 55. მოხაზულია ლექსის „არავის ველი“ ბოლო სტროფი, მიწერილია: „ქუჩიწვილმა აპას მიჰბაძა.“

გვ. 60. ლექსში „მგოსანს“ მოხაზულია დაწერის თარიღი, მიწერილია: „ი. ევდოშვილზე(?) იხ. „ცნ. ფურც.“ დამატება.“

გვ. 68. მოხაზულია 1 სტროფი, მიწერილია: „მარჯან.“

გვ. 90. ლექსის „მოლაღატე ლელია“ ბოლოში მიწერილია: „(იხ. ლელია № 2 და დედანი).“

გვ. 99. ლექსში „ღია“ მოხაზულია სტროფები და მიწერილია: „იხ. „რჩეული ნაწერები“, გვ. 269, 270.“

გვ. 101. არშიაზე მიწერილია: „ღია“ დაიბეჭდა ბევრჯერ სხვადასხვა თარიღით.“

გვ. 127. ლექსთან „ელდინო“ მიწერილია: „აქ ლექსები ამოღებულია პოემა „შეების თავიდან.“

გვ. 142. ხაზგასმულია: „ხალისით — ალიზით.“ მიწერილია: „იხ. გვ. 6.“

გვ. 147. მოხაზულია: „ეაქებ შევნიერს“... მიწერილია: „ჩემი რომანსი „ცით მონაბერო სულ ციგრო მსურს მშვენიერო სულ შენ გიმღერო“, 1908.“

გვ. 222. სარჩევში ხაზგასმულია: „ოცნების მხარეს“, მიწერილია: „ამ პოემაზე იხ. სამინელი წერილი (გლაგიატობას სწამებენ — ედმონ როსტანი გაქურდაო). იხ. ვაზ. „მომაკალი“, 1909 წ., 65, 68, 75.“

წიგნის ბოლო ფორზაცზე: „რა საძაგელი გამოცემაა. ი. გრ. საინტერესო და კუროზუ-ლი რეცენზია მოთავსებული („ხალ სოფელში“, № 113, 1927, 24 თებერვა).“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „მომაკალი თაობის აღმზრდელს ვარლამ ძიძიგურს. ავტორი. 1926 წ. 23/III.“

ტ. 2. ეპოსი. 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტ სოსო გრიშაშვილს. ავტორი. 1926 წ. 15/III.“

კანზე: „თარიღის შეცდომა 212.“

გვ. 32—33. მოხაზულია სტროფები, მიწერილია: „ამოღებულია ახალ გამოცემაში.“

გვ. 35. ხაზგასმულია: „ძუღმეგრდი გადმოშლილი შექსა ფენდა, ვითა მთავარ“, მიწერილია: „იხ. 275 1947 წ. გამოცემა.“

გვ. 41. ხაზგასმულია: „რითმა“, მიწერილია: „რა რითმაა დამთავრე-შემიფარე.“

გვ. 64. მოხაზულია 3 სტროფი, მიწერილია: „ბ. ახოსპირელი.“

გვ. 212. ხაზგასმულია თარიღი: „1909—1912 წელი. ბერნი“, მიწერილია: „ამის ავტორი 1910 წელს 8 მაისს თბილისში ლექს კითხულობდა, 1909 საიდან გაჩნდა ბერნში.“

გვ. 215. ხაზგასმულია: „ბრძენო“, მიწერილია: „ბეგორ, სახელები ასე შეცვლილია 1947 წ.“

გვ. 216. ხაზგასმულია: „გმირო“, მიწერილია: „ურგენ.“

გვ. 217. ხაზგასმულია: „პანგო“, მიწერილია: „ანგირ.“

გვ. 218. ხაზგასმულია: „ძნეო“, მიწერილია: „ნარსი.“

გვ. 219. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ქალის სურნელება?“

გვ. 222. მოხაზულია მთელი გვერდი. არშიაზე: „ერთი ქალის გულსათვის ამდენი ხალხი დახოცეს.“

გვ. 228. ხაზგასმულია: „ჩემი სხეული მე თვით მომწონს“, მიწერილია: „ქალი ამბობს“. მოხაზულია სტროფი და მიწერილია: „ჰომინი ვენბას.“

გვ. 248. ხაზგასმულია: „ყვავე-ყორნები ეხვევიან“, მიწერილია: „ბარათ.“

გვ. 258. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „საშინელება.“

გვ. 270. ხაზგასმულია: „ღიაძუხარ!“ მიწერილია: „ძუღ-დედაკაცი ხარ.“

გვ. 275. ხაზგასმულია: „ბერლინ 1912 წ.“ მიწერილია: „პირველად დაიბეჭდა „თ და ც.“

გვ. 277. ლექსთან „ორფუეს და ევრიდიკე“, მიწერილია: „პირველად გაზეთში რომ დაიბეჭდა, ავტორი კ. მაყაშვილს უძღვნიდა. ალბათ ესლა სხეები აირჩია. (იხ. I ტ). ი. გრ.“

გვ. 288. მიწერილია: „რა რითმაა, 234, 5—6. 246 245 — ჩემი ერი — რა შუაშია?, 255 — გულსა სურს შეგლი დედას? 271 — სიბილწიდან ამომყვა.“

4046. შანშიაშვილი ხ. რჩეული თხზულება-ნი ოთხ ტომად. ტ. 1. პიესები. თბ., 1960.

4047—4048. შანშიაშვილი ს. რჩეული ნაწერები. თბ., 1947.

ფორზაცტე: „... უფხარით, რომ დღეის ამას ეკით ნურადერში ნუ დამინდობს და თუ მტრობა უნდა, პირდაპირ მიმტროს, — იქნება ჩვენი შევილობოთ პასუხის გაცემა. ილია ჭავჭავაძე. („ამირანი“, 1908., № 158).“ იქვე: „1. მიაკოვსკი ეუბნება მზეს მოდი ჩემთან მავიდაზე და ერთად ჩაი დაელოთო. (ჩაის სეამენ მურაბით) ი. გრ. 2. პორნოგრაფია 137, 165, 269, 275, 363, 268. 3. ყანწელებზე, 146. იხ. „შვიდი მთიები“, 1919, № 2“.

წიგნის ბოლო ფორზაცტე: „რა ენაა, 337, 338. ი. გრ. 1947. 9.V.“ იქვე: „ამჟამი, 160, დასტა, 163. დოლი, 222, აიდოსტ, 218. საარი, 130, 139. დიპლომატი, 138.“

ყდის პირველ გვერდზე: „დამუშავებულა“.

ყდის ბოლო გვერდზე: „დღეტუს აზრით: 297. ჭჷმარი—338“.

წიგნში დევს კონვერტი ქალაღდის ნაჷრე-ბით შემდეგი მინაწერებით: „1. თარიღები საკამათო. დამუშავებული. ა. შანშიაშვილი. „შუარი — არს მწუხარებაი სხვისა სიკეთესა ზედა“ — (საბა ორბელიანი). 2. „რა ძალა გაქვს, ხელნი კლაში გვირავს?“ („პეშო“ — ბოლო მოქმედება). უსწავლელები იყვნენ, სკოლაში ვინ მიიღებდა ამ ხელოსნის შეილებს. მერე კადევი ჩემი „ბოპემა“ ეხება ერთ უბანს თბილისისას. აი, რატომ ვამბობდი პირდაუბანელო დადიოდა [ხარაფუზში] ქართული ენა. ამ ხალხური პოეტების ლექსები, რომ იმეკლებოდა, წინ ჯერ ანბანი იყო დართული და მერე მათი თხულება. 3. შანში. მიიკიენებს ელაში თვალები რად მოსწონსო, განა ტოლსტოის მიერ აწერილი ელაში თვალე ტურფა კატიუშასი ცუდია? („აღდგომა“, გვ. 49, 1951 წლის ქართ. გამოცემა). „...კატიუშას ოდნავ ელაში ნავი თვალები ეცხებოდა ცრემლებით.“

„მე მიყვარს თვალნი ოდნავ ელაში.“ (ი. გრიშ.)

4. ხელოსნების შეილებს არ აძლევდნენ სწავლის უფლებას ამიტომ ვამბობ: „ქართული ენა პირდაუბანელი დადიოდა“. სწავლობდნენ მხოლოდ მდიდრის შეილები, ჩვენის ოფლით, ტანჯით გამოზრდილები. ზ. კ. (ხელოსნების პაპა). 5. ა. შანშიაშვილის „მათრახის პანაშვილისათვის“. კოტე მარჯანიშვილი პოეტიც იყო. მის აქვს პოემები, ლექსები, პიესები. ერთი მისი პიესა: „Сказка старей людей“ ლექსად თქმული, თარგმნა და გააცთა დრამად („მათ პანაშვი.“) სანდრო შანშიაშვილმა. კ. მარჯანიშვილმა ნება არ დართო თავის სა-

ხელიც ყოფილიყო აფიშაში, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ კოტეს სიკვდილის შემდეგ როცა ეს სიესა დაიბეჭდა, ნამდვილი ავტორის პატარა სახელიც არ ბრწყინავლებდეს... 6. „რა კარგი ხარ, რა კარგი“ ცნობა იხ. „ქართ. წიგნი“, გვ. 409“.

კონვერტშივე დევს გაზეთის ამონაჷრები. 1. ლ. ასათიანი „საბავშვო ლექსები და იგავები“, „ლიტ. და ხელოვნება“, 1949, № 39, 2 ოქტომბერი. 2. შანშიაშვილი ს. „მწვემისი ქავთარი“, „ლიტერატ. და ხელოვნება“, 1948, № 22. 3. შ. აფხაიძე „გამოჩენილი დრამატურგი“ სათაურთან „ა. შანში. „კომუნისტი“, 1949 წ., № 91, 8 მაისი“.

მეორე ცალის ყდზე: „ეს არ არის დამუშავებული“.

4049. შანშიაშვილი ს. რჩეული. თბ., 1953. მშუეტრტულზე: „ი. გრ. 1953. 2/IX.“

გვ. 70. ლექსთან „ჩემი სიტყვა სამადლობელი“ მინაწერი: „სოლოგუბის მიბაძვა.“

გვ. 125. მოხატულია ლექსის „ბრძოლის სიმერა“ დაწერის თარიღი და მიწერილია: „1916.“

გვ. 138. ლექსის სათაურის ქვეშ მიწერილია: „ილია ჭძეს“.

გვ. 155. ლექსში „მხიარულობს ჩემ წინ კრება“ ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონში: „სად მიეყვარ... იქვე მიწერილია: „სად მიგყვარ მდინარე. (ი. ჭ.)“

გვ. 163. ლექსში „ცელქო გოგონა“ ხაზგასმულია: „წავალ, მეწვევა სევდა დამწველი“, მიწერილია: „ოდეს მეწვევა სევდა დამწველი (გრ. ვოლსკი).“

წიგნის ბოლო ფორზაცტე წერია: „თარი, 154. დიარა, 208. მოველ, 263. ბალმონტს, 204. „ოდეს მეწვევა სევდა დამწველი“, 163. ჩრდილოეთით, 143. თარიღი შეცვლილია, 125. „მემკვიდრე?“ 115. „მადლობელი ვარ“. სოლოგუბისა 70, არჯალი, 33“.

4050. შანშიაშვილი ს. რჩეული. [ლექსები, პოემები]. თბ., 1959.

ფორზაცტე: „ი. გრ. 1959. 10/IV.“ იქვე: „გვ. 159 საკამათო“.

გვ. 21. მეორე სტრიქონში ხაზგასმულია: „რამაზ“, არშიაზე მიწერილია: „გვეტაძე“.

გვ. 39. აღნიშნულია სათაური: „მუხის დაცემა ჭიაურის ტყეში“, მიწერილია: „ეს კი კარგია ი. გრ.“

გვ. 143. არშიაზე: „გაზ. „საქართველოს დამატება 1919(9)“.

გვ. 151. არშიაზე: „დ. გურამიშვილი“.

გვ. 163. სტროფის პირველ სტრიქონში ხაზ-

ჩასმულია: „შადიმანები“, გასწვრივ არშია-ზე: „პაზირა“.

4051. შანშიაშვილი ს. ამბოჯარი. [მოთხრობა]. ტფ., [1929].

გაზეთიდან ამონაჭერი გ. ხ-ის წერილი ამ წიგნზე მინაწერით: „კომუნისტი“, № 253, 1929, 1 ნოემბ.“

4052. შანშიაშვილი ს. ანზორ. დრამა 4 მოქმ. გადმოაკეთ. ვს. ივანოვის „14—69“—დან. — [ამბოჯარი სოციალური დრამა 5 მოქმ.]. თბ., 1935.

4053-4054. შანშიაშვილი ს. არსენა. [დრამატ. პოემა 5 მოქმ.], თბ., 1936.

ყდაზე: „ი. გრ. 1936.10/VII.“

გვ. 6. ხაზგასმულია: „იყიდეთ კოდი ხუთ მანეთად“, დასმულია კითხვის ნიშანი, მიწერილია: „რა ამის საქმეა როგორ უნდა იყიდონ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „ეს ქვეყანა არ მომწონს, დროება წამხდარია“, მიწერილია: „პაზირას ლექსის სტრიქონი“. აქვე ხაზგასმულია: „აქია“, მიწერილია: „აქია-ისტორია“. ხაზგასმულია: „გულის დარდი რას ჰქვია“ მიწერილია: „იმერული“.

გვ. 15. მოხაზულია არსენას სიტყვები, მიწერილია: „ლექსად არ ვარგა. პასუხი პროზად სჯობია“.

გვ. 19. მოხაზულია არსენას სიტყვები, მიწერილია: „ია კარგარეთელის ჩაწერილი „ხალხურია“.

გვ. 20. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. „ბოკემა“ გვ. 163“. მოხაზულია ნენოს პასუხი და მიწერილია: „ხალხური“.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „ისი ურემი ჯარს სკირდება გადასაყვანად“, მიწერილია: „გასამართლებელი საბუთი ჰქონია“.

გვ. 29. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „მოურავს ვინ მიუშვებდა როზნთან“.

გვ. 59. ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „იხ. გვ. 60“.

გვ. 60. ხაზგასმულია ადგილი და მითითებულია გვ. 59.

გვ. 70. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „მსხვერპლიდან“.

გვ. 74. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „არა აქვს დამაჯერებლობა“.

გვ. 79. მიწერილია: „შოთა“.

გვ. 94. მოხაზულია მართას სიტყვები და მიწერილია: „ღალატი“.

გვ. 95. მოხაზულა მთელი გვერდი და მიწერილია: „ბევრი ლაპარაკია“.

4055. შანშიაშვილი ს. არსენა ჯორჯიაშვილი. დრამ. პოემა 5 მოქმ. თბ., 1958.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1958, 12/X.“

4056-4058. შანშიაშვილი ალ. ბალი სედელსა. [ლექსები. თბ., 1910].

4059—4060. შანშიაშვილი ს. გავლილი შარა. ლექსები. თბ., 1935.

სუბერზე: „1936 წ.“

გვ. 127. ლექსთან „გლეხის ქალი“ მიწერილია: „ზუბოკვიდან მომავალმან ენახე ერთი ქალი. (დ. გურამიშვილი)“.

გვ. 145. სათაურის „სიმღერა თარზე“ მიწერილია: „სააკის სათაური“.

4061. შანშიაშვილი ს. გიორგი სააკაძე. დრამატ. პოემა. თბ., 1942.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსოს სანდროსაჲან სახსოვრად, მოსაგონებლად. 1943 წ. 24/III.“

4062-4063. შანშიაშვილი ს. დედა. პოემა. თბ., 1946.

კანზე: „ი. გრ. 1946. 28/VII.“

გვ. 16. ხაზგასმულია ტექსტში რითმები: „იარალს“, „იარას“, მიწერილია: „ჩემი“.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „რომ ჩამორეკეს მესამე ზარი“, მიწერილია: „ეხლა მესამე ზარი აღარ არის.““ მოხაზულია „ჩაეარდა ხაროს“, მიწერილია: „სადღერზე ხარო?“

გვ. 55. ხაზგასმულია: „დასტრიალებენ სუფრას ვანიერს“, მიწერილია: „გრძელი სუფრა გამიგია“.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „ტარიელ“, მიწერილია: „ტარია?“.

გვ. 62. მოხაზულია ტექსტი, მიწერილია: „ოკაი“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „თმა სრულიად ექმნა ჭადარა“, მიწერილია: „ზუგითაჲ ჭადარაჲთ ამბობდით.“

გვ. 75. ბოლო სტრიქონში: „მეგრამ მწარე ბედს ის არ ჩიოდა“ — მოხაზულია: „ის არ“, მიწერილია: „როდი“ ან „არა“.

კანის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „დავსილი(?) 44. კახეთში. 2. ლიქის სახრე? 5. 3. გვირანი? 7“.

4064-4069. შანშიაშვილი ს. დრამები. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 28/III.“

შემუცტიტულზე წარწერა: „პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. სანდრო შანშიაშვილი, 1927 წ. 29/III.“

წიგნის ბოლოს გაზეთის ამონაჭერი. „Рани. Сандро Шапшиашвили — Драма“ „3. В.“. № 1478, 1927.“

4070-4071. შანშიაშვილი ს. დრამები. თბ., 1955.

4072. შანშიაშვილი ს. კრწანისი. დრამატ. პოემა. თბ., 1942.

ყდაზე: „წაივითხე 1943. 8 სექტ. ი. გრ.“
ფორზაცზე: „ეპირანტი. ეს პიესა პრემი-
ერად წარმოადგინეს რუსთაველის თეატრში
1943 წ. 7 ოქტომბერს. ი. გრ.“

თავფურცელზე წარწერა: „პოეზიაში მუ-
ლდამ ახალგაზრდას, მეგობარს, სოსოს. სანდ-
როსაგან. 1943 წ. 25/III.“

4073-4074. შანშიაშვილი ს. ლექსები. თბ.,
1943.

4075-4077. შანშიაშვილი ს. ლექსები. თბ.,
1946.

კანზე: „ი. გრ. 1948.“

4078. შანშიაშვილი ს. ლექსები. პოემები.
[თბ.], 1940.

4079-4080. შანშიაშვილი ა. მეფე-მგოსანი.
[პიესა. თბ., 1912]. ამოღებული კრებული-
დან „გვირგვინი“, 1912.

4081-4082. შანშიაშვილი ა. მეჩონგურე ამ-
ბაკო. [მოთხრობები] თბ., 1928.

4083. შანშიაშვილი ს. მოთხრობები. თბ.,
1946.

კანზე: „მე და შანშ. გვ. 315.“

ფორზაცზე: „ეს წიგნი აქო დ. შენგელიამ
(იხ. „მნათობი“, 1947, № 6).“

გვ. 35. მოთხრობაში „სამანი“ მოხაზულია
ადგილი, მიწერილია: „გაბაზრული გული“.

გვ. 301. მოგონებას ილია ჭავჭავაძის შესა-
ნებ მიწერილი აქვს: „ეს მოგონება თავიდან
ზოლომდე მოგონილია.“

გვ. 313. მოგონებაში — „აკაი წერეთე-
ლ“, ხაზგასმულია ზოგიერთი ადგილი, მიწე-
რილია შენიშვნები.

გვ. 320. [მოგონებაში — „ეაუა-ფშაველა“,
შესწორებულია ზოგიერთი ადგილი.

წიგნის ბოლო ფორზაცზე წერია: „1. დე-
დაკაციის შარი, მოვარდნილი ღვარი. (ანდაზა).
2. ყარაჩოღლები და „კიკიროზი?“ გვ. 11.
3. ყალიონი და ნარგილე 66. ერთი და იგი-
ვეა.“

წიგნის ბოლო კანზე: „ი. გრ. 1946. 21/XII“.

4084. შანშიაშვილი ს. მოჭამაგირე გაბო.
[მოთხრობა]. ტფ., 1927.

4085. შანშიაშვილი ს. მოჭამაგირე გიგო.
ზეისა 2 მოქმ. ტფ., 1927.

გვ. 3. წარწერა: „ამხ. იოსებ კოდუას „მო-
ჭამაგირის ხმის“ რედატორისაგან 3. X.“

კანზე და მე-3 გვ.: „იქიყიდე ბუკინისტ ქ-
ნ პირკოვთან. ი. გრ. 1929. 3. XI.“

4086. შანშიაშვილი ს. პიესები. თბ., 1948.

4087. შანშიაშვილი ს. პიესები. თბ., 1951.

4088-4089. შანშიაშვილი ს. სპარტაკ. დრამა
5 მოქმ. და 6 სურ. რომის ცხოვრებიდან.
ფაბულა აღებულია. ტფ., 1923. თავფურცელ-

ზე წარწერა: „ჩემს მეგობარს პოეტს ი. გრი-
შაშვილს. სანდროსაგან. 19 II/15 24 წ.“

კანზე: „ი. გრ. 1924. 14/II.“

გვ. 14. ხაზგასმულია: „გულის სატრფო-
და მეგობარიც“, მიწერილია: „ნ. ბ-შვილი“.

წიგნის ბოლო ფურცელზე მიწერილია:
„Искусство“, გვ. 378.

4090. შანშიაშვილი ა. ტყის ქურდი. (მო-
თხრობა სოფლის ცხოვრებიდან). ტფ., 1928.

4091. შანშიაშვილი ა. უგვირგვინო მეფე-
ნი. დრამა. 5 მოქმ. ამონაჭერი კრებულიდან
„ქართული მიწერები“, ტფ., 1914.

4092. შანშიაშვილი ს. ურჩი მფლობელი.
იმერეთის ლაშქები. [დრამატ. პოემა]. — ამო-
ნაჭერი: „მნათობი“, 1946, № 4.

გვ. 71. როსტომის სიტყვაში ხაზგასმულია:
„ღაბრუნდებოდა მაშ რას იქმოდა“, მიწერი-
ლია: „სამშობლოდან“ ქეთევანის რეპლიკა
— ი. გრ.“

გვ. 81. ხაზგასმულია: „თვალებს სწავედ-
ნენ...“ მიწერილია: „სამშობლოდან.“

4093. შანშიაშვილი ს. ფარხაჩელი რევი-
ზორი. კომ. 3 მოქმ. გადმოკეთ. [თბ.], 1929.

თავფურცელზე ხაზგასმულია სიტყვა: „გად-
მოკეთებული“, მიწერილია: „საიდან?“

4094-4095. შანშიაშვილი ა. შეგების თავადი.
დრამ. პოემა 5 მოქმ. 1909-1911 წელი. ტფ.,
1911.

თავფურცელზე წარწერა: „ვეძღვნი გრი-
შაშვილს. გამოქვეყნელი. 28. X. 911 წ.“

1. შმუტტიტულზე მიწერილია ლექსები: 1.
გრიშაშვილის ლექსები:

„მსურს, შენი გრძნობა თავიგულად შეგკრა,
შეგკონო,

მსურს, შენის კოცნით აღვსდგე, კოცნით
ავმალღე ცამდე;

წმინდა ხარ, წმინდა, ივერიის ტურფა ასულო,
იყავ კურთხეულ უკუნიით-უკუნიისამდე.

(გრ. I. ტ. გვ. 115. 1911 წ.).

2. კ. მაყაშვილის ლექსი:

„ეხლა ანდა არასოდეს
ცეცხლით ცეცხლით ახლდებოდეს
ჩემი მხარე ვანწმენილი

ეხლა ანდა არასოდეს.
(კ. მაყაშვილი. 1917 წ.)“

იქვე მიწერილია: [„საქართველო“, 1917,
12. „თ. ც.“, 1910.“

3. ი. გრიშაშვილის ლექსი:

„არ შევდრკებით რა გინდ მტერი
ჩვენს წინაშე მახეს ქსოვდეს
უნდა აღვსდგეს საქართველო
ეხლა ანდა არასოდეს!

(იხ. გრ. II ტ. 101). 1917 წ. თქმული.
გუნიას იუბილეზე“

4096. შანშიაშვილი ს. შოთას ბეჰედი. წიგნი ბალადების და ლეგენდების. ტფ., [1928]. ფორზატზე წარწერა: „სიყარმის მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. შანდრო შაქშიაშვილი. 1928 წ., 23/IV.“

თავფურცელზე: „ი. გრ.—1928.“

გვ. 7. ხაზგასმულია: „მას ჩემი ჩანგი უთავდებია“, მიწერილია: „ბიჭოს“.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „სევდის ბაღებში“, „ამ არეს“ „სამარეს“, მიწერილია: „იხ. 78. არჩეული“.

გვ. 14. ხაზგასმულია: „უმეროს ძმას“, „როში მოკლეს“, მიწერილია არშიაზე: „გიორგი“.

გვ. 33. ლექსის — „შოთამ მამხილა“ სათაურის გასწვრივ მიწერილია: „თამარ მეფე“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „კახეგარო“, მიწერილია: „სეცხლფარში“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „მე არ ვუშველე, მე არ ვუშველე.“ მიწერილია: „ჩემებურია — ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „თეთონ იცხოვრონ და სხვა აცხოვრონ“. მიწერილია: „ილია.“

გვ. 75. ხაზგასმულია ლექსის „შაშინ სიმღერა“ — დაწერის თარიღი. მიწერილია: „1907, „ისარი“, 1907, № 176, 12 აგვისტო“.

გვ. 97. ხაზგასმულია: „სწავენ“ და მიწერილია: „წინა დაბეჭდილი იყო „სწნავე“.

გვ. 100. ლექსის სათაურში „ერთი კოცნა და გავშორდეთ“ გადაშლილია „და გავშორდეთ“, მიწერილია: „განზორება“ „ეს ლექსი მიბაძვია.“

გვ. 136. ლექსის — „Lulmann“ — გასწვრივ მიწერილია: „ოტელო“.

გვ. 140. ლექსის „ვინც მისთვის სტირის“... ბოლოს მიწერილია: „(იხ. „საქ.“ დამატ., 1915 წ., № 5).“

გვ. 142. წერია: „ასწევს“. მიწერილია „აღწევს“.

გვ. 144. ხაზგასმულია: „კვალად შემამკობთ და შემამებთ ცბიერის ენით“, მიწერილია: „მართალია“.

გვ. 198. ბალადა: „შოთას ბეჰედი“, დაწერის თარიღი: „1909—1923 წწ.“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „(განათლებვა?)“. აღენახნს წერდა ი. მჭედლიშვილის ტექსტზე“.

გვ. 199. ხაზგასმულია: „რაც შეეკმე, თურმე მეტი ბარგია“, მიწერილია: „სულ ასე ჰგოდებდა და ეხლაც ასე ჰგოდებს. 1947. 20/IV.“

სარჩევში, გვ. II. ხაზგასმულია: „ერთი კოცნა“ და მიწერილია: „მიბაძვია ი. გრ.“

ჯანის მე-4 გვ. მიწერილია: „თალითობა, 75.“

4097. შანშიაშვილი ს. ხევისბერი გორა დრამატ. პოემა 5 მოქმ. ა. ყაზბეგის მოთხრობის მიხედვით. თბ., 1945.

4098-4099. შარაშიძე ე. აღმასხან ბედინე-იწვლი. ისტ. რევოლუტ. დრამა 6 სურ. (აღებულია გურის ცხოვრებიდან — ბატონ-ყმობის ხანიდან). ბათომი, 1933.

ქანზე: „გოთაული — აღამიანით მოვაპურ, 6“

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენს სასიქაღულო-საყვარელ პოეტს, პატივცემულ ამხ. სოსოს ავტორისაგან. 19 $\frac{13}{V}$ 37 წ.“

ჯანის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „წავიხეგებთ, 18“.

4100. შარაშიძე ე. ძლიერი ლომისკარელი. ისტ. რევოლუტ. დრამა 4 მოქმ. ტფ., 1925.

ავტორის გვართან მიწერილია: „(1860—1939)“.

4101-4102. შარაშიძე გ. გუდანის ციხე. (ლეგენდა) [ლექსად ქ. ა., წ. ა.].

თავფურცელზე წარწერა: „ს. ნაკაშიძეს* შიკა გიორგისაგან.“

ჯანის მე-2 გვ. „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან.“

თავფურცელზე: „იშვითობა! ი. გრ. 1943. 7/VII.“

გვ. 2. მიღღანში „თელმაკს“ [გურიელს] ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია: „გრიშასთან“ და სქოლიოში წერია: „P. S. გრიშა აბაშიძეა თუ გრიშა დადიანი? ჩემის აზრით „გრიშა“ უნდა იყოს დადიანი. (ზუგდიდის მარშალი), ძე კონსტანტინე დადიანისა და გრიგოლ დადიანის (კოლხიდელის) ძმისწული. ი. გრ.“

გვ. 20. ხაზგასმულია: „კეკე“ — არშიაზე: „ამკელა-კეკელი? ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს ფორზატზე: „ი. გრიშაშვილის ბიბ-კა.“

მეორე ცალის ფორზატზე: „ავტორის ნასწორები გვ. 14, 28 და სხვა ი. გრ.“

გვ. 4. ტექსტში სტრიქონი „თუ ხალხი არის მოუსვენარი“ — ავტორის ხელით გადაშლილია: „მო“ და წერია: „და“. ქვემოთ სტრიქონში „მაგრამ არ ჰქონდა... არსიდან“ გადაშლილია და ჩამატებულია: „მას“.

გვ. 14. სტრიქონში „დროს ატარებენ სიხარულით“ გადაშლილია „დროს ატარებენ“ და ავტორის მიერ მიწერილია: „შეეჭვიანა“.

გვ. 28. ტექსტის ბოლოს ავტორის ხელით

*) სოფიო დადიანის ასული, მიხეილ ნაკაშიძის მუდღე, გიორგი შარაშიძის დის, თამარის ქალი. თ. ნ. (თინა ნაკაშიძე).

მიწერილია: „ნაწილი მეორე დაწყებული მქონდა და დარჩა“.

წიგნში ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „გიორგი ნიკოლოზის-ძე ნიშნაინძე“.

4103. შარვაშიძე გ. გიორგი მესამე. ისტ. დრამა, 4 მოქმ. [თბ.], 1948.

4104. შარვაშიძე გ. ლირიკა. ეპოსი. დრამა. ს. ჭანაშვიას რედ. და ნარკვევით. სიხუმრი, 1946.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილის გულთაღი სალამით. ს. ჭანაშვიასაგან. 18. V. 1947.“

ფორზაცზე: „მე“ გვ. 51, 222.“
ულაზე ავტორის გვარის ქვეშ: „(1846—1918)“.

გვ. 79. ხაზგასმულია ლექსი „პუშკინიდან“, მიწერილია: „გ. შ.“

გვ. 86. აკაკის ლექსი „გიორგისადმი მიწერილი“ — დანიშნულია და მიწერლია: „პეტრით აკაკის ლექსი.“

გვ. 95. ლექსში „სადღეგრძელო ქალბეს“, ხაზგასმულია: „თასი“, მიწერილია: „ჩამი.“

გვ. 218. ხაზგასმულია: „ფაჩუ მხეიძე“, მიწერილია: „ამის ლექსი იხ. „ნიშაღ.“

გვ. 220. ხაზგასმულია: „რომ და მაგრამ“, მიწერილია: „იხ. ჩემი ა. კ-ძე შენიშვნებში „მეფე რომ ვიყო“.

გვ. 222. ხაზგასმულია: „ერთმა მისმა ნათესავმა“, მიწერილია: „მუშნი დადიანმა?“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „პიესა — კომლი ურეცხლოდ სად არის?“. აქვე გაზეთის ამონაჭრები:

1. პ. ბახტურიძის წერილი „გიორგი შარვაშიძე“, „კომუნ.“ 2. გ. ქიქოძის წერილი „გიორგი შარვაშიძე“, „ლიტ. და ხელ.“ 1946 წ. № 49, 20 დეკემბ.

წიგნში დევს გაზ. „საბჭ. აფხაზეთი“, 1947 წ. 2 ოქტ., სადაც დაბეჭდილია გიორგი შარვაშიძის წერილი „ზერლინერ ტაგებლათის“ რედაქციისადმი“

4105-4107. შარვაშიძე გ. მომავლადანი სურათნი, კომედია. 4 მოქმ. მიბაძვა, ქუთაისი, 1882.

მეორე ცალის თავფურცელზე აღინიშნული მკლობელის ხელწერა: „ნ. კურდღელაშვილი“.

მესამე ცალი აკინძულია წიგნთან: „ალ. გარსევანოვი. სტოლები დავაგრეთ“. თბ., 1980.

4108-4109. შატბერაშვილი გ. ა იმ მთაზე. ლექსები. თბ., 1956.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს. უფროს მგვობარს ი. გრიშაშვილს. პატივისცემით. გ. შატბერაშვილი. 11. IV. 57. თბლისი“.

4110. შატბერაშვილი გ. ლექსები. ტფ., 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 26/IV.“

კანზე: „გვ. 42. ი. გრ.“

4111-4112. შატბერაშვილი გ. სამაია. [ლექსები]. თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „სახელოვან პოეტსა და საყვარელ ადამიანს, იოსებ გრიშაშვილს, პატივისცემით ვუძღვნი ამ პატარა წიგნს. გ. შატბერაშვილი. 2-XII-56 წ. თბლისს“.

4113. შატბერაშვილი გ. უკვდავი ფესვი. (მოთხრობები). თბ., 1949.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, სიყვარულით და მისი პოეზიის ღრმა პატივისცემით. გ. შატბერაშვილი. 20. V. 49. ქ. თბლისი“.

4114-4115. შატბერაშვილი გ. ფიქრის გორა. ლექსები. მოთხრობები. დრამა. თბ., 1947.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს, ძვირფას ადამიანს, იოსებ გრიშაშვილს პატივისცემით ვუძღვნი ამ მცირედ სახსოვარს. გ. შატბერაშვილი. 22 III 47 წ., ქ. ტფილისს“.

სათურის ქვეშ: „[პიესა, ლექსები, მოთხრობები]“.

4116. შატბერაშვილი გ. ჩემს ძველ სახლში. [მოთხრობები]. თბ., 1960.

4117. შენგელაია დ. ბათა ქექია. რომანი. [თბ.], 1933.

შმუტტიტულზე: „წინადადება, გვ. 21“.

წიგნში „ლიტ. გაზეთიდან“ ამოკრილი თედო ბეგიაშვილის წერილი „ბათა ქექია — ნატარქექია, (ლიტერატურული ტიპის პრობლემა)“ მინაწერით: „1934, № 27, 30 XI.“

4118. შენგელაია დ. ბათა ქექია. — წითელი ყაყაო. [რომანები]. თბ., 1954.

4119. შენგელაია დ. გზა [მოთხრობა. თბ.], 1929.

4120. შენგელაია დ. ლაფშა. მოთხრობა. ტფ., 1926.

წიგნის ბოლოს რეცენზია ამოკრილი გაზეთიდან „მუშა“, 1927 წ., 5 იანვარი.“

4121. შენგელაია დ. მერხეული. [მოთხრობა]. თბ., 1944.

4122. შენგელაია დ. მოთხრობები. ტ. 1. ტფ., 1934.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1934. 10/VIII“.

გვ. 368. ხაზგასმულია: „სათარას, ლოპიანას“. მოხაზულია ბოლო აბზაცები, მიწერილია: „ეს პოეტი როდის იყო?, ჭერს საითონოვა — მერე სხვები.“

4123. შენგელაია დ. სამი რომანი. [შთავიწყება. — სანაწარმო. — ცისკარი]. თბ., 1946.

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ნატროშვილის სტატია „დემნა შენგელაიას რომანები (სამი რომანის) გამოცემის გამო“ მინაწერით: „კომუნისტა“.

4124. შენგელაია დ. სანაწარმო. რომანი. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 20/IX.“

გაზეთიდან ამოჭრილი რ.-ს რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „Заря“, 1926, 19/X.“

4125. შენგელაია დ. ფიცი [მოთხრობა. თბ.], 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 1.IV.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „აქალი, გვ. 9. ტყვია თუ თუთია? გვ. 19. ხმელი კალენკორი? 31. მუშაობა? ლიტერა? 55. მჭილი, გვ. 4.“

4126. შენგელაია დ. ფიცი. [მოთხრობა]. ტფ., 1937.

4127. შენგელაია დ. შთავიწყება. რომანი. — ამონაბეჭდი ქურნ. „მნათობი“. 1940, № 10, გვ. 37—84.

4128. შენგელაია დ. ცისკარი. რომანი. თბ., 1940.

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. გოზალიშვილის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „საბჭ. აფხაზეთი“, 1941, № 70. 25/III.“ და ქურნალიდან ამოჭრილი „დემნა შენგელაია — „ცისკარი“ მინაწერით: „მნათობი, 1941 № 1“.

4129. შენგელაია დ. ცხრა თვალი. მოთხრობები. ტფ., 1930.

4130. შენგელაია დ. წითელი ყაყაჩო. რომანი. თბ., 1949.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს სიყვარულით დემნა შენგელაია. 10-X-49 თბილისი.“

ტექსტის ბოლოს: „1949 წ. იხ. „მნათობი“. გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ქილაიას რეცენზია „წითელი ყაყაჩო“ მინაწერით: „კომ.“, 1949, № 229 19 ნოემბერი.“

4131. შენგელაია დ. — წითელი ყაყაჩო. [რომანი]. თბ., 1952.

4132. შენგელი შ. საქესთან. [ლექსები]. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. იხ. გვ. ბოლო.“

გვ. 32. ტექსტის ბოლოს მოხაზულია ადგილი, სადაც დაბეჭდილია ამწყობთა გვარები, მიწერილია: „ეს თუ აწყობილია...“

4133. შენგელია ა. გაზაფხულის სიმღერა. [ლექსები]. თბ., 1944.

კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ქართველი

ხალხის საყვარელ პოეტს, საყვარელ ადამიანს და ახალგაზრდობის ქომბავს — სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით ალექო შენგელია. 9. 10. 44. ტფილისი.“

4134. შენგელია ა. ლექსები. თბ., 1940.

გვ. 29 ლექსში „შენი სახელი“ ხაზგასმულია: „სალამოა თუ დილა სისხამი.“ არშიაზე. „ი. მოსაშვე.“

გვ. 48. ლექსში „როგორც კოლხეთის უმთვარო ღამე...“ მოხაზულია ორი სტრიქონი: „ცინინათულებს ჩავიფრენ მრავალს. რომ ვარსკვლავებთ აგნათოს თებები...“ არშიაზე: „ი. გრიშაშვილიდან.“

4135. შენგელია ა. ლექსები. ბათუმი, 1946. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946. 9/IX.“

4136. შენგელია ა. ლექსები. თბ., 1953.

4137. შენგელია ა. ლირიკა. თბ., 1956.

4138. შენგელია ა. მე მიყვარს. [ლექსები]. სტუბუმი, 1950.

თავფურცელზე წარწერა: „შესანიშნავ ქართველ პოეტს, ხალხის საყვარელს, ჩემთვის საყვარელს სოსო გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით. ალექო შენგელია. 24. X. 50“.

4139. შენგელია ნ. (ჭაგენლი ზუიცი). ობოლი ცრემლი. [ლექსები]. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 24/III.“

4140. შერაზადიშვილი ზ. ლექსები. თბ., 1950.

გაზეთიდან ამონაბეჭდი შ. ამისულაშვილის წერილი „პირველი შემოქმედებითი ნაბიჯი“ მინაწერით: „ახალგ. კომ.“ 1950 წ., № 114, 28 ოქტ.“

4141-4142. შერაზადიშვილი ზ. სამშობლოს გზებზე. [ლექსები]. თბ., 1953.

უღის მეორე გვერდზე: „გ. ნატროშვილი რა: იტყვის? 1. ალაყაფი, 56. 2. შიბანი, 57.“

4143. შერაზადიშვილი ზ. ჩანჩქერები. [ლექსები]. თბ., 1956.

4144. შერვაშიძე ა. ბავრათიანი. დრამა 5 მოქმ., 11 სურ. ბათუმი, 1953.

4145. შერვაშიძე ა. კრავიუჯის ცრემლები. პიესა 4 მოქმ. და 5 სურ. ბათუმი, 1940.

4146. შერვაშიძე ა. მახინჯაურელი ჭაბუკი. [მოთხრობები]. ბათუმი, 1958.

4147. შერვაშიძე ა. მზე. პიესა 4 მოქმ. ბათუმი, 1955.

4148. შერვაშიძე ა. ოქროს სამაჯურები. ისტ. დრამა 4 მოქმ. და 11 სურ. ბათუმი, 1954.

4149. შერვაშიძე ა. პიესები. ბათუმი, 1959.

4150. შინაბეჭდილი ჯ. გლეხის ცრემლები. [ლექსები]. თბ., 1911.

კანზე: „1. იშვიათი. 2. არ არის არც ერთ ბ—ში. ი. გრ. 3. გვარად მანათაშვილი იყო, მეჩექმე. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ნიჟიერი მუშა პოეტი, მეჩექმე. ი. გრ.“

4151-4153. შიუკაშვილი ნ. გამზნარი ფოთლი. პიესის სახით. 4 მოქმ. ტფ., 1910.

4154-4156. შიუკაშვილი ნ. მეგობრობა. დრამა 4 მოქმ. ტფ., 1911.

თავფურცელზე წარწერა: „ქვირფას ივ. პოლუმორდვინოვს. ავტორისაგან.“

მეორე ტალის თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ტრიფონს რამიშვილს ე. პოლუმორდვინოვი“. იქვე: „ივ. პოლუმორდვინოვი უძღვნის — ი. გრ.“

4157-4158. შიუკაშვილი ნ. მთის ზღაპარი. პიესა 3 მოქმ. — ამონაჭერი ჟურნ. „მნათობი“-დან. 1926, № 5—6.

სათაურთან წერია: „მთის ზღაპარი“ პირველად წარმოადგინეს 1912 წ. 20 სექტემბერს ი. გრ.“

წიგნში დევს ფურცელი, რომლის თავისუფალ გვერდზე ჩამოწერილია ნ. შიუკაშვილის პიესები: „1. ააბესალომის თმები.“ სურ. 1 მოქმ. (დაიბეჭდა ჩემის გამომცემლობით. აღმანახი „ძალა“, 1909 წ., № 6.) 2. „ამერიკელი ძია“. 3. „ამერიკელი ძიის გასაბჭოება“. 4. „ბეკეკა“. ვოდ. 1 მოქმ. 5. „გამზნარი ფოთლი“, პიესა 4 მოქმ. (დამატებით.) 6. „ჯაშუში“. საბავშვ. პიესა 2 მოქმ. (იხ. „ნაკადულში“). 7. „მეგობრობა“. 4 მოქმ. 8. „მთის ზღაპარი“. დრ. 3 მოქმ. (იხ. „მნათ.“) 9. „მხოლოდ ერთხელ“. ვოდ. 1 მოქმ. 10. „ნავაგი“, პიეს. 4 მოქმ. 11. „როსტევეან“. დრ. 5 მოქმ. (ცნობა ნ. შ. „ლიქცია“ გვ. 96. 12. „სიმახინჯე“, პიესა 4 მოქმ. (იხ. „ერი.“) 13. „სულელი“. პიესა 3 მოქმ. 14. „ციციანათელა“. 4 მოქმ. 15. „მადლობა, პიესა 4 მოქმ. 16. „მზე შინა და მზე გარეთა.“

4159. შიუკაშვილი ნ. პიესები. თბ., 1953. კანზე: „ნუგზარი“, გვ. IX.“ ავტორის გარათან: „(1870—1938). 68 წლისა გარდაიცვ.“

გვ. IV. ხაზგასმულია: „იმ პერიოდში ევლერიან გუნია ჟურნალ „თეატრის“ ერთ-ერთი ხელმძღვანელი და მთავარი თანამშრომელი იყო“, მიწერილია: „1885.“

გვ. VI ხაზგასმულია: „ნიკო... წერს პიესა „ციციანათელას“, არშიაზე: „მეგობრობას.“

გვ. VII ბოლო სტრიქონში, ნ. შიუკაშვილის პიესებში ფანჭიტი ჩაბატებულია: „სოლომონის თმები.“

4160-4162. შიუკაშვილი ნ. სულელი. (პიესა, 3 მოქმ.) ტფ., 1921.

კანზე: „მეორედ გადაცემული წარმოადგინეს 1938 წ. 22 მარტს რუსთ. თეატრში. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. შემოკლებ.“

ვახუთებიდან ამონაჭრები: 1...ნ. შიუკაშვილი — პიესა „სულელის“ ბიოგრაფია. „მუშა“, 1938, № 65, 21 მარტი.“ 2. Драматург Г. Шнукашвили о своем пьесе „Н. ტფილისი“, 1938, № 65.“ 3. 1938 წლის 24 მარტის „Заря Востока“, რომლის მე-3 გვ-ზე, მოთავსებულია სტატია: Г. Семенов, Г. Глебев — „Сулели“. 4. ბეს. ჟღენტი — „სულელი“, „კომ.“, 1938, № 77, 4 აპრ.“ და 5. რუსთაველის სახ. თეატრის სეზონი 1937—38 წ. დრამა „სულელის“ პროგრამა. 6. 1937—38 წ. სეზონში დადგმული პიესის „სულელის“ 32 გვერდიანი ლიბრეტო ქართულ და რუსულ ენაზე. წიგნაკის კანზე მიწერილია: „წარმოადგინეს პირველად 1938 წ. 22 მარტს რუსთ. თეატრში.“

4163. შონვაძე ა. გაფრინილი დღეები. ლექსები. რვეული პირველი. 1922-1924. ტფ., 1925.

კანზე: „1924. 19.III. ი. გრ.“

4164. შუბლაძე ა. მოხუცის დარიგება და სხვადასხვა ლექსები. [ფოთი, 1913].

კანზე: „თბ-სში არ არის. ი. გრ.“

გვ. 9 და წიგნის ბოლოს ხელწერა: „პ. გუგუშვილი.“

4165-4166. შუბლაძე ვ. დრო წაიდა — სიყვარული კი არა. [ლექსები]. თბ., 1960, თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. კ. ბობოხიძე.“

4167-4168. შუბლაძე ვ. კავკასიონის მთებში. [პოემა. რედ. ი. გრიშაშვილი]. თბ., 1945.

წარწერა: „ამ წიგნის მოამბავს. ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს ნიშნად დრამა პატივისცემისა. ავტორისაგან. 6/X 46.“

4169. შუბლაძე ვ. ლექსები. ტფ., 1938.

გვ. 5. ლექსში „საყვარელო ჩემო მხარეკი“ ხაზგასმულია: „სხვაგვარ“. მიწერილია: „სხვაგვარად.“

გვ. 27. ლექსში „ფშავერი მელოდია“ ხაზგასმულია: „თუმც ეს დღეები სწრაფად მიდიან, მაინც დარჩები დაუფიწყარი“, მიწერილია: „ე. ი. დღეები რომ სწრაფად არ მიდიოდნენ, დაეფიწყებო?“

ფორზაცის მე-4 გვერდზე: „ი. გრ. 1938. 2/III.“

4170. შუბლაძე ვ. ლექსები. თბ., 1956.

4171. ჩანტლაძე ა. ლექსი პავლე მოსე-
შვილზედ. ტფ., 1899.

4172. ჩარკვიანი შ. ლექსები. თბ., 1958.

4173. ჩარკვიანი შ. ფატუმ. [ლექსების მე-
ორე წიგნი]. ქუთაისი, 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1935. 28/III. ტფილისი.“

გვ. 60. ხაზგასმულია: „სერობა“, მიწერი-
ლია: „ჩემი“. ხაზგასმულია: „ალმაყერობა“,
მიწერილია: „იხ ლეივა № 3.“

4174-4175. ჩარკვიანი შ. ენგური. [ქება-
ნი]. ქუთაისი, 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „მარად სახსოვ-
რად ქართული ლიტერატურის სინამდვილის
ნიღაბის ამხელს — კრიტიკოს ვახტანგ კო-
ტეტიშვილს. ავტორი. 5. 28 წელი“.

4176. ჩარკვიანი შ. ქვემძრომთ პარადი.
[ლექსები]. ქუთაისი, ჩჰედ [1924].

კანზე: „ი. გრ. 1924. 17/V“.

ფორზაცზე წარწერა: „პოეზიის ჩუქურთ-
მას პატავცემულ სოსო გრიშაშვილს. ავტო-
რისაგან. 25/IV—24 წ.“.

4177. ჩარკვიანი ჯ. ამოდის, ნათდება. [ლექ-
სები]. თბ., 1962.

4178. ჩარკვიანი ჯ. ერთი ღამის სიჩუმეში.
ლექსები. თბ., 1959.

კანის მეორე გვერდზე წარწერა: „ბატონ
სოსო გრიშაშვილს. დიდხანს იცოცხლეთ, სო-
სო ბატონო! ჯ. ჩარკვიანი. 1959 წ. თბილისი“.

4179. ჩარხიშვილი გ. ანთებული ხმები.
ცხოვრების ჭირვარამიდან გამოაბნობილი, თბ.,
1924.

კანზე წარწერა: „გრიშაშვილს ავტორისა-
ვან 26/XI“.

ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „ალა-
ვერდოვი“. იქვე: „გრძელი ამბავი მოკლედ“
კარგი ლექსისა პირველი ნახევარი. — ი. გრ.“

[გვ. 1.] ხაზგასმულია ტექსტში ადგილი და
მიწერილია: „ეს არარატის ლეგენდა დაიბეჭდა
„ენობის ფურცლის“ დამატებაში. (1902 წ.
№ 75, გვ. 4)“.

[გვ. 3.] ტექსტში მოხაზულია: „ივანიშვი-
ლი“ და მიწერილია: „ივანიძე“. ხაზგასმუ-
ლია ადგილი და მიწერილია: „მოამბე“, 1910
წ., № IX“. ხაზგასმულია: „მოამბის ცხრა
ნომერში“ და მიწერილია: „თუ მეცხრე“.

[გვ. 4.] სქოლიოში ხაზგასმულია ადგილი და
მიწერილია: „ამიერკავკასიის „რკინისგული“

[გვ. 6.] ხაზგასმულია: „უეს ძვლებს“, მი-
წერილია: „ნიუარაჟ“.

[გვ. 7.] მოხაზულია ადგილი და მიწერი-
ლია: „რატომ?“

[გვ. 21] მოხაზულია ლექსი „გრძელი ამბავი
მოკლედ“ და ზემოთ მიწერილია: „იხ. ცნობის
„პურცელი“, დამატ. 1902 წ., № 57. იხ. თარ-
გმანი გიორგენან.“

4180. ჩარხიშვილი გ. ვარინჯას ამბავი. მოთხ-
რობა. თბ., 1903. აქინძულია წიგნთან:
ცხოვრება და სიყვარული. ტფ., 1904.

4181-4183. ჩარხიშვილი გ. თავისუფლება
და სიყვარული. თანამედროვე მოთხრობა მოზ-
რდილთათვის. თბ., 1922.

კანზე წარწერა: „ქართული პოეზიის ქუ-
რუმს ოსებ გრიშაშვილს უძღვნის ავტორისა-
გან. 8/IV 22 წ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა:
„Якову Георгиевичу Елиашвили от автора.
5/ II — 22

4184. ჩარხიშვილი გ. ლენინის ბარკადებზე
(მეშა თუ ბატონი). რევოლ. პიესა 5 მოქმ.
ტფ., 1930.

4185. ჩარხიშვილი გ. ლექსები და პოემები.
თბ., 1903.

4186. ჩარხიშვილი გ. „როსკოპ“ როზას ამ-
ბავი. მოთხრობა. მე-3 გამოც. ტფ., 1928.
თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928, 29/IV.“

4187. ჩარხიშვილი გ. ცხოვრება და სიყ-
ვარული. თანამედროვე რომანი მოზრდილთათ-
ვის. ნაამბობი ჩინუა ჩიბუხჩოვის — მიერ. ტფ.,
1904.

შემუტეტილზე წარწერა: „უძღვნის სახსოვ-
რათ. ი. გრიშაშვილს ავტორი. 30/X. 1908.“

ფორზაცზე: „გ. ჩარხიშვილი გარდაიც-
ვდა 1937 წ. 2 ოქტ. (გვარად ალავერდოვი). გ. ჩარ-
ხიშვილი — ალავერდოვი. I ცხოვრება და სიყ-
ვარული. (რომანი). II. ვარინჯას ამბავი (მო-
თხრობა), III. ლექსები და პოემები“. ეს სა-
მივე წიგნი ერთადაა აქინძული.

4188. ჩაჩავა ნ. სადაც ვშობილვარ. [ლექ-
სები] თბ., 1958.

4189. ჩაჩავა ნ. სიციცხლეს ვუმღერ. თბ.,
1950.

4190. ჩაჩაიძე რ. ლურჯი სენიერის კაპი-
ტანი. მოთხრობები. თბ., 1959.

4191. ჩაჩაიძა ა. ბუთულა. [მოთხრობა].
ტფ., 1937.

4192. ჩაჩაიძა ა. გმირები. [რომანი]. ტფ.,
1937.

4193. ჩაჩაიძა ა. მოთხრობები. თბ., 1949.

4194-4195. ჩაჩაა მ. პირველი მერცხლები.
[ლექსები]. სოხუმი, 1956.

თავფურცელზე: „საყვარელ პოეტს იოსებ
გრიშაშვილს ავტორისაგან, 18/IV—57 წ.“

4196. ჩაჩუა მ. შენ გიმლერ. [ლექსები]. სოხუმი, 1958.
- 4197-4198. ჩახრუხაძე. თამარ მეფისა და მეუღლის მისისა დავით მეფისა შესხმა თქმული ლექსად ჩახრუხას-ძისაგან წელსა ქრისტისით 1187-სა. აღბეჭდილი პლ. ეგ. იოსელიანისა მიერ. ტფ., 1838.
- 4199-4201. ჩახრუხაძე. თამარ მეფის და მეუღლის მისის დავით მეფის შესხმა. გამოცემის წ. ჭიჭინაძისაგან. თბ., 1882.
- 4202-4203. ჩახრუხაძე. თამარ მეფის და მის მეუღლის დავით მეფის ქება. ტფ., 1900.
- აწერილია გვ. 3 მიხედვით. თავფურცელზე: X!! საუკუნე. ქნარი გრიგოლ ჩახრუხაძისა.
- 4204-4205. ჩახრუხაძე. თამარიანი.* ტფ., 1937.
- ყდის მეორე გვერდზე: „თამარ წყნარი, 23“. ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 24/XII. შოთას დღე. ზინდანი? 57.“
- გვ. 22. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „კიდობა“ და მიწერილია: „ძნობა-მუსიკობა“.
- გვ. 43. ხაზგასმულია: „რკინისა კამლთა შესხმანი“ და მიწერილია: „რკინის ქალამნის ამოსხმა“. ხაზგასმულია: „უმიროსისგან“ და მიწერილი: „პომიროსის“.
- წიგნის ბოლოს „საკუთარ სახელების მაჩვენებელში“ ჩამატებულია ზოგიერთი სახელი.
- 4206-4208. ჩახრუხაძე. ქება თამარ მეფისა. ჩახრუხაძელი. [ს. კაკაბაძის წინასიტყვე.] ტფ., 1913.
- ფორზაცზე: „ი. გრიშაშვილი. 1913 წ. მაისი“.
- ყდის მე-2 გვ.: „1. ქება თამარ-მეფისა (ჩახრუხაძელი). 2. ქებანი დავით მეფისა (დავით შწირის მიერ)“, მიწერილია: „1. თამარიანი (ჩახრუხაძესი). 2. აბდულ მესია (შათეფელისა)“.
- დასახელებული წიგნები ერთად აკინძელია. აქვე გაზეთის ამონაჭერი: „ჩახრუხაძის „თამარიანი“ რუსულ ენაზე“ მინაწერით: „კომ.“, 1941, № 221, 18 სექტ.“
- მეორე ცალის კანზე და თავფურცელზე ბეჭდი: „წიგნის მალაზია „ცოდნა“ იოსებ ნიკოლოზის-ძე მერკვილაძისა. თბლისი“.
- მესამე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ლ. ფალიაშვილი.“
4209. ჩახუნაშვილი ა. განთიადი. ლექსები. ქუთაისი, 1906.
- კანზე: „ალექსანდრე წულუკიძეს, გვ. 20“. თავფურცელზე: „დაბ. 1885 წ. მისი ფსევდონიმი იყო ალ. საჩინოელი და ალ. ვანელი. ი. გრ.“
- გვ. 20. ლექსს „ალ-ეს ცხედარს“, მიწერი-
- ლი აქვს: „ალექსანდრე წულუკიძეს ეძღვნება. ასე მოთხრა ავტორმა. ი. გრ. 1945. 5/VII“.
- 4210-4211. ჩერქეზიშვილი ე. სამოცი წლის არმიეი. ვოლ. ორ სურათად. — [მიწინაძერა სოფლად. სცენა]. თბ., 1899.
- კანზე ავტორის ხელით: „ლიზასია“.
- მეორე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ტერენტი კახეთელიძე.“ იქვე: „ი. გრ. ეყვიღე ბაზარზე. 1931 წ. 22/III.“
- თავფურცელზე: „აიწყოს. — ი. გრ. 1941. 10/V.“
- სათაურის ქვემოთ: „გორდეილი 1 მოქმედებად. ი. გრ.“
- გვ. 3. არშიაზე: „აქედან აიწყოს ი. გრ.“
- წიგნი ტექნიკურად რედაქტირებულია ი. გრ. მიერ.
- გვ. 22. ხაზგასმულია ადგილი, არშიაზე: „ეს დ. გიეიშვილის ლექსიდანაა“.
- გვ. 23. ბოლო სტრიქონს მიწერილი აქვს: „ეს გ. სკანდაროვს ლექსიდანაა ი. გრ“
4212. ჩეჩელაშვილი ო. ფოლადის ფრთებზე [სამამულო ომის მონაწილის ჩანაწერები]. თბ., 1960.
4213. ჩიანელი დ. ორბი. [მოთხრობა]. ქუთაისი, 1933.
4214. ჩიანელი დ. შემოდგომის ცრემლები. (ნოველები და ლეგენდები). ქუთაისი. 1918.
- 4215-4216. ჩიშაკაძე ი. სემინარიელები. პიესა 3 მოქმ. მოზრდილთათვის. ტფ., 1933.
- თავფურცელზე წარწერა: „ვეძღვნი ძვ. მეგობარს ივ. ასკურაევს — ავტორი. 29/IV—34 წ.“
- 4217-4218. ჩიტალაძე ა. ლექსები. ტფ., 1913.
- მეორე ცალის კანზე: „სხვა გამოცემა“.
- 4219-4220. ჩიტაძე ი. სოფლის მოღვაწენი. მოთხრობა. ტფ., 1895.
4221. ჩიქოვანი გ. მიაი. [მოთხრობები. თბ.], 1959.
4222. ჩიქოვანი გ. მეორე ოჯახი. [მოთხრობა]. თბ., 1954.
4223. ჩიქოვანი გ. მოთხრობები. თბ., 1944.
- წიგნი ღვეს გაზეთ „ახალ. კომ.“, 1945 წ., № 52 — ამონაჭერი, ერ. ასტეცატუროვის წერილი — ბიბლიოგრაფია. გრ. ჩიქოვანის მოთხრობები.“
- 4224-4225. ჩიქოვანი გ. ნოველები და მოთხრობები. თბ., 1946.
4226. ჩიქოვანი გ. სიცოცხლის გზა. მოთხრობები. [თბ.], 1952.
4227. ჩიქოვანი მ. ანუელი. [მოთხრობები]. ტფ., 1931.

4228. ჩიქოვანი მ. აღმშენებლობის მოთხოვნები. კიათურა, 1931.

4229. ჩიქოვანი ს. ახალი დღიურები. ლექსები. თბ., 1953.

4230. ჩიქოვანი ს. ახალი ლექსები. თბ., 1941.

შემუცტიტულზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. ს. ჩიქოვანი. 1941 წ. მარტი.“

სარჩევში, ციკლში „მარშანდელი დღიური“ მხაზაზღა ლექსები, არშიაზე: „მნათობი“, 1940, № 12.“

სათაურთან „დის დაქარგვა“ მიწერილია: „ამის გარდა ყველა „მნათობშია.“

გაზეთიდან ამონაჭერი ბ. უღენტის რეცენზია „სიმონ ჩიქოვანის ახალი ლექსები“ მინაწერით: „კომ., 1941, № 137, 13 იენისი“.

4231. ჩიქოვანი ს. ბედი რესპუბლიკისა. პოემა. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1939. 19.VI“.

4232-4233. ჩიქოვანი ს. გიბრი და წინ. ლექსები და პოემები. 30-32-ე წელი. ქუთაისი. 1932.

ფორზაცის მე-3 გვერდზე: „ამ წიგნზე რეცენზია: 1. „მნათობი“, 1933, № 1-2. (კ. გამსახურდიასი).“ იქვე დევს ეს რეცენზია ჟურნ. „მნათობიდან“ ამოჭრილი.

4234. ჩიქოვანი ს. ლექსები. თბ., 1939.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „გაარჩიეს: 1. „საბჭოთა მასწავლებელი“, 1939, № 50. 2. „სტალინელი“ (გორი) 1939, № 101, 6 იენ. 3. „ლიტ. საქართ.“, 1939, № 16.“

გაზეთის ამონაჭრები:

1. „ზ. რადიანის წერილი „სიმონ ჩიქოვანის ლექსები“ მინაწერით: „კომ.“, 1939, № 162, 17 იელისი.“ 2. გ. ნატროშვილის წერილი „სიმონ ჩიქოვანის ლექსები“ მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1939, № 16.“ 3. ს. ყრუაშვილის წერილი „მკობხველის თვალთ“ მინაწერით: „ახალგ. კომ.“, 1939, № 256, 6 ნომბ. 4. რ. გოზალავის წერილი „ს. ჩიქოვანი — „ლექსები“, მინაწერით: „სტალინელი“, 1939, № 101“.

4235. ჩიქოვანი ს. ლექსები. — პოემა. თბ., 1955.

4236-4237. ჩიქოვანი ს. ლექსები. — პოემა. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს და ძველ მეგობარს ი. გრიშაშვილს. სიმონ ჩიქოვანი, 1960, V-10. თბილისი“.

4238-4239. ჩიქოვანი ს. ლექსები და პოემები. წიგნი 1. ტფ., 1933. [სუპერზე. 1934].

წიგნი 1. ლექსები და პოემები. 1924-1933. 1934.

17. კატალოგი, ტ. I

ფორზაცზე წარწერა: „შესანიშნავ პოეტს და მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი. 1934, აგვისტო“.

მეორე ცალის ყდის მეორე გვერდზე დაკრულია ამავე წიგნის შემუცტიტული წარწერით: „გერონტი ქიქოძეს საყვარელი და პატივისცემი სიმონ ჩიქოვანი. 1941. მარტი“. ქვედა კუთხეში მინაწერია: „ს. ჩიქოვანის ეს წიგნიც აკადემიის მალაზიაში იყიდებოდა. მე წარწერა ამოვხიე მხოლოდ. ი. გრ. 1946. 17/IV.“

გვ. 11. ლექსში „გიბრი და წინ“ ხაზგასმულია „ოქროს ფენი და კუბოსგან კონცა“, მიწერილია: „ი. გრიშაშვი“.

4240. ჩიქოვანი ს. ლექსები და პოემები. თბ., 1950.

გვ. 229. ლექსში „უღელურ პოეტს“ გადახაზულია სიტყვები: „მე და შენ“ და მიწერილია: „ჩვენ ორთა.“

გვ. 320. ლექსში „ნაკადულის გალობა გელავაში“ ხაზგასმულია: „ქვებში“ და მიწერილია: „ქვებზე“; ხაზგასმულია: „ტალის“ და მიწერილია: „ნაკადულს რა ტალა აქვს.“

გვ. 366. ლექსის „ქვეზე ამოჭრილი ნადირობა“ ეპიგრაფად მოყვანილ სიტყვებიდან ამოგდებულია სიტყვა „იქვე“.

გაზეთებიდან ამონაჭრები: წერილი „1. ს. ჩიქოვანის ლექსებისა და პოემების წიგნი“ მინაწერით: „სახალხო განათლება“, 1951 წ., № 38, 19 სექტემბერი. 2. პოეტის შემოქმედებითი გზა. ს. ჩიქოვანის ლექსები და პოემები“ მინაწერით: „კომუნისტის“, 1951, № 172, 24 იელისი.“ სტატიის ბოლოს ხაზგასმულია: „შემდგარად უნდა ჩათვალოს „კომუნისტის“ ა. წ. 6 მარტის ნომერში მოთავსებული სტატია“, და შემდეგ: „სრულიად არაფერია ნათქვამი იმ ღირსებებზე, რაც ქართული საბჭოთა პოეზიის ამ ერთ-ერთი მოწინავე ნიჭიერი წარმომადგენლის შემოქმედებას ახასიათებს.“

3. ბ. ნანიტაშვილის წერილი „გადაჭრით აღმოვხვართ სიმბოლიზმის ნაშთები ქართულ საბჭოთა პოეზიაში“ მინაწერით: „კომ.“, 1951 წ., № 54, 6 მარტი.“ წერილში ზოგიერთი ადგილია და სიტყვები მხაზაზღა და ხაზგასმულია.

4241. ჩიქოვანი ს. მამულს ეუთხრათ გამარჯვება. [ლექსები]. თბ., 1942.

თაფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს და მეგობარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1942 მარტი.“

წიგნში დევს გაზეთ „ლიტ. საქართ.“,

1942, № 4-დან ამოკრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ.

გვ. 37. ლექსში „პატარა ხალხი“ — ხაზგასმულია „ეგებ იმ ღამით კერასთან თოვლა“, მიწერილია: „ეს გადასატანია გვ. 39.“

გვ. 39. ლექსში „ამანათი“ ხაზგასმულია: „თუ თითისტარი დაქროდა სწრაფი“, მიწერილია: „აკლია“. „ეგებ იმ ღამეს კერასთან თოვლა.“ (იხ. გვ. 37).“

4242. ჩიქოვანი ს. მხოლოდ ლექსები. წიგნი I-ლი. 1924 წლიდან—1929-მდე. ტფ., 1930. სუპერზე: „ი. გრ. 2930. 25/1.“

გვ. 92. ლექსში „მყინვარი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ხმარების“ და მიწერილია: „ხრამების“

გვ. 162. ლექსს „ზამთრის გადმოცემა ხმაურში“ მიწერილი აქვს: „ქარის ხმა ქარში. (ბ. იაშვილი).“

წიგნის ბოლო ფორზაცზე რეცენზიები: „1. „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1930 წ., № 26. 2. „დროშა“, 1930 წ., № 2. 3. „მნათობი“, 1933 წ. № 1-2. (ჯ. გამსახურდია).“

4243. ჩიქოვანი ს. სამოკრი ლექსი. თბ. 1963.

4244. ჩიქოვანი ს. სიმღერა დავით გურამიშვილზე. [ლექსები. თბ.], 1942.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს და მეგობარს ი. გრიშაშვილს. 1942. ოქტომბერი. ს. ჩიქოვანი.“ იქვე დევს გაზეთიდან ამოკრილი ცნობა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ მინაწერით: „Заря“, 27 ნოემბ., 1942 წ.“

კანზე: „ი. გრ. მეწისქვილე, გვ. 51“.

გვ. 39. ხაზგასმულია: „ლავეში ბრტყელი“, მიწერილია: „ლავეში მამ როგორი უნდა იყოს?“

გაზეთის ამონაჭრები: 1. ბ. ელენის წერილი „ისტორიის მეტროლოგი ხელი“, მიწერილია: „სიმ ჩიქოვანი“, „ლიტ და ხელოვნ.“. 1943, № 9, 17 დეკემბ.“ 2. გ. გაჩეჩილაძის წერილი „ლიტერატურული შენიშვნები. სიმონ ჩიქოვანის პოეზიის შესახებ“ მინაწერით: „ლიტ. საქ.“, 1944 წ., № 6.“

4245-4246. ჩიქოვანი ს. სიმღერა დავით გურამიშვილზე. თბ., 1946.

4247. ჩიქოვანი ს. სიმღერა დავით გურამიშვილზე. თბ., 1949.

4248-4249. ჩიქოვანი ს. ფიქრები მტკვრის პირას. (პოემა). ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „ძველ მეგობარ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ავტორი 30/XI-1935“. წიგნი ჩადებულია გაზეთის ამონაჭრით: „განცხადება ყურნალ მნათობი“-ს რედაქციისა 1925 წლისათვის ხელისმოწერის შესახებ.

4250. ჩიქოვანი ს. ჩემი მამული. ლექსები. თბ., 1944.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს და მეგობარს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 1944 ივლისი.“

გვ. 80. ლექსის „მიძღვნა ხელთნაწერ მეფხისტყაოსანი“-ს ოსტატებისადმი“ ბოლოს მიწერილია: „გ. ლ-მ ამის მიძბაძა“. ამავე ლექსის უკანასკნელ სტრიქონში ხაზგასმულია: „შუა გაეგპოთ“ და მიწერილია: „გაგესხიანთ.“

ბოლო ფორზაცზე: „ორი ფრთა, 123. მერცხლის ბუდე. 125“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. შ. აფხაიძის კრიტიკული წერილი „ლიტერატურული შენიშვნები“, ენება ს. ჩიქოვანის „სიმღერა დ. გურამიშვილზე“. არშიაზე: „ს. ჩიქოვანზე (ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 34, 14 ოქტ.).“ 2. გ. ნატროშვილის რეცენზია „სიმონ ჩიქოვანის პოეზია“ მინაწერით: „კომ.“, 1944, № 185, 12 სექტ.“ 3. ა. ქუთათელის რეცენზია „ს. ჩიქოვანის „ჩემი მამული“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, № 29, 25 აგვის. 1944 წ.“ 4. ა. ქუთათელის რეცენზიის გაგრძელება, „ლიტ. და ხელ.“ № 30, 1 სექტ. 1944 წ.“ 5. საგაზეთო ცნობა „საქ. საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის პრეზიდიუმმა წამოაყენა ს. ჩიქოვანის კანდიდატურა“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1945, № 217, 2 ნოემბ.“ 6. შ. აფხაიძის რეცენზია „სიმონ ჩიქოვანის პოეზია“. „ლიტ. და ხელ.“ 1944, № 24, 14 ივლისი“. 7. იასამანი ს. ჩიქოვანი უკრაინულ ენაზე“. რეცენზია მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1944, № 20, 9 ივნ. ი. გრ.“ 8. С. Спасский, „Симон Чиковани“ მინაწერით: „Лит. и иск.“ 1944, № 21, მაისი“. 9. ცნობა მხატვრ. კითხვის საღამოს შესახებ. ს. ბალაშოვის პროგრამაში შეტანილია ს. ჩიქოვანის ლექსები. ამონაჭერზე წერია: „1945.“

4252. ჩიჩუა ა. მოკლე მოთხრობა. (რომანი) კ-ნა ჩიჩუას არეთა ნანეიშვილის ასულის მიერ. ქუთაისი, 1913.

კანზე: „თბილისში არ არის“. ი. გრ.“

4252. ჩიქოვანზე დ. იკია. [პოემა]. ქუთაისი, 1931.

4253. ჩხაიძე ა. გზაჯვარედინზე. პიესა. ბათუმი, 1959.

4254. ჩხაიძე ა. უგვირგვინო იუბილარი. მოთხრობები. ბათუმი, 1958.

4255. ჩხაიძე ი. გოლიათი. [მოთხრობა] — ამონაჭერი: „მნათობი“, 1940, № 9.

4256. ჩხეიძე ა. წერილი დასავლეთის პროლეტარიატს. [პოემა]. ტფ., 1929.

კანის მეორე გვერდზე წარწერა: „ჩემს ძმას და მეგობარს კ. კახიანს ავტორისაგან. 1929 წ. 19. V. ტფილისი.“

4257. ჩხეიძე ბ. დღეები. [მოთხრობა] ტფ., 1931.

4258. ჩხეიძე ბ. ლიახვის პირას. რომანი. თბ., 1947.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემი ქართულად ზოლაპარაკე, ხალხის და ერის საყვარელ სიტყვის ოსტატს პოეტს ი. გრიშაშვილს ჟღერის ამ წიგნს ავტორი ბ. ჩხეიძე. 3. IV. 47.“

4259. ჩხეიძე ბ. მახლობელი. [მოთხრობები. თბ.], 1932.

4260. ჩხეიძე ბ. მოთხრობები. თბ., 1940.

4261. ჩხეიძე ბ. მწვანე ხოდანუნი. რომანი. წიგნი 1. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ილიასი, აკაკისა და ვაჟასაგან ჩაყენებული საფუძვლით გაღლებული ქართული პუტრის წმინდა ნაწილს, საბასი, გრიგოლის და ალექსანდრეს მიერ წაბლის საწუნე-ხელში დაწურულ-დაყენებულ ღმერთების სასმელ ზედაშეს, მომხიბლავ და მომუნსხავ, გამხარებელ და თავდამიფიწყებელ სოსოს ბორის ჩხეიძესაგან. 12 მაისი, 1960 წელი.“

4262. ჩხეიძე ვ. ომაკაბახილი. [მოთხრობა]. თბ., 1945.

4263. ჩხეიძე ბ. ფერო. რომანი. [თბ.], 1932.

4264. ჩხეიძე ბ. ლტუნა და სტეფანე. [მოთხრობა]. 1933.

4265. ჩხეიძე ო. ურწყავი. [მოთხრობები]. თბ., 1948.

4266. ჩხეიძე ო. ხელუერი. [მოთხრობები]. თბ., 1947.

4267. ჩხეიძე ო. ყებირი. [რომანი]. თბ., 1956.

ფორზაცზე: „რაშია საქმე“? 127 გვ. სჯობი: „რა ამბავია. რა მოხდა.“

4268-4271. ჩხიკვაძე ნ. ლექსები. [ს. აბაშელის შესავალი წერილით: „მგოსანი მოუსვენარი“] ტფ., 1922. [კანზე, 1923].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1923, 19 სექტ.“
კანზე ავტორის გვარის ქვეშ: „(1883—1920). ი. გრ.“

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ლამანჩის რაინდის წისქვილები მას ალბად არ ასვენებდენ“, მიწერილია: „შანშიაშვილისაქ“

გვ. 174. ლექსთან „ტყეს სკრიან“ მიწერილია: „მიბაძვია — იხ. აკაკი პაპავის მიერ თარგმნილი ლექსი — „ჩანვი“, გვ. 320.“

გვ. 191. ლექსის „მშვიდობით“ ბოლოში: „იხ. გვ. 39.“

კანის მე-4 გვ. ფანქრით: „1. გრ.-ს ბიოგრაფია და ს. აბაშელისა ერთი და იგივეა, იქაც სახელი, აქაც სახელი. 2. საშას მოგონება კარგია. 3. არ არის სიული — პრულონის ერთი ლექსის მიბაძვა: „შენ სიყვამუწილს ჩემსასა ჰგვეხარ!“

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „იასამანი. 1924. 16-V-ტფილისი“.

წიგნი ჩამულია საგანგებო ყდაში, რომელზედაც ამოტვიფრულია: „ნოე ჩხიკვაძე. ლექსები. იასამანი.“

4272-4274. ჩხიკვაძე ნ. ლექსები. ტფ., 1920.

4275-4277. ჩხიკვაძე ნ. ცისა და მიწის [ლექსები]. ტფ., 1914.

თავფურცელზე ფანქრით: „ბატონო ივანე! ამ წიგნში ჩაყეცილი ადგილები, გთხოვთ წაშალოთ. სახელდობრ „რწმენის სიმბოლო“, და „ტაძარში“, თუ სხვას ვაუწყებთ, კარგი იქნება. წიგნი ამ დღეში მოგვით. ნ. ჩხიკვაძე.“
გვ. 37-დან 44-მდე მოკეცილია, ლექსები მოხატულია.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „ი. გრ. ჩხიკვაძის ერთი ლექსი დაბეჭდილი ვნახე: („ივერია“, 1904, № 68). „მშვიდობით“ (იხ. „საქართველო“ დაბატება 1916, № 22. „შხის ასული“ (იხ. „სალამური“, 1909). „ტანჯვის ქალაქი“ („სამშობლოს“ დაბატება, 1915 წ. № 10)“.

თავფურცელზე ავტორის გვარის ქვემოთ: „(24 მაისს, ახ. სტ. 1920 წ.) ი. გრ.“

4278. ჩხიკვაძე ნ. ცრემლის გუბე. (ლექგენდა). ფოთი, 1910.

კანზე ფანქრით: „დაბეჭდილია კაი ლექსი „სახალ. ვახუთის დაბატებაში, № 152. 7 აპრილი, 1913 წ.“

იქვე: „ეკა, შენის ცრემლებით მოვხარებ, ჩემი გრძნობების ფაფა“.

4279. ჩხიკვაძე პ. თხზულებანი. ტფ., 1938.

4280. ჩხიკვაძე პ. ერთტომეული. თბ., 1955.

4281. ჩხიკვაძე პ. ახალი ხმელეთი. რომანი. თბ., 1946.

4282-4283. ჩხიკვაძე პ. დაბინდებიდან გათენებამდის. მოთხრობები. ტფ., 1931.

4284-4285. ჩხიკვაძე პ. მინდვრის კვირეული. [მოთხრობა. თბ.] 1931.

4286. ჩხიკვაძე პ. საბათულები. რომანი. [თბ.], 1931.

სუპერზე: „ი. გრ. 1931. 1/V.“

ბოლოში ფორზაცზე: „რეცენზიები: 1. „ახალგაზრდა კომ.“, 1931, № 118, 24 მაისი.“

გავთებიდან ამონაწერები: 1. პ. ქიქოძის წერილი „პროლეტარული ბელეტრისტიკის ახალი კადრები“ მინაწერით: „1931, „კომუნისტი“, № 212, 15 სექტ.“ 2. ვ. ლუარსაბიძის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „კომ.“, 1931, ივლისის 3.“

4287. ჩხიკვაძე პ. სართულები. რომანი. მე-2 გამოც. [ტფ.], 1933.

4288-4289. ჩხიკვაძე პრ. 1905-დან, დრამა 4 მოქმ. (1-ლი რევოლუციის 20 წ-თავის აღსანიშნავი). ტფ., 1926.

4290-4291. ცაბაძე ა. ახალი ერა. (პოემა). გორი, 1931.

4292. ცაბაძე ა. წარსულის აჩრდილი. ტრაველია 4 მოქმ. სიუჟეტი 1905 წლის მოძრაობიდან ქართლში. გორი, 1928.

4293-4299. ცაგარელი ა. დრამატული თხზულებანი. ახალი-სენაი, 1895—1897.

წ. 1. 1895.

ფორზაცხე: „ი. გრიშაშვილი 1907. „ციმბირელი“ აქედან აიწყეს.“

გვ. 3. პიესას „ქართველი დედა“ მიწერილი აქვს: „ამ პიესას რუსულად ჰქვიან „Иахилъ“ — იახილ. (ფრანგ. ვაღმოკ.). პირველად დაიდგა 1890 წ. 9 დეკემბ. ნ. გაბუნიას ბუნფისზე. ი. გრ. ს. არნოს პიესიდან გადმოკეთებულია (იხ. საცენზურო არხივის ხელნაწერი). იქ აწერია დაწერის წელი 1889 წ. ი. გრ.“

გვ. 90. პიესის ბოლოში: „ამ წელს დაიბეჭდა რუსულად ფრანგულიდან გადმოკეთებული პიესა „Иахилъ“. ი. გრ.“

გვ. 91. პიესასთან „ციმბირელი“ ჩაერულ კალენდრის ფურცელზე მიწერილია „ციმბირელი“, კომედია 4 მოქმედებად“. აქვე და 91-ე გვ. ბეჭედი: „ნებას ერთად აიწყოს“. „ციმბირელი“ პირველად წარმოადგინეს 1888 წელს (?) 18 მაისს. (პეტუას თვით ავტორი თამაშობდა. „ივერია“, 1888 წ. № 99, განცხ.) ი. გრ.“ იქვე: „მართალია? ახალ ამბად. „ივ.“, 1888, № 104“. სათაურის ქვეშ: „პეტუას ლექსი (გვ. 169 პირველად დაიბეჭდა „დროებაში“, 1885 წ., № 187)“. ქვევით: „ა. ცაგარელს დაუწერია 4 მოქმ. კომედია „ციმბირელი“, რომელსაც ამ ზამთარს წარმოადგენენ. („ივერია“, 1886 წ., № 214). ამ წელს არ წარმოუდგენიათ!“

გვ. 93. მიწერილია: „ასოთ ამწყობს: — აწყობს როგორც დაბეჭდილია, წაშლილებს და ჩამატებულებს ყურადღებას ნუ მიაქცევ. იმათ ნუ აწყობ და ისინი ა. ცაგარელს არ ეკუთვნის. ი. გრ. 1936. 29/III.“

გვ. 109. მიწერილია: „გასწვრივ 145-მდე. ი. გრ.“

გვ. 170. მოყვანილია ლექსი „საყვარელი! რა, რა მოსაგონია!...“ არშააზე: ეს ლექსი პირველად დაიბეჭდა 1885 წ. „დროებაში“, № 187. სახელწოდებით: „საქულას სიყვარული“.

გვ. 173. ხაზგასმულია: „მაკარონიით რომ იმტარევი წელში!“, მიწერილია: „ეს ხაზგასმული სიტყვებით უთაბედლო შექმნა ასიყო ცაგარელმა, როცა იგი პეტუას თამაშობდა. მათი — მაკო საფაროვისა იყო. მაკო პართლაც აშო-ლტილი ქალი ყოფილა. ი. ელფთელიძის ნაამბობი. ი. გრ. 1933. 10/II.“

გვ. 194. მიწერილია: „უნდა აიწყოს სულ რაც წაშლილია.“

გვ. 208. პიესის ბოლოს დასმულია მთავლის ბეჭედი, მიწერილია: „პეტუას აფსონები ულოცვენ, როცა ცეკვით გაცვენ. ფარლა. ჩემი სალაპო. ი. გრ. 1933. 7/III.“

გვ. 209. მიწერილია: „პეტუა-ძიაჯან, ჩემი ამფსონები მომიყვანია, და შენი ნახვა უნდათ, შეიძლება. ყველანი — შეიძლება! შეიძლება.“

ი. გრ. გაუქმებია ამ პიესის რედაქცია 1936 წლის გამოცემისათვის. წიგნში მრავალი ადგილი ხაზგასმული, გადაშლილი, გადახატულია მიწერილია შენიშვნებში.

გვ. 209. „ბაიყუშ“-თან მიწერილია: „(მიბაძეა. იხ. I გამოცემა).“

მეორე ცალის თავფურცლის მე-2 გვერდზე: „1. „ქართველი დედა“. 2. „ციმბირელი“. 3. „ბაიყუშ“. ბოლოში აკლია პიესა „ბაიყუშის“

წ. 2. 1897.

კანის მე-2 გვ. დაერულია ერთი გვერდის ანაბეჭდი, რომელზედაც მიწერილია: „უნდა დაბეჭდეს ა. ცაგარელის I ტომში. მაგრამ ღრამები მეორისთვის გადავდ. III-ში გადამოკეთებულები. ი. გრ. ღრამების დაბეჭდვა გადიდო. — ეს ფურცელი დამარჩა. ი. გრ.“

ფორზაცხე: „ი. გრიშაშვილი. ტფ., 1907 წ.“

გვ. 3. ბეჭედი: „მთავლიტი — ნებას ერთად აიწყოს. მთავლიტის რწმუნ... [ხელმოწერა გაუჭყვევლია.] 1936 წ. 2 აპრილი.“. იგივე რუსულად.

გვ. 83. პიესა „ხანუმა“-ს მიწერილი აქვს „აიწყოს მთლიანად. ი. გრ.“

აქვე დაერულია ნატალია გაბუნია-ცაგარელის სურათი.

გვ. 84. შენიშვნაში ხაზგასმულია ადგილი: „ზემოსხენებულ პირთა ეს კომედია ითამაშეს თბილისში პირველად 1882 წელსა...“ და მიწერილია: „ტყუილია! იხ. I გამოც. ი. გრ.“

გვ. 229. სათაურს „ოინბაზი“ მიწერილი აქვს: „ასიკო ცავარელისა. ი. გრ.“

წიგნის ბოლო ფორზაცზე წერია: „სადაც არ ვიყავ მე მშენიერ გაზაფხულს, მე ვხედავ ერთ სიზმარს და ეს სიზმარია, სიზმარია აისის, რომ შენ ჩემი იყავ, ეს იყო სიზმარი.“ ი. გრ.“

ტექსტს გაკეთებული აქვს ტექნიკური რედაქცია.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „სოლო გოშაძის ნაქონი წიგნი. ი. გრ.“

გვ. 3. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „სოლო გოშაძე.“

4300-4306. ცავარელი ა. კომედიები. ი. გრიშაშვილის რედ., წინათქმით, შენიშვნებით და ლექსიკონით. ტფ., 1936.

წიგნში ჩადებულია სხვადასხვა ზომის ქაღალდი, რომელზედაც წერია: „1. ასიკო ცავარელი დაიბადა 1857 წ. 9 თებერვალს [ქველს სტილით]. ახლრად 21 თებ. 1957 წ. სრულდება 100 წ. სალიკო ზედიშვილმა გამოარკვია. 2. (ეს ქ-ძის ლექსია?) „სიყვარულო რა გძნობა ხარ, რისგანა ხარ შედგენილი ომერტომანა გყო თუ ეშმაკმა კაცის გულში შთანერგილი.“ (იხ. „ხანუმა“ ა. ცავარელისა. მეორე მოქმ., II სანახავი). ეს ა. ქ-ძის ლექსია „სიყვარულო ძალსა შენსა ვინ არს რომელ არ ჰმონებდეს!“ (იხ. ა. ცავარელის პიესა „ერთი ნახიჯი წინ“, 1 მოქმ. გამოსვლა 2. „თხზ“ II გვ. 10). 3. ა. ცავარელის მოთხრობა „სიყვარულის სასოგარი“, „დროება“, 1882, № 166 და სხვა... (ამა წლის „დროებაში“ ასიკოს ლექსებიცაა). ა. ცავარელის „ოინბაზი“ პირველად წარმოადგინეს 1882 წ. 20 ოქტ (იხ. „დროება“, 1882, № 218, 19 ოქტ.) რეცენზია აოგად იხსენიებს (იხ. „დროება“, 1882 წ., № 221. 24 ოქტ.) 4. ავტ. ცავარელის უცნობი პიესის ავტორგრაფი. იხ. „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1952 წ., № 42, 16 ოქტ. გვ. 4.“

წიგნში ჩადებულია აგრეთვე ქაღალდის ნაჭერი, რომელზედაც უცნობი პირის ხელით წერია: „მოულოდნელი საჩუქარი“, კომ. 1 მოქმ. თარგმ. ა. ცავარელისა. „ოტრ.“, 1889 წ., № 41-42, № 45-46-47.“

მეორე ცალის ხელნაკეთ კანის მე-2 გვ. გახეთიდან ამოჭრილი თბილისის უნივერსიტეტის განცხადება დისერტაციის დაცვის შესახებ, მიწერილია: „კომ.“, 1941 წ., № 53. (4 მარტი). მე მინდოდა დამეცვა დისერტაცია. მთელი მასალა ამ წიგნშია. ღმერთი არ არის?“.

შეუტყობლზე: „ეს ჩემს ბიბლიოთეკას რჩება. ი. გრ. 1936. 29/VII. მეორედ აქედან აიწიოს — გასწორებულია. ი. გრ.“ იქვე: „რეცენზიები ამ წიგნზე: 1. „კომუნისტი“, 1936, № 221 (ქრონიკა). 2. „ლიტერატ. გაზეთი“, 1936, № 16 (ქრონიკა). 3. „კომუნისტი“, 1936, № 252, 30 ოქტ. (ქრონიკა). 4. „საბჭოთა ხელოვნება“, 1937, № 2 (შ. ჩხ.). 5. „ლიტ. საქართველო“, 1937, № 23, გვ. 4. (კალენდარში).“

თაფურცელთან გაზეთის ამონაჭერი „ა. ცავარელის უცნობი პიესები“ მინაწერთ: „ლიტ. საქართველო“, № 24, 1939 წ. გ. სუნდუქიანიც მისი საყვარელი მწერალია. ეს პიესა სუსტი ლექსითაა დაწერილი.“ [იგულისხმება პიესა „ჩვენი უცხოვრების სურათები“.]

აქვე დევს კონვერტები წარწერით: „1. ასიკო ცავარელის წერილები ჩემბატოს ჩემს ნარკვევებს. 2. ა. ცავარელი. თუ რუსი არ არის, სხვა ტომს რკინის გზის სამსახურში არავის იღებდნენ. (ნ. ნიკოლაძე.) 3. ნატო ვაბუნიას სიმღერა ასიკოს საფლავზე.“ გაზეთებიდან ამონაჭრები: 1. „აქსენტი ცავარელი — კომედიები. რედაქცია, შენიშვნები და ლექსიკონი ი. გრიშაშვილისა.“ ამონაჭრებ წერია: „კომუნისტი“, 1936 წ., № 252, 30 ოქტ. 2. აქსენტი ცავარელი (დაბადებიდან 80 და გარდაცვალებიდან 35 წლის მემსრულეების გამო)“ მინაწერთ: „ლიტ. საქართველო“, 1937, № 23, 10 სექტ. 3. ა. ცავარელის კომედიები ი. გრიშაშვილის რედაქციით“. ამონაჭრებ წერია: „კომუნისტი“, 1936 წ., № 221“. 4. ავტ. ცავარელი — კომედიები“, ი. გრიშაშვილის რედაქციით, წინასიტყვაობით, შენიშვნებით, და ლექსიკონით“ მინაწერთ: „ლიტერატურული საქართველო“, 1936 წ., № 22.“

წიგნს გაკეთებული აქვს რედაქცია შემდეგი გამოცემისათვის:

თითქმის ყველა გვერდზეა ბიბლიოგრაფიული, სტილისტური და კორექტურული ხასიათის შენიშვნები. მრავალი ამონაჭრები გაზეთებიდან, ქაღალდის ნაჭრები შენიშვნებით.

მესამე ცალის ფორზაცზე: „ჩემს ბიბლიოთეკა. 1936. 15/IX“.

ფორზაცის მე-3 გვ. დაკრულია გაზეთიდან ამონაჭერი ქ. რ.-ს წერილი „აქსენტი ცავარელი — კომედიები. რედაქცია. შენიშვნები და ლექსიკონი ი. გრიშაშვილისა“ მინაწერთ: „კომ.“, 1936, № 252, 30 ოქტ.

4307. ცავარელი ა. მათიკო. დრამა — ამონაჭერი: „ივერია“, 1880, № 3.

ხელნაკეთ კანზე: „მათიკო. — ი. გრ.“

ხელნაკეთ თავფურცელზე: „ორი პიესა 1. მითიკო, დრამა ხუთ მოქმედებათ... ა. ცაგარელია. 2. „პეპო“ კომედია სამ მოქმ. გ. სუნდუკიანცისა. იოსებ გრიგოლის ძე მამულაშვილი (გრიგაშვილი) «1907 წ...» (16 თებერვალს.)“.

გვ. 55. და გვ. 139. ბეჭედი: „მთავლიტი. ნებას ერთად აიწყოს“. იგივე რუსულად.

ტექსტი რედაქტირებულია ტექნიკურად ი. გრ. მიერ.

4308. ცაგარელი ა. მითიკო. მე-3 მოქმ. თფ., 1916.

4309. ცაგარელი ა. მკითხავი. კომ. — ფარსი 3 მოქმ. ი. ჭავჭავაძის „კაცია-ადამიანიდან“ გადმოკეთებული. [ი. გრიგაშვილის წინათქმით. თბ., 1937] — ამონაჭერი: „მნათობი“, 1937, № 5.

ხელნაკეთ კანზე: „ავე. ცაგარელი. მკითხავი. კომ.-ფარსი 3 მოქ. ილია ჭავჭავაძის „კაცია-ადამიანიდან“ გადმოკეთებული. აღმოაჩინა და წინათქმა დაუტორო ი. გრიგაშვილმა. „მნათობი“, 1937, № 5, გვ. 33.“

4310-4314. ცაგარელი ა. ოინაზი. ვოდ. 1. მოქმ. (გადმოკეთებული). თბ., 1940.

კანზე ბეჭედი: „საქართველოს სათეატრო ზუსტუმი.“

4315. ცაგარელი ა. რაც გინახავს ველარ ნახავ! კომ. 3 მოქმ. — ამონაჭერი: „ჩანგი“, ტ. 2. თბ., 1916.

გვ. 423. ხაზგასმულია: „მულრე!“ მიწერილია: „მულრე!“

გვ. 425. არშიაზე: „აკლია“

გვ. 432. წინადადებაში „ჩემი საქმისა მე ვიცი“... ჩამატებულია „თეთონ.“

გვ. 435. ხაზგასმულია: „ია მეტეხუ პა-შოლ!...“, მიწერილია: „ნა“ — „ია“-ს ნაცვლად. აზნაის ბოლოს: „აქამდე“.

4316-4318. ცაგარელი ა. რაც გინახავს ველარ ნახავ! [კომედია] — ამონაჭერი.

ხელნაკეთ კანზე: „რაც გინახავს, ველარ ნახავ! ი. გრ.“

თავფურცელზე ჩაკრულია ქალაღის ნაჭერი მინაწერით: „ეს წიგნი არ გამოთხუთო და დამიბრუნეთ თავის მდროზე. ი. გრ. 1931. 26 მარტი“. ჩაკრულია მდლობის წერილი რუსულ ენაზე თხელ ქალაღზე, დაბეჭდილი ი. გრ. სახელზე, რომელსაც ხელს აწერს დრამწერის ხელმძღვანელი გიგოშვილი.

4319. ცაგარელი ა. როგორც მოხვალ სენი-ნათ; ისე წახვალ შინათ თანამედროვე სცენები 4 მოქმ. (ქალაქელთა ცხოვრებიდან) — ამონაჭერი: ცაგარელი ა. კომედიები, 1936.

4320. ცაგარელი ა. ხანუმა. მე-2 მოქმ. ამონაჭერი: ცაგარელი, ა. 3 კომედია, 1844.

ხელნაკეთ კანზე: „ა. ცაგარელი „ხანუმა“. (აქ მხოლოდ მეორე მოქმედება). ი. გრ.“

4321-4325. ცაგარელი ა. სამი კომედია [ხანუმა. — რაც გინახავს, ველარ ნახავ. — ბაიყუში]. თფ., 1884.

თავფურცელზე წარწერა: „პატიეცემულ კნინა იულია ივანეს ასულ ბარათაშვილისას, ნიშნად უღრმესი პატივისცემისა. ავტორი.“

ამონაჭერი განზეთიდან „ლიტ. და ხელ.“, მარგარიტა ვანაძის წერილი „პირველი ქართული კომიკური ოპერა. ვ. დოლიძის „ქეთო და კოტეს“ დადგმის 30 წლისთავის გამო მინაწერით: „ა. ც. ი. „ლიტ. და ხელ.“, 1949, დეკ.“...

მეორე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „ი. გრ. ა. ცაგარელი. სამი კომედია, 1884.“

თითოეულ კომედიას აქვს მთავლიტის ბეჭედი: „ს. ს. ს. რ. მთავლიტი ნებას ერთად აიწყოს მთავლიტის რწმუნ. (ხელმოწერა). 20/III. 1936 წ.“ იგივე რუს. ენაზე.

გვ. 113 მიწერილია: „ი. გრ. აქამდე გავასწორე, გადაღის გვ. 97.“

გვერდები დანაშრილია ი. გრ. ხელით.

გვ. 3. მოქმედ პირთა შემსრულებლებზე მიწერილია: „ნუ აიწყობა.“

გვ. 57. ხანუმას მონოლოგიდან ამოშლილ სიტყვებზე მიწერილია: „უნდა.“

გვ. 73. ვანოს სიტყვასთან: „უნდა.“

გვ. 91. კომედია „ხანუმას“ ბოლოს: „დასწერა 1882 წ.“

გვ. 95. მოქმედ პირთა შემსრულებელ მსახიობთა გეარების ზემოთ: „ამას ნუ ააწყობთ.“ ხაზგასმულია თითოეული გეარი და ზოგ მათგანს მიწერილი აქვს შენიშვნა. ასე მაგ.: „ე. მან-ვეტოვი“; *); ცნობილი ექიმი; თამაშობდა კენჭაძის ფსევდ.“ ასევე: „ნ. შიშნიევი“ — *); — ნ. თომაშვილი“. ასეთივე მინაწერი გვერდის ბოლოს:

გვ. 96. მიწერილია: „ნუ აიწყობა.“

წიგნის ბოლოს: „სარჩევი“ ხანუმა მ. რაც გინახავს... 93. ბაიყუში, 153.“

მესამე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „ა. ცაგარელი. სამი კომედია.“

გვ. I. „სამი კომედია. 1884.“

გვ. 1. „სამი კომედია. ა. ცაგარელი. გომოც, 1884 წ. დუბ. ი. გრ.“

მეთოზე ცალის კანზე: „იშვითი. ი. გრ. სრულია.“

4326. ცაგარელი ა. ციმბირელი. კომ. 4

პიქსი. — ამონაწერი: ა. ცაგარელი. კომედიები, 1956.

თავფურცელზე: „სუფლიორისა! ი. გრ.“
ქვემოთ: „პეტუა ჩემი როლია! ი. გრ.“

თავფურცლის მე-2 გვ. „მოქმედნი პირნი“-ს გვერდით. მიწერილია შემსრულებელთა გვარები: „სოსო, ე. ირემაძე, გრ. ცეცხლაძე, შარიჯანი...“ და სხვ.

გვ. 134. გადახაზულია სიტყვა: „გაქისიებს“ და მიწერილია: „გაქინებს“. ამავე გვერდის ბოლოში გადახაზულია სტროფი და მიწერილია:

„შენი ტუჩები. ნაზ-ფრთხუჩები
წინასწარ ბედსა მეტადებთან,
და ეს გრძობანი, წინაცობანი,
ეთა ლახვარი გულსა მხვედებიან.“

გვ. 135. გადახაზულია ლექსი.

გვ. 136. მიწერილია: „ვილატეები მოდიან; წაივით (გადიან).“

გვ. 136—139. „მეორე სანახაი“ — გადახაზულია მთლიანად.

გვ. 143. მიწერილია: „(მაზუთიანი გადის, ქლესოვი მიეგებება შემოსულ ნარგიზას).“

გვ. 143—145. „მეოთხე სანახაი“ გადახაზულია მთლიანად.

გვ. 173. გადახაზულია: „ღმერთი სამართლიანია და ხემწიფე მოწყალე, ღმერთმა განაძლიეროს“, მიწერილია: „სამართალმა გზა კვალი არ დაკარგა.“

გვ. 177. ჩაღებულია ქალაღის ნაქერი, მიწერილია: „მამონი; ნარგიზა; ქლესოვი; პეტუა; მისუთიანი, ციმბ.“

გვ. 184. მიწერილია: „ქლესოვი, მამ რაც მოგივიდეთ, ჩემი ბრალი არ იყოს. (ესეფ გადის).“

გვ. 186 და 187 ჩაქრულია ქალაღის ორი წურტელი, მიწერილია: „მამო — რად გიყვარვარ?“

პეტუა — რად მიყვარხარ? ვაი რომ ვიცოდე, განა კი მიყვარხარ?...“ მთლიანად გადმოწერილია მონოლოგი, ბოლოს მიწერილია: „(ა. ახანაზოვი. იხ მისი „თხზ.“ და „ივერია“, 1891 წ., № 1.). ი. გრ.“

გვ. 191. არზაზე: „ერთი ლოთიანად ჩამოვარებიანი თავში (გადის).“

გვ. 192. მაზუთიანის სიტყვის ბოლოს: „სხვას დაუფთმო!“

გვ. 215 მიწერილია: „პეტუა-ძიაცან აქ ჩემი პამსუნები არიან, შენი ნახვა უნდათ... ამბობენ ნიკოლას უნდა მიულოცონო.“

ციმბირელი — მოვიდნენ, შვილო?
პეტუა — მოდიო რაღა! (შემოდის 6 ყარა-

ჩოღელი შემოაქვთ თარფი. მერე ცეკვავენ.). (ფარდა).“

წიგნის ბოლოს: „უნდა ვითამაშოთ 2 მარტს (1942 წელს). თავდაცვითი ფონდის სასარგებლოდ. ი. გრ. 1942 14/II.“ ქვემოთ: „გადაიღო: უნდა ვითამაშოთ 12 აპრილს 1942 წელს ი. გრ. [გადაიღო!]“ ამის ქვემოთ: „დაიღვა მარჯანიშვილის თეატრში 1933 წ. 7 მარტს ჩემს საღამოზე. ი. გრ.“

გვ. 187-თან მიმაგრებულია ი. გრ. მიერ შედგენილი და მისი ხელით დაწერილი განცხადება მარჯანიშვილის თეატრში ა. ცაგარელის „ციმბირელის“ დადგმის შესახებ. დასაწყისში „მარჯანიშვილის თეატრი“, იქვე: „მწერლები, ორშაბათი 2 მარტს 1942. წარმოდგენილი იქნება ავ. ცაგარელის პიესა „ციმბირელი“, კომედია 4 მოქმედებად. პიესაში მონაწილეობას მიიღებენ მხოლოდ მწერლები.“

მერე ჩამოთვლილია მონაწილე მწერლები და როლები:

- „1. სანდრო შანშიაშვილი“ გადახაზულია, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილი — მისუთიანი“.
- „4. შალვა დადიანი — იოანე უსტაბაში“.
- „9. ი. გრიშაშვილი“ — გადახაზულია, მიწერილია: „ი. ზურაბიშვილი... კავკაველი პეტუა.“
- „5. მარიამ ვარიყული“ — გადახაზულია და მიწერილია: „ცქვიტი — ქალია.“ 8. ს. ფაშაღლიშვილი... სტეფან შაკარია“.
- „7. მავვალა მრეველიშვილი“ — გადახაზულია, მიწერილია: „მ. ვარიყული... ვარო.“ „10. მარიჯანი... ვაშვილი.“ „3. მიქელ პატარიძე“ — (გადახაზულია და მიწერილია: „გრ. ცეცხლაძე)... ადვოკატი. ქლესოვი“, „6. რაჟდენ ვებრატე“ — გადახაზულია და მიწერილია. (მ. პატარიძე)... ნიკოლა.“ „2. ქეთო ირემაძე... ნარგიზა.“ „11. ალ. შანიძე... არტემი.“

თანამიმდევრობის შესაბამისად ხელს აწერენ: „1. შ. დადიანი, 4. [გურჯივეველია]. 9. ი. გრ. 5. მ. ვარიყული. 8, 7. გურჯივეველია. 10. მარიჯანი. 3. გრ. ცეცხლაძე. 6. მ. პატარიძე. 2. ქ. ირემაძე.“ იქვე: „პიესას დადგამს“ — (გადახაზულია და მიწერილია თავზე: „რეჟისორი: ლეო ქიჩიელი“. რეჟ. თანამემწე — გადახაზულია და მიწერილია თავზე: „სცენარისტი: სიმონ ჩიქოვანი. სუფლიორი: ნ. ჩაჩავა. სამხატვრო ნაწილის გამგე სანდრო ეული. მეოთხე მოქმედებაში სტუმრებს შორის გამოვლენ პოეტები: ა. მამაშვილი, ს. ეული, ს. ჩიქოვანი, გ. ლეონიძე, შარია ბარათაშვილი, მავვალა მრეველიშვილი.“ და ბოლოს აღნიშნულია: „დასაწყისი საღ. სრულ 8 საათზე. ბილეთები ამთავითვე იყიდება თეატრის კასაში. (დასასრულ. ცეკვა).“

4327. **ცაგარელი ა.** ცისარტყელა. კომ. 4 მოქ. — ამონაწერები: „მომამბე“, 1900, № 10. 11. კანზე: „ი. გრ. ცისარტყელა. („მომამბე“, 1900 წ., № X. XI) „სუფლიორის ეგზემპლარი — ი. გრ.“

4328-4329. **ცაგარელი ა.** ცისარტყელა (ლდევანდელი ვარამი). კომ. 4 მოქმ. ტვ., 1901 — გადმობეჭდილია ჟურნალ „მომამბიდან.“ თავფურცელზე წარწერა: „უძვირფასესს, ღიღებულს მოძღვარს ილიას. ავტორისაგან.“

კანზე: „შევიძინე ვაჩეჩილაძისაგან. ი. გრ. 1901 წ. 25/III.“ იქვე: „ამ წიგნს ა. ცაგარელი უძღვნის ილია ჭავჭავაძეს. ი. გრ.“

კანზე ი. ჭავჭავაძის პირადი ბიბლიოთეკის წიგნებისათვის დამახასიათებელი — ლურჯი ფანქრით დაწერილი ციფრებია: „418, 29.“

თავფურცელზე: „კორექტ: შეცდომა, გვ. 20.“ და გვ. 20-ზე მე-4 სტრიქონში „დიმიტრი“ გადახაზულია და მის მავიერად წერია: „სფირიდონ.“

მეორე ცალს თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ძვირფას ძეგლ მეგობარს მაკოს ასიკოსაგან.“

4330. **ცაგარელი ა.** ჭკუისა მჭირს! კომ. 1 მოქმ. [თბ., 1908]. — ამონაწერი: „ცხოვრების სარკე“, 1908.

4331. **ცაგარელი ა.** ჭკუისა მჭირს! კომ. 1 მოქმ. [თბ., 1936] ამონაწერი: ა. ცაგარელი, კომედიები. 1936.

4332. **ცაგარელი ა.** ხანუმა. კომ. 4 მოქმ. — ამონაწერი: ცაგარელი ა. დრამატული თხზულებანი, 1897.

4333. **ცაგარელი მ.** გიორგი, მიხეილ! მოთხორობა ეუძღვნი ჩვენს ახალგაზრდობას. ტვ., 1901.

4334-4336. **ცახელი.** გურგენ რაინდი. (ლდევანდა). ქუთაისი, 1893.

კანსა და თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „მირიანაშვილი“.

კანზე: „აფორიზმი 85. ი. გრ.“ იქვე: „ბოლოში მკითხველის შთაბეჭდილებაა მიწერილი. „იკურთხა შენი საფლავი ავტორო!“ ი. გრ.“

4337-4339. **ცახელი.** გურგენ რაინდი (ლდევანდა). ტვ., 1920.

4340-4341. **ცახელი.** ზარნაშო. (ლდევანდა) ქუთაისი, 1892.

4342-4344. **ცახელი.** რამდენიმე ლექსი. თბ., 1891.

4345. **ცახელი.** საბარლო ბაბუა. ამბავი. [ლექსად]. — ამონაწერი: „ნიაი“. [1908].

თავფურცელზე: „ეურნალ ნიაი“-დან. ეს კრებული არ გამოხლულია. ერთი ეგზემპლარი მე მაქვს. ი. გრ.“

4346-4350. **ცახელი.** უკვდავი სარდალი.

(ლდევანდა) და რჩეული ლექსები, ქუთაისი, 1896.

4351. **ციცხლაძე გ.** რჩეული. [ლექსები]. თბ., 1939.

4352. **ციცხლაძე გ.** ლექსები. პოემა. თბ., 1957.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართველი ხალხის სასიამაღლო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. გრ. ციციხლაძე. 19 5/II-58 წ.“

4353-4355. **ციცხლაძე გ.** ოთხი მიუწერი. პოემა. ტვ., 1931.

4356-4358. **ციცხლაძე გ.** პოეტის ყფა. [ლექსების I წ.] ტვ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924. 1/I.“

მეორე ცალს თავფურცელზე წარწერა: „მეგობარ პოეტს არნო ონელს. ავტორისაგან. 1924. 25. X.“

4359-4360. **ციცხლაძე გ.** საკუთარი ხმა. ლექსები და პოემები. [თბ.], 1935.

4361-4362. **ციცხლაძე გ.** ფერად ფერადი ლექსები სატრფოსათვის გასართობათ. პოემა, ტვ., [1925].

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელსა და მარად შეყვარებულს პოეტს ი. გრიშაშვილს.

გრ. ციციხლაძე. 19 $\frac{20}{12}$ 25 წ.“

გვ. 15. ხაზგასმულია და მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 22. ხაზგასმულია: „შრამით“, მიწერილია: „რუსულია.“

მეორე ცალს თავფურცელზე წარწერა: „ძმას და მეგობარს პოეტს იასამანს გრ. ციციხლაძე. 19 $\frac{8}{1}$ 26 წ.“

4363. **ციხელი შ.** ჰაიდირი. პოემა. ბათომი, 1933.

შუბუტიტულზე წარწერა: „ძვირფას ძმას და მეგობარს ანხ. ვანიჩქას ავტორისაგან“. ქვემოთ — „ვანიჩქა“-სთან მიწერილია გვარი — „ასკურავა“.

4364. **ციმბირელი მ.** ცეცხლის აკორდები. ლექსთა კრებული. წიგნი-1. ტვ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „ძღვენათ ი. გრიშაშვილს, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. ავტორისაგან. 20 მაისი. 1924 წელი“

კანზე: „ი. გრ. 20/IV.“

4365. **ციცხლაძე ე.** ფერადი ფურცლები. [ლექსები]. ტვ., 1926.

კანზე: „ლექსი ჩემზე, გვ. 28. ი. გრ. 1926. 8/III.“

4366. **ციჩქაძე ხ.** მთვარეულები. [ლექსები]. ქუთაისი, 1921.

კანზე: „ი. გრ. ქუთ. 28 ივლისი“.

4367. ციციშვილი ი. ავლაბრელი ოსანა მკითხავი. მოთხრობა. თბ., 1893.

4368. ციციშვილი ი. დიდი ოთხშაბათი. პოემა. თფ., 1898.

4369-4370. ციციშვილი ი. თამარ დედოფლის სამკაული. მოთხრობა. ტფ., 1899.

თავფურცელზე: „დღე. ი. გრ.“

გვ. 62. წიგნის ბოლოს: „აკლია 1 ფურც.“

4371; ციციშვილი ი. სამუელის ღამე. ფანტაზიური პოემა. ტფ., 1899.

4372-4374. ციციშვილი ი. სარდლის კოშკი. პოემა. თბ., 1894.

4375. ციციშვილი ნ. „ვეფხვის ტყაოსნის“ გაგრძელება 1571 ტაპის შემდეგ. [თბ., 1880] — ამონაბეჭდი: ჟურნ. „ივერია“, 1880, № 3.

ხელნაკეთი კანზე: „ნანუჩა [ციციშვილის] მიერ გაგრძელებული ვეფხის ტყაოსანი.“ „ივერია“, 1880 წ., № III. ი. გრ. „შიში ვერ იხსნის სიკვდილს“, გვ. 7“.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „დამსა ქარია“, მიწერილია: „დამსაქანია? ი. გრ.“

გვ. 27. ხაზგასმულია: „აქ ზმა არის“, მიწერილია: „თუ მაქამა? ი. გრ.“

4376-4378. ციციშვილი ნ. შეიდი მთიები. ბარამ-გური. კ. კეკელიძის რედ-ით, გამოკვლევით და ლექსიკონით. [თბ., 1930].

ფორზატზე წარწერა: „პატივცემულ მგოსანს ი. გრიშაშვილს რედაქტორისაგან.“ იქვე: „ი. გრ. 1931. 22/II. ბარამ-გურიანი.“

ყდის მე-2 გვ. ქალაქის წერილი წარწერით: „ბარამიანი, იხ. I. ხანანაშვილი (რუს.) ტ. 3, გვ. 127. II. ცაგარელი, III, 257. III. გენკოს პატარა წიგნი. IV. ქუჩური გამოცემანი „ბალახანი“. V. ი. აბულაძის წერილი ბარამ-გურიანის ხელთნაწერის შესახებ. („სახალხო გაზეთი“, 1913 წ., № 818, 9 თებ.). ი. გრ.“

გვ. II. ხაზგასმულია: „ქანჯარი“, მიწერილია: „ქანჯარი-ველური ვირი, კარაული.“

გვ. III. ხაზგასმულია: „ბარამიანი“, მიწერილია: „იხ. გენკო — ДРАН, 1924, გვ. 140“. მოხაზულია: „დიდი ბარამიანი“, მიწერილია: „იხ. „სახალხო გაზეთი“, 1913 წ., № 818. ი. გრ.“

გვ. IV. ხაზგასმულია: „პრინცესა ტურან-ლოტი“, მიწერილია: „პრინცესა ტურანლოტი — იხ. ჩემი ბოქემა, 78“.

გვ. XV. სქოლიოში ხაზგასმულია: „Бертельс, Очерки истории персидской литературы...“ მიწერილია: „მაქეს.“

გვ. 238. ხაზგასმულია: „ნირი“, წერია: „ნირიშეუცველი! აქედანაა.“

გვ. 240. ხაზგასმულია: „სამა“, მიწერილია: „სამაია [სამის ტეკვა].“ ხაზგასმულია: „სანთუ-

რი“, მიწერილია: „დასარტყმელი ჭოხებივით — ყუთივით.“

გვ. 241. ჩაკრულია კალენდრის ფურცელი წარწერით: „გვ. 240. სანთური, საკრავია ყუთივით, რომელზედაც ჩხირებით უკრავენ. თუ სახარებაში მოხსენებულა სანთური და დ. ჩუბინიშვილი არფას აღარებს, მაშინ ასე შეიძლება ვიგულისხმობ. არფისა და სანთურის იგივეობა: არფას — უკრავენ ხელით, სანთურს ჩხირებით.“

გვ. 242. ხაზგასმულია: „იყლიმი“, მიწერილია: „ტემბერატურა.“

გვ. 244. ხაზგასმულია: „ჩართარი“, მიწერილია: „ჩარ. ჩარ — დავირშიანი, ოთხსიმიანი საკრავი.“

გვ. 245. ჩაკრულია ფურცელი მინაწერთა გვ. 244. ჩართარი, არაბულად ჩარ ოთხს ნიშნავს, აქედან — ოთხსიმიანი თარი, ოთხსიმიანი საკრავი. „ჩარდავირშიანი“ წიგნიც. არის — ოთხი დავირშის ამბავი. ნოღარს საზი არა აქვს მოხსენებული და ეს ჩართარი სწორედ საზი უნდა იყოს და საზს ხომ ოთხს სიმი აქვს და გრძელტარიათი ჩონგურიაა ი. გრ. გვარი სანათურების მკეთებლისა — სანთურჯიან-სანთურჯან.“

4379-4380. ცნობილად ი. „მოტუცებულნი“ კომ. 2 მოქმ. ყვიროა, 1912.

კანზე: „ამოლოდ უნივერსიტეტშია. ი. გრ.“

4381. ცულლუტი. დავითასა და გოგაის ამბავი. იუმორ. კრებული [თბ.], 1911. თავფურცელზე: „თბილისში არ არის. ი. გრ.“

4382. ცხედაძე ა. ბედნიერი ქორწილი. კომედია 4 მოქმ. ამონაჭერი: „მნათობი“, 1871, № 2.

4383. ცხედაძე ა. ბედნიერი ქორწილი. კომ. 4 მოქმ. [თბ., 1871].

4384-4393. ცხოვრების სარკე. პესეების კრებული მისაზოლა სურათებით. [წ.] 1—2. თბ., 1899—1901.

წ. 1. სახსოვრად ქართული სამუდამო სცენის ოცი წ. არსებობისა 1879—1899. 1899.

მეორე ცალის ხელნაკეთი კანზე: „1. ილია ქაჯავაძის აზრი ვ. აბაშიძეზე. გვ. 228. 2. ჯიმ შერ — მ. ნასიძეა, გვ. 154. 3. სარლუ და ვ. აბაშიძე, გვ. 9.

1. „უნდა გავიყარნეთ“. 2. „ადვოკატი მე-ლაძე“. 3. „ცოლ-ქმრობის წინააღმდეგ“. 4. „ადამ და ევა“. 5. „დატრიალდა ჯარა“.

წიგნიც დევს კონვერტი ქალაქის ნაპირთ, წარწერებით:

„1. ცხოვრების სარკე“ (I ტ.). რევენზია.

„მირზახანი. არჩევს (იხ. „კვალი“, 1899, № 43. გვ. 748). აუცი: „მესხიშვილს. კ. მარჯანოვი... 2. „უნდა ვაიყარნეთ“ (სარდლ): მერე ეპამ სახელი გამოუცვალა და დასდგა თავის ბენეფისზე (1897. 27 ნოემბ.). „ჩემს ცოლს ვეპარები.“

გვ. 233. არშიაზე: „ვესო აბაშიძის შედგენილი ბ. წინათქმა.“

გვ. 236. მოხაზულია ადგილი: „თარგმ. არვიტაშვილისა“, გასწვრივ წერია: „რა კურიოზია ივ. მაჩებლის რედაქციით ითარგმნა.“

მეხუთე ცალის თავფურცელზე: „Въ ред Газ. „Кавказ,“ Для рецен. от издателя.“

მეექვსე ცალი საგანგებოდ არის ჩასული ყდაში. ყუზე ამოტვიფრულია: „ГРУЗИНСКАЯ КОМЕДИИ.“ „А. Е. С.“

წმ. 2.

ხელნაყეთ კანზე: „შერმაზანოვის შენობა იყო მოლნინის (აბას აბაღის) მოედანზე და არა იქ, როგორც პირველი წიგნის 213 გვერდზეა აღნიშნული. (იხ. „ცხ. საკის“ კორექტ. შეცდომის გასწვრივზე ვარკვანზე). 1. „ურიელ აკოსტა.“ 2. „უფროსი ძმა.“ 3. „ფული და ხარისხი.“ 4. „ოსკარ პეტროვიჩი საიქიოს.“ 5. „ჰეუისა მკირს.“ 6. „დათვი.“ 7. „დღედაცა-ცა აგვრია.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. Суфл. И. Г. Ма млов.“

წიგნში ადგილები გადახაზულია, შესწორებულია შეცდომები.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ხომლელი“, გასწვრივ წერია: „ხომლელი (რ. ფანცხაეა).“

გვ. 9. „ი. გრიშაშვილი.“ არშიებზე წერია: „ურიელ აკოსტა“ დაიბეჭდა ქუთნ. „თეატრში“, 1886 წ. და 1887 წ. № 1 და სხვა. „ურიელ აკოსტა“ - თარგმნა პირველად დავით ერისთავმა („სამშობლოს“ ავტორმა), აწერია მოსკოვი 1879 წ. (იხ. თეატრის მუხ.). „ურიელ აკოსტა“ ავტორმა კ. გუცოვმა გადმოაკეთა პეისად თავისავე რომანიდან: „Амстердамский садукей.“ „ი. გრ. „ურიელ აკოსტა“ ხელახლა სთარგნა ვ. გაფრინდაშვილმა მარჯანიშვილის თეატრისათვის.“

გვ. 10. მოქმე. პირთა გასწვრივ მიწერილია მსახიობთა გვარები, ქვეშ წერია: „ლადო მესხიშვილის ხელია. ი. გრ.“

გვ. 43. სტრიქონების გასწვრივ არშიაზე წერია: „ესუფლიორობდი. ჩემი კოწიწი ი. გრ.“

გვ. 247. არშიაზე: „აქედან ავაწვობინე. ი. გრ.“

გვ. 246. ფსევდონიმთან: „იზიქე“, მიწერილია: „(ი. იმედაშვილი).“

გვ. 350. ლექსის ბოლოს მიწერილია ავტორის გვარი: „[ა. ახნაზაროვი].“

გვ. 351. სათაურის გასწვრივ არშიაზე წერია: „სხვა თარგმანიც არის „მოამბე“, 1904 წ., № VII, გვ. 114.“

4394. ძამაძია რ. ალიაქოთი. ახლათ შედგენილი ლექსები. თბ., 1908.

4395-4396. ძამაძია რ. ტალკვეის. სასიმღერო ლექსები. [თბ.], 1908.

კანზე: „ავტორი მეტეხის ციხეში ყოფილა. ი. გრ.“

4397-4398. ძიმიტარიშვილი ს. ლექსები, სტენები და სხვადასხვა ნაწერები. (კორტოხას ფსევდონიმით). ტფ., 1904.

კანზე: „გარდაიც. 1912 წ. დეკემ. ი. გრ.“ იქვე: „კურთოვის მაღახა, 91. მეგრული ენა, 104. გული მიწუხს, 64.“

თავფურცელზე: „ჩასწორებულია კორექტურა: 70, 89. სტეფანე ძიმიტარიშვილის ლექსი „გოჩას“ (იხ. „იტყ.“, 1872 წ., № 7—6, გვ. 69).“

გვ. 17. ლექსს „ცრუმორწმუნე და აუშავს“, მიწერილი აქვს: „იხ. „კვალი“, 1894.“

გვ. 71. ლექსს „გამოცანა“, მიწერილი აქვს: „იხ. „კვალი“, 1893, № 31. ი. გრ.“

წიგნში დევს ქალაღის ნაჭერი წარწერით: „კორტოხას ლექსის შესახებ „გოგო რა გოგო“ იხ. „ივ.“, 1895, 157. „ივერიის“ ფოსტაში.“

ფორზაის მე-4 გვ. ვაზეთიდან ამონაწერი ს. ცაიშვილის წერილი „სტ. ძიმიტარიშვილი („კორტოხა“) მინაწერით: „კომუნისტური განათლება.“

4399. ძიმიტარიშვილი ს. ჩიტ-ბელურა. დასურათებული ხალხური ზღაპარი ლექსად. [თბ., 1919].

თავფურცელზე ავტორის გვერთან: „კორტოხა.“

4400. ძნელაძე გ. ადამიანს უყვარს ადამიანი. [ლექსები]. თბ., 1959.

4401. ძნელაძე გ. ლექსები. თბ., 1957.

4402-4403. ძნელაძე ვ. მზეს გაუმარჯოს [ლექსები]. თბ., 1959.

კანზე: „ავტორისაგან“. ავტორის გვარის ქვეშ: „(ავტორი უსინათლოა) ი. გრ.“

4404. ძნელაძე დ. სამი ვოდვეილი. გადმოკეთ რუსულიდან. [თბ.], 1959.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ პოეტს, ჩემს ძვირფასსა და თბილ მეგობარს — სოსოს. დღედ ძნელაძე. 19. X-59.“

საქართველოს სახალხო პოეტს ღირსეულ საჩუქარს ვერ მოგიძღვნი. ან სად მოვნახო ასეთი?! მამ მიიღე ჩემგან ეს პაწაწა წიგნაკი, ჩემო სოსო.“

4405. წყარავა ხ. გვირის ღიმილი. [მოთხრობები]. სუხუმი, 1950.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული პოეზიის სიამაყეს, ჩემს მეგობარსა და ძვირფას ამხანაგს ი. გრიშაშვილს უძღვნი ამ წიგნს დიდი სიყვარულით. ავტორისგან. 13-V-51 წ.“

ყდის მე-2 გვ.: „1. არ მომპიპარავს მიპოვნია, განა „შენია“ (პერეფრაზა საიათნოვას ლექსიდან, გვ. 72)“.

4406. წყარავა ხ. სტალინელები. ნარკვევები ბუთწლების გვირგვინზე. ტფ., 1931.

4407-4429. წერეთელი ა. თხზულებათა სრული კრებული თხუთმეტ ტომად. [სარედ. კოლეგია: გ. აბზიანიძე, ლ. ასათიანი, ი. გრიშაშვილი, პ. ინგოროსკა. შ. რაღიანი, ვ. აბზიანიძის შეს. წერილით]. თბ., 1950—1963.

ტ. 1. ლექსები. 1856—1879. 1950.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1921. 25 თებ.“ იქვე: „ხარაბუხა გენერალს, 224, 457 შენიშ. — ნახვარი ცხოვრების გზა, გვ. 255, შენიშვ. 465“.

გვ. 224—227. შენიშვნები შეეხება ლექსს „ხარაბუხა ლენერალს.“ დასაწყისში მინაწერი: „იხ. ჩემი პუბლიკაციით „ლიტ. გაზეთი“, 1935, წ., № 5, 30 იანვ. ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულია 3 კონვერტი. ერთ-ერთ მათგანზე წერია: „აქ არ არის აკაკის „სულით და გულით მიძღვნილი მცირედით შეიწირების“ („ცისკარი“, 1861 წ., № 6)“. კონვერტში ჩადებულია ქალაღის ნაჭერი, წარწერით: „აკაკის ლექსი „მშაო ალექსანდრე“ (სათაურად ასეა, ი. გრ.)“

პირველი სტროფი:

„სულით და გულით მიძღვნილი
მცირედით შეიწირება!
ვითი გაქვს კითხვის სურვილი
მით შევძელ კადნიერება.“

ქ:

ბოლო სტროფი:

როს შენს კეთილს დასციინან
შენ ნუ ისმენ მრისხანებით
რას შვრებინან არ იციან
ეტეეებათ უგუნურებით.

თ. აკ. წერეთელი

(„ცისკარი“, 1861 წ., № 6, გვ. 122)“

მეორე კონვერტს აწერია: „აკაკის დავიწყებული ლექსი — „გარეშობა“, 1902.“ კონვერტში ჩადებულია ამონაჭერი გაზეთიდან. „აკაკი. ფელეტონი გარეშობა“ მინაწერით: „ივერია“, 1902 წ., ოქტ. 212. ი. გრ.“

მესამე კონვერტზე წერია: „აკაკის ლექსი „სავარცხელი“. იხ. აკაკის ტ. III გვ. 703.“ კონვერტში ჩადებულია ორი ამონაჭერი გაზეთიდან, 14 ქალაღის ნაჭერი და ა. წერეთელის

თხზულებათა სრული კრებულის გამოცემის პროსპექტი 2 გვგვამლარად.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. პ. გუგუშვილის წერილი „ცენზურის მიერ აკრძალული აკაკი წერეთელის ანტიხუცური ნაწერებია“ მინაწერით: „იხ. „მებრძოლი ათეისტი“, 1935 წ., № 6, მარტი“. ტექსტში მოყვანილია აკაკის ლექსი „მღვდელი და ეკიმი“ 2. შ. გოზალიშვილის წერილი „აკაკი წერეთელის უცნობი სატირული ლექსი“ მინაწერით: „თბილისი“, 1959 წ., № 80, 4 აპრილი. წერილში მოყვანილია ა. წერეთელის ლექსი „მოდგარი და მოწაფე.“

ქალაღის ნაჭრები შენიშვნებით: 1. „აკლია „სავარცხელი.“ 2. ერთმანეთზე მიკრული ორი ფურცელი. პირველზე წერია: „აკაკის ეს ლექსი „სავარცხელი“ ქართულად არსად არ შეგვეხვედრია დაბეჭდილი. დაიბეჭდა მხოლოდ მისი რუსული თარგმანი ივან-და მარის მიერ. (აღბათ ხელთნაწერიდან თარგმვნეს). ამ ლექსის რუსული თარგმანი შეტანილია ივან-და მარის (თხორევესკების) წიგნში: „Грузинские поэты в образах.“ 1897 წ., გვ. 57. რუსული თარგმანი აკაკის უძღვნი პოლონკისათვის.“ მეორე ფურცელზე: „აკაკის ლექსი „სავარცხელი.“ უმანეცი აღბათ იცნობდა აკაკის პირადად. აი რას აზობს უმანეცი აკაკის ერთ ლექსზე: „У князя Акакия Церетели есть прекрасное, грациозное стихотворение „Ирребешок.“ посвященное нашему поэту Я. П. Полонскому, с которым автор был в добрых отношениях.“ С. Уманец (იხ. „Истор. Вестник“, 1901, წ., № 1, გვ. 292)“. 3. „სავარცხელი“ პირობით დავათარილოთ (1901). 4. პოლონკის აკაკიმ სხვა ლექსიც უძღვნი („დღდაბრის მოგონება“, იხ. II ტ: აკად. გამოც., გვ. 540. ეს ლექსი გარტელებუბა ან ვარიანტო „სავარცხლისა“. „სავარცხელი“ თარგმნი ივან და მარიაბ ხელნაწერიდან. 5. იხ. აგრეთვე ლოლ-შვილის „აღწერილობა“, გვ. 50. 6. აკაკი შილიონის ციხე-ღარბაზი. პროზა. („ივერია“, 1905, № 162). 7. აკაკის ლექსი (იხ. ე. „ცისარტყელა“, 1920 წ., № 6, გვ. 5). 8. აკაკის ლექსი „ყანა“, „ივერია“, 1905, № 185. 9. 1905 წ. გაზ. „ივერიაში“ აკაკის ბეგრი პროზა. 10. აკაკი — „მოლაღულის ბუღე“. ლექსი. (იხ. „ნაკადული“ — მც. წლ., — 1909 წ., № XVIII). 11. აკაკის ლექსი ანტ. ნიშოშვილს:“

„მას ვინც სიციოცხლე ხანმოკლე
ხანგრძლივად ნაყოფიერი

წმინდა ემსხვერპლა სამშობლოს
არ დაივიწყებს არც ვერი.

(„ივერია“, 1895, № 116, 6 ივნისი გვ. 1).

12. (წმინდა ნინოს სასწავლებლის კლასის
დამრიგებელს) ელიზავეტა კონსტანტინოვნა გე-
ნეროზოვას (სურათზე წარწერილი)

„გენეროზოვის ქალს
რომელიც სკრის თვალს
სიბერის დროს მხოლოდ
პორტრეტით ვუხდი ვალს!“
აკაკი.

13. აკაკის ლექსი „კატო უმანეს“ („ივე-
რია“, 1901 წ., № 130) 14. ამ ფურცელზე
უცნობი პირის ხელით გადაწერილია ა. წერე-
თელის უსათაურო ლექსი „ობობამ ქსელი გა-
აბა...“, რომელიც დაბეჭდილია ე. „ნაკადულ-
ში“ (მოხრდილთათვის), 1914 წ., № 1.

ტ. 2. ლექსები. 1880—1900. 1950.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 7 სექტ.“ იქვე:
„ჩვენი მიხაკა, გვ. 23. შენიშვ., 450, ლექსი
გოგოლზე, 162.“

ყდის მე-2 გვერდზე: „ქართველი სპარსეთ-
ში, გვ. 177.“

გვ. 23. ლექსს „ჩვენი მიხაკა“ აქვს მითი-
თება: „გვ. 450.“

გვ. 162-164. ლექსის „გოგოლის ხსოვნას“.
მეორე სტროფთან: „ეს კუპლეტი ცენზორმა
„ივერიაში“ არ გაუშვა. ი. გრ. „ივ.“ 1886,
№ 99.“ ლექსის ბოლოს: „ამ სიტყვების
შემდეგ აკაკი წერეთელმა ყვავილებში ჩაფლულ
გოგოლის დიდ სურათს ქართველი ერის სა-
ხელით დაფნის გვირგვინი დაადა თავზე. აღ-
ტაცება უნაპირო იყო.“

გვ. 178. ლექსში „ქართველი უტოვებში“
მოხაზულია ადგილი და იქვე მინაწერი: „და
სულთამბრძოლსა, წამებულს, დამზერდა პირ-
მომცინარი. (ვარიანტი).“

გვ. 258. ლექსის „სანამ ვიყავ ახალგაზრ-
და... ბოლოს:“ გვ. 515.“

გვ. 342—343. ლექსში „ივერიის თანამ-
შრომლები“ ხაზგასმულია: „ფარნაოზი“, არ-
წაიხსნა: „ი. მანსვეტ.“ ლექსის ბოლოს: „იხ.
532.“

გვ. 350. ლექსში „ექსპრომტი“ ხაზგას-
მულია სახელი „კოლა“ და იქვე მინაწერი:
„კოლა ორბელიანი“ ილიას მოძულე. ი. გრ.“

გვ. 450-დან თითქმის ყველა გვერდზე შე-
ნიშვნებია მიწერილი.

ტ. 3. ლექსები. 1901—1914. 1954.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 26 ოქტ.“

გვ. 297. ლექსში „პარიზი“ ხაზგასმულია
სიტყვა: „ხასიათი“ და მიწერილია: „ასო“

გვ. 360. ლექსში „ჩემს პატარა მეგობარს
თინა ჭათარის ქალს“ ხაზგასმულია: „სუყ-
ველაფერი“ მიწერილია: „ყოლიფერი?“

გვ. 476—477. ამ გვერდებზე დაბეჭდილ
ლექსებს აქვს მინაწერი: „ეპიტაფია.“

გვ. 485. ლექსის „N-ის გულის პასუხი“ სა-
თაურს ზემოთ „ელისაბედ“.

გვ. 487. ლექსთან „ჭიღარა“, მიწერილია:
„ღარიას“.

გვ. 517. მინაწერი არშიაზე შეეხება შე-
ნიშვნა 75-ში მოხსენებულ სონა ციციშვილს:
„სთარგმნა „აღუბლის ბალი“.

ბოლო ფორზაცზე წერია: „1. სარდიონ
აპირეჯიბი. აკროსტიხ, 179. 2. გვ. 521. ეს
ლექსი დაბეჭდილია „თ. და ც.“ 3. გ. ლ-ძე და
აბზიანძე, 495. 4. სთარგმნა „აღუბლის ბალი“,
517. 5. გვ. 530. დაიბეჭ. „თ. და ც.“ 6. ყოლი-
ფერი, (გვ. 297) და 360 — ყველაფერი. 7.
ლ. თარხნიშვილი, 562“.

ტ. 4 ლექსები. 1955.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1 სექ. 1955
წ.“

მრავალი ადგილია ხაზგასმული და მიწერი-
ლია შენიშვნები.

ტ. 5. პოემები. [ი. გრიშაშვილის რედ. და
შენიშვნებით]. 1956.

ფორზაცზე: „ტექსტი, ერთი წლის წინათ
ჩაბარებული, — გამოვიდა. 1956 წ. 24/IX.“
ქვემოთ: „ტექსტი დაუადგიან და ვრცელი შე-
ნიშვნები დაურთო ი. გრიშაშვილმა“.

ტ. 6. დრამატული ნაწერები ლექსად.
[რედ. და შენიშვნები ი. გრიშაშვილისა].
1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გამოვიდა 30 ოქტომ-
ბერს.“

ტ. 7. მხატვრული პროზა. 1958.

ფორზაცზე: „გამოვიდა 1958 წ. ნოემბერი.“
წიგნში ჩადებულია: 1. ქალაქის ფურცე-
ლი მინაწერით: „ი. გრიშაშვილს სარედაქ-
ტორო ეგზემპლარი.“ 2. ვაზ. „კომუნისტის“,
1959 წ., 27 მარტის ნომერი, რომელშიც მო-
თავსებულია ზ. ჭუმბურიძის რეცენზია ა. წე-
რეთელის თხზულებათა აკადემიური გამოცე-
მის მე-7 და მე-8 ტომებზე, სათაურით: „აკა-
კი წერეთელის მხატვ. პროზა.“

ტ. 8. მხატვრული პროზა. 1958.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1959. 25/III“

გვ. 371. „ი. გრ. ცალკე წ.“

გვ. 374. თავისუფალ არეზე: „მეთაური (იხ.
„ივერია“ 1904 წ.) და ჩემი გამოცემა. ი. გრ.“
ეს მინაწერი შეეხება სარჩევს.

ტ. 9. დრამატული ნაწერები. რედ. ი. გრი-
შაშვილი. 1959.

ფორზაცე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ. 1960 წ. 10/II.“

ტ. 10. დრამატული ნაწერები. თარგმანები. ტომის რედ. ი. გრიშაშვილი. 1959.

ტ. 11. პუბლიცისტური წერილები. 1861—1880. 1960.

ფორზაცე წარწერა: „საქართველოს სახალხო პოეტს, ძვირფას იოსებ გრიშაშვილს დიდი პატივისცემით და სიყვარულით. გიორგი აბზიანიძე 20 XI 1960.“

მეორე ცალის ფორზაცე: „ი. გრ. 1960. აგვისტო.“

ტ. 12. პუბლიცისტური წერილები. 1881—1889. 1960.

ტ. 13. პუბლიცისტური წერილები. 1890—1900. 1961.

ტ. 14. პუბლიცისტური წერილები. 1901—1915. 1961.

ტ. 15. პირადი წერილები. 1859—1914. რუსულ ენაზე დაწერილი თხზულებანი. 1864—1911. თბ., 1963.

4430-4442. წერეთელი ა. თხზულებანი. სრული კრებული. 7 ტომად. ი. თავაძის, ა. აბაშელის, ი. გრიშაშვილის, პ. ინგოროყვას და გ. ლეონიძის რედაქტორობით. თბ., 1940—1949.

ტ. 1. ლექსები. ა. აბაშელის და პ. ინგოროყვას რედ.-ით. 1940.

შმუცტიტულზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას არა რედაქტორისაგან: ი. გრ. 1940. 21/VI.“

ფორზაცის მე-2 გვ. და შმუცტიტულზე: „გასწორებული. 1. შწერლობის ფერხული, გვ. 292. 2. არაქი ლუკა ისარლოვზე, გვ. 341. 3. ფეარსეველი, გვ. 35. (ხოლო I ტ. გვ. 635 შეცდომაა). 4. ფარშეევანი, გვ. 122. 5. ნინო [ეს ლექსი ბერანქესია], გვ. 81. 6. ნახევარი ცხოვრების გზა ვაველე და მისი ისტორია: სხვანაირად თუ „სამნაირად“? (გვ. 138). II ტ. 647. 7. დეპუტატი გეგეპკორია, გვ. 813. (ხოლო სუსტი შენიშ. II ტ. 704). 8. შეცდომა — გავასწორე — გვ. 752. (ლექსი „ტყუეს“). 9. გავასწორე, გვ. 39. ჩემი გასასწორებელია, გვ. გვ.: 332, 300, 138, 719, 785. 81 (ეს ბერანქესია).“

გვ. 9. ჩადებულია ქალაღის პატარა ნაჭერი წარწერით: „აქაქის ლექსი „ქართლის სალამი“ („სიქს.“, 1859, № 10, იხ. I ტ).“

გვ. 35. ლექსის „ფარსეველი“ სათაური დანიშნულია და ქვეშ მიწერილია: „[ვუძღვნი მ. საბინის]“. ქვემოთ არშიაზე აღნიშნულია: „*“ ასე აწერია ერთ ხელთნაწერ რვეულს, (გადაწ. 1886), რომელიც დატულია ნიკო გოცირიძისთან.“

გვ. 39. უსათაურო ლექსის არშიაზე წერია: „ეს კუბლეტი ასე უნდა იყოს“ და ქვეშ მიწერილია მე-2 სტროფის სტრიქონები. ლექსში მე-2 სტროფის სტრიქონების გასწვრივ დასმულია რიხებები, რომლებიც გვიჩვენებენ სტრიქონთა განლაგებას სტროფებში: „1, 1, 3, 4.“

გვ. 81. ლექსის სათაური „ნინო“ს ქვეშ წერია: „(ვუძღვნი დ. ბერიევს).“ არშიაზე: „ეს ლექსი წარმოადგენს ბერანქედან ნათარგმნს. თუმცა „ციხსკარ.“ში ორიგინალზე ლექსად არის გასაღებული. ი. გრ. (იხ. „სიქსარი“, 1868 წ., იანვარი. გვ. 2). P. S. თარგმანი აქვს გ. გვაზავასაც სათაურით „მარო“. იხ. მისი „ბერანქე“ გვ. 37. ი. გრ. რედაქტორის არა აქვს აღნიშნული რომ თარგმანია (იხ. ტ. II, გვ. 642) აბაბთ ამ გარემოებამ შეიყვანა შეცდომაში გ. ქიქოძე, რაცა მან ეს ლექსი მართლაც აქაქის საკუთრებად მიიჩნია. ბერანქეს ლექსის სიმბებილე აქაქის ნიქს მიიწერა („იხ. ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 5).“ ამავე ლექსის დასასრულს გვ. 82 მიწერილია: „ხელწერა: ა. წერეთელი. 20 იანვარი.“

გვ. 121. ლექსი „ფარშეევანის“ სათაურის გასწვრივ არშიაზე წერია: „[ვუძღვნი თ. გრ. ორბელიანს].“ ამავე ლექსის ბოლოს მიწერილია: „[აქარა]. (იხ. ნიკო გოცირიძისთან და ცუბო რვეული, გვ. 18) ი. გრ.“

გვ. 125. ლექსის „ხარაბუზა ლენერალი“ დასასრულს მიწერილია: „[7 თებ, 1872 წ. ქუთაისი]. იხ. შ. დადიანის ხელთ.“

გვ. 138. ლექსის „მუხამბაზი“ სათაურის ქვეშ წერია: „[ფიქრები მაქვს წინ შენი სახე მოლის გრ. ორბელიანი].“ არშიაზე: „თ. და ც.“, 1915, № 6. შენიშვნა, იხ. II ტ. გვ. 647. (აქ არ არის ამ ტექსტის მეორე ნახევრის შევსება). ლექსში დანიშნულია და ხაზგასმულია სიტყვა: „სამნაირად“, არშიაზე განმარტება: „აქ სამნაირად თითქოს ექვს იწვევს. პოეტმა გ. შატბერაშვილმა მომწერა — უნდა იყოს, „სხვანაირად“—ო. მაგრამ საქმე ის არ არის, რომ ამ ლექსს გაგრძელება აქვს სადაც სიტყვა „სამნაირად“ იქ გასაგები ხდება. (წარსული, აწმყო, მომავალი), 1942, 14/VII ი. გრ.“ არშიაზე წერია: „იხ. დროების „ჯიბის კალენდარი“, 1882 წ.. გვ. 59. „კრებული“, 1872—1873 წ., №X—XI—XII (სარჩევში არ არის აღნიშვ.). სერგო გორგაძეს კორექტ. შეცდომით. სხვა თარღი აქვს „1892.“

გვ. 292. ლექსის „მწერლების ფერხული“ ყველა სტრიქონს დართული აქვს შენიშვნა და განმარტება. არშიაზე წერია: „ავტოგრაფი XV/21 პირი —L—2158/4. (იხ. ტ. II, გვ. 660). P. S. ეს ლექსი გავასწორე ნ. გოცირიძის

უფროსი ძმის — ალექსანდრეს ხელთნაწერ და-
თრიდან, რომელიც გადაწერილია 1886 წ. გვ.
80. [ეს რედაქცია უფრო სწორია]. ი. გრ.“

ლექსში „მწერლების ფერხული“ დასახე-
ლებულ ავტორთა სახელებს მიწერილი აქვს
გვირგვინი. აქვე ჩადებულია რვეულის ფურცე-
ლი. ავტორგრაფ № 1481 H-დან (ლექსი 21)
დადამწერილი ლექსით „მწერლების ფერხული“.
არშიაზე წერია: „ეს ლექსი „ლიტ. საქართ“-
ში გამოაქვეყნა აგრეთვე პ. კეშელავამ.“

გვ. 330. ლექსის „გამოთხოვება“ დაწერის
თარიღთან დასმულია ციხევის ნიშანი, ქვეშ
მიწერილია: „პირველად დაიბეჭდა „ღრობეზა-
ში“ (ერთი ხანა აქლან. აქლან გაზეთ
„შრომაში“, 1883 წ., № 2.“

გვ. 332. დანიშნულია. არშიაზე წერია:
„მხედრობა და შინ მუშაობა.“ (აკაის შენიშე-
ნა) „იმედი“, 1883, № II. გვ. 31. ი. გრ.“

გვ. 341. ლექსის სათაურის „არაკის“ ქვეშ
წერია: [ლუჯა ისაროვს]. იხ. „ღრობა“,
1884, № 16, 22 იანვ. ეს ლექსი აქამდ ხელ-
მოუწერლად დაბეჭდა. ი. გრ.“ მითითებულია
ბოლო სტროფი და მიწერილია: „ამ ლექსის
შენიშვნაში (იხ. ტ. II გვ. 668) ეს ავტორის
მინაწერი არ არის გამოტანილი. ი. გრ.“ იქვე:
„P. S. მუნიანს იმერეთში სილითა ხეხენ და
ზურგეილის წვენით ჰვლენ. ავტორი (იხ. ნ.
გოციბოძის ძმის ხელთნაწ. გადაწ. 1886 წ.
გვ. 21).“

გვ. 695. ლექსის „უკანასკნელი“ ბოლოს
მიწერილია: „ი. გრ. (იხ. „ცნ. ფურც.“, 1904,
№ 2697, 12 დეკემბ.)“.

გვ. 719. ლექსის სათაურის „ხანჯალს“ ზე-
ვით არშიაზე წერია: „ამ ლექსზე იხ. აპ. წუ-
ლაძის წერილი „საბჭოთა მასწავლებელში“,
1940 წ., № 80, სადაც თარიღი ვადატანი-
ლია უფრო ადრე 1888—1890 წლებში. ი. გრ.“

გვ. 751. მოხაზულია ლექსის „ტყვეს“ პირ-
ველი სტროფი, გვერდზე მიწერილია: „რა
კარგა იწყება! ი. გრ.“ ლექსის დასასრულს
მოხაზულია დაწერის თარიღი, „[1906—07
წ.]“ და ქვეშ მიწერილია: „(იხ. II ტ. 701)?
არშიაზე წერია: „დაიბეჭდა 1909 წ. (იხ. გაზ.
„მომავალი“, 1909 წ., № 15. 13 სექტ. პარიზი,
1909. ი. გრ.)“.

გვ. 785. ლექსის სათაურის „მოლოქესს“
ზევით არშიაზე წერია: „P. S. ეს ლექსი რო-
გორც უცნობი დაიბეჭდა თავის ავტორგრაფით
გაზ. „ჭიათურის მაღაროელში“, 1935 წ. №
15. 7 თებერვალი. ი. გრ.“ ხაზგასმულია პირ-
ველი სტროფის მე-2 სტროფი: „ვის არ უნ-
და მოლოქესობა?“, გვერდზე მიწერილია: „ვინ
არ ჩემობს ლექსის წერას (ჯერ ასე ჰქონია).“

გვ. 837. გახსნილია კრიპტონი: „ტ. ს.“,

მიწერილია: „ტასოს [ანასტასია მაჩაბლისა-
მი]. ი. გრ. ეს მე ვაგვიფერე!“ არშიაზე წერია:
„იხ. შენიშვნა, ტ. II, გვ. 704.“

ტ. 2. ლექსები. 1941.

ფორზაციის მე-2 გვ. „1. პარიზი, 551. 2.
ჩვენი მიხაკი, 657. (ჩემიდან). 3. აკაკი და
ი. გოგებაშვილი, 720. 4. ევლიჩი? 629, 690.
5. ლექსი („გოდებაც“ ამ დღეში იყო!) გოდე-
ბასთვის გვ. 629 (შენიშვნა). გვ. 614 (ლექსი).
ლექსი. გვ. 498. შენიშვნა გვ. 734. 6. პუშკინი-
დან? 512. 7. აკაკი პარიზში ორჯერ იყო; 712.
8. ხანჯალი, 663. 9. გვ. 244. ტ.-I. შენიშვნა.
II ტ. 655. „მინდა რომ ჩემსა სატრფოსა“,
ოთხი კუპლეტია სულ. არის ჩართული „კუ-
ლურ-ხანუშში.“ („ივერია“, 1880 წ., № 2, გვ.
57). 10. კუპლეტები, 127. 11. ორბ. შვილი
ნიკო, 128, 12, ზმა, („დავით კეზელი“). გვ. 53.
აკლია: (იქნებ ვერ ვიპოვე აქ? 1. აკაის ლექსი
„ფოლად“, (დაიბეჭდა „ჩვენი“ში, 1901 წ.,
№ 2. (თებ.). 2. „სიცოცხლისა გაზაფხული“,
 („ჩანაგა“, 1888, გვ. 277) აკაის თარგმანები,
495. აქ ვერ ვნახე აკაის ლექსი „ალბომში
 („უნაგარო სიყვარული“) (იხ. „საქ. კალენდარ-
ი“, 1903 წ., გვ. 366. ლექსის დაწერის
თარიღი 1902 წ.) ი. გრ. იხ. გვ. 697. ერთი
ლექსი ორჯერ დაიბეჭდა. ვოსტოგოვი, —
გვ. 40. პოლონსკი, ვორონსკი — 540.“

შუბუტიტულზე: „ი. გრ. გამოვიდა: 1941.
28 დეკ.“ იქვე: „გამოტოვებული? ტყვეს
 („შენ ბორკილში ხარ?) (იხ. სოც. დემოკ. ორ-
განო — გაზ. „მომავალი“, 1909 წ., № 15,
13 სექტ.)“ ქვეშ აწერია: „პარიზი, 1909 წ.
ი. გრ. ეს ლექსი რედაქტორს მოუთავსებია
1906—1907 წლების თარიღებში, იხ. I ტ. გვ.
753, შენიშვნა. II ტ. გვ. 701. ეს ლექსი: („ეთილი
ჩრევა ბევრი მსმენია“) ა. მაიკოვის თარგმნი-
ლან არის გაკეთებული, გვ. 497 და 734 1, II
ტ. ვარიანტები იწყება 631, 708.“

წიგნში დევს ქალაღის ნაჭერი წარწერით:
„იხ, გვ. 25. თქვენ მიხმობთ აქ გამოსვლისთვ.
და ამაოთ: „ვაშა, ვაშაო! მგარამ ამე დროს
ჩემ ცოლმა ლობიო ვერ მოხარშაო. აკაკი.“

წიგნის ბოლოს: „ხოლერა (ჯერ უნდა ყვე-
ლაფერი ენახა და... გვ. 679). იგავ-არაკები,
624. კუპლეტები, 127/739. ვირი და მეგლი
ჰგავს თათრულს, იხ. დ. გივიშვი. გვ. 204 და
725 შეცდომა და განმარტება: I. გვ. 701. 2.
714. 3. 677 თარგმანია? 4. პ. გუგუშვილის
ცნობით, 677. 5. 123. 6. 118. 7. 714. 730.

გვ. 116 უსათაურო ლექსში ხაზგასმულა
და მოხაზულია სიტყვები „თვალად, ტანად“,

არშინაზე: „ამ სათაურით აკაცის კიდევ აქვს ლექსი: „თვალად ტანად, სულით გულით.“ მე ხელთ. მინახავს იქ ჩემი ლექსიცაა აკაცის ხელით გადაწერილი.“

გვ. 117. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „სალომე იონას ასულ მუნაწარგის“, იქვე წერია: „ხუნდაძეზე ვითხოვდა, არ. კუმბაძის პოეზიის საგანი! ი. გრ.“

გვ. 118. ხაზგასმულია და მოხაზული ლექსის სათაური „კომპოზიტორის ალბომში“, არშინაზე მიწერილია: „ამის სათაური სხვა იყო, (იხ. „თ. და კ.)“.

გვ. 123. ექსპრომტში ხაზგასმულია სახელი „კლო“. გვერდზე მიწერილია: „ნიკო, პოეტის ეახტანე ჩამბაკურ ორბელიანის შვილი. ი. გრ.“

გვ. 127. ლექსის „სასიმღერო ეპილეტები“ არშინაზე წერია: „ამ ლექსის მეორე ვარიანტი, იხ. „ჩანგი“, (გაგრძელება) — 1888 წ. გვ. 279. ი. გრ.“

გვ. 157. ლექსის „ელას დედოფალს“ სათაურის გასწვრივ მიწერილია: „ტ. მაჩაბლის ქალი.“

გვ. 192. „გამოცანებში“ მოხაზულია სტროფი, გვერდზე მიწერილია: „ივ. მაჩაბლის ქალზე.“

გვ. 203. ლექსის „მამალი და ძალი“ სტროქონში „იაფად არ დაუჯდინა“, ხაზგასმულია: „დაუჯდინა“, არშინაზე: „და იაფად არ დაუსუა. ი. გრ.“

გვ. 204. ლექსის სათაურთან „ვირი და მგელი“ წერია: „ეს თათრულია — იხ. დ. გვიშვი. ლექსი. ი. გრ.“

გვ. 207. ლექსის „მთიულის“ სტროფებში ხაზგასმულია სიტყვა: „ნიგოზს, ნიგოზს“, გვერდზე მიწერილია: „აკელის ხე“.

გვ. 214. ლექსის სათაურის „მეფე და მხატვარი“ გვერდზე წერია: „საბას არაკი.“

გვ. 221. ლექსის „გული“ სათაურის გასწვრივ წერია: „(ხალხური).“

გვ. 499. ბირონის ლექსის „გოდება ებრაელთა“ დასასრულს ხაზგასმულია თარიღი, მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 500. ლექსის „მომაკვდავი ყმაწვილი“ სათაურის ქვეშ წერია: „თარგმანია?“

გვ. 542. ლექსის „დედაბრის მოგონება“ დასასრულს არშინაზე მიწერილია: „იხ. აკაცის „საეპიტელი“ I ტ. და ამ „საეპიტელის“ თარგმანი ივან-და შარაისი. ი. გრ.“

გვ. 547. ლექსში „კარგად მყოფ მგოსანს“ ხაზგასმულია სიტყვა: „რწყილოვანს“, გვერდზე კითხვის ნიშანი. სქოლიოში ხაზგასმულია ადგილი: „დაიბეჭდა „კვალში“ 1894 წელსვე“, მიწერილია: „რომელ ნომერში?“

გვ. 551. დანიშნულია ლექსის სათაური

„პარიზი“, არშინაზე წერია: „ვარიანტი პორნოგრაფიული ლექსისა, ი. გრ.“

გვ. 561. უსათაურო ლექსის არშინაზე წერია: „ტ. მაჩაბელს?“.

გვ. 580. მოხაზულია ლექსის „ნიკოს“ სტროფები, გვერდზე მიწერილია: „ივ. მაჩაბლის შვილებზე ნიკოზე და ელიჩაზე.“

გვ. 584. ლექსის „მეგობრებისაგან“ სტროფების გასწვრივ არშინაზე წერია: „გრ. აბაშიძე? ი. გრ.“

გვ. 604. ხაზგასმულია ლექსის „ხალხურის“ პირველი სტრიქონი. არშინაზე მიწერილია: „თედო ჟორდანიანზე?“

გვ. 622. შენიშვნებში ხაზგასმულია ადგილები, არშინაზე კითხვის ნიშანი. სქოლიოში ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ს. გორგაძეზე მეტი უნდა ეთქვას! ი. გრ.“

გვ. 625. ხაზგასმულია: „ქურნალი „ფასკუნჯი“, 1909 წ.“, არშინაზე: „ფასკუნჯი“ გაზეთი იყო,“ ვაზ. „მზე.“

გვ. 626. არშინაზე წერია: „საეპიტო გაზეთი“ ქართული, ქუთაისის გაზეთები? ხაზგასმულია: „ქურნალი „ერი“. „ალმანახი „მოამბე“. არშინაზე: „საქ. მოამბე“, „ჩვენი ერი.“ ქორნალი „თეატრი და ცხოვრება“, 1910—1915 წწ. ხაზგასმულია ქურნალის გამოცემის თარიღები, „1910—1915“ არშინაზე მიწერილია: „ისე გამოდის, რომ 1910—1915 წლამდე სულ გამოდიოდა.“

გვ. 627. ხაზგასმულია ადგილი, არშინაზე წერია: „ს. გორგაძე ამბობს.“

გვ. 635. მოხაზულია აბზაცი, ხაზგასმულია ადგილი და მიწერილია: „ეს გვერდი ვერ ვიპოვე.“

გვ. 636. მოხაზულია ადგილი, გვერდზე წერია: „ცენზურა.“

გვ. 637. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშინაზე: „რატომ შენიშვნებში?“

გვ. 642. მოხაზულია აბზაცი და მიწერილია: „ჩანგი“, 1888 წ. გვ. 277.“

გვ. 646. მოხაზულია აბზაცი, მიწერილია: „ჩანგი“, 1888 წ., გვ. 277.“

გვ. 647. მოხაზულია ადგილი, არშინაზე: „ჩემის კალენდარი“ 1882 წ. გვ. 59.“

გვ. 655. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „სურვილი“, არშინაზე: „პიესაში „ქუდურ ხანუმ“, იხ. „ივერია“, 1880 წ. № 2. ი. გრ.“

გვ. 657. მოხაზულია მთელი გვერდი, არშინაზე: „ჩემი წერილიდანაა გაკეთებული.“

გვ. 662. მოხაზულია სათაური და მიწერილია: „იხ. დ. მესხის მოგონება ამ ლექსზე.“

გვ. 664. ხაზგასმულია ადგილები, არშინაზე: „რომელ ნომერში?“ „ცოდნას“ გამოცემა.“

გვ. 667. ხაზგასმულია სტრიქონი. არშინაზე: „რატომ არ უჩვენებ წყაროს?“

გვ. 668. მოხაზულია აბზაცი და გვერდზე წერია: „აქ „აკაკი“ არ წერია“. შენიშვნა მოხაზულია, გვერდზე წერია: „ჩემიდან“.

გვ. 675. მოხაზულია აბზაცი, გვერდზე მიწერილია: „თამარ მკვათარინა მიუთითა“.

გვ. 696. ბოლო სტრიქონი ხაზგასმულია, ქვეშ მიწერილია: „დაბეჭდა აგრეთვე „ცნ. ფურცელში“, 1904 წ., № 2, 697, 12 ლექსი გრ.“

გვ. 700. ხაზგასმულია თარიღი „1906 წ.“ გააწერივ მიწერილია: „უფრო ადრეა დაწერილი.“

გვ. 704. მოხაზულია აბზაცი, გასწვრივ წერია: „ამ ლექსზე ჩემსა და „თემს“ შორის იყო კამათი. ი. გრ.“

გვ. 705. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიაზე: „იბ... თ. და ცხ.“ და „ფასკუნჯი.“

გვ. 714. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „კომპოზიტორის ალბომში“, არშიაზე მიწერილია: „დაბეჭდა რამდენჯერმე დ. თომასურის რედაქციითაც. ეს კომპოზიტორი იქ გახსნილია“.

გვ. 716. ხაზგასმულია ადგილი. არშიაზე: „ვისა? ავტორი.“

გვ. 739. ხაზგასმულია სტრიქონი, მოხაზულია: „გვ. 669.“ არშიაზე: „ამ გვერდზე ეს ლექსი არ არის“

გვ. 740. ლექსის სტრიქონების გასწვრივ მიწერილია: „ძირითად ტექსტში არ შესულა ეს ლექსი.“

გვ. 753. არშიაზე წერია: „აქ უნდა გამოვიდეს ნინო (ბერანეს ეკუთვნის) ი. გრ.“

გვ. 757. არშიაზე წერია: „აკაკის ზოგიერთი ლექსი ხალხში გავრცელებულია არა სათაურებით, არამედ ლექსის პირველი სტრიქონებითაც... ამიტომაც ამ საძიებელში ლექსის პირველი სტრიქონებიც უნდა ვოფილიზო აღნიშნული, რომ მკითხველი არ გაწვავლებულიყო! ი. გრ.“

გვ. 761. სარჩევში ხაზგასმულია ლექსის „ტუბელი და მწარეს“ სათაური, მიწერილია: „ტყვეს“, (იხ. გვ. „მომავალი“, 1909 წ., № 15.)“.

გვ. 764. მინაწერი: „მე-646, და სხვ.“

ტ. 3. პოემები. ი. გრიშაშვილის რედ-ით. 1940.

კანზე გადაკრულია ქალაღის ნაპერი წარწერით: „1. გვ. 237 აქ. „ნათელა“-ს ტექსტი გასწორებულია დავით ფაღავასეულ აკაკის ავტორაფის მიხედვით. 2. დათვიო ფაღავას ჩავაბარე თავისი ეგზემპლარი. 1955. 1/V. ი. გრ.“

ფორზატზე: „ეს ეგზემპლარი შესანახიკ ევ 237. „ნათელა“ აქ გასწორებულია დ. ფა-

ღავასთან დატულ აკაკის პირვანდელ შავის მიხედვით.“

გვ. გვ. 234—235. ჩანიშნულია რვეულის ფურცლით, რომელზედაც მიწერიალია: „ტ. V.“

გვ. გვ. 237—268 „ნათელა“ ტექსტოლოგიური შენიშვნები გაკეთებულია ი. გრ. მიერ. იხ. „აკაკი წარეთელი. თხზ. სრული კრებული 15 ტომად, თბ., 1956 წ. გვ. 381.“ აგრეთვე, შენიშვნები დაბეჭდილი პოემების შესახებ იხ. დასაბეჭდებულ ტომში გვ. 365-დან ბოლომდე.“

მეორე ცალის შემტიტულზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას რედაქტორისაგან — ჩემგან. ი. გრ. 1940. 21/VI.“

ფორზატზე: „გვ. 268, 699, 689.“

გვ. 268. შესწორებულია თარიღი. წერია: „1900“, მიწერილია: „1897 იხ. 699.“

გვ. 689. შესწორებულია თარიღი, წერია: „1936“, უნდა იყოს: „1926.“

მესამე ცალის თავფურცელზე: „ჩემი კარგი რედაქციით გამოცემული კლასიკები: № 5. 1944-14-I. ი. გრ.“

ტ. 4. მოთხრობები. პ. ინგოროყვას რედ-ით. 1949.

შემტიტულზე: „ი. გრ. 1948. 15/VII.“

ტ. 5. დრამატული ნაწერები. ი. გრიშაშვილის რედ. 1949.

ხელნაყოთ კანზე: „მეორე გამოცემა აიწყო აქედან. პიესები — პროზად“.

აკაკი, 9, 10, შეეცდომა? გვ. 346. V— „შენიშვნები“ აქედან. ი. გრ. 1949. 22-XI“.

გვ. 548. შენიშვნებში ხაზგასმულია: „...გრიგოლ...“ და არშიაზე მიწერილია: „გიორგი“

გვ. 579. შენიშვნაში ხაზგასმულია: „მარკუს — ი. ზარდალიშვილი“. არშიაზე: „ლიგია... აღ. არგათელი. შემდეგში ო. ლეჟავა“.

გვ. 580. ხაზგასმულია: „იანკო მეთისიკე“ და არშიაზე: „იანკო მემუსიკე. თარგმ. ილ. ქეზინასი 1915 წ. ქუთაისს.“

სარჩევში პიესებს მიწერილი აქვს დწერის თარიღები.

სარჩევის ბოლოს: „ირაკლი ბატონიშვილი (პროზად), არსენა.“

ბოლო ფურცელზე ჩაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ელენე ვირსალაძის წერილი „აკაკის უცნობი პიესები“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ“, 1950 წ., № 25, 18 ივნისი.“

წიგნის ბოლო გვერდზე ჩაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი ს. ხუციშვილის რეცენზია

„Пятый том литературного наследства Ака-
кня Церетели“ ინანწართ: „ი. გრ. „Заря
Востока“.

კანის მე-2 გვ. ჩაკრულია უტრნ. „მნათო-
ბიდან“ ამოკრილი „ბიბლიოგრაფია. აკაკი
წერეთელი. თხზულებანი. ტომი მე-5, დამა-
ტუელი ნაწერები ი. გრიშაშვილის რედაქტო-
რობით, თბილისი, 1949 წ. სახელგამი.“

მეორე ცალი, შექმნილია ბუკინისტურ მა-
ლაზიამი.

მესამე ცალი.

ფორზაცე: „კუძღვნი ჩემს ბიბლიოთეკას!
აკაკის ეს ტექსტი ვადავუცი 1941 წელს. 14
მარტს. გამოვიდა კი 1949 წ. 22 ნოემბერს. რედ.
ი. გრ. P. S. შენიშვნები ხელახლად დაეწერე
ი. გრ.“

ტ. 7. პუბლიცისტიკა. ფელეტონი. 1959.

4443-4449. წერეთელი ა. თხზულებანი. ტფ.,
1893.

ტ. 1. ლექსები.

კანზე: „ი. გრ. კეთილი რჩევა, 115. გოდე-
ბა ებრაელთა, გვ. 68. აღდგენილი სტრიქონი,
გვ. 73, 74. გავასწორე, 179. გრ. ორბელიანი,
გვ. 160, ბერანე და კუროჩკინი, გვ. 105“.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. არეულია
კვერები 179“.

გვ. გვ.: 68—69 ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭ-
რით. რომელზედაც წერია: „გოდება ებრაელ-
თა“.

გვ. 68. ლექსის „გოდება ებრაელთა“ სათა-
ურთან: „აკაკის ეს არეულად აქვს თარგმნი-
ლი, იხ. რუსული ლექსი—109, პროზა—518.“

იმავე ლექსის ორ სტროფთან: გვ. 69.
„აჰა გაიცხევა, შერცხევა მონის!“ და „მას ჩვენ
ვერ მივსცემთ მტერს საიციხავად“, მიწერი-
ლია: „შეტია“.

გვ. 74. ლექსში „შიქსატა“ აღდგენილია:
„პოველ წუთში რუქას ნახავს ქართლის ტანჯ-
ვის გამომატველს“, სქოლიოში: „იხ. წიგნა-
კი „სალამური“, 1882 წ., № 1. გვ. 4.“

გასწორებულია აღდგენილი სტროფის ბო-
ლო სტრიქონი და მიწერილია: „უშემოდბას
გულის მომწყველს.“

გვ. 83. ლექსს „იმერული ნანინა“ მი-
წერილი აქვს: „ეს დაბეჭდილია II ტ.“

გვ. 105. ლექსს „ქმრის გოდება“—ს აქვს
ბინაწერები: „Плачуший муж.“ ეს დაბეჭდილია
B. Курочкин-ის გვართ — ბერანე არ აწერიო
(იხ სახუმარო კუბლეტ. „Мир веселый“, გვ. 114.
აკაკიმ თარგმნა კუროჩკინიდან. ი. გრ.“

გვ. 111. ჩანიშნულია ქალაქის ნაჭრით,
წარწერით: „ბერანე.“ იქვე ლექსს „ნინო“
მიწერილი აქვს: „ბერანედან არის? ი. გრ.“

გვ. 113. ამავე ლექსის ბოლოს: „იხ.
გვაზეას „მარო“, გვ. 37.“

გვ. 141. ლექსის „ახ...ს“, ბოლოს: „იხ.
„ნიშადური.“

გვ. 160. ლექსთან „ფარშევანგი“ გრ.
ორბელიანზე? ბოლო სტრიქონის მაგიერად
წერია: „ეს დათვი ორ-ბელიანი.“

გვ. 179 და 177 არეულია.

გვ. 177. აღდგენილია: „მღვდელმა ტყვილა
ვის ეწერა?“

წიგნის ბოლოს სარჩევში ზოგიერთი ნა-
თარგმნი ლექსის სათაურს მიწერილი აქვს აე-
ტოთა გვარები.

წიგნში დღეს 1938 წ. 8 იანვ. № 6 „Заря
Востока“, სულაც მოთითებულია ნ. ნეკრასოვის
გარდაცვალებიდან 60 წლისთავისთვის მიძღვ-
ნალი სტატიები და აკაკი წერეთელის წერილი
ნეკრასოვის შესახებ. ვახუთზე მიწერილია „აკა-
კი და ნეკრასოვი.“

ტ. 2.

კანზე: „ი. გრ. ალ. ქ-ძეზე, გვ. 169. ლუკა
ჩხარლოვზე, გვ. 200, აღდგენილია სტრიქონე-
ბი, 40, ქართული ქალი. 79. აკაკის თარგმანები,
გვ. 132, 134, 135. გორის ქება, 199. შენთან
არის გული, გვ. 187. ველიჩკოსი, სიტყ. თეო-
რიამი, აქ გვ. 199.“

გვ. 38. ლექსს „გ...ს“ მიწერილი აქვს: „გ.
წერეთელი ხომ არ არის?“

გვ. 40. ლექსში „ნატერა“ ცენზორის მუერ
გამოტოვებული სტროფი ჩაწერილია ფანქრით:
„მხარეს მაგრამ რა მხარეს ოდესმე ბედ-
ნიერსა,
დღეს კი ჭირში ჩაეარდნის...“

გვ. 42. ლექსთან „უ...ს.“ მიწერილია:
„[უმიკავილეს?].“

გვ. 58. ლექსში „ავადმყოფი“ ცენზორის
მრავალწერტილის ადგილას ჩაწერილია:
„ვინც შენატრის იმის სიკვდილს
უმალ მასვე დაამიწებს.“

გვ. 129. ლექსთან „კატა“, „დღედა-ენაში“.

გვ. 132. ლექსში „მახეში გამბული ჩიტი“
ხაზგასმულია: „(თარგმანი)“. მიწერილია: „დღე-
და-ენაში.“

გვ. 153. ლექსში „ზარი“ ხაზგასმულია: „სა-
ხალო ლექსი“ და მიწერილია: „ტყუელია
ისე დასწერა ვითომ ხაზხურითაო. — ი. გრ.“

გვ. 165. ლექსთან „შეხტი ბიჭო“ მიწე-
რილია: „ბეგლარამ მიჰბაძა.“

გვ. 169. ლექსს „თ-დი ალექ. კავკავაძის
საფლავზედ“ მიწერილი აქვს: „დაუწერია
1882, 14 აგვისტოს, (შუამთა, თელავი)“.

გვ. 170. ცენზორის მრავალწერტილის ადგილას ჩაწერილია:

„რომ ჩვენი ერი
დღეს სხვის ფეხზე მტვერი —
შენ არ გინახავს ასე ჩაგრული?“

სქოლიოში მიწერილია: „*) ეს ხაზგასმული სტროქონი, რომელსაც ცენზორისგან იყო გამოტოვებული აკაის წიგნში (იხ. აკ. წერ. თხ. ტ. II გვ. 170, ქართ. აზნ. ვაიცი. 1893 წ.-) აქ აღადგინა სოსიკო მერკვილაძემ.“ ამ ლექსის ბოლოს (გვ. 171) მიწერილია: „არის ხელთნ. ლტ. მუხუდში. იხ. „დროება“, 1882, № 81, 22 გვ.“

გვ. 187. ლექსში „გამოთხოვება“ ხაზგასმულია „შენთან არს გული“, მიწერილია: „ეს ლექსი ჩაიწერა იპოლიტ. ივანოვმა კახეთში (იხ. მისი მოგონება გვ. 92). ა. კ.-ძის მიბაძვით. ი. გრ.“

გვ. 199. ლექსში „მესტვირული“ მოხაზულია პირველი სტროფი, მიწერილია: „გორი“. ამავე ლექსის ბოლოს (გვ. 200) მიწერილია: „დროება“, 1884, № 41“. ლექსთან „არაკი“: „ლუკა ისარლოვი“, ტექსტში: „ყუდა მელია“.

გვ. 201. ლექსში „არაკი“ ხაზგასმულია: „უიზილბაშ“, მიწერილია: „აღ. სარაქიშვილმა ადგილი მისცა ცენზურაში (იხ. აკაის მოგონება „ნიშნულდარში“)“.

გვ. 210 ლექსთან „პასუხად კ...ა...ს“, მიწერილია: „ქ. აბაშიძე?“

გვ. 215. ლექსის „უკრთხევა“ ბოლოში დაბეჭდილ „თეატრს“, მიწერილი აქვს: „უკრნალი“.

სარჩევში გვ. მე-2 ხაზგასმულია: „მახეში გაბული ჩიტო“, „შაბათი საღამო“, „ილოცე ბავშვო“, მიწერილია: „(თარგმანი)“. ხაზგასმულია, „ალი და კვამლი“, მიწერილია: „(თარგმანი)“. ხაზგასმულია: „შეხტი ბიჭო“, მიწერილია: „გრ. გრიგ. მოწონებელი.“ ხაზგასმულია: „გამოთხოვება“, მიწერილია „(შენთან არს გული)“. ხაზგასმულია: „მესტვირული“, მიწერილია: „(გორის ქება)“ არშიაზე: „ველიჩკოდან აქ არ არის (იხ. „სიტყვ. თეორ.“)

მოხაზულია: „არაკი“, მიწერილია: „ლუკა ისარლოვი“.

გვ. IV. ხაზგასმულია: „წმ. გიორგი და წმ. ილია“, მიწერილია: „პოემა“. ხაზგასმულია: „მზე და მთვარე“, მიწერილია: „(თარგმანი)“.

4450. წერეთელი ა. თხზულებანი ა. წერეთლისა. ტ. 1—2, ტფ., 1893.

ტ. 1. ლექსები.

ტ. 2. ლექსები.

აქინდულია ერთად.

4451. [წერეთელი ა.]. ჩემი ნაწერები. პირველი წიგნი. თბ., 1912.

კანზე: „I. ი. გრ. ქალებისა და ბავშვების სიკვარული, გვ. 108, 167. კეთილი რჩევა, 101“. შითითებულ გვერდზე მოთავსებულ ლექსს „ნათარგმანი ჰინედაგან“ მიწერილი აქვს: „ჰეინ(?)“. უღარდელი კაცი. 158“ გვ. 158—159 მოთავსებულია ლექსი „უღარდო კაცი“, რომესაც ბოლოში მიწერილი აქვს: „იხ. „ციცკარი“, 1865, № 3. იქ ეს ლექსი გრძელია. იხ. აგრეთვე სახელგამო, ტ. IV, გვ. 163. ბახრონი, გვ. 120“ — გვ. 120—121 მოთავსებულია ლექსი „მოღება ებრაული“ (ბაირონით), რომელსაც ბოლოში მიწერილი აქვს: „ციცკარი“, 1863, № 2“.

„გასწორებულია, იხ. 105, 117, 108, 102, 118, 134“.

გვ. 102—103 მოთავსებულ ლექსს სათუარის წინ მიწერილი აქვს: „ციცკარი, 1362, № 4“, ხაზგასმულია: „ხელი გეძახონ“ და მიწერილია: „ციცკარის“ რედაქტორმა „ხელი“ (შეშლილ) ვერ გაიგო და გადააკეთა — ხელი შევახონ“. შემდეგ სტროფში სიტყვა „აზღამაც“ გასწორებულია „ამღამაც“ და მიწერილია არშიაზე: „ასე იყო დაბეჭდილი „ციცკარში.“ უკანასკნელ სტროფში „ვარე“ — [მოღებულს] მიწერილი აქვს არშიაზე: „დაბეჭდილი იყო „ციცკარში“ „ვარეს“ ნაცვლად.“

გვ. 105. ლექსს „ფუტურო“ მიწერილი აქვს: „ციცკარი“, 1862, № 5.“ ხაზგასმულია: „მართალ“ და მიწერილია: „ნამდვილ“. ხაზგასმულია: „მირჩება“ და მიწერილია: „მრჩება-და“. სიტყვაში „ვერას“ ჩამატებულია „ლ“ და მიწერილია: „დაბეჭდილი იყო ვეღარ“. ბოლოში მიწერილია: „ეს ვასწორებელი ერთ ძველ „ციცკარში“ ენაზე, რომელიც სოსიკო მერკვილაძის შვილმა მანყენა. ი. გრ. 1934 1/II“.

გვ. 108. ლექსს „აღქმანდრა გამიხელდა“... მიწერილი აქვს „ციცკარი“, 1862, № 7“. პირველ ტიპში ხაზგასმულია „აღქმანდრა“ და მიწერილია სატრფო ჩემი. — ასეა გადაკეთებული ერთ დაბეჭდილ „ციცკარში“. (იხ. ს. მერკვი.)“.

გვ. 117—118. ლექსში „მუშური“ ხაზგასმულია: „უპატრონო“ და მიწერილია: „ციცკარში“ დაბეჭდილი იყო „უპატრონო“. ხაზგასმულია: „უპატრონოდ“ და მიწერილია არშიაზე: „ციცკარში“ პირველად დაბეჭდილი იყო „უპატრონოდ“, შემდეგ უპატრონოდ წაშლილი იყო და ეწერა „მოუვლელად“. უკანასკნელ ორ სტროფს მიწერილი აქვს: „აკლია, იხ.

„ციკარი“, 1863, № 1 და სახელგამის გამოცემა, გვ. 101. (აქაც ისეა, როგორც იქ)“; ბოლოში წერია: „სამართალს კოლოფში სძინავს — „ციკარში“ ასეა, სადაც წერტილებია იქ „სამართალს“ უნდა“.

გვ. გვ.: 134—135. ლექსს „იგრული ნანინა“ სათურის წინ მიწერილი აქვს: „ციკარში“ ამ ალგას, სადაც მე წიფელი ფანქარი მაქვს მოხაზული. მეღლით წააშლევინა ცენზორმა (იხ. „ციკარი“, 1864 წ., № 5)“. წიფელი ფანქრით კი მოხაზულია: „ჩინოვნიეზიცი“. ტექსტის ბოლოში მიწერილია: „იხ. ამ ლექსის ვარიანტი ამნაირი წიგნის II ტ. გვ. 176.“

ქანზე გამოძეგმლის გვარს „მანეგეტოს“ მიწერილი აქვს: „ღონ-იავო“.

შმუტტირულზე: „ი. გრ. ცინდალზე, გვ. 123, დავით ორბელიანზე. გვ. 213.“

გვ. 122—123 მოთავსებულ ლექსის „დღე და ღამე იყრება“ სიტყვა „მოესმა“ გადაყეთებულია „გაისმა“-დ და მიწერილია: „ასე არა სჯობია? ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „ცინდალი შესძენია“ და მიწერილია: „ეღუნე დარიანი“.

გვ. 213-215 მოთავსებულ ლექსის „ფარ-წიკანგი“ სათურის წინ წერია: „დავით ორბელიანი, იხ. 98, II ტ. 1912 წ.“ ლექსის უკანასკნელი სტროფი მოხაზულია და ხაზგასმულია: „ეს დავით ორბელიანი“.

შმუტტირულზე წერია:

„შმიკაშვილმა პეტრემა
გაზეთში სწერა კრიტიკა,
გამობერა სიბრძნითა
იკოლოტა და იტიკა,

სხვისი გალანძვეა უნდოდა
თავისვე თავში იტიკა

სადაც ის ახალ აზრებს ჰკრებს

ჩვენ მონელებულს ვყრით იქა
აკაკი.

იხ. „აკალი“, აკაკის ლექსი და თ. სახოკია.“

გვ. 65. ლექსის „საიდუმლო ბარათო“, შენიშვნას ბოლოში მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი მიბაძევა აბ. მაჩაბლისა (იხ. „დროება“ და „ჩანგი.“).

გვ. 66. ლექსთან „დღეაბერ-მამებრი“ მიწერილია: „არ ვარგა. ი. გრ.“

გვ. 97. ლექსს „ლოდინი“ მიწერილი აქვს: „შუალამის ქება“, იხ. გ. ტაბიძის „მე და ღამე“.

გვ. 141. ლექსს „ვედრება“ მიწერილი აქვს: „მინაძევა ი. კერეხელიძისა“.

გვ. 145. ლექსს „იფთასის ასული“ მიწერილი აქვს სქოლიოში: „იფთე ფასის ასული (სხე დაიბეჭდა პირველად „ციკარში“)“.

გვ. 185. ლექსის „პასუხი მკედლს“ პირ-

ველი სტრიქონი ხაზგასმულია და მიწერილი: „ილიას ლექსის დასაწყისისებური. ი. გრ.“

გვ. 127. ლექსის „ახ--ს“ ბოლოს მიწერილია: „იხ. „ნიშნადური“ 1908 წ.“

გვ. 211. მოხაზულია ლექსის დასაწყისი. „უამტანია ჩვენი ვერი... და მიწერილია: „ჩვენისთანა ბედნიერი, განა არის სადმე ვერი?“

4452-4453. [წიგნითელი] ა. ჩემი ნაწერები. წ. 1-2. თბ., — ქუთაისი, 1912—1913.

წ. 1. 1912.

წ. 2. 1913.

ფორბაცზე: „აქ ორივე ტომია. ვაშაკი, 33. სახალხო ენით ვწერო, 65. ყოლიფერი, 65. უმართებს, გვ. 27. შამელობა, 39“.

ქანზე „II ი. გრ.“... მანეგეტაშვილს მიწერილი აქვს „ღონ-იავო“.

4454-4457. [წიგნითელი] ა. ჩემი ნაწერები. მეორე წიგნი, ქუთაისი, 1913.

გვ. 5. ლექსში „საქართველოს დღევანდელი სახე“ სტრიქონს „ცრემლი მკვდარს თუ ვერ აღადგენს“ მიწერილი აქვს: „მკვდარს ტირილი ვერ აღადგენს“ (ქ-ნი განდევილი)“.

გვ. 13 ხაზგასმულია რთმები „დანაბადი... და ნაბადი“ და მიწერილია არშიაზე: „ეს რითა ე. გაფრინდაშვილს აქვს“.

გვ. 79. ლექსის „ენებოს გასამართლება“ შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ირაკლი გრუზინკიძე... შენც შენი ვინაობა აბანოზე გაცვალე“ და არშიაზე „ირაკლის აბანო“.

გვ. 80. იმავე ლექსის შენიშვნაში ხაზგასმულია: „მამინ დიდი მითქმა-მოთქმა გამოიწვია ამ ლექსმა, მაგრამ დღეს კი აღარა აქვს მნიშვნელობა“ და მიწერილია: „როგორც აკაკის სჯე ლექსებს“.

გვ. 96. ლექსს „პატრიოტის აღსარება“ მიწერილი აქვს: „I“ და სათურის ქვემოთ: „(გრ. ორბელიანის პირით)“. იქვე შენიშვნაში ხაზგასმულია: „ილია ქავკაძე“ და მიწერილია არშიაზე: „აკაკი პირველად ოსენიებს“.

გვ. 98. ლექსს „ქოლო-ბუზების პასუხი“ მიწერილი აქვს: „2, გრ. ორბელიანს“.

იქვე შენიშვნაში ხაზგასმულია: „დავით ორბელიანი“ და მიწერილია არშიაზე: „თუ დავით ორბელიანი? ი. გრ.“

გვ. 156. ლექსის „სიყვარული“ პირველ სტრიქონს მიწერილი აქვს: „აკლია“.

გვ. 167. ლექსს „უ--ს“ მიწერილი აქვს: „შმიკაშვილი ხომ არ არის?“

გვ. 168. ლექსს „ნ--ს“ მიწერილი აქვს: „ნიკოლაძეა?“

გვ. 177. ლექსის „იავნანა“ უკანასკნელ სტროფში ხაზგასმულია: „...იციან ქვეყანაო,

რომ გაიგო ამ სოფელსა ცრუ გამოცანაო", არშიაზე: „იხ. I ტ. გვ. 135“.

გვ. 181. ლექსის „ავადმყოფი“ პირველ სტროფს მიწერილი აქვს: „აქლია“.

გვ. 248. ლექსის „თვალს მიხვევენ“ ბოლოდან მეორე სტრიქონში სიტყვა „მას“ გადმოტანილია სტრიქონის დასაწყისში და არშიაზე მიწერილია: „ასე არა სჯობია? ი. გრ.“.

სარჩევის გვ. I. მოხაზულია პირველი 11 ლექსი და არშიაზე მიწერილია: „ეს არ იყო პარკულად, როცა ცენზორმა დაიჭირა აკაკის დღი პოემა ვარანცოვი იყო, მეგრეს დაბეჭდა“.

სარჩევის გვ. II. ხაზგასმულია: „ლევგენდილანს ზოგია მეჩანგურე“ და მიწერილია: „სა-ითონოვანი ჩასლო ვილაკამ“.

კანის მე-4 გვ. წერია: „აფორიზმი, 246, 189, 183.“

4458. [წერეთელი] ა. ჩემი ნაწერები. წიგნი- მე-2. ქუთაისი, 1913. ცენზორის მიერ დაჭერილი ტომი, სადაც მოთავსებულია პოემა „ეორონცოვი“.

კანზე, თავფურცელზე, გვ. 3, 49, 81, 89, 145, 185 ყოფილი მფლობელის ბეჭედი: „Из книг И. Т. Полумордвинова.“

კანზე ყოფილი პატრონის ბეჭედს მიწერილია აქვს: „მომცა ი. გრ.“ იქვე: „აკრძალული წიგნი („ეორონცოვი“).

შენიშვნები პოემა „ეორონცოვზე“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „ტყუილია“, მიწერილია: „ტყუილია. ი. გრ.“

გვ. 23. ჩამოტანილია სქოლიოში სიტყვა „იმედი“ და მიწერილი: „იმედი დაიბეჭდა „ციცკარში“ 1859 წელს.“

გვ. 25. სიტყვა „არადგანაც“ გადასწორებულია „არადგანც. ი. გრ.“

გვ. 27. სქოლიოს ნიშნით აღნიშნულია „ღიმიბიტი ციციანოვს“ და შენიშვნაში წერია: „ამ ციციანოვს ერქვა არა ღიმიბტი, არამედ პავლე. ამ პავლემ ციციანოვს ახალგაზრდა მ. ს. ციციანოვი ახლდა 1803 წ. ი. გრ.“

გვ. 28. ჩამოტანილია სქოლიოში „გრიგოლ“, მიწერილია: „1. ორბელიანი“. „პლატონი“ მიწერილია: „2. იოსელიანი“. „გლუხარჩი“ — მიწერილია: „3. გიორგი ერისთავი“. „ლევანი“ — მიწერილია: „4. მელიქიშვილი (?) ი. გრ.“

გვ. 29. სიტყვა „თანაც“ გადასწორებულია: „[თანც] ი. გრ.“

გვ. 31. სიტყვა „გამოვხარით“ გადაკეთებულია „გამოვხართ. ი. გრ.“

გვ. 39. სიტყვაში „ქონია“ ჩამატებულია წინ „პ“ და მიწერილია: „ი. გრ.“

გვ. 55. „თვალს წინ ჩამატებულია „არც“. 4459-4463. წერეთელი ა. ჩვეული ნაწერე-

ბი. ს. გორგაძის და ს. აბაშელის რედ. ტ. 1—4 ტფ., 1925—1928.

ტ. 1. [ვახტანგ კოტეტიშვილის შესავალი წერილით]. 1925.

კანზე: „ეს ეგვებმლარი აიკრძალა წინასიტყვაობისა და ნაკვეთებისათვის. ი. გრ.“ იქვე: „პუშკინი, 72. დანიბეგოვი, 65. მოსწავლემ ჯერ უნდა ისწავლოს, გვ. 76. ოპოზიცია, გვ. 103. ივ. მაჩაბელზე, 357. აკაკის ცოლი ბაზილევსი, გვ. 77.“

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1926 წ. 5/II. გრ. ორბელიანი, გვ. 91, ალ. ორბელიანი, 82, 84, 94, იარალი (შანშიევი), გვ. 93“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1926 წ. 5/II.“

გვ. X. ხაზგასმულია: „აკაკი წერეთელის პროზა“, მიწერილია: „ეს წერილი ამოვიღა — სხვა წიგნებში არ არის. ი. გრ.“

გვ. 21. ხაზგასმულია სიტყვა „მამამისის“ და მიწერილია: „მამამათის“

გვ. 75. გახსნილია კრიპტონიმი: „ი. სერგეილია სერგებრ.“

გვ. 76. ხაზგასმულია: „მოსწავლემ ჯერ უნდა ისწავლოს“ და მიწერილია: „სტულ.“ ხაზგასმულია: „ადამიანს ეკალიც კი ვარდადეგენება“ და მიწერილია: „იხ. გვ. 77“.

გვ. 82. მოხაზულია: „ი. კერესელიძე ნამდვილი ქართველი იყო მისის ნაკლით და ნამეტნობით“ და მიწერილია: „ივ. კერესელიძე თარს უქრავდა.“

გვ. 83. მოხაზულია აღგრილი და მიწერილია: „ღიუმეს დაუთვრია ქართველები“. მოხაზულია: „ეს თოთხმეტი კლასი კი ჰქონდა გათავებული, მაგრამ მის უურნალს მაინც არ ჰქონდა მიმართულება“, დასმული აქვს კითხვის ნიშანი და მიწერილია „მიმართულება.“

გვ. 84. წერილში „ალექსანდრე ორბელიანი“, მოხაზულია სიტყვა: „იმიან“ და მიწერილია: „იე. კერესელიძემ“, ხაზგასმულია: „ღამე, როცა მარტოცა დარჩებოდა მეგობართან“ და მიწერილია: „ბნელაში ამბობდა პოლიტიკის ამბებს“.

გვ. 101. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია „ლექსები“.

გვ. 333. „აკაკის მოსწრებულ სიტყვა-პასუხ“-თან მიწერილია: „აკაკის ნაკვეთები გარდა ეთნ. საზ. ხელნაწერ. № 20 დაიბეჭდა „ივერიის“ მიერ გამოცემულ ნაკვეთებში, გვ. 23.“

გვ. 335. „გამომცემლის“ შემდეგ მიწერილია: „თვით აკაკის ხელით დაწერილია. იხ. ამ გამოც. გვ. 364.“

გვ. 336. მოხაზულია: „ჭირვეული თამაღის“ ბოლო ნაწილი და მიწერილია: „ეს „პუშკინსაჲ მიეწერება შეტდომით.“

გვ. 347. მიწერილია: „36 ქალი და სიყვარული“.

გვ. 356. მოხაზულია ცნობა აკაკი წერეთლის ნაწარმოებების ლირებულების შესახებ და სქოლიოში მიწერილია: „ამ სიძვირის შესახებ იხ. კარძო წერილი ალ. ჭყონიასი აკაკიასადმი. (სათნოგ. მუხ. № 20)“.

გვ. 360. ხაზგასმულია: „პარასკევ დღეს თავ. მაჩაბელს არა ჰქონია განზრახული თავის მოკვლა...“ და მიწერილია: „აბასთუმანში მიღობა“.

გვ. 363. მოთხრობა „ბაში-აჩუქის“ შესახებ სქოლიოში მიწერილია: „თარგმანია რუსულად კოტე ყიფიანის მიერ „Кавк. Вест.“ № 9, 10 1901 წელს.“

გვ. 361. აკაკი წერეთლის ნაწარმოებები ჩამოთვლილია რიგის მიხედვით 16-მდე, სქოლიოში მიწერილია: „17. წმინდა სანთელი? 18 მოლა?“

გვ. 365. მიწერილია: „აკლია საინტერესო ამბავი: „მეთაური წერილი.“ (იხ. „ჩანგი“)“.

გვ. 366. მე-8 შენიშვნასთან მიწერილია: „გ. თუმანიშვილისა“.

სარჩევში მოხაზულია 3 წერილი და მიწერილია: „ეს რკალში მოქცეული 3 წერილი აღარ დაიბეჭდა. სხვა წიგნებში არ არის“.

წიგნის ბოლოს გახვთიდან ამონაქერი P.—ს „Критика и библиография. მიწერილია: „ზარია.“ 1926, 13/IX.“

ტ. 2. 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 22/IX. 1 გვ. 169 შეცდომა. 2. შეცდომა გლდანულზე, გვ. 133. 3. გვ. 100, 132, 133. 4. გვ. 71. 5. გვ. 13. გამოც. 7. ყველგან უნდა. 1. სჭული, 2. დენ. 3. რად. კარგად. ცენზორი“.

შმუტრტულზე: „ი. გრ. ჩემი შენიშვნები, გვ. 173, კორექტურა. გვ. 71“.

გვ. 1. სათაურის „ბავრატ დიდი“-ს ზევით მიწერილია: „დაიბეჭდა „დროება“, 1875, № 41, 6 აბრილი .ი. გრ.“

გვ. 13. სქოლიოში მიწერილია: „მაცინ წარსული თვის ცხოვრება. კაცის მაჩანია ბზეთა და ჩალად, და წამით გრძნობას მხოლოდ ისახავს ნეტარებისა სრულ იღვალად. („დროება“, 1875 წ., № 41)“.

გვ. 100 დანიშნულია ადგილი და მიწერილია: „გამორთვებულია ცენზორის მიერ“.

გვ. 132. გადახაზულია სიტყვა „მთვემველებით“ და მიწერილია: „ჩვენ ერთ სამეოლოდ, გაცხილთ იმერეთს შერათებულსა. (იხ. ჩემი ეგზემპლარი). ი. გრ.“

გვ. 137. სათაურის „იკოლას ნაამბობის“ შემდეგ მიწერილია: „მხოლოდ მე-3 ნაწ. IV

თავი დაიბეჭდა „ივერიაში“, 1889, № 172. 13 მარიაშობისთვე“.

გვ. 142. მიწერილია: „ივერია“, 1889 წ., № 172, აქედან“.

გვ. 146. აღნიშნულია: „ქაიხოსრო“, სქოლიოში მიწერილია: „ქაიხოსრო წერეთელი — სარდალი, იყო ზურაბის მძისწული. „ივერია“, [აკაკი], 1889, № 172“.

გვ. 147. გასწორებულია სტრიქონი და მიწერილია: „მათ მოუყარეს მეფეს მუხლები“. (ივერიაში)“.

გვ. 150. მიწერილია: „იხ. 1889 წ. გამოც. გვ. 18.“

გვ. 154. მოხაზულია სიტყვა: „ხუთასი“, მიწერილია: „მაგრამ ორასი კაცი კი დარჩა, (1889 წ. გამოც. „დროებაში“)“.

გვ. 168. სქოლიოში კითხვის ნიშნით მიწერილია:

„შემიყარეს ბოჩილები.
ცხრა თვის ვიყავ დაქვრივი. (1889 წ.)“.

გვ. 169. გადაწველებულია სტრიქონები და მიწერილია: „აქ შეცდომაა, რითმისთვის უნდა გადაისხას. ავტორის შეცდომა, ი. გრ.“

გვ. 173. ლექსის „ჰილაობა“ შესახებ მიწერილია: „ეს შეცვალა პ. იაშვილმა და 1924 წ. გამოსცა ასე. „იმერლები“ ამოიღო. მე აღვადგინე უფრო ძველი გამოცემიდან. ი. გრ. 1926 წ.“

გვ. 174. მოხაზულია: „ქუთაისი“ და მიწერილია: „იმერლებმა“. წაშლილია სიტყვა: „ოცოდეთ“ და მიწერილია: „ღვთის მიძღობა“.

გვ. 175. მოხაზულია სიტყვა: „ქორთობა“ და მიწერილია. „ქორტობი“.

გვ. 177. გადახაზულია სტრიქონი და მიწერილია: „უბრალოდ გავთავივო, (იხ. 1888 წ. გამოცემა). ეს ლექსი აკაკიმ პირველად 1888 წელს დაბეჭდა ონელი მესტიერეს სახელით. ი. გრ.“

გვ. 340. შენიშვნაში „თამარ ცბიერი“-ს შესახებ მიწერილია: „ეს მართალია“. ამავე შენიშვნაზე დანიშნულია გვერდები და მიწერილია: „აქ არაფერია გამორთვებული“.

გვ. 341. შენიშვნაში „ჰილაობის“ შესახებ მიწერილია. „როდის დასწერა. ნამდვილად უნდა ენახათ უფრო აღრინდელი გამოცემა. აქ შეცვლილია. მაგ. 1888 წლის ონელი მესტიერის ფსევდო. მაგრამ არ ჰქონიათ ხელთ ძველი გამოცემა. 1906 წ.“ აქვე „გამზარდლის“ შენიშვნაში ხაზგასმულია: „წინამდებარე ტექსტი „კრებულის“ (1889 წ.) გამოცემას ეკარდნობოდა“ და მიწერილია: „რატომ?“

გვ. 342. შენიშვნაში „საქართველოს დღევანდელი სახე“, ხაზგასმულია: „1908 წელს

ცალკე გამოცემა ტფილისში... და მიწერილია: „ე. გუნიას მიერ გამ-ბა „საქართველო“.

გვ. 343. შენიშვნაში „მეუღლებანოე“. მოხა-ზულია: „დაბეჭდილია „ციხკარში“ 1859 წელს, ნოემბრის ნომერში“. აქვე „ალექსის“ ბოლოს მიწერილია: „ცოდნამ ცალკე გამოცე-მა“.

გვ. 344. „ახალი სამართალი“-ს გვერდით მი-წერილია: „ეს პოემებში არ შევიტანე, კატასა და ძალზე“, „სხვადასხვა ერი“-ს გვერდით მიწერილია: „რაც ეს შევიტანე პოემებში“. „ან-დრია პირველწოდებულ“-ს შესახებ მიწერი-ლია: „დაიბეჭდა ცალკე წიგნად 1892 წ.“ „ლუგენდური“-ს შესახებ მიწერილია: „ეს ლექსია“. „ხოლორა“-ს შესახებ მიწერილია: „ეს ლექსია“. ამავე გვერდზე სქოლიოში მი-წერილია: „აკლია: 1. ვაჭრული ჰქუა. 2. მო-ლა“.

გვ. 347. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „სერგო გორგაძე“.

გვ. 348. შენიშვნის ზემოთ მიწერილია: „ეს სულ ზედმეტი იყო. ან უნდა ყველა ავტორი ყოფილიყო, ან არავინ. აკაის იმდენი არც კი აქვს დაწერილი, რამდენიც მასზე დაწერი-ლა. საჭირო იყო შეკრება ამ მასალის, მაშ რისი რედაქტორები ხართ. ი. გრ. იხ. აკა-ის საიუბილეო კრებული“. ხაზგასმულია: „აქვე ვთავსებთ არასრულ სისს... და მიწე-რილია: „თუ არასრული სიაა, რა გამოღებ-დათ?“ ხაზგასმულია: „გალუსტ შიხიანი“ და მიწერილია: „წაუთხოვთ? ამის მოთავსება აქ ზედმეტი იყო.“ მიწერილია: „აკაის ქნარი“ ლალიძის გამოცემა“ ხაზგასმულია: „მისივე (კიტა აბაშიძე) აკაი წერეთლის ოპტი-მიზმი“ და მიწერილია: „კიტა აბაშიძე — ცალ-კე გამოვიდა იუბილეს დროს“.

სარჩევნის ბოლოს მიწერილია: „პატარა კა-ხი“ — ი. გუდვიანიშვილის წინადადებით — ამოღებული იქნა. ი. გრ.“

ვახუთიდან ამოკერილი ცნობები ამ წიგ-ნის გამოცემის შესახებ მინაწერებით: „1. ზარია“, 1926, 12 ოქტ. 2. 31 ოქტ. 1926 წ., „კომ.“, № 249.“

ტ. 3. 1927.

კანზე: „შეცდომა, გვ. 324.“
შეუტარებულზე: „ი. გრ. 1937. 26/IV. 1. იხ. შეცდომის გასწორება (ბოლოში). 2. ჩრდილი და ჩერო? გვ. 403“.

გვ. 397. „პირტუყვების არჩევანი“-ს გვერ-დით მიწერილია: „ეს პოემებში.“

გვ. 402. ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია: „(№ 23, 52) და მიწერილია: „№ 1489-ჩ. ლექსი 52“.

გვ. 403. ლექსში „ძუძულა“ ხაზგასმულია ბოლო სტრიქონი და მიწერილია: „ჩრდილი და ჩერო?“

გვ. 404. ხაზგასმულია პიესის „რეაქცია“ შენიშვნის ბოლო ადგილი: „აქ მხოლოდ სამი მოქმედება (1, 2, და IV) იბეჭდება“ და მიწერილია: „რატომ“. ხაზგასმულია: „ბუ-ტიობა“ და მიწერილია: „ეს პიესა. უმჯე-ლიდ უნდა დაბეჭდილიყო“. ხაზგასმულია: „ხა-ნის ვეზირი“. ეს პიესა თარგმანს წარმოად-გენს“ და მიწერილია: „ახუნდოვის პიესა. იხ. ჩემი შენიშ.“ ხაზგასმულია: „ვიღერ ზვალ, უფალო“ (დრამა) და სქოლიოში მიწერილია: „სენეკეისის რომანიდან — გადმოაკეთა სობოლ-ნიკოე-სამარინმა, ამ გადმოკეთებიდან თარგ-მნა აკაემ“.

გვ. 405. ტექსტის შემდეგ მიწერილია ის ნაწარმოებები, რომლებიც ამ გამოცემაში არ არის: „1. თამარი ციხერი?“. 2. „განთიადი“. (პიესა). 3. „რეპეტიცია“. (იხ. „დრამები და კომპ.“ — სორაბ. გამოც.). 4. „სკაპენის ცულ-ლუტობა“, (მოლიერის) გადმოკ.“ აქვე და-ნიშნულია დრამა „ვიღერ ზვალ უფალო“ და მიწერილია: „შეგი ინახება მთაწმ. მუხ-ში“. მი-თათებულია პიესა „განთიადი“ და მიწერილია: „ფოთში, ბათუმში, ქიათურაში იყო ი. ჩერ-ქეზიშვილის ოჯახში“.

წიგნის ბოლოს „უშთავრესი ბეჭდვითი შეცდომების“ ქვეშ მიწერილია: „გვ. 392 — ეივი, უნდა — ბაადურ. ეს შეცდომა გადმო-ბეჭდილია 1919 წლის გამოცემიდან, ეტყობა არ შეუღდარებიათ სხვებისთვის, ან არ დაჰკვი-რებიათ. იხ. 1919 წ. გამოც. გვ. 118 ი. გრ.“
ფორზატზე: „აკაი III (პიესები). ღებ. ი. გრ.“

ტ. 4. [ვახტანგ კორტეიშვილის შესავალი წერილით]. 1928.

კანზე: „ი. გრ. 1928 წ. 16/I. ა. ჰ-ძეს, 138. გრამფონისთვის, 304. წოდება ისრაელთა“, 97. აკაი გარდაიცვალა 1915, 26 იანვარს. და-იბ. 1840, სულიყო. 149. გასწორებული, გვ. 98. გასწორებული, 723. იხ. ჩემი შენიშ-ვნა, გვ. 203. გორო, ქართლის შუა გულო, გვ. 302. შეცდომა თარიღებში, გვ. 72, 94.“
კანის მეორე გვ.: „დამეხსენი ოსმალო, გვ. 93“.

შეუტარებულზე: „ალ. ჰ-ძეს“, 138. ეს ლე-ქსი დაიბეჭდა „დროებაში“, 1882, № 181. ალ. ჰ-ძის მიბაძეა, გვ. 16, გვაზური, 315, 319 (№ 501). სუნდუიანის, 312, 323, 330. ს. ფირცხ., 318. ჩრდილოეთს, გვ. 96. ი. ჰე-ვაძის მიბაძეა, გვ. 257. არ არის დაბეჭდილი „მუშუბო, თქვენი ქიჩიმი“, გვ. 180, გვ. 317, № 465. ოი ამას-120“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 10/1“.

გვ. 16. ლექსი „სიყვარული“ მიწერილი აქვს: „შავს ა. ჭ-ძეს. კარგია“.

გვ. 72. ლექსის „მუხამბაზი“ ბოლოს თარიღს „1892“ აქვს მიწერილი: „შეცდომაა. 1872 წელს არის დაწერილი. ი. გრ.“

გვ. 93-94 ლექსი „თვითმპყრობელობას“ მიწერილი აქვს: „მტარველებს. კარგია.“ და ბოლოში: „იხ. „სამწერლო თავიუღი“, 1880 წ., № 1. ი. გრ.“

გვ. 97-98. ლექსი „გოდება ებრაელთა“ მიწერილი აქვს: „გოდება ქართველთა“ პირველად დიბეჭდა „ციცყარში“, 1863, № 2. იხ. შენიშვნა გვ. 289“. ბოლოს მიწერილია: „ივერია“, 1901 წ., № 213. ამ ლექსს წმინდა პოლიტიკური ხასიათი აქვს და სიგანგებოდ ამ იუბილესათვის დაწერა. საქართ. და რუსეთის შეერთების 100 წ. იუბილეს დროს დაწერილი. აქ ქართველი მამულიშვილის განცდა და აღფრთობაა რუსეთის თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ. რუსეთი — ბაბილონი, ებრაელები — ქართველები, ლექსი საფუძვლიანად არის გადაკეთებული. უფრო იდეა აღებული ბაირონიდან. იხ. ამ წიგნის გვ. 289. ბაირონს აქვს მთელი სერია მელოდიებისა. აკაკი? შეაფარა თავი ბაირონს და ქართველი მემბოხის სული სჩანს. ეს ლექსი გადაბეჭდა რ. ხომლედი თავის ეურნალში. (იხ. „ცხოვრება“, 1916 წ. № 5, გვ 11)“.

გვ. 120. ხაზგასმულია ლექსის „გურული ნანიანა“ სტრიქონი და მიწერილია „ოი ამა“.

გვ. 138. ჩანიშნულია ლექსი „თ-დი ალექ. ჭავჭავაძის საფლავზე“, მიწერილია: „ეს აღდგენილი მატქს“ და ლექსის ბოლოს: „შუამთა. იხ. „დროება“, 1882 წ. № 181.“ ლექსებს „პოეტი“, გვ. 142. „აუადამყოფი მგოსანი“, გვ. 144 მიწერილი აქვს: „კარგია“.

გვ. 149. ლექსი „სულიკო“ მიწერილი აქვს: „კარგია“ და „კვალი“, 1895, 9 ივლ, № 29.“

გვ. 174. ლექსი „გაზაფხულის“ ბოლოს: „იხ. გვ. 299.“

გვ. 203. ლექსთან „ემ ქართველო, აბა მიხარ, ვინა ხარ?“ მიწერილია: „ეს ლექსი მიბაძეა ი. კერესელიძის ლექსისა. (ლექსის აზრია ორივესი ერთნაირია).“

„ქე ქართველო, რა კაცი ხარ ეს რასა ჰგავს ერთი მითხარ და სხვ.“ (იხ. ზ. უ-ს „სალამური“, 1882 წ., № 1, გვ. 9). ი. კერ. ლექსი დაწ. 1867 წ. ი. გრ.“

გვ. 243. ლექსის „ახლანდელი სიმღერა“ პირველი სტრიქონი ხაზგასმულია და მიწერილია: „ყარამანიანიდან“. ი. გრ.“

გვ. 257. ლექსი „პატრიოტი“ მიწერილი აქვს:

„ჩვენისთანა ბედნიერი განა არის სადმე ერი“.

გვ. 271. ლექსი „ალბომში“ მიწერილი აქვს: „ანასტ. მაჩაბლისას.“

გვ. 287. აკაკის ლირიკის ქრონოლოგიურ სიაში, ორ ლექსს მიწერილი აქვს: „ვარსკვლავით“ აქ დაბეჭდილია“. ლექსი „რტო პალესტინისა“ მიწერილი აქვს: „აკაკის პირველი ლექსი“.

გვ. 290. ლექსი „ვერდება: ძმაო მციხველო“, მიწერილი აქვს: „ასეთი ლექსი ი. კერესელიძეს აქვს.“ ლექსის სათაურის „იეფთას ასული“-ს შესწორების მიზნით სქოლიოში მიწერილია: „იეფე ფასის ასული.“ აქვე ლექსში „აა-უხე ბ. ჯ.“ გახსნილია კრიტიკონი: „ბარბარე ჯორჯაძე“. ლექსის „ყველასათვის კარგი მსურს“ შესახებ ხაზგასმულია: „ციცყარი“ და მიწერილია: „იქ სრულია“.

გვ. 292. ლექსს [„შემან იცის დაქირება“] შენიშვნებში მიწერილი აქვს: „დაქირება — გაქირება“.

გვ. 293. მოხაზულია ლექსის „სიზმრად გნახე შენი გული“ შენიშვნა და მიწერილია: „იხ. გვ. 289, № 32 და „ნიშნულურ“.

გვ. 295. ლექსებს „ახალგაზრდა ქალი ბროლბის და ლალოზს“, „სილამაზით პეპელა ხარ ხატასა“, მიწერილი აქვს: „კარგია. რატომ არ არის“.

გვ. 296. ლექსის „მებობე თქვენი ბრძნული წერილი“ წინ ხაზგასმულია: „კოლხიდელს“ და მიწერილია: „გრ. დადიანი“.

გვ. 297. ხაზგასმულია ლექსის „ნეტავი ჩიტი ვიყო“ სათაური და მიწერილია: „რატომ არ არის“, იქვე ლექსის „იავ-ნანა, ვარდო-ნანა“-ს შემდეგ, ხაზგასმულია: „ვოდველიში“ და მიწერილია: „თუ კომედიამი. ი. გრ.“

გვ. 299. ლექსთან „დღიურ სიხადით გულაჩაგატულსა“ მიწერილია: „რატომ არ არის“.

გვ. 301. ლექსის სათაურს „გლუხისა და თავადის ბაასი“ ხაზი აქვს გასმული და მიწერილია: „საინტერესო ლექსია“.

გვ. 302. ლექსების სათაურს „ტყვილ მგოსანს, ანუ ტრე მგოსანს“ და „სირმართლ“-ს მიწერილი აქვს: „აქ რატომ არ არის მერე?“

გვ. 304. ლექსს „ლიზინ“ მიწერილი აქვს: „გრ. ორბელიანის მიბაძეა.“ ლექსთან „ახალი სიმღერა“ მიწერილია: „ეს ლექსი გრამაფონშიაღ არის“.

გვ. 306. ლექსს „წინობას“ მიწერილი აქვს: „სად არის შოთას საფლავი“.

გვ. 307. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „სოფლური“ და მიწერილია: „გ. ქუჩიშვილ-საც აქეს“. ლექსს „განთიადი“ მიწერილი აქვს: „დ. ყიფიანს“. აქვე ხაზგასმულია: „სანამ ვეცაე ახალგაზრდა“ და მიწერილია: „რატომ არ არის?“

308. ხაზგასმულია ლექსი „პასუხი“ და მიწერილია: „რატომ არ არის?“

309. ხაზგასმულია: „რას წუწკუნებს ეს პატარა მურია“ და მიწერილია: „რატომ არ არის“.

გვ. 310. ლექსში „გამოცანები“ ხაზგასმულია: „ფოლ და ემანეა“ და გადათარგმნილია: „ფულო და დრო“.

გვ. 312. ხაზგასმულია: „კ. უმანეცის ალბომში“ და მიწერილია: „იხ. „ფსიქუნაში“. მოხაზულია: „სიმღერა პერანგის გამო“ და სქოლიოში მიწერილია: „ეს სთარგმნა შემდეგ ი. ევლოშვილმა.“

გვ. 313. ხაზგასმულია: „ვაკრული ჰქუა“ და მიწერილია: „პოემა“.

გვ. 314. ლექსთან „ორი ექსპრომტი“ ხაზგასმულია: „იხ. თ. მაგამის „ჟოლოკი“ და მიწერილია: „ილია ჭყონია. ეს მაქვს“.

გვ. 315. დანიშნულია ლექსი „ყიზილბაშური (ველიჩკოდან)“ და მიწერილია: „ეს ლექსი გამოსარკვევია. ველიჩკოდან კიდევ აქვს თარგმანი მშვენი. თამარის შევარდენი. (გორის ციხე) იხ. კირიონის „სიტყვე. ისტორია“.

გვ. 319. ხაზგასმულია: „მეჩანგურე“ და მიწერილია: „პორნოგრაფია“.

გვ. 321. მოხაზულია სათაური: „ქართველ ქალს“ და მიწერილია: „ტასოს ქალს, ივანეს ქალს“.

გვ. 324. ლექსს „მომავლადეის ფიქრები“, სქოლიოში მიწერილი აქვს: „ეს ლექსი დაიბეჭდა აკაკის „კრებულში“. (ჩემი ნაწერები, ქუთაისი, 1913 წ.). მაგრამ ცენზორმა ამოსურა და აღარ დაბეჭდილა. (მე ვიხსენებ ეს ლექსი საიენს. საქმეებში)“.

გვ. 325. მოხაზულია სათაური „ალბომში (ტასო ბავრატონისას)“ და მიწერილია: „ივ. მანაბ. ცოლს“. ხაზგასმულია სათაური „ბეჟანს (წერეთელს)“ და მიწერილია „პორნოგრაფია“.

გვ. 328. ხაზგასმულია სათაური „კახეთში“ და მიწერილია: „ნაწყვეტი ოცნებისა“. იქვე ხაზგასმულია: „კუხ! კუხ- კუხ!“ და მიწერილია: „ეს ლექსი ცენზურამ აკრძალა. იხ. ჩე-

ვი მოგონებანი“. ხაზგასმულია: „მეუნარგია (სალომე იონას ასული)“ და მიწერილია: „არისტო ჭიძის სატარფოს“.

გვ. 329. ხაზგასმულია სათაური „პარიზი“ და მიწერილია: „ეს ლექსი შეიძლება დაიბეჭდოს“.

გვ. 331. ხაზგასმულია: „ჩემი თავგადასავალი“ და მიწერილია: „პოემა“. ხაზგასმულია: „ციხე მახლობლად“ და მიწერილია: „ივერია“. ხაზგასმულია „ხარაბუზა ლენერალს“ და მიწერილია: „ეს დაბეჭდულა“.

გვ. 335. სარჩევში ხაზგასმულია: „თ-დი ალექ. ჭავჭავაძის საფლავზე“ და მიწერილია: „ეს აღდგენილი მაქვს“.

გვ. 336. მოხაზულია VI თავი და მიწერილია: „ეს თავი სატირაა (იხ. 285). ჩაემბტოს ჩივენი მიხაკა“ (ლორის მელოქოვს). იხ. „სიტყვა და საქმე“, 1934, № 1“.

გვ. 338. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „აკაკის ფსევდ. „იმერელი“, „ალექსანდრე სამარაძის“, „ს. ლო“ (ლერმოტოვიდან)“.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „1. ოი, ამას ენაცავლე. 2. ეფელის კოშკი. 3. ჩონგურს სიმები გაუფი. 4. ახალგაზრდა ქალი ბროლბს და ლალობს. 5. სილაშაზით პეპელა ხარ“.

მე-3 გვ. „ელაქე წიგნად რომ გამოვა შევიღე: 1. ალბომში, 271. 2. ალბომში, 274.“ წიგნში დევს ფურცელი, ხელნაწერი ლექსით „გოდება ისრაელთა“ მინაწერით: „ეს ლექსი ვიყავდე ბაზარზე, დაწერილი იყო აკაკის ერთ-ერთ ტომზე. ი. გრ. 1938. 4/VI“.

წიგნში დევს ორი კონვერტი წარწერებით: „1. აკაკის ერთი ლექსის [გოდება ისრაელთა] გამო“, მიწერილია: „აკაკის ტ. IV. იხ. საიუბილეო გამოცემა გვ. 98 და 289.“ 2. მეორე კონვერტში მოთავსებულია ამონაკრები ვაზეთებიდან და კალენდრის ფურცლები აკაკის ლექსებით — მინაწერებით და შენიშვნებით აკაკის IV ტომზე. ამავე კონვერტში დევს რვეულის ფურცელი, რომელზედაც წერია ლექსი „მესტიერული“, სათაურის ზევით მიწერილია: „დროება“, 1884, № 41“.

4464-4465. წერეთელი ა. რჩეული ნაწერები. ერთ ტომთ. თბ., 1935.

ფორზაცის მე-3 გვ. ჩაყრულია 1936 წ. № 109 ვაზეთის ამონაკრები, ა. ყ. წერილი „აკაკი წერეთელი — რჩეული ნაწერები“ მინაწერით: „12 მაისი, „კომ.“

4466. წერეთელი ა. რჩეული ნაწერები. თბ., 1940.

ფორზაცზე: „საიუბილეო გამოცემა. ტექსტი ისევ ძველია, არ არის შედარებული დედ-

ნებთან, ამ მხრივ არა ჰგავს სახელგამის აკადემიურ გამოცემას. [მაგ.— ჩემი III ტომი (პოემები) მართლაც აკადემიურია] იქ აღდგენილი მაქვს მრავალი უცნობი სტრიქონი. მაგ. „თორნიე ერისთავი“, „პატარა კახი“, „თამარ ცბერა“. „მოხუცის ნაამბობა“. „ქიდაობა“ და სხვ. ი. გრ.“

4467. [წერეთელი] აკაკი. [მოკლე ბიოგრაფია და რამდენიმე ლექსი]. ქუთაისი, 1915.

4468—4480. წერეთელი ა. აკაკის მოსწრებული სიტყვები. 1. [ი. გრიშაშვილის წინათქმით]. ტფ., 1929.

კანზე: „ი. გრ. 1929. 2/II.“

გვ. 2. წინათქმას „გრი-გრი“-ს ხელმოწერით მიწერილი აქვს: „ი. გრ. ხალტურა!“ მეორე ცალის კანზე: „ი. გრიშაშვილის წინათქმით.“

მეოთხე ცალის თავფურცელზე, კანზე, მე-3 გვ. ხელწერა: „გიორგი მერკვილაძე. 13/IV-29 წელი“.

4481—4490. [წერეთელი] ა. აკაკის მოსწრებული სიტყვები. ი. გრიშაშვილის წინათქმით. ტფ., 1933.

4491. [წერეთელი ა.]. აკაკის ნაკვეთები. შეკრებილი და გამოცემული თ. სახოკიას მიერ. 1-ლი. ტფ., 1895.

ფორზაცზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „თედო სახოკია“. იქვე მინაწერი: „ეს იშვიათი წიგნი ჩემს ბიბლიოთეკას გადმოსცა ბ-ნმა თედო სახოკიამ და ამით შეივსო აკაკის ნაწერებზე ყველა გამოცემა, რომელიც ჩემს წიგნსაცავშია მოთავსებული აკაკის თაროზე“. — ი. გრ. 1943, 14/VII.“

გვ. 12. ნაკვეთში მოხსენებული პირების ენობა მიწერილია არშიაზე: „ქეთო ანდრონიკაშვილი. ი. გრ.— ფალავანდ.“

გვ. 49. არშიაზე: „იხ. ეკ. გაბაშვილის მოგონება [ხელთ.]. ი. გრ.“

გვ. 59. არშიაზე: „ეს დამატება შედგენილია თ. სახოკიას და ალ. ნიკიტინის მიერ. ი. გრ.“

გვ. 60. სქოლიოში ხაზგასმულია: „ნაბოლარა“. მიწერილია: „შ. დავითაშვილის ფსევდ. ი. გრ.“

გვ. 61. არშიაზე: „ამის გამო გ. წერეთელმა გალანძლა „კვალში“. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ამ წიგნზე რეცენზიები, იხ. 1. „ივერია“. 2. „კვალი“. ი. გრ.“

ყდის მე-3 გვ.: „გვ. 19(?)“.

4492-4495. [წერეთელი ა.]. აკაკის ნაკვეთები. [შეკრება ლ. ასათიანმა]. თბ., 1940.

4496. [წერეთელი ა.]. აკაკის რჩეული ლექსები მისი ცხოვრების მოკლე აღწერით. [სოსიკო მერკვილაძისა]. ტფ., 1908.

კანზე: „იშვიათია! ი. გრიშაშვილი!“

4497-4499. [წერეთელი ა.]. აკაკის რჩეული ლექსები მისი ცხოვრების მოკლე აღწერით. [სოსიკო მერკვილაძისა]. თბ., 1912.

ხელნაკეთ კანზე: „ი. გრ. აკაკი. იშვიათია!“

მეორე ცალის კანზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „იაკ. ელიაშვილი. 1915 წ.“

4500. წერეთელი ა. ალექსი. ზღაპარი. თფ., 1880. ცალკე ამონაბეჭდი ეურნ. „ივერილიდან“.

კანზე: „სად დაიბეჭდა: 1. „მნათობი“, 1869, ნომბ.-დეკემბ. დაიბეჭდა I და II თავი. 2. „მნათობი“, 1870 იანვ. 3. „დროება“, 1876. № 56, 59, III, IV და V თ. 4. „ივერია“. 1880, № 1. (სრულად). 5. ცალკე წიგნად 1880 (II წიგნი) — (სრულად). 6. „ქრებულში“, 1898, № 10 (სრულად). 7. ცალკე წიგნად 1910. („ტოდნა“). 8. „ნაკადული“, 1908 წ., (მოზარდ.) № 11. 9. იხ. „ჩვენი გვერდი მწერლობა და ხალხური პოეზია“ ს. ძვარცაძისა, გვ. 21. (შემოკლებით). 10. ხელნაწერი — არა აკაკის ხელთ № H:1595“.

გვ. 132. ჩამატებულია „სხეც არა ჰქონდა მას, სადარდელი“ მინაწერით: „მგონი აკალია“(?)

გვ. 133. სტრიქონს „გამგლეღ-გამომეულს „კესკესს“ ძახილით“ აქვს შენიშვნა: „1910 წლის გამოცემა მასში „გუ-გუა“. „ქრებულშიც“ ასეა: 1898, № 10.“

გვ. 134. სტრიქონთან „ბულბულის გულსა მწველ ცეცხლს უღებდა“ მიწერილია: [„ბულბულის გულსა“] ცეცხლს უჭიდებდა.“

გვ. 135. ხაზგასმულია სტრიქონები და არშიაზე მიწერილია: „ოთხი სტრიქონი წითელი ხაზი რომ უსვია ცენზორმა არ გაუშვა და ის გამორტყებულია „მნათობში“, 1870, № 1, გვ. 75“.

გვ. 134, 136, 137, 138 ტექსტი მთლიანად მოხაზულია და მიწერილია: „ს. გორგაძეს არა აქვს.“

გვ. 143. სტრიქონებში: „ძილი დაუფრთხათ ტუბილი მავარი

ამ ხმაურობით პატარა კრავებს.“
გადანაცვლებულია სიტყვები: „დაუფრთხათ ძილი, მავარი ტუბილი

პატარა კრავებს ამ ხმაურობით!“
იქვე მინაწერი: „ეს ჩვენ გავასწორეთ. ი. გრ.“

„შესწორებულია. იხ. „დროება“, 1876, № 56.“

წიგნში ბერია კორექტურული ხასიათის შესწორებები. როგორც ჩანს, წიგნი წარმოადგენს სარედაქციო ცალს. ეს პოემა ი. გრ. რედაქციით შევიდა ა. წერეთლის თხზულებათა სრული კრებულის მე-3 ტომში. თბ., სახელგამო, 1940, გვ. 361—379.

4501-4503. [წერეთელი] ა. ალექსი. (ზღაპარი ყმაწვილებისათვის) ტფ., 1910.

ხელნაკეთ კანზე: „ი. გრიშაშვილი. ააწყეთ. ი. გრ. 1940. 2/II“.

თავფურცელზე: „აქედან ააწყოს. ი. გრ.“

ტექნიკური რედაქცია და კორექტურული შესწორებანი ი. გრ. ხელითაა.

4504—4507. [წერეთელი] ა. ანდრია პირველ-წოდებულია. [ქუთაისი], 1892.

სარედაქციო ცალია.

ტექნიკური რედაქცია და კორექტურული შესწორებანი ი. გრ. ეკუთვნის.

კანზე: „აიწყოს აქედან, დედანი დამიბარუნეთ. ი. გრ.“ იქვე: „ეს წიგნი იშვიათია“ ი. გრ.“

ფორზაცის მე-3 გვ.: „ანდრია პირველწოდებული. „მწყემსი“, 1884, № 2. 1892, № 8, 9, 10. ცალკე წიგნად ამონაბეჭდი 1892 წ. ითარგმნა რუსულადაც. ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ეს წიგნი მხოლოდ ქუთაისშია. ი. გრ.“

მესამე ცალის კანზე: „1942 წ. 5/XI. საჯარო ბიბლიოთეკის გასაცვლელად. — ი. გრ.“

4508. წერეთელი ა. დრამა 5 მოქმ. ამონაჭერი: ა. წერეთელი, თხზულებანი, ტ. 5, 1949.

4509. წერეთელი ა. ასი ლექსი. თბ., 1960. წიგნში დევს გაზეთიდან ამოკრილი ხუტბა ბერულავას ლექსი „შენი სახე და სახელი შენ“.

4510. წერეთელი ა. აფორიზმები. თბ., 1948.

4511. წერეთელი ა. ახალი გმირი. დრამა 4 მოქმ. ამონაჭერი: ა. წერეთელი, თხზულებანი, ტ. 5, 1949.

4512. წერეთელი ა. ბაგრატ ღიღი. [ისტ. პოემა. თბ.], 1875.

4513-4514. [წერეთელი] ა. ბაგრატ ღიღი. (ისტ. პოემა) და სხვა ლექსები. თბ., 1911.

კანზე: „აქ აღდგენილია“.

გვ. 17. ჩამატებულია:

„მაშინ წარსული თვისი ცხოვრება

კაცს მოაჩინა ბზეთა და ჩაღად,

და წამითს გრძნობას მხოლოდ ისახავს
ნეტარებისა სრულ იდგალად.“

282

(„დროება“, 1875 წ., № 41).

აკაკის ოთხ ტომებულში ეს კულაქტი არ არის აღდგენილი. „ი. გრ.“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად ჩემს გრიშაშვილს ელოსაგან“.

გვ. 32. მინაწერები ი. გრ. არ ეკუთვინის. 4515. წერეთელი ა. ბაგრატ ღიღი. ისტ. პოემა. ტფ., 1926.

4516-4518. წერეთელი ა. ბაში-აჩუკი. (ისტ. მოთხრობა). ქუთაისი, 1900.

გვ. 1. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „მ. მატარაძე.“

მეორე ცალის ფორზაცზე წარწერა: „იაკობ ელიაშვილისაგან შუბა“. იქვე ბეჭედი: ЯКОВ ГЕОРГИЕВИЧ ЭЛИАШВИЛИ“

4519-4522. [წერეთელი] ა. ბაში-აჩუკი. (ისტ. მოთხრობა). ტფ., 1913.

4523-4524. წერეთელი ა. ბაში-აჩუკი. [მოთხრობა. თბ.], 1935.

4525. წერეთელი ა. ბაში-აჩუკი. ჭანანის რედ. და შენიშვნებით. ტფ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1937. 20/XI.“

4526. წერეთელი ა. ბაში-აჩუკი. თბ., 1954.

4527. წერეთელი ა. ბუტიაოზა. ვოდვეილი. თფ., 1879.

კანზე: „ეს წიგნი სუფლიორის ვეგემპლარი“ 1943. ი. გრ. ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკიდან“.

თავფურც. მე-2 გვ. მოქმედ პირებს მიწერილი აქვს როლის შემსრულებელი მსახიობების გვარი. სოფლის როლის შემსრულებელი მსახიობის გვარი გაურკვეველი ხელით არის გადაწერილი და შესწორებული: „მელიქოვა. ი. გრ.“

წიგნი მრავლად არის სუფლიორის მიერ გაკეთებული შენიშვნები.

4528-4529. წერეთელი ა. ბუტიაოზა. თბ., 1940. ტექსტი სტეკლოგრაფირებულია.

კანზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ბიბლიოთეკის პატივისცემით ი. ნახარიშვილი“.

მეორე ცალის კანზე საქართველოს სათავართო მუზეუმის ბეჭედი.

4530. წერეთელი ა. ბუტიაოზა. ვოდვეილი. ამონაჭერი: ა. წერეთელი, თხზულებანი, ტ. 5, 1949.

ხელნაკეთ კანზე: „ა. წერეთელი. ბუტიაოზა. თბ., 1949.“

4531. წერეთელი ა. გაიძვრები. ხუთ მოქმ. კომ. ამონაჭერი: ა. წერეთელი, თხზულებანი, ტ. 5, 1949.

ხელნაკეთ კანზე: „ა. წერეთელი. გაიქვე-
რები. თბ., 1949.“

4532. წერეთელი ა. გამზრდელი. პოემა.
ტფ., 1898.

4533-4537. [წერეთელი] ა. გამზრდელი.
პოემა. ტფ., 1913.

კანზე: „ი. გრ. არ-ტუელი, 29“.

მეორე ცალის კანზე: „1898. მ. ლალიძ.
№ 10, „ქრებ.“, ივნ. 1898. მ. ლალიძის გამო-
ცემით:“ იქვე: „მორღუობა.“

გვ. 9. სათურის შემდეგ: „[უძღვნი ჩვენს
პედაგოგებს]“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „გამიმართლე“ და
მიწერილია: „გამიმთელე! ჩემი გასწორებუ-
ლია“.

წიგნში გასწორებულია კორექტურული შე-
ცლომები.

მესამე ცალის თავფურცელზე წარწერა:
„ჩ-ნ ივლიტე ნაკაშიძისას უღრმესი პატივის-
ცემით გამოცემლისაგან“.

მეოთხე ცალის კანზე ყოფილი პატრონის
ხელწერა: „ვ. ჰელიძის წიგნებიდან“.

4538-4540. [წერეთელი] ა. გამზრდელი.
პოემა. ტფ., 1926.

კანზე: „ანის“.

4541-4543. წერეთელი ა. გამზრდელი. პო-
ემა. ტფ., 1935.

4544. წერეთელი ა. გამზრდელი. პიესა. 2
სურ. (დამუშავებული ლ. ისაკოვის მიერ.) თბ.,
1940.

4545. წერეთელი ა. განთიადი. პიესა 5
სურ. ი. გრიშაშვილის პუბლიკაციით და წი-
ნათქმით. [თბ., 1945]. ამონაბეჭდი: „მნათო-
ბი“, 1945, № 2—3, 4—5.

აქინძელია წიგნად ი. გრ. მიერ და მიწე-
რილი კანზე: „აკაი. განთიადი. პიესა 5 სუ-
რაათდ. ი. გრიშაშვილის პუბლიკაციით და
წინათქმით. ამონაბეჭდი ე. „მნათობი“-დან,
1945 წ., № 2—3 და 4—5. ი. გრ. აკაის
თაროზე.“

წერეთელი ა. განთიადი. თანამედროვე
ცხოვრებიდან აღებული სოფლური სურათე-
ბი 5 მოქმ. ამონაბეჭდი წ-დან: ა. წერეთელი,
თხზულებანი, ტ. 5. 1949.

ხელნაკეთ კანზე: „განთიადი. თბ., 1949.“

4547. [წერეთელი] ა. გოგია მეჩონგურე.
ლექენდა. ტფ., 1908.

4548. წერეთელი ა. გორის ციხე. [პოემა].
ველიჩკოსაგან. ქუთაისი, 1892.

4549. წერეთელი ა. დავითის გვირგვინი.
ქართველთ ებრაელთ ლეგენდა. ქუთაისი,
1897.

კანის მე-3 გვ.: „ხელთაწერი (იხ. ფონდი,
114., № 1467). დავითის გვირგვინი რუსულად.
(იხ. „Кавказ“, 1897, № 13). IV ტომში და-
ბეჭდილს ქვეშ უწერია შეცლომით: 1913 წ.
ი. გრ.“

4550-4559. [წერეთელი] ა. დათუნა გო-
ლიძე და რაჭის ერისთავი როსტომ. (ძველე-
ბური ამბავი). ტფ., 1903.

4560. [წერეთელი] ა. დათუნა გოცირი-
ძე და რაჭის ერისთავი როსტომ. (ძველებური
ამბავი). ქუთაისი, 1926.

კანზე: „ი. გრ. იშვიათია“

4561-4571. [წერეთელი] ა. ვაჭრული ჰეკია.
(ხალხური). თბ., 1903.

კანზე: „სარდაქციო ცალია. აიწყოს ი. გრ.
1940. 1/II. ხუმრობა, იხ. „ივერია“, 1902“.

გვ. 3, 6, 8-15 შეტანილია სარდაქციო
შენიშვნები.

მეორე ცალის კანზე: „ანი — ეს წაიკითხე“.

4572-4574. [წერეთელი] ა. თამარ-ცბიე-
რი. ისტ. ოთხ-მოქმ. დრამატ. პოემა. ეუძღვნი
თ. დ. გ. ერისთავს. 1886.

თავფურცელზე, დამატებით თავფურცელსა
და მე-5 გვ. ყოფილი პატრონის ხელწერა:
„ილია ჭყონიასი“. იქვე: „ი. გრ. ცენზურა,
33“.

კანზე: „(აკლია მთელი მოქ. 45). ეს წიგ-
ნი სულ 200 ცალი დაიბეჭდა. განცხ. „თე-
ატრი“. იქვე: „ვიცილდე ბაზარზე 1929. 10/X
ი. გრ. (ცნო საბადალაშვილისაგან). ამ გამოცე-
მაზე იხ. აკაის შენიშვნა: „ივერია“, 1886 წ.,
№ 62, გვ. 4. აკაისთვის ეს პირველი წიგნი
ყოფილა ცალკე დაბეჭდილი. ცენზურა, გვ. 39.
„Коварная Тамара“-ს (ამ წიგნს ამ სათაურით
არჩევს დავით სოსანი. (იხ. „Норме обиде-
ние“, 1886 წ., № 765). ი. გრ.“

გვ. 33. მიწერილია: „იხ... [?]“. იქვე:
„წმინდა მირონი და აიაზმა. ჩემი ზელია.
ი. გრ.“

გვ. 34. ტექსტში ჩამატებულია: „ვითარცა
პეტრე. ლეთის უარყოფი ერთმა მამლის ხმამ
გამოაფხიზლა. ი. გრ.“

გვ. 39. ტექსტში ჩამატებულია:
„ხალხიო ასეა, როდესაც ზედანს
კერძო პირებიც აეგზნებიან.“

არშიაზე მიწერილია: „აქ ამოღებულია ცენზურ-
ის მიერ კიდევ 12 სტრიქონი. ი. გრ.“

გვ. 44. მიწერილია: „აკლია III მოქმ.“

გვ. 79. ხაზგასმულია: „შეცოდებულნი“, მი-
წერილია: „მაგდალან.“

4575-4576. წერეთელი ა. თამარ-ცბიერი.

ხუთ მოქმ. დრამატ. პოემა. — ამონაჭერი: „აქაის კრებული“, 1898, № 11.

თავფურცელზე: „სუფლიორის ეგზემპლარი. ი. გრ.“ სათაურის ქვემოთ: „1898, № 11, იხ. „კრებული“. შეტელომა, გვ. 51.“

თავფურცლის მე-2 გვ. მოქმედ პირთა სიაში მიწერილია: „ბეგვარას ხელია. ი. გრ.“

„მოქმედი პირი. გიორგი გურიელი“ — მარჯვნივ მიწერილია: „ანდრონიკა“, მარჯვნივ „იოანოძე.“ „თამარ დედოფალი“ — მარცხნივ „დავითაშვი.“, მარჯვნივ „დავითაშვი.“ „მსაჯულთ-უხუცესი“ — მარცხნივ „იოციშვი.“, მარჯვნივ „ციციშვი.“ „ნაკაშიძე“ — მარცხნივ „მატარაძე“, მარჯვნივ „ფრონაძე.“ „გოჩა“ — მარცხნივ „მესხიშვი.“, მარჯვნივ „ზარდალიშვილი“.

„ნიკორიკი“ — მარცხნივ: „ალექსიძე“, მარჯვნივ: „თარალაშვილი“. „მისხარა“ — მარცხნივ „მესხი“, მარჯვნივ: „გვარამია“. „ცირა“ — მარცხნივ „პერეტა“, მარჯვნივ „შოთაძე“, ნიკოლა — მარცხნივ „ოშენელი“, მარჯვნივ: „მინდიაშვილი.“ 1. 2. მობურთაღანი — მარცხნივ. „სარაული“, „ნასიძე“. მარჯვნივ „ჩაგუნა-ვა“, „თარალაშვილი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ქართულ დრამატიულ საზოგადოების ბიბლიოთეკას დ. ს. მაგალაშვილისაგან. 23. 1909 წ.“

თავფურცელზე, მე-12, 82-ე გვ. ბეჭედი: „ქართული დრამატიული საზოგადოება.“

4577-4579. წერეთელი ა. თამარ-ცბიერი. ისტ. ხუთ-მოქმ. დრამატ. პოემა. ქუთაისი, 1920.

კანზე: „ი. გრ. აქედან დაიბეჭდა. აღდგენილი ეგზემპლარი. ი. გრ. (ასე გამოტოვებული დაიბეჭდა ყველგან). გვ. 31. საცენსურო აღგილებია. იხ. ცენტრ-არხივ.“ გამოცემის წელი მოხაზულია და მიწერილია: „1886 წლის გამოცემასთან არის სხვაობა.“

კანის მეორე გვ. მიკრულ ქაღალდზე: „თამარ ცბიერი. აქაის თამარ ცბიერი დაუწერია და დაუთმავრებია 1885 წელს 29 მარტს. ამ პოემის ვრცელი შინაარსი მოყვანილია ივ. მაჩაბლის ვახუშტის „დროებაში“ (1885 წ., № 65, 29 მარტი). თვით ერთი სცენა. თამარის მონოლოგი („როგორც რომ მთავარე“) დაიბეჭდა ამავე „დროებაში“, 1885 წ., № 66, 67.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. სახლში არ გაი-ცემა. ი. გრ. ამ პიესის მხოლოდ მესამე მოქმედება ინახება. მწ. მუხ. № 29. Дозволено цензурой с исключениями для постановки на театре. 1885 წ. 12 დეკემბ. იქვე: „О. დავითაშვილი (როგორც რომ მთავარე)“ „დროება“, 1885 წ., № 66—67. I. პირველი გა-

მოცემა 1886 წ. ქმდენება დ. ერისთავს. გამოტოვებულია მესამე მოქმედება მთლიანად და ზოგიერთი აღგილება. II მცირედ დაიბეჭდა „კრებული“, 1889 წ. № 11.“ მოხაზულია საგამომცემლო ცნობები და მიწერილი: „III“, „IV“ იხ. სახელ-გამი ნაწ. ტ. II“.

გვ. 2. „მოქმედ პირთა სიაში“ მსაჯულთ-უხუცესს მიწერილი აქვს: „ქუთათელი“ წაუშლია ცენზორს“. იქვე: „ნაკაშიძე, სახლთ-უხუცესი“ — მიწერილი აქვს „ქუთათური“.

გვ. 12. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „მავლანიელურ“ და მიწერილი: „[არშო-ყობის], ცენზორს „მავლანიელი“ ამოუშლია.“

გვ. 14. პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „ვენათელიც“ და მიწერილი: „[ის წყველიც]. (ცენზ.)“. იმავე გვერდზე რკალშემოვლებულია სტრიქონი: „და თვით სამოთხე, ნათელ-მიხილი“ და მიწერილია: „ეს ცენზორს წაუშლია“. ამავე გვერდის ბოლო სტრიქონს მიწერილი აქვს: „ეს წაშლილია ცენზორის მიერ.“

გვ. 25. პირველ სტრიქონში რკალშემოვლებულია სიტყვა: „შენი“ და მიწერილი: „გაკეთებულია „მისი“.

გვ. 16. მგოსნის სიტყვაში რკალშემოვლებულია: „დაღუპვა“ და არშიაზე: „ავტორს ჰქონდა „სიკვდილი“. ეს სიკვდილი არ არის გორგაძის გამოცემაში“.

გვ. 20. ქვემოდან მესამე სტრიქონში მოხაზულია: „მღვდელ-მთავარი“ და არშიაზე: „ცენზორს გაუკეთებია „თვით დიდ-მთავარი.“

გვ. 24. თამარის სიტყვის ბოლოს მოხაზულია: „მოციქულსა“ და მიწერილი: „ცენზორს ეს სიტყვა წაუშლია და დაუწერია: „წინამორბედს“.

გვ. 25. ქვემოდან მეორე სტრიქონში მოხაზულია სიტყვა: „წმინდა“ და არშიაზე: „სახე“, (გვ. 68)“.

გვ. 26. ზემოდან მე-2 სტრიქონი რკალშემოვლებულია და არშიაზე: „ეს ამოულია ცენზორს“. იმავე გვერდზე მგოსნის სიტყვებში მოხაზულია: „ეთარცა პეტრე, ღვთის უარ-მყოფი, ერთმა მამლის ხმამ გამოაფხიზლა...“, მიწერილია: „ეს გამოტოვებულია 1881 წლის გამოცემაში და ცენზორის ეგზემპლარიში!“

გვ. 31. რკალშემოვლებულია ორი სტრიქონი: „ხალხი ისეა: როდესაც ღელავს, კერძო პირებიც აეგზნებიან“, მიწერილია: „ცენზორს წაუშლია“. ამ ორი სტრიქონის მაგივრად გვერდთან მიწებებულ კალენდრის ფურცელზე ჩამატებულია:

„ხალხი ასეა: თუ რომ მღელვარებს კერძო პირებიც აეგზნებიან.

იმავე თავიდან იმერთა მხარე,

ბუღე ყოფილა არეულობის,

სარბიელი რამ გაუტრანლობის,

მოლაღობის და ორგულობის.

არავისა სწამს აქ სისხლ-ზორობა.

ღეთისაც არა აქვთ გულმართლად შიში...

გონება — მეტად გრძნობა-ნაკლებ ერს

ახელმძღვანელებს სულ ანგარიში.

მე იმერელი ქალი არა ვარ,

რომე უარყვო ჩემი ბუნება.“

მიწერილია: „ცენზორმა გამოსტოვა ეს აღგილი. ჩემ აღდგენილი 8 სტრიქონი პირველად იეს გამოცემაში ქვეყნდება. ი. გრ.“
იქვე: „ეს ცენზორს გამოუტოვებია. ჭერ პირველი ორი სტრიქონისათვის წაუსვამს მაგარი ხაზი (ხალხი ასეა და სფ.). მერე 10 სტრიქონისათვის წითელი ჭვარი გადაუსვამს (იხ. საც. არქივში დაც. პიესები)“. იმავე გვერდზე ხაზგასმულია: „ქალის საყვარლად...“ და მიწერილი „ქალის სიყვარულს. ცენზ.“

გვ. 36. „მოქმედება მესამე“-ს წინ: „ეს მოქმედება (III) სულ გამორთვებულია, აღბაღ ცენზორის მიერ, 1886 წლის გამოცემაში. რ. გრ. და არც საცენზურო არქივის ეგზემპლიარშია, იქაც ოთხ მოქმედებია არის (იხ. არქ.). ეს მესამე მოქმედება ხელთაწერად დარჩა. იხ. ლიტ. მუზ. № 29 (გ. ლეონ. ინახება).

გვ. 36-44. მთელს მესამე მოქმედებაში შეტანილია სარედაქციო შესწორებანი და შენიშვნები. გვ. 37 მიწერილია: „წითლათ აღნიშნული (შევაღარე ხელთ. ლიტ. მუზ. № 29 [აქ გამოტ. მესამე მოქმედება დაცული]) ი. გრ.“

გვ. 52. მასხარას სიტყვებში ხაზგასმულია: „სულის...“ და მიწერილი: „ცენზორს შეუსწორებია: „გულის“.

გვ. 60. მეფის სიტყვებში ხაზგასმულია: „სიტყვა მეფისა არ შეიშლება“, მიწერილია: „ეს შევიდეს“. იქვე: „ეს ორი სტრიქონი გამოუტოვებია ცენზორს (ეს არა აქვს ს. გორგაძეს)“. ქვემოთ მიწერილია:

„წყველი იყო ამ გვარი ძალა და შეუცვლელი ჩვენი უფლება. (ჩაფიქრდება)“.

გვ. 61. მეფის სიტყვაში „გამოცანაა!“-ს დაყოფის ნიშნები აქვს გაველებული და არშიახვ: „ეს სიტყვა დაყოფილია პირველ საცენზურო ვარიანტში“.

გვ. 62. სტრიქონის „დარბაზის მცველი და მეთვალყურე“-ს შემდეგ ჩამატებულია: „ვითა მირონი წმინდა ტრაპეზზე“ და მიწერილი: „ეს შევიდეს. არა აქვს ს. გორგაძეს“.

გვ. 63. მეფის სიტყვების წინ ჩამატებულია გვერდზე მიწებებულ კალენდრის ფურცელზე (1928 წლ. 2 ნომბრის):

„მეფე.

კეთილი მაგრამ მკვდარი მოვალე

კუბოში მწოლი, რას არგებს ცოცხალს?

საიქიოდან გვირგვინონსები

რომ ვეღარ სჭირან ქვეყნად სამართალს?

მსაქ. უხუცესი (ქუთათელი)

მაგრამ ისინი, ვინც მათს უფლებას

ხელში იგდებენ და მეფეებიან,

თუ პირობასაც არ იყისრებენ

ქვეყნის შეხედვით ყოვლად სცდებიან.

მეფე (ალტაც. წამოდება)

ჩემო ერთგულო და სხვ.“

იქვე მიწერილი: „გვ. 63. ჩამატოს“.

გვ. 67. მგონის სიტყვაში ხაზგასმულია:

„ტანჯულ ქვეყნისა წამოყენება“, მიწერილია:

მარცხნივ: „ყოფილა „წამებულ“, მარჯვნივ:

„უბრალოდ ტანჯულთ წამოყენება“ (ასე გაუკეთებია ცენზორს). ეს არ აქვს ს. გორგაძეს“.

გვ. 68. მეფის სიტყვაში ხაზგასმულია: „მითხარი“ და არშიახვ: „ცენზორს გაუსწორებია „გვითხარი“.

იქვე მგონის სიტყვაში რკალშემოვლებულია „ეს იყო ჩემი წმინდა წმინდა“ და მიწერილი: „ცენზორს ამოუღია“.

იმავე სიტყვაში რკალშემოვლებულია ოთხი სტრიქონი და მიწერილი: „ეს ამოუღია ცენზორს“.

გვ. 69. ხაზგასმულია: „ტრემლებით ერთად დაგვიფრქვევია“, მიწერილია:

„ასე ვფიქრობდით: ჩვენ ერთ სამეფოდ

გავხდით იმერთს შეერთებულსო. (ეს არ აქვს ს. გორგაძეს)“.

გვ. 71. დედოფლის სიტყვაში რკალშემოვლებულია: „მაგდანინელო“ და მიწერილი:

„შეცოცხლებული (ცენზორმა ასე გაასწორა) იხ. 1886 წლის გამოცემა“.

კანის მე-3 გვ.: „ჩემი გასწორებული: გვ. 12, 31, 62, 63, 69, 70“.

4580. წერეთელი ა. თამარ ცხიერი. ისტ. პოემა. ტფ., 1926.

4581-4583. [წერეთელი] აკაკი. თორნიკე ერისთავი, ისტ. პოემა. თბ., 1884.
კანზე: „ი. გრ. ეს დაბეჭდილია“. იქვე: „ი. გ. მელიქიშვილის სტამბა“.

წიგნის უკანასკნელ გვერდზე: „აღმოჩნდა სტალინის სახელობის ტფილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფუნდამენტალურ ბიბლიოთეკაში, რომელზედაც მიგვიითთა ბიბლიოთეკის დირექტორმა პატ. პანტელეიმონ ახალაძემ, რომელ [საც] დიდ მადლობას მოვასხენებ. 1940. 17/III“.

გვ. 1. პოემის შესავალს არშიაზე მიწერილი აქვს: „ცენზურამ დაიჭირა. ი. გრ.“ და ცინზორის მიერ ამოგდებული ტექსტი დაწერილია წითელი მელნით: გვ. 1 და 2:

„შიდ სამთავროს მოგავაგონებს,
მოელვარე ის შეიდფარი
და გვაშოვებს: „არ მომკვდარა!
გაიღვიძებს. ისევ ერი!“
ამ იმედით ფრთა შესხმული
ჩვენი გული სიამით სძვერს
და ოცნებას ლაქვარდ ფერად
წარმოგვადგენს ქართლისა ერს.
წარსულ-წერგზედ ახალ-წამყნის
ველოდებით შეხორცებას!
მით ვიქარვებთ აწყყო ნაღველს
და ვეძლევიტ აღტაცებას“.

გვ. 18. რკალშემოვებულია სიტყვა „იწყო“ და არშიაზე: „იგრძნო“.

გვ. 20. სიტყვაში „უგუნურების“ „მე-2 უნი“ ამოგდებულია და მიწერილია: „ი. გრ.“

გვ. 53. ვადახაზული: „მეიარღებოდით“ და მიწერილია: „მივადგებოდით.“ ამავე გვერდზე მიწერილია: „აკლია“.

4584-4586. [წერეთელი] ა. თორნიკე ერისთავი. ისტ. პოემა. ტფ., 1908.

კანზე: „ი. გრ. შიგ შესწორებანი მგონი პ. მირიანაშვილის მიერ არის გაკეთებული. ის ხომ პედაგოგი იყო და სამუშაო წიგნია“. იქვე: „ორ-ორ, 65“.

გვ. 46. ხაზგასმულია: „გზა და კვალი“, მიწერილია: „ეს პატარა კახშიც არის. ი. გრ.“

გვ. 65. „ორ-ორს“ მიწერილი აქვს: „*“ ტარგრძელი შუბი(?)“

4587-4588. [წერეთელი] ა. თორნიკე ერისთავი. ისტ. პოემა. ქუთაისი, 1919.

4589. წერეთელი ა. თორნიკე ერისთავი.

[პოემა]. ი. გრიშაშვილის რედ-ით. ამონაქე-ზი: ა. წერეთელი, რჩეული ნაწერები. ტ. 2. 1926.

თვითნაკეთ კანზე: „აკაკი. თორნიკე ერისთავი ი. გრიშაშვილის რედაქციით. [აღდგენილი ეგზემპლარი]. 1940. ი. გრ.“

გვ. 21. შესავალში, ბოლოს ჩამატების მიზნით არშიაზე მიწერილია აღდგენილი სტრიქონები.

გვ. გვ. 52, 53, 64, 69 ტექსტის აღდგენის მიზნით, დაკრულია ქაღალდის ნაჭრები, რომლებზედაც წერია აღდგენილი სტრიქონები. თითქმის ყველა გვერდზე კორექტორული შეცდომის შესწორებაა.

ტექსტში აღნიშნული შესწორებანი შეტანილია წიგნში: „წერეთელი აკაკი, თხზულებანი. სრული ქრებული შვიდ ტომად. ტ. 3. პოემები. ი. გრიშაშვილის რედ-ით. თბ., 1940. გვ. 27—76.“

4590-4593. [წერეთელი] ა. თორნიკე ერისთავი. ისტ. პოემა. ტფ., 1926.

4594-4596. წერეთელი ა. თორნიკე ერისთავი. [ისტ. პოემა]. თბ., 1940.

4597. [წერეთელი] ა. კიკოლას ნაამბობი. პოემა. თბ., 1889.

თავფურცელზე: „დაბეჭდილია პირველად და გამოტოვებულია 16, 32. ამ წიგნში პრიმიტიული სურათია. (გვ. 1). ი. გრ.“ იქვე: „ეკა თუ ეკა, 42“, და ცოტა ქვემოთ — „პირველი გამოცემა“

გვ. 11. ხაზგასმულია: „გაამყარე“ და მიწერილია: „მყარი — მაგარი. ი. გრ.“

გვ. 16. ბოლოში მიწერილია: „აკლია კარგა ბლომად. ი. გრ.“

4598-4602. [წერეთელი] ა. კიკოლას ნაამბობი. [პოემა]. ტფ., 1913.

კანზე: „პეტრე მირიანაშვილის ნაქონი წიგნი — შენიშვნებით. ი. გრ. 1930 წ. 28/VI“.

პოემის თვითული თავის ბოლოს მინაწერები პ. მირიანაშვილის ხელით.

4603-4605. [წერეთელი] ა. კიკოლას ნაამბობი. პოემა. ტფ., 1926.

4606. [წერეთელი] ა. კინტო. სამ. მოქმ. კომ. ხუმრობა. — ამონაბეჭდი „აკაკის კრებულიდან“, 1899.

ფორზატის მე-2 გვ.: „აკაკის კინტო შენიშვნებით. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ამ პიესას პრემია მიუღია დრ. საზ-საგან ასი მან. (100). იხ. ცნობა „ივერია“, 1905 წ., № 145. ი. გრ.“

სათურს ქვემოთ: „1. ამ პიესას აუგად
იხსენიებს რ. ერისთავი (იხ. რაფ. ერისთ.
თხზ. III ტ.) 2. ამონაბეჭდი აკაიის „კრებუ-
ლიდან“, 1899 წ., № VII. გვ. 33. ი. გრ. 3.
იხ. სახელგამის გამოცემა „აკაიის რჩეული
ნაწერები.“ ტ. III. გვ. 83.

გვ. 35. ხაზგასმულია: „რაც დაიწერა „კინ-
ტო“, — მას აქვთ ავერ ოცი წელიწადია“. არ-
შინაზე: „1879 წელს დასწერა“.

გვ. 37. „მოქმედი პირები“ ჩამოხაზულია
არშინაზე: „ზურაბ ანტონოვის „მშის დაბნე-
ლის“ მოქმედნი“.

გვ. 61. ხაზგასმულია სტრიქონები: „აკაი
არ ვარცა უძმაბიჟოდ, უამხანაგოდ, ისე არც
სიმღერა ვარცა უსაზნადროდ“. არშინაზე: „გრ.
ორბ.“

გვ. 64. არშინაზე: „საზნადარი“.

გვ. 70. ტექსტში ხაზგასმულია სტრიქონ-
ები:

„ერთი ვინმე კინტო ვარ,
საყვარელი შეცა მყავს.“...

არშინაზე: „ეს აქვს ჭალადიდელს. იხ. გვ. 61.“

გვ. 80. ამოხაზულია სტრიქონები:

„რომ იცოდე ჩემი გულის დარღები
გევიცები, ტურფე შევიყვარღები“.

არშინაზე: „აკაიისაა.“

4607. წერეთელი ა. კინტო. სამოქმ. კომ.
ხუმრობა. ამონაბეჭდი წიგნიდან: ა. წერეთელი,
თხზულებანი. ტ. 5., 1949.

4608. წერეთელი ა. კუდურ-ხანუშ. სამ-
მოქმ. დრამა. ამონაბეჭდი წიგნიდან: ა. წერეთელი,
თხზულებანი, ტ. 5, 1949.

პირველ გვ. დაკრულია ფურცელი წარწე-
რით: „ა. წერეთელი. კუდურ-ხანუშ. თბ.,
1949“.

4609. წერეთელი ა. კულა გლდანელი და
ნესტორ ესებუა. მესტიერული ლექსი. თქმუ-
ლი ონელი მესტიერისი. თბ., 1888.

თავფურცელზე: „იშვიათია“.

ავტორის ფსევდონიმის ქვემოთ: „აკაი“.

4610-4611. [წერეთელი ა.]. მშრომელ
ხალხს ქართველ სტუდენტობისაგან. [ტფ.],
1915.

4612. წერეთელი ა. [ლესები და პოემე-
ბი]. თბ., 1948.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1948 20/VIII“. თორ-
ნიკე ერისთავი ჩემის რედაქციითა. გვ. 135.“
წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „შეცდომები

227, 72, 302, 75. 263 — დამკლის უფლება.
265 — თუშკა უდროოდ დაგვისრულდა“.

გვ. 225. ხაზგასმულია სიტყვა: „წაივინენ“.
არშინაზე ეს სიტყვა ჩასწორებულია: „წაივინ-
ენ“. იქვე: „ცხვირიდან სისხლს წაივინენ“.

გვ. 263. ხაზგასმულია სიტყვა: „დამკლის
+ უფლობა“. სქოლიოში შენიშვნა: „შურის-
ძიება. ი. გრ.“

გვ. 302. მოხაზულია სიტყვა: [„ახ უნდა“]
მოკედლს“, მინაწერი: „მოგვლა. (იხ. III ტ.
გვ. 709)“.

გვ. 323. ხაზგასმულია სახელი: „ბაადურ“.
იქვე მინაწერი: „ჩემის რედაქციით.“

4613. [წერეთელი] ა. მამლის ყვილიზე.
(ზღაპარი). თფ., 1906.

ქანზე: „ეს წაგნი არა აქვს საჭაროს. ი. გრ.
1942. 4. XI“.

გვ. გვ. 4, 5, 9, 15 — გასწორებულია კო-
რექტურული შეცდომები.

4614. წერეთელი ა. მედია. ხუთ-მოქმ დრამა.
— ამონაბეჭდი: აკაიის კრებულში, 1897,
№ 2.

გვ. 103. ტექსტის ბოლოს: „იხ. კრებუ-
ლი“.

4615. წერეთელი ა. მესტიერული ლექსები
ნესტორ ესებუაზე და კულა გლდანელზე.
თბ., 1906.

ქანის მე-4 გვ.: „მეორედ დაბეჭდეს ესე-
ბუას იუბილეს დროს, 1924 წ.“

4616. [წერეთელი] ა. მოდა [მოთხრობა].
ქუთაისი, 1896.

ქანი დაზიანებულია. შემოკრულია თეთრი
ქაღალდი.

ქანზე: „საკაბე... [?] გვ. 11“. ქვევით მო-
ხაზულია ბუასტის სიტყვები მოდის შესახებ.
4617—4621. [წერეთელი] ა. მოხუცის
გრძნობა. [პოემა]. ქუთაისი, 1905.

ქანზე: „აქ სრულია (გვ. 7) იხ. 1926 წლ.
გამოცემა: ი. გრ.“

გვ. 7, 8, 9 და 10. მთლიანად მოხაზულია
და მიწერილი არსებებზე: „აკალია. ი. გრ.“.

გვ. 7. არშინაზე: „ეს ორი ფურცელი გამოკ-
ლებული იყო 1925 წლის გამოცემაში (გორ-
გაძის). ი. გრ.“

გვ. 13. სიტყვა „განძრახვა“ გადასწორე-
ბულია: „განზრახვა“-დ.

მეორე ცალის ქანზე: „აკაი. მოხუცის
გრძნობა. 1905. ი. გრ. არ არის თბილისში“.

მესამე ცალის ქანზე: „არ არის აწერილი
ქართულ წიგნში; ი. გრ.“

4622-4625. [წერეთელი] ა. ნათელა. (ძვე-
ლებური ამბავი). ქუთაისი, 1897.

ქანზე: ეს წიგნი მხოლოდ რუსეთშია. —
ი. გრ.“

გვ. 40. მოხაზულია: „სინათლე დაგვიბნე-
ლაო!... ბნელში რა სასიმღეროა...“, არშინაზე:
„იხ. ავტორგაფი“.

მეორე ცალის ქანზე: „ი. გრიშაშვილისაა
სახლში არ გაიცემა“.

მესამე ცალის კანზე: „II. 79.— ეს წიგნი საქართველოში არ არის ი. გრ.“

მეოთხე ცალის თავფურცელზე: „იშვიათია! თბილისის ბ-ში არ არის. დუბლ. ი გრ.“ 4626—4632. [წერეთელი] ა. ნათელა. (ძვე-ლებური ამბავი). ტფ., 1911.

თავფურცელზე წარწერა: „ბატონ სოსო გრიშაშვილს პატივისცემით გამოძიებისა-საგან“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. დუბ.“ იქვე: „კულთა—20. წყულულ-წყულულ 29.“

მესამე ცალის ხელნაკეთ კანზე: „დუბ. ი. გრ.“

წიგნში დევს ქალაქის ნაპერი წარწერით: „ნათელა“-ს 1-ლი გამოცემა (მ. ლალიძე) ცალ-კე მაქვს შეაფუში. იშვიათ წიგნებში.“

მეოთხე ცალში დევს—აქაი წერეთლის გარდაცვალების გამო დაბეჭდილი პორტრეტი ბიოგრაფიით. თბილისი. 1915.

4633. წერეთელი ა. ნათელა. პოემა. ტფ., 1926.

4634: [წერეთელი ა.]. ნაკვესები. [სხვა-დასხვა. — პატარა ამბები დიდ პოეტზე. შედგ. და დამუშავებული ლ. ასათიანის მიერ]. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „წიგნს ვეცმო, 41, ჰკუთთ ბე-ცი, 55“.

გვ. 16-17. ნაკვესი მთლიანად მოხაზულია და არშიაზე: „ი. გრიშაშვილის ჩაწერილი“.

გვ. 33. ნაკვესს, რომელიც იწყება სიტყვე-ბით: „ერთხელ ერთი უხვირო ქართველი არ-ტისტის ეუბნებოდა აკაკის...“ აქვს მინაწერი: „ა. ყაზბეგი“.

გვ. 50. ნაკვესი მოხაზულია და არშიაზე: „ჩემგან“.

გვ. 55. ნაკვესი, რომელიც იწყება სიტყ-ვით: „ერთი ახალგაზრდა...“ მოხაზულია და არშიაზე მიწერილია: „დროების“ ერთ ფელ-ტონში“.

გვ. 57. არშიაზე: „გ. წერეთლის პატარა ირ. წერეთ.“

4635-4637. [წერეთელი] ა. ნაკვესები. [რედ გ. ნატროშვილი], თბ., 1960.

4638-4640. [წერეთელი] ა. ნაცარქეჟია. (ზღაპარი). ტფ., 1908.

გვ. 32. ხაზგასმულია: „მის“, მიწერილია: „(თვის?) ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე ხელწერა: „დ. კარი-კაშვილი. II. 144.“

4641. წერეთელი ა. ნაცარქეჟია. პოემა. ტფ., 1926.

4642—4645. წერეთელი ა. ნესტორ ესეზუს და კულა გლდანელის ქიდაობის მესტიერული ლექსი. [თბ., 1924].

თავფურცელზე: „გამოცემული ესეზუს იუბილეს დროს 1924 წ. ი. გრ. აკაკის ლექსი პირველად 1883 წ. დაიბეჭდა ონელი მესტიერეს ფსევდონიმით. (ამ წელს „ივერიაში“, 1888 წ.). ს. გორაკაძემ მიქდან გადაბეჭდა შეცდომე-ბით სახელგამის პიერ გამოცემულ აკაკის რჩე-ულ ნაწერებში“. ტ. II, გვ. 173. ი. გრ. ესეზუს საიუბილეო გამოცემა. (პ. იაშვილის რედაქ-ციით). 1924 წ.“

გვ. 8. გადახაზულია: „ქუთაისში“ და მი-წერილია: „იმერლევბმა გასწორებული 1906 წლის გამოცემიდან. ი. გრ.“ რკალშემოვლე-ბულია სიტყვა: „იციოდეთ“ და მიწერილია: „ღვთის მადლმა“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „აუკარ კბილის კრი-ტიკა“ და არშიაზე: „გრ. ორბელიანის ლექს-სიდან: „ჭიანურთ, მაღლა ტბილად დაუკარ, შენსა მტერს კბილის კრიკა აუკარ.“

გვ. 10. ხაზგასმულია: „ქოჩორა“, მიწერი-ლია: „კორტონი“.

გვ. 15. რკალშემოვლებულია სიტყვა: „ნეს-ტორას“ და მიწერილია: „იმერლევბს“.

იქვე მოხაზულია: „რომ ჩემი დიდი სახელი ნესტორას ჩავაბარეთ.“

და არშიაზე „ჩავაფლავეთ“ კითხვის ნიშნით. 4646-4647. წერეთელი ა. ნესტორ ესეზუ-ას და კულა გლდანელის ქიდაობის მესტიერუ-ლი ლექსი. ქუთაისი, 1926.

გვ. 3. გადახაზულია სიტყვა: „ქუთაისში“ და მიწერილია: „იმერლევბმა. ი. გრ.“

გვ. 4. რკალშემოვლებულია სიტყვა: „ქო-ჩორა“ და მიწერილია არშიაზე: „კორტონი.“ ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ახალსენაკი. 1927. 6/II. (იხ. ბოლო გვ.) ი. გრ.“

გვ. 3. სტრიქონში: „ეს ქუთაისში შეიტყ-ვეს“, გადახაზულია „ქუთაისში“, მიწერი-ლია: „იმერლევბმა“. იქვე: „ისე დაბლაგვის იციოდეთ“, გადახაზულია: „იციოდეთ, წე-რია: „ღვთის მადლმა“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ქოჩორა გადაირბი-ნა“, მიწერილია: „კორტონა გადაირბინა“.

გვ. 7. ლექსის ბოლოს წერია: „აზრი აღე-ბულია 1888 წ. ივერიიდან № 169“.

კანის ბოლო გვერდზე: „ნესტორი დაიბდა 1863 წ. იუბილე იყო 1924 წ. ეხლა [1927] 65 წლისაა. ასე მითხრა თითონ სენაკში. 1927 წ. ან თებერვ. მივდიოდი გულრიფში ევგენი გე-გეჰკორის ავტომობილით. ი. გრ.“

4648-4649. წერეთელი ა. ორი მოთხრობა. სიკვდილი. სიზმარი. ქუთაისი, 1903.

კანზე: „მურია“. გვ. 28. პირველად და-ბეჭდა „კვლეში“ 1894 წ.“

ბე“ მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1945 წ., № 7, 10 იანვ.“ 2. ს. კუჭავას წერილი „პოეტ ქალაქდიდელის ნეშტის გამოხვეწება.“ 3. „პოეტი ქალაქდიდელის ნეშტის გამოსკვნება“ მინაწერით: „ივენგარდი“, (ცხაკაია), 1939, № 12, 4 მარტი.“ 4. დ. შამათიას წერილი „გიორგი ქალაქდიდი“ მინაწერით: „კომ.“, 1938 წ., № 35. 21 აპრილი.“ 5. გაზეთი „ივენგარდი“, (ცხაკაია), 1940, 6 ივლ.“ სადაც მთელი გვ. მიძღვნილია გ. ქალაქდიდელისადმი. ვა: ეთის ეს ნომერი გამოგზავნილია ი. გრ. მისამართით. 6. ლ. კუჭუხიძის წერილი „პოეტი გ. ქალაქდიდი“, „1938 № 85, 14 აპრ.“

იქვე დევს ქალაქის ნაპრები მინაწერებით; „1. ქოჩაქიძე, იხ. „თ. და ც.“ 1917, № 8. 2. გ. ქალაქდიდელზე, იხ. „თ. და ც.“ 1917, № 8. 3. გ. ქალაქდიდი. 1. „ღარჩენილი ჩერქეზი“, („სასოფლო გაზეთი“, 1869, № 8). 2. „მენავე“, (ვეძღვნი თ. ა. წ.) იქვე № 11. 3. „მოგონება“, (მახოსვი, იქვე, № 13). 4. „ჩემი ანა“, იქვე № 16. 5. „ქე-ბა შრომას“, იქვე. № 18. 6. „ნეტარს კაცი“, № 19. 7. „ელეგია“, იქვე, № 21.“

4992-4993. ჭანჭურია მ. ლექსები. და ბიოგრაფია. თბ., 1901.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს. გ. მსხილახისაგან. 7.XII.54 წ.“.

გვ. 30-31 შორის დევს ქალაქის ნაპერი მინაწერით: „ნ. მარის ლექსი“.

გვ. 29-30. ლექსში „ჭაბუკის სიმღერა“ გასწორებულია კორექტ. შეცდომები.

გვ. 17-32. ბეჭედი: „ქუთაისის... შრომის უკოლის ბიბ-კა“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. „შაბათობით მარდი ვარ“, გვ. 29.“

გვ. 29. დევს ქალაქის ნაპერი წარწერით: „ახალგაზრდა პოეტ მაქსიმე ჭანჭურიაზე იხ. გ. ლასხიშვილის „მემუარებში“, გვ. 4.“

4994. ჭანჭურიაშვილი ხ. ბურუსი. პიესა. თბ., 1919.

4995-4996. ჭელიძე ვ. ცხოვრება ივანე მაჩაბლისა. [ბიოგრაფია, რომანი]. თბ., 1955.

ფორზაუზე წარწერა: „ბატონ იოსებ გრიშაშვილის — უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით: ვანტანგ ჭელიძე. 30 ნოემბერი, 1955“.

იქვე: „1. ლექსი ივ. მაჩაბლის მამაზე, 15. 2. უორსტროპის წერილი, 348“.

4997—4998. ჭელიძე ვ. ცხოვრება ივანე მაჩაბლისა. მე-2 გამოც. თბ., 1957.

ფორზაუზე „ი. გრ.“ 1957, 28 სექტ. 15 გვ. ივ. მაჩაბელს დედა სომეხი ჰყავდა! გვ. 383. არ დაეკარგულა ჩემგან, 232.“

გვ. 383. მოხაზულია ადგილები, მიწერილია: „მე მაქვს. ი. გრ.“ იქვე: „ეს მოგონება მე მაქვს ქართულად ს. ყიფიანის თარგმანი.“

4999-5001. ჭელიძე ა. ციხის კარებთან. (სუბრატი). ბათუმი, 1911.

კანზე: „იშვიათია! არ არის თბილისში. ი. გრ.“

თავფურცელზე ბეჭედი: „მეხუთე უნის განყოფილება თბ. ქ. ქალთა საზ. 10-18 წ.“ მეორე ცალის კანზე: „თბილისში არ არის! ი. გრ.“

5002. ჭელიძე ო. რჩეული. [ბალადები, ლექსები, პოემები]. თბ., 1960.

5003. ჭელიძე ო. აჯანყებული გული. [ლექსები და ბალადები]. თბ., 1961.

5004. ჭელიძე ო. ბალადა ვეფხვისა. [ბალადები] თბ., 1958.

5005. ჭელიძე ო. კავკასიური ბალადები. თბ., 1956.

5006. ჭელიძე ო. კომუნისმის ჯარისკაცები. [ლექსები]. თბ., 1951.

გაზეთიდან ამონაჭერი ს. წვერავას რეცენზია „კომუნისმის ჯარისკაცები“ მინაწერით: „! აბჭოთა აფხაზეთი“, 1952 წ., № 10.“

5007. ჭელიძე ო. მინდვრის ბრანდელი. [ლექსები]. თბ., 1954.

5008. ჭელიძე ო. რაჭველები. პოემა. თბ., 1949.

5009. ჭელიძე ო. ქიტესა. [პოემა]. თბ., 1956.

5010. ჭელიძე ხ. ნესტარი. (სატირა). ბათუმი, 1904.

გვ. 2. ლექსს „ილიხანს ვეძებ იდეალი“ მიწერილი აქვს: „ფაზელი.“

გვ. 5. ლექსს „ეშმაკის სიკვდილი“ მიწერილი აქვს: „გ. გ-ვა, ე. ი. გიორგი გვაზავა.“

გვ. 11 ლექსს „კიდევ ჩათუქსენებზე“ მიწერილი აქვს: „თომა პუსა“.

გვ. 12. ლექსს „ჩათუქსანთა ჰიმნი“ მიწერილი აქვს: „თომა პუსა (დ. მესხი).“

გვ. 14. ლექსის „ტიკინები“ ბოლოს წერია: „გ. გვაზავა.“

გვ. 16. ლექსს „ოლონდ ჭონდეს ფული“ მიწერილი აქვს: „ან. განჯისკარელი.“

5011. ჭელიძე თ. ლექსები. თბ., 1956.

5012. ჭელიძე ო. ბატარგლები და მგზავრები. [ლექსები]. თბ., 1959.

5013-5014. ჭიბაძე დ. განთიადი. [ლექსები]. ყვირილა. 1909.

თავფურცელზე: „ი. გრ. არ არის თბილისის ბუბში.“

5015-5017. ჭიბაძე დ. ჩინოვნიკი ბენდუ-

ქიძე. [მოთხრობა. — შთა სიმაართლისა. პოემა]. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „უეძღვნი ძველს მწიგნობარს და ყველასათვის საყვარელ და საპატივეთელს ადამიანს პავლე დავითის-ძე საყვარელიძეს, ნიშნად ღრმა პატივისცემისა. ავტორისაგან. 19/IV 29 წ. ქ. თფილისი.“

5018. ჭიჭინაძე ა. ფერი ფერს — მაღლი ღწეროს. კომედია 3 მოქმ. რუს. გაღმკვეთებული [თბ.], 1880. ამონაჭერი კრებული — „სამწერლო თავიული“, 1880, გვ. 28—150.

5019-5020. ჭიჭინაძე ზ. ბენია, ქართველთ მეფეების ხუმარა. ტფ., 1898.

თავფურცელზე წარწერა: „მეგობარს ვანო ყაუხჩოვს საყვარულით ეძღვნის დამწერისაგან.“

5021-5023. [ჭიჭინაძე ზ.] ზ. ბენია, ქართველთ მეფეების ხუმარა. მე-2 გამოც. ფოთი, 1902.

მეორე ცალის კანზე: „ეს არ არის აწერილი ქართულ წიგნში ი. გრ.“

5024. ჭიჭინაძე ზ. დაკარგული ბავშვი. ტფ., 1892.

თავფურცელზე: „1. ჭონის შეგირდის“ ვარიანტი, ი. გრ. 2. პირველად დაიბეჭდა „ნობათში“, 1884 წ., № VII. გვ. 328. ქვეშ სანდლა აწერია. ი. გრ.“ 3. გამომცემლის გვართან მიწერილი: „დღიომდე კილაძემ თავის მტერე წლოვანი შვილის გვარი დააწერა.“

გვ. 28. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „აქა იქ პატარა ყმაწვილებში გაიხმოდა ყვირილი: — „გიგლა იპოვნეს! გიგლა იპოვნეს.“

გვ. 32. ტექსტის ბოლოს: „1875.“

5025—5027. ჭიჭინაძე ზ. ჭონის შავირდი. (ისტ. ამბავი). მე-3 გამოც. თბ., 1897.

კანზე, თავფურცელზე, გვ. 4 და კანის ბოლო გვერდზე ბუქვად: „Тифлисской публичной библиотеки.“ კანზე ამ ბუქვდს მწერალი აქვს: „გაუცვალე სხვა წიგნში. — ი. გრ. 1743. 19/IV. ეს წიგნი არ არის აწერილი ქართ. წიგნში“ — ი. გრ. მინდა, — ი. გრ.“

5028. ჭიჭინაძე ზ. ჭონის შავირდი. (ისტ. ამბავი) მე-4 გამოც., თბ., 1903.

გვ. 5. სათურთან წერია: „ეს მოთხრობა პირველად დაიბეჭდა „ნობათში“, 1884 წ., № VII, VIII, IX, სანდლას ფსევდონიმით. ქვეშ აწერია: „კავკავი“. ი. გრ.“

წიგნი გაკერილია საყვარე მანქანაზე ი. გრ. მიერ. ყუაზე დაკრულია თეთრი ქალაღი, რომელზედაც ბავშვური ხელით მიწერილია: „წიგნი იოსებ მამულაშვილის. ასე ვაწერდი ძველად. — ი. გრ.“

5029-5032. ჭიჭინაძე ზ. ჭონის შავირდი. (ისტ. ამბავი). მე-5 გამოც. ქუთაისი, 1927.

5033. ჭიჭინაძე ი. ლექსები. თბ., 1901.

კანზე: „ი. გრ. ცახელს, 52. გვ. 35.“

5034. ჭიჭინაძე კ. ერთბოეული. [ლექსები]. თბ., 1958.

5035. ჭიჭინაძე კ. ლექსები. თბ., 1943.

5036. ჭიჭინაძე კ. ლექსები. თბ., 1956.

5037. ჭიჭინაძე კ. ლექსები და პოემები თბ., 1947.

5038. ჭიჭინაძე კ. ლექსები და პოემები. თბ., 1951.

გაზეთიდან ამონაჭერი ნოდარ ჩხეიძის წე-რილი: კ. ჭიჭინაძის წიგნის გამო „იდეოლოგიურ დამახინჯებათა წინააღმდეგ“ მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“, 1952 წ., № 70. 7 ივლისი“.

5039-5040. ჭიჭინაძე კ. რჩეული ლექსები. ბეორე წიგნიდან. ტფ., 1924.

ხელნაკეთ სუტერზე: „ი. გრ. 1924 6/VI“.

ფორზაცზე წარწერა: „პოეტს იოსებ გრი-წაშვილს. კ. ჭიჭინაძე. 7/VI—24 წ.“ იქვე. „P. S. თარიღში შეცდომა: კ. ჭ-ძის პირვე-ლი ლექსი „საბოშოში“ დაიბეჭდა ჩემის რე-დაქტორობით გამოცემულ „პატარა ფელეტონში“, რომელიც კ. თუმანიშვილის ორშაბათეულ „ივერიაში“ ივანყოფილებოდა. (იხ. „ივერია“, 1909 წ., № 41. 12 რქტ.) ი. გრ.“ გვ. 63. გასწორებულია ლექსების დაბეჭდვის თარიღები.

გვ. 84. ლექსების „ვეცი მოვეკვები“, „ვი-ლაცები“—გასწვრევი მიწერილია: „დადატება“.

5041—5042. ჭიჭინაძე კ. რჩეული ლექსები. მეორე წიგნიდან. გამოც. მე-2. ტფ., 1927.

5043-5044. ჭიჭინაძე კ. შუა-აზია. [ლექსები. თბ., 1937].

წიგნში ჩადებულია ამონაჭერი გაზეთიდან კ. ჭიჭინაძის ლექსი „სერაფტიკი“ მინაწერით: „ლიტ. საქართველო“, 1940 წ., № 36, 31 იან.“

5045. ჭიჭინაძე ლ. ისლიანი სახლები. [მოთხრობები]. თბ., 1934.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად ვიძღვნი ამ წიგნს როგორც ქართული სიტყვის ოსტატს, სახელგანთქმულ პოეტს და მკვლევარს. ავტორი. 3. X. 34 წ.“

5046. ჭიჭინაძე ლ. ნადირ-შაჰის ხმალი. (ისტ. მოთხრობები). თბ., 1941.

5047. ჭიჭინაძე ლ. ნარბევი. რომანი. თბ., 1939.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული სიტყვის იშვიათ ოსტატს და ახალგაზრდობის საუკეთე-

სო მეგობარს, იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისა-
გან. 19-15. I—40 წ.“

უტრალიდან ამოჭრილი პაატა არგულიანის
რეცენზია „ლაფრენტი ჭიჭინაძე. „ნარბეგი“,
საბლიტგამო, მინაწერი: „ჩვენი თაობა“, 1940,
№ 12.“

5048. ჭიჭინაძე ლ. ჰარმავი. [მოთხრობა].
ტფ., 1935.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად
ჩვენს საამაყო და ნამდვილი სიტყვის დიდე-
ბულ ოსტატს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორი.
ლ. ჭიჭინაძე. 22.III. 36 წ.“

გვ. გვ. 8-9 შორის დევს ბარათი: „პატივ-
ლო იოსებ! ძალიან ბოდიშს ვიხდი რომ გა-
წუხებ, მაგრამ იმედია არ გაკვირდებოდა. სა-
ღამოზე რომ ლექსი წაიკითხე ვთხოვთ ვამო-
გვიგზავნოთ. დეასურათებზე ფრად საინტერე-
სოდ. ლექსი სანდროს გამოატანე. პატივის-
ცემით ლ. ჭიჭინაძე. 22. II 36.“

5049. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე. მოთხრო-
ბა. თფ., 1879.

კანზე: „პირველი გამოცემა 1875 წელს ხე-
ლძის სტამბის, გვ. 99.“

თავფურცელზე: „მეორე გამოცემა“.

გვ. 84. ლექსი „სურამისა ციხე“... ბოლომდე
არ არის დაწერილი, აღუდგენია უცნობ პიროვ-
ნებას.

5050-5053. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე.
მოთხრობა. გამოც. მე-5. თბ., 1910.

თავფურცელზე: „დუბლ. საჯაროს არა აქვს.
მე ორი მაქვს. შევადარე! ი. გრ.“

მეორე ცალის გვ. 3. დანიელ ჭონჭაძის პორ-
ტრეტის ზემოთ: „ეს სურათი დახატულია და-
წიგლის სივრცელშივე. სემინარიის ხატების მას-
წავლებლის ფორტუნატოვის მიერ. (იხ. „დანი-
ელ. ჭონჭაძე და მისი დრო“, გვ. 10).“

მესამე ცალის კანზე: „დუბლ. თბილისში
მხოლოდ არქივს აქვს, ი. გრ.“

5054-5056. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე. მო-
თხრობა. ტფ., 1914. [კანზე: 1917].

თავფურცელზე: „გამოცემა V კ. თავართქი-
ლძის“.

5057. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე. მოთხ-
რობა. ტფ., 1919.

5058-5061. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე.
[მოთხრობა]. ტფ., 1920.

თავფურცელზე: „ყველაგანაა. — ი. გრ.“

5062. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე. [მოთხ-
რობა. თბ.], 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 10. 1. კურიოზი წი-
ნასიტყვ.“

გვ. 1. ხაზგასმულია სტრიქონები, რომ დ.
ჭონჭაძეს გარდაეცვალა ცოლი „მისგან დარჩა
მხოლოდ ერთი ვაჟი, რომელიც ამჟამად კარ-

გად არის და მსახურებს მშარის უფროსის თა-
ნაშემწედ, დუშეთის მაზრაში“ არშიაზე მიწე-
რილია: „ეს წინასიტყვაობა გადმოგვიძლია
1910 წლის გამოცემიდან. შეილი 1926 წელსაც
ეოცხალი იყო? მისი ერთადერთი ძე გაორგი
(გორა) ჭონჭაძე გარდაიცვალა. 1915 წ. (იხ. „სა-
ხალხო ფურც“, 1915, 12 აპრილ. „მოწ. ამ-
ბებში“).

გვ. 3. ხაზგასმულია: „სურამის ციხე“ გარ-
ჩია ბ-ნმა გიორგი თუმანიშვილმა გაზეთ „დრო-
ებაში“, მიწერილია: „ნომერი? სად ეძიოს?“

5063. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე. [მოთხ-
რობა]. გამოც. მე-3. [თბ.], 1927.

5064. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე. [მოთხ-
რობა]. მე-4 გამოც. თბ., [1928].

5065-5066. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე.
[მოთხრობა]. მე-6 გამოც. ტფ., 1929.

5067. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე. [მოთხრო-
ბა]. ტფ., 1930.

5068-5070. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე.
[მოთხრობა]. გამოც. მე-16 ტფ., 1932.

5071—5072. ჭონჭაძე დ. სურამის ციხე.
[მოთხრობა]. ტფ., 1932.

ფორზაზე: „ი. გრ. 1932 წ. 30/VI“. იქ-
ვე: 1. ეპიტეზს სწავლობს, 282. 2. საიქიო
სწამს, გვ. 279. 3. დალაქი-ექიმი? გვ. 285.
4. ამ მოთხრობაში შურისძიებაც არის. 5. ა.
კ-ძე, გვ. 30. 6. შუშა თითები, 19.“

თავფურცელზე: „[მე 15-ე გამოც.] იხ. გვ.
259.“

გვ. 12. ხაზგასმულია: „დ. ბ., რომელსაც
მუხლზედ ედო თარია“. არშიაზე: „დ. ბერიე-
ვი“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „ჰსთქო: იწილო. ბი-
წილო, შრომანო და სხვანი და დაბოლოვა
ნიკო დ-ზე“. არშიაზე: „ბერძენი(?)“.

გვ. 266. ხაზგასმულია: „დაახლოვებით ასე-
თი შინაარსისა ეს ლეგენდა ვალახიაში“, მი-
წერილია: „ჩერქეზეთში?“

გვ. 267. ხაზგასმულია: „ახლანდელი სო-
ლოაკის საშტრეთი ნაწილი“. არშიაზე: „თათ-
რის მოედნის თავზე, კლდის ძირს“.

გვ. 268. ხაზგასმულია: „სლუფ-კარავეტის
ეკლესია — სომხის ეკლესია ტფილისში, ხარ-
ფუხის ნაწილში“. არშიაზე: „შუცდომა? (აე-
ლაბრის ნაწილშია. გვ. 67. აქვე)“.

გვ. 270. დ. ჭონჭაძის ბიოგრაფიულ ცნო-
ბებში არშიაზე: „დარჩა შვილი გიორგი (გო-
გია) გარდაიცვალა“.

გვ. 271. დ. ჭონჭაძის ბიოგრაფიული ცნო-
ბების დასასრულს მიწერილია: „ავლია. 1.
სურამის ციხე რუსულად (268). 2. სურამის

ციხე ეკრანზე. 3. სურამის ციხე პიესებად. ი. გრ. ს. თვარაძე. დ. მესხი.“

გვ. 273. ბიბლიოგრაფიაში აღნიშნულია „პ. ხუროძე — ქართული ლიტერატურის თემატიკური განხილვა“. 1928 წ. მიწერილია: „პ. ხუროძე „ორი სტილი“, („მნათი“, 1929 წ., № 8-9)“ აღნიშნულია: „არ. ხუნდაძე, დ. ჭონჭიძე (მასალები მისი ბიოგრაფიისათვის) — „ქართული მწერლობა“, 1929 წ., № 10,“ ნაწერილია: „და „რელიგიის წინააღმდეგ.“

გვ. 279. 1. სტრიქონში ხაზგასმულია: „ქუცი იქ ეკოლოკავ იმისათვის“. არშიაზე: „რევოლუციონერი.“

გვ. 282. დანიელ ჭონჭიძის წერილში მისი ძმის, ვანოსადმი ხაზგასმულია სტრიქონები: „...თუ ვაჟარს მითხოვდება, ლუკმაპური მაინც არ ვამოვლევ, ეს ურჩევნია, ვიდრე მშიერ კეთილშობილს გაყვეს“. არშიაზე: „ვაჟარების უპირატესობა.“

წიგნის ბოლო გვერდზე: „აზარქარი, გვ. 267. დღეაყი — 263. კუნკულა — 269.“

წიგნში დღეს ქალაქის ნაჭრები მონაწერე-ბით: „1. „სურამის ციხე“. დ. ჭონჭიძე იხ. „საბჭოთა ხელოვნება“, № 4. და „ლიტ. მეგობრობა.“ 2. „სურამის ციხე“ რუსულად გამოვიდა ორჯელ. (მაქეს). გიორგი ლეონიძის წერილი „დანიელ ჭონჭიძის საბიოგრაფიო მასალების აღმოჩენა“, ამონაჭერი გაზეთ „კომუნისტი“-დან 23 ნოემბ., 1931 წ., № 268.“

5073-5076. ჭონჭიძე დ. სურამის ციხე. [მოთხრობა]. მე-17 გამოც. [ტფ.]. 1934. [კანზე: 1935].

5077-5078. ჭონჭიძე დ. სურამის ციხე. [მოთხრობა]. თბ., 1937.

კანზე: „დ. ბერიძე, 3. ლ. დ. 32. აზარ ქალი, 35. იაჭთალი, 37. კუნკულა, 46. ი. გრ.“

5079-5080. ჭოლოშვილი ა. ობლის გოდება. ახალი ომიანობის ლექსი და მოხალისე მილიციონერების სსოვნას. ქუთაისი, 1915.

კანზე: „არ არის თბილისში. — ი. გრ.“

გვ. 30. ლექსს „მარო მღერის“ მიწერილი აქვს: „მიზაძეა“.

5081. ჭრელაშვილი ხ. ჩენი დეე-გმირე-ბი. (ქართველი მწერლების სურათი). თავდაპირველი ხუმრობა. თბ., 1879.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1932 წ. 23/VI ბაბო მღედლიძე“. იქვე: „მინუტი“ გვ. 11“.

თავფურცელზე ბეჭედი: „წ. კ. ს. ბიბლიო-ტეკა და სამკითხველო ავლბარში“.

5082. ჭუხაბრია დ. და გრუზინსკი პ. ყველა შინაურია? საესტრ. სპექტაკლი — მიმოხილვა 3 განყოფილება. თბ., 1957.

კანზე: „მარიჯან, 31.“

5083. ჭუმბაძე ა. თეორი ლამეები. რომანი [ნაწყვეტი]. [თბ., 1925]. ამონაჭერი: „ურნ. „ახალი კავასიონი“-დან. 1925. გვ. 17—32.

გვ. 17. მიწერილია: „P. S. ეს რომანი არ გამოხულა... უნდა დაბეჭდილიყო „ახალ კავასიონში“, № 3-4-ში (არც ეს ურნალი გამოვიდა) ი. გრ.“

5084-5085. ჭუმბაძე ა. იღუმალი ძალი. [მოთხრობები]. თბ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემი სიყრმის მგობარის სოსო. არისტო. 21-II-26“.

წიგნის ბოლო გვერდზე ი. გრ. მიერ შედგენილია სარჩევი.

5086. ჭუმბაძე ა. ნოველები. თბ., 1960.

5087. ჭუმბაძე ა. უნასთა ბუღე. [რომანი]. ტფ., 1937.

5088. ჭუმბაძე ა. ხუთი ექიმი. [მოთხრობები]. ტფ., 1931.

კანზე: „ი. გრ. 1932. 13/IV.“ იქვე: „სიყვლა, (?) გვ. 58“.

5089. ჭუმბაძე ვ. მწყემსი ნასყიდა. საბავშვო მოთხრობა. თელავი, 1928.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ჩემი სოსო სკოლაში დადის და მისგან ჭერ სახეირო არა გამოვიდა“. არშიაზე: „გვ. 4. მიხატ სკოლაში არ არის“.

5090. ჭყონია ა. წერილები „ფრონტიდან“. [ნარკვევები]. ტფ., 1931.

5091-5092. ჭყონია ი. ნაწერები. თავისთავადი და ნათარგმნი. თბ., 1913.

ყდის მე-2 გვერდზე: „ი. გრ. ფრანსუაკობე ცნობილი ლექსი ლეგენდად, გვ. 68. ბრუსილოვი, გვ. 292. (ჭერ გაზეთში იყო დაბ.) ბოლენშტედტიდან, 32“.

ფორზაცზე: ი. გრ. ფსევდონიმებით წერდა: 1. ელანძიე. (იხ. „ნიშ“, 1907, № 7). 2. თ. მაგმაძე. 3. შ (?).“

თავფურცელზე: „ი. გრ. ვიყიდე ბაზარზე პირკრთვან კუზიანთან და ყდაში მივე. 1931. 10/VI“.

ავტორის გვარის ქვეშ: „[დაბ. 1860 — გარდ. 1927 ოქტ. 9.]“

გვ. III. მე-2 აბზაცში, ი. ჭყონიას გამოცემებში ჩამატებულია: „ქოლოკი“. არშიაზე: „აკლია წიგნი ჭოლოკი“.

გვ. IX უმთავრეს შეცდომებში, ხაზგასმულია: „82 გვერდზე გამოტოვებულია შემდეგი ხუთი სტროფი“ და მოხაზულია ლექსის გამოტოვებული ნაწილი. არშიაზე მიწერი-

რილია: „აქაც რომ გამოიტოვოს არათფერი დააკლდება წიგნს. ი. გრ.“

გვ. XII. სარჩევში, ხაზგასმულია: „უცს ქვეშ“ და მიწერილია: „(ყარამზინისა)“. არშიაზე: „ამას აქვს „კლდეში“ „წიწერნაიცი“ (?)“.

გვ. XIV. ხაზგასმულია: „ფორთოხლები“ და მიწერილია: „(ვტორის ნასწორები „ივე-რია“)“. ხაზგასმულია: „ბრუსილოვი მოჰკლეს“, გასწვრივ მინაწერი: „(ააკის მოეწონა)“.

გვ. 27. ლექსის სათაურთან „პასუხათ ი. ბ-ქს“, მიწერილია: „[ი. ბაქრაძე?]. ი. გრ.“

გვ. 43. მოხაზულია სათაური „სიმღერა“. კოლოვისა: „ნოშადური“, 1907 წ., № 7 და მიწერილია: „აქ დაიბეჭდა ფსევდ. ა. ელანიძე“.

გვ. 59. ხაზგასმულია ლექსის სათაური „მი-ბაძე“, მოხაზულია მთლიანად ლექსიც და არშიაზე მიწერილია: „ილიას უხეირო მი-ბაძე“. ამბობენ ილიამც ნეკრასოვს მიჰბა-ძაო“.

გვ. 68. მოხაზულია ლექსი „სპარსთა-ერან-თურანის შაჰს“ და არშიაზე მიწერილია: „ეს ლექსი ფრანსუა კოპესია. სთარგმან ახოპი-რელმა იხ. „ცნობის ფურცლის დამატ.“ ხაზ-გასმულია დასაბეჭდება: „ივერია“ 1909 წ., № 20.“ გასწვრივ: „კოწია „ივერიაში“.

გვ. 76. ლექსის „ნეტავ ერთი ჩამახედა“ 1 სტროფის მე-4 სტრიქონში ჩამატებულია: „[მართლა აღდგეს?]“. არშიაზე: „ი. გრ.“

გვ. 77. ლექსის „ხელი ხალთას“ ბოლო სტრიქონში გადასმულია: „ყველამ ერთათ საქმელი ვუხხრათ“, მიწერილია: „[შეუქმანოთ: ხელი ხალთას] ი. გრ.“

გვ. 89. მოხაზულია სათაური „პოლტავა“, პოემა ა. ს. პუშკინისა. რუსულიდან ნათარგ-მნი“, მიწერილია: „ამავე მთარგმნელმა ეს გამოსცა ცალკე მარჯუპას სახელით 1894 წელს. თარგმანი აქ ვითომ გაშალაშინებულია. ი. გრ.“

გვ. 117. პოემაში „პოლტავა“ ხაზგასმუ-ლია მე-3 სტროფის გარიტომული დაბოლოებე-ბი: „დიდას — ფრიდას“ და გასწვრივ მიწე-რილია: „ვ. გაფრინდაშვილს უყვარს ეს რით-მა“. მე-4 სტროფში ხაზგასმულია: „წერისიგან, არშიაზე: „[იღბლისიგან?]“.

გვ. 129. პოემაში „პოლტავა“ მე-4 სტროფ-ში ხაზგასმულია: „დიდი ხანია რაც ბედის წერა

გაღაუწყვეტია ჩემი განგებას“. არშიაზე: „ნ. ბარათაშვი.“

გვ. 130. ამავე პოემის მე-5 სტრიქონში ხაზგასმულია: „ნაცვალი“ (ვუზლო), გას-

წვრივ მინაწერი: „იქნებ „გზირი?“ ნაცვალო როგორ შეიძლება? სამაგიერო (?)“.

გვ. 275. სათაურის „ფორთოხლები“ გას-წვრივ: „იხ. „ივერია“, 1901, № 201. ი. გრ.“

გვ. 603. მოხაზულია ლექსი „სიმღერა“. არ-შიაზე: „ააკის მიბაძეა. იხ. „კინტო.“

ფორტაცთან ქალღალის ნაქერი წარწერათ:

„რა ეშველება დედამიწის.

მზე და ვარსკვლავნი, რომ ჩაჰქრნენ

უცბად?

რა ეშველება პეტრია მასჯულს

რომ თითიბაძე აკურთხონ ხუცად?“

კუთხეში: „ი. ქუ-იას ხელი. ვიყიდე ბუკ. ვა-ნიჩქასაგან. 1929 წ., 17/11“.

საგაზეთო ცნობა ი. ჭყონიას გარდაცვალების შესახებ „ი. იმ-ლი“-ს [ი. იმდაშვილი] ხელ-მოწერით, არშიაზე: „კომუნისტი“, 1927, № 331, 12 ოქტომბერი. საგაზეთო ინფორმაცია ი. ჭყო-ნიას გარდაცვალებისა და დაკრძალვის შესახებ „ი. იმ-ლი“-ს ხელმოწერით. ამონაჭერი გაზე-თიდან. არშიაზე: „მუშა“, 12 ოქტ., 1927“. ინფორმაციაში შეტანილია შესწორებები: გას-წვრივებულია ჟურნალის დასახელება: „მეურ-ნე“, ი. ჭყონიას ნაწერებში ჩამატებულია: „და 600 გვერდიანი „ნაწერები“ 1913 წ.“ აკის წერილი ი. ჭყონიას წიგნის შესახებ, ამონა-ჭერი გაზეთიდან. არშიაზე: „თემი“. 1913 წ., № 138, „ნადული“.

წიგნში დეეს კონვერტი, რომელშიც არის ქაღალდის ნაქრები ჩანაწერივით: „1. „გლე-ხის ღარდი“. ჩაწერილი იღ. ჭყონიასი(?) „თ. და ც.“ 1917, № 16. 2. ეს ჩემი შენიშვნა დაიბეჭდა „მნათობში“, 1932, 6-7-8 ხელმოე-წერლად. (აქ გაგრძელება არ არის). — ილია ჭყონია, უფრო მწერლობის მოყვარე იყო ვიდრე მწერალი ზემთაგონებით აღჭურვილი... კითხულობ მის 600 გვერდიანი ნაწერების კრე-პულს (გამოვიდა 1913 წ.) და შიგ შემოქმე-დების ცეცხლს ვერ ამჩნევენ. ავტორი წერ-და ლექსებსაც, მოთხრობებსაც, ანეკდოტებ-საც, ექსპრომტებსაც. ოხუნჯობდა, ფილო-ლოგობდა, თარგმნიდა და ალბათ ამ ნაირო-ბამ დაღი დაასევა მის შემოქმედებასაც.“ „ანის ქალაქი“, ა. არაბიანისა. თარგ. ილია ჭყონიასა. („თ. და ც.“, 1917, № 1?) სომხ. თქმულება „ქალი“ ჩაწერილი ილია ჭყონიას მიერ. („თ. და ც.“, 1917, № 22.)

მეორე ცვლის კანზე: „ილია ჭყონიას ნა-წერები. ი. გრ.“

თაფურცელზე: „ნდულ. ი. გრ.“ სათაუ-რის ქვეშ. დაიბადა 1860 წ. გარდაც. 1927 წ. ოქტ. 9-ს. ი. გრ.“.

5093. [კუონია ი.]. მაგმაქე თ. კალმის მონასში. ესკიზები და ამბები. თბ., 1903.

5094-5096. [კუონია ი.]. ჰოლოკი. სამტერ-მოყვარო კრებულო. თ. მაგმაძის შედგ. და გამოც. თბ., 1903.

კანზე: „ი. გრ.“ იქვე მოყვანილ შინაარსში ხაზგასმულია: ი. ევლოშვილს“. და გვ. 9. ლექსს, რომელიც ეძღვნება ი. ევლოშვილს, აქვს მინაწერი: „როცა სამიქიტრო გაალო“.

მესამე ცალის კანზე: „ი. ევლოშვილზე“. ი. კრ.

5097. ხაბულიანი ა. პატარა კონა (სამი მოთხრობა). ბათუმი, 1898.

კანზე ბავშვური ხელით: „წიგნი იოსებ მაშელაშვილი“. იქვე: „ჩემი პირველი ბიზდანი. ი. გრ.“

5098. ხალვაში ფ. გენაეალე. [ლექსები]. ბათუმი, 1962.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას იოსებ გრიშვილს, დიდ პოეტს დიდი სიყვარულით. ფრ. ხალვაში. 24. IX. 62.“

5099-5100. ხალვაში ფ. ლექსები. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952., 28/XII.“

5101. ხალვაში ფ. სალამი სანაპიროდან [ლექსები]. ბათუმი, 1953.

5102. ხალვაში ფ. სიმღერა შენზე. [ლექსები] თბ., 1958.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს იოსებ გრიშაშვილს — დიდი სიყვარულით. პატივისცემით. ფრ. ხალვაში. 18. VI. 58 წ.“

5103-5104. ხალვაში ფ. ფიქრები ჰორობთან. [ლექსები]. თბ., 1960.

5105. ხალვაში ფ. ყველაზე ახლობელი. [ლექსები]. ბათუმი, 1955.

5106. ხალვაში ხ. დილა მშვიდობისა [ლექსები]. ბათუმი, 1950.

ყდაზე: „იხ. რეცენზია „მნათობი“: 1952, № 11.“

5107. ხალვაში ხ. მზის ქვეყანაში ლექსები. ბათუმი, 1948.

5108. ხარაზიშვილი ხ. ასი ხელის ჰიპოქრიზი... ნარკვევები. [თბ.], 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემ სიყვარულ პოეტს, ჩემ სათაყვანებელ ადამიანს — ბატონ სოსოს — მოწიწებით ხ. ხარაზიშვილი. 23. V. 61“.

5109. ხარაზიშვილი ხ. ნარკვევები. თბ., 1955.

5110. ხატისკაცი ზ. სოფლის მასწავლებელი და გლეხი. [პოემა]. თბ., [1887].

თავფურცელზე: „ი. გრ. დაისი, გვ. 68“. მიწერილია გამოცემის წელი: „1887 წ.“

5111. ხახუტაშვილი ა. (ეჭვიტი). იოსებ ლალიაშვილი. [რომანი]. თბ., 1941.

5112. ხახუტაშვილი ა. (ეჭვიტი). იოსებ ლალიაშვილი. რომანი. გამოც. მე-2 თბ., 1948.

ფორზაცზე წარწერა: „ჩემს სიყვარულ „მოჩხუბარ“ სოსოს ავტორისაგან. 1952 1/I ახალი წელი“.

5113. ხევისპირელი ა. სევდა გულისა. ლექსები თბ., 1914.

კანზე: „ჩემი ლექსის მიბაძვა, 31. ი. გრ.“ გვ. 5. ლექსში „ვეი“, ხაზგასმულია: „ვეიმ მშობა“, მიწერილია: „კონცა მშობა.“

გვ. 17. სონეტში ხაზგასმულია სტრიქონი და მიწერილია: „რაფ. ერისთ.“

5114—5116. ხევის-უზნელი კ. ცხენის წურბელა. მოთხრობა ჩვენი გლეხების ცხოვრებიდან. ტფ., 1896.

კანზე: „ი. გრ. აქ საბავშვო თამაშობანია, (ივ. როსტ. ბოლოთქმით). ივ. როსტ., 37.“

გვ. 37. ხაზგასმულია: „ი-ნე“, მიწერილია: „[ივანე როსტომავიელმა].“

5117. ხევისუზნელი კ. ცხოვრების პირველ საფეხურზე. ეტიუდი. ტფ., 1930.

5118. ხელაშვილი ბ. სიცოცხლის წყაროსთან. პიესა. ტფ., 1927.

5119. ხელაძე ა. დაასხით და დალაეო, წუთსოფელს დღე აღიეთ! ერთმანეთს სუყვარულში, თვის დღენი შეალიეთ. ჩემმა თავის შევლან, წამიკითხეთ ყველამ. პირველად ვარ შობილი, ქვეყნად ჭერ არ ყოფილი. ჩემი ერთი წაკითხვით, დარჩებით კმაყოფილი! [ლექსები]. ქუთაისი, 1910.

კანზე: „სათაური ლექსად, — ი. გრ.“

კანის მე-4 გვ.: „ი. გრ. ივ. პოლუმორდვინოვმა მიფეშქავა“.

5120. ხელაძე ე. და კანდელაკი თ. ჰიანური ანუ სახუმრო ლექსები შეკრ. და გამოც. ექ. ხელაძისა და თეოფ. კანდელაკისაგან. ტფ., 1875.

კანზე: „რაფ. ერისთავის ლექსები „ციცკრიდან“ გადმობეჭდილი. ი. გრ.“ ხაზგასმულია შემაკრებთა გვარი და მიწერილია კითხვის ნიშანი.

5121. ხერხეულიძე ბ. ლექსები. 1902 წ. — 1914-მდე და 1885 წ. — 1901-მდე. ტფ., 1914.

კანზე: „ავტორის მიერ ნასწორებნი ლექსი, გვ. 6. მარჯორი უორდროპი, გვ. 30“.

გვ. 6. ლექსი „სატრფოს“ გასწორებულა ავტორის მიერ. გადახატულია სათაური

და მიწერილია: „მუშას“ გვერდით „სატრფო წარამარა ცენზურის შიშით“.

ხაზგასმულია: „სამკერლო“, სქოლიოში ჩამოტანილია: „სამკერლოდ ნაგულისხმევია არალეგალური ჟურნალი „ბრიძოლა“. — ბ. ხერხეულიძე“.

გვ. 30. მოხაზულია ადგილი, რომელიც ეხება მარკორი უორდროს და მიწერილია: „იხ. ელ. ჩერქეზიშვილის მოგონება ჩემი შენიშვნით. ი. გრ.“

5122-5123. ხერხეულიძე ბ. ცხოვრების გუბე. დრამა 4 მოქმ. თბ., 1910.

კანსა და თავფურცელზე ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвиннов“.

5124-5126. ხერხეულიძე ბ. პირველი სხივი. ლექსები. ტფ., 1911.

კანზე აღრინდელი პატრონის ხელწერა: „პლატონ გორგაძის ბიბლიოთეკიდან“.

5127. ხერხეულიძე მ. სოხუმელები. პოემა. თელავი, 1923.

5128-5129. ხერხეულიძე გ. [თხზულება-ნი]. ტ. 1-2. თბ., 1926.

ტ. 1. [პოემები. პიესები. მოთხრობები].
ტ. 2. ლექსები. [ივ. გომართელის შესავწერილით].

კანზე: „ი. გრ. 1927. 30/III.“
გვ. 6. ხაზგასმულია: „ძველს პოეტებში შეტ ყყავს ჩემი გულის მურაზი“, მიწერილია: „ჩემი ლექსიდან — ი. გრ“

5130. ხერხეულიძე გ. აღამალოვის მკვლელები ანუ არსაკა და თამარა [პოემა]. ტფ., 1911.

5131. ხერხეულიძე გ. ბნელითიდან. [მოთხრობები. იგავები]. თბ., 1929.

5132. ხერხეულიძე გ. გიორგი სააკაძის შვილი პაატა. დრამატ. პოემა, მე-16 საუკ. ცხოვრებიდან. თბ., 1920.

ავტორის სურათთან წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ავტორისაგან“.

5133-5134. ხერხეულიძე გ. დარბეულნი. დრამა 4 მოქმ. გლეხების ცხოვრებიდან. [თბ.], 1911.

თავფურცელზე წარწერა: „სულით და გულით შეძღვნილი მცირედც შეიწირება“. ნიქერ მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან“.

5135-5136. ხერხეულიძე გ. დიდი მოურავი გიორგი სააკაძე. ისტ. პოემა. თბ., 1902.

მეორე ცალის კანზე: „1941. 11/XII — ი. გრიშაშვილის წიგნებიდან“.

5137. ხერხეულიძე გ. დიდი მოურავი გიორგი სააკაძე. ისტ. პოემა. ნაწ. მე-2 თფ., 1910.

5138-5140. ხერხეულიძე გ. საქართველოს გმირი დიდი მოურავი გიორგი სააკაძე. ისტ. პოემა 5 ნაწილად, სრული შესწორ. გამოც. სურათებთ. ტფ., 1913.

კანზე: „ი. გრ. (მეორე გამოც.)“.

გვ. 252. მიწერილია: „სამშობლო ხალხო, თუ ოდესმე გმირობა ქვეყნად უნდა დაფარდეს და ხალხს მისცენ მისთვის გვირგვინი, შენ ეს დიდება გვეუფნოდა ყველაზედ მეტად: ებრძოდი მტერსა ვითა მდევი, ვითა მდევი-გმირი“

(თამარ ლაზნელი, გვ. 207).

ჩემი ხელია. მე ჩამიწერია. ი. გრ.“

მეორე ცალში ჩადებულია ქალაღლის პატარა ნაქერი, წარწერით: „ეკუას ნაწერებას სია ცალკე მაქვს კონვერტში.“

5141-5142. ხერხეულიძე გ. დურგლიანთ ქორწილი. მოთხრობა. თბ., 1903.

თავფურცელზე: „იბეჭდებოდა „ივერიაში“, 1902 წ. № 186, 189 და სხვ.“

კანზე: „ი. გრ. (I გამოცემა)“.

5143. ხერხეულიძე გ. დურგლიანთ ქორწილი. მოთხრობა გლეხების ცხოვრებიდან. ტფ., 1927.

კანზე: „ი. გრ. II გამოც. (მეორე გამოც.)“

5144-5145. ხერხეულიძე გ. ლექსნი. (სურათი 1 მოქმ.) ამონაბეჭდი: „მოამბე“ 1904, № 11.

5146. ხერხეულიძე გ. ვარსკვლავი. [ნაწერების კრებული]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ.“

5147. ხერხეულიძე გ. თავისუფლება. ლექსები. თბ., 1919.

5148. ხერხეულიძე გ. ისარი. ლექსები. ტფ., 1911.

კანზე: „ი. გრ. თარი, 45. კინტო. 35. პაატა, 57“. ბევრეური ხელით წერია: „იოსებ მამულაშვილი“.

5149. ხერხეულიძე გ. ლექსები და სხვადასხვა ბაიათები. თბ., 1902.

ყუაზე ბევრეური ხელით წერია: „იოსებ მამულაშვილი“.

5150-5151. ხერხეულიძე გ. ლექსები. [გამოც. მე-3]. თბ., 1906.

5152. [ხერხეულიძე გიგო]. ლექსები. ამონაბეჭდი გ. ხერხეულიძის „ვარსკვლავი“-დან, :924.

კანზე: „გიგო ხერხეულიძე. ი. გრ.“

5153. ხერხეულიძე გ. ლექსები. [თბ.], 1939.

5154. ხერაშვილი გ. მეკელე. სახალწლო ამბავი. ტფ.- 1904.

5155. ხერაშვილი გ. მოჭამაგირე. მოთხრობა. ტფ., 1-27.

5156. ხერაშვილი გ. (თემისხვეელი). ნაპერწყლები. [ლექსები. ტფ., 1923.]
კანზე: „ი. გრ. 30/XII. 23 წ.“

5157. ხერაშვილი გ. ორი ცხვირიც ტყუილი ყოფილა. მოთხრობა. თბ., 1919.

5158. ხერაშვილი გ. ოცი ძმა. (ზღაპრული პოემა). თბ., 1919.

5159-5160. ხერაშვილი გ. ოცი ძმა (ზღაპარი). თბ., 1928.

გვ. 1: „ნახატო დ. კავთელისა. ი. გრ.“

გვ. 12. სტრიჟონს

„შენობა იყო მდიდრულად“...
მიწერილი აქვს: „სხვა ზომას“.

5161. ხერაშვილი გ. ოცი ძმა. [ზღაპარი-პოემა]. ტფ., 1930.

კანზე წარწერა: „იოსებს. 28. V“.

5162. ხერაშვილი, გ. ოცი ძმა. ზღაპარი. ხალხური თქმულება. ტფ., 1931.

5163. ხერაშვილი გ. ოცი ძმა. [ზღაპარი]. ტფ., 1936.

კანზე: „ვინ არის დ. კავთელი? [მხატვარი]. ი. გრ. 1936“.

5164. ხერაშვილი გ. ოცი ძმა. [ზღაპარი]. კანზე: შეცდომა, 45.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1944 10/IV. მხატვრობა შ. ბერტაშვილისა, ი. გრ.“

გვ. 40. არშიაზე: „ქობტა ხომ ალალი კაცია და რათ მოატყუა?“

5165. ხერაშვილი გ. ოცი ძმა. [ზღაპარი]. თბ., 1954.

5166. ხერაშვილი გ. პირშავი. მოთხრობა. თბ., 1923.

5167. ხერაშვილი გ. რუიზანი. (ლეგენდარული ზღაპარი). თბ., 1919.

5168-5171. ხერაშვილი გ. რჩეული ლექსები., თბ., 1958.

კანზე: „ლექსი ჩემდამი. გვ. 54. № 149.“
მეორე ცალის კანზე: „ლექსი ჩემზე გვ. 54. ი. გრ.“

5172. ხერაშვილი გ. სამჯერ ოცდარობი. 1905 წლის 17 ოქტომბრის მანიფესტის გაპოთბილისში მომხდარი კორესპონდენტიული ამბები. თბ., 1908.

კანზე: „აკრძალა ცენზორმა, ი. გრ.“

5173. ხერაშვილი გ. სამჯერ ოცდარობი. 1905 წლის ამბები თბილისში. ამონაჭერი: გ. ხერაშვილი. „ვარსკვლავი“, 1924.

5174. [ხერაშვილი გ.] სიმღერე და

სიღარიბე. (ზღაპარი). — ამონაჭერი: გ. ხერაშვილი „ვარსკვლავი“, 1924.

კანზე: გ. ხერაშვილისა. „ნაკადული“, 1917.“

5175. ხერაშვილი გ. სიმონა ბუჯიაშვილის თავ-გადასავალი ანუ (სურათები წარსულის ცხოვრებისა). მოთხრობა. თბ., 1903.

თავფურცელზე: „იბუქდებოდა ფელეტონებად „ივერიაში“, 1902 წ., № 139, 144 და სხვ. ი. გრ.“

5176. ხერაშვილი გ. სტამბაში. პიესა 2 მოქმ. თბ., 1923.

5177. ხერაშვილი გ. უკუღმართობა. (სა-აღდგომო). თბ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1920 წ.“

5178-5179. ხერაშვილი გ. უმანკონი. დრამა 11 სურ. ტფ., 1913.

5180. ხერაშვილი გ. ქართველ-სომეხთა ომი. პოემა. თბ., 1919.

5181. ხერაშვილი გ. ქარხნის გუგუნე. სა-დეკლამაციო ლექსები. თბ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 2/IV“

5182. ხერაშვილი გ. ჩალანთ მიხაკა. მოთხრობა სოფლის ცხოვრებიდან. ტფ., 1912.

5183. ხერაშვილი გ. ცოცინათელა. სხვადასხვა ლექსები. თბ., 1919.

5184—5185. ხერაშვილი გ. ხანძარი. [ლექსები]. თბ., 1948.

5186-5187. ხიღისთაველი ს. ლექსები. ნაწ. 2, წ. 3. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა ფანქრით: „ძღვ. ჩემს გულთად მეგობარ ი. ელიაშვილს. ავტორი. დედაქალაქი. 1928 წ.“

5188. ხიღისთაველი ს. ლექსები. [თბ., 1936].

5189. ხიღისთაველი ს. მუშის სიმღერები. თბ., 1958.

5190. ხიღისთაველი ს. პროლეტარული პოეზია. [ლექსები]. ტ. 1, თბ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „ძღვ. სიღამაზის და სიმშენიერის მგოსანს ი. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 13/XI 1924“.

გვ. 7. ტექსტის ბოლოს გახსნილია ინიციალი: „ი.-ი! — ი. იმედაშვილი“.

5191. ხიღისთაველი ს. წამების ჯვარი. (მოთხრობა სინამდვილიდან). ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924 წ. ბორჯომი. 24.VIII“.

5192-5193. ხიშხული ს. ვარდის კოკობი. რამდენიმე ლექსი და ორი ეტიუდი. ტფ., 1914.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად

ახალგ. მგოსანს ი. გრიშაშვილს სევერიან ხიმ-
შელისაგან.“

5194-5195. **ხიშველი ს.** პირველი ვარდი.
რამდენიმე ლექსი. გამოც. 1-ლი. [თბ.],
1913.

კანზე დაბეჭდილ ლექსში ხაზგასმულია:
„ოქიქიკე, მიწერილია: „გაიხარე“.

მეორე ცალის კანზე ავტორის ფსევდონიმი
გახსნილია: „[ჭიჭინაძე]“.

5196-5197. **ხინველი ი.** ფეშქეშ. სატირა-
ჰუმორი. წ. მე-2. ტფ., 1934.

თავფურცელზე წარწერა: „უმშვენიერესი
პოეზიის ინენერს, ხუროთმოძღვარს ი. გრი-
შაშვილს ავტორისაგან. 20/XII 35 წ.“

5198. **ხინველი ი.** ჩაროზი. სატირა-ჰუმო-
რი. ტფ., 1934.

თავფურცელზე წარწერა: „უმშვენიერესი
პოეზიის ინენერს, ხუროთმოძღვარს — ი. გრი-
შაშვილს ავტორისაგან. 20/XII-35 წ.“

5199. **ხოლუაშვილი გ.** დაკარგული მოთხ-
რობა. ტფ., 1928.

5200-5201. **ხოლუაშვილი გ.** დაუნდობელის
გასაპართლებდა. პიესა 3 მოქ. 5 სურ. ნამდვი-
ლი ამბავი სოფლის ცხოვრებიდან. ტფ., 1927.

5202-5203. **ხოლუაშვილი გ.** პიესები: ზედ-
სიძე გლეხის ოჯახში; გუთნის დედა. ტფ.,
1926.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 30/III. ჩემი ლექსი.
გვ. 4.“

თავფურცელზე წარწერა: „პატივეთმულ
იოსებ გრიშაშვილს ავტორი, 25/XI.26.“

5204-5205. **ხომერაძე ი.** უწყალო ნუგე-
ში. პიესა 1 მოქმ. თბ., 1919.

5206. **ხონელი ლ.** მცირეწლოვანი მწიგნო-
ბარი. [ნაწერების] მეორე წიგნი. ტფ., 1902.

5207-5208. **ხოსიტაშვილი ბ.** ლექსები. [ალი
არსენიშვილის წინასიტყვე.] ტფ., 1935.

5209-5210. **ხოსიტაშვილი ბ.** ლექსები.
თბ., 1956.

5211. **ხოშტარია ი.** ასე ვფიქრობდი. [ლექ-
სები]. თბ., 1963.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ახალ ლექ-
სების კრებულს ვუძღვნი სახალხო პოეტს, კე-
თილ ადამიანს, იოსებ გრიშაშვილს.. ილია
ხოშტარიასაგან. 20. III. 1963 წ.“

5212. **ხოშტარია ი.** ისკანდერ გურჯი. პოემა
ქუთაისი, 1934.

კანზე. „პოემა საშა გეგუქორზე. ი. გრ.“
კანის მე-2 გვ. ვაზეთიდან ამოჭრილი ცნო-
ბა ამ წიგნის გამოცემის შესახებ.

5213. **ხოშტარია ი.** ლექსები. წ. 2. ქუთა-
ისი, 1933.

5214. **ხოშტარია ი.** ლექსები. თბ., 1939.
შუბტიტულზე წარწერა: „სახსოვრად საყ-
ვარელ პოეტს და კარგ ადამიანს იოსებს.
ავტორისაგან. 9. IX. 39 წ.“

5215. **ხოშტარია ი.** ლექსები. თბ., 1945.
თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ
პოეტს ი. გრიშაშვილს სახსოვრად ჩემი შესა-
ნე წიგნი. ავტორისაგან. 6/XI 45 წ.“

5216. **ხოშტარია ი.** ლექსები და პოემა.
[თბ.], 1937.

5217. **ხოშტარია ი.** ლექსები. პოემები.
თბ., 1940.

ფორზაცზე წარწერა: „სახსოვრად ჩემს
საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. 3.1. 41 წ.
ჭ. თბილისი.“

5218-5219. **ხოშტარია ი.** ლექსები. პოემა.
თბ., 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „სახსოვრად ხალხის
საყვარელ პოეტს. იოსებ გრიშაშვილს. ავტო-
რისაგან. 3/VIII. 1955 წ.“

5220. **ხოშტარია ი.** რასაც ვეტრფოდი.
[ლექსები]. თბ., 1962.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პო-
ეტს. უშესანიშნავეს ადამიანს იოსებ გრიშა-
შვილს, სახსოვრად ჩემი ახალი ლექსების წიგ-
ნი. ავტორისაგან. 1962 წ. 15 ოქტომბერი.“

5221. **ხოშტარია ი.** რევოლუციის პრელი-
უდა. [ლექსების 1-ლი წიგნი]. ქუთაისი,
1926.

5222. **ხოშტარია ი.** სიმღერები სამშობლო-
ზე. თბ., 1952.

ფორზაცზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს
იოსებ გრიშაშვილს!.. ავტორისაგან. 18/IV-
1952 წ. ქ. თბილისი.“

5223. **ხოშტარია ი.** სიციხის სიბარული.
[ლექსები. თბ.], 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „ხალხის საყვარელ
პოეტს იოსებ გრიშაშვილს, უღრმესი პატივის-
ცემით. ავტორისაგან. 25. XI. 1953 წ. ქ. თბი-
ლისი“.

5224. [ხუნდაძე რ.]. საქაჯახოელი რ. ლექ-
სები. წიგნაკი 1. ქუთაისი, 1905.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდად პატივე-
მულს რაჟდენ კანდელაკს ავტორისაგან. 1905
წ. 4 ივნისი.“

კანზე: „ი. გრ.“ ავტორის ფსევდონიმი
ქვეშ მიწერილია: „[ხუნდაძე]“.

5225. [ხუნდაძე რ.]. ლეთისმშობლის მიძი-
ნების სვინაქსარი. გალექსილი რ. საქაჯახოელი.
ქუთაისი, 1894..

5226-5228. [ხუნდაძე] ხ. თხზულებანი.
ნაწ. 1. ლექსები; ქუთაისი, 1914.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას მეგობარს, საყვარელ მგოსანს ი. გრიშაშვილს — ავტორისაგან. 19 $\frac{25}{II}$ 15. ქუთაისი.“

კანზე: „ამ ლექსს კარგად ი. ზარდ. კიბხ. 29. ი. გრ. ამ წიგნში დარჩენილია ცენზორის მიერ გამოტოვებული ლექსები. იხ. ბოლოში შენიშვნა. გვ. 289. ი. გრ.“

გვ. 259. ლექსს „ქირან ქარნი“, მიწერილი აქვს: „შეგჩენოსი არ არის. (იხ. ჩემი წერილი)“. ქვემოთ: „თარგმნა 1892 წელს“.

გვ. 260. ლექსთან „სახემტებარო მეგობარო“... მიწერილია: „ნ. ჩხიკვაძე“.

გვ. 289. ხაზგასმულია „21. მიჯნურის კენესა“... მიწერილია: „(მთლი. ვაღმისვი)“. იქვე ხაზგასმულია: „დ. ყნის გარდაცვალების გამო“, მიწერილია: „ამას ი. ზარდაღიშ. კიბხ. ამ წიგნში არის“.

მეორე ცალის კანზე: „ცენზორის მიერ გამოშვებული წიგნი. ი. გრ.“

5229. [ხუნდაძე ხ.] თხზულებანი, წ. 2. პოემები და მოთხრობები. ქუთაისი, 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „სოსოს, ავტორის „ორი წლის ქუქური“-საგან. 19 $\frac{10}{I}$ 27“.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 8/III.“

5230. [ხუნდაძე ხ.] ლექსები. 1878-1891. ქუთაისი, 1892.

ყუაზე ი. გრ. აღრინდელი ხელწერა: „იოსებ მამულაშვილი“.

5231-5232. [ხუნდაძე ხ.] მეზობლები და თოთოლას სიზმარი. [მოთხრობები]. ბათუმი, 1899.

კანზე: „როგორ მოხდა, რომ ამ წიგნს რუსულადაც აწერია! სილოვანს ხომ აჭრელბუღლი ლაპარაკი არ უყვარდა?“ ხაზგასმულია: „Барыш“ და მიწერილია: „ი. გრ.“

5233. [ხუნდაძე ხ.] „სიძებო“ სილოვანის ლექსები. ქუთაისი, 1894.

5234-5238 [ხუნდაძე ხ.]. ჩემი აზრი და ფიქრები. წ. 1-3. ქუთაისი, 1901.

თავფურცელზე: „ვეყიდე ბაზარში. 1929. 12/12 ი. გრ.“ იქვე ავტორის ხელით: „ევეროის“ რედაქციას“.

კანზე: „აქ ილიას გარჩევაა, I, ი. გრ.“

გვ. 45. „ილია ჭავჭავაძის ლექსების“ გარჩევაში ხაზგასმულია: „ორი ხანადან“, მიწერილია: „ხანასაგან. ეს შენიშვნა ჩემი არ არის. ი. გრ.“

გვ. 51. რიუკერტის ილიასეულ თარგმნის შესახებ მიწერილია: „შეტანილია ილიას ტომებში? ი. გრ.“

წ. 2. ცხოვრების სურათები. 1902.

წ. 3. აღსარება. 1909.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ

მგოსანს სოსოს. გ. მსხილაძე. 2/II 56 წელი“.

გვ. 24. ხაზგასმულია „ორანი“ და მიწერილია: „ა. ახანაზ.“ ხაზგასმულია: „გარდამქმანი“ და მიწერილია: „ს. შანშ.“

მეორე ცალის გვ. 3. სქოლიოში გადაშლილია „ივლისში“ და მიწერილია: „ავვისტოში. (დაწერის თარიღი).“

გვ. 31. ხაზგასმულია: „მთაი“. მიწერილია: „მთა კი“. სქოლიოში: „*“ ილიას უსაყვედურებდა ერთხელ ასე“.

5239-5243. [ხუნდაძე ხ.] ხალხის ძმობილი [პოემა]. ქუთაისი, 1920.

გვ. 2. „არ აქვს“ გადასწორებულია „არა აქვს“.

გვ. 8. „ვერ თავის“ — გადასწორებულია „თავითან“.

5244-5245. ხუსკივაძე თ. თხზულებანი. 1881-1891 წ. ახალ-სენაკი. 1892.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1. რაქდ. აღისუბნელი. 2. იაკობ გოგებაშვილი“.

გვ. 115. ბოლო აბზაცში კრიპტონიმი „ალ. ჭიძის“ გახსნილია: „ალ. ქიჭინაძის“.

5246. ხუსკივაძე თ. ავადყოფი. დრამატ. ეტიუდი 1 მოქმ. ქუთაისი, 1922.

5247-5248. ხუსკივაძე თ. ბატონიშვილი ევატერინე. (ისტ. მოთხრობა). ბათუმი, 1895.

5249-5250. ხუსკივაძე თ. დრო გამოიცვალა. პატარა მოთხრობები. ქუთაისი, 1903.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის. გ. მსხილაძისაგან.“

5251-5254. ხუსკივაძე თ. ეტიუდები. ყვირილი, 1901.

მეორე ცალის თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „შ. თაბუკაშვილი“.

5255. ხუსკივაძე თ. ლევან ბატონიშვილი. (ისტ. მოთხრობა). ქუთაისი, 1903.

5256-5257. ხუსკივაძე თ. ყაჩაღი. მოთხრობა. ბათუმი, 1896.

კანზე: „ეს გამოცემა იშვიათობაა, — ი. გრ.“

თავფურცელზე ყოფილი მფლობელის ხელწერა: „იე. ყაუხჩიშვილი“. იქვე: „ი. გრ. კეყიდე 1941. 2/III“. 1. დაბ. „უკალი“. 1894 წ., № 19 და სხვ. ფსევდ. „თარხანი“. 2. გააჩნია თ. კიკვაძე („განათლება“, 1914 წ., № VIII. გვ. 604). 3. იხ. „მოსისხლე ბეღადი“. ი. გრ.“

5258. ხუსკივაძე თ. ლურჯი ფანჯრები. პოემა. თბ., 1960.

5259. ხუსკივაძე თ. მ. მიაა წყნეთელი. (მეფე ერეკლე მეტოქე). ისტ. რომანი. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1924“.

5260. ხუსკივაძე თ. უემური. [რომანი]. ტფ., 1927.

კანზე უწინდელი მფლობელის ხელწერა: „ნიონ კლიმაშვილისა“. იქვე: „ვიცილდე ბაზარში. ი. გრ. 1929. 8/1“.

5261. ხუზუნაშვილი მ. წითელი ღირეკტორა. [მოთხრობა]. თფ., 1927.

5262-5264. ჭაბუჩაძე გ. ვინ რას აკეთებს? თანამედროვე ლექსები და აუბლებები. თბ., 1908.

თავფურცელზე წარწერა „გვძღვნი გრიშაშვილს ავტორი. 1908 წ.“

კანზე: „ი. გრ. 1908“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „დღუბლ. ი. გრ. თბილისში და მთელ საქართველოში ეს წიგნი არ არის“.

მესამე ცალის კანსა და თავფურცელზე უწინდელი მფლობელის ბეჭედი: „Иван Тимофеевич Полумордвинов.“

5265. ჭაბუჩაძე გ. არაგვიანი. [ლექსები]. თბ., 1940.

5266. ჭაბუჩაძე გ. ლექსები. თბ., 1949.

კანზე „12 ნოემბ. 1949. ი. გრ. კ. ჩარკვიანი, 40“.

გვ. 23. ლექსში „ძახილი“ მეორე სტროფს მიწერილი აქვს: „ჩემია“.

გვ. 59. ლექსში „მტრიალი ქალის დამშვიდებისათვის“ ხაზგასმულია: „ქალი, ქარივით ქანაობ“ და მიწერილია: „რა ლამაზი იქნება. ქალი ქარივით მოქანავე. განა მოქანავე ქალი დაღონდება?“

გვ. 63. ლექსში „ვედრება“ ხაზგასმულია მე-2 და მე-4 სტრიქონი და მიწერილია: „ღი-სონანსი“.

5267. ჭაბუჩაძე გ. ლირიკა. თბ., 1956.

5268. ჭაბუჩაძე გ. ნათელი მთაში [პოემა]. თბ., 1950.

5269-5270. ჭავჭავაძე ვ. გაზაფხული! გაზაფხული! [ლექსები]. თბ., 1960.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს — ძვირფას პოეტს. ძვირფას ადამიანს. — უღრმესი პატივისცემით, გულწრფელი სურვილებით, სიყვარულით. ვ. ჭავჭავაძე. 1961. V. 24. თბილისი“.

5271. ჭავჭავაძე ვ. საყვარელი ქარები. [ლექსები]. თბ., 1959.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „საყვარელ მწერალსა და ადამიანს — სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. ვ. ჭავჭავაძე. 1960. 10/11.“

5272-5274. ჭავჭავაძე დ. სამი მსხვერპლი. დრამა 5 მოქმ. და 6 სურ. თბ., 1896.

მეორე ცალის ფორზაცზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „კოლა მერაბიშვილი.“ იქვე: „ი. გრ — იქნებ ნატალია ჭავჭავაძის ძმა

აყო? ავტორი დავით (დათიკო) ჭავჭავაძე, გორელი. ი. გრ. — ფოსტის მოხელე იყო, სცენაზედაც თამაშობდა!“

წიგნში ჩადებულია რვეულის ფურცელი წარწერით: „არ არის ბ.ში“.

5275-5278. ჭავჭავაძე მ. თხზულებანი. ტ. 1-4. [თბ.], 1933—1934.

ტ. 1. მოთხრობები. 1933.

ტ. 2. კვაპი კვაპანტრაძე. 1934.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1934, 29/V.“

ტ. 3. ჭაყოს ხიზნები და სხვ. 1934.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1934. 10/III“

ტ. 4. არსენა მარაბდელი. 1934.

შმუტტიტულზე: „ი. გრ. 1934. 10/IV“.

5279-5281. ჭავჭავაძე მ. რჩეული თხზულებანი ექვს ტომად. თბ., 1958-1960.

ტ. 1. მოთხრობები. 1958.

ტ. 2. მოთხრობები. 1959.

ტ. 3. რომანები. 1960.

5282. ჭავჭავაძე მ. არსენა მარაბდელი. რომანი. [თბ.], 1932.

ფორზაცის მე-2 გვ. წარწერა: „დიდ პოეტს. მკვლევარს, ქართული სიტყვის პირისუფალს — სოსო გრიშაშვილს — მიხეილ ჭავჭავაძე. 7/II. 1933.“

ყდაზე: „ა. ჭავჭავაძე (?). (იხ. ბოლო ფურც.)“

ფორზაცის 1-ლ გვ.: „ა. ჭავჭავაძის დაავადანოც ფაქტებიდან მივითვალისწინებ, რომ ავადმყოფობის დროს მისი მკურნალი იყო დოქტორი ი. გრ. 1933.“

ფორზაცის მე-2 გვ.: „(იხ. ჩემი შენიშვნები ბოლოში). შეთქმულზეა 1832 წ. გვ. 548-იდან. ერთადერთი, გვ. 288-დან. სოფიო თუ სალომე. ა. ჭავჭავაძის 418. ა. ჭავჭავაძის „ფარეზი საზოგადო.“ 492, 498, 545, 555, 583.“

ამ წიგნზე წერილები: 1. შ. რადაანი, „არსენა მარაბდელი“ („კომუნისტი“, 1933 წ., № 86). 2. ს. ხუნდაძე. („ლიტ. გაზეთი“, 1933 წ., № 10). 3. ბ. ბუაჩიძე. („Лит. газета“, 1933 წ., № 20). 4. მ. ჭავჭავაძე, „როგორ ვწერდი“ („დროშა“, 1933 წ., № 9). 5. დიაჩიანელი „არსენა მარაბდელი“. („საბჭოთა მწერალი“, — ქუთ., 1933, № 1—2). 6. ბ. ბუაჩიძის წიგნი „ეკავიდან — არსენაძე“, 1933 წ.“

შმუტტიტულის პირველ გვერდზე: „ეს არსენა გაკეთებულია ზ. ჭავჭავაძის და მ. გაჩეჩი-

ლამის ამბებიდან. (პირველი ნაწილი) — იქაც შეუკლამა და აქაც. ი. გრ.“

შემუცტიტულის მე-2 გვერდზე: „ლევ. მებრეველი მწერის ქობულეთიდან: „ბიჭო, ლიტერატურის კურორუბებისთვის გამოვადგება: აქ გავიგონე ახალი წყევლა: „ოი, შენამც წავგიკითხია არსენა მარაბდელეო“. (1933 წ., 12/IV) ი. გრ.“ აქვე მიკრულია ამონაჭერი. „ლიტ. გაზეთი“, 1933 წ., № 10 — სათაურით: „დისპუტი არსენა მარაბდელეზე.“

წიგნში ჩაღებულა დიდი ზომის თეატრი კონკერტი, რომელშიც არის: ღია წერილი. ამონაჭებიდან გაზეთებიდან. გაზეთის ცალკეზად: თეატრი ქალაღლის ნაჭერი შემდეგი წარწერებით: „არსენა-დუგლას ფერბენკის ჰგავს. (იხ. კინო-სურათი „ზეროს შვილი“ (დონ-კი). კარგი იქნება კინოში, რომ გადაიღებენ ჩვენს არსენას — ფერბენკის მიჰბამონ. ი. გრ.“

ღია წერილი: „ტფილისი. გრიშაშვილს სოსოს. გულდაგულ ხარფუხში. ალგეთის ქ. № 1. საღამო და სიკეთე სოსოს. უცნაური სიზარმაცე დამჩემდა ამაოების გრძნობასთან ჩმად-გაფიციული. ამის გამო აქამდის ვერ მომიხებრებია გულწრფელი საღამო გაეუგზავნო ისეთ. თუმცა დაშორებულ, მაგრამ მაინც უმჯობესობეს მეგობარს — როგორც შენ. ბიჭო! ლიტერატურის კურორუბებისთვის გამოვადგება: აქ გავიგონე ახალი წყევლა: „ოი, შენამც წავგიკითხია არსენა მარაბდელეო!“ ჩამოვალ თვის მიწურულში. იყავი შახიანათ. ლევან. მართლა: რამდენი ხანია ჩემ დედოფალს გადაეცი შენთვის ყარაჩოღული სიტყვების სია. მიიღე თუ არა? ლევან“. წერილის მე-2 გვ.: „ლევ. მებრეველისგან“.

ამონაჭერი „ლიტ. გაზეთი“-ს 1933, მე-7 ნომრიდან სათაურით: „ამხ. მ. ჭავახიშვილის სიტყვა“. ამონაჭერი „ლიტ. საქართ.“, 1937, № 19. 24 აგვისტო. ბეს. ქლენტის წერილით „მოლაღატური სიტყვა და საქმე“.

კონკერტი დევს „ცნობის ფურცელი, სურათებიანი დამატების“ 1903 წ. 9 ნოემბრის გაზეთი, საღაც მოთავსებულა მ. ჭავახიშვილის (მ. აღამაშვილი) ლექსი „ოცნების ტალღები“. ჟურ. „საქართველოს მოამბის“ 1910 წ. 1/1, მე-10 ნომერი მ. ჭავახიშვილის (მ. აღლი) წერილით „მოპასანი და მისი ცხოვრება“. ქერანლის პირველ გვერდზე მოხაზულა ადგილი, გვერდზე მიწერილია: „გარნა“ მ. ჭავახიშვილს „გარნა“ ჰგონია. გარნა — მკერამ. ი. გრ. იხ. მეორე ფურცელზედაც, გვ. 6.“ გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტი“-ს, 1936

წ. 4/ა. მე-229 ნომერი — ზეით არმაზე: „ღესტინიკი?“ (ქართულ ენაზედაც) გვ. 2“

წარწერები წიგნის ბოლოს ფორმაზე:

1. 1. გვ. 603. საღამე ჰ-ძე, 2. 20. ფილალდელფოს კიანამე აუგაღაა ნახსენები. გვ. 86-88. 21. დოსტი, 71, 91. 21. უზურში, 93. 22. ღორის მელიქოვი. ამ დროს ღორის მელიქოვი, მიხეილი პატარა იყო, გვ. 93 და შეუცდ. გასწ., 599. 23. ჭან და დაიწვას შენი: დამწველი, გვ. 78. 95. 24. ნელკოფა (ღენეოფა), გვ. 101. 25. ხორხი (?) მტერად აღის ჰავარი. გვ. 559. ..ეს ლექსი ა. ჰ-ძესი კი არა ბესიესაა. გვ. 545. კრივი და ზავი-ღესიესი..

2. 1. საარს ზურნაზე და დუღუჭზე უკრავენო, გვ. 601. ზურნა მთელი დასტაა, საარს დუღუჭზე უკრავენ მხოლოდ. 2. სეიდბადი — ორთაჰალაო. (გვ. 600). 3. გვ. 1. წერია „პირყეთელმა“, სჯობდა „ყუციიანმა“. 4. „პირველ თავში“ გრიგოლ ორბელიანი პატარა იქნებოდა. 5. სიათა თოფია? (გვ. 15). 6. „მეაღაა“. გვ. 54, 58, 62, 63, 66, 67, 70, 73, 84, 85, 116, 118, 120, 134, 135, 136, 143, 152, 181, 191, 200. 225, 251, 283, 331, 333. ააწაწა პანტა? გვ. 44. 7. ფეშტამალი — საღფეტკი არ არის, გვ. 47. არდაგი სჯობს. ფეშტამალი — წინსაფარი, იხ. ს. მკაკალიათის „მთიულეთი“, გვ. 110. 8. ყაველი თუ ყავნი, გვ. 52. 9. ფარსაგი — არ არის მანძილი. 28. 10. განჯინა თელ წალო? გვ. 48. 11. სითიკანი უნდა და არა სითაკანი. სითიკანი ადგილი, საღაც მამამთავარი ჭდებდა დარ საჯღომი, გვ. 43. გვ. 157 — აქ „სითაკანი“ სწორდაა. 12. უღვაში აიგრიხა, გვ. 3, 4, 22, 48. 13. „სიათა თოფია“ (გვ. 15). 14. დაუწია ხმასაც, თესაც, გვ. 35, 56. 15. ზესტაფონელი ღამბაშიძე?!? (გვ. 71 და 524). 16. მანანა და კონა? გვ. 51. 17. ღაცაბიძე თუ ღაცაძე. გვ. 43. ღაცაბიძე. გვ. 315. შროშელი „ღაცაძე“ უნდა და არა შორაბანელი „ღაცაბიძე“ (გვ. 431). 18. უნდიღა, 63. 77. 19. მუხამაზების ღანძღვა, გვ. 771.

3. 20. აღათა, გვ. 109 (ხელსაბანი — დ. ჩ.ს.). 21. აღსაჰალი, გვ. 111. 22. მართვი, გვ. 115, 174 (არწივის ბლარტი). 23. დონდლო — გვ. 117. 24. ჩიტრიკეია — 135. 25. თალარი, 141, 211. 26. მეგრეა ჭოხა, 141. 27. ვაინაჩობოთ, 142. 28. ხუშტურები, 151. 29. ნულა თუ ნულლი, გვ. 153. 30. პეშკინის ლექსი ერმოლოვზე. გვ. 158. 31. ქოისტანი. 32. ხუდავერდოვის ფონი(?) გვ. 159. (რა შეუშია ახალი ხუდავერდოვი?). იხ. გვ. 210.-აქ თარიღია. 33. დოსტი, გვ. 71, 91, 161,

168, 71, 391, 559. 34. არჯალი. 166, 239. 35. გეთანაღრება, 168.

4. ძალო, გვ. 169. ბოგრი(?) 173. ბოლო-შავა — ბოლოცესლა, 174. ჩობანყურმა, გვ. 175. (მეცხვარეთა) კერძი რაგუ, ლუტი, 175. ყარამანანი, გვ. 177. ორხუა, გვ. 178. (-საი-ათნოვასაც აქვს). მიამატი, 180, 238, 439. ბოლმა, 181. ბოლიწო, 181. აკვართული, 181 — ჭიდაობის ტერმინი — „კვართი“-დან. აკვართული „კალიდან“. ყაფარი, გვ. 183. 5 ართურმა, სალაობა, დამიკარი (?) ჰვან-გალა. ჩილიყა-ჯობი, გვ. 184. დალხინი. 200. ლოპიანი, გვ. 211(?) 233. ბელგა, 227. გავე-პებული, 253. ქარაქუცა ხალხი, 255. მულამი, გვ. 260. გვ. 288 — აქტი ზონიერი და ქრის-ტეს წევრობა. ტულის და ხის ზღაპარი, გვ. 296. უზურში, გვ. 93, 310, 317, 438, 534.

6. ალოშეღიში, შოთას აქვს ჩუბაჩობა, აღებ-მიცემობა, ვაჭრობა — გვ. 322, 444. ვე-ჯი — გვ. 326. ზანზალაი, 337. ჩათლაი — 348 (იმერულად განმარტ). ბელაილი, 351. ნულლი — Нула. რაპათ-ლუხუმი. გვ. 351. ეთა-ნაღრება, 352. ნიშატი(?) გვ. 356, 578. ღაზო — 366, ექვია. მე მგონია შოთას ღაზო — შური აქვს. ოხჩუმი, გვ. 373. ბედენა, 374. კაკაი — 377, აქ მოვარე. ღამე მოვარით (საბა). ჯალაბ-ჯულაბი, 388. ბეჩარა, 392. ცინვლიანი — С. И. Л. 404. ასასი, 414. ნიშატი, (შეცდომით აქვს ნახმარი) 431. წერილი ნაპოლეონთან, 436. თული, 440. ბირდაბირი, 448. იათაგანი, 463. ანაბა, გვ. 492. მატური, 512. უყაუნეზა-და, გავეშებული, 512. ჭუჭლუნი, 529. ჭიტ-ლაყი. 530, 522. ბოლთის ცემა, 529. გიტყე-პილი, 532. იქლტას, 538.

ფორზაციის მე-4 გვერდზე: „შულაჯა“, 357, 389, 396, 397, 407, 429, 445, 470. 527. ყვე-დაფერში პირველობა არსენას? 1. ჭიდაობა, 2. დოლი, 3. ბატონყმობის მოსპობის ინიცია-ტორი, 4. მელიის ცოცხლად დაჭერა. 5. (ეს 100 გვერდში) ამდენი ეშვი რა ღვთის წყრო-მა. კრაველი, 34. სითაკანი, 43. ნუზლი, 67, ხაფი, (ანბა) — 81 (შოთა) — ბრძოლის ხმა. მე-კობზე — ზღვის ყაჩაღი. თევზ კობრის დამ-ქერი და არა ჩვეულებრ. სულერთად „ხილი“, 304. სუმბათაშვილების ამოწვევტა და ტრუ ყაჩაღის დაჭერა არსენას მიერ. იხ. „ივერია-ში“ (წიგნი) 1884 წ., № 5—6, გვ. 148. ამ რომანში ყველანი აღაჯებენ. ი. გვ. რამდენ-ყერ არის სიტყვა: „გაალაჯა“. ლაცაბიძე თუ ლაბაძე, გვ. 43.“

ყლის მე-4 გვ. ქალაღლის ნაშერი წარწერ-ბით: „მილაჯებდასთვის (მ. ჭაყახიშვი). დიდ ნახტომს აკეთებდაო — ეს რუსულიდანაა —

Делал большие прыжки ქართულად იტყვიან „მილაჯებდა და სხვ. (იხ. მოსე ჭანაშვილის წერილი ერთი პედაგოგის წიგნზე, „ივერია“, 1893, № 169)“.

გვ. 1. ხაზგასმულია სიტყვა: „ფორს“, წე-რია: „ფორი — მოდენი“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „კურკა მეუქეს გრი-გოლი“, წერია: „გრ. ორბ“.

გვ. 7. ხაზგასმულია სიტყვა: „შარა“, ა-რ-შაიზე: „შარა თუ ჩარა.“

გვ. 8. ხაზგასმულია და მოხაზული: „ოდ-ნავ კოჭლობდა ცალ ფიხზე“, მიწერილია: „ორფიხზე შეიძლება კოჭლობა?“

გვ. 16. ხაზგასმულია: „კატო“, მიწერილია: „ზაალ ბარათაშვილის ქალი კატო აღ. ორბ. ჰყავდა? 1827“.

გვ. 21. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგი-ლი, მიწერილია: „ნ. ბარათაშვილის მამა სურ-თუქს იცემდა?“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „ფარსაგს“, გვერდზე კითხვის ნიშანი, არშაიზე წერია: „ფარსაგი, სშუალო კეთილისა და ავისა“ (საბა, გვ. 270). ფარსაგი — ეჭი ერთ დღის საკალი გზა. (იხ. შანანაე“, გვ. 834)“.

გვ. 29. ჩაქრულია და ჩადღებულა ქალაღ-ღის პატარა ნაჭრები წარწერაით:

„1. საფარსაგო პირფერობა, უკან ძრახვა. არა თქმულა საფარსაგო, სჭობს ტყუილთ ქმე ყოფნასა, ზუ სამართლით ავიბარგო. 2. თუ ფარსაგია ვინმე, რაღას მოუცილი ბარემ ჭკარს გადაეჭერ. (ს. მგალ. I. 182). 3. ავერ თორმე-ტი წელიწადია ერთი ფარსაგი მოთამაშე ქა-ლი აღარ გამოსჩენია და არც შედის ჩვენს სცენაზე, თუმცა არ ვიცი თ — კი რა მიზეზით. („ივერია“, 1889 წ., № 266, გვ. 1). ფარსაგი აქ კაბის მნიშ. 4. ფარსაგსა შინა ადგილს მღე-ბარებოდა. „Стоял до сего изрядном месте“, („კრებ.“, 1871 წ. № 3, გვ. 18 და რუ-სული, გოგოლის წიგნი, გვ. 385). 5. „ფარ-საგი“. აქ მოყვანილი ლექსის სტროფის ქვეშ: („ივერ.“, 1890, № 168)“.

გვ. 33. მოხაზულია, ხაზგასმულია ადგი-ლები არშაიზე კითხვის ნიშანი და მიწერი-ლია: „იავარპყვეს“.

გვ. 34. ხაზგასმულია „ახალდაბისკენ“, წერია: „როდის დაერქვა? ამ მხარეს ეს სახელწოდება?“

გვ. 38. ხაზგასმულია ადგილი, წერია: „გა-სათხოვარი ქალი ზეს არ იტყვის „თავისას გაიტანდა“.

გვ. 39. მოხაზულია: „დარო“, არშაიზე: „და-რო ბოლონდლო, ძველად დარია იქნებოდა“. ხაზგასმულია: „მიპქარე“ მიწერილია კითხვის

ნიშანი, არშიაზე წერია: „80 წლის დედამ შეიღს მიჰქარე უთხრას“.

გვ. 42. მოხაზულია: „ზაფრანით“ მიწერილია: „ზაფრანა ცუდი შედარებაა“.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „პაწაწა პანტის“. არშიაზე წერია: „პანტა-პანტა. ალბად ჯერ ჰქონდა პატარა მსხალი, მსხალი წაშალა და პანტა ჩაწერა, პაწაწა დარჩა“. ხაზგასმულია და მოხაზული სიტყვები. გასწვრივ დასმულია კითხვის ნიშნები.

გვ. 60. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ალგეთი განა ისე დილია, რომ თავი დაიხრჩოს კაცმა?“.

გვ. 64. ხაზგასმულია: „უებრად“; არშიაზე: „აქ შეუფერებელია ეს სიტყვა“.

გვ. 71. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე წერია: „ძველ ამბავს ახალი დროით წერს! ზესტაფონი კი არა „ზედაფონი“. როცა ეს ამბავი ხდება, მაშინ ზესტაფონი საცხოვრებელი ადგილი იყო? ზესტაფონში რკინისგზათუ არ ჰქონდა 1860 წელს გაიყვანეს და გაყვითდა პატარა დაბა ზედაფონთან და ეყოდა ზესტაფონი. მანამდე (1860 წლამდე) აქ უდაბური ტყე და ქაობები იყო. 1830 წელს ზესტაფონში არაერთი მოსახლეობა არ იყო და მანასადამე არც ლამბაშიებიც იქნებოდნენ. ლამბაშიების სამშობლო სოფ. შროშაა“.

გვ. 81. არშიაზე: „ეს სიმღერების ჩართვა „არტამანოვების საქმიდან“ არის, იქ უხდება, აქ გაქიანურებულია“. ხაზგასმულია და მოხაზული: „ბატონის სახლში კუბოსა, ცრემლსა და მწუხარებასა“, მიწერილია: „ეს 1830 წლებში არ არის ნათქვამი — ვერ გაბედავდნენ.“

გვ. 82. მოხაზულია ორი სტროფი, გვერდზე წერია: „ეს ხალხური არ არის“. ტექსტში ხაზგასმულია და მოხაზული: „ცალთვალს ბრუტიანი თვალი“... არშიაზე წერია: „ღვთისაგარს არ ეკადრება „ბრუტიანი“, ეს სიტყვა ირონიით ითქმის. (გაიხსენეთ შექსპირის „ელამი თვალი“).

გვ. 84. ხაზგასმულია: „აიზმა“, გვერდზე წერია: „გლები და აიზმა?“. ხაზგასმულია და მოხაზული: „ზეკუციას“. არშიაზე მიწერილია: „ზეკუციას“. იყო 1830 წელს?“

გვ. 90. ხაზგასმულია: „მადათოვან“, არშიაზე წერია: „მადათოვი ამ წლებში იყო?“ მოხაზულია ადგილი, არშიაზე მიწერილია: „იხ.“

გვ. 71, 599, ეს აქტი კარგი ქართულითაა დაწერილი“.

გვ. 94. ხაზგასმულია ადგილები, გვერდზე მიწერილია: „გვ. 78. ეს ლექსი ხომ ა. კ. მესია?“

გვ. 105. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე

წერია: „ე-ი. მთელი ჯარი არსენას მოუნდა რაღა?“

გვ. 107. ხაზგასმულია: „საბეჭურებმა“, არშიაზე მიწერილია: „იხ. საბა — იქ წამოსასხამი“.

გვ. 110. მოხაზულია ადგილი, არშიაზე წერია: „ფილადელფოსი აბეზღებს?“

გვ. 111. ხაზგასმულია: „მოკლა და დაჰკოდა“, მიწერილია: „და დანარჩენი? ჯერ მოკლა და მიერე დაჰკოდა?“

გვ. 118. გვერდი მოხაზულია და მიწერილია: „ამ ხარზე ბევრია ლაპარაკი“.

გვ. 122. მოხაზულია გვერდი, არშიაზე: „ანდაზები“.

გვ. 159. ხაზგასმულია და მოხაზული: „დეკემბელები“, არშიაზე მიწერილია: „რადა ეს სიტყვა გაქართულა ზაალმა?“

გვ. 162. ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „ქარგია“.

გვ. 175. ხაზგასმულია და მოხაზული სიტყვები, არშიაზე: „ყაჩღები და პარსეა?“. მოხაზულია ადგილი: „გუშინდელ მწვადსაც დააყოლებენ, მიწერილია: „მწვადი მეორე დღეს? იქნებ ბასტურმა?“

გვ. 177. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგილები, არშიაზე მიწერილია: „არასოდეს „სიბრძნე-სიცრუეს“ ხარხარი არ მოჰყვება“.

გვ. 178. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგილი, ზემოთ წერია: „ეს სულ სიბრძნე-სიცრუის წაქითხვის დროს?“ მოხაზულია: „სალმუნობა“, გასწვრივ დასმულია კითხვის ნიშანი. მოხაზულია: „შექსპრომტი“, არშიაზე წერია: „ეს სიტყვა აქ ზედმეტია. „უცები“. „მუნჯანობი“, სჯობდა“.

გვ. 180. ხაზგასმულია და მოხაზული ადგილი, მიწერილია: „ტყეში აიზმას წყალი?“

გვ. 181. ხაზგასმულია: „ქალამნებს ჰქსოვენ“, მიწერილია: „თუ ასხავენ?“.

გვ. 187. ხაზგასმულია ადგილები, მოხაზულია გვერდი, არშიაზე წერია: „ეს ალკაერის დღესასწაულია? თუ...“

გვ. 190. მოხაზულია: „ქაბუკებსაც“, არშიაზე: „ეს რომელ ჰასაქშია“ ალბად უნდა ეთქვა „ყმაწვილებს“.

გვ. 193. ხაზგასმულია ადგილი, გასწვრივ კითხვის ნიშანი.

გვ. 199. არშიაზე: „განა ბელადი ასე მართო დიდის? ასე ებემა ხიფათში? (იხ. 200)“.

გვ. 200. ხაზგასმულია ადგილები, არშიაზე: „განა არსენა ამისთანა ცხენს მოშორდება ან ასე მალე დანებდება? ან ზირტოკა როგორ“.

გვ. 201. არშიაზე: „გამოღუევენ „ამაღნაფუცებმა“. ეს სულ ავტორის ფანტაზიაა და არა აქვს დამაჯერებლობა“.

გვ. 203. მოხაზულია აბზაცი, ხაზგასმულია ადგილები. არშიაზე წერია: „კარგი ხელისუფლება ყოფილა! ეს რა იდეოლოგიაა“.

გვ. 209. მოხაზულია სტრიქონი, არშიაზე: „მეტი საქმე არა ჰქონდა პასკეიჩის“.

გვ. 210. ხაზგასმულია ადგილები, მოხაზულია ნახევარი გვერდი. არშიაზე: „ეს ამბები მაშასადამე 1827 წელს ხდება“.

გვ. 211. ხაზგასმულია სტრიქონები. გვერდზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 213. ბოლო სტრიქონები მოხაზულია, გასწვრივ წერია: „რომელი მედუქნე დაღუპავს თავის თავს? ლოპიანაც გაუტრეველოლებიონერება“.

გვ. 218. ხაზგასმულია სტრიქონი, გასწვრივ მიწერილია: „რა შედარებაა! მხატვრული“.

გვ. 219. მოხაზულია მთელი გვერდი, არშიაზე წერია: „ამდენი ლაპარაკი რაღა საჭიროა მერე ამ დროს!“

გვ. 220. პირველი აბზაცი მოხაზულია, გვერდზე წერია: „ამ სიტყვებს არა აქვს დამაჩერებლობა“.

გვ. 222. აბზაცი ხაზგასმულია ადგილები. არშიაზე: „როსტომმა უბადო არსენას მარაბდის ამბავი“.

გვ. 224. ნახევარი გვერდი მოხაზულია, გასწვრივ მიწერილია: „ხალი არ გამოვიდოდა ივანხე!“.

გვ. 226. ხაზგასმულია სიტყვა: „ხალხრი“, გვერდზე კითხვის ნიშანი. არშიაზე მიწერილია: „ეს ლექსი სულ სხვანაირად არის ხალხურად. ი. გრ.“

გვ. 228. ხაზგასმული და დანიშნულია ადგილი, არშიაზე წერია: „ლოცობიძეს „ეშვებს“ ხომ ქალაქში ყველა იცნობდა?“ ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 229. ხაზგასმულია სტრიქონი, არშიაზე: „ჩანახს როგორ ავანიერებდა?“

გვ. 233. არშიაზე: „არსენა ყველაფრის შემდეგ ყოფილა?!“

გვ. 234. ხაზგასმულია: „კახა“, გვერდზე მიწერილია: „კახა კაცზე ითქმის“. იმავე გვერდზე ხაზგასმული და მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ყველაფერი ისე ხდება, როგორც ავტორს სურს“.

გვ. 235. ხაზგასმულია ადგილები. არშიაზე: „რა შეაშინო თადეოზის ძმა, თუ თადეოზზეა ლაპარაკი ილია ჭმის სიმამრი?“

გვ. 238. ხაზგასმულია: „აქლემი“. გვერდზე მიწერილია: „შასანამ რაღა იცოდა, რომ იმ კაცს შეტახებლად „აქლემი“ ერქვა“.

გვ. 244. მოხაზულია ადგილი, ხაზგასმულია სიტყვები, გასწვრივ კითხვის ნიშანი.

გვ. 246. მოხაზული და ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე წერია: „აფსუს ქართული შედარება?“

გვ. 254. მოხაზულია ადგილი, ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „ეს ლეგენდა პირველად ა. ფრონელმა შექმნა“.

გვ. 260. ხაზგასმულია: „მუდრეგები“. მიწერილია: „აქ მუდრეგი — უადგილოა“.

გვ. 261. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „მამ პიიონ უნდა დაეყოცნათ“.

გვ. 264. ხაზგასმულია და დანიშნულია ადგილი. მიწერილია: „შეიძლება უშვილო ქალს რძე ჰქონდეს?“

გვ. 266. ხაზგასმულია სტრიქონები, მიწერილია: „რა ბელადის სტილია?“

გვ. 267. ხაზგასმულია ადგილი. გვერდზე კითხვის ნიშანი.

გვ. 268. აბზაცი მოხაზულია, გასწვრივ მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 270. მოხაზულია ადგილი, მიწერილია: „ხველაფერი ეს სად? ზეიზია თუ...“

გვ. 271. მოხაზულია ორი სტრიქონი, მიწერილია: „მაშასადამე მისი ამხანაგები ხმაშალა „ტირიან და ჰბუზუნებენ“.

გვ. 274. მოხაზულია ლექსის სტროფი, მიწერილია: „ავტორის ლექსია?!“

გვ. 276. აბზაცი მოხაზულია, ხაზგასმულია ადგილები, გასწვრივ არშიაზე: „ამ სცენას არა აქვს დამაჩერებლობა“.

გვ. 278. მოხაზულია ადგილი, ხაზგასმულია სტრიქონები, არშიაზე წერია: „არსენას ხომ ეძებენ? სუმბათოვის გალახვის შემდეგ, კიდევ აქ მისი და დროს ჰკარგავს? ხომ შეეძლო სუმბათოვს შეეტყობინებინა მთავრობისათვის? რა დროს ქეფი და მკაა?“ ხაზგასმულია სტრიქონი და მიწერილია: „რატომ? შასანას მიერ გათოკვა რატომ იუკადრისა? რომელი უფრო სირცხვილია“.

5283. ჭავჭავიძეილი მ. არსენა მარაბდელი. [რომანი]. მე-3 გამოც. [თბ.], 1935.

5284. ჭავჭავიძეილი მ. არსენა მარაბდელი. [რომანი]. თბ. 1955.

5285. ჭავჭავიძეილი მ. გივი შადური. [რომანი]. ტფ., 1929.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდ პოეტს და მეგობარს სოსო გრიშაშვილს: მ. ჭავჭავიძელი. 14.XII. 31“.

კანზე: „ი. გრ. ხოში, 9. ჩარა, 21. კნაჰ, 118. ლაიწი პრაჰუნობს, 139. ზანზალაჰი, 156. ავარა, 133“. ტექსტში ეს სიტყვები ხაზგასმულია.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „ჩემივე“, მიწერილია: „ჩემსავე“.

გვ. 21. ხაზგასმულია: „რა შარა“, ბაწერილია: „ჩარაა“.

გვ. 29. ხაზგასმულია: „ჩემი კოლი თუ უკვე ნაკოლარი“, მიწერილია: „იხ. გვ. 25“. მითითებულ გვერდზე ხაზგასმულია იგივე წინადადება. მიწერილია: „იხ. გვ. 29“.

გვ. 107. მოხაზულია ბოლო აბზაცი. ავტორი წერს, ერთმა ვინმემ ეკლესიიდან ხატი გამოიტანა და რევოლვერი დაახალა, დამსაჯოს თუ ძალა მოეთხოვებო. მიწერილია: „ამას ყველა იყენებს. პირველად ალ. ჭანელიძემ“.

გვ. 109. ხაზგასმულია: „გუშინდელზე უარესად და ზვალინდელზე უეფესად“, მიწერილია: „ეს ჩემს ლექსარობაში მაქვს „შემიყვარე“ (იხ. „ჩანგი“, 1909 წ.)“. ხაზგასმულია: „მიდიოდნენ, თან კიბე და საღებავი მოჰქონდა და მოსიძულ კლდეზე ადლის-ოდენა ახოვლით წერდნენ: „ივან ივანოვიჩ ივანოვი“, მწერილია: „იხ. ზ. ავალიშვილის წიგნი“.

გვ. 117. ხაზგასმულია: „ფუტურას“. არშიაზე: „ჩუჩელა“.

გვ. 120. არშიაზე: „ქალი ჭერ ავტომი არა ზის „აუხედ“ თუ დაუხედ?“

გვ. 140. ხაზგასმულია: „თვალბიცი სათვალურებში ჩამისხდა“, მიწერილია: „ფოსოში“.

გვ. 162. ხაზგასმულია: „შალვა, გარეკე!“ არშიაზე: „ავტომობილზე ითქმის „გარეკე““

5286. ჭავჭავიშვილი მ. ეშმაკის ქვა. მოთხრობები. ტფ., 1926.

კანის მე-3 გვ.: „კიდევ იყო გარჩევა „მნათობი“, № 10—11, 1926 წ.“

გაზეთიდან ამონაქერი რეცენზია ამ წიგნზე, მიწერილია: „მეშა“, 1927, 5 იანვ.“

5287. ჭავჭავიშვილი მ. თეთრი საყელო. [რომანი]. ამონაქერი: „მნათობი“, 1926. 1.

დასაწყისში: „თეთრი საყელოს“ პირველი ვარიანტი“. „მნათობი“, 1926 წ. 1(21): ი. გრ.“.

5288—5289. ჭავჭავიშვილი მ. თეთრი საყელო. რომანი. ტფ., 1926.

5290. ჭავჭავიშვილი მ. კვაპი კვაპანტარაძე და მისი თავგადასავალი. შედ-კარიანი როჰანი. ტფ., 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1935 წ. 20. III.“

5291. ჭავჭავიშვილი მ. კურკას ქორწილი: — თავდავიწყება. [მოთხრობები]. ტფ. 1927.

5292. ჭავჭავიშვილი მ. მართალი აბდულაჰ [ჩანჩურა. მოთხრობები]. ტფ. 1926.

თავფურცელზე: „და ჩანჩურა“.

5293. ჭავჭავიშვილი მ. მართალი აბდულაჰ. ჩანჩურა. [მოთხრობები, თბ.]. 1928.

5294—5295. ჭავჭავიშვილი-ადამაშვილი მ. მოთხრობები. ტ. 1. და ივანე გომართელის კრიტიკული წერილი. ტფ., 1924.

გვ. 139. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია: „კინტოებში მრავალკამიერი ვის გაუცხოვნიდა“.

5296. ჭავჭავიშვილი მ. მოთხრობები. თბ., 1937.

5297—5298. ჭავჭავიშვილი მ. მოთხრობები. თბ., 1957.

5299. ჭავჭავიშვილი მ. ორი განაჩენი. მოთხრობები. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 14/VII“. იქვე: „გველები და სალამური, გვ. 148. უზური, გვ. 31“. თავფურცელზე: „1. უზური, გვ. 31. 2. კრიალესანი? გვ. 8. და ლამბალოში“.

გვ. 27. ხაზგასმულია: „უზარმაზარი და უცნაური ჩრდილებით“, მიწერილია: „ყველგან ასე აქვს“.

5300—5301. ჭავჭავიშვილი მ. პატარა დედა. კაცო. მოთხრობები. ტფ., 1926.

კანზე: „ი. გრ. 1926. 3/3. პორნოგრაფია, გვ. 169. მოთხრობა ენობრივი თვალსაზრისით“. თავფურცელზე: „ი. გრ., მარიჯან“. ქვემოთ: „კრიალესა, გვ. 245. სანთელი დაავსო, გვ. 243. ორეული, 227 და 203. ორადგ, გვ. 249. პორნოგრაფია, გვ. 169“.

გვ. 76. ხაზგასმულია: „თვალბიცი ამოვით ეუტავს“, მიწერილია: „თუ საამოდ? (ამოება ამოვებასაც ნიშნავს ძველებურად). — ი. გრ.“.

5302. ჭავჭავიშვილი მ. ტყის კაცი. მოთხრობა. [ტფ.]. 1926.

5303—5304. ჭავჭავიშვილი მ. ტყის კაცი. [მოთხრობა]. თბ., 1956.

5305—5306. ჭავჭავიშვილი მ. ჭაყოს ხიზნები. რომანი. ტფ., 1925.

კანზე: „იხ. ბოლო ყდა. შენიშე. ი. გრ. 1925. 23/III“.

თავფურცელზე სათაურის ქვეშ: „ამონაბეჭდი „მნათობიდან“, მეორედ დაიბეჭდა 1926 წ. გაიმოქმედო „შრომა“.

კანის მე-4 გვ.: „თავალი თეიმურაზი ისე დასანანი არ არის — წინათაც უცნაური იყო. ცხოვრებით ვერ სარგებლობდა. პოეტებმა იციან: ატალღებულში, აქაფებულში, აორთქლებულში, აქ კი: ნაკაცარი, ნალამური, ნაცოხნევი...; ნაბოღვარი, ნალოღნი, ნაცოხნი, ნაღუმარი, ნახასარი, ნამუქენარი...“

5307. ჭავჭავიშვილი მ. ჭაყოს ხიზნები. [რომანი]. მე-2 გამოც. ტფ., 1926.

კანზე სათაურის ქვემოთ: „(წინასიტყვაობით)“. ხაზგასმულია: „მეორე გამოცემა“, მიწერილია: „(ოდნაეი შესწორებით)“;

5308—5310. ჭავჭავიშვილი მ. ჭაყოს ხიზნები. თბ., 1957.

5311. ჭალაღონია ნ. სიმღერის გაზაფხული [ლექსები]. ბათუმი, 1959.

5312. ჭანბერიძე შ. ალექსა. [მოთხრობა]. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „დამსახურებულ და საყვარელ პოეტს ს. გრიშაშვილს. შ. ჭანბერიძე. 1928 წ.“

გვ. 11. ხაზგასმულია: „მაქლიქობით“, არ-შიახვ: „მლიქვნელობით“.

5313. ჭანბერიძე შ. პოეზია. [ლექსები; მე-2 წიგნი]. ტფ., 1924.

თავფურცელზე წარწერა: „უძღვნი ს. გრი-შაშვილს. შ. ჭანბერიძე. 14. V. 24 წ.“

კანზე: „ი. გრ. 1924. 14. V.“

5314. ჭანბერიძე შ. ჩემრები. [ლექსები]. ბათუმი, 1921.

კანზე: „ი. გრ. 1922. 13/X. ტფ.“

5315. ჭანგულაშვილი თ. ბალადა მიწის გა-ოცხლებისა. [ლექსები]. თბ., 1953.

5316. ჭანგულაშვილი თ. მაისი ოღერზე. [ლექსები] თბ., 1956.

5317. ჭანგულაშვილი თ. ცხრას ორმოცდა-ხუთი. [ლექსები]. თბ., 1948.

5318. ჭანგულაშვილი თ. და ფირცხალადა გ. მოგზაურობა მწერალთა. მეგობრული შარკები გ. ფირცხალავისი. ლექსები თ. ჭანგულაშვილი-სა. თბ., 1962.

5319. ჭაფარიძე შ. ეპოთაბერის ასული. პიე-სა 5 მოქმ. თბ., 1946.

5320. ჭაფარიძე შ. ჩვენებურები. პიესა 5 მოქმ. თბ., 1956.

5321. ჭაფარიძე რ. ხევის პატარძალი. რო-მანი. [თბ.], 1951.

ფორზაციის მე-4 გვ. გაზეთიდან ამოჭრილი შ. ლონტის წერილი „ახალგაზრდა პროზაიკო-სის გამარჯვება“ მინაწერით: „საბჭოთა აფხა-ზეთი“, 1952 წ., № 95, 19 თებ.“

5322. ჭაფარიძე რ. ჭარისკაცის ქვრივი. რო-მანი. წ. 1. თბ., 1956.

5323. ჩაველი ჭ. სიკაბუკე. [ლექსები]. ბათუმი, 1957.

5324—5325. ჩაჭავაძე მ. გმირი ბეჟანის ცხოვრება ანუ ეუქაცობა მისი და სხვადასხვა ლექსები. პოემა. თბ., 1901.

თავფურცელზე: „არ არის თბილისში. ი. გრ.“

ხელნაკეთ კანზე: „გმირი ბეჟანი მის ჩაქუა-ძისა“.

მეორე ცალის კანზე: „ლუბ. ი. გრ. თბი-ლისში არ არის“

5326—5327. ჩაჭავაძე მ. ლექეთში მოსიარუ-ლე მოყახაზე ომან ხაჩიშვილი და ლეკი ქალი ხიზრდული აბდულ-ბელადის ასული. პოემა. თბ., 1912.

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. ამ პოემის პირველი გამოცემა გამოვიდა 1900 წელს 21. კატალოგი, ტ. I

ა. ვიგოშვილის გამოცემა. ყდაზე ეწერა: 1913 წ. ი. გრ.“

გვ. 6. მეორე სტროფში ხაზგასმულია სა-რითმე სიტყვები და არშიზე მინაწერი: „ასო-ნანსი“.

გვ. 24. მეორე სტროფში ხაზგასმულია სა-რითმე სიტყვები და გასწვრივ მინაწერი: „ასო-ნანსი“.

5328—5330. ჩაჭავაძე მ. სარიდონიანი. სასი-ამოვნო საკითხავი. პოემა. სურათებით. თფ., 1914.

კანზე: „ეს 1879 წელსაც დაიბეჭდა. რა შუ-ამია მ. ჩაჭავაძე? ავტორის გვარი ხაზგასმუ-ლია და აღნიშნული კითხვის ნიშნით. სათაურის გასწვრივ: „სარიდონიანი. პოემა. გამოცემული ქაიხოსრო ჩარეკოვისაგან 1879 წ. 1902 წელ-საც გამოვიდა (მაქეს)“. აქვე ილუსტრაციების შესახებ „მეტად სასაცილო სურათებია. ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულია ფურცელი: „სარიდო-ნიანი. (პოემა). გამოცემული ქაიხოსრო ჩარეკო-ვისაგან. 1879 წ. იგივე პოემა გამოსცა ფაშბა-კელმა 1902 წ. (იხ. ცნობა დ. კარიჭ. გვ. 177). საჯარო“.

მეორე ცალის გვ. 31. ხაზგასმულია: „უნელ“, მიწერილია: „უნელზელი?“ ხაზგასმულია: „ხრაში“, მიწერილია: „(იშერა)“

გვ. 46. სურათთან ფანქრით: „გამომცემელს მხა კლიშე უპოვია და რადგან წიგნში საშუა-ლაპარაკი მეოთხე სახე ამოუფხვტია. რა საძაგ-ლობაა? ა. გრ.“

გვ. 48. ხაზგასმულია: „ეუმეტური“, მიწე-რილია: „ეუმეტი“.

მესამე ცალის გვ. 3. წარწერა: „1914 წლის გამოცემა. თბილისი. პატივისცემით ს. გრიშაშვილს გ. მსხილაძე“.

5331. ჩაჭავაძე მ. ცბუქის ნამბობი. ლეგენ-და ზღაპრული. ზომატ-ეგრეზიანი. სხვადასხვა ლექსები. თბ., 1904.

კანზე: „ი. გრ. ეს ლეგენდა ხალხში ზედი-რალ დადის. ხალხს ეს ლექსი აქვდათა უკუა-ნასწავლი. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „თანიანთ, გვ. 14. ი. გრ.“

იქვე ლექსის უკანასკნელ სტრიქონში სიტყ-ვა „ხაჩატურები“ გადასწორებულია: „ხაჩა-ტურებსა“.

გვ. 5. მეოთხე სტროფში სიტყვაში: „დაი-თვლებოდა“ ამოშლილია „ემა“.

გვ. 30. მეორე სტროფში გადახაზულია სი-ტყვა: „ეგრეო“ და მის მაგივრად მიწერილი: „ესეო“.

წიგნში დევის კონვერტი წარწერით: „სოსოს შენიშვნები და კ. ლონდუას წერილი“.

1. შ. ჯაქვამე. გაჩეჩილაძეები უმაღლესი
ვაჟები იყვნენ ს. წყნაშვილი. ერთ-ერთი ჯაქვამე,
ძველად, წაპყრობა ბატონს (მაქვარიანს) და
გაქცეულა კახეთში. ჯაქვამეები კახეთში დღე-
საღვრიანი, ვე ვეარი კახეთში დარჩა, ხოლო
იმერეთში ჯაქვამეები გაჩეჩილაძეებად გადაკეთ-
დნენ. (ბატონი ეუბნებოდა ბიჭო „შე გა-
ჩეჩილაძე“ პოეტი შიხ. ჯაქვამე (ამჟამად გარ-
დაიც). ინტელიგენტი იყო, მგონი ფერწალიც.
ამისი შვილი ცხოვრობს შიხ. გაჩეჩილაძის პირ.
თბილისში. საჭიროა თარიღების გამოკვლევა.
სარიდონიანი ამისი არ უნდა იყოს. ი. გრ.“ 2.
ქალაქის ნაწერი. ერთ გვერდზე: „შიხ. ჯაქ-
ვამე. გმირი ბეჟანის ცხოვრება ანუ ვეჟაკო-
ბა შიხი და სხვა ლექსები. (პოემა). გამოც.
ალექსანდრე გეგოშვილისა. 1901 წ. თბილისი,
სტ. როტინიანის“.

3. კონერტი ლენინგრადიდან გამოგზავნი-
ლი კ. დონდუას წერილით და „ხოშატაიანის“
ნაწყვეტით, შ. ჩხაიძის ხელით გადაწერილი:
ი. კ. დონდუას წერილი. „1/4 40 წ. ლენ-ში.
ძვირფასო სოსო! თბილისში გახლდით თებერ-
ვლის დღეებში 5 მარტამდე, მაგრამ ვერ ჩა-
ხვო. მინდოდა გულითადი მადლობა მოეჭაქე-
ნებოდა თქვენთვის ალ. ჭავჭავაძისათვის. საწყე-
ხაროდ, ქალაქს უნდა დავევალო ამ წენი
სურვილის განხორციელება. ამასთანავე მიი-
ღებთ პატარა წერილს ბოლოს შესახებ. ას მე-
ხუთე (105) გვერდზე თქვენც გახსენეთ. ტუბი-
ლად შეირგეთ. გიგზავინთ აგრეთვე „ხოშატაი-
ანის“ ნაწყვეტს. დარწმუნებული ვარ, რომ
თქვენ იცნობთ ამ პოემას და დიაგნოზს გაუ-
კეთებთ: 1) ვისია? 2) როდისაა დაბეჭდილი?
და სხვ. მუდამ თქვენი პატივისცემული
კ. დონდუა“. 2. ქალაქის ფურცელი, დაწე-
რილი შ. ჩხაიძის ხელით. ერთ გვერდზე ნაწყ-
ვეტები პოემა „ხოშატაიანი“ (ანუ ეგრები) და
ხოშატაიანი, მეორე გვერდზე შენიშვნები:

1. ხოშატაიანი (ხოშატი და ეგრები) --
როგორც თქმულმა ძალიან გვერცელებულია
კახეთში. ლექსად კი დიდხანს ვერ პოულო-
დნენ (მაკალ. კარბულაშვილმა ოთხი წელი ეძე-
ბა ხალხში! მე ეს ლექსი ჩაეფიქრე 1937
წელს მეორე ახალსოფელში (ყვარელთა ახლო,
იანდო მეორე შენიშვნა) იოსებ მანკოვილის-
გან (47 წლისა), ამბობს, 20—25 წლის წი-
ნად მე ეს ლექსი წიგნში ვნახე და იქიდან
დავისწავლეო, წიგნი პატარა ყუთოვლადიანი
იყო, თოქოსდა მარტო ამ ლექსს შეიცავდა.
2. ვაგუში — მთქმელმა ამ სიტყვასთან შენიშ-
ნა: „აი ამ სოფლისა იყვნენ ეგრები და ხო-
შატაიანი“. მართლაც დღეს რომ ახალსოფელია,
ამის ცოტა ქვემოთ დაბალ და ნესტიან ადგი-
ლებში ნასახლარების კვალი ეხლაც დარჩე-
ნო, მას რქმეგია ვაგუში. გვიან ხალხს ზეით

უღვლით ცოტა სამოსახლოდ და გაუშენებიათ
დღევანდელი ახალი სოფელი. ხოშატის ეკლე-
სია აღმოსავლეთითაა 7—8 კლმ. მანძილზე,
გვიან გადმოსახლებული იმერლების ტერიტო-
რიაზე. 3. პოემა (თქმულმა) პროზად მაქვს
ჩაწერილი სხვა პირიდან და სხვა ადგილას.
თქმულების პროზად მთქმელმა „ტიანათ“-ის
მაგურ იხმარა სიტყვა „თიანათ“. ლექსის
მთქმელმა კი ამისნა: „ტიანათ—ეს იგივე „ად-
ვილად“ არის, ისე ხალხში კი ეს სიტყვა არ
იხმარებო. პოემა შეიცავს დაახლოებით ერთ
ფორმას. დაბეჭდილი ის არსად მინახავს, თუმ-
ცა სჩანს, რომ დაბეჭდილი იყო. შ. ჩხაიძე“.

5332-5333. [ჯაქვანაშვილი ა.] გარდელი.
გაწყვეტილი სიბი. დრამა ოთხ მოქმ. ტფ.,
1914.

თავფურცელზე წარწერა: „მოუხსენარ
იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან“.

5334. ჯაქვანაშვილი ა. ნაგერალი. (რომანი).
აზონაქერი: „მნათობი“, 1933, № 8—9, 10, 11,
1934, № 1—2.

ხელნაკეთ კანზე: „არჩილ ჯაქვანაშვილი. ნა-
გერალი. (რომანი). 1933. ი. „მნათობი“, 1933
წ., № 8—9, 10, 11, და 1934 წ. № 1—2.
ი. გრ.“

კანის მეორე გვერდზე: „ანასუნი, გვ. 98
(№ 11), დღაყვი, 113. № 1—2.“

გვ. 191. გადახაზულია სიტყვა: „გზაზე“
და არშიაზე: „ვგზაზე (?)“.

გვ. 120. არშიაზე: „ტილურა ძლიან გვიან
ჩნდება“.

5335. ჯაქვანაშვილი ა. ნაგერალი. რომანი.
[თბ.], 1937.

შეშტეტულზე წარწერა: „ჩემს ძვირფას
მეგობარს სოსოს. არჩილი. 20/III. 37“.

5336. ჯაქვანაშვილი ა. ყუთელი ფურცლები.
ქანდაკება. დანგერული კოშკი. გაწყვეტილი სი-
ბი. [ავტობიოგრაფია. მოთხრობა, პოეზია]. ტფ.,
1924.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ძვირფას
მეგობარს სოსოს. ა. ჯაქვანაშვილი. 9.1.24.“

კანზე: „ი. გრ. 1924 წ. 5.12“.

კანის მე-4 გვ.: „როცა კითხულობ თვალს
ვერ ამორებს გეინტერესება შინაარსი!“

5337. ჭინორიძე ი. გულის ნაღები. [ლექ-
სები]. თფ., 1915.

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ. ნოემბ. 3. ს“.

5338. ჭინორიძე გ. (გ. ჯამბაყური). სალა-
მი ძმად მურზაყან. [იუმორისტ. მოთხრობე-
ბი]. თბ., 1958.

5339. ჭიჭია ა. ანთებული მწვერვალები. რო-
მანი. სოხუმი, 1957.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს. საყვარელ პოეტს. ქართველი ხალხის საამაყო შვილს უღრმესი პატივისცემით. ავტორი. 7. XII. 57 წ.“

5340. ჭიჭია ა. დაკარგული სამაჯური. [რომანი]. სოხუმი, 1955.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს — ქართველი ხალხის საყვარელ პოეტს უღრმესი პატივისცემით ავტორისაგან. 15/VI-55 წ.“

5341. ჭიჭია ა. ქალი გზაჯვარედინზე. რომანი. სოხუმი, 1959.

5342. ჭორჭაძე ბ. რას ვეძებდი და რა ეპოვე. კომედია 3 მოქმ. ამონაბეჭდი: „ციცქარი“, 1865, № 9.

თავფურცელზე: „ბარბარე ჭორჭაძე, თბულეზა კნეინა ბარბარე ჭორჭაძისა. წელსა 1865 წ. თებერვლის 11 დღესა დაბას ზუგდიდს. „ციცქარი“, 1865, (სექტ.)“. იქვე წერია: „(ვასო აბაშიძის ხელი)“.

კანზე: „ი. გრიშაშვილი „ბარბარე ჭორჭაძისა. რას ვეძებდი, რა ვიპოვე. კომედია 3 მოქმედებად. „ციცქარი“ 1865 წ. (სექტემბერი), „ციმბირელის სცენა, გვ. 33; ლანჩები, გვ. 40“.

გვ. 33. ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „ასიყო ცაგარელი (იხ. „ციმბირელი“ მასო და პეტრა)“.

გვ. 40-41. მოხაზულია დიალოგი, არშიაზე „ასიყო ცაგარელი“.

გვ. 49. გადაშლილია ადგილი, მიწერილია: უნდა. ი. გრ.“

კანის მე-3 გვ. მიწერილია: „ვასო აბაშიძის გასწორებულია. სუფიორი — ი. გრ. 1910 წ. 10/XI“.

ქვევით: „რაღ დედამიწას უნდა ეთქვა, იმა-საც ცა ამბობდა“ (ანდაზა)“.

კანის მე-4 გვ.: „ბათხი — ახალგაზრდა, 24; თილიფარა — (ენით) მოქიჯნელი ენით, 37; ლანძი — (მოსდეთ) გაახმაურეთ, 28; ჩავტიტე, 28; წოწიების ჭირიმე. 35; ლუპუსტაცი, 35; ლანჩი — გვ. 40; ბებილო — ბებიყო; მუთან-ჯოს ფლავი“.

წიგნში ჩადებულია ქალაქის ნაპერი მინაწერი: „სოსო გიტოვებ პეისას, სამაგეროდ დავგიტოვე ალუმე. თიქიქე“. ი. გრ. ხელით მიწერილია: „[ივანძის]“

5343. ჭორჭაძე ბ. შური. დრამა 3 მოქმ. ტრ., 1863.

თავფურცელი შედგენილია ი. გრ. მიერ. მიწერილია: „ი. გრ. „შური“ — დრამა 3. მოქმ. და 1 სურ. ბარბარე ჭორჭაძისა. გულუბრყვილო ხლართის მელოდრამა. ი. გრ. „ციცქარი“, 1863 წ., აგვისტო“.

ყდის მე-2 გვ.: „1. ექიმს ქართულად აცვი, გვ. 10. 2. ამ პეისაში ფერშალი ძალიან ცუდათა დახასიათებული. ავტორს იმისი მკურნალობისა არა სწამს-რა. გვ. 47-დან. 3. გლეხი, ბატონყმობა და ეკლესია, 18. 4. კრინი, 71. 5. ტრაპიზონი, გვ. 40 (ეს გამოთქმა ცაგარელსაც აქვს — მას არა და ტრაპიზონიდან ვიქნებო. ციმბირ.)“.

„მოქმ. პირნი“ — ხაზგასმულია: „სტეფანე ფერშალი“ და მიწერილია: „ქართული კაბით“. ხაზგასმულია: „ეს პეისა წარმოდგენილი იყო წარსულ წელს“, მიწერილია: „(1862)“.

გვ. 11. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია არშიაზე: „ბატონყმობა! გლეხთა განთავსულება“.

გვ. 40. ხაზგასმულია: „ტრაპიზონშიც“, მიწერილია: „ცაგარელი — ციმბირ.“

გვ. 45. მოხაზულია ადგილები და მიწერილია არშიაზე: „გლეხი და მღვდელი“.

გვ. 52. გასწორებულია კორექტი. შეცდომები და მიწერილია: „კორექტორს სხვაგან ჩაურთავს. ი. გრ.“ მოხაზულია მთელი აბზაცი და მიწერილია: „ქრთამი შაქრის თავის მსგავსი ხე“.

5344. ჭორჭაძე მ. პეროსტატი. კომედია. თბ., 1878.

5345. ჭორჭიკია ჯ. თბულეზანი. ქუთაისი, [1914].

ფორზაცზე ავტორის ხელწერა: „ჯ. ჭორჭიკია 1915 წ., 17 იანვარი. ქ. ქუთაისი“.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული პოეზიის იაღონს ი. გრიშაშვილს. ძმური სიყვარულით. მისი თაყვანისცემელი ავტორისაგან. 1915 წ. თებერვალი“.

5346. ჭორჭიკია ჯ. ფერადი მოთხრობები. ქუთაისი, 1925.

კანზე: „ი. გრ. 1935. 11.XI. გვ. 30.“

გვ. 10 და 11 შუა დღეს გაზეთიდან ამონაქერი ჯ. ჭორჭიკიას ესკიზი „ოცნების ზეიმი“.

5347. ჭოხია პ. თბულეზანი. ტრ., 1904.

თავფურცელზე: „პეტრე ჭოხია. თბულეზანი. ავტორის სურათით“. „(სურათ. მრევლი-შვილის.)“ — ჩამატებულია უცნობის ხელით. შემდეგ ისევ ი. გრ. ხელით: „ფასი 40 კ. დიბეკდა 1200 ცალი. 1904 წ. ტფილისი. ი. გრ.“

გვერდით: „ამ წიგნზე რეცენზია იხ. „მოამბე“, 1904 წ., № IV, გვ. 103. ი. გრ. იხ. აგრეთვე ჩემი „ბოპემა“ ი. გრ. სურათები მრევლიშვილისა“. აქვე დაკრულია გაზეთიდან ამოჭრილი „კონსტრუქტორის“ წერილი „ამხ. ჭო-

ხიას მიერ გამოგონებული მექანიკური თვით-
მკეცავი“.

კანზე: „პეტრე ჯოხია. თხზულებანი. 1904
წ. ი. გრ.“

კანის მე-2 გვ. დაკრულია პ. ჯოხიას მეულ-
ლის წერილი ი. გრიშაშვილისადმი. ეს არის
პასუხი ი. გრ. წერილზე. ხელს აწერს: „ანიჭ-
ცა ჯოხიასი“.

თავფურცლის მე-2 გვ. გაზეთიდან ამონა-
კერი: „ამხ. პ. ჯოხიას გამოგონება“, მიწერი-
ლია: „მეშა“, 1931 წ., № 207. 11 სექტ.“ ავ-
ტორის პორტრეტის ქვეშ: „ლუარსაბის-მე“ და
ამონაჭერი „მოამბე“-დან: „ბიბლიოგრაფიული
შენიშვნები“. ხაზგასმულია: „თხზულებანი პე-
ტრე ჯოხიასი“, მიწერილია: „დუბლ. „მოამ-
ბე“, 1904, № IV“.

ქ ა რ თ უ ლ ი მ ხ ა ტ ვ რ უ ლ ი
კ რ ე ბ უ ლ ე ბ ი

5348. აკიდო. [ლექსების კრებული]. თბ., 1962.

5349-5350. ალიონი. ახალგაზრდა პოეტების კრებული. [სოხუმი, 1960].

5351. „ალიონი“-ს კრებული. მოთხრობები, ესკიზები, ამბები. შეკრებ. ვ. გალიას მიერ. თფ., 1911.

კანსა და თავფურცელზე: „იხ. აკრძალული წიგნების სია — (ბოლოში)“.

სარჩევში: გვ. I. ხაზგასმულია: „რა ჩემი ბრალია? თ-ლისა“ და მიწერილია: „მამელუკის ავტორი თათარაშვილი“. ხაზგასმულია: „ორი ცხეღარი — ნატოსი“, მიწერილია: „ნატო ფსევდონიმი იყო გრიგოლ მიხეილის ძე წულუკინისა“. ხაზგასმულია: „ნუ მიგყავთ საზიაროა“ იონა თლუღელისა“, მიწერილია: „იონა თლუღელი ბელიაშვილია ვვარად. აკაკი ბელიაშვილი მამა“. გვ. II მე-5-დან 16-მდე დასახელება მოხაზულია და არშიაზე მიწერილი: „აკრძალულია“.

5352-5353. არიმანი. ლურჯი კაბარე. [ლექსები. ტფ. 1921]

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ. 23 I.“ ავტორის ფსევდონიმთან მიწერილია: „არჩილ მკუვაარიანი“.

გვ. [8]. ლექსის „დედოფლის ნატერა“ პირველ სტრიქონში ხაზგასმულია: „დედოფალს სძინავს“, მიწერილია: „ჩემი ლექსი — სძინავს დედოფალს“.

5354-5357. არიფიონი. [ლექსები და მოთხრობები. კრ. 1]. ტფ., [1928].

შმუტტიტულზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს, პოეტს, რომელსაც განსაკუთრებით ვაფასებ და მიყვარს. ვ. გორგაძე. 18/11. 28 წ.“

გვ. 86. ვ. გორგაძის ლექსში „მარგლისა“ აღნიშნულია მე-10 სტროფი, მიწერილია: „იონა ვაყელი“.

გვ. 241. ი. ტატიშვილის ნარკვევში „უსათაურო“ მოხსენებული პირები დაზუსტებულია ი. გრ. მიერ, არშიაზე წერია: „ილო მოსაშვილი, შ. დადიანი, მიხეილ ჭავჭავაძე, ვასო გორგაძე. კ. ჭიქა და კ. კაპანელი“.

გვ. 242. მოხაზულია პირველი აბზაცი: „მაშ

ისევ, ისევ ზღაპარს ვეტყვი...“, მიწერილია: „ზოლას მიბაძვას“.

გვ. 368. ხაზგასმულია: „დღესაც ცხვრის ტყავს... იცეამენ“, მიწერილია: „ტყავაუკი. [ჯუბა]“.

გვ. 370. ხაზგასმულია ადგილი შაბლონური ოდების მოხვევლი პოეტების შესახებ, მიწერილია: „უანწელები?“ ხაზგასმულია ადგილი „ზეთვალყურე ცრუმამულიშვილების შესახებ“, მიწერილია „აკადემია?“ იქვე არშიაზე „აქეთ იქით მიყვებენ და სკამებზე ჩამოსკუბდნენ“ [მარიჯანის ლექსიდან „ნელი ცირაში“].

გვ. 376. ხაზგასმულია: „როცა გათენებისას მთვრალი კახთის მატარებლის ბარბაცი შესწყდა, ჩვენ უკვე თბილისში ვიყავით“, მიწერილია: „ი. ჭურჭლის სტილით“.

ამონაჭრები გაზეთებიდან: 1. დ. დ-ის კრიტიკული წერილი „არიფიონის“ გამო 1928 წ. 11 მარტის რომელიღაც გაზეთიდან. 2. შ. კარსინიძის რეცენზია ვაზ. „ახალ. კომუნისტის“ 1928 წ. 14 მარტის ნომრიდან. 3. ბ. საყვარელიძის კრიტიკული წერილი „გუნდა — ლახოს-ტაი“ მინაწერით: „კომუნისტი“. 28/III, 1928, № 70.“ დ. ბუაჩიძის რეცენზია „Старые ме-хастарое вино“ მინაწერით: Заря“, 1928 წ., №88, 15 აპრილი“.

კანის მე-3 გვ. წერია: „რეცენზია მოთავსებულია კიდევ: 1. „მნათობი“, 1928 წ., № 3. 2. „ახალ. ბოლშევიკი“, 1928, № 1—2. 3. „ქართ. მწერლობა“, 1928, № 4. 4. „კომ.“, 1928 წ., № 136, 14 ივნისი (მთხ. კახიანის სიტყვა)“.

წიგნში დღეს ი. გრიშაშვილის განცხადების შავი: „ბნო რედაქტორო! ვთხოვე, ნება მომცეთ განვცხადო, რომ სხვადასხვა მიზეზის გამო, დღეიდან აღარ ვითვლები ვგრედ წოდებულ აკადემიური მწერლობის ასოციაციაში“. ი. გრ. 12 მარტი. 1928 წ.“

მეორე კალის თავფურცელზე ბეჭედი: „საქართველოს საზ. წიგნის პალატა“.

5358. აკარის ლიტერატურული ახალგაზრდობა. საქ. საბჭ. მწერლების კავშირის აკარის განყოფილებასთან გაერთიანებული ახალგაზრდა მწერლების აღმანახი. ბათუმი, 1956.

5359. ახალგაზრდა მწერლები. ლექსები და მოთხრობები. თბ., 1948.

გვ. 25. ხაზგასმულია: „მტერი ოხერი“, მიწერილია: „მტერი უპატრონო იყო“ ვაშეთიდან ამოკრილი ვ. გვეტაძის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ინდ. ქუთ.“. 1949, 9 იანვ., № 5.“

5360. ახალგაზრდა მწერლების კრებული. კ. ლორთქიფანიძის რედ. ტფ., 1938.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1938. 21/IV“.

გვ. 35. ლექსს „იმერული სიმღერა სტალინზე“ მიწერილი აქვს ავტორის ვინაობა: „ანდრო თევზაძე“.

ვაზეთის ამონაჭრები: 1. ი. ცერცვაძის „დისკუსია ახალგაზრდა მწერლების შემოქმედებაზე“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1938, 20 აპრ.“ 2. ს. თურნავას რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „საბჭ. მასწ.“, 1938, № 52.“

5361. ახალგაზრდობას. [ქართული საბჭოთა პოეტების ლექსები]. თბ., 1958.

კანზე: „ჩემი ლექსები. ი. გრ“

5362. ახალი კოლხიდა. ქართველი საბჭოთა პოეტები. ლექსები და პოემები. ტფ., [1937]. ფორზაცხე: „ი. გრ. 1937. 5 ნოემბერი... ჩემი ლექსი, 44.“

ამონაჭრები ვაზეთებიდან: 1. გ. სააკივის რეცენზია ამ წიგნზე; მინაწერით: „კომუნისტი“, 1937, № 263, 18 ნოემბ.“ 2. გ. ნატროშვალის რეცენზია მინაწერით: „ლიტ. საქართ.“, 1937, № 28, 27 ნოემბ.“ 3. ვაზ. „Вечерний Тбилиси“-ს 1937 წ. 11 დეკემბრის ნომერი, რომელშიც მოთავსებულია უაგტორო რეცენზია ამ კრებულზე და ორი ლექსის რუსული თარგმანი, შესრულებული ბ. სერგებიაკოვის მიერ. 4. ვაზ. „ახალგაზრდა კომუნისტის“ 1937 წ. 21 ნოემბრის და ვაზ. „კომუნისტის“ 1938 წ. 26 ნოემბრის ნომრები, რომლებიც ეძღვნება კოლხიდის მშენებლობას.

5363-5365. ახალი მწერლობა. წიგნი 3. ა. ჭავჭავაძე, გ. ორბელიანი, ნ. ბარათაშვილი. ლექსები. [თბ.], 1929.

კანზე: „ა. ჭ-ძე. ქურუმი კი არა ქურთური 1/2 მილ. იბ. გვ. 12. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 18 აპრილი“. აქვე: „გვ. 12, ქურთური; გვ. 34, ბეჟანა; გვ. 34, სალომე“

გვ. 10. ლექსში „თავსა უფლად“ ნაზვასმული პირველი სტრიქონი: „თავსა უფლად ნურვინ ჰკონებო!“ მიწერილია: „[ყოველ ესრედ გააგონედ]“,

გვ. 11. ამავე ლექსში მოხაზულია სიტყვა -- „ზელის“, მიწერილია: „სუსლის“.

გვ. 12. ლექსში „გოგარის ტბა“ მოხაზუ-

ლია სიტყვა „ქურთუმა“, მიწერილია: „ქურთოთა“.

გვ. 13. ამავე ლექსში რკალშემოვლებულია სიტყვა „ქელები“, მიწერილია: „გულები“. აქვე მოხაზულია 10 სტრიქონი. დაწყებული: „უბთა ტრაილი...“ მიწერილია: „გრ. ორბ.“

5366-5367. ახალი პიესები. კრებული სასანიტარო-სავანძნათლებლო მუშაობის სასცენო მასალებისა. საქ. ჯანმრთელობის სახ. კომისარიატის სან-განათლ. სახლის სასცენო მოღვაწეობა 1923—1924 წწ. სეზონში. თბ., 1924.

წიგნს აქვს ს. წერეთლის ხელით ნაკეთი კანი და მისივე ხელით წერია: „სენო წერეთლის (ქართლელ-იმერლის) ორიგინალური დაბეჭდილი პიესები. I. ლენინი აღარ გვყავს — ფურ. 13. II. ვინც უცოდველია — ფურ. 18. III. ზღვის სიმღერა — ფურ. 119. IV. შავი მონადირე — ფურ. 141. V. შავი ანგელოზები — ფურ. 193. VI. მალარია — გვ. 216. გამოცემა 1924 წლ. დიმივის, ზუნთურიძის და ვილის პიესები“

წიგნში ჩადებულია წერილი: „პატივცემულო სოსო! შენ რომ მითხარი ჯანსაყომის პიესებზე, გიგზავნი ამ პიესებს, პირადად არ გაწუხებ, რადგან უპურმარილოთ არ წამოვიდოდი და არ გაწუხებ. აი ეს კრებული შეიძინე შენ მდიდარი წიგნთსაცხისათვის. გისურვებ სოსო ქრონიკულ ახალგაზრდობას. პატივისცემით სენო წერეთელი. 25/III 1956 წ.“

5368-5369. ახალი პოეზიის ანტოლოგია. ქუთაისი, 1919.

5370. ახალი წელი. სახალწლო მასალების კრებული № 1. თბ., 1911.

5371. ზედნიერ სამშობლოს. [კრებული]. თბ., 1938.

5372-5373. ზედნიერების სიმღერები. ქართველი საბჭოთა მწერლები. თბ., 1938.

ფორზაცხე: „რეცენზიები: 1. „კომუნისტი“, 1938, წ., 6 იანვ. (გ. ს.) 2. „ლიტ. საქართუ.“, 1938 წ., 20 იანვ., № 2 (გ. ნატ.) 3. „კომუნისტი“. 1938 წ., 1 თებ., № 25 (ს. ჭილაია). 4. „მუშა“, 1938, 25 იანვარი (გ. ნარიძე).“

ვაზეთიდან ამოკრილი: 1. ს. ჭილაიას რეცენზია „ზედნიერების სიმღერები“ არშიაზე მიწერილია: „კომ“, 1938, 125, 1/II“ 2. გ. ნარიძის სტატია „ზედნიერების სიმღერები“, მინაწერით: „მუშა“, 1938, 25 იანვ.“ 3. გ. საამოვის წერილი „ქართველი პოეტები უზენაესი საბჭოს არჩევნების შესახებ“ მინაწერით: „კომუნისტი“, 1938, 6 იანვ.“

5374. ბრძოლა გამარჯვებამდე! [კრებული]. ბათუმი, 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 11/XI“.

გვ. 37. შ. შუბლაძის ლექსში „დედის საამ-

ბობი“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „სასრდოს შენც მოიპოვებ“, გასწვრივ წერია: „აკლია“.

5375. გაზაფხული აფხაზეთში. [ლექსების კრებული]. თბ., 1957.

5376-5377. გამარჯვების სიმღერები. თბ., 1943.

თავფურცელზე წარწერა: „გრიშაშვილის ბიბლიოთეკისათვის. იროდიონისგან. 20. III. 43“.

კანზე: „თბილისი, 1943 წ. 15 მარტი“. იქვე: „ჩემი ლექსი, გვ. 6“. აღნიშნულ გვერდზე გასწვრივებულია კორექტურული შეცდომა.

5378. გეზი. აღმანახი № 1 ტფ.. 1931.

5379-5382. გრდემლი. სალიტერატურო კრებული. წ. 1-3. ტფ.. 1912-1916.

წ. 1. 1912.

წიგნის ყდა ი. გრიშაშვილის საგანგებო დაკვეთითაა გაკეთებული. ყუაზე წარწერა: „გრდემლი. 1. — გრიშაშვილი.“

თავფურცელზე: „მივიღე არჩილისაგან, „სახალხო გაზეთის“ რედაქციიდან. ი. გრიშაშვილი. 3 თებერვალს 12 წ.“

ფორზაცზე: „1. ნერონის სიმღერა, 204. — ხომელი არჩევს ამ წიგნს (იხ. „შინაური საქმეები“, 1913 წ., № 6, 7).“

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ამ წიგნზე რეცენზია იყო. ე. „შინაურ საქმეებში“. ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „ღუბ. ი. გრ.“

წ. 2. 1912.

ყდის მე-2 გვერდზე წერია: „უიარაღო (1872—1929)“. ამ წარწერის ქვეშ დაწებებულია ამონაჭერი გაზეთიდან: „ჯ. თათარიშვილის სსოენას“ მინაწერით: „ი. გრ. „კომ.“, 1929 წ., 12 მაისი. დაკრძალეს 12-ს“.

სარჩევში ხაზგასმულია ავტორთა გვარები და მიწერილია: „ე. ბარნოვი — გარდაიცვალა 1934 წ. 4 ნოემბ. უიარაღო — გარდაიცვალა 1929 წ. 9 მაისს.“

წ. 3. 1916.

ჩასმულია საგანგებო ყდაში, ყუაზე ამოტვიფრულია: „გრდემლი. 3. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილი. 1916 წ. 20 ნოემბ.“

5383-5384. დიდ სტალინს. [ლექსების კრებული]. თბ., 1949.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1949. 20.XII“.

გვ. 9. აღ. აბაშელის ლექსში „შპის ღლე“ ხაზგასმულია: „სიმებს ცეცხლს წაუცილებდი“, მიწერილია: „ი. გრ.“

გვ. 105. რ. მარგინის ლექსის „ლენინის ქუ-

ჩაზე“ პირველ სტროფთან მიწერილია: „ჩეკი რითმა“.

გვ. 175. ს. ჩიქოვანის ლექსში „რიცას ტბაზე“ ხაზგასმულია: „თავს გადავია შენი ჩერო“, მიწერილია: „სტალინს ვანა ჩერო აქვს?“

წიგნში დაცა გვხვ. „სტალინელი“-ს 1950 წ. № 103, სადაც აღნიშნულია ტიხონოვის ლექსი „სახლი გარში“.

5385. ერთხმა. ლექსთა კრებული. [თბ.], 1932.

5386. თაიგული 160-ის თავის სხვადასხვა ლექსებისა. შედგ. იმერელი მღვდლის ჩომახინისგან. გამოც. 1-ლი. ქუთაისი, 1898.

კანზე: „იშვითათა. ეს წიგნი მხოლოდ ლენინგრადაშია ი. გრ.“, ხაზგასმულია შემდგენლის გვარი და მიწერილია: „[ლუკა]. ი. გრ.“

გვ. 7. ხალხურ ლექსში ხაზგასმულია: „კალაშნიკის“, მიწერილია: „კალაშნიკი ი. გრ.“

გვ. 22. ლექსის „ჩონგური“ ბოლოს მიწერილია: „აკაკი“.

გვ. 23. უსათაურო ლექსის ბოლო სტრიქონში ხაზგასმულია სიტყვა: „სხუმბავო“, მიწერილია: „სურმაო (ი. გრ.)“.

გვ. 26. ლექსის „დედის დარიგება“ ბოლოს მიწერილია: „გ. ქორაქიძე“.

გვ. 56. ლექსის „სიმღერა“ ბოლოს მიწერილია: „თარგმანია სომხურიდან“.

გვ. 65. უსათაურო ლექსის „ქაქულყო და ფრანტო ქალო“ ბოლოს მიწერილია: „რ. ერისთავი“.

გვ. 72. ხაზგასმულია სიტყვა: „ფესტუმალად“, მიწერილია: „ფეშტამალი. ი. გრ.“

გვ. 76-77. ლექსების „მუქარა“ და „სიმღერა მეომრისა“ ბოლოს მიწერილია: „შოი მღვიშელი“.

გვ. 78. ლექსის „ყანწი“ ბოლოს მიწერილია: „[რ. ერისთავი]“. აქვე მე-2 სტრიქონში ხაზგასმულია: „სტაქნები“, მიწერილია: „პინეპი“.

5387-5397. თანამედროვე პოეტები. (ლექსები). თბ., 1929.

კანზე: „ი. გრ. 22/II. 1929.“ იქვე: „ჩემი ლექსია“.

გვ. გვ. 3-6 მოთავსებულია ი. გრ. ლექსები.

5398. იერიში. (ქართულ გებრძოლთა ლექსები). შედგაგინეს: ლ. მარამია და სხვ. თბ., 1949.

ყდაზე: „ი. გრ. 1947 (sic). 17/VI. გვ. 136“.

გვ. 136. ხაზგასმულია ლექსის ქვესათაური: „ვარდო ფერი რად იცვალ“-ს სხაზე“, მიწერილია: „ჩემი ლექსიდან. ი. გრ.“

ე. ბაიძის რეცენზია ამ წიგნზე: „ღალად უკვდავების“ ამოჭრილი გაზეთიდან. მიწერილია: „ლიტ. და ხელ.“, 1949, № 18, 8 მასა“.

5399. კომკვავის. XXX. 1918—1948. [რედ. ს. წერეთელი]. სოხუმი, 1948.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ს. წერეთლისაგან. 6/XI 48 წ.“

კანზე: „ი. გრ. 1948 წ. 5/XI“ იქვე: „ნაფესური, 113“.

5400. კოოპერატიულ პიესათა კრებული. ტფ., 1924.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1929. 4/VI“.

5401-5402. კრებული. № 1. ქუთაისი, 1921. კანზე: „ი. გრ. 1922 წ. 9 ივლისი“. იქვე: „ი. გრიშაშვილი გვ. 239, 244“.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 9 ივლისი 1922“. იქვე ავტორთა სიაში გადაშლილია: „ზ. ჩხიკვაძე“ და მიწერილია: „ვ. გორგაძე“.

გვ. 314. ს. ხუნდაძის წერილში „ეკა-ფშა-ეკლას პოეზია“ ხაზგასმულია ადგილები, მიწერილია: „აკაკის სიკვდილმა ვაჟა ადგილიდან ვერ დასძრა“. ხაზგასმულია: „ბენა იმ. ვართავაემ ჟურნ. „განათლება“-ში ეკა-ფშაველას პოეზია გაარჩია“, მიწერილია: „ცალკე დაიბეჭდა ეს წერილი“.

გვ. 258. ნ. ბარათაშვილის პოემის სტრიქონებთან:

„რა ხელპყრის პატივს ნაზი ბულბული, გალანშია დატყვევებული“, მიწერილია: „სადაც გინდ ვიყო რა მგამა / ყოფამცა მქონდეს ნებისა?“ შოთა“

წიგნში დევს ქალაღის ნაქერი, რომელზედაც ლერია: „ი. გრიშაშვილს მადლობით ნ. ლორთქიფანიძისაგან“.

5403. ლენინს — ქართველი პოეტები. თბ., 1960.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას სოსო გრიშაშვილის ბიბლიოთეკას. რევაზ მარგიანი. 21 აპრილი. 1960. მწერალთა სასახლე. ლენინისადმი მიძღვნილი სახეობა სხდომა“.

გვ. 31. ხ. ბერულავას ლექსში „წარვლიან წლები“, ხაზგასმულია: „ხასანბეგურა“ — დაბეჭდილი ქართულ ვახივით“, მიწერილია: „ჩემგან“.

წიგნში დევს გ. ლეონიძის ლექსი „ლენინს“, ამოტყრილი ვაზეთიდან, არშიაზე მიწერილია: „ლიტ. ვაზეთი“, 1960 წ., № 17, 22 აბრილი“.

5404. ლექსები და ნაწყვეტები. შერკ. და გამოც. ი. დატბაშვილის-მიერ. ახალ-სენაკი, 1899.

თავფურცელზე: „არ არის სხვაგან. ი. გრ.“

5405. ლექსები და სიმღერები სტალინზე. [კრებული]. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1939. 5/X. ჩემი ლექსი გვ. 15“.

გვ. 26. ლ. კვიციანიას ლექსის „ჩემი სტა-

ლინი“ ბოლოს მინაწერი: „თარგმანი მ. პატარიძისა (?)“.

გვ. 29. გ. ლეონიძის ლექსის „სტალინს“ მე-2—3 სტროფების გასწვრივ მიწერილია: „ა. ახნაზ. ქადაგიძე. საიათნოვა“.

გვ. 30. ამავე ლექსში ხაზგასმულია: „რამ ვთალა“, მიწერილია: „ა. ახნაზ.“ ხაზგასმულია: „მშვიერს ჰქონდა ხშიადი“, მიწერილია: მშვიერს ხშიადი?“

გვ. 67. გ. ლეონიძის პოემაში „ბავშვობა და ყრობა“ ხაზგასმულია: „პატარა, რას არ პბედავს“, გასწვრივ წერია: „ლექსიდან „უტყველოა!“

გვ. 77. ამავე პოემაში აღნიშნულია მე-3 სტროფი, მიწერილია: „ამ ლექსში რითმა არ არის, რუსულად კარგი გამოვა“.

გვ. 83. ამავე პოემიდან მოხაზულია მეტრის სიმღერის 3 სტროფი, მიწერილია: „პეპოს სიმღერა?“

5406. ლექსთა კრებული. გორი. 1914.

კანზე: „ი. გრ. გვ. 38.“

აღნიშნულ გვერდზე დაბეჭდილია ი. გრ. ლექსი.

5407. ლიტერატურული აღმანახი. საქ. ლარბკომთან არსებულ კულტ-ბაზის ორგანო. ტფ., 1933.

კანზე: „ი. გრ. 1934“.

სათაურთან მიწერილია: „ებრაელების“.

5408-5409. ლიტერატურული აპარისტინი. კრებული. ბათუმი, 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 22/IX.“

5410. ლიტერატურული კოლხიდა. მხატვრულ ნაწარმოებთა კრებული. ფოთი, 1948.

კანზე: „ჩემის რედაქტორობით ი. გრ. 1948. 26 თებერვალი“. იქვე: „გვ. 11, ჩემზე; გვ. 14, ვასწორებ.“

გვ. 14. ლექსში „შოთა შერდაის“ 1-ლ სტროფში სიტყვა „სახის“ ხაზგასმულია, მიწერილია: „სიტყვის“. კანის მე-3 გვერდზე ვაზეთიდან ამოტყრილი ამ წიგნის მოკლე მიმოხილვა მინაწერით: „ახ. კომ.“ 1948, № 37, 25/III“.

5411. მებრძოლთა ლექსები. კრებულისათვის ლექსები შეარჩია და დასაბეჭდად გაამზადა. ა. ადამიამ. თბ., 1945.

კანზე: „ი. გრ. 1946-20-II“.

5412-5413. მერანი. [კრებული]. თბ., 1916.

კანზე: „აქ ჩემი ლექსია და ჩემ მიერ აღმო-

ჩენილი ა. — ყაზბეგის მოთხრობა, გვ. 5, და 110-116“.

თავფურცელზე: „1916 წ. 10 მაისი. ი. გრ.“ გვ. 30. ამონაწერი ვაზეთიდან, ტრაგედია „ბერლოზმანია“-ში მონაწილე მსახიობთა გვაჩრებთ.

5414. მეფე ერეკლეს სახსოვარი. 1798. $\frac{11}{I}$

1898. კრებული [ტფ., 1898].

კანის მე-2 გვერდზე:

„ბატონიშვილი ირაკლი ჩვენი პატარა კახია, ჯაჭვის ბერანგი ჩააცევს, გაჰკრა ხელი და ვახია. (ხალხური). საქრისტიანოს გულისთვის ირაკლიმ ხმალი აიღო. (ხალხური)“.

წიგნში ღვეს ქალაღის ნაქერი მინაწერით: „პოემა მეფე ერეკლეზე. 1. კახაბაძეს წერილი („შვიდი მნათობი.“) 2. ჩემი ა. კ-მე“.

5415. მზე შინა. მეტაღურგთა კულტურის სასახლესთან არსებული ლიტ. წრის ლიტ.-მხატვრ. კრებული. რუსთავი, 1961.

5416. მზრუნველობა სამშობლოს დამცველთა ოჯახებისადმი. [მოთხრობები]. თბ., 1945.

5417. მოთხრობები „მოამბე“-დან. [თბ.].

აქინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ შედგე ავტორთა ნაწარმოებები: ვაჟა-ფშაველა, ი. ევდომიკი, დუტუ მერგელი, განდგეილი [დომინია ერისთავი], იპ. ვართაგავა. პავლე ვიფიანი, კი არა, დროებით განჯელი, * * *, ზ. სიკო, ა. ნადირაძე, პელაგიაშვილი [ალ. მიქაბერიძე] სა[ალ. ტიმაკურიძე], ლ. ა. [ნ. ლომოური], თ.-ლი [კონდ. თათარიშვილი].

5418. მონადირის წიგნი, თბ., 1962.

5419. მშვიდობის მტრად. ახალგაზრდა პოეტების კრებული. ბათუმი, 1951.

თავფურცელთან ვ. გოგოლაძის რეცენზია წინამდებარე კრებულზე, ამოკრილი ვაზეთიდან. არშიაზე მიწერილია: „საბჭოთა აჰარა“, 1951 წ., № 258, 30 დეკემბ.“

წიგნში ღვეს შოთა როყვას ლექსები ამოკრილი ვაზეთიდან არშიაზე: „საბჭოთა აჰარა“, 1951 წ., 27 ნოემბ.“

5420. მწყემსის მეგობარი. (მხატვრ. კრებული). შემდგ. ი. ახვლედიანი. თბ., 1949. ყდაზე: „ი. გრ. ჩემი ლექსები. გვ. 15,17“.

5421. მხატვრული სიტყვა. [კრებული]. შემდგ. კ. ჟანტურიშვილი. თბ., 1951.

ფორხაზე: „ი. გრ. 1952, 8 მაისი. ეთერა“.

გვ. 323. დ. ევარნამის ლექსის „ქართველი მსახიობის“ ბოლოს წერია „შალვა დადიანის საღამოზე გასაღდა შ. დადიანის სახელით. 1954. 25/X.“

ვაზეთიდან ამონაწერი ზ. მყაშვილის წე-

რილი აუპასუხისმგებლოდ შედგენილი კრებულში“, მინაწერით: „კომ“, 1952, № 137, 11 ივნისი“.

5422-5423. ნიაგი. (სალიტერატურო კრებული). თბ., წიგნად აკინძულია ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე წერია: „ერთადერთი ეგზემპლარი. ი. გრიშაშვილის საკუთრება. ნიაგი- (სალიტერატურო კრებული). კ. თუმანიშვილის გამოცემა. 1908 წ. ეს წიგნი აკრძალულ იქმნა 1908 წელს და სულ არ გამოსულა გასასყიდად. მე შევიძინე ცალ-ცალკე ფურცლებად ასოთამწყობ ღ. კილაძის შემწეობით. ი. გრ.“

თავფურცელზე დამატებულია ქალაღის ნაქრები მინაწერით: „1. ამ „ნიაგზე“ იხ. ოხუჯობა გ. ახალციხელისა ვ. გუნაის ღმანას „ძალაში“ (რედაქტორად მე ვწერივარ) 1909 წ., № 6, გვ. 6. 2. ამ აღმანახზე იხ. „საქარო ბიბლ. შრომები“. ტ. III, გვ. 191, 196. წერილები (თეღო რაზიკაშვილისადმი). 3. იხ. აგრეთვე შიო არაგვისპირელის მოთხრობები. სახელგამო, 19... თეღო სახოკის „შენიშენა მორაქველ ამირანზე“, 4. ხრონიკა დაიბეღდა ჟურნალ „ნიაგზე“, იხ. შინაარსი ვაზეთში ახალ ამბთ. (იხ. „ამირანი“, 1908, № 172) თავღებ: „სოფელში“. „დაიბეღდა და ამ ღღებში გამოსა“-ო კრებული „ნიაგი“.

გვ. 68. ხაზგასმულია: „მღერის „სულიკო“-დან: „მტერს ვაი ღღდა ვაძახოთ, ჩვენ-კი ვთქვათ ღღლა-ღღლაო“, მიწერილია: „თუ „ნათელადან“ ი. გრ.“

გვ. 147. ხაზგასმულია: „გამიმწარაო!“ მიწერილია: „გამიმწარია (ს. აბაშელი)“.

ქალაღის ნაქერი მინაწერით: „ქართული კლები“. 1917 წელს 30 ნოემბ. პირველად ახალი პიესა „ხულიგენები“ ღრ. 4 მოქ. სვ. ყიფიანისა. რეჟ. შალიკაშვილი. იხ. განცხადება „საქართ“, 1917, № 263“.

მეორე ცალის პირველ გვერდზე წარწერია: აღმანახი „ნიაგი“ არ გამოსულა გასასყიდად. აკრძალეს. ი. გრ.“

გვ. 288. ტექსტის ბოლოს: „არ დასრულებულა. ი. გრ.“

5424-5428. „წინაღღრის“ კრებული № 1. თბ., 1907.

თავფურცელზე: „ნარკანის ნაქონი ეგზემპლარი, — ნარკანს თავისი ნაწერი აქ გაუსწორებია, ი. გრ. 1955. 12/VIII“.

კანზე: „ნარკანის ნაქონი“

გვ. 14—19. დაბეჭდილია ნარკანის — „შენცი? (ფიქრები ილიას საფლავზე)“. ვასწორებულია მისივე ხელით მრავალ სიტყვა, წინაღღდება. თანღართული ლექსი.

მეორე ცალის გვ. 33. ხაზგასმულია: „სს.“

ჩიტორელიძე“ და მიწერილია: „ჩიტორელიძე მხეილ ყიფიანი იყო და არა ჰევეკაძე“.

მესამე ცალის თავფურცელზე და 79-ე გვერდზე: „წ. კ. ს. ბიბლიოთეკა და სამკითხველო ავლაბარში“.

5429. ოცი წელი. მხატვრული კრებული [მიძღვნილი საბჭოთა საქართველოს 20 წლის-თავისადმი]. თბ., 1941.

5430-5431. ოსმალეთის და გერმანიის ჩხუბი და სხვა ლექსები. ქუთაისი, 1915.

კანზე: „ეს არ არის „ქართ. წიგნში“. ი. გრ.“
გვ. 14. ლექსი „ჩემი პირველი სიყვარული“ მიწერილი აქვს: „ეს ჩემი პირველი ლექს-თავანია. ი. გრ. იხ. „წიგნი“ 1907 წ. „ნიშნადურ-რიდან“ აუღია ჩემი ორი ლექსი. 17 წლის ვიყავი. ი. გრ.“

5432-5433. პანთეონი ქართული თეატრისა. გამოც. ვ. ა. აბაშიძისა. წ. 1. ტფ., 1894.

თავფურცელზე, მე-5, 27, 29, 55, 57 და მე-100 გვერდებზე ბეჭედი: „Судпионер Иосиф Г. Мамуловъ.“

გვ. 3. ვოდევითან „იქვიანი“ დაბეჭდილია: „გადმოკეთ. თ. რაფ. ერისთავის მიერ“; მიწერილია: „ვისგან?“

გვ. 27. ვოდევითან „ბნელ ოთახში“. გადმოკეთებული გ. ჩიქოანის-მიერ“, მიწერილია: „(რედისლავსკისა)“ ქვევით: „ანუ-„პუტრზედ და წყალზე“.

გვ. 55. ვოდევითან „ახირებული ანუ ცოლი ორის დღითა“ რუს. ნათარგმნი ნ. ბ. ყიფიანის-მიერ“, მიწერილია: „რაზსულკისა“.

გვ. 103. ხაზგასმულია: „პოტეხინი“, მიწერილია: „პოტეხინი“. დაბეჭდილია: „დათვი“ — ვოდევ. 1 მოქმედ.“ მიწერილია: „ჩეხოვი-სა“.

გვ. 104. წიგნის ბოლოს მიწერილია: „ამ წიგნს გარეკანზე ჰქონდა განცხადება მეორე წიგნში დაიბეჭდება 1. „დატრიალდა ჯარა“.

წიგნში ქალაღის ნაჭერი მინაწერით: „პან-თონის II წიგნიც უნდა გამოსულიყო. გარე-კანზე წერია, რომ იქ დაიბეჭდებოდა, 1. „დატრიალდა ჯარა“ კ. ყიფიანის. 2. „აყალმაყალი ცოლქმარშუა“ გად ა. ჰიჭინაძის. 3. „ცელქე-ბი“, კომ. ერთ მოქმ. გად. ე. ნიკოლაძისა (ჰიჭი-ნაძისა).“

5434. პატარა ბიბლიოთეკა. [კრებული]. თბ., [1898].

5435. პატარა კრებული საუკეთესო ლექსე-ზისა. ქუთაისი, 1896.

გვ. 4. ლექსის „სიმღერა“ ბოლოს ხაზგას-მულია: „მამია გურიელი“, მიწერილია: „თუ ი. ბაქრაძისა. ი. გრ.“

გვ. 19. ლექსის „აკაკის“ ბოლოს ავტორის სახელთან „გრიშა“ მიწერილია: „[აბაშიძე]. ი. გრ.“

გვ. 20. ლექსის „ნეტა რას ნაღვლობ...“ ბოლოს ფსევდონიმთან „ზაყული“ მიწერილია: „[შოი მღვიმელი].“

5436-5444. პატარა ჩონგური. [ლექსების კრებული]. ტფ., 1903.

გვ. 7. ს. გუგუნიას ლექსის ბოლოს წე-რია: „სრული იხ. „რაჰა“ ს. მერკე.“

5445. პიესათა კრებული. ახალგ. კავშირის და მუშათა ახალგაზრდობის კლუბებისათვის. თბ., 1923.

5446. პიესები. ვაზფხულის თესვის კამპა-ნიისათვის. კრებული. [თბ.], 1933.

თავფურცელზე წარწერა: „მიეცეს და მიე-მატოს სოსოს. გუგული. 7/X.“

5457. საბჭოთა აჰარა. მხატვრული კრებუ-ლი ტფ., 1929. [კანზე: 1930].

5448. პიესების კრებული. თბ., 1949.

5449-5451. პოემების კრებული. „აჩრდლი“ ილ. ჰევეკაძისა. „მომავკედავის ჩვენება“ ა. წე-რეთლისა. „იმედო“ ვ. ორბელიანისა. ტფ., 1898.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშელისა გ მსხილძისაგან. 5/XII 54 წ.“

5452. რიონგისი ლექსებში. [კრებული. ქუ-თაისი, 1933].

5453-5454. რჩეული ლექსები ახალგაზრდა მწერლებისა. — თავგანწირული ექიმი. მოთბ-რობა დ. კამკამიძისა. თბ., 1900.

5455. საამღროვო სიმღერები. თბ., 1908.

5456. სააღღგომო საჩუქარი. კრებული. თფ., 1911.

კანზე: „აქ არის „ტულფები“.

5457. საბჭოთა აჰარა. მხატვრული კრებუ-ლი. ბათუმი, 1936.

5458. საბჭოთა საქართველოს. [ლექსების კრებული]. თბ., 1961.

5459. საბჭოთა, უკრაინას ქართველი მწერ-ლები. თბ., 1954.

სუბერზე: „ი. გრ. 1954. 2/V.“ იქვე. „გვ. 149.“

5460-6462. საღღგომო სიმღერები. [ლექსები]. ტფ., 1898.

კანზე: „აქ ლექსებია: „ალავერდი“. ი. გრ.“

5463. საღამურები. [ლექსები]. თბ., 1946.

ყდაზე: „აქ შ. აფხაიძის წერილი ჩავაკარი. ი. გრ.“

შ. აფხაიძის რეცენზია „ახალგაზრდათა სა-იმედო პოეტური ხმა“ ამოჭრილი ვაზ. „ახ. კომუნისტლან“. არშიაზე მიწერილია: „14 ნო-ემბ. 1946 წ., № 137“. აქვე მეორე ამონაწე-რი: „სალამურების“ საქარო გნხლვა“ მინა-წერით: „1946, 1 დეკემბ.“

5464. საღამური ანუ ლექსთა კრება ქარა-ველთ მწერალთა. ტფ., 1877.

ფორზაცზე: „ეახტანგ მეგლ-ლიში“, 19.“
ფორზაცზე, თავფურცელსა და მე-15 გვერდ-
ზე ბეჭედი: „Тифлисская 2-я мужская про-
гимназия.“

გვ. 7. ა. წერეთლის ლექსში „შიქასტა“ ხაზ-
გასმულია სიტყვა: „მწუხარება“, მიწერილია:
„მღუღარება“. ხაზგასმულია: „რომ გამოსც-
ნო! სიყვარული“, მიწერილია: „ნახოს კერ-
ძი სიყვარული“. ხაზგასმულია: „რუქას“, მი-
წერილია: „ტანჯვას“. ხაზგასმულია მე-4 სტრი-
ქონი, მიწერილია: „გრძელ მოთხრობას გულის
დამწველს“.

გვ. 8. ლექსის „შიქასტის“ ბოლოს ავტო-
რის გვარის შემდეგ წერია: „იხ. I ტ., გვ. 38“
სწოლითში მიწერილია: „აკაკის „შიქასტა“
ღიაბუქდა „ციკარიში“ 1863 წ. მაისი. ლექ-
სი დაწერის თარიღის შემდეგ წერია: „იხ.
„რონგური“ (კ. ლორთქი), 1864, აპრილი“.

გვ. 24. უსათაურო ლექსში ხაზგასმულია:
„პარტუენმა“, მიწერილია: „პიანინო“ ი. გრ.“
5465. საღამური ანუ ლექსთა კრება. თბ.,
1882.

წიგნი ჩასმულია ყდაში.

თავფურცელზე ბეჭედი: „საქართვე. სახელ-
მწიფო ლიტ. მუზეუმის ბიბლიოთეკა“.

გვ. 27. ლექსის „ჩვენს პოეტს აკაკის“ ბო-
ლოს ავტორის კრიბონიმს „ს. ბა-მე“ მიწერი-
ლი აქვს: „ი. ბაქრაძე? სოსიკო. ი. გრ.“

5466. საშგორი. ლექსები, მოთხრობები, ნარ-
კვევები. თბ., 1953.

5467. საშშობლო. მხატვრულ ნაწარმოებთა
კრებული. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1946. 25/II“. იქვე:
„საბავშვო კრებულ „თავგულის“ გარჩევა და-
იბეჭდა „საბჭ. აფხაზეთში“, 1946 წ., № 116,
13 ივნისს. ფსევდ. ხ. ოდიშელი (ხუტა ბერუ-
ლავა). ი. გრ.“

5468-5469. საშშობლო და გმირები. ლექსე-
ბის კრებული. თბ., 1943.

კანზე: „ი. გრ. 1943. 25. II. ჩემი ლექსი,
გვ. 13.“

5470-5472. საშშობლოსათვის, სტალინისათ-
ვის [ქართველ მწერალთა ნაწარმოებების
კრებული წ. 1—3]. თბ., 1941—1943.

წ. 1. 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 20/VIII“. აქვე ამო-
ნაჭერი გაზეთიდან ბ. ელენტიის სარეცენზიო
წერილს მინაწერით არსიაზე: „ლიტ. საქართ.“,
1941, № 39, 26 სექტ.“

წ. 2. 1941.

ამონაჭერი გაზეთიდან: „Ю. Долидзе. „За
родину. за Сталина!“ მინაწერით: „Заря В.“
1942, №3, იანვ.“

წ. 3. 1943.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1943. 25 თებ. მწე-
ჩალთა სასახლე“.

კანზე: „ჩემი სამი ლექსი, გვ. 31.“

გვ. 18—19. მ. ბარათაშვილის ლექსში „მო-
მიხვალ, გვერა!“ ბოლო სტროფის წინ მინა-
წერი: „აჟლია ერთი ხანა“. ლექსის ბოლოს:
„აარგი ლქესი. ი. გრ. 1943. 26/II.“

გვ. 55. ამ გვერდზე და შემდგომ გვერდებ-
ზე დაბეჭდილ გ. ლონიძის ლექსებს შეეხება
მინაწერი: „ეს სამი ლექსი იხ. „კომ.“, 1943.,
№ 10, 18 თებ.“

გვ. 60. ა. მამაშვილის ლექსის „ორი თე-
ზერული“ გასწერიე: „კომ., 1943, № 38,
16 თებ.“

გვ. 46-47. გაზეთიდან ამოჭრილი იასაქანის
ლექსი „ხარკოს“ მინაწერით: „კომ.“, 1943,
№ 42, 20 თებ.“

5473—5475. სამწერლო თავიგული. გამოცე-
მა ილია ჭყონიასაგან. წ. 1. თბ., 1880.

გვ. 253. ლექსის „მტარვალებს“ მეოთხე
სტროფს მიწერილი აქვს: „მარტის თვე“.

მეორე ცალის თავფურცელზე: „სუტ-ვაჟა-
რი, გვ. 20; აუგი ი. ჭხე — 247“.

5476. საშშობლოს საგუშავგოზე. ლექსები
და მოთხრობები. [კრებული. მიძღვნილი სა-
ქართველოს ოლქის სახლერის ჯარებისადმი].
თბ., 1951.

ყდაზე: „აქ ჩემი ლექსებია“.

5477. საშშობლოს საღმრთაქმლოდ. [ლექ-
სებისა და მოთხრობების კრებული]. ბათუმი,
1944.

5478. სანაპირო. [კრებული]. ბათუმი,
1928.

თავფურცელზე „პარმენ ობოლი“-ის გვერ-
დით მიწერილია: „პ. ლორია“

ქანის მე-4 გვ. ჩამოწერილია: „პაოლო
იაშვილი, ა. შანშიაშვილი, ტ. ტაბიძე, ი. გრი-
შაშვილი. 1928 წ., 2 მაისი, ბათუმი“.

5479. საქართველოს პოეტები ესპანეთის
ხალხს. ტყ., 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1936. 22/X“.

გვ. 17. დარია ახვლედიანის ლექსს „ესპა-
ნელ გმირ ქალებს“ მიწერილი აქვს: „ეს ლექ-
სი მთლიანად დაიბეჭდა „მშრომელ ქალში“
1936, № 10. აქ შემოკლებულია“.

გვ. 27. პ. იაშვილის ლექსის „წინ ესპანე-
თის გმირულ ხალხს!“ ბოლოს მიწერილია:
„კომ“, 1936. № 203, 2 სექტ.“

ბოლოში ჩაყრულია: 1. გაზეთ „ლიტ. სა-
ქართველოს“ 1937 წ. № 1-დან ამოჭრილი
ბ. ელენტიის რეცენზია „ერთფეროვნების წი-
ნალმდეგ“. 2. გაზეთ „Известия“-ს 1936 წ.
№ 225-დან ამოჭრილი ი. ერეხტურგის წერი-
ლი „Против пошлости“. აქვე ჩაღებულია გა-
ზეთი „ლენინური გზით“, 1939 წ. № 11.

5480. საყოველთაო თამადა. თბ. გამოც. „მე-ისა“, № 1, 1907.

კანზე: „ტერაბელა — სუქიასოვია“.

5481. სახალხო რევოლუციონური სიმღერები, მარსელიონი და გმირ არსენ ჭორჯიაშვილის ხსოვნას. [ქ. ა.], 1919.

თავფურცელზე ბეჭედი: „აქიმი იოსებ ასლანიშვილი“. იქვე: „ვახტანგ ასლანიშვილი“. თავფურცელზე: „არ არის აწერილი, მომცა სოსო ასლანიშვილმა. ი. გრ.“

5482—5486. სიმღერა გამარჯვებისა. [ლექსების კრებული] თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 22/VII“.

გაზეთიდან ამოჭრილი შ. დადიანის რეცენზია „სიმღერა გამარჯვებისა“, მიწერილია: „ლიტ. საქართ.“, 1942, 28 თებ.“

5487. სიტყვა ტრიბუნადან. პროლეტ. მწერლების ნაწარმოებთა კრებული, პოეზია, პროზა. კრიტიკა. ბათუმი, 1928.

კანსა და თავფურცელზე: „ი. გრ. 1928. 27. VII. (იელისი) ბათოში“.

კანზე: „გვ. 88“. ტექსტში აღნიშნულ გვერდზე მოხაზულია აბზაცი, რომელიც ეხება ი. გრიშაშვილს.

გვ. 43. ლექსის „კომკავშირული“ არშაზე მიწერილია: „არა უშავს...?“

გვ. 45. ლექსის „ლენინელები“ სათაურთან მიწერილია: „ნ. ჩხიკვაძეს ჰგავს.“

გვ. 61. ტექსტის ბოლოს ავტორის გვართან „ბ. თაღუმაძე“ მიწერილია: („ბარნაბა მიაშვილი“. ავტორი ლექსების წიგნისა „პროლეტარი“.

გვ. 62. მოთხრობაში: „შეხვედრა“ ხაზგასმულია: „უშზო-უდარო“. არშიაზე: „უშზო-უმეო“.

გაზეთიდან ამოჭრილი ე. ლუარსაშიძის რეცენზია ამ კრებულზე მინაწერით: „ახალგაზრდა კომუნისტი“. 1928, № 175, 28 აგვისტო.

კანის მეოთხე გვერდზე წერია: „სურათები არ უნდოდა. — თ. ლეკავა. — გრ. გრ.-ს პროზა კარგია. — ნ. იმედაშვი. — გრ. შავიშვი. — ართილაყვა. — თაღუმაძე. — გვ. 65 თარგმანების ავტორი? — რატომ ამათი სურათი არ არის: 1. მ. შენგელაია და 2. ლ. შარაშიძე“.

5488. სტალინს. ლექსთა კრებული. [თბ.], 1944.

გვ. 43. ი. გრიშაშვილის ლექსში „სტალინ-გრადის გმირებს“ ბოლო სტროფში გასწორებულია სიტყვა: „გულგაღებული“, წერია „ვულგადელილი“.

5489. სტალინს. [ლექსების კრებული]. თბ., 1946.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1946. 25.II“.

5490. სტალინურ თაობას ქართველი მწერ-

ლები. კომკავშირის XX წლისთავის საიუბილეო კრებული. თბ., 1938.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1938. 11/XI“.

5491. სტალინური თაობა. [ლექსების კრებული]. ბათუმი, 1938.

5492. სხივი. ლექსთა კრება სხვადასხვა მწერალთა. შეკრებ. და გამოც. მინა გოგაბის მიერ. თბ., 1905.

კანზე: „ცალხელის ლექსი, გვ. 8; აკაკის ლექ., 32“.

გვ. 32. ხაზგასმულია ავტორი: „აკაკი“, მწერილია: „ივერია“, 1905, № 3.“

5493. სხივი. (ლიტ.-მხატვრ. კრებული). ქუთაისი, 1916.

თავფურცელზე: „ი. გრიშ. ტფილისი. 22/II. 16 წელი“.

5494-5496. ტალღები. [ლექსთა კრებული]. ტბ.. 1905.

კანზე: „ი. გრ. ბეგლარას გამომცემლობა. მისი ლექსებიცაა“

5497. უკვდავი ძმობა. [ქართველი პოეტების ლექსები რუსეთზე]. თბ., 1959.

5498-5499. ქართველ დრამატურგთა პიესები. თბ., 1959.

5500. ქართველი მეომრები. [მხატვრული კრებული. რედ. გ. ლომიძე. [მოსკოვი], 1944. თავფურცელზე წარწერა: „ძველი თბილისის მგზნებაზე მგოსანს სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით, რედაქტორისაგან. მოსკოვი, 13/IV. 44“.

5501-5502. ქართველ მწერალ ქალთა სამხატვრო სალიტერატურო აღმანახი. წ. 1—2. ტბ., 1925—1926.

წ. 1. 1925.

კანზე: „ტბა. 1925 წ., 6 აგვისტო. ი. გრ.“

გვ. 11. საფო მგელაძის მოთხრობაში „ნანა“ ხაზგასმულია: „შუბლს, შუბლს ჭკვიანი ნარკებთი დაღარულს“ და მიწერილი არშიაზე: „მარიკანისა“. ხაზგასმულია: „ან ყველაფერს, ან არაფერს“, მიწერილია: „ბრანდ“.

გვ. 63. ე. მესხის მოთხრობას „დედის“ სულსკვეთება“ სათაურის წინ მიწერილი აქვს: „ბ. შველიძის ვადმოცემით ეს თარგმანი ყოფილა რუსულ ჟურნალ „Heb“-დან.“

გვ. 82. ნინო ტყემალაშვილის მოთხრობაში „ქადონური სალამური“ ხაზგასმულია: „როდესაც ის ამაყად პაწაწა ფეხებს ვადაღვამდა, ფარშევანგი მის ბაძავდა“, არშიაზე მიწერილია: „ფარშევანგზე ცუდი ფეხები ვისა აქვს? ამაზე ლეგენდაც არსებობს!“.

გვ. 88. თ. ჭაფ-ისას მოთხრობაში „შემოდ-

გომის ფიქრები“ სიტყვა „გავს“ შეცვლილია სიტყვით „სჩანს“.

გვ. 124. ფუჩინას რეცენზიაში კ. ბურჯანაძის და ტ. ზაალაშვილის „სტუდენტულეზზე“ პირველ აბზაცში ხაზგასმულია: „აღმატადე“, მიწერილია: „მატალე?“. წ. 2. 1926.

თაფურტელზე წარწერა: „გრიშაშვილს... ჩემს — არ ვასახელებ. ქვეყანამ ოცის რაც ხარ, იყავი და იქნები მარადით ჩემთვის. მარჯან. 1926 წ. 29 XI.“ იქვე: „ი. გრ. 1926. 29 XI“.

გაზეთიდან ამოკრილი „პლებების ქალას“ რეცენზია აღმანახის მეორე წიგნზე. მიწერილია: „კომ.“, 1927, № 2, 4 იანვ.“.

5503. ქართველ მწერალთა ნაწარმოებები. თბ., 1959.

5504. ქართველი მწერლები. ვასილ ბარნოვი. მიმქრალი შარავანდედი. [ისტ. რომანი]. ალ. შანშიაშვილი. უგვირგვინო მეფენი. [დრამა 5 მოქმ.]. ტფ., 1914.

თაფურტელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს სანდროსაგან 1914 IX 9.“ იქვე: „გამოტოვებული ადგილი. გვ. 17. აღვადგიენ. ი. გრ.“

გვ. 17. არშიაზე მიწერილია: „აღდგენილა სხვა ტომში (ტ. II, 1920, გვ. 89)“. აქვე ჩაკრულია „სახალხო გაზეთიდან“ ამოკრილი ეს გამოტოვებული ადგილი.

5505. ქართველი მწერლები პოლონეთს. [ლექსები და მოთხრობები]. თბ., 1959.

5506. ქართველი მწერლები საბჭოთა საქართველოს. [ლექსები. თბ., 1941].

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 23/II“. იქვე: „ჩემი ლექსები გვ. 7. 8. ი. გრ.“

გვ. 6. გ. ტაბიძის ავტოგრაფი: „გალაკტიონ ტაბიძე. 1941 23 თებერვალი“ მიწერილი აქვს ლექსს „შშობლიურო ჩემო მიწავ“.

გვ. 294. ს. ჩიქოვანის ავტოგრაფი: „სიმონ ჩიქოვანი. 1941. თებერვალი“ მიწერილია მის ლექსთან „როშის მთავე“.

გვ. 296. ი. აბაშიძის ავტოგრაფი: „ირაკლი აბაშიძე“ მიწერილია მის ლექსთან „ქანდაკეზა მთაწმინდაზე“.

5507. ქართველი მწერლები რუსეთის შესახებ. შემდგ. ვანო შადური. თბ., 1962.

5508. ქართველი მწერლები შოთა რუსთაველს. თბ., 1937.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1938. 3.I. მე, გვ. 29“.

გვ. 30. ი. გრიშაშვილის ლექსის „შოთა რუსთაველი ჩემს ბიბლიოთეკაში“ დასასრულს მიწერილია: „(კომუნისტი“, 1937 წ. №). P. S. კიდევ მქონდა შოთაზე ლექსი „ვეფხისტყაოსანი და ქიაკოვანი“ („კომუნისტი“, 1938, № 1)

„მაიკო ორბელიანის ვ.ტყაოსანი“ („ლიტ. საქართ.“, 1937. დეკემბ.).

ჩაღებულია რველის კანში გაბეული გაზეთის ამონაჭრები. კანზე წერია: „ლექსები, რომლებიც ამ წიგნში არ არის. ი. გრ.“ სხვადასხვა გაზეთებიდან ამოკრილია შემდეგი ლექსები: 1. გრ. ცეცხლადე. შოთას. 2. გ. ქუჩიშვილი. რუსთაველისადმი. 3. ი. ვაკელი. შოთა რუსთაველს. 4. მ. ვარშანიძე. შოთას. 5. ი. სელვინსკი. რუსთაველს. 6. ლ. მეგრელიძე. შოთას ხეივანში. 7. ს. ისიანი რუსთაველი კრემლში. 8. გ. ნაფეტარაძე, რუსთაველი. 9. ი. სუჯაშვილი, შოთა რუსთაველს. 10. ლადო თერგი. შოთას. 11. ა. რეხვიაშვილი. უკვდავ რუსთაველს. 12. ს. შანშიაშვილი. სიტყვა შოთას. 13. გ. ლეონიძე. ვეფხისტყაოსანს. 14. ვ. გაბეცვიანი „ვეფხისტყაოსანი“ გადარჩენა. 15. მ. მრეველიშვილი. ვეფხისტყაოსანი. 16. გ. გვეტაძე. სიმღერა რუსთაველზე. 17. ს. ახვლედიანი. რუსთაველისადმი. 18. გ. ვიასელი. რუსთაველის სურათთან. 19. ი. ბეროშვილი. შოთას. 20. შ. ზაქარიაძე. შოთა რუსთაველს. 21. ალ. ბეგაშვილი. დილო მოსკოვს. 22. დ. გაჩეჩილაძე. რუსთაველის გარდახვეწა. 23. გ. ვიასელი. შოთა რუსთაველი საკონცერტო დარბაზში. 24. ი. მჭედლიშვილი. რუსთაველისადმი. 25. დ. ურჯულაშვილი. რუსთაველს. 26. კ. ცეცხლადე. შოთას ძეგლს. 27. შ. ჩარკვიანი. რუსთაველს. 28. მ. მიქელაძე. შეხვედრა შოთასთან. 29. ნ. ელიოზიშვილი. შოთა რუსთაველს. 30. გ. უკულუბა. უკვდავ მოსკოვს. 31. ალ. ბეგაშვილი. დილო შოთას. 32. ვ. კირაკოზოვი. შოთა რუსთაველს. 33. კ. ჭიჭინაძე. რუსთაველისადმი. 34. ი. გრიშაშვილი. წერილი ბელადისადმი ჩემი უბნიდან. 35. გ. კაკაბანიძე. შოთა რუსთაველს.

ფორზაცთან ვაზ. „წითლარმიელის“ 1937 წ. 31 დეკემბრის ნომერი, არშიაზე: „შოთა“.

აქვე სამი რეცენზია წინამდებარე წიგნზე, ამოკრილი გაზეთებიდან: 1. გ. ნარძისა მინაწერილი: „მუშა“, 1938, 5 იანვ.“ აქვე გახსნილია ფსევდონიმი „გ. ნარძი — გრ. ნუცუბიძე“. 2. დ. ფანჯღლიძისა მინაწერილი: „კომუნისტი“, 1938 წ., № 38, 16 თებ.“ 3. არანიშვილი რეცენზია. წყარო მითითებული არ არის.

5509. ქართველი მწერლები შოთა რუსთაველს. [კრებული]. თბ., 1966.

5510. ქართველი პოეტები მოსკოვს. [ლექსები]. თბ., 1947.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 9/XII. შ. დემეტრაძესაგან“.

5511-5512. ქართველი პოეტები ქუთაისს. [კრებული]. თბ., 1947.

ფორზაცზე წარწერა: „ქართული კულტუ-

რისა და ლიტერატურის კეთილშობილ მოამბეებს, ქართველი ხალხის ნიჭიერ მომღერალს, ჩემს ძვირფას უფროს მეგობარს — სოსო გრიშაშვილს — მარად მოსაგონარად ვუგზავნი ამ წიგნს საქართველოს მეორე დედაქალაქის მუდამ სამახსოვროდ. გ. სამხარაძე. 4/XII. 47 წელი. იმერეთი.“

ყდის მე-2 გვერდზე: „გამისწორეს. გაეასწორე. გვ. 20. ი. გრ.“

გვ. 20. შესწორებულია ლექსი „სონეტი ქუთაისს“ და ბოლოს მიწერილია: „იხ. ჩემი II ტ., გვ. 98, 1917 წ.“

5513-5515. ქართველი პოეტები წითელ არმიას. [კრებული]. თბ., 1942.

კანზე: „ჩემს ბიბლიოთეკას. ი. გრ. :942. 24 თებ.“ იქვე: „გვ. 8.“ აღნიშნულ გვერდზე დაბეჭდილია ი. გრიშაშვილის ლექსი.

გაზეთიდან ამოკრილი რეცენზია წინამდებარე წიგნზე მინაწერით: „კომუნისტი“, 1942, 4 მარტი.“

5516-5517. ქართველი პოეტების რჩეული ლექსები. წიგნი მე-2. ტფ., 1904.

კანზე წარწერა: „გრიშაშვილს, ქიქოძესაგან“. მინაწერი: „(სამ. ფირცხალავას რედაქციით)“.

თავფურცელზე: „ტფილისი. 12 ივნისი. 1914 წ. [შედგენილი სამსონ ფირცხალავას მიერ] ი. გრ.“

გვ. 4. ხაზგასმულია: „(ა. კ.-ძე) 13 წლისა ჩამოვიდა ტფილისში“... და მიწერილია კითხვის ნიშანი.

გვ. 106. ხაზგასმულია ი. კერესელიძის ლექსთა კრებულის გამოცემის წელი „1878“, მიწერილია: „ამაზე ადრე გამოვიდა, 1859 წ. ი. გრ.“

გვ. 116 ივ. კერესელიძის ლექსთან „ქაო ქართველთ, მშობასა ვფიცავ“ პიწერილია: „აკაის აქვს ასე დაწყობილი ლექსი“.

5518. ქართული ლექსები და სიმღერები. სტალინზე. ტფ., 1937.

შუტეტიტულზე: „ი. გრ. 1937. 20/V“.

წიგნის ბოლო გვერდზე მოხაზულია გამფორმებულ მხატვართა გვარები და მიწერილია: „ვისი რომელია?“

წიგნი დევს ტ. ტაბიძის ლექსის თარგმანი „Колхозная здравница Сталину.“ ამოკრილი ჟურნ. „Огонек“-ის 1937 წ. №12-დან.“

5519. ქართული მწერლობის ისტოლოგია. ქუთაისი, 1936.

ყდაზე: „ჩემი ორი ლექსი. გვ. 76“.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1936. 6/VIII“.

გვ. 215. ხაზგასმულია რითმები: „განდაგონა — განა?“ მიწერილია: „ჩემგან, იხ. ლამაზი სიკვდილი“ და „ლატარიისთვ.“

გაზეთიდან ამოკრილი „პატარა ფელტონი. ფიქრები „ქართული მწერლობის ანთოლოგიაზე“, ხელმოწერილი „შენი ოლიფანტი“, არ. შიავი მიწერილია: „საბჭოთა აკარა“, 1936, № 236, 14 ოქტ.“

5520-5521. ქართული მწერლობის ქრესტომათია. V—XVIII სს. აღ. ბარამიძის რედ. ტფ., 1932.

კანზე: „მძორი თუ მძოვრი, გვ. 105; ტარული, 104; დუგუნი — ბანკები? 104; ხირაული — „ნასილკა“ (?), გვ. 99.“

გვ. 100-101. ს. ს. ორბელიანის „სიბრძნესიცრუისა“-ში არაკებთან „მგელი და ვირი“ და „შეკლავი და ვირი“ მიწერილია: „სპარსულია“.

გვ. 105. მოხაზულია არაკი: „მძოვრი და ჯალღები“, მიწერილია: „ეს აკაის აქვს გალექსილი“.

გვ. 106. მოხაზულია არაკი: „სამკვიდროს გიჟი მოყვარული“, მიწერილია: „Для силыиюго человека всякая земля родина (როლანი)“.

5522. ქართული პატრიოტული პოეზიის ანთოლოგია. ლ. ასათიანის რედ. და წინასიტყვაობით. თბ., 1942.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1942. 18. XI“.

5523. ქართული საბჭოთა პოეზიის ანთოლოგია. თბ., 1947.

ფორზატზე: „ი. გრ. 1948 წ. 9/I“. იქვე: „გვ. 126“.

გვ. 126. ლექსში „წერილი ბელადისადმი ჩემი უზნინან“ გასწორებულია მესამე სტროფი, მიწერილია: „ენიც გამაჩვენების საშობლოს ქნინდა“.

აქვე წიგნის სარედაქციო კოლეგიის ბარათი ი. გრიშაშვილისადმი, სადაც სთხოვენ წარმოადგინოს ლექსები 400 სტრიქონამდე. ტექსტში ხაზგასმულია „400“ და მიწერილია: „იხ. II გვ.“ მე-2 გვერდზე წერია: „ჩავაბარე ალექსი გომიაშვილს“. ამას მოსდევს 22 ლექსის სათაური, ბოლოში მიწერილია: „ი. გრ. ჩავაბარე 7 IV 1947. 30 წ. ოქტომბრის თავზე გამოდის ანტოლოგია, მივცი ეს ლექსები“: ჩამოთვლილი 13 ლექსი ბოლოში მიწერილია: „ჩავაბარე 1947. 3/IV. აბა, ვნახოთ, აქედან რას ამოვღებენ. ალბად: „პასუხად: ახალგაზრდა მწერლებს“, „ონავარს“ და „გრ. ორბ.-ს ი. გრ.“

გვ. 136. ი. გრიშაშვილის ლექსების დასასრულს მიწერილია: „10 ლექსი — დანარჩენი“?

გვ. 383. სარჩევში ხაზგასმულია: „იოსებ გრიშაშვილი“. მიწერილია: „აკლია: ვ. რუხაძე, კ. მაყაშვილი, ს. ფაშალიშვილი“.

5524-5531. ქართული სიტყვა-კაზმული

მწერლობის ანთოლოგია. რედ. ია ეკალა-
ძე. ტ. 1—3. ტფ.—ქუთაისი, 1928—1930.

ტ. 1. (V—XII საუკ.).

გვ. 193. ლექსიკონში ხაზგასმულია: „ზინ-
დანი — საპრობილე“, მიწერილია: „გრდემ-
ლია. ი. გრ.“

თ. ბეგიაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე, ამო-
კრული ვაზ. „კომუნისტიდან“, მიწერილია: „14
მარტი, № 60.“

ტ. 2. XVI—XVIII საუკ. 1928.

კანზი: „ზროსა, 194; ტარურადა, გვ. 128;
ქადრაკი, გვ. 128; ხანდაზმული-ხნიერი, გვ.
129; ჰრომი, გვ. 132“.

გვ. V. პირველ შენიშვნაში ჩამატებულია:
„ახალგაზრდა მეცნიერს“. (ეხებ, აღ. ბარამი-
ძეს).

გვ. XIV. სქოლიოში მიწერილია: „ეს სახა-
ნაწილმა დაბეჭდა. იხ. „მოგზაური“ 190; წ.
გვ. 183, [№ 2]. ეხება დავით ბატონიშვილის
მუხამბაზს. იქვე: „ყარბი ლარაძის ფსევდო-
ნიმია“.

გვ. XV. ხაზგასმულია: „გოდ. ფირალიშვი-
ლი“, მიწერილია: „ამ ფირალოვის შესახებ
პირველად ს. გორგაძემ კი არ ამოიღო ხმა,
არამედ „თეატრმა“. (იხ. ვ. აბაშიძის „თეატ-
რი“, 1885 წ., № 1). აქ ნათქვამია: „აღსდევ...“
ეკუთენის ფირალოვის. ი. გრ.“ აქვე სქოლი-
ოში მიწერილია: „ზ. ჰ-მე წერს. რომ ეს
ლექსი „აღსდევ გმირთა გმირთ“ გ. ფირა-
ლოვის კი არ ეკუთვნის, არამედ ფილადე-
ფოს კინაძეს და წერდა ჯ. ფირალოვის ფსევ-
დონიმით (იხ. „ქართული სტამბები“, დიდი
წიგნი; გამოც. წელს არ აწერია); გვ... სუ-
რათის ქვეშ წარწერა“.

123. მოხაზულია ს. ს. ორბელიანის არაკი
„გლახაკის სიზმარი“. მიწერილია: „მოლას
ანეკდოტი“.

გვ. 125. არაკთან „ქოსა და ყადი“ ხაზგას-
მულია: „უხსი“, მიწერილია: „ზროსა; საკლა-
ვი მსტქანი“.

გვ. 125. არაკთან „მგელი და ვირი“ მიწე-
რილია: „თათლუდიდან არის ნათარგმნი“.

გვ. 129. არაკთან „ყასაბი და ნისიათ მო-
ვაბი“ მიწერილია: „ეს აკაკიმ დადგეჟს“.

გვ. 135. არაკს „ქალი (სქოლიოა და დამა-
ნადან)“ მიწერილი აქვს: „ქაცვია-მწვემისი მი-
ბაძე“.

გვ. გვ. 161—172. თეიმურაზ მეორის „საბ-
რე თქმულით ანუ ღლისა და დამის გაბასება“.
საქორწილო რიტუალის ცალკეული დეტალები
ბის შინაარსი არაშეიშვება მიწერილი შესაბამისი
სტროფების გასწვრივ. არის ცალკეული სიტყ-
ვების განმარტებები: გვ. 163. ხაზგასმულია:
„შაქრის იარაღს დაუდგემნ“, მიწერილია: „ე. ი.
ტყბილელის“ გვ. 166. ხაზგასმულია: „პამ-
22. კატალოგი, ტ. I

ტა“, მიწერილია: „პატარა თუ საკმაო“.

გვ. 168. ხაზგასმულია: „ფადარათსა იქმს“,
მიწერილია: „ფადარათი (სპ.) მოსვენება“. ხაზ-
გასმულია: „ჯორაბა“, მიწერილია: „წინდა“.

გვ. 170. სიტყვითან „ღასდებელი“ მიწერი-
ლია: „სანადლოვო“.

გვ. 172. ხაზგასმულია: „მეტჩირობით“, მი-
წერილია: „ე. ი. ხუმრობით“.

გვ. 167. არის მინაწერი: „ძველად ქორწილ-
ში სულ რუსთველის მუნასიბებს ამბობდნენ
ვიდრე აშუღები გაჩდებოდნენ“.

წიგნის ბოლოს დართულია ლექსიკონი მი-
ნაწერით: „მე ჩავაკერე წიგნში. ი. გრ.“

აქვე გახუთის ამონაწერები: 1. თ. ბეგიაშვი-
ლის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „1928,
21 ნოემბ., „კომ.“ 2. გ. ლეონიძის რეცენზია,
მინაწერით: „Заря“, 1929. № 54“.

წიგნის ბოლოს კანზე აღდგენილია ცენზო-
რის მიერ ამოგდებული ცნობა: „ბაზარზე ქა-
ლადის ნაღვლების გემო მორიგი ტომი დაი-
ბეჭდება მხოლოდ ხელის მომწერლებისთვის“.
იქვე მიწერილია: „ცენზურას ამოღება“.

მეორე ცალის კანზე: „დუბლ.“

წიგნში დევს ა. ბარამიძის მიერ შედგენი-
ლი (იუფასო დამატება „ანთოლოგიის“ ხელის-
მომწერთათვის) — ქართული „სიტყუაჯამულ
მწერლობის ანთოლოგიის II ნახმარ-ნასესებებ
და იშვით სიტყუათა მოკლე ლექსიკონი“.
9 გვ.

ტ. 3. მე-19 საუკ. 1-ლი ნახევარი. 1930.

თაფურაკულზე წარწერა: „ჭირფახ სოსოს.

5. შილაკამე. 7/11: 30 წ.“

წინასიტყვაობის შემდეგ ჩართულ ფურცელ-
ზე სურათებს ზეით მიწერილია: „ჩართმ არ
არის გრ. რჩეულების, დ. კონქაძის და სხვათა
სურათები“

გვ. 110. სქოლიოში ხაზგასმულია: „წუნი-
და შაქარი“, მიწერილია: „შაქრის ლერწამი“.

გვ. 128. ბ. ჭორაქაძის ლექსის სათაურთან:
„ა...წ...ს“. მიწერილია: „(ავ. წერეთელს)“.

გვ. 252. გრ. ორბელიანის მოკლე ბიოგრა-
ფიულ ცნობებში ხაზგასმულია: „დაბადებ-
ს წელს ნამდვილად არ არის გამოჩვენული“,
მიწერილია: „მე ვიტყვ: ერთი წერილი ენაზე,
სადაც ულოკაევენ გრიგოლის მამას, ვაჟის,
გრიგოლის ვარჯის. [ეს დაიბეჭდება ჩემს წიგნ-
ში]“.

გვ. 254. ხაზგასმულია: „გამოსცა პირველა
ქართული ფურცალი“. ეხება ჯ. ერისთავს, მი-
წერილია: „ცისკარი“.

გვ. 255. მოხაზულია აბზაცი, რომელიც
ეხება ლ. არღვანიანის ნაწარმოებებს, მიწერი-
ლია: „იოდენ ბეგია“. გრ. რჩეულიშვილის
შესახებ არმიაზე: „ჩემი წერილი? (იხ. აქერი-
ვის ლიმონები“).

მეორე ცალის ტექსტის დასაწყისში: „ან-ტოლოგია. III. არეული, გვ. 129“.

5532-5533. ქნარი, ანუ რჩეულთა ლექსთა კრება. ქუთაისი, 1896.

5534. შურდული. „ივერიიდან“. № 1-5. რედ.-გამომც. ია ვრაძე. ტფ., 1904.

კანზე: „ღალატი, გვ. 41; განჯისკარელისა, გვ. 52; ბეგლარას სენა, გვ. 27; ნ. ჩხეიძე, 74, 46.“

კანსა და თავფურცელზე რედაქტორ-გამომცემლის ფსევდონიმს მიწერილი აქვს: „[სოფრ. მაგლობლიშვილი?].“

გვ. 27—29 მოთავსებულია სენა „თეატრ-ში“. ტექსტის ბოლოს ავტორისეულ ხელწერასთან „ბ. ოჯახ-კეტიანი“ მიწერილია: „ახოს-პირელი“.

გვ. 74. ხაზგასმულია: „ამ სტრიქონების დამწერმა“, არშიაზე მიწერილია: „ს. მაგლობ.? ი. გრ.“

5535. ჩანგი. შოთა რუსთაველი, დ. გურამიშვილი, ბესიკი, ალ. ჭავჭავაძე, გრ. ორბელიანი, ნ. ბარათაშვილი, რ. ერისთავი, ი. ჭავჭავაძე. ა. წერეთელი, ვეჯა-ფშაველა, გ. ჭალაღდელი, ი. დავითაშვილი, ი. ევლოშვილი, ბაჩანა, მ. გურიელი, შ. მღვიმელი, დ. მეგრელი, ნ. ჩხიკვაძე, გ. ტაბიძე. [თბ., 1960].

5536-5538. ჩაჩავა ნ. ავტორიონია 25 ოქტომბრის ვარშემო. [მხატვრ. კრებული. შუდგ. ნ. ჩაჩავას მიერ. თბ., 1924].

თავფურცელზე წარწერა: „ხარბიტონ ვარდოშვილს. ნ. ჩაჩავა. 10/XII“.

მეორე ცალის მე-4 გვერდზე: „ა. სიდოროვი, სტეფანე ხალტორინი. 1922, სახელგ.“ იქვე: „გ. იზნენელი გარდაიც. 1920 წელს, თებ. 5-ს“.

5539. ჩემი მასწავლებელი. [კრებული]. თბ., 1961.

5540-5543. ჩვენ გავიმარჯვებთ. [ლექსების კრებული]. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 22/VII“. იქვე: „I. პირველი კრებული“.

ა. ელიაძის რეცენზია „Песни победы“, ამოკრილი ვაზეთიდან, არშიაზე მიწერილია: „Заря востока“ 1941, №198, 22 აგვისტო“.

მეორე ცალის კანზე: „ჩემი ლექსი, გვ. 6“.

5544-5547. ჩვენ გავიმარჯვებთ! [კრებული]. ზესტაფონი, 1942.

თავფურცელზე წარწერა: „სასიქადლო პოეტს იოსებ გრიშაშვილს! ლენინელის რედაქციისაგან. იენისი, 1942 წ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. მოსაშვილს. ი. გრ.“

5548. ჩვენ გავიმარჯვებთ. [ლექსები და მოთხრობები]. ბათუმი, 1943.

5549. ჩვენი თბილისი, ქართველი პოეტები თბილისს. [თბ., 1958].

5550-5562. ჩვენი საუნჯე. ქართული მწერლობა ოც ტომად., 1960—1961.

ტ. 1. ძველი მწერლობა. 1960.

ტ. 2. ძველი მწერლობა. 1960.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1960. 15/XI“.

ტ. 3. შოთა რუსთაველი. ვეფხის ტყაოსანი.

ფორზაცზე: „ი. გრ. „ვეფხისტყაოსანი“. 1960 წ.“

წიგნში კონვერტით დევს ვაზ. „სტალინელის“ (ქუთაისი) 1960 წ. 22 იენისის ნომრიდან ამოკრილი წერილი: „ვეფხისტყაოსანი“ კრაკოვის სენანზე“.

ტ. 4. თეიმურაზ I, ნ. ციციშვილი, ი. სააკაძე. რჩეული. 1960.

წიგნის ბოლოს ფორზაცზე: „ოსმაილ ჩალაბი. 424“.

ტ. 5. ს.-ს. ორბელიანი, ვახტანგ VI, მ. ბარათაშვილი, დ. სააკაძე, დ. გურამიშვილი, თეიმურაზ II, საიათნოვა, ბესიკი, რჩეული. 1960. ფორზაცზე: „საიათნოვა—359.“

ტ. 6. ა. ჭავჭავაძე, გ. ორბელიანი, ნ. ბარათაშვილი, ვ. ორბელიანი, გ. ერისთავი, ლ. არდაზიანი, დ. ჭონჭიძე, რჩეული. 1960. ტ. 7. ი. ჭავჭავაძე. რჩეული. 1960.

ტ. 8. ა. წერეთელი. რჩეული. 1960.

ტ. 9. ი. გოგებაშვილი, გ. წერეთელი, რ. ერისთავი, გ. ჭალაღდელი, მ. გურიელი, რჩეული. 1960.

ტ. 11. ა. ყაზბეგი. რჩეული. 1960.

ტ. 12. ვეჯა-ფშაველა. რჩეული. 1961.

ტ. 13. ე. ნინოშვილი. რჩეული. 1961.

ტ. 14. დ. კლიაშვილი. რჩეული. 1961.

5563-5566. ჩონგური. ნ. ბარათაშვილის, ილ. ჭავჭავაძის, ავ. წერეთლისა და სხვა მწერლების ლექსების კრება, შედგენილი კ. ლორთქიფანიძისაგან. პეტერბურგი, 1864.

წიგნი ჩასმულია ლიდორინის ყდაში, ყდაზე დაწებებულია წიგნის კანი.

თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა? „კუზ ზაქარია ანდრონიკოვის წიგნებიდან“.

ფორზაცზე წერია: „ი. გრიშაშვილის შენიშვნებით“. იქვე: „ნ. ბარათაშვილის ერთ ლექსს რათ ჰქვიან „ფანტაზია“, გვ. 78; იხ. სარჩევის სხოლიო; ილიას ლექსის პირველი ვარიანტი, გვ. 67“.

გვ. 17. ნეკრასოვის პოემაში „პოეტი და

მოქალაქე“ ხაზგასმულია: „გვეყოფა თითქმის პოეტებიცა, გვეპირება კი მოქალაქეები“. არ- შიაზე მიწერილია: „გვეყოფა თითქმის პოეტ- ბიცა, ესლა გვიპირია მოქალაქენი.“

გვ. 19. ამავე პოემაში ხაზგასმულია: „პე- გასი“, მიწერილია: „მერანა“.

გვ. 23. ტექსტის ბოლოს მინაწერი: „თარგ- მანი კირილე ლორთქიფანიძისა. [თომა კარგა- რეთელი]. ფსევდონიმი. (იხ. „სანთური“).

გვ. 30-32. აბ. მაჩაბლის ლექსში „ქალამი“ გასწორებულია შეტდომით დაბეჭდილი სიტყ- ვა „მთვარად“, მიწერილია: „მთავარად“. ლექ- სის ბოლოს მიწერილია: „აბრამ თუ აბელუჟ ი. გრ.“

გვ. 33. ი. ჭავჭავაძის „ქართლის დედას“ მიწერილი აქვს: „აქ. პირველად იბეჭდება“. ლექსში გასწორებულია კორექტურული შეც- დომები. აქვე, უცნობის ხელით აღდგენილია ცენზურის მიერ გამოტოვებული სიტყვები 24-ე სტრიქონში: „ერთობას, თავისუფლებას“.

გვ. 63. ნ. ბარათაშვილის „ზედი ქართლი- ს“-ის სტრიქონის „მადლობა, ღმერთო, შენსა განგებას“ შემდეგ მრავალწრიტლს მიწერი- ლი აქვს: „გამოტოვებულია ბეგერი, 15 სტრიქ.“

გვ. 64—65. ამავე პოემაში ორგან აღდგენი- ლია ცენზურის მიერ გამოტოვებული სტრი- ქონები.

გვ. 67. ილ. ჭავჭავაძის „ელეგისი“ ბოლო სტრიქონში „როსლა გვექნება ჩვენ გავლიძება“ ხაზგასმულია სიტყვა: „გვექნება“, მიწერილია: „ილია ჭ-ძის პირველი ვარიანტი. ამ ნაკლზე პირველად მიუთითა ლ. არდაზიანმა (იხ. „ცის- კარი“, 1861, № 7, გვ. 151) გ. ბარათაშვი- ლის ფსევდ. ილიამ შემდეგში გაასწორა: „გვე- ლისისა“.

გვ. 101. გრ. ორბელიანის „ლოთურ მუხამ- ბაზში“ მე-4 სტრიქონში სიტყვა „არა“ შეც- ვილია სიტყვით „არას“.

გვ. 103. ამავე ლექსის ბოლოდან მესამე სტრიქონში ამოგდებულია სიტყვა: „რამა“.

გვ. 121. ა. წერეთლის ლექსში „გლეხის აღ- სარება“ აღდგენილია ცენზურის მიერ ამო- დებული სიტყვები მე-8 სტრიქონში: „წამწყ- მდლო, ვიცი არა ცხონდება“.

გვ. 146. ი. ჭავჭავაძის „ჰაკო ყაჩაღში“ აღდგენილია ცენზურის მიერ ამოღებული სტრიქონები:

„გლეხკაცის და ყმის უბრალო ბედი ვერა, ვერ გასძლებს ბატონის ხელში“

გვ. 150. რ. ნიკოლაძის ლექსს „ყველანი ძმები ვართ“ ბოლოში მიწერილი აქვს: „ქ- ლორთქიფანიძე“.

5567-5573. ჩუბინაშვილი დ. ქართული ქრესტომატია ანუ გამოკრებილი ადგილები

ქართულთა წერილთაგან დაით ჩუბინოვის მიერ. ნაწ. 1—2, სპზ., 1846.

ნაწ. 1. [პროზა]

ნაწ. 2. [ლექსები]

ერთ ყდაში. ტყაისი ყუაზე ამოტვიფრუ- ლია: „Грузинская хрестоматия. 1846“

გვ. 440. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „აკ- ლია“.

მე-2 ნაწილის თავფურცელზე: „ი. გრიშა- შვილისა. 1942. 21/XI. 40 მან.“

მესამე ცალზე:

ნაწ. 1.

ყდაში ჩასმულია ი. გრ. მიერ.

თავფურცელზე: „ვახტანგის კანონები; გვ. 394.“

გვ. 112. ხაზგასმულია სალექსო სტრიქონი: „სიციოცხლეს შენგან მოველი...“, მიწერილია: „ღმიბტარი თუმანიშვილი ამბობს: „სიციოცხ- ლეს შენგან მოველი.“

გვ. 458. ანდაზაში ხაზგასმულია სიტყვა „ქაშიშ“, მიწერილია: „ქაშაჟ“

ნაწ. 2.

ხელნაკეთი კანის ყუაზე: „დ. ჩუბინაშვი- ლი. II.“ კანზე: „მე მონა შექმნილ-ვარ, 235.“

თავფურცელზე: „ვეფხის ტყაოსანი (მესამე გამოცემა, რუსული ტექსტით)“.

გვ. XVI. სქოლიოში მოხაზულია პირველი შენიშვნა და მიწერილია: „იხ. Вестник Ев- ропы“, ტ. IV, 1868, გვ. 303“.

გვ. 231-234. უავტორო ლექსებს №№ 8— 11 ბოლოში მიწერილი აქვთ: „ა. ჭ.“

გვ. 235. ლექსში „გამტყორცნა სოფელ- მან...“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „მე მონა შექმნილ-ვარ ანტუანეტისა“, მიწერილია: „სხვა ვარიანტი „მე მონად შექმნილვარ ერ- თისა მზისა. ი. გრ.“ ლექსის ბოლოს მიწერი- ლია: „ფერშანგოვი“.

5574. [ჩუბინაშვილი] ჩუბინოვი დ. ქარ- თული ქრესტომათია, ან გამოწერილი სტატი- ები სხვათა და სხვათა ჩინებულთა მწერალ- თაგან. ნაწ. 2. ქართული ლექსები. ვეფხვის- ტყაოსანი, თქმული შოთა რუსთველისაგან, თამარ მეფის დროს. სპზ., 1860.

ყდის მე-2 გვერდზე მინაწერი ეხება „ვე- ფხისტყაოსანს“: „მესამე გამოცემა, (იხ. ცნო- ბა „ივერია“, 1883 წ. VII—VIII, გვ. 143)“.

5575—5576. [ჩუბინაშვილი დ.] ქართული ქრესტომათია ან გამოწერილი სტატიები სხვა- თა ჩინებულთა მწერალთაგან. ახლად დაბეჭ- დილი დ. ჩუბინოვისაგან. ნაწ. 1—2. სანკტ-პე- ტერბურლი, 1863.

აკინძულია ერთ ყდაში, ყუბზე ამოტვიფრულია: „A. II.“

ყდის მე-2 გვერდზე წერია: „ალბუღას სამართალი, გვ. 208; საზანდარი ჯარს წინ უძღვის, გვ. 179; ა. კ-ძის ლექსები, II ნაწ. გვ. 88, 133, 134, 135, 137, 138, 140; „ბეზუკი“, გვ. 114, 116; სააბნოვა, გვ. 118; ჩიტორელიძე, 176; სტ. ფერმანგოვანისებური — 113“.

ნაწ. 1. ქართული პროზა.

თავფურცელზე სათაურის ქვეშ მიწერილია: „I-II, აქ ორივე ნაწილია. პირველი გამოცემა დაიბეჭდა 1846 წ. მაქვს. მეორე — 1860 წ., მესამე — 1863“.

ნაწ. 2. ქართული ლექსები.

გვ. 92. ლექსს „სიყვარულო ძალსა შენსა...“ მიწერილი აქვს: „ამ ლექსს თვით დ. ჩ-ი თავის ვეფხისტყაოსანში ჩოლოყ-ს აკუთვნებს“.

გვ. 113. მოხაზულია ლექსის „ქეთევან ბატონის შეფლისა“ ბოლო სტროფი, მიწერილია: „სტ. ფერმანგოვანისებური“.

გვ. 132-133. მოხაზულია „საბრძნე სიცრუვის ზღაპრები“, მიწერილია: „ა. კ.“ იგავარაკს „თხა და შელა“ მიწერილი აქვს: „(ციხარი“, 1858, № 1)“.

წიგნის ბოლოს ყდაზე წერია: „ბარქაში — ჯამი დიდი, მანდული — ქალამანი, ბობრი — ქერა, ბოტკი — ფეხი“.

5577. ცრემლის ღუზა. ქართველ მოზარდთა კრებული. ტფ., 1916.

5578. წითელი ოქრომბერი. [კრებული]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1935. 8/I. ჩემზე, გვ. 139-დან“.

გვ. 146. პლ. ქიტოძის წერილში „მომაკედავი ლიტერატურა“ ხაზგასმულია ადგილები, რომლებიც ეხება ი. გრიშაშვილს და მიწერილია: „ამავე სიტყვებით მახასიათებდა განს. ლეო ნ-ძე ვაზ. „თან. აზრში“, 1915 წელში (ეს წერილები მაქვს). ი. გრ.“

წიგნში ჩადებულია ვაზეთიდან ამონაჭერი „წერილი რედაქციის მიმართ“, ხელს აწერენ: ბუმერანგი (გამაშვილი) ბუაჩიძე ბენიტი და სხვ. № 6, 1925, 8/I „კომუნისტი“.

5579. ხალხური ლექსები. [ქართველ პოეტთა ლექსების კრებული]. ფოთი, 1927.

5580. ხუთი პიესა. ორიგინალური. ამოღებული ურნ. „მომამე“. 1896, № V, VI. 1898. № XI, 1899, № I, 1904, № V.

კანი და თავფურცელი გაკეთებულია ი. გრიშაშვილის მიერ.

კანზე: „ი. გრ. ხუთი პიესა“.

თავფურცელზე: „ხუთი პიესა. ორიგინალური. 1. „განთიადი“ ივ. აფხაზისა. 2. „სიხარულში, ელდა იცის!“ ლი-გ-სა. 3. „ერთი შემთხვევა“. — ლი-გ-სა. 4. „ირინეს ბედნიერება!“ დ. კლდიაშვილისა. 5. „გაქსელებული“ დუბუტე მეგრელისა.“

ქ ა რ თ უ ჯ ი ს ა ბ ა ვ შ კ რ
ჯ ი ტ ე რ ა ტ უ რ ა

5581-5582. ა. კ. მეფე მალაისი და მისი მწყემსი. ყრმათათვის საკითხავი. ქუთაისი.. 1895.

5583-5584. აბაშიძე გრ. ავი ლლავი. [ლექსი. თბ.], 1943.

5585. აბაშიძე გრ. ვინ ღიღი და ვინ ბატარა. [ლექსები და პოემები]. თბ., 1956.

5586. აბაშიძე გრ. ზამთრის ამბავი. [პოემა]. თბ., 1940.

5587. აბაშიძე გრ. მეცამეტე გოჭი. [ლექსი. თბ.], 1943.

5588-5589. აბაშიძე გრ. ნაბოლარა წიწილა. [პოემა. თბ.], 1943.

კანის მეორე გვერდზე ა. თევზაძის წერილი „გრ. აბაშიძის საბავშვო წიგნები“, ამოკრილი გაზეთიდან მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“, 1944 წ., № 22.“

5590. აბაშიძე გრ. ნაბოლარა წიწილა. პოემა. თბ., 1945.

5591. აბაშიძე გრ. ნაბოლა წიწილა. მეცამეტე გოჭი. ფისოს გასეირნება და სხვ. [საბავშვო ლექსები და პოემები]. თბ., 1959.

5592. აბაშიძე გრ. რუსთავის მერცხლები. პოემა. [თბ.], 1949.

5593. აბაშიძე გრ. საბავშვო პოემები. [თბ.], 1945.

5594. აბაშიძე გრ. საბავშვო პოემები. თბ., 1955.

5595. აბაშიძე გრ. ფისოს გასეირნება თვითმფრინავით. [საბავშვო პოემა]. თბ., 1947.

5596. აბაშიძე გრ. ხუთი გმირი. საბავშვო ლექსები და პოემები. თბ., 1950.

5597. აბაშიძე ი. აი რა მოგოთხროთ. საბავშვო მოთხრობების კრებული. [თბ.], 1933.

5598. აბაშიძე ი. ბალადა საეპიკლეზე. მოზრდილთათვის. [თბ.], 1948.

5599. აბაშიძე ი. ბუნების წიაღში. [ლექსები]. თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 12/VIII“.

5600. აბაშიძე ი. ნახე, გახედე. ლექსები. თბ., 1960.

5601-5602. აბაშიძე ი. რას გადაურჩა თბილისი. [პოემა]. თბ., 1958.

შმუტტიტულზე წარწერა: „ძვირფას, საყვარელ სოსოს, ძველი, ახალი, მუდამ ცოცხალი, მჩქეფარე სიყვარულით. ირაკლი“. მიწერილია. „[1958, 17 ოქტ. თბილისის იუბილე, ოპერა]. ი. გრ.“

5603. აბაშიძე ი. საბავშვო ლექსები და პოემები. თბ., 1953.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1954. 12/III.“

5604. აბაშიძე ი. შევისწავლით ყოველი ფრინველი და ცხოველი. [ლექსები. თბ.], 1950.

ყდაზე: „ავტოგრაფით!“

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ მგოსანს, ძვირფას სოსოს უძღვნის მისი უმრცხვესი ძმა, მისი მარად პატივისმცემელი ირაკლი. 1950-24-IX.“

5605. აბრაშია პ. მელია. ზღაპარი. თბ., 1945.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს სოსო გრიშაშვილს სიყვარულით. პ. აბრაშია. 1.II.46 წ.“

გვ. 23. მოხაზულია ზემოდან სამი სტროფი, მიწერილია: „თუ გარეთ წევს მელია, კარებს ვინ აწევა?“

გვ. 24. მე-2 სტროფში ხაზგასმულია: „კი-სერი“, მიწერილია: „თუ ყელი?“

გვ. 35. ხაზგასმულია სტრიქონი: „და მახლობელ მეზობლებს“, მიწერილია: „მეგობრებს და მეზობლებს“.

36. ხაზგასმულია სტრიქონი: „მითხარ, საქმე რაშია? მიწერილია: „კუთხურია. რაშია საქმე?“

გვ. 38. ხაზგასმულია სტრიქონი: „სიტყვა, გაძლეე ამისთვის“, მიწერილია: „არაფერს არ დავზოგავ.“

გვ. 42. ხაზგასმულია სტრიქონი: „აქედანვე უწველე“, მიწერილია: „თავს უშველე... დღეიდან“.

გვ. 49. ხაზგასმულია ბოლო სტროფის სართომ სიტყვები: „პატავით — ანდამატეით“, მიწერილია: „ჩემოდან, მაგრამ აქ არ ვარგა“.

გვ. 51. არშიაზე წერია: „საფეხურები აიკიდეს და ისე ჩაივინენ?“

გვ. 55. სტრიქონთან: „არავინ არ მყავს“... მიწერილია: „არავინა მყავს“. ხაზგასმულია სტრიქონი. არშიაზე წერია: „პირიქით უნდა უთხრას რომ შეწყალებას შენგან მოველიო“.

გვ. 56. ხაზგასმულია: „თაფლს გვერდს ვერას აუვლის“. მიწერილია: „თაფლს გვერდით ვერ აუვლის“.

გვ. 57. ხაზგასმულია: „მსაჭულა“. არშიაზე წერია: „რა მხეცია ეს მსაჭული“?

გვ. 60. ხაზგასმულია ბოლოდან მე-4 სტრიქონი, მიწერილია: „ხომ გაიქცა, წინ როგორ გაიგდეს?“

გვ. 64. მოხაზულია სტრიქონი. მიწერილია: „ოხ. გვ. 77.“

გვ. 69. ხაზგასმულია: „ველარ“ მინაწერი: „ეა ვერ“.

გვ. 70. ზემოდან მე-4 სტროფის ეკუთვნის მინაწერები: „მე მლანძღეს და“, „ხელად“ და „ტახტის მოლაღატელ“.

გვ. 73. ხაზგასმულია: „ამათ ისე არიეს“, მიწერილია: „ისე არიე დარიეს“.

გვ. 77. ხაზგასმულია სტრიქონი. მიწერილია: „წმედან სქევა თოკი შემოხსენითო, ეხლა ბაწარი? გვ. 63.“

გვ. 82. პირველ სტროფთან წერია: „რა უღაშია ეს უცნაური შებრუნება?“

გვ. 90. ხაზგასმულია სტრიქონი, მინაწერი: „ააჰა“.

გვ. 97. მოხაზულია ბოლოდან მე-3—4 სტრიქონი. მიწერილია: „განა მისანდობია მე-ღიების ენანი?“

გვ. 99. სიტყვა „თუთუნს“ მიწერილი აქვს: „ჩიბუბს“.

გვ. 117. ბოლო სტრიქონთან: „ნულარ აცლი“ მინაწერი: „არ აცალი“.

გვ. 119. ხაზგასმულია მე-3 სტროფის რითმები. მინაწერი: „ეს რითმა კიდევ აქვს ზე-მოდ წახსენები“.

გვ. 120. ხაზგასმულია: „ქვეშითა“, მინაწერი: „ნაცარი იყო თუ ქვეშა?“

წიგნის ბოლოს ვაჭუთიდან ამონაჭერი ი. ლვინიშვილის წერილი „მელია“, პოლით აბრამას „საბავშვო პოემა“ მინაწერით: „ლიტ. და ხელ.“ 1946, № 15. 5 აბრილი“.

5606. აბრამიშვილი მ. ნაცნობი მგრცხალი. [ლექსები]. თბ., 1960.

5607. აღიხფერი ევლსახვევი. [ქრებულა. თბ.], 1953.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1954. 12. V“.

5608. არაგვისპირელი მ. მფონება (კმა-წელითბის ეხოვრებდჯა). ამონაჭერი. აჯე-ჩილი“-დან, 1990 წ.

5609-5610. ახათიანი მ. საყმაწვილო ამბები. წ. 1-2. თბ., 1899—1903.

წ. 1. 1889.

წ. 2. 1903.

5611. ასკუტავა ი. პატარა გამომგონებელი. საყმაწვილო მოთხრობა. (აზრი აღებულია რუსულიდან). ტფ., 1930.

5612-5629. აღნიაშვილი ლ. ახალი ანბანი. თბ., 1892-1893.

წ. 1. „ან.“ წერა-კითხვა. 1892.

კანზე: „ი. გრ. მე. ქართული სახელები“.

წ. 2. „ბან“ ხალხური ლექსები. 1892.

კანზე: „ი. გრ. იშვიათია ეს წიგნი. აზლუ-ღი“.

გვ. 5. ლექსში „ახალი კაბა“ ხაზგასმულია: „აეზლუტაშიო“ და მიწერილია: „აზლუდი? ი. გრ.“

წ. 3. „გან“. წერილი ამბები. 1892.

წ. 4. „ღონ“. წერილი ამბები. 1892.

წ. 5. „ენ“. გასართობი. 1892.

წ. 6. „ეინ“. პაწაწა მინერალოგია. (სამეფო მადნეულთა). 1893.

თავფურცელზე ბეჭედი: „თფილისის ვეჟთა მე-2 გიმნაზიის ქართული სამოსწავლო ბიბლიოთეკა“.

წ. 7. „ზენ“. პაწაწა ბოტანიკა. (სამეფო მცენარეულთა). 1893.

კანზე: „ელბ. საჯაროს არა აქვს“.

წ. 8. „თან“. პაწაწა ზოოლოგია. სამეფო სულდგმულთა. (ხეჩემლიანი ცხოველები). 1893.

5630-5631. აღნიაშვილი ნ. ბიგინა [საბავშვო მოთხრობები]. თბ., 1949.

კანზე: „გვ. 4, 42, 33, 34, 39.“

გვ. 33. ხაზგასმულია: „დაუბრებულნი“, მიწერილია: „უებარი“-დან.

გვ. 36. მე-2 აბზაცში ხაზგასმულია: „სარწყაო, მიწერილია: „საწყაო“.

გვ. 37. ხაზგასმულია: „თვეზის წაღებაც არ მოეხერხებინათ“, არშიაზე: „თვეზი არ წაღლოთ შინ“.

5632. აღნიაშვილი ნ. საჩუქარი. [მოთხრობები]. თბ., 1954.

5633. ბავშვებს. (საბავშვო ლექსების და მოთხრობების კრებული). თბ., 1946.

კანზე: „თარგმანი, 8.“

გვ. 3. ლექსის „ყმაწვილი და პეპელა“ არშიაზე მიწერილია: „ლექსი დაწყობილია ცუდათ“. ამავე ლექსის ბოლოს მიწერილია: აკაკი“.

გვ. 7. ლექსს „აკამიჩი“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „ხალხური“.

გვ. 9. ლექსის „თხა“ ბოლოს წერია: „თარგმანი(?)“.

გვ. 14. ლექსს „მელია და მამალი“ ბოლოს მიწერილი აქვს: „(ხალხური)“.

გვ. 15. ლექსში „ბალი და ჩიტები“ ხაზგას-
მულია სიტყვა: „ბროლი“, მიწერილია: „მა-
შასადამე ლაპარაკია თეთრ ბალზე“.

5634-5635. **ბავშვთა მეგობარი.** შედგ. არკ.
ხუნდაძის მიერ. თბ., 1930.

5636. **ბართაშვილი მ.** საქმის კაცი. [საბავ-
შვო ლექსები]. თბ., 1960.

5637. **ბართაშვილი მ.** სოფელა. თინა და
ჰინაშვილები. [ლექსები]. თბ., 1949.

გვ. 3. ტექსტის ბოლოს წერია: „აქ უნდა
გადმოტანილი იყოს ორი სტრიქონი. ი. გრ.“

5638. **ბარნოვი გ.** საკვირველი ხე. საყმაწ-
ვილო მოთხრობა. ტფ., 1888.

5639. **ბერულავა ხ.** აზიტა და ბაჩიტა. [სა-
ბავშვო პოემა]. თბ., 1960.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ
სოსო გრიშაშვილს ღრმა პატივისცემით. ავ-
ტორი. 1960 წ. 1. XI“.

5640. **ბერულავა ხ.** მზეონას წიგნი. სა-
ბავშვო ლექსები და პოემები. თბ., 1954.

5641. **ბურჩანაძე კ. და ზაალიშვილი ტ.** ცუგ-
რუმელებს. [საბავშვო მოთხრობები]. თბ.,
1925.

5642. **გაბაშვილი ე.** თინას ლექური. საყმაწ-
ვილო მოთხრობა. ქუთაისი, 1913.

კანზე ყოფილი პატრონის ბეჭედი: „Иван
Тимофеевич Полумордвинюв“.

5643. **გაბაშვილი ე.** მაგდანას ლურჯა. ტფ.,
1894.

5644-5646. **გაბაშვილი ე.** მაგდანას ლურჯა.
საყმაწვილო მოთხრობა. ქუთაისი, 1913.

5647-5649. **გაბაშვილი ე.** მოთხრობები მო-
ზრდილთათვის. ნაწ. 3 ტფ., 1916.

5650-5652. **გაბაშვილი ე.** მოთხრობები
მცირე წლოვანთათვის. [ნაწ. 2]. ტფ., 1916.

5653. **გაბაშვილი ე.** ოჯახის ბურჯი. საყ-
მაწვილო მოთხრობა. ქუთაისი, 1915.

5654. **გაბაშვილი ე.** საბავშვო მოთხრობე-
ბი. თბ., 1948.

5655-5656. **გაბაშვილი ე.** საყმაწვილო მოთხ-
რობანი. ტფ., 1898.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1938-10-5“

5657. **გაბაშვილი ე.** საყმაწვილო მოთხრო-
ბანი. წ. 1. მე-2 შეეს. გამოც. თბ., 1913.

ხელნაწილზე კანზე: „ეკატერინე გაბაშვილი.
მოთხრობები. ლ. ბოცუაძის წინაშე. ი. გრ.“

გვ. 5. ე. გაბაშვილის დაბადების თარიღს
„1851“ ზემოდან აწერია: „69 წ.“

გვ. 15. მოთხრობაში „ნაკადული“ ხაზგას-
მულია გამოთქმები: „სიციოტლის მომასწავე-
ბელი“, „სულს ჩამდგმელი, ეღებად მქეცი“,
„შეკ დამარხული“. არშიაზე მიწერილია: „ეს
ხაზგასმული სიტყვები საბჭოთა სახელმძღვანე-
ლოებში ამოკლებულია“.

5658. **გაბაშვილი ე.** დინია ვადაიჩხა. საყ-
მაწვილო მოთხრობა. ქუთაისი, 1914.

5659. **გაბაშვილი ე.** ჩენი კაკლის ხე. სა-
ბავშვო მოთხრობები. ტფ., 1928.

5660. **გაბესკირია ვ.** საბავშვო პოემები. თბ.,
1954.

5661. **გაზაფხული.** I და II წგ. საკითხავი
წიგნი. მასწავლებელთა მიერ შედგენილი. ქუ-
თაისი, 1925.

5662. **გაზაფხული და ზაფხული.** დასურა-
თებული წიგნი ბავშვებისათვის. კრ. 3. ტფ.,
1924.

5663. **გაჩილიაძე დ.** შვერავი კომ ენ ენი.
ბალადები და პოემები. თბ., 1958.

5664. **გაჩილიაძე დ.** სისულთავე ჩანჩრთე-
ლობა. ლექსი. თბ., 1944.

5665. **გაჩილიაძე დ.** ტყუილს მოყვლე ფე-
ხი აქვს. ერთი კვერცხის ამბავი. პოემა. თბ.,
1951.

5666. **გიგეჰკორი ლ.** ავაშენოთ [საბავშვო
ლექსები]. თბ., 1931.

5667. **გიგეჰკორი ლ.** საბავშვო ლექსები.
ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პო-
ეტს და თანამოკალმეს ი. გრიშაშვილს. ლადო
გიგეჰკორი. 26/II 29 წ.“

გვ. 16. ლექსში „წნაი“ ხაზგასმულია სი-
ტყეები: „დასაბრბოთა“, „ხარბოთა“, მიწერილია:
„შარბათა აჯობებდა“.

გვ. 16. ლექსში „მუშის აღდგომა“ აღნიშ-
ნულია სათაური, მიწერილია: „აღბად წინად
იყო ქრისტე აღდგა“.

გვ. 22. ლექსში „ქორი და მონადირე“ ხაზ-
გასმულია: „ლუში“, მიწერილია: „ქორის ლე-
ში“

გვ. 28. ხაზგასმულია: „ტარას შევჩენოს
ხსოვნას“, მიწერილია: „პუტიტიო“.

კანის მე-3 გვერდზე: „ამ წიგნზე ჩემი რე-
ცენზია მოვთავსე „ქართულ მწერლობაში“,
1929, № 5, გვ. 96, ი. გრ.“

ბოლო ფურცელზე მიკრულია „ანდინის“
საგაზეთო ცნობა ამ წიგნის გამოსვლის შესახებ,
ამოკრილი ვაზთიდან.

5668-5669. **გიგეჰკორი ლ.** საბავშვო ლექსე-
ბი და მოთხრობები. თბ., 1958.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული ლექ-
სის ქურუმს, ბავშვების საყვარელ პოეტს იოსებ
გრიშაშვილს. ლადო გიგეჰკორი. 14/XI-1958.
თბილისი“.

5670. **გიგოვანი ა.** ჯადოსნური მოგზაუ-
რობა. თბ., 1959.

ფორზაცზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს,
ჩემს სახელოვან თანამედროვეს, რომლის რე-“

კომუნდაციითაჲ ლიტერატურის წმინდა ტაძარ-
ში ფეხის შედგმა გავებდე. პატრიისცემით აჲ.
გელოვანი. 1960“.

5671-5672. გვარიშვილი ნ. თითისტოლა.
ზღაპარი. ბათუმი, 1949.

შუშტიტულზე წარწერა: „პატ. ძვირფ.
სოსოსი მოკრძალებით ავტორი. 10/X. 49 წ
ბათუმი“. იქვე: „ი. გრ. ბათუმი. 1949. 10/X“.

მეორე ცალის კანზე: „...სარტუნზიოლ“.

5673. გვარიშვილი ნ. ორი კიჭი. [საბავ-
შეო ლექსები]. ბათუმი, 1957.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ-გრიშა-
შვილი. დიდი სიყვარულით ავტორისაგან.
20.I-58 წ ბათუმი ნ. გვარ.“

5674. გიგაური ნ. სალდგომო მოთხრობა
ყმაწვილთათვის. ქუთაისი, 1908.

კანზე და გვ. 16. აღრინდელი პატრონის
ხელწერა: „პ. გუგუშვილი“.

5675. გიგაური ნ. სიბრალული კარგია.
(საყმაწვილო მოთხრობა). ქუთაისი, 1909.

5676. გიგაური ნ. ქეთო და სონა. საყმაწ-
ვილო მოთხრობა. ქუთაისი, 1901.

5677. გიგაური ნ. ჩვენება. (ფანტაზია). ქუ-
თაისი, 1903.

5678. გლახაშვილი ს. ბავშვთა სამეფო. სა-
ბავშვო პიესა. თბ., 1916.

5679-5680. გოგებაშვილი ი. აკიდო ანუ
კრებული საყმაწვილო მოთხრობათა. თბ.,
1901.

5681. გოგებაშვილი ი. ღვენილი მეგობარი.
თბ., 1941.

კანზე: „ი. გრ. 1941. 29/XI“.

5682-5683. გოგებაშვილი ი. ღვენილი მე-
გობარი. [მოთხრობა]. თბ., 1949.

5684-5686. გოგებაშვილი ი. ერეკლე მეფე
და ინგილო ქალი. [მოთხრობა]. ტფ., 1897.

5687-5688. გოგებაშვილი ი. ერეკლე მეფე
და ინგილო ქალი. მოთხრობა. [თბ.], 1944.

გვ. 1. არშიაზე: „ი. გრ. 1944. 2/VII“.

5689. გოგებაშვილი ი. ვანო და ფრინველ-
ები. [მოთხრობა. თბ.], 1943.

კანზე ავტორის გვართან: „[და აკაი].
ი. გრ.“

კანის ბოლო გვერდზე: „არა მგონია ეს
ლექსები ი. გოგებაშვილისა იყოს. ლექსები
აკაის დაწერილი უნდა იყოს ან შ. მღვიმე-
ლისა. იხ. 2 ტ. აკაისა, აკადემიური, 1940,
გვ. 566.— ი. გრ.“

5690—5692. გოგებაშვილი ი. თავდადებულ-
ნი ქართველნი. მოთხრობანი. თბ., 1895.

აღნიშნულ წიგნთან ერთად აკინძულია დი-
მიტრი ბაგრატიონის: „წამება ქეთევან ღე-
ლოფლისა“ დასაწყისი, გვ. 8.

5693. გოგებაშვილი ი. თავდადებულნი
ქართველნი. ისტ. მოთხრობანი. მე-2 გამოც.
თბ., 1902.

5694. გოგებაშვილი ი. თავდადებულნი ქარ-
თველნი. ისტ. მოთხრობანი. ტფ., 1916.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 5/III 18 წ.“

5695—5698. გოგებაშვილი ი. 1. თავდადებუ-
ლი ქართველი ეჯიბი. 2. ქართველთა მეფე გლე-
ხის ქოხში სტუმრად, ისტ. ამბავი საქართვე-
ლოს წარსულიდან. თბ., 1912.

მეორე ცალის კანზე ყოფილი მფლობე-
ლის ხელწერა: „გ. ლეონიძე“. იქვე: „ეკიცი-
ლდე ბუკინისტ ე. სამადლაშვილთან. 1916.
10/IV“.

5699. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა ჰქმნა.
მოთხრობა მოზრდილი ყმაწვილებისათვის.
თფ., 1890.

თავფურცელზე: „I გამოცემა ი. გრ.“

5700. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა ჰქმნა.
მოთხრობა. მე-2 გამოც. თბ., 1895.

5701. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა ჰქმნა.
მოთხრობა. მე-3 გამოც. თბ., 1900.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის,
ი. გრ.“

5702-5704. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა
ჰქმნა. [მოთხრობა]. მე-4 გამოც. ტფ., 1904.

5705. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა ჰქმნა?
[მოთხრობა]. მე-5-გამოც. ტფ., 1916.

5706. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა ჰქმნა?
[მოთხრობა]. მე-6-გამოც. ტფ., 1920.

5707. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა ჰქმნა?
[მოთხრობა]. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „VII. ი. გრ. 1939-7-VII.“

გვ. 5. ხაზგასმულია: „ის თანამშრომლობდა
„დროებაში“, „ივერიაში“, არშიაზე: „ნობათ-
ში? „ქეჩილში?“

გვ. 6. ხაზგასმულია: „ცალკე წიგნად გა-
მოსცა თავისი საყმაწვილო მოთხრობები“, მი-
წერილია: „როდის?“

წიგნში დევს გაზეთიდან ამონაჭერი ლ. ვარ-
დოშვილის წერილი „რა ეკითხოთ? ი. გო-
გებაშვილი — „იავნანამ რა ჰქმნა? მიწერი-
ლია: „ნორჩი ლენინელი“. 1939, № 52“.

5708—5713. გოგებაშვილი ი. იავნანამ რა
ჰქმნა. [მოთხრობა]. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1942. 20/X“.

5714. გოგებაშვილი ი. მოთხრობები. [თბ.],
1940.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1941. 10. IV.“

5715. გოგებაშვილი ი. მოთხრობები მოზრ-
დილთათვის. თბ., 1950.

5716-5719. გოგებაშვილი ი. მოსავლის მცვე-
ლნი ანუ სასარგებლო ცხოველები და ფრინ-
ველები. ტფ., 1896.

5720-5721. გოგებაშვილი ი. სკოლამდელ-
თათვის. [მოთხრობები]. თბ., 1940.

5722. გოგებაშვილი ი. ტოროლა. [მოთხრო-
ბები]. თბ., 1962.

5723-5724. გოგებაშვილი ი. ცხრა ძმანი
ჩერხელდიქნი. სამასი თავდადებულ გლეხი.
[თბ.], 1949.

თავფურცელზე წარწერა: „ღრმად პატივ-
ცემულს ბან იოსებს მხატვარ ნინო ფოფხა-
ძისაგან. ქ. ბორჯომი. 1950 წ.“

5725. გოგებაშვილი ი. ხატის მიზეზი. მო-
თხრობა მოზრდლი ყმაწვილებისათვის. თბ.,
1992.

სათაურის ქვემოთ მიწერილია: „ანუ სედა
მამულისადმი“.

გვ. 3. ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ივანე
ყულხჩიშვილი“.

5726-5727. გოგებაშვილი ი. ხომლი ანუ
ჩჩელთა ლექსთა კრება. მოზრდილთათვის.
თბ., 1883.

სარჩევში ლექსს „მოგონება“ მიწერილი
აქვს: „სილოვანისა“. ლექსს „გლოვა ირაკლი
მეფისა“ მიწერილი აქვს: „(ხალხ.)“

მეორე ცალის თავფურცელზე ბეჭედ:
«Иван Тимофеевич Полумордвиннов».

5728-5730. გოგებაშვილი ი. ხომლი ანუ
ჩჩელთა ლექსთა კრება. მოზრდილ ყრმათა-
თვის. გამოც. მე-2. თბ., 1891.

კანზე: „ი. გრ. მეორე გამოცემა. სრულია“.
მეორე ცალის გვ. 4. ლექსს „მოგონება“
მიწერილი აქვს: „სილოვან“.

გვ. 42. გრ. ორბელიანის ლექსს „საქართვე-
ლოს გმირნი“ მიწერილი აქვს: „სადღეგრძე-
ლო“.

მესამე ცალის კანზე: „ღუბლ. ი. გრ. 1941-
23-XI.“

5731. გოგია ი. კულა-კულა არაკები, [უმცრ.
სასკოლო ასაკის ბავშვთათვის]. თბ., 1960.

5732—5733. გოგიაშვილი კ. გაზაფხული.
[საბავშვო ლექსები, იგაეები, ზღაპრები]. თბ.,
1947.

დამატებით თავფურცელზე წარწერა:
„ხალხის საყვარელ პოეტს, მკვლევარს და ქმე-
მართ ადამიანს — სოსოს ავტორისაგან. 15/IV
47.“

5734. გოგიაშვილი კ. პირველი ზარი. [ლექ-
სები]. თბ., 1960.

5735-5736. გოგიაშვილი კ. საბავშვო მოთხ-
რობები. თბ., 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „ბ-ნ იოსებს — ხალ-
ხის საყვარელ უნიჭიერეს მწერალს, საზოგადო

მოდლეწეს და კეთილშობილ ადამიანს. უღრმე-
სი პატივისცემით. ავტორისაგან. 11/XI. 53 წ.

5737. გოგიაშვილი კ. საბავშვო პიესები.
ცენტრ. ფარავნილი ქაბუჯი. თბ., 1950.

5738. გოგიაშვილი კ. ტყის სტუმარი. მერ-
ცხალი და კოდლა. ზღაპრები. თბ., 1951.

თავფურცელზე წარწერა: „ხალხის საყვარ-
ელ პოეტს და მკვლევარს ბატონ სოსოს პა-
ტივისცემით ავტორისაგან. 15.VII-51. ბაკურია-
ნი“.

გვ. გვ. 26—7 შორის დევს ფურცელი უც-
ნობის პორტრეტით, მიწერილია: „ნახატი ნიკო
ეცხოველისა“.

5739. გოგიაშვილი კ. ჩვენი ბალი. [ლექ-
სები]. თბ., 1949.

5740-5741. გოგიაშვილი კ. ჭიუტი ბეკეა.
[საბავშვო მოთხრობები]. თბ., 1954.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე წარწერა ლექ-
სად:

„ბ-ნ სოსოს.

ძმა ხარ, ვიდრე ეს ბეკეა
ჩიხვის რქებით მოგისტება,
რძით შესულს და ხანში შესულს
თიქვის ხორცი მოგისტება!
თქვენგან ასე გვისწავლია:
ქორთვა რამე კაცს უხდება,
გამხდარია? ზამთარია,
გაზაფხულზე გასუქდება!

პატივისცემით ავტორისაგან. 14/XI 54 წ.“

5742. გოგოლაშვილი ვ. მახსენდება მშობ-
ლიური სკოლა. [ლექსები]. თბ., 1957.

5743. გოგოლაშვილი ვ. ქუეყნა წვიმა მო-
ვიდა. [ლექსები]. თბ., 1960.

5744. გოთუა ლ. მელია და ცუბტენა. [ზღა-
პარი]. თბ., 1944.

5745. გომარათელი ი. ხტუნია ციყუნია.
ყრმათათვის. ტფ., 1896.

5746. გორგანელი ვ. დედის იმედი. [ლექ-
სები]. თბ., 1957.

5747. გორგანელი ვ. მალხაზები. [ლექსე-
ბი]. თბ., 1948.

5748. გორგანელი ვ. ნოდარის ოცნება.
[ლექსები]. თბ., 1952.

5749. გორგაძე გ. ერთგული მეგობრები.
ხალხური ზღაპარი. წიგნი 1. ბათუმი, 1937.

5750. გორგაძე ვ. ერთგული მეგობრები.
[ხალხური ზღაპარი]. თბ., 1958.

5751. გორგაძე ვ. ჩვენი სასარგებლო ფრინ-
ველები. [თბ.], [1929].

5752-5753. გრიშაშვილი ი. ანბანთ კება.
[საბავშვო ლექსი]. თბ., 1942.

5754-5756. გრიშაშვილი ი. ბაბაჯანას ქო-
შები. [საბავშვო პოემები]. თბ., 1959.

კანზე წარწერა: „უსაყვარელსა და უძვირ-
ფასესს სოსოს. პირველი ეგზემპლარი მანქანი-
დან. გილოცავთ სამოცდაათი წლისთავს. ერას-
ტი“.

5757-5758. გრიშაშვილი ი. ბავშვებისათვის.
[ლექსები]. თბ., 1962.

5759-5760. გრიშაშვილი ი. გოგია და მურია.
ლექსი. თბ., 1928.

წიგნში დევს ვახ. „თბილისის“ 1958 წ. 19
ენისის ნომერი. მასში მოთავსებულია გ. ვახ-
ტანგაძის წერილი ნატალია უნაფქოშვილზე:
„რასაცა ვასცემ შენია“. წერილში ავტორი
ეხება ი. გრიშაშვილის ლექსის „გოგია და მუ-
რია“ დაწერის ისტორიას, არშობაზე მინაწერი:
„მე ნატალიას ტექსტი კი არ ვაუკლებს, არა-
მედ ა. ქუთათელაძის ნახატი. ი. გრ.“

5761. გრიშაშვილი ა. ეთერიკოს თაიგულა.
ლექსი. [თფ, წ. ა.].

5762-5763. გრიშაშვილი ი. თქვენთვის ჩე-
მი პატარებო. [თბ.], 1953.

5764. გრიშაშვილი ი. იყავით ფრთხილად!
[ლექსი. თბ., 1944].

კანზე: „1944 წ. ოქტომ. ი. გრ.“

5765-5767. გრიშაშვილი ი. კურდღელი და
ბაჰიები. [ლექსი]. თბ., 1943.

5768-5769. გრიშაშვილი ი. მელიას გოდე-
ბა. [ლექსი. თბ.]. 1943.

5770. გრიშაშვილი ი. მეუ ყურები დამაჰე-
რი. [ლექსი. თბ.], 1943.

5771. გრიშაშვილი ი. მეუ ყურები დამაჰე-
რი. [ლექსი. თბ.]. 1947.

5772-5774. გრიშაშვილი ა. მიყიდე. [ლექ-
სი.]. თბ., 1946.

5775-5776. გრიშაშვილი ი. საბავშვო ბაღი.
[ლექსები]. თბ., 1944.

5777-5779. გრიშაშვილი ი. საბავშვო ლექ-
სები. თბ., 1939.

ფორზაცზე: „ჩემი ბიბლიოთეკიდან. —
ი. გრ.“ იქვე ქაღალდის ნაპერი მინაწერით:
„აქედან აიწყო“. ეს მინაწერი ეხება წიგნის
მე-12-15 გვერდზე დაბეჭდულ ლექსებს: „ვა-
ნაფხული“, „ნაფხული“, „შემოდგომა“, „ნამ-
თარი“, ეს ლექსები გაერთიანებული, ერთი
სათურის ქვეშ: „ოთხი დრო“. ბოლოში მიწე-
რულია ლექსების დაწერის თარიღი: „1926“ და
გაყვანილია ტექნიკური რედაქცია.

მეორე ცალის შუამდებელზე მიწერილია
„პირველი ეგზემპლარი. ი. გრ. 1939.10.14.“

5780-5781. გრიშაშვილი ი. საბავშვო ლექ-
სები. [თბ.], 1948.

5782-5783. გრიშაშვილი ი. საბავშვო ლექ-
სები. [თბ.], 1957.

5784. გრიშაშვილი ა. საბავშვო ლექსები.
თბ., 1959.

კანზე: „ჩემი ლექსები უსინათლოთათვის.
ი. გრ.“

5785-5787. გრიშაშვილი ა. სამი ამბავი.
ლექსები. თბ., 1944.

5788-5794. გრიშაშვილი ი. სიზმარა. (ხალ-
ხური ზღაპარი). [თბ.], 1945.

საკორექტურო ფურცლები.

კანზე: „აქედან აიწყოს. გასწორებულია.
ი. გრ. 1943. 15. VII.“

5795-5797. გრიშაშვილი ი. სურათებიანი
წიგნე. [ლექსები. ტფ., 1929].

კანზე: „ეს ჩემს ბიბლიოთეკას ჩემი ლექსე-
ბით. ი. გრ.“

5798-5800. გრიშაშვილი ი. ცუგა, ფისო და
ბეკევა. [ლექსი. თბ.], 1943. ქართ. და რუს.
ენებზე. მთარგმნ. ბ. სერგებრაიკოვი.

5801. დედა ენა. [ლექსები]. თბ., 1957.

5802. დედაჩიანი გ. გულო. [საბავშვო მო-
თხრობა]. თბ., 1955.

5803. დედაჩიანი კ. მოთხრობები. თბ.,
1950.

5804. დედაჩიანი კ. ნიას ქოჩორა. [სა-
ბავშვო მოთხრობები. თბ.], 1940.

თავფურცელზე წარწერა: „ვუძღვნი ს. გრი-
შაშვილს — ლექსის ოსტატს, საუყვეთეს
ქართველს პატივისცემით. კ. დედაჩიანი.
11/III. 40“.

5805. დიდიამიშვილი გ. გვიხმობს კაშკაშა
ვაზაფხული. [ლექსები]. თბ., 1960.

კანზე: „ავტორისაგან“. იქვე: „მარიჯანს,
23“.

კანის მეორე გვერდზე წარწერა: „საქარ-
თველოს სახალხო პოეტს — აკადემიკოსს, ქარ-
თული პოეზიის ბრწყინვალესს — იოსებ გრი-
შაშვილს ვუძღვნი ამ წიგნს უღრმესი პატივის-
ცემით ელ. დიდიამიშვილი. 1960 წელი, დედა-
ქალაქი“.

5806. დოლიძე ნ. ამბავი გოგია ბივისა.
[მოთხრობა]. თბ., 1961.

5807. დონდუა დ. ბელია-ბეკევა. ძალი და
მიმალო. ყოყლიყო. [ზღაპრები]. ტფ., 1921.

5808. დონდუა დ. ბელურა და უკადრისა
ქორიანა. ცხვარი და აქლები. [ზღაპრები. გად-
მოყვებილი. ქუთაისი, 1920].

5809. დონდუა დ. ბობოლა. წერი და ყან-
ია. მელია და ქოთანი. [ზღაპრები. ქუთაისი,
1917].

5810. დონდუა დ. კატა-გოლიათი. [ზღა-
პარი]. გამოც. მე-2 ტფ., [1922].

გვ. 1. წარწერა: „ქვირფის მგოსანს ი. გრი-
შაშვილს ავტორისაგან. 27/X 23. დედაქალა-
ქი“.

კანზე მიწერილია: „2“. იქვე: „აკლია 1,4“.

5811. დონდუა დ. კოკორო. [ზღაპარი]. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 20/1“.

5812. დონდუა დ. კოკოქინა. ინგლ. ზღაპარი. გადმოკეთ. ტფ., 1921.

5813-5814. დონდუა დ. მელაკუდა, წერო და მამლაყინა. მასხარა წრუწუნები. მელია და წერო. [ზღაპრები. გადმოკეთ. ქუთაისი, 1920].

5815. დონდუა დ. ყვავი, ბუ და მელაკუდა. [ზღაპრები. გადმოკეთ. ქუთაისი, 1919].

გვ. 4. ხაზგასმულია: „თვარა“, მიწერილია „თორემ“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „დაიჩემა“, მიწერილია: „დაიქადა, დაიტრაბახა“.

გვ. 13. ხაზგასმულია: „მიანარცხა“, მიწერილია: „დანანარცხა“.

გვ. 16. ხაზგასმულია: „გაუტყურაგებულმა მელიამ ძურწა“... მიწერილია: „ვაცრუებულმა“ ალბათ. ბარემ დაეწერა გადურაგებულმა“.

5816. დონხაძე ა. გამადიქე მამალო. [საბავშვო ლექსები]. თბ., 1959.

5817. ებრალიძე მ. გმირი ბავშვი. [პოემა]. ტფ., 1935.

თავფურცლის მეორე გვერდზე, სადაც წერია „მხატვარი მ. თარიშვილი“, მიწერილია: „როცა ნინო თარიშვილის დამ მარია. ი. გრ.“ კანზე სათაურთან მიწერილია: „მოროზოზე“.

5818. ევდოშვილი ი. გულითადი მეგობრობა. [საბავშვო მოთხრობები]. ტფ., 1927.

5819-5821. ევდოშვილი ი. მოთხრობები მცირე წლოვანათვის. ტფ., 1916.

კანზე: „ამ წელს კიდევ გამოვიდა — მოზრდილათვის. (ყდაში მაქვს სხვა წიგნთან). ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე: „ღუბლ. შევად. ი. გრ.“

5822-5823. ევდოშვილი ი. ორი ობოლი. [მოთხრობა]. ტფ., [1904].

კანსა და თავფურცელზე ყოფილი პატრონის ხელწერა: „ალ. ელიაშვილი“.

5824-5826. ევდოშვილი ი. ორი ობოლი მოთხრობა. თბ., [1920].

5827. ევდოშვილი ი. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1949.

5828. ევდოშვილი ი. საბავშვო მოთხრობები. [თბ.], 1952.

5829-5830. ევდოშვილი ი. საყმაწვილ მოთხრობები. თბ., 1914.

5831-5832. ევდოშვილი ი. საყმაწვილ მოთხრობები. თფ., 1916.

5833. ელანიძე რ. მისწავლებელი. [მოთხრობა]. თბ., 1954.

5834. ელანიძე რ. ტყის ზღაპრები. თბ., 1961.

5835-5836. ელიაშვილი ი. სამშობლო ბუნების სარკე. სურათებიანი საყმაწვილ მოთხრობები. თბ., 1911.

თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს ავტორისაგან. 26/III. 15. თბილისი“.

მეორე ცალის კანზე ყოფილი მფლობელის ბეჭედი: «Иван Тимощевия Полумордвинов».

5837. ელიაშვილი ი. სამშობლო ბუნების სარკე. სურათებიანი საყმაწვილ მოთხრობები. მე-2 გამოც. თბ., 1920.

5838. ერთაწმინდელი ხ. იყავ მზად! (საბავშვო პიესები). თბ., 1932.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1932. 20 აპრ.“

5839. ერთაწმინდელი ხ. უშიშარი ენო. [მოთხრობები]. თბ., 1960.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. მერი [ბატონიშვილი]. 3/III.60 წ.“

5840. ერისთავი თ. და ბერძენიშვილი ე. ზღაპრები და მოთხრობები. თბ., 1941.

5841. ერისთავი რ. ჯერ სწავლა, მერე გაულა. [თბ.], 1943.

5842. ერისთავი რ. ჯერ შრომა, მერე ხტონა [ლექსები]. თბ., 1959.

5843-5845. ესებუა შ. მებრძოლი. (საბავშვო მოთხრობები). [თბ.], 1931.

5846. ვაჟა-ფშაველა. ლაშის მექლისი. (არაკი) სურათებით მოზრდილ ბავშვთათვის. ტფ., 1921.

თავფურცელზე, სადაც წერია: „სურათებით“, მიწერილია მხატვრის გვარი: „შალვა ქიქოძე“.

გვ. 4. ტექსტის ბოლოს ხაზგასმულია: „ი. გ-რი, მიწერილია: „(ი. გომელაური). ი. გრ.“

გვ. 19. სქოლიოში ხაზგასმულია სიტყვა „ჩაღი“. მიწერილია: „ჩაღუნა. ი. გრ.“

5847. ვაჟა-ფშაველა. როგორ გაჩნდნენ ბუები ქვეყანაზე? [მოთხრობა]. თბ., 1949.

5848. ვაჟა-ფშაველა. საბავშვო მოთხრობები. [თბ.], 1935. [კანზე: 1936]. 48 გვერდის მე-2 გვერდზე გაზუთიდან ამონაჭერი

გ. -ს რეცენზია ამ წიგნზე, მიწერილია: „ჟომ. განათობა“, 1936, № 43“.

5849. ვაჟა-ფშაველა. საბავშვო მოთხრობები. [თბ.], 1935, [კანზე: 1936]. 216 გვ

ფორმაზე: „ი. გრ. 1937. 4/VI“.

გვ. 198. ხაზგასმულია: „ბაზალა“ — წინააღმდეგობის აღნიშვნელია“, მიწერილია: „ეს რა ახსნაო“

გვ. 202. ხაზგასმულია: „იმტა“, მიწერილია: „მალა“; ხაზგასმულია: „ყაჩხა“ — წითელის ჩამოსაყიდებელი“, მიწერილია: „(კარგი)“;

„კერანა“ — ნადირია“. მიწერილია: „ლამაზ ბეწვიანი“; ხაზგასმულია: „ლაწირაკი—მოუსვენარი, ცელი“, მიწერილია: „მაგ. ამის შემდგენელი რომ მოუსვენრად იქცეოდეს, ის ლაწირაკია?“

გვ. 204. ხაზგასმულია: „მოვსალთავდი“, მიწერილია: „სალი“, „ხალვათად“.

გვ. 205. ხაზგასმულია: „ნიადაგ“, მიწერილია: „მუღამ“; „უოლოს გასწვრივ მიწერილია: „მალინა“.

გვ. 206. ხაზგასმულია: „სარიყლაპია“, მიწერილია: „მალალი“.

გვ. 211. ხაზგასმულია: „პურიანტელი“, მიწერილია: „Окрошка (ილია)“.

გვ. 212. ხაზგასმულია: „ხმიადი“, მიწერილია: „უმარილო“; „ჩუფთი“ — მიწერილია: „წყვილი, ორკეცი“; ხაზგასმულია: „პქულავდა“, მიწერილია: „პლულულავდა, ლულა“.

კანის მე-4 გვ. წერია: „აინოინი, 52; ბოში, 157; სალი, 37; პეწენიცი, 192; შახი, 182; ჩარა, 63; ქიშმირი, 115; ქალაღია, 193; ქამანჩა, 67; ფსონი, 193; სეხნა, 62, თანამოსახელე; სალა, 189, 206; პროშტი, 204; აქული, 113; ალუბის დამე, დისაკლისა, 75“.

5850. ვაჟა-ფშაველა. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1951.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 19/V“. იქვე: „სართი, 198; ბიდარა, 113“.

5851-5852. ვაჟა-ფშაველა. სამი საყმაწვილო ამბავი. რვა სურათით და ავტორის მოკლე ბიოგრაფიით. თბ., 1911.

5853. ვაჟა-ფშაველა. საყმაწვილო მოთხრობები. ტფ., 1920.

5854. ვაჟა-ფშაველა. შვლის ნუკრის ნაამბობი და სხვა მოთხრობები. [თბ.], 1926.

5855-5856. ვეფხის ტყაოსანი. ნაამბობი მოზრდილ ყმაწვილებისათვის გ. იოსელიანისა. ტფ., 1892.

კანზე სათაური: „დასურათებული ვეფხისტყაოსანი“.

5857-5859. ვეფხის-ტყაოსანი. ყრმათათვის ნაამბობი. [ქუთაისი, 1914].

კანზე: „1914. ეს გამოცემა კ. ოცხელმა კვლავ გამეორა ქუთაისში. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „(პირველად დაიბეჭდა „ჩვეჯილში“, 1892)“.

თავფურცელისა და გვ. 3 შორის დევს ქალაღის ნაპერი სახელგამის ბუკინისტური მაღაზიის ბეჭდით, მიწერილია: „ვიყიდე ბუკინისტან. ზ. ჰ-ძის ნაქონი ყოფილა. ი. გრ. 1939. 16/VI“.

გვ. 3. ტექსტის წინ წარწერა: „დიდით პატივცემულ ძვირფას მეგობარს ზაქარია ჰიუნაძეს გ. იოსელიანისაგან“.

გვ. 14. ქვემოდან მე-3 სტრიქონში ხაზგას-

მულია: „მონადირე მეფე“, მიწერილია: „სხვა ნეფეც იყო ამ მახრეს?“

5860. ზალიშვილი ს. მუსეოპოი. [საბავშვო ლექსები. თბ., წ. ა.].

5861. ზამთარი. დასურათებული წიგნი ბავშვებისათვის. კრ. 2. თბ., 1923.

5862. [ზედგინიძე] პოლუმორდინოვი ე. მერცხალა. საბავშვო მოთხრობა. თბ., 1946.

5863. [ზედგინიძე] პოლუმორდინოვი ე. საბავშვო ლექსები. [თბ.], 1927.

5864. ზედგინიძე ე. (პოლუმორდინოვი). სალამურას ხმა. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1947.

5865-5866. ზომღეთელი ნ. ამხანაგისათვის თავის განწირვა. საბავშვო მოთხრობები. ტფ., 1928.

თავფურცელზე: „კინტო. გვ. 9; კურიოზი, გვ. 9-11; ჭაგვი ტარკა, გვ. 9-11. ი. გრ.“

გვ. 9. მოხაზულია: „თავშიშველი“, მიწერილია: „სურათზე ქუდი ჰხურავს. ი. გრ.“

გვ. 10. ხაზგასმულია: „მარჯვენა ჩექმის უღლი“ და მითითებულია სურათზე: „აქ მარცხენა“. ამავე სურათზე მიწერილია: „გეოთავშიშველი“, (გვ. 9)“.

5867. ზომღეთელი ნ. ლენინი ქოხში. საბავშვო ლექსები. ტფ., 1929.

5867-6870. თავუნა. ხორთუმი მაქვს, მარამ სპილო არა ვარ. თბ., 1933.

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ამ წიგნის გარჩევა „ან-ლანისა“ („პიონერი“, 1933, № 7—8, გვ. 21)“.

5871. თავდიდოშვილი რ. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდად პატივცემულ ამირან გაბეცკირიას ავტორისაგან. 29/II [?]“.

5872. თავისუფალ ბავშვების სიმღერები. [ტფ., 1921].

გვ. [4]. ე. რუხაძის ლექსში „განთიადი“ სიტყვა „ტორნალი“ გადახაზულია და მიწერილია: „ხეები“.

გვ. [8]. ფსევდონიმს „მიმქრალი“ მიწერილი აქვს: „ლ. მეგრელიძე“.

5873. თავიგული. მხატვრ. კრებული ბავშვებისათვის. თბ., 1946.

ფორზაცზე: „1946. 4/VI. ი. გრ.“

5874. თევზაძე ა. სამშობლოს ყვავილები. საბავშვო ლექსები. თბ., 1951.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს უსაყვარლეს ი. გრიშაშვილს. მღღღერი ავტორისაგან. 16/XI 51 წ. თბილისი“.

5875-5876. თევზაძე ა. სიხარულის მისი: [ლექსები]. თბ., 1948.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს უსაყვარ-

ლეს პოეტსა და მეგობარს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 20.IX. 48 წ., თბილისი“.

5877-5878. **თაქთაქიშვილი გ. როკე** და პილი. [მოთხრობები.] თბ., 1953. [კანზე 1952].

5879. **თომაშვილი დ.** საყმაწვილო ლექსები. ქუთაისი, 1903.

5880. **თომაშვილი დ.** შავი ცხვარი. (საბავშვო პოემა). ქუთაისი, 1926.

კანზე: „(პირველად დაიბეჭდა: „ჩვეჯილი“, 1899 წ., № VII—VIII). ი. გრ. ოდნავ შეკუთვლილი აქვს ავტორს.“

5881. **თომაშვილი დ.** შავი ცხვარი. (საბავშვო პოემა). თბ., 1944.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1944. 2/IX“.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „წაშს გაბერა“, მიწერილია: „რა გაბერა?“

გვ. 9. მონახულია: „ტყეში“, მიწერილია: „ტყეშიო და ლომი კი მუთაქემზორის ზის“.

გვ. 11. ილუსტრაციას მიწერილი აქვს: „ტყეშიო და ეს ტყეა?“

გვ. 14. ხაზგასმულია: „ჩაღა-მტყერი“, მიწერილია: „ნაღატატა“.

5882. **თომაშვილი დ.** შავი ცხვარი. [საბავშვო პოემა]. თბ., 1958.

5883. **თომაძე მ.** ბეჭითი ნაწული. პატარა მოთხრობები. თბ., 1950.

მეორე გვერდზე გაზეთიდან ამოკრილი არ. ხუნდაძის რეცენზია ამ წიგნზე, არშაზე: „ლიტ. და ხელ.“, 1950, № 33“.

5884. **თომაძე მ.** ვარსკვლავების მხატვარი. [მოთხრობები.] თბ., 1955.

5885-5886. **თომაძე მ.** ოქროს ბურბუშელა. [მოთხრობები.] თბ., 1960.

თავფურცელზე წარწერა: „საბავშვო ლიტერატურაზე დიდად ამგადარს, ჩემს საყვარელ პოეტს აყადემიკოს იოსებ გრიშაშვილს. მოკრძალებით ავტორისაგან. 5/IX. 60“.

5887. **თომაძე მ.** სანდრიკო. [მოთხრობები.] თბ., 1961.

5888-5889. **თორღუა ე.** ჩიტი-ციცინო. (ჭარისკაცის ჩანაწერები). თბ., 1948.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, ქართული ლექსის დიდ ოსტატს. თაყვანისცემით ავტორი. თბილისი. 1948 წ., დეკემბერი.“

5890. **თუმანიშვილი-წერეთლისა ა.** თაიგული. საყმაწვილო ამბები. ტფ., 1921.

5891. **თუმანიშვილი-წერეთლისა ა.** კონა. საყმაწვილო ამბები. (მოზრდილთათვის). ტფ., 1923.

892. **თუმანიშვილი-წერეთლისა ა.** ცხოველების გამჭრიახობა. პატარა ბავშვების პირველი საკითხავი წიგნი, ტფ., 1910.

კანზე: „ეს წიგნი თბილისში (ბიბლიოთ.) არ არის. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრიშაშვილმა შეიძინა 1943. 2/IV. თბილისში არ არის“.

გვ. 34. მოთხრობასთან „ქვეყანი თხები“ მიწერილია: „ივლიაც უკრანელ მწერლისაა. ი. გრ.“

5893-5895. [თუმანიშვილი]-წერეთლისა ა. ცხოველების გამჭრიახობა. შეეს. გამოც. მე-2 ტფ., 1924.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 24 წ. 10/IV“.

5896. **თუმანიშვილი-წერეთლისა ა.** ხუთი ამბავი. ყმაწვილების საკითხავი. ფრანგულიდან გადმოღებული. ტფ., [1888].

კანზე: „ი. გრ. 1931. ნელისი“. იქვე: „თამარ დედოფალი, გვ. 36; ბაბაქანის ქოშები, გვ. 39“.

გვ. 39. მოთხრობის სათაურს: „ბაბა-ჯანას ჩუსტები“ მიწერილი აქვს: „სკობია ბაბაქანის ქოშები“. ამავე გვერდზე მონახულია სიტყვები: „წყლის ზიდვით“, მიწერილია: „მეთუღუნებებით“

გვ. 46. მინაწერები: „აბუ ჰასანას ჩუსტები“ -- ამ სათაურით ნაკადულშიაც არის დაბეჭდილი მოთხ. „ნაკ.“, 1908 წ., № 3). მე გავლექსე ჩვენი მეზობლების ნამბობიდან და შევადარე დაბეჭდილებს. ი. გრ.“

5897. **თუმანიშვილი თ.** ჩვენი ბოსტანი. საბავშვო ლექსი. [თბ., 1945].

კანზე: „ლექსი ვისია?“

5898. **თუმანიშვილი თ.** წითელარმიელობას თამაში. [თბ., 1942].

კანზე: „ი. გრ. 1942. 3/IV“.

5899. **თურდოსპირელი დ.** ახალი სიმღერები. საბავშვო ლექსები. თელავი, 1928.

5900-5902. **თურდოსპირელი დ.** პირველი ბილიები. საყმაწვილო მოთხრობები და ლექსები. თელავი, 1929.

კანზე: „ი. გრ. 1929. 4/VI“.

გვ. 3. ლექსის „ახალი სკოლა“ ბოლო სტროფში ხაზგასმულია: „ლენინის ანდერძს“, მიწერილია: „კარგია“.

მესამე ცალსი თავფურცელზე ბეჭედი: „Из книги И. Т. Полумордвинова“.

5903-5904. **თურდოსპირელი დ.** პირველი მანისი. საყმაწვილო მოთხრობა. სურათებით. ტფ., 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „ქვირფას მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ავტორისაგან. 9/XII-27 წ.“

მეორე ცალსი მე-3 გვერდზე გაზეთიდან აღონაჭერი რეცენზია დ. თურდოსპირელის წიგნზე მინაწერთ: „მუშა“, 29 აპრილი, 1926 წ.“

5905-5906. თურდოსპირელი დ. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1947.

5907. თურდოსპირელი დ. ტუგრია. მოთხრობა ყრმათათვის. [თბ.], 1927.

მოთხრობის დასასრულს მიწერილია: „ძალა პირები“ ანუ ახსიათებს ერთ მომქმედ პირს დ. თურდოსპირელი. იხ. „ოქროს თავთა-ეი“ [„ოქროს სიზმრები“]. გვ. 21“.

5908. თურდოსპირელი დ. ტყის მკვლელი კაცის მკვლელა. საყმაწვილო მოთხრობები. თბ., 1948.

5909. იანჭოვილი მ. ციციანთა. საყმაწვილო ამბები. თბ., 1887.

5910. იაშვილი პ. ოთარ შოფერი. საბავშვო ლექსი. [თბ.], 1957.

5911-5912. ივანიშვილი გ. უპეუო ყორანა. (ზღაპრები). თბ., 1949.

გვ. 1. ხაზგასმულია: „უკან“ მიწერილია: „გვერდით“.

გვ. 4. სიტყვა: „დიდნა“ მიწერილი აქვს: „დილია“.

5913. იზარდ მწვანე ჭეჭილი. [საბავშვო ლექსები და მოთხრობები]. თბ., 1962.

5914. იმედაძე გ. გაღაიხდე ბღჩაში. [ლექსები]. თბ., 1953.

5915. იმედაძე გ. ჩვენებური თევზები. [ლექსები]. თბ., 1951.

შეშტეტილზე წარწერა: „ამ წიგნის პირველ ნათლიას, ქართული ლექსის ოსტატს, ნიკიტერ პოეტს იოსებ გრიშაშვილს. ღრმა პატივისცემით ავტორისაგან. 12.1951 წ. ჩვენი თბილისი“.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1951. 22.XII.“

გზუთიდან ამონაჭკობები: 1. შ. ჭინჭველაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერით: „ახალი წყობილი“, 1952, № 4: 2. ე. გვერდის წერილი „სასარგებლო წიგნი“ მინაწერით: „ინდუსტრიული ქუთაისი“, 1951 წ., № 245, 12 დეკემბ.“ 3. ო. მიქაძის რეცენზია. მინაწერით: „საბჭოთა აფხაზეთი“, 1952 წ., № 6, 9. I.“

გვ. 13. ლექსში „ორაველი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ჩილიში“. არსიაზე: „ჩილე თუ ტარანი? ი. გრ.“

5916. ივანიშვილი რ. ბედნიერი მთა [მოთხრობები]. თბ., 1960.

5917. იორამაშვილი ს. კარავი მტკვრის პირას. [მოთხრობები]. თბ., 1959.

5918. კალანდაძე გ. მეგობრობის ზეიმი. [ლექსები]. თბ., 1956.

თავფურცელზე წარწერა: „პატარა ბავშვების დიდ მეგობარს — ი. გრიშაშვილს — სიყვარულით და პატივისცემით: გ. კალანდაძე 14. II. 57 წ.“

5919. კალაძე კ. გურამის ბალი. [პოემა]. თბ., 1944,

5920. კალაძე კ. ზურაბი და რეზო, გელა... [პოემები. თბ., 1961].

5921-5922. კალაძე კ. საბავშვო პოემები. (ანდუყაფარ ქარაფშუტა. ენამწარე გოგონა. გურამის ბალი. საიდუმლო ბარათი) [თბ.], 1949.

თავფურცელზე წარწერა: „უღრმესი პატივისცემით. მუდამ საყვარელ სოსოს. მისი კარლო კალაძე. 28/V. 49.“

5923. კალაძე კ. საბავშვო პოემები. თბ., 1956.

5924-5925. კარტოფილი. [საბავშვო მოთხრობა. თბ.], 1932.

კანზე: „ი. გრ. 1932. 15/III.“

5926. კასრაძე დ. მზიას გიშ-გიშა. თბ., 1955.

5927. კასრაძე დ. ქალბებულა. ზღაპარი. ტფ., 1935.

გვ. 24. ხაზგასმულია: „დღეს ობაა“, მიწერილია: „ჩემიდან“.

გვ. 8. ხაზგასმულია: „გვირის“, მიწერილია: „მოხუცი და გვირის წამწამი? ჭალარა“.

5928. კასრაძე დ. ორი ზღაპარი. (მზიანა, ქალბებულა). თბ., 1948.

გვ. 44. ხაზგასმულია: „წამოაზრდა“, მიწერილია: „აშარი“.

გვ. 58. ხაზგასმულია: „დღეს ობაა“, მიწერილია: „გრიშაშვილის „ხელთათმანი“; „მალაყები“, მიწერილია: „აკაკი „დათვის წვ.“

5929. კასრაძე დ. პატარა სოსო. [მოთხრობა]. თბ., 1944.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1944. 14/XI“.

5930. კასრაძე დ. ჩვენს საკურდღელში. მოთხრობა ბავშვთათვის. ტფ., 1933.

5931. კაშმაძე ა. თებერვლის ზეიმი. [საბავშვო ლექსები]. ტფ., 1933.

5932. კაშმაძე ა. ციტრუსებს მხიარუი. [ლექსები]. თბ., 1940.

5933. კაჭახიძე გ. მხიარული მეგობრები. ლექსები სამ. ასაკისათვის. ტფ., 1935.

გაზეთიდან ამონაჭკობები: 1. ლავრ. ჭიჭინაძის რეცენზია ამ წიგნზე, მიწერილია: „კომ. განათლება“, 1935, № 31“. 2. რეცენზია — გ. ს. ხელმოწერით, მიწერილია: „კომუნ.“ 1936“.

5934. კაჭახიძე გ. საბავშვო ლექსები. თბ., 1952.

5935. კაჭახიძე გ. სექტემბერმა გაგვიცინა. [ლექსები]. თბ., 1961.

5936. კაჭახიძე გ. სწავლასა და სიხარულში. [ლექსები]. თბ., 1955.

5937-5938. კაჭახიძე გ. ჩემი ქვეყნის მონარდები. თბ., 1947.

თაფურცელზე წარწერა: „ამ წიგნის მოამეგს, მის რედაქტორს, ჩვენი ხალხის საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 1947 წ. 22/XII.

5939. კაპახიძე გ. ჩემი ძმა. [ლექსები]. ტფ., 1934.

5940. კაპახიძე გ. ჩვენი სკოლის ყმაწვილები. [პოემა]. თბ., 1949.

თაფურცელზე წარწერა: „ჩვენი ხალხის საბელოვან და საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. უღრმესი პატივისცემით. ავტორი. 1950 წ. 24/III“. იქვე გაზეთიდან ამონაჭერი გ. ლალაშვილის რეცენზია ამ წიგნზე „უბუნების ვარდაქმნის ნორჩი მებრძოლები“, მიწერილია: „ახალგ. კომუნისტი“, № 42, 1950, 11 აპრ.“.

5941. კეკელიძე მ. მოთხრობები. თბ., 1954.

5942. კეკელიძე მ. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1949.

5943. კეცხოველი ნ. გელა და ცქვიტო. [მოთხრობა]. ტფ., 1926.

5944. კეცხოველი ნ. გელა და ცქვიტო. [მოთხრობა]. მე-2 გადამუშ. გამოც. თბ., 1938.

5945. კეცხოველი ნ. დედა ჩამოფრინდა. [სკოლამდელთათვის. თბ., 1961].

5946. კეცხოველი ნ. მზიანი ღღის ყვავილები. თბ., 1937.

კანზე: „ი. გრ. 1937. 12/IV“.

5947. კეცხოველი ნ. მთა და ბარში. [მოთხრობები მოგზაურობებზე]. თბ., 1948.

5948. კეცხოველი ნ. მთა და ბარში. [მოთხრობები]. თბ., 1956.

ფორზაცზე წარწერა: „ძვირფას სოსოს, ჩვენი გოგობიჭების დიდ მოამაგეს, მეგობარს, მრავლის საბადლოდ მიიღე ეს პატარა ნობათი. ავტორისაგან. 4. XII. 56“.

5949. კვირიკაძე თ. გისმენთ! გისმენთ! [ლექსები, თბ.], 1953.

5950. კვირიკაძე თ. ყურში, ლალი და ფრინველები. [ლექსები. პოემა]. თბ., 1962.

5951. კვირიკაძე თ. ჰიკიკიებენ მერცხლები. [ლექსები. თბ.] 1959.

გვ. 7. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ერქანი“, მიწერილია: „ფრანი?“

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ვაშა ავტორის. ი. გრ.“

5952. კიკვაძე თ. ჩვენი მეგობარი, საბავშვო მოთხრობები და ლექსები. წიგნი 3. თბ., 1925.

5953. კლდიაშვილი ს. ხუთი მოთხრობა. [თბ.], 1946.

5954. კორაშვილი ქ. ხომის მთებში. მოთხრობა. თბ., 1950.

5955. კუხიანიძე ზ. როგორ ენახეთ გაზაფხული. ლექსები. თბ., 1961.

5956. ლებანიძე მ. მოგზაურები. [ლექსები]. თბ., 1954.

5957. ლებანიძე მ. საბავშვო ლექსები. თბ., 1952.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1952. 7/VI.

5958. ლებანიძე მ. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1953.

5959. ლებანიძე მ. სალამი აპრილს. ლექსები და პოემები. თბ., 1956.

5960. ლებანიძე მ. ძმები. ლექსები და პოემები. თბ., 1948.

5961-5962. ლელაშვილი მ. კანდელი, საყვარელი ლექსები და აკროსტიხები. თბ., 1901. კანზე და თაფურცელზე ბეჭედი: Иван Тимофеевич Полумордвиннов.

5963. ლეჟავა გ. თეთრი ბატი. [პოემები]. თბ., 1949.

5964. ლეჟავა გ. ნოდარის მეგობრები. [ლექსები]. თბ., 1956.

კანზე: „ლექსი ჩემდამი, გვ. 50, ი. გრ. 1956. 2/VI“.

5965-5966. ლეჟავა გ. სამგორის ყვავილები. [ლექსები. თბ.], 1952.

5967. ლეჟავა გ. ჩემს პატარა მეგობრებს. [ლექსები]. ბათუმი, 1954.

კანზე: „ი. გრ. 1954 წ., 1 ივნისი. თბ.“ იქვე: „გვ. 33“.

გვ. 33. ამ გვერდზე დაბეჭდილია ლექსი: „იოსებ გრიშაშვილს“.

5968. ლეჟავა მ. და-ძმა. მოთხრობები. თბ., 1950.

გვ. 7. ხაზგასმულია: „რიკტაფელას თამაში განავრძო“, მიწერილია: „ჩილიკა ჯოხი(?)“.

გვ. 9. მოხაზულია სიტყვა „იძახდა“, არშაზე მიწერილია: „ამბობდა“.

5969. ლომიძე ა. მონადირის ნამბობი. [მოთხრობები]. თბ., 1948.

5970-5972. ლომოური ნ. ალი. მოთხრობა. თბ., 1883.

თაფურცელზე: „აკლია 1 გვ. ეს წიგნი ყველგანაა. ი. გრ.“

5973. ლომოური ნ. ალი. მოთხრობა. მე-2 გამოც. თბ., 1903.

5974. ლომოური ნ. ალი. მოთხრობა. მე-3 გამოც. ავტორის სურათით და მოკლე ბიოგრაფიით. თბ., 1913.

კანზე წარწერა: „დიდათ პატივცემულ კონსტანტინე ელიოზიშვილს ავტორისაგან“.

5975-5978. ლომოური ნ. ალი. მოთხრობა. გამოც. მე-4. ავტორის სურათით და მოკლე ბიოგრაფიით. თბ., 1918.

5979. ლომოური ნ. ალი. [მოთხრობა]. თბ., 1955.

5980-5984. ლომოური ნ. პაწია მეგობრები. [მოთხრობა]. ტფ., 1920. [კანზე: 1921].

5985. ლომოური ნ. პაწია მეგობრები. [თბ.], 1940.

5986-5987. ლომოური ნ. ქაჯანა. მოთხრობა. თბ., 1885.

კანზე: „ეს წიგნი მხოლოდ საქაროშია! ი. გრ.“

მეორე ცალის კანზე ბეჭედი: „ქართულთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზ-ბა“.

5988-5989. ლომოური ნ. ქაჯანა. მოთხრობა. გამოც. მე-3. ტფ., 1902.

თავფურცელზე წარწერა: „ნიკო კურდღელაშვილს სახსოვრად პირველ ქართულ საბავშვო სკოლისთვის. განკუთვნილია ქართულთაგან. 6 თებერ. 1904 წ.“

5990-5991. ლომოური ნ. ქაჯანა. მოთხრობა მე-4 გამოც. ავტორის სურათით და მოკლე ბიოგრაფიით. თბ., 1913.

კანზე ავტორის გვირგვინი შემდეგ მიწერილია: „ლ. ბოკუაძის წინაშე“.

5992-5993. ლომოური ნ. ქაჯანა. მოთხრობა. მე-5 გამოც. მოკლე ბიოგრაფიით. ტფ., 1917.

5994-5997. ლომოური ნ. ქაჯანა. [მოთხრობა]. ტფ., 1935.

კანზე: „1. ლექსი „ღეღეღიანი“, 4. 2. ებტიხარი, 5. ი. გრ. სიჩი. 1938. 12 მაისი“.

გვ. 4. ხაზგასმულია „კურდღელი მოცანკა-ლელა, ფეხმოტეხილი საწყალი“, მიწერილია: „ი. გოგებაშვილი“.

5998-5999. ლორთქიფანიძე კ. პიონერი თანდო. პირველი ბეჭედი. [ლექსები. თბ.], 1929.

6000. ლორია ბ. საბავშვო მოთხრობები. ბათუმი, 1951.

6001. მათიაშვილი ვ. პიონერები. [მოთხრობები]. ტფ., 1929.

6002. მალაზონია ნ. ბავშვებს. ლექსები. პოემები. ზღაპრები. ბათუმი, 1954.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს სიყვარულით. პატივისცემით. ავტორი. ნ. მ. 20 X 54 წ.“

6003. მალაზონია ნ. ბზრილა. [ლექსები]. თბ., 1960.

6004. მალაზონია ნ. გმირი ჯემალციო. საბავშვო პოემა. [ბათუმი], 1943.

6005. მალაზონია ნ. დათო ავტო. საბავშვო ლექსები და პოემები. ბათუმი, 1957.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს — პოეტს, კაცს, მეგობარს. ავტორი. 23/II-58“.

6006. მალაზონია ნ. თავი. (აპარული ზღაპარი). ბათუმი, 1939.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენს ლექსის ოსტატს სოსო გრიშაშვილს ნ. მალაზონია, 7/X 39. ქ. ბათუმი“.

6007. მალაზონია ნ. პაწაწინა ლექსი. [ლექსი. ბათუმი, 1944].

6008. მალაზონია ნ. საბავშვო ლექსები. პოემები. ზღაპრები. [ბათუმი, 1959].

6009. მალაზონია ნ. ქართული ანბანი. [ლექსები]. ბათუმი, [წ. ა.].

კანზე: „ი. გრ. 1941. 10/IX“.

6010. მალაზონია ნ. ჩენი. ჯგვილი. [ლექსები]. ბათუმი, 1945.

კანზე: „ი. გრ. იხ. შენიშვნები“.

6011-6013. მამალაძე ტ. სამშობლო სურათები. მოგონებანი გურიის ცხოვრებიდან. ნაწ. 1—3. ქუთაისი, 1917—1919.

ნაწ. 1. ფრინველებზე უთოფოდ ნადირობა. 1917.

ნაწ. 2. გარეულ ცხოველებზე ნადირობა. 1918.

ნაწ. 3. დათესა და არჩვენი ნადირობა ქვანახევარში. 1919.

6014. მარგიანი რ. ჩემს პატარა მეგობრებს. ლექსები. თბ., 1947.

6015. მარგიანი. ბედნიერი თაობა. [მოთხრობები]. თბ., 1938.

ყდაზე: „ი. გრ. 1938. 14/XII“.

ფორზაცზე: „ავტორისაგან“.

თავფურცელზე წარწერა: „მარგიანისაგან სოსოს“. სათაურს: „ბედნიერი თაობა“ მარგიანის ზელით მიწერილი აქვს: „შენს თვალში ალბარდა და იმედია ამ ბავშვების ნაცლს და ღირსებას სიამოვნებით გაიხსენებ. მარგიანი. 1938 წ. 12/12“.

იქვე გაზეთიდან ამოაჭერი კ. ჭანტურიშვილის „წერილი რედაქციის მიმართ“, რომელიც შეეხება მარგიანის წიგნის გამოცემის ტექნიკურ მხარეს. (კორექტურას), არწიანზე მიწერილია: „ლიტ. საქ.“, 1938, № 32“.

6016-6017. მარგიანი. გელა. [მოთხრობები]. თბ., 1954

კანზე: „ი. გრ. 1955 წ. 15/II“.

იქვე: „ჩემი ლექსიდან, გვ. 80“.

გვ. 80. მოთხრობაში „კომკავშირის განაჩენი“ ხაზგასმულია: „ჩვენი ოცნება ის არის, სწავლაში ვიყოთ პირველი“, მიწერილია: „ი. გრიშაშვილი“.

6018-6021. მარგიანი. ზურა ატმის ქალაქში. [მოთხრობა]. ტფ., 1933.

6022. მარგიანი. ზურა ატმის ქალაქში. [მოთხრობები]. თბ., 1960.

6023-6024. მარგიანი. კეთილი გულით. მოთხრობები. თბ., 1951.

ქალაქის ნაპერი წარწერით: „ამ წიგნზე რეცენზია კარგი, იხ. „ბოლშევეკური სიტყვა“, 1951, № 57, 19 ივლისი“.

6025. მარიჯან. მამილა თეოს მარანი. [მოთხრობა]. თბ., 1948.

კანზე: „შესანიშნავი მოთხრობაა. ი. გრ.“

6026-6027. მარიჯან. მზიური ქვეყნის ბავშვები. [მოთხრობები]. თბ., 1949.

გაზუთის ამონაბეჭდები: 1. მ. ვარდოსანიძის რეცენზია ამ წიგნზე „წიგნი მცირე ასაკის ბავშვებისათვის“ მინაწერით: „კომ.“, 1949 წ., 30 ოქტ.“ 2. არკ. ხუნდაძის რეცენზია მინაწერით: „ლიტერატ. და ხელოვ.“, 1949, № 35, 4 სექტ.“ 3. მ. ჯალაღანის რეცენზია მინაწერით: „ახალგაზრდა კომ.“, 13 აგვ., 1949 წ.“

4. ს. გველსიანის რეცენზია „Рассказы для детей“, მინაწერით: „Заря“, 1949, № 154, 7 აგვისტო“.

6028. მარიჯან. მზიური ქვეყნის ბავშვები. რსეული [მოთხრობები]. თბ., 1963.

6029-6030. მარიჯან. ნელი ცირკში. [ლექსი]. ტფ., 1929.

6031. მარიჯან. ნელი ცირკში. [ლექსი]. თბ., 1938.

კანზე: „მეორე გამოცემა“.

6032-6033. მარიჯან. ნელი ცირკში. თბ., 1949.

6034. მარიჯან. ნელი ცირკში. [თბ., 1961].

6035. მარიჯან. ნელი ცირკში. [თბ., 1964].

გვ. 1. წარწერა: „სიყვარულით სოსოს მარიჯანისაგან. 1964. 18/XI“.

6036. მარიჯან. პარამუტი. ლექსები. თბ., 1939.

6037-6039. მარიჯან. ჩვენი ეზოს ბავშვები. [მოთხრობები]. თბ., 1958.

6040. მარიჯან. ჩვენი ქვეყანა. ლექსები. თბ., 1938.

6041. მარიჯან. ცხელი ქვეყნის მცენარეები. [ლექსები. თბ., 1936].

კანზე: „გასწორებულია მარიჯანის წერილის მიხედვით. ი. გრ. 1936. 21. XI“.

გვ. 5. წერია: „დამიხედეთ სავეს თაბახს, ამ დაკრეფილ გრძელ(!) ბანანებს

თუ კი სადმე მათ იგემებთ, პატარებო, არ ინანებთ“.

კანის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „წაჰკიდე წამყიდებელი. გაწყვიტე ნათლისმცემელი“. (ხალხური).

„კბილი კბილსა ჰკარი

და მუცელს კარი გაეღება“ (ხალხური).

„ჰარიანტები და გამოკლებული ასე მომწერა მარიჯანმა წალღერიდან და გაასწორაო. 18. XI. 1936“.

„ახ, ვინ მოსთვლის პალმის ჩრდილში რამდენ მგზავრბა დაისვენა, და გამარალი სიტხით პირი ინდისხურმით გასიელო“.

ი. გრ. 1936. 4. XI.“

6042-6043. მარიჯან. წლიდან წლამდე. [ლექსები]. თბ., 1955.

6044-6045. მარკოვი ე. აბ-აბ სიამავე მთე-ბისა. ტფ., 1927.

6046-6047. მარკოვი ე. კბილბასრა და ალ-ქაჯი. ერთი მგლის ოჯახის ამბავი. ტფ., 1936.

6048. მარკოვი ე. სტანჯიო. [მოთხრობა]. ტფ., 1930.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ნელისთვის. 1930. 8/IV.“

6049. მგალობლიშვილი ს. ყაყიბას ქურდი. [მოთხრობა] თბ., 1935.

6050. მგალობლიშვილი ს. ყაყიბას ქურდი. [მოთხრობა]. თბ., 1952.

კანზე: „აბუეტი, 10. ი. გრ.“

6051. მგალობლიშვილი ს. ჩიტების ომი. საბავშვო მოთხრობა. ამონაქერა „ნაქადული“-დან, 1923, № 10.

6052. მგალობლიშვილი ს. ჩიტების კრებულები. თბ., 1961.

6053-6054. მგალობლიშვილი ს. საყმაწვილო მოთხრობები. ტფ., 1919.

6055-6057. მგალობლიშვილი ს. საყმაწვილო მოთხრობები. ტფ., 1937.

6058. მგალობლიშვილი ს. ქინაქინა. [მოთხრობა]. თბ., 1960.

6059-6060. მგალობლიშვილი ს. (მიმქრალი). ბუზა და ლუა. [საბავშვო მოთხრობა]. ტფ., 1937.

6061-6062. მგალობლიშვილი ს. ბუზა და ლუა. თბ., 1949.

6063. მგალობლიშვილი ს. ლექსები. მოთხრობები. თბ., 1949.

6064. მგალობლიშვილი ს. ნანა. [მოთხრობები]. თბ., 1951.

6065. მგალობლიშვილი ს. (მიმქრალი) საბავშვო ლექსები. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 1935. 19/1“.

გვ. 9. ლექსის გასწვრივ: „ილია ნაკაშიძის სურათზე“ მიწერილია: „ზედმეტია“.

გვ. 13. ლექსთან „ჩემს ლალს“ მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 21. დანიშნულია ლექსი „სომღერა (სოფ)“, მიწერილია: „კარგია“.

6066. მგალობლიშვილი ს. სახსოვარი. [ლექსები, პოემები, მოთხრობები და ზღაპრები]. თბ., 1958.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე წარწერა: „პატრიისკეების ნიშნად საუფარგო პოეტს და მან-

ლობელს იოსებ გრიშაშვილს. ავტორისაგან".
მიწერილია: „1958 წ. 4 ოქტ. ი. გრ.“

გვ. 232. ქინძისთავით მიმაგრებულია ავტორის პორტრეტი, რომლის ქვეშ წერია: „უთხოვე გამოცემლობას ეს სურათი აქვე გაეშვით და წინ სულ არ მიწოდოდა ეს სურათი, მაგრამ არ გამოგონეს ეს პატარა თხოვნაც. ლ. გ.“

6067. მეგრელიძე ლ. შოთას ლურჯა. [ლექსები]. თბ., 1943.

6068. მერაბიშვილი ლ. ნ. პიონერი დათია—კარგი მავალითია. [ლექსი]. თბ., 1942.

6069. მეტრეველი ლ. ამბავთა ქარავანი. [მოთხრობები]. (ცხოველთა სამეფოში). ტფ., 1934.

თავფურცელზე წარწერა:

„ეს ქარავანს ვაგამგზავრებ სოსოსკენ, თან ვაგატან ტვირთად გრძნობას მეგობრულს.“

დააჩოქე ტვირთის ჩამოსახდელად!

დაე, სხვამ სთქვას: „სათაყვანოდ მოსულა!“

ლევ. მეტრეველი. 20/IX 36“.

6070. მეტრეველი ლ. ორი გმირი. [მოთხრობა]. ტფ., 1935.

თავფურცელზე წარწერა: „სასიქაღლლო პოეტს და ერთადერთ მეგობარს მწერალთა შორის სოსო გრიშაშვილს. ლევან მეტრეველი. 20/IV-36“.

6071. მთვარაძე ს. ამბავი ივრის ხეობაში. [მოთხრობა]. ტფ., 1935.

6072. მთვარაძე ს. უცნაური ცხოველი. სათავგადასავლო მოთხრობა. თბ., 1954.

თავფურცელზე წარწერა: „სახელოვან პოეტს, მოღვაწეს და საყვარელ მეგობარს—სოსო გრიშაშვილს, პატივისცემით. ს. მთვარაძე. 12/IV-55 წ.“

6073-6074. მთვარაძე ს. ფალავანი. [მოთხრობა]. თბ., 1961.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული პოეზიის სიამავეს—სოსო გრიშაშვილს! უღრმესი პატივისცემით: ს. მთვარაძე. 19¹⁵/_{III} 62 წ.“

6075. მთვარაძე ს. ჩვენც, ჩვენც... [პიესები]. ტფ., 1934.

6076. მირიანაშვილი ა. ივავ-არაქნი. 125 პატარა მოთხრობა. ტფ., 1912.

6077. მირიანაშვილი ა. ივავ-არაქნი. 70 დაწერათებული პატარა მოთხრობა. ტფ., 1922.
6078. მირიანაშვილი ა. ივავ-არაქნი. თბ., 1958.

6079. მირიანაშვილი ა. პატარა მოამბე. ბავშვებისათვის. თბ., 1886.

თავფურცელზე: „P.S. აქედან ზოგიერთი

ამბავი რუსულიდან არის თარგმნილი (იხ. „ივერია“, 1886 წ., № 64). ი. გრ.“

6080. მიქავა ნ. თეთრი თავის ზღაპრები. თბ., 1948.

6081. მიქელაძე მ. ვარდამავალი დროსა. მოთხრობები და ზღაპრები. თბ., 1950.

6082. მიქელაძე მ. თეთრი სახლი. (საბავშვო პოემები). [თბ.], 1947.

კანზე: „ი. გრ. 1947. 12/IV“. იქვე: „ჩემი შენიშვნები, გვ. 35-დან; „ცით მოწყვეტილი ვარსკვლავი“, გვ. 35, იხ. ჩემი „ლურწამი ჯარ“.“

გვ. 37. ხაზგასმულია: „მოკლავ“, მიწერილია: „თევზს ჰკლავენ“

გვ. 38. მოხაზულია: „კუდი“, მიწერილია: „თევზი და კუდი?“ ხაზგასმულია ადგილები და მიწერილია არშიაზე: „იხ. საბა“

გვ. 39. ხაზგასმულია: „ან მიწას ვინ მიგვაბარებს?“, მიწერილია: „ცეზურა. მიწას ვილა მიგვაბარებს“.

გვ. 40. მოხაზულია: „თოფს“, მიწერილია: „თოფს ზღაპარში რა უნდა?“

გვ. 42. ხაზგასმულია: „არ მიყვარდა მრუდე სიტყვა“, მიწერილია: „და არც მიყვარს. ი. გრ.“ ხაზგასმულია: „აბრიალებს“, მიწერილია: „მის წინ გაჩნდა ირემი, მაშასადამე არ ეშინიან, თვალებს რაღად აბრიალებს?“

გვ. 44. ხაზგასმულია: „ხელი“, მიწერილია: „წეროს ხელი აქვს?“

გვ. 45. ხაზგასმულია: „მოფარფატებს“, მიწერილია: „მელა და ფარფატი?“ ხაზგასმულია: „აგი ძალი“, მიწერილია: „ძალი თუ მგელი?“

გვ. 46. ხაზგასმულია: „შეუყუფა, შეუღრონა“, მიწერილია: „ერთი წვეთი თაფლიდან“.

გვ. 47. მოხაზულია: „მას იცავდნენ თავდადებით გულზეადი თავადები“, მიწერილია: „კარგია!“ მოხაზულია მთლიანად აბზაკი და მიწერილია: „ერთი წვეთი თაფლის მსგავსად“.

გვ. 49. ხაზგასმულია: „ცხრა კარი“, მიწერილია: „კოშკს ცხრა კარი აქვს?“

გვ. 50. მოხაზულია: „მოსჩანს“ მიწერილია: „ნიგ სჩანს“. მოხაზულია: „თვალთ“, მიწერილია: „იკრემლი თვალის გარდა სად არის?“ ხაზგასმულია: „არ დაურჩა“, მიწერილია: „ჩაუვარდა?“

გვ. 51. მოხაზულია ადგილი და მიწერილია არშიაზე: „ერთი წვეთი თაფლიდან“.

გვ. 52. ხაზგასმულია: „ფეხზე რკინის ქალამანი“, მიწერილია: „ქალამანს იცვამენ, როცა წინ ღიბ გზა უქმეთ“.

6083. მიქელაძე მ. ტანია. [პოემა. თბ.], 1944.

ვაზეთიდან ამონაჰრები: 1. გ. მ.-ს რეცენ-

ზია ამ წიგნზე მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ.“, 1945, № 15.“ 2. „კომუნისტის“ 1945 წლის № 48-დან ამოკრილი მ. ბარათაშვილის ლექსი-„ზოიას“.

6084. მიწიშვილი ნ. სკოლა. საბავშვო მო-თხრობა. [თბ., წ. ა.].

6085-6086. მოდებაძე, თ. ტყის მეგობარი. (სამეწევილო მოთხრობა). ტფ., 1928.

6087. მოსაშვილი ი. როზგა ჩაფარი. პოე-მე. [თბ.], 1934.

6088. მოსაშვილი ი. საბავშვო პოემები. თბ., 1946.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1946. 4/VI“.

6089. მოსაშვილი ი. უცნაური ცხოველი. [ლექსები]. ტფ., 1937.

6090. მრევლიშვილი მ. გასეირნება. [მოთხ-რობები]. თბ., 1952.

6091. მრევლიშვილი მ. გოგია და ტოლია. [ლექსები]. თბ., 1955.

6092. მრევლიშვილი მ. დილა მშვიდობისა. [ლექსები]. თბ., 1950.

თავფურცელზე წარწერა: „პატივცემულ სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით. მაცყალა მრევლიშვილი. 27/IV-51“.

გვ. 3. ლექსში „დილა მშვიდობისა“ ხაზგას-მულია რითმა: „კვირტი“ — „დამაკვირდი“, მი-წერილია: „იხ. ჩემი „ეთერიკოს თავიელი“.

გვ. 20. ლექსში „ახალი სახლი“ სიტყვა: „გვიშველ“ ვადამწორებულია: „გვიშველო“.

გვ. 30. ლექს „ფარშევაგანბი“ მე-2 სტრო-ფთან მიწერილი აქვს: „ჩემი ლექსიდან“.

წიგნში დევს მარიჯანის რეცენზია ამ წიგნ-ზე ამოკრილი გაზეთიდან, მიწერილია: „ლიტ. და ხელ.“, 1951, № 15, 15 აპრ.“

6093. მრევლიშვილი მ. დიმიტაური. [ლექ-სები]. თბ., 1962.

6094. მრევლიშვილი მ. ჩენი სათამაშოები. [ლექსები. თბ., 1952.].

კანზე: „1952. 23/VI. ი. გრ.“

გვ. 7. გასწორებულია სტრიქონი: „ლექსი-ცა თქვა. გამოცანა“ — „ლექსიც თქვა და გამოცანაც.“

გვ. 18. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ბურთი გარეთ გადახტარა, სახლი აღარ მოცადა“, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 36. ხაზგასმულია: „ნუნუს ხელ“, მი-წერილია: „ტოლა“.

6095 მრევლიშვილი მ. ჩიტო-ჩიტო. [ლექ-სები]. თბ., 1956.

6096. მრევლიშვილი მ. კანკიკლა. [ლექ-სები]. თბ., 1960.

თავფურცელზე წარწერა: „პატივც. სოსო გრიშაშვილს, წიგნის ქომავს, ბავშვების მეგო-

ბარს. პატივისცემით მ. მრევლიშვილი. 24. 11. 61“.

6097. მრევლიშვილი მ. ჭეჩილში. პიესები და ლექსები. თბ., 1949.

კანზე: „ჩემი შენიშვნები“.

გვ. 17. ხაზგასმულია სიტყვა: „ძმებო“, მი-წერილია: „რატომ არა აღებო“.

გვ. 45—46. ლექსში „სამი ძმა“ ხაზგასმუ-ლია სიტყვა: „მოვიდამო“, მიწერილია: „მო-ვიდა თუ მიდის.“ ხაზგასმულია: „მოთხება და ხუთებს“, მიწერილია: „რატომ ჭაერობს აე-ტორი თუ ეს ბავშვები ყველაფერს ასწრებენ?“ გაზეთიდან ამოკრილი მ. კვაჭაძის რეცენ-ზია ამ წიგნზე მინაწერთ: „ლიტ. და ხელ.“, 1950, № 13.“

6098. მრევლიშვილი დ. ზარი სამგორში, [პოემა]. თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1955 წ. 1/XI.“

6099. მჭარველი ანგელოზი. ყრმათათვის სკივთბავი. ქუთაისი, 1895.

6100-6101. მღვიმელი შ. რჩელი ლექსები. საიუბილეო გამოც. ქუთაისი, 1916.

6102-6105. მღვიმელი შ. რჩელ ლექსთა კრებული. (ყრმათათვის). ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს ენა-მერყ-ხალა სოსო გრიშაშვილს. აეტორისაგან.“

კანზე: „ი. გრ. 1935. 6/III.“

კანის მე-3 გვერდზე მიწერილია: „სარჩე-ვი რატომ არა აქვს“

გვ. 23. ლექსში „თამაშობა“ ხაზგასმულია რითმა: „მუარდა-ფმუარდა“, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 39. ლექსში „ნაძვები“ სტრიქონში „მის ქროლა სიყვარულია“ გადახატულია სიტყვა „მის“, მიწერილია: „და“.

გვ. 43. ლექსში „მილოცვა დიდდასთან“ ხაზგასმულია: „მის ოინები“, მიწერილია: „მისი“. ხაზგასმულია: „დიდდო, ჩემო დიდ-დო“, მიწერილია: „კარგია — გრძობაა“.

გვ. 48. ხაზგასმულია: „ბიჭო, მას“, მი-წერილია „ბიჭო“. სიტყვა „მას“ გასწვრივ წერია: „არ ვარგა — მეტია“. აქვე ლექსში „ვაზაფხულდა“ სტრიქონთან: „შენი გულისა სულისა“ მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 52. ლექსში „ქოიკოინა“ ხაზგასმულია: „ქოიკოინობის“, „შემოღამებულა“, მიწერი-ლია: „განიერი სიტყვებია“.

გვ. 53. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ენ-ძელა და ია“, მიწერილია: „კარგია“.

6106. მღვიმელი შ. რჩელი ლექსები, პო-ემები და ზღაპრები. [თბ., 1947].

ფორზატზე: „1947. 28/III“

გვ. 319. ლექსის „ნატარა“ პირველ სტროფს მიწერილი აქვს: „ხალხურს ჰვავს“.

6107. მღვიმელი შ. თამარ. [ლექსი. თბ.], 1944.

6108.-6109 მღვიმელი შ. ლექსები. (პაწია ბავშვებისათვის). გამოც. 1. წ. 1. ტფ., 1920.
გვ. 9. მეორე სტრიქონის შემდეგ მიწერილია: „სატრეკს ტვა მთუყვანს“.

6110-6111. მღვიმელი შ. ლექსები. [წ.] 1. [თბ.], 1936.

სუპერზე: „დაბი. 1866 წ., გარდაიქ. 1933 წ. 28 დეკემბ.“

ფორზაცზე: „1/1. 1937.“

შუბტარტულსა და თავფურცელზე მიწერილია: „1. მერცხლის კუდი, (მკარატელა), 224, 227, 263, 274. 2. რწყილი და ქიანჭყელა, 194. 3. რატომ „წუხანა“? 259. 4. გოგით თუ გოგონა, 56 (ყველგან გოგია). 5. მალალი არა სცოდნიათ. 376. 6. აკლია, 309, 58, 114, 379. 7. დედაენა თუ ჩირადღანი, 412. 8. ტული რედაქცია, 175. 9. რატომა წაშლილი „მიძღვებები?“ 10. დღემს თუ სღუმს, გვ. 61. 11. სიხიანი შეცვლილია, 379 12. სათაური შეუცვლია, 261. 13. სად მელა? სად ყველა? 400. 14. აკლია — თუ შეცვლ., 433, 15. შეუცვლია...“

თავფურცელზე: „ი. გრ. გამოვიდა 1937, 5/11. იქვე: „შიოს ფსევდონიმები: 1. ზაყელი (ოსეთში იყო სოფელი ზაყა). 2. პეღავია (შიოს დედას ერქვა). 3. იოლა (იხ. საოხუნჯო აღმანახი). 4. კინჭარი (ტარტაროზი). 5. ქეღარი (სახუმარო განთეში „ტარტაროზი“). 6. თანამგრძობელი (გუნიას „თეატრში“). სალექსიკონო: ჯანდაც, 129; გეოგრაფიკა, 8; ბედღეფი, 4; მალალი, 376; ოლეო; უგერგო, 10; ხასი, 29; ლოლუა, 35; ბუტუსობა, 45; ოცობოცობა, 48; კროლა, 373; შონიაროკლა, 397; დაზლი, 432; ძიბრო, 166; მაკვილაძე, 320; დამაწიერებ, გვ. 89. შიო მღვიმელი დაარქვა ნიკო ლომოურმა, ის ბერი შენსათვის წყნარი იყო. ნამზობოთ შიოს მიერ, 1932.“

შუბტარტულსა და თავფურცელს შორის ქაღალდის ნაჭერი მინაწერებით: 1. „შიოს ლექსი „ია“, იხ. „საკარტ.“ დამატ., 1916, № 30 და გვ. 109, საბგლავის 1937 წ. გამოცემა შ. თაბუჯ. „ხალხი“, 1910, № 9. 2. შიოზე ამიტომ ვამზობ, რომ მეორე გამოც. გასწორდეს.“

გვ. V. შენიშვნაში: „შ. მღვიმელის ბიოგრაფიის გასაშუქებლად უჭად ესარგებლობთ შიოს ხელნაწერთი“. მოხაზულია სიტყვა „უხვად“ და მიწერილია: „სულ სამი ფურცელი დაგვიყვარა, ჩაღი!“

გვ. 8. ლექსში „შე ღრუბლით გამოერკვა“ მოხაზულია ბოლო სტრიქონი, მიწერილია: „აკაი“.

გვ. 13. ლექსის „კალოსპირული“ დასასრულს მიწერილია: „იხ. ვარიანტი, 38“.

გვ. 15. ლექსში „ახალ წელს“ მოხაზულია სიტყვა „გულ“, მიწერილია: „გველი“

გვ. 18. ლექსში „შეა და თიბვა“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „ნეტავ, ნეტავ, რა კარგია“, მიწერილია: „რა კარგია, რა საამო“. (იხ. ცეკ. კავშ. გამოცემა, გვ. 60“.

გვ. 39. ლექსის „კალოსპირული“ დასასრულს მიწერილია: „იხ. ვარიანტი, გვ. 12.“

გვ. 47. ლექსში „სახაფხულო“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „მცენარეს მუხლი გიხსნა“, მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 56. ლექსის „გაზაფხულა“ პირველ სტროფში მოხაზულია სიტყვა: „ფერა“, მიწერილია: „სუნში“. აქვე მოხაზულია სიტყვა: „გოჯანავ“, მიწერილია: „გოჯავი; იხ. „ნობათა“.

გვ. 53. მე-18 სტრიქონის შემდეგ მიწერილია: „აქ აკლია“ და არშიაზე წერის გამოტოვებული სტრიქონები: „შემ მიწას და მიწამაც მზეს, თვლი თვალში გაუსწორა“, იხ. წიგნი „მერცხლები“, გვ. 7.“

გვ. 61. ხაზგასმულია ლექსის სათაური: „ზამთარი“, მიწერილია: „ამ ლექსს ჰქვიან ზამთრის პირი“

გვ. 62. ამავე ლექსში ხაზგასმულია სტრიქონი: „და უგულოდ გალობენ“, მიწერილია: „უგულოდ დღეობალობენ.“ (იხ. წიგნი „ცელქები“, გვ. 47).“

გვ. 67. ლექსში „გაზაფხული“ ხაზგასმულია სიტყვა „როსლა“, მიწერილია: „ილია ქ.“

გვ. 110. ლექსის „ია“ ბოლოს მიწერილია: „საკარტ.“ დამატ. 1916 წ., № 30.“

გვ. 114. უსათაურო ლექსს „მშვენიერი ხარ, კარგო ყვავილო...“ მიწერილი აქვს: „აკლია“.

გვ. 128. ლექსის „მუხა“ ბოლოს მიწერილია: „ეს არ არის საბავშვო ლექსი“.

გვ. 130. ლექსის „ვაზი“ შენიშვნას მიწერილი აქვს: „იხილ შენიშვნა?“

გვ. 131. ლექსის „მუხა“ ბოლოს მიწერილია: „(არც ეს არის საბავშვო)“.

გვ. 134-135. ლექსის სათაურთან „მუხა“ მიწერილია: „ალეგორიული ლექსი“. ბოლოში წერია: „ქიდვე სხვა ლექსები მუხაზე. 125, 131.“

გვ. 175. ლექსში „ოთხი ძმა პეპელა“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „მოიღე მოწვევება“, მიწერილია: „გამოიჩინე სიყვითე“ (იხ. პირველი გამოცემა „სამი ამბავი“)“.

გვ. 181. ლექსში „მელა“ ხაზგასმულია: „მუცელი ფერღე მიგეტკა“, მიწერილია: „იხ. „ნობათი“, გვ. 9.“

გვ. 183. ლექსის სათაურთან „მედი მელა“ მიწერილია: „ამას ჰქვიან „მელა“.

გვ. 194. სათაურთან „არწილი და ქიანჭველი“ მიწერილია: „იხ. „ღღადანა“.

გვ. 242. ლექსის სათაურში „პაწია მერცხალი“ მოხაზულია „პაწია“, მიწერილია: „პაწია არა აქვს ავტორს“.

გვ. 261. ლექსის სათაურში „გამომშვიდობება მრეცხლისა“ ხაზგასმულია „გამომშვიდობება“, მიწერილია: „ჭონდა „გამოსალმება“, რათ შეცვლა“. აქვე დანიშნულია მე-4 სტროფი, მიწერილია: „ეს კუპლეტი ავტორს დარჩა შივად გაყვთებული, რედაქტორს არ უსარგებლია“.

გვ. 263. ლექსში „მერცხლის სიმღერა“ ხაზგასმულია: „კულმდარტელა“, მიწერილია: „მერცხალს კელი არა აქვს — ბოლო“.

გვ. 309. ლექსში „მყავლას დედოფალი“ ხაზგასმულია სტრიქონები და მიწერილია: „შეუსწორებიათ.“ არშიაზე მიწერილია მე-8 სტრიქონის გასწვრივ: „კულულ-დალაღობიანსა“; მე-10 სტრიქონის გასწვრივ: „მოაშარიშერებს“. ლექსის ბოლოს წერია: „აქლია, იხ. „რჩეულ ლექსთა კრებული“, გვ. 4“.

გვ. 326. ლექსის სათაურთან „გოგოვ, ქეთინო, მომხედვ!“ მიწერილია: „(ქეთინო ჩაქანაშვილი)“.

გვ. 363. ლექსის სათაურთან „შენ ვინა ხარ! მიწერილია: „ია და გოგონა“. (ასევე სათაური ჰქვია, გვ. 11. იხ. ქუთ. გამოც.“ ლექსში ჩასწორებულია ცალკეული სიტყვები, ბოლოში მიწერილია: „იხ. რჩეული ლექსები“, გვ. 12 და წ. კ. ს. გამოც., გვ. 78.“

გვ. 376. ლექსში „ბიჭო, ნუ იტერ პეპელას“ ხაზგასმულია სიტყვა „ფრთამალი“, მიწერილია: „შეცდომა! ფრთამალაია. მაღალი — ХРАП КАР. (იხ. „რჩეული ლექსები“, ქუთაისი, 25 და „ჩემი ყვავილები“, გვ. 25)“. ამავე ლექსში ხაზგასმულია: „სულ მუღამამე“, მიწერილია: „მუღამ საღამოს (იქვე)“.

გვ. 379. ლექსის „სიცხიანი“ არშიებზე მიწერილია: „შეცვლილია. აქ წყობა ავტორისა

_____ ა
სხვანაირია. _____ ბ რედაქტორს შეუცვლია
_____ ბ

თავში, მერე ვეღარ მოუხერხებია. იხ. „ლექსები“. წ. კ. ს. ხ., გვ. 45. ამ ლექსს აქვს შენიშვნები იქ“. ლექსი შესწორებულია სხვა გამოცემის მიხედვით. ბოლოში ხაზგასმულია სიტყვა: „არტურთო“, მიწერილია: „რა სიტყვა? ორიგინალში ასეა“.

გვ. 400. ლექსში „საყვედური მამას“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „შენს ცელქსა და ეშმაკ მელას“, მიწერილია: „ჩემს საქციელს უკებ ყველას (იხ. „ნობათი“, გვ. 46)“. მოხა-

ზულია ამავე ლექსის ბოლო ორი სტროფი, მიწერილია: „ეს გამოკლებულია „ნობათში“ და სამართლიანადაც“.

გვ. 402-403. ლექსში „გოგოკანა და ბატეზი“ შეტანილია შესწორებები სხვა გამოცემის მიხედვით. არშიებზე მიწერილია: „იხ. „ნობათი“, გვ. 35“, „ნობათი“, 36.“

გვ. 433. უსათაურო ლექსში „გოგოლოფოს თოვლი უყვარდა...“ ხაზგასმულია: „ზუქნით და დასაკრავითა...“ მიწერილია: „აქ რითმა შეცვლიდა უნდა იყოს იქნებ ასე აქვს შიოს? „დაფაზურნით და სტირიოთა?“ ასეა? უნდა შევადარო“.

გვ. 489. სარჩევში მოხაზულია: „ჭინედან“, მიწერილია: „თარგმანები ცალკე უნდა გამოკყო, „ჩიტი“ პუშკინისაა და სხვ.“

გვ. 492. სარჩევის ბოლოს მიწერილია: „ერთი ლექსი ორჯელაა დაბეჭდილი. გვ. 331, 404.“

წიგნის ბოლოს, ფორზაცზე წერია: „შიოს დაწერილი აქვს აგრეთვე რამდენიმე საბლაკი-ტო ლექსი, მიაკეთესკით:“

1. „რასაც დასთეს, იმას მოჰკა“ (ხობაბა როგორ უნდა მოუარონ). 2. აბრეშუმის ქიაზე (ნათკომპოზის გამოცემა, იოსებ ქუთათელაძემ დააწერინა). 3. ღორის ქიაზე (ლევ. ლეონიძემ დააწერინა).“

ვახუთიდან ამონაბეჭდები: 1. ს. ციხილის რეცენზია ამ წიგნზე მინაწერილია: „კომ. განათლება“, 1937, № 6.“ 2. ლ. ვარდოშვილის ინფორმაცია „რა ვიცხოხოთ“ მინაწერილია: „ნორჩი ლენინელი“, 1938, № 55, 8 ოქტ.“ 3. დ. ფანჩულაძის წერილი „ძაა შიოს“ პოეზია“ მინაწერილია: „კომუნისტი“, 28 თებერვალი“.

სუბეჭდზე: „30 წლის იუბილე იყო 1916 წ., 14 თებერ.“

6112-6113. მღვიმეში შ. ლექსები. თბ., 1938.

ფორზაცზე: „ი. გრ., 1939. 4/1“. იქვე: „არ ვაუხსოვრებია: გვ. 3, გვ. 62.“

გვ. 71. სქოლიოში: „ლენინოვა — ერთგვარი მცენარეა“, მიწერილია: „შხამიანი მცენარეა“.

გვ. 128. ლექსში „ჩიტი“ აღნიშნულია სიტყვა „ხართეთა“. მიწერილია: „ხართეთა — ჰრელი თუთაა“.

გვ. 136. სქოლიოში: „უდევლა დარბაზი — ერთმანეთთან ქლებით დაკავშირებული ფიურები“. მიწერილია: „აქ დაუდევლო“.

გვ. 212. ლექსის „ქარიშხლის“ ბოლოს „1927 წ.“ მოხაზულია და დასმულია კითხვის ნიშანი.

გვ. 214. ლექსთან „ეკალო, გინდა მიჩვილიტო“ მიწერილია: „ი. ეგვდოშვილი“.

6114. მღვიმეში შ. ლექსები. თბ., 1939.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1939. 8/VIII“.
წიგნში დევს ვახ. „კომუნისტის“ 1938 წ. 15/XI № 261, რომელშიაც დაბეჭდილია ი. გრიშაშვილის წერილი: „შოი მღვიმელი (1866—1933)“.

6115. მღვიმელი შ. მერცხლები. [ლექსები, თბ.], 1927.

6116-6117. მღვიმელი შ. ნობათი. [ლექსები]. ტფ., 1930.

თავფურცელზე წარწერა: „გრძობა-სიტყვა მჩქვარე მგოსანს საყვარელ სოსო გრიშაშვილს ძია შიოსაგან 19 $\frac{20}{II}$ 30“. იქვე „ჩემი რედაქციით გამოვიდა. ი. გრ. 1930. 21/II“.

გვ. 32. ლექსში „ჩურჩხელები“ მოხაზულია 1-ლი სტროფი, მიწერილია: „ასე მე გადაუტყვეთე, ვინაიდან „ღედა ენა“ ცენზორმა წაშალა. ი. გრ.“

ლექსის ბოლოს მიწერილია სტროფი:

„ჩურჩხელებს რომ აკეთებენ,

ეს არ იცი ნინო შენა?

წამო გოგო, ჩვენც დაველოთ,

გადავგე „ღედა-ენა!“

იქვე: „ასე ჰქონდა შიოს წინაღ.“

მეორე ცალზე წარწერა: „ჩემს გოგონას ქეთინო ქურუკაშვილს მამა შოი მღვიმელისაგან. 19 $\frac{2}{III}$ 30.“

6118-6119. მღვიმელი შ. ოქროს თავთავი. [ზღაპარი ლექსად]. საყმაწვილო წიგნი სურათებით. ტფ., 1892.

მეორე ცალზე სიას შ. მღვიმელის გამოცემული წიგნებისას, მათ შორის წიგნს „სამი ცელქი“, გამოც. 1891 წელს, აქვს გრიშაშვილის მიწერილი: „ეს არა მაქვს“.

6120-6121. მღვიმელი შ. ოქროს თავთავი. [ზღაპარი ლექსად]. ტფ., 1912.

თავფურცელზე წარწერა: „ახალგაზრდა პოეტს ი. გრიშაშვილს მეგობრის [შ. მღვიმელი]-საგან.“

6122-6125. მღვიმელი შ. ოქროს თავთავი. (ზღაპარი). გამოც. მე-4. ტფ., 1920.

კანზე: „ი. გრ. ეს წიგნი არ არის „ქართულ წიგნში“.

მეორე ცალის კანზე აღრინდელი მფლობელის ხელწერა: „შ. ღედაბრძვილი“.

6126. მღვიმელი შ. ოქროს თავთავი. (ზღაპარი). თბ., 1945.

6127—6129. მღვიმელი შ. საბავშვო ლექსები. ტ. 1—3. თბ., 1950—1953.

ტ. 1. 1950.

ტ. 2. 1952.

ტ. 3. 1953.

6130-6131. მღვიმელი შ. სამი ამბავი. [პოემები]. თბ., 1921.

გვ. 4. ხაზგასმული სიტყვა: „ბელინასა“. მიწერილია: „ქართული არ არის“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს შვილს ქეთინოს მამასაგან“

6132-6133. მღვიმელი შ. სამი ცელქი. საყმაწვილო წიგნი სურათებით. მე-4 გამოც. ტფ., 1920.

თავფურცელზე მიძღვნა: „ჩემს კოპწია ასულს ქეთინო ქურუკაშვილს მამისაგან. 14/VI, 1925“.

6134. მღვიმელი შ. ტფილისის ზოპარკი. თბ., 1936.

კანზე: „ი. გრ. 1936. 20/X“.

გვ. [12]. ხაზგასმული მესამე სტრიქონში: „მეტრს“, დასმულია კიბვის ნიშანი, მიწერილია: „(შ. თაბუკაშვილი)“.

გვ. [13]. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „(შ. თაბუკაშვილი)“.

6135. მღვიმელი შ. ტყე. [ლექსები]. თბ., 1940.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1940. 21. VI“.

6136-6137. მღვიმელი შ. ტყის სურათები. [პოემა]. თბ., 1922.

6138. მღვიმელი შ. ჩემი დედოფალა. [ლექსი]. თბ., 1943.

6139-6140. მღვიმელი შ. ჩემი ყვავილები. [ლექსები]. საიუბილეო გამოცემა. ტფ., 1916.

თავფურცელზე: „ი. გრ. ტფილისი. 1916 წ., 4 იანვარი“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „ვასილ კერუელიძეს შ. მღვიმელისაგან“.

6141. მღვიმელი შ. ჩემი ყვავილები. [ლექსები, ტფ., 1921].

კანზე: „ი. გრ. 1921“.

6142-6143. მღვიმელი შ. ჩემი ყვავილები. [ლექსები]. ტფ., 1926.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენს საყვარელ მგოსანს იოსებ გრიშაშვილს ძია შიოსაგან. 19 $\frac{20}{XI}$ 26“.

6144. მღვიმელი შ. ცელქები. [ლექსები]. ტფ., 1926.

კანის მე-2 გვერდზე წარწერა:

„სულით. გულით სიყვარულით

ნაჩინობაში ნამოწავარს,

მჭუხარ სიყვით ლექსის თქმაში

ლომეით რომ იყრის ფაფარს.

სოსოს, სოსოს ცხოვრებაში

ჩანჩქერივით მოუსვენარს,

„ცელქებს“ უძღვნი ზამბარში

ნიჭითა და ლექსით ზენარს,

ძია შოი. 19 $\frac{20}{XI}$ 26“

6145-6146. მღვიმელი შ. ცყარი. საყმაწვი-

ლო ლექსები. სურათებით. გამოც. მე-2. ტფ., 1913.

6147. მღვიმელი შ. ცვარი, საყმაწვილო ლექსები. სურათებით. გამოც. მე-3. ტფ., 1918.

6148-6149. მღვიმელი შ. ცვარი. საყმაწვილო ლექსები. სურათებით. გამოც. მე-4. ტფ., 1920.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს გიჟს, მოუსვენარს და დაუდგომელ ქეთინოს მამა ეიოსაგან. 19 $\frac{14}{VII}$ 25.“

6150. მღვიმელი შ. ძუნწი და ნატერა. საყმაწვილო სურათებიანი წიგნი. მე-2 გამოც. ტფ., 1904.

6151-6152. მღვიმელი შ. ძუნწი. ნატერა. [პოემები]. მე-3 გამოც. თბ., 1917.

გვ. 21. პოემა „ნატერა“-ს მიწერილი აქვს: „ნატერა კარგია“.

წიგნის ბოლოს მიწერილია: „ზომ არ აკლია? ი. გრ.“

6153-6155. მღვიმელი შ. ძუნწი და ნატერა. [პოემები]. საყმაწვილო სურათებიანი წიგნი. მე-4 გამოც. თბ., 1920.

6156. მშობლიურ ბუნებაში. [კრებული]. თბ., 1956.

კანზე: „აქ ჩემი ლექსიცაა. ი. გრ.“

6157. მკედლიშვილი ი. საბავშვო ლექსები და მოთხრობები. [თბ.], 1927.

კანზე: „ი. გრ. 1927. 10. IV“.

გვ. 13. ლექსში „მძინარე ღელა“ მოხაზულია:

„და უსასო შენი შვილი
მანუგეშე, წამაქეშე“...

მიწერილია: „ჩემია“.

გვ. 14. ლექსში „შემოდგომის ღრუბლებო“ მოხაზულია მე-4-5 მტროფები, მიწერილია: „ეს რითმა ეთქვა, თუ ეს რითმა“.

გვ. 16. ლექსში „ზამთარი“ მოხაზულია სტროფები: „ხოლო ქარი ჰქრის ისეთი მწვავი. თითქო ეპირის ხელებში ნემსი“. მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 17. ლექსში „ობლები“ მოხაზულია სტროფები: „მელას ხერელი აქვს, ჩიტს ბუდე ობლები ძრწიან გარეთა“ მიწერილია: „კარგია“.

გვ. 22. ლექსში „ზამთარი“ ხაზგასმულია სიტყვა: „ჰქვა“, მიწერილია: „ჰქვა“.

გვ. 23. ლექსში „ობოლი ისო და პატარა ნუნუ“ ხაზგასმულია სართომე სიტყვები, მიწერილია: „კარგია რითმა“.

6158. მკედლიშვილი ი. მონადირის დღიურიდან. [მოთხრობები. თბ.], 1949.

6159. მკედლიშვილი ი. პატარა მეცხვარი. [პოემა]. ტფ., 1933.

გვ. 26. ხაზგასმულია: „მას ორი ტყვია წყვილად“ მიწერილია: „ორი ტყვია წყვილი იქნებოდა მამ რამდენი იქნებოდა. ი. გრ.“

6160-6161. მკედლიშვილი ი. საბავშვო მოთხრობები. მცირე წლოვნათათვის. ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „თამარს უგული-თადესი სასოვარი თამარობა დღეს ძველის სტილით. თამარო! მართალია ამ წიგნს გაუსწარ წლოვნების მიხედვით, მაგრამ სხვა სასოვარი ამ უბედურ დროში სხვა ვერც ეპოვე, ვერც შევქელი. ნეტავი ეს სასოვარი ცოცხალ საბუთად დარჩეს იმ დრომდე, როდესაც მე ან ძალიან გახარებული ვიქნები, ან სულ აღარ ვიქნები აქ ქვეყნად. ი. გრ. 14/IV-25 წ.“ იქვე მიწერილია: „ვიყიდებ ბუქინისტ პიჩკოვთან. 1929, 24/IX ი. გრ.“

მეორე ცალის გვ. 37. მოთხრობაში. „ეახტანგის ტყეში წასვლა“. ტექსტში ხაზგასმულია სიტყვა: „რომელსაც“, მიწერილია: „არც ერთ ხალხურ ზღაპარში „რომელსაც“ არ არის“.

6162. მხატვრულ მასალათა კრებული. საბავშვო ბავშვისათვის. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1944. 18/IV“. იქვე: „მე-28 — ა. გრ. ამა გვერდზე დაბეჭდილია ი. გრიშაშვილის ლექსი „პატარა პატრიოტები“.

6163. მხატვრულ მასალათა კრებული. სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებათა პედაგოგებისათვის. თბ., 1952.

6164-6165. მხატვრული მასალა სკოლამდელი ასაკის ბავშვებისათვის. (პედაგოგების სახელმძღვ.) თბ., 1956.

6166. ნადირაძე კ. ორი მზე. [ზღაპარი. თბ., 1929].

კანზე მარიჭანის ხელწერა: „მარიჭან“. ქვევით: „ი. გრ. 1929 წ“.

გვ. 2. ხაზგასმულია: „შინისაკენ ვასწია“, მიწერილია: „თუ მარტო წავიდა, ვინ მიზიან“.

გვ. 19. მოხაზულია მე-2 სტროფი, მიწერილია: „იმეორებს, გვ. 12“.

გვ. 23. ხაზგასმულია სართომე სიტყვები: „დაქა — მაგრად“, მიწერილია: „იმეორებს“.

6167. ნათაძე ა. მელიას თავგადასავალი. საყმაწვილო ზღაპარი. გადმოკეთ. ტფ., 1904. 6168. ნათაძე გ. ევფოსტაოსის ფრინველები. [ადგილები ამოკრფა და დაასურათა კ. ნათაძემ]. თბ., 1938.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდ პოეტს — ი. გრიშაშვილს გიორგი ნათაძისაგან. ტფოლისი, 1938 წ.“

6169. ნაკაშიძე ნ. ზარა-ბიბილის ხელმწიფის ქალი. (ზღაპარი). [თბ., 1910]. ამონაქური: ეურნ. „ნაკადლო“, 1910, № 4.

6170. ნაკაშიძე ნ. ზარაბიბილის ხელმწიფის ქალი. (ზღაპარი). ქუთაისი, 1914.

6171. ნაკაშიძე ნ. ილია ქაეჭავაძე და პატარა ბიჭუნა. [მოთხრობა]. თბ., 1944.

6172. ნაკაშიძე ნ. კომბლუ. [ზღაპარი]. გადაყვებული. თბ., 1944.

კანზე: „ი. გრ. 1925. 11. II.“

6173. ნაკაშიძე ნ. მოწიფის დღიური. [მოთხრობები]. თბ. 1954.

6174. ნაკაშიძე ნ. ნავსადგური. ტფ., 1933.

6175. ნაკაშიძე ნ. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1952.

6176. ნაკაშიძე ნ. საყმაწვილო მოთხრობები: ბავშვები და ბელურები, მათია და ნიკო. თოლია. ტფ., 1915.

6177-6179. ნაკაშიძე ნ. ულუ და თეთ. [საბავშვო მოთხრობა]. თბ., 1947.

6180. ნაკაშიძე ნ. ყველამ მიულოცა. მოახრობები. ზღაპრები, პიესები. თბ., 1957.

6181. ნაკაშიძე ნ. ხალხური ზღაპრები. გადამუშავებული ბავშვებისათვის. ტფ., 1935.

6182. ნაკაშიძე ნ. ხალხური ზღაპრები. მე-2 შეესებ. გამოც. თბ., 1938.

6183-6184. ნაკაშიძე ნ. და სტაროსელსკაია ი. ეზოში [თბ.], 1930.

გვ. 6. ხაზგასმულია: „იგი“, მიწერილია: „კალია(?)“.

6185-6186. ნაკაშიძე ნ. და სტაროსელსკაია ი. მინდორში. [თბ.], 1930.

6187-6188. ნაკაშიძე ნ. და სტაროსელსკაია ი. ოთახში. [თბ.], 1930.

გვ. 8. მოთხრობა „და-მაში“ ხაზგასმულია „ყოვნი“, მიწერილია: „ყურმილი“

გვ. 10. მოთხრობაში „მატარებელი და მუზაურები“ ხაზგასმულია ადგილი, მიწერილია: „არეულია?“

6189-6190. ნაკაშიძე ნ. და სტაროსელსკაია ი. ტყეში. [თბ.], 1930.

კანზე: „ი. გრ. 1931. 15. IV.“

6191. ნაკაშიძე ნ. და ტიმოფეევი ი. ოქტომბრულები ბათოში. [თბ.], 1934.

კანზე: „ი. გრ. 1934. 15V.“

გვ. 1. ხაზგასმულია: „წერილფანჯრებიანი“, მიწერილია: „ვიწრო“.

გვ. 2. მოხაზულია: „შუა“, მიწერილია: „შორის“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „ხეების ქვეშ“, მიწერილია: „ან ხეებს ქვეშ“ ან ძირს“.

გვ. 14. მოხაზულია: „თქვეს“, მიწერილია: „წარმოსთქვეს“. ხაზგასმულია: „მეზღეაურმა“, მიწერილია: „ერთმა?“

6192. ნაკაშიძე ნ., უნაფქოველი ნ. და მარჯანი. პატარა მშენებლები. [ლექსები და მოთხრობები]. თბ., 1928.

კანის მეორე გვერდზე: „ი. გრ. 1928 წ., 28.X II“.

6193. ნაჭყეზია ვ. განაჩენი. [მოთხრობა]. თბ., 1949.

6194. ნახუცრიშვილი გ. აჩაქუნე. „პატარა მეომრები“. საბავშვო კომედია 4 მოქმე თბ., 1953.

6195. ნახუცრიშვილი გ. კომბლე. ზღაპარი — კომედია. 3 მოქმე. და 5 სურ. თბ., 1948.

6196. ნახუცრიშვილი გ. კომბლე. ზღაპარი-კომედია. 3 მოქმე. და 5 სურ. თბ., 1956.

6197. ნახუცრიშვილი გ. მამამ გამოგზავნა. [მოთხრობა]. ტფ., 1933.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, რომელმაც შემაყვარა ქართული ლექსი და შახანი ქართული ენა. გ. ნახუცრიშვილი. 26. III. 35 წ.“

, 6:98. ნახუცრიშვილი გ. მამამ გამოგზავნა. [მოთხრობა]. ტფ., 1937.

6199-6200. ნახუცრიშვილი გ. სილვა ვასილევ. [მოთხრობა. თბ.], სახელგამო, 1934.

ბოლო ფორზაცზე გაზეთიდან ამოკრილი ტექსტია ლ. კიკინაძისა მიწერილია „ეომ. განათება“, 1935, № 28.“

6201-6202. ნახუცრიშვილი გ. სილვა ვასილევ. [მოთხრობა]. თბ., საბლიტგამო, 1934.

კანზე: „ავტორისაგან“.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ჩემს საყვარელ პოეტს და ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით და სიყვარულით. ავტორი — ი. ნახუცრიშვილი. 26. X. 54 წ. ქ. თბილისი“.

6203-6204. ნახუცრიშვილი გ. და გამრჯეელი ბ. ნაცარქექია. ზღაპრული ამბავი. 4 მოქმე. პიესა 7 სურ. ტფ., 1937.

6205. ნობათი. ლექსები. მოთხრობები. ზღაპრები. თბ., 1962.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენი კულტურის მშენებელს, ქართული ლიტერატურის სიამაყეს, ჩემს საყვარელ ძია სოსოს (გრიშაშვილს) ბ. ბერიაშვილისაგან. 1963 წ. 25/III. თბილისი“.

6206. ნორჩ აქარლებს. კრ. 1 შედგ. გ. გორგათის მიერ. ბათუმი, 1925.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 13:1V“.

6207. ოდიშანი ა. თავდადება. [მოთხრობები]. თბ., 1945.

6208. ოთხი დრო. ლექსებისა და მოთხრობების კრებული. შემდგ. მ. ლებანიძე. თბ., 1957.

6209. ონელი. ა. გზა, რომელიც ბრწყინავს მარად. [ლექსები]. თბ., 1955.

6210. ონელი ა. მშვიდობა. გვინდა. [ლექსები]. თბ., 1952.

6211. ონელი ა. ნოდარის ოცნება. [ლექსები]. ტფ., 1937.

6212. **ონელი ა.** რას ამბობს ჩიტი-ჩიორა. [ლექსები]. თბ., 1959.

6213. **ონელი ა.** ჩიორას სიმღერა. [ლექსები]. თბ., 1950.

6214. **ონელი ა.** ტრემლი და სისარული. პოემა. [ტფ.], 1935.

6215-6216. **ორბელიანი სულხან-საბა.** არაკები მოწაფეთათვის სახმარებლად. გამოკრებილი „სიბრძნე-სიტყუილად“ და გამართული ნ. მთავარეღვიშის მიერ. ტფ., 1892.

მეორე ცალის თავფურცელზე აღრიწდელი პატრონის ავტოგრაფი: „ლ. ბლაშვილი“ იქვე: „მევიღე სახელგამის ბუკინისტი — კიწნაველიძესთან. ი. გრ. 1939. 16/V“.

6217. **პაპიაშვილი გ.** დიდი ცხოვრების გზაზე. [მოთხრობა]. თბ., 1957.

გვ. 3. მოხაზულია: „ცხვირპაჭუა“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

6218-6219. **პარკაძე გ.** სოსანას ნაამბობი. [მოთხრობები]. თბ., 1954.

6220-6221. **პატარა საუნჯე.** ქართველ მწერალთა საბავშვო ნაწარმოებები. 2 ტომად. [თბ., 1962].

6222-6223. **პატარიძე მ.** ლადა და თრითონა. [პოემა. თბ., 1937].

6224-6225. **პეტრიაშვილი ვ.** ჩეენი ტყე. [ლექსები]. თბ., 1953.

კანზე: „ი. გრ. 1953. 2/XII“. იქვე: „მეტქანი 38, 65“.

გვ. 5. ხაზგასმულია: „გაოცებას ჰგერის“, მიწერილია: „აოცებს“.

6226-6227. **პური და მანქანები** [ლექსი. თბ.], 1932.

კანზე: „თარგმნი“ გვ. 5“

6228. **ფრენტო ს.** გაზაფხულის სიმღერები. [ლექსები]. თბ., 1938.

თავფურცელზე წარწერა: „ლექსის იშვიათ ოსტატს ქართული სიტყვის მესაიდუმლეს, ყველასთან უბრალოს და გულის გამწმელს — ჩემს საყვარელ პოეტ ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. 30/X-38.“

6229. **ფრენტო ს.** საბავშვო ლექსები. თბ., 1949.

6230-6232. **რაზიკაშვილი თ.** მოთხრობები. ტფ., 1925.

კანზე: „ილიამას“.

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1925. 23.VI“.

6233. **რაზიკაშვილი თ.** მურია. მეცხვარის ძალის ამბავი. ყრმათათვის. დფ., 1903.

6234. **რაზიკაშვილი თ.** საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1947.

ფორზაცზე: „ი. გრ. 1947. 12 VII“. იქვე გაზთიდან ამონაწერი გ. სანაძის წერითი „უეიციბობისა და უნასუხისმგებლობის ნიმუში“

მიწერილი: „1947 წ., № 83. 12 ივლისი. „ახალგაზრ. კომ.“ ფსევდონიმი „გ. სანაძე“ გახსნილია: „ეგრემო ასტეატუროვი“.

6235-6236. **რატოშვილი კ.** „ჩეენი შოლტი“ (საბავშვო პიესა). [თბ.], 1936.

6237. **რატომ არ იყო პური.** [მოთხრობა. ტფ., 1928].

6238. **რევიშვილი ი.** კაქანათი. [მოთხრობა]. ტფ., 1937.

გვ. 11. ხაზგასმულია: „სულულ“, დასმულია კითხვის ნიშანი და მიწერილია: „სულულს, მოუსვენას“.

6239. **რემონიძე ს.** დამკვრელი რეზო. [მოთხრობა]. ტფ., 1931.

6240. **რემონიძე ს.** ვაჟიკო და ელიკო. [მოთხრობა]. თბ., 1934.

თავფურცელზე წარწერა: „მეორედას სოსოს ავტორისაგან. 25/IV. 1934 წ.“

6241. **რემონიძე ს.** ზეინაბის ყვეტული. (მოთხრობა). ტფ., 1933.

6242. **რემონიძე ს.** მეფეტყე ვახტანგი. მოზრდილთათვის. თბ., 1935.

6243-6244. **რემონიძე ს.** საბავშვო მოთხრობები. წიგნი 1-2. ტფ., 1925.

წ. 1.

თავფურცელზე წარწერა: „ძე. მეგობარს ს. გრიშაშვილს ავტორისაგან. 10/III. 25 წ.“

კანზე: „მე პაქვს ს. რემონიძის შეკერაში“.

6245-6247. **რემონიძე ს.** საბავშვო მოთხრობები და პიესები. ტფ., 1928.

თავფურცელზე წარწერა: „ძე. ტრიფონს — ავტორისაგან“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „მე თევან ხარაძეს ავტორისაგან“.

6248. **რაინიშვილი დ.** მომღერლები. ზღაპარი — სურათები. ტფ., 1925.

6249. **რატომაშვილი ი.** მეფე ლაშა. [ზღაპარი]. თბ., 1903

6250—6251. **როყდა შ.** ლია, გელა და სტეფი. [ლექსები და პოემები]. ბათუმი 1957.

6252. **რურუა პ.** ბუნება და ბავშვები. [ლექსები]. ბათუმი, 1937.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩვენს ძვირფას საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან. ბათუმი. 19/IV II“.

6253. **რურუა პ.** ეკლადზიკები. საბავშვო პოემა. ბათუმი, 1939.

6254. **რურუა პ.** მზე და ყვავილები. [ლექსები]. ბათუმი, 1944.

თავფურცელზე წარწერა: „გულით ხაყვარელ პოეტ ი. გრიშაშვილს. პ. რურუა. 31/1 45 წ.“

6255. რურუა პ. ნაცარქეჯია. ზღაპარი. ბათუმი, 1940.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1941. 16/1-გვ. 21“.

გვ. 21. მოხზულია სიტყვა: „მიწაზე“, მიწერილია: „წყალში“.

გვ. 38. ტექსტში ხაზგასმულია სტრიქონი: „პატარძლის სიმსო, სიგრძეო“. მიწერილია: „გვ. 37“ — აღნიშნულ გვერდზე პატარძლის პორტრეტი დახატული.

გვ. 42. ხაზგასმულია სტრიქონი: პატარძლს დაწვინდა „ფერად სახეზე რიდეო“... არ-შიახვ კითხვის ნიშანი.

6256. რურუა პ. ოქტომბრელებს. [ლექსები]. ბათუმი, 1944.

თავფურცელზე წარწერა: „პოეტ ი. გრიშაშვილს. პ. რურუა. 31/1-45“.

6257. რურუა პ. საბავშვო ლექსები. [ბათუმი], 1952.

6258. რუსიძე კ. ლიანას ამხანაგი. [მოთხრობები]. ბათუმი, 1950.

6259-6260. საბავშვო პიესათა კრებული. ტფ., 1922.

გვ. 134. ხაზგასმულია: „წყნარად“... მიწერილია: „დაწყნარდი“.

კანის მე-4 გვ. მიწერილია: „ნელიმ „მღამური“ დასდგა 1931 წ. 22 დეკემბერს. ი. გრ.“

6261-6266. საბავშვო პიესები. ტფ., 1921.

6267. საბავშვო პიესები. თბ., 1940.

ყდაზე: „ი. გრ. აქ მარიჯანის პიესაა“ იქვე გახვდიდან ამონაპერი ალ. ავქსენტძის „ორიოდ სიტყვა საბავშვო პიესების შესახებ“, მიწერილია: „ი. გრ. „ახალგაზრდა კომ.“, 1941, № 114, 17 მასი“.

6268. საბავშვო პიესები. თბ., 1960.

კანზე: „პატარა სტენისმოყვარეებს“.

6269. სალუქვაძე გ. აყვავებული აპარა. საბავშვო ლექსები. ბათუმი, 1950.

ფორზაცზე წარწერა: „სოსოს, ქართული პოეზიის სიამაყეს, ჩემს საყვარელ პოეტს გულწრფელად: გ. სალუქვაძე. 1. VII.50 წ.“

ყდის მეორე გვერდზე გ. სალუქვაძის წერილი ი. გრიშაშვილისადმი, გამოგზავნილი ბათუმიდან 1955 წ. 1. VII. თხოვს ადრესატს გამოთქვას თავისი აზრი ამ წიგნის შესახებ.

ი. რურუას რეცენზია ამ წიგნზე „ახალგაზრდა პოეტის საბავშვო ლექსები“, ამოკრილი გაწვდიდან მინაწიერი: „ლიტ. და ხელ.“, 1950, № 33.“

6270. სალუქვაძე გ. თოჯინების ნამობობი [ლექსები]. ბათუმი, 1954.

6271-6272. სალუქვაძე გ. შვიდობა უნდათ პატარებს. [ლექსები]. ბათუმი, 1953.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილს ჩემს ძალიან საყვარელ პოეტს. გ. სალუქვაძე. 30/VIII. 53 წ. თბილისი.“

6273. სამადაშვილი თ. პირველი ყვავილები. [მოთხრობები]. თბ., 1956.

6274-6275. სამადაშვილი ნ. ზღვის სიღუმე-ლოებანი. [მოთხრობები]. თბ., 1947.

6276. სამსონიძე პ. საჩუქრად ბავშვებს. [ლექსები]. ტფ., 1931.

6277. სარიშვილი გ. ციციო. [მოთხრობა]. თბ., 1949.

6278. საყვარელ დედას. [კრებული]. თბ., 1960.

6279-6280. საყმაწვილო ბალი. გამოცემის ზ. კიკინაძისაგან. თფ., 1883.

6281-6284. საყმაწვილო ბიბლიოთეკა. (ლექსები). შეკრებილი კ. ოცხანელის მიერ. მე-3 გამოც. ოზურგეთი, 1895.

კანზე ხაზგასმულია: „კ. ოცხანელი“ და მიწერილია: „კ. თავართქილაძე. ი. გრ.“

თავფურცელზე ყოფილი პატარონის ხელწერა: „მ. კინწურაშვილი“.

გვ. 46. ლექსის „ეპაპარი“ ბოლოს მიწერილია: „(კრილოვით). ი. გრ.“

მეორე ცალს თავფურცელზე: „აქლია გვ. 39—42“ იქვე: „ეს წიგნი თბილისში არ არის. ი. გრ.“

6285. საყმაწვილო ლექსთა კრებული. ტფ., 1923.

კანზე: „გ. ქუჩიშვილის ლექსები ფრინველებზე“.

6286. საჩინოელი ა. აბა გამოცანა! [ლექსები]. თბ., 1961.

კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ვეძღვნი იოსებ გრიშაშვილს პოეტ-აკადემიკოს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და მეგობრობისა. ავტორი. ალ. საჩინოელი. ქ. თბილისი. 5/XI 61 წ.“

6287-6288. საჩინოელი ა. ბავშვები ოჯახში. [მოთხრობები]. თბ., 1958.

თავფურცელის მე-2 გვერდზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს — პოეტ-აკადემიკოს — ვუძღვნი ამ პატარა მოთხრობების კრებულს — ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და მეგობრობისა. თბილისი. 13/X. 58 წ.“

6289. საჩინოელი ა. გამოცანები. საბავშვო ლექსები. [თბ.], 1943.

კანის მე-2 გვ. წარწერა: „ვეძღვნი დიდ ქართულ შწერალს იოსებ გრიშაშვილს — ნიშნად ღრმა პატივისცემისა, ავტორ. ალ. საჩინოელი. 5/III, 1945. დედაქალაქი თბილისი“.

6290-6291. საჩინოელი ა. გამოცანები. საბავშვო ლექსები. თბ., 1949.

თავფურცელზე წარწერა: „ამს. ი. გრიშაშვილს — სტალინური პრემიის ლაურეატსა და

აკადემიკოს — ქართველ ცნობილ პოეტს — ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და მეგობრობისა. ავტორისაგან, 27/III. 50 წ.“

6292-6293. საჩინოელი ა. გამოცანები. [ლექსები]. თბ., 1953.

თავფურცელზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს — პოეტ აკადემიკოსს ეუძღვნი ამ ჩემს წიგნს ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და მეგობრობისა. ავტორი — ალ. საჩინოელი. 22/VII. 54 წ. თბილისი.“ იქვე ავტორის გვარის ქვემოლ მიწერილია: „(გვარად ჩახუნაშვილია). ი. გრ.“

6294. საჩაია ა. ზღაპრები. თბ., 1956.

კანზე: „ი. გრ. 1956, 11/IX“.

6295. სიხარულიძე ი. ამ პატარას, იმ პატარას. [ლექსები]. თბ., 1960.

6296. სიხარულიძე ი. ახალი ტფილისი. [ლექსები]. თბ., 1934.

6297. სიხარულიძე ი. ბურთის სიმღერა. [ლექსები]. თბ., 1949.

6298. სიხარულიძე ი. გამარჯობათ პატარებო! [ლექსები]. თბ., 1952.

6299. სიხარულიძე ი. თვალუქუნმა ქუქუნა. [ლექსები]. თბ., 1947.

6300. სიხარულიძე ი. მზიარული ლექსები. თბ., 1955.

გვ. 21. ლექსში: „თინას ნაამბობი“ მოხაზულია:

„უთხრა, მიავ, უკაცრავად, ვერ წაბრძანდი უკაწრავად“, მიწერილია: „ჩემგან“.

გვ. 23. იმავე ლექსში სიტყვებს გაკეთებული აქვს გადასმის ნიშანი, სტრიქონში: „დახეთ, რას აკეთებს თინა“

6301. სიხარულიძე ი. ნათელას ფისი. [ლექსი. თბ.], 1937.

კანზე: „ამ წიგნის ბიბლიოგრაფია იხ. „კომუნისტური განათლება“, 1937 წ., № 102, 3 ნომბ. ს. ცაიშვილისა. ი. გრ.“

6302. სიხარულიძე ი. ოქტომბრის ყვავილები. [ლექსები]. თბ., 1938.

თავფურცელზე წარწერა: „ძია სოსოს — პაწაწინა ილიასაგან. 19 VII 38 წ.“

6303. სიხარულიძე ი. პატარები ავარაკზე. [ლექსები]. თბ., 1956.

6304. სიხარულიძე ი. პურის მარცვლის თავგადასავალი. [მოთხრობა. თბ.], 1926.

6305-6306. სიხარულიძე ი. საბავშვო თამაშობანი ლექსებად. საბავშვო ბაღებისა, შრომის სკოლებისა და ოჯახთათვის. ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „მგოსან გრიშაშვილს ავტორისაგან. 28.X. 25.“

6307. სიხარულიძე ი. საპაერო განგავი. [პოემა. თბ.], 1940.

6308. სულხანიშვილი ლ. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1955.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1956. 13/II“.

კანის მეორე გვერდზე მიწერილია: „იგი-თიმ გურჯი აქა ვარ?“ წარწერა მის საფლავზე გადმოცა თუშიშვილმა“.

6309. ტატიშვილი გ. ხუმარა სპილოები. საყმაწვილო სურათებიანი წიგნი. გადმოკეთ. გრ. ტატიშვილის მიერ. ტფ., 1897.

6310. ტუსი-შვილი ს. გ. ყმაწვილი და ფრინველნი. ტფ., 1891.

თავფურცელზე: „ეს წიგნი არის დ. კეკის კატალოგში. ი. გრ.“

6311. ურჯუმელაშვილი ი. სუევიკელები. თბ., 1954.

თავფურცელის მეორე გვერდზე წარწერა: „იოსებ გრიშაშვილს, მართალ პოეტს გულითად პატივისცემით. ავტორი. 1955 წ., 13 იანვარი“.

6312. ფოცხიშვილი მ. აქეთ მე და იქით შენა. [ლექსები]. თბ., 1959.

6313. ფრუქიძე ა. გამოცანები. [თბ.], 1949.

6314. ფურცხვანიძე ე. ბაცა. (საბავშვო პიესა). ტფ., 1929.

6315. ფურცხვანიძე ე. კრუხუნას თავგადასავალი. მოთხ. ფრინველთა ცხოვრებიდან. [ნაწერების მესამე წიგნი]. ქუთაისი, 1927.

6316. ფურცხვანიძე ე. შოთიკოს შურისძიება. საბავშვო მოთხრობა. [ქუთაისი, 1926].

კანზე: „ი. გრ. ქუთაისი. 1926. 14/VI“.

6317-6318. ქართული საბავშვო ლიტერატურა. ქრესტომათია. შედ. ანა ღვინიაშვილის მიერ. წიგნი 1-2. თბ., 1955-1956.

წიგნი 1. 1955.

ფორზაცზე: „ზეზვა, 329“.

გვ. 329. ხაზგასმულია — „ზეზვა“ შიო მღვინელის (ქუჩუკაშვილის) ფსევდონიმი. წ. 2. 1956.

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 87“.

6319. ქართული საბავშვო ლიტერატურის შომაგენი. [კრებული ბიოგრ. ცნობებით შედგენილია ა. ღვინიაშვილის მიერ]. თბ., 1959.

6320-6322. ქიაჩელი ლ. დათუჩა. მოთხრობა. თბ., 1954.

ფორზაცზე წარწერა: „პოეტს, აკადემიკოსს, მეგობარს იოსებ გრიშაშვილს. პატივისცემით და სიყვარულით. ლეო ქიაჩელი. 1954“.

6323-6324. ქიაჩელი ლ. ერთი თავგადასავალი. მოთხრობა. ტფ., 1929.

6325. ქიაჩელი ლ. ზღვა. მზე და ოთარიკო. საბავშვო მოთხრობები. გამოც. მე-2. ტფ., 1929.

6326. ქიაჩელი ლ. თიხის მონადირე. საბავშვო მოთხრობები. ტფ., 1929.

6327. ქიაჩელი ლ. მეგობარი. მოთხრობა. ტფ., 1929.

6328. ქიაჩელი ლ. მონადირეები. [მოთხრობა]. თბ., 1956.

6329. ქიაჩელი ლ. ნათელა. — ოთხი საბავშვო მოთხრობები. ტფ., 1933.

6330. ქიაჩელი ლ. ნატატარის საიღუმლო. საყმაწვილო მოთხრობა. ტფ., 1923.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ავტორისაგან. 28/II 24.“

კანზე: „ი. გრ. 1924. 28/II“.

6331. ქიაჩელი ლ. ნატერის-თვალი. [მოთხრობები. თბ., 1920].

6332. ქიაჩელი ლ. ნატერისთვალი. მოთხრობები. თბ., 1948.

6333. ქიაჩელი ლ. პატარა ისტორია. [მოთხრობა]. — ამოღებულია წიგნიდან.

6334. ქიაჩელი ლ. საბავშვო მოთხრობები. ტფ., 1924.

კანზე: „ი. გრ. 6/X 1924“.

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის ავტორი. XI/24 წ.“

6335. ქიაჩელი ლ. ქინკა-ბიჭი. საბავშვო მოთხრობები. წიგნი 3. ტფ., 1925.

6336—6337. ქორელი შ. ხინკლა. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1950.

თავფურცლის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ღრმად პატივცემულს ბ-ნ იოსებს მხატვარ ნინო ფოფხაძისაგან. ქ. ბორჯომი, 1950 წ.“

მეორე ცალის ფორმა კანზე: „ჩემი რედაქციით. ი. გრ.“

შუკლომების გასწორების მიხედვით ი. გრიშაშვილის გადაუშლია „მხატვ. ირ. რაზმაძე“ და მიუწერია: „ნინო ფოფხაძე“.

6338-6339. ქორქია რ. მოთხრობები. თბ., 1953.

ფორმაზე წარწერა: „სოსო გრიშაშვილის ქართული სიტყვის ელვარე ჯიღას ქართული ლექსის მართალ გულს, მეგობრული სიყვარულით ავტორისაგან“. იქვე: „1954. 24/IV. ი. გრ.“

მეორე ცალის ფორმაზე: „გვ. 148 — „ქუდი თავზედ?““.

გვ. 148. ხაზგასმულია სტრიქონი: „ქუდი მოხდილი ვარ თავზედა“, დამტულია კითხვის ნიშანი.

უკანასკნელ გვერდზე მიწერილია: „გამოვიდა 1954, 20/1“.

6340. ქორქია რ. ოთხი ზღაპარი. თბ., 1941.

6341. ქორქია რ. სამშობლომ გამოგზავნა. [მოთხრობა]. თბ., 1944.

6342. ქორქია რ. შველი. (ზღაპარი). თბ., 1948.

366

6343. ქსენელი შ. გიორგის ნატკრა. — დედის საუბარი. [მოთხრობები]. თბ., 1912.

6344. ქუშიშვილი დ. და ხულაყაური ა. გზა დაღებისაკენ. პოემა. თბ., 1950.

კანზე: „რეცენზიით“.

განსჯიდან ამონაგები ვ. გოგოლაძის რეცენზია „პოემა შრომითი რეზერვებზე“ მიწერილი: „ახალგაზრდა კომ.“. 1951, № 113, 18 სექტ.“

6345. ქურდიანი ი. წყლის წვეთის თავგადასავალი. [მოთხრობა]. თბ., 1947.

6346-6348. ქურხული ი. აქ ტირილი, აქ ყვირილი როგორ იქნება... სიტყვა პირველი. ტფ., 1930.

თავფურცელზე წარწერა: „ჩემს სიყრმის ძმა ბიჭს, მგოსან სოსოს და დიდ მუსიკოსს ქვეყნად მოხეტიალე ი. ქურხული. საგარეჯო. 1936 წ., 31/X“.

6349. ქურიშვილი გ. ბავშვები. [ლექსები]. ტფ., 1932.

6350. ქურიშვილი გ. ბავშვებს. ლექსები. თბ., 1922.

კანზე ბოლოში მიწერილია: „რეცენზია „ქოქონი“. ტი“, 1923 წ., № 24, 14 თებერვ.“.

6351. ქურიშვილი გ. ბავშვებს. [ლექსები]. თბ., 1946.

კანზე: „ი. გრ. 1946. 10/IV“.

გვ. 4. ლექსში „წარჩინებულ“ მოხატულია ბოლო 3 სტრიქონი და მიწერილია: „ისე გამოდის, რომ ის სიტყვები წარჩინებულს ეკუთვნის და არა ზღვას“.

6352. ქურიშვილი გ. მოგოსალმებით ბავშვებო. რჩეული საბავშვო ლექსები. [თბ.], 1949.

ფორმაზე: „არა საბავშვო ლექსები, გვ. 144“.

6353-6354. ქურიშვილი გ. ნორჩ თაობას. [ლექსები]. ტფ., 1935.

თავფურცელზე წარწერა: „ამხ. ალი არსენიშვილის. ავტორისაგან. 1936“.

6355-6356. ქურიშვილი გ. ფრინველები. [ლექსები. თბ., 1937].

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937. 10/III“.

მეორე ცალის თავფურცელზე წარწერა: „მშვენიერ დედამის მშვენიერ გოგონას ეთერიკო თარალაშვილის. ბიძია გ. ქურიშვილი. ტფილისი, 1937“.

6357. ქურუაშვილი ქ. ზამთრის ზღაპარი. [პიესა უმცროსი ასაკისთვის]. თბ., 1947.

6358-6359. ქურუაშვილი ქ. ჩენი ეზოს ბავშვები. [ლექსები]. თბ., 1958.

თავფურცელზე წარწერა: „ბ-ნ სოსოს დიდი პატივისცემით და სიყვარულით. ქ. ქურუაშვილი. 25/1. 54 წ.“

მეორე ცალის კანზე: „ი. გრ. 1954. 25. I“.
კანის ბოლო გვერდზე მიწერილია: „ფა-
ფუჟი — 3; მუნათი — 33; უძღეზი? 105“. ბეერ-
ჟერ აქეს: „ნიდი ვიარ“, „მივიდვიარ“ — 43“ —
მითითებული ადგილები ხაზგასმულია. წიგნ-
ში გახ. „Молодой сталинец“-ის 1954 წ.,
№ 11 და გახ. „ახ. კომუნისტის“, 1954 წ.,
№ 11. მათში მოთავსებულია მ. გოგიაიშვილ-
ის მოხსენება: „საქ. ალკე ცენტრალური
კომიტეტის ანგარიში XX ყრილობას“, ხაზ-
გასმულია ადგილები და მიწერილია: „აუვი
ქ. ქუჩუკაშვილზე“.

6360-6361. ღვაბერია ო. რეზოს ოცნება.
[მოთხრობა]. თბ., 1952.

6362. ყოფიანი მ. ჩენი ლექსები. თბ.,
[1930].

თავფურცელზე: „ნელიც კი არ დასწერს
ამისთანა ლექსებს. 1930. 20 მაისი. ი. გრ.“

გვ. 9. მოხაზულია და მიწერილია: „კარ-
გია“.

გვ. 10. შინაწერი: „იხ. ჩემი „სციინათე-
ლები თმებში“.

6363. ყოფიანი ს. ინდოურების თავ-გადა-
სვლი. [მოთხრობა. თბ., 1907]. ამონაჭე-
რი ჟურნ. „ნაკადული“ — დან, 1907, № 12.

6364-6369. ყრმათათვის საკითხავი წიგნი.
ანთ. ჭულელის რედაქციით გამოცემული.
წყარო №№ 1-4. თბ., 1881.

წყარო № 1.

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1945. 14/II“.
ფორზაცზე: „იშვიათია! ი. გრ.“.

გვ. 67. რუსულიდან გადმოკეთებული
ლექსის „ყინვა და პატარა შაგირდი“ ბოლოს
ინიციალებს: „ნ. ლ.“ მიწერილი აქვს: „(ნიკო
ლოზოური)“.

გვ. 75. მოთხრობაში „უღდა და შვილი“
ხაზგასმულია: „როცა სული მართალია, გუ-
ლიც მართალია“.

გვ. 96. ბოლოში მიწერილია: „ეს საღდაც
წამიკითხავს რუსულად. ი. გრ.“

წყარო № 2. გახაზული.

კანზე: „მეც დავაწერ, სახლში არ გაიციმა!
ი. გრ.“

წყარო № 3 და № 4. ზაფხული.

კანზე რედაქტორის ანთიმოზ ჭულელის
ქვეშ მიწერილია: „ვალკოს მამა. ი. გრ.“

6370. შამათავა დ. მოთხრობები. თბ.,
1952.

6371. შამათავა დ. ნათესაეები. [მოთხრო-
ბები, თბ.,], 1947.

6372-6374. შამანაძე ნ. ეს ქვეყანა თქვე-
ნია. [ლექსები]. თბ., 1960.

კანის მეორე გვერდზე წარწერა: „ჩემს
მუდამ საყვარელ პოეტს ი. გრიშაშვილს. ულრა-
მისი პატივისცემით. აგრორი. 15/X. 60 წ.“.

6375. შანიძე ა. რა ლამაზია, რა კარგი.
[ლექსები]. თბ., 1957.

6376-6377. შანშაშვილი ს. გიგლა ბიჭი.
[ლექსები]. თბ., 1958.

6378. შანშაშვილი ს. აჭამი გიგლა. [მო-
თხრობა]. ტფ., 1930.

6379. შანშაშვილი ს. ზაპესი. წერილი მე-
გობართან. [მოთხრობა]. ტფ., 1930.

კანზე: „მეცდომი, გვ. 13-14. ი. გრ.“
გვ. 14. ხაზგასმულია: „ნეტავი კი მალე
ვისწავლოთ“, მიწერილია: „აკაცის მოკვლა“

6380. შანშაშვილი ს. თაფლის ქურდი.
[მოთხრობა]. ტფ., 1930.

6381. შანშაშვილი ს. ნაკარქექია. [წილდა-
რი ლექსად]. ტფ., 1930.

6382. შანშაშვილი ს. წერილი თავთან.
[მოთხრობა]. ტფ., 1930.

6383-6385. შარაშიძე გ. ორი პატარა ამ-
ბავი. რუს. გადმოკ. თფ., 1889.

6386. შარაშიძე გ. როგორ გადარჩენ გა-
ცოფებებს დათია და სტეფანე ბალიშვილები!
(ნამდვილი ამბავი). ტფ., 1926.

6387. შატბერაშვილი გ. კარგი ბიჭი — ბუ-
ტისა კერძი. — ხილთა ქება. [მოთხრობები.
ლექსები]. თბ., 1949.

6388-6389. შატბერაშვილი გ. და მარგია-
ნი რ. ხორბალი. თანამედროვე ზღაპარი. თბ.,
1950.

თავფურცელზე წარწერა: „სახსოვრად
როსებ გრიშაშვილს. პატივისცემით რეზო
ზარგანი. ი. გ. შატბერაშვილის მთავგერადაც.
(კიცი არ ეწყინება!) 27.IV. 51.“

6390. შემოდგომა. დასურათებული წიგნი
ზავშეებისათვის. კრ. 1. თბ., 1921.

თავფურცელზე: „25/IV.22 წ.“

6391—6392. შენგელია დ. ზაპესი, [მხატვ-
ნარეკი]. ტფ., 1931.

6393. შენგელია ა. ანბანთ სიმღერა. სა-
ბავშვო ლექსები. თბ., 1948.

6394. შენგელია ა. ლიანას მტრედი.
[ლექსები]. თბ., 1942.

კანზე: „ი. გრ. 1943. 19/III“.

იქვე: „P. S. ეს ბავშვი ავტორს გარდა-
ეცვალა 1943 წელს მაისში. ი. გრ.“

6395. შენგელია ა. საბავშვო ლექსები,
პოემები. თბ., 1952.

თავფურცელზე წარწერა: „საყვარელ პო-
ეტს, საყვარელ აღამიანს ი. გრიშაშვილს
ღრმა სიყვარულით და პატივისცემით. ალექს
შენგელია 24. 1. 53.“

6396. შენგელია ა. საბავშვო ლექსები და პოემები. თბ., 1955.

6397-6398. შენგელია ა. წერილი მამას. [ლექსები]. თბ., 1945.

თავფურცელზე წარწერა: „ქართული სიტყვის ოქროპირს, შესანიშნავსა და საყვარელ აღმამანს. სოსო გრიშაშვილს უღრმესი პატივისცემით. ალექო შენგელია 28. VIII, 45. ტფილისი.“

მეორე ცალის კანზე: „ჩემი რედ. ი. გრ.“
6399. ზერაზადაშვილი ჯ. საბავშვო ლექსები და პოემები. თბ., 1955.

6400-6403. შრომა და ცოდნა. პირველი ჯგუფის [1-3] წიგნი. ტფ., 1925.

- წ. 1.
- წ. 2
- წ. 3

6404. შუბლაძე შ. მერცხალა. [ლექსები]. ბათუმი, 1941.

6405. შუბლაძე შ. საბავშვო პიესები და პოემები. ბათუმი, 1859.

6406. შუბლაძე შ. სალამი, ჩიტუნებო. [ლექსები]. ბათუმი, 1955.

6407. ჩაჩავა ნ. გოგიას წიგნი. [ლექსები]. თბ., 1949.

6408. ჩაჩავა ნ. იყო ერთი ბეჟეკა. ლექსები. თბ., 1958.

6409. ჩაჩავა ნ. მტირალა ილა. [ლექსი]. რედ. ი. გრიშაშვილი. [თბ.], 1946.

კანზე: „მე — რედაქტორი (?)“.

6410. ჩაჩავა ნ. რატომ ვერ აგებს ჩხიკვი კარგ ბუდეს? [პოემა. თბ.], 1945.

6411. ჩაჩავა ნ. საბავშვო ლექსები. თბ., 1955.

გვ. 3. ლექსში „უძლეველი ჭარი“ ხაზგასმულია: „ორთავეს გვიხარია“, მიწერილია: „ორივეს“.

გვ. 5. ლექსში „გოგიას წიგნი“ სტრიქონს — „ჩემს ძამია გოგიას“ მიწერილი აქვს: „ძამიკო“.

6412. ჩაჩავა ნ. ყველა მოსწავლემ უნდა იცოდეს. [ლექსები]. თბ., 1947.

6413. ჩაჩავა ნ. ციკლას მეზობლები. [ლექსები]. თბ., 1953.

6414-6415. ჩაჩაიძე რ. თეთრი ხომალდი. [მოთხრობები]. თბ., 1952.

6416. ჩემი პირველი ლექსები. [კრებული]. თბ., 1950.

კანზე: „ჩემი ოთხი ლექსი. ი. გრ.“

გვ. 12. ლექსს „კახეთს“ მიწერილი აქვს: „ი. რაზიკაშვილისა თუ ხალხურია?“.

გვ. 16. ლექსში „ხურო“ ხაზგასმულია სტრიქონი: „პა, კედლები ავიყვანე...“, მიწერილია: „ხუროს განა კედლები აპყავს!“.

გვ. 17. ლექსის სათაურთან „ზამთრის პირი“ მიწერილია „მშვენიერია!“

გვ. 19. ლექსში „ჯეჯილი“ ხაზგასმულია: „ომის საზრდო შეიქნე, დინე გთესა, მოგოყვანაო“. მიწერილია: „ი. დავითაშვილი“.

გვ. 38. ლექსის სათაურთან „სკოლისაკენ“ მიწერილია: „ი. ევდოშვილისა თუ გ. ქუჩიშ“.

გვ. 45. ლექსის „ქორი და წიწილა“ ბოლოს მიწერილია: „ევაჟა-ფშაველა“.

6417. ჩიმაკაძე ე. ნანა სოფლად. საბავშვო პოემები. ბათუმი, 1959.

6418. ჩიქოვანი ს. აბრეშუმი. [ლექსი]. თბ., 1931.

გვ. [6]. ხაზგასმულია: „მწკრივად — მკერივად“, მიწერილია: „ეს რითმა ქვევით კედლე აქვს ავტორს“.

6419. ჩიქოვანი ს. შეიღნი. [ზღაპარი ლექსად]. თბ., 1940.

გვ. 2. მიწერილია: „სურათზე სკამი?“

გვ. 6. ხაზგასმულია: „მურია“, მიწერილია: „სურათზე მურია არ არის, მურია დიდი ძალღია“. ხაზგასმულია: „ყვავი მშვიდი“, მიწერილია: „ყვავი(?) რა სალექსოა“.

6420. ჩიქავაძე ო. ზვიგენის კბილი. [მოთხრობა]. თბ., 1957.

6421. ჩხაიძე თ. ახალი გაზაფხული. მოთხრობები. თბ., 1954.

6422. ჩხაიძე თ. ლოთი მამალი, [მოთხრობა]. თბ., 1949.

6423. ჩხაიძე თ. ნაიარას შვილობილი. თბ., 1952.

6424. ჩხენკელი ა. რომიკო. [მოთხრობა]. თბ., 1948.

6425-6427. ჩხენკელი ა. ძვირფასი სახსოვარი. ინგოლოტი მოთხრობები. თბ., 1950.

გვ. 64. ხაზგასმულია სიტყვა: „ქვეხაი“, მიწერილია: „მამასახლისი“.

6428. ჩხიკვაძე პ. პატარა აგრონომი. საბავშვო მოთხრობები. ტფ., 1930.

6429. ცა-ფიარუზ, ხმელეთ-ზურმუხტო. [ლექსები]. თბ., 1961.

6430. ცახელი პ. ლექსები და პოემები. [თბ., 1948].

6431. ცახელი პ. საბავშვო ლექსები, იგავ-არაკები და პოემები. თბ., 1950.

6432. ცახელი პ. შალვას თავგადასავალი. [პოემა]. გამოც. მე-3 თბ., 1903.

6433-6434. ცახელი პ. შალვას თავგადასავალი. [პოემა]. ქუთაისი, 1927.

6435-6438. ცახელი პ. შალვას თავგადასავალი. [პოემა]. თბ., 1936.

კანზე: „ბიოგრაფიით. ი. გრ.“

მეორე ცალის თავფურცელზე: „1936. 2/VI. ი. გრ.“

გვ. 13. წინასიტყვაობის ბოლოს წერია: „კიდევ“, ე. ი. ეს წიგნი კიდევ დაიბეჭდა, გარდა მოხსენებულისა“.

6439-6440. ცეცხლად გ. გულკეთილა და მხეცები. [ზღაპარი ლექსად]. თბ., 1949.

გვ. 3. ხაზგასმულია: „ზღალ შრომით მონაგარი“, მიწერილია „რა?“

გვ. 5. ხაზგასმულია: „არ ილევა გზა ტყიანი“, მიწერილია: „უღრანი და შაბნარი“.

მეორე ცალის კანზე: „დათვი რასა სჯამს? გვ. 4“.

გვ. 4. ხაზგასმულია: „დათვმა ყანა გაუწპილა, უეჭუჟამა ძროხა, ცხენი“, მიწერილია: „ზბ. 9“.

გვ. 9. ხაზგასმულია: „წინ მიუძღვის დათვი ხარებს“, არშიაზე კითხვის ნიშანი.

6441. ცეცხლად გ. ტოლები. [ლექსები]. თბ., 1958.

6442. ცვარნამი დ. ზოოპარკში. [ლექსები]. თბ., 1952.

კანზე: „ი. გრ. 1953. 21.-II“.

6443. ცვარნამი დ. ლალის სიზმარი. ზღაპარი. თბ., 1962.

6444. ცვარნამი დ. ხარაბუხას ქორწილი. საყმაწვილო პოემა. [თბ.], 1927.

6445. ცვარნამი დ. ხარაბუხას ქორწილი. საყმაწვილო პოემა. თბ., 1948.

6446. ცინცაძე ქ. მასწავლებელი. მოთხრობა. [თბ., 1957].

6447. ცხოველები ეტლში. თბ., 1943.

6448. ცხოველების საზამთრო ბინა. თბ., 1945.

6449. ძალი [ხალხური ზღაპარი. თბ.], 1946.

6450. ძემაძიძე დ. აბა გამოიკანს გასართობი ამოცანები ლექსად. თბ., 1951.

კანის მე-2 გვერდზე წარწერა: „საყვარელ სოსოს ბიბლიოთეკის ბავშვებისათვის. ან. თევზაძე. 7.IX.51 წ.“.

6451. ძნელად გ. ენძელა და ბელურა. [ლექსები]. თბ., 1960.

6452. წივილი ს. რწყილი და ქიანველა. [პოემა]. თბ., 1948.

6453. წელიწადის ოთხი დრო. [ლექსები და მოთხრობები] თბ., 1954.

ყდაზე: „ჩემი ლექსით და რედაქტორობით. ი. გრ.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1954“.

პირველ გვერდთან სტამბურად ნაბეჭდი ალ. აბაშელის ლექსი „ლენინს“. ნასწორებია და ბოლოში მიწერილი აქვს: „დაიბეჭდოს. ა. გაბესკირია“.

6454. წერეთელი ა. აკაკი წერეთელი სა-

ბავშვო ბაღში. [ლექსები და მოთხრობები. თბ., 1940].

6455. წერეთელი ა. ბავშვებს. [ლექსები]. თბ., 1952.

ფორზაზე: „ი. გრ. 1953. 5/II“. იქვე: „ქორექტურა, გვ. 80; პალა-პალა, გვ. 53.“

6456-6460. წერეთელი ა. ვალია. [ლექსები და მოთხრობები]. თბ., 1885.

კანი შეკეთებულია ი. გრ. მიერ. ყუასთან მიწერილია: „წიგნი იოსებ მამულაშვილისა“. თავფურცელზე წარწერა: „ძვირფას ბიძი-კო შოთა კურდღელაშვილს სახსოვრად სოსი-კო მერკვილაძისაგან“.

მეორე ცალის კანზე: „პალატას არ აქვს.“

6461. წერეთელი ა. ვაშლი და შაქარი. [ლექსები] თბ., 1957.

6462. წერეთელი ა. პეპელა და ყმაწვილი. [ლექსები. თბ.] 1940.

6463. წერეთელი ა. საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1940.

გვ. 5. ადგილები ხაზგასმულია და მიწერილია: „პირველად თითონ შეკრიბა და გამოსცა: „იხ. „საყმაწვილო ამბები“, (1885), „საყმაწვილო ზღაპრები“ (1886), „ვალია“ და სხვა. ი. გრ.“

უკანასკნელ გვერდზე ხაზგასმულია „უფრ-ნალებიდან“, მიწერილია: „თუ ცალკე გამო-სულ წიგნებიდან“.

6464-6465. წერეთელი ა. საყმაწვილო ამბები. ტფ., 1885.

კანზე: „ეს წიგნი ნელისა, იხ. ბოლო ყდისა. ი. გრ.“

წიგნის ბოლოს, კანის მე-4 გვ. მიწერილია ბავშვური ხელით: „ნელი“. იქვე: „1926. 2/XI. ი. გრ.“

6466-6468. წერეთელი გ. ღვთის წყალობა. ნახატებიანი საყმაწვილო მოთხრობა. ტფ., 1911.

6469. წერეთელი გ. ღვთის წყალობა. ნახატებიანი მოთხრობა. ტფ., 1925.

თავფურცელზე წარწერა: „წიგნის რჩილს გრიშაშვილს ან. წერეთლისა. 1925 წ. 24/IV“.

6470. წულაძე ა. პომიდრალი ყუთი. [მოთხრობა]. ოზურგეთი, 1912.

კანზე: „ი. გრ. 1921 წ. 12/VIII“.

6471. წულაძე ა. სანდრო. [მოთხრობა]. — ამონაჭერი: „ჩქილი“, 1892, № 3, გვ. 3.

6472. წყალი და მისი სამფლობელი. (საბავშვო მოთხრობები). ტფ., [1926].

კანზე: „ი. გრ. 1926. 23/IV“.

6473. ჭანიშვილი პ. ბუ. ზღაპარი. [თბ.], 1934.

6474. ჭანიშვილი პ. ნამცეცა. ერთი ბიჭის ზღაპრული თავგადასავალი. თბ., 1937.

6475. **ჭინაშვილი პ.** ნამცეცა. ერთი ბიკის ზღაპრული თავგადასავალი. ტბ., 1958.

6476. **ჭელიძე ო.** ალხანა და ჩალხანა. [პოემა]. თბ., 1959.

6477. **ჭელიძე ო.** ორი ლეგენდა. თბ., 1947.

6478. **ჭელიძე ო.** საბავშვო პოემები. თბ., 1952.

6479. **ჭილაშვილი ქ.** პატარა მეგობრებს [მოთხრობები]. თბ., 1953.

6480. **ჭილაშვილი ქ.** საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1958.

6481. **ჭილაშვილი ქ.** შეხეთ ლიას ეშმაკობას. მოთხრობები. [თბ.], 1959.

6482-6484. **ჭიჭინაძე ზ.** საჩუქარი ქართულ ყმაწვილებს. თბ., 1878. — კანზე სათაური: „ლექსთა კრება“.

ფორზაცზე: „აქ არის ახალი შრიფტი“. იქვე: „[აქ არის ზ. ჭიჭინაძე] ლექსებიც 17, 31, 48. როცა ვყითხე ზაქარაის, ეს ლექსი შენია-მეფი, შეაგინა ვინც ეს ლექსი დასწერა! ი. გრ. 1934 წ.]. ამ წიგნის შესახებ იხ. ჩემი „ბოკემა“.

ყდის მეორე გვერდზე: „საქლში არ გაიყემა. ი. გრ.“

გვ. 10. ლექსის ბოლოს ავტორის შემოკლებულ გერს „ბერი“ მიწერილი აქვს: „ბერიევი“.

გვ. 11. გახსნილია ავტორის ინციპიტები „ზ. მ.“ ლექსის „პოემიდან საპყრობილე“ ბოლოს: „ზურაბ მოენიძე“ და მიწერილია: „ი. ფურცელაძე. ი. გრ.“.

გვ. 22. ლექსის „გარდაცვალებაზე (დობროლუბოვით)“ ბოლოს მიწერილია: „კ. ლორთქიფანიძე“.

გვ. 27. ხაზგასმულია ლექსის „სალამო“ ავტორი: „თ. რევე. ერისთავი“, მიწერილია: „(ილიას მოკამათი)?“

გვ. 33. ინციპიტებთან „ზ. ჭ.“ „ზ. ჭიჭინაძე“.

გვ. 36. ინციპიტებთან „დ. მ.“ „დ. ბერიევი“ ი. გრ.“.

გვ. 40. ხაზგასმულია ფსევდონიმი „ი. რომანიძე“, მიწერილია: „ი. ბაქრაძე ხომ არ არის? ი. გრ.“

გვ. 42. ინციპიტებთან „ალ. აკ.“ „ალ. აყოფოვი. ი. გრ.“

გვ. 43. ინციპიტებთან „მი. ფავ.“ „მიხ. ფავლენიშვილი“.

გვ. 44. ფსევდონიმთან „თ. კარგარეთელი“ „კ. ლორთქიფანიძე. ი. გრ.“

გვ. 48. ხელმოწერა „ჭ.“ გახსნილია: ზ. ჭიჭინაძე“.

მეორე ცალის ფორზაცზე: „აქ ზაქარია ჭ-

ბის ლექსებია, იხ. მისი ლექსები აგრეთვე არალეგალურ ჟურნალებში. (ცნობა: გ. გიორგაძე „სახოვადობები ურთიერთობა საქართველოში“, 1928 წ. გვ. 516)“.

გვ. 11. ბოლოში მიწერილია: „ზურაბ მოენიძე (ა. ფურცელაძე?). ი. გრ.“

გვ. 34. ლექსს „ჩიტი“ მიწერილი აქვს: „ეახ. ორბ.“

6485-6486. **ჭიჭინაძე ლ.** თანაკლასელები. [მოთხრობები]. თბ., 1953.

ფორზაცზე წარწერა: „სახსოვრად ხალხის საყვარელ პოეტს, ქართული ლექსის ბრწყინვალე ოსტატს, შესანიშნავ მკვლევარს, პოეტ-აკადემიკოსს, ი. გრიშაშვილს. ლ. ჭიჭინაძე. 24.XII 1953 წ.“

ფორზაცზე: „ი. გრ. გვ. 36.“
მეორე ცალის კანზე: „ჩემზე, გვ. 36. ი. გრ.“

6487. **ჭიჭინაძე ლ.** თეთრა. [მოთხრობები]. თბ., 1962.

თავფურცელზე წარწერა: „დიდი სიყვარულითა და პატივისცემით ჩვენს სახალხო პოეტს, სიტყვის ჯადოქარს ი. გრიშაშვილს. ავტორისაგან 22 VIII 1962 წ.“

6488. **ჭიჭინაძე ლ.** საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1949.

6489. **ჭიჭინაძე ლ.** სათავე. [მოთხრობა]. თბ., 1959.

თავფურცელზე წარწერა: „მთელი ხალხის საყვარელ სახალხო პოეტს ი. გრიშაშვილს დიდი სიყვარულითა და პატივისცემით. ავტორისაგან. 10/III 1960 წ.“

6490-6494. **ჭიჭინაძე ლ.** სახსოვარი. [მოთხრობები]... თბ., 1956.

კანზე: „მოთხრობა გრიშაშვილზე, გვ. 29.“
6495. **ჭუმბაძე ა.** ღიმიტრის თავგადასავალი. [მოთხრობა]. — ამონაჭერი: „ჩვეჯილი“, 1899, № 7—8.

აკინძულია წიგნად ი. გრ. მიერ.

6496. **ხაჩიაშვილი ქ.** ყვავილების დედოფალი. [მოთხრობები]. თბ., 1961.

თავფურცელის მე-2 გვერდზე წარწერა: „ქართული ლექსის დიდოსტატს, ქართული წიგნის მებაღეს ბატონ იოსებს უდიდესი პატივისცემით და თაყვანისცემით პატარა წიგნის ავტორისაგან. 1961 წ. 12 X. თბილისი“.

6497. **ხაზუტაშვილი ა.** გაზაფხულის მერცხლები. [მოთხრობები]. თბ., 1951.

კანზე: „ქაქეთთან და ზღარბი? გვ. 100“.

6498. **ხაზუტაშვილი ა.** დედის ღიმილი. მოთხრობები. თბ., 1959.

6499. [ხაზუტაშვილი ა.] ცქვითი. დღემ-გატები. [მოთხრობები]. თბ., 1933.

6500. **ხახუტაშვილი ა.** თომიკოს საჩუქარი. მოთხრობები. თბ., 1949.

ფორზაცხე: „ი. გრ. 1950 1.1.“ იქვე: „ცუ-ლი ქართული, გვ. 200“.

გვ. 58. მოთხრობაში „გორის საკონსერვო ქარხანა“ ხაზგასმულია: „ბოლავს“ [იგულისხმება ქარხანა]. მიწერილია: „სხვა არაფერი ღირსება აქვს? ყველა ქარხანა ბოლავს. ი. გრ.“

გვ. 59. ხაზგასმულია: „რუსულად „პავიდლო“ ეწოდება“, მიწერილია: „ჩვენ თათარა ან ფელამუში დავარქვათ. ი. გრ.“

გვ. 200. სიტყვა „დედამისი“ გასწორებულია: „მისი დედა“.

გაზეთიდან ამოჭრილი გ. ლომინაძის რეცენზია მინაწერით: „ახლ. კომ.“, 1950, № 41, 8 აპრ.“

6501. [**ხახუტაშვილი ა.**] **ცქვიტი.** მოთხრობები. თბ., 1947.

6502-6503. [**ხახუტაშვილი ა.**] **ცქვიტი.** საბავშვო მოთხრობები. თბ., 1937.

კანზე: „1. სარჩევი არ აქვს. 2. არც ლექსიკონი.“

თავფურცელზე: „ი. გრ. 1937. 8/VI“.

წიგნის ბოლოს ჩაკრულია ი. გრიშაშვილის ხელით შედგენილი სარჩევი.

6504-6507. [**ხახუტაშვილი ა.**] **ცქვიტი.** საყმაწვილო მოთხრობები: პირველი ენძელა. — ცოცხალი სურათი. გორი, [1905].

თავფურცელზე წარწერა: „ი. გრიშაშვილის გ. მსხილაძისაგან. 1/XII 54 წ.“ გამოცემის წელის ადგილას მიწერილია: „1905 წ.“

6508. [**ხახუტაშვილი ა.**] **ცქვიტი.** ცელქები. [მოთხრობები]. თბ., 1939.

გაზეთიდან ამოჭრილი დ. ბუზუკაშვილის რეცენზია „ცელქების“ შესახებ, მიწერილია: „ნორჩი ლენინელი“, 1939, № 91, 12 დეკ.“

6509. **ხახუტაშვილი ა.** ჭილდო. [მოთხრობები]. თბ., 1955.

კანზე: „ი. გრ. 1955. 9/VI“.

გვ. 8. მიწერილია: „ჩამოესვლიე“ ბევრჯელა“.

6510-6511. **ხეჩუაშვილი გ.** ყვინჩილა. [პოემა]. თბ., 1945.

6512. **ხეჩუაშვილი გ.** შალიკოს სინანული. [ლექსი]. ტფ., 1910.

6513. **ხოშტარია ი.** გულითადი საჩუქარი. [ლექსები]. თბ., 1955.

თავფურცელზე წარწერა: „ხალხის საყვარელ პოეტს და სპეტაკ ადამიანს იოსებ გრიშაშვილს სახსოვრად ავტორისაგან. 3. VII 1955 წ.“

6514. **ხუროძე დ.** ოქროს ხელები. [ლექსები]. თბ., 1957 წ.

6515. **ხუხუაშვილი გ.** და **ჭილაძე თ.** მშვიდობის სიმღერა. საბავშვო პოემა. თბ., 1952.

6516. **ჩანგულაშვილი თ.** ათი ნემსი. [ლექსები]. თბ., 1959.

6517. **ჩანგულაშვილი თ.** კოცონი გორის ციხესთან. [ლექსები]. თბ., 1955.

6518. **ჩანგულაშვილი თ.** მოვდივართ, მოგვიხარია. საბავშვო ლექსები და პოემები. თბ., 1949.

კანზე: „რატომ არის ამ ასოთი აწყობილი?“

6519. **ჭინჭარაძე გ.** მოთხრობები. თბ., 1952.

- ა. ა. იხ. ახნაზაროვი
- ა. ე. იხ. ერისთავი ა. გ.
- ა. კ. 5581—5582
- ა. კვე-ძე (687—888)
- ა. ს-ია 91
- ა. ქ-ძე (181—184)
- ა. შ. (2306)
- ა. ც. იხ. ცაგარელი ა.
- ა. ჭ. იხ. ჭავჭავაძე ა.
- ა. ჭ-ძე იხ. ჭავჭავაძე ა.
- ა. ჯ. 1050—1054 (1503—1512)
- აბაშელი ა. 1—25, 6453; რედ.: 1600—1604, 1606—1610, 4268—4271, 4430—4442, 4459—4463, 4821—4850 (39, 710, 818, 1097—1100, 1602, 2084, 2155, 2773, 2878, 3565—3566, 3568—3569, 3574—3577, 3855—3856, 3944—3947, 4268—4271, 5383—5384, 5422—5423).
- აბაშიძე გ. 30—32
- აბაშიძე გ. გ. 33—49, 5583—5596 (417—418)
- აბაშიძე გ. დ. 26—32 (687—688, 1503—1512, 3582—3583, 4101—4102, 4430—4442, 5435)
- აბაშიძე ვ. 50—55; რედ.: 734—737, 5432—5433 (697—680, 1084—1089, 1198—1199, 1463—1467, 1503—1512, 3197—3199, 3910—3914, 4384—4393, 5342, 5524—5531).
- აბაშიძე იოანე (417—418)
- აბაშიძე ირაკლი 56—72, 5597—5604; (280, 649, 2170, 5506)
- აბაშიძე კ. (341—342)
- აბაშიძე კიტა 321—324 (1758, 2659—2661, 2678—2679, 3052—3055, 3065—3069, 3861—3864, 4443—4449, 4459—4469)
- აბაშიძე კატო (2678—2679)
- აბაშიძე მ. იხ. საფაროვა-აბაშიძისა, მ.
- აბაშიძე ნ. 73
- აბაშიძე ნესტ. (3614)
- აბაშიძე ტ. (1194—1199, 1470—1475, 3910—3914)
- აბესაძე ლ. 74
- აბესაძე მ. 75—76
- აბზიანიძე ა. 77—78
- აბზიანიძე გ. რედ.: 4407—4429 (4407—4429)
- აბჯანდაძე კ. რედ.: 1102—1103. 3260—3263
- აბრამია კ. 79, 2086, 5605
- აბრამიშვილი მ. 5606
- აბულაშვილი ა. 80
- აბულაძე ილია 1712—1716, 1723—1728, 1919, 1993, 3388, 3507—3511
- აბულაძე იუსტინე რედ.: 3318—3319, 3330, 3339—3340, 3342—3346, 3349—3350, (2815—2816, 4376—4378)
- აბულაძე მირ. 81
- აბულაძე მიხ. იხ. გორაძე მ.
- აბულაძე ს. 83—86
- აბშიღვა ა. 87—89
- აგარელი გ. 90
- აგიაშვილი გ. (3100—3101)
- აგიაშვილი ნ. 91—92. 2762
- აგლაძე ვ. (2635)
- აღამაშვილი მ. იხ. ჭავჭავიშვილი მ.
- აღამია ა. 93—104, 3257, 5411
- აგლიანი ლ. 107—114
- აგლიანი მ. 115—117 (1127—1131)
- აგლიშვილი ბ. (3910—3914)
- აგლიშვილი გ. 118—119 (1987—1989)
- აგლიშვილი ზ. (5285)
- აგლიშვილი ნ. (181—184, 475—477, 1080, 3046—3049, 3052—3055, 3059—3060)
- აგლიშვილი ქ. 120
- აზიანი ნ. 121—135
- აშმიფარაშვილი ლ. 136
- აქ. გ-ა იხ. გაჭერელია ა.
- აკობია პ. 137—140 (1564—1565, 2718)
- აკობია შ. 141—146 (835)
- აკოფოვი ალ. (6482—6484)
- ალ. აქ. იხ. აკოფოვი ალ.
- ალ. ნა-ლი იხ. ნანეიშვილი ა.
- ალავერდოვი გ. იხ. ჩარხიშვილი გ.

* შეადგინეს: თ. ნაკაშიძემ, ლ. ხევსურიაძემ და ნ. გრიგორაშვილმა. მრგვალ ფრჩხილებში მოთავსებული რიცხვები აღნიშნავს პერსონალებს.

- ალავეიძე ბ. 80
 ალავეიძე მ. რედ.: 1860
 ალექსა მეზურნე (3081—3086)
 ალექსევე-მესხივეი, იხ. ალექსი-მესხივეილი ე.
 ალექსი ბერი 147—148
 ალექსი-მესხივეილი ტენზორი (4820)
 ალექსი-მესხივეილი ე. (1431—1432)
 ალექსივეილი (1600—1604)
 ალექსივეილი დ. იხ. დავით რექტორი
 ალექსიძე (4575—4576)
 ალექსიძე ა. (2530)
 ალექსიძე დ. (3882)
 ალექსიძე ნ. (2616—2621, 6048, 6259—6260, 6362. 6463—6465)
 ალისუბნელი რ. (5244—5245)
 ალხაზოვი (1433—1435)
 ამალღობელი მ. 21
 ამირანი 152
 ამირაჯიბი მ. (683—686, 3910—3914)
 ამირაჯიბი ნ. (155—158)
 ამირეჯიბი ს. (4407—4429)
 ამირეჯიბი შ. 155—158 (681, 710)
 ამირეჯიბი ჯ. 159
 ამირანაშვილი შ. 3444
 ამიროვი მ. (181—184)
 ამისულაშვილი შ. 57, 160—167, 2269, 2803, 3027, 4140
 ამური იხ. შარაშიძე შ.
 ანაზარდი 168—169
 ანანიაშვილი ლ. 170—171
 ანანიაშვილი ნ. 172
 ანდრეევი ლ. (3494)
 ანდრეევსკაია ბ. (3081—3086)
 ანდრიანოვი ი. 173
 ანდრიძე გიორგი დ. (4805—4809)
 ანდრონიკაშვილი ი. (4821—4846)
 ანდრონი კონსტან იხ. ანდრონიკაშვილი კ.
 ანდრონიკაშვილი კ. 176—178 (4575—4576)
 ანდრონიკაშვილი ქაიხოსრო 174—175
 ანდრონიკაშვილი ქეთევან (4491)
 ანდრონიკოვი ზ. (5563—5566)
 ანდლულაძე ი. 179—180
 ანი იხ. ლაზაროვი-ციციშვილი ა.
 ანიკო (2860—2863)
 ანტონ კათალიკოსი (3556)
 ანტონი (3052—3055)
 ანტონოვი ზ. 181—189 (1431—1432, 4606)
 ანლანი იხ. ლენინაშვილი ა.
 ანჩაბაძე მ. (1167—1170, 2659—2661)
 ანჯაფარიძე ვერიკო (155—158, 977—980, 3445)
 არაბული ი. 190—191
 არაგვისპირელი შ. 192—222, 5608. (2670. 4014—4016, 4805—4809, 4937—4941, 5422 5423, 6122—6125, 6132—6133)
- არაგვიშვილი ო 223
 არარატიანცი ა. 5091—5092
 არბოელი იხ. ლომოური ნ.
 არგულიანი ჯ. 5047
 არდაზიანი ლ. 224—243, 5550—5562 (230—233, 5524—5531, 5563—5566)
 არეშიძე გ. (410—412)
 არეშიძე ნ. 244
 არეულაძე ს. 3014, 3567
 არვიცაშვილი (4384—4393)
 ართილაყვა (5487)
 ართმულაძე ტ. 245—246
 არნო ს. (4293—4299)
 არიშანი 5352—5353
 არნოლი ე. (26—29)
 აროსია გ. 2326
 აროსია ი. 247—248
 არსენიშვილი ალი (წინასიტ. ავტ.) 5207—5208 (334, 340, 1382—1383, 1663—1668, 2676—2677, 6353—6354)
 არტემიევი ნ. (321—324)
 არლუნელი ს. 249—250
 არჩილი 251—264 (1827—1828)
 ასათიანი გ. 265—268
 ასათიანი ე. 4783
 ასათიანი თ. 5609—5610
 ასათიანი ჯადო 269—281, 3100—3101
 ასათიანი ლევან 282—283, 295, 299, 4047—4048, რედ.: 4407—4429, 4492—4495, 4634, 5522
 ასათიანი შამია 284
 ასათიანი შიხ. 285
 ასკურავა ი. 5611 (4215—4216, 4363)
 ასლამაზაშვილი ნ. 286—287
 ასლანიშვილი ვახტანგ (5481)
 ასლანიშვილი ი (1945. 3286—3288, 3296—3299, 5481)
 ასტეცატუროვი ე. იხ. ქარელიშვილი ე.
 ასტეცატურიანი ლევან (3615—3616)
 ატატო იხ. ბებურიშვილი ატატო
 აფხაზი ი. 288 (5580)
 აფხაიძე კ. 289—290
 აფხაიძე შ. 291—296, 503, 691, 4047—4048, 5250 (235—236, 1470—1475, 1782, 2222, 2289—2290, 5463)
 აჭაბარდია კ. 813, 2136
 აქესენტიძე ალ. 6267
 აქუბარდია ე. 297—298
 აღლაძე ილია (341—342, 687—688. 1357)
 აღნიაშვილი ლ. 5612—5629
 აღნიაშვილი ნ. 5630—5631, 5632
 აღიკ პერი (3074—3077)
 აშოლ-ლანი (3081—3086)
 აწყურელი დ. 300—310

ახ... იხ. ახნაზაროვი ა.
ახალაძე პ. (4581—4583)
ახალგაზრდა ქართველი იხ. ქვეარიანი ს.
ახალიციხელი გ. (5422—5423)
ახალიციხელი ე. 312—313
ახელდღიანი გ. (3230—3231)
ახელდღიანი დ. 314—316 (5479)
ახელდღიანი ელენე 3726 (4851—4861)
ახელდღიანი ე. (1428—1430)
ახელდღიანი ი. 5420
ახელდღიანი კ. (1428—1430)
ახელდღიანი ს. 317—320, 5508

ახნაზაროვი ა. 321—324 (37—38, 656—657,
785, 1084—1089, 1127—1131, 1160—1161,
2303, 2858—2859, 5405. 4326, 4384—
4393, 5234—5238)
ახობაძე დ. 3539—3540
ახობაძე დ. 325—333 (1020—1021)
ახოსპირელი ბ. 2858—2859 (26—29, 1337—
1338, 1717, 2721—2722, 3433, 3435, 3857—
3860, 3928, 4443—4449, 4575—4576, 5091
—5092, 5494,—5496, 5534)
ახუნდოვი მ. ფ. (1470—1475, 1503—1512,
4459—4463)

ბ

ბა-ნა იხ. ბაჩანა
ბააზოვი გ. 334—340
ბაბალაშვილი ი. 341—342
ბაბო იხ. ავალიშვილი ბ.
ბაბნიევი (3910—3914)
ბაგრატიონი დ. 343—346 (5690—5692)
ბაგრატიონი პ. 1431—1432
ბაგრატიონი ტ. იხ. მაჩაბელი ა.
ბაგრატოვანი დ. იხ. ბაგრატონი დ.
ბაზალელი ა. 347—348
ბაზილევსკაია (4459—4463)
ბაიაძე ე. 5387—5397
ბაირონი (652, 794—795, 853—854, 1127—
1131, 1433—1435, 4430—4442, 4451,
4459—4463, 4921)
ბაქურაძე ე. 349
ბაქურაძე მ. 350
ბალაყაძე კ. 351
ბალანჩივაძე ე. 352—355
ბალაშოვი ს. (4250)
ბალახიშვილი ი. (415—416, 1433—1435,
3081—3086, 4790—4793)
ბალიაური ლ. 356—357
ბალიონტი კ. (22, 4049)
ბანოვანი 358—360
ბარაბაძე იხ. ამირანი
ბარათაშვილი ბაბაღე (3081—3086)
ბარათაშვილი ბარამ (550—552)
ბარათაშვილი გ. იხ. არღაზიანი ლ.
ბარათაშვილი ზ. (5282)
ბარათაშვილი ი. (4321—4325)
ბარათაშვილი კ. (5282)
ბარათაშვილი ლ. (417—418)
ბარათაშვილი მამუკა 5550—5562
ბარათაშვილი მარიკა 361—362, 5636—5637,
6083 (4326, 5470—5472)
ბარათაშვილი მელიტონ (3081—3086, 5282)
ბარათაშვილი ნიკოლოზ 363—425, 3046—
3049, 5363—5365, 5535, 5550—5566.

(155—158, 224—225. 711—712, 718,
1072—1073, 1127—1131, 1171, 1247,
1431—1435, 1721—1722, 1987—1989,
2767—2770, 2858—2859, 3052—3055, 3375
—3377, 3568—3569, 3574—3577, 4041—
4045, 4088—4089, 5091—5092, 5282, 5401
—5402)
ბარათაშვილი ნინო (3074—3077, 3081—3086,
3097—3099)
ბარათაშვილი ს. (410—412, 3737)
ბარათაშვილინი (417—418)
ბარათოვი იხ. ბარათაშვილი
ბარამია დ. 5398
ბარამიძე ა. 1721—1722, 1880—1881, 1990—
1992, 2815—2816, 3127. 3341, 5524—5531,
ტედ.: 251—252, 557, 563, 1115, 1712,
1723—1728, 1825, 1990—1992, 2907—
2908, 3354—3358, 3364—3365. 3373,
5520—5521 (1097—1101, 3268)
ბარამიძე ი. (3123)
ბარატინსკი (3081—3086)
ბარეტი 3131
ბარკალაია (2854)
ბარნოვი ე. 426—464, 5504, 5638 (37—38,
105—106, 649, 666, 673, 681, 1607. 3019,
5379—5382)
ბასილაშვილი გ. 465
ბასილი ეზოსმძღვარი 105—106
ბატკოშვილი მ. (5839)
ბატიუშკოვი (1433—1435)
ბაუერზაკი (1005—1008)
ბაქარ ქართლელი (3090) იხ. ყიფიანი დ.
ბაქარაძე ა. 466—469
ბაქარაძე დ. (3115—3117)
ბაქარაძე დავით 470—471
ბაქარაძე დიმ. 1985—1989, 4720
ბაქარაძე ე. 472—473
ბაქარაძე ი. გ. 474

ბაქრაძე იოსებ 475—477. (224—225, 5091—5092, 5435, 5464, 6482—6484)
 ბაქრაძე კ. (1470—1475)
 ბაქრაძე მ. (4805—4809)
 ბაჭრაძე პ. 478
 ბალაშვილი ლ. (2000—2001, 6215—6216)
 ბაჩანა 479—482, 5535 (1193. 1530)
 ბახტაძე ვ. (204)
 ბახტაძე ლ. 483—485
 ბახტურაძე პ. 21, 4104
 ბებუთოვი (3081—3086)
 ბებუთოვი დ. (4720)
 ბებიაშვილი ელ. (1193)
 ბებურიშვილი ა. (3910—3914)
 ბეგალელი ალექს. შანიძე ა.
 ბეგაშვილი ა. 486—491, 5508
 ბეგთაბეგოვა დ. (1431—1432)
 ბეგთაბეგოვა ლ. (1431—1432)
 ბეგიაშვილი თ. 4117, 5524—5531
 ბეგლარა იხ. ახოსპირელი ბ.
 ბეზარაშვილი ნ. 492
 ბეკლემიშვილი 1428—1435
 ბელიაშვილი ა. 493—512
 ბელიაშვილი ი. (5351)
 ბენაშვილი დ. 653—655, 660, 814, 1162, 3019
 ბეჟანიშვილი რ. 513—515
 ბერანე (785, 3988, 4430—4449)
 ბერაძე ვ. 516—517
 ბერგერი (998—1004)
 ბერეკაშვილი (2938—2941)
 ბერიაშვილი ბ. (6205)
 ბერიევი დ. (3065—3069, 4430—4442, 5071—5072, 6482—6484)
 ბერიტაშვილი შ. (5164)
 ბერიძე დ. (5077—5078)
 ბერიძე ვუკ. 1825, 3336—3337, 3341 (3349—3350)
 ბერიძე ი. 518
 ბერიძე ილია 519—521
 ბერიძე ინეზა 522
 ბერიძე ნ. 523
 ბერიძე ო. 524—525
 ბერიძე ფ. (1009—1014)
 ბერნსი რ. (4821—4846)
 ბეროშვილი ი. 526, 5508
 ბეროძე რ. 527—528
 ბერულავა ხ. 529—544, 4509, 5639, 5640; (1994, 2242—2244, 3574—3577, 5403, 5467)
 ბერძენიშვილი გ. 545—549
 ბერძენიშვილი ე. 5840
 ბერძენიშვილი ნ. რედ.: 251—252
 ბერძენიშვილი ნ. (1097—1100)
 ბესიკი 550—564, 5535, 5550—5562 (1431—1432, 1607, 1880—1881, 2029—2032, 3521—3522, 5282)
 ბენარა (5282)
 ბზიაშვილი გ. 565
 ბელანიშვილი შ. (3052—3055)
 ბიძია თონიკე იხ. არდაზიანი ლ.
 ბიძინაშვილი მ. (1958)
 ბლიკვაძე იხ. მგელაძე ა.
 ბნელიძე ა. 566—567
 ბო-პანი 578
 ბობოხიძე იხ. გუქიტვილი
 ბობოხიძე კ. 568—577 (4165—4166)
 ბოდენშტედტი (5091—5092)
 ბოკაჩიო (1433—1435)
 ბოლქვაძე გ. (971—973)
 ბოლქვაძე ზ. 3519
 ბორბოზინი (4720)
 ბოცვაძე ი. 3811—3812, 4983—4984
 ბოცვაძე ე. 5657 (780, 5990—5991)
 ბოჭორიშვილი ალ. 579—580 (2709)
 ბოჭორიშვილი მ. 581—582
 ბოჭორიძე გ. (1431—1432)
 ბონუა ი. 583
 ბრუსილოვი (5091—5092)
 ბუაჩიძე ბ. 3557—3564, 5354—5357 (1559, 5282, 5578)
 ბუაჩიძე ვ. 584
 ბუაჩიძე კ. 585
 ბუაჩიძე შ. (3016)
 ბუთლიაშვილი ვ. (949)
 ბუმერანგი იხ. მირცხულავა ა.
 ბუკრძე გ. იხ. ბურჭულაძე გრ.
 ბურჭულაძე გრ. (1193)
 ბურჯანაძე ვ. (3286—3288)
 ბურჯანაძე კ. 5641 (5501—5502)
 ბუჭურაული ი. 586
 ბუჭყევი (3081—3086)
 ბუხნიკაშვილი გ. 587—617, 1185—1187, 1463—1467 (5446)

3

გ. 667—672, 1097—1100
 გ. ა. 1990—1992, 5848
 გ. ბ. იხ. ბუხნიკაშვილი გ.
 გ. ბ-ძე (1198—1199)

გ. ე. 2441
 გ., ირაკლი იხ. გოგოლაძე ი.
 გ. ლ. იხ. ლეონიძე გ.
 გ. ლ-ძე იხ. ლეონიძე გ.

- გ. მ. იხ. შებუქე გ.
 ვ. მ-ლი იხ. მუშიშვილი გ.
 გ. ნ. 920
 გ. ნ-ძე 30—32
 გ. ს. იხ. სკანდაროვი გ.
 გ. ტ. იხ. ტაბიძე, გ.
 გ. ტ-ძე იხ. ტაბიძე ვალ.
 გ. ყ-ძე იხ. ყიფშიძე გ.
 გ. შ. 2659—2661
 ვ. ქ-ძე (255—261)
 გ. ხ. 4051
 ვა-ლი 667—672
 ვაბაქე-ვაბაონელი, ნ. იხ. გიგაური ნ.
 ვაბაქევი კატო იხ. ვაბაშვილი ე.
 ვაბაშვილი ბ. იხ. ბესიკი
 ვაბაშვილი ე. 618—625, 5642—5659 (3097—
 3099, 4491, 5657)
 ვაბედავა გრ. 1116—1121
 ვაბესკირია ა. (5871, 6453)
 ვაბესკირია ვ. 626—635, 5508, 5660
 ვაბრიჩიძე (998—1004)
 ვაბრუაშვილი დ. 636—643
 ვაგუნია არტ. (410—412, 935—942, 1428—
 1430, 3052—3055, 3277—3279, 3441—
 3442, 4790—4793)
 ვაგუნია გ. 535—536
 ვაგუნია-ცაგარელი ნ. (1193, 1503—1512,
 1600—1604, 3074—3077, 3910—3914,
 4293—4306)
 ვაგუნია ნ. იხ. ვაგუნია-ცაგარელი ნ.
 ვაგარინი (3081—3086)
 ვაღარელი იხ. ეული ს.
 ვაღარელი იხ. ჭულელი ანთიმოზ
 ვაღილია ვ. 5351 (1419)
 ვალურგე პეტრე იხ. ჭარაია პ.
 ვამეზარდაშვილი დ. 60
 ვამრეკელი ბ. 6203—6204
 ვამრეკელი ნ. რედ.: 149—151
 ვამსახურდია კ. 22, 650—652. 1990—1992,
 4232—4233, 4242. (341—342, 959—960)
 ვამყრელიძე გ. იხ. ზოდელი
 ვამყრელიძე გ. (2938—2941)
 ვამყრელიძე გ. (4805—4809)
 ვამყრელიძე ვ. (1193)
 ვანდგვილი 683—688, 5417 (1337—1338,
 1623—1624, 2844—2851, 3711—3715,
 4454—4457)
 ვანჯისკარელი ა. (1337—1338, 1347—1351,
 2443, 5010, 5534)
 ვარ-შვილი იხ. ვარსევანიშვილი ი.
 ვარდანქეშელი იხ. რჩეულიშვილი გ.
 ვარდელი იხ. ჭაჭანაშვილი ა.
 ვარიყული მ. 689—696. (734—737, 1799—
 1802, 4326)
 ვარკივი ვ. 697.
 ვარსევანიშვილი ა. 699—701 (2147—2148,
 2675, 4105—4107)
 ვარსევანოვი ა. იხ. ვარსევანიშვილი ა.
 ვარსევანიშვილი ი. 698
 ვასტაშვილი ა. იხ. გორელი ს.
 ვაფრინდაშვილი ვ. 702—714, 959—960 (822,
 1744, 3574—3577, 4384—4393, 4454—
 4457, 5091—5092)
 ვაჩეჩილაძე გ. 47, 658, 4244
 ვაჩეჩილაძე დ. 715, 5508, 5663—5665 (3630
 —3634)
 ვაჩეჩილაძე მ. 1190. (1498—1501, 3286—
 3288, 3299—3300, 3472—3473, 4328—4329,
 5282)
 ვაჩეჩილაძე შ. 617 (734—737)
 ვაჩეჩილაძეები (5331)
 ვაწერელია ა. 716—718, 3952—3055, 3081—
 3086, 3602—3603, რედ.: 3057—3058,
 3081—3086. (3336—3337, 3630—3634).
 ვახოიძე გ. 2762
 ვე კ. (710, 4720)
 ვეგუქორი იოანე იხ. დადიანი გრ.
 ვეგუქორი მ. 3519
 ვეგუქორი ევგენი (4430—4442, 4646—4647)
 ვეგუქორი იოანე იხ. დადიანი გრ.
 ვენკუორი ლ. 719—722, 5666—5669 (1194
 —1197)
 ვენკუორი ს. (5212)
 ვენდევანი მიხ. იხ. ვენდევანიშვილი მ.
 ვენდევანიშვილი ი. 723—743. (4459—4463)
 ვენდევანიშვილი ლ. 744—746
 ველაზარაშვილი ა. (1945)
 ველაშვილი გ. 747—748
 ველაშვილი ვ. 749—760
 ველაშვილი დ. 747—748
 ველაძე ლ. 761
 ველეიშვილი ქ. 762
 ველოვანი ა. 5670
 ველოვანი დესპინე იხ. ბანოვანი
 ველოვანი მ. 763—765
 ველოვანი ქ. 766
 ვენეროზოვა ე. კ. (4407—4429)
 ვერმანოვა (3831—3833)
 ვენკო (4376—4378)
 ვერასიმოძე ა. 767—768
 ვერგესელი კ. 769—770
 ვერგესელი ნ. 771 (769)
 ვერსამია ს. 1463—1467
 ვეტე იხ. გოეთე ი. ვ.
 ვეწაძე ა. 772—776
 ვეზაგა გ. 777—785 (853—854, 1558, 2111—
 2114, 2691—2692, 2858—2859, 3574—
 3577, 4430—4449, 5010)

გვანცელაძე ი. 786 (2759)
 გვანცელაძე ნ. 787
 გვარამაძე ი. 788
 გვარამაძე იოანე (2688—2690, 4894—4895)
 გვარამაძე ქ. 789—791 (2688—2690)
 გვარაძე ნ. (4575—4576)
 გვარიშვილი ნ. 792—798, 5671—5673
 გვასალია ა. 391—397
 გვასალია გ. 799, 3557—3564 •
 გვანარია ვ. (1003—1014)
 გველესიანი ს. 6026—6027
 გვენეტაძე ქ. 800
 გვეტაძე ვ. 166, 801—803, 5359, 5508, 5915
 გვეტაძე გ. (818)
 გვეტაძე რამაზ (4050)
 გიეტაძე რაუდენ 804—923 (958, 4326)
 გიასელი გ. 5508
 გიგაური გ. 824
 გიგაური დ. (1194—1197)
 გიგაური ნ. 825—833, 5674—5677 (1056)
 გიგიბერია დ. 834—837
 გიგიბერია პ. 838
 გიგინეიშვილი ი. რედ.: 3388
 გიგოშვილი ა. (4316—4318, 5326—5327, 5331)
 გივიშვილი გ. (4041—4045)
 გივიშვილი დ. (1193, 1809, 2123—2124, 4210—4211, 4430—4442)
 გიორგაძე გ. (4805—4809, 6482—6484)
 გიორგაძე პ. (5124—5126)
 გიორგი მერჩული 839—841
 გიოტე იხ. გოეთე ი. ვ.
 გლახაშვილი ს. 842—852, 3612, 5678 (2635)
 გლუხარჩი იხ. ერისთავი გ.
 გო ქ. იხ. გე ქ.
 გომეჩია მ. 853—854
 გოგავა ლ. (1009—1014)
 გოგაძე მ. შემდგ. (5492)
 გოგუბაშვილი ი. 3925, 5550—5562, 5679—5730 (1362, 1502—1512, 1516, 3943—3944, 4430—4442, 4720, 4821—4850, 5244—5245, 5994—5997)
 გოგია ი. 5731
 გოგია უიშვილი იხ. ქუჩიშვილი გ.
 გოგიავეა კლ. 855—866, 2762
 გოგიაშვილი ქ. 867—872, 5732—5741
 გოგიაშვილი მ. 615—616, 873—884
 გოგიაშვილი შ. იხ. კარმელი შალვა
 გოგინაშვილი გ. 885—890
 გოგინაიშვილი მ. 6358—6359
 გოგინაიშვილი ფ. (4805—4809)
 გოგოლაშვილი ვ. 5742—5743
 გოგოლაძე ვ. 5419, 6344
 გოგოლაძე ვ. 5419, 6344
 ვოგოლაძე თ. 891
 გოგოლაძე ი. 892
 გოგოლაძე ქ. (892, 3433)
 გოგოლი ნ. (4407—4429, 5282)
 გოგოტიშვილი ბ. 2801 (475—477)
 გოგოძე ი. 893—894
 გოგოხია (1930—1931)
 გოგოხია რ. 895—896
 გოგუაძე ა. 1382—1383
 გოგუაძე გ. 897—898
 გოგუე ი. ვ. (853—854, 1433—1435, 1583—1599, 3091—3095, 4179, 4921)
 გოზალაშვილი შ. 2766, 4128, 4407—4429
 გოზალაძე რ. 4234
 გოთუა ლ. 899—906, 5744
 გოთუა პ. (907—908)
 გოლცევი ვ. 2766, 3791
 გომარტელი ივ. 18—20, 909—914, 2937, 5745, 5128—5129, 5294—5295 რედ.: 4985—4987 (321—324, 1127—1131, 3857—3860)
 გომარტელი შ. 915—916
 გომელაური ი. (3843—3854, 5846)
 გომიაშვილი ა. 917—924 (5523)
 გორგანელი ვ. 5746—5748
 გორგაძე ვ. 926—931, 5749—5751 (971—973, 2179—2181, 5354—5357, 5401—5402)
 გორგაძე ს. რედ.: 553—554, 1920—1921, 4459—4467, (155—158, 413—414, 3065—3069, 4430—4442, 4459—4463, 4500, 4577—4579, 4617—4621 4642—4645, 4714—4716, 5524—5531)
 გორგილაძე მ. 932
 გორგიჯანიძე ფ. (2949—2952)
 გორდაძე მ. 82, 933 (1193—1201, 3582—3583)
 ვორდუზიანი ბ. 3336—3337
 გორელი ს. 934
 გორცი მ. (1309, 2155, 5283)
 გოშაძე ს. 935—942, (998—1004, 1199—1199, 2842—2843, 4293—4299)
 გიჩა-ჩიხაიშვილი 943—948
 გოცირიძე ა. (4430—4442)
 გოცირიძე ვ. (1193)
 გოცირიძე მ. 949—951
 გოცირიძე ნ. (391—397, 475—477, 1127—1131, 1463—1467, 3097—3099, 3100—3101, 3711—3715, 4430—4442)
 გოძიაშვილი ვ. (3565—3566)
 გრ. მ-ლი იხ. მუშიშვილი გ.
 გრ-ა იხ. აბაშიძე გრ.
 გრანელი ტ. 90, 952—960, 1744
 გრატიაშვილი ფ. (1268—1269)

გრენე-ლანკურა (26—29)
გრიბოდოვი ა. (2519, 3081, 3086, 4720)
გრიბოდოვი ნ. იხ. ჭავჭავაძე ნ.
გრ. გრ. (5487)
გრიგოლ ხანძთელი (839—841)
გრილი იხ. გრიშაშვილი ი.
გრიჭურავი (3946—3947)
გრიშაშვილი ი. 42, 329—333, 961—1033,
2122. 3132—3143, 3922, 4094—4095,
5508, 5752—5800, 6112—6113. რედ.:
1815—1816, 2844—2851, 3464, 3767—
3768, 3843—3854, 3975—3978, 4167—4168,
4300—4306, 4309, 4407—4442, 4468—4490,
4545, 4589, 4699—4701, 4714—4716, 4774
—4780, 4784—4789, 4798—4804, 6453
გრუზინსკი ი. (4454—4457)
გრუზინსკი პ. 5082
გრძელიძე ვ. 3506
გუბელი ლ. იხ. თათიშვილი ლ.
გუგული იხ. ბუხნიკაშვილი გ. (5446)
გუგუნავა გ. 1034
გუგუნავა დ. (1041—1043)
გუგუნავა ს. 1035—1054 (998—1004, 1927—
1928, 3414—3416, 5436—5444)
გუგუშვილი ა. 1055
გუგუშვილი პ. (179, 519—520, 944—946,
1056, 2838, 3451, 3512—3513, 3982—
3984, 4014—4016, 4028—4029, 4164, 4407
—4442, 5674)
გულიაშვილი ლ. (3336—3338)
გულაუა ვ. (1799—1802)
გულაბატიანი 1056

გულიაშვილი კ. 1057—1070
გულისაშვილი დ. 1071
გულისაშვილი ზ. 1072—1073, 2266
გულისაშვილი ი. 1074—1078
გუმბაძე ს. იხ. მგალობლიშვილი ს.
გუნია ვ. 1079—1096 (155—158, 410—412,
710, 785, 1005—1008, 1127—1131, 1433—
1435, 1498—1501, 1600—1605, 2703,
2842—2843, 3966—3972. 4094—4095,
4159, 4459—4463, 5422—5423, 6110—6111)
გუნია ნონა (1090—1091)
გურამიშვილი დ. 1097—1124, 5535, 5550—
5562 (1114, 1116—1121, 1198—1199,
1271—1272, 3081—3086, 3774, 4050, 4059
—4060)
გურამიშვილი თ. (5282)
გურგენიძე დ. 1125
გურგენიძე ნ. 1126
გურიელი გრ. (1127—1131)
გურიელი მ. 1127—1138, 1719, 3565—3566,
5535 (115—117, 155—158, 1127—1131,
1719, 2678—2679), (2759, 3100—3101, 3574
—3577, 3857—3860, 4821—4846, 5010,
5435)
გურიელი ტ. (4101—4102)
გურჯანღ-ლათუჯიშვილი 1139
გურჯიშვილი დ. 1140
გურჯიძე ა. 1141, 1142
გუტიკაშვილი ა. (971—973)
გუტიტიშვილი 1143—1148
გუცოვი კ. (4384—4393)

დ

დაძე 5354—5357
და. კ-შილი იხ. კარიჭაშვილი ს.
და. კ-ში იხ. კარიჭაშვილი დ.
და. ს. (3015)
და. ხ. იხ. მეგრელი დ.
დაბლიშვილი იეთიმ იხ. იეთიმ გურჯი
დადუშკელიანი კ. (3081—3086)
დადიანი გრ. 1149—1155 (1149—1150,
2032, 2142—2148, 4101—4102, 4459—4463,
4720)
დადიანი გრიშა (4101—4102)
დადიანი ეკ. იხ. ჭავჭავაძე ეკ.
დადიანი კ. 1156—1159
დადიანი მამო იხ. ანჩაბაძე მ.
დადიანი მ. (4104)
დადიანი ნ. 1160—1161 (1149—1150)
დადიანი ს. (341—342)
დადიანი შ. 1162—1191. 2676—2677; 5482—
5486. (818, 943, 991—997, 1162, 1170—

—1176, 1181, 1185—1187, 1381, 1502, 2659
—2661, 2678—2679, 4326, 4430—4442,
5354—5357, 5421)
დავიდოვი იოსებ იხ. დავითაშვილი ი.
დავით აღმაშენებელი (446)
დავით ბატონიშვილი (5524—5531)
დავით რექტორი (1990—1992)
დავითაშვილი ბ. 1192
დავითაშვილი ი. 1193—1205, 5535 (475—
477, 1193, 1198—1199, 1204—1205, 1295,
1431—1432, 2844—2851, 6416)
დავითაშვილი მ. 1206
დავითაშვილი ნ. (4575—4576)
დავითაშვილი შ. (2659—2661, 4491)
დათოშვილი მ. 1207—1208
დაისელი ვ. 1209—1216
დანელია მ. 1217—1218
დანიბეგოვი (4459—4463)
დანტე (1431—1432)

დარასელი ვ. 1219—1225
დარასელია ო. 1226
დარიანი ელენე იხ. იაშვილი პ.
დარისპანაშვილი გ. 1227—1228
დაროშვილი ს. (998—1004)
დატემაშვილი ი. 5404
დაფნარელი ნ. 1229—1230
დგებუაძე ო. 1231—1239
დგებუაძე-ფულარია ფ. 1240—1246
დგეფუაძე ა. 30—32, 1880—1881
დე-ბაი (3102—3103)
დენდარიშვილი შ. იხ. არაგვისპირელი შ.
დევდარიანი კ. 1247, 5802—5804
დევდარიანი ს. 2342—2352, 3618
დევდარშენკო (1127—1131)
დევძიძე ა. 1248—1252
დეკადენტი 1253—1254
დეკანოზოვი ა. 1255
დემეტრაძე ნ. (3052—3055)
დემეტრაძე შ. (971—973, 1935, 3570, 3610, 5510)
დემურია მ. (2590)
დემურხანაშვილი ს. 1256
დ'ერჩი არტურ იხ. გრანელი ტ.
დესპინაშვილი 1257
დევალი ე. 1258—1297
დევალიშვილი გ. (1009—1014)
დევალიშვილი რ. 1298—1299
დევაძე გ. 1300 (1431—1435, 1463—1467, 2844—2851, 3052—3055, 3065—3069, 3074—3077, 3988)
დევაძე მ. (1431—1435)
დიანელი მ. 1301
დიასამიძე ა. (2659—2661)

დიასამიძე ალ. (2659—2661)
დიაცენკო ნ. (50)
დიდებულაძე გ. 1302—1304
დიდიშაბიშვილი ე. 1305—1306, 5805
დიმელი ლ. იხ. მაჩიტაძე ლ.
დიმიტრიევსკი (399,410—412)
დიმოვი (5366—5367)
დიომა ა. (3081—3086, 4459—4463)
დობროლიუბოვი (115—117, 1337—1338, 6482—6484)
დოღე ა. (2596, 4805—4809)
დოდოხიანი გ. (475—477)
დოლაქიძე შ. (2912)
დოლოძე ა. 1309
დოლოძე ვ. (4321—4325)
დოლოძე ნ. 1310—1313, 5806
დოლოძე ს. 1314
დოლოძე ს. (2938—2941)
დონაძე კ. 2903—2904
დონდაროვი ნ. იხ. აზიანი
დონდუა დ. 1101, 5807—5815
დონდუა კ. (4790—4793, 5331)
დონი (800)
დონ-იავო იხ. მანსვეტაშვილი ი.
დონ-ლანი იხ. ლოლობერიძე დ.
დონტაშვილი თ. 1315—1317
დორიზო ნ. (2804—2805)
დონხაძე ა. 5816
დრიანკელი (3125—3126)
დროებით განჯელი 5417
დუდუჩაძე ვ. 1318—1319
დუდუჩაძე ლ. 1320—1321
დუშბაძე ნ. 1322—1327
დრალშევიჩი (475—477)

0

ე. ე. (3097—3099)
ე. ვ-ძე 3817
ე. მ. იხ. მარჯანიშვილი ელისაბედ
ეზრაიძე მ. 5817 (3354—3357)
ეგვიტიშვილი ნ. იხ. ვადაქკორია ნ.
ეგნატაშვილი ე. 1328
ეგრი იხ. ჟორდანია თედო.
ედილი ზ. 1827—1828
ევაგულა (1431—1432)
ევაგულოვი ბ. ი. რაეითაშვილი ბ.
ევილოშვილი ი. 1329—1356, 3144—3145, 5417, 5535, 5818—5832 (475—477, 687—688, 917, 2842—2843, 3405, 3574—3577, 3585, 3711—3715, 3843—3854, 3857—3860, 3946—3947, 4041—4045, 4459—4463, 5094—5096, 6112—6113, 6416)
ევახოვი (181—184)

ევსიშვილი ვ. 1470—1475
ეკალაძე ი. 1357—1369 რედ.: 5524—5531
ელანიძე იხ. ჭყონია ი.
ელანიძე რ. 5833—5834
ელბაქიძე (224—225)
ელეფთერიძე ივ. (3081—3086)
ელეფთერიძე ილ. იხ. ზურაბიშვილი ი.
ელიაშვილი ალ. (5822—5823)
ელიაშვილი დ. 1370
ელიაშვილი ივ. 5835—5837 (391—397, 3207—3210, 3345—3346, 4736—4737, 5186—5187)
ელიაშვილი იაკ. (4180, 4497—4499, 4516—4518)
ელიაძე ა. 5540—5543
ელიგულაშვილი ე. (1927—1928)
ელიოზიშვილი დ. 1371

ელიოზიშვილი ქ. (5974)
ელიოზიშვილი ნ. 5508
ელიოზიძე ი. 1372—1373
ელიოზოვი (1433—1435)
ელისაბედაშვილი ქ. 1374—1375
ელლე (1005—1008)
ელო (4513—4514)
ენიკოლოფოვი ივ. (1886—1891)
ენუქიძე ა. (679—680)
ერასტი იხ. ტოროტაძე ე.
ერაძე ი. იხ. მგალობლიშვილი ს.
ერეკლე II (2310—2311, 3037—3040, 5414)
ერენბურგი ი. 5479
ერევი პ. (124, 2193, 2674)
ერთაწმინდელი მ. (1391)
ერთაწმინდელი ს. 1376—1414, 5838—5839,
(608, 734—737)
ერთსავე-ხოშტარია ანასტასია. 1415—1427
ერთსავე ა. გ. (1470—1475)
ერთსავე ალ. ესტ. (1431—1432)
ერთსავე გ. 1428—1462, 5550—5562 (26—
29, 410—412, 1529, 1987—1989, 2141—
2148, 2590, 4458, 5524—5531)
ერთსავე დაე. 1463—1484 (26—29, 181—
184, 321—324, 1431—1432, 4384—4393,
4572—4574, 4577—4579, 4708, 4821—
4846)

ვ. ა. იხ. ანჯაფარიძე ვერ.
ვ. კ. იხ. კოტეტიშვილი ვახტანგ.
ვ. კ-ი იხ. კოტეტიშვილი ვ.
ვ. მ. იხ. მგელაძე ელსა.
ვ ნ-ძე 1574
ვ. ს. 1608—1610
ვ. წ. (3065—3069)
ვ. წ. [წულუკიძე ე.?] 4017—4018
ვადაქკორია ი. 341—342
ვადაქკორია ნ. 1575—1577
ვაზირიშვილი გრ. 1717
ვაკელი იონა 1678—1693, 5508 (5354—5357)
ვანიჩკა იხ. სამაღალაშვილი ი.
ვანელი ალ. (4209) იხ. ჩახუნაშვილი ალ.
ვაჟა-ფშაველა 878—880, 1578—1677, 3672,
4261, 5417, 5535, 5550—5562, 5846—5854
(1116—1121, 1160—1161, 1661, 1990—
1992, 2703, 2858—2859, 3574—3577,
5401—5402, 5605, 6416)
ვარდიაშვილი ა. (2302)
ვარდიაშვილი დიმიტრი იხ. ტიტკო
ვარდოსანიძე 3384
ვარდოსანიძე გ. 2285
ვარდოსანიძე ი. 2396
ვარდოსანიძე მ. 6026—6027

ერისთავი დიშ. 1486—1489
ერისთავი ღომინია იხ. განდგეგილი
ერისთავი ე. (3097—3099)
ერისთავი თ. 5840
ერისთავი ივ. (1431—1432, 1463—1467)
ერისთავი ქ. 1490—1494
ერისთავი კოლა (1463—1467, 4983—4984)
ერისთავი რ. 1495—1532, 5120, 5535, 5550—
5562, 5841—5842 (26—29, 417—418, 475
—477, 481—482, 1041—1043, 2858—2859,
3074—3077, 3414—3416, 4606, 5113,
5386, 5432—5433)
ერისთავი რევ. (6482—6484)
ერისთავი იხ. ერისთავი დაე.
ერმოლოვი ა. (5282)
ეს ერთი 1533—1534
ესეგბუა (3721—3722)
ესეგბუა გ. 1535
ესეგბუა ნ. (4615, 4642—4647)
ესეგბუა შ. 5843—5845
ესენინი ს. 2924
ეული ს. 1536—1563 (734—737, 4326)
ეული-ქუბრიძე ს. იხ. ეული ს.
ეფემია იხ. ორბელიანი ეფ.
ეშმაკი 1564—1572
ეზგია მ. 1573

3

ვარდოშვილი ლ. 5707, 6110—6111
ვარდოშვილი ხ. 1694—1698 (3655, 5536—
5538)
ვართაგავა ი. 5417 (30—32, 2631—2632, 5401
—5402)
ვართანოვი ა. (971—973)
ვარლამ (1378)
ვარშანიძე მ. 1699—1708, 5508
ვარძიელი მ. 91
ვასასი იხ. ჩხეიძე ე.
ვასაძე ი. (3301—3307)
ვასიკო (3351)
ვაყუფი (3081—3086)
ვაჟაყმაძე (928)
ვაჩანაძე ა. (4983—4984)
ვაჩანაძე ი. 1709—1711
ვაჩანაძე მ. (4321—4325)
ვახტანგ VI 1712—1716, 5550—5562, რედ.:
3268, 3341 (1116—1121, 5567—5573)
ვახტანგაძე გ. 5759—5760
ვახტანგოვი რ. 3148—3149
ვეზირიშვილი ბ. (365—369)
ვეზირიშვილი გრ. (1717)
ვეზირიშვილი დ. (417—418)

ველისციხელი მ. 1718
ველისციხელი ნ. 3374
ველიჩკო ე. ლ. (26—29, 155—158, 2569—
2570, 4430—4449. 4459—4463)
ვენგეროვი (363—364)
ვერდერევისკი (3081—3086)
ვეშაბიძე მ. 1720
ვიგოდსკაია ე. (91)
ვილლი (5366—5367)

ვინი 22
ვინშე იხ. აბაშიძე გრ.
ვირსალაძე ე. (4430—4442)
ვოლსკი გრ. (2675, 4049)
ვოლტერი (4790—4793)
ვორონოვი მ. (1886—1891, 4430—4442,
4454—4458)
ვოსტოგოვი (4430—4442)
ვშტუნი ა. (998—1004)

ზ

ზ. კ. იხ. ქვიციანიძე ზ.
ზაალიშვილი მ. (1364—1365)
ზაალიშვილი ს. 5860
ზაალიშვილი ტ. 5641 (5501—5502)
ზავილეისკი (5282)
ზანგელოვი (1431—1432)
ზანგი იხ. რცხილაძე გრ.
ზანგი იხ. ჩიტაძე გ.
ზანგურაშვილი მ. 1729—1730
ზანდუქელი ი. (3052—3055)
ზანდუქელი მიხ. რედ.: 3074—3077 (185)
ზარაფოვი სტ. (3112—3113)
ზარდალიშვილი ი. (4430—4442, 4575—4576,
5226—5228)
ზატუაშვილი ე. (1665—1666, 3354—3357)
ზაქარაიძე შ. 5508

ზაყელი იხ. მღვიმელი შ.
ზედგინიძე ე. 1731—1743, 5862—5864 (170)
ზეზვა იხ. მღვიმელი შ.
ზოლა ე. (5354—5357)
ზომლეთელი ნ. 1745—1756, 5865—5867
(1695)
ზიჩი მ. (3280—3284, 3289, 3364—3365)
ზოტიყე 1757
ზუმბაძე პ. (2938—2941)
ზუნთურბიძე (5366—5367)
ზურაბიშვილი ივ. 1758
ზურაბიშვილი ი. 1761—1763 (734—737,
1721—1722. 2087—2088, 4293—4299, 4326)
ზურაბიშვილი კ. (321—324)
ზურგეილიძე ს. (2858—2859)

თ

თ. კ. 3696
თ. კ-ძე იხ. კიკვაძე თევდორე
თ. ლი (1549)
თ-ლი იხ. თათარიშვილი კ.
თ. ნ. იხ. თოიძე ნინო
თ. პ-ძე 1764
თაბუკაშვილი მ. (1009—1014)
თაბუკაშვილი შ. (5251—5254, 6110—6111,
6134)
თაგუნა 1765—1774, 5867—5870 (1516, 2111
—2114)
თადუშაძე ბ. (5487)
თავართილაძე კ. (3299—3300, 3725—3726,
5054—5056, 6281—6284)
თავაძე ი. რედ.: 4430—4432
თავაძე ს. 1775—1795, 2342—2352 (745, 1695,
2319)
თავდიდიშვილი რ. 5871
თავზიშვილი გ. (2590, 2631—2632)
თავ-თეთრი 1796
თათარაშვილი ნ. (3374) იხ. ველისციხელი ნ.
თათარიშვილი ბ. 1797

თათარიშვილი კ. იხ. უიარაღო
თათიშვილი ლ. 1798—1804 (1799—1804)
თალაკვაძე მ. (17)
თამაშოვი (1431—1432)
თანამგერძნობელი იხ. მღვიმელი შ. 6110—6111
თანიაშვილი ს. 1805
თარალაშვილი ე. (6355—6356)
თარიშვილი მ. (5817)
თარიშვილი ნ. 428—432, 1806—1808 (1930—
1931, 5817)
თარხანი იხ. ხუსკივაძე თ.
თარხანოვი დ. 1809
თარხნიშვილი (1433—1435)
თარხნიშვილი (4407—4429)
თარხნიშვილი ლ. (4407—4429)
თარხნიშვილი ს. (3097—3099)
თაქთაქიშვილი გ. 5877—5878
თაქთაქიშვილი დ. 1810—1812
თაყაიშვილი ე. რედ.: 3503—3504 (391—397,
780, 2226, 3125—3126)
თაყაიშვილი ვ. 1813—1814
თბილელი იოსებ იხ. იოსებ ტვილელი
თეატრალი 3770—3771

თეატრის მუშა იხ. დავითაშვილი ი.
 თევდორაძე მ. (1009—1014)
 თეგზაძე ა. 1815—1824, 5588—5589, 5874—
 5876 (1035—1037, 1127—1131, 3354—
 3357, 5360, 6450)
 თეიმურაზ I. 1825—1829, 5550—5562 (253—
 264, 1827—1828, 2858—2859)
 თეიმურაზ II 1830—1836, 5550—5562 (5524
 —5531)
 თეკლე ბატონიშვილი (3046—3049)
 თელია გ. 1837—1838
 თერგი ლ. 5508
 თემისხვეელი იხ. ხეჩუაშვილი გ.
 თვარაძე ს. (5071—5072)
 თედორაძე გ. 3935—3937
 თირელი გ. იხ. აბაშიძე გრ.
 თლუღელი იონა 5351
 თმოგველი სარგის 1840—1842
 თოდრაბა ს. 1843—1855 (1850)
 თოიძე ა. (2949—2952)
 თოიძე ირ. [ილ.] 3339—3340, 3347—3348,
 3354—3357, 3364—3365.
 თოიძე მ. (2938—2941)
 თოიძე ნ. (294, 2949—2952)
 თოიძე ო. (2949—2952)
 თომა (2938—2941)
 თომა კარგარეთელი იხ. ლორთქიფანიძე კირი-
 ლე
 თომანთ კობა იხ. ეკალაძე ი.
 თომა პუსა იხ. მესხი დ.
 თომაშვილი (2785—2786)
 თომაშვილი გ. ალ. 1856
 თომაშვილი დ. 1857—1860, 5879—5882 (1860,
 4430—4442)
 თომაშვილი ნ. (4321—4325)
 თომაძე მ. 5883—5887
 თორღელა ე. 5888—5889

თორღელა ე. 1861—1863
 თოფურია ე. რედ.: 557—560, 563 (1431—
 1432)
 თოფურიძე დ. 1864
 თოფურიძე მ. 1865
 თოფურიძე ნ. (3998—3999)
 თუთაყვი ა. 1866—1878 (181—184, 1875—
 1878)
 თუმანიანი ოვ. (475—477, 998—1004, 1530,
 2759)
 თუმანიშვილი ა. იხ. თუმანიშვილი-წერეთლი-
 სა ა.
 თუმანიშვილი გ. 1879 (181—184, 723—728,
 1431—1432, 1463—1467, 3052—3055, 3646
 —3648, 3946—3947, 4459—4463, 5062)
 თუმანიშვილი დიმიტრი. 1880—1881 (550—554,
 5567—5573)
 თუმანიშვილი ე. 1882—1885 (785)
 თუმანიშვილი თ. 5897—5898.
 თუმანიშვილი ქ. (1127—1131. 5039—5040,
 5422—5423)
 თუმანიშვილი მ. 1886—1891 (410—412, 1428
 —1430, 2306, 3052—3055, 3081—3086,
 4720, 4790—4793)
 თუმანიშვილი ყ. (2029—2032)
 თუმანიშვილი-წერეთლისა ა. 5890—5896 (723
 —728, 3213—3215, 6469)
 თუმანოვი იხ. თუმანიშვილი
 თურდოსპირელი დ. 1892—1906, 5899—5908
 (3857—3860)
 თურნავა ს. 5360
 თურქია ლ. 1907—1918
 თუშიშვილი (6308)
 თხელიძე ს. (971—973)
 თხორევესკი ი. (1463—1467, 1470—1475)
 თხორევესკები (ივან და მარია) (4407—4442)

o

ი. 30—32
 ი. გ-რი იხ. გომელაური ი.
 ი. გარ-შვილი, იხ. გარსევანიშვილი ი.
 ი. ი-ლი იხ. იმედაშვილი ი.
 ი. კ. იხ. კერესელიძე ივ.
 ი. მ. იხ. მაჩაბელი ი.
 ი. მ-ანი (1074—1078)
 ი. რ. იხ. რამიშვილი ი. (1794)
 ი. ს. დ. იხ. დავითაშვილი ი.
 ი-ძე იხ. ჭიჭინაძე ზ.
 იაგორაშვილი ე. 1382—1383
 იაკობ ცურტაველი 1919
 იაკობ ზუცესი იხ. იაკობ ცურტაველი
 იაკობაშვილი ტ. 1922

იაკობიძე გ. 1923—1925
 იაკოვლევი ა. ვ. (3704—3706)
 იაკოფიშვილი გ. 1926
 იალღუზიძე იონა (149—151)
 იანჭოშვილი მ. 5909
 იანჭოშვილი ნ. (3296—3299)
 იასამანი იხ. კინწურაშვილი მის.
 იასალაშვილი ა. 1927—1929
 იასალი ალ. იხ. იასალაშვილი ალ.
 იაშვილი ა. (1805)
 იაშვილი ნ. 1930—1931
 იაშვილი პ. 1932—1937, 5910 რედ.: 4642—
 4645 (666, 3482, 3574—3577, 4242, 4451,
 4459—4463, 5478—5479)

აშვილი ს. 340
 ილიძე გურჯი (905—906, 3414—3416, 4664—4668, 6308)
 ივანე და მარია იხ. თხორევესკები ი. და მ.
 ივანე (4275—4277)
 ივანეშვილი გ. 1938—1942, 5911—5912
 ივანიძე (5342)
 ივანიძე ი. (637—639, 4575—4576)
 ივანოვი ი. 1943—1944
 ივანოვი ვს. (4052)
 ივლიტელი 1945
 იზიდე იხ. იმედაშვილი ი.
 იკოთელი ი. 1946
 ილია (2938—2941)
 ილორელი ს. 1947—1951
 იმედაშვილი ალ. 125—126
 იმედაშვილი ანნა (3194—3195)
 იმედაშვილი ი. 125—126, 1952—1974 (1583, 2002—2004, 4384—4393, 5091—5092, 5190)
 იმედაშვილი ნ. 1975 (5487)
 იმედაძე გ. 1976. 5914—5915
 იმედაძე ლ. 1977—1978
 იმედი იხ. აბაშიძე გრ.
 იმედი 1194—1197
 იმერელი ქალი იხ. მგალობლიშვილი ლ.
 ინანიშვილი რ. 1979—1980, 5916
 ინასარი ნ. 1981
 ინასარიძე ბ. 2002—2004
 ინასარიძე ნ. 1982—1984
 ინაშვილი ნ. (4720)
 ინგოროყვა პ. 363—364, 3339—3340, 3342—3344 რედ.: 840—841, 1723—1728, 3362—3363, 3368, 4407—4442, 4821—4862 (413—414, 2564—2567, 3673—3674, 4677, 4711—4713, 4851—4861)
 იო იხ. ბაქრაძე ი.
 იოანე ბატონიშვილი 1985—1992 (1987—1992)
 იოანე ბერი (1987—1989)
 იოანე მოსხი 1993

იოანე საბანის ძე იხ. საბანისძე იოანე
 იოლა იხ. მღვიმელი შ. 6110—6111
 იოლჩი ოლჯანი (450)
 იორამაშვილი ს. 1994—1996, 5917
 იორამაშვილი-ღუმბაძე მ. 1997
 იორდანიშვილი ს. რედ.: 3127—3129, 3369—3371, 3454, 3673—3674
 იოსებ ტფილელი 1998—2004
 იოსებძე ნ. (1198—1199)
 იოსელიანი (1503—1512)
 იოსელიანი გ. 2005, 5855—5856 (1160—1161)
 იოსელიანი ი. 2006—2007
 იოსელიანი პ. 1438 რედ.: 262—264, 1998—1999, 4001—4003, 4197—4198 (181—184, 255—261, 734—737, 2002—2004, 4458)
 იოსელიანი შ. 2008—2010
 იპოლიტოვ-ივანოვი (4443—4449)
 ირაკლი გ. იხ. გოგოლაძე ი.
 ირაკლი II (4851—4861)
 ირეთელი პ. 2011—2026 (2938—2941, 2949—2952, 3574—3577)
 ირემაშვილი ი. 2027—2028
 ირემაშვილი ლ. 80
 ირემაშვილი ს. (3154—3155)
 ირემიძე ბ. 1382—1383
 ირემიძე ე. (1326)
 ირემიძე ქ. (4326)
 იროდიონი (5376—5377)
 ისაკოვი ლ. რედ.: 4544
 ისარლოვი ლ. 2029—2032 (1149—1150, 1171, 3059—3069, 4430—4449)
 ისიანი ს. 2033—2034, 5508
 იუჯინი იხ. სუმბათაშვილი-იუჯინი ა.
 იურკევიჩი ა. (3102—3103)
 იურკევიჩი ვ. (რუს-იმერელი) (3100—3101, 3910—3914)
 იურკევიჩი ი. (1502—1512)
 იქნება იხ. მჭედლიშვილი ი.
 იზნელი გ. (98, 4575—4576, 5536—5538)

დ

ქ... ა... იხ. აბაშიძე ქ.
 ქ. ბ. იხ. ბერეკაშვილი ქ.
 ქ. ბ. ო. იხ. ორბელიანი ბ.
 ქ. გ. 2807
 ქ. ს. (1419)
 ქავთელი დ. (5159—5160, 5163)
 ქავთელი ივ. იხ. ჭაჭანაშვილი ი.
 ქავთელი მ. (217—221)
 ქავთელაშვილი ა. (3121—3122)
 ქაზალიკაშვილი ი. 2038—2041
 კაკაბაძე პ. 2042—2051 (2044)

კაკაბაძე ს. რედ.: 3316—3317, 3331—3332, 4206—4208 (2815—2816, 3125—3126, 3277—3279, 4019, 5414)
 კაკო 2865—2866
 კაკო 3100—3101
 კაკუშაძე ნ. 2052—2055 (1009—1014)
 კალამი იხ. ფირცხალავა საპ.
 კალანდარიშვილი ა. 2056
 კალანდაძე ანა 2057—2064
 კალანდაძე არსენ (გამომც.) 3280—3284 (1193)

- კალანდაძე გ. 299, 2065—2068, 5918
კალანდაძე ლ. 57, 3567
კალანდაძე ვ. 2069—2070
კალაძე კ. 971—973, 2071—2097, 5919—5923
(8—11, 2513)
კალაძე რ. (2938—2941, 3843—3854)
კალდერონი (1433—1435)
კალისტრატე შიტროპოლიტი (1998—1999)
კალმახელიძე ვ. 2135
კამენსკი (1428—1430, 1433—1435)
კამეამიძე დ. 5453—5454
კამო 565
კამოენსი (1433—1435)
კანდელაკი ა. (მთარგმ.) 3131
კანდელაკი ბ. რედ.: 4902—4903
კანდელაკი ვ. 2098—2101
კანდელაკი თ. 5120
კანდელაკი ნ. 2102—2104
კანდელაკი ნიკ. რედ.: 2310—2311, 3760
კანდელაკი რ. (5224)
კაპანაძე ა. 2105—2107
კაპანაძე ჩ. (2016—2018)
კაპანელი კ. (3065—3069, 5354—5357)
კარაშინი (5091—5092)
კარატიგინი (1431—1432)
კარბელაშვილი (5331)
კარბელაშვილი პ. 2108 (3081—3086)
კარგარეთელი ალ. (4430—4442)
კარგარეთელი ე. 2409
კარგარეთელი თ. იხ. ლორთქიფანიძე კ.
კარგარეთელი ია (4053—4054)
კარდენახელი კ. 2109
კარიჭაშვილი დ. 2110, რედ.: 406—409, 3327
—3329 (363—364, 391—397, 400—403,
413—414, 1193, 1436—1437, 1495—1497,
1516, 1583—1599, 1602, 1721—1722, 3112
—3113, 3895—3897, 3940—3941, 4638—
4640, 4753—4756, 4955, 5328—5330, 6310)
კარმელი შ. 2111—2114 (822)
კარსანიძე ვ. 2115
კარსანიძე შ. 5354—5357
კასრაძე დ. 2002—2004, 2116—2125, 5926—
5930 (341—342, 1329—1336, 3770—3771)
კასრაძე ქ. (3770—3771)
კატოშვილი დიდი იხ. თოფურიძე დ.
კაშმაძე ა. 5931—5932
კაშმაძე შ. 2126—2130 (26—29, 2126—2128)
კაცაძე ი. 44
კაჭარავა გ. 2131—2133
კაჭახიძე გ. 33, 2134—2138, 5508, 5933—5940
კახეთელიძე ტ. (4210—4211)
კახიანი კ. (4256)
კახიანი შ. (5354—5357)
კახიძე ვ. (2858—2859)
კახიძე მ. 2139
კაზელი დ. 3530 (30—32, 550—552, 4430—
4442, 4572—4774)
კეკელიძე კ. 382, 1712—1716, 2907—2908,
3989—3990 რედ.: 105—106, 363—364,
1050—1054, 1723—1728, 1990—1992, 3354
— 3358, 3364—3365, 4376—4378 (653—655,
3673—3674)
კეკელიძე მ. 2140, 5941—5942
კეკელიძე პრ. 4783
კელენჯერიძე მ. (2973—2976)
კენჭაძე იხ. მანსვეტოვი ე.
კენჭაძე (1503—1512)
კერესელიძე ე. 3505
კერესელიძე ვ. (6139—6140)
კერესელიძე ი. (181—184)
კერესელიძე ივ. 699—701, 2141—2148 (1127
—1131, 1463—1467, 1721—1722, 1886—
1891, 1987—1989, 3052—3055, 3061—3064,
4451, 4459—4463, 4720, 4820, 5516—5517)
კერესელიძე იასონ (2590)
კერესელიძე კ. 2149
კერესელიძე შ. (1193)
კერნი (1127—1131)
კერნაბი ვ. (3296—3299)
კესაშვილი დ. 2150—2152
კეწელავა ბ. 2153—2154
კეწელავა პ. 4983—4984 (4430—4442)
კეცხოველი ნ. 5943—5948 (5738)
კვამე ა. (687—688)
კვახუთელი გ. იხ. სავანელი გ.
კვაჭაძე შ. 6097
კვირა რკინელი 2155
კვირკელია დ. 2156
კვირიკაძე თ. 5949—5952
კვიციანი დ. 2157
კვიციანი ლ. (5405)
კო არა 5417
კობულაძე ი. 2158
კიკვაძე თ. 2159, 5952 (5256—5257)
კიკვაძე შ. 2160
კიკვაძე მ. 2161
კიკნაველიძე პ. (1009—1014, 2000—2001, 3721
—3722, 6215—6216)
კიკნაძე ლ. (1329—1336)
კიკნაძე ფ. (5282, 5524—5531)
კილასონია ნ. 2162—2164
კილოსანიძე 1436—1437 (1431—1432, 1442—
1447)
კილაძე დ. (1193, 3336—3337, 3907—3909,
5024)
კინწურაშვილი ა. 2170
კინწურაშვილი მ. 2165—2169, 4250, 5470—
5472 (853—854, 998—1004, 1127—1131,

1672—1675, 1955—1957, 2019—2020, 2259—2260, 2576—2578, 4268—4271, 6281—6284)

კირაკოზოვი ვ. 5508

კირვალაძე ვ. 2171

კირიონი (155—158, 4459—4463)

კლდიაშვილი დ. 2172—2210, 5550—5562 (37—38, 679—680, 5580)

კლდიაშვილი ს. 2044, 2211—2225, 5953 რედ.: 2172—2173

კლიმაშვილი ა. 2226

კლიმაშვილი ნ. (5260)

კობალაძე დ. 2227—2229

კობახიძე ალ. (4983—4984)

კობახიძე პ. 2230

კობაკოვი (1463—1467)

კობიძე დ. 2231—2233

კოდუა ი. (4085)

კოლეოვი (1127—1132, 5091—5092)

კოლხიდელი იხ. დადიანი გრ.

კონდოლეი გ. 2234

კონსტან ანდრონი იხ. ანდრონიკაშვილი ქ.

„კონსტრუქტორი“ (5347)

კოლატაძე თ. 42

კოპე ფ. (1463—1467, 5091—5092)

კორაშვილი ქ. 5954

კორეცი ნ. ვ. (321—324)

კორინთელი ა. 2235—2237

კორთოხა იხ. ძიმისტარაშვილი ს.

კორძია (1431—1435)

კოტეტიშვილი ვ. 4459—4463 რედ.: 3052—3055 (341—342, 458—459, 1524—1526,

2564—2567, 3052—3055, 3061—3069, 3907—3909, 3946—3947, 4174—4175)

კოშუტი ლ. (321—324)

კოხრიძე პ. 59

კრეტიანი გ. მთ: 17

კრემლიოვი (1602, 1605)

კრიბა თ. 3052—3055

კრილოვი (971—973, 1463—1467, 1502—1512, 2029—2032, 3052—3055, 3074—3077, 3711—3715, 4790—4793, 6281—6284)

კრილოვ-ალექსანდროვი (1463—1467)

კრიტიკოსი 3052—3055

კრიხელი ტ. 2238—2240

კუკულაშვილი ვ. (341—342)

კუნჭულია გრ. (1487—1488)

კუპიდონი იხ. შარაშიძე შ. 1765—1769

კუპრაგა თ. 2241—2247

კუპრაშვილი ბ. 2248

კურალა (3523, 3625)

კურდღელაშვილი ნ. 1163—1165 (115—117, 1337—1338, 2938—2941, 4105—4107, 5424—5428, 5988—5989)

კურდღელაშვილი შ. (6456—6460)

კუროჩინი ვ. (4443—4449)

კუნენახი (1072—1073)

კუჭავა ს. 4991

კუჭავა შ. 2249—2251

კუჭავა-პონტოელი შ. 2252—2255

კუჭუხიძე ლ. 4991

კუჭუხიძე პ. 2256—2257

კუხალიშვილი გ. 2258

კუჩიანიძე ზ. 5955

ლ

ლ. ა. იხ. ლომოური ნიკო 5417

ლ. დ. (5077—5078)

ლ-მე (3052—3055)

ლაბულოე (2678—2679)

ლაზარდი-ციციშვილი ა. (1127—1131, 1721—1722, 1765—1769, 2945—2948, 3582—3583, 4538—4540, 4561—4571)

ლალაშვილი ლ. 5940

ლალიაშვილი გრ. (72)

ლალიონი 2256—2265

ლარაძე პ. 2266 (3483—3487, 5524—5531)

ლასხიშვილი გ. (26—32, 1194—1197, 1357, 4922—4993)

ლასხიშვილი ვ. (1194—1197)

ლაფონტენი ე. პ. (4790—4793)

ლალიაშვილი (1193)

ლალიძე მ. (26—29, 4459—4463, 4533—4537, 4626—4632)

ლაყაბიძე ი. 2267

25. კატალოგი, ტ. I

ლებანიძე მ. 2268—2273, 5956—5960, 6208

ლეიბნიცი (4916—4919)

ლესტი ა. (1463—1467)

ლელაშვილი მ. 2274—2280, 5961—5962 (1602)

ლენსკი (1470—1475)

ლეონიდე ეპისკოპოსი (2858—2859)

ლეონიძე გ. 365—369, 2281—2306, 3019,

5403, 5508; 5524—5531 რედ.: 2002—2004,

3125—3129, 3673—3674, 4430—4442

(1097—1100, 1193, 1524—1526, 2773, 2858

—2859, 3027, 3673—3674, 4250, 4407—

4429, 4577—4579, 5071—5072, 5405, 5470

—5472, 5695—5698)

ლეონიძე ლ. (6110—6111)

ლეჟავა გ. 2307—2308, 5963—5967

ლეჟავა თ. (5487)

ლეჟავა მ. 5968

ლერმონტოვი (26—29, 115—117, 155—158, 410—412, 417—418, 475—477, 1127—1131, 1502, 1602, 1605, 2519, 2858—2859, 4459—4463, 4820—4846)
ლესელი პ. 2309
ლი-გ-ი (5580)
ლიაძე გ. იხ. ქელბაქიანი გ.
ლიონიძე ს. 2310—2311 (399) (2306)
ლიპატევი ი. 1316
ლისაშვილი ი. 2313—2326, 5204—5205
ლიტერატორი 2405
ლიფონავა პ. 2327
ლილაშვილი ივ. 2815—2816 (4407—4429)
ლოლაძე გ. მ. (1009—1014)
ლოლა ა. 2328
ლოლა ძ. 2329—2332
ლომაია ს. 2333—2334
ლომათიძე გ. 2335—2338
ლომათიძე ქ. (2987)
ლომათიძე ქ. 2339—2353 (155—158, 2443)
ლომთაძე ა. 2354
ლომია კ. 2335
ლომინაძე ვ. 2356
ლომიძე ა. 503, 818, 2357—2359, 5969
ლომიძე ვ. 2222, 2360, 6500 რედ.: 5500 (4720)
ლომოური ნ. 2361—2380, 3735—3736, 5417,

5970—5997 (649, 1600—1604, 2590, 5282; 6110—6111, 6364—6369)
ლომსაძე შ. 2381—2382
ლონგულო პ. (475—477)
ლორთქიფანიძე გ. 2383—2385
ლორთქიფანიძე ვ. (3061—3064)
ლორთქიფანიძე ზ. 2386—2388
ლორთქიფანიძე კირ. 5563—5566 (26—29, 2938—2941, 3280—3285, 4821—4846, 5464, 6482—6484)
ლორთქიფანიძე კონსტ. 2389—2409, 2811—2812, 5998—5999 რედ.: 5360 (734—737, 1559)
ლორთქიფანიძე ნ. 2410—2432 (1899—1901, 3843—3854, 5401—5402)
ლორთქიფანიძე პ. 2433—2434
ლორთქიფანიძე შ. 2435
ლორია პ. 2436—2460, 6000 (5478)
ლორის-მელიქიძე მ. (4459—4463, 5282)
ლოტოვი ს. (2289—2290, 3115—3117)
ლოხვიცკაია მ. (853—854)
ლუარსაბიძე ვ. 2315, 2461—2464, 3153, 3673—3674, 4286, 5487
ლუგინი ვ. ფ. (3704—3706)
ლუკა იხ. ისარლოვი ლ.
ლუნდბერგი ევგ. 47
ლუკაშვილი ი. 2465—2466

8

მ. იხ. ორბელიანი მანანა (3052—3055)
მ. იხ. ჭავჭავაძე მია
მ. ა. 1549
მ. გ. 629, 3726, 5933
მ-ი (3065—3069)
მ. მ. იხ. მდათვი მ.
მ. ო. იხ. ორბელიანი მაიკო
მ. შ. [მართლ შუამდინარელი] იხ. გრიშაშვილი ი.
მ. ჯ. იხ. ჯანაშვილი მ.
მაარი გურგენ (998—1004)
მაგმაძე იხ. ჭყონია ი.
მდათაშვილი (3052—3055)
მდათვი მ. (3046—3049, 3052—3055, 3065—3069, 3074—3077, 3081—3086)
მათე წითელი 2467
მათიაშვილი ი. 2468
მათიაშვილი ვ. 6001
მაიაკოვსკი ვ. 3025—3026 (4047—4048, 6110—6111)
მაიაშვილი ბ. 2469—2470 (5487)
მაიაშვილი გ. (4720)
მაიკოვი (4430—4442)
მაისაშვილი ს. 2471—2474

მაისურაძე ე. 2475—2476
მაისურაძე ვ. 3611
მაისურაძე ვახტ. (971—973)
მაისურაძე თ. (788)
მაისურაძე ი. (788)
მაისურაძე ლ. 2477—2480
მაისურაძე მ. 2481
მაკალათია ე. 2482—2483
მაკალათია ს. (5282)
მაკინე იხ. ამირაჯიბი მ.
მაკო იხ. საფაროვა-აბაშიძისა მ.
მა-ლი 3630—3634
მაღაზრონა ნ. 2484—2491, 3257, 6002—6010 (3589)
მალაქიაშვილი (2165—2169)
მალაქიაშვილი ვ. 2492—2498
მამალაძე ა. 2499
მამალაძე ტ. 6011—6013
მამაიაშვილი ქ. (417—418, 1987—1989, 3121—3122)
მამაკოვი კ. იხ. მამაიაშვილი კ.
მამისთვალევი ა. 2500—2505
მამულაშვილი ა. იხ. ლალიონი
მამულაშვილი ა. 2506—2508

- მაკულაშვილი დ. (2691—2692)
 მაკულაშვილი მ. 2766, 3568—3569
 მამფორია გ. 2509
 მამფორია ო. 2510
 მანგოშვილი ი. (5331)
 მანლაშვილი იხ. შინატეხელი გ.
 მანთიძე ბ. (3816)
 მანსეტაშვილი (1160—1161, 1503—1512, 4407—4429, 4451—4453)
 მანსკეტოვი ნ. (4983—4984)
 მანსკეტოვი ვ. (4321—4325)
 მარგიაიანი რ. 299, 2511—2518, 6014 6388—6389 (5383—5384, 5403)
 მართალაძე [წინამძღვრის შვილი გრ.] 2519
 მართაშვილი რ. 2520
 მარი ნ. 1193, 1583—1599, 2813—2816 (4720, 4992—4993)
 მარჯან 2521—2535, 3132—3143, 6015—6043, 6092, 6192 (341—342, 710, 734—737, 806—810, 1005—1008, 1109, 1860, 1987—1989, 2766, 2923, 3019, 3046—3049, 3160—3161, 3735—3736, 4041—4045, 4326, 5082, 5300—5301, 5354—5357, 5501—5502, 5805, 6166, 6267)
 მარკოვი ე. 6044—6048
 მარლინსკი (1431—1432)
 მარუაშვილი მ. (1055)
 მარჯანიშვილი ე. (4820)
 მარჯანიშვილი კ. (181—184, 3446, 4041—4045, 4047—4048, 4384—4393, 4820)
 მარჯანოვი კ. იხ. მარჯანიშვილი კ.
 მატარაძე ვ. (4516—4518, 4575—4576)
 მაქსიმა იხ. შარაბიძე მ.
 მაქსიმიძე (3910—3914)
 მალაშვილი ლ. ა. (1470—1475)
 მალაღაძე ნ. 2536—2543 (1194—1197)
 მალაქელიძე მ. 2544
 მალაქელიძე ს. 59
 მალაფერიძე ს. 1316, 2386, 3019
 მალრაძე ა. 2545—2550
 მალრაძე კ. 2251—2252
 მაყაშვილი ზ. 5421
 მაყაშვილი კ. 2555—2568, 4094—4095 (1329—1336, 2013—2014, 3019, 4041—4045, 5523)
 მაყაშვილი ნ. (2553—2554)
 მაშაშვილი ა. იხ. მირცხულავა ა.
 მაშო იხ. ყიფიანი მაშო
 მაჩაბელი აბ. (4451, 5563—5566)
 მაჩაბელი ან. (4430—4442, 4459—4463)
 მაჩაბელი ელ. (4430—4442, 4459—4463)
 მაჩაბელი ზ. (1879)
 მაჩაბელი ი. (1193, 1583—1599, 1721—1722, 1880—1881, 3289, 3388, 4384—4393, 4430—4442, 4459—4463, 4577—4579, 4820, 4995—4996)
 მაჩაბელი ნ. (4430—4442)
 მაჩაბელი ს. (1431—1432)
 მაჩაბელი ტრისტან 959—960 იხ. გაფრინდაშვილი ვალერიან.
 მაჩაბელი-ბორტიშვილი (2590)
 მაჩალოვი (3081—3086)
 მაჩიტაძე ლ. 255—261
 მაჩხანელი დ. 2569—2578 (4671—4674)
 მაჭავარიანი ალ. (971—973)
 მაჭავარიანი არ. (5352—5353)
 მაჭავარიანი თ. (26—29, 4430—4442)
 მაჭავარიანი ლ. 2579—2583
 მაჭავარიანი მ. 2584—2586
 მახათაძე მ. (3483—3487)
 მახარაძე ვ. 2587
 მკალაბელი ს. 2588
 მკალაბლიშვილი დ. (3886—3887)
 მკალაბლიშვილი დ. ს. (4575—4576)
 მკალაბლიშვილი ლ. 2589
 მკალაბლიშვილი ს. 1193, 2590—2644, 6049—6051 (224—225, 475—477, 2590, 2616—2621, 4720, 5282, 5534)
 მგელაძე ა. 2645—2646
 მგელაძე ან. (3203—3205)
 მგელაძე ვ. (1794, 1968—1970)
 მგელაძე ს. 2647—2657 (5501—5502)
 მგელაძე თ. (1127—1131, 3203—3205)
 მგელაძე ფ. (2655)
 მღვიანი გ. 2658
 მღვიანოვი ს. (3046—3049, 4720)
 მებუჯე გ. 224—225, 1329—1336, 1761—1762, 2676, 2677, 3571, 6083 (125—126, 284, 3579—3581)
 მებურიშვილი ტ. 80
 მე გახლავარ იხ. ნასიძე მ.
 მეგრელი დ. 2659—2679, 5417, 5535, 6053—6058 (26—29, 3843—3854, 3861—3864, 5580)
 მეგრელიშვილი გ. 2680—2681 (3574—3577)
 მეგრელიშვილი ს. 2682—2683
 მეგრელიძე იონა იხ. ვაკელი იონა
 მეგრელიძე იოსებ 3755—3756 (3373)
 მეგრელიძე ლ. 2684—2685, 5508, 6059—6067 (5872)
 მეველე 2686
 მეზურგოვი მ. 2687
 მეიფარიანი ა. 2688—2690
 მელანია 2691—2704
 მელაშვილი დავით. (122)
 მელაშვილი დიმ. (122)
 მელაძე კ. (3973)
 მელია ი. 2705—2708

მელიაიკი პ. (1463—1467)
მელიქიშვილი ი. გ. (1470—1475, 4581—4583)
მელიქიშვილი ლ. (410—412, 1433—1435, 3052—3055, 4458)
მელიქოვა (4527)
მელიქიშვილი ს. (1502—1512)
მელიქოვა ს. იხ. მელიქიშვილი ს.
მელიქეთ-ბეგი ლ. (557—560)
მელუხა დ. 3016
მენაუე იხ. აბაშიძე გრ.
მერ-ქვარ 2712—2713
მერაბიშვილი კ. (5272—5274)
მერაბიშვილი ლ. 6068
მერაბოვი ი. (1009—1014)
მერკვილაძე ბ. (1600—1604)
მერკვილაძე გ. (4468—4480)
მერკვილაძე იოსებ. 4496—4499 (2710, 3574—3577, 4206—4208, 4443—4449, 5436—5444, 6456—6460)
მერკვილაძე ივლიანე. 2709—2711
მერკვილაძე-მედგარძიძე გ. ი. (3311, 3806)
მესხი (3070—3073)
მესხი დ. 2714 (1463—1467, 1860, 4430—4442, 5010, 5071—5072)
მესხი ეკ. (5501—5502)
მესხი კ. 2715
მესხი კოტე 2716—2717 (710, 1005—1008, 1080, 1463—1467, 1879, 3414—3416, 3966—3972, 4575—4576)
მესხი ს. (181—184)
მესხია ა. 2718
მესხიშვილი დ. (3081—3086)
მესხიშვილი ვლ. (998—1008, 1470—1475, 1600—1604, 4384—4393, 4575—4576)
მესხიშვილი ე. (4820)
მესხიშვილი ი. (3081—3086)
მესხიშვილი ს. (3081—3086)
მესხიშვილი ქ. (3081—3086)
მეტრეველი ბ. 2719
მეტრეველი ლ. 2720—2725, 4905, 6069—6070, (341—342, 734—737, 5282)
მეტრეველი ნ. 2726
მეუნარგია ი. 1431—1432, 4985—4990 (410—412, 417—418, 1127—1131, 1151—1155, 1431—1435, 1463—1467, 3052—3055, 3065—3069, 3081—3086, 3289, 4708)
მეუნარგია ს. (4430—4442, 4459—4463)
მეფარნიშვილი გ. 2727
მეფისაშვილი პ. იხ. ივლიტელი.
მეჭანარე დ. იხ. მეჭანაროვი დ.
მეჭანაროვი დ. 2728—2731
მეჭეპიშვილი ს. 2732
მელინიე-ხუცესოვი დ. 2733—2735 (4720)
მეჭველია კ. 4991

მესუზლა ი. იხ. რაჭველი ი.
მივარაძე ს. 2736—2741, 6071—6075
მივარელიშვილი ნ. 6215—6216 (რედ.-გამომც.) 3123—3124
მი. ფაე. იხ. ფაეღანიშვილი მის.
მიმინოშვილი ა. 2742
მიწოზა (2165—2169)
მიმჭარალი იხ. მეგრელიძე ლ.
მინდიაშვილი (4575—4576)
მირზა-ფატალი იხ. ახუნდოვი მ. ფ.
მირზაყანა იხ. მადათოვი მ.
მირზოევი მ. (3081—3086)
მირიანაშვილი (4334—4336)
მირიანაშვილი ა. 2743—2746, 6076—6079
მირიანაშვილი პ. (2266, 3345—3346, 4584—4586, 4598—4602)
მირნელი მ. 2750—2755
მიროტაძე პ. 4024
მირცხულავა ა. 1756, 2756—2775, 2844—2851 (1559, 4326, 5470—5472, 5578)
მისტრალ, ფრ. (26—27)
მიჭებრიძე ალ. 5417
მიჭავა ნ. 6080
მიჭაძე ო. 5915
მიჭეშვიძე შ. 2776.
მიქელაძე დ. იხ. მეველე 2686
მიქელაძე ვ. (1533—1534)
მიქელაძე ი. (3037, 4985—4987)
მიქელაძე კ. (3660)
მიქელაძე მ. 2777—2781, 5508, 6082—6083
მიქელაძე პ. (1533—1534)
მიჭელაძე ს. (833)
მიცქეიჩი ა. (1428—1430, 1433—1435, 4720)
მიწიშვილი ნ. 2782—2789, 6084
მიხაილოვსკი ნ.კ. (1470—1475)
მიხიშვილი 365—369, 4708
მიუღებამე თ. 6085—6086
მიუნინძე ზურაბ იხ. ფურცელაძე ანტონ
მიოსწრაფიშვილი ს. 2791—2792
მიოლაყბე (1886—1891)
მიოლიერი (1431—1432, 4459—4463, 4720)
მიოპასანი გ. დე (5282)
მიოროზოვი (5817)
მიოსაშვილი ი. 2793—2812, 6087—6089 (734—737, 3160—3161, 4134, 5354—5357, 5544—5547)
მიოსე ხონელი 2813—2816
მიოსეშვილი (4720)
მიოსეშვილი პ. (4171)
მიოჩხუბარძიძე ა. იხ. ყაზბეგი ა.
მიოსიძე (2949—2952)
მიოსკოველ-ოდიშელი ნ. 2817
მიოკარტი (2631—2632)
მიოჭღერიშვილი ს. 2818

მოხეტე პ. 2819
 მეფია ქ. 2820
 მრეველიშვილი ა. (5347)
 მრეველიშვილი მაყვალა 2821—2826, 6090—
 6097, 5508 (4326)
 მრეველიშვილი მის. 2827—2838
 მრელაშვილი ვ. 2839
 მრელაშვილი ლ. 2840, 6098
 მსიხლაძე გ. 5449—5451 (1217—1218, 1498—
 1501, 3532—3533, 5328—5330, 6504—
 6507)
 მური ტომას (475—477, 4821—4846)
 მუშლაძე კ. 2841
 მუსხელაშვილი მ. (4870—4871)
 მუსხელიშვილი ნ. ი. 4851—4861
 მუხრანსკი გ. კ. (1149—1156, 4821—4846)
 მუშიშვილი გ. 819, 928

მუშუკულიანი ა. (1009—1014)
 მუხრან-ბატონი გრიგოლ (343—344)
 მღვიმელი შ. 2364, 2842—2851, 6100—6155
 (26—29, 666, 1194—1197, 1503—1512,
 1765—1769, 2760, 2858—2859, 3019, 5385,
 5435, 5689, 6110—6111, 6317—6318)
 მუველიძე ლ. (4001—4003)
 მძინაროვი (3910—3914)
 მკედლოშვილი ი. 2852—2872, 6157—6161,
 5508 (734—737, 1362, 1470—1475, 2858—
 2859, 3985—3986, 4096)
 მკედლოშვილი პ. 2873—2874
 მკედლოშვილი შ. 2875
 მკედლიძე ბ. (1583—1599, 3532—3533, 5081,
 5501—5502)
 მკედლიძე ე. 2631—2632
 მხეიძე ფ. (4104)

6

ნ. ა. (3065—3069)
 ნ. ა. იხ. ავალიშვილი ნ.
 ნ. გ. იხ. გაბუნია ნატო (1193)
 ნ. თ. იხ. თოიძე ნინო
 ნ. ლ. იხ. ლომოური ნიკო
 ნ. ჩ. (30—32)
 ნ-ძე ლ. იხ. ნათაძე ლ.
 ნ-ლი იხ. ნანიშვილი ა.
 ნაბოლარა იხ. დაეითაშვილი შ.
 ნადირაძე ა. 5417
 ნადირაძე გ. 1433—1435, 3081—3086
 ნადირაძე კ. 2877—2884, 6166
 ნადირაძე დ. იხ. მაჩხანელი დ.
 ნადიროვი დ. იხ. მაჩხანელი დ.
 ნადო გ. (321—324)
 ნადსონი (475—477, 1127—1131)
 ნადარაშვილი დ. 3542
 ნაგელი იხ. გოგოლაძე ი.
 ნავთლუდელი შ. 2885—2893
 ნავი იხ. აბაშიძე გრ.
 ნაზარბეგოვი ი. 2895
 ნაზარიშვილი ი. (605, 1248, 4528—4529)
 ნათალიშვილი გ. (971—973)
 ნათაძე ა. 6167 (1160—1161)
 ნათაძე გ. 6168
 ნათაძე ლ. (5578)
 ნათიშვილი ლ. (1431—1432)
 ნათიძე გ. იხ. მელანია.
 ნათიძე ნ. (2703)
 ნაკაშიძე ივლ. (4533—4537)
 ნაკაშიძე ილ. (2691—2692, 6065)
 ნაკაშიძე ნ. 2896—2906, 6169—6192 (341—
 342, 882, 2898—2900, 2903—2904)
 ნაკაშიძე პ. (4896)

ნაკაშიძე ს. (4101—4102)
 ნანიშვილი ა. (1160—1161, 3914, 4014—
 4016)
 ნანიტაშვილი გ. 4240
 ნანუჩა იხ. ციციშვილი ი.
 ნაპოლეონი (399, 5282)
 ნარიმანიძე ს. 2909—2910
 ნარიძე გ. იხ. ნუტუბიძე გ.
 ნარკანი იხ. კურდღლაშვილი ნ.
 ნაროშვილი ფ. 2086, 2911—2912
 ნარსია ნ. 2913, 3519
 ნასარაძე გ. 2914—2915
 ნასიძე მ. (125—126, 1160—1161, 4384—4393)
 ნატო იხ. წულუკიძე გრიგოლ მიხეილის-ძე
 ნატო იხ. გაბუნია ნ.
 ნატროშვილი ა. (175)
 ნატროშვილი გ. 36, 63—64, 2085, 2087—
 2088, 2172—2173, 2360, 2916—2919, 3017—
 3018, 4123, 4234, 4250, 4783, 5362 რედ.:
 4635—4637 (2302, 4141—4142, 5372—
 5373)
 ნაფეტვარიძე გ. 2920—2921, 5508
 ნაყოფია ზ. 2922
 ნაშვილები ი. 2923
 ნაკიაშვილი ს. (3286—3288)
 ნაკუბია ვ. 6193
 ნახუცრიშვილი გ. 2924—2928, 6194—6204
 ნახუცრიშვილი დ. 2929—2932, 3131 (2633—
 2634, 2925—2926)
 ნებეგრიძე ალ. (1198—1199)
 ნებეგრიძე მ. 3565—3566
 ნეპოძირელი 2933—2934
 ნევეტინი პ. მ. (1463—1467)

ნეკრასოვი ნ. (1337—1338, 4443—4449, 4820,
—4846, 5091—5092, 5563—5566)
ნელი იხ. ალექსიძე ნ.
ნელი იხ. ალექსიძე ნ.
ნემსაძე ა. 45, 2269, 3542
ნერადოვი ა. (847)
ნერგაძე 1463—1467.
ნესტორი იხ. აბაშიძე ნ.
ნეკიტინი ა. (4491)
ნიკო 2935
ნიკო იხ. გვანცელაძე ნ.
ნიკოლაი ბარონ (4821—4846)
ნიკოლაი ა. (4774—4780)
ნიკოლაი ლ. (4774—4780)
ნიკოლაი სოფიო იხ. ჭავჭავაძე სოფიო
ნიკოლაიშვილი ი. 2936
ნიკოლაძე (4454—4457)
ნიკოლაძე ი. (2949—2952)

ნიკოლაძე ნ. (1127—1131, 1428—1432, 4300
—4306, 4720, 4821—4846)
ნიკოლაძე რ. (5563—5566)
ნიკოლაძე-ჭიჭინაძისა ე. (5432—5433)
ნინოშვილი ე. 2937—3003, 5550—5562 (691,
2021—2022, 3220—3221, 3488—3489, 4407
—4429)
ნინუა კ. (998—1004)
ნიჭაბაძე თ. (1650—1655)
ნიშნიანიძე გ. 3004—3005
ნიშნიანიძე გ. ნ. (4101—4102)
ნიშნიანიძე შ. 3006—3008
ნოზაძე სტეფანე იხ. ფონ-ტეფო
ნონეშვილი ი. 3009—3029 (3016—3018)
ნოლაიდელი ჯ. (3755—3756)
ნუცუბიძე გ. 2762, 3030, 5372—5373, 5508
ნუცუბიძე ივანე იხ. გოჩა-ჭიხაძე
ნუცუბიძე ლ. 3031
ნუცუბიძე შ. 1749

ნ

ობოლაშვილი გ. 3032
ობოლი მუშა იხ. თავაძე ს.
ოდიშარია ა. 3033, 6207
ოდიშელი პ. იხ. რურუა პ.
ოდიშელი ს. 2306
ოდიშელი ხ. იხ. ბერულავა ხ.
ოქანესი (807—810)
ოგეტი ა. (4821—4846)
ოგიდიუსი (1433—1435)
ოკუჩავა ვ. (3584)
ოლაგა იხ. ყაზბეგი ოლაგა
ოლ-ოლ იხ. ლეჟავა ო.
ომარ ხაიამი (3074—3077)
ონაშვილი ნ. 3034
ონელი ა. 3035—3036, 6210—6214 (4356—
4358)
ონიკოვი (3081—3086)
ონისძე იხ. ზომლთელი ნ.
ონტოფელი შ. (807—810)
ოპერმან (3065—3069, 3074—3077)
ოპოჩინინი (1463—1467, 1470—1475)
ორანი იხ. ახნაზაროვი ა.
ორანიანი იხ. ახნაზაროვი ა.
ორახელაშვილი ე. 3147
ორახელაშვილი მ. (882)
ორბელი ვ. 762, 1252
ორბელიანი ა. 3037—3049 (3046—3049, 3100
3101, 4459—4463, 5282)
ორბელიანი ბარბარე (1431—1432)
ორბელიანი ბეგლარ (2291)
ორბელიანი გიორგი (410—412, 3052—3055,
3074—3077)

ორბელიანი გრ. 3050—3086, 5363—5365,
5535, 5550—5562 (155—158, 389, 410—
412, 417—418, 481, 971—973, 977—980,
1431—1435, 2144—2146, 3090, 3565—
3566, 3568—3569, 3907—3909, 4261, 4430
—4449, 4454—4463, 4606, 4642—4645,
4720, 4790—4793, 5282, 5524—5531, 5563
5566, 5728—5730)
ორბელიანი დავით (4451, 4454—4457)
ორბელიანი დარია (3046—3049)
ორბელიანი დიმიტრი (410—412, 3081—3086)
ორბელიანი ეფემია (3065—3073, 3081—3086)
ორბელიანი ვ. 3046—3049, 3087—3096, 5449
—5451, 5550—5562 (2759, 3038—3040, 4430
—4442, 6482—6484)
ორბელიანი ზაქ. (399, 3081—3086)
ორბელიანი ზურაბ (3081—3086)
ორბელიანი ივანე (410—412, 3081—3086)
ორბელიანი ილია (1431—1432, 3081—3086)
ორბელიანი კ. (4407—4429)
ორბელიანი მაიკო (5508)
ორბელიანი მანანა (410—412, 1431—1432,
3052—3055, 3081—3086)
ორბელიანი მარიამ (3090)
ორბელიანი მზეჭაბუკ (553—554)
ორბელიანი ნიკო (4430—4442)
ორბელიანი ნინო 3097—3103 (3097—3099,
3100—3101, 3557—3564, 3585)
ორბელიანი ს.-ს. 3104—3129, 5550—5562,
6215—6216 (550—552, 656—657, 666—672,
1072—1073, 1502, 1516, 1520, 1583—1599,
1805, 1919, 2235—2237, 2949—2952, 3125

—3126, 3910—3914, 4047—4048, 4430—
4442, 5282, 5520—5521, 5524—5531, 6082)
ორბელიანი სოფიო (417—418)
ორბელიანი ქ. (3100—3101)
ორთაყაძე მ. 3130
ორლენოვი (1463—1467)
ორპირელი ა. 3146
ორსინი (3406—3407)
ოტია იხ. მეგრელი დ.

ოტიაშვილი ს. 3148—3149
ოფენაბიძე ე. (1463—1467)
ოქროაშვილი ი. (475—477)
ოქროპირ ბატონიშვილი 3150
ოქრუაშვილი იხ. მგალობლიშვილი ს.
ოქუაშვილი ვ. 3151
ოცხანელი კ. 6281—6284
ოცხელი კ. (5857—5859)
ოჯახ-კეტიანი ბ. იხ. ახოსპირელი ბ.

3

პ. გ. 4991
პ. გ. იხ. ჭარაია პ.
პ. გ. ე. იხ. ჭარაია პ.
პ. თ. ძე იხ. თ. პ. ძე
პავლე იხ. საყვარელიძე პ. დ.
პაელოვა კ. (1431—1432)
პაიკიძე ი. 1298—1299
პაპავა ა. 3152—3153 (341—342, 4268—
— 4271)
პაპიაშვილი გ. 6217
პარტევაშვილი ს. 3154—3156
პარკაძე გ. 6218—6219
პარმენ ობოლი იხ. ლორია პ.
პასკევიჩი (5282)
პატარაია ბ. 3157—3161
პატარაია ე. 3162—3166
პატარიძე გ. 3167
პატარიძე მ. 6221—6222 რედ.: 2038—2041
(4326, 5405)
პატატიშვილი დ. 3168 (3624)
პაუსია 1241—1243
პელაგია იხ. მღვიმელი შ.
პელაგიაშვილი იხ. მიქაბერიძე ალ.
პელაშვილი ბ. 3169—3170
პეტრე I (1114)
პეტრე პავლეს ძე (2678—2679)
პეტრიაშვილი ვ. 6224—6225
პეტრიაშვილი მ. (1009—1014)
პეტრიძე მ. (3646—3648)
პეტრიძე პ. (2938—2941) იხ. უმიკაშვილი პ.
პეტრო ვ. (1009—1014)
პიერეტა (4575—4576)

პისემსკი (1433—1435)
პიტნა იხ. წულაძე ა.
პიჩკოვი (4085, 5091—5092, 6160—6161)
პლემბის ქალი 5501—5502
პლემჩევი ნ. (26—29)
პო ე. (1337—1338, 1602, 1605)
პოგოსოვი ლ. (354, 3893)
პოზდნიაკოვი ნ. (687—688, 1337—1338)
პოლონსკი ი. პ. (4407—4442)
პოლტარაკი ივ. (4863—4867)
პოლუმორდვინოვი დ. (1449—1451)
პოლუმორდვინოვი ე. იხ. ზედვინიძე ე.
პოლუმორდვინოვი ი. (26—29, 694—696, 734
—737, 909, 1209, 1346, 1866—1867, 2012,
2675, 2744—2746, 2989, 3061—3069, 3396—
3400, 3417—3421, 3502, 3691—3695, 3735
— 3736, 3843—3854, 3985—3986, 4004—
4006, 4154—4156, 4458, 4678—4683, 4740—
4743, 4805—4809, 5119, 5122—5123,
5262—5264, 5642, 5726—5727, 5835—5836,
5900—5902, 5961—5962)
პონტოსპირელი შ. 3171
პოტოცი (679—680)
პოტოტო (475—477)
პუშკინი ა. ს. (26—29, 417—418, 1127—1131,
1428—1430, 1502—1512, 1886—1891, 2029
—2032, 2858—2859, 3019, 3052—3055,
3074—3077, 3081—3086, 3090—3095, 3790
—3793, 3988, 4104, 4430—4442, 4459—
4463, 4821—4846, 4851—4861, 5091—
5092, 5282, 6110—6111)

4

ჟანლისი (3959—3960)
ჟვანია ილ. (4430—4442)
ჟივიძე (5342)
ჟიუნ-შაბრი 3172—3173 (3176—3177)
ჟორდანი ი. 3174
ჟორდანი თ. (553—554, 4430—4442)

ჟორგოლიანი ა. 3175
ჟუკოვსკი ვ. (3052—3055, 3065—3069, 3074
—3077, 3090—3095)
ჟულავსკი (1602)
ჟუვისპირელი ა. 3176—3177
ჟურული გ. 3178

ქუთაისი გ. 3179—3185
ქლენტი ბ. 12, 22, 652, 673, 1539, 2319,
2801, 4230, 4244, 5282, 5470—5472, 5479
(650—651, 653—655)

ქლენტი გ. (1127—1131)
ქლენტი სანდრო 3186, 6228—6229
ქლენტი სულიკო 3187

რ

რ. 4124
რ. გ. 1583—1599
რადიანი შ. 17,35,1522, 4234, 4847—4850
რედ.: 1448, 1503—1512, 4407—4429, 4932
(1385—1386, 5282)
რაევსკი (4820)
რაზიკაშვილები (1502)
რაზიკაშვილი თ. 3188, 6230—6234 (5422—
5423, 6416)
რაზიკაშვილი ლ. იხ. ვაჟა-ფშაველა
რაზმაძე ირ. (6336—6337)
რაზსულოვი (5432—5433)
რამიშვილი ი. 1794
რამიშვილი კ. 3189—3190
რამიშვილი ტ. 3191—3217 (723—728, 738—
743, 1074—1078, 2165—2169, 3237—3238,
4154—4156)
რამიშვილი-დიდენელი ვ. 3218
რანქანი იხ. ქორჭია რ.
რატინი პ. 4983—4984
რატელი (1337—1338)
რატეშვილი კ. 6235—6236
რატეშვილი კონსტ. იხ. ქსნისპირელი კ.
რაჭველი ი. 3219—3228
რაჭველი ნ. 3229
რაჭველიშვილი ქ. 1583—1599, 4932 (341—
342, 3153, 3201—3202)
რევაზიშვილი გ. (734—737)
რევიშვილი ი. 6238
რემარკი ე. მ. (661—663)
რემონიძე ს. 3230—3241, 6239—6247
რენიაშვილი ა. 5508
რიჟკერტი (5234—5238)
როზენი (4053—4054)
როინაშვილი ა. (3275—3276)
როინიშვილი ალ. (2575)
როინიშვილი დ. 6248
როინიშვილი ვ. 3242—3244
როლანი რ. (5520—5521)

რომანიშვილი ა. 3245
რომანიძე ი. იხ. ბაქრაძე ი.
როსელი (2616—2621)
როსსეკი (4041—4045)
როსტანი ე. (4041—4045)
როსტიაშვილი (3081—3086)
როსტომიშვილი დ. 172, 3246
როსტომიშვილი ი. 5114—5116, 6249 (1503—
1512, 4720)
როყვა შ. 3247—3250, 5419, 6250—6251
რუგოშვილი 3444
რუდისლავსკი (5432—5433)
რურუა ი. 2441, 3251, 3385—3386, 6269
რურუა პ. 3252—3258, 6252—6257 (635,
1699—1700, 2486—2489, 3380, 3589)
რუსთაველი შ. 1719, 3259—3374, 5535, 5550
—5562, 5574 (251—252, 475—477, 1268
—1269, 1428—1430, 1503—1512, 1583—
1599, 1600—1604, 1721—1722, 1805, 1827
—1828, 1987—1989, 2856—2857, 3081—
3086, 3432, 3751—3754, 4096, 4375, 4851
—4861, 5282, 5401—5402, 5508, 5524—
5531, 5567—5573)
რუსიშვილი გ. 3375—3379
რუსიძე კ. 3380—3386, 6258
რუსელი ი. 3387
რუხაძე (2029—2032)
რუხაძე ვ. 3384—3405 (2938—2941, 5523,
5872)
რუხაძე ი. (1798, 2368)
რუხაძე ტ. 105—106, 149—151, 251—252,
1825, 2907—2908, 3989—3990
რუხილაძე გრ. (26—29, 456, 553—554, 998—
1004, 1357, 3203—3205, 3212)
რჩეულიშვილი გრ. 3406—3430 (1476—1484,
1516, 2716—2717, 4720, 5524—5531)
რჩეულივი გრ. იხ. რჩეულიშვილი გრ.
რჩეულიშვილი გურამ 3431

ს

ს. იხ. დედარიანი ს.
ს. ბაძე (5464)
ს. ერ-ლი იხ. ერთაწმინდელი სეზმან
ს. თ-ა იხ. ნ. ლომოურტი

ს. ფ. იხ. ფირცხალავა ს.
ს. ფ-ლი იხ. ფაშალიშვილი ს.
ს. კ. იხ. ჭავჭავაძე სოლომონ
ს. ხ. იხ. ხუნდაძე სილ.

- სა იხ ციმაკურბიძე ალ.
სააკაძე გ. (1005—1008, 4061)
სააკაძე დ. 5550—5562
სააკაძე ი. 5550—5562
სააკაძისა ა. (1431—1432)
საამოვი გ. 5362, 5372—5373
საბანისძე იოანე 105—106, 3436—3438
საბინინი მ. (4430—4442)
საბო ა. (2678—2679)
საგანელი გ. 3441—3443
საგინაშვილი (3081—3086)
საგიცი იხ. რუსელი ი.
საგიცი გრ. (1419)
სათარა (410—412, 417—418)
საღიანი (428—432)
სათონოვა 5550—5562 (410—412, 417—418, 557—560, 888, 905—906, 961—965, 998—1004, 1685, 1990—1992, 2289—2290, 2306, 2759, 2949—2952, 3065—3069, 3074—3077, 3081—3086, 3330, 3574—3577, 4405, 4454—4457, 5282, 5405, 5575—5576)
სალომე იხ. ჰაქევაძე სალომე (3065—3069)
სალუქვაძე ა. იხ. თენ-მავრი
სალუქვაძე გ. 3444—3449, 6269—6272
სალუქვაძე ვ. 3450—3451
სამაღალაშვილი ვ. (2988, 4572—4574, 5091—5092, 5695—5698)
სამაღალაშვილი თ. 6273
სამაღალაშვილი ნ. 6274—6275
სამაღალაშვილი შ. 3452—3453
სამანაშვილი ნ. (3985—3986)
სამსონაძე პ. 3455—3463, 6276
სამხარაძე გ. 1375, 3464—3468 (5511—5512)
სანაღირაძე გ. 3469—3470
სანაძე გ. იხ. ქარელიშვილი ე.
სანდალა იხ. კიკინაძე ზ.
სანდრო (5048)
სანდრო ბიჭი იხ. თოძიძე ა.
სანებლიძე გ. 3474
სანებლიძე ნ. (909)
სანიკიძე ე. 3475
სანიკიძე მ. 3476—3478
სანო იხ. ჰრელაშვილი სტ.
სარაული (4575—4576)
სარაჯიშვილი ალ. რედ.: 1721—1722 (1721—1722, 4443—4449)
სარაჯიშვილი დ. (1463—1467)
სარაჯიშვილი ე. (4932)
სარაჯიშვილი ვ. (3557—3564, 3827)
სარდუ (1463—1467, 1470—1475, 4384—4393)
სარიშვილი გ. 6277
სარიშვილი კ. 3480—3481
სასანი იხ. ლომთათიძე კ.
- საფაროვა-აბაშიძე მ. (842—844, 1127—1139, 1193, 1470—1475, 1879, 3895—3897, 3910—3914, 3921, 4293—4299, 4328—4329)
საქარელი ნ. იხ.: საყვარელიძე პ. დ.
საქარიქელი გ. 3488—3489
საყვარელიძე მ. (341—342)
საყვარელიძე პ. 5354—5357
საყვარელიძე პ. დ. (1212, 2116—2117, 2783—2790, 3678—3679, 5015—5017)
საყვარელიძე მ. მ. 3490—3494
საჩინოელი ა. 4209, 6286—6293 (4209, 5292—6293)
საბაგლიშვილი გ. (1193)
სახოკია თ. 2949—2952 რედ.: 4491 (438—440, 460—461, 4451, 4491, 5422—5423)
საჯახოელი რ. იხ. ხუნდაძე რაჟდენ
საჯია ა. 3495—3499, 6294
სეღიანი 3500—3501
სეიდოვი ი. (3081—3086)
სელვინსკი ი. 5508
სემიონოვა ლ. (1005—1008)
სენკევიჩი (2938—2941, 4459—4463)
სერგოშვილი შ. 3502
სერგებრიაკოვი ბ. (977—980, 2289—2290, 2306, 5362, 5798—5800)
სერგებრიაკოვი ი. (4459—4463)
სერვანტსი (91—92)
სიღოროვი ა. (5536—5538)
სიკო (3216)
სიკო 5417
სილო რეან იხ. კაშპაძე შ.
სილოვანი იხ. ხუნდაძე ს.
სიმართლიშვილი 3512—3513
სიმბორსკი (1463—1467)
სიმონიძე მ. 3514—3518
სინაური ა. 3520—3522
სინაურიძე ე. (998—1004)
სირაძე გ. 3523—3527
სისონა მეჩონგურე იხ. ქვარიანი ს.
სიული-პრუდონი (4268—4271)
სიხარულიძე გ. 1919
სიხარულიძე ი. 37—38
სიხარულიძე ი. 3529
სიხარულიძე ილია 6295—6307 (2488)
სიხარულიძე ე. 2753—2754
სკანდაროვა გ. (681, 1193, 1281—1282, 1463—1467, 1503—1512, 1886—1891, 3331, 4210—4211)
სმირნოვი (1428—1430)
სობოლშჩიკოვ-სამარინი (4459—4463)
სოკოლოვი ა. 2928
სოლეილოვ 3153
სოლოგუბი ვ. ა. 2141 (115—117, 1127—1131, 1463—1467, 4049)

სოლომონ (2029—2032)
სოლომონიძე შ. 1463—1467
სოლოლაშვილი მ. (365—369)
სონღულაშვილი ირ. (1721—1722)
სორტელი ლაუ იხ. თურქია ლ.
სოსიკო იხ. ბაქრაძე ი.
სოსლანი დ. იხ. კეზელი დავით
სოსლანი შ. 3531
სოფრომაძე ე. 3532—3533
სტალინი ი. (22, 299, 1503—1512)
სტაროსელსკაია ი. 6183—6190
სტეფანიშვილი (1193)
სტეფანოვი ს. (447)
სტილია ლ. 3535—3536
სულაბერიძე ლ. 3537—3540
სულავა ა. 2766, 2801, 2903—2904 (807—810)

სულაკაური ა. 3541—3544, 6344
სულაძე ი. 3545
სულიაშვილი დ. 3547—3554
სულხანიშვილი ბ. (1765—1769)
სულხანიშვილი ლ. 6308
სუმბათა იხ. ლიტოვი ს.
სუმბათაშვილი-იუჯინი ა. (1463—1467, 1470—
1475, 4053—4054)
სუმბათაშვილი ვ. (417—418)
სუმბათოვი ა. (410—412)
სუნდუკიანცი გ. (1503—1512, 3081—3086,
4047—4048, 4300—4306, 4459—4463)
სურგულაძე მ. 3555—3556
სუქიასოვი (5480)
სუხიშვილი თ. (3351)
სუჯაშვილი ი. 5508

ტ

ტ. იხ. მაჩაბელი ა.
ტ. რ. იხ. რუხაძე ტრ.
ტ. ტ. იხ. ტაბიძე ტ.
ტ-ისა ე. (321—324)
ტაბიძე გ. 3557—3593, 5535 (681, 710, 807—
810, 959—960, 1114, 1226, 1860, 2111—
2114, 2303, 2531—2535, 2824, 3441—3442,
3711—3715, 3857—3860, 3865, 4451, 5506)
ტაბიძე ტ. 3594—3610, 3630—3634, 5518
(204, 710, 818, 4041—4045, 5478)
ტაღიბანი (3081—3086)
ტანი (1337—1338)
ტარუაშვილი თ. 3611
ტარუაშვილი ს. იხ. გლახაშვილი ს.
ტასო ტორკვატო (1433—1435)
ტატივეისა 1431—1435
ტატიშვილი გრ. 6309 (1193)
ტატიშვილი ი. 3613
ტატიშვილი ი. (5354—5357)
ტატო [წულუკიძე ტ.] 3614
ტატულოვი გ. 2406—2407

ტენისონი (3711—3715)
ტერ-ასტეფანატურიანცი ტ.-ე 3615—3616
ტერაბელი (5480)
ტერელაძე ი. 3617
ტეტუნაშვილი ა. 3618
ტეტუნაშვილი გ. (3691—3695)
ტიმოფეევი ი. 6191
ტიტიკო [ვარდიაშვილი დ.] 3619
ტიუტევიჩი (1502)
ტიჩინა პ. (1097—1100)
ტიხონოვი ნ. 5383—5384
ტლაშაძე ი. 3620
ტოლსტოი ლ. ნ. (4047—4048)
ტოროტაძე ე. (5754—5756)
ტოროტაძე კ. (971—973)
ტოროშელიძე მ. (2341)
ტიფონი (6245—6247)
ტუმანსკი (26—29, 1503—1512)
ტუსიშვილი ს. 6310
ტყის ასული იხ. მეგრელიშვილი გ.
ტყემელაშვილი ნ. (5501—5502)

უ

უაილიძე თ. (1827—1828)
უბილაძე ე. 3621—3623
უბილაძე ე. 3624
უზნაძე მ. 3625—3626 (341—342)
უიარაღო 3627—3643, 5417 (5351, 5379—
5382)
უიდა (1602)
უკლება გ. 5508
ულუხანოვი მ. 3644
უმანეცი კ. (4407—4429, 4459—4463)
უმანეცი ს. (4407—4429)

უმიკაშვილი პ. 1826, 3645—3648 რედ.: 181—
184, 1109, 1721—1722, 3059—3060, 3118—
3120 (399, 410—412, 185, 1072—1073,
1107—1108, 1431—1432, 1463—1467, 1583
—1599, 1602, 1661, 1827—1828, 2938—
2941, 3052—3055, 3061—3064, 3115—3117,
3125—3126, 3620, 3646—3648, 3910—3914,
4443—4449, 4451, 4454—4457)
უმიკოვი ბ. (3074—3077)
უნაფქოშვილი ნ. 6192 (5759—5760)
უნგროვლახელი მიხ. (1193)

ეორდრობი (4995—4996)
ეორდრობი მარჯობი (5121)
ერბნელი ნ. (550—552, 1160—1161, 2590)
ურატაძე (2949—2952)
ეროტაძე გრ. (1583—1599)
ურუსოვი (3895—3897)
ურუშაძე ე. 3649—3650

ურუშაძე ვ. 3651—3654
ურუშაძე ს. 3655
ურუშაძისა (2949—2952)
ურჭუმელაშვილი დ. 5508
ურჭუმელაშვილი ი. 3656, 6311
უჩანგიშვილი ა. 3657—3659

ფ

ფ. მ. იხ. მგელაძე ფილიპე
ფ-ი 125—126
ფაველნიშვილი მის. (26—29, 1503—1512, 6482—6484)
ფაველნიშვილი რ. 3660
ფაველნიშვილი მის. იხ. ფაველნიშვილი მის.
ფაზელი მ. იხ. გურიელი მ.
ფალავანდიშვილი (4491)
ფალავანდიშვილი ე. (1987—1989)
ფალავანდიშვილი ნ. (5282)
ფალიაშვილი ზ. (1194—1197, 3052—3055)
ფალიაშვილი ლ. (4007—4010, 4206—4208)
ფამბაკელი 3479 (5328—5330)
ფანჭულიძე დ. 5508, 6110—6111
ფანცხაეა ი. (1672—1675)
ფანცხაეა რ. იხ. ხომლედი რ.
ფანჯიკიძე გ. 3661
ფარი იხ. მებუჯე გ.
ფარნაოზი იხ. მანსვეტაშვილი ი.
ფარსადანი იხ. ფაშალოშვილი ს.
ფალაეა დ. (4430—4442)
ფალაეა ი. 3662
ფალაეა ქ. 3663
ფაშალოშვილი ს. 557—560, 3664—3671 (341—342, 822, 958, 1337—1338, 3582—3583, 4326)
ფედოსია (3910—3914)
ფერაძე ი. 2933—2934 (2949—2952)
ფერბენკსი დ. (5282)
ფეშანგი 3673—3674 (2029—2032)
ფეშანგიშვილი დ. (3673—3674)

ფერშანგოვი ს. (5567—5573, 5575—5576)
ფეტი (1431—1432)
ფიგარო გიგა იხ. ტატიშვილი გრ.
ფილოტოვი (26—29)
ფირალიშვილი გ. (5524—5531)
ფირდოუსი (5282)
ფირუმინი გ. (1968—1970)
ფირცხალაეა გ. 42
ფირცხალაეა გიგლა 5318
ფირცხალაეა ი. 3675
ფირცხალაეა ს. 3676—3677 (341—342, 349, 410—414, 1357, 1602, 2564—2567, 2938—2941, 5516—5517)
ფირცხალაიშვილი კ. 3678—3680
ფონ-ტეფო 3681 (2991—2992)
ფორტუნატოვი (5050—5053)
ფორჩხიძე შ. 3682—3687
ფოფხაძე ნ. (5723—5724, 6336—6337)
ფოსნიშვილი მ. 3688—3690, 6312 (2680—2681)
ფრონელი ალ. (1160—1161, 5282)
ფრონისპირელი (4575—4576)
ფრუგე (3711—3715)
ფრუმიძე ა. 6313
ფურცელაძე ა. 3691—3743 (1503—1512, 2002—2004, 6482—6484)
ფურცელაძე ს. 661—663, 2219
ფურცხვანიძე ე. 3745—3746, 6314—6316
ფუჭინა (5501—5502)
ფხაკაძე ნ. 3747

ქ

ქ. რ. 30—32, 224—225, 2414—2415, 2903—2904, 4300—4308
ქ-ძე ა. (181—184)
ქადაგიძე (5405)
ქავთარაძე გ. 3748—3749
ქაფეფარაძე ი. 3750 მთ.: 4805—4809
ქაიხოსრო 3751—3754
ქამჭარაძე ს. 3755—3756
ქარელიშვილი ე. 293, 2368, 3019, 3542, 4223, 6234 (866, 1696, 6234)

ქართველიშვილი ბ. 3757—3758
ქართველიშვილი გ. (1038)
ქართველიშვილი გ. დ. 3289 (475—477)
ქართველიშვილი ე. 3759
ქართლელი-იმერელი იხ. წერეთელი ს.
ქაროსანიძე ა. 3761—3762
ქაჯაია ვ. 878—880, 3471
ქელბაქიანი გ. 3763—3766
ქვარაია ბ. 3767—3768
ქვარიანი ალ. იხ. შერ-ქვარ

ქვარიანი ს. 3769—3776 (18—20, 26—29, 991—997, 2123—2124, 3711—3715)
ქვარიანი ფ. (2123—2124)
ქვეყნული 3777—3778
ქვემო ნიქოზელი იხ. საძაგლიშვილი გ.
ქვლივიძე მ. 3779—3783
ქიაჩელი ლ. 3784—3810, 6320—6335 (1097—1100, 4326)
ქიქოძე (5516—5517)
ქიქოძე გ. 1605, 2204—2205, 3507—3511, 4104
რედ.: 1608—1610, 2942—2943 (438—440, 1470—1475, 1827—1828, 2289—2290, 3723—3724, 4238—4239, 4430—4442)
ქიქოძე პ. 1198—1199, 4286 რედ.: 661—663 (5578)
ქიქოძე შ. (5846)
ქნარი (787)
ქობულაძე ს. (3358, 3364—3365)
ქობულაძე ბ. (4790—4793)
ქობულაძე დ. (3046—3049)
ქოიავა ა. 3811
ქოიავა მ. 3813—3814
ქორელი მ. 6336—6337
ქორქაშვილი გრ. 1835—1836

ქორქია რ. 1191, 2775, 3815—3819, 6338—6342
ქორაკიძე გ. იხ. ჭალადიძე გ.
ქორაძე დ. 3820
ქსნელი მ. 6343
ქსნისპირელი კ. 3821—3825
ქსნისხვეელი იხ. ორბელიანი გრ.
ქუთათელაძე ა. (5759—5760)
ქუთათელაძე დ. 3826
ქუთათელაძე ი. (6110—6111)
ქუთათელაძე პ. იხ. სამსონაძე პ.
ქუთათელი ა. 2762, 3827—3839, 4250
ქუმსიაშვილი დ. 6344
ქურდიანი ე. 3840—3842
ქურდიანი ი. 6345
ქურდიანი შ. (734—737)
ქურიძე იხ. ზომღეთელი ნ.
ქურიძე ს. იხ. ეული სანდრო
ქვარცხელი ი. 6346—6348 (5354—5357)
ქუჩიშვილი გ. 3843—3877, 6349—6356 (734—737, 3405, 3585, 3843—3854, 4041, 4045, 6285, 6416)
ქუჩუქაშვილი ქ. 3878, 6357—6359 (6116—6117, 6130—6133, 6148—6149)
ქუცი იხ. დადიანი შალვა.

ლ

ლალა იხ. ურტაძე გრ.
ლამბაშიძე (5282)
ლამბაშიძეები (5282)
ღვაბერია ო. 6360—6361
ღვინიაშვილი ა. 5605, 5667, 6317—6319 (5867—5870)
ლილა მოხევე 3879
ლინჯა ხულელი (3910—3914)
ლლონტი ა. (3396—3400)

ლლონტი ალ. 4708
ლლონტი თ. (2682)
ლლონტი შ. 3943—3944, 5321
ლონაძე შ. 3880—3882
ლოლობერიძე დ. 3883—3894
ლუღუშაური იხ. ღილა მოხევე
ლუღუშაური ი. (3923—3924)
ლულაძე ა. (1160—1161)

მ

მ-ი იხ. ყიფიანი დ.
მ. გ. იხ. ყიფშიძე გრ.
მაზახაშვილი გ. (4820)
მაზბეგი ა. 1719, 3895—3953, 5550—5562 (280, 770, 1041—1043, 2333—2334, 4097, 4634, 5412—5413)
მაზბეგი დ. 3935—3937
მაზბეგი ო. (3910—3914)
მანაველი გ. 3954—3958 (3115—3117)
მარავეი (1986—1987)
მარაშვილი ა. (1194—1197)
მაუხჩიშვილი ი. (4894—4895, 5019—5020, 5256—5257, 5725)
მაუხჩიშვილი-კაჩუხოვი (1149—1150)
მაფლანი (3081—3086)

ყიფიანი დ. 1101
ყიფიანი დავ. რედ.: 3277—3279
ყიფიანი დავით (1502, 3052—3055)
ყიფიანი დიმ. 3959—3960 (417—418, 618, 1193, 1431—1432, 1463—1467, 2678—2679, 3090, 5226—5228)
ყიფიანი ე. 3961—3965
ყიფიანი ვ. 3966—3972
ყიფიანი ვლ. რედ.: 3299—3300
ყიფიანი ი. 3973—3974
ყიფიანი კ. (1431—1432, 1463—1467, 4459—4463, 4720, 5432—5433)
ყიფიანი მამო (3910—3914)
ყიფიანი მ. 6362

ციფრანი მიხ. ზაალის-ძე (4820, 5424—5428, 5575—5576)
ციფრანი ნ. 3975—3978
ციფრანი ნ. ბ. (5432—5433)
ციფრანი ნიკ. (181—184)
ციფრანი პ. 5417
ციფრანი ს. 3979—3986, 6363 (4997—4998)
ციფრანი სვ. (5422—5423)
ციფშიძე (1194—1197)
ციფშიძე ალ. იხ. ფრონელი ალ.
ციფშიძე გრ. 1079, 1502, 4820 (417—418,

428—432, 456, 785, 2938—2941, 4932, 4937—4941)
ყორღანიშვილი ბ. (1005—1008)
ყორღანოვი (3988)
ყორღანოვი დ. (3081—3086)
ყორღანოვი მ. 3987—3988
ყორღიბაში იხ. რუსიშვილი გ.
ყრუაშვილი ს. 4234
ყუბანეიშვილი ს. 1825, 3372—3373, 3989—3990 (839)
ყურაშვილი ს. 358—360, 3991—3992

შ

შ. დ. 660
შადინოვი გ. (3081—3086)
შადური ე. 5507
შაგარდნაძე ვ. 3993
შაგულოძე ს. ი. 3994—3997
შაგულოძე ქ. 794—795
შაგულოძე შ. 922, 4720
შაველაშვილი შ. 3998—4000
შაგოელი ი. 4001—4019 (4206—4208)
შავეიშვილი გიორგი 4020—4021
შავეიშვილი გრ. 4022 (5487)
შავეწყაროელი კ. 4023
შათირიშვილი ე. (521)
შაჩუქლაშვილი ი. 4024
შალამბერიძე ო. 4025
შალიკაშვილი (3153)
შალიკაშვილი ე. 4026 (5422—5423)
შალიკაშვილი ს. (3081—3086)
შალიკო (4805—4809)
შალიკოვი ს. იხ. შალიკაშვილი ს.
შამათავა დ. 711—712, 2917, 4027, 4988—4991, 6370—6371
შამათავა ე. 4028—4029
შამათავა ო. 162
შამანაძე ნ. 4030, 6372—6374
შაპილი (399, 410—412, 1431—1432, 1689, 2037, 3081—3086)
შამჩი-მელქო (3052—3055, 3081—3086)
შანიძე ა. 4031 რედ.: 1607, 2987, 3268, 3341, 3354—3365 (1600—1604, 1606, 1614, 1633, 1636, 1644—1648)
შანიძე ალ. 4032—4040, 6375 (4326)
შანშიაშვილი გ. (4096)
შანშიაშვილი ი. (1987—1989)
შანშიაშვილი ს. 4041—4097, 5504, 6376—6382 (26—29, 155—158, 321—324, 734—737, 1337—1338, 1653, 3557—3564, 3574—3577, 4268—4271, 4720, 4826, 5478)
შანშიევი (3280—3284, 4459—4463)
შარაბიძე მ. (1193)

შარაბიძე პ. (3879)
შარაშიძე გ. 6383—6386
შარაშიძე ე. 4098—4100
შარაშიძე ლ. (5487)
შარაშიძე შ. იხ. თავუნა.
შარვაშიძე გ. 4101—4107 (26—29)
შარლი იხ. გაჩეჩილაძე შალვა
შარმაზანოვი (1431—1432)
შატბერაშვილი გ. 2289—2290, 4108—4116, 6387—6389 (4430—4442)
შაქრო იხ. გულისაშვილი ზ.
შეჩენცო ტ. (679—680, 1127—1132, 2365—2367, 5226—5228, 5667)
შენგელაია დ. 4117—4131, 6391—6392 (2006, 2659—2661, 4083)
შენგელაია მ. (5487)
შენგელი შ. 4132
შენგელია ა. 835, 4133—4138, 6393—6398
შენგელია ნ. 4139
„შენი ოლიფანტი“ 5519
შენიე ა. (4821—4846, 4851—4861)
შერაზაღიშვილი ზ. 4140—4143, 6399
შერვაშიძე ა. 4144—4149
შერვაშიძე მ. (3081—3086)
შერმაზანოვი (4384—4393)
შერმანი (2319)
შექანჭალბეული (3591—3592)
შექსპირი უ. (230—233, 235—236, 1433—1435, 1583—1599, 2858—2859, 3091—3095, 4096, 5282)
შილერი ფ. (155—158, 853—854, 1431—1434, 1602, 1605, 3091—3095)
შინატეხელი გ. 4150 (4805—4809)
შირალი (1503—1512)
შირვანზადე (998—1004)
შიუკაშვილი ნ. 4151—4162 (1072—1073)
შიშნიაშვილი (3052—3055)
შიშნევი (3910—3914)
შიშნევი ნ. (4321—4325)

შილაკაძე ა. 3264—3267
შიხიანი გ. 3388 (4459—4463)
შკლოვსკი ვ. (661—663)
შოთაძე (4575—4576)
შონვაძე ა. 4163
შოლ ბ. (998—1004)
შროშანა იხ. აბაშიძე გრ.

შუბაშვილი (3698—3700)
შუბლაძე ა. 4164
შუბლაძე ვ. 4165—4170
შუბლაძე შ. 6404—6406 (5374)
შურა (4516—4518)
შუშანიძე (1920—1921)
შხეფელი (2165—2169)

ჩ

ჩ. (1005—1006)
ჩ. ა. ა. (4760—4762)
ჩაგუნავა (4575—4576)
ჩაღლეიშვილი ალ. 2486—2487
ჩამჩი-მელქო იხ. შამჩი-მელქო
ჩანტლაძე ა. 4171
ჩარტკოვი ქ. (3479, 5328—5330)
ჩარკვიანი გ. (3286—3288, 3290—3291, 3308, 3726)
ჩარკვიანი დ. (3277—3279)
ჩარკვიანი კ. (5266)
ჩარკვიანი შ. 4172—4176, 5508
ჩარკვიანი ჯ. 4177—4178
ჩარხიშვილი გ. 4179—4187
ჩაჩავა ნ. 5536—5538, 6407—6413, (608, 4326)
ჩაჩანიძე რ. 4190, 6414—6415
ჩაჩიბაია ა. 4191—4193
ჩაჩუა მ. 4194—4196
ჩახრუხაძე 4197—4208 (4790—4793)
ჩახრუხაძე 3405
ჩახუნაშვილი ა. იხ. საჩინოელი ა.
ჩერნი (1090—1091)
ჩერქეზიშვილი ე. (2590, 3019, 3406—3407, 3433, 4210—4211, 5121)
ჩერქეზიშვილი ი. (4459—4463)
ჩეჩელაშვილი ო. 4212
ჩეხოვი ა. (5432—5433)
ჩიანელი დ. 4213—4214 (5282)
ჩიგოგიძე დ. 4252
ჩილავეისა მ. (2729—2731, 3698—3700)
ჩიშაკაძე ე. 6417
ჩიშაკაძე ი. 4215—4216
ჩიორა იხ. ახანაზროვი ა.
ჩიტალაძე ა. 4217—4218
ჩიტაძე გ. (ზანგი) (26—29, 710)
ჩიტაძე ი. 4219—4220
ჩიტორელიძე იხ. ყიფიანი მის.
ჩიქოვანი ა. (2141—2148)
ჩიქოვანი გ. 4221—4226
ჩიქოვანი გ. (4847—4850)

ჩიქოვანი გ. (5432—5433)
ჩიქოვანი ი. (785)
ჩიქოვანი მ. 4227—4228
ჩიქოვანი ს. 4229—4250, 6418—6419 (2760, 4326, 5383—5384, 5506)
ჩიჩუა ა. 4251
ჩიჯავაძე ო. 6420
ჩოგოვაძე მ. (1194—1197)
ჩოღრიშვილი მ. (1193, 1198—1199)
ჩოღროვი მიხაკა იხ. ჩოღრიშვილი მ.
ჩოლოყაშვილი (5575—5576)
ჩომახიძე ლ. შემდგ. 5386
ჩუბინაშვილი დ. 5567—5576 (550—552, 1433—1435, 1721—1722, 2291, 3125—3126, 3271—3276, 4376—4378, 4725—4726)
ჩუბინოვი დავით იხ. ჩუბინაშვილი დ.
ჩუღეცვი (1193, 1357)
ჩხაძე ა. 4253—4254
ჩხაძე თ. 6421—6423
ჩხაძე ი. 4255
ჩხაძე მ. (5331)
ჩხეიძე (3309—3310)
ჩხეიძე ა. 4256
ჩხეიძე ბ. 4257—4264
ჩხეიძე ვ. (3865)
ჩხეიძე ნ. (5534)
ჩხეიძე ნუცა (1005—1008)
ჩხეიძე ო. 4265—4267
ჩხეიძე ც. (3861—3864)
ჩხენჯელი ა. 6424—6427
ჩხეტია შ. (1329—1336)
ჩხიკვაძე ზ. (5401—5402)
ჩხიკვაძე ნ. 4268—4278
ჩხიკვაძე ნოე 2878, 5535 (8—11, 22, 1200—1201, 5226—5228, 5487)
ჩხიკვაძე ნოდარ 5038
ჩხიკვაძე პ. 2457—2459, 4279—4287, 6428
ჩხიკვაძე პრ. 4288—4289
ჩხუბიანიშვილი ზ. 136

ც

ცაბაძე ა. 4290—4292
ცაბარელი ავქს. 4293—4332, (133, 460—461,

1127—1131, 1503—1512, 1583—1599, 2303, 2590, 3097—3099, 4851—4861, 5342—5343)

ცაგარელი ალ. (1433—1435, 1463—1467, 4376—4378)
ცაგარელი მ. 4333.
ცაგარელი ნატო იხ. გაბუნია ნ.
ცაველი ლევ. იხ. ლომოური ნ.
ცაიშვილი სოლ. 481—482, 1193, 1433—1435, 1463—1467, 2676—2677, 3791, 4397—4398, 4708, 6110—6111 (1149—1150, 6301)
ცახელი პ. 4334—4350, 6430—6438 (3857—3860, 5033)
ცერცვაძე ი. 5360
ცეცხლაძე გ. 4351—4362, 5508, 6439—6441 (4326)
ცეცხლაძე ქ. 5508
ცვარნამი დ. 6442—6445 (5421)
ციბელი შ. 4363
ციმაკურიძე ალ. 5417
ციმაკურიძე გ. (475—477)
ციმბირელი მ. 4364
ცინცაძე ე. 4365
ცინცაძე ქ. 6446

ცირეკიძე ს. 4366
ცისკაროვი გ. (4720)
ცისკრელი (3097—3099)
ციციანოვი (1198—1199)
ციციანოვი დიმიტრი იხ. ციციანოვი პ.
ციციანოვი მ. ს. (4458)
ციციანოვი პ. (4458)
ციციშვილი (4575—4576)
ციციშვილი ი. 4367—4374
ციციშვილი მ. (734—737)
ციციშვილი ნ. 4375—4378, 5550—5562
ციციშვილი რ. (365—369)
ციციშვილი ს. (4407—4429)
ციციშვილი გ. იხ. აგარელი გ.
ციხისთავი ხ. იხ. ბერულავა ხ.
ცნობილაძე ი. 4379—4380
ცუნტულაძე იხ. ერისთავი კოლა
ცულულტი 4381
ცუჭიტი იხ. ხახუტაშვილი ანა
ცხველაძე ა. 4382—4383
ცხვილოვლი პ. [კარბელაშვილი პ.] (3081—3086)

ძ

ძაძამია რ. 4394—4396
ძეძამიძე დ. 6450
ძველი 2494—2495
ძველი გურული იხ. მგალობლიშვილი ს.
ძიმისტარაშვილი ს. 4397—4399 (2844—2851)
ძიძიგური ა. (3422—3429)
ძიძიგური ვ. (4041—4045)

ძიძიგური ლ. (3160—3161, 3201—3202)
ძიძიგური ნ. (2844—2851)
ძიძიგური შ. (652, 2580—2583, 4032—4034)
ძნელაძე გ. 4400—4403, 6451
ძნელაძე დ. 4404 (1252)
ძნელაძე ვ. 4402—4403

წ

წვეველი ს. [გაჩეჩილაძე ს.] 6452 (822, 2111—2114)
წერეთელი ა. 1431, 4261, 4407—4719, 4985—4987, 5091—5292, 5449—5451, 5492, 5535, 5550—5566, 6454—6455 (26—32, 39—40, 155, 158, 194—198, 230—231, 410—412, 475—477, 553—554, 785, 909, 971—973, 998—1008, 1097—1100, 1116—1121, 1127—1131, 1193—1199, 1274, 1470—1475, 1503—1512, 1583—1599, 1600—1604, 1751, 2016—2018, 2029—2032, 2141—2148, 2150—2152, 2303, 2359, 2569—2570, 2659—2661, 3038—3040, 3046—3049, 3065—3069, 3160—3161, 3242—3243, 3476—3478, 3565—3566, 3568—3570, 3672, 3711—3715, 3769, 3857—3864, 4007—4010, 4059—4060, 4062—4063, 4083, 4104, 4720, 4790—4793, 4820, 4983—4984, 5091—5092, 5386, 5401—5402, 5464, 5516—5517,

5520—5521, 5524—5531, 5633, 5689, 5928, 6110—6111)
წერეთელი ბ. (4459—4463)
წერეთელი გ. 2973—2976, 4720—4758, 5550—5562, 6466—6469 (1074—1078, 1193, 3277—3279, 4443—4449, 4491, 4634)
წერეთელი გრ. (30—32)
წერეთელი ე. 4720
წერეთელი ე. 1382—1383
წერეთელი ი. 4759—4762
წერეთელი ივ. 136
წერეთელი ირ. 4763—4764
წერეთელი ირაკლი (2938—2941)
წერეთელი ლ. 4765
წერეთელი ლევან (1193)
წერეთელი ს. 4766—4767
წერეთელი სენო (5366—5367)
წერეთელი სიმ. 4768—4769
წერეთელი ქ. (4459—4463)

წვერაბა ს. 59, 1193, 2242—2244, 2767—
2768, 4405—4406, 5006 (5399)
წიგნაძე თ. 2153
წიფწიფაძე (644—645)
წილოსანი ი. 4770
წინამძღვრიშვილი გ. (2519—4720)
წინამძღვრიშვილი ი. (4863—4867)
წულაძე ა. 4771—4772, 6470—6479 (4430—
4442)

წულუცისკირი ნ. 4773
წულუკიძე ა. (4209)
წულუკიძე გ. (5351)
წულუკიძე ვ. 652—655, 2516
წულუკიძე ტ. 3614 (3698—3700)
წულწუნაია ა. (734—737)
წურწუშია ე. 136
წყალტუბელი იხ. იოსელიანი გ.

პ

პაგნელი ბზიკი იხ. შენგელია ნ.
პაეპაძე (3065—3069)
პაეპაძე ა. 365—369, 2141, 5535, 5550—
5562 (26—29, 398—399, 550—554, 557—
560, 562, 998—1004, 1431—1432, 1502,
1721—1722, 1805, 2029—2032, 2488, 2634
—2641, 2691—2692, 3019, 3050—3055,
3065—3069, 3074—3077, 3081—3086, 3091
—3095, 3290—3291, 3570, 3574—3577,
3620, 3646—3648, 3711—3715, 4104, 4261,
4300—4306, 4443—4449, 4459—4463, 4720,
4774—4804, 4821—4850, 5282, 5331, 5363—
5365, 5414, 5516—5517, 5567—5573, 5575
—5576)
პაეპაძე გ. (255—261)
პაეპაძე გარსევან (1987—1989)
პაეპაძე დ. (399, 410—412, 3081—3086,
4820)
პაეპაძე ეკ. (410—411, 415—418, 2141,
3052—3055, 3065—3069, 3074—3077, 3081
—3086)
პაეპაძე თ. (2302)
პაეპაძე იასე (4821—4846)
პაეპაძე ილია 2369, 3144—3145, 3672,
4047—4048, 4805—4984, 5449—5451, 5535,
5550—5566 რედ.: 1721—1722 (8—11, 155—
158, 224—225, 475—477, 1193, 1274, 1329
—1338, 1431—1432, 1463—1467, 1529,
1583—1604, 1607, 1634—1635, 2144—2146,
2148, 2323, 2588, 2590, 2659—2661, 2858
—2859, 3065—3069, 3293—3295, 3401,
3565—3566, 3568—3569, 3582—3583,
3646—3648, 3711—3715, 3857—3864, 3907
—3909, 4041—4045, 4049, 4083, 4096,
4261, 4309, 4328—4329, 4384—4393, 4407
—4429, 4451, 4454—4457, 4459—4463,
4671—4674, 4708, 4782, 5091—5092, 5234
—5238, 5282, 6482—6484)
პაეპაძე მ. 2409
პაეპაძე მია (3074—3077)
პაეპაძე მელიტონ (410—412)

პაეპაძე ნინო (410—412, 417—418, 1431—
1432, 2029—2032, 3052—3055, 3065—3069,
3074—3077, 3081—3086
პაეპაძე ოლაგა (4872—4877)
პაეპაძე სალომე (410—412, 5282)
პაეპაძე სოლომონ (4820)
პაეპაძე სოფიო (3050—3051, 3081—3086,
4774—4780, 4820, 5282)
პაეპაძე-მარჩანიშვილი ელისაბედ (4851—
4861)
პაეპაძეძე (255—261)
პალადიელი გ. 4985—4991, 5535, 5550—
5562 (3831—3833, 4606, 5386)
პალეო პ. იხ. კარბელაშვილი პ.
პანიშვილი პ. 6473—6475
პანტურია მ. 4992—4993
პანტურია ტ. 3519
პანტურიშვილი კ. 5421, 6015
პანტურიშვილი ს. 4994
პარაია პ. (2675, 2938—2941)
პალარა იხ. მღვიმელი შ.
პეიშვილი დ. 3257
პეიშვილი ვ. (1463—1467)
პელიძე ა. 4999—5001
პელიძე ვ. 4995—4998 (4533—4537)
პელიძე ო. 5002—5009, 6476—6478
პელიძე ს. 5010 (26—29)
პელიძე-მგელაშვილი (2002—2004)
პიაურელი მ. (971—973, 977—980)
პიაურელი რ. (977—980)
პილაია ს. 1352, 2368, 3019, 3784—3788,
3857—3860, 4130, 5372—5373
პილაშვილი ქ. 6479—6481
პილაძე თ. 5011, 6515
პილაძე ო. 5012
პინჭარი იხ. მღვიმელი შ.
პიპაძე დ. 5013—5017
პიპინაძე ა. 5018
პიპინაძე ალ. (5244—5245)
პიპინაძე ბ. (3061—3064)
პიპინაძე ვ. 35
პიპინაძე ვარლამ (2938—2941)

პიკინაძე ზ. 1987—1989, 3061—3069, 5019—
5032, 6482—6484 რედ.: 346, 3046—3049,
4202—4203, 6279—6280 (365—369, 398,
410—412, 417—418, 475—477, 553—554,
1987—1989, 2266, 2744—2746, 2813—
2814, 3038—3040, 3052—3055, 3061—3069,
3091—3095, 3125—3126, 3299—3300, 3472
—3473, 3673—3674, 3726, 4047—4048,
4459—4463, 5282, 5524—5531, 5857—5859)
პიკინაძე ი. 5033
პიკინაძე კ. 5034—5044, 5508 რედ.: 3336—
3338 (3574—3577, 5354—5357)
პიკინაძე ლ. 5045—5048, 5933, 6199—6200,
6485—6494
პიკინაძე პ. (3285)
პიკინაძე ს. იხ. ხიმშელი ს.
კოლა იხ. ლომთათიძე ქ.
კონჭაძე გ. (562, 5071—5072)

კონჭაძე დ. 5049—5078, 5550—5562 (2142—
2148, 2740, 5524—5531)
კონჭაძე ვ. (5071—5072)
კოლოშვილი (26—29)
კოლოშვილი ი. 5079—5080
კრელოშვილი სტ. 5081 (230—233, 1160—
1161, 2678—2679)
კუბაბრია ლ. 5082
კუმბაძე ა. 5083—5088, 6495 (734—737, 4430
—4442, 4459—4463)
კუმბურიძე ვ. 5089
კუმბურიძე ი. (3801—3803)
კუმბურიძე ყ. 3065—3069, 4407—4429
კყონია აკ. 5090
კყონია ალ. 1415 (4459—4463, 4699—4701)
კყონია ი. რედ.: 5473—5475, 5091—5096
(2988, 4459—4463, 4572—4574, 4985—
4987)
კყონია მ. (417—418)

ბ

ბაბულიანი ა. 5097
ბალეაში ფ. 5098—5105
ბალეაში ხ. 5106—5107
ბანთაძე ს. 2002—2004
ბარაზიშვილი ს. 5108—5109
ბარაძე ქ. (6245—6247)
ბარბაქაძე (1431—1432)
ბატისკაძე ზ. 5110
ბაჩიაშვილი ქ. 6496
ბახანაშვილი ა. 1307—1308 (1097—1100,
1329—1336, 1428—1430, 1433—1435,
1529, 2675, 2856—2857, 3408—3410, 4376
—4378, 4983—4984, 5524—5531)
ბახე (1005—1008)
ბახუტაშვილი ა. 5112, 6497—6509 (341—
342,, 4326)
ბეგისპირელი 5113
ბეგისტენელი კ. 5114—5117
ბეთელი პ. იხ. კობახიძე პიერ
ბელაშვილი ბ. 5118
ბელაძე ა. 5119
ბელაძე დ. 3351
ბელაძე ე. 5120 (2142—2148, 5049)
ბელთუბნელი მიხ. რედ.: 1880—1881
ბელთუფლიშვილი მ. (321—324)
ბეობელი იხ. ყიფიანი ს.
ბერბეულიძე ბ. 5121—5126
ბერბეულიძე გ. 5127
ბეჩუაშვილი გ. 5128—5185, 6510—6512
(2000—2004)
ბეგდელიანი ა. (2949—2952)
ბიდისთაველი ს. 5186—5191

ბიზანიშვილი დ. (1583—1599)
ბიზანიშვილი ლ. (1426—1427)
ბიზანიშვილი ნ. იხ. ურბნელი ნ.
ბიზანოვი ქ. (3268)
ბიშვილი ს. 5192—5195
ბინგელი ი. 5196—5198
ბლეგნიკოვი ვ. 3565—3566
ბოზიკა იხ. ბერაძე ვ.
ბოლუაშვილი გ. 5199—5203
ბომერკი ი. იხ. ლისაშვილი იაკინო
ბომელი რ. (785, 2678—2679, 2703, 3290—
3291, 4384—4393, 4459—4463, 5379—
5382)
ბონელი ი. (30—32)
ბონელი ლ. იხ. ბახტაძე ლ.
ბონელი ლ. 5206
ბორეშანი (3081—3086)
ბოსიტაშვილი ბ. 5207—5210 (1322—1336)
ბოშტარია ი. 5211—5223, 6513
ბოშტარია ნ. 1503—1512
ბოშტარია ნინო (417—418)
ბრაქელაშვილი (3923—3924)
ბუღავერდოვი (5282)
ბუნდაძე არკ. 5634—5635, 5883, 6026—6027
ბუნდაძე ე. (3532—3533)
ბუნდაძე პ. (3292)
ბუნდაძე რ. 5224—5225 (5071—5072)
ბუნდაძე სიმ. 2938—2941, 4720 (1463—1467,
5282)
ბუნდაძე სილ. 5226—5243 (391—397, 1101,
3065—3069, 3843—3854, 4004—4006, 5401
—5402, 5726—5730)

ხურობე დ. 6514
ხურობე ე. 1194—1197 (1431—1432, 2492,
2938—2941, 3052—3055, 5071—5072)
ხურობე ლ. 2002—2004
ხურსიძე (2029—2032)
ხუსკივიძე თ. 5244—5257

ხუციშვილი ე. 1433—1435
ხუციშვილი ს. 1317, 1448, 2590, 3081—3086,
3260—3263, 4430—4442 რედ.: 1100—1102,
2368 (4300—4306)
ხუხაშვილი გ. 3542, 5258, 6515
ხუხუანიშვილი მ. 5259—5261

ჯ

ჯაბაური გ. 5262—5264
ჯაბუშაური გ. 5265—5268
ჯაფახაძე ვ. 5269—5271
ჯაფახიშვილი დ. 5272—5274
ჯაფახიშვილი ივ. (2013—2014)
ჯაფახიშვილი მ. 3336—3337, 5275—5310
(5354—5357)
ჯაფახიშვილი ნ. (5272—5274)
ჯაფახიშვილი-ადამაშვილი მ. იხ. ჯაფახიშვი-
ლი მ.
ჯაკობია გ. 1805 რედ.: 1825, 1830—1834
(1805)
ჯალალანია მ. 6026—6027
ჯალალონია ნ. 5311
ჯამბაკური გ. იხ. ჭინჭარაძე გ.
ჯანაშვილი დ. (1198—1199)
ჯანაშვილი მ. რედ.: 4011—4016 (436, 665—
666, 734—737, 1719, 3041—3045, 3125—
3126, 3336—3337, 3483—3487, 5282)
ჯანაშია ს. რედ.: 4104, 4525, 4708
ჯანზერიძე შ. 5312—5314
ჯანგულაშვილი თ. 5315—5318, 6516—6518
ჯანდიერი დ. მ. (3741—3742)
ჯანელიძე ალ. (5285)
ჯაფარიძე (1431—1435)
ჯაფარიძე ა. 2447.
ჯაფარიძე ბ. (1428—1430)
ჯაფარიძე გ. (1097—1100)
ჯაფარიძე თ. (5501—5502)
ჯაფარიძე თინა (4407—4429)
ჯაფარიძე მ. 5319—5320

ჯაფარიძე რ. 5321—5322
ჯაფარიძე ტ. (3259)
ჯაფარიძე ქ. (486—487, 719—722, 2271,
2553—2554)
ჯაყელი ს. 3372
ჯაყელი ჯ. 5323
ჯაჭვიაძე მ. 5326—5331 (3479)
ჯაჭანაშვილი ა. 5332—5336
ჯაჭანაშვილი ი. (321—324)
ჯაჭანაშვილი ქ. (6110—6111)
ჯიბლაძე გ. 2298 (2297)
ჯიბუტი ვ. 2836—2837
ჯიბუტი ფ. 2069—2070
ჯინორიძე ი. 5337
ჯინჭარაძე გ. 5338, 6519
ჯინჭეღლაშვილი შ. 5915
ჯიქია ა. 5339—5341
ჯიშკარიანი ე. 320
ჯორჯაძე ა. (4720, 5379—5382)
ჯორჯაძე ბ. 5342—5343 (1503—1512, 4459
—4463, 5524—5531)
ჯორჯაძე დ. (3081—3086)
ჯორჯაძე მ. 5344
ჯორჯიაშვილი ა. (1258—1263)
ჯორჯიკია ჯ. 5345—5346
ჯონია ა. (5347)
ჯონია ბ. 5347
ჯუსტი (4821—4846)
ჯულელი (1794)
ჯულელი ა. რედ.: 6364—6369 (4720)
ჯულელი ვ. (6364—6369)

ზ

ზაზირა (1116—1121, 3591—3592, 4050, 4053
—4054)
ზანე ჰ. 155—158, 475—477, 998—1004,
1602, 4451, 6110—6111
ზალევი ლ. (1433—1435, 1463—1467)

ზარტმანი (26—29)
ზაშვი (998—1004)
ზიუგო ვ. 26—29 (475—477, 1127—1131)
ზომეროსი (1127—1131, 4204—4205)
ზ იხ. ჭყონია ი.

А

А. Е. С. (4384—4393)
 А. И. 5575—5576
 Александров В. (1463—1467)

Ардиели Ш. 3336—3337
 Артасес (3153)

Б

Б. К. 3557—3564
 Бабис И. И. (343)
 Биланов А. С. (3296—3299)

Баратаев М. П. (363—364)
 Бертельс (4376—4378)

Г

Гарели Г. (1097—1100)
 Гарсеванишвили Н. (2371—2372)

Гурский 971—973

Д

Дадвадзе П. 4932
 Деканозов Г. (3290—3291)

Деканозишвили С. (3290—3291)
 Долидзе Ю. 5470—5472

Е

Евдошвили И. *იხ. ევდოშვილი ა.*
 Еж (321—324)

Елиашвили Я. Г. *იხ. ელიაშვილი იაკ.*

К

Кавшаров (971—973)
 Кавшарова (971—973)
 Карсидзе В. А. (3038—3040)

Кахабер (780)
 Киквадзе И. 2447

Л

Л. И. (2813—2814)

М

Москвин С. Н. (3816)

Н

Назаретнани Т. (1309)

Немсадзе А. *იხ. ნემსაძე ა.*

О

Орленов (1470—1475)

П

П. Я. (2659—2661)
 Павленко П. А. (1781)

Полумордвинов И. Т. *იხ. პოლუმორდვინოვი*
 ი.

Р

Р. 4459—4463
 Рачвелишвили Х. *იხ. რაჭველიშვილი ქ.*

Рани 4064—4069

С

Сакварелидзе Г. (2141)

Сапарова М. М. *ახ. საფარველ-აბაშისი მ.*

Сванидзе Н. (1089)

Спасский С. 4250

Стура Д. 1315

Судаков И. (4028—4029)

Т

Т—н 1347—1351

Тибурцев В. 3831—3833

Туркестанишвили Н. (3290—3291)

Ф

Федотов Ф. (26—29)

Фися (3197—3199)

Х

Х. Р. 2427

დაიბეჭდა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის
სარედაქციო-საგამომცემლო საბჭოს დადგენილებით

*

გამომცემლობის რედაქტორი ნ. კონდრატენკო
ტექრედაქტორი ნ. ბოკერია
მხატვარი მ. თალაკვაძე
კორექტორი ე. ჩხარტიშვილი

გადაეცა წარმოებას 10.4.1975; ხელმოწერილია დასაბეჭდად 16.12.1976;
ქალაქის ზომა 70×108¹/₁₆; ქალაქი № 2; ნაბეჭდი თაბახი 35,35;
საალრიცხვო-საგამომცემლო თაბახი 45,41

უე01628;

ტირაჟი 600;

შეკვეთა № 1305;

ფასი 5 მან 30 კაპ.

გამომცემლობა „მეცნიერება“, თბილისი, 380060, კუტუზოვის ქ., 19
Издательство «Мецниереба», Тбилиси, 380060, ул. Кутузова, 19

საქ. სსრ მეცნ. აკადემიის სტამბა, თბილისი, 380060, კუტუზოვის ქ., 19
Типография АН Груз. ССР, Тбилиси, 380060, ул. Кутузова, 19

КАТАЛОГ
БИБЛИОТЕКИ-МУЗЕЯ ПОЭТА-АКАДЕМИКА
И. ГРИШАШВИЛИ

т. I, часть I

Грузинские книги